

દઅવત વ તબ્લીગ કી
છે સિફત (ખૂબિયો) સે મુતઅદલક

મુન્તખબ અહાદીસ

કલિમએ તયિબા

તમાઝ

ઇસ્મ વ ઝિક

ઇકરામે મુસ્લિમ

ઇખ્લાસે નિયત

દઅવત વ તબ્લીગ

તાલીફ

હઝરત મૌવાના

મુહમ્મદ યૂસુફ કાંધલવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ

તરતીબ વ તરજુમા

મૌવાના મુહમ્મદ સઅદ સાહબ કાંધલવી મદ ઝિલ્લાહૂ

ફરીદ બુક ડેપો (પ્રાઈવેટ) લિમિટેડ

દઅવત વ તખ્લીગ કી
છે સિકાત (ખૂબિયો) સે મુતઅલિક

મુન્વાબ અહાદીસ

કલિમએ તય્યિબા

નમાઝ

ઈલ્મ વ ઝિક

ઈકરામે મુસ્લિમ

ઈખ્લાસે નિયત

દઅવત વ તખ્લીગ

તાલીફ

હઝરત મૌલાના

મુહમ્મદ યૂસુફ કાંધલવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ

તરતીબ વ તરજુમા

મૌલાના મુહમ્મદ સઅદ સાહબ કાંધલવી મદ જિલ્લહ

અલ્લર, પરફયુમ્સ, સી. ડાંગર

રીલાએબલ શાપ

બડી મસ્જીદ(મર્કઝ) ગલી, રાણીબલ સુલતાન-૩

જુમલા હુકૂક બહકકે નાશિર મહફૂઝ

નામે કિતાબ
મુન્તખખ અહાદીસ

તાલીફ
હઝરત મૌલાના
મુહમ્મદ યૂસુફ કાંધલવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ

તરતીબ વ તરજુમા
મૌલાના મુહમ્મદ સઅદ સાહબ કાંધલવી મદ ઝિલ્લાહ

Computerised By:

URDU ARBI GRAPHICS, SURAT (GUJARAT)

(Ph: 0261 - 2761895

Mobile: 9898439914)

ફરીદ બુક ડેપો (પ્રાઇવેટ) લિમિટેડ
FARID BOOK DEPOT (Pvt.) Ltd.

Corp. Off.: 2158, M.P. Street, Pataudi House, Darya Ganj, N. Delhi - 2

Phones : 3289786, 3289159 Fax : 3279998 Res.: 3262486

E-mail : farid@ndf.vsnl.net.in Websites: faridexport.com, faridbook.com

بسم الله الرحمن الرحيم

الاسلام ان تشهد ان لا اله الا الله وان محمد الرسول الله وان تقم الصلوة وتؤتي الزكاة
 وتقر وتغتسل من الجنابة وان يتيم الوضوء وتقوم رمضان قال فاذا فعلت ذلك كنت
 تاما مسلما قال نعم قال صدقت رواه ابن خزيمة عن ابن عمر عن النبي صلى الله عليه وسلم
 في سوال جبرئيل اياه عن الاسلام قال قد سرنا شريعت محمد ﷺ رواه ابن جابر
 يبلغ احدى من المؤمنين حيث الوضوء رواه مسلم عن ابي هريرة ولفظ ابن خزيمة
 يؤتى من ثلثة اخطية من اصابها كل واحد من الثلثة من ابي يدهون يوم القيا
 غرا مجلين من انار الوضوء فمن استطاع منكم ان يطيل غرته فليطيلته فليغيبه
 اذ الوضوء انما هو غسل الوجه من رجليه يخرج من وجهه كل خطية فكل خطية من رجليه
 الماء او مع آخر قطر الماء فاذا غسل يديه يخرج من يديه كل خطية كان لم يمتد يده مع
 الماء او مع آخر قطر الماء فاذا غسل رجليه خرجت كل خطية من رجليه فكل خطية من رجليه
 او مع آخر قطر الماء يخرج نقيما من الذنوب رواه مسلم واللفظ رواه مالك والترمذي
 عن ابي هريرة ورواه مالك والنسائي وغيرهم عن عبد الله الصائغ فلفظ اذا
 قضا الله الحكم فخرجت الخطايا من غير فاذا ارست فخرجت الخطايا من
 انفس فاذا ارست فخرجت الخطايا من وجوه فخرجت من تحت اشفارهم فاذا
 غسل يديه خرجت الخطايا من يديه فخرجت من تحت اظفار يديه فاذا مسح برأسه
 خرجت الخطايا من رأسه فخرجت من اذنيه فاذا غسل رجليه خرجت الخطايا
 من رجليه فخرجت من تحت اظفار رجليه ثم كان من ثلثة الى اربعة من رجليه فكل
 من رجليه من ثلثة الى اربعة من رجليه من ثلثة الى اربعة من رجليه من ثلثة الى اربعة من رجليه

उमरत मौलाना मुहम्मद युसुफ आदम रहम-उल्लाहि अबैद
 के मुसव्वदा में से अेक सईदा का अकस

ફેહરિસ્તે મઝામીન

કલિમએ તરિયબા

ઈમાન	૨૦
ગૈબ કી ખાતો પર ઈમાન	૨૦
તઅમીલે અવામિર (અલ્લાહ કે હુકમોં કો પૂરા કરને) મેં	૬૧
કામયાબી કા ચકીન	૧૫૪

નમાઝ

ફર્જ નમાઝેં	૧૮૦
બા-જમાઅત નમાઝ	૧૮૦
સુનન વ નવાફિલ (સુન્નતેં ઓર નફલેં)	૨૦૯
ખુશૂઅ વ ખુજૂઅ (અલ્લાહ કે દરબાર મેં આજિઝી કરના, રોના)	૨૫૦
વુજૂ કે ફઝાઈલ	૩૦૪

મસ્જિદ કે ફઝાઈલ વ આમાલ	૩૧૯
ઈલમ વ ઝિક	૩૩૨

ઈલમ	૩૪૦
કુઆને કરીમ ઓર હદીસ શરીફ સે અસર લેના	૩૪૦

ઝિક	૩૭૩
કુઆને કરીમ કે ફઝાઈલ	૩૭૭

અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક કે ફઝાઈલ	૩૭૭
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે મન્ફૂલ અઝકાર	૪૧૯

ઔર દુઆએં	૪૯૨
ઈકરામે મુરિલમ	૪૮૨

મુસલમાન કા મકામ	૫૪૯
હુસ્ને અખ્લાક (બેહતરીન કિરદાર, કેરેક્ટર)	૫૪૯

મુસલમાનોં કે હુકૂક	૫૬૮
સિલા રહમી (રિશ્તેદારોં સે અચ્છા સુલૂક કરના)	૫૮૯

મુસલમાનોં કો તકલીફ પહુંચાના	૬૭૧
	૬૮૩

મુસલમાનોં કે બાહમી (આપસકે) ઈખ્તિલાફાત કો દૂર કરના	૭૧૮
મુસલમાન કી માલી ઈઆનત (મદદ)	૭૨૬
ઈખ્લાસે નિય્યત યાની તસ્લીહે નિય્યત (નિય્યત સહીહ કરના)	૭૩૮
ઈખ્લાસ	૭૩૮
અલ્લાહ કે વાદોં પર યકીન કે સાથ અમલ કરના	૭૫૭
રિયાકારી (દિખલાવા)	૭૬૩
દઅવત વ તબ્લીગ	૭૮૦
દઅવત ઔર ઉસકે ફઝાઈલ	૭૮૦
અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં નિકલને કે ફઝાઈલ	૮૨૩
અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં નિકલને કે આદાબ વ આમાલ	૮૫૪
લાયા'ની (બેકાર કામોં ઔર બાતોં) સે બચના	૮૧૪

बिस्मिल्लाहिर्रहमानिर्रहीम

मुकदमा

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ وَدَعَا بِدَعْوَتِهِمْ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
أَمَّا بَعْدُ

ये એક હકીકત છે जिसको बिला किसी तौरिया व तमल्लुक (भुशामद, नर्मी) के कडा जाता है के एस वक्त आलमे ईस्लाम (ईस्लामी दुनिया) की वसीअ तरीन (बहुत बणी), कवी तरीन (बहुत भजभूत) और मुकीद तरीन दअवत, तब्लीगी जमाअत की दअवत है जिसका भरकज, भरकजे तब्लीग निजामुद्दीन देहली है. ❶ जिसका दाईरअे अमल व असर सिईं बरें सगीर नहीं और सिईं ओशिया भी नहीं, मुतअदद (कई) बरें अअजम और मुमालिके ईस्लामिया व जैर-ईस्लामिया हैं.

दअवतों और तहरीकों और ईन्किलाबी व ईस्लाही (तब्दीली और सुधार करने वाली) कोशिशों की तारीफ भतलाती है के जब किसी दअवत व तहरीक पर कुछ जमाना गुजर जाता है या उसका दाईरअे अमल वसीअ से वसीअ तर हो जाता है (और भास तौर पर जब उसके जरियअे नुईल व असर और कयादत के मुनाईअ नजर आने लगते हैं) तो उस दअवत व तहरीक में बहुत सी औसी आभियां (गलतियां), गलत मकासिद और असल मकसद से तगाकुल (गईलत) शामिल हो जाता है जो उस दअवत की ईंफादियत (ईंफा पडुंयाने) व तासीर को कम या बिल्कुल मअदूम (अत्म) कर देता है. लेकिन ये

❶ इस ईजहार व ईस्बात में दूसरी मुकीद व जदरी दअवतों और तहरीकों, हकाईक और जदरियाते जमाना से आगाही और वक्त के दिननों से मुकाबला की सलाहियत पैदा करने वाली मसाई और तन्जीमों की नई या तहकीर मकसूद नहीं है. तब्लीगी दअवत व तहरीक की वुस्अत व ईंफादियत का ईंजामी अंदाज में ईजहार व ईकरार है.

તબ્લીગી દઅવત અભી તક (જહાં તક રાકિમ (લિખને વાલે) કે ઇલ્મ વ મુશાહદા (દેખને, તજરુબા કરને) કા તઅલ્લુક હૈ) બળે પૈમાને પર ઇન આઝમાઈશોં સે મહફૂઝ હૈ. ઇસમેં ઇસાર વ કુર્બાની કા જઝબા, રજાએ ઇલાહી કી તલબ ઔર હુસૂલે સવાબ કા શૌક, ઇસ્લામ ઔર મુસલમાનોં કા એહતિરામ વ એતિરાફ, તવાઝોઅ (નર્મી) વ ઈન્કિસારે નફસ, ફરાઈઝ કી અદાઈગી કા એહતિમામ ઔર ઉસમેં તરક્કી કા શૌક, યાદે ઇલાહી ઔર ઝિકે ખુદાવંદી કી મશગૂલિયત, ગૈર મુકીદ ઔર ગૈર ઝરૂરી મશાગિલ (બેકાર કામોં) વ આંમાલ સે ઇમકાની હદ તક એહતિરાઝ (જહાં તક હો સકે બચના) ઔર હુસૂલે મકસદ વ રજાએ ઇલાહી કે લિયે તવીલ સે તવીલ (લમ્બા) સફર કરના ઔર મશક્કત બદાશિત કરના શામિલ ઔર મામૂલ-બિહી હૈ.

જમાઅત કી યે ખુસૂસિયત ઔર ઇમ્તિયાઝ, દાઈયે અવ્વલ કે ઇખ્લાસ, ઇનાબત ઇલ્લાહ (અલ્લાહ કી તરફ મુતવજ્જે હોના), ઉસકી દુઆઓં, જદો જહદ (કોશિશ) વ કુર્બાની ઔર સબસે બખ્ષ કર અલ્લાહ તઆલા કી રજા વ કુબૂલિયત કે બાદ ઉન ઉસૂલ વ ઝવાબિત કા ભી નતીજા હૈ જો શુરૂ સે ઇસકે દાઈયે અવ્વલ (હઝરત મૌલાના ઇલ્યાસ કાંઘલવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ) ને ઇસકે લિયે ઝરૂરી કરાર દિયે ઔર જિનકી હમેશા તલ્કીન વ તબ્લીગ કી ગઈ. વો કલિમા તથિબા કે મઆની વ તકાઝાઓં પર ગૌર, ફરાઈઝ વ ઇબાદાત કે ફજાઈલ કા ઇલ્મ, ઇલ્મો ઝિક કી ફઝીલત કા ઇસ્તિહઝાર (ધ્યાન), ઝિકે ખુદાવંદી મેં મશગૂલિયત, ઇકરામે મુસ્લિમ ઔર મુસલમાન કે હક કી શનાસાઈ (પેહચાન) વ અદાઈગી, હર અમલ મેં તસ્દીહે નિયત વ ઇખ્લાસ, તર્ક મા-લા-ન્યાની (બેકાર બાતોં કો છોળના), અલ્લાહ કે રાસ્તા મેં નિકલને ઔર સફર કરને કે ફજાઈલ વ તરગીબાત (શૌક દિલાને) કા ઇસ્તિહઝાર (ધ્યાન) ઔર શૌક. યે વો અનાસિર ઔર ખાસાઈસ (ખુસૂસિયતે) થે જિન્હોંને ઇસ દઅવત કો એક સિયાસી, મઅદી તંહરીક ઔર ઇસ્તિહસાલે ફવાઈદ (ફાઈદા હાસિલ કરને) હુસૂલે જાહ વ મન્સબ (ઈઝઝત ઔર રુતબા હાસિલ કરને) કા ઝરિયા બનને સે મહફૂઝ ફરમા દિયા ઔર વો એક ખાલિસ દીની દઅવત ઔર હુસૂલે રજાએ ઇલાહી કા ઝરિયા રહી.

યે ઉસૂલ વ અનાસિર જો ઈસ દઅવત વ જમાઅત કે લિયે ઝરૂરી કરાર દિયે ગએ, કિતાબ વ સુન્નત સે માખૂઝ (લિયે ગએ) હેં. ઔર વો રજાએ ઈલાહી કે હુસૂલ વ દીન કી હિફાઝત કે લિયે એક પાસબાન વ મુહાફિઝ કા દર્જા રખતે હેં. ઈન સબકે મઆખુઝ (જિનસે યે ચીઝે લી ગઈ હેં) કિતાબે ઈલાહી ઔર સુન્નતે અહાદીસે નબવી હેં.

ઝરૂરત થી કે એક મુસ્તકિલ વ અલાહિદા (અલગ) કિતાબ મેં ઈન આયાત વ અહાદીસ વ મઆખુઝ કો જમા કર દિયા જાતા. ખુદા કા શુક હે કે ઈસ દઅવત ઈલલ-બૈર કે દાઈયે સાની મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ સાહબ (ખલફે રશીદ દાઈયે અવ્વલ હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ ઈલ્યાસ સાહબ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ) ને જિનકી નઝર કુતુબે હદીસ પર બહુત વસીઅ ઔર ગેહરી થી, ઈન ઉસૂલોં, ઝવાબિત વ એહતિયાતોં કે મઆખુઝ કો એક કિતાબ મેં જમા કર દિયા ઔર ઈસમેં પૂરે ઈસ્તીઆન વ ઈસ્તિકસા (ઈન્તિહાઈ કોશિશ) સે કામ લિયા. યહાં તક કે યે કિતાબ ઈન ઉસૂલોં ઔર ઝવાબિત ઔર હિદાયાત કે મઆખુઝ કા મજમૂઆ નહીં બલકે મૌસૂઆ ❶ બન ગઈ જિસમેં બિલા ઈન્તિખાબ વ ઈખ્તિસાર (કમ કિયે બિના) ઈન સબકા અલા ઈખ્તિલાફુદ-દરજાત ઝિક્ર કર દિયા ગયા હે. યે ભી તકદીર ઔર તૌફીકે ઈલાહી કી બાત હે કે અબ યે કિતાબ ઉનકે હકીદે ❷ સઈદ અઝીઝુલ-કદ્ર મૌલવી સઅદ સાહબ کَلَامُ اللَّهِ بَقَاءٌ وَوَقْفُهُ لَا كَفْرٌ مِنْ ذَلِكَ કી તવજ્જુહ વ એહતિમામ સે શાએ હો (છપ) રહી હે ઔર ઈસકા ઈફાદા (ફાઈદા પહુંચાના) આમ હો રહા હે. અલ્લાહ તઆલા ઉનકે ઈસ અમલ વ ખિદમત કો ફુબૂલ ફરમાએ ઔર ઝિયાદા સે ઝિયાદા ફાઈદા પહુંચાએ. وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

અબુલ-હસન અલી નદવી

દાઈરા શાહ અલમુલ્લાહ (રહે.)

રાએ બરેલી, ૨૦ ઝી-કઅદા, સન હિજરી ૧૪૧૮

❶ જદીદ અરબી મેં દાઈરતુલ મઆરિફ કો મૌસૂઆ ભાકિહતેં જિસમેં ૧૨ ચીઝ કા તઆરુફ ઔર તશરીહ હોતી હે.

❷ નબીરા, યાની ફરજન્દે ફરજન્દ (ઔલાદ કી ઔલાદ, પોતા)

બિસ્મિલ્લાહિરરહમાનિરરહીમ

અર્ઝે મુતજિમ

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَإِذْ
كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ. [العنكبوت: ١٧-١٨]

તરજુમા: હકીકત મેં અલ્લાહ તઆલા ને ઈમાન વાલોં પર બખા એહસાન ફરમાયા હૈ જબકે ઉનહી મેં સે, ઉનમેં એક ઐસા અઝીમુશ્શાન રસૂલ ભેજા કે (ઈન્સાનોં મેં સે હોને કી વજહ સે ઉનકી આલી સિફત (બુલંદ ખૂબિયોં) સે લોગ બે-તકલ્લુફ ફાઈદા ઉઠાતે હૈ) વો રસૂલ ઉનકો અલ્લાહ તઆલા કી આયતેં પળ પળ કર સુનાતે હૈં (આયાતે કુર્આનિયા કે ઝરિયે ઉનકો દઅવત દેતે હૈં, નસીહત કરતે હૈં) ઉનકે અખ્લાક કો બનાતે ઔર સંવારતે હૈં ઔર અલ્લાહ તઆલા કી કિતાબ ઔર અપની સુન્નાત ઔર તરીકે કી તાલીમ દેતે હૈં. બિલા શુબહ ઉન રસૂલ કી તશરીફ-આવરી સે કબલ (આને સે પેહલે) યે લોગ ખુલી ગુમરાહી મેં મુખ્તિલા થે. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

દર્જે બાલા (ઊપર લિખી) આયત કે ઝૈલ મેં ઔર ઈસ મૌજૂઅ પર હઝરત મૌલાના સય્યદ સુલૈમાન નદવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને “હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ ઈલ્યાસ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ઔર ઉનકી દીની દઅવત” કે મુકદ્દમે મેં તેહરીર ફરમાયા (લિખા) હૈ કે રસૂલે કરીમ અલૈહિસ્સલાતુ વત્તસ્લીમ કો કારે નુબુવ્વત (નુબુવ્વત કે કામ) કે યે ફરાઈઝ અતા હુવે હૈં: તિલાવતે કુર્આન કે ઝરિયે દઅવત, તઝકિયા (દિલ કી સફાઈ) ઔર તાલીમે કિતાબ વ હિકમત. કુર્આને કરીમ ઔર ગ્લાદીસે સહીહા કે નુખૂસ સે યે સાબિત હૈ કે નાતિમુન્નબિય્થીન અલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લામ કી ઉમ્મત અપને નબી કે ઈત્તિબા (પૈરવી) મેં ઉમમે આલમ (દુનિયા કી ઉમ્મતોં) કી તરફ મખ્બૂસ (ભેજા ગઈ) હૈ.

હક તઆલા શાનુહુ કા ઈરશાદ હૈ:

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَتْلُونَ بِلَاغٍ مَعْرُوفٍ وَتَهْتَدُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ (مَعْرُوف)

તરજુમા: અય મુસલમાનો ! તુમ બેહતરીન ઉમ્મત હો જો લોગોં કે લિયે ઝાહિર કી ગઈ, અચ્છે કામોં કો બતાતે હો ઓર બુરે કામોં સે રોકતે હો.

ઉમ્મતે મુસ્લિમા ફરાઈઝે નુબુવ્વત મેં સે દઅવતે ખૈર ઓર અમ્મ બિલ-મઅરૂફ (બલાઈ કા હુકમ) ઓર નહી અનિલ-મુન્કર (બુરે કામોં સે રોકને) મેં નબી કી જાનશીન હૈ. ઈસલિયે રસૂલે કરીમ અલૈહિસ્સલાતુ વત્તસ્લીમ કો કારે નુબુવ્વત કે જો ફરાઈઝ અતા હુવે હૈં, તિલાવતે આયાત કે ઝરિયા દઅવત, તઝકિયા ઓર તાલીમે કિતાબ વ હિકમત, યે આમાલ ઉમ્મતે મુસ્લિમા કે ભી ઝિમ્મે આ ગએ. યુનાંચે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપની ઉમ્મત કો દઅવત, તાલીમ વ તઅલ્લુમ (સીખના ઓર સિખાના), ઝિકો ઈબાદત પર જાન વ માલ ખર્ચ કરને વાલા બનાયા. ઈન આમાલ કો દૂસરે અશગાલ (કામોં) પર તરજીહ દી ગઈ ઓર હર હાલ મેં ઈન આમાલ કી મશક (પ્રેક્ટિસ) કરાઈ ગઈ. ઈન આમાલ મેં ઈન્દિમાક (લગે રેહને) કે સાથ તકલીફ ઓર શદાઈદ પર સખ્ર સિખાયા ગયા. દૂસરોં કો નફા પહુંચાને કે લિયે અપના જાન વ માલ લગાને વાલા બનાયા ગયા ઓર

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ “અલ્લાહ તઆલા કે દીન કે લિયે મેહનત ઓર કોશિશ કિયા કરો જૈસા મેહનત કરને કા હક હૈ” કી તઅમીલ મેં નબિયોં વાલે મિઝાજ પર રિયાઝત વ મુજાહદા ઓર કુર્બાની વ ઈસાર કે વો નકશે તથ્યાર હુવે જિનમેં ઉમ્મત કા અઅલા તરીન મજમૂઆ વજૂદ મેં આયા. જિસ દૌર મેં નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ વાલે યે આમાલ મજમૂઈ (પૂરે) તૌર પર ઉમૂમે ઉમ્મત મેં ઝિંદા રહે ઉસ દૌર કે લિયે ખૈરુલ-કુરન (બેહતરીન દૌર) કી શહાદત (ગવાહી) દી ગઈ.

ફિર કર્નન બાદ કર્નિન (બળી મુદત બાદ) ખવાસ ને યાની અકાબિરે ઉમ્મત ને ઈન નબવી ફરાઈઝ કી અદાઈગી મેં પૂરી તવજ્જુહ ઓર કોશિશ મબજૂલ ફરમાઈ ઓર ઉન્હીં કે મુજાહદાત કા નૂર હૈ જિસસે

કાશાનએ ઈસ્લામ મેં રૌશની હે.

ઈસ દૌર મેં અલ્લાહ જલ્લ શાનુહૂ ને હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ ઈલ્યાસ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ કે દિલ મેં દીન કે મિટને પર સોઝ વ ફિક્ક વ બેચૈની ઔર ઉમ્મત કે લિયે દર્દ, કુબ્હન ઔર ગમ ઈસ દર્જે મેં ભર દિયા થા જો ઉનકે વક્ત કે અકાબિર (બળો) કી નઝર મેં અપની મિસાલ આપ થા. વો હર વક્ત **جَمِيعُ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ** “નબિયે કરીમ

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જો તરીકે અલ્લાહ રબ્બુલ ઈઝત કી તરફસે લાએ હે” ઉન સબકો સારે આલમ (દુનિયા) મેં ઝિંદા કરને કે લિયે મુજતરિબ (બેચૈન) રેહતે થે ઔર વો ઈસ બાત કે પૂરે જઝમ (પકકે ઈરાદે) કે સાથ દાઈ (દાવત દેને વાલે) થે કે અહયાએ-દીન (દીન કે બાકી રેહને) કે લિયે જદો-જહદ (કોશિશ) ઉસી વક્ત મકબૂલ ઔર મુઅસ્સિર હોગી જબકે જદો-જહદ મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા તરીકા ઝિંદા હો. એસે દાઈ તય્યાર હો જો અપને ઈલ્મો અમલ, ફિક્કો નઝર, તરીકે દઅવત ઔર ઝૌક વ હાલ મેં અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ ઔર ખૂસૂસન મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખાસ મુનાસબત રખતે હો. સિહતે ઈમાન ઔર ઝાહિરી અમલે સાલિહ (નેક અમલ) કે સાથ ઉનકે બાતિની અહવાલ (અંદર કે હાલાત) ભી મિન્હાજે નુબુવ્વત (નબી કે રાસ્તે, તરીકે) પર હો. મુહબ્બતે ઈલાહી, ખશિયતે ઈલાહી (અલ્લાહ કે અઝાબ કા ડર), તઅલ્લુક મઅલ્લાહ (અલ્લાહ કે સાથ તઅલ્લુક) કી કેફિયત હો. અખ્લાક (કિરદાર, કેરેક્ટર) વ આદાત વ શમાઈલ મેં ઈતિબાએ સુનને નબવી (નબી કી સુન્નતો કે ઈતિબા) કા એહતિમામ હો. હુબ્બ લિલ્લાહ (અલ્લાહ કે લિયે મુહબ્બત), બુઝ્ઝ લિલ્લાહ (અલ્લાહ કે લિયે દુશ્મની), રઅફત વ રહમત બિલ-મુસ્લિમીન (મુસલમાનો કે સાથ રહમ કરના) ઔર શફકત અલલ-ખલ્ક (મખ્લૂક કે સાથ મહરબાની) ઉનકી દઅવત કા મુહર્રિક (ખાસ કામ, મકસદ) હો. ઔર અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ કે બાર બાર દુહરાએ હુવે ઉસૂલ કે મુતાબિક સિવાય અજરે ઈલાહી કી તલબ કે કોઈ મકસૂદ ન હો. અલ્લાહ તઆલા કી રઝા કે લિયે અહયાએ દીન (દીન કે બાકી રેહને) કી એસી ધુન હો કે અલ્લાહ તઆલા કી રાહ મેં જાન વ માલ બે-કીમત કરને કા શૌક ઉન્હે ખીચે ખીચે

લિયે ફિરતા હો ઔર જાહ વ મન્સબ (ઇજ્જત ઔર મરતબા, પોઝીશન), માલ વ દૌલત, ઇજ્જત વ શુહરત, નામ વ નુમૂદ ઔર જાતી આરામ વ આસાઈશ કા કોઈ ખયાલ રાહ મેં માનેઅ (રાસ્તે મેં રુકાવટ) ન હો. ઉનકા બેઠના ઉઠના, બોલના ચાલના, ગરજ ઉનકી જિંદગી કી હર જુંબિશ વ હરકત ઉસી એક સિમ્ત મેં સિમટ કર રેહ જાએ.

જદો-જહદ (કોશિશ) મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા તરીકા જિંદા કરને ઔર જિંદગી કે તમામ શુઅબોં (ફીલ્ડ) કો અલ્લાહ જલ્લ શાનુહૂ કે અવામિર (હુકમો) ઔર નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે તરીકા પર લાને ઔર કામ કરને વાલોં મેં યે સિફાત (ખૂબિયાં) પૈદા કરને કે લિયે છે નંબર મુકરર કિયે ગએ. ઉસ વક્ત કે અહલે-હક ઉલમા વ મશાઈખ (બુરુગોં) ને તાઈદ (હિમાયત) ફરમાઈ. ઉનકે ફર્જન્દે રશીદ (બેટે) હઝરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને અપની દાઈયાના વ મુજાહદાના જિંદગી ઈસ કામ કો ઈસી નહજ (તરીકે) પર બજાને ઔર ઉન સિફાત કે હામિલ (ખૂબિયોં વાલે) મજમા (ભીજ, અવામ) કો તય્યાર કરને કી કોશિશ મેં ખપા દી. ઈન આલી સિફાત કે બારે મેં હદીસ, સીરત ઔર તારીખ કી મુઅતબર કુતુબ (ઈતિહાસ કી ભરોસે વાલી કિતાબોં) સે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઔર સહાબા કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ કી જિંદગી કે વાકિઆત નમૂના કે તૌર પર “હયાતુસ્સહાબા” કી ત્રીન જિલ્દોં મેં જમા કિયે. યે કિતાબ ઉનકી હયાત (જિંદગી) મેં હી બિહમ્દિલ્લાહ (અલ્લાહ કે શુક સે) શાએ હો (છપ) ગઈ.

મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને ઈન સિફાત (છે નંબરોં) કે બારે મેં મુન્તખબ (ચુની હુઈ, ખાસ) અહાદીસે પાક કા મજમૂઆ ભી તય્યાર કર લિયા થા લેકિન ઈસકી તરતીબ વ તકમીલ (પૂરા હોને) કે આખરી મરાહિલ સે કબ્લ (પેહલે) હી વો ઈસ આલમે ફાની (ખત્મ હોને વાલી દુનિયા) સે આલમે જાવિદાની (હમેશા રેહને વાલી દુનિયા) કી તરફ રિહલત ફરમા (ઈન્તિકાલ કર) ગએ (ઈન્ના લિલ્લાહિ વર્ઈન્ના ઈલૈહિ રાજિઉન). મુતઅદદ ખુદામ વ રુફકા (કઈ ખાદિમ ઔર દોસ્તોં) સે હઝરત રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને ઈસ મજમૂઆ

કી તથ્યારી કા ઝિક ફરમાયા ઔર ઈસ પર હઝરત રહમતુલ્લાહિ અલૈહ, અલ્લાહ જલ્લ શાનુહૂ કે શુક્ર કા ઔર અપની ખુશી કા ઈઝહાર ફરમાતે રહે. અલ્લાહ તઆલા હી જાનતા હૈ કે ઉનકે દિલ મેં કયા અઝાઈમ થે ઔર ઈસકે હર હર રંગ કો વો કિસ તરહ ઉજાગર કરકે દિલનશીન કરતે (દિલ મેં ઉતારતે). અલ્લાહ તઆલા કે હાં ઈસી તરહ મુકદ્દર થા. અબ વો “મુન્તખબ અહાદીસ” કા મજમૂઆ ઉર્દૂ તરજુમા કે સાથ પેશ કિયા જા રહા હૈ.

ઈસ કિતાબ કે તરજુમા મેં આસાન, આમ ફહમ (સબકો સમજ મેં આને વાલી) ઝબાન ઈખ્તિયાર કરને કી કોશિશ કી ગઈ હૈ. હદીસ કે મફહૂમ (મતલબ) કી વજાહત કે લિયે બાઝ મકામાત પર ક્રોસૈન (બ્રેકેટ) કી ઈબારત ઔર ફાઈદે કો ઈખ્તિસાર કે સાથ (મુખ્તસર) તેહરીર કરને કી સઈ (લિખને કી કોશિશ) કી ગઈ હૈ. ચૂંકે મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ કો અપની કિતાબ કે મુસવ્વદા (કચ્ચે મઝમૂન) પર નઝરે સાની (દોબારા દેખને) કા મૌકા નહીં મિલા થા ઈસલિયે ઈસમેં કાફી મેહનત કરની પળી, જિસમેં મતને-હદીસ કી દુરુસ્તગી (સુધાર), રવાતે હદીસ કી જરહ વ તઅદીલ, હદીસ કી તસ્દીહ વ તહરીન વ તઝઈફ, શરહ ગરીબુલ-હદીસ વગૈરા ભી શામિલ હૈ. ઈસ સિલસિલે મેં જો મુરાજેઅ (જિનસે હદીસેં લી ગઈ હૈ) પેશે નઝર રહે ઉનકી ફેહરિસ્ત કિતાબ કે આખિર મેં દી ગઈ હૈ.

ઈસ તમામ કામ મેં કબરે ઈસ્તિતાઅત (કુવ્વત કે મુતાબિક) એહતિયાત કો મલ્હૂઝ (ધ્યાન મેં) રખ્યા ગયા હૈ ઔર ઉલમાએ કિરામ કી એક જમાઅત ને ઈસ કામ મેં ભરપૂર ઈઆનત (મદદ) ફરમાઈ હૈ. અલ્લાહ જલ્લ શાનુહૂ ઉનકો બેહતરીન જઝાએ બૈર અતા ફરમાએ. બશરી લગ્ગિશૈ (ઈન્સાની ગલ્તિયાં) મુમકિન હૈ, હઝરાતે ઉલમા સે દરખ્વાસ્ત હૈ કે જો ચીઝ ઈસ્લાહ (સુધાર) કે લિયે ઝરૂરી ખયાલ ફરમાએં ઉસસે મુતલા ફરમાએં (ખબર દેં).

યે મજમૂઆ જિસ મકસદ કે લિયે હઝરત જી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને મુરતબ ફરમાયા થા ઔર ઈસકો અહમિયત કા જિસ તરહ હઝરત મૌલાના સય્યદ અબુલ-હસન અલી નદવી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને વાઝેહ ફરમાયા ઉસકા તકાઝા યે હૈ કે ઈસકો હર કિસ્મ કી

તરમીમ ઔર ઈખ્તિસાર (બદલને યા મુખ્તસર કરને) સે મહફૂઝ રખ્ખા જાએ.

હક તઆલા જલ્લ શાનુહૂ ને જિન આલી ઉલૂમ કી તબ્લીગ વ ઈશાઅત કે લિયે હઝરાતે અંબિયાએ કિરામ અલૈહિમુસ્સલાતુ વત્તસ્લીમ કો ઝરિયા બનાયા, ઈન ઉલૂમ સે પૂરા ફાઈદા ઉઠાને કે લિયે ઝરૂરી હૈ. કે ઈસ ઈલ્મ કે મુતાબિક યકીન બનાયા જાએ. અલ્લાહ રખ્ખુલ-ઈઝઝત કે આલી ફરમાન (હુકમો) ઔર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે મુબારક ઈરશાદાત કો પળહતે ઔર સુનતે વક્ત અપને આપકો કુછ ન જાનને વાલા સમજા જાએ યાની ઈન્સાની મુશાહદા પર સે યકીન હટાયા જાએ, ગૈબ કી ખબરો પર યકીન લાયા જાએ, જો કુછ પળહા ઔર સુના જાએ ઉસે દિલ સે સચ્ચા માના જાએ. જબ કુર્આને કરીમ પળહને યા સુનને બૈઠા જાએ તો યું સમજા જાએ અલ્લાહ તઆલા મુઝસે મુખ્તાતિબ (ખિતાબ, બાત કર રહે) હૈ. ઔર જબ હદીસ શરીફ પળહને યા સુનને બૈઠા જાએ તો યું સમજા જાએ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મુઝસે મુખ્તાતિબ હૈ. કલામ કો પળહતે ઔર સુનતે વક્ત સાહિબે-કલામ (જિસકા કલામ, બાત હૈ ઉસ) કી અઝમત જિતની તારી હોગી ઔર ઉસ કલામ કી તરફ જિતની તવક્કુલ હોગી ઉસી કદર કલામ કા અસર ઝિયાદા હોગા. સૂરએ માઈદા મેં અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા:

﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾

તરજુમા: ઔર જબ યે લોગ ઉસ કિતાબ કો સુનતે હૈ જો રસૂલ પર નાઝિલ હુઈ હૈ તો (કુર્આને કરીમ કે તઅસ્સુર સે) આપ ઉનકી આંખો કો આંસુઓ સે બેહતા હુવા દેખતે હૈ, ઈસકી વજહ યે હૈ કે ઉન્હોને હક કો પેહચાન લિયા.

દૂસરી જગહ અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા:

﴿فَسِرْ عِبَادَ☆الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ط
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الأَلْيَابِ☆﴾

[الرزم: ૧૮, ૧૭]

તરજુમા: આપ મેરે ઉન બંદોં કો ખુશ-ખબરી સુના દીજિયે જો
ઇસ કલામે-ઇલાહી કો કાન લગાકર સુનતે હેં ફિર ઇસકી અચ્છી બાતોં
પર અમલ કરતે હેં, યહી લોગ હેં જિનકી અલ્લાહ તઆલા ને હિદાયત
દી હેં ઓર યહી અકલ વાલે હેં. (સૂરએ રુમર)

એક હદીસ મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઇરશાદ ફરમાયા:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: إِذَا قَضَى
اللَّهُ الْأَمْرَ فِي السَّمَاءِ ضَرَبَتْ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعَانًا
لِقَوْلِهِ، كَأَنَّهُ سِلْسِلَةٌ عَلَى صَفْوَانٍ فَإِذَا فُرِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ، قَالُوا:
مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ. [رواه البخاري]

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે
હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા:
જબ અલ્લાહ તઆલા આસમાન મેં કોઈ હુકમ નાફિઝ ફરમાતે હેં તો
ફરિશ્તે અલ્લાહ તઆલા કે ઉસ હુકમ કે રુઅબ વ હૈબત (ડર) કી વજહ
સે કાંપ ઉઠતે હેં ઓર અપને પરોં કો હિલાને લગતે હેં ઓર ફરિશ્તોં કો
અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ ઇસ તરહ સુનાઈ દેતા હેં જેસે ચિકને
પથ્થર પર ઝંજીર મારને કી આવાઝ હોતી હેં. ફિર જબ ઉનકે દિલોં સે
ઘબરાહટ દૂર કર દી જાતી હેં તો એક દૂસરે સે દરયાફત કરતે (પૂછતે) હેં
કે તુમહારે પરવદિગાર ને કયા હુકમ દિયા? વો કેહતે હેં કે હક બાત કા
હુકમ ફરમાયા ઓર વાકઈ વો આલીશાન હેં, સબસે બખા હેં (યૂં જબ
ફરિશ્તોં પર હુકમ વાઝેહ હો જાતા હેં તો વો ઉસકી તઅમીલ (પૂરા કરને)
મેં લગ જાતે હેં.)

એક દૂસરી હદીસ મેં ઇરશાદ હેં:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ كَانَ إِذَا كَلَّمَ
بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا حَتَّى تَفْهَمَ. [رواه البخاري]

હજરત અનસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે નબિયે
અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ કોઈ (અહમ) બાત ઈરશાદ
ફરમાતે તો ઉસકો ત્રીન મરતબા દુહરાતે તાકે ઉસકો સમજ લિયા જાએ.
ઈસલિયે મુનાસિબ હૈં કે હદીસે પાક કો ત્રીન મરતબા પઞ્જા જાએ યા
સુનાયા જાએ. ધ્યાન, મુહબ્બત ઔર અદબ કે સાથ પઞ્જાને ઔર સુનને
કી મશક (પ્રેક્ટિસ) હો, બાતે ન કી જાએ. બાવુઝ, દો-ઝાનૂ બૈઠને કી
કોશિશ હો, સહારા ન લગાયા જાએ. નફસ કે મુજાહદે કે સાથ ઈસ ઈલ્મ
મેં મશગૂલ હો. મકસદ યે હૈં કે દિલ કુર્આન વ હદીસ સે અસર લેને લગ
જાએ. અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉનકે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
કે વાદોં કા યકીન પૈદા હોકર દીન કી યૈસી તલબ પૈદા હો કે હર અમલ
મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા તરીકા ઔર મસાઈલ
ઉલમા હજરાત સે માલૂમ કરકે અમલ કરને વાલે બનતે ચલે જાએ.

અબ ઈસ કિતાબ કી ઈબ્તિદા (શુરૂઆત) ઉસ ખુલ્લા કે
ઈબ્તિદાઈ હિસ્સે સે કી જાતી હૈં જો હજરત મૌલાના મુહમ્મદ યૂસુફ
રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને અપની કિતાબ امانی الاحبار شرح معانی الآثار
કે લિયે તહરીર ફરમાયા (લિખ્યા) થા.

મુહમ્મદ સઅદ કાંઘલવી

મદ્રસા કાશિફુલ-ઉલૂમ

બસ્તી હજરત નિઝામુદ્દીન ઔલિયા, નઈ દેહલી

૮ જમાદિલ-ઉલા, સન હિજરી ૧૪૨૧

મુતાબિક ૭ સિતમ્બર, સન ઈસ્વી ૨૦૦૦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ يُفِيضُ عَلَيْهِ النِّعَمَ الَّتِي لَا يَحِيطُ بِهَا مُرُورُ الزَّمَانِ مِنْ خَزَائِنِهِ الَّتِي لَا تَنْقُصُهَا الْعَطَايَا وَلَا تَبْلُغُهَا الْأَذْهَانُ وَأَوْدَعَ فِيهِ الْجَوَاهِرَ الْمَكْنُونَةَ الَّتِي بِاتِّصَافِهَا يَسْتَفِيدُ مِنْ خَزَائِنِ الرَّحْمَنِ وَيَقْوُزُ بِهَا أَبَدًا لَا بَادِيَ دَارِ الْجَنَانِ وَالصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ الَّذِي أُعْطِيَ بِشَقَاعَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَأُرْسِلَ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَاصْطَفَاهُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بِالسِّيَادَةِ وَالرَّسَالَةِ قَبْلَ خَلْقِ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ وَاجْتِهَادَهُ لِتَشْرِيحِ مَا عِنْدَهُ مِنَ الْعَطَايَا وَالنِّعَمِ فِي خَزَائِنِهِ الَّتِي لَا تُعَدُّو وَلَا تُحْصَى وَكَشَفَ مِنْ ذَاتِهِ الْعُلْيَا عَلَيْهِ مَا لَمْ يَكْشِفْ عَلَى أَحَدٍ مِنْ جَفَائِهِ الْحَيَالِ الَّتِي لَمْ يُطْلِعْ عَلَيْهَا أَحَدٌ لَا مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَشَرَحَ صُدُورَهُ الْمُبَارَكَةَ لَا ذَرَاكَ مَا أَوْدَعَ فِي الْإِنْسَانِ مِنَ الْإِسْتِعْدَادَاتِ الَّتِي بِهَا يَقْرُبُ الْعِبَادُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى حَقَّ التَّقَرُّبِ وَيَسْتَعِينُهُ فِي أُمُورِ دُنْيَاهُ وَآخِرَتِهِ وَعَلَّمَهُ طُرُقَ تَضَجِيحِ الْأَعْمَالِ الَّتِي تُصَدِّرُ مِنَ الْإِنْسَانِ فِي كُلِّ حِينٍ وَإِنْ قَبِضَتْهَا يَنَالُ الْفَوْزَ فِي الدَّارَيْنِ وَيَقْسِدُهَا الْخِزْيَانُ وَالْخُسْرَانُ وَرَضِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ الصَّحَابَةِ الْكِرَامِ الَّذِينَ أَخْلَوْا عَنِ النَّبِيِّ الْأَطْهَرِ الْأَكْرَمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّتِي صَدَّرَتْ مِنْ مَشْكُونَةِ تَبَوُّهِ فِي كُلِّ حِينٍ أَكْثَرَ مِنْ أَوْرَاقِ الْأَشْجَارِ وَعَدَدَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ فَأَخْلَوْا الْعُلُومَ بِأَسْرَافِهَا وَكَمَالِهَا فَوَعَوْهَا وَحَفِظُوهَا حَقَّ الْوَعْيِ وَالْحَفِظِ وَصَجُّوا النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي السَّفَرِ وَالْحَضَرِ وَشَهِدُوا مَعَهُ الدَّعْوَةَ وَالْجِهَادَ وَالْعِبَادَاتِ وَالْمَعَامَلَاتِ وَالْمُعَاشِرَاتِ فَتَعَلَّمُوا الْأَعْمَالِ عَلَى طَرِيقَتِهِ بِالصَّاحِبَةِ فَهَيَّئَا لَهُمْ حَيْثُ أَخْلَوْا الْعُلُومَ عَنْهُ بِالْمُشَافَهَةِ وَالْعَمَلِ بِهَا بِإِلَازِ سِطَةِ لَمْ يَمْتَصِرُوا عَلَى نُفُوسِهِمُ الْقُدْسِيَّةِ بَلْ قَامُوا وَبَلَّغُوا كُلَّ مَا وَعَوْهُ وَحَفِظُوهُ مِنَ الْعُلُومِ وَالْأَعْمَالِ حَتَّى مَلَأُوا الْعَالَمَ بِالْعُلُومِ الرَّبَّانِيَّةِ وَالْأَعْمَالِ الْوَحَائِيَّةِ الْمُصْطَفَوِيَّةِ فَصَارَ الْعَالَمُ دَارَ الْعِلْمِ وَالْعُلَمَاءِ وَالْإِنْسَانُ مَتَّبِعَ النُّورِ الْهِدَايَةِ وَمَصْدَرُ الْعِبَادَةِ وَالْحِلَافَةِ.

તરજુમા:

તમામ તારીફે સિર્ફ અલ્લાહ તઆલા કી ઝાતે આલી કે લિયે હૈં જિસને ઈન્સાન કો પૈદા કિયા તાકે ઈન્સાન પર અપની વો નેઅમતેં જો ઝમાના કે ગુઝરને સે ખત્મ નહીં હોતી, લુટાએ, વો નેઅમતેં એસે ખજાનોં મેં હૈં જો કે અતા કરને સે ઘટતે નહીં ઔર જિન તક ઈન્સાનોં કે ઝહનોં કી રસાઈ (પહુંચ) નહીં. અલ્લાહ તઆલા ને ઈન્સાન કે અંદર સલાહિયતોં કે એસે જોહર (કીમતી ચીજેં) છુપા રખ્ખે હૈં જિનકો બઝા-કાર (કામ મેં) લાકર ઈન્સાન, રહમાન કે ખજાનોં સે ફાઈદા ઉઠા સકતા હૈં ઔર વો ઉન હી સલાહિયતોં સે હમેશા હમેશા કી જન્નત મેં રેહને કી સઆદત (ખુશ કિસ્મતી) ભી હાસિલ કર સકતા હૈં.

અલ્લાહ કી રહમત વ દુરૂદ વ સલામ હો મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર જો તમામ નબિયોં ઔર રસૂલોં કે સરદાર હૈં, જિનકો ગુનહગારોં કી શફાઅત કરને કા એઝાઝ (મરતબા) દિયા ગયા હૈં, જિનકો તમામ જહાન (દુનિયા) વાલોં કે લિયે રહમત બનાકર ભેજા ગયા, જિનકો અલ્લાહ તઆલા ને લોહે મહકૂઝ ઔર કલમ બનાને સે પેહલે તમામ નબિયોં ઔર રસૂલોં કી સરદારી ઔર બંદોં તક અપના પૈગામ પહુંચાને કા શર્ફ અતા કરને કે લિયે યુના ઔર જિનકા ઈન્તિખાબ (ચુનાવ) અલ્લાહ તઆલા ને ઈસલિયે કિયા કે વો અલ્લાહ તઆલા કે લા-મહદૂદ (જિનકી કોઈ હદ નહીં એસે) ખજાનોં મેં જો નેઅમતેં હૈં ઉનકી તફસીલ બયાન કરેં ઔર ઉનકો અપની ઝાતે આલી કે વો ઉલૂમ વ મઆરિફ અતા કિયે જો અબ તક કિસી પર નહીં ખોલે થે ઔર અપની જલીલુલ-કદ્ર સિફાત (ખૂબિયાં) ઉન પર મુન્કશિફ (ઝાહિર) ફરમાઈ જિનકો કોઈ નહીં જાનતા થા, ન કોઈ મુકર્રબ ફરિશ્તા ન કોઈ નબિયે મુર્સલ, ઔર ઉનકે સીના મુબારક કો ઉન સલાહિયતોં કે ઈદરાક (સમજાને) કે લિયે ખોલ દિયા જો અલ્લાહ તઆલા ને ઈન્સાન મેં વદીઅત (હવાલે) ફરમાઈ હૈં, જિન કિતરી (કુદરતી) સલાહિયતોં સે બંદે અલ્લાહ તઆલા કા દુર્બ (નજદીકી) હાસિલ કરતે હૈં ઉન સલાહિયતોં સે બંદે અપને દુનિયા વ આખિરત કે ઉમૂર (કામોં) મેં મદદ હાસિલ કરતે હૈં ઔર અલ્લાહ તઆલા ને આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી

ઈન્સાન સે હર લમ્હા સાદિર હોને વાલે આમાલ કી દુરુસ્તગી (સુધારને) કે તરીકોં કા ઈલ્મ દિયા, કયુંકે દુનિયા વ આખિરત કી કામયાબી કા મદાર આમાલ કી દુરુસ્તગી પર હૈ. જૈસે ઉનકી ખરાબી દોનોં જહાન મેં મહરૂમી વ ખસારા કા બાઈસ (નુકસાન કા ઝરિયા) હૈ.

અલ્લાહ તઆલા સહાબએ કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ સે રાઝી હો જિન્હોંને નબિયે અત્હર વ અકરમ સે ઉન ઉલૂમ કો પૂરા ઔર અકમલ દર્જા મેં હાસિલ કિયા જિન ઉલૂમ કી તઅદાદ દરખ્તોં કે પત્તોં ઔર બારિશ કે કતરોં સે ઝિયાદા હૈ ઔર જિનકા ઝુહૂર, યરાગે નુબુવ્વત સે હર વક્ત હોતા થા. ફિર જૈસા યાદ કરને ઔર મહફૂઝ રખને કા હક હૈ ઉનકો યાદ કિયા ઔર મહફૂઝ રખ્ખા. વો સફર વ હઝર મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી સુહબત મેં રહે ઔર ઉનકે સાથ દઅવત વ જિહાદ ઔર ઈબાદત, મુઆમલાત, મુઆશરત (રહન સહન) કે મવાકેઅ (મોકોં) મેં શરીક રહે. ફિર ઉન આમાલ કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે તરીકે પર આપકે સાથ રેહ કર સીખા.

સહાબા કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ કી જમાઅત કો મુબારક હો જિન્હોંને બગૈર કિસી વાસ્તે કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિલમુશાફા (ડાઈરેક્ટ) ઉલૂમ ઔર ઉન પર અમલ સીખા, ફિર ઉન્હોંને ઉન ઉલૂમ કો સિર્ફ અપને નુફ્સે ફુદસિયા તક મહફૂઝ નહીં રખ્ખા બલ્કે જો ઉલૂમ વ મઆરિફ ઉનકે દિલોં મેં મહફૂઝ થે ઔર જિન આમાલ કો વો કરને વાલે થે વો દૂસરોં તક પહુંચાએ ઔર સારે આલમ કો ઉલૂમે રખ્ખાનિયા ઔર આમાલે રૂહાનિયા મુસ્તફવિયા સે ભર દિયા. યુનાંચે ઉસકે નતીજે મેં સારા આલમ ઈલ્મ ઔર અહલે-ઈલ્મ કા ગહવારા બન ગયા ઔર ઈન્સાન નૂર વ હિદાયત કા સર-યશમા બન ગયે ઔર ઈબાદત વ ખિલાફત કી બુનિયાદ પર આ ગયે.

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

કલિમએ તયિબા

ઇમાન

ઇમાન, લુગત (ડિક્શનરી) મેં કિસી કી ખાત કો કિસી કે એતિમાદ (ભરોસે) પર યકીની તૌર સે માન લેને કા નામ હૈ ઓર દીન કી ખાસ ઇસ્તિલાહ મેં ખબરે રસૂલ કો બગૈર મુશાહદા (તજરુબા) કે મહઝ (સિફ) રસૂલ કે એતિમાદ પર યકીની તૌર સે માન લેને કા નામ ઇમાન હૈ.

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ૨૦]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઇરશાદ ફરમાયા: ઓર હમને આપસે પેહલે કોઈ એસા પૈગમ્બર નહીં ભેજા જિસકે પાસ હમને યે વહી (અલ્લાહ કા હુકમ) ન ભેજ હો કે મેરે સિવા કોઈ મઅબૂદ (ઇબાદત કે લાઈક) નહીં ઇસલિયે મેરી હી ઇબાદત કરો. (સૂરએ અંબિયા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ آيَةٌ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [الأنفال: ૨]

અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ હૈ: ઇમાન ચાલે તો વહી હું કે જબ અલ્લાહ તઆલા કા નામ લિયા જાતા હૈ તો ઉનકે દિલ ડર જાતે હૈં ઓર

જબ અલ્લાહ તઆલા કી આયતે ઉનકો પળહ કર સુનાઈ જાતી હેં તો વો આયતે ઉનકે ઈમાન કો કવી-તર (બહુત મઝબૂત) કર દેતી હેં ઔર વો અપને રબ હી પર તવક્કુલ (પૂરા યકીન) કરતે હેં. (સૂરએ અન્ફાલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ [النساء: ١٧٥]

એક જગહ ઈરશાદ હે: જો લોગ અલ્લાહ તઆલા પર ઈમાન લાએ ઔર અચ્છી તરહ અલ્લાહ તઆલા સે તઅલ્લુક પૈદા કર લિયા તો અલ્લાહ તઆલા અન્કરીબ (જલ્દ હી) એસે લોગોં કો અપની રહમત ઔર ફઝલ મેં દાખિલ કરેંગે ઔર ઉન્હેં અપને તક પહુંચને કા સીધા રાસ્તા દિખાએંગે (જહાં ઉન્હેં રહનુમાઈ કી ઝરૂરત પેશ આએગી ઉનકી દસ્તગીરી (મદદ) ફરમાએંગે). (સૂરએ નિસાઅ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ [الروم: ٥١]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: બેશક હમ અપને રસૂલોં ઔર ઈમાન વાલોં કી દુનિયા કી જિંદગી મેં ભી મદદ કરતે હેં ઔર કયામત કે દિન ભી મદદ કરેંગે જિસ દિન આમાલ લિખને વાલે ફરિશ્તે ગવાહી દેને ખબે હોંગે. (સૂરએ મોમિન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الانعام: ٨٢]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને અપને ઈમાન મેં શિર્ક કી મિલાવટ નહીં કી, અમન ઉન્હી કે લિયે હે ઔર યહી લોગ હિદાયત પર હેં. (સૂરએ અન્આમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [البقرة: ١٦٥]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઔર ઈમાન વાલોં કો તો અલ્લાહ તઆલા હી સે ઝિયાદા મુહબ્બત હોતી હે (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَنَسَكْتُ وَمَخَيَّيْتُ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَلَمِينَ ﴿۱۶۲﴾ [الانعام: ۱۶۲]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ ફરમા દીજિયે કે બેશક મેરી નમાઝ ઔર
મેરી હર ઈબાદત, મેરા જીના ઔર મરના સબ કુછ અલ્લાહ તઆલા હી
કે લિયે હૈ જો સારે જહાં કે પાલને વાલે હૈ. (સૂરએ અન્આમ)

અહાદીસે નબવિયા

۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِيمَانُ بِضْعٌ
وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ
الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ. رواه مسلم، باب بيان عدد شعب

الإيمان: ۰۰۰۰ رقم: ۱۵۳

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈમાન
કી ૭૦ સે ઝિયાદ શાખે (ડાલિયાં, હિસ્સે) હૈ. ઉનમં સબસે અફઝલ
શાખ “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કા કેહના હૈ ઔર અદના (કમતર)
શાખ તકલીફ દેને વાલી ચીઝો કા સરખા સે હટાના હૈ ઔર હયા (શર્મ)
ઈમાન કી એક (અહમ) શાખ હૈ. (મુસ્લિમ)

۲- عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَبِلَ رِشْيَ
الْكَلِمَةِ الَّتِي عَرَضْتُ عَلَى عَمِّي فَرَدَّهَا عَلَيَّ فَهِيَ لَهُ نَجَاةٌ. رواه أحمد

૧/૧

હઝરત અબૂ બકર રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ
ઉસ કલિમા કો ફુખૂલ કરલે જિસકો મૈને અપને ચચા (અબૂ તાલિબ) પર
(ઉનકે ઈન્તિકાલ કે વક્ત) પેશ ક્રિયા થા ઔર ઉન્હોને ઉસે રદ કર
(ફુકરા) દિયા થા વો કલિમા ઉસ શખ્સ કે લિયે નજાત (કા ઝરિયા) હૈ.
(મુસ્નદે અહમદ)

૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: جَدُّوا
إِيمَانَكُمْ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ كَيْفَ نَجِدُ إِيْمَانًا؟ قَالَ: اكْثِرُوا مِنْ
قَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. رواه احمد والطبرانی واسناد احمد حسن، الترغيب ٤١٥/٢

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપને
ઈમાન કો તાજા કરતે રહા કરો. અઝ કિયા ગયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમ
અપને ઈમાન કો કિસ તરહ તાજા કરે? ઈરશાદ ફરમાયા: “લા ઈલા-હ
ઈલ્લલ્લાહ” કો કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) કેહતે રહા કો. (મુસ્નદે
અહમદ, તબરાની, તરગીબ)

૪- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ. رواه الترمذی
وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء أن دعوة المسلم مستجابة، رقم: ૩૪૮૩

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા
અન્હુમા ફરમાતે હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો
યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: તમામ અઝકાર (ઝિક્રો) મેં સબસે
અફઝલ ઝિક્ર “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” હૈ ઓર તમામ દુઆઓ મેં
સબસે અફઝલ દુઆ “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” હૈ. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” સબસે અફઝલ ઈસલિયે હૈ
કે સારે દીન કા દારો મદાર હી ઈસ પર હૈ, ઈસકે બગૈર ન ઈમાન સહીહ
હોતા હૈ ઓર ન કોઈ મુસલમાન બનતા હૈ. અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ કો
અફઝલ દુઆ ઈસલિયે ફરમાયા ગયા કે કરીમ કી તારીફ કા મતલબ
સવાલ હી હોતા હૈ ઓર દુઆ અલ્લાહ તઆલા સે સવાલ કરને કા નામ
હૈ. (મજાહિરે હક)

૫- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا قَالَ عَبْدُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَطُّ مُخْلِصًا إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ حَتَّى تَقْضَى إِلَى
الْعَرْشِ مَا اجْتَنَبَ الْكِبَايِرَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب دعاء

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (જબ) કોઈ બંદા દિલ કે ઈખ્લાસ કે સાથ (સચ્ચે દિલ સે) “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કેહતા હૈં તો ઈસ કલિમા કે લિયે યકીની તૌર પર આસમાન કે દરવાઝે ખોલ દિયે જાતે હૈં યહાં તક કે યે કલિમા સીધા અર્શ તક પહુંચતા હૈં યાની ફૌરન કુબૂલ હોતા હૈં, બશર્ત યે કે વો કલિમા કેહને વાલા કબીરા (બખે) ગુનાહોં સે બચતા હો. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: ઈખ્લાસ કે સાથ કેહના યે હૈં કે ઈસમેં રિયા (દિખાવા) ઔર નિફાક ન હો.

કબીરા ગુનાહોં સે બચને કી શર્ત જલ્દ કુબૂલ હોને કે લિયે હૈં. ઔર અગર કબીરા ગુનાહોં કે સાથ ભી કહા જાએ તો નફા ઔર સવાબ સે ઉસ વક્ત ભી ખાલી નહીં. (મિરકાત)

۶- عَنْ يَعْلَى بْنِ شَدَّادٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي شَدَّادُ عِبَادَةَ بْنُ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا حَاضِرٌ يَصْدُقُهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: هَلْ فِيكُمْ غَرِيبٌ يَعْنِي أَهْلَ الْكِتَابِ؟ قُلْنَا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَمَرَ بِغُلْقِ الْبَابِ وَقَالَ: ارْفَعُوا أَيْدِيَكُمْ وَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَرَفَعْنَا أَيْدِينَا سَاعَةً، ثُمَّ وَضَعَ ﷺ يَدَهُ ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَعَثْتَنِي بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ وَأَمَرْتَنِي بِهَا وَوَعَدْتَنِي عَلَيْهَا الْجَنَّةَ وَأَنْتَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَبْشِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكُمْ. رواه احمد والطبرانی والبيهقي وموتقون، مجمع

الزوائد ۱/ ۱۶۴

હઝરત યઅલા બિન શદાદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મેરે વાલિદ હઝરત શદાદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને યે વાકિઆ બયાન ફરમાયા ઔર હઝરત ઉબાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ જો કે ઉસ વક્ત મૌજૂદ થે ઈસ વાકિઆ કી તસ્દીક ફરમાતે હૈં કે એક મરતબા હમ લોગ નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર થે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

દરયાફત ફરમાયા (પૂછા): કોઈ અજનબી (ગેર મુસ્લિમ) તો મજમા મેં નહીં? હમને અર્જ ક્રિયા: કોઈ નહીં. ઈરશાદ ફરમાયા: દરવાજા બંદ કરદો. ઉસકે બાદ ઈરશાદ ફરમાયા: હાથ ઉઠાઓ ઔર કહો “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ”. હમને થોળી દેર હાથ ઉઠાએ રખ્ખે (ઔર કલિમએ તથિયબા પળ્હા) ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપના હાથ નીચે કર લિયા. ફિર ફરમાયા: અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, અય અલ્લાહ આપને મુઝે યે કલિમા દેકર ભેજા હૈ ઔર ઈસ (કલિમા કી તબ્લીગ) કા મુઝે હુકમ ફરમાયા હૈ ઔર ઈસ કલિમા પર જન્નત કા વાદા ફરમાયા હૈ ઔર આપ વાદા-ખિલાફ નહીં હૈ. ઉસકે બાદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમસે ફરમાયા: ખુશ હો જાઓ, અલ્લાહ તઆલા ને તુમહારી મગફિરત ફરમાદી. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, બઝઝાર, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ، قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِابِ الثَّيَابِ الْبَيْضِ، رَقْم: ٥٨٢٧.

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો બંદા “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહે ઔર ફિર ઈસી પર ઉસકી મૌત આ જાએ તો વો જન્નત મેં ઝરૂર જાએગા. મૈંને અર્જ ક્રિયા: અગરયે ઉસને ઝિના ક્રિયા હો, અગરયે ઉસને ચોરી કી હો? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (હાં) અગરયે ઉસને ઝિના ક્રિયા હો અગરયે ઉસને ચોરી કી હો. ફિર મૈંને અર્જ ક્રિયા: અગરયે ઉસને ઝિના ક્રિયા હો, અગરયે ઉસને ચોરી કી હો? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગરયે ઉસને ઝિના ક્રિયા હો અગરયે ઉસને ચોરી કી હો. મૈંને અર્જ ક્રિયા: અગરયે ઉસને ઝિના ક્રિયા હો, અગરયે ઉસને ચોરી કી હો? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

ઈરશાદ ફરમાયા: અગરયે ઉસને ઝિના કિયા હો અગરયે ઉસને ચોરી કી હો, અબૂઝર કે અલર્ગમ વો જન્નત મેં ઝરૂર જાએગા. (બુખારી)

ફાઈદા: “અલર્ગમ” અરબી ઝબાન કા એક ખાસ મુહાવરા હૈ. ઈસકા મતલબ યે હૈ કે અગર તુમ્હેં યે કામ નાગવાર ભી હો ઔર તુમ ઈસકા ન હોના ભી ચાહતે હો તબ ભી યે હોકર રહેગા. હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો હૈરત થી કે ઈતને બળે બળે ગુનાહોં કે બાવજૂદ જન્નત મેં કેસે દાખિલ હોગા જબકે અદલ (ઈ-સાફ) કા તકાજા યે હી હૈ કે ગુનાહોં પર સજા દી જાએ, લિહાજા નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકી હૈરત દૂર કરને કે લિયે ફરમાયા ખ્વાહ અબૂઝર કો કિતના હી નાગવાર ગુઝરે વો જન્નત મેં ઝરૂર દાખિલ હોગા. અબ અગર ઉસને ગુનાહ ભી કિયે હોંગે તો ઈમાન કે તકાજે સે વો તૌબા ઈસ્તિગફાર કરકે ગુનાહ માફ કરા લેગા યા અલ્લાહ તઆલા અપને ફઝલ સે માફ ફરમા કર બગૈર કિસી અઝાબ કે હી યા ગુનાહોં કી સજા દેને કે બાદ બહરહાલ જન્નત મેં ઝરૂર દાખિલ ફરમાએંગે.

ઉલમા ને લિખ્મા હૈ કે ઈસ હદીસ શરીફ મેં કલિમા “લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ” કેહને સે મુસાદ પૂરે દીન વ તૌહીદ પર ઈમાન લાના હૈ ઔર ઈસકો ઇખ્તિયાર કરના હૈ. (મસ્નારિકુલ-હદીસ)

۸- عَنْ حَدِيثَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَسْرُسُ الْإِسْلَامُ كَمَا يَدْرُسُ وَشَى الثَّوْبُ حَتَّى لَا يَذَرَى مَا صِيَامٌ وَلَا صَدَقَةٌ وَلَا نُسْكٌ وَيُسْرَى عَلَى كِتَابِ اللَّهِ فِي لَيْلَةٍ فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ وَيَبْقَى طَوَائِفٌ مِنَ النَّاسِ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْعَجُوزُ الْكَبِيرَةُ يَقُولُونَ أَذْرَكْنَا آبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَتَنْحَنُ نَقُولُهَا. قَالَ صَلَٰةُ بْنُ زَفَرٍ لِحَدِيثَةٍ: فَمَا تَغْنِي عَنْهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُمْ لَا يَذَرُونَ مَا صِيَامٌ وَلَا صَدَقَةٌ وَلَا نُسْكٌ؟ فَأَعْرَضَ عَنْهُ حَدِيثُهُ فَرَدَّدَهَا عَلَيْهِ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يُعْرَضُ عَنْهُ حَدِيثُهُ ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ فِي الثَّالِثَةِ فَقَالَ: يَا صَلَةَ تَنْجِيهِمْ مِنَ النَّارِ. رَوَاهُ

الحاكموفان هذا حديث صحيح على شرط مسلم وأ. يجر حاد: ٤٧٣/

હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ તરહ કપળે કે નકશો નિગાર (બેલ બૂટે) ઘિસ જાતે હૈં ઔર માંદ (ફીકે) પળ જાતે હૈં ઉસી તરહ ઈસ્લામ ભી એક ઝમાના મે માંદ પળ જાએગા, યહાં તક કે કિસી શખ્સ કો યે ઈલ્મ તક ન રહેગા કે રોઝા કયા ચીઝ હૈં ઔર સદકા વહજ કયા ચીઝ. એક શબ (રાત) આએગી કે કુર્આન સીનોં સે ઉઠા લિયા જાએગા ઔર ઝમીન પર ઈસકી એક આયત ભી બાકી ન રહેગી. મુતફરિક (અલગ અલગ) તૌર પર કુછ બૂળહે મર્દ ઔર કુછ બૂળહી ઔરતેં રેહ જાએગી જો યે કહેંગે કે હમને અપને બુઝુર્ગોં સે યે કલિમા “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” સુના થા ઈસલિયે હમ ભી યે કલિમા પળહ લેતે હૈં. હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે શાગિર્દ “સિલહ” ને પૂછા: જબ ઉન્હેં રોઝા, સદકા ઔર હજ કા ભી ઈલ્મ ન હોગા તો ભલા સિર્ફ યે કલિમા ઉન્હેં કયા ફાઈદા દેગા? હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ઈસકા કોઈ જવાબ ન દિયા. ઉન્હોંને ત્રીન બાર યહી સવાલ દુહરાયા, હર બાર હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ એરાઝ કરતે (મુંહ મોળતે) રહે. ઉનકે ત્રીસરી મરતબા (ઈસરાર) કે બાદ ફરમાયા: સિલહ! યે કલિમા હી ઉનકો દોઝખ સે નજાત દિલાએગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

9- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نَفَعَتْهُ يَوْمًا مِنْ دَهْرِهِ يُصِيبُهُ قَبْلَ ذَلِكَ مَا أَصَابَهُ. رواه الترمذی والطبرانی ورواه الصحيح، الترغيب 412/2

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહા ઉસકો યે કલિમા એક ન એક દિન ઝરૂર ફાઈદા દેગા (નજાત દિલાએગા) અગરયે ઉસકો કુછ ન કુછ સજા પેહલે ભુગતના પળે. (બઝઝાર, તબરાની, તરગીબ)

10- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا أَخْبِرُكُمْ بِوَصِيَّةِ نُوحٍ ابْنَةِ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: أَوْصَى نُوحٌ ابْنَهُ فَقَالَ لِابْنِهِ: يَا بُنَيَّ إِنِّي أَوْصِيكَ بِأَتَيْنِ وَأَنْتَ هَاكَ عَنْ أَتَيْنِ. أَوْصِيكَ بِقَوْلِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِنَّهَا لَوْ وُضِعَتْ فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ مَوْضِعَتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ فِي كِفَّةٍ لَرَجَحَتْ بِهِنَّ، وَلَوْ كَانَتْ خَلْقَةً
لَقَصَمْتَهُنَّ - بَنَى تَخْلُصَ إِلَى اللَّهِ، وَيَقُولُ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
وَيَحْمَدِهِ، فَإِنَّهَا عِبَادَةُ الْخَلْقِ، وَبِهَا تَقْطَعُ أَرْزَاقُهُمْ، وَأَنْتَ هَاكَ عَنِ
الْثَنَيْنِ، الشُّرْكِ وَالْكِبَرِ، فَإِنَّهُمَا يَخْجُبَانِ عَنِ اللَّهِ. (الحديث) رواه
اليزاروفيه محمد بن اسحاق وهو مدلس وهو ثقة وبقية رجاله رجال الصحيح، مجمع

الروايات ٩٢/١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્દુમા
સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ
ફરમાયા: કયા મૈં તુમ્હે વો વસિયત ન બતાઉં જો (હઝરત) નૂહ
(અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બેટે કો કી થી? સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા
અન્દુમ ને અર્જ ક્રિયા: ઝર બતાઈયે. ઇરશાદ ફરમાયા: (હઝરત) નૂહ
(અલૈહિસ્સલામ) ને અપને બેટે કો વસિયત મૈં ફરમાયા: મેરે બેટે!
તુઝકો દો કામ કરને કી વસિયત કરતા હૂં ઓર દો કામોં સે રોકતા હૂં.
એક તો મૈં તુમ્હે “લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ” કે કેહને કા હુકમ કરતા હૂં
કયુંકે અગર યે કલિમા એક પલળે મૈં રખ દિયા જાએ ઓર તમામ
આસમાન વ ઝમીન કો એક પલળે મૈં રખ દિયા જાએ તો કલિમા વાલા
પલળા ઝુક જાએગા ઓર અગર તમામ આસમાન વ ઝમીન કા એક
ધેરા હો જાએ તો ભી યે કલિમા ઉસ ધેરે કો તોળ કર અલ્લાહ તઆલા
તક પહુંચ કર રહેગા. દૂસરી ચીઝ જિસકા હુકમ દેતા હૂં વો
“સુબ્હાનલ્લાહિલ અઝીમિ વબિહમ્દિહી” કા પળના હૈ કયુંકે યે તમામ
મખ્લૂક કી ઇબાદત હૈ ઓર ઇસી કી બરકત સે મખ્લૂકાત કો રોઝી દી
જાતી હૈ. ઓર મૈં તુમકો દો બાતોં સે રોકતા હૂં, શિર્ક સે ઓર તકબુર
(ધમંડ) સે, કયુંકે યે દોનો બુરાઈયાં બંદા કો અલ્લાહ તઆલા સે દૂર કર
દેતી હૈ. (બઝઝાર, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۱- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنِّي
لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا رَجُلٌ يَحْضُرُهُ الْمَوْتُ إِلَّا وَجَدَ رُوحَهُ لَهَا
رُوحًا حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ جَسَدِهِ وَكَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه ابن

يعلى ورجالہ رجال الصحیح، مجمع الزوائد ۳/ ۷۷

હઝરત તલ્હા બિન ઉબૈદુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં એક ઐસા કલિમા જાનતા હૂં જિસે ઐસા શખ્સ પળડે જિસકી મૌત કા વક્ત કરીબ હો તો ઉસકી રૂહ-જિસ્મ સે નિકલતે વક્ત ઈસ કલિમા કી બદૌલત ઝરૂર રાહત (આરામ) પાએગી ઔર વો કલિમા ઉસકે લિયે કયામત કે દિન નૂર હોગા. (વો કલિમા “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” હૈ). (અબૂ યઅલા, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

۱۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (فِي حَدِيثِ طَوِيلٍ) أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَزُنُ شَعِيرَةً ثُمَّ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَزُنُ بُرَّةً ثُمَّ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مَا يَزُنُ مِنَ الْخَيْرِ ذَرَّةً وهو جزء من الحديث رواه البخاري، باب قول الله تعالى: لما خلقت بيلى، رقم: ۷۴۱۰

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હર વો શખ્સ જહન્નમ સે નિકલેગા જિસને “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહા હોગા ઔર ઉસકે દિલ મૈં એક જવ કે વઝન કે બરાબર ભી ભલાઈ હોગી યાની ઈમાન હોગા, ફિર હર વો શખ્સ જહન્નમ સે નિકલેગા જિસને “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહા હોગા ઔર ઉસકે દિલ મૈં ગંદુમ (ગેહૂં) કે દાને કે બરાબર ભી ખૈર હોગી યાની ઈમાન હોગા, ફિર હર વો શખ્સ જહન્નમ સે નિકલેગા જિસને “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહા હોગા ઔર ઉસકે દિલ મૈં ઝરૂર બરાબર ભી ખૈર હોગી. (બુખારી)

۱۳- عَنْ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَتَقَى عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ نَيْتٌ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٌ إِلَّا أَدَخَلَهُ اللَّهُ كَلِمَةَ الْإِسْلَامِ بِعَزِّ عَزِيزٍ أَوْ ذُلِّ ذَلِيلٍ إِنَّمَا يَعْزُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَيَجْعَلُهُمْ مِنْ أَهْلِهَا أَوْ يَذِلُّهُمْ فَيُذِنُونَ لَهَا. رواه أحمد ۱/ ۴۱

હઝરત મિકદાદ બિન અસ્વદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: રૂએ ઝમીન પર કિસી શહર, ગાંવ, સેહરા કા કોઈ ઘર યા ખૈમા (તમ્બુ) ઐસા બાકી નહીં રહેગા જહાં અલ્લાહ તઆલા ઈસ્લામ કે કલિમા કો દાખિલ ન ફરમા દે, માનને વાલે કો કલિમા વાલા બનાકર ઈઝઝત દેંગે, ન માનને વાલે કો ઝલીલ ફરમાએંગે, ફિર વો મુસલમાનોં કે માતહત બન કર રહેંગે. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۳- عَنْ ابْنِ شِمَاسَةَ الْمَهْرِيِّ قَالَ: حَضَرَ نَاعِمْرُ بْنُ الْعَاصِ وَهُوَ فِي سِيَافَةِ الْمَوْتِ يَبْكِي طَوِيلًا وَحَوْلَ وَجْهِهِ إِلَى الْحِدَارِ، فَجَعَلَ ابْنُهُ يَقُولُ: يَا أَبَتَاهُ! أَمَا بَشَّرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِكَذَا؟ أَمَا بَشَّرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِكَذَا؟ قَالَ فَاقْبَلْ بِوَجْهِهِ وَقَالَ: إِنَّ أَفْضَلَ مَا نُعِدُّ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، إِنِّي قَدْ كُنْتُ عَلَى أَطْبَاقٍ ثَلَاثٍ، لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَمَا أَحَدٌ أَشَدَّ بُغْضًا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنِّي، وَلَا أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَكُونَ قَدْ اسْتَمَكْتُ مِنْهُ فَقَتَلْتُهُ مِنْهُ، فَلَوْ مِتُّ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ لَكُنْتُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَلَمَّا جَعَلَ اللَّهُ الْإِسْلَامَ فِي قَلْبِي آتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَقُلْتُ: ابْسُطْ يَمِينَكَ فَلَا بَايِعَكَ فَبَسَطَ يَمِينَهُ، قَالَ: فَقَبَضْتُ يَدِي قَالَ: مَا لَكَ يَا عَمْرُو؟ قَالَ قُلْتُ: أَرَدْتُ أَنْ أَشْفِطَ قَالَ: تَشْفِطُ بِمَاذَا؟ قُلْتُ: أَنْ يُغْفَرَ لِي قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ يَا عَمْرُو أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟ وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا؟ وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟ وَمَا كَانَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَلَا أَجَلَ فِي عَيْنِي مِنْهُ، وَمَا كُنْتُ أُطِيقُ أَنْ أَمْلَأَ عَيْنِي مِنْهُ إِجْلَالًا لَهُ وَلَوْ سُنِلْتُ أَنْ أَصِفَهُ مَا أَطَقْتُ لِأَنِّي لَمْ أَكُنْ أَمْلَأُ عَيْنِي مِنْهُ وَلَوْ مِتُّ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ لَرَجَوْتُ أَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ثُمَّ وَلَيْنَا أَشْيَاءُ مَا أَدْرَى مَا حَالِي فِيهَا فَإِذَا أَنَا مِتُّ فَلَا تَصْحَابِي نَائِحَةً وَلَا نَارَ فَإِذَا دَفِنْتُمُونِي نَسُوا عَلَيَّ التُّرَابَ سَنَاءُ ثُمَّ أَقْبَسُوا حَوْلَ قَبْرِي قَدَرُوا مَا تَنْحَرُ جُرُورٌ وَيُقَسِّمُ لَحْمَهَا حَتَّى اسْتَأْنَسَ بِكُمْ، وَالنَّظَرُ

مَاذَا رَاجِعَ بِرَسُولِ رَبِّي. رواه مسلم، باب كون الإسلام بهدم ماقبله ..... رقم:

૩૨૧

હજરત ઈબ્ને શિમાસા મહરી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હૈ કે હમ હજરત અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા કે પાસ ઉનકે આખરી વક્ત મૈં મૌજૂદ થે. વો ઝારો કતાર (બહુત જિયાદા) રો રહે થે ઔર દીવાર કી તરફ અપના રુખ કિયે હુવે થે. ઉનકે સાહબજાદે (બેટે) ઉનકી તસલ્લી દેને કે લિયે કેહને લગે: અબ્બા જાન! કયા નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને આપકો ફુલાં બશારત (ખુશ-ખબરી) નહીં દી થી? કયા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને આપકો ફુલાં બશારત નહીં દી થી? યાની આપકો તો નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને બળી બળી બશારતેં દી હૈં. યે સુન કર ઉન્હોને (દીવાર કી તરફસે) અપના રુખ બદલા ઔર ફરમાયા: સબસે અફઝલ ચીઝ જો હમને (આખિરત કે લિયે) તથ્માર કી હૈ વો ઈસ બાત કી શહાદત (ગવાહી) હૈ કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં ઔર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અલ્લાહ તઆલા કે રસૂલ હૈં. મેરી ઝિંદગી કે ત્રીન દૌર ગુઝરે હૈં. એક દૌર તો મો વા જબકે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે બુગઝ (નફરત) રખને વાલા મુઝસે જિયાદા કોઈ ઔર શખ્સ ન થા ઔર જબકે મેરી સબસે બળી તમન્ના યે થી કે કિસી તરહ આપ પર મેરા કાબૂ ચલ જાએ તો મૈં આપકો માર ડાલૂં. યે તો મેરી ઝિંદગી કા સબસે બદતર દૌર થા, અગર (ખુદા નખ્વાસા) મૈં ઈસ હાલ પર મર જાતા તો યકીનન દોઝખી હોતા. ઉસકે બાદ જબ અલ્લાહ તઆલા ને મેરે દિલ મૈં ઈસ્લામ કા હક હોના ડાલ દિયા તો મૈં આપકે પાસ આયા ઔર મૈંને અર્ઝ કિયા: અપના હાથ મુબારક બખ્ષાઈયે તાકે મૈં આપસે બૈઅત કરૂં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપના હાથ મુબારક બખ્ષા દિયા, મૈંને અપાન હાથ પીછે ખીંચ લિયા. આપને ફરમાયા: અમ્ર યે કયા? મૈંને અર્ઝ કિયા: મૈં કુછ શર્ત લગાના ચાહતા હૂં. ફરમાયા: કયા શર્ત લગાના ચાહતે હો? મૈંને કહા: યે કે મેરે સબ ગુનાહ માફ હો જાઓ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:

અમ્ર! કયા તુમ્હે ખબર નહીં કે ઈસ્લામ તો કુફ્રી ઝિંદગી કે ગુનાહોં કા તમામ કિસ્સા હી પાક કર દેતા હૈં ઓર હિજરત ભી પિછલે તમામ ગુનાહ માફ કર દેતી હૈં ઓર હજ ભી પિછલે સબ ગુનાહ ખત્મ કર દેતા હૈં. યે દૌર વો થા જબકે આપસે ઝિયાદા પ્યારા, આપસે ઝિયાદા બુઝુર્ગ વ બરતર મેરી નઝર મેં કોઈ ઓર ન થા. આપકી અઝમત કી વજહ સે મેરી યે તાબ ન થી કે કભી આપકો નઝર ભર કર દેખ સકતા, અગર મુઝસે આપકી સૂરતે મુબારક પૂછી જાએ તો મૈં કુછ નહીં બતા સકતા કયુંકે મૈંને કભી પૂરી તરહ આપકો દેખા હી નહીં. કાશ અગર મૈં ઉસ હાલ પર મર જાતા તો ઉમ્મીદ હૈં કે જન્નતી હોતા. ફિર હમ કુછ ચીઝોં કે મુતવલ્લી ઓર ઝિમ્મેદાર બને ઓર નહીં કેહ સકતે કે હમારા હાલ ઈન ચીઝોં મેં કયા રહા (યે મેરી ઝિંદગી કા તીસરા દૌર થા) અચ્છા દેખો જબ મેરી વફાત હો જાએ તો મેરે (જનાઝે કે) સાથ કોઈ વાવેલા ઓર શોર વ શગબ કરને વાલી ઓરત ન જાને પાએ ન (ઝમાનએ જાહિલિયાત કી તરહ) આગ મેરે જનાઝે કે સાથ હો. જબ મુઝે દફન કર ચુકો તો મેરી કબ્ર પર અચ્છી તરહ મિટ્ટી ડાલના ઓર (જબ ફારિગ હો જાઓ તો) મેરી કબ્ર કે પાસ ઈતની દેર ઠહરના જિતની દેર મેં ઊંટ ઝિબહ કરકે ઉસકા ગોશ્ત તકસીમ કિયા (ખાંટા) જાતા હૈં તાકે તુમ્હારી વજહ સે મેરા દિલ લગા રહે ઓર મુઝે માલૂમ હો જાએ કે મૈં અપને રબ કે ભેજે હુને ફરિશ્તોં કે સવાલાત કે જવાબાત કયા દેતા હૂં. (મુસ્લિમ)

۱۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! إِذْهَبْ فَنَادِ فِي النَّاسِ إِنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ. رواه مسلم.

باب غلط تحریم الغلول ..... رقم: ۳۰۹

હઝરત ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે શિવાયત હૈં કે નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ખત્તાબ કે બેટે! જાઓ, લોગોં મેં યે એલાન કરદો કે જન્નત મેં સિફ ઈમાન વાલે હી દાખિલ હોંગે. (મુસ્લિમ)

۱۶- عَنْ أَبِي لَيْلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَيْحَكَ يَا أَبَا سُفْيَانَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاسْلِمُوا تَسْلَمُوا. (وهو بعض الحديث) رواه

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ જન્નતી જન્નત મેં ઔર દોઝખી દોઝખ (જહન્નમ) મેં દાખિલ હો ચુકે હોંગે તો અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાએંગે: જિસકે દિલ મેં રાઈ કે દાના કે બરાબર ભી ઈમાન હો ઉસે ભી દોઝખ સે નિકાલ લો, ચુનાંચે ઉન લોગોં કો ભી નિકાલ લિયા જાએગા. ઉનકી હાલત યે હોગી કે જલ કર સિયાહ-ફામ (બિલ્કુલ કાલે) હો ગએ હોંગે. ઉસકે બાદ ઉનકો નહરે-હયાત મેં ડાલા જાએગા તો વો ઈસ તરહ (ફૌરી તૌર પર તરો-તાઝા હોકર) નિકલ જાએંગે જૈસે દાના સૈલાબ કે કોળે મેં (પાની ઔર ખાદ મિલને કી વજહ સે ફૌરી) ઉગ આતા હૈ. કભી તુમને ગૌર કિયા હૈ કે વોકૈસા ઝર્દ (પીલા) બલ ખાયા હુવા નિકલતા હૈ? (બુખારી)

۱۹- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَأَلَ رَجُلًا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: إِذَا سَرَتْكَ حَسَنَتُكَ وَسَاءَتْكَ سَيِّئَتُكَ

فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ. (الحديث) رواه الحاكم وصححه، ووافقه الذهبي ۱/ ۱۴۱

હજરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે એક શખ્સ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે સવાલ કિયા કે ઈમાન કયા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમકો અપને અચ્છે અમલ સે ખુશી હો ઔર અપને બુરે કામ પર રંજ (અફસોસ) હો તો તુમ મોમિન હો. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۲۰- عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ رَسُولًا. رواه مسلم، باب الدليل على أن من رضى بالله رباً... ۱/ ۱۵۱

હજરત અબ્બાસ બિન અબ્દુલ મુત્તલિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: ઈમાન કા મઝા ઉસને ચખ્ખા (ઔર ઈમાન કી તઝઝત ઉસે મિલી) જો અલ્લાહ તઆલા કો રબ, ઈસ્લામ કો દીન ઔર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો રસૂલ માનને પર રાઝી હો જાએ. (મુસ્લિમ)

झाईदा: मतलब ये है के अल्लाह तआला की बंदगी और ईस्लाम के मुताबिक अमल और उजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ईताअत (इरमां-बरदारी करना, मानना), अल्लाह तआला और उनके रसूल सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम और ईस्लाम की मुहब्बत के साथ हो, जिसको ये बात नसीब हो गई यकीनन ईमानी लज्जत में भी उसका हिस्सा हो गया।

۲۱- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَفُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ. رواه البخاري، باب حلاوة الإيمان، رقم: ۱۶

उजरत अनस रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: ईमान की उलावत (मिठास) उसी को नसीब होगी जिसमें तीन बातें पाई जायेंगी। अक ये के अल्लाह तआला और उनके रसूल की मुहब्बत उसके दिल में सभसे ज़ियादा हो। दूसरे ये के जिस शप्स से भी मुहब्बत हो सिर्फ अल्लाह तआला ही के लिये हो। तीसरे ये के ईमान के बाद कुछ की तरफ पलटने से उसको ईतनी नफरत और ऐसी अजिथ्यत (तकलीफ) हो जैसी के आग में डाले जाने से होती है। (बुखारी)

۲۲- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ. رواه أبو داود، باب الدليل على زيادة الإيمان ونقصانه، رقم: १६८१

उजरत अबू उमामा रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: जिस शप्स ने अल्लाह तआला ही के लिये किसी से मुहब्बत की और उसी के लिये दुश्मनी की और (जिसको दिया) अल्लाह तआला ही के लिये दिया और (जिसको नहीं दिया) अल्लाह तआला ही के लिये नहीं दिया तो उसने ईमान की तकमील करली (ईमान पूरा कर लिया)। (अबू दाउद)

۲۳۔ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِأَبِي ذَرٍّ: يَا أَبَا ذَرٍّ! أَيْ عَرَى الْإِيمَانِ أَوْ تَقَى؟ قَالَ: اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَقُصُ فِي اللَّهِ. رواه البيهقي في شعب الإيمان ۷۰/۷

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ખતલાઓ ઈમાન કી કૌનસી કળી ઝિયાદા મઝબૂત હૈ? હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉસકે રસૂલ કો ઝિયાદા ઈસ્મ હૈ (લિહાઝા આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હી ઈરશાદ ફરમાયે) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે લિયે બાહમી (આપસ કા) તઅલ્લુક વ તઆવુન (મદદ) હો ઔર અલ્લાહ તઆલા કે લિયે કિસી સે મુહબ્બત હો ઔર અલ્લાહ તઆલા હી કે લિયે કિસી સે બુઝઝ વ અદાવત (દુશ્મની) હો. (બૈહકી)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે ઈમાની શુઅબો (લાઈનો) મેં સબસે ઝિયાદા જાનદાર ઔર પાઈદાર (મઝબૂત) શુઅબા યે હૈ કે બંદે કા દુનિયા મેં જિસકે સાથ જો બરતાવ હો, ખ્વાહ તઅલ્લુક કા હો યા તર્કે તઅલ્લુક (નાતા તોળને) કા, મુહબ્બત હો યા અદાવત, વો અપને નક્સ કે તકાઝા સે ન હો બલ્કે સિર્ફ અલ્લાહ તઆલા કે લિયે ઔર ઉન્હી કે હુકમ કે માતહત હો.

۲۴۔ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: طُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِي وَرَأَى مَرَّةً وَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ بِي وَلَمْ يَرْنِي سِنْعَ مِرَارٍ. رواه أحمد

100/2

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને મુઝે દેખા ઔર મુઝ પર ઈમાન લાયા ઉસકો તો એક બાર મુબારકબાદ ઔર જિસને મુઝે નહીં દેખા ઔર ફિર મુઝ પર ઈમાન લાયા ઉસકો બાર બાર મુબારકબાદ. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۵۔ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: ذَكَرُوا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ أَصْحَابَ مُحَمَّدٍ ﷺ وَإِيمَانَهُمْ قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ إِنَّ أَمْرَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ بَيْنَا لِمَنْ رَأَاهُ وَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ مَا آمَنَ مُؤْمِنٌ أَفْضَلَ مِنْ إِيْمَانٍ بِغَيْبٍ ثُمَّ قَرَأَ: اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ إِلَى قَوْلِهِ تَعَالَى يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ رواه الحاكم قال هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ۲/۲۶۰

حضرت امیر محمد بن یزید رحمہ اللہ فرماتے ہیں کہ حضور ﷺ کے ایمان کے بارے میں جو حدیثیں آئی ہیں ان میں سے کوئی حدیث ایسی نہیں ہے جس میں حضور ﷺ کے ایمان کے بارے میں کوئی شک ہو۔ اَلَمْ يَكُنْ لَكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ

ترجمہ: اللہ کے کتاب میں ہے اس میں کوئی شک و شبہ نہیں، یقیناً (پڑھنے والوں) کے لیے لکھا ہوا ہے جو ایمان پر ایمان رکھتے ہیں۔ (مستدرک حاکم)

۲۶۔ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: رَوَدَّتْ أُنْتِي لِقَائِي إِخْوَانِي، قَالَ فَقَالَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ: أَوْ لَيْسَ نَحْنُ إِخْوَانُكَ؟ قَالَ: أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَلَكِنْ إِخْوَانِي الَّذِينَ آمَنُوا بِي وَلَمْ يَرَوْنِي. رواه أحمد ۳/۱۵۵

حضرت انس بن مالک رضی اللہ عنہ فرماتے ہیں کہ حضور ﷺ نے فرمایا: میں اپنے بھائیوں سے ملنے کے لیے آیا ہوں، انہوں نے کہا: ہاں، آپ کے بھائی ہیں لیکن وہ آپ کے بھائی نہیں ہیں جو آپ کے ایمان پر ایمان رکھیں۔

હેં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ તો મેરે સહાબા હો ઓર મેરે ભાઈ વો લોગ હેં જો મુઝે દેખે બગૈર મુઝ પર ઈમાન લાએંગે. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۷- عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ طَلَعَ رَاكِبَانِ، فَلَمَّا رَأَاهُمَا قَالَ: كِنْدِيَّانِ مَذْحِجِيَّانِ حَتَّى آتِيَاهُ، فَإِذَا رَجَالٌ مِنْ مَذْحِجٍ، قَالَ لَدُنَا إِلَيْهِ أَخَذَهُمَا لِيَبَايَعَهُ، قَالَ فَلَمَّا أَخَذَ بِيَدِهِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَنْ رَأَى قَامَنَ بِكَ وَصَدَّقَكَ وَاتَّبَعَكَ مَاذَا لَمْ يَفْعَلْ؟ طُوبَى لَهُ، قَالَ فَمَسَحَ عَلَى يَدِهِ فَأَنْصَرَفَ، ثُمَّ أَقْبَلَ الْآخَرُ حَتَّى أَخَذَ بِيَدِهِ لِيَبَايَعَهُ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَنْ رَأَى قَامَنَ بِكَ وَصَدَّقَكَ وَاتَّبَعَكَ وَلَمْ يَزَكْ قَالَ: طُوبَى لَهُ ثُمَّ طُوبَى لَهُ ثُمَّ طُوبَى لَهُ، قَالَ فَمَسَحَ عَلَى يَدِهِ فَأَنْصَرَفَ. (رواه احمد ۱۵۲/۴)

હઝરત અબૂ અબ્દુર્રહમાન જુહની રદિયલ્લાહુ અન્હુ સિવાયત કરતે હેં કે હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ બેઠે થે કે દો સવાર (સામને સે આતે) નઝર આએ. જબ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉન્હે દેખા તો ફરમાયા: યે દોનો કબીલા કિન્દા ઓર કબીલા મઝહિજ કે લોગ માલૂમ હોતે હેં, યહાં તક કે જબ વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં પહુંચે તો ઉનકે સાથ ઉનકે કબીલા કે ઓર આદમી ભી થે. રાવી કેહતે હેં કે ઉનમેં એક શખ્સ બેઅત કે લિયે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે કરીબ આએ. જબ ઉન્હોને આપકા દસ્તે મુબારક (મુબારક હાથ) હાથ મેં લિયા તો અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! જિસને આપકી ઝિયારત કી (દેખા) આપ પર ઈમાન લાયા ઓર આપકી તસ્દીક કી (ગવાહી દી) ઓર આપકા ઈત્તિબા ભી કિયા (આપ કી માના) ફરમાઈયે ઉસકો કયા મિલેગા? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસકો મુબારકબાદ હો. યે સુન કર (બરકત લેને કે લિયે) ઉન્હોને આપકે દસ્તે મુબારક પર હાથ ફેરા ઓર બેઅત કરકે ચલે ગએ. ફિર દૂસરે શખ્સ આગે બળ્હે, ઉન્હોને ભી બેઅત કે લિયે આપકા દસ્તે મુબારક અપને હાથ મેં લિયા ઓર અર્ઝ

ક્રિયા: યા રસુલુલ્લાહ! જો આપકો દેખે બગેર ઈમાન લાએ, આપકી તસ્દીક કરે ઓર આપકા ઈત્તિબા કરે ફરમાઈયે ઉસકો કયા મિલેગા? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસકો મુબારક હો, મુબારક હો, મુબારક હો. ઉન્હોને ભી આપકે દસ્તે મુબારક પર હાથ ફેરા ઓર બૈઅત કરકે ચલે ગએ. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۸- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ : رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ ﷺ ، وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا آذَى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَحَقَّ مَوْلَاهُ ، وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَةٌ فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ . رواه البخاري ، باب تعليم الرجل امته واهله ، رقم : ۹۷

હજરત અબૂ મુસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તીન શખ્સ એસે હૈં જિનકે લિયે દોહરા (ડબલ) સવાબ હૈં. એક વો શખ્સ જો અહલે-કિતાબ મેં સે હો (યહૂદી હો યા ઈસાઈ) અપને નબી પર ઈમાન લાએ ફિર (મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) પર ભી ઈમાન લાએ. દૂસરા વો ગુલામ જો અલ્લાહ તઆલા કે હુકૂક ભી અદા કરે ઓર અપને આકાઓ (માલિકો) કે હુકૂક ભી અદા કરે. તીસરા વો શખ્સ જિસકી કોઈ બાંદી (લૌંડી) હો ઓર ઉસને ઉસકી ખૂબ અચ્છી તરબિયત કી હો ઓર ઉસે ખૂબ અચ્છી તાલીમ દી હો ફિર ઉસે આજાદ કરકે ઉસસે શાદી કરવી હો તો ઉસકે લિયે દોહરા અજર હૈં. (બુખારી)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કા મકસદ યે હૈં કે ઈન લોગોં કે નામએ આમાલ મેં હર અમલ કા સવાબ દૂસરોં કે અમલોં કે મુકાબ્લા મેં દોહરા લિખ્ખા જાએગા. મસ્લન અગર કોઈ દૂસરા શખ્સ નમાઝ પઢે તો ઉસે દસ ગુના સવાબ મિલેગા ઓર યહી અમલ ઈન તીનોં મેં સે કોઈ કરે તો ઉસે બીસ ગુના સવાબ મિલેગા. (મજાહિરે હક)

۲۹- عَنْ أَوْسَطٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ : خَطَبَنَا أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ : قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَقَامِي هَذَا غَامَ الْأَوَّلِ ، وَبَنَى أَبُو بَكْرٍ ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ :

سَلُوا اللَّهَ الْمُعَافَاةَ أَوْ قَالَ الْعَافِيَةَ فَلَمْ يُوْتِ أَحَدٌ قَطُّ بَعْدَ الْيَقِينِ أَفْضَلَ مِنْ

الْعَافِيَةِ أَوْ الْمُعَافَاةِ - رواه أحمد ۳/۱

હઝરત ઔસત રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે હઝરત અબૂબકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને હમારે સામને બયાન કરતે હુવે ફરમાયા: એક સાલ પેહલે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મેરે બળે હોને કી ઈસી જગા (ખુલ્લા કે લિયે) બળે હુવે થે. યે કેહ કર હઝરત અબૂબકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રો પળે. ફિર ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા સે (અપને લિયે) આફિયત માંગા કરો કયુંકે ઈમાન વ યકીન કે બાદ આફિયત સે બળહ કર કિસી કો કોઈ નેઅમત નહીં દી ગઈ. (મુસ્નદે અહમદ)

۳۰- عَنْ عُمَرُ بْنُ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ

قَالَ: أَوَّلُ صَلَاحٍ هَذِهِ الْأُمَّةُ بِالْيَقِينِ وَالزُّهْدِ وَأَوَّلُ فَسَادِهَا بِالْبُخْلِ

وَالْأَمَلِ - رواه البيهقي ۱/۷

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ ઉમ્મત કી ઈસ્લાહ કી ઈખ્તિદા (સુધાર કી શુરૂઆત) યકીન ઔર દુનિયા સે બે-રગ્બતી (બે-તવજ્જુહી) કી વજહ સે હુઈ હે ઔર ઈસકી બરબાદી કી ઈખ્તિદા બુખ્લ (કંજૂસી) ઔર લમ્બી ઉમ્મીદોં કી વજહ સે હોગી. (બેહકી)

۳۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَنَّكُمْ

كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَفَعْتُمْ كَمَا تَرْزُقُ الطَّيْرُ تَغْدُو

خِصَاصًا وَتَرُوحُ بِطَائِفَةٍ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب في

التوكل على الله، رقم ۲۳۹۴

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર તુમ અલ્લાહ તઆલા પર ઈસ તરહ તવક્કુલ (યકીન)

करने लगी जैसा के तबकुल का हक है तो तुम्हें उस तरफ रोजी दी जाये जिस तरफ परिन्दों को रोजी दी जाती है. वो सुभल पाली पेट निकलते हैं और शाम लरे पेट वापस आते हैं. (तिरमिजी)

۳۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ أَنَّهُ عَرَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

قَبْلَ تَجِدٍ، فَلَمَّا قَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَفَلَ مَعَهُ، فَأَذَرَ كَتِفَهُمُ الْقَائِلَةَ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاءِ، فَتَزَلَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَفَرَّقَ النَّاسُ يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ، فَتَزَلَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ شَجَرَةٍ وَعَلَّقَ بِهَا سَيْفَهُ، وَنِمَا نَوْمَةً فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُونَا وَإِذَا عِنْدَهُ اغْرَابِي، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي وَأَنَا نَائِمٌ، فَاسْتَيْقِظْتُ وَهُوَ فِي يَدِي صَلَاتًا، فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ، فَلَا تَأْ، وَلَمْ يُعَاقِبْهُ وَجَلَسَ. رواه البخاري.

من علي سيفه بالشجر ۰۰۰ رقم: ۲۹۱۰

उत्तरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के वो रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ उस गज़वा (जंग) में शरीक थे जो नजद की तरफ हुवा था. जब रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम गज़वा से वापस हुवे तो ये भी आपके साथ वापस हुवे (वापसी में ये वाकिआ पेश आया के) सहाबा किराम रदियल्लाहु तआला अन्हुम दोपहर के वक्त एक ऐसे जंगल में पहुँचे जहाँ कीकर के दरन्त ज़ियादा थे. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम वहाँ आराम करने के लिये ठहर गये. सहाबा दरन्तों के साथे की तलाश में छिपर छिपर फैल गये. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने भी कीकर के दरन्त के नीचे आराम फरमाने के लिये कयाम किया और दरन्त पर अपनी तलवार लटका दी और हम भी थोणी ढेर के लिये (दरन्तों के साथे में) सो गये. अचानक (हमने सुना के) रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम हमें आवाज़ दे रहे हैं. (जब हम वहाँ पहुँचे) तो आपके पास एक टोहती काकिर भीजूद था. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने फरमाया: मैं सो रहा था, उसने मेरी तलवार मुझ पर मोत ली. फिर मेरी आंख खुल गयी तो

مैंने देखा के मेरी नंगी तद्धार ठसके हाथ में है. ठसने मुजसे कहा: तुजको मुजसे कौन बयाओगा? मैंने तीन भरतबा कहा: अल्लाह. आप सबल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उस देहाती को कोई सजा ही दी और उठ कर बैठ गये. (बुधारी)

۳۳- عَنْ صَالِحِ بْنِ مِسْمَارٍ وَجَعْفَرِ بْنِ بُرْقَانَ رَحِمَهُمَا اللَّهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِلْحَارِثِ بْنِ مَالِكٍ: مَا أَنْتَ يَا حَارِثُ بْنُ مَالِكٍ؟ قَالَ: مُؤْمِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: مُؤْمِنٌ حَقًّا؟ قَالَ: مُؤْمِنٌ حَقًّا. قَالَ: فَإِنَّ لِكُلِّ حَقٍّ حَقِيقَةً، فَمَا حَقِيقَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: عَزَفْتُ نَفْسِي مِنَ الدُّنْيَا وَأَسْفَرْتُ لَيْلِي، وَأَظْمَأْتُ نَهَارِي، وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى عَرْشِ رَبِّي حِينَ يُجَاءُ بِهِ، وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ يَتَزَاوَرُونَ فِيهَا، وَكَأَنِّي أَسْمَعُ عَوَاءَ أَهْلِ النَّارِ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مُؤْمِنٌ نُورَ قَلْبِهِ. رواه عبد الرزاق في مصنفه، باب

الاحسان والإسلام ۱۲۹/۱۱

उजरत सालिह बिन मिसमार और उजरत जन्कर बिन बुरकान रहमतुल्लाहि अलैहिमा करमाने हैं के सबल्लाहु सबल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उजरत हारिस् बिन मालिक रडियाल्लाहु तयाला अन्दु से पूछा: हारिस् तुम किस जल में हो? उन्होंने जवा दिया: (अल्लाह के कजल से) मैं ठमान की छाजत में हूँ. आपने दरयाकत करमाया (पूछा): क्या सख्ये मोमिन हो? उन्होंने अर्ज किया: सख्या मोमिन हूँ. आपने करमाया: (सोच कर कडो) हर खीज की अक डकीकत डोती है, तुम्हारे ठमान की क्या डकीकत है? यानी तुमने किस बात की वजह से ये तय कर लिया के मैं सख्या मोमिन हूँ. अर्ज किया: (मेरी बात की डकीकत ये है) के मैंने अपना दिल दुनिया से उटा लिया है, रात को जागता हूँ, दिन को प्यासा रेहता हूँ यानी रोजा रખता हूँ और जिस वकत मेरे रब का अर्श लाया जाओगा उस मंजर को गोया मैं देख रहा हूँ. जन्नत वालों की आपसकी मुलाक़ातों का मंजर मेरी आंखों के सामने रेहता है और गोया के (मैं अपने कानों से) दोऊभियों की खीज व पुकार को सुन रहा हूँ यानी जन्नत और दोऊज्ब का तसव्वुर (बयाल) हर वकत

رہتا ہے۔ آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے (انکی اس گنہگار
بات کو سن کر) فرمایا: (خاریس) اے مومنین! جو
جینکا دین ایمان کے نور سے روشن ہو چکا ہے۔ (مسنن ابوداؤد)

۳۴- عَنْ مَاعِزٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ سَبَّلَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟
قَالَ: إِيْمَانٌ بِاللَّهِ وَحَدُّهُ، ثُمَّ الْجِهَادُ، ثُمَّ حُجَّةُ بَرَةٍ، تَفْضُلُ سَائِرِ الْعَمَلِ
كَمَا بَيَّنَّ مَطْلَعُ الشَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا رواه احمد ۴/۳۴۲

حضرت ماعز رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سے دریافت کیا گیا کہ
آمال میں کونسا اعمال سب سے افضل ہے؟ آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے
فرمایا: (آمال میں سب سے افضل اعمال)
اللہ کا تعلق کرنا، جو اکیلے ہے، دین چلانے کرنا،
دین بچانے کرنا۔ ان اعمال اور باقی اعمال میں کمال کا
تعلق ہے جتنا کہ مہاجر و مہاجرین (پورے اور باقی) کے
مہاجرین کے لئے ہے۔ (مسند ابوداؤد)

۳۵- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ذَكَرْتُ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ
عِنْدَهُ الدُّنْيَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا تَسْمَعُونَ؟ أَلَا تَسْمَعُونَ؟
الْبِدَاةُ مِنَ الْإِيْمَانِ، إِنَّ الْبِدَاةَ مِنَ الْإِيْمَانِ يَعْنِي: التَّقْوَى. رواه ابو داؤد

باب النہی عن کثیر من الارفاہ رقم: ۴۱۶۱

حضرت ابو امامہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کے صحابہ نے ایک دن آپ کے
سامنے دنیا کا ذکر کیا تو رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے
فرمایا: گھر سے سو، دین دو، یقین نہ سادگی
ایمان کا دین ہے، یقین نہ سادگی ایمان کا دین ہے۔ (ابو داؤد)
خبر: اس سے مراد تکلیف اور جہاد (سجود،
ایمان آرا) کی چیزوں کا چھوڑنا ہے۔

۳۶- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْسَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَائِيَ الْإِيْمَانِ أَفْضَلُ؟ قَالَ:
الْهَجْرَةُ، قَالَ: فَمَا الْهَجْرَةُ؟ قَالَ: تَهْجُرُ السُّوءَ. (وهو بعض الحديث) رواه

અહમદ/૧૧૬

હજરત અમ્મ બિન અબસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે દરયાફત કિયા (પૂછા): કૌનસા ઇમાન અફજલ હે? ઇરશાદ ફરમાયા: વો ઇમાન જિસકે સાથ હિજરત હો. ઉન્હોને દરયાફત કિયા: હિજરત કયા હે? ઇરશાદ ફરમાયા: હિજરત યે હે કે તુમ બુરાઈ કો છોળ દો. (મુસ્નદે અહમદ)

૩૮- عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ التَّقْفِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا بَعْدَكَ، وَفِي حَدِيثِ أَبِي أُسَامَةَ: غَيْرُكَ، قَالَ: قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَمَّ اسْتَقِيمَ. رواه مسلم، باب جامع اوصاف الاسلام، رقم:

૧૦૧

હજરત અબૂ સુફ્યાન બિન અબ્દુલ્લાહ સફરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હે કે મૈને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝકો ઇસ્લામકી કોઈ ઐસી (જામિઅ-મુકમ્મલ) બાત બતા દીજિયે કે આપકે બતાને કે બાદ ફિર ઇસ સિલસિલે મેં મુઝે કિસી દૂસરે સે પૂછને કી જરૂરત બાકી ન રહે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ યે કહો કે મૈં અલ્લાહ તઆલા પર ઇમાન લાયા, ફિર ઇસ બાત પર કાઈમ રહો. (મુરિલમ)

ફાઈદા: યાની અવ્વલ તો દિલ સે અલ્લાહ તઆલા કી ઝાત વ સિફાત (ખૂબિયો) પર ઇમાન લાઓ, ફિર અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉનકે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે અહકામાત (હુકમો) પર અમલ કરો ઔર યે ઇમાન વ અમલ વક્તી ન હો બલ્કે પુખ્તગી (પકકે પન) કે સાથ ઇસ પર કાઈમ રહો. (મજાહિરે હક)

૩૮- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ الْإِيمَانُ لَيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبُ الْخَلْقُ فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ. رواه الحاكم وقال هذا

حديث لم يخرج في الصحيحين ورواه مع يزيد ثقات، وقد احتج مسلم في الصحيح،

رواقعه الذاهبي ٤/١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈમાન તુમ્હારે દિલોં મેં ઉસી તરહ પુરાના (ઔર કમઝોર) હો જાતા હૈ જિસ તરહ કપળા પુરાના હો જાતા હૈ, લિહાઝા અલ્લાહ તઆલા સે દુઆ કિયા કરો કે વો તુમ્હારે દિલોં મેં ઈમાન કો તાઝા રખે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ اللَّهُ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أَمْتِي مَا رَسُوسَتْ بِهِ صُدُورَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلِّمْ. رواه البخاري، باب

المخطأ والسيئ في العتافه ..... رقم: ۲۵۲۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ને મેરી ઉમ્મત કે (ઉન) વસ્વસોં (વહમોં) કો માફ ફરમા દિયા હૈ (જો ઈમાન ઔર યકીન કે ખિલાફ યા ગુનાહ કે બારે મેં ઉનકે દિલ મેં બગૈર ઇખ્તિયાર કે આઓ) જબ તક કે વો ઉન વસ્વસોં કે મુતાબિક અમલ ન કરલેં યા ઉનકો ઝબાન પર ન લાઁ. (બુખારી)

۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ فَسَأَلُوهُ: إِنَّا نَجِدُ فِي أَنْفُسِنَا مَا يَبْتَغَاهُ أَحَدُنَا أَنْ يَتَكَلَّمَ بِهِ، قَالَ: أَوْ قَدْ وَجَدْتُمُوهُ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: ذَلِكَ صَرِيحُ الْإِيمَانِ. رواه مسلم، باب بيان

الرسوسة في الإيمان ..... رقم: ۳۴۰۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં ચંદ સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર અર્ઝ કિયા: હમારે દિલોં મેં બાઝ ઔરો ખયાલાત આતે હેં કે ઉનકો ઝબાન પર લાના હમ બહુત બુરા સમજતે હેં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા: કયા વાકઈ તુમ ઉન ખયાલાત કો ઝબાન પર લાના બુરા સમજતે હો? અર્ઝ કિયા: જી હાં! આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

ઇરશાદ ફરમાયા: યહી તો ઇમાન હૈ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: યાની જબ યે વસાવિસ વ ખયાલાત તુમ્હે ઇતને પરેશાન કરતે હૈં કે ઉન પર યકીન રખના તો દૂર કી બાત ઉનકો ઝખાન પર લાના ભી તુમ્હે ગવારા નહીં તો યહી કમાલે ઇમાન કી નિશાની હૈ. (નવવી)

૩૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اخْبِرُوا مِنِّي شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَبْلَ أَنْ يَحَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهَا. رَوَاهُ أَبُو يَعْقُبٍ نَاسِدًا
حید فوی، الترغیب ۱/۱۶۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નક્લ ફરમાતે હૈં: “લા ઇલાહ ઇલ્લલ્લાહ” કી ગવાહી કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) દેતે રહા કરો, ઇસસે પેહલે કે ઐસા વક્ત આએ કે તુમ ઇસ કલિમા કો (મૌત યા બીમારી વગૈરા કી વજહ સે) ન કેહ સકો. (અબૂ યઅલા, તરગીબ)

૩૨- عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ. بَابُ الشَّاهِدِ عَلَى أَنْ مَاتَ
..... رقم ۱۳۶

હઝરત ઉસ્માન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કી મૌત ઇસ હાલ મેં આએ કે વો યકીન કે સાથ જાનતા હો કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં વો જન્મત મેં દાખિલ હોગા. (મુસ્લિમ)

૩૩- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ حَقٌّ دَخَلَ الْجَنَّةَ. رَوَاهُ أَبُو يَعْقُبٍ فِي مُسْنَدِهِ ۱/۱૦૧

હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસકી મૌત ઇસ હાલ મેં આએ કે વો ઇસ બાત કા યકીન

करता हो के अल्लाह तआला (का वजूह) एक ही ना जन्नत में जायेगा.
(अबू यअला)

۳۴- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا مَنْ أَقْرَأَنِي بِالتَّوْحِيدِ دَخَلَ حِضْنِي وَمَنْ دَخَلَ حِضْنِي أَجِنَ مِنْ عَذَابِي. رواه الشيخان وموحدان صحيح الجامع الصغير

१६३/१

उलरत अली रहियल्लाहु अन्दु से नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह मन्कूल है के अल्लाह तआला ईरशाह इरमाते हैं: मैं ही अल्लाह हूँ, मेरे सिवा कोई मअबूद (परस्तिश के लाईक) नहीं, जिसने मेरी तौहीद का ईकरार किया (एक होने की गवाही दी) वो मेरे किल्वा में शामिल हुवा, और जो मेरे किल्वा में शामिल हुवा वो मेरे अलाब से मडहूल हुवा (शीराजी, जामिअे सगीर)

۳۵- عَنْ مَكْحُولٍ رَحِمَهُ اللَّهُ يُحَدِّثُ قَالَ: جَاءَ شَيْخٌ كَبِيرٌ هَرِمٌ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ارْجُلُ عَذْرٍ وَقَجَرٌ وَلَمْ يَدَعْ حَاجَةً وَلَا دَاجَةً إِلَّا اقْتَطَفَهَا بِمِمْبِي، لَوْ قَسِمْتَ حَظِيَّتَهُ بَيْنَ أَهْلِ الْأَرْضِ لَا وَبَقْتَهُمْ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَسْلَمْتَ؟ فَقَالَ: أَمَا أَنَا فَاسْتَهْدُ أَنَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَذَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فَإِنَّ اللَّهَ غَافِرٌ لَكَ مَا كُنْتَ كَذَلِكَ وَمُبْدِلٌ سَيِّئَاتِكَ حَسَنَاتٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَغَدَرْتَنِي وَقَجَرْتَنِي؟ فَقَالَ: وَغَدَرْتِكَ وَقَجَرْتِكَ، فَوَلَّى الرَّجُلُ يَكْبُرُ وَيَهْلُلُ. التفسير لابن كثير

३६०/३

उलरत मकहूल रहमतुल्लाहि अलैह इरमाने हैं के एक बहुत बूण्डा शम्स जिसकी दोनो भंवें उसकी आंखों पर आ पणी थीं उसने आकर अर्ज किया: या रसूलल्लाह! एक ऐसा आदमी जिसने बहुत बढ-अडदी (वादा भिलाई), बढकारी की और अपनी जाईज नाजाईज हर प्वाडिश पूरी की और उसके गुनाह छुटने लियादा हैं के अगर तमाम जमीन वालों में तकसीम कर (बाँट) दिये जायें तो वो

સબકો હલાક કરદે તો કયા ઉસકે લિયે તૌબા કી ગુંજાઈશ હે? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ મુસલમાન હો ચુકે હો? ઉસને અર્જ કિયા: જી હાં! મેં કલિમએ શહાદત અશ્હેદુ અં લા ઈલે ઇલા લ્લાહુ વહ્દે લા શરિંક લે વાં મુહમ્દાં એબ્દે વરસુલે કા ઈકરાર કરતા હું. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તક તુમ ઈસ કલિમા કે ઈકરાર પર રહોગે અલ્લાહ તઆલા તુમ્હારી તમામ બદ-અહદિયાં ઔર બદકારિયાં માફ ફરમાતે રહેંગે ઔર તુમ્હારી બુરાઈયોં કો નેકિયોં સે બદલતે રહેંગે. ઉસ બૂખડે ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેરી તમામ બદ-અહદિયાં ઔર બદકારિયાં માફ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હાં તુમ્હારી તમામ બદ-અહદિયાં ઔર બદકારિયાં માફ હૈં. યે સુન કર વો બળે મિયાં “અલ્લાહુ અકબર, લા ઈલા-હ ઇલ્લલ્લાહ” કેહતે હુવે પીઠ ફેર કર (ખુશી ખુશી) વાપસ ચલે ગએ. (તફસીરે ઇબ્ને કરીર)

۴۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلُصُ رَجُلًا مِّنْ أُمَّتِي عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُنْشَرُ عَلَيْهِ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ سِجْلًا، كُلُّ سِجْلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَقُولُ: أَتَنْكَرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟ أَظَلَمَكَ كَتَبَتِي الْحَافِظُونَ؟ يَقُولُ: لَا، يَا رَبِّ أَفَقُولُ: أَفَلَيْكَ عُذْرٌ؟ يَقُولُ: لَا، يَا رَبِّ! فَيَقُولُ: بَلَى، إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً فَإِنَّهُ لَا ظَلَمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ، فَيُخْرَجُ بِطَاقَةٍ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ: أَحْضَرُ وَزَنْتُكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ! مَا هَذِهِ الْبَطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَلَاتِ؟ فَقَالَ: فَإِنَّكَ لَا تَظْلَمُ قَالَ: فَيُوضَعُ السَّجَلَاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبَطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ فَطَاشَتِ السَّجَلَاتُ وَثَقَلَتِ الْبَطَاقَةُ، وَلَا يُقَالُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ. رواه الترمذی وقال بهذا حديث حسن

غریب، باب ما جاء یمن یموت ۰۰۰ ۰۰۰ رقم: ۲۶۳۹

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ

તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કયામત કે દિન અલ્લાહ તઆલા મેરી ઉમ્મત મેં સે એક શખ્સ કો મુન્તખબ ફરમા કર (ચુન કર) સારી મખ્લૂક કે રૂબરૂ (સામને) બુલાએંગે ઓર ઉસકે સામને આમાલ કે દલ દફાતિર ખોલેંગે. હર દફતર હદ્દ-નિગાહ (જહાં તક નઝર જાએ વહાં) તક ફેલા હુવા હોગા. ઉસકે બાદ ઉસમે સવાલ કિયા જાએગા કે ઇન આમાલનામોં મેં સે તૂ કિસી ચીઝ કા ઇન્કાર કરતા હૈ? કયા મેરે ઉન ફરિશ્તોં ને જો આમાલ લિખને પર મુતઐયન.યે તુઝ પર કુછ ઝુલ્મ કિયા હૈ (કે કોઈ ગુનાહ બગૈર કિયે હુવે લિખ લિયા હો યા કરને સે ઝિયાદા લિખ દિયા હો)? વો અર્ઝ કરેગા: નહીં (ન ઇન્કાર કી ગુંજાઈશ હૈ ન ફરિશ્તોં ને ઝુલ્મ કિયા) ફિર ઇરશાદ હોગા: તેરે પાસ ઇન બદ-આમાલિયોં કા કોઈ ઉઝર (વજહ, બહાના) હૈ? વો અર્ઝ કરેગા: કોઈ ઉઝર ભી નહીં. ઇરશાદ હોગા: અચ્છા તેરી એક નેકી હમારે પાસ હૈ, આજ તુઝ પર કોઈ ઝુલ્મ નહીં. ફિર કાગઝ કા એક પુરઝા (ટુકળા) નિકાલા જાએગા જિસમેં أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ લિખા હુવા હોગા. અલ્લાહ તઆલા ફરમાએંગે: જા ઇસકો તુલવા લે. વો અર્ઝ કરેગા: ઇતને દફતરોં કે મુકાબ્લા મેં યે પુરઝા કયા કામ દેગા? ઇરશાદ હોગા: તુઝ પર ઝુલ્મ નહીં હોગા. ફિર ઉન સબ દફતરોં કો એક પલળે મેં રખ દિયા જાએગા ઓર કાગઝ કા વો પુરઝા દૂસરે પલળે મેં, તો ઉસ પુરઝે કે વઝન કે મુકાબ્લા મેં દફતરોં વાલા પલળા ઉળને લગેગા (સચ્ચી બાત યે હૈ કે) અલ્લાહ તઆલા કે નામ કે મુકાબ્લા મેં કોઈ ચીઝ વઝન હી નહીં રખતી. (તિરમિઝી)

۳۷- عَنْ أَبِي عَمْرَةَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ عَبْدًا مُؤْمِنًا بِهَا إِلَّا

حُجِبَتْهُ عَنِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَفِي رِوَايَةٍ: لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا أَحَدٌ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ إِلَّا أَدْخَلَ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ فِيهِ. رواه أحمد والطبرانی في الكبير

اللاسطور وحاله نقات، مجمع الروايات ۱/ ۱۶۵

હઝરત અબૂ અમરા અન્સારી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે

रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह
 इरमाया: जो बंदा ये गवाही के "अल्लाह के सिवा कोई मअबूद नहीं
 और मैं अल्लाह तआला का रसूल हूँ" को लेकर अल्लाह तआला से
 (क्यामत के दिन) इस हाल में मिले के वो इस पर (दिल से) यकीन
 रખता हो तो ये कलिमअे शहादत ऊर उसके लिये दोज़्ब की आग से
 आण बन जायेगा. अेक रिवायत में है जो शप्स ईन दोनों बातों
 (अल्लाह तआला की वलदानियत (अल्लाह के अेक होने) और
 रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की रिसालत) का ईकरार
 (गवाही) लेकर अल्लाह तआला से क्यामत के दिन मिलेगा वो जन्नत
 में दाखिल किया जायेगा प्वाह उसके (आमालनामा में) कितने ही
 गुनाह हों. (मुस्नदे अहमद तबखनी, मजमूउल-जवाईद)

शईदा: शारिहीने हदीस दीगर अहादीसे मुबारका की रौशनी
 में इस हदीस और इस जैसी अहादीस का मतलब ये बतलाते हैं के जो
 शप्स शहादतैन यानी अल्लाह तआला की वलदानियत और
 रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की रिसालत का ईकरार लेकर
 अल्लाह तआला की बारगाह में पहुँचेगा और उसके आमालनामा में
 गुनाह हुवे तो भी अल्लाह तआला उसे जन्नत में ऊर दाखिल इरमा
 देगे, या तो अपने इजल से माफ़ इरमा कर या गुनाहों की सज़ा देकर.
 (मआरिफ़ुल-हदीस)

۳۸- عَنْ عُبَّانَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يَشْهَدُ
 أَحَدٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ فَيَدْخُلُ النَّارَ، أَوْ تَطْعَمَهُ.

(وهو بعض البحديث) رواه مسلم، باب الدليل على أن من مات... رقم: ۱۴۹

ऊरत ईल्मान बिन मालिक रहियल्लाहु तआला अन्हु से
 रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह
 इरमाया: ऐसा नहीं हो सकता के कोई शप्स इस बात की गवाही दे के
 अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद नहीं और मैं (मुहम्मद
 सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) अल्लाह तआला का रसूल हूँ इर वो
 जन्नत में दाखिल हो या दोज़्ब की आग उसको प्याये. (मुस्लिम)

૪૧- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ قَدَلَّ بِهَا لِسَانَهُ وَأَظْمَأَنَّ بِهَا قَلْبَهُ لَمْ تَطْعَمَهُ النَّارُ رواه البيهقي في شعب الإيمان ٤١/١

હજરત અબૂ કતાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ અપને વાલિદ સે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ કરતે હે: જિસ શખ્સ ને ઈસ બાત કી ગવાહી દી કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં ઔર મૈં (મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) અલ્લાહ તઆલા કા રસૂલ હૂં ઔર ઉસકી ઝબાન ઈસ કલિમા (તથિયા કો કસરત) સે (કેહને કી વજહ સે) માનૂસ હો (ધુલ મિલ) ગઈ હો ઔર દિલ કો ઈસ કલિમા (કે કેહને) સે ઈત્મેનાન મિલતા હો ઐસે શખ્સ કો જહન્નમ કી આગ નહીં ખાએગી. (બૈહકી)

૫૦- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ نَفْسٍ تَمُوتُ وَهِيَ تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّي رَسُولُ اللَّهِ يَرْجِعُ ذَلِكَ إِلَى قَلْبٍ مُؤَقِّنٍ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهَا. رواه أحمد ٢٢٩/٥

હજરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કી ભી ઈસ હાલ મૈં મૌત આએ કે વો પકડે દિલ સે ગવાહી દેતા હો કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં ઔર મૈં અલ્લાહ તઆલા કા રસૂલ હૂં, અલ્લાહ તઆલા ઉસકી ઝરૂર મગફિરત ફરમા દેગે. (મુસ્નદે અહમદ)

૫૧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَمُعَاذَ رَدِيفَهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ؟ قَالَ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. قَالَ: يَا مُعَاذُ قَالَ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا قَالَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِّنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ. قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُخْبِرُ

بِهِ النَّاسُ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: إِذَا تَكَلَّمُوا، وَآخِرَ بِهَا مُعَادٌ عِنْدَ مَوْقِهِ
تَأْتُمًا. رواه البخاري، باب من خص بالعلم قوماً... رقم: ١٢٨

હજરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે એક દિન રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હજરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે જબકે વો આપકે સાથ એક હી કજાવે (ઊંટ પર એક દૂસરે કે સામને બેઠને કી કાઠી) પર સવાર થે, ફરમાયા: મુઆઝ બિન જબલ! ઉન્હોને અર્ઝ ક્રિયા: **لَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ** (અલ્લાહ કે રસૂલ મૈં હાઝિર હૂં) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફિર ફરમાયા: મુઆઝ! ઉન્હોને અર્ઝ ક્રિયા:

لَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ (અલ્લાહ કે રસૂલ મૈં હાઝિર હૂં) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફિર ફરમાયા: મુઆઝ! ઉન્હોને અર્ઝ ક્રિયા: **لَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ** (અલ્લાહ કે રસૂલ મૈં હાઝિર હૂં) તીન બાર ઐસા હુવા, ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શપ્સ સચ્ચે દિલ સે શહાદત (ગવાહી) દે કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં ઓર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અલ્લાહ તઆલા કે રસૂલ હૈં તો અલ્લાહ તઆલા ને દોઝખ (જહન્નમ) પર ઐસે શપ્સ કો હરામ કર દિયા હૈ. હજરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને (યે ખુશ ખબરી સુન કર) અર્ઝ ક્રિયા: કયા મૈં લોગોં કો ઈસકી ખબર ન કરદૂં તાકે વો ખુશ હો જાએ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ફિર વો ઈસી પર ભરોસા કરકે બેઠ જાએંગે (અમલ કરના છોળ દેંગે) હજરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં: હજરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને આખિરકાર ઈસ ખૌફ સે કે (હદીસ છુપાને કા) ગુનાહ ન હો અપને આખરી વકત મૈં યે હદીસ લોગોં સે બયાન કરદી. (ખુખારી)

ફાઈદા: જિન અહાદીસ (હદીસોં) મૈં સિર્ક “લા ઈલાહ-ઈલ્લાલ્લાહુ મુહમ્મદુર રસૂલુલ્લાહ” કે ઈકરાર પર દોઝખ કો આજ કા હરામ હોના મઝહૂર હૈ શારિહીન ને ઉન જેસી અહાદીસ કે દો મતલબ

बयान किये हैं. ओक तो ये के होजप के अबदी (उमेशा के) अजाप से नजात मुराद हे यानी कुक़र व मुशरिकीन की तरफ उमेशा उनको होजप में नही रण्णा जायेगा, गो बुरे आमाव की सजा के विये कुछ वक्त होजप में डावा जाये. दूसरा मतलब ये के "ला ईला-इ ईल्लाहु मुहम्मदुर रसूलुल्लाह" की शहादत पूरे ईस्लाम को अपने अंदर समेटे हुवे हे, जिसने सय्ये हिल से और सोय समज कर ये शहादत ही उसकी जिंदगी मुकम्मल तौर पर दीने ईस्लाम के मुताबिक होगी. (मजाहिरे हक)

۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ.

(وهربعض الحديث) رواه البخاري، باب صفة الجنة والنار، رقم: ۶۵۷۰

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत हे के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मेरी शफाअत का सबसे जियादा नफा उठाने वाला वो शख्स होगा जो अपने हिल के ખુલूस के साथ "ला ईला-इ ईल्लाहु" कहे. (बुખारी)

۵۳- عَنْ رِفَاعَةَ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَشْهَدُ عِنْدَ اللَّهِ لَا يَمُوتُ عَبْدٌ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ، ثُمَّ يُسَدَّدُ إِلَّا سَلَكَ فِي الْحَقَّةِ.

(الحديث) رواه أحمد ۱۶/۴

उजरत रिफाआ जुहनी रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत हे के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मैं अल्लाह तआला के यहाँ ईस जात की गवाही देता हूँ के जिस शख्स की मौत ईस डाल में आये के वो सय्ये हिल से शहादत देता हो के अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद नही और मैं यानी उजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अल्लाह तआला का रसूल हूँ, फिर अपने आमाव को दुरुस्त रण्णा हो वो जरूर जन्नत में दाखिल होगा. (मुस्नदे अहमद)

۵۴- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَجِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

يَقُولُ: إِنِّي لَا أَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا عَبْدٌ حَقًّا مِنْ قَلْبِهِ فَيَمُوتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. رواه الحاكم وقال: هذا

حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ٧٢/١

उत्तरत उमर बिन अताब रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: मैं अेक ऐसा कलिमा जानता हूं जिसे कोई बंदा भी दिल से एक समझ कर कहे और ईसी हालत पर उसकी मौत आये तो अल्लाह तआला उस पर जरूर जहन्नम की आग डराम इरमा देंगे, वो कलिमा “ला ईला-इ ईल्लल्लाह” है. (मुस्तदरक हाकिम)

٥٥- عَنْ عِيَّاضِ بْنِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَقَعَهُ قَالَ: إِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَةٌ عَلَى اللَّهِ كَرِيمَةٌ، لَهَا عِنْدَ اللَّهِ مَكَانٌ، وَهِيَ كَلِمَةٌ مَنْ قَالَهَا صَادِقًا أَدْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ وَمَنْ قَالَهَا كَاذِبًا حَقَّتْ دَمَهُ وَأُخْرِزَتْ مَالُهُ وَلَقِيَ اللَّهَ غَدًا فَحَاسِبُهُ. رواه الترمذی ورجاله موثقون، صحيح الزوائد

١٧٥/١

उत्तरत ईयाज अन्सारी रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: कलिमा “ला ईला-इ ईल्लल्लाह” अल्लाह तआला के पास अपनी ईज्जत वाला कीमती कलिमा है. ईसे अल्लाह तआला के पास अपना दुल्हा व भकाम हासिल है. जो शप्स ईसे सख्ये दिल से कहेगा अल्लाह तआला उसे जन्नत में दाखिल इरमाओंगे और जो ईसे जूटे दिल से कहेगा तो ये कलिमा (दुनिया में तो) उसकी जान व माल की हिफाजत का जरिया बन जायेगा लेकिन कुल कयामत के दिन अल्लाह तआला से ईस हाल में मिलेगा के अल्लाह तआला उससे आजपुस इरमाओंगे (हिसाब लेंगे). (अजजार, मजमूउज-अवाईद)

शर्हदा: जूटे दिल से कलिमा केहने पर जान व माल की हिफाजत होगी कयुंके ये शप्स जाहिरी तौर पर मुसलमान है, खिदाजा मुकाबल करने वाले काफिर की तरह न उसे कत्ल किया जायेगा और न ही उसका माल लिया जायेगा.

૫૧- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَصْطَفِي قَلْبَهُ لِسَانَهُ دَخَلَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَ.

رواه أبو يعنى ٦٨/١

હઝરત અબૂ બકર સિદીક રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કી ગવાહી ઈસ તરહ દી કે ઉસકા દિલ ઉસકી ઝબાન ઈસકી તસ્દીક કરતા (ગવાહી દેતા) હો તો વો જન્નત કે જિસ દરવાજા સે યાહે દાખિલ હો જાએ. (મુસ્નદે અબૂ યઅલા)

૫૨- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَبَشِّرُوا وَبَشِّرُوا مَنْ وَرَاءَكُمْ أَنَّهُ مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا بِهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ. رواه احمد

والطبرانی في الكبير ورجالته ثقات: صحيح الزوائد ١٥٩/١

હઝરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ખુશ-ખબરી લો ઓર દૂસરોં કો ભી ખુશ-ખબરી દે દો કે જો શખ્સ સચ્ચે દિલ સે “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કા ઈકરાર કરે વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

૫૩- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ مُخْلِصًا دَخَلَ الْجَنَّةَ. صحيح

البحرین فی زوائد المعجمين ٦/١ وقال المحقق: صحيح لجميع طرق

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ઈખ્લાસ કે સાથ ઈસ બાત કી ગવાહી દે કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં ઓર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસકે બંદે ઓર ઉસકે રસૂલ હેં વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા. (મજમૂઅ-બહરૈન)

૫૪- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ فِي عَارِضِي الْجَنَّةِ مَكْرَبًا ثَلَاثَةً أَسْطَرَّ بِالْهَبِّ: السَّطْرُ

الْأَوَّلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، وَالسَّطْرُ الثَّانِي مَا قَدَّمْنَا وَجَدْنَا
وَمَا اكْتَنَّا رِبْحَنَا وَمَا خَلَقْنَا خَيْرَنَا، وَالسَّطْرُ الثَّالِثُ أُمَّةٌ مُذْنِبَةٌ وَرَبٌّ

عَفُورٌ. رواه الرافعي وابن النجار وهو حديث صحيح، الجامع الصغير ٦٤٥/١

હઝરત અનસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેં
જન્નત મેં દાખિલ હુવા તો મૈને જન્નત કે દોનોં તરફ ત્રીન સતરેં (લાઈને)
સોને કે પાની સે લિખી હુઈ દેખી. પેહલી સતર “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ
મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્લાહ”. દૂસરી સતર “જો હમને આગે ભેજ દિયા યાની
સદકા વગૈરા કર દિયા ઉસકા સવાબ હમેં મિલ ગયા ઔર જો દુનિયા મેં
હમને ખા પી લિયા ઉસકા હમને નફા ઉઠા લિયા ઔર જો કુછ હમ છોળ
આએ ઉસમેં હમેં નુકસાન હુવા.” ત્રીસરી સતર “ઉમ્મત ગુનેહગાર હે
ઔર રબ બખ્શનેવાલા હે.” (રાફઈ, ઈબ્ને નજાર)

٦٠. عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ:
لَنْ يُؤْفَى عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعُ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ
عَلَيْهِ النَّارَ. رواه البخاري، باب العمل الذي يعفى به وجه الله تعالى، رقم: ١٧٣٣

હઝરત ઈબ્માન બિન માલિક રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જો શખ્સ કયામત કે દિન “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કો ઈસ
તરહ સે કેહતા હુવા આએ કે ઈસ કલિમા કે ઝરિયે અલ્લાહ તઆલા હી
કી રજામંદી ચાહતા હો અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર દોઝખ કી આગ કો
ઝરૂર હરામ ફરમા દેગે. (બુખારી)

٦١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ فَرَغَ
الدُّنْيَا عَلَى الْإِخْلَاصِ لِلَّهِ وَخَذَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَا
الرَّكَاعَةَ، فَمَارَقَهَا وَاللَّهُ عَنْهُ رَاضٍ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح

الاسناد ولم يخرجاهم ووافقه الذهبي ٣٣٢/٢

હઝરત અનસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નક્લ કરતે હૈં: જો શખ્સ દુનિયા સે ઇસ હાલ મેં રુખ્સત હુવા કે વો અલ્લાહ તઆલા કે લિયે મુખ્લિસ થા જો અકેલે હૈં જિનકા કોઈ શરીક નહીં હૈં ઔર (અપની ઝિંદગી મેં) નમાઝ કાઈમ કરતા રહા, (ઔર અગર સાહિબે માલ થા તો) ઝકાત દેતા રહા, તો વો શખ્સ ઇસ હાલ મેં રુખ્સત હુવા કે અલ્લાહ તઆલા ઉસસે રાઝી થે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

ફાઈદા: અલ્લાહ તઆલા કે લિયે મુખ્લિસ હોને સે મુશાદ યે હૈં કે દિલ સે ફરમાંબરદારી ઇખ્તિયાર કી હો.

۲۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَخْلَصَ قَلْبَهُ لِلْإِنْسَانِ وَجَعَلَ قَلْبَهُ سَلِيمًا وَلِسَانَهُ صَادِقًا وَنَفْسَهُ مُطْمَئِنَّةً وَخَلِيقَتَهُ مُسْتَقِيمَةً وَجَعَلَ أُذُنَهُ مُسْتَمِعَةً وَعَيْنَهُ نَاطِرَةً.

(الحديث) رواه احمد/ ۱۲۷

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: યકીનન વો શખ્સ કામયાબ હો ગયા જિસને અપને દિલ કો ઇમાન કે લિયે ખાલિસ કર લિયા ઔર અપને દિલ કો (કુફી શીર્ક) સે પાક કર લિયા, અપની ઝબાન કો સચ્ચા રખ્યા, અપને નફ્સ કો મુત્મઈન બનાયા (કે ઉસકો અલ્લાહકી યાદ સે ઔર ઉસકી મરઝિયાત પર ચલનેસે ઇત્મેનાન મિલતા હો), અપની તબીઅત કો દુરુસ્ત રખ્યા (કે વો બુરાઈ કી તરફ ન ચલતી હો); અપને કાન કો હક સુનને વાલા બનાયા ઔર અપની આંખ કો (ઇમાન કી નિગાહ સે) દેખને વાલા બનાયા. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَقِيَ اللَّهَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ، رواه مسلم، باب الدليل على من مات لا يشرك بالله شيئا دخل

الجنة ۰۰۰۰ رقم ۲۷۰

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે

ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મે મિલે કે ઉસકે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાતા હો વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલે કે વો ઉસકે સાથ કિસી કો શરીક ઠેહરાના હો વો દોઝખ મેં દાખિલ હોગા. (મુસ્લિમ)

۲۴- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ. عمل اليوم

والليلة للسائي، رقم: ۱۱۲۹

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ કી મૌત ઈસ હાલ મેં આઈ કે વો અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાતા હો તો યકીનન અલ્લાહ તઆલા ને ઉસ પર દોઝખ કી આગ હરામ કરદી. (અમલુલ યૌમ વલ્લૈલહ)

۲۵- عَنِ الثَّوَالِسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا فَقَدْ حَلَّتْ لَهُ مَقْرَتُهُ. رواه الطبرانی

فی الکبیر واستاد لا یاسی به، معجم الزوائد ۱/ ۱۶۲

હઝરત તવાસ બિન સમ્માન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસકી મૌત ઈસ હાલ મેં આઈ કે ઉસને અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાયા હો તો યકીનન ઉસકે લિયં મગફિરત ઝરૂરી હો ગઈ. (તખરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۲۶- عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَا مُعَاذُ! هَلْ سَمِعْتَ مِنْهُ اللَّيْلَةَ حِسًّا؟ قُلْتُ: لَا قَالَ: إِنَّهُ آتَانِي آتٍ مِنْ رَبِّي، فَبَشِّرْنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَخْرُجُ إِلَى النَّاسِ فَأَبَشِّرُهُمْ، قَالَ: دَعَهُمْ فَلْيَسْتَعِظُوا الصِّرَاطَ

رواه الطبرانی فی الکبیر ۵۹/۲۰

હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લ
કયા તુમને રાત
સલ્લલ્લાહુ અલૈ
તરફસે એક ફરિ
મેં સે જિસ શખ્સ
સાથ કિસી કો શ
અર્ઝ કિયા: યા ર
ન સુનાદૂં? આ
ઉન્હેં અપને હાલ
આગે બળ્હતે રહે

અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઆઝ!
આહટ સુની? મૈને અર્ઝ કિયા: નહીં. આપ
લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે પાસ મેરે રબ કી
યા. ઉસને મુઝે યે ખુશ-ખબરી દી કે મેરી ઉમ્મત
ઈસ હાલ મેં આએ કે વો અલ્લાહ તઆલા કે
ઠેહરાતા હો વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા. મૈને
હા! કયા મૈં લોગોં કે પાસ જાકર યે ખુશ-ખબરી
લ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
કને દો તાકે (આમાંલ કે) રાસ્તા મેં એક દૂસરે સે
રાની)

قَالَ: يَا مُعَاذُ!

قَالَ قُلْتُ: اللَّهُ

يَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا

لَا يَعْبُدُ مَنْ لَا

مات..... رقم:

٢٤- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ

أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ

وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ قَالَ: فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْ

يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ عَزَّ

يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا. (الحديث)، رواه مسلم، باب الدليل

١٤٤

હજરત
રિવાયત હે કે :
ફરમાયા: મુઆઝ!
હક હે? ઔર અ
અલ્લાહ તઆલા
અલૈહિ વસલ્લ
હક યે હે કે ઉસ
ઔર અલ્લાહ ત
કો શરીક ન કરે

બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
હક સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
જાનતે હો કે બંદોં પર અલ્લાહ તઆલા કા કયા
આલા પર બંદોં કા કયા હક હે? મૈને અર્ઝ કિયા:
બંદે રસૂલ ઝિયાદા જાનતે હેં. આપ સલ્લલ્લાહુ
શાદ ફરમાયા: બંદોં પર અલ્લાહ તઆલા કા
કત કરે ઔર ઉસકે સાથ કિસી કો શરીક ન કરે
પર બંદોં કા હક યે હે કે જો બંદા ઉસકે સાથ કિસી
ખબ નદે. (મુસ્લિમ)

مَنْ لَقِيَ اللَّهَ

الظاهر. رواه

٢٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ

لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَقْتُلُ نَفْسًا لِقَى اللَّهَ

الطبرانی فی الکبیر و فی اسنادہ ابن لہیعۃ، مجمع الزوائد ۱/ ۱۶۷

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલે કે ઉસને અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાયા હો ઔર ન કિસી કો કત્લ કિયા હો તો વો અલ્લાહ તઆલા કે દરબાર મેં (ઈન દો ગુનાહોં કા બોઝ ન હોને કી વજહ સે) હલ્કા ફુલ્કા હાઝિર હોગા. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۶۹- عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَمْ يَتَّخِذْ بِذِمِّ حَرَامٍ أُذْخَلَ مِنْ أَى أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَ. رواه

الطبرانی فی الکبیر و رجالہ موثقون: مجمع الزوائد ۱/ ۱۶۵

હઝરત જરીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સે કી મૌત ઈસ હાલ મેં આએ કે વો અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાતા હો ઔર કિસી કે નાહક ખૂન મેં હાથ ન રંગે હો તો વો જન્નત કે દરવાઝોં મેં સે જિસ દરવાઝે સે યાહેગા દાખિલ કર દિયા જાએગા. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

गैब की बातों पर धमान

अल्लाह तआला पर और तमाम गैबी उमूर
(गाँधब बातों) पर धमान लाना और हजरत
मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की हर जबर
को मुशाहदा के (दुजे) जगैर मजल (सिर्फ) उनके
अतिमाद (भरोसे) पर यकीनी तौर पर मान लेना
और उनकी जबर के मुकाबला में इनी
लजलतों (जन्म होने वाले मजे), धन्सानी मुशाहदों
और मअदी तजरुबों को छोड़ देना

अल्लाह तआला, उसकी सिफाते आलिया (अलीम
भूजियां), उसके रसूल और तकदीर पर धमान

आयाते कुआनिया

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا أَوْ جُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ
وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۖ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ۖ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۖ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ [البقرة: ١٧٧]

(जब यहूद व नसारा ने कहा के हमारा और तुसलमानों का
किबला अक है तो हम अजाब के मुस्तहिक (हकदार) कैसे हो सकते हैं तो
ईस जयाल की तरहीद (धन्कार) में अल्लाह तआला ने ईरशाद

ફરમાયા) કોઈ યહી નેકી (વ કમાલ) નહીં કે તુમ અપને મુંહ મશરિક (પૂરબ) કી તરફ કરો યા મગરિબ (પશ્ચિમ) કી તરફ, બલ્કે નેકી તો યે હૈ કે કોઈ શખ્સ અલ્લાહ તઆલા (કી જાત વ સિફાત) પર યકીન રખ્ખે ઓર (ઈસી તરહ) આખિરત કે દિન પર, ફરિશતોં પર, તમામ આસમાની કિતાબોં ઓર નબિયોં પર યકીન રખ્ખે ઓર માલ કી મુહબ્બત ઓર અપની હાજત (ઝરૂરત) કે બાવજૂદ રિશ્તેદારોં, યતીમોં, મિસ્કીનોં, મુસાફિરોં, સવાલ કરને વાલોં ઓર ગુલામોં કો આઝાદ કરાને મેં માલ દે ઓર નમાઝ કી પાબંદી કરે ઓર ઝકાત ભી અદા કરે ઓર ઈન અકીદોં ઓર આમાલ કે સાથ ઉનકે યે અખ્લાક (કિરદાર, કેરેક્ટર) ભી હોં કે જબ વો કિસી જાઈઝ કામ કા અહદ (વાદા) કરલેં તો ઉસ અહદ કો પૂરા કરેં ઓર વો તંગદસ્તી (ગરીબી) મેં, બીમારી મેં ઓર લગાઈ કે સખ્ત વક્ત મેં મુસ્તકિલ-મિઝાજ રેહને (જમે રેહને) વાલે હોં. યહી વો લોગ હૈં જો સચ્ચે હૈં ઓર યહી વો લોગ હૈં જિનકો મુત્તકી (પરહેઝગાર) કહા જા સકતા હૈ. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ قَاتِلُوا تُفَكُونُ﴾

(ખાત્ર: ૩)

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: લોગો! અલ્લાહ તઆલા કે ઉન એહસાનાત કો યાદ કરો જો અલ્લાહ તઆલા ને તુમ પર કિયે હૈં. ઝરા સોચો તો સહી, અલ્લાહ તઆલા કે અલાવા ભી કોઈ ખાલિક (પૈદા કરને વાલા) હૈ જો તુમકો આસમાન વ ઝમીન સે રોઝી પહુંચાતા હો, ઉસકે સિવા કોઈ હકીકી મઅબૂદ નહીં. ફિર અલ્લાહ તઆલા કો છોળ કર તુમ કહાં ચલે જા રહે હો. (સૂરએ ફાતિર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَبْدِئُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ إِنَّهُ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الاسماء: ૧૦)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: વો આસમાનોં ઓર ઝમીન કો બગૈર નમૂન (મિસાલ) કે પૈદા કરને વાલે હૈ, ઉનકી કોઈ ઓલાદ કહાં હો સકતા હૈ જબકે ઉનકી કોઈ બીવી હી નહીં ઓર અલ્લાહ

તઆલા હી ને હર ચીઝ કો પેદા કિયા હૈ ઓર વો હી હર ચીઝ કો જાનતે
હે. (સૂરએ અન્આમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۖ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾

[الواقعة: ۵۸, ۵۹]

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۚ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ

الزَّارِعُونَ﴾ [الواقعة: ۶۲, ۶۱]

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۚ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ

الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۚ لَوْلَا إِسْنَاءُ بَعْضِكُمْ لَاسْتَأْجَا قُلُوبُكُمْ لَا تَشْكُرُونَ ۚ

أَفَرَأَيْتُمْ النَّارَ الَّتِي تُشْرَبُونَ ۚ أَلَمْ يَنْشَأْ مِنْ مِثْرَتِهَا أَنْتُمْ شَجَرَتُهَا أَمْ نَحْنُ

الْمُنْشِئُونَ﴾ [الواقعة: ۶۳, ۶۴]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: અચ્છા યે તો બતાઓ કે જો
મની તુમ ઓરતો કે રિહમ (બચ્ચાદાની) મેં પહુચાતે હો કયા તુમ ઉસસે
ઈન્સાન બનાતે હો યા હમ બનાને વાલે હૈ. (સૂરએ વાકિઅહ)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: અચ્છા ફિર યે તો બતાઓ કે
ઝમીન મેં જો બીજ તુમ ડાલતે હો ઉસકો તુમ ઊગાતે હો યા હમ ઉસકે
ઊગાને વાલે હૈ. (સૂરએ વાકિઅહ)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: અચ્છા ફિર યે તો બતાઓ કે
જો પાની તુમ પીતે હો ઉસકો બાદલોં સે તુમને બરસાયા યા હમ ઉસકે
બરસાને વાલે હૈ. અગર હમ ચાહેં તો ઉસ પાની કો કળવા કરદે, તુમ કયું
શુક નહીં કરતે. અચ્છા ફિર યે તો બતાઓ કે જિસ આગ કો તુમ સુલગાતે
હો ઉસકે ખાસ દરખ્ત કો (ઔર ઈસી તરહ જિન ઝરાએ (ઝરિયો) સે યે
આગ પેદા હોતી હૈ ઉનકો) તુમને પેદા કિયા યા હમ ઉસકે પેદા કરને
વાલે હૈ. (સૂરએ વાકિઅહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْثِ وَالشَّوْبِ ۚ وَالْحَيُّ الَّذِي يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۚ

وَيَجْعَلُ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمُ ☆ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ ۖ قَدْ فُصِّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ☆ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۖ قَدْ فُصِّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ☆ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَايِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِزَانٌ ذَاتِي لَآلٍ وَجَنَّتْ مِنْ أَغْصَابٍ وَالزَّيْتُونِ وَالرَّيْحَانِ مُمْتَلِئًا ۚ غَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ نَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

[الانعام: ٩٥-٩٩]

એક જગહ ઈરશાદ છે: બેશક અલ્લાહ તઆલા બીજાં ઓર ગુઠલી કો ફાળને વાલે હૈં. વહી જાનદાર કો બેજાન સે નિકાલતે હૈં ઓર વહી બેજાન કો જાનદાર સે નિકાલતે હૈં. વહી તો અલ્લાહ હૈં જિનકી એસી કુદરત હૈ, ફિર તુમ અલ્લાહ તઆલા કો છોળ કર કહાં ઉસકે ગૈર કી તરફ ચલે જા રહે હો? વહી અલ્લાહ સુબહ કો રાત સે નિકાલને વાલે હૈં ઓર ઉસને રાત કો આરામ કે લિયે બનાયા ઓર ઉસને સૂરજ ઓર ચાંદ કી રફતાર (સ્પીડ) કો હિસાબ સે રખ્યા, ઓર ઉનકી રફતાર કા હિસાબ એસી જાત કી તરફસે મુકર્રર (ફિક્સ) હૈં જો બળી કુદરત ઓર બળે ઇલ્મ વાલે હૈં. ઓર ઉસને તુમ્હારે ફાઈદે કે લિયે સિતારે બનાએ હૈં તાકે તુમ ઉનકે ઝરિયે સે રાત કે અંધેરોં મેં, ખુશ્કી (સૂબે) ઓર દરયા મેં રાસ્તા માલૂમ કર સકો. ઓર હમને યે નિશાનિયાં ખૂબ ખોલ ખોલ કર બયાન કરદીં ઉન લોગોં કે લિયે જો ભલે ઓર બુરે કી સમજ રખતે હૈં.

ઓર અલ્લાહ તઆલા વહી હૈં જિન્હોંને તુમકો અસલ (હકીકત) કે એતિબાર સે એક હી ઇન્સાન સે પૈદા ક્રિયા, ફિર કુછ અરસા (મુદત) કે લિયે તુમ્હારા ઠિકાના ઝમીન હૈ, ફિર તુમ્હેં કબ્ર કે હવાલે કર દિયા જાતા હૈ. બેશક હમને યે દલાઈલ (સુબૂત) ભી ખોલ કર બયાન કર દિયે ઉન લોગોં કે લિયે જો સૂઝ ખૂઝ રખતે હૈં.

ઓર વહી અલ્લાહ તઆલા હૈં જિન્હોંને આસમાન સે પાની ઉતારા ઓર એક હી પાની સે મુખતલિફ કિસ્મ કે નબાતાત (પેળ પોદોં) કો ઝમીન સે નિકાલા—ફિર હમને ઉસને સજ્જ (હરી) ખેતી નિકાલી,

ફિર ઉસ ખેતી સે હમ એસે દાને નિકાલતે હૈં જો ઊપર તલે હોતે હૈં ઓર ખજૂર કી શાખોં મેં સે એસે ગુચ્છે નિકાલતે હૈં જો ફલ કે બોઝ કી વજહ સે ગુકે હુવે હોતે હૈં ઓર ફિર ઉસી એક પાની સે અંગૂર કે બાગ ઓર ઝેતૂન ઓર અનાર કે દરખ્ત પૈદા કિયે જિનકે ફલ રંગ, સૂરત, ઝાઈકા (મજા) મેં એક દૂસરે સે મિલતે જુલતે ભી હૈં ઓર બાઝ એક દૂસરે સે નહીં ભી મિલતે. ઝરા હર એક ફલ મેં ગૌર તો કરો જબ વો ફલ લાતા હૈં કે બિલ્કુલ કચ્ચા ઓર બદ-મજા ઓર ફિર ઉસકે પકને મેં ભી ગૌર કરો કે ઉસ વક્ત તમામ સિફત (ખૂબિયોં) મેં કામિલ (પૂરા) હોતા હૈ. બેશક યકીન વાલોં કે લિયે ઇન ચીઝોં મેં બખી નિશાનિયાં હૈં. (સૂરએ અન્આમ)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿قَلْبَهُ الْحَمْدُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ ☆ وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [التحفة: ૧૧૮: ૧૧૯]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: તમામ ખૂબિયાં અલ્લાહ તઆલા હી કે લિયે હૈં જો આસમાનોં કે રબ (પરવરદિગાર, પાલને વાલે) હૈં ઓર ઝમીનોં કે ભી રબ હૈં ઓર તમામ જહાનોં કે રબ હૈં, ઓર આસમાનોં ઓર ઝમીન મેં હર કિસ્મ કી બખાઈ ઉતહી કે લિયે હૈ. વહી ઝબરદસ્ત ઓર હિકમત વાલે હૈં. (સૂરએ જાસિયહ)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُرْتَبِي الْمُلْكِ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [ال عمران: ૨૧૬]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ યૂં કહા કીજિયે કે અય અલ્લાહ, અય તમામ સલ્તનત (હુકૂમત) કે માલિક, આપ મુલક કા જિતના હિસ્સા જિસકો દેના ચાહે દે દેતે હૈં ઓર જિસસે ચાહે છીન લેતે હૈં ઓર આપ જિસકો ચાહે ઈઝાત અતા કરે ઓર જિસકો ચાહે ઝલીલ કરદે. હર કિસ્મ કી ભલાઈ આપ હી કે ઈપ્તિયાર મેં હૈ. બેશક આપ હર ચીઝ પર પૂરી તરહ કાદિર (કુદરત રખતે) હૈં. આપ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતે હૈં ઓર

આપ હી દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતે હૈં યાની આપ બાઝ મૌસમોં મેં રાત કે કુછ હિસ્સા કો દિન મેં દાખિલ કર દેતે હૈં જિસસે દિન બળા હોને લગતા હૈં ઓર બાઝ મૌસમોં મેં દિન કે હિસ્સે કો રાત મેં દાખિલ કર દેતે હૈં જિસસે રાત બળી હો જાતી હૈં ઓર આપ જાનદાર ચીઝ કો બેજાન સે નિકાલતે હૈં ઓર બેજાન ચીઝ કો જાનદાર સે નિકાલતે હૈં ઓર આપ જિસકો યાહેં બેશુમાર (બહુત ઝિયાદા, જો ગિના ન જા સકે) રિઝક અતા ફરમાતે હૈં. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [الأنعام: ٦٠-٦١]

એક જગહ ઈરશાદ હે: ઓર ગેબ કે તમામ ખઝાને અલ્લાહ તઆલા હી કે પાસ હૈં, ઉન ખઝાનો કો અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ નહીં જાનતા, ઓર વો ખુશકી ઓર તરી (સૂખે ઓર ગીલે) કી તયામ ચીઝોં કો જાનતે હૈં, ઓર દરખ્ત સે કોઈ પત્તા ગિરને વાલા ઐસા નહીં જિસકી વો ન જાનતે હોં, ઓર ઝમીન કી તારીકિયોં (અંધેરોં) મેં જો કોઈ બીજ ભી પળતા હૈં વો ઉસકો જાનતે હૈં ઓર હર તર ઓર ખુશક ચીઝ પેહલે સે અલ્લાહ તઆલા કે યહાં લોહે મહફૂઝ મેં લિખ્ખી જા ચુકી હૈં. ઓર વો અલ્લાહ તઆલા હી હૈં જો રાત મેં તુમકો સુલા દેતે હૈં ઓર જો કુછ તુમ દિન મેં કર ચુકે હો ઉસકો જાનતે હૈં ફિર (અલ્લાહ તઆલા હી) તુમકો નીંદ સે જગા દેતે હૈં તાકે ઝિંદગી કી મુકર્રરા મુદત પૂરી કી જાએ. આખિરકાર તુમ સબકો ઉન્હી કી તરફ વાપસ જાના હૈં, વો તુમકો ઉન આમાલ કી હકીકત સે આગાહ કર દેંગે (ખબર દેંગે) જો તુમ ક્રિયા કરતે થે. (સૂરએ અન્-આમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَعِزَّ اللَّهُ اتَّخَذَ وَلِيًّا قَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ﴾ [الأنعام: ١٤]

अल्लाह तआला ने अपने रसूल सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से ईरशाद फरमाया: आप उनसे कहिये क्या मैं अल्लाह तआला के सिवा किसी और को अपना मददगार बनावूँ जो आसमानों और जमीन के जालिक (पैदा करने वाले) हैं, और वही सबको जिलाते हैं और उन्हें कोई नहीं जिलाता (के वो ज़ात हीन छाजतों (जड़तों) से पाक है). (सूरअे अ-आम)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ (الحجر: २१)

अल्लाह तआला का ईरशाद है: हमारे पास हर चीज़ के भ्रजाने के भ्रजाने लरे पणे हैं. मगर फिर हम हिकमत से हर चीज़ को अक मुअय्यन मिकदार (हिसाब) से उतारते रेहते हैं. (सूरअे हिजर)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَيَّتِفُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ (النساء: १३१)

अल्लाह तआला का ईरशाद है: क्या ये लोग काफ़िरो के पास ईज्जत तलाश करते (हूँते) हैं तो याद रभ्यें के ईज्जत तो सारी की सारी अल्लाह तआला के कब्ज़ा में है. (सूरअे निसाअ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَكَايْنٍ مَنْ دَايَةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (العنكبوت: ६०)

अल्लाह तआला का ईरशाद है: और कितने ही जानवर ऐसे हैं जो अपनी रोजी जमा करके नहीं रभते. अल्लाह तआला ही उनको ली उनके मुकदर की रोजी पहुँचाते हैं और तुम्हें ली, और वही सबकी सुनते हैं और सबको जानते हैं. (सूरअे अ-कभूत)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَابْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ﴾ (الانعام: ६१)

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ ઉનસે ફરમાઈયે કે ઝરા યે તો બતાઓ અગર
તુમ્હારી બદ-અમલી પર અલ્લાહ તઆલા તુમ્હારે સુનને ઔર દેખને કી
સલાહિયત તુમસે છીન લેં ઔર તુમ્હારે દિલોં પર મુહર લગાદેં (કે ફિર
કિસી બાત કો સમજ ન સકો) તો કયા અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ
ઔર ઝાત ઈસ કાઈનાત મેં હે જો તુમકો યે થીઝેં દોબારા લૌટા દે. આપ
દેખિયે તો હમ કિસ તરહ મુખ્તાલિફ પેહલુઓં સે નિશાનિયાં બયાન કરતે
હેં ફિર ભી યે લોગ બેરુખી કરતે હેં. (સૂરએ અ-આમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿[الفصل: ٧١]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ ઉનસે પૂછિયે ભલા યે તો બતાઓ કે અગર
અલ્લાહ તઆલા તુમ પર હમેશા કયામત કે દિન તક રાત હી રેહને દેં તો
અલ્લાહ તઆલા કે સિવા વો કૌનસા મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) હે
જો તુમ્હારે લિયે રૌશની લે આએ, કયા તુમ સુનતે નહીં? આપ ઉનસે યે
ભી પૂછિયે કે યે તો બતાઓ અગર અલ્લાહ તઆલા તુમ પર હમેશા
કયામત કે દિન તક દિન હી રેહને દેં તો અલ્લાહ તઆલા કે સિવા વો
કૌનસા મઅબૂદ હે જો તુમ્હારે લિયે રાત લે આએ તાકે તુમ ઉસમે
આરામ કરો. કયા તુમ દેખતે નહીં? (સૂરએ કસસ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ ۖ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ
الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ﴾ أَوْ يُوقِفُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيُغْفِرُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿[الشورى: ٢٢-٢٤]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઔર ઉસકી કુદરત કી
નિશાનિયો મેં સે સમન્દર મેં પહાળ જેસે જહાઝ હેં, અગર વો ચાહે તો

હવા કો ઠેહરા દેં ઓર વો જહાઝ સમન્દર કી સતહ પર ખળે કે ખળે રેહ જાએ. બેશક ઈસમેં કુદરત પર દલાલત (સુબૂત) કે લિયે હર સાબિર વ શાકિર (સબ્ર ઓર શુક કરને વાલે) મોમિન કે લિયે નિશાનિયાં હેં. યા અગર વો યાહેં તો હવા ચલાકર ઉન જહાઝોં કે સવારોં કો ઉનકે બુરે આમાલ કી વજહ સે તબાહ કરદેં ઓર બહુત-સોં સે તો દરગુઝર (માફ) હી કરમા દેતે હેં. (સૂરએ શૂરા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ ۚ
وَأَنَّ لَهُ الْحَدِيدَ﴾ [١٠: ١٠]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઓર હમને દાઉદ (અલૈહિસ્સલામ) કો અપની તરફસે બળી નેઅમત દી થી. યુનાંચે હમને પહાળોં કો હુકમ દિયા થા કે દાઉદ અલૈહિસ્સલામ કે સાથ મિલ કર તસ્બીહ કિયા કરો. ઓર યહી હુકમ પરિન્દોં કો દિયા થા ઓર હમને ઉનકે લિયે લોહ કો મોમ કી તરહ નર્મ કર દિયા થા. (સૂરએ સબા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِذَارِهِ الْأَرْضَ لَافًا كَانَتْ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ
يَتَصَرَّوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّفِينَ﴾ [القصاص: ٨١]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: હમને કારન કી શરારતોં કી વજહ સે ઉસકો અપને મહલ સમેત ઝમીન મેં ઘંસા દિયા. કિર ઉસકી મદદ કે લિયે કોઈ જમાઅત ભી ખળી નહીં હુઈ જો અલ્લાહ તઆલા કે અઝાબ સે ઉસકો બચા લેતી ઓર ન વો અપને આપકો ખુદ હી બચા સકા. (સૂરએ કસસ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ
فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ [الشعراء: ٦٣]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: કિર હમને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો હુકમ દિયા કે અપની લાઠી કો દરયા પર મારો. યુનાંચે લકળી મારતે હી દરયા ફટ ગયા (ઓર વો ફટ કર કઈ હિસ્સે હો ગયા ગોયા મુતઅદદ (કઈ) સળકે ખુલ ગઈ) ઓર હર હિસ્સા ઈતના બળા થા જેસા બળા પહાળ. (સૂરએ શુઅરા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ [القمر: ۱۰۰]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઓર હમારા હુકમ તો બસ એક મરતબા કેહ દેને સે પલક ઝપકને કી તરહ પૂરા હો જાતા હે. (કમર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِلَٰهَ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ﴾ [الاعراف: ۵۴]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઉસી કા કામ હૈ પૈદા કરના ઓર ઉસી કા હુકમ ચલતા હે. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ [الاعراف: ۵۹]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: (હર નબી ને આકર અપની કૌમ કો એક હી પૈગામ દિયા કે અલ્લાહ તઆલા હી કી ઈબાદત કરો) ઉનકે સિવા કોઈ જાત ભી ઈબાદત કે લાઈક નહીં. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ

بَعْدِهِ سَبْعَةُ آبِحَارٍ مَا نَفَذْتُ كَلِمَتُ اللَّهِ إِلَّا اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [لقمن: ۲۷]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: (ઉસ જાતે પાક કી ખૂબિયાં ઈસ કસરત સે હૈં કે) અગર જિતને દરખ્ત (જાળ) ઝમીન ભર મેં હૈં ઉનસે કલમ (પેન) તથ્યાર કિયે જાએં ઓર યે જો સમન્દર હૈં ઈસકો ઓર ઈસકે અલાવા મજીદ સાત સમન્દરોં કો ઉન કલમોં કે લિયે બતૌર સિયાહી (ઈન્ક) કે ઈસ્તેમાલ કિયા જાએં ઓર ફિર ઉન કલમોં ઓર સિયાહી સે અલ્લાહ તઆલા કે કમાલાત લિખને શુરૂ કિયે જાએં તો સબ કલમ ઓર સિયાહી ખત્મ હો જાએં લેકિન અલ્લાહ તઆલા કે કમાલાત કા બયાન પૂરા ન હોગા. બેશક અલ્લાહ તઆલા ઝબરદસ્ત ઓર હિકમત વાલે હૈં. (સૂરએ લુકમાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ

فَلْتَعَوَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [التوبة: ۵۱]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ ફરમા દીજિયે કે હમે જો થીજ ભી પેશ આએગી વો અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ સે હી પેશ આએગી. વહી હમારે આકા

ઔર મૌલા હૈં (લિહાજા ઈસ મુસીબત મેં ભી હમારે લિયે કોઈ બેહતરી હોગી) ઔર મુસલમાનોં કો ચાહિયે કે સિફ અલ્લાહ હી પર ભરોસા કરે. (સૂરએ તૌબહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [يونس: ١٠٧]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર અગર અલ્લાહ તઆલા તુમકો કોઈ તકલીફ પહુંચાએ તો ઉનકે સિવા ઉસકો દૂર કરને વાલા કોઈ નહીં હૈ. ઔર અગર વો તુમકો કોઈ રાહત (આરામ) પહુંચાના ચાહે તો ઉનકે ફઝલ કો કોઈ ફેરને વાલા નહીં બલકે વો અપના ફઝલ અપને બંદોં મેં સે જિસકો ચાહતે હૈં પહુંચાતે હૈં. વો બળી મગફિરત કરને વાલે ઔર નિહાયત મહરબાન હૈં. (સૂરએ યૂનુસ)

અહાદીસે નબવિયા

૯૦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ جِبْرِيلَ قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: حَدَّثْنِي مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَتُؤْمِنَ بِالْمَوْتِ وَبِالْحَيَاةِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَتُؤْمِنَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْجَسَابِ وَالْعِمِزَانِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ كُلِّهِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ قَالَ: فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَقَدْ آمَنْتَ؟ قَالَ: إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَقَدْ آمَنْتَ

(وهو قطعة من حديث طويل). رواه أحمد ٣١٩/١

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે હઝરત જિબ્રીલ અલૈહિસ્સલામ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્ઝ કિયા: મુઝે બતાઈયે ઈમાન કયા હૈ? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈમાન (કી તફસીલ) યે હૈ કે તુમ અલ્લાહ તઆલા, આખિરત કે દિન, ફરિશ્તોં, અલ્લાહ તઆલા કી કિતાબોં ઔર નબિયોં પર ઈમાન લાઓ.

મરને ઔર મરને કે બાદ દોબારા જિંદા હોને પર ઇમાન લાઓ. જન્મત, દોઝખ, હિસાબ ઔર આમાલ કે તરાજૂ પર ઇમાન લાઓ. અચ્છી ઔર બુરી તકદીર પર ઇમાન લાઓ. હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને અર્જ ક્રિયા: જબ મેં ઇન તમામ બાતોં પર ઇમાન લે આયા તો (કયા) મેં ઇમાન વાલા હો ગયા? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ ઇન ચીઝોં પર ઇમાન લે આએ તો તુમ ઇમાન વાલે બન ગએ. (મુસ્નદે અહમદ)

٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَبِالْقَائِمَةِ، وَرُسُلِهِ، وَتُؤْمِنَ بِالْبَغْيِ. (الحديث) رواه البخاري

باب سؤال جبريل النبي ﷺ . . . . . رقم: ٥٠

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઇમાન યે હે કે તુમ અલ્લાહ તઆલા કો, ઉસકે ફરિશતોં કો ઔર (આખિરત મેં) અલ્લાહ તઆલા સે મિલને કો ઔર ઉસકે રસૂલોં કો હક જાનો ઔર હક માનો (ઔર મરને કે બાદ દોબારા) ઉઠાએ જાને કો હક જાનો હક માનો. (બુખારી)

٤٢- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ مَاتَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، قَبِلَ لَهُ أَذْخُلُ مِنْ أَى أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ شِئْتُمْ. رواه احمد وفي اسناده شهر بن حوشب وقد وثق، مجمع الزوائد

١٨٢/١

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કી મૌત ઈસ હાલ મેં આએ કે વો અલ્લાહ તઆલા પર ઔર કયામત કે દિન પર ઇમાન રખતા હો, ઉસસે કહા જાએગા કે તુમ જન્મત કે આઠ દરવાઝોં મેં સે જિસસે ચાહો દાખિલ હો જાઓ. (મુસ્નદે અહમદ, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ

لِلشَّيْطَانِ لُئْمَةً بِأَنِّ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لُئْمَةً، فَأَمَّا لُئْمَةُ الشَّيْطَانِ فَاِیْعَادُ بِالْأَسْرِ
وَتَكْذِیْبُ بِالْحَقِّ، وَأَمَّا لُئْمَةُ الْمَلِكِ فَاِیْعَادُ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِیْقُ بِالْحَقِّ،
فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَ
فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ثُمَّ قَرَأَ: الشَّيْطَانُ یُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ
وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۖ الآية رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب،

باب ومن سورة البقرة، رقم: ۲۹۸۸

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસઊદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુદ
રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ
ફરમાયા: ઇન્સાન કે દિલ મેં એક ખયાલ તો શૈતાન કી તરફસે આતા હૈ
और એક ખયાલ ફરિશ્તે કી તરફસે આતા હૈ, શૈતાન કી તરફસે આને
વાલા ખયાલ યે હોતા હૈ કે વો ખુરાઈ પર और હક કો છુટલાને પર
ઉભારતા હૈ, ફરિશ્તે કી તરફસે આને વાલા ખયાલ યે હોતા હૈ કે વો નેકી
और હક કી તરફીક (સચ માનને) પર ઉભારતા હૈ, લિહાજા જો શખ્સ
અપને અંદર નેકી और હક કી તરફીક કા ખયાલ પાએ ઉસકો સમજના
ચાહિયે કે યે અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે (હિદાયત) હૈ और ઉસ પર
ઉસકો શુક કરના ચાહિયે, और જો શખ્સ અપને અંદર દૂસરી કેફિયત
(શૈતાની ખયાલ) પાએ તો ઉસકો ચાહિયે કે શૈતાન મરદૂદ સે અલ્લાહ
તઆલા કી પનાહ માંગે, ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
ને કુઆને કરીમ કી આયત તિલાવત ફરમાઈ જિસકા તરજુમા યે હૈ
“શૈતાન તુમ્હે ફક (ગરીબી) સે ડરાતા હૈ और ગુનાહ કે લિયે ઉકસાતા
હૈ.” (તિરમિઝી)

۴- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَجْلُوا اللَّهَ يَغْفِرْ
لَكُمْ. رواه احمد ۱۹۹/۵

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુદ ફરમાતે હૈં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ
તઆલા કી અઝમત દિલમેં ખિદાઓ વો તુમ્હે બખ્શ દેંગે. (મુસ્નદે
અહમદ)

45- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي مَارَوَى عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى
 أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي! إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ
 مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالُمُوا، يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي
 أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي
 أَطْعِمَكُمْ، يَا عِبَادِي! كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي
 اكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرَى
 فَتَضُرُونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ
 وَآخِرَكُمْ، وَأَنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ، كَانُوا أَعْلَى اتَّقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ،
 مَا أَرَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَأَنْسَكُمْ
 وَجَنَّكُمْ، كَانُوا أَعْلَى الْفَجْرِ قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ
 مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي! لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَأَنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ،
 قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي، لَأَعْظَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ
 ذَلِكَ مِنِّي عُنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي!
 إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصَيْهَا لَكُمْ، ثُمَّ أَوْفَيْكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا
 فَلْيُحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ

تحريم الظلم، رقم: 6072

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ નબિયે કરીમ
 સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નકલ ફરમાતે હૈં કે અલ્લાહ
 તઆલા ને ફરમાયા: મેરે બંદો! મૈને અપને પર ઝુલ્મ કો હરામ કરાર
 દિયા હૈ ઔર ઇસે તુમહારે દરમિયાન (બીચ) ભી હરામ કિયા હૈ,
 લિહાજા તુમ એક દૂસરે પર ઝુલ્મ મત કરો. મેરે બંદો! તુમ સબ ગુમરાહ
 (બેદીન) હો સિવાએ ઉસકે જિસે મૈં હિદાયત દૂ, લિહાજા મુઝસે
 હિદાયત માંગો, મૈં તુમ્હે હિદાયત દૂંગા. મેરે બંદો! તુમ સબ ભૂકે હો
 સિવાએ ઉસકે જિસકા મૈં ખિલાઉ, લિહાજા તુમ મુઝસે ખાના માંગો, મૈં
 તુમ્હે ખિલાઉંગા. મેરે બંદો! તુમ સબ બહના (નંગે) હો સિવાએ ઉસકે

जिसको मैं पेहनाऊँ, लिहाजा तुम मुझसे लिबास मांगो, मैं तुम्हें पेहनाऊँगा। मेरे बंदो! तुम रात दिन गुनाह करते हो और मैं तमाम गुनाहों को माफ़ करता हूँ; लिहाजा मुझसे बप्तिश तलब करो (माफ़ी मांगो), मैं तुम्हें बप्तिश दूँगा। मेरे बंदो! तुम मुझे नुकसान पहुँचाना चाहो तो हरगिज नुकसान नहीं पहुँचा सकते और तुम मुझे नफ़ा पहुँचाना चाहो तो हरगिज नफ़ा नहीं पहुँचा सकते। मेरे बंदो! अगर तुम्हारे अगले पिछले, ईन्सान और जिन्नात, सब उस शप्स की तरह हो जायें जिसके दिल में तुममें से सबसे ज़ियादा अल्लाह तआला का डर है तो ये बात मेरी बादशाहत में कोई छज़ा (ज़ियादती) नहीं कर सकती। मेरे बंदो! अगर तुम्हारे अगले पिछले, ईन्सान और जिन्नात, सब उस शप्स की तरह हो जायें जो तुममें से सबसे ज़ियादा शज़िर व शसिक (गुनेलगार) है तो ये चीज़ मेरी बादशाहत में कोई कमी नहीं कर सकती। मेरे बंदो! अगर तुम्हारे अगले पिछले, ईन्सान और जिन्नात सब एक जुले मैदान में जमा होकर मुझसे सवाल करें और मैं हर एक को उसके सवाल के मुताबिक़ अता करदूँ तो उससे मेरे भजानों में उतनी ही कमी होगी जितनी कमी सूर्य को समुन्दर में डाल कर निकालने से समुन्दर के पानी में होती है (और ये कमी कोई कमी नहीं है, ईसी तरह अल्लाह तआला के भजानों में भी सबको दे देने से कुछ कमी नहीं आती) मेरे बंदो! तुम्हारे आमाव ही हैं जिनको मैं तुम्हारे लिये मड़कूँ कर रखा हूँ; फिर तुम्हें उनका पूरा पूरा बदला दूँगा। लिहाजा जो शप्स (अल्लाह की तौफ़ीक़ से) नेक अमल करे तो उसे चाहिये के वो अल्लाह तआला की तारीफ़ करे, और जिस शप्स से कोई गुनाह सरज़द हो जायें वो अपने ही नफ़स को मलामत करे (भला बुरा कहे, कयुंके उससे गुनाह सरज़द होना नफ़स ही के तकाज़े से हुवा)। (मुस्लिम)

٤٦- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ فِينَارُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ فَقَالَ: إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ وَلَا يَنبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النَّورُ لَوْ كُشِفَهُ لَأُخْرِقَتْ

سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ رواه مسلم، باب في قوله عليه

السلام: ان الله لا ينام، ૦૦૦૦، رقم: ૬૬૦

હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક મૌકા પર હમ્મે પાંચ બાતે ઈરશાદ ફરમાઈ: (૧) અલ્લાહ તઆલા ન સોતે હૈં ઔર સોના ઉનકી શાન કે મુનાસિબ (ભી) નહીં (૨) રોઝી કો કમ ઔર કુશાદા ફરમાતે (બખ્ષાતે, ફૈલાતે) હૈં (૩) ઉનકે પાસ રાત કે આમાલ દિન સે પેહલે (૪) ઔર દિન કે આમાલ રાત સે પેહલે પહુંચ જાતે હૈં (૫) (ઉનકે ઔર મખ્લૂક (અલ્લાહકી પૈદા કી હુઈ ચીઝો) કે દરમિયાન) પદા ઉનકા નૂર હૈ. અગર વો યે પદા ઉઠા દે તો જહાં તક મખ્લૂક કી નઝર જાએ ઉનકી ઝાત કે અન્વાર સબકો જલા ડાલે. (મુસ્લિમ)

૮૮- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ إِسْرَافِيلَ مِنْذُ يَوْمٍ خَلَقَهُ صَافًا قَدَمَيْهِ لَا يَرْفَعُ بَصَرَهُ، بَيْنَهُ وَبَيْنَ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَبْعُونَ نُورًا، مَا مِنْهَا مِنْ نُورٍ يُدْنُو مِنْهُ إِلَّا اخْتَرَقَ مَسَاجِدَ

السنة ૩/૨

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ને જબ સે ઈસરાફીલ અલૈહિસ્સલામ કો પૈદા ફરમાયા હૈ વો દોનો પાંચ બરાબર કિયે બળે હૈં નઝર ઊપર નહીં ઉઠાતે. ઉનકે ઔર પરવરદિગાર કે દરમિયાન નૂર કે ૭૦ પદે હૈં, હર પદા ઐસા હૈ કે અગર ઈસરાફીલ ઉસકે કરીબ ભી જાએ તો જલ કર રાખહો જાએ. (મસાબીહુસ્સુન્નહ)

૮૯- عَنْ ذُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِجَبْرِئِيلَ: هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ فَأَنْقَضَ جِبْرِئِيلُ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ سَبْعِينَ

حِجَابًا مِنْ نُورٍ لَوْ دُنُوْتُ مِنْ بَعْضِهِمَا لَأَخْتَرَقْتُ. مصابيح السنة ૩/૬

હઝરત ઝુરારા બિન ઓફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત

जिब्रैल अलैहिस्सलाम से पूछा: क्या तुमने अपने रज को देखा है? ये सुन कर जिब्रैल कांप उठे और अर्ज किया: अय मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) मेरे और उनके दरमियान तो नूर के ७० पर्दे हैं, अगर मैं किसी ओक के नजदीक भी पहुंच जाऊँ तो जल जाऊँ। (मसाबीहुस्सुन्नह)

٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: أَتَّفِقُ عَلَيْكَ، وَقَالَ: يَدُ اللَّهِ مَلَأَى لَا يَغِيضُهَا نَفَقَةٌ، سَحَاءُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ مَا أَتَّفِقُ مِنْهُ خَلْقَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَمْ يَغِيضْ مَا فِي يَدِهِ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَبِيَدِهِ الْمِيزَانُ يَخْفِضُ وَيَرْفَعُ. رواه البخاري، باب قوله وكان عرشه على الماء، رقم: ٤٦٨٤

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला का ईरशाद है: तुम भय करो मैं तुम्हें दूंगा. फिर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला का हाथ यानी उसका भजाना भरा हुआ है. रात और दिन का मुसलसल भय उस भजाना को कम नहीं करता. क्या तुम नहीं देखते के जबसे अल्लाह तआला ने आसमान व जमीन को पैदा किया और (उससे भी पेहले जबके) उनका अर्श पानी पर था कितना भय किया है (इसके बावजूद) उनके भजाना में कुछ कमी नहीं हुई, तकदीर के अच्छे भुरे ईस्कों का तराजू उन ही के हाथ में है. (बुखारी)

٨٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ؟ رواه البخاري، باب قول الله تعالى ملك الناس، رقم: ٧٣٨٢

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से रिवायत करते हैं के आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला कयामत के दिन जमीन को अपने कब्जा में लेंगे और आसमानों को अपने दाहने (सीधे)

હાથ મેં લપેટેંગે, ફિર ફરમાએંગે કે મੈં હી બાદશાહ હૂં, કહાં હૈં ઝમીન કે બાદશાહ? (બુખારી)

۸۱- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ وَأَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ، أَطَبَّ السَّمَاءُ وَحَقٌّ لَهَا أَنْ تَبْطَ مَا فِيهَا مَوْضِعُ أَرْبَعِ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكٌ وَاضِعٌ جَبْهَتَهُ لِلَّهِ سَاجِدًا، وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَصَحَّحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَّيْتُمْ كَثِيرًا، وَمَا تَلَدَّذَنْتُمْ بِالنِّسَاءِ عَلَى الْفُرُشِ، وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصُّعْدَاتِ تَجَارُزُونَ إِلَى اللَّهِ، لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ شَجَرَةً تُغْضَدُ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، بَابُ مَا جَاءَ فِي

قول النبي ﷺ لو تعلمون ..... برقم: ۲۳۱۲

હઝરત અબૂઝર રહિયલ્લાહુ અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે રિવાયત કરતે હૈં કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં વો ચીઝે દેખતા હૂં જો તુમ નહીં દેખતે ઔર વો બાતેં સુનતા હૂં જો તુમ નહીં સુનતે. આસમાન (અઝમતે ઈલાહી કે બોઝ સે) ચરચરાતા હૈ (જેસે કે ચારપાઈ (પલંગ) વગૈરા વઝન સે બોલને લગતી હૈ) ઔર આસમાન કા હક હૈ કે વો બોલે (કે અઝમત કા બોઝ બહુત હોતા હૈ) ઉસમેં ચાર ઉંગલિયોં કે બરાબર ભી કોઈ જગહ ખાલી નહીં હૈ જહાં કોઈ ન કોઈ ફરિશ્તા અપની પેશાની સજદા મેં અલ્લાહ તઆલા કે સામને ન રખ્ખે હુવે હો. અલ્લાહ કી કસમ! અગર તુમ વો બાતેં જાનતે જો મૈં જાનતા હૂં તો કમ હંસતે ઔર ઝિયાદા રોતે, ઔર બિસ્તરોં પર અપની બીવિયોં સે લુત્ફ-અંદોઝ ન હોતે (મજા ન લેતે) ઔર અલ્લાહ તઆલા સે ફરિયાદ કરતે (મદદ માંગતે) હુવે વીરાનોં (જંગલોં, સુન્સાન જગહોં) મેં નિકલ જાતે. કાશ મૈં એક દરખ્ત હોતા (જો જળ) સે કાટ દિયા જાતા. (તિરમિઝી)

۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً غَيْرَ وَاحِدَةٍ مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ

الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمَصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَهَّابُ
الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَكِيمُ الْعَذْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ
الشَّكُورُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْحَفِيفُ الْمُقَيِّتُ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ
الرَّقِيبُ الْمُجِيبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ الْوَدُودُ الْمَجِيدُ الْبَاقِعُ الشَّهِيدُ
الْحَقُّ الْوَكِيلُ الْقَوِيُّ الْمَتِينُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُخْصِي الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ
الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَاحِدُ الْمَاجِدُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ
الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ الْمُؤَخِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَالِي
الْمُتَعَالَى الْبَرُّ التَّوَّابُ الْمُنتَقِمُ الْعَفْوُ الرَّؤُوفُ مَالِكُ الْمُلْكِ ذُو الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ الْمُقْسِطُ الْجَامِعُ الْغَنِيُّ الْمُغْنَى الْمَانِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ النَّورُ
الْهَادِي الْبَدِيعُ الْبَاقِي الْوَارِثُ الرَّشِيدُ الصَّبُورُ ۝ رواه الترمذی وقال: هذا

حدیث غریب، باب حدیث فی اسماء اللہ ۰۰۰۰۰، رقم: ۳۵۰۷

उत्तरत अबू हुसैरा रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह
तआला के ९९ नाम हैं, ओक कम १००. जिसने इनको पूरा अखी
तरह याद किया वो जन्नत में दाखिल होगा.

वो अल्लाह है जिसके सिवा कोई मअबूद नहीं (उसके ९९
सिफाती (गुणों वाले) नाम ये हैं)

अर्रहमानु - भेदद रहम करने वाला

अर्रहीमु - निहायत महरबान

अल्मलिकु - लकीकी (अस्ली) बादशाह

अल्कुद्दूसु - हर औब (बुराई) से पाक

अरसलामु - हर आइत से सलामत रहने वाला

अल्मुअमिनु - अमन व ईमान अता फरमाने वाला

अल्मुहैमिनु - पूरी निगहबानी (छिड़कत) करमाने वाला

अल्अज़ीज़ु - सब पर गालिब (छाया हुआ)

अल्जबबानु - जराबी का दुरस्त करने (सुधारने) वाला

અલ્પ-ત-કઠિબરુ - બહુત બળાઈ વાલા
 અલ્પાલિકુ - પૈદા ફરમાને વાલા
 અલ્પારિઉ - ઠીક ઠીક બનાને વાલા
 અલ્પસાવિવરુ - સૂરત બનાને વાલા
 અલ્પફૂફારુ - ગુનાહોં કા બહુત ઝિયાદા બખ્શને વાલા
 અલ્પહઠારુ - સબકો અપને કાબૂ મેં રખને વાલા
 અલ્પહઠાબુ - સબ કુછ અતા કરને વાલા
 અર્ધઝઝાકુ - બહુત બળા રોઝી દેને વાલા
 અલ્પતાહુ - સબકે લિયે રહમત કે દરવાઝે ખોલને વાલા
 અલ્પલીમુ - સબ કુછ જાનને વાલા
 અલ્પાબિમુ - તંગી કરને વાલા
 અલ્પારિસિતુ - ફરાખી (ઝિયાદતી) કરને વાલા
 અલ્પાફિમુ - પસ્ત (નીચા) કરને વાલા
 અર્ધફિઉ - બુલંદ (ઊંચા) કરને વાલા
 અલ્પમુઈઝમુ - ઈઝઝત દેને વાલા
 અલ્પમુઝિલ્લુ - ઝિલ્લત દેને વાલા
 અર્ધસમીઉ - સબ કુછ સુનને વાલા
 અલ્પસીરુ - સબ કુછ દેખને વાલા
 અલ્પ-કમુ - અટલ ફેરલે વાલા
 અલ્પઅલ્લુ - સરાપા અદલો ઈ-સાફ
 અલ્પતીફુ - ભેદોં કા જાનને વાલા
 અલ્પબીરુ - હર બાત સે બા-બખર
 અલ્પલીમુ - નિહાયત બુદ્ધિબાર
 અલ્પઝીમુ - બળી અઝમત વાલા
 અલ્પફૂફુ - બહુત બખ્શને વાલા
 અર્ધશફૂફુ - કદ્રદાન (થોળે પર બહુત દેને વાલા)
 અલ્પલિરયુ - બુલંદ મરતબા વાલા
 અલ્પબીરુ - બહુત બળા
 અલ્પફીમુ - હિફઝત કરને વાલા
 અલ્પમુકીતુ - સબકો ઝિંદગી કા સામાન અતા કરને વાલા

અલ્હસીબુ - સબકે લિયે કાફી હો જાને વાલા
 અલ્જલીલુ - બળી બુઝુર્ગી વાલા
 અલ્કવીમુ - બે-માંગે અતા ફરમાને વાલા
 અર્ફીબુ - નિગહબાન (હિફાઝત કરને વાલા)
 અલ્મુજબુ - કુબૂલ ફરમાને વાલા
 અલ્વાસિઉ - વુસ્અત (ફેલાવ, ઝિયાદતી) રખને વાલા
 અલ્હકીમુ - બળી હિકમતોં વાલા
 અલ્વદૂદુ - અપને બંદોં કો ચાહને વાલા
 અલ્મજદુ - ઈઝઝત વ શરાફત વાલા
 અલ્બાઇસુ - ઝિંદા કરકે કબ્રોં સે ઉઠાને વાલા
 અશ્શહીદુ - એસા હાઝિર જો સબ કુછ દેખતા હૈ ઓર જાનતા હૈ
 અલ્હક્કુ - અપની સારી સિફાત (ખૂબિયોં) કે સાથ મૌજૂદ
 અલ્વકીલુ - કામ બનાને વાલા
 અલ્કવિરયુ - બળી તાકત વ કુવ્વત વાલા
 અલ્મતીનુ - બહુત મઝબૂત
 અલ્વલિરયુ - સરપરસ્ત વ મદદગાર
 અલ્હમીદુ - તારીફ કા મુસ્તહિક (હકદાર)
 અલ્મુહસી - સબ મખ્લૂકાત કે બારે મેં પૂરી માલૂમાત રખનેવાલા
 અલ્મુઠિદઉ - પેહલી બાર પૈદા કરને વાલા
 અલ્મુઈદુ - દોબારા પૈદા કરને વાલા
 અલ્મુહયી - ઝિંદગી બખ્શને વાલા
 અલ્મુમીતુ - મૌત દેને વાલા
 અલ્હરયુ - હમેશા હમેશા ઝિંદા રેહને વાલા
 અલ્કરયૂમુ - સબકો કાઈમ રખને ઓર સંભાલને વાલા
 અલ્વાજિદુ - સબ કુછ અપને પાસ રખને વાલા યાની હર ચીઝ ઉસકે
 ખઝાને મેં હૈ
 અલ્માજિદુ - બખાઈ વાલા
 અલ્વાહિદુ - એક
 અલ્અ - હદુ - અકેલા
 અરસ - મદુ - સબસે બેનિયાઝ (બે-પરવા) ઓર સબ ઉસકે મુહતાજ

અલ્લાદિનુ - બહુત ઝિયાદા કુદરત વાલા

અલ્મુકતાદિનુ - સબ પર કામિલ ઇકતિદાર (પૂરી હુકૂમત) રખને વાલા

અલ્મુકદિમુ - આગે કર દેને વાલા

અલ્મુઅખિખનુ - પીછે કર દેને વાલા

અલ્આવ્વાલુ - સબસે પેહલે

અલ્આખિનુ - સબકે બાદ યાની જબ કોઈ ન થા, કુછ ન થા, જબ ભી વો મૌજૂદ થા ઔર જબ કોઈ ન રહેગા કુછ ન રહેગા વો ઉસ વક્ત ઔર ઉસકે બાદ ભી મૌજૂદ રહેગા

અઝઝાદિનુ - બિલ્કુલ ઝાહિર યાની દલાઈલ (સુબૂત) કે એતિબાર સે ઉસકા વજૂદ બિલ્કુલ ઝાહિર હૈ

અલ્બાતિનુ - નિગાહો સે ઓઝલ (છુપા હુવા)

અલ્વાલી - હર ચીઝ કે ઝિમ્મેદાર

અલ્મુતઆલી - મખ્લૂક કી સિફાત સે બરતર (ખૂબિયો સે બળહા હુવા)

અલ્બર્નુ - બળા મુહસિન (એહસાન કરને વાલા)

અત્તવાબુ - તૌબા કી તૌફીક દેને વાલા ઔર તૌબા કુબૂલ કરને વાલા

અલ્મુન્તાકિમુ - મુજરિમીન સે બદલા લેને વાલા

અલ્અફ્લુ - બહુત માફી દેને વાલા

અર્ઈફુ - બહુત શક્કત (મહરબાની) રખને વાલા

માલિકુલ મુલિક - સારે જહાન (દુનિયા) કા માલિક

મુલ્જલાલિ વલ ઇકરામ - અઝમત વ જલાલ ઔર ઇન્આમ વ ઇકરામ (ઇઝઝત) વાલા

અલ્મુકસિતુ - હકદાર કા હક અદા કરને વાલા

અલ્આમિઉ - સારી મખ્લૂક કો કયામત કે દિન યકજા (જમા) કરને વાલા

અલ્ગનિયુ - ખુદ બેનિયાઝ જિસકો કિસી સે કોઈ હાજત નહીં

અલ્મુન્ની - અપની અતા કે ઝરિયે બંદો કો બેનિયાઝ (બે-પરવા) કર દેને વાલા

અલ્માનિઉ - રોક દેને વાલા

અઝઝાર્નુ - (અપની હિકમત ઔર મશિયત કે તહત (મરઝી કે ચુતાબિક)) ઝરર (નુકસાન) પહુંચાને વાલા

અન્નાહિઉ - નફા પહુંચાને વાલા

અળ્ખૂતુ - સરાપા નૂર ઔર નૂર બખ્શને વાલા
 અલ્હાદી - સીધા રાસ્તા દિખાને ઔર ઉસ પર ચલાને વાલા
 અલ્બદીઉ - બિલા નમૂના (મિસાલ) બનાને વાલા
 અલ્બાકી - હમેશા રેહને વાલા (જિસકો કભી ફના (ખાતિમા) નહીં)
 અલ્વારિષુ - સબકે ફના હો જાને કે બાદ બાકી રેહને વાલા
 અર્શીદુ - સાહેબે રુશ્દો હિકમત (જિસકા હર ફેઅલ (અમલ, કામ)
 ઔર ફેસ્લા દુરુસ્ત (સહીહ) હૈ)
 અસ્સબૂતુ - બદાશત કરને વાલા (કે બંદોં કી બળી સે બળી
 નાફરમાનિયાં દેખતા હૈ ઔર ફૌરન અજાબ ભેજ કર ઉનકો તહસ
 નહસ (બરબાદ) નહીં કર દેતા). (તિરમિઝી) -

ફાઈદા: અલ્લાહ તઆલા કે બહુત સે નામ હૈ જો કુર્આને કરીમ
 યા દીગર રિવાયાત મેં મઝકૂર હૈ જિનમેં સે ૯૯ ઈસ હદીસ મેં હૈ.
 (મઝાહિરે હક)

۸۳- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ:
 يَا مُحَمَّدُ اتَّسَبَ لِنَارِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 اللَّهُ الصَّمَدُ ۖ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۖ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾. رواه احمد

૧૩૬/૦

હઝરત ઉબય્ય બિન કઅબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત
 ફરમાતે હૈ કે એક મરતબા મુશરિકીન ને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ
 અલૈહિ વસલ્લમ સે કહા: અય મુહમ્મદ! હમેં અપને પરવરદિગાર કા
 નસબ (પીળ્હી, ખાનદાન) તો બતલાઈયે. ઈસ પર અલ્લાહ તઆલા ને
 યે સૂરત (સૂરએ ઈબ્લાસ) નાઝિલ ફરમાઈ જિસકા તરજુમા યે હૈ: આપ
 કેહ દીજિયે કે વો યાની અલ્લાહ તઆલા એક હૈ, અલ્લાહ તઆલા
 બેનિયાઝ (બેપરવા) હૈ, ઉસકી ઓલાદ નહીં ઔર ન વો કિસી કી
 ઓલાદ હૈ ઔર ન કોઈ ઉસકે બરાબર કા હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (قَالَ اللَّهُ عَزَّ
 وَجَلَّ): كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ،

أَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّائِي أَنْ يَقُولَ: إِنِّي لَنْ أُعِيدَهُ كَمَا بَدَأْتُهُ، وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّائِي أَنْ يَقُولَ: اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا، وَأَنَا الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لِي كُفُوًا أَحَدٌ. رواه البخاري، باب قوله الله الصمد، رقم: ٤٩٧٥

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अक उद्दीसे कुदसी में अपने रब का ये ईरशाह मुबारक नकल फरमाते हैं: आदम के भेटे ने मुझे लुटलाया हावांके ये उसके लिये मुनासिब नहीं था और मुझे बुरा भला कहा हावांके उसे इसका उक नहीं था. उसका मुझे लुटलाना ये है के वो केहता है मैं उसे दोबारा जिंदा नहीं कर सकता जैसा के मैंने पेहली भरतबा पैदा किया था, और उसका बुरा भला केहना ये है के वो केहता है मैंने किसी को अपना भेटा बना लिया है हावांके मैं बेनियाज हूँ, न मेरी कोई औलाद है न मैं किसी की औलाद हूँ और न कोई मेरे बराबर का है. (बुखारी)

٨٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَزَالُ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يُقَالَ هَذَا: خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟ قَالُوا ذَلِكَ فَقَوْلُوا: اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، ثُمَّ لِيَتَقَلَّ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلِيَسْتَعِذَّ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. رواه ابوداؤد، مشكوة المصابيح، رقم: ٧٥

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह फरमाते हुवे सुना: लोग हमेशा (अल्लाह तआला की जात के बारे में) अक दूसरे से पूछते रहेंगे यहाँ तक के ये कहा जायेगा के अल्लाह तआला ने सारी मजलूक को पैदा किया है (लेकिन) अल्लाह तआला को किसने पैदा किया (नजिजु बिल्लाह) जब लोग ये बात कहें तो तुम ये कलिमात कहो:

اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

तरजुमा: "अल्लाह तआला अक है, अल्लाह तआला किसी के मुहताज नहीं सब उनके मुहताज हैं, न अल्लाह तआला ने किसी को पैदा किया

और न वो किसी से पैदा हुवे और न कोई अल्लाह तआला का हमसर (भराबरी का) है।" फिर अपने भाई (उल्टी) जानिब तीन भरतबा थुतकार दे और अल्लाह तआला से शैतान भरदूद की पनाह मांगे। (अबू दौद, मिशकातुल-मसाबीह)

८१- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ، يَسُبُّ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ، بِيَدِي الْأَمْرُ، أَقْلَبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ رواه البخاري، باب قول الله تعالى يريدون أن يبدلوا كلام الله، رقم: १६९१

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अक उद्दीसे कुदसी में अपने रब का ये ईरशाह मुबारक नकल इरमाते हैं: आदमका बेटा मुझे तकलीफ देना चाहता है, जमाने को बुरा लला केहता है जालांके जमाना (कुछ नहीं वो) तो मैं ही हूँ, मेरे ही हाथ में (जमाने के) तमाम मामलात हैं, मैं जिस तरफ चाहता हूँ रात और दिनको गहिंश देता (किरता) हूँ, (बुभारी)

८२- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا أَخَذَ أَصْبَرَ عَلَى آذَى سَمِعَهُ مِنَ اللَّهِ، يَدْعُونَ لَهُ الْوَلَدَ ثُمَّ يُعَافِيهِمْ وَيُزَوِّجُهُمْ رواه البخاري، باب قول الله تعالى إن الله هو الرزاق... رقم: १३४४

उजरत अबू मूसा अशअरी रहियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: तकलीफ-दह (तकलीफ देने वाली) बात सुन कर अल्लाह तआला से जियादा बर्दाश्त करने वाला कोई नहीं है, मुशरिकीन उसके लिये बेटा साबित करते हैं और फिर भी वो उन्हें आफियत देता है और रोजी अता करता है। (बुभारी)

८३- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ، فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ: إِنْ رَحِمْتِي تَغْلِبْ غَضَبِي. رواه مسلم، باب في سعة رحمة الله تعالى... رقم: १९०९

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते

ہے کہ رسول اللہ ﷺ اسی طرح فرمایا: جب اللہ تعالیٰ نے مہلک کو پیدا کیا تو لہو-مہلک میں سے لیا دیا "میری رحمت میری غصہ سے بڑی ہے"۔ یہ تھری (لیا ہوا) ان کے سامنے اُرش پر مویڈ ہے۔ (مسلم)

۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ، مَا طَمِعَ بِجَنَّتِهِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ، مَا قَبِطَ مِنْ جَنَّتِهِ أَحَدٌ. رواه مسلم، باب في سعة رحمة الله تعالى، ۶۹۷۹، رقم

اگر ابھو دھریا دھیللہ اللہ تعالیٰ رسول اللہ ﷺ اسی طرح فرمایا: اگر مومین کو اس سزا کا سہیڈ ہلہ ہو جی جی اللہ تعالیٰ کے یڈاں ناہرمانوں کے دیے ہے تو اسکی جہنم کی کوئی ہمیڈ نہ رہے اور اگر کافر کو اللہ تعالیٰ کی اس رحمت کا سہیڈ ہلہ ہو جی جی اللہ تعالیٰ کے یڈاں ہے تو اسکی جہنم سے کوئی ناہمیڈ نہ ہو۔ (مسلم)

۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِ، لَهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ، وَبِهَا تَغْطِفُ الْوُحُوشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَآخَرُ اللَّهِ يَسْعَاوُ تِسْعِينَ رَحْمَةً، يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه مسلم، باب في سعة رحمة الله تعالى، ۶۹۷۸، رقم

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ فَإِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اكْتَمَلَهَا بِهَذِهِ الرَّحْمَةِ ۶۹۷۷، رقم

اگر ابھو دھریا دھیللہ اللہ تعالیٰ رسول اللہ ﷺ اسی طرح فرماتے ہیں کہ اللہ تعالیٰ کے یڈاں ۱۰۰ رحمتیں ہیں۔ اس نے ان میں سے ایک رحمت جیہنم (جہنم اور ہسان)، جانوروں اور کیڑے مکوڑوں کے درمیان

اُتاری ہے۔ اُسی اُک اُسیسا کی وچل سے وے اُک دُسرے پر نرئی اور رلھم کرتے هے، اُسی کی وچل سے وچلشی جانور اپنے بڑے پر شککت (مہرہبانی) کرتا ہے۔ اور اہللاہ تآلا نے لہ رلھمتوں کو کھامت کے دین کے لیے رلھما ہے کے اُنکے اُریے اپنے بڈوں پر رلھم فرماآئے۔ اُک رلواہت مے ہے کے جہ کھامت کا دین آوگا تو اہللاہ تآلا اپنی اُن لہ رلھمتوں کو اُس دُنیوی رلھمت کے ساہ مِلوا کر ماکمل فرماآئے (فر ۱۰۰ کی ۱۰۰ رلھمتوں کے اُریے اپنے بڈوں پر رلھم فرماآئے)۔ (مسلم)

۹۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَدِمَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَسَنِي، فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّنِي، تَبْنِي، إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّنِي، أَخَذَتْهُ فَالْصَقَتْهُ بِطَنْبِهَا وَأَرْضَعَتْهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتَرَوْنَ هَذِهِ الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ؟ قُلْنَا: لَا وَاللَّهِ! وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَرْلَيْهَدِ رَوَاهُ
مسلم، باب فی سعة رحمة الله تعالى ۱۰۰۰ رقم ۶۹۷۸

اُتارے اُمر بن اُتالہ رلویہللاہ تآلا اُنہ رلواہت فرماتے هے کے نابیے کریم سللہللاہ اُلہلہ وسللم کے پاس کُھ کُہی لاءے آئے۔ اُنمے اُک اورت پر نلر پنی آئے اپنا بڑا تلاش کرتی فر رلہی تھی۔ آُہی اُسے بڑا مِلوا اُسنے اُسے اُکا کر اپنے پے سے لگاوا اور دُھ پلواوا۔ نابیے کریم سللہللاہ اُلہلہ وسللم نے اُسے ماکمل اُکر فرماوا: تُمہارا کھا بواہ ہے، وے اور اپنے بڑے کو آگ مے اُل سکتی ہے؟ اُسنے اُک کِیا: اہللاہ کی کسم نلہی، آُسُسن جہکے اُسے بڑے کو آگ مے اُلنے کی کُدرت لہی ہے (کُہ ماکمل نلہی)۔ اُس پر آپ سللہللاہ اُلہلہ وسللم نے اُرشاہ فرماوا: وے اورت اپنے بڑے پر آیتنا رلھم و آیار کرتی ہے اہللاہ تآلا اپنے بڈوں پر اُسے کُہی آیاہا رلھم و آیار کرتے هے۔ (مسلم)

۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي صَلَوةٍ وَقَمْنَا

مَعَهُ، فَقَالَ آغْرَابِيُّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ: اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِيْ وَمُحَمَّدًا وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا اَحَدًا فَلَمَّا سَلَّمَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ لِلْاَغْرَابِيِّ: اِنْقَلَبْ حَيًّا وَاسْعَا بِرَيْدِ رَحْمَةِ اللّٰهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، باب رحمة الناس والبهائم، رقم: ٦٠١٠

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે (એક મરતબા) નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ નમાઝ કે લિયે ખળે હુવે, હમ ભી આપકે સાથ ખળે હો ગએ. એક દેહાત કે રેહને વાલે (નો-મુસ્લિમ) ને નમાઝ મેં હી કહા: અય અલ્લાહ! (સિફ) મુઝ પર ઔર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર રહમ કર, હમારે સાથ કિસી ઔર પર રહમ ન કર. જબ આપને સલામ ફેરા તો ઉસ દેહાત કે રેહને વાલે સે ફરમાયા: તુમને બળી વસીઅ (ફેલી હુઈ) ચીઝ કો તંગ કર દિયા (ઘબરાઓ નહીં! રહમત તો ઇતની હે કે સબ પર છા જાએ ફિર ભી તંગ ન હો, તુમ હી ઉસે તંગ સમઝ રહે હો). (બુખારી)

٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ. رَوَاهُ

مسلم، باب وجوب الإيمان، ..... رقم: ٢٨٦

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઉસ ઝાત કી કસમ જિસકે કબ્જા મેં મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કી જાન હે ઇસ ઉમ્મત મેં કોઈ શખ્સ યહૂદી યા ઇસાઈ ઐસા નહીં જો મેરી (નુબુવ્વત કી) બખર સુને ફિર ઇસ દીન પર ઇમાન ન લાએ જિસકો દેકર મુઝે ભેજા ગયા હે, ઔર (ઉસી હાલ પર) મર જાએ તો યકીનન વો દોઝખિયો મેં હોગા. (મુસ્લિમ)

٩٣- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَتْ مَلَائِكَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ نَائِمٌ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّهُ نَائِمٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ، فَقَالُوا: إِنَّ لَصَاحِبِكُمْ هَذَا مَثَلًا، قَالَ: فَاضْرِبُوا لَهُ

مَثَلًا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّهُ نَائِمٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ
يَقْظَانِ، فَقَالُوا: مَثَلُهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى دَارًا وَجَعَلَ فِيهَا مَادَّةً وَبَعَثَ
دَاعِيًا، فَمَنْ أَجَابَ الدَّاعِيَ دَخَلَ الدَّارَ وَآكَلَ مِنَ الْمَادَّةِ، وَمَنْ لَمْ
يُجِبِ الدَّاعِيَ لَمْ يَدْخُلِ الدَّارَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنَ الْمَادَّةِ، فَقَالُوا: أَوَلَوْ هَالِكٌ
يَفْقَهُهَا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّهُ نَائِمٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ
يَقْظَانِ، فَقَالُوا: قَالِ الدَّارُ: الْجَنَّةُ، وَالدَّاعِيَ: مُحَمَّدٌ ﷺ، فَمَنْ أَطَاعَ
مُحَمَّدًا ﷺ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَى مُحَمَّدًا ﷺ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ،
وَمُحَمَّدٌ ﷺ فَرَّقَ بَيْنَ النَّاسِ. رواه البخاري، باب الإقتداء بسنن رسول الله ﷺ.

رقم: ११८

उत्तरत जाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्नुमा इरमाते हैं के कुछ इरिशते नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास उस वक्त आये जबके आप सो रहे थे, इरिशतों ने आपसमें कहा: आप सोये हुवे हैं, किसी इरिशते ने कहा: आंभें सो रही हैं लेकिन दिल तो जाग रहा है, फिर आपसमें कहने लगे: तुम्हारे धन साथी (मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) के बारे में एक मिसाल है, उसको उनके सामने बयान करो, दूसरे इरिशतों ने कहा: वो तो सो रहे हैं (खिलाजा बयान करने से क्या झर्झरा?) उनमें से आज ने कहा: बेशक आंभें सो रही हैं लेकिन दिल तो जाग रहा है, फिर इरिशते एक दूसरे से कहने लगे: धनकी मिसाल ऐसी है जैसे एक शप्स ने मकान बनाया और उसमें दावत का धन्तिजाम किया, फिर लोगों को बुलाने के लिये आदमी भेजा, जिसने उस बुलाने वाले की बात न मानी वो न मकान में दाखिल होगा और न ही जाना पायेगा, ये सुन कर इरिशतों ने आपसमें कहा: इस मिसाल की वज्राहत (तफसील, बुलासा) करो ताके ये समझ लें, आज ने कहा: ये तो सो रहे हैं (वज्राहत करने से क्या झर्झरा?) दूसरों ने कहा: आंभें सो रही हैं मगर दिल तो बेदार (जाग रहा) है, फिर कहने लगे: वो मकान जन्त है (जिसे अब्दुल्लाह तआला ने बनाया और उसमें मुन्तालेक ने अमर्ते रफ कर दावत का धन्तिजाम किया) और (उस जन्त की तरफ) बुलाने वाले उत्तरत मुहम्मद

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હૈં. જિસને મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ઇતાઅત કી (ફરમા-બરદારી કી, માની) ઉસને અલ્લાહ તઆલા કી ઇતાઅત કી (લિહાજા વો જન્મત મેં દાખિલ હોગા ઔર વહાં કી નેઅમતેં હાસિલ કરેગા) ઔર જિસને મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી નાફરમાની કી ઉસને અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની કી (લિહાજા વો જન્મત કી નેઅમતોં સે મહરૂમ રહેગા) મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને લોગોં કી દો કિસ્મેં બના દી (માનને વાલે ઔર ન માનને વાલે). (બુખારી)

ફાઈદા: હઝરાતે અંબિયાએ કિરામ (નબિયોં) અલૈહિમુસ્સલામ કી યે ખુસૂસિયત હૈ કે ઉનકી નીંદ આમ ઇન્સાનોં કી નીંદ સે મુખ્તલિફ હોતી હૈ. આમ ઇન્સાન નીંદ કી હાલત મેં બિલ્કુલ બે-ખબર હોતે હૈં જબકે અંબિયા નીંદ કી હાલત મેં ભી બિલ્કુલ બે-ખબર નહીં હોતે. ઉનકી નીંદ કા તઅલ્લુક સિફ આંખોં સે હોતા હૈ, દિલ નીંદ કી હાલત મેં ભી અલ્લાહ તઆલા કી ઝાતે-આલી સે જુખા રેહતા હૈ. (બઝલુલ-મજહૂદ)

95- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ كَمَثَلِ رَجُلٍ آتَى قَوْمًا فَقَالَ: يَا قَوْمِ، إِنِّي رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعِثَنِي، وَإِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْعَرِيَانِ، فَالْتَجَاءُ، فَطَاعَةُ طَائِفَةٍ مِنْ قَوْمِهِ فَادْلَجُوا فَانْطَلَقُوا عَلَى مَهْلِهِمْ فَتَجَرَّوْا، وَكَذَّبَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ فَاصْبَحُوا مَكَانَهُمْ، فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ فَأَهْلَكَهُمْ وَاجْتَنَحَهُمْ، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ أَطَاعَنِي فَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ بِهِ، وَمَثَلُ مَنْ عَصَانِي وَكَذَّبَ بِمَا جِئْتُ بِهِ مِنَ الْحَقِّ. رواه البخاري باب الإقتداء بسنن رسول الله ﷺ، رقم: ٧٢٨٣

હઝરાત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મેરી ઔર ઈસ દીન કી મિસાલ જો અલ્લાહ તઆલા ને મુઝે દેકર ભેજા હૈં ઉસ શખ્સ કી સી હૈ જો અપની કૌમ કે પાસ આયા ઔર કહા: મેરી કૌમ! મૈંને અપની આંખોં સે દુશ્મન કા લશ્કર (ફૌજ) દેખા હૈ

ઔર મેં એક સચ્ચા ડરાને વાલા હું લિહાજા નજાત (છુટકારે) કી ફિક કરો. ઈસ પર ઉસ કૌમ કે કુછ લોગોં ને તો ઉસકા કેહના માના ઔર આહિસ્તા આહિસ્તા (ધીરે ધીરે) રાત મેં હી ચલ પળે ઔર દુશ્મન સે નજાત પા લી. કુછ લોગોં ને ઉસકો જૂટા સમજા ઔર સુબહ તક અપને ઘરોં મેં રહે. દુશ્મન કા લશ્કર સુબહ હોતે હી ઉન પર ટૂટ પળા (હમલા કર દિયા) ઔર ઉનકો તબાહ વ ખરબાદ કર ડાલા. યહી મિસાલ ઉસ શખ્સ કી હે જિસને મેરી ખાત માન લી ઔર મેરે લાએ હુવે દીન કી પૈરવી કી (વો નજાત પા ગયા) ઔર યહી મિસાલ ઉસ શખ્સ કી હે જિસને મેરી ખાત ન માની ઔર ઈસ દીન કો જુટલા દિયા જિસકો મેં લેકર આયા હું (વો હલાક (ખરબાદ) હો ગયા). (બુખારી)

ફાઈદા: ચૂંકે અરબોં મેં સુબહ સવેરે હમલા કરને કા રિવાજ થા ઈસ વજહ સે દુશ્મન કે હમલે સે મહફૂઝ રેહને કે લિયે રાતોં રાત સફર કિયા જાતા થા.

۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي مَرَرْتُ بِأَخٍ لِي مِنْ قُرَيْظَةَ فَكَتَبَ لِي جَوَامِعَ مِنَ التَّوْرَةِ، أَلَا أَعْرِضُهَا عَلَيْكَ؟ قَالَ: فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ يَغْنِي ابْنُ ثَابِتٍ، فَقُلْتُ لَهُ: أَلَا تَرَى مَا بَوَّجَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: رَضِينَا بِاللَّهِ تَعَالَى رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ رَسُولًا، قَالَ: فَسُرِّيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ وَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْ أَصْبَحَ لِيكُمْ مُوسَى ثُمَّ اتَّبَعْتُمُوهُ وَتَرَكْتُمُونِي لَضَلَلْتُمْ، إِنَّكُمْ حَطَّيْتُمْ مِنَ الْأَمَمِ وَأَنَا حَظُّكُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ. رواه

احمد ۴/۲۶۵

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન સાબિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેરા અપને એક ભાઈ કે પાસ સે ગુઝર હુવા જો કે કબીલા બની કુરૈજા મેં સે હૈ. ઉસને (મેરે ફાઈદા કી

ગરજ સે) તોરાત સે કુછ જામિઅ (મુકમ્મલ, ફાઈદે વાલી) બાતેં લિખ કર દી હેં, ઈજાજત હો તો આપકે સામને પેશ કરદું? હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ચેહરઅ મુબારક કા રંગ બદલ ગયા. મૈને કહા: ઉમર! કયા આપ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ચેહરઅ મુબારક પર ગુસ્સા કે આસાર નહીં દેખ રહે? હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ કો ફૌરન અપની ગલ્તી કા એહસાસ હુવા ઓર અર્ઝ કિયા:

رَضِينَا بِاللَّهِ تَعَالَى رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ رَسُولًا

“હમ અલ્લાહ કો રબ, ઈસ્લામ કો દીન ઓર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો રસૂલ માન કર રાઝી હો ચુકે હેં.” યે કલિમાત સુન કર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ચેહરા સે ગુસ્સા કા અસર જાઈલ (ખત્મ) હુવા ઓર ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસ ઝાત કી કસમ જિસકે કબ્જા મેં મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કી જાન હૈ અગર મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) તુમ મેં મૌજૂદ હોતે ઓર તુમ મુઝે છોળ કર ઉનકા ઈત્તિબા કરતે (પૈરવી કરતે, માનતે) તો યકીનન ગુમરાહ હો જાતે. ઉમ્મતોં મેં સે તુમ મેરે હિસ્સે મેં આએ હો ઓર નબિયોં મેં સે મેં તુમ્હારે હિસ્સે મેં આયા હું (લિહાજા તુમ્હારી કામયાબી મેરી હી ઈત્તિબા મેં હે). (મુસ્નદે અહમદ)

۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ مَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى. رواه البخاري، باب الإقتداء

بسنن رسول الله ﷺ رقم: ۷۲۸۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી સારી ઉમ્મત જન્નત મેં જાએગી સિવાએ ઉન લોગોં કે જો ઈન્કાર કરદે. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને દરયાફત કિયા (પૂછા): યા રસૂલલ્લાહ ! (જન્નત મેં જાને સે) કૌન ઈન્કાર કર સકતા હે? આપ

सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने जवाब में ईरशाद फरमाया: जिसने मेरी ईताअत की वो जन्नत में शामिल हुवा और जिसने मेरी नाफरमानी की उसने जन्नत में जाने से ईन्कार कर दिया. (बुखारी)

98- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ. رواه البغوي في

شرح السنة 1/213, قال النووي: حديث صحيح, رواه في كتاب الحجة بإسناد

صحيح, جامع العلوم والحكم ص 364

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: कोई शम्स उस वक्त तक (कामिल-पूरा) ईमान वाला नहीं हो सकता जब तक के उसकी नफ्सानी याहतें उस दीन के ताबेअ (हवाले) न हो जायें जिसकी में लेकर आया हूँ. (शर्हसुन्नाह)

99- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا بُنَيَّ إِنْ قَدَرْتَ أَنْ تُضَيِّحَ وَتُمَسِّيَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غِشٌّ لِأَحَدٍ فافْعَلْ، ثُمَّ قَالَ لِي:

يَا بُنَيَّ وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي، وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْيَانِي وَمَنْ أَحْيَانِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ. (وفي الحديث قصة طويلة) رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

عريب باب ما جاء في الأخذ بالسنة ..... رقم: 2678

उत्तरत अनस बिन मालिक रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझे ईरशाद फरमाया: मेरे बेटे! अगर तुम सुण्डो शाम (हर वक्त) अपने दिल की ये कैफियत बना सकते हो के तुम्हारे दिल में किसी के बारे में जरा भी जोट न हो तो जरूर ऐसा करो. फिर आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: मेरे बेटे! ये बात मेरी सुन्नत में से है और जिसने मेरी सुन्नत को जिंदा किया उसने मुझसे मुहब्बत की और जिसने मुझसे मुहब्बत की वो मेरे साथ जन्नत में होगा. (तिरमिजी)

100- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَهْطٍ إِلَى نَبِيِّ

أَرْوَاحُ النَّبِيِّ ﷺ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ ﷺ ، فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ
 تَقَالُوْهَا فَقَالُوا: وَإِنَّ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ ؟ قَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ
 وَمَا تَأَخَّرَ ، فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنَّا أَصَلَى اللَّيْلِ أَبَدًا ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ
 الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا ، فَجَاءَ إِلَيْهِمْ
 رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَتُمُّ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذَا ؟ أَنَا وَاللَّهِ إِنِّي لَا خَشَاكُمُ
 إِلَيَّ وَأَتَقَاكُمُ لَهُ ، لِكَيْتِ أَصُومُ وَأَفْطِرُ ، وَأَصَلَى وَأَرْقُدُ ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ ، فَمَنْ
 رَغِبَ عَنْ سُنتِي فَلَيْسَ مِنِّي . رواه البخاري ، باب الترغيب في النكاح ، رقم : ٥٠٢٣

उल्लरत अनस बिन मलिक रदियल्लाहु तआला अल्लु
 इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ईबादत के
 बारे में पूछने के लिये तीन शप्स अलवाजे मुतलहदरात (आप सल्ल. की
 बीवियों) के पास आये. जब उन लोगों को रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु
 अलैहि वसल्लम की ईबादत का हाल बताया गया तो उन्होंने आपकी
 ईबादत को थोड़ा समझा और कहा: हमारा रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु
 अलैहि वसल्लम से क्या मुकाबला? अल्लाह तआला ने आपकी अगली
 पिछली खजिशें (अगर हों भी तो) माफ़ इरमा दी हैं. उनमें से एक ने
 कहा: मैं हमेशा रात भर नमाज पण्डा करूंगा. दूसरे ने कहा: मैं हमेशा
 रोजा रप्पा करूंगा और कभी नागा नहीं छोने दूंगा. तीसरे ने कहा: मैं
 औरतों से दूर रहूंगा, कभी निकाह नहीं करूंगा. (उनमें आपसमें ये
 गुफ्तगू (बातचीत) हो रही थी के) रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि
 वसल्लम तशरीफ़ ले आये और इरमाया: क्या तुम लोगों ने ये बातें कही
 हैं? गौर से सुनो, अल्लाह तआला की कसम! मैं तुममें सबसे ज़ियादा
 अल्लाह तआला से डरने वाला हूँ और तुममें सबसे ज़ियादा तकवा
 ईप्तिहार करने वाला (परहेजगार) हूँ, लेकिन मैं रोजा रपता हूँ और
 नहीं भी रपता, नमाज पण्डता हूँ और सोता भी हूँ, और औरतों से
 निकाह भी करता हूँ (यही मेरा तरीका है लिहाज़ा) जिसने मेरे तरीका
 से अ'राज किया (मुंह मोगा) वो मुझसे नहीं है. (बुभारी)

૧૦૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي

عِنْدَ فُسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ شَهِيدٍ. رواه الطبرانی بإسناد لا بأس به، الترغيب ۸/ ۱

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નકલ ફરમાતે હૈં કે જિસને મેરે તરીકે કો મેરી ઉમ્મત કે બિગાળ કે વક્ત મજબૂતી સે થામે રખ્યા ઉસે શહીદ કા સવાબ મિલેગા. (તબરાની, તરગીબ)

૧૦૨- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ وَحِمَّةُ اللَّهِ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: تَرَكْتُ

فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّةُ نَبِيِّهِ. رواه مالك

في حروط، انتهى عن القول في القدر ص ۷۰ ۲

હજરત માલિક બિન અનસ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે મુજે યે રિવાયત પહુંચી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મૈને તુમ્હારે પાસ દો ચીજેં છોળી હૈં, જબ તક તુમ ઉનકો મજબૂતી સે પકળે રહોગે હરગિઝ ગુમરાહ નહીં હોગે. વો અલ્લાહ કી કિતાબ ઔર ઉસકે રસૂલ કી સુન્નત હૈ. (મુઅત્તા ઇમામ માલિક)

૧૦૩- عَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَعَظَّنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ مَا

بَعْدَ صَلَوةِ الْعِدَاةِ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفْتُ مِنْهَا الْعُمُومُ وَوَجَلْتُ مِنْهَا

الْقُلُوبُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةٌ مُودَعٌ فِيمَا ذَا تَعَهَّدُ الْبَنِيَّاءَ رَسُولُ

اللَّهِ ؟ قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ عَصَيْتُمْ حَبِشْتُ،

فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّهَا

ضَلَالَةٌ فَمَنْ أَذَرَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ

الْمُهَدِّدِينَ، عَصُوا عَلَيْهَا يَلْتَوُوا أَجْدًا. رواه الترمذی، وقال: هذا حديث حسن

صحيح، باب ما جاء في الاخذ بالسنة ۰۰۰، رقم: ۲۶۷۶

હજરત ઇરબાઝ બિન સારિયા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમેં એક દિન સુબહ કી નમાઝ કે બાદ એસે મુઅસ્સર (અસર કરને વાલે)

અંદાજ મેં નસીહત ફરમાઈ કે આંખોં સે આંસૂ જારી હો ગએ ઔર દિલોં મેં ખોફ (ડર) પેદા હો ગયા. એક શખ્સ ને અર્જ કિયા: યે તો રુખ્સત હોને વાલે (છોળ કર જાને વાલે) કી નસીહત માલૂમ હોતી હે, ફિર આપ હમે કિસ ચીઝ કી વસિયત ફરમાતે હેં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેં તુમહેં અલ્લાહ તઆલા સે ડરતે રેહને કી ઔર (અમીર કી બાત) સુનને ઔર માનને કી વસિયત કરતા હૂં અગરયે વો અમીર હબ્શી ગુલામ હો. તુમમેં જો મેરે બાદ જિંદા રહેગા વો બહુત ઈખ્તિલાફત (ફર્ક, દુશ્મની) દેખેગા. તુમ દીન મેં નઈ નઈ બાતે પેદા કરને સે બચો કયુંકે હર નઈ બાત ગુમરાહી હે. લિહાજા તુમ એસા ઝમાના પાઓ તો મેરી ઔર હિદાયત-યાફતા (હિદાયત પાએ હુવે) ખુલફાએ રાશિદીન કી સુન્નાત કો મઝબૂતી સે થામે રખના. (તિરમિઝી)

۱۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى خَاتِمًا مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِ رَجُلٍ، فَنَزَعَهُ فَطَرَحَهُ وَقَالَ: يَعْمِدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ فَقِيلَ لِلرَّجُلِ بَعْدَ مَا ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خُذْ خَاتِمَكَ انْفِغ بِهِ، قَالَ: لَا، وَاللَّهِ! لَا آخُذُهُ أَبَدًا، وَقَدْ طَرَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. رواه مسلم، باب تحريم خاتم الذهب، ۰۰۰۰ رقم: ۵۴۷۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક શખ્સ કે હાથ મેં સોને કી અંગૂઠી દેખી તો આપને ઉસે ઉતાર કર ફેંક દિયા ઔર ફરમાયા: (કિતની તઅક્દુબ કી બાત હે કે) તુમમેં સે કોઈ શખ્સ આગ કે અંગારે કો અપને હાથ મેં રખના ચાહતા હે યાની જો શખ્સ અપને હાથોં મેં સોને કી કોઈ ચીઝ પેહનેગા ઉસકા હાથ દોઝખ મેં ચલા જાએગા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે તશરીફ લે જાને કે બાદ ઉસ શખ્સ સે કહા ગયા: અપની અંગૂઠી લે લો (ઔર) ઉસ (કો બેચ કર યા હદયા કરકે (તોહફા દેકર) ઉસ) સે ફાઈદા ઉઠાલો. ઉસને જવાબ દિયા: અલ્લાહ કી કસમ! નહીં, જિસ ચીઝ કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફેંક દિયા હો મેં ઉસકો કભી નહીં ઉઠાડિંગા. (મુસ્લિમ)

۱۰۵- قَالَتْ زَيْنَبُ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ تُوَفِّيَ أَبُوهَا

أَبُو سَفْيَانَ بْنِ حَرْبٍ قَدَعَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ بِطَيْبٍ فِيهِ صُفْرَةٌ خَلُوقٌ أَوْ غَيْرُهُ
قَدَحَتْ مِنْهُ جَارِيَةً ثُمَّ مَسَّتْ بِعَارِ مِسْهَا ثُمَّ لُتْ. وَاللَّهُ مَالِي بِالطَّيْبِ مِنْ
حَاجَةِ غَيْرِ أَتَى سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ أَنْ تَزِنَ بِهَا
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيْتٍ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بَابُ تَحْدِ الثَّوْبِ فِيهَا أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، رَقْمٌ: ٥٣٣٤

उजरत जैनन रदियल्लाहु तआला अन्हा भयान करमाती हैं
के मैं नभिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की अउलिया मुहतरमा
(बीवी) उजरत उम्मे उबीना रदियल्लाहु तआला अन्हा के पास उस
वक्त गध जण उनके वालिद (बाप) उजरत अबू सुफयान भिन उर्ब
रदियल्लाहु तआला अन्हु का छन्तिकाए हुवा था. उजरत उम्मे उबीना
रदियल्लाहु तआला अन्हा ने पुशू मंगवाई जिसमें जलूक या किररी
और थीऊ की मिलावट की वजह से जर्दी (पीला पन) थी, उसमें से कुछ
पुशू लौंड़ी को लगाई फिर उसे अपने दुप्सारों (गालों) पर मल दिया,
उसके बाद करमाया: अल्लाह की कसम! मुझे पुशू के छस्तेमाल करने
की कोई उजरत न थी, बात सिर्फ़ ये है के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु
अलैहि वसल्लम से सुना है के जो औरत अल्लाह तआला और
आजिरत के दिन पर ईमान रबती वो उसके लिये ज़ाहज नहीं के वो
तीन दिन से ज़ियादा किसी का सोग (गम) मनाये सिवाये शौहर के (के
उसका सोग) यार महीने दस दिन है. (बुभारी)

झाँझ: जलूक अक किसम की मुरककण (मिकसयर) पुशू का
नाम है जिसके अजजा (छिस्सों) में अकसर छिस्सा अफ़रान का होता है

١٠٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا أَعْدَدْتُ لَهَا مِنْ كَثِيرٍ صَلَوةٍ
وَلَا صَوْمٍ وَلَا صَدَقَةٍ، وَلَكِنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، قَالَ: أَنْتَ مَعَ مَنْ
أَخْبَيْتَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بَابُ عِلَامَةِ الْحُبِّ فِي اللَّهِ، رَقْمٌ: ٦١٧١

उजरत अनस भिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु से
रिवायत है के अक शप्स ने नभिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम

से पूछा: क्यामत कब आयेगी? आपने ईरशाद फरमाया: क्यामत के लिये तुमने क्या तय्यार कर रक्खा है? उसने अर्ज किया: मैंने क्यामत के लिये न तो ज़ियादा (नफ़ली) नमाज़ें न ज़ियादा (नफ़ली) रोज़े तय्यार किये हैं और न ज़ियादा सदक़ा, हां अेक बात है के अल्लाह तआला और उनके रसूल से मुहब्बत रक्खता हूं. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: तो फिर (क्यामत में) तुम उन ही के साथ होगे जिनसे तुमने (दुनिया में) मुहब्बत रक्खी. (बुખारी)

۱۰۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَا حُبَّ أُنَى مِنْ نَفْسِي، وَأَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَهْلِي، وَأَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ وَلَدِي، وَإِنِّي لَا أَكُونُ فِي الْبَيْتِ فَادُّكُوكَ فَمَا أَصْبِرُ حَتَّى آتِيكَ فَأَنْتَظِرُ إِلَيْكَ، وَإِذَا ذَكَرْتُ مَوْتِي وَمَوْتَكَ، عَرَفْتُ أَنَّكَ إِذَا دَخَلْتَ الْجَنَّةَ رُفِعَتْ مَعَ النَّبِيِّينَ، وَإِنْ دَخَلْتَ الْجَنَّةَ خَشِيتُ أَنْ لَا أَرَاكَ، فَوَلَّى يَرُدُّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى تَزَلَّتْ عَلَيْهِ: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ وَحَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا ﴿تفسير ابن کثیر ۱/ ۵۳۰﴾

हजरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा फरमाती हैं के अेक सहाबी रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की जिहमत में हाज़िर हुवे और अर्ज किया: या रसूलल्लाह! आप मुझे अपनी जान से भी ज़ियादा महबूब (प्यारे) हैं, अपनी बीवी से भी ज़ियादा महबूब हैं और अपनी औलाद से भी ज़ियादा महबूब हैं. मैं अपने घर में होता हूं और आपका भयाव आ जाता है तो सन्न नहीं आता जब तक के हाज़िर होकर ज़ियारत न करवूं (दिभ न वूं). मुझे ये भबर है के इस दुनिया से तो आपको और मुझे रुपसत होना (जाना) है, उसके बाद आप तो अंबिया (अलैहिमुस्सलाम) के दर्ज़ पर खड़े ज़ायेगे और (मुझे अव्वल तो ये मालूम ही के मैं जन्नत में पहुँचूंगा भी या नहीं) अगर मैं जन्नत में पहुँच भी गया तो (यूँके मेरा दर्ज़ आपसे बहुत नीचे होगा इसलिये) मुझे अंदेशा (डिंक) है के मैं वहां आपकी ज़ियारत

ન કર સફૂંગા તો મુઝ કેસે સબ્ર આએગા? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકી બાત સુન કર કુછ જવાબ ન દિયા યહાં તક કે યે આયત નાઝિલ હુઈ (ઉતરી):

”وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا“

તરજુમા: ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ વ રસૂલ કા કેહના માન લેગા તો એસે અશ્ખાસ (લોગ) બી ઉન હઝરાત કે સાથ હોંગે જિન પર અલ્લાહ તઆલા ને ઈઆમ ફરમાયા હે યાની અંબિયા, સિદીકીન, શુહદા ઔર સુલહા ઔર યે હઝરાત બહુત અચ્છે રફીક (સાથી, દોસ્ત) હૈ. (તફસીરે ઈબને કસીર)

108- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَشَدَّ أَمْنِي إِلَى حُبِّاءِ نَاسٍ يَكُونُونَ بَعْدِي، يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ رَأَى بِأَهْلِيهِ وَمَالِهِ. (رواه مسلم)

باب فیمن یود رؤیة النبی ﷺ ..... رقم: 7145

હઝરાત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી ઉમ્મત મે મુઝસે ઝિયાદા મુહબ્બત રખને વાલે લોગોં મેં સે વો (બી) હૈં જો મેરે બાદ આએંગે, ઉનકી યે આરઝૂ (તમન્ના, પ્વાહિશ) હોગી કે કાશ વો અપના ઘર બાર ઔર માલ સબ કુર્બાન કરકે કિસી તરહ મુઝકો દેખ લેતે. (મુસ્લિમ)

109- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَضَّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسَبْتٍ: أُغْنِيَتْ جَوَامِعُ الْكَلِمِ، وَتَصَرَّتْ بِالرَّغْبِ، وَأَجَلْتُ لِي الْمَغَانِمَ، وَجَعَلْتُ لِي الْأَرْضَ طَهُورًا وَمَسْجِدًا، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَخَتَمَ بِي النَّبِيُّونَ. (رواه مسلم، باب المساجد ومواضع الصلوة، رقم: 1167)

હઝરાત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે ૬ ચીજોં કે ઝરિયે દીગર અંબિયા અલૈહિ મુસ્સલામ પર ફઝીલત દી ગઈ હૈ

(۱) मुझे जामिअ कलिमात अता किये गये (२) रुअब के जरिये मेरी मद्द की गई (अल्लाह तआला दुश्मनों के दिल में मेरा रुअब और जोड़ पैदा करता देते हैं). (३) माले गनीमत (दुश्मनों से छानसिल हुवा माल) मेरे लिये उलाल बना दिया गया (पिछली उम्मतों में माले गनीमत को आग आकर जला देती थी). (४) सारी जमीन को मेरे लिये मस्जिद यानी नमाज पण्डने की जगह बना दी गई (पिछली उम्मतों में छानादत सिर्फ मप्सूस जगहों में अदा हो सकती थी) और सारी जमीन की (मिट्टी को) मेरे लिये पाक बना दिया गया (तयम्मुम के जरिये ली पाकी छानसिल की जा सकती है). (५) सारी मप्लूक (अल्लाह की पैदा की हुई चीजों) के लिये मुझे नबी बनाकर भेजा गया (मुझसे पेड़ले अंगिया को भास तौर पर उनकी अपनी ही कौम की तरफ भेजा जाता था). (६) जुबुवत व रिसालत का सिलसिला मुझ पर भत्त किया गया यानी अब मेरे बाद कोई नबी और रसूल नहीं आयेगा. (मुस्लिम)

इसका रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाद "मुझे जामिअ कलिमात अता किये गये हैं" इसका मतलब ये है के मुप्तसर अल्लाज पर मुश्तमिल (शामिल) छोटे जुमलों में बहुत से मयानी (मतलब) मौजूद होते हैं.

۱۱۰- عَنْ عُرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ. (الحديث)

رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ۱/۲

इसका ईरशाद बिन सारिया रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है, करता है के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ईरशाद करता हुवे सुना: बिला शुबह (बेशक) मैं अल्लाह तआला का बन्दा और आपसी नबी हूँ. (मुस्तदरक हाकिम)

۱۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ مَقِلَى وَمَثَلِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ نَحَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطْرُقُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ نَهَ وَيَقُولُونَ: هَلَا

وَضِعَتْ هَذِهِ اللَّيْنَةُ؟ قَالَ: قَاتَا اللَّيْنَةَ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ. رواه البخاري.

باب خاتم النبیین، رقم: २०३०

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह नकल इरमाते हैं के मेरी और मुजसे पेहले अंबिया अलैहिमुस्सलाम की मिसाल ऐसी है जैसे अक शप्स ने घर बनाया हो और उसमें हर तरह का हुस्न और भूषसूरती पैदा की हो लेकिन घर के किसी कोने में अक ईट की जगा छोण दी हो. अब लोग मकान के चारों तरफ घूमते हैं, मकान की भुशनुमाई को पसंद करते हैं लेकिन ये भी केहते जाते हैं के यहां पर अक ईट कयूं न रक्खी गइ, तो मैं ही वो ईट छूं और मैं आचरी नभी छूं. (भुभारी)

— ॥३— عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ: يَا غُلَامُ! إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ أَحْفَظُ اللَّهُ يَحْفَظُكَ، أَحْفَظُ اللَّهُ تَجِدَهُ تَجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ، وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ، وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكَ، وَفُتِحَ الْإِقْلَامُ وَجُفِيَ الصُّحُفُ. رواه الترمذی

وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب حديث خطبة، رقم: २०१७

उजरत ईबने अब्बास रदियल्लाहु तआला अन्हुमा इरमाते हैं के मैं अक दिन (सवारी पर) नभिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पीछे बैठा हुवा था. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: बर्ये! मैं तुम्हें चंद (अहम) बातें सिजाता छूं. अल्लाह तआला (के अइकाम-हुकमों) की डिंजालत करो, अल्लाह तआला तुम्हारी डिंजालत इरमाओगे. अल्लाह तआला के हुक्क (इकॉ) का जयाल रक्खो, उनको अपने सामने पाओगे (उनकी मदद तुम्हारे साथ रहेगी) जब मांगो तो अल्लाह तआला से मांगो, जब मदद लो तो अल्लाह तआला से (ही) लो, और ये बात जान लो के अगर सारी उम्मत जमा होकर तुम्हें कुछ नई पहुंयाना चाहे तो वो तुम्हें उतना ही

નફા પહુંચા સકતી હે જિતના કે અલ્લાહ તઆલા ને તુમ્હારે લિયે (તકદીર મેં) લિખ દિયા હૈ, ઔર અગર સબ મિલ કર નુકસાન પહુંચાના ચાહેં તો ઉતના હી નુકસાન પહુંચા સકતે હેં જિતના કે અલ્લાહ તઆલા ને તુમ્હારી (તકદીર મેં) લિખ દિયા હૈ. (તકદીર કે) કલમો-પેન (સે સબ કુછ લિખાકર ઉન) કો ઉઠા લિયા ગયા હૈ ઔર (તકદીર કે) કાગઝત કી સિયાહી (પેપર કી ઈન્ક) ખુશ્ક હો (સૂખ) ચુકી હૈ. યાની તકદીરી ફેરલોં મેં ઝરાર બરાબર ભી તબ્દીલી મુમકિન નહીં હૈ. (તિરમિઝી)

۱۱۳- عَنْ أَبِي الزَّوْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لِكُلِّ شَيْءٍ حَقِيقَةٌ وَمَا بَلَغَ عَبْدٌ حَقِيقَةَ الْإِيمَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَهُ وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَهُ. رواه احمد والطبرانی ورجاله ثقات.

رواه الطبرانی في الاوسط صحيح الزوائد ۴/ ۴۷

હઝરત અબૂ ઇરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હર ચીઝ કી એક હકીકત હોતી હૈ. કોઈ બંદા ઉસ વકત તક ઈમાન કી હકીકત કો નહીં પહુંચ સકતા જબ તક કે ઉસકા પુખ્તા (પક્કા) યકીન યે ન હો કે જો હાલાત ઉસકો પેશ આએ હેં વો આને હી વાલે થે ઔર જો હાલાત ઉસ પર નહીં આએ વો આ હી નહીં સકતે થે. (મુસ્નદે અહમદ, તબસની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: ઈન્સાન જિન હાલાત સે ભી દોચાર હો ઈસ બાત કા યકીન હોના ચાહિયે કે જો કુછ ભી પેશ આયા વો અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે મુકદ્દર થા ઔર માલૂમ નહીં કે ઈસમેં મેરે લિયે કયા ખૈર (બલાઈ) છુપી હુઈ હો. તકદીર પર યકીન ઈન્સાન કે ઈમાન કી હિકાઝત ઔર વસ્વસોં (શક, ખુરે ખયાલાત) સે ઈત્મેનાન કા ઝરિયા હૈ.

۱۱۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ. قَالَ: وَعَرَّشُهُ عَلَى الْمَاءِ. رواه مسلم.

باب حجاج آدم و موسى صلى الله عليهما وسلم، رقم: ۲۷۳۸

उत्तर अणुल्लाह बिन अम्र बिन आस रहियल्लाहु अणुमा इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: अल्लाह तआला ने जमीन व आसमान बनाने से पचास हजार साल पहले तमाम मज्जुकात की तकदीरें लिख दीं, उस वक्त अल्लाह तआला का अर्श पानी पर था. (मुस्लिम)

۱۱۵- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَرَعَ اللَّهُ إِلَى كُلِّ عَبْدٍ مِنْ خَمْسٍ مِنْ أَجَلِهِ وَرِزْقِهِ وَأَثَرِهِ وَشَقِيٍّ أَمْ سَعِيدٍ. رواه أحمد ۱۹۷/۵

उत्तर अबू दरदा रहियल्लाहु तआला अणु इरमाते हैं के मैंने नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: अल्लाह तआला हर बंदे की पांच बातें लिख कर फारिग हो चुके हैं. उसकी मौत का वक्त, उसका रिजक (रोजी), उसकी उम्र, बह-बप्ति (बहकिस्मत) हे या नेक-बप्ति. (मुस्नदे अहमद)

۱۱۶- عَنْ غَمْرَوْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ الْمَرْءُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. رواه أحمد ۱۸۱/۲

उत्तर अणुल्लाह बिन अम्र बिन आस रहियल्लाहु अणुमा से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: कोई शप्स उस वक्त तक मोमिन नहीं हो सकता जब तक के हर अच्छी बुरी तकदीर पर ईमान न रखे. (मुस्नदे अहमद)

۱۱۷- عَنْ عَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِأَرْبَعٍ: يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَنِي بِالْحَقِّ، وَيُؤْمِنُ بِالْمَوْتِ، وَيُؤْمِنُ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَيُؤْمِنُ بِالْقَدْرِ. رواه الترمذی، باب ما جاء من الإيمان بالقدر، رقم ۲۱۴۵

उत्तर अबू रहियल्लाहु तआला अणु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: कोई

બંદા મોમિન નહીં હો સકતા જબ તક ચાર ચીજો પર ઈમાન ન લે આએ.
 (૧) ઈસ બાત કી ગવાહી દે કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ જાત
 ઈબાદત વ બંદગી કે લાઈક નહીં ઔર મેં (મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
 વસલ્લમ) અલ્લાહ તઆલા કા રસૂલ હૂં, ઉન્હોને મુઝે હક દેકર ભેજા હે.
 (૨) મરને પર ઈમાન લાએ (૩) મરને કે બાદ દોબારા ઉઠાએ જાને પર
 ઈમાન લાએ (૪) તકદીર પર ઈમાન લાએ. (તિરમિઝી)

— ૧૧૮ — عَنْ أَبِي حَفْصَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ عِبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ لِأَبْنَيْهِ: يَا بُنَيَّ!
 إِنَّكَ لَنْ تَجِدَ طَعْمَ حَقِيقَةِ الْإِيمَانِ حَتَّى تَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ
 لِيُغْطِظَكَ وَمَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
 يَقُولُ: إِنْ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى الْقَلَمَ فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ، فَقَالَ: رَبِّ
 وَمَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، يَا بُنَيَّ!
 إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ مِنِّي.

رواه ابو داؤد، باب في القدر، رقم: ૪૭૦૦

હઝરત અબૂ હફસા રહમતુલ્લાહિ અલૈહ રિવાયત ફરમાતે હેં
 કે હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અપને બેટે
 સે કહા: મેરે બેટે! તુમકો હકીકી ઈમાન કી લઝઝત હરગિઝ હાસિલ
 નહીં હો સકતી જબ તક કે તુમ ઈસકા યકીન ન કરલો કે જો કુછ તુમ્હે પેશ
 આતા હે તુમ ઉસસે કિસી તરહ છૂટ નહીં સકતે થે ઔર જો તુમ્હે પેશ
 નહીં આયા વો તુમ પર આ હી નહીં સકતા થા. મૈને રસૂલુલ્લાહ
 સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના હે કે જો
 ચીઝ અલ્લાહ તઆલા ને સબસે પેહલે બનાઈ વો કલમ (પેન) હે, ફિર
 ઉસકો હુકમ દિયા: લિખ! ઉસને અર્ઝ કિયા: પરવરદિગાર કયા લિખ્નૂં?
 ઈરશાદ હુવા: કયામત તક જિસ ચીઝ કે લિયે જો કુછ મુકદ્દર હો ચુકા હે
 વો સબ લિખ. હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ
 ને કહા: મેરે બેટે! મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે
 ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના હે કે જો શખ્સ ઈસ યકીન કે અલાવા કિસી
 દૂસરે યકીન પર મરેગા ઉસકા મુઝસે કોઈ તઅલ્લુક નહીં. (અબૂ દાઉદ)

119- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَكَلَّ اللَّهُ بِالرُّجِمِ مَلَكًا يَقُولُ: أَيُّ رَبِّ نَظْفَةٌ، أَيُّ رَبِّ عِلْقَةٌ، أَيُّ رَبِّ مُضْغَةٌ، فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْلُقَهَا، قَالَ: أَيُّ رَبِّ ذَكَرَ أَمْ أَنثَى؟ أَشَقِيٌّ أَمْ سَعِيدٌ؟ لَمَّا الرُّزْقُ؟ لَمَّا الْآجِلُ؟ فَيَكْتُبُ كَذَلِكَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ. رواه البخاري، كتاب الفدر، رقم: 7090

હઝરત અનસ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ને બચ્ચાદાની પર એક ફરિશ્તા મુકરર ફરમા રખ્યા હે, વો યે અર્જ કરતા રેહતા હે: અય મેરે રબ! અબ યે નુફા હે, અય મેરે રબ! અબ યે જમા હુવા ખૂન હે, અય મેરે રબ! અબ યે ગોશ્ત કા લોથળા હે, (અલ્લાહ તઆલા કે સબ કુછ જાનને કે બાવજૂદ ફરિશ્તા અલ્લાહ તઆલા કો બચ્ચે કી મુખ્તાલિફ શકલે બતાતા રેહતા હે) ફિર જબ અલ્લાહ તઆલા ઉસકો પૈદા કરના ચાહતે હેં તો ફરિશ્તા પૂછતા હે: ઇસકે મુતાલિફ કયા લિખૂં? લગકા યા લગકી? બદબખ્ત યા નેક-બખ્ત? રોઝી કયા હોગી? ઉમ્ર કિતની હોગી? યુનાંચે સારી તફસીલાત ઉસી વક્ત લિખ લી જાતી હેં જબ વો માંકે પેટ મેં હોતા હે. (બુખારી)

120- عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السَّخَطُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في البلاء، رقم: 2397

હઝરત અનસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિતની આઝમાઈશ સખ્ત હોતી હેં ઉસકા બદલા ભી ઉતના હી બળા મિલતા હેં ઔર અલ્લાહ તઆલા જબ કિસી કૌમ સે મુહબ્બત કરતે હેં તો ઉનકો આઝમાઈશ મેં ડાલતે હેં. ફિર જો ઉસ આઝમાઈશ પર રાઝી રહા અલ્લાહ તઆલા ભી ઉસસે રાઝી હો જાતે હેં ઔર જો નારાઝ હુવા અલ્લાહ તઆલા ભી ઉસસે નારાઝ હો જાતે હેં. (તિરમિઝી)

۱۲۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الطَّاعُونَ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ عَذَابَ يَبْعَثُهُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ، وَأَنَّ اللَّهَ جَعَلَهُ رَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ، لَيْسَ مِنْ أَحَدٍ يَقَعُ الطَّاعُونَ فَيَمُوتُ فِي بَلَدِهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَصِيبُهُ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ، إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ شَهِيدٍ. (رواه البخاري، كتاب احاديث الانبياء، رقم: ۳۴۷۴)

उत्तरत आर्षशा रहियल्लाहु तआला अन्हा जे के रसूलुल्लाहु सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की अडलिया मुहतरमा (बीवी) हैं, इरमाती हैं के मैंने रसूलुल्लाहु सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से ताजिन (प्लेग) के बारे में पूछा, आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: ये अल्लाहु तआला का ओक अजाब है जिस पर यारें नाजिल इरमायें (लेकिन) ईसी को अल्लाहु तआला ने मोमिनीन के लिये रहमत बना दिया है. अगर किसी शम्स के ईलाका में ताजिन की वषा फैल जाये और वो अपने ईलाका में सन्न के साथ सवाब की उम्मीद पर ठहरा रहे और ईसका यकीन रफ्मे के वही डोगा जे अल्लाहु तआला ने मुकदर कर दिया है (किर तकदीरी तौर पर वषा में मुजितला हो जाये और उसकी मौत वाकेअ हो जाये) तो उसे शहीद के बराबर सवाब मिलेगा.

झर्छदा: हुकम ये है के ताजिन के ईलाका से न भागा जाये. ईसी वजह से हदीस शरीफ में सवाब की उम्मीद पर ठहरने को कहा गया है. (बुधारी)

۱۲۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَآبَا ابْنِ قَمَانَ سِتِينَ خَدَمْتُهُ عَشْرَ سِنِينَ فَمَا لَأَمَنِي عَلَى شَيْءٍ قَطُّ أَتَى فِيهِ عَلَى يَدَيَّ فَإِن لَأَمَنِي لَا تَمُوتُ مِنْ أَهْلِيهِ قَالَ: دَعُوهُ فَإِنَّهُ لَوْ قُضِيَ شَيْءٌ كَانَ. (مصباح السنة للنفري ۵/ ۴ (وهو من الحسان))

उत्तरत अनस रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के मैंने आठ साल की उम्र में नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भिदमत शुरू की और दस साल तक भिदमत की (ईस अरसा में) जब

કભી મેરે હાથ સે કોઈ નુકસાન હુવા તો આપને મુઝે કભી ઉસ પર મલામત નહીં ફરમાઈ (બુરા ભલા ન કહા). અગર આપકે ઘર વાલોં મેં સે કભી કિસી ને કુછ કહા ભી તો આપને ફરમા દિયા: રેહને દો (કુછ ન કહો) કયુંકે અગર કિસી નુકસાન કા હોના મુકદર હોતા હૈ તો વો હોકર રેહતા હૈ. (મસાબીહુસ્સુન્નાહ)

۱۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ، حَتَّى الْعَجْزُ وَالْكَيْسُ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ كُلِّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ، رَقْمٌ: ۱۷۵۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સબ કુછ તકદીર મેં લિખ્ખા જા ચુકા હૈ યહાં તક કે (ઈન્સાન કા) નાસમઝ ઓર નાકારા (બેકાર) હોના, હોશિયાર ઓર કાબિલ હોના ભી તકદીર હી સે હૈ. (મુસ્લિમ)

۱۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، إِخْرَاضٌ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتِغْنَاءٌ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَآنَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفْتَحْ عَمَلَ الشَّيْطَانِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ الْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ، رَقْمٌ: ۱۷۷۴

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તાકતવર મોમિન કમઝોર મોમિન સે બેહતર ઓર અલ્લાહ તઆલા કો ઝિયાદા મહબૂબ (પસંદીદા) હૈ ઓર યું હર મોમિન મેં ભલાઈ હૈ. (યાદ રખ્ખો) જો ચીઝ તુમકો નફા દે ઉસકી હિસ્ (લાલચ) કરો ઓર ઉસમેં અલ્લાહ તઆલા કી ઝાત સે મદદ તલબ કિયા (માંગા) કરો ઓર હિમ્મત ન હારો ઓર અગર તુમ્હે કોઈ નુકસાન પહુંચ જાય તો યે ન કહો: અગર મેં ઐસા કર લેતા તો ઐસા ઓર ઐસા હો જાતા, અલ્બત્તા યે કહો કે અલ્લાહ તઆલા કી તકદીર યૂંહી થી ઓર ઉન્હોંને જો ચાહા કિયા, કયુંકે

“અગર” (કા લફઝ) શૈતાનકે કામ કા દરવાજા ખોલ દેતા હૈ. (મુસ્લિમ)
ફાઈદા: ઈન્સાન કા યૂં કેહના “અગર મેં ઐસા કર લેતા તો ઐસા ઔર ઐસા હો જાતા” ઉસ વક્ત મના હૈ જબકે ઈસકા ઈસ્તેમાલ કિસી ઐસે જુમલા મેં હો જિસકા મકસદ તકદીર કે સાથ મુકાબ્લા હો ઔર અપની તદબીર (પ્લાનિંગ) પર હી એતિમાદ (ભરોસા) હો ઔર યે અકીદા હો કે તકદીર કોઈ ચીઝ નહીં કયુંકે અસલ સૂરત મેં શૈતાન કો તકદીર પર સે યકીન હટાને કા મૌકા મિલ જાતા હૈ. (મઝાહિરે હક)

۱۲۵- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا وَإِنَّ الرُّوحَ الْأَمِينَ نَفَثَ فِي رُؤُوعِي أَنَّهُ لَيْسَ مِنْ نَفْسِي تَمُوتُ حَتَّى تَسْتَوْفِيَ رِزْقَهَا، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ وَلَا يَخْمَلَنَّكُمْ اسْتِيطَاءُ الرِّزْقِ أَنْ تَطْلُبُوا بِمَعَاصِي اللَّهِ فَإِنَّهُ لَا يَذُرُّكَ مَا عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا بِطَاعَتِهِ. (ومرطرف من)

(الحديث) شرح السنة للبغوي ۳/ ۵/ ۱۴، قال المحشي: رجاله ثقات وهو مرسل

હઝરત ઈબને મસઊદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિબ્રીલ (અલૈહિસ્સલામ) ને (અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ સે) મેરે દિલ મેં યે બાત ડાલી હૈ કે જબ તક કોઈ શખ્સ અપના (મુકદ્દર) રિઝક (રોઝી) પૂરા નહીં કર લેતા વો હરગિઝ મર નહીં સકતા, લિહાઝા અલ્લાહ તઆલા સે ડરતે રહો ઔર રિઝક હાસિલ કરને મેં સાફ સુધરે તરીકે ઇખ્તિયાર કરો, ઐસા નહો કે રિઝક કી તાખીર (દેર) તુમકો રિઝક કી તલાશ મેં અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની પર આમાદા કરદે (લગાદે), કયુંકે તુમહારા રિઝક અલ્લાહ તઆલા કે કબ્જા મેં હૈ ઔર જો ચીઝ ઉનકે કબ્જા મેં હો વો સિર્ફ ઉનકી ફરમાંબરદારી હી સે હાસિલ કી જા સકતી હૈ. (શર્હુસ્સુન્નહ)

۱۲۶- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَضَى بَيْنَ رَجُلَيْنِ فَقَالَ الْمَقْضَى عَلَيْهِ لَمَّا أَذْبَرَ: حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَلْزِمُ عَلَى الْعَجْزِ وَلَكِنْ عَلَيْكَ بِالْكَبِيرِ فَإِذَا غَلَبَكَ أَمْرٌ فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. رواه أبو داود، باب الرجل يحلف على حقه رقم: ۳۶۲۷

હઝરત ઔફ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત

કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દો શખ્સોં કે દરમિયાન ફેસ્લા ફરમાયા. જિસકે ખિલાફ ફેસ્લા હુવા થા જબ વો વાપસ જાને લગ્ગા તો ઉસને (અફસોસ કે સાથ) **حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ**

કહા (અલ્લાહ તઆલા હી મેરે લિયે કાફી હૈં ઔર વો બેહતરીન કામ બનાને વાલે હૈં.) યે સુન કર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા મુનાસિબ તદબીર ન કરને પર મલામત કરતે હૈં ઈસલિયે હમેશા પેહલે અપને મામલાત મેં સમજદારી સે કામ લિયા કરો ફિર ઉસકે બાદ ભી અગર હાલાત નામુવાફિક (ખિલાફ) હો જાએ તો **حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** પળડો (ઔર ઈસસે અપની દિલી તસલ્લી કર લિયા કરો કે અલ્લાહ તઆલા કી ઝાત હી મેરે લિયે કાફી હૈં ઔર વહી ઈન હાલાત મેં ભી મેરે કામ બનાએગે). (અબૂ દાઉદ)

मौत के बाद पेश आने वाले हालात पर ध्मान

आयाते कुआनिया

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ [الحج: १-१०]

अल्लाह तआला का ध्मशाद है: लोगो! अपने रब से डरो, यकीनन कयामत का जल्ला बणा होलनाक (डराने वाला) होगा। जिस दिन तुम उस जल्ला को देखोगे तो ये हाल होगा के तमाम दूध पिलाने वाली औरतें अपने दूध पीते बर्ये को दलशत (भौक, डर) की वजह से भूल जायेंगी और तमाम लामिला औरतें अपना लमल गिरा देंगी और लोग नशे की सी हालत में दिभाई देंगे हालांके वो नशे में नहीं होंगे, बल्के अल्लाह तआला का अलाप है ही बहुत सप्त (जिसकी वजह से वो मदहोश नजर आयेंगे)। (सूरअे हज)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا يَسْتَلْ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۝ يُصْرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُنْجَرِمِ ۝ لَا يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ ۝ وَآخِيهِ ۝ وَقَصِيَّتِهِ ۝ الْبَنَىٰ ۝ تَتَوَيَّه ۝ وَمَنْ لِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۝ لَمْ يَنْجِهْ ۝ كَلَّا ۝﴾ [المعارج: १-१०]

अल्लाह तआला का ध्मशाद है: उस दिन यानी कयामत के दिन कोई दोस्त किसी दोस्त को नहीं पूछेगा आवजूद ये के अेक दूसरे को दिभा दिये जायेंगे यानी अेक दूसरे को देख रहे होंगे। उस रोज मुजरिम ध्स भात की तनना करेगा के अलाप से छूटने के लिये अपने भेटों को, भीवी को, भाई को और भानदान को जिनमें वो रहता था और तमाम

अहले-जमीन (जमीन वालों) को अपने इंदिया (मुजरिम, डेही को छुणाने की रकम, माल) में दे दे और ये इंदिया देकर अपने आपको छुणा ले, ये हरगिज नहीं होगा. (सूरअे मआरिज)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۚ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ رِءً وَسِيَهُمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَأَوَّيْدْتُهُمْ مَوْءً﴾ [अर्रूम: ६२]

अल्लाह तआला का ईरशाद है: जो कुछ ये जालिम लोग कर रहे हैं उनसे अल्लाह तआला को (कौरी पकण न करने की वजह से) बे-जबर हरगिज न समजो कयुंके उनको अल्लाह तआला ने सिर्फ उस दिन तक के लिये मुहलत दे रखी है जिस दिन डैबत (भौंड़) से उनकी आंभें झटी की झटी रहे जायेंगी और वो हिसाब की जगह की तरफ सर उठाये हुवे हौणें जा रहे होंगे और आंभों की औसी टिकटिकी बंधेगी के आंभ जपकेगी नहीं और उनके दिल बिल्कुल बंद-खारा होंगे. (सूरअे अआलीम)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ ۚ يَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ﴾ [الاعراف: १०८]

अल्लाह तआला का ईरशाद है: और उस दिन आमाव का वजन अक डकीकत है. फिर जिस शप्स का पल्ला भारी होगा तो वही कामयाब होगा. और जिनका ईमान व आमाव का पल्ला उल्का होगा तो यही लोग होंगे जिन्होंने अपना नुकसान किया इसलिये के वो हमारी आयतों का ईन्कार करते थे. (सूरअे अअराफ)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿جَنَّتْ عَذَنٌ يَدْخُلُونَهَا يُخْلَوْنَ فِيهَا مِنْ مَّأْوَرٍ مِنْ دَهَبٍ وَأَكَلُوا ۚ رِيَّاسَهُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۚ رَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۚ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۚ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ

الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿

[فاطر: ۳۳-۳۵]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: (અચ્છે અમલ કરને વાલોં કે લિયે) જન્નત મેં હમેશા રેહને કે બાગાત હોંગે જિસમેં વો લોગ દાખિલ હોંગે ઓર ઉનકો સોને કે કંગન ઓર મોતી પેહનાએ જાએંગે ઓર ઉનકા લિબાસ રેશમ કા હોગા ઓર વો ઉન બાગોં મેં દાખિલ હોકર કહેંગે કે અલ્લાહ તઆલા કા લાખ લાખ શુક હૈ જિસને હમસે હમેશા કે લિયે હર કિસ્મ કા રંજો ગમ દૂર કિયા. બેશક હમારે રબ બજે બખ્શને વાલે ઓર બજે કદ્રદાન હૈ જિન્હોંને હમેં હમેશા રેહને કે મકામ મેં દાખિલ કિયા જહાં ન હમકો કોઈ તકલીફ પહુંચતી હૈ ન હી કિસી કિસ્મ કી થકાવટ પહુંચતી હૈ. (સૂરએ ફાતિર)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ ﴿۱﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۲﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿۳﴾ كَذَلِكَ ﴿۴﴾ وَزَوْجُهُمْ فِي حُورٍ عِينٍ ﴿۵﴾ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿۶﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۷﴾ فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸﴾﴾ [الدخان: ۵۱-۵۷]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: બેશક અલ્લાહ તઆલા સે ડરને વાલે પુર-અમન મકામ મેં હોંગે યાની બાગોં ઓર નેહરોં મેં. વો લોગ બારીક ઓર મોટા રેશમ પેહને હુવે એક દૂસરે કે આમને સામને બેઠે હોંગે. યે સબ બાતેં ઈસી તરહ હોંગી. ઓર હમ ઉનકા નિકાહ ગોરી ઓર બજી આંખોં વાલી હૂરોં સે કર દેંગે. વહાં ઇત્મેનાન સે હર કિસ્મ કે મેવે મંગવા રહે હોંગે. વહાં સિવાએ ઉસ મૌત કે જો દુનિયા મેં આ ચુકી થી દોબારા મૌત કા ઝાઘકા (મજા) ભી ન ચર્ખેંગે ઓર અલ્લાહ તઆલા ઉન ડરનેવાલોં કો દોઝખ કે અઝાબ સે મહફૂઝ રખેંગે, યે સબ કુદ્ર ઉન કો આપકે રબકે ફત્લાહ સે મિલા, બાજી કામચાલી ન હી હૈ. (સૂરએ દુખાન)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۚ﴾

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ☆ يُولُونَ بِالْأَنْدَرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ☆ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ☆ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ☆
إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا غَنُوسًا قَمْطِيرًا ☆ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ
وَلَقَهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا ☆ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةٌ وَحَرِيرًا ☆ مُتَكِينِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرْئِثِ لَا يَزُولُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ☆ وَذَائِبَةٌ عَلَيْهِمْ
ظِلْلُهَا وَذَلِكَ قُطُوفُهَا تَذِيلًا ☆ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيرًا ☆ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ☆ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا
كَأْسًا كَانَتْ مِرَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ☆ عَيْنَا فِيهَا تُسْقَى سَلْسِيلًا ☆ وَيُطَوَّفُ
عَلَيْهِمْ وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ ☆ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ☆ وَإِذَا
رَأَيْتَ لَمْ تَرَأَيْتَ نَجِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ☆ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ مِّنْ سُندُسٍ خُضْرٍ
وَاسْتَبْرَقٍ وَخُلُوعٌ مُّسَوَّرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ☆ إِنَّ
هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿السر: ٥٠-٢٢﴾

अल्लाह तआला का ईरशाह है: बेशक नेक लोग जैसे ज्वालों में शराब पिएंगे जिसमें काँड़ मिला हुआ होगा, वो अंक यश्मा (नहर) है जिससे अल्लाह तआला के पास बंदे पिएंगे और उस यश्मा को वो पास बंदे जहाँ याहेंगे बहा कर ले जायेंगे, ये वो लोग हैं जो ऊदरी आमाँल को धूलूस से पूरा करते हैं और वो जैसे दिन से उरते हैं जिसकी सप्ती का असर कम व बेश (कम जियादा) हर किसी पर होगा और वो अल्लाह तआला की मुहब्बत में गरीब, यतीम और कैदी को जाना जिलाते हैं, और वो ये केडते हैं के हम तो तुमको मलज (सिर्क) अल्लाह तआला की रजामंदी के लिये जाना जिलाते हैं, हम तुमसे न किसी बदले के ज्वालेशमंद हैं और न “शुक्रिया” के, और हम अपने रब से उस दिन का प्यो करतें हैं जो दिन निहायत नदम और निहायत सप्न होगा, तो अल्लाह तआला उनको ईस छैता मत और छैप्लास को बरकत से उस दिन की सप्ती से बया लेंगे और उनको ताजगी और धुशी अता

इरमाअंगे और उन लोगों का उनकी दीन में पुष्टगी (पक्के पन) के बदले में जन्नत और रेशमी लिप्तास अता इरमाअंगे। वो वहां ईस डालत में होंगे के जन्नत में तप्त पर तकये लगाये बैठे होंगे और जन्नत में न धूप की तपिश (गरमी) पाओगे और न सप्त सरदी (नहले इरहत-बर्फा मुअतदिल (न ठंडा न गर्म, हरमियाही) मौसम होगा) और जन्नत के दरपतों के सामने उन लोगों पर जुके हुए होंगे और उनके इल उनके रुहितयार में कर दिये जाओगे यानी हर वक्त गिला-मशक न इल ले सकेंगे और उन पर यांदी के अरतन और शीशे (क्रॉय) के प्यालों का दौर खल दहा होगा और शीशे भी यांदी के होंगे यानी साइ शकईक होंगे, जिनका भरने वालों ने मुनासिब अंदाज से भरा होगा, और उनके वहां असी शराब भी पिलाई जायेगी जिसमें धुधक (सूजी) अहरक की मिठावट होगी जिसके अर्थ है कि जन्नत में सस्मानीक मशहूर होगा, और उनके पास ये चीजें लेकर ऐसे खाने आना जाना करेंगे जो हमें खाने की चीजें होंगी, और वो खाने के रसक न होंगी न होंगे के तुम उनको बिजरे हुए मोती समझोगे, और जब तुम वहां देखोगे तो अकसरत (अदुत जियादा) नेअमते और बहुत बणी सन्नतन (हुकूमत) देखोगे, और उन अहले-जन्नत (जन्नतियों) पर सबक (हरे) रंग के बारीक और मोटे रेशम के लिप्तास होंगे और उनको यांदी के ईशन पहनाये जायंगे, उन्हें उनके रब मुद निहायन पादीया शराब पिलाओगे, अहले-जन्नत से कहा जायेगा के ये सब नेअमते तुम्हारे नेक आमाल का सिला (बदला) हैं और तुम्हारी मेहनत व कशिश मकबूल हुई, (सुरअे हुर)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۖ فِي سِنِّ
مَنْصُودٍ ۖ وَطَلْعِ مَنْصُودٍ ۖ وَمَا مَسْكُوبٍ ۖ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۖ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۖ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۖ إِنَّا
أَنشَأْنَاهُمْ كُتُبًا ۖ فِيمَا يَأْتِيهِ الْكُتُبُ ۖ غَرَابَاتٌ ۖ عَرَبِيَّاتٌ ۖ لَّا تَحْسَبُ الْيَمِينِ

अहलान सन्मादा का ई-शाद का नाम (हुर) (सोधी न-०)

वाले, क्या ही अच्छे हैं दाहने वाले (मुराह वो लोग हैं जिनको आमावनामा दाओं (सीधे) हाथ में दिया जाएगा और उनके लिये जन्त का कैला छोगा) वो लोग ऐसे आगात में होंगे जिनमें भगैर कांटे की भरियां होंगी और उस आग के दरन्तों में तह-भतह केले लगे होंगे और उन भागों में सांभे कैले होंगे और बेहता हुवा पानी छोगा और कसरत से मेवे होंगे जिनकी न कभी कसल अन्त छोगी और न उनके जाने में कोई रोक टोक छोगी और उन भागों में जैसे जैसे बिछोने होंगे. हमने वहां की औरतों को आस तौर पर बनाया है के वो हमेशा हुंवारी रहेंगी, आविन्दों (शौहरों) की महुबूबा और अहलै-जन्त की हम-उम्र छोगी. ये सब नेअमते दाहने वालों के लिये हैं और उनकी अेक अणी जमाअत तो पेहले लोगों में से छोगी और अेक अणी जमाअत पिछले लोगों में से छोगी. (सूरअे वाकिअह)

अर्थात्: पेहले लोगों से मुराह पिछली उम्मतों के लोग और पिछले लोगों से मुराह इस उम्मत के लोग हैं. (अयानुल-कुर्आन)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ
لَوْلَا مَنْ عَفْوٌ وَرَحِيمٌ﴾ [احم-الح-٢: ٢٢]

अब्लाह तआवा का ईरशाह है: और जन्त में तुम्हारे लिये हर वो चीज मौजूद छोगी जिसका तुम्हारा दिल चाहेगा और जो तुम वहां मांगोगे, मिलेगा. ये सब कुछ उस अत की तरइसे अतौर मेहमानी के छोगा जो बहुत अप्शने वाले निहायत महरबान हैं. (सूरअे डामीम-सजदह)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنَّ لِلطَّغْيِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۖ جَهَنَّمَ ۖ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۖ هَذَا ۖ فَلْيَذُقُوا حَمِيمًا وَعَسَاقٌ ۖ وَآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجُ﴾ [اح-٥٥: २०]

अब्लाह तआवा का ईरशाह है: और अहक सर्कशों (आगियों, पाकमानों) के लिये बहुत ही बुरा ठिकाना से यानी दोऊअ जिसमें वो गिरेगे. वो कैसी बुरी जगह है. ये जलता हुवा पानी और पाप

(मौजूद) है, ये लोग उसको यन्त्रों और ठसके अलावा और भी ठस किस्म की मुफ्तखिफ नागवार थीजें हैं (उसको भी यन्त्रों). (सूरअे साद)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِن طَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ☆ انطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ☆ لَا ظَلِيلٌ وَلَا يَنْفَى مِنَ الْلَّهَبِ ☆ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّرٍ كَالْقَصْرِ ☆ كَأَنَّهُ جُمُلَتْ صَفْرٌ﴾ [المرسل: २९-३३]

अल्लाह तआला होजभियों से इरमाओगे: यलो उस अज्जब की तरफ जिसको तुम लुटवाते थे. तुम धुओं के औसे साया की तरफ यलो जो बुलंद होकर इट कर तीन छिस्सों में हो जओगा जिसमें न साया है न वो आग की तपिश (गरमी) से बचाता है. वो आग औसे अंगारे बरसाओगी जैसे बणे मडल, गोया के वो काले ठीट छों यानी जब वो अंगारे ठीपर को उठेंगे तो मडल-नुमा मालूम छोंगे और जब नीचे आ गिरेंगे तो ठीट के भिस्व मालूम छोंगे. (सूरअे मुर्सलात)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَهُمْ مِنْ قَوْقِهِمْ ظِلٌّ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظِلٌّ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ ☆ يُعْبَادُونَ﴾ [المر: ११]

अल्लाह तआला का ईरशाह है: इन होजभियों को आग ठीपर से भी घेरे में लिये लुवे होगी और नीचे से भी घेरे लुवे होगी, यही वो अज्जब है जिससे अल्लाह तआला अपने बंदों को डराते हैं, अय मेरे बंदो! भुजसे डरते रहो. (सूरअे जुमर)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ شَجَرَتِ الزُّقُومِ ☆ طَعَامٌ لِّأَتِيمٍ ☆ كَالْمُهْلِ ☆ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ☆ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ☆ خُلْدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ☆ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ☆ ذُقْ ☆ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ☆ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ [الدخان: ४३-५०]

अल्लाह तआला का ईरशाह है: पेशक होज्जब में बणें, लडगारों के लिये जकड़ूम का इरफ्त पोरक (जाने की चीज) और वो सूरत में काले तेल की तिलछट (नीचे बैठ जाने वाली चीज) की तरफ

होगा जो पेट में ऐसा जोश मारेगा जैसे ज्वालता हुआ गर्म पानी और शरीरों को छुम होगा के इस मुजरिम को पकड़ो और धसीटते हुए होज के नीचों नीच धकेल दो और इसके सर पर तकलीफ देने वाला गर्म पानी छोड़ दो (और तमस्पुर करते हुए कहा जायेगा के) ले यज ले, तू जज्जा मुठज्जो मुकर्रम है यानी तू दुनिया में जज्जा होजत वाला समज्जा जाता था इसलिये मेरे छुमों पर चलने में शर्म महसूस करता था, अब ये तेरी तज्जीम हो रही है) और ये तमाम वही जज्जे हैं जिसमें तुम शक करके होकार कर देते थे. (सूरअे दुज्जान)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُنْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ۖ يَخْرُجُ وَلَا يَكَادُ بِسِفَةٍ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٌ ۖ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ [الرعد: 16-17]

अल्लाह तआला का होश है: (और सूरश शम्स) अब इसके आगे होज है और उसको पीप का पानी पिलाया जायेगा जिसको (सप्त ध्यास की वजह से) घूंट घूंट करके पियेगा (लेकिन सप्त गर्म होने की वजह से) आसानी के साथ डलक से नीचे न उतार सकेगा और उसको हर तरफ से नीत आती मालूम होगी और वो किसी तरह मरेगा नहीं (बल्के इसी तरह सिसकता रहेगा) और इस अज्जान के अलावा और भी सप्त अज्जान होता रहेगा. (सूरअे अज्जान)

अहादीसे नबविया

۱۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَقَدْ جِئْتَ قَالَ: شَيْئِي هُوَ وَالْوَالِدَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَ عَمَّ يَسَاءَ لَوْ أَنَّ الشَّمْسُ كُوِّرَتْ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن صحيح و من سورة الواقعة رقم: ۲۹۷

उज्जरत होने अज्जानस रिवायत करते हैं के उज्जरत अबू ज्जरत रहियल्लाहु तआला अज्जु ने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! आप पर

બૂળહાપા આ ગયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ કરમાયા: મુઝે સૂરએ હુદ, સૂરએ વાકિઆ, સૂરએ મુર્સલાત, સૂરએ અમ્મ ય-તસા-અલૂન ઔર સૂરએ ઈઝશમ્સુ કુવિરત ને બૂળહા કર દિયા. (તિરમિઝી)

કાઈદા: બૂળહા ઈસલિયે કર દિયા કે ઈન સૂરતોં મેં કયામત ઔર આખિરત ઔર મુજરિમોં પર અલ્લાહ તઆલા કે અઝાબ કા બખા હોલનાક બયાન હે.

۱۲۸- عَنْ خَالِدِ بْنِ عَمْرِوٍ الْعَدَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَطَبَنَا عُثْمُ بْنُ عَفْرَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَالثَّنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ آذَنْتْ بِضُرْمٍ، وَكَتَّ حَذَاءً، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا ضَبَابَةٌ كَضَبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا، وَإِنَّكُمْ مُتَقَلِّبُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ لَا زَوَالَ لَهَا، فَانْقَلِبُوا بِغَيْرِ مَا يَحْضُرُكُمْ، فَإِنَّهُ قَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ الْحَجَرَ يُلْقَى مِنْ شَقَةِ جَهَنَّمَ فَيَهْوِي فِيهَا سَبْعِينَ عَامًا، لَا يُدْرِكُ لَهَا قَعْرًا، وَ اللَّهُ لَتَمْلَأَنَّ أَقْعَابُكُمْ؟ وَلَقَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصْرَاعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَلَيَاتَيْنِ عَلَيْهَا يَوْمَ وَهُوَ كَطِيطٍ مِنَ الرَّحَامِ، وَلَقَدْ رَأَيْتُنِي سَابِعَ سَبْعَةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، مَا لَنَا طَعَامٌ إِلَّا وَرَقُ الشَّجَرِ، حَتَّى قَرِحَتْ أَشْدَاقُنَا فَالْتَقَطْتُ بَرْدَةً فَشَقَقْتُا بَيْنِي وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ، فَاتَّزَرْتُ بِنِصْفِهَا، وَاتَّزَرَ سَعْدٌ بِنِصْفِهَا، فَمَا أَصْبَحَ الْيَوْمَ مِثْلَ أَحَدٍ إِلَّا أَصْبَحَ أَمِيرًا عَلَى مِصْرٍ مِنَ الْأَمْصَارِ، وَإِنِّي أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ فِي نَفْسِي عَظِيمًا وَعِنْدَ اللَّهِ صَغِيرًا، وَإِنَّهَا لَمْ تَكُنْ نَبْوَةً قَطُّ إِلَّا تَنَاسَخَتْ، حَتَّى تَكُونَ آخِرُ عَاقِبَتِهَا مُلْكًا، فَسْتَغْبِرُونَ وَتُجَرَّبُونَ الْأَمْرَاءَ بَعْدَنَا. رواه مسلم، باب

الدنيا سجن للمؤمن وجنة للكافر، رقم: ۷۴۳۰

હઝરત ખાલિદ બિન ઈબ્રાહિમ અદવી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સિવાયત કરતે હે કે હઝરત ઉત્મા બિ ગઝવાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને હમ લોગોં મેં બયાન કિયા. પેહલે ઉન્હોંને અલ્લાહ તઆલા કી

الْفَرَقِد. رواه مسلم، باب ما يقال عند دخول القبور، ٠٠٠٠، رقم: ٢٢٥٥

હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં કે જબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી મેરે હાં બારી હોતી ઔર રાત કી તશરીફ લાતે તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ રાત કે આખરી હિસ્સા મેં બકીઅ (કબ્રસ્તાન) તશરીફ લે જાતે ઔર ઈરશાદ ફરમાતે

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَأَنَا كُمْ مَا تُوَعَدُونَ غَدًا مُوَجَّلُونَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَهْلِ بَقِيعِ الْفَرَقِدِ

તરજુમા: અય મુસલમાન બસ્તી વાલો! અસ્સલામુ અલૈકુમ, તુમ પર વો કલ આ ગઈ જિસમેં તુમહેં મરને કી બબર દી ગઈ થી ઔર ઈન્શા અલ્લાહ હમ બી તુમસે મિલને વાલે હેં. અય અલ્લાહ! બકીઅ વાલોં કી મગફિરત ફરમા દીજિયે. (મુસ્લિમ)

١٣٠- عَنْ مُسْتَوْرِ بْنِ شَدَادٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَاللَّهِ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعَهُ هَذِهِ فِي الْجَمِّ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ بِمِ تَرْجَعُ؟. رواه مسلم، باب فناء الدنيا، ٠٠٠٠، رقم: ٧١٩٧

હઝરત મુસ્તૌરિદ બિન શદાદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કી કસમ દુનિયા કી મિસાલ આબિરત કે મુકાબ્લા મેં એસી હે જેસે તુમમેં સે કોઈ શખ્સ અપની ઉંગલી દરયા મેં ડાલ કર નિકાલે ફિર દખે કે પાની કી કિતની મિકદાર ઉંગલી પર લગી હુઈ હે, યાની જિસ તરફ ઉંગલી પર લગા હુવા પાની દરયા કે મુકાબ્લા મેં બહુત થોળા હે એસે હી દુનિયા કી ઝિંદગી આબિરત કે મુકાબ્લા મેં બહુત થોળી હે. (મુસ્લિમ)

١٣١- عَنْ شَدَادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْمَيِّتُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا

تَمَنَّى عَلَى اللَّهِ. رواه الترمذی وقال هذا حديث حسن، باب حديث الكيس من

دان نفسه.... رقم: ۲۴۵۹

उजरत शदाद बिन औस रहियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने घरशाह फरमाया: समजदार आदमी वो है जो अपने नफस का मुहासबा (हिसाब) करता रहे और मौत के बाद के लिये अमल करे. और नासमज आदमी वो है जो नफस की प्वाहिशों पर चले और अल्लाह तआला से उम्मीदें रखे (के अल्लाह तआला जणे माफ़ करमाने वाले हैं). (तिरमिजी)

۱۳۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: آتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَاشِرَ عَشْرَةٍ فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ امْنِ الْكَيْسُ النَّاسِ، وَأَخْزَمُ النَّاسِ؟ قَالَ: أَكْثَرُهُمْ ذِكْرًا لِلْمَوْتِ، وَأَكْثَرُهُمْ اسْتِجْدَادًا لِلْمَوْتِ قَبْلَ تَزْوِيلِ الْمَوْتِ، أُولَئِكَ هُمُ الْكَيَسُ، فَهَبُوا بِشَرَفِ الدُّنْيَا وَكَرَامَةِ الْآخِرَةِ. قلت رواه ابن ماجه باختصار، رواه الطبرانی في الصغير واستاده حسن، مجمع

الرواة ۵۵۶/۱

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं मैं इस आदमियों की एक जमाअत के साथ छाजिर हुवा. अन्सार में से एक साहब ने जणे डोकर अर्ज किया: अल्लाह के नबी! लोगों में सबसे ज़ियादा समजदार और मुहतात (अहतियात करने वाला) आदमी कौन है? रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने घरशाह फरमाया: जो शम्स सबसे ज़ियादा मौत को याद करने वाला हो और मौत के आने से पहले सबसे ज़ियादा मौत की तय्यारी करने वाला हो (जो लोग ऐसा करें वही समजदार हैं) वही लोग हैं जिन्होंने दुनिया की शराफत और आभिरत की छजजत छसिल करली. (नजसनी, मजमउज जवाहद)

۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَطَّ النَّبِيُّ ﷺ خَطًّا مَرْتَبَعًا، وَخَطَّ خَطًّا لِي الْوَسْطِ غَارِ جَمَاعَتِهِ، وَخَطَّ خَطًّا صَفَارًا إِلَى هَذَا الْبَيْتِ فِي الْوَسْطِ

مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسْطِ، فَقَالَ: هَذَا الْإِنْسَانُ، وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ
بِهِ- أَوْ لَدَى أَحَاطٍ بِهِ- وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمَلُهُ، وَهَذِهِ الْخُطَطُ الصَّغَارُ
الْأَعْرَاضُ، فَإِنَّ أَخْطَاهُ هَذَا أَنَّهُ شُءٌ هَذَا، وَإِنْ أَخْطَاهُ هَذَا أَنَّهُ شُءٌ هَذَا، رَوَاهُ

البخاري، باب في الأمل وطوله، رقم: ٦٤١٧

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હે કે
એક મરતબા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુરબબઅ
(ચાર લકીરોં વાલી) શકલ બનાઈ. ફિર ઉસ મુરબબઅ શકલ મેં એક
દૂસરી લકીર (લાઈન) ખીંચી જો ઉસ મરબબઅ સે બાહર નિકલ ગઈ.
ફિર ઉસ મુરબબઅ શકલ કે અંદર છોટી છોટી લકીરેં બનાઈ. જિસકી
સૂરત ઉલમા ને મુખ્તાલિફ લિખ્ખી હે, જિનમેં સે એક યે હે:

ઉસકે બાદ નખિયે કવીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઈરઝાદ ફરમાયા: યે રમિયાની લકીર (બીચ વાલી લાઈન) તો આદમી
હે ઓર જો (મુરબબઅ લકીર) ઈસકો ચારોં તરફસે ઘેર રહી હેં વો ઉસકી
મોત હેં કે આદમી ઈસસે નિકલ હી નહીં સકતા, ઓર જો લકીર બાહર
નિકલ રહી હે વો ઉસકી ઉમ્મીદેં હેં કે વો ઉસકી ઝિંદગી સે ભી આગે હેં
ઓર યે છોટી છોટી લકીરેં ઉસકી બીમારિયાં ઓર હાદસાંત હેં, હર
છોટી લકીર એક આફત હે, અગર એક સે બચ જાયે તો દૂસરી પકળ
લેતી હેં ઓર અગર ઉસસે જાન છૂટ જાયે તો કોઈ દૂસરી આફત આ
પકળતી હે. (બુખારી)

١٣٢- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْثٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: اِتَّسَانِ يَكْرَهُهُمَا
ابْنُ آدَمَ: الْيَأْسُ، وَالْمَوْتُ خَيْرٌ مِنَ الْفِتْنَةِ، وَالْمَوْتُ قَوْلَةُ الْمَالِ، وَقَوْلَةُ
الْمَالِ أَقْلُ لِلْحِسَابِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ بِإِسْنَادَيْنِ وَرَوَاهُ أَحْمَدُ رَجُلًا صَالِحًا

उजरत मछमूढ बिन लबीह रदियल्लाहु तआला अन्दु रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह नकल इरमाते हैं के दो थीजें ऐसी हैं जिनकी आदमी पसंद नहीं करता. (पेहली थीज) मौत है छावांके मौत उसके लिये किन्ना से बेउतर है यानी मरने की वजह से आदमी हीन को नुकसान पहुंचाने वाले किन्नों से मछमूढ हो जाता है और (दूसरी थीज) माल का कम होना जिसकी आदमी पसंद नहीं करता छावांके माल की कमी आभिरत के हिसाब को बहुत कम करने वाली है. (मुसहदे अहमद, मजमूअ-जवाहिद)

१३५- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَأَمَّنْ بِالْبَعْثِ وَالْحِسَابِ دَخَلَ الْجَنَّةَ (الحديث) الباقية والنهاية ३/४/५

उजरत अबू सलमा रदियल्लाहु तआला अन्दु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जो शप्स अल्लाह तआला से ईस छाल में मिले के वो ईस बात की गवाही देता हो के अल्लाह तआला के सिवा कोई ईबाहत के लाईक नहीं और उजरत मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अल्लाह तआला के रसूल हैं, (और ईस छाल में मिले के) मरने के बाद दोबारा उठाये जाने और हिसाब व किताब पर ईमान लाया हो वो जन्नत में दाखिल होगा. (अखिदाया वन्निदाया)

१३६- عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ لِأَبِي الدَّرْدَاءِ: أَلَا تَتَّبِعُنِي لِأَضْيَاكَ مَا يَتَّبِعُنِي الرَّجَالُ لِأَضْيَا لَهُمْ لَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنْ أَمَّاكُمْ عَقَبَةُ كُرُودًا لَا يُجَاوِزُهَا الْمُتَقَلِّبُونَ فَاجِبُ أَنْ تَتَخَفَّ لِبُلَاكِ الْعَقَبَةِ (رواه البيهقي في شعب الإيمان ३/९/१)

उजरत उम्मे दरदा रदियल्लाहु तआला अन्दा इरमाती हैं के मैंने उम्मे दरदा से अर्ज किया है आप और लोगों की तरफ अपने मेहमानों की मेहमान-गवाजी करने के लिये भाव क्यूं नहीं करता? उन्होंने इरमाया के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये

ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના હૈ કે તુમહારે સામને એક મુશ્કિલ ઘાટી હૈ, ઉસ પર જિયાદા બોઝ વાલે આસાની સે ન ગુઝર સકેગે, ઈસલિયે મૈં ચાહતા હૂં કે ઉસ ઘાટી સે ગુઝરને કે લિયે હલ્કા ફુલ્કા રહૂં. (બૈહકી)

۱۳۷- عَنْ هَانِي مَوْلَى عُثْمَانَ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ قَالَ: كَانَ عُثْمَانُ إِذَا وَلَّفَ عَلَى قَبْرِ بَكْنَى حَتَّى يَلَّ يَخِيَّتَهُ، فَقِيلَ لَهُ تَذَكَّرُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ فَلَا تَبْكِي وَتَبْكِي مِنْ هَذَا؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنْزِلٍ مِنْ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ لَإِنْ تَجَاسَمْتُمْ لَمَّا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ لَمَّا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا وَالْقَبْرَ أَظْفَعُ مِنْهُ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، بَابُ مَا جَاءَ فِي فِطَاعَةِ

القبر ۰۰۰۰ رقم: ۲۳۰۸

હઝરત ઉસ્માન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે આજાદ-કરદહ ગુલામ હઝરત હાની રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે હઝરત ઉસ્માન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ જબ કિસી કબ્ર કે પાસ ખળે હોતે તો બહુત રોતે યહાં તક કે આંસુઓ સે અપની દાળ્હી કો તર કર (ભિગો) દેતે. ઉનસે અઝાં કિયા ગયા (યે કયા બાત રૈ) કે આપ જન્નત વ દોઝખ કે તઝકિરા પર નહીં રોતે ઓર કબ્ર કો દેખ કર ઈસ કદર રોતે હૈં? આપને ફરમાયા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કબ્ર આબિરત કી મંઝિલોં મૈં સે પેહલી મંઝિલ હૈ, અગર બંદા ઈસસે નજાત પા ગયા તો આગે કી મંઝિલેં ઈસસે જિયાદા આસાન હૈ, ઓર અગર ઈસ મંઝિલ સે નજાત ન પા સકા તો બાદ કી મંઝિલેં ઈસસે જિયાદા સખ્ત હૈં (નીઝ) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે ઈરશાદ ફરમાયા: મૈંને કોઈ મંઝર કબ્ર કે મંઝર સે જિયાદા ખોફનાક નહીં દેખા. (તિરમિઝી)

۱۳۸- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَرَعَ مِنْ دَفْنٍ حَبَاتٍ وَقَفَّ عَلَيْهِ قَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَأَسْأَلُوا اللَّهَ بِالتَّائِبِينَ فَإِنَّهُ الْإِنْسَانُ. رَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ، بَابُ الْإِسْتِغْفَارِ عَنِ الْقَبْرِ ۰۰۰۰ رقم: ۳۲۲۱

હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રૈ

રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ મય્યત કે દફન સે શરિફ હો જાતે તો કબ્ર કે પાસ ખજે હોતે ઔર ઈરશાદ કરમાતે કે અપને ભાઈ કે લિયે અલ્લાહ તઆલા સે મગફિરત કી દુઆ કરો, ઔર યે દુઆ માંગો કે અલ્લાહ તઆલા ઈસકો (સવાલાત કે જવાબાત મેં) સાબિત કદમ (જમાએ) રખ્ખે કયુંકે ઈસ વક્ત ઈસસે પૂછ ગઇ હો રહી હે. (અબૂ દાઉદ)

۱۳۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَصْلَاهُ فَرَأَى نَاسًا كَانَهُمْ يَكْتُمُونَ قَالَ: أَمَا إِنَّكُمْ لَوِ اكْتُرْتُمْ ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ لَشَغَلَكُمْ عَمَّا أَرَى الْمَوْتَ فَاسْتِزُوا مِنِّي ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ الْمَوْتِ، فَإِنَّهُ لَمْ يَأْتِ عَلَى الْقَبْرِ يَوْمٌ إِلَّا تَكَلَّمَ قَبُولًا: أَنَا بَيْتُ الْغُرْبَةِ، وَأَنَا بَيْتُ الْوَحْدَةِ وَأَنَا بَيْتُ التُّرَابِ وَأَنَا بَيْتُ الدُّوْدِ، فَإِذَا دُفِنَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ قَالَ لَهُ الْقَبْرُ: مَرْحَبًا وَآمَنًا، أَمَا إِنْ كُنْتَ لَا تَحِبُّ مَنْ يَمْسِي عَلَى ظَهْرِي إِلَى قَادٍ وَلَيْسَتْ الْيَوْمَ وَصِرْتُ إِلَيَّ فَسَتَرِي صَنِيعِي بِكَ، قَالَ: فَيَسْعُ لَهُ مَدَّ بَصَرِهِ وَيَنْتَحِ لُهُ بَابُ إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِذَا دُفِنَ الْعَبْدُ الْفَاجِرُ أَوِ الْكَافِرُ قَالَ لَهُ الْقَبْرُ: لَا مَرْحَبًا وَلَا آمَنًا، أَمَا إِنْ كُنْتَ لَا تَبْغِضُ مَنْ يَمْسِي عَلَى ظَهْرِي إِلَى قَادٍ وَلَيْسَتْ الْيَوْمَ وَصِرْتُ إِلَيَّ فَسَتَرِي صَنِيعِي بِكَ، قَالَ: فَيَلْتَمِسُ عَلَيْهِ حَتَّى يَلْتَقِيَ عَلَيْهِ وَتَخْتَلِفُ أَضْلَاعُهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَصَابِعِهِ فَأَدْخَلَ بَعْضُهَا فِي جَوْفِ بَعْضٍ قَالَ: وَ يُقَيِّضُ اللَّهُ أَسْبَغِينَ تَيْنًا لَوْ أَنَّ وَاحِدًا مِنْهَا نَفَخَ فِي الْأَرْضِ مَا أَثْبَتَ شَيْئًا مَا بَقِيََتِ الدُّنْيَا، فَيَنْهَشُهُ وَيَخْدِشُهُ حَتَّى يُقَضَى بِهِ إِلَى الْحِسَابِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفَرِ النَّارِ رَوَاهُ

الترمذی وقال : هذا حديث حسن غريب . باب حديث اکثروا ذکر هاذم اللذات .

ترجمہ :

હા રત અબૂ સૈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ કરમાતે છે કે એક મરતબા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ નમાઝ કે લિયે

मस्जिद में नशरीक लाये तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने देखा
 के बाज लोगों के हाँन उंसी की वजह से भिल रहे थे। रसूलुल्लाह
 सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अगर तुम लज्जतों
 के तोणने वाली चीज मौत की कसरत से (बहुत जियादा) याद किया करो
 तो तुम्हारी में छलत न हो जो मैं देण रहा हूँ, लिखाजा लज्जतने भन्म
 करने वाली चीज मौत को कसरत से याद किया करो, क्युंके कब्र पर कोई
 दिन ऐसा नहीं गुजरता जिसमें वो ये आवाज न देती हो कि मैं परदेस का
 घर हूँ, मैं नन्हाई का घर हूँ, मैं मिट्टी का घर हूँ, मैं कीर्णों का घर हूँ, जब
 भोमिन बंदा दफन किया जाता है तो कब्र उससे केहती है: तुम्हारा आना
 मुबारक है, बहुत अच्छा किया जो तुम आ गये। जितने लोग मेरी पीठ
 पर चलते थे मुझे तुम उन सब में लियादा पसंद थे। आज जब तुम मेरे
 सुपुर्द (हवाले) किये गये हो और मेरे पास आये हो तो मेरे जलदारीन
 सुलूक को भी देखोगे। उसने याद कब्र जहाँ तक मुर्दे की नजर पहुँच सके
 वहाँ तक दुशादा हो (किल) जाती है और उसके लिये अक हरबाजा जन्नत
 की तरफ भोल दिया जाता है, और जब कोई गुनेहगार या काफिर कब्र में
 रज्मा जाता है तो कब्र केहती है: तेरा आना नामुबारक है, बहुत बुरा
 किया जो तू आया। जितने लोग मेरी पीठ पर चलते थे उन सबमें तुम ही
 से मुझे लियादा नफरत थी। आज जब तू मेरे हवाले हुवा है और मेरे
 पास आया है तो मेरे बुरे सुलूक को भी देख लेगा। उसके बाद कब्र उसे
 ईस तरफ दबाती है के परिवारियां आपसमें अक दूसरे में घुस जाती हैं।
 रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने अक छाय की उंगलियां
 दूसरे छाय में डाल कर बताया के ईस तरफ अक जानिब की परिवारियां
 दूसरी जानिब में घुस जाती हैं। और अल्लाह तआला उस पर ७०
 अजदहे मुसल्लत (सवार) कर देते हैं के अगर अक ली उनमें से जमीन
 पर हुंकार भाने तो उसके (जहरीले) असर से क्यामत तक जमीन पर
 घास उगना बंद हो जाये, वो उसको क्यामत तक काटते और उस्ते
 रहेंगे, नाबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया:
 कब्र जन्नत का अक भाग है या जन्नत का अक गण्डा है। (तिरमिजी)

فِي جَنَازَةٍ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَانْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ وَلَمَّا يَلْحَدُ فَجَلَسَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُوسِنَا الطُّيُورُ وَفِي يَدِهِ عُودٌ
يَنْكُتُ بِهِ فِي الْأَرْضِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: اسْتَعِينُوا يَا اللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا قَالَ: وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَجْلِسَانِيهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟
فَيَقُولُ: رَبِّي اللَّهُ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامُ،
فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي يُعِثُّ فِيكُمْ؟ قَالَ فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ، فَيَقُولَانِ: وَمَا يَذُرُّكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ فَأَمَنْتُ بِهِ
وَصَدَّقْتُ قَالَ: فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ قَدْ صَدَّقَ عَبْدِي فَأَلْقِ شَوْهَ
مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبِسْوَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ
رُوحِهَا وَطِيْبِهَا قَالَ: وَيَفْتَحُ لَهُ فِيهَا مَدَّةَ بَصَرِهِ قَالَ: وَإِنَّ الْكَافِرَ
قَدْ كَرِهَ مَوْتَهُ قَالَ: وَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَجْلِسَانِيهِ
فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَذْرِي، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا
دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَذْرِي، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي
يُعِثُّ فِيكُمْ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَذْرِي، فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ
كَذَّبَ فَأَلْقِ شَوْهَ مِنَ النَّارِ وَالْبِسْوَةَ مِنَ النَّارِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ
قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُومُومِهَا قَالَ: وَيُضَيَّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ
فِيهِ أَضْلَاعُهُ. رواه أبو داود، باب المسألة في القبر ٠٠٠٠، رقم: ٤٧٥٣

હજરત બરાઅ બિન આઝિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે
રિવાયત હૈ કે હમ લોગ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે
સાથ એક અન્સારી સહાબી કે જનાઝે મેં (કબ્રસ્તાન) ગએ. જબ હમ
કબ્ર કે પાસ પહુંચે જો કે અભી ખોદી નહીં ગઈ થી, નબિયે કરીમ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ (વહાં કબ્ર કી તથ્યારી કે ઇન્તિઝાર મેં)
તશરીફ ફરમા હુવે ઔર આપકે ઈદ ગિદ (આસપાસ) હમ બી ઈસ
તખાલ્ફુત વજ્હે હોકર બેઠ ગએ ઓયા કે હમારે સરોં પર પરિવેશ લેઠે હો.
આપકે હાથ મેં લકળી થી જિસસે ઝમાન કો ફરદ રહે થે (જો કિસી ગહરી
મોત કે વકત હોતા હૈ) ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

અપના સરે મુબારક ઉઠાયા ઓર દો યા તીન મરતબા ફરમાયા: “અઝાબે કબ્ર સે અલ્લાહ તઆલા કી પનાહ માંગો” ફિર ઈરશાદ ફરમાયા: (અલ્લાહ કા મોમિન બંદા ઈસ દુનિયા સે મુન્તકિલ હોકર જબ આલમે બરઝખ મેં પહુંચતા હૈ, યાની કબ્ર મેં દફન કર દિયા જાતા હૈ, તો) ઉસકે પાસ દો ફરિશ્તે આતે હૈં, વો ઉસકો બિઠાતે હૈં, ફિર ઉસસે પૂછતે હૈં કે તુમ્હારા રબ કૌન હૈ? વો કેહતા હૈ કે મેરા રબ અલ્લાહ હૈ. ફિર પૂછતે હૈં: તુમ્હારા દીન કયા હૈ? વો કેહતા હૈ: મેરા દીન ઈસ્લામ હૈ. ફિર પૂછતે હૈં કે યે આદમી જો તુમમેં (નબી બનાકર) ભેજે ગએ યે યાની હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઈનકે બારે મેં તુમ્હારા કયા ખયાલ હૈ? વો કેહતા હૈ: વો અલ્લાહ તઆલા કે રસૂલ હૈં. ફરિશ્તે કેહતે હૈં કે તુમ્હેં યે બાત કિસને બતાઈ યાની તુમ્હેં ઉનકે રસૂલ હોને કા ઈલ્મ કિસ ઝરિયા સે હુવા? વો કેહતા હૈ કે મૈને અલ્લાહ તઆલા કી કિતાબ પઢી, ઉસ પર ઈમાન લાયા, ઓર ઉસકો સચ માના. ઉસકે બાદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (મોમિન બંદા ફરિશ્તોં કે મઝકૂરા બાલા (ઊપર ઝિક કિયે ગએ) સવાલાત કે જવાબાત જબ ઈસ તરહ ઠીક ઠીક દે દેતા હૈ તો) એક મુનાદી (આવાઝ દેને વાલા) આસમાન સે નિદા દેતા હૈ યાની અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે આસમાન સે એલાન કિયા જાતા હૈ કે મેરે બંદે ને સચ કહા, લિહાઝા ઉસકે લિયે જન્નત કા ખિસ્તર બિછા દો, ઉસે જન્નત કા લિખાસ પેહના દો ઓર ઉસકે લિયે જન્નત મેં એક દરવાઝા ખોલ દો, (યુનાંચે વો દરવાઝા ખોલ દિયા જાતા હૈ) ઓર ઉસસે જન્નત કી ખુશગવાર હવાએં ઓર ખુશબુએં આતી રેહતી હૈં, ઓર કબ્ર ઉસકે લિયે હદે નિગાહ તક (જહાં તક નઝર જાતી હૈ વહાં તક) ખોલ દી જાતી હૈ (યે હાલ તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મરને વાલે મોમિન કા બયાન ફરમાયા). ઉસકે બાદ આપને કાફિર કી મૌત કા ઝિક કિયા ઓર ઈરશાદ ફરમાયા: મરને કે બાદ ઉસકી રૂહ ઉસકે જિસ્મ મેં લૌટાઈ જાતી હૈ ઓર ઉસકે પાસ (બી) દો ફરિશ્તે આતે હૈં, વો ઉસકો બિઠાતે હૈં ઓર ઉસસે પૂછતે હૈં કે તેરા રબ કૌન હૈ? વો કેહતા હૈ: હાએ અફ્સોસ મેં કુછ નહીં જાનતા. ફિર ફરિશ્તે ઉસસે પૂછતે હૈં કે તેરા દીન કયા થા? વો કેહતા હૈ: હાએ અફ્સોસ મેં કુછ નહીં જાનતા. ફિર ફરિશ્તે ઉસસે કેહતે

हैं के ये आदमी जो तुम्हारे अंदर (बहैसियत नबी के) भेजा गया था, तुम्हारा इसके बारे में क्या जवाब था? वो फिर भी यही केहता है: हाँ अकसोस में कुछ नहीं जानता. (इस सवाल व जवाब के बाद) आसमान से एक पुकारने वाला अल्लाह तआला की तरफसे पुकारता है के उसने जूट कड़ा. फिर (अल्लाह तआला की तरफसे) एक मुनादी आवाज लगाता है के उसके लिये आग का बिस्तर बिछादो और उसे आग का लिबास पहना दो और उसके लिये दोज़्ब का एक दरवाज़ा खोल दो (युनायें ये सब कुछ कर दिया जाता है) रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम इरमाते हैं: (दोज़्ब के उस दरवाज़े से) दोज़्ब की गरमी और जलाने जुल्साने वाली हवाओं उसके पास आती रहेती हैं और कब्र उस पर धतनी तंग कर दी जात है के जिसकी वजह से उसकी परियाँ एक दूसरे में घुस जाती हैं. (अबू दौद)

इर्रहा: इरिशतों का काफ़िर को यूँ केहना के इसने जूट कड़ा, इसका मतलब ये है के काफ़िर का इरिशतों के सवाल के जवाब में अपने अंजान होने को जाहिर करना जूट है कयुंके उकीकत में वो अल्लाह तआला की तौहीद (अल्लाह तआला के एक होने), उसके रसूल और दीने ईस्लाम का मुन्किर (न मानने वाला) था.

۱۳۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، وَانَّهُ لَيَسْمَعُ قُرْعَ نَعَالِهِمْ، أَلَّا هَ مَلَكًا فَيَقْعِدُ بِهِ فَيَقُولَانِ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ لِمُحَمَّدٍ ﷺ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيَقَالُ لَهُ: أَنْظِرْ إِلَى مَقْعِدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبَدَ لَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعِدًا مِنَ الْجَنَّةِ، فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُهُ النَّاسُ، فَيَقَالُ: لَا ذَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ، وَيُضْرَبُ بِمِطْرَاقٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً فَيَصْنَعُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرُ الثَّقَلَيْنِ. رواه البخاري، باب ما جاء في عذاب القبر، رقم: ۱۳۷۴

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु से

रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह
 फरमाया: बंदा जब अपनी कब्र में रब दिया जाता है और उसके साथी
 यानी उसके जनाजे के साथ आने वाले वापस चल देते हैं और (अभी वो
 छतने करीब होते हैं के) उनकी जूतियों की आवाज वो सुन रहा होता है,
 छतने में उसके पास दो इरिशते आते हैं, वो उसको बिठाते हैं, फिर उससे
 पूछते हैं: तुम इस शम्स मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के बारे
 में क्या केहते थे? जो मोमिन होता है वो केहता है के मैं गवाही देता हूँ के
 वो अल्लाह तआला के बंदे और उसके रसूल हैं. (ये जवाब सुन कर)
 उससे कहा जाता है के (ईमान न लाने की वजह से) दोज़्ब में जो
 तुम्हारी जगह होती उसको देभ लो, अब अल्लाह तआला ने उसके
 बदले तुम्हें जन्नत में जगह दी है (दोज़्ब और जन्नत के दोनों मकाम
 उसके सामने कर दिये जाते हैं) युनायें वो दोनों को अेक साथ देभता है.
 और जो मुनाफ़िक और काफ़िर होता है तो इसी तरह (भरने के बाद)
 उससे भी (रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के बारे में) पूछा
 जाता है के इस शम्स के बारे में तुम क्या केहते थे? वो मुनाफ़िक और
 काफ़िर केहता है के मैं इनके बारे में जुद तो कुछ जानता नहीं दूसरे लोग
 जो कहा करते थे वही मैं भी केहता था (उसके इस जवाब पर) उसको
 कहा जाता है के तूने न तो जुद जाना और न ही (जानने वालों की) पैरवी
 की. (फिर सज़ा के तौर पर) लोहे के छथौणों से उसको मारा जाता है
 जिससे वो इस तरह चीभता है के ईन्सान व जिन्नात के अलावा उसके
 आसपास की हर चीज़ उसका चीभना सुनती है. (जुभारी)

۱۳۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا تَقْرَأُ السَّاعَةَ حَتَّى
 لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ اللَّهُ وَفِي رِوَايَةٍ لَا تَقْرَأُ السَّاعَةَ عَلَى أَحَدٍ يَقُولُ:

اللَّهُ، اللَّهُ رواه مسلم، باب ذهاب الإيمان آخر الزمان، رقم: ۲۷۶، ۲۷۵

उजरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के
 रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: क्यामत
 उस वक्त तक नहीं आयेगी जब तक के (ऐसा भुरा वक्त न आ जाये
 के) दुनिया में अल्लाह-अल्लाह बिल्कुल न कहा जाये. अेक और उद्दीस

મેં ઇસ તરહ હૈ કે કિસી ઐસે શખ્સ કે હોતે હુવે કયામત કાઈમ નહીં હોગી જો અલ્લાહ-અલ્લાહ કેહતા હો. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે કયામત ઉસ વક્ત આએગી જબકે દુનિયા અલ્લાહ તઆલા કી યાદ સે બિલ્કુલ હી ખાલી હો જાએગી.

ઇસ હદીસ કા યે મતલબ ભી બયાન કિયા ગયા હૈ કે કયામત ઉસ વક્ત તક કાઈમ નહીં હોગી જબ તક કે દુનિયા મેં ઐસા શખ્સ મૌજૂદ હો જો યે કેહતા હો: લોગો! અલ્લાહ તઆલા સે ડરો, અલ્લાહ તઆલા કી બંદગી કરો. (મિરકાત)

۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى

شِرَارِ النَّاسِ. رواه مسلم. باب قرب الساعة، رقم: ۷۴۰۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત બદ-તરીન આદમિયોં પર હી કાઈમ હોગી. (મુસ્લિમ)

۱۳۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

يَخْرُجُ الدَّجَالُ فِي أُمَّتِي فَيَمُكُّكَ أَرْبَعِينَ: لَا أَدْرِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا،
أَوْ أَرْبَعِينَ شَهْرًا، أَوْ أَرْبَعِينَ عَامًا، فَيَمُكُّكَ اللَّهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ كَأَنَّهُ عُرْوَةٌ
بَنُ مَسْعُودٍ، فَيُطْلَبُ فَيُهْلِكُهُ ثُمَّ يَمُكُّكَ النَّاسُ سَبْعَ سِنِينَ، لَيْسَ بَيْنَ
الَّتَيْنِ عِدَاوَةٌ، ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ رِيحًا بَارِدَةً مِنْ قِبَلِ الشَّامِ، فَلَا يَبْقَى عَلَى
وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ غَيْرِ أَوْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبِضَتْهُ، حَتَّى
لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ دَخَلَ فِي كَيْدِ جَبَلٍ لَدَخَلَتْهُ عَلَيْهِ، حَتَّى تَقْبِضَهُ قَالَ:
فَيَنْقِي شِرَارَ النَّاسِ فِي خِطْفَةِ الطَّيْرِ وَأَحْلَامِ السَّبَاعِ لَا يَعْرِفُونَ مَعْرُوفًا
وَلَا يَنْكُرُونَ مُنْكَرًا، فَيَمُثِّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ قِيْقُولَ: أَلَا تَسْتَجِيبُونَ؟
فَيَقُولُونَ: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ فَيَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ، وَهُمْ فِي ذَلِكَ دَارٌ
رِزْقُهُمْ، حَسَنَ عَيْشِهِمْ، ثُمَّ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ، فَلَا يَسْمَعُهُ أَحَدٌ إِلَّا أَصْعَى
لَيْثًا وَرَفَعَ لَيْثًا، قَالَ: وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ يَلُوكُ حَوْضَ إِبِلِهِ قَالَ:

فَيَضَعُ، وَيَضَعُ النَّاسُ، ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ قَسَبَتْ مِنْهُ
أَجْسَادُ النَّاسِ، ثُمَّ يَنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ، ثُمَّ يَقَالُ: يَا أَيُّهَا
النَّاسُ! اهْلِكُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ، وَفَقَّوْهُمْ أَنَّهُمْ مَسْتَوْلُونَ، ثُمَّ يَقَالُ: أَخْرِجُوا
بَغْتِ النَّارِ، يَقَالُ: مِنْ حُمٍّ؟ يَقَالُ: مِنْ كُلِّ أَلْفٍ، تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةٍ
وَتِسْعِينَ قَالَ: فَذَلِكَ يَوْمٌ يُجْعَلُ الْوِلْدَانُ شِيبَةً، وَذَلِكَ يَوْمٌ يُكْشَفُ عَنْ

سَاقٍ - رواه مسلم، باب في خروج الدجال، ..... رقم: ११८१

وَفِي رَوَايَةٍ: فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ حَتَّى تَغَيَّرَتْ وَجُوهُهُمْ، لَقَالَ
النَّبِيُّ ﷺ: مِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةٍ وَتِسْعِينَ وَمِنْكُمْ

وَاحِدٌ (الحديث) رواه البخاري، باب قوله: وَنَرَى النَّاسَ سُكَارَى، رقم: ११८१

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: (क्यामत से पेहले) दह्राल निकलेगा और वो यालीस तक ठेहरेगा. इस उदीस को रिवायत करने वाले सहाबी उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रहियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के मैं नहीं जानता के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का मतलब यालीस से यालीस दिन थे, या यालीस महीने, या यालीस साल. आगे उदीस बयान करते हैं के फिर अल्लाह तआला (उजरत) इसा बिन मरयम (अलैहिस्सलाम) को (दुनिया में) भेजेंगे गोया के वो उर्वा बिन मस्रीह यानी उनकी शकलो सूरत उजरत उर्वा बिन मस्रीह रहियल्लाहु तआला अन्हु से मिलती जुलती होगी. वो दह्राल को तलाश करेंगे (और उसका तआकुण (पीछा) करेंगे और उसको पकण कर) उसका भात्मा कर देंगे. फिर सात साल तक लोग ऐसे रहेंगे के दो आदमियों के दरमियान (बी) आपसमें दुश्मनी नहीं होगी. फिर अल्लाह तआला (मुल्के) शाम की तरफसे ओक (भास किस्म की) ठंडी हवा बलाएंगे जिसका ये असर होगा के रूअे जमीन पर कोई शप्स ऐसा बाकी नहीं रहेगा जिसके दिल में जरा बराबर भी धमान हो (बहरहाल उस हवा से तमाम अहले धमान भत्य हो जाएंगे) यहां तक के अगर तुममें से कोई शप्स किसी पहाण के अंदर (बी) बला जायेगा तो ये हवा वहीं

પહુંચ કર ઉસકા ખાત્મા કર દેગી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફરમાયા કે ઉસકે બાદ સિફ બુરે લોગ હી દુનિયા મેં રેહ જાએંગે (જિનકે દિલ ઈમાન સે બિલ્કુલ ખાલી હોંગે). ઉનમેં પરિન્દોં વાલી તેજી ઓર ફુરતી હોગી યાની જિસ તરહ પરિન્દે ઉળને મેં ફુરતીલે હોતે હેં ઈસી તરહ યે લોગ અપની ગલત ખ્વાહિશાત કે પૂરા કરને મેં ફુરતી દિખાએંગે ઓર (દૂસરોં પર ગુલ્મ વ જિયાદતી કરને મેં) દરિન્દોં વાલી આદાત હોંગી, ભલાઈ કો ભલા નહીં સમજેંગે ઓર બુરાઈ કો બુરા ન જાનેંગે. શૈતાન એક શકલ બનાકર ઉનકે સામને આએગા ઓર ઉનસે કહેગા: કયા તુમ મેરા હુકમ નહીં માનોગે? વો કહેંગે: તુમ હમકો કયા હુકમ દેતે હો? યાની જો તુમ કહો વો હમ કરે, તો શૈતાન ઉન્હેં બુતોં કી પરસ્તિશ કા હુકમ દેગા (ઔર વો ઉસકી તામીલ કરેંગે (માનેંગે)) ઓર ઉસ વક્ત ઉન વર રોઝી કી ફરાવાની (જિયાદતી) હોગી, ઓર ઉનકી ઝિંદગી (બજાહિર) બળી અચ્છી (ઐશ વ નિશાત વાલી) હોગી. ફિર સૂર ફૂંકા જાએગા, જો કોઈ ઉસ સૂર કી આવાઝ કો સુનેગા (ઉસ આવાઝ કી દહશત ઓર ખોફ સે બેહોશ હો જાએગા ઓર ઉસકી વજહ સે ઉસકા સર જિસ્મ પર સીધા કાઈમ ન રેહ સકેગા બલ્કે) ઉસકી ગરદન ઈધર ઉધર ઢલક જાએગી. સબસે પેહલે જો શખ્સ સૂર કી આવાઝ સુનેગા (ઔર જિસ પર સબસે પેહલે ઉસકા અસર પળેગા) વો એક આદમી હોગા જો અપને ઊંટ કે હોઝ કો મિટ્ટી સે દુરુસ્ત કર રહા હોગા, વો બેહોશ ઓર બેજાન હોકર ગિર જાએગા યાની મર જાએગા ઓર દૂસરે સબ લોગ ભી ઈસી તરહ બેજાન હોકર ગિર જાએંગે. ફિર અલ્લાહ તઆલા (હલ્કી સી) બારિશ બરસાએંગે, ઐસી જૈસે કે શબનમ, ઉસકે અસર સે ઈન્સાનોં કે જિસ્મોં મેં જાન પળ જાએગી. ફિર દૂસરી મરતબા સૂર ફૂંકા જાએગા તો એક દમ સબકે સબ ખળે હો જાએંગે (ઔર ચારોં તરફ) દેખને લગેંગે. ફિર કહા જાએગા કે લોગો! અપને રબ કી તરફ ચલો (ઔર ફરિશ્તોં કો હુકમ હોગા કે) ઉન્હેં (હિસાબ કે મૈદાન મેં) ખળા કરો (કયુંકે) ઉનસે પૂછ હોગી (ઔર ઉનકે આમાલ કા હિસાબ કિતાબ હોગા) ફિર હુકમ હોગા કે ઉનમેં સે દોઝબિયોં (જહન્નમ મેં જાને વાલોં) કે ગિરોહ કો નિકાલો. અર્ઝ કિયા જાએગા કે કિતને મેં સે કિતને? હુકમ હોગા કે હર ૧૦૦૦ મેં સે ૯૯૯.

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઈરશાદ ફરમાતે હૈં કે યે હોગા
વો દિન જો બચ્ચોં કો બૂળહા કરદે અગરયે હકીકત મેં બચ્ચે બૂળહે ન હો
ઔર યહી વો દિન હોગા જિસમેં પિન્ડલી ખોલી જાએગી યાની જિસ
દિન અલ્લાહ તઆલા ખાસ કિસ્મ કા ઝુહૂર ફરમાએગે. (મુસ્લિમ)

ઔર એક રિવાયત મેં ઈસ તરહ હૈં કે જબ સહાબા કિરામ
રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને સુના કે હઝાર મેં સે ૮૮૮ જહન્નમ મેં
જાએગે તો ઈસ બાત સે વો ઈતને પરેશાન હુવે કે ચેહરોં કેરંગ બદલ
ગએ. ઈસ પર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
બાત યે હૈં કે ૮૮૮ જો જહન્નમ મેં જાએગે વો યાજૂજ માજૂજ (ઔર
ઉનકી તરહ કુફકાર વ મુશરિકીન) મેં સે હોંગે, ઔર એક હઝાર મેં સે
એક (જો જન્નત મેં જાએગા) વો તુમમેં સે (ઔર તુમહારા તરીકા
ઈખ્તિયાર કરને વાલોં મેં સે) હોગા. (બુખારી)

۱۳۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ أَنْتُمْ
وَصَاحِبُ الْقُرْنِ قَدْ التَّقَمَ الْقُرْنُ وَاسْتَمَعَ الْأَذُنُ مَتَى يُؤْمَرُ بِالنَّفْخِ
فَيَنْفُخُ فَكَأَنَّ ذَلِكَ ثَقُلَ عَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ لَهُمْ: قُولُوا:
حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رواه الترمذی وقال: هذا حديث

حسن، باب ما جاء في شأن الله رقم: ۲۴۳۱

હઝરત અબૂ સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેં કેસે
ખુશ ઔર ચૈન સે રેહ સકતા હૂં હાલાંકે સૂર વાલે ફરિશ્તે ને સૂર કો મુંહ મેં
લે લિયા હૈં ઔર ઉસને કાન લગા રખ્યા હૈં કે કબ ઉસકો સૂર કે ફૂંક દેને
કા હુકમ હો ઔર વો ફૂંક દે. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને ઈસ
બાત કો ભારી મેહસૂસ કિયા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઈરશાદ ફરમાયા: **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا** કેહતે રહા

કરો. (તરજુમા: અલ્લાહ તઆલા હમારે લિયે કાફી હૈં ઔર વો
બેહતરીન કામ બનાને વાલે હૈં, અલ્લાહ તઆલા હી પર હમને ભરોસા
કિયા). (તિરમિઝી)

۱۳۶- عَنْ الْمُقَدَّادِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: تَذْنِي الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ، حَتَّى تَكُونَ مِنْهُ كَمِقْدَارِ مِيلٍ فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ الْجَامَا قَالَ: وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ. رَوَاهُ

مسلم، باب فی صفیوم القیامة، رقم: ۷۲۰۶

હઝરત મિકદાદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મેંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કયામત કે દિન સૂરજ મખ્લૂક (અલ્લાહ કી પૈદા કી હુઈ ચીજો) સે કરીબ કર દિયા જાએગા, યહાં તક કે ઉનસે સિફ એક મીલ કી મસાફત (ફાસ્લે) કે બકદ્ર રેહ જાએગા ઔર (ઉસકી ગરમી સે) લોગ અપને આમાલ કે બકદ્ર પસીના મેં હોંગે યાની જિસકે આમાલ જિતને બુરે હોંગે ઉસી કદર ઉસકો પસીના ઝિયાદા આએગા. બાઝ વો હોંગે જિનકા પસીના ઉનકે ટપ્નોં તક હોગા ઔર બાઝ કા પસીના ઉનકે ઘુટનોં તક હોગા ઔર બાઝ કા ઉનકી કમર તક હોગા ઔર બાઝ વો હોંગે જિનકા પસીના ઉનકે મુંહ તક પહુંચ રહા હોગા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપને મુંહ કી તરફ હાથ સે ઈશારા કિયા (કે ઉનકા પસીના યહાં તક પહુંચ રહા હોગા). (મુરિલમ)

۱۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةَ أَصْنَافٍ: صِنْفًا مُشَاةً وَصِنْفًا رُكْبَانًا وَصِنْفًا عَلَى وُجُوهِهِمْ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ يَمْشُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ؟ قَالَ: إِنَّ الَّذِي أَمْسَاهُمْ عَلَى أَقْدَامِهِمْ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُمْشِيَهُمْ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَمَا إِنَّهُمْ يَتَّقُونَ بِوُجُوهِهِمْ كُلَّ حَذَبٍ وَشَوَكَةٍ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ

حسن، باب ومن سورة نبي إسرائيل، رقم: ۳۱۴۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત

کے دین لوگ تین قسموں میں ڈھالے جائیں گے۔ پہلے والے، سوار،
مُحْد کے بدلے والے۔ اُڑا دیا گیا: یا رسول اللہ! مُحْد کے بدلے
کس طرح بدل سکیں گے؟ آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شے
فرمایا: جسے اللہ نے اُنہیں پانچ کے بدلے دیا ہے وہ اُن کی مُحْد کے
بدلے والے پر ہی یقیناً کھڑے رہتے ہیں۔ اچھی طرح سمجھ لو! یہ
لوگ اپنے مُحْد کے اُڑیے ہوئے زمین کے دھڑیلے اور دھڑیلے سے بچیں گے۔
(تیرمیزی)

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْكُمْ
مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيَكْلُمُهُ رَبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ، فَيَنْظُرُ آيَمَنَ مِنْهُ فَلَا
يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلِهِ، وَيَنْظُرُ أَشْأَمَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ، وَيَنْظُرُ بَيْنَ
يَا يَهُ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ تَلْقَاءُ وَجْهَيْهِ، فَاثْقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ. رواه

البخاری، باب كلام الرب تعالى، ۱۰۰۰، رقم: ۷۵۱۲

دھڑیلے والے بن حاتم رضی اللہ عنہ سے
روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شے
فرمایا: (کیا تم کے دین) تم میں سے ہر شخص سے اللہ تبارک و تعالیٰ
اُس طرح کلام (بات) فرمائیں گے کہ درمیان میں کوئی ترجمان
(ترجمہ کرنے والا) نہیں ہوگا، (اُس وقت بندا بے-بسی سے اُچر
اُچر دے گا) جب اپنی داہنی جانب (سیدھی طرف) دے گا تو
اپنے آسمان کے سوا اُسے کچھ نہ ملے گا، جب اپنی بائیں
جانب دے گا تو اپنے آسمان کے سوا اُسے کچھ نہ ملے گا،
اور جب اپنے سامنے دے گا تو آگ کے آگے کچھ نہ ملے گا،
اور جب اپنے پیچھے دے گا تو آگ کے آگے کچھ نہ ملے گا۔
(سب سے بڑی آگ سے بچو اگرچہ بڑی (سب سے بڑی)
بھڑکے ہوئے (کی طرف سے) کے اُڑیے ہوئے سے ہو۔ (بھڑکے ہوئے)

۱۳۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ فِي بَعْضِ
مَحَلَّاتِهِ: اللَّهُمَّ اسْمِنِي حِسَابًا يَسِيرًا فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! مَا
الْحِسَابُ الْيَسِيرُ؟ قَالَ: أَنْ يَنْظُرَ فِي كِتَابِهِ فَيَتَجَاوَزَ عَنْهُ إِنَّهُ مَنْ تَوَلَّى
الْحِسَابَ يَوْمَئِذٍ عَائِشَةُ هَلَكَ. (الحديث) رواه احمد ۶/۴۸

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે મૈને બાઝ નમાઝોં મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે દુઆ કરતે હુવે સુના: **اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا** (અય અલ્લાહ મેરા હિસાબ આસાન ફરમા દીજિયે). મૈને અર્ઝ કિયા: અય અલ્લાહ કે નબી! આસાન હિસાબ કા કયા મતલબ હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બંદા કે આમાલનામે પર નઝર ડાલી જાએ, ફિર ઉસસે દરગુઝર (માફ) કર દિયા જાએ, કયુંકે અય આઈશા! ઉસ દિન જિસકે હિસાબ મેં પૂછગછ કી જાએગી વો તો હલાક (તબાહ વ બરબાદ) હો જાએગા. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۵۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أُمَّي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَنْ يَقْوَى عَلَى الْقِيَامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ فَقَالَ: يُخَفَّفُ عَلَى الْمُؤْمِنِ حَتَّى يَكُونَ عَلَيْهِ كَالصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ. رواه البيهقي في كتاب البعث والنشور، مشكوة المصابيح

رقم: ૫૦૬૩

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર અર્ઝ કિયા: મુઝે બતાઈયે કે કયામત કે દિન (જો કે પચાસ હઝાર સાલ કે બરાબર હોગા) કિસે બળા રેહને કી તાકત હોગી, જિસકે બારે મેં અલ્લાહ તઆલા ને ફરમાયા હૈ: **يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ**

(જિસ દિન સબ લોગ રબ્બુલ-આલમીન કે સામને બળે હોંગે). રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મોમિન કે લિયે યે બળા હોના ઈતના આસાન કર દિયા જાએગા કે વો દિન ઉસકે લિયે ફર્ઝ નમાઝ કી અદાયગી કે બકદ્ર રેહ જાએગા. (બેહકી, મિશકાત)

۱۵۱- عَنْ غُوفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتَانِي آتٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّي فَيَخْبِرُنِي بَيْنَ أَنْ يُدْخِلَ رِصْفَ أُمَّي الْجَنَّةِ وَبَيْنَ الشَّفَاعَةِ، فَأَخْتَرْتُ الشَّفَاعَةَ وَهِيَ لِمَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا.

الترمذي، باب منه حديث تخيير النبي ﷺ، رقم: ૨૬૬૧

उत्तरत औक बिन मालिक अश्शरि रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत छे के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: अल्लाह तआला की तरफसे ओक इरिशता मेरे पास आया और उसने मुझे (अल्लाह तआला की तरफसे) दो बातों में से ओक का छ्पितयार दिया, या तो अल्लाह तआला मेरी आधी उम्मत को जन्नत में दाखिल फरमा दें या (सबके लिये) मुझे शफाअत (गुनाहों की माफी की सिफारिश) करने का हक दे दें तो मैंने हक्के शफाअत को छ्पितयार कर लिया (ताके सारे ही मुसलमान उससे फाईदा उठा सकें, कोछ मउरूम न रहे) युनांये मेरी शफाअत छर उस शप्स के लिये छोगी जो छस छाल में भरे के वो अल्लाह के साथ किसी की शरीक न करता छो. (तिरमिजी)

१५२- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: شَفَاعَتِي

لِأَهْلِ الْكِبَايَرِ مِنْ أُمَّتِي. رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب

مت حديث شفاعتي، ००००, رقم: २१३०

उत्तरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते छें के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: गुनाहे कबीरा (बजे गुनाह) करने वालों के हक में मेरी शफाअत सिर्फ मेरी उम्मत के लोगों के लिये मफ्सूस छोगी (दूसरी उम्मतों के लोगों के लिये नहीं छोगी). (तिरमिजी)

१५३- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا كَانَ

يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَا جِئَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ: اشفع لنا إلى ربك، فيقول: لست لها، ولكن عليكم بآبائهم فإنه خليل الرحمن، فيأتون آبراهيم فيقول: لست لها، ولكن عليكم بموسى فإنه خليل الله، فيأتون موسى فيقول: لست لها، ولكن عليكم بعيسى فإنه روح الله وكلمته، فيأتون عيسى فيقول: لست لها، ولكن عليكم بمحمد ﷺ فيأتوني فأقول: أنا لها، فاستأذن على ربي فيؤذن لي ويلهمني محامداً أحمدته بها لا تحضرني الآن، فأحمده بملك المحامد، وأخبره ساجداً، فيقال: يا محمد! ارفع رأسك وقل

يُسْمِعُ لَكَ، وَسَلُّ تَغْطُ، وَاشْفَعُ تَشْفَعُ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أُمِّي أُمِّي،
 قِيْلَ: انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مِنْهَا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ شَعِيرَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ،
 فَانْطَلِقْ فَافْعَلْ ثُمَّ أَعُوذُ فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ، ثُمَّ أُخْرِجُهُ سَاجِدًا
 قِيْلَ: يَا مُحَمَّدُ! ارْفَعْ رَأْسَكَ وَقُلْ يُسْمِعُ لَكَ، وَسَلُّ تَغْطُ، وَاشْفَعُ
 تَشْفَعُ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أُمِّي أُمِّي، قِيْلَ: انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مِنْهَا مَنْ كَانَ
 فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ أَوْ خَرْدَلَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ، فَانْطَلِقْ فَافْعَلْ ثُمَّ أَعُوذُ
 فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ، ثُمَّ أُخْرِجُهُ سَاجِدًا قِيْلَ: يَا مُحَمَّدُ! ارْفَعْ
 رَأْسَكَ وَقُلْ يُسْمِعُ لَكَ، وَسَلُّ تَغْطُ، وَاشْفَعُ تَشْفَعُ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ!
 أُمِّي أُمِّي، قِيْلَ: انْطَلِقْ فَأَخْرِجْ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْنِي أَذْنِي النَّارِ
 مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرِجْهُ مِنَ النَّارِ مِنَ النَّارِ مِنَ النَّارِ،
 فَانْطَلِقْ فَافْعَلْ، ثُمَّ أَعُوذُ الرَّابِعَةَ فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ، ثُمَّ أُخْرِجُهُ سَاجِدًا
 قِيْلَ: يَا مُحَمَّدُ! ارْفَعْ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمِعُ، وَسَلُّ تَغْطُ، وَاشْفَعُ
 تَشْفَعُ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَتَذُنُّ لِي فِيمَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قِيْلَ:
 وَعِزَّتِي وَجَلَالِي وَكِبْرِيَانِي وَعَظَمَتِي لَا أُخْرِجَنَّ مِنْهَا مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا

اللَّهُ، رواه البخاري، باب كلام الرب تعالى، ١٠٠٠، رقم: ٧٥١٠

(وفي حديث طويل) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قِيْلَ: اللَّهُ
 تَعَالَى: شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ وَشَفَعَ النَّبِيُّونَ وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ، وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا
 خَيْرًا أَقَطَ، قَدْ عَادُوا أَحْمَامًا فَيُلْقِيهِمْ فِي نَهَرٍ فِي أَفْوَاهِ الْجَنَّةِ يُقَالُ لَهُ نَهَرُ
 الْحَيَاةِ، فَيُخْرِجُونَ كَمَا تُخْرَجُ الْجَبَّةُ فِي حِمْلِ السِّلِ قَالَ: فَيُخْرِجُونَ
 كَالْمُرْزُوقِ فِي رِقَابِهِمُ الْخَوَارِئِمُ، يَغْرِفُهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ، هَذَا غَنَاءُ اللَّهِ
 الَّذِينَ أَدْخَلَهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ عَمِلُوهُ وَلَا خَيْرٍ قَدْ مَوَّهَ، ثُمَّ يَقُولُ:
 أَدْخِلُوا الْجَنَّةَ قَوْمًا آتَمُّوهُ فَهُوَ لَكُمْ، قِيْلَ: لَوْ أَنَّ رَبَّنَا أَعْطَيْنَا مَا لَمْ نَغْطِ
 أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، قِيْلَ: لَكُمْ عِنْدِي الْفَضْلُ مِنْ هَذَا، قِيْلَ: لَوْ أَنَّ رَبَّنَا
 أَعْطَى شَيْءَ الْفَضْلِ مِنْ هَذَا؟ قِيْلَ: رِضَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا.

رواه مسلم، باب معرفة طريق الرؤية، ٤٥٤

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ
ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જબ કયામત કા દિન હોગા તો (પરેશાની કી વજહ સે) લોગ
એક દૂસરે કે પાસ ભાગે ભાગે ફિરૈંગે. યુનાંયે (હઝરત) આદમ
(અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ જાએંગે ઓર ઉનસે અર્જ કરેંગે: આપ અપને
રબ સે હમારી શફાઅત (ગુનાહોં કી માફી કી સિફારિશ) કર દીજિયે, વો
ફરમાએંગે: મૈં ઈસકા અહલ (ઈસ કાબિલ) નહીં, તુમ ઈબ્રાહીમ
(અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ જાઓ, વો અલ્લાહ તઆલા કે દોસ્ત હૈં. યે
ઉનકે પાસ જાએંગે, વો ફરમાએંગે: મૈં ઈસકા અહલ નહીં લેકિન તુમ
મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ જાઓ, વો કલીમુલ્લાહ યાની અલ્લાહ
તઆલા સે બાતે કરને વાલે હૈં. યે ઉનકે પાસ જાએંગે, વો ભી ફરમાએંગે:
મૈં ઈસકા અહલ નહીં, લેકિન તુમ ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કે પાસ
જાઓ, વો રૂહુલ્લાહ ઓર કલિમતુલ્લાહ હૈં. યે ઉનકે પાસ જાએંગે, વો
ભી ફરમાએંગે: મૈં ઈસકા અહલ નહીં, અલબત્તા તુમ હઝરત મુહમ્મદ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ જાઓ. યુનાંયે વો લોગ મેરે પાસ
આએંગે, મૈં કહુંગા (બહુત અચ્છા) શફાઅત કા હક મુઝે હાસિલ હે.
ઉસકે બાદ મૈં અપને રબ સે ઈજાઝત માંગુંગા, મુઝે ઈજાઝત મિલ
જાએગી ઓર અલ્લાહ તઆલા મેરે દિલ મેં અપની એસી તારીફેં ડાલેંગે
જો ઈસ વક્ત મુઝે નહીં આતી. મૈં ઉન હી કલિમાત કે સાથ અલ્લાહ
તઆલા કી તારીફ કરુંગા ઓર સજદા મેં ગિર જાઉંગા. ઈરશાદ હોગા:
મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) સર ઉઠાઓ, કહો તુમ્હારી
બાત માની જાએગી, માંગો મિલેગા, શફાઅત કરો કુબૂલ કી જાએગી. મૈં
અર્જ કરુંગા: યા રબ મેરી ઉમ્મત! મેરી ઉમ્મત! યાની મેરી ઉમ્મત કો
બખ્શ દીજિયે. મુઝસે કહા જાએગા: જાઓ, જિસકે દિલ મેં જવ કે દાના
કે બરાબર ભી ઈમાન હો ઉસે ભી જહન્નમ સે નિકાલ લો. મૈં જાઉંગા
ઓર હુકમ કી તામીલ કરુંગા (હુકમ પર અમલ કરુંગા). વાપસ આકર
ફિર ઉન હી કલિમાત કે સાથ અલ્લાહ તઆલા કી તારીફ કરુંગા ઓર
સજદા મેં ગિર જાઉંગા. ઈરશાદ હોગા: મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
વસલ્લમ) સર ઉઠાઓ, તુમ્હારી બાત માની જાએગી, માંગો મિલેગા,
શફાઅત કરો કુબૂલ કી જાએગી. મૈં અર્જ કરુંગા: યા રબ મેરી ઉમ્મત!

मेरी उम्मत! (मुझसे) कहा जाएगा: जाओ, जिसके दिल में एक जरा या एक राई के दाना के बराबर भी ईमान हो उसे भी निकाल दो. मैं जाऊँगा और दुकम की तामील करूँगा. वापस आकर फिर उन ही कलिमात के साथ अल्लाह तआला की तारीफ़ करूँगा और सज्जदा में गिर जाऊँगा. ईरशाद होगा: मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) सर उठाओ, कछो तुम्हारी बात मानी जाएगी, मांगो मिलेगा, शफ़ाअत करो कुबूल की जाएगी. मैं अर्ज करूँगा: या रब् मेरी उम्मत! मेरी उम्मत! (मुझसे) कहा जाएगा: जाओ जिसके दिल में एक राई के दाना से भी कमसे कमतर ईमान हो उसे भी निकाल दो. मैं जाऊँगा और दुकम की तामील करके यौथी मरतबा फिर वापस आऊँगा और फिर उन ही कलिमात के साथ अल्लाह तआला की तारीफ़ करूँगा. ईरशाद होगा: मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) सर उठाओ, कछो तुम्हारी बात मानी जाएगी मांगो मिलेगा, शफ़ाअत करो कुबूल की जाएगी. मैं अर्ज करूँगा: मेरे रब्! मुझे उनके निकालने की भी ईजाजत दे दीजिये जिन्होंने कलिमा "ला ईला-ह ईल्लल्लाह" पण्डा दी. अल्लाह तआला ईरशाद फ़रमाएंगे: मेरी ईजाजत की कसम, मेरे जुलूद मरतबा की कसम, मेरी बप्पाई की कसम और मेरी बुजुर्गी की कसम! जिन्होंने ये कलिमा पण्ड लिया है उन्हें तो मैं जरूर जलन्नम से (जुद) निकाल दूँगा. (बुजारी)

हजरत अबू सईद जुदरी रदियल्लाहु तआला अन्हु की हदीस में इस तरह है के (यौथी मरतबा आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की बात के जवाब में) अल्लाह तआला ईरशाद फ़रमाएंगे: इरिशते भी शफ़ाअत कर युके, अंबिया (अलैहि मुस्सलाम) भी शफ़ाअत कर युके और मोमिनीन भी शफ़ाअत कर युके, अब अर्द्धमुरादिमीन के अलावा और कोई बाकी नहीं रहा. युनांये अल्लाह तआला मुझी भर कर ऐसे लोगों को दोज़्ज से निकाल देंगे जिन्होंने पेहले कभी कोई भैर का काम न किया होगा, वो लोग दोज़्ज में (जल कर) कोयला हो युके होंगे, जन्नत के दरवाजों के सामने एक नहर है जिसे नहरे-इयात कहा जाता है. अल्लाह तआला उसमें उन लोगों को डाल देंगे. वो उसमें से (झीरी तौर पर तरो-ताजा होकर) निकल आएंगे, जैसे दाना सैलाब के कोणे में (पानी और फाद मिलने की वजह से झीरी) उग आता है, और

યે લોગ મોતી કી તરહ સાફ સુથરે ઔર ચમકદાર હો જાએંગે, ઉનકી ગરદનોં મેં સોને કે પટ્ટે પળે હુવે હોંગે જિનસે જન્નતી ઉનકો પેહચાનેંગે કે યે લોગ (જહન્નમ કી આગ સે) અલ્લાહ તઆલા કે આજાદ-કરદહ (નિકાલે હુવે) હૈં. ઈન્હે અલ્લાહ તઆલા ને બગૈર કિસી નેક અમલ કિયે હુવે જન્નત મેં દાખિલ કર દિયા હૈ. ફિર અલ્લાહ તઆલા (ઉનસે) ફરમાએંગે: જન્નત મેં દાખિલ હો જાઓ, જો કુછ તુમને (જન્નત મેં) દેખા વો સબ તુમહારા હૈ. વો કહેંગે: હમારે રબ! આપને હમેં વો કુછ અતા ફરમાયા જો દુનિયા મેં કિસી કો નહીં દિયા. અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાએંગે: મેરે પાસ તુમહારે લિયે ઈસસે અફઝલ નેઅમત હૈ, વો અર્ઝ કરેંગે: હમારે રબ! ઈસસે અફઝલ કયા નેઅમત હોગી? અલ્લાહ તઆલા ફરમાએંગે: મેરી રજા, ઈસકે બાદ મેં તુમસે કભી નારાઝ નહીં હૂંગા. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ મેં હઝરત ઈસા અલૈહિસ્સલામ કો રૂહુલ્લાહ ઔર કલિમતુલ્લાહ ઈસ વજહ સે કહા ગયા હૈ કે ઉનકી પૈદાઈશ બગૈર બાપ કે સિફ અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ, કલિમએ “કુન” સે ઈસ તરહ હુઈ હૈ કે જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ સે ઉનકી માં કે ગિરેબાન મેં ફૂંકા જિસસે વો એક રૂહ ઔર જાનદાર ચીઝ બન ગએ. (તફસીરે ઈબ્ને કસીર)

۱۵۴- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَخْرُجُ

قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ ﷺ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُسْمَوْنَ

الْجَهَنَّمِيِّينَ. رواه البخاري، باب صفة الجنة والنار، رقم: ۶۰۶۶

હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગોં કી એક જમાઅત જિનકા લકબ જહન્નમી હોગા, હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી શફાઅત પર દોઝબ સે નિકલ કર જન્નત મેં દાખિલ હોંગે. (બુખારી)

۱۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ مِنْ أُمَّتِي مَنْ

يُشْفَعُ لِلْفَنَامِ مِنَ النَّاسِ، مِنْهُمْ مَنْ يُشْفَعُ لِلْقَبِيلَةِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُشْفَعُ
لِلْعُصْبَةِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُشْفَعُ لِلرُّجُلِ حَتَّى يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ. رواه الترمذی وقال:

هذا حديث حسن، باب منه دخول سبعين الفا. رقم: ૪૬૧

હઝરત અબૂ સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી ઉમ્મત મેં બાઝ અફરાદ (કુછ લોગ) વો હોંગે જો કૌમોં કી શફાઅત કરેંગે યાની ઉનકા મકામ યે હોગા કે અલ્લાહ તઆલા ઉનકો કૌમોં કી શફાઅત કી ઈજાઝત દેંગે. બાઝ વો હોંગે જો કબીલે કી શફાઅત કરેંગે, બાઝ વો હોંગે જો ઉસ્બા કી શફાઅત કરેંગે ઓર બાઝ વો હોંગે જો એક આદમી કી શફાઅત કર સકેંગે (અલ્લાહ તઆલા ઉન સબકી સિફારિશોં કો કુબૂલ ફરમાએંગે) યહાં તક કે વો સબ જન્નત મેં પહુંચ જાએંગે. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: દસ સે ચાલીસ તક કી તઅદાદ (ગિન્તી) વાલી જમાઅત કો “ઉસ્બા” કેહતે હેં.

૧૫૧- عَنْ حَدِيثَةِ وَآبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا (فِي حَدِيثِ طَوِيلٍ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَتَرْمِلُ الْأَمَانَةَ وَالرُّجْمَ فَتَقُومَانِ جَنَّتِي الصِّرَاطُ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَيَمُرُّ أَوْلَاكُمْ كَالْبَرْقِ قَالَ قُلْتُ: يَا أَبِي أَنْتَ وَآمِي أَيْ شَيْءٍ كَمُرُّ الْبَرْقِ؟ قَالَ: أَلَمْ تَرَوْا إِلَى الْبَرْقِ كَيْفَ يَمُرُّ وَيَرْجِعُ فِي طَرَفَةِ غَيْبٍ؟ ثُمَّ كَمُرُّ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمُرُّ الطَّيْرِ وَشَدَّ الرَّجُلُ، تَجْرِي بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ، وَنَبِيُّكُمْ قَاتِمٌ عَلَى الصِّرَاطِ يَقُولُ: رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ، حَتَّى تَعْجَزَ أَعْمَالُ الْعِبَادِ، حَتَّى يَجِيءَ الرَّجُلُ فَلَا يَسْتَطِيعُ السَّيْرَ إِلَّا رَحْفًا قَالَ: وَفِي خَاتَمِي الصِّرَاطِ كَلَامٌ لَيْبٌ مُعَلَّقَةٌ مَأْمُورَةٌ تَأْخُذُ مَنْ أَمَرَتْ بِهِ فَمَخْذُوشٌ نَاجٍ وَمَكْذُوشٌ فِي النَّارِ وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ إِنْ فَعَرَّ جَهَنَّمَ لَسَعِينٌ خَرِيفًا. رواه مسلم، باب ادنى أهل الجنة منزلة فيها، رقم: ૬૮૨

હઝરત હુઝૈફા ઓર હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન સિફતે-અમાનત ઓર સિલા-રહમી

को (अक शकल देकर) छोण दिया जायेगा. ये दोनों चीजें पुल-सिरात के दाअें बाअें जणीं हो जाअेंगी (ताके अपनी रिआयत करने वालों की सिफारिश और न रिआयत करने वालों की शिकायत करें) तुम्हारा पेहला काफ़ला पुल-सिरात से बिजली की तरह तेजी के साथ गुजर जायेगा. रावी केहते हैं, मैंने अर्ज किया: मेरे मां बाप आप पर कुर्बान, बिजली की तरह तेज गुजरने का क्या मतलब हुवा? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: क्या तुमने बिजली को नहीं देखा के वो किस तरह पल भर में गुजर कर लौट ली आती है. उसके बाद गुजरने वाले हुवा की तरह तेजी से गुजरेंगे, फिर तेज परिन्दों की तरह, फिर जवां मर्दों के दौणने की रफ़्तार से. गरज हर शम्स की रफ़्तार उसके आमाव के मुताबिक होगी. और तुम्हारे नबी सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम पुल-सिरात पर जणे होकर केह रहे होंगे: अय मेरे रब्! इनको सलामती से गुजार दीजिये, इनको सलामती से गुजार दीजिये, यहाँ तक के ऐसे लोग ली होंगे जो अपने आमाव की कमजोरी की वजह से पुल-सिरात पर घिसट कर ही चल सकेंगे. पुल-सिरात के दोनों तरफ़ लोहे के आंकणे लटके हुवे होंगे जिसके बारे में हुकम दिया जायेगा वो उसको पकण लेंगे. बाज लोगों को उन आंकणों की वजह से सिर्फ़ भराश (छीलन, उल्का जम्म) आयेगी, वो तो नजात पा जायेंगे, और बाज जहन्नम में धकेल दिये जायेंगे. उजरत अबू हुदैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं: कसम है उस जात की जिसके कब्ज़ा में अबू हुदैरा की जान है, बिना शुभल (बेशक) जहन्नम की गहराई ७० साल की मसाफ़त (फ़स्ले) के बराबर है. (मुस्लिम)

۱۵۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أَسِيرُ فِي الْجَنَّةِ إِذَا أَنَا بِنَهْرٍ حَافَتَاهُ قَبَابُ الدَّرِّ الْمُجَوَّفِ، قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَ رَبُّكَ، فَإِذَا طِينُهُ مِسْكٌ أَذْفَرُ. رواه

البخارى، باب فى الحوض، رقم: १०८१

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद

ફરમાયા: જન્મત મેં ચલને કે દોરાન મેરા ગુઝર એક નહર (ઝીલ) પર હુવા, ઉસકે દોનોં જાનિબ ખોખલે મોતિયોં સે તય્યાર કિયે હુવે ગુંબદ બને હુવે થે. મેંને જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ સે પૂછા: યે કયા હૈ? જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને કહા કે યે નહર-કૌસર હૈ જો આપકે રબ ને આપકો અતા ફરમાઈ હૈ. મેંને દેખા કે ઉસકી મિટ્ટી (જો ઉસકી તહ મેં થી) વો નિહાયત મહકને વાલી મુશક થી. (બુખારી)

۱۵۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ، وَمَاؤُهُ أَيْضٌ مِنَ الْوَرِقِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكَيْزَانُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ، فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا. رواه مسلم، باب اثبات حوض نبينا .....
رقم: ۵۹۷۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મેરે હોઝ કી મસાફત એક મહીને કી હૈ ઔર ઉસકે દોનોં કોને બિલ્કુલ બરાબર હૈં, યાની ઉસકી લમ્બાઈ ચૌળાઈ બરાબર હૈ. ઉસકા પાની ચાંદી સે ઝિયાદા સુફેદ હૈ ઔર ઉસકી ખુશબૂ મુશક સે ભી અચ્છી હૈ ઔર ઉસકે ફૂઝે આસમાન કે તારોં કી તરહ (બેશુમાર) હૈં, જો ઉસકા પાની પી લેગા ઉસકો કબી પ્યાસ નહીં લગેગી. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: “હોઝ કી મસાફત એક મહીને કી હૈ” ઇસકા મતલબ યે હૈ કે અલ્લાહ તઆલા ને જો “હોઝે કૌસર” રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો અતા ફરમાયા હૈ વો ઇસ કદર તવીલ વ અરીઝ (લમ્બા ચૌળા) હૈ કે ઉસકી એક જાનિબ સે દૂસરી જાનિબ તક એક મહીને કી મસાફત (ફાસ્લા) હૈ.

۱۵۹- عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوْضًا، وَأَنْتُمْ يَتَبَاهَوْنَ أَيُّهُمْ أَكْثَرُ وَارِدَةٌ وَأَنَا أَزْجَرُ أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ وَارِدَةً.
رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في صفه الحوض، رقم: ۲۴۴۳

હઝરત સમુરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (આખિરત મેં) હર નબી કા એક હોઝ હૈ ઓર અંબિયા આપસમેં ઈસ બાત પર ફખ્ર કરેંગે કે ઉનમેં સે કિસકે પાસ પીને વાલે ઝિયાદા આતે હૈ. મૈં ઉમ્મીદ રખતા હૂં કે સબસે ઝિયાદા પીને કે લિયે લોગ મેરે પાસ આઓંગે (ઔર મેરે હોઝ સે સૈરાબ હોંગે). (તિરમિઝી)

۱۲۰- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ. زَادَ جُنَادَةُ: مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ أَيَّهَا شَاءَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بَابُ قَوْلِهِ تَعَالَى يَا أَهْلَ الْكِتَابِ... رَقْم: ۳۴۳۵

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ કરતે હૈ: જિસ શખ્સ ને ઈસ બાત કી ગવાહી દી કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં, વો અકેલે હૈ, ઉનકા કોઈ શરીક નહીં, ઔર યે કે હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉનકે બંદે ઔર રસૂલ હૈ, ઔર હઝરત ઈસા અલૈહિસ્સલામ (ભી) અલ્લાહ તઆલા કે બંદે ઔર ઉનકે રસૂલ હૈ, ઔર ઉનકા કલિમા હૈ (કે ઉનકી પૈદાઈશ બગૈર બાપ કે સિર્ફ અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ, કલિમએ “કુન” સે હુઈ) ઔર અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે વો એક રૂહ યાની જાન હૈ (જિસ જાન કો હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ કી ફૂક કે ઝરિયે હઝરત મરયમ અલૈહિસ્સલામ કે બત્ન (પેટ) તક પહુંચાયા ગયા. હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને હઝરત મરયમ અલૈહિસ્સલામ કે ગિરેબાન મેં ફૂકા થા) ઔર યે કે જન્મત બરહક (સચ) હૈ, દોઝખ બરહક હૈ (જો ઈન સબકી ગવાહી દે) ખ્વાહ ઉસકા અમલ કેસા હી હો અલ્લાહ તઆલા ઉસે જન્મત મેં ઝરૂર દાખિલ ફરમાઓંગે. હઝરત જુનાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને યે અલ્ફાઝ ભી નકલ કિયે હૈ: વો જન્મત કે આઠ દરવાઝોં મેં સે જિસસે ચાહે દાખિલ હો જાએ. (બુખારી)

۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ: أَغْدَذْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَافْرَأْ وَالْإِنِّ شِئْتُمْ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةٍ أَعْيُنٌ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، باب ما جاء في صفة الجنة ..... رقم: ۳۲۱۴

حضرت ابو ہریرہؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے جہنم سے کھدائی بیان کرتے ہوئے فرمایا: میں نے اپنے نیک بندوں کے لیے ایسی نہایت تیار کر رکھی ہے جو کسی آنکھ نے نہ دیکھا نہ کسی کان نے سنا اور نہ کسی انسان کے دل میں کبھی اُن کا خیال گزرا۔ اگر تم چاہو تو کورآن کی یہ آیت پڑھو: فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةٍ أَعْيُنٌ (ترجمہ: کوئی آدمی بھی اُن نہایتوں کو نہیں جانتا جو اُن بندوں کے لیے ڈھپا کر رکھی گئی ہیں جن کے اُن کی آنکھوں کے لیے کھدائی کا سامان ہے۔) (بخاری)

۱۲۲- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَوْضِعٌ مَوْضِعٌ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، باب ما جاء في صفة الجنة ..... رقم: ۳۲۵۰

حضرت سہل بن سعدؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے جہنم سے فرمایا: جہنم میں ایک کونہ کی جگہ یا نہی کم سے کم جگہ بھی دُنیا اور جو کچھ اُس میں ہے اُس سے بہتر (اور زیادہ قیمتی) ہے۔ (بخاری)

۱۲۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَلَقَابٌ قَوْمٍ أَحَدُكُمْ أَوْ مَوْضِعٌ قَدِمَ مِنَ الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ انْطَلَعَتْ إِلَى الْأَرْضِ لَأَصَابَتْ مَا يَنْهِيهَا، وَلَمَّا نَحَتْ مَا يَنْهِيهَا رَجَعَتْ، وَلَمْ تَصِفْهَا يَغْنَى الْجَمَارُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. رَوَاهُ

उजरत अनस रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जन्नत में तुम्हारी अक कमान के बराबर जगह या अक कदम के बराबर जगह दुनिया और जो कुछ ईसमें है उससे बेहतर है. और अगर जन्नत की औरतों में से कोई औरत (जन्नत से) जमीन की तरफ जाके तो जन्नत से लेकर जमीन तक (की जगह को) रौशन करदे और जुशबू से नारदे और उसका दुपट्टा भी दुनिया और दुनिया में जो कुछ है उससे बेहतर है. (बुखारी)

۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً، يُسَمَّى الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ، لَا يَقْطَعُهَا، وَأَقْرَأَ وَأَنَّ شَتْمَهُمْ وَظِلُّ مَمْدُودٍ. رواه البخاري، باب قوله وظل ممدود، رقم: ۴۸۸۱

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जन्नत में अक दरभत औसा है के सवार उसके साथे में १०० साल चल कर भी उसको पार न कर सके और तुम थाछो तो ये आयत पणछो وَظِلُّ مَمْدُودٍ और (जन्नती) लम्बे सायों में (छोंगे). (बुखारी)

۱۴۹- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَتَوَلَّوْنَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَمْتَحِطُونَ قَالُوا: فَمَا بَالُ الطَّعَامِ؟ قَالَ: جُشَاءَ وَرَفَحَ كَرَفَحِ الْمِسْكِ، يُلْهَمُونَ التَّسْنِيحَ وَالتَّحْمِيذَ، كَمَا يُلْهَمُونَ النَّفْسَ. رواه مسلم، باب في صفات الجنة واهلها، رقم: ۷۱۵۲

उजरत जाबिर रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ईरशाह फरमाते हुवे सुना: जन्नती जन्नत में जाओगे और पियेंगे (लेकिन) न तो थूक आओगा न पेशाब पाजाना डोगा और न नाक की सलई की उजरत डोगी. सहाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम ने अर्ज किया: जाने का क्या डोगा? यानी उजम कैसे डोगा. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने

ઈરશાદ ફરમાયા: ડિકાર આએગી ઔર પસીના મુશક કે પસીને કી તરહ હોગા યાની ગિઝા (ખાને) કા જો અસર નિકલના હોગા વો ડિકાર ઔર પસીના કે ઝરિયે નિકલ જાયા કરેગા ઔર જન્નતિયોં કી ઝબાન પર અલ્લાહ તઆલા કી હમ્દો તરબીહ ઈસ તરહ જારી હોગી જિસ તરહ ઉનકા સાંસ જારી હોગા. (મુસ્લિમ)

۱۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يُنَادَى مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصُحُوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَخَوْا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشَبُّوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَتَعَمَّوْا فَلَا تَبَاسُوا أَبَدًا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَتُودُوا أَنْ تَبْلُغُمُ الْجَنَّةَ أَوْ رُتِمْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ رواه مسلم، باب في دوام نعيم أهل

الجنة..... رقم: ۷۱۵۷

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી ઔર હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એક પુકારને વાલા જન્નતિયોં કો પુકારેગા કે તુમ્હારે લિયે સિહત હૈ, કભી બીમાર ન હોગે, તુમ્હારે લિયે ઝિંદગી હૈ કભી મૌત ન આએગી, તુમ્હારે લિયે જવાની હૈ કભી બુખડાપા નહીં આએગા ઔર તુમ્હારે લિયે ખુશહાલી હૈ કભી કોઈ પરેશાની ન હોગી. યે હદીસ ઈસ આયત કી તફસીર હૈ જિસમેં અલ્લાહ તઆલા ને ઈરશાદ ફરમાયા: ﴿وَتُودُوا أَنْ تَبْلُغُمُ الْجَنَّةَ أَوْ رُتِمْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (તરજુમા: ઔર ઉનસે પુકાર કર કહા જાએગા: યે જન્નત તુમકો તુમ્હારે આમાલ કે બદલે દી ગઈ હૈ). (મુસ્લિમ)

۱۲۳- عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: تَرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ يُبَيِّضْ وَجُوهَنَا؟ أَلَمْ تَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتَنْجِنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيُكْشَفُ الْحِجَابُ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ.

رواه مسلم، باب اثبات رؤية المؤمنين في الآخرة..... رقم: ۴۴۹

હજરત સુહેબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ જન્તી જન્ત મેં પહુંચ જાએંગે તો અલ્લાહ તઆલા ઉનસે ઈરશાદ ફરમાએંગે: કયા તુમ ચાહતે હો કે મેં તુમકો મજીદ એક થીજ અતા કરું યાની તુમકો જો કુછ અબ તક અતા હુવા હૈં ઉસ પર મજીદ એક ખાસ થીજ ઈનાયત કરું ? વો કહેંગે: કયા આપને હમારે ચેહરે શૌશન નહીં કર દિયે ઔર કયા આપને હમેં દોઝખ સે બચાકર જન્ત મેં દાખિલ નહીં કર દિયા? (અબ ઈસકે અલાવા ઔર કયા થીજ હો સુકતી હૈં જિસકી હમ ખ્વાલિશ કરે, બંદોં કે ઈસ જવાબ કે બાદ) ફિર અલ્લાહ તઆલા પદા ઉટા દેગે (જિસકે બાદ વો અલ્લાહ તઆલા કા દીદાર કરેંગે (દેખેંગે)) અબ ઉનકા હાલ યે હોગા કે જો કુછ અબ તક ઉન્હેં મિલા થા ઉસ સબસે ઝિયાદા મહબૂબ ઉનકે લિયે અપને રબ કે દીદાર કી નેઅમત હોગી. (મુસ્લિમ)

۱۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَغْطُوا فَاَجْرًا بِبَغْمَةٍ، إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا هُوَ لَاقٍ بَعْدَ مَوْتِهِ، إِنَّهُ عِنْدَ اللَّهِ قَاتِلًا لَا يَمُوتُ. رواه الطبرانی في الأوسط ورجاله ثقات، مجمع الزوائد ۱۰/ ۶۴۳

القَاتِلُ: النَّارُ قاله البغوي في شرح السنة ۱۴/ ۲۹۰

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ કિસી ગુનાહગાર કો નેઅમતોં મેં દેખ કર ઉસ પર રશક (ઉસકે જેસા હોને કી તમન્ના) ન કરો, તુમહેં માલૂમ નહીં મૌત કે બાદ ઉસકે સાથ કયા હોને વાલા હૈ. અલ્લાહ તઆલા કે યહાં ઉસકે લિયે એક એસા કાતિલ હૈ જિસકો કબી મૌત નહીં આએગી (કાતિલ સે મુરાદ દોઝખ કી આગ હૈ જિસમેં વો રહેગા). (તબરાની, મજમૈઝ-ઝવાઈદ)

۱۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: تَارُكُمْ جُزْءَ مِنْ سِتْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ كَانَتْ لِكَافِيَةٍ، قَالَ: فَصَلَّتْ عَلَيْهِمْ بِتِسْعَةِ وَسْتِينَ جُزْءًا أَكْلُهُنَّ مِثْلَ حَرِّهَا. رواه البخاري، باب

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: तुम्हारी ईस दुनिया की आग दोज़्म की आग से ७० हिस्सों में से अेक हिस्सा है. अर्ज़ किया गया: या रसूल्लाह! यही (दुनिया की आग) काही थी. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: दोज़्म की आग दुनिया की आग के मुकाबला में ५८ दर्जा बण्डा दी गई है. हर दर्जा की हरात (गर्मी) दुनिया की आग की हरात के बराबर है. (बुभारी)

۱۷۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُؤْتَى بِأَنفَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا، مِنْ أَهْلِ النَّارِ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُصْبَغُ فِي النَّارِ صَبْغَةً، ثُمَّ يُقَالُ: يَا ابْنَ آدَمَ! أَهْلَ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّبِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَبِّ! أَوْ يُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ يُؤْسَفُ فِي الدُّنْيَا، مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيُصْبَغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ! أَهْلَ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّبِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَبِّ! أَمَا مَرَّبِي يُؤْسَفُ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتَ شِدَّةً قَطُّ.

رواه مسلم، باب صبغ أنفم أهل الدنيا في النار، رقم: १०८८

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: क्यामत के दिन दोज़्मियों में से अेक अैसे शप्स को लाया जायेगा जिसने अपनी दुनिया की जिंदगी निहायत अैश व आराम के साथ गुजारी होगी, उसको दोज़्म की आग में अेक गोता (डुंकी) दिया जायेगा फिर उससे पूछा जायेगा: आदम के भेटे! क्या तूने कभी कोई अच्छी हालत देभी है और क्या कभी अैश व आराम का कोई दौर तुज पर गुजरा है? वो अल्लाह की कसम जाकर कहेगा: कभी नहीं मेरे रब! ईसी तरह अेक शप्स जन्नतियों में से अैसा लाया जायेगा जिसकी जिंदगी सबसे जियादा तकलीफ में गुजरी होगी, उसको जन्नत में अेक गोता दिया जायेगा फिर उससे पूछा जायेगा: आदम के भेटे! क्या तूने कभी कोई दुष्प देष्पा है, क्या कोई दौर तुज पर तकलीफ का गुजरा है? वो अल्लाह की कसम जाकर कहेगा: कभी नहीं मेरे रब! कभी कोई तकलीफ मुज पर नहीं गुजरी और मैंने कभी कोई तकलीफ नहीं देष्पी. (मुस्लिम)

۱۷۱- عَنْ سُمْرَةَ بِنْتِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى كَفَيْتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى حُجْرَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى قَرْفَتِهِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ،

باب جهنم، رقم: ۷۱۷۰

उजरत समुरा बिन जुन्दुब रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने हरशाह फरमाया: आज दोऊभियो को आग उनके टपनों तक पकणगी और आज को उनके घुटनों तक पकणगी और आजों को उनकी कमर तक पकणगी और आज को उनकी छंसली (गर्दन के नीचे की छडी) तक पकणगी. (मुस्लिम)

۱۷۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنَ الزُّهُومِ قُطِرَتْ فِي دَارِ الدُّنْيَا لَفَسَدَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا مَعَايِشُهُمْ، فَكَيْفَ بِمَنْ يَكُونُ طَعَامُهُ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا

حديث حسن صحيح، باب ما جاء في صفه شراب لعل النار، رقم: ۲۵۸۵

उजरत इब्ने अब्बास रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ये आयत तिलावत फरमाई: اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

(“तरजुमा: अल्लाह तआला से डरा करो जैसा उससे डरने का छक है और (कामिल-पूरे) इस्लाम ही पर जान देना”). (अल्लाह तआला से और उनके अजाब से डरने के बारे में) आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने बयान फरमाया: “जकूम” का अगर एक कतरा दुनिया में टपक जाये तो दुनिया में बसने वालों के सामाने जिंदगी को बराब करदे, तो क्या हाल होगा उस शम्स का जिसका पाना ही जकूम होगा (जकूम जहन्नम में पैदा होने वाला एक दरख्त है.) (तिरमिजी)

۱۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ قَالَ لِيَجْرِيلُ: اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا، فَذَهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيْ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا ثُمَّ حَفَّهَا

بِالْمَكَارِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَلَمَّحَ فَتَنَظَّرَ إِلَيْهَا ثُمَّ
جَاءَ فَقَالَ: أَيْ رَبِّ وَعِزَّتِكَ الْقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ، قَالَ:
فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى النَّارَ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا، فَذَهَبَ
فَتَنَظَّرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيْ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا،
فَحَفَّهَا بِالشَّهَوَاتِ، ثُمَّ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَتَنَظَّرَ
إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيْ رَبِّ وَعِزَّتِكَ وَجَلَّالِكَ الْقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَتَقَى
أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَها رواه أبو داود، باب في خلق الجنة والنار: ٤٧٤٤

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ અલ્લાહ તઆલા ને જન્નત કો પૈદા કિયા તો જિબ્રઈલ (અલૈહિસ્સલામ) સે ફરમાયા: જાઓ જન્નત કો દેખો, ઉન્હોને જાકર દેખા. ફિર અલ્લાહ તઆલા સે આકર અર્જ કિયા: અય મેરે રબ! આપકી ઇઝઝત કી કસમ જો કોઈ ભી ઉસ જન્નત કા હાલ સુનેગા વો ઉસમેં ઝરર પહુંચેગા યાની પહુંચને કી પૂરી કોશિશ કરેગા. ફિર અલ્લાહ તઆલા ને ઉસકો નાગવારિયોં સે ઘેર દિયા, યાની શરઈ અહકામ કી પાબંદી લગાદી, જિન પર અમલ કરના નફસ કો નાગવાર (મુશિકલ) હૈ. ફિર ફરમાયા: જિબ્રઈલ અબ જાકર દેખો. યુનાંચે ઉન્હોને જાકર દેખા. ફિર આકર અર્જ કિયા: અય મેરે રબ! આપકી ઇઝઝત કી કસમ અબ તો મુઝે યે ડર હૈ કે ઉસમેં કોઈ ભી ન જા સકેગા. ફિર જબ અલ્લાહ તઆલા ને દોઝખ કો પૈદા કિયા તો જિબ્રઈલ (અલૈહિસ્સલામ) સે ફરમાયા: જિબ્રઈલ જાઓ જહન્નમ કો દેખો, ઉન્હોને જાકર દેખા. ફિર અલ્લાહ તઆલા સે આકર અર્જ કિયા: અય મેરે રબ! આપકી ઇઝઝત કી કસમ જો કોઈ ભી ઉસકા હાલ સુનેગા ઉસમેં દાખિલ હોને સે બચેગા, યાની બચને કી પૂરી કોશિશ કરેગા. ઉસકે બાદ અલ્લાહ તઆલા ને દોઝખ કો નફસાની ખ્વાહિશાત સે ઘેર દિયા, ફિર ફરમાયા: જિબ્રઈલ અબ જાકર દેખો. ઉન્હોને જાકર દેખા, ફિર આકર અર્જ કિયા: અય મેરે રબ! આપકી ઇઝઝત કી કસમ, આપકે બુલંદ મરતબા કી કસમ! અબ તો મુઝે યે ડર હૈ કે કોઈ ભી જહન્નમ મેં દાખિલ હોને સે ન બચ સકેગા. (અબૂ દાઉદ)

અલ્લાહ તઆલા કી જાતે-આલી સે બરાહે-
રાસ્ત ઈસ્તિફાદા (ડાઈરેક્ટ ફાઈદા ઉઠાને) કે
લિયે અલ્લાહ તઆલા કે અવામિર (હુકમો) કો
હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે
તરીકા પર પૂરા કરને મેં દુનિયા વ આખિરત કી
તમામ કામિયાબિયોં કા ચકીન કરના

આયાતે ફુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ [الأحزاب: ٣٦]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: ઓર કિસી મોમિન મદ્ ઓર મોમિન
ઔરત કે લિયે ઈસ બાત કી ગુંજાઈશ નહીં કે જબ અલ્લાહ તઆલા ઓર
ઉનકે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કિસી કામ કા હુકમ દે દે તો
ફિર ઉનકી અપને કામ મેં કોઈ ઈખ્તિયાર બાકી રહે, યાની ઈસકી
ગુંજાઈશ નહીં રેહતી કે વો કામ કરેં યા ન કરેં બલ્કે અમલ કરના હી
ઝરૂરી હૈ ઓર જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા ઓર ઉનકે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ કી નાફરમાની કરેગા તો વો ચકીનન ખુલી હુઈ
ગુમરાહી મેં મુખ્તિલા હોગા. (સૂરએ અહઝાબ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ [النساء: ٦٤]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઓર હમને હર એક રસૂલ કો
ઈસ મકસદ કે લિયે ભેજા કે અલ્લાહ તઆલા કી તૌફીક સે ઉનકી
ઈતાઅત કી (ફરમા-બરદારી કી, માની) જાએ. (સૂરએ નિસા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ ۖ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઓર જો કુછ તુમહેં રસૂલ દે વો લે લો ઓર જિસ ચીઝ સે રોકેં રુક જાયા કરો યાની જો હુકમ ભી દે ઉસકો માન લો. (સૂરએ હશર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الاحزاب: 21]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: તુમહારે લિયે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ઝાત મેં અચ્છા નમૂના હૈ ખાસ તૌર સે ઉસ શખ્સ કે લિયે જો અલ્લાહ તઆલા ઓર કયામત કી ઉમ્મીદ રખતા હૈ ઓર અલ્લાહ તઆલા કો બહુત યાદ કરતા હૈ. (સૂરએ અહઝાબ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [السمون: 13]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: જો લોગ અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ કી મુખાલિફત (ખિલાફ) કરતે હૈં ઉન્હેં ઈસ બાત સે ડરના ચાહિયે કે ઉન પર કોઈ આફત આ જાએ યા ઉન પર કોઈ દર્દનાક અઝાબ નાઝિલ હો (ઉતરે). (સૂરએ મોમિનૂન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: 97]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: જો શખ્સ કોઈ નેક કામ કરે મર્દ હો યા ઓરત, બશર્ત યે કે ઈમાન વાલા હો તો હમ ઉસે ઝરૂર અચ્છી ઝિંદગી બસર કરાએંગે (યે દુનિયા મેં હોગા ઓર આખિરત મેં) ઉનકે અચ્છે કામો કે બદલે મેં ઉનકો અજર દેંગે. (સૂરએ નહલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

[الاحزاب: 71]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: ઓર જિસને અલ્લાહ તઆલા ઓર

ઉનકે રસૂલ કી બાત માની ઉસને બીની કામયાબી હાસિલ કી. (સૂરએ અહઝાબ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [ال عمران: ૩૧]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ કેહ દીજિયે કે અગર તુમ અલ્લાહ તઆલા સે મુહબ્બત કરતે હો તો તુમ મેરી ફરમા-બરદારી કરો અલ્લાહ તઆલા તુમસે મુહબ્બત કરેંગે ઔર તુમહારે સબ ગુનાહ બખ્શ દેંગે ઔર અલ્લાહ બહુત બખ્શનેવાલે મહેરબાન હૈં. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ [مریم: ૧૬]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: બેશક જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને નેક અમલ કિયે અલ્લાહ તઆલા ઉનકે લિયે મખ્લૂક કે દિલ મેં મુહબ્બત પૈદા કર દેંગે. (સૂરએ મરયમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا﴾ [طه: ૧૧૨]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર જિસને નેક કામ કિયે હોંગે ઔર વો ઈમાન ભી રખતા હોગા ઉસકો ઉસકે અમલ કા પૂરા બદલા મિલેગા ઔર ઉસકો ન કિસી ઝિયાદતી કા ખૌફ હોગા ઔર ન હી હક-તલ્ફી (હક મારે જાને) કા યાની ન યે હોગા કે ગુનાહ કિયે બગૈર લિખ દિયા જાએ ઔર ન હી કોઈ નેકી કમ લિખ કર હક-તલ્ફી કી જાએગી. (સૂરએ તાહા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ [ال طلاق: ૨૫]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: ઔર જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે ડરતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા હર મુશ્કિલ સે ખલાસી (છુટકારે, નજાત)

કી કોઈ ન કોઈ સૂરત પૈદા કર દેતે હૈં ઓર ઉસકો એસી જગહ સે રોઝી પહુંચાતે હૈં જહાં સે ઉસકો ખયાલ ભી નહીં હોતા. (સૂરએ તલાક)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿هَلْ يَرَوْنَ كُنْهُم مِّن قُرْآنِ مُكْتَنِهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَكُم مِّنْ كُنْ لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مُمِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَتْهَرُ تَجْرِي مِّن تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ﴾ (الانعام: ٦٦)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: કયા ઉન્હોને નહીં દેખા કે હમને ઉનસે પેહલે કિતની હી એસી કૌમોં કો હલાક (તબાહ વ બરબાદ) કર દિયા જિનકો હમને દુનિયા મેં એસી કુવ્વત (તાકત) દી થી કે તુમકો વો કુવ્વત નહીં દી (જિસ્માની કુવ્વત, માલ કી ફરાવાની (ઝિયાદતી), બળે ખાનદાન વાલા હોના, ઈઝઝત કા મિલના, ઉમરોં કા દરાઝ (બળી ઉમ્મ કા) હોના, હુકૂમતી તાકત કા હોના વગૈરા વગૈરા) ઓર હમને ઉન પર ખૂબ બારિશે બરસાઈ, હમને ઉનકે ખેત ઓર બાગોં કે નીચે સે નહરેં જારી કી, ફિર (બાવજૂદ ઈસ કુવ્વત વ સામાન કે) હમને ઉનકો ઉનકે ગુનાહોં કે સબબ (વજહ સે) હલાક કર દિયા ઓર ઉનકે બાદ ઉનકી જગહ દૂસરી જમાઅતોં કો પૈદા કર દિયા. (સૂરએ અન્આમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ (الكهف: ٤٦)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: માલ ઓર ઓલાદ તો દુનિયા કી ઝિંદગી કી (ફના ખત્મ) હોને વાલી) રૌનક હૈં ઓર અચ્છે આમાલ જો હમેશા બાકી રહેને વાલે હૈં વો આપકે રબ કે યહાં યાની આખિરત મેં સવાબ કે એતિબાર સે ભી હઝાર દર્જ બેહતર હૈં ઓર ઉમ્મીદ લગાને કે એતિબાર સે ભી હઝાર દર્જ બેહતર હૈં યાની અચ્છે આમાલ પર જો ઉમ્મીદેં વાબસ્તા હોતી (લગાઈ જાતી) હૈં વો આખિરત મેં પૂરી હોંગી ઓર ઉમ્મીદ સે ભી ઝિયાદા સવાબ મિલેગા. ઈસકે બર્કકસ (ખિલાફ) માલ વ અસ્બાબ (ચીઝોં) સે ઉમ્મીદેં પૂરી નહીં હોતી. (સૂરએ કહફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (التنجيز: ١)

صَبَرُوا أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ [النحل: ٩٦]

એક જગહ ઈરશાદ હે: જો કુછ તુમ્હારે પાસ દુનિયા મેં હે વો એક દિન ખત્મ હો જાએગા ઔર જો અમલ તુમ અલ્લાહ તઆલા કે પાસ ભેજ દોગે વો હમેશા બાકી રહેગા. (સૂરએ નહલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَوْفَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَا غُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ [التقص: ١٠]

એક જગહ ઈરશાદ હે: ઔર જો કુછ તુમકો દુનિયા મેં દિયા ગયા હે વો તો સિફ દુનિયા કી ચંદ રોઝા ઝિંદગી ગુઝારને કા સામાન ઔર યહાં કી (ફના હોને વાલી) રૌનક હે ઔર જો કુછ અલ્લાહ તઆલા કે પાસ હે વો બેહતર ઔર હમેશા બાકી રહેને વાલા હે, કયા તુમ ઈતની બાત ભી નહીં સમજતે? (સૂરએ કસસ)

અહાદીસે નખવિયા

١-٤٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: بَايِرُوا بِالْأَعْمَالِ سَبْعًا، هَلْ تَنْتَظِرُونَ إِلَّا فَقْرًا مُنْسِيًا، أَوْ غِنًى مُطْغِيًا، أَوْ مَرَضًا مُفْسِدًا، أَوْ هَرَمًا مُفْسِدًا، أَوْ مَوْتًا مُجْهِزًا أَوْ الدَّجَالَ فَشَرُّ غَائِبٍ يَنْتَظَرُ أَوِ السَّاعَةِ؟ فَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، بَابُ

ما حافى المبادرة بالعمل رقم: ٢٣٠٦ الجامع الصحيح وهو سنن الترمذى طبع دار الباز

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સાત ચીઝોં સે પેહલે નેક આમાલ મેં જલ્દી કરો. કયા તુમ્હેં એસી તંગદસ્તી (ગરીબી) કા ઈન્તિઝાર હે જો સબ કુછ ભુલા દે, યા એસી માલદારી કા જો સર્કશ (બગાવત કરને વાલા) બનાદે, યા એસી બીમારી કા જો નાકારા (બેકાર) કરદે, યા એસે બુખલાપે કા જો અકલ ખો દે, યા એસી મૌત કા જો અચાનક આ જાએ (કે બાઝ વકત તૌબા કરને કા મોકા ભી નહીં મિલતા) યા દજ્જાલ કા જો આને વાલી છુપી હુઈ બુરાઈયોં મેં

બદ-તરીન બુરાઈ છે, યા કયામત કા? કયામત તો બળી સખ્ત ઓર બળી કળવી ચીજ છે. (નિરમિઝી)

ફાઈદા: મતલબ યે હે કે ઈન્સાન કો ઈન સાત ચીઝોં મેં સે કિસી ચીઝ કે આને સે પેહલે નેક આમાલ કે ઝરિયે અપની આબિરત કી તય્યારી કર લેની ચાહિયે, કહીં એસા ન હો કે ઈન રુકાવટોં મેં સે કોઈ રુકાવટ આ જાએ ઓર ઈન્સાન આમાલે-સાલિહા (નેક આમાલ) સે મહરૂમ હો જાએ.

۱۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَتَّبِعُ الْمَيِّتُ ثَلَاثَةً: فَيَرْجِعُ النَّانَ وَيَتَّبِقِي وَاحِدًا، يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَتَّبِقِي عَمَلُهُ. رواه مسلم، كتاب الزهد، رقم: ۷۴۲۴

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મય્યત કે સાથ તીન ચીઝેં જાતી હેં. દો ચીઝેં વાપસ આ જાતી હેં ઓર એક સાથ રેહ જાતી છે. ઘરવાલે, માલ ઓર અમલ સાથ જાતે હેં. ફિર ઘરવાલે ઓર માલ વાપસ આ જાતા હે ઓર અમલ સાથ રેહ જાતા હે. (મુસ્લિમ)

۱۴۶- عَنْ عُمَرَ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خُطِبَ يَوْمًا فَقَالَ فِي خُطْبَتِهِ: أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا عَرَضٌ حَاضِرٌ يَأْكُلُ مِنْهَا الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ أَلَا وَإِنَّ الْآخِرَةَ أَجَلٌ صَادِقٌ يَقْضَىٰ فِيهَا مَلِكٌ قَادِرٌ، أَلَا وَإِنَّ الْخَيْرَ كُلَّهُ بِحَدِّ أَفِيرِهِ فِي الْجَنَّةِ، أَلَا وَإِنَّ الشَّرَّ كُلَّهُ بِحَدِّ أَفِيرِهِ فِي النَّارِ أَلَا فَاعْمَلُوا وَأَنْتُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَىٰ حَذَرٍ، وَاعْمَلُوا أَنْكُمْ مَعْرُوضُونَ عَلَىٰ أَعْمَالِكُمْ، فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ. مسند الشافعي ۱/ ۱۴۸

હઝરત અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક દિન ખુલા દિયા તિલમ મેં ઈરશાદ ફરમાયા: ગૌર સે સુનો, દુનિયા એક આરઝી ઓર વકતી સોદા હે (ઓર ઈસકી કોઈ કદો કીમત નહીં હે ઈસલિયે) ઈસમેં હર અચ્છે બુરે કા હિસ્સા હે ઓર સબ ઈસસે ખાતે હેં. બિલા શુબહ

(બેશક) આખિરત મુકરરરા વક્ત પર આને વાલી સચ્ચી હકીકત હૈ ઔર ઉસમેં કુદરત રખને વાલા બાદશાહ ફૈસ્લા કરેગા. ગૌર સે સુનો, સારી ભલાઈયાં ઔર ઉસકી તમામ કિસ્મેં જન્નત મેં હૈં ઔર હર કિસ્મ કી બુરાઈ ઔર ઉસકી તમામ કિસ્મેં જહન્નમ મેં હૈં. અચ્છી તરહ સમજ લો, જો કુછ કરો અલ્લાહ તઆલા સે ડરતે હુવે કરો ઔર સમજ લો, તુમ અપને અપને આમાલ કે સાથ અલ્લાહ તઆલા કે દરબાર મેં પેશ કિયે જાઓગે. જિસ શખ્સ ને ઝર્રા બરાબર કોઈ નેકી કી હોગી વો ઉસકો ભી દેખ લેગા ઔર જિસને ઝર્રા બરાબર બુરાઈ કી-હોગી વો ઉસકો ભી દેખ લેગા. (મુસ્નદે શાફિઈ)

۱۷۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامُهُ يَكْفُرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سِنَةٍ كَانَتْ زَلْفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ: الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أََمْثَالِهَا إِلَى مِائَةِ ضِعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا. رواه البخاري، باب حسن إسلام المرء، رقم: ۴۱

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જબ બંદા ઈસ્લામ કુબૂલ કર લેતા હૈ ઔર ઈસ્લામ કા હુસ્ન (ખૂબસૂરતી, નિખાર) ઉસકી જિંદગી મેં આ જાતા હૈ તો જો બુરાઈયાં ઉસને પેહલે કી હોતી હૈં અલ્લાહ તઆલા ઈસ્લામ કી બરકત સે ઉન સબકો માફ ફરમા દેતે હૈં. ઉસકે બાદ ઉસકી નેકિયોં ઔર બુરાઈયોં કા હિસાબ યે રહતા હૈ કે એક નેકી પર દસ ગુના (મરતબા, બાર) સે ૭૦૦ ગુના તક સવાબ દિયા જાતા હૈ ઔર બુરાઈ કરને પર ઉસી એક બુરાઈ કી સજા કા મુસ્તહિક (હકદાર) હોતા હૈ, હાં અલ્બત્તા અલ્લાહ તઆલા ઉસસે ભી દરગુઝર (માફ) ફરમા દેં તો બાત દૂસરી હૈ. (બુખારી)

ફાઈદા: જિંદગી મેં ઈસ્લામ કે હુસ્ન કા આના યે હૈ કે દિલ ઈમાન કે નૂર સે રૌશન હો ઔર જિસ્મ અલ્લાહ તઆલા કી ફરમા-બરદારી સે આરાસ્તા (સજા) હો.

۱۷۸- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ
الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا.

(وهو جزء من الحديث) رواه مسلم، باب بيان الإيمان والإسلام، رقم: ٩٣.

હજરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ્લામ (કે અરકાન-હિસ્સોં મેં સે) યે હૈ કે (દિલ વ ઝબાન સે) તુમ યે શહાદત (ગવાહી) અદા કરો કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ ઈલાહ નહીં (કોઈ ઝાત ઈબાદત વ બંદગી કે લાઈક નહીં) ઔર યે કે મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉનકે રસૂલ હૈં ઔર નમાઝ અદા કરો, ઝકાત અદા કરો, માહે રમઝાન કે રોઝે રખ્ખો ઔર અગર તુમ હજ કી તાકત રખતે હો તો હજ કરો. (મુસ્લિમ)

١٤٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ لَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَسْلِمَ لِمَكَ عَلَى آهْلِكَ فَمَنْ انْقَضَ شَيْئًا مِنْهُنَّ فَهُوَ مِنْهُمْ مِنَ الْإِسْلَامِ يَدْعُهُ وَمَنْ تَرَكَهُنَّ كُلَّهُنَّ فَقَدْ وَلِيَ الْإِسْلَامَ ظَهْرَهُ. رواه الحاكم في المستدرک

٢١/١ وقال هذا الحديث مثل الاول في الاستقامة

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ્લામ યે હૈ કે તુમ અલ્લાહ તઆલા કી ઈબાદત કરો ઔર ઉનકે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાઓ, નમાઝ કાઈમ કરો, ઝકાત અદા કરો, રમઝાન કે રોઝે રખ્ખો, હજ કરો, નેકી કા હુકમ કરો, બુરાઈ સે રોકો, ઔર અપને ઘર વાલોં કો સલામ કરો. જિસ શખ્સ ને ઈનમેં સે કિસી ચીઝ મેં કુછ કમી કી તો વો ઈસ્લામ કે એક હિસ્સા કો છોળ રહા હૈ ઔર જિસને ઈન સબકો બિલ્કુલ હી છોળ દિયા ઉસને ઈસ્લામ સે મુંહ ફેર લિયા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

١٨٠- عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْإِسْلَامُ ثَمَانِيَةٌ

أَسْهَمَ، الْإِسْلَامَ سَهْمَ وَالصَّلَاةُ سَهْمَ وَالزَّكَاةُ سَهْمَ وَحَجَّ الْبَيْتِ
سَهْمَ وَالصَّيَامَ سَهْمَ وَالْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ سَهْمَ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ
سَهْمَ وَالْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ سَهْمَ وَقَدْ خَابَ مَنْ لَا سَهْمَ لَهُ. رواه البزار

و فيه يزيد بن عطاء بن قهاحم لو غير هو ضعفه جماعة غير بغير جلاله تعات، مجمع الزوائد ١/ ١٩١

હજરત હુજૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇસ્લામ કે આઠ હિસ્સે (અહમ) હૈં. ઈમાન એક હિસ્સા હૈ, નમાઝ પઞહના એક હિસ્સા હૈ, ઝકાત દેના એક હિસ્સા હૈ, હજ કરના એક હિસ્સા હૈ, અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ (ઇસ્લામી જંગ) કરના એક હિસ્સા હૈ, રમઝાન કે રોઝે રખના એક હિસ્સા હૈ, નેકી કા હુકમ કરના એક હિસ્સા હૈ, બુરાઈ સે રોકના એક હિસ્સા હૈ. બિલા શુબહ (બેશક) વો શખ્સ નાકામ હૈ જિસકા (ઇસ્લામ કે ઈન અહમ હિસ્સોં મેં સે કિસી મેં ભી) કોઈ હિસ્સા નહીં. (બઝઝાર, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

١٨١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْإِسْلَامُ أَنْ
تُسَلِّمَ وَجْهَكَ لِلَّهِ وَتَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ وَتَقِيَمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ. (الحديث) رواه أحمد ١/ ٣١٩

હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇસ્લામ યે હૈ કે તુમ અપને આપકો (અકાઈદઃ ઔર આમાલ મેં) અલ્લાહ તઆલા કે સુપુર્દ (હવાલે) કરદો ઔર (દિલ વ ઝબાન સે) તુમ યે શહાદત (ગવાહી) અદા કરો કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ ઈલાહ નહીં (કોઈ ઝાત ઈબાદત વ બંદગી કે લાઈક નહીં) મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસકે બંદે ઔર રસૂલ હૈં, નમાઝ કાઈમ કરો ઔર ઝકાત અદા કરો. (મુસ્નદે અહમદ)

١٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: ذُلِّي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ، قَالَ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيَمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَقْرُوضَةَ، وَتَصُومُ

رَمَضَانَ، قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَرِيدُ عَلَى هَذَا، فَلَمْ أَوَلِي قَالِ
النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ سَرَهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا.

رواه البخاري، باب وجوب الزكاة، رقم: ۱۳۹۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે દેહાત કે રેહને વાલે એક સાહબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુજે કોઈ એસા અમલ બતા દીજિયે જિસકે કરને સે મેં જન્નત મેં દાખિલ હો જાઉં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કી ઇબાદત કિયા કરો, કિસી કો ઉનકા શરીક ન ઠેહરાઓ, ફર્જ નમાઝ પઢા કરો, ફર્જ ઝકાત અદા કિયા કરો ઔર રમઝાન કે રોઝે રખ્યા કરો. ઉન સાહબ ને અર્જ કિયા: ઉસ ઝાત કી કસમ જિસકે કબ્જા મેં મેરી જાન હે (જો આમાલ આપને ફરમાએ હેં વૈસે હી કરુંગા) ઇનમેં કોઈ ઇઝાફા (ઝિયાદતી, બખ્ષીતરી) નહીં કરુંગા. ફિર જબ યો સાહબ ચલે ગએ તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી જન્નતી કો દેખના ચાહતા હો વો ઉનકો દેખ લે. (બુખારી)

۱۸۳- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ أَهْلِ تَجْدِثِ ثَوْبِ الرِّأْسِ تَسْمَعُ دَوِيَّ صَوْتِهِ وَلَا تَفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى دَنَا فَاذْهَبَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خُمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، فَقَالَ: هَلْ عَلَى غَيْرِهَا؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَطْوُعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَصِيَامُ رَمَضَانَ، قَالَ: هَلْ عَلَى غَيْرِهِ؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَطْوُعَ، قَالَ: وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الزَّكَاةَ، قَالَ: هَلْ عَلَى غَيْرِهَا؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَطْوُعَ، قَالَ: فَادْبِرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَرِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَفْلَحَ إِنْ

صَدَّقَ. رواه البخاري، باب الزكاة من الإسلام، رقم: ۴۶

હઝરત તલ્હા બિન ઉબૈદુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે અહલે નજદ મેં સે એક સાહબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ

અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હુવે, ઉનકે સર કે બાલ બિખરે હુવે થે. હમ ઉનકી આવાઝ કી ગુન્ગુનાહટ તો સુન રહે થે (લેકિન ફરસ્લા પર હોને કી વજહ સે) ઉનકી ખાત હમેં સમજ મેં નહીં આ રહી થી, યહાં તક કે વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે કરીબ પહુંચ ગએ તો હમેં સમજ મેં આયા કે વો આપસે ઈસ્લામ (કે આમાલ) કે બારે મેં દરયાફત કર (પૂછ) રહે હૈં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (ઉનકે જવાબ મેં) ઈરશાદ ફરમાયા: દિન રાત મેં પાંચ (ફર્જ) નમાઝે હૈં. ઉન સાહબ ને અર્ઝ કિયા: કયા ઈન નમાઝો કે અલાવા ભી કોઈ નમાઝ મેરે ઊપર ફર્જ હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નહીં! લેકિન અગર તુમ નફિલ પળના યાહો તો પળ સકતે હો. ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: રમઝાન કે રોઝે ફર્જ હૈં. ઉન્હોંને અર્ઝ કિયા: કયા ઈન રોઝો કે અલાવા ભી કોઈ રોઝા મુઝ પર ફર્જ હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નહીં! મગર નફિલ રોઝા રખના યાહો તો રખ સકતે હો. (ઉસકે બાદ) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઝકાત કા ઝિક ફરમાયા. ઈસ પર ભી ઉન્હોંને અર્ઝ કિયા: કયા ઝકાત કે અલાવા ભી કોઈ સદકા મુઝ પર ફર્જ હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નહીં! મગર નફિલી સદકા દેના યાહો તો દે સકતે હો. ઉસકે બાદ વો સાહબ યે કેહતે હુવે ચલે ગએ: અલ્લાહ કી કસમ! મેં ઈન આમાલ મેં ન તો ઝિયાદતી કરુંગા ઔર ન હી કમી કરુંગા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર ઈસ શખ્સ ને સચ કહા તો કામચાબ હો ગયા. (બુખારી)

۱۸۳- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ - وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ -: بَايَعُونِي عَلَى أَلَّا تُسْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تُسْرِقُوا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ، وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتَرُونَهُ بَيْنَ آيَاتِنَا، وَلَا تَحْلِلُوا فِي مَعْرُوفٍ، فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعَرِيقٌ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَرَّهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ

شَاءَ عَاقِبَةُ، فَبَايَعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ. رواه البخاري، كتاب الايمان، رقم: ١٨٠

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સહાબા કી એક જમાઅત સે જો આપકે ગિર્દ બેઠી થી, મુખાતિબ હોકર ફરમાયા: મુઝસે ઈસ પર બૈઅત કરો કે અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક નહીં કરોગે, ચોરી નહીં કરોગે, ઝિન્ના (બીવી કે સિવા કિસી સે હમબિસ્તરી, સુહબત) નહીં કરોગે, (ફક (ગરીબી) કે ડર સે) અપની ઔલાદ કો કત્લ નહીં કરોગે, જાન બૂઝ કરં કિસી પર બુહતાન (ઇલામ) નહીં લગાઓગે ઔર શરઈ અહકામાત (ઈસ્લામ કે હુકમો) મેં નાફરમાની નહીં કરોગે. જો કોઈ તુમમેં સે ઈસ અહદ (વાદે) કો પૂરા કરેગા ઉસકા અજર અલ્લાહ તઆલા કે ઝિમ્મે હૈ. ઔર જો શખ્સ (શર્ક કે અલાવા) ઈનમેં સે કિસી ગુનાહ મેં મુખ્તિલા હો જાએ ઔર ફિર દુનિયા મેં ઉસકો ઉસ ગુનાહ કી સજા ભી મિલ જાએ (જૈસે હદ વગૈરા જારી હો જાએ) તો વો સજા ઉસકે ગુનાહ કે લિયે કફફારા હો જાએગી. ઔર અગર અલ્લાહ તઆલા ને ઉનમેં સે કિસી ગુનાહ કી પદાપોશી ફરમાઈ (ઔર દુનિયા મેં ઉસે સજા ન મિલી) તો ઉસકા મામલા અલ્લાહ તઆલા કી મરજી પર હૈ, ચાહેં (વો અપને ફઝલો કરમ સે) આબિરત મેં ભી દરગુઝર (માફ) ફરમાએ ઔર ચાહેં તો અઝાબ દે. (હઝરત ઉબાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં) કે હમને ઈન બાતોં પર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે બૈઅત કી. (બુખારી)

١٨٥- عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِعَشْرٍ كَلِمَاتٍ قَالَ: لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا وَإِنْ قُتِلْتَ وَحُرِلْتَ، وَلَا تَعُنَّ وَالِدَيْكَ وَإِنْ أَمَرَكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ أَهْلِكَ وَمَالِكَ، وَلَا تَتْرُكَنَّ صَلَاةً مَكْتُوبَةً مُتَعَمِّدًا، فَإِنَّ مَنْ تَرَكَ صَلَاةً مَكْتُوبَةً مُتَعَمِّدًا فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ، وَلَا تُشْرِبَنَّ خَمْرًا فَإِنَّهُ رَأْسُ كُلِّ فَاحِشَةٍ، وَإِيَّاكَ وَالْمَغْصِبَةَ فَإِنَّ بِالْمَغْصِبَةِ حُلَّ سَخَطِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَإِيَّاكَ وَالْفِرَارَ مِنَ الرُّخْفِ وَإِنْ هَلَكَ النَّاسُ، وَإِذَا أَصَابَ النَّاسُ مَوْتُ وَأَنْتَ فِيهِمْ فَاقْبِثْ، وَأَنْفِقْ عَلَى عِيَالِكَ مِنْ طَوْلِكَ وَلَا تَرْفَعْ عَنْهُمْ عَصَاكَ أَدْبَارًا أَحْقَقْهُمْ فِي اللَّهِ. رواه احمد ٢٣٨/٥

હજરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે દસ ખાતોં કી વસિયત ફરમાઈ. અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીફ ન કરના અગરચે તુમ્હેં કતલ કર દિયા જાએ ઓર જલા દિયા જાએ. વાલિદૈન (માં બાપ) કી નાફરમાની ન કરના અગરચે વો તુમ્હેં ઈસ ખાત કા હુકમ દેં કે બીવી કો છોળ દો ઓર સારા માલ ખર્ચ કરદો. ફર્જ નમાઝ જાન ખૂઝ કર ન છોળના કયુંકે જો શખ્સ ફર્જ નમાઝ જાન ખૂઝ કર છોળ દેતા હે વો અલ્લાહ તઆલા કી ઝિમ્મેદારી સે નિકલ જાતા હે. શરાબ ન પીના કયુંકે યે હર ખુરાઈ કી જળ હે. અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની ન કરના કયુંકે નાફરમાની કી વજહ સે અલ્લાહ તઆલા કી નારાઝગી ઉતરતી હે. મૈદાને જંગ સે ન ભાગના અગરચે તુમ્હારે સાથી હલાક હો જાએ. જબ લોગોં મેં મૌત (વખા કી સૂરત મેં) આમ હો જાએ (જૈસે તાઊન (ખેળ) વગૈરા) ઓર તુમ ઉનમેં મૌજૂદ હો તો વહાં સે ન ભાગના. ઘર વાલોં પર અપની હેસિયત કે મુતાબિક ખર્ચ કરના, (તરબિયત કે લિયે) ઉન પર સે લકળી ન હટાના. ઉનકો અલ્લાહ સે કગતે રેહના. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: ઈસ હદીસ શરીફ મેં વાલિદૈન કી ઈતાઅત (ફરમાં-બરદારી કરને, માનને) કે બારે મેં જો ઉરશાદ ફરમાયા હે વો ઈતાઅત કે અઅલા (હિયે) દર્જા કા ખ્યાન હે. જૈસે ઈસો હદીસ શરીફ મેં યે ફરમાન (હુકમ) કે “અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીફ ન કરના અગરચે તુમ્હેં કતલ કર દિયા જાએ ઓર જલા દિયા જાએ” અઅલા દર્જા કી ખાત હે. કયુંકે ઐસી સૂરત મેં ખ્યાન સે કલિમએ-કુફ કેહ દેને કી ગુંજાઈશ હે જબકે દિલ ઈમાન પર મુત્મઈન હો. (મિરકાત)

۱۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَهُ الْجَنَّةَ، جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وَلَدَ فِيهَا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا تَنْشِيرُ النَّاسَ؟ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْيُودُسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ

وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَقَوْفَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ رَوَاهُ

البخارى، باب درجات المجاهدين في سبيل الله، رقم: ૨૪૧૦

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા પર ઔર ઉનકે રસૂલ પર ઇમાન લાએ, નમાઝ કાઈમ કરે ઔર રમઝાનુલ-મુબારક કે રોઝે રખ્મે તો અલ્લાહ તઆલા કે જિન્મે હોગા કે ઉસે જન્નત મેં દાખિલ ફરમાએ ખ્વાહ ઉસને અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ (અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં જંગ) કિયા હો યા ઉસી સરઝમીન પર રેહ રહા હો જહાં ઉસકી પૈદાઈશ હુઈ, યાની જિહાદ ન કિયા હો. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા લોગોં કો યે ખુશ-ખબરી ન સુના દે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: (નહી) કયુંકે જન્નત મેં ૧૦૦ દર્જે હેં જો અલ્લાહ તઆલા ને અપને રાસ્તે મેં જિહાદ પર જાને વાલોં કે લિયે તય્યાર કર રખ્મે હેં, જિનમેં સે હર દો દર્જે કે દરમિયાન ઇતના ફાસ્લા હૈ જિતના આસમાન વ ઝમીન કે દરમિયાન ફાસ્લા હૈ. જબ તુમ અલ્લાહ તઆલા સે જન્નત માંગો તો જન્નતુલ-ફિરદૌસ માંગા કરો કયુંકે વો જન્નત કા સબસે બેહતરીન ઔર સબસે અઅલા મકામ હૈ ઔર ઉસકે ઊપર રહમાન કા અર્શ હૈ ઔર ઉસી સે જન્નત કી નહરેં ફૂટતી હેં. (બુખારી)

૧૮- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خَمْسٌ

مَنْ جَاءَ بِهِنَّ مَعَ إِيْمَانٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ مَنْ حَافِظٌ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ

عَلَى وَضُوئِهِنَّ وَرُكُوعِهِنَّ وَسُجُودِهِنَّ وَمَوَاقِفِهِنَّ وَصَامَ رَمَضَانَ

وَحَجَّ الْبَيْتِ إِنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَآتَى الزَّكَاةَ طَيِّبَةً بِهَا نَفْسُهُ

وَأَدَّى الْأَمَانَةَ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا أَدَاءُ الْأَمَانَةِ؟ قَالَ الْغُسْلُ مِنَ

الْجَنَابَةِ إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَأْمُرْ ابْنَ آدَمَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ دِينِهِ غَيْرَهَا - رَوَاهُ الطَّبْرَاي

بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ، التَّرْغِيبُ ૨૬૧/૧

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शप्स
 ईमान के साथ पांच आमाव करता हुआ (अल्लाह तआला की बारगाह
 में) आओगा वो जन्नत में दाखिल होगा। पांच नमाजों को उनके वक्त
 पर अहतिमाम (पाबंदी) से इस तरह पढ़े के उनका पुज्ज और दुकूअ
 सज्दा सहीह तौर पर करे, रमजानुल मुबारक के रोजे रम्भे, अगर
 उज की ताकत हो तो उज करे, पुश हिली से जकात दे और अमानत
 अदा करे. अर्ज किया गया: या रसूलुल्लाह! अमानत के अदा करने का
 क्या मतलब है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह
 फरमाया: जनाबत का (हमबिस्तरी के बाद का) गुरल करना क्युंके
 अल्लाह तआला ने आहम के भेटे के हीनी आमाव में से किसी अमल
 पर अतिमाह (मरोसा) नहीं फरमाया सिवाये गुरले जनाबत के (क्युंके
 गुरले जनाबत औसा छुपा हुआ है के इसके करने पर अल्लाह तआला
 का भौक ही उसे आमाह (राजी) कर सकता है). (तबरानी, तरगीब)

۱۸۸- عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عَيْيَدٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ
 اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَنَا زَعِيمٌ لِمَنْ آمَنَ بِي وَأَسْلَمَ وَهَاجَرَ بَيْتِ فِي رِبْصِ
 الْجَنَّةِ، وَبَيْتٌ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ، وَأَنَا زَعِيمٌ لِمَنْ آمَنَ بِي وَأَسْلَمَ وَجَاهَدَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ بَيْتٌ فِي رِبْصِ الْجَنَّةِ، وَبَيْتٌ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ، وَبَيْتٌ فِي أَعْلَى
 غَرْبِ الْجَنَّةِ، لِمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ لَمْ يَدْخُلْ لِلْخَيْرِ مَطْلَبًا وَلَا مِنَ الشَّرِّ مَهْرَبًا
 يَمُوتُ حَيْثُ شَاءَ أَلَّا يَمُوتَ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ۴۸۰/۱۰

उजरत फजाला बिन उबैद रहियल्लाहु तआला अन्हु
 रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने
 ईरशाह फरमाया: मैं उस शप्स के लिये जो मुज पर ईमान लाओ,
 फरमा-बरदारी ईप्तियार करे और डिजरत करे, अक घर जन्नत के
 मुजाफात (आसपास) में, अक घर जन्नत के दरमियान (बीच) में
 हिलाने का जिम्मेदार हूं और मैं उस शप्स के लिये जो मुज पर ईमान
 लाओ, फरमा-बरदारी ईप्तियार करे और अल्लाह तआला के रास्ता में
 जिहाद करे, अक घर जन्नत के मुजाफात में, अक घर जन्नत के
 दरमियान में और अक घर जन्नत के बालाभानों में हिलाने का

હિમ્મેદાર હું. જિસ શખ્સ ને ઐસા કિયા ઉસને હર કિસ્મ કી ભલાઈ કો હાસિલ કર લિયા ઔર હર કિસ્મ કી બુરાઈ સે બચ ગયા, અબ ઉસકી મૌત ચાહે જૈસે આએ (વો જન્નત કા મુસ્તહિક (હકદાર) હો ગયા). (ઈબને હબ્બાન)

૧૮૯- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا يُصَلِّيَ الْخُمْسَ وَيَصُومَ رَمَضَانَ غَيْرَ لَهُ. (الحديث) رواه أحمد ۲۳۲/۵

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલે કે વો ઉનકે સાથ કિસી કો શરીક ન કરતા હો, પાંચો વક્ત કી નમાઝ પઢતા હો ઔર રમઝાન કે રોઝે રખતા હો ઉસકી મગફિરત કર દી જાએગી. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૯૦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَأَدَّى زَكَاةَ مَالِهِ طَيِّبًا بِهَا نَفْسُهُ مُخْتِيبًا وَسَمِعَ وَأَطَاعَ فَلَهُ الْجَنَّةُ. (الحديث) رواه أحمد ૩૬૧/૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલે કે ઉસને અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાયા હો, અપને માલ કી ઝકાત ખુશ-દિલી કે સાથ સવાબ કી નિયત સે અદા કી હો ઔર (મુસલમાનો કે) ઈમામ કી બાત કો સુન કર ઉસે માના હો તો ઉસકે લિયે જન્નત હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૯૧- عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ. رواه الترمذی وقال: حديث فضالة حديث حسن صحيح، باب ما جاء

فی فضل من مات مرابطاً رقم: ૧૬૨૧

હઝરત ફઝાલા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે

નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
મુજાહિદ વો હે જો અપને નફસ સે જિહાદ કરે યાની નફસાની
ખ્વાહિશાત કે ખિલાફ ચલને કી કોશિશ કરે. (તિરમિઝી)

۱۹۲- عَنْ عُثْبَةَ بْنِ عَبْدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ أَنَّ رَجُلًا يَخْرُ
عَلَى وَجْهِهِ مِنْ يَوْمٍ وَلَدَ إِلَى يَوْمٍ يَمُوتُ فِي مَرْضَاةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَحَقَرَهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه أحمد والطبرانی في الكبير وفيه بقیة وهو مجلس ولكنه صرح

بأنه حديث وفيه رجاله وثقوا بمجمع الزوائد ۱/ ۲۱۰

હઝરત ઉત્બા બિન અબ્દે રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત
કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: અગર કોઈ શખ્સ અપની પૈદાઈશ કે દિન સે મૌત કે દિન તક
અલ્લાહ તઆલા કો રાઝી કરને કે લિયે મુંહ કે બલ (સજદા યે) પળા
રહે તો કયામત કે દિન વો અપને ઈસ અમલ કો ભી કમ સમઝેગા.
(મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

۱۹۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: غَضَّانَ مَنْ كَاتَفَاهُ كَتَبَهُ اللَّهُ شَاكِرًا صَابِرًا، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ
لَمْ يَكُنْ اللَّهُ شَاكِرًا وَلَا صَابِرًا: مَنْ نَظَرَ فِي دِينِهِ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ فَاقْتَدَى
بِهِ، وَمَنْ نَظَرَ فِي دُنْيَاهُ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَهُ فَحَمِدَ اللَّهَ عَلَى مَا أَفْضَلَهُ بِهِ عَلَيْهِ،
كَتَبَهُ اللَّهُ شَاكِرًا وَصَابِرًا وَمَنْ نَظَرَ فِي دِينِهِ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَهُ وَنَظَرَ فِي دُنْيَاهُ
إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ فَاسْتَفْ عَلَى مَا فَاتَهُ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اللَّهُ شَاكِرًا وَلَا صَابِرًا

رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن غريب، باب انظر والى من هو اسفل منكهم برقم: ۲۵۱۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ મા
ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી યે
ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ મેં દો આદતે હોં અલ્લાહ
તઆલા ઉસકો શાકિરીન (શુક કરને વાલો) ઔર સાબિરીન (સબ્ર કરને
વાલો) કી જમાઅત મેં શુમાર કરતે હેં ઔર જિસમેં યે દો આદતે ન પાઈ
જાએ તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો શુક ઔર સબ્ર કરને વાલો મેં નહીં

लिखते. जो शम्स दीन में अपने से बेहतर को देखे और उसकी पैरवी करे, और दुनिया के बारे में अपने से कम दर्जा के लोगों को देखे और इस पर अल्लाह तआला का शुक्र अदा करे के (अल्लाह तआला ने महुज (सिर्फ) अपने इज्जतों के लिए) उसको उन लोगों से बेहतर हालत में रखा है तो अल्लाह तआला उसको शुक्र और सफ़र करने वालों में लिख देते हैं. और जो शम्स दीन के बारे में अपने से कमतर लोगों को देखे और दुनिया के बारे में अपने से उंचे लोगों को देखे और दुनिया के कम मिलने पर अफ़सोस करे तो अल्लाह तआला न उसको सफ़र करने वालों में शुमार इरमाअगे न शुक्रगुजारों में शुमार इरमाअगे. (तिरमिजी)

۱۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ. رواه مسلم، باب الدنيا سجن للمؤمن ۰۰۰۰ رقم: ۷۴۱۷

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद इरमाया: दुनिया मोमिन के लिये कैदखाना है और काफ़िर के लिये जन्नत है. (मुस्लिम)

फ़ाईदा: ओक मोमिन के लिये जन्नत में जो नेअमतें तय्यार हैं उस लिहाज से ये दुनिया मोमिन के लिये कैदखाना है और काफ़िर के लिये जो इमंशा का अजाब है इस लिहाज से उसके लिये जन्नत है (मिरकात)

۱۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا اتَّخَذَ الْقَيُّءُ دُولًا، وَالْأَمَانَةُ مَغْنَمًا، وَالزُّكَاةُ مَغْرَمًا، وَتَعَلَّمَ لَغِيْرَ الدِّينِ، وَأَطَاعَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ وَعَقَّ أُمَّهُ، وَأَذْنَى صَدِيقَهُ وَأَفْضَى أَبَاهُ وَظَهَرَتِ الْأَضْوَاءُ فِي الْمَسَاجِدِ، وَسَادَ الْقَبِيلَةُ فَاسِقُهُمْ، وَكَانَ زَعِيمُ الْقَوْمِ أَرَذْلَهُمْ، وَأَكْرَمَ الرَّجُلُ مَخَافَةَ شَرِّهِ، وَظَهَرَتِ الْقِنَاتُ وَالْمَعَارِفُ، وَشَرِبَتِ الْخُمُورُ، وَلَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوْلَهَا فَلْيَرْتَقِبُوا عِنْدَ ذَلِكَ رِيحًا حُمْرَاءَ وَرُزْزُلَةً وَخَسْفًا وَمَسْخًا وَقُلُوبًا، وَأَيَّابَ تَتَابَعِ كَيْتَابُ بَالٍ قُطِعَ سِلْكُهُ فَتَتَابَعِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في علامة

حلول المسخ والخسف، رقم: ۲۲۱۱

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ માલે ગનીમત કો અપની જાતી દૌલત સમજા જાને લગે, અમાનત કો માલે ગનીમત સમજા જાને લગે યાની અમાનત કો અદા કરને કે બજાએ ખુદ ઇસ્તેમાલ કર લિયા જાએ, ઝકાત કો તાવાન (ટિકસ) સમજા જાને લગે યાની ખુશી સે દેને કે બજાએ નાગવારી સે દી જાએ. ઇલ્મ, દીન કે લિયે નહીં બલ્કે દુનિયા કે લિયે હાસિલ કિયા જાને લગે, આદમી બીવી કી ફરમા-બરદારી ઔર માં કી નાફરમાની કરને લગે, દોસ્ત કો કરીબ ઔર બાપ કો દૂર કરે, મસ્જિદોં મેં ખુલ્લમ ખુલ્લા શોર મચાયા જાને લગે, કૌમ કી સરદારી ફાસિક (ગુનેહગાર) કરને લગે, કૌમ કા સરબરાહ (લીડર) કૌમ કા સબસે ઝલીલ આદમી બન જાએ, આદમી કા ઇકરામ (ઈઝત) ઉસકે શર (બુરાઈ) સે બચને કે લિયે કિયા જાને લગે, ગાને વાલી ઔરતોં કા ઔર સાજ વ બાજે કા રિવાજ હો જાએ, શરાબ આમ પી જાને લગે ઔર ઉમ્મત કે બાદ વાલે લોગ અપને સે પેહલે લોગોં કો બુરા કેહને લગેં ઉસ વક્ત સુર્ખ (લાલ) આંધી, ઝલ્ઝલે, ઝમીન મેં ધંસ જાને, આદમિયોં કી સૂરત બિગળ જાને ઔર આસમાન સે પથ્થરોં કે બરસને કા ઇન્તિઝાર કરના ચાહિયે ઔર એસે હી મુસલસલ આફાત કે આને કા ઇન્તિઝાર કરો જિસ તરહ કિસી હાર કા ધાગા ટૂટ જાએ ઔર ઉસકે મૌતી પય-દરપય (એક કે બાદ એક, મુસલસલ) જલ્દી જલ્દી ગિરને લગે. (તિરમિઝી)

191- عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مَثَلَ الَّذِي يَفْعَلُ السُّبُوحَاتِ، ثُمَّ يَفْعَلُ الْحَسَنَاتِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ كَانَتْ عَلَيْهِ ذِرْعٌ طَيِّقَةٌ فَلَا خَفَقَتَهُ، ثُمَّ عَمِلَ حَسَنَةً فَأَنْفَكَتْ حَلَقَةً ثُمَّ عَمِلَ حَسَنَةً أُخْرَى فَأَنْفَكَتْ حَلَقَةً أُخْرَى، حَتَّى يَخْرُجَ إِلَى الْأَرْضِ رَوَاهُ أَحْمَدُ ١٤٥/٤

હઝરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ગુનાહ કરતા હે ફિર નેક આમાલ કરતા રહેતા હે ઉત્તકી મિસાલ ઉસ શખ્સ કી સી હે જિસ પર એક તંગ ઝિરહ (લોહે કા કપળા) હો જિસને ઉસકા ગલા ઘોંટ રખ્યા હો. ફિર વો કોઈ નેકી કરે

જિસકી વજહ સે ઉસ જિરહ કી એક કળી ખુલ જાએ, ફિર દૂસરા કોઈ નેક અમલ કરે જિસકી વજહ સે દૂસરી કળી ખુલ જાએ, (ઇસી તરહ નેકિયાં કરતા રહે ઔર કળિયાં ખુલરી રહે) યહાં તક કે પૂરી જિરહ ખુલ કર ઝમીન પર આ પળે. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: મુરાદ યે હે કે ગુનાહગાર ગુનાહોં મેં બંધા હુવા હોતા હે ઔર પરેશાન રેહતા હે, નેકિયાં કરને કી વજહ સે ગુનાહોં કા બંધન ખુલ જાતા હે ઔર પરેશાની દૂર હો જાતી હે.

۱۹۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَالَ: مَا ظَهَرَ الْغُلُولُ فِي قَوْمٍ قَطُّ إِلَّا أَلْقَىٰ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّغْبَ وَلَا قَشَى الزَّنَا فِي قَوْمٍ قَطُّ إِلَّا كَثُرَ فِيهِمُ الْمَوْتُ وَلَا نَقَصَ قَوْمٌ الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِلَّا قُطِعَ عَنْهُمْ الرِّزْقُ وَلَا حَكَمَ قَوْمٌ بِنَظِيرِ الْحَقِّ إِلَّا قَشَىٰ فِيهِمُ الدَّمُ وَلَا خَفَرَ قَوْمٌ بِالْعَهْدِ إِلَّا سَلَطَ عَلَيْهِمُ الْعَدُوُّ. رَوَاهُ الْإِمَامُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَاءِ بَابِ مَا جَاءَ فِي الْغُلُولِ ص ۱۷۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે જબ કિસી કૌમ મેં માલે ગનીમત કે અંદર ખયાનત (ધોકા) ખુલ્લમ ખુલ્લા હોને લગે તો ઉનકે દિલોં મેં દુશ્મન કા રુઅબ (ડર) ડાલ દિયા જાતા હે. જબ કિસી કૌમ મેં ઝિના (હરામકારી) આમ તોર સે હોને લગે તો ઉસમેં અમવાત કી કસરત (મરને કી ઝિયાદતી) હો જાતી હે. જબ કોઈ કૌમ નાપ તૌલ મેં કમી કરને લગે તો ઉસકા રિઝક ઉઠા લિયા જાતા હે, યાની ઉસકે રિઝક મેં બરકત ખત્મ કર દી જાતી હે. જબ કોઈ કૌમ ફેસ્લોં કે કરને મેં નાઈન્સાફી કરતી હે તો ઉનમેં ખૂરેઝી ફેલ જાતી હે. જબ કોઈ કૌમ અહદ (વાદે) કો તોળને લગે તો ઉસ પર ઉસકે દુશ્મન મુસલ્લત કર દિયે જાતે હે. (મુઅત્તા ઇમામ માલિક)

۱۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: إِنَّ الظَّالِمَ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: بَلَىٰ وَاللَّهِ حَتَّىٰ الْحَبَارَىٰ لَتَمُوتَ فِي وَكْرٍ هَامِزٍ لَا يَظْلَمُ الظَّالِمُ. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبٍ لَا يَسَاهِي ۴/ ۱۶۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે ઉનહોંને એક સાહબ કો યે કેહતે હુવે સુના કે ઝાલિમ આદમી સિફ

अपना ही नुकसान करता है. इस पर उजरत अबू हुसैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु ने धरशाद करमाया: अपना तो नुकसान करता ही है अल्लाह की कसम! आलिम के जुल्म से सुरभाब (परिन्दा) भी अपने घोंसले में सूष सूष कर मर जाता है. (बैडकी)

झाँझ: जुल्म का नुकसान भुद आलिम की जात तक मलदूद (घिरा हुआ) नहीं रेडता, उसके जुल्म की नइसत (बुरे असर) से किस्म किस्म की मुसीबतें नाजिल होती (उतरती) रेडती हैं, बारिशें बंद हो जाती हैं, परिन्दों को भी जंगल में कहीं दाना नसीब नहीं होता और बिल-आभिर वो झूक से अपने घोंसलों में मर जाते हैं.

149- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَمْلَأُ يَدَيْهِ بِمَاءٍ يُقُولُ لِأَصْحَابِهِ: هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْ رُؤْيَا؟ قَالَ: فَيَقْصُصُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقْصُصَ، وَإِنَّهُ قَالَ ذَاتَ غَدَاةٍ إِنَّهُ آتَانِي اللَّيْلَةَ آتِيَانِ، وَإِنَّهُمَا ابْتِمَتَانِي وَإِنَّهُمَا قَالَا لِي: انْطَلِقْ، وَإِنِّي انْطَلَقْتُ مَعَهُمَا، وَإِنَّا آتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ مُضْطَجِعٍ وَإِذَا آخِرُ قَائِمٍ عَلَيْهِ بِصَخْرَةٍ وَإِذَا هُوَ يَهْوِي بِالصَّخْرَةِ لِرَأْسِهِ فَيَنْتَلِعُ رَأْسَهُ فَيَنْتَهِدُهُ الْحَجَرُ هَاهُنَا، فَيَنْتَبِعُ الْحَجَرُ فَيَأْخُذُهُ فَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِ حَتَّى يَصْخِرَ رَأْسُهُ كَمَا كَانَ، ثُمَّ يَعُودُ عَلَيْهِ فَيَفْعَلُ بِهِ مِثْلَ مَا فَعَلَ الْمَرَّةَ الْأُولَى، قَالَ: قُلْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ، مَا هَذَا؟ قَالَ: قَالَا لِي: انْطَلِقْ انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا فَاتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ مُسْتَلْقٍ لِقَفَاهُ وَإِذَا آخِرُ قَائِمٍ عَلَيْهِ بِكُلُوبٍ مِنْ حَدِيدٍ، وَإِذَا هُوَ يَأْتِي أَحَدَ شَقِيٍّ وَجْهِهِ فَيَشْرُشُرُ شِدْقَهُ إِلَى قَفَاهُ، وَمَنْجَرَةٌ إِلَى قَفَاهُ، وَعَيْنُهُ إِلَى قَفَاهُ، قَالَ وَرَبِّمَا قَالَ أَبْرُجَاءُ: فَيَشْقُ. قَالَ: ثُمَّ يَتَحَوَّلُ إِلَى الْجَانِبِ الْأُخْرَى فَيَفْعَلُ بِهِ مِثْلَ مَا فَعَلَ بِالْجَانِبِ الْأَوَّلِ، فَمَا يَفْرُغُ مِنْ ذَلِكَ الْجَانِبِ حَتَّى يَصْخِرَ ذَلِكَ الْجَانِبُ كَمَا كَانَ ثُمَّ يَعُودُ عَلَيْهِ فَيَفْعَلُ مِثْلَ مَا فَعَلَ الْمَرَّةَ الْأُولَى، قَالَ: قُلْتُ لَهُمَا: سُبْحَانَ اللَّهِ، مَا هَذَا؟ قَالَ: قَالَا لِي: انْطَلِقْ انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا فَاتَيْنَا عَلَى مِثْلِ التَّوَرِّ. قَالَ وَأَخْبَسَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: فَإِذَا فِيهِ لَعَنُوا وَأَصْرَاتُ، قَالَ: فَاطْلَعْنَا فِيهِ فَإِذَا فِيهِ رِجَالٌ وَنِسَاءٌ عُرَاةٌ،

وَإِذَا هُمْ يَأْتِيهِمْ لَهَبٌ مِنْ أَسْفَلَ مِنْهُمْ، فَإِذَا آتَاهُمْ ذَلِكَ اللَّهُبُ
 صُورُوا، قَالَ: قُلْتُ لَهُمَا: مَا هَؤُلَاءِ؟ قَالَ: قَالَا لِي: انْطَلِقْ انْطَلِقْ،
 قَالَ: فَانْطَلَقْنَا فَاتَيْنَا عَلَى نَهْرٍ - حَسِبْتُ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ - أَحْمَرٌ مِثْلَ الدَّمِ،
 وَإِذَا فِي النَّهْرِ رَجُلٌ سَابِحٌ يَسْبَحُ، وَإِذَا عَلَى شَطْرِ النَّهْرِ رَجُلٌ قَدْ جَمَعَ
 عِنْدَهُ حِجَارَةٌ كَثِيرَةٌ، وَإِذَا ذَلِكَ السَّابِحُ سَبَحَ مَا سَبَحَ، ثُمَّ يَأْتِي ذَلِكَ
 الَّذِي قَدْ جَمَعَ عِنْدَهُ الْحِجَارَةَ فَيَقْعُرُ لَهُ فَاهُ فَيَلْقِمُهُ حِجْرًا فَيَنْطَلِقُ
 يَسْبَحُ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ، كُلَّمَا رَجَعَ إِلَيْهِ فَعَرَّ لَهُ فَاهُ فَالْقِمَهُ حِجْرًا، قَالَ:
 قُلْتُ لَهُمَا: مَا هَذَا؟ قَالَ: قَالَا لِي: انْطَلِقْ انْطَلِقْ، قَالَ: فَانْطَلَقْنَا فَاتَيْنَا
 عَلَى رَجُلٍ كَرِيهٍ السَّرَاةَ كَأَنَّهُ مَا أَنْتَ رَأَى رَجُلًا مَرَّةً، فَإِذَا عِنْدَهُ نَارٌ
 يَحُشُّهَا وَيَسْعَى حَوْلَهَا، قَالَ: قُلْتُ لَهُمَا: مَا هَذَا؟ قَالَ: قَالَا لِي: انْطَلِقْ
 انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا فَاتَيْنَا عَلَى رَوْضَةٍ مُعْتَمَةٍ فِيهَا مِنْ كُلِّ لَوْنٍ الرَّبِيعُ، وَإِذَا
 بَيْنَ ظَهْرِي الرَّوْضَةِ رَجُلٌ طَوِيلٌ لَا أَكَادُ أَرَى رَأْسَهُ طَوَّلًا فِي السَّمَاءِ،
 وَإِذَا حَوْلَ الرَّجُلِ مِنْ أَكْثَرٍ وَلَدَانِ رَأَيْتُهُمْ قُطْعًا، قَالَ: قُلْتُ لَهُمَا: مَا
 هَذَا؟ مَا هَؤُلَاءِ؟ قَالَ: قَالَا لِي: انْطَلِقْ انْطَلِقْ، قَالَ: فَانْطَلَقْنَا فَاتَيْنَا
 إِلَى رَوْضَةٍ عَظِيمَةٍ لَمْ أَرِ رَوْضَةً قَطُّ أَعْظَمَ مِنْهَا وَلَا أَحْسَنَ، قَالَ: قَالَا
 لِي: إِرْقُ، فَارْتَقَيْتُ فِيهَا، قَالَ: فَارْتَقَيْنَا فِيهَا فَاتَيْنَا إِلَى مَدِينَةٍ مَبْنِيَّةٍ
 بِلَبْنٍ ذَهَبٍ وَلَبْنِ فِضَّةٍ، فَاتَيْنَا بَابَ الْمَدِينَةِ فَاسْتَفْتَحْنَا فَفُتِحَ لَنَا
 فَدَخَلْنَاهَا فَتَلَقَّانَا فِيهَا رَجَالٌ شَطْرَ مَنْ خَلَقَهُمْ كَأَحْسَنِ مَا أَنْتَ رَأَى،
 وَشَطْرَ كَأَفْحٍ مَا أَنْتَ رَأَى، قَالَ: قَالَا لَهُمَا: إِذْهَبُوا افْعُوا فِي ذَلِكَ النَّهْرِ،
 قَالَ: وَإِذَا نَهْرٌ مُغْتَرِضٌ يَجْرِي كَأَنَّ مَاءَهُ الْمَخْضُ مِنَ الْبَيَاضِ، فَذَهَبُوا
 فَوَقَعُوا فِيهِ، ثُمَّ رَجَعُوا إِلَيْنَا قَدْ ذَهَبَ ذَلِكَ السُّوءُ عَنْهُمْ فَصَارُوا فِي
 أَحْسَنِ صُورَةٍ، قَالَ: قَالَا لِي: هَذِهِ جَنَّةُ عَدْنٍ وَهَذَا كَمَثَرٍ لَكَ، قَالَ:
 فَسَمَا بَصْرِي صَعْدًا فَإِذَا قَصْرٌ مِثْلُ الرَّبَابَةِ الْبَيْضَاءِ، قَالَ: قَالَا لِي:
 هَذَا كَمَثَرٍ لَكَ، قَالَ: قُلْتُ لَهُمَا: بَارَكَ اللَّهُ فِيكُمْمَا، ذَرَانِي قَدْ شِلْتُ، قَالَا
 أَمَا الْآنَ فَلَا وَأَنْتَ دَا جِلُّهُ، قَالَ: قُلْتُ لَهُمَا: فَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ مِنْذُ اللَّيْلَةِ
 عَجَبًا، فَمَا هَذَا الَّذِي رَأَيْتُ؟ قَالَ: قَالَا لِي: أَمَا إِنَّا سَنُخْبِرُكَ، أَمَا الرَّجُلُ

الْأَوَّلَ الَّذِي آتَتْ عَلَيْهِ يَنْتَلِعُ رَأْسُهُ بِالْحَجَرِ فَإِنَّهُ الرَّجُلُ يَأْخُذُ الْقُرْآنَ
فَيَرْفُضُهُ وَيَتَأَمُّ عَنِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ، وَأَمَّا الَّذِي آتَتْ عَلَيْهِ يُشْرِشُرُ
شِدْقَهُ إِلَى قَفَاهُ وَمَنْجَرُهُ إِلَى قَفَاهُ وَعَيْنُهُ إِلَى قَفَاهُ فَإِنَّهُ الرَّجُلُ يَغْدُو مِنْ
بَيْتِهِ فَيَكْذِبُ الْكَذِبَةَ تَبْلُغُ الْآفَاقَ، وَأَمَّا الرَّجَالُ وَالنِّسَاءُ الْعُرَاةُ الَّذِينَ
فِي مَثَلِ بِنَاءِ التَّنُورِ فَهُمْ الزُّنَاةُ وَالزَّوَانِي، وَأَمَّا الرَّجُلُ الَّذِي آتَتْ عَلَيْهِ
يَسْخُ فِي النَّهْرِ وَيَلْقَمُ الْحِجَارَةَ فَإِنَّهُ أَكَلَ الرِّبَا، وَأَمَّا الرَّجُلُ الْكَرِيمُ
الْمَرَاةُ الَّذِي عِنْدَ النَّارِ يَحْشُهَا وَيَسْعَى حَوْلَهَا فَإِنَّهُ مَالِكُ خَارِجِ جَهَنَّمَ،
وَأَمَّا الرَّجُلُ الطَّوِيلُ الَّذِي فِي الرُّوْضَةِ فَإِنَّهُ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَمَّا الْوَلَدَانِ
الَّذِينَ حَوْلَهُ فَكُلُّ مَوْلُودٍ مَاتَ عَلَى الْفِطْرَةِ. قَالَ: فَقَالَ بَعْضُ
الْمُسْلِمِينَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ، وَأَمَّا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَانُوا شَطَرًا مِنْهُمْ حَسَنٌ وَشَطَرًا
مِنْهُمْ فَبَيْنَهُمْ قَوْمٌ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرُ سَيِّئًا تَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُمْ

رواه البخاري، باب تعبير الرؤيا بعد صلاة الصبح، رقم: ٧٠٤٧

उत्तरत समुरा भिन जुहुज रदियल्लाहु अहु इरमाते हैं के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अकसर अपने सदाभा से
पूछा करते थे के तुममें से किसी ने कोई ज्वाब देभा है? जो कोई ज्वाब
जयान करता (तो आप उसकी ताबीर ईरशाह इरमाते). अक सुजह
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: रात को
मैंने ज्वाब देभा है के हो इरिशते मेरे पास आओ और मुझे उठा कर कहा:
हमारे साथ यलिये. मैं उनके साथ यल दिया. अक शप्स पर हमारा
गुजर हुवा जो लेटा हुवा है और दूसरा उसके पास पथर उठाओ हुवे
जभा है और लेटे हुवे शप्स के सर पर जोर से पथर मारता है जिसकी
वजह से उसका सर कुयल जाता है और पथर लुणहक कर दूसरी तरफ
यला जाता है. ये जाकर पथर उठाकर लाता है, उसके वापस आने से
पेहले उसका सर बिदकुल सहीह जैसे पेहले था वैसा ही हो जाता है.
इर ये उसी तरह पथर मारता है और वही कुछ होता है जो पेहले हुवा
था. मैंने उन दोनों से तअज्हुज से कहा: सुज्जानल्लाह, ये दोनों शप्स
कौन हैं? (और ये क्या मामला हो रहा है?) उन्होंने कहा: यलिये आगे

ચલિયે. હમ આગે ચલે. હમારા ગુઝર એક શખ્સ પર હુવા જો ચિત લેટા હુવા હૈં ઓર એક શખ્સ ઉસકે પાસ ઝંબૂર (લોહે કી કીલેં નિકાલને વાલા આલા) લિયે બળા હૈં, જો લેટે હુવે શખ્સ કે ચેહરે કે એક જાનિબ આકર ઊસકા જબળા, નથના ઓર આંખ ગુદી તક ચીરતા ચલા જાતા હૈં, ફિર દૂસરી જાનિબ ભી ઈસી તરહ કરતા હૈં. અભી યે દૂસરી જાનિબ સે ટ્રિગ નહીં હોતા કે પેહલી જાનિબ બિલ્કુલ અચ્છી હો જાતી હૈં. વો ઈસી તરહ કરતા રેહતા હૈં. મૈંને ઉન દોનોં સે કહા: સુખ્હાનલ્લાહ, યે દોનોં કૌન હૈં? ઉન્હોંને કહા: ચલિયે આગે ચલિયે. હમ આગે ચલે, એક તન્નૂર કે પાસ પહુંચે જિસમેં બળા શેરો ગુલ હો રહા હૈં, હમને ઉસમેં ઝાંક કર દેખા તો ઉસમેં બહુત સે મઈ વ ઓરત નંગે હૈં, ઉનકે નીચે સે આગ કા એક શોલા આતા હૈં, જબ વો ઉનકો અપની લપેટ મેં લેતા હૈં તો વો ચીખને લગતે હૈં. મૈંને ઉન દોનોં સે પૂછા: યે કૌન લોગ હૈં? ઉન્હોંને કહા: ચલિયે આગે ચલિયે. હમ આગે ચલે, એક નહર (ઝીલ) પર પહુંચે જો ખૂન કી તરહ સુર્ખ (લાલ) થી ઓર ઉસમેં એક શખ્સ તૈર રહા થા ઓર નહર કે કિનારે દૂસરા શખ્સ થા જિસને બહુત સે પથ્થર જમા કર રખ્ખે થે, જબ તૈરને વાલા શખ્સ તૈરતે હુવે ઉસ શખ્સ કે પાસ આતા હૈં જિસને પથ્થર જમા કિયે હુવે હૈં તો યે શખ્સ અપના મુંહ ખોલ દેતા હૈં. કિનારે વાલા શખ્સ ઉસકે મુંહ મેં પથ્થર ડાલ દેતા હૈં (જિસકી વજહ સે વો દૂર) ચલા જાતા હૈં, ઓર ફિર તૈર કર વાપસ ઉસી શખ્સ કે પાસ આતા હૈં. જબ ભી યે શખ્સ તૈરતે હુવે કિનારે વાલે શખ્સ કે પાસ આતા હૈં તો અપના મુંહ ખોલ દેતા હૈં ઓર કિનારે વાલા શખ્સ ઉસકે મુંહ મેં પથ્થર ડાલ દેતા હૈં. મૈંને ઉન દોનોં સે પૂછા: યે દોનોં શખ્સ કૌન હૈં? ઉન દોનોં ને કહા: ચલિયે આગે ચલિયે. ફિર હમ આગે ચલે તો જિતને બદસૂરત આદમી તુમને દેખે હોંગે ઉન સબસે ઝિયાદા બદસૂરત આદમી કે પાસ સે હમ ગુઝરે, ઉસકે પાસ આગ જલ રહી થી જિસકો વો ભળકા રહા થા ઓર ઉસકે ચારોં તરફ દોળ રહા થા. મૈંને ઉનસે પૂછા: યે શખ્સ કૌન હૈં? ઉન્હોંને કહા: ચલિયે આગે ચલિયે. ફિર હમ એક ઐસે બાગ મેં પહુંચે જો ઘેરા બેરા થા ઓર ઉસમેં મૌસમેં બહાર કે તમામ ફૂલ થે. ઉસ બાગ કે દરમિયાન (બીચ) એક બહુત લમ્બે સાહબ નઝર આએ. ઉનકે બહુત ઝિયાદા લમ્બા હોને કી વજહ સે મેરે લિયે ઉનકે સર કો દેખના મુશ્કિલ

થા, ઉનકે ચારોં તરફ બહુત સારે બચ્ચે થે, ઈતને ઝિયાદા બચ્ચે મૈને કભી નહીં દેખે. મૈને પૂછા: યે કોન હેં ? ઔર યે બચ્ચે કોન હેં ? ઉન્હોંને મુઝસે કહા: આગે ચલિયે આગે ચલિયે. ફિર હમ ચલે ઔર એક બળે બાગ મેં પહુંચે, મૈને ઈતના બળા ઔર ખૂબસૂરત બાગ કભી નહીં દેખા. ઉન્હોંને મુઝસે કહા: ઈસકે ઊપર ચળિહયે. હમ ઉસ પર ચળે ઔર એસે શહર કે કરીબ પહુંચે જો ઈસ તરહ બના હુવા થા કે ઉસકી એક ઈંટ સોને કી થી ઔર એક ઈંટ ચાંદી કી થી. હમ શહર કે દરવાઝે કે પાસ પહુંચે ઔર ઉસે ખુલવાયા, વો હમારે લિયે ખોલ દિયા ગયા. હમ ઉસમેં એસે લોગોં સે મિલે જિનકે જિસ્મ કા આધા હિસ્સા ઈતના ખૂબસૂરત થા કે તુમને ઈતના ખૂબસૂરત ન દેખા હોગા ઔર આધા હિસ્સા ઈતના બદસૂરત થા કે ઉતના બદસૂરત તુનમે ન દેખા હોગા. ઉન દોનોં ફરિશ્તોં ને ઉન લોગોં સે કહા કે જાઓ ઈસ નહર મેં ફૂદ જાઓ. મૈને દેખા સામને એક ચૌળી નહર બેહ રહી હે જિસકા પાની દૂધ જેસા સુફેદ હે. વો લોગ ઉસમેં ફૂદ ગએ, ફિર જબ વો હમારે પાસ વાપસ આએ તો ઉનકી બદસૂરતી ખત્મ હો ચુકી થી ઔર વો બહુત ખૂબસૂરત હો ચુકે થે. દોનોં ફરિશ્તોં ને મુઝસે કહા: યે જન્નતે અદન હે ઔર યે આપકા ઘર હે. મેરી નઝર ઊપર ઉઠી તો મૈને સુફેદ બાદલ કી તરહ એક મહલ દેખા, ઉન્હોંને કહા: યહી આપકા ઘર હે. મૈને ઉનસે કહા: **يَا رُكَّ اللَّهُ فِرْكُ** (અલ્લાહ તઅલા તુમ દોનોં મેં બરકત દે) મુઝે છોળો મૈં ઉસકે અંદર જાઊં. ઉન્હોંને કહા: અબી નહીં લેકિન બાદ મેં તશરીફ લે જાએંગે. મૈને ઉનસે પૂછા: આજ રાત મૈને અજબ ચીજોં દેખી હેં, યે કયા હેં ? ઉન્હોંને મુઝસે કહા: અબ હમ આપકો બતાતે હેં. પેહલા શખ્સ જિસકે પાસ સે આપ ગુઝરે ઔર ઉસકા સર પથ્થર સે કુચલા જા રહા થા યે વો હે જો કુઆન સીખતા હે ઔર ઉસકો છોળ દેતા હે (ન પળતા હે ન અમલ કરતા હે) ઔર ફર્ઝ નમાઝ છોળ કર સો જાતા હે. (દૂસરા) વો શખ્સ જિસકે પાસ સે આપ ગુઝરે ઔર ઉસકે જબળે, નથને ઔર આંખ કો ગુદી તક ચીરા જા રહા થા યે વો હે જો સુબહ ઘર સે નિકલ કર જૂટ બોલતા હે ઔર વો જૂટ દુનિયા મેં ફેલ જાતા હે. (તીસરે) વો નંગે મદં ઔર ઔરતેં જિન્હેં આપને તનૂર મેં જલતે હુવે દેખા થા, ઝિન્નાકાર (હરામકારી કરને વાલે) મદં ઔર ઔરતેં હેં. (ચૌથે) વો શખ્સ જિસકે પાસ સે આપ ગુઝરે જો નહર મેં તૈર

રહા થા ઓર ઉસકે મુંહ મેં પથ્થર ડાલા જા રહા થા, સૂદખોર (વ્યાજ ખાનેવાલા) હૈ. (પાંચવાં) વો બદસૂરત આદમી જિસકે પાસ સે આપ બુઝરે જો આગ જલા રહા થા ઓર ઉસકે ચારોં તરફ દોળ રહા થા, જહન્નમ કા દારોગા (મુહાકિઝ) હૈ જિસકા નામ માલિક હૈ. (છટ્ટે) વો સાહબ જો બાગ મેં થે હઝરત ઇબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ હૈં ઓર વો બચ્ચે જો ઉનકે ચારોં તરફ થે યે વો હૈં જો બચપન હી મેં કિતરત (ઈસ્લામ) પર મર ગયો. ઈસ પર કિસી સહાબી ને પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ મુશરિકીન કે બચ્ચોં કા કયા હોગા? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુશરિકીન કે બચ્ચે ભી (વહી) થે. ઓર વો લોગ જિનકા આધા જિસ્મ ખૂબસૂરત ઓર આધા જિસ્મ બદસૂરત થા યે વો લોગ થે જિન્હોંને અચ્છે અમલ કે સાથ બુરે અમલ કિયે, અલ્લાહ તઆલા ને ઉનકે ગુનાહ માફ કર દિયે. (બુખારી)

۲۰۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ وَأَبِي الزَّدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنِّي لَأَعْرِفُ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَيْنَ الْأُمَمِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ تَعْرِفُ أُمَّتَكَ؟ قَالَ: أَعْرِفُهُمْ يُؤْتُونَ كُتُبَهُمْ بِأَيْمَانِهِمْ وَأَعْرِفُهُمْ بِسَيِّمَاتِهِمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ وَأَعْرِفُهُمْ بِنُورِهِمْ يَسْمَعُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ. رواه أحمد ۱۹۶/۵

હઝરત અબુઝર ઓર હઝરત અબુ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં સારી ઉમ્મતોં મેં સે અપની ઉમ્મત કો કયામત કે દિન પેહચાન લૂંગા, સહાબા કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ ! આપ અપની ઉમ્મત કો કેસે પેહચાનેંગે? આપને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં ઉન્હેં ઉનકે આમાલનામે દાએ (સીધે) હાથ મેં દિયે જાને કી વજહ સે પેહચાનૂંગા ઓર ઉન્હેં ઉનકે ચેહરોં કે નૂર કી વજહ સે પેહચાનૂંગા જો સજદોં કી કસરત (ઝિયાદતી) કી વજહ સે ઉન પર નુમાયાં (જાહિર) હોગા. ઓર ઉન્હેં ઉનકે ચેક (ખાસ) નૂર કી વજહ સે પેહચાનૂંગા જો ઉનકે આગે આગે દોળ રહા હોગા. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: યે નૂર હર મોમિન કે ઇમાન કી શૈશની હોગી. હર એક કી ઇમાની કુવ્વત કે બકદર ઉસે શૈશની મિલેગી. (કશફુરહમાન)

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

નમાઝ

અલ્લાહ તઆલા કી કુદરત સે બરાહે-રાસ્ત ઈસ્તિફાદા (ડાઈરેક્ટ ફાઈદા ઉઠાને) કે લિયે અલ્લાહ રબ્બુલ-ઈઝઝત કે અવામિર (હુકમો) કો હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે તરીકા પર પૂરા કરને મેં સબસે અહમ ઔર બુન્યાદી અમલ નમાઝ હે.

ફઝ નમાઝે

આયાતે ફુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ૧૫]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: બેશક નમાઝ બે-હયાઈ ઔર બુરે કામો સે રોકતી રહેતી હે. (સૂરએ અન્કબૂત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

[البقرة: ૧૭૭]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ખુસૂસન નમાઝ કી પાબંદી કી ઔર ઝકાત અદા કી તો ઉનકે રબ કે પાસ ઉનકા સવાબ મેહફૂલ હે ઔર ન ઉનકો કિસી કિસ્મ કા ખોફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન (ઉદાસ) હોગે. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالَ﴾

[البراهيم: ૩૧]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ મેરે ઈમાન વાલે બંદોં સે કેહ દીજિયે કે વો
નમાઝ કી પાબંદી રખેં ઓર જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હે ઉસમેં સે કુછ
બુકિયા ઓર એલાનિયા ખૈરાત ભી કિયા કરે ઉસ દિન કે આને સે પેહલે
પેહલે કે જિસ દિન ન કોઈ ખરીદ વફરોખત હોગી (કે કોઈ ચીઝ દેકર નેક
આમાલ ખરીદ લિયે જાએ) ઓર ન ઉસ દિન કોઈ દોસ્તી કામ આએગી
(કે કોઈ દોસ્ત તુમહેં નેક આમાલ દે દે). (સૂરએ ઈબ્રાહીમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَاءَنَا﴾ [الرقيم: 10]

હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ ને દુઆ ફરમાઈ: અય મેરે
રબ ! મુઝકો ઓર મેરી ઔલાદ કો નમાઝ કા ખાસ એહતિમામ
(પાબંદી) કરને વાલા બના દીજિયે. અય હમારે રબ ! ઓર મેરી યે દુઆ
કુબૂલ કર લીજિયે. (સૂરએ ઈબ્રાહીમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿اقِمِ الصَّلَاةَ لِلذَّكَاءِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ
الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ [نبي اسرائيل: 178]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: ઝવાલે આફતાબ સે લેકર રાત કે અંધેરા હોને તક
નામઝે અદા કીજિયે, યાની ઝુહર, અસર, મગરિબ, ઈશા ઓર ફજર કી
નમાઝ ભી અદા કીજિયે. બેશક ફજર કી નમાઝ (આમાલ લિખને વાલે)
ફરિશ્તોં કે હાઝિર હોને કા વકત હે. (સૂરએ બની ઈસ્રાઈલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ [المرمون: 9]

(અલ્લાહ તઆલા ને કામયાબ ઈમાન વાલોં કી એક સિફત
(ખૂબી) યે બયાન ફરમાઈ કે) વો અપની ફર્જ નમાઝોં કી પાબંદી કરતે
હે. (સૂરએ મોમિનૂન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ الْجُمُعَةِ
فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ﴾ [الحمة: 9]

યે હુકમ નહીં દિયા ગયા કે મੈં માલ જમા કરું ઔર તાજિર (બિઝનિસ મેન) બનું બલ્કે મુઝે યે હુકમ દિયા ગયા હૈ કે આપ અપને રબ કી તસ્બીહ ઔર તારીફ કરતે રહેં, નમાઝ પઢને વાલોં મેં શામિલ રહેં ઔર અપને રબ કી ઇબાદત મેં મશગૂલ રહેં યહાં તક કે આપકો મૌત આ જાએ. (શર્હુસ્સુન્નહ, મિશકાતુલ-મસાબીહ)

۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي سُؤَالِ جِبْرِئِيلَ إِيَّاهُ عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنْ تُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ، وَتَقْتُمْرَ، وَتَقْتَبِلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، وَأَنْ تَبِمَ الْوُضُوءِ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ قَالَ: فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَأَنْتَ مُسْلِمٌ قَالَ: نَعَمْ قَالَ: صَدَقْتُ. رواه ابن حزيمة ۱/۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને (જબકે વો એક અજનબી શખ્સ કી શકલ મેં હાજિર હુવે થે) ઇસ્લામ કે બારે મેં સવાલ કિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇસ્લામ યે હૈ કે તુમ (દિલ વ જબાન સે) ઇસ બાત કી શહાદત (ગવાહી) અદા કરો કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં ઔર મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) અલ્લાહ તઆલા કે રસૂલ હૈં, નમાઝ પઢો, ઝકાત અદા કરો, હજ ઔર ઉમરહ કરો, જનાબત (મદં ઔરત કી સુબહત, હમબિસ્તરી કી નાપાકી) સે પાક હોને કે લિયે ગુસ્લ કરો, વુઝૂ કો પૂરા કરો ઔર રમઝાન કે રોઝે રખ્ખો. હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને પૂછા: જબ મેં યે સારે આમાલ કરલૂં તો કયા મેં મુસલમાન હો જાઊંગા? ઇરશાદ ફરમાયા: હાં. હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને અર્ઝ કિયા: આપને સય ફરમાયા. (ઇબ્ને ખુઝૈમા)

۴- عَنْ قُرَّةِ بْنِ دَعْمُوسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَلْقَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ فِي حُجَّةِ الْوَدَاعِ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَا تَعْلَمُ الْيُنَا؟ قَالَ: أَعْلَمُ الْيُنَا أَنْ تَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَتُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَتَحُجُّوا الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَتَصُومُوا رَمَضَانَ فَإِنْ

૮- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الصَّلَاةُ عَمُودُ الدِّينِ. رواه ابن نمير في الحلية وهو حديث حسن، الجامع الصغير ١٢٠/٢

હજરત ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: નમાઝ દીન કા સુતૂન (ખમ્બા, અસલ) હૈ. (હિલ્યતુલ-ઓલિયા, જામિએ સગીર)

૮- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ آخِرُ كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ، اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ. رواه أبو داود، باب في حق السلوك، رقم: ૫૧૦૬

હજરત અલી રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને આખરી વસિયત યેં ઇરશાદ ફરમાઈ: નમાઝ, નમાઝ- અપને ગુલામોં ઓર માતહતોં (અપને સે નીચે વાલોં, જો કિસી ભી તરહ આપકી જિમ્મેદારી મેં હોં) કે બારે મેં અલ્લાહ તઆલા સે ડરો યાની ઉનકે હુકૂક (હક) અદા કરો. (અબૂ દાઉદ)

૯- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَلْبَلَ مِنْ خَيْرٍ، وَمَعَهُ غُلَامَانِ، فَقَالَ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخَذِمْنَا، قَالَ: خُذَا يَهُمَا شَيْئًا، قَالَ: خِزْلِي قَالَ: خُذْ هَذَا وَلَا تَضْرِبْهُ، فَإِنِّي قَدْ رَأَيْتَهُ يُصَلِّي مُقْبِلًا مِنِّي خَيْرًا، وَإِنِّي قَدْ نَهَيْتُ عَنْ ضَرْبِ أَهْلِ الصَّلَاةِ. (ومع بعض الحديث) رواه

احمد الطبراني، مجمع الزوائد ૧૩૩/૧

હજરત અબૂ ઉમામા રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જૈબર સે વાપસ તશરીફ લાએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ દો ગુલામ થે. હજરત અલી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમેં ખિદમત કે લિયે કોઈ ખાદિમ (નોકર) દે દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઈન દોનોં મેં સે જૈનસા ચાહો લે લો. ઉન્હોંને અર્જ કિયા: આપ હી પસંદ ફરમા દે. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનમેં સે એક કી તરફ ઇશારા કરકે ફરમાયા: ઈસકો

لے لو لےکین اُسکو مارنا نہی کُیو کے پبہر سے واپسی پر مینے اُسکو
نماز پڑھتے دیکھا ہے اور مَیو نے نمازیوں کو مارنے سے مَنایا گیا
ہے۔ (مسند احمد، تہران، مجملہ ۱۰۱-۱۰۲)

۱۰- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، مَنْ أَحْسَنَ وَضُوءَهُنَّ وَصَلَاهُنَّ يُوقِيَهُنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَخُشُوعَهُنَّ، كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ غُفِرَ لَهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذِّبَهُ. رواه ابو داود، باب المحافظة على الصلوات، رقم: ۴۲۰

حضرت عبد الصامت رضی اللہ عنہ نے فرمایا کہ میں نے رسول اللہ ﷺ سے فرماتے ہوئے سنا: اللہ تعالیٰ نے پانچ نمازوں کی وضو، رکعت اور خشوع کا عہد کیا ہے۔ جو شخص اس عہد کو اچھے طریقے سے نبھائے گا، اللہ تعالیٰ اس کی غلطیوں کو بخشتا ہے۔ اور جو شخص اس عہد کو نبھانے میں کوتاہی کرے گا، اللہ تعالیٰ اس کی غلطیوں کو بخشتا ہے یا نہیں اس کا ارادہ ہے۔ (ابو داؤد)

۱۱- عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ حَافَظَ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ عَلَى وَضُوءٍ هَا وَمَوَاقِعِهَا وَرُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا يَرَاهَا حَقًّا لِلَّهِ عَلَيْهِ حُرْمٌ عَلَى النَّارِ. رواه احمد ۲۶۷/۴

حضرت حنظلہ الاسدی رضی اللہ عنہ نے فرمایا کہ میں نے رسول اللہ ﷺ سے فرمایا: جو شخص پانچ نمازوں کی وضو، رکعت اور سجدہ اچھے طریقے سے نبھائے گا، اللہ تعالیٰ اس کی غلطیوں کو بخشتا ہے اور اس کی غلطیوں کو بخشتا ہے یا نہیں اس کا ارادہ ہے۔ (ابو داؤد)

દિયા જાએગા. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۲- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رِبْعِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي قَرَضْتُ عَلَى أُمَّتِكَ خَمْسَ صَلَوَاتٍ، وَعَهْدْتُ
عِنْدِي عَهْدًا، أَنَّهُ مَنْ جَاءَ يُحَافِظُ عَلَيْهِنَّ يُوفِّيَهُنَّ أَذْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ
لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهِنَّ فَلَا عَهْدَ لَهُ عِنْدِي. رواه أبو داود، باب المحافظة على

الصلوات، رقم: ૧૩૦

હજરત અબૂ કતાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે
હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાતે હેં: મૈને તુમ્હારી ઉમ્મત પર પાંચ
નમાઝો ફર્જ કી હેં ઓર ઈસ બાત કી મૈને જિમ્મેદારી લે લી હે કે જો શખ્સ
(મેરે પાસ) ઈસ હાલ મેં આએગા કે ઉસને પાંચ નમાઝોં કો ઉનકે વક્ત
પર અદા કરને કા એહતિમામ (પાબંદી) કિયા હોગા ઉસકો જન્નત મેં
દાખિલ કરૂંગા ઓર જિસ શખ્સ ને નમાઝોં કા એહતિમામ નહીં કિયા
હોગા તો મુજ પર ઉસકી કોઈ જિમ્મેદારી નહીં (ચાહે માફ કરદૂં યા સજા
દૂં). (અબૂ દાઉદ)

۱۳- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ عَلِمَ
أَنَّ الصَّلَاةَ حَقٌّ وَاجِبٌ دَخَلَ الْجَنَّةَ. رواه عبد الله بن أحمد في زيادته و
أبو يعلى الإله قال: حَقٌّ مَكْتُوبٌ وَاجِبٌ وَالنَّارُ شِعْوٌ، وَرِجَالُهُ مُوْتَقُونَ، مُجْمَعٌ

الرواة ૧૦/૨

હજરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જો શખ્સ નમાઝ પઢને કો ઝરૂરી સમજે વો જન્નત મેં દાખિલ
હોગા. (મુસ્નદે અહમદ, અબૂ યઅલા, બઝઝાર, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

۱۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرَيْظٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَوَّلُ
مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ
سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ. رواه الطبراني في الأوسط ولا

باسمِ استاذہ انشاء اللہ، الترغیب ۱/۲۴۵

حضرت ابوہریرہؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جو نماز کو پڑھتا ہے اور اس میں غلطی ہو تو اس کی نماز قبول ہوگی، اگر نماز کو پڑھتا ہے اور اس میں غلطی ہو تو اس کی نماز قبول ہوگی، اور اگر نماز پڑھتا ہے تو اس کی نماز قبول ہوگی۔ (ترمذی، ترمذی)

۱۵- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: إِنْ فَلَانًا بَضَلَنِي فَإِذَا أَصْبَحَ سَرَقَ قَالَ: سَيَنْهَاهُ مَا يَقُولُ. رواه البزار ورجاله ثقات، مجمع

الزوائد ۲/۵۳۱

حضرت جابرؓ سے روایت ہے کہ ایک شخص نے نبی کریم ﷺ سے کہا: اگر فلاں نے میری نماز چھین لی تو کیا کرنا چاہیے؟ نبی کریم ﷺ نے فرمایا: اس شخص سے کہو کہ اگر فلاں نے تمہاری نماز چھین لی تو تم اس سے کہو کہ تمہاری نماز قبول ہوگی، اور اگر فلاں نے تمہاری نماز چھین لی تو تم اس سے کہو کہ تمہاری نماز قبول ہوگی۔ (ترمذی، ترمذی)

۱۶- عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ الْمُسْلِمُ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ صَلَّى الصَّلَاةَ الْخَمْسَ، تَحَاتَّتْ غَطَايَاهُ كَمَا يَتَحَاتُّ هَذَا الْوَرَقُ. وَقَالَ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزَلَمَانِ اللَّيْلِ إِذَا الْخَسَفَ يَذْهَبِ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلَّذِينَ﴾

[هو: ۱۴] (وهو جزء من الحديث) رواه أحمد ۵/۴۳۷

حضرت سلمانؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جو مسلمان نماز پڑھتا ہے اور اس میں غلطی ہو تو اس کی نماز قبول ہوگی، اور اگر مسلمان نماز پڑھتا ہے تو اس کی نماز قبول ہوگی، اور اگر مسلمان نماز پڑھتا ہے تو اس کی نماز قبول ہوگی۔ (ترمذی، ترمذی)

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ ۖ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ
ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

तिलावत करमाई. (तरजुमा: अय मुहम्मद! आप दिन के दोनों किनारों और रात के कुछ हिस्सों में नमाज की पाबंदी किया कीजिये. बेशक नेकियां बुराईयों को दूर कर देती हैं. ये बातें मुकम्मल नसीहत हैं उन लोगों के लिये जो नसीहत कुबूल करने वाले हैं). (मुस्नदे अहमद)

शर्हदा: आज उलमा के नजदीक दो किनारों से मुराद दो हिस्से हैं. पहले हिस्से में सुबह की नमाज और दूसरे हिस्से में जुहर और असर की नमाजें मुराद हैं. रात के कुछ हिस्सों में नमाज पण्डने से मुराद मगरिब और ईशा की नमाजों का पण्डना है. (तफ्सीरें ईब्ने कसीर)

١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتُ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ. بَابُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ. ٥٥٢ رَقْم.

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद करमाया: पांचों नमाजें, जुम्मा की नमाज पिछले जुम्मा तक और रमजान के रोजे पिछले रमजान तक दरमियानी औकात (बीच के वकत) के तमाम गुनाहों के लिये कफ़ारा हैं जबके इन आमाज को करने वाला कबीरा (बड़े) गुनाहों से बचे. (मुस्लिम)

١٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حَافِظَ عَلَى هَؤُلَاءِ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ لَمْ يَكُتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ. (الحديث رواه ابن

عزيمه في صحيحه ١٨٠/٢)

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद करमाया: जो शम्स इन पांच इक़ नमाजों को पाबंदी से पण्डता है वो अल्लाह तआला की ईबादत से गाफ़िल रहने वालों में शुमार नहीं होता (नहीं गिना जाता). (ईब्ने जुअैमा)

۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا، فَقَالَ: مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا، وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يَحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ، وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَآبِي بْنِ خَلْفٍ. رواه أحمد والطبرانی

فی الکبیر والاوسط، ورجال احمد ثقات، مجمع الزوائد ۲/۲۱

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्दुमा से रिवायत है के अेक दिन नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने नमाज का जिक्र इरमाते हुवे एरशाद इरमाया: जो शप्स नमाज का ओहतिमाम करता है तो नमाज उसके लिये क्यामत के दिन नूर होगी, उस (के पूरे इमानदार होने) की दलील (सुबूत, गवाही) होगी और क्यामत के दिन अजाब से बचने का जरिया होगी. जो शप्स नमाज का ओहतिमाम नहीं करता उसके लिये क्यामत के दिन न नूर होगा न (उसके पूरे इमानदार होने की) कोई दलील होगी, न अजाब से बचने का कोई जरिया होगा और वो क्यामत के दिन फिरओन, हामान और उबय बिन जलफ के साथ होगा. (मुस्नदे अहमद, तबरानी, मजमूअ-जवाइद)

۲۰- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ

إِذَا اسْلَمَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ عَلَّمُوهُ الصَّلَاةَ. رواه الطبرانی فی الکبیر

۲۸۰/۸ وفی الحاشية: قال فی المجمع ۲/۹۳: رواه الطبرانی واليزار ورجاله رجال

الصحيح

उजरत अबू मालिक अशजई रदियल्लाहु अन्दु आपने वालिद से रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के उमाने में जब कोई शप्स मुसलमान होता तो (सहाबा किराम रदियल्लाहु अन्दुम) सबसे पेहले उसे नमाज सिखाते. (तबरानी)

۲۱- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ الدُّعَاءِ

أَسْمَعُ؟ قَالَ: خَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، وَذُبُرُ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ. رواه

الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب حديث يبرل ربما كل ليلة ١٠٠٠٠، رقم: ٣٤٩٩

حضرت ابو امامہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: (پڑھا) گویا: یا رسول اللہ! کون سے وقت کی دعا زیادہ قبول ہوتی ہے؟
 فرمایا: رات کے اخیرِ حیرسا میں اور کرم نماز کے بعد۔
 (ترمذی)

۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهَا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَعْتَمِلُ فَكَانَ بَيْنَ مَنْزِلِهِ وَمُعْتَمَلِهِ خُمُسَةُ أَنْهَارٍ، فَإِذَا أَتَى مُعْتَمَلَهُ عَمِلَ فِيهِ مَا شَاءَ اللَّهُ فَاصَابَهُ الْوَسْخُ أَوْ الْعَرَقُ فَكُلَّمَا مَرَّ بِنَهْرٍ اغْتَسَلَ مَا كَانَ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَبِهِ، فَكَذَلِكَ الصَّلَاةُ كُلَّمَا عَمِلَ خَطِيئَةً قَدَعَا وَاسْتَغْفَرَ غَيْرَ لَهُ مَا كَانَ قَبْلَهَا. رواه الزوار الطبرانی في الاوسط والكبير وزاد: ثُمَّ صَلَّى صَلَاةً اسْتَغْفَرَ غُفْرَ اللَّهِ لَهُ مَا كَانَ قَبْلَهَا وفيه: عبد الله بن قريط ذكره ابن حبان في الثقات، وبقيته رجاله وحال الصحيح، مجمع الروايات ٣٢/٢

حضرت ابو سعید خدری رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ انہوں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کو یہ فرمایا کہ: (پڑھا) گویا: یا رسول اللہ! کون سے وقت کی دعا زیادہ قبول ہوتی ہے؟
 فرمایا: رات کے اخیرِ حیرسا میں اور کرم نماز کے بعد۔
 (ترمذی)

નમાઝ સે પેહલે કે તમામ ગુનાહોં કો માફ ફરમા દેતે હેં. (બઝઝાર, તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۲۳- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنَا أَنْ نُسَبِّحَ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَنَحْمَدَهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَنَكْبِرَهُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ قَالَ: فَرَأَى رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الْمَنَامِ، فَقَالَ: أَمَرَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ تَسْبِّحُوا فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُوا اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَكْبِرُوا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَاجْعَلُوا خَمْسًا وَعِشْرِينَ وَاجْعَلُوا التَّهْلِيلَ مَعَهُنَّ فَقَدْ أَعْلَى النَّبِيُّ ﷺ فَحَدَّثَهُ فَقَالَ: افْعَلُوا. رواه الترمذی وقال: هذا حديث صحيح، باب منه ما جاء في التسبيح والتكبير والتحميد عند المنام، رقم: ۳۴۱۳، الجامع الصحيح وهو سنن الترمذی، طبع دار الكتب العلمية

હઝરત ઝૈદ બિન સાબિત રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે હમેં (નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફસે) હુકમ દિયા ગયા થા કે હમ હર નમાઝ કે બાદ સુબ્હાનલ્લાહ ૩૩ મરતબા, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ ૩૩ મરતબા, અલ્લાહુ અકબર ૩૪ મરતબા પળહેં. એક અન્સારી સહાબી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ખ્વાબ મેં દેખા કોઈ સાહબ કેહતે હેં: કયા તુમકો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હુકમ ફરમાયા હૈ કે હર નમાઝ કે બાદ સુબ્હાનલ્લાહ ૩૩ મરતબા, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ ૩૩ મરતબા, અલ્લાહુ અકબર ૩૪ મરતબા પળહો? ઉન્હોં ને કહા: જી હાં. ઉન સાહબ ને કહા: હર કલિમા કો ૨૫ મરતબા કરલો ઔર ઈન કલિમાત કે સાથ (૨૫ મરતબા) “લા ઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ” કા ઈઝાફ કરલો (બળહા લો). યુનાંયે સુબહ કો નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હોકર ખ્વાબ બયાન કિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફરમાયા: ઐસા હી કરલો, યાની ઈસકી ઈજાઝત ફરમા દી. (તિરમિઝી)

۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ قُرْآنَ الْمُهَاجِرِينَ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالُوا: قَدْ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّنُورِ بِاللَّرْجَاتِ الْعُلَى وَالتَّعِيمِ

الْمُقِيمِ فَقَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا: يَصْلُونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَتَتَصَدَّقُونَ وَلَا تَنْصَدُقُ، وَتُغْتَفُونَ وَلَا تُغْفَقُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَفَلَا أَعْلَمُكُمْ شَيْئًا تَذَرُكُمْ بِهِ مِنْ سَبَقِكُمْ، وَتَسْبِقُونَ بِهِ مَنْ بَعْدَكُمْ؟ وَلَا يَكُونُ أَحَدُ الْفَضْلِ مِنْكُمْ إِلَّا مَنْ صَنَعَ مِثْلَ مَا صَنَعْتُمْ. قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: تُسَبِّحُونَ وَتُكَبِّرُونَ وَتُحَمِّدُونَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً، قَالَ أَبُو صَالِحٍ: فَرَجَعَ قُرَاءَةُ الْمُهَاجِرِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالُوا: سَمِعَ إِخْوَانُنَا أَهْلَ الْأَنْوَالِ بِمَا فَعَلْنَا، فَفَعَلُوا مِثْلَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ. رواه مسلم، باب استحباب الذكر بعد الصلاة

..... رقم: 1347

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં એક મરતબા ફુકરા મુહાજિરીન હાઝિર હુવે ઔર અર્જ ક્રિયા: માલદાર બુલંદ (ઊંચે) દર્જે ઔર હમેશા રહેને વાલી નેઅમતે લે ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને પૂછા: વો કેસે? ઉન્હોને અર્જ ક્રિયા: જૈસે હમ નમાઝ પઞહતે હૈં વો નમાઝ પઞહતે હૈં, જૈસે હમ રોઝા રખતે હૈં વો રોઝા રખતે હૈં (લેકિન) વો સદકા દેતે હૈં હમ નહીં દે સકતે ઔર વો ગુલામ આઝાદ કરતે હૈં હમ નહીં કર સકતે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમહેં ઔસી ચીઝ ન સિખા દૂં કે જિસકી વજહ સે તુમ અપને સે આગે બઞહને વાલોં કે દર્જો કો હાસિલ કરલો ઔર અપને સે કમ દર્જા વાલે સે આગે બઞહે રહો ઔર કોઈ તુમસે ઉસ વક્ત તક અફઝલ ન હો જબ તક કે યે અમલ ન કરલે. ઉન્હોને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઝરૂર બતા દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: હર નમાઝ કે બાદ સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર, ૩૩-૩૩ મરતબા પઞહ લિયા કરો (ચુનાંચે ઉન્હોને ઇસ પર અમલ શુરૂ કર દિયા, લેકિન માલદારોં કો ભી રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા યે ફરમાન (હુકમ) પહુંચ ગયા તો વો ભી ઇસ પર અમલ કરને લગે) ફુકરા મુહાજિરીન ને દોબારા હાઝિર

होकर अर्ज किया के हमारे मालदार भाईयों ने भी ये सुन लिया और वो भी यही करने लगे. नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: ये तो अल्लाह तआला का इजल है जिसे याहें अता फरमा दें. (मुस्लिम)

۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: مَنْ مَسَّحَ اللَّهُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، لِيُكَفِّرَ بِسَعَةِ وَبِسَعُونَ، وَقَالَ: تَمَامُ الْجَمَاعَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. رواه مسلم باب استحباب

الذكر بعد الصلاة، وبيان صفته، رقم: ۱۳۵۲

इजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शम्स हर नमाज के बाद सुब्हानल्लाह उउ भरतभा, अल्लहु विल्लाह उउ भरतभा, अल्लाहु अकबर उउ भरतभा, ये कुल ८८ भरतभा हुवा, और १०० की गिन्ती पूरी करते हुवे अक भरतभा

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

पण्डे उसके गुनाह माफ हो जाते हैं अगर ये समन्दर के आग के बराबर हों. (मुस्लिम)

۲۶- عَنْ الْقُضَلِيِّ بْنِ الْحَسَنِ الصُّغَرِيِّ أَنَّ أُمَّ الْحَكَمِ أَوْضَاعَةَ ابْنَتِي الزُّبَيْرِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا حَدَّثَتْهُ عَنْ إِخْوَانِهَا أَنَّهَا قَالَتْ: أَصَابَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَبًّا فَلَدَخْتُ أَنَا وَأَخْتِي وَفَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَشَكُوْنَا إِلَيْهِ مَا نَحْنُ فِيهِ وَسَأَلَنَاهُ أَنْ يَأْمَرَ لَنَا بِشَيْءٍ مِنَ السَّبِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَبَقَكُنَّ بِتَأْمِي بِذِي، وَ لَكِنْ سَأَلَكُنَّ عَلَى مَا هُوَ خَيْرٌ لَكُنَّ مِنْ ذَلِكَ، تَكْبِرُنَ اللَّهُ عَلَى الرُّ

كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَ ثَلَاثِينَ تَكْبِيرَةً وَ ثَلَاثًا وَ ثَلَاثِينَ تَسْبِيحَةً وَ ثَلَاثِينَ وَ ثَلَاثِينَ تَحْمِيدَةً وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ حَذُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. رواه ابو داود، باب في مواضع العزم ٢٩٨٧، رقم ٠٠٠٠

હઝરત ફઝલ બિન હસન ઝમરી સે રિવાયત હે કે ઝુબૈર બિન અબ્દુલ મુત્તાલિબ કી દો સાહબજાદિયો (બેટિયો) મેં સે હઝરત ઉમ્મે હકમ યા હઝરત ઝુબાઆ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ને યે વાકિઆ બયાન કિયા કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ કુછ કેદી આએ. મેં ઔર મેરી બહન ઔર નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી બેટી હઝરત ફતિમા હમ તીનોં આપકી ખિદમત મેં હાઝિર હુઈ ઔર અપની મુશ્કિલાત કા ઝિક કરકે કુછ કેદી ખિદમત કે લિયે માંગે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ખાદિમ (નોકર) કે દેને મેં તો બદર કે યતીમ તુમસે પેહલે હૈં, અલબત્તા મેં તુમ્હે ખાદિમ સે બેહતર ચીઝ બતાતા હૂં. હર નમાઝ કે બાદ યે તીનોં કલિમે સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર ૩૩-૩૩ મરતબા ઔર એક મરતબા

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ حَذُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

પણ લિયા કરો. (અબૂ દાઉદ)

۲۷- عَنْ كُثَيْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَغْفَبَاتٌ لَا يَحِيبُ قَاتِلُهُنَّ، أَوْ قَاعِلُهُنَّ: ثَلَاثًا وَ ثَلَاثِينَ تَسْبِيحَةً، وَ ثَلَاثًا وَ ثَلَاثِينَ تَحْمِيدَةً، وَ أَرْبَعًا وَ ثَلَاثِينَ تَكْبِيرَةً فِي ذِكْرِ كُلِّ صَلَاةٍ.

رواه مسلم، باب استحباب الذكر بعد الصلاة ١٣٥٠، رقم ٠٠٠٠

હઝરત કઅબ બિન ઉજરહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નમાઝ કે બાદ પળહે જાને વાલે ચંદ કલિમાત એસે હૈં જિનકા

पण्डने वाला कभी मउरूम नहीं छोटा. वो कलिमात हर इम नमाज के बाद उउ भरतबा सुण्डानल्लाह, उउ भरतबा अल्लहु विल्लाह और उउ भरतबा अल्लाहु अकबर हैं. (मुस्लिम)

۲۸- عَنِ السَّائِبِ عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا رَوَّجَهُ فَاطِمَةُ بَعَثَ مَعَهُ بِخَمِيلَةٍ، وَوَسَادَةٍ مِنْ أَدَمٍ حَشَوْهَا لِبَفٍّ، وَرَحِيْنٍ وَسِقَاءٍ، وَجَوْرَتَيْنِ، فَقَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لِفَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ذَاتَ يَوْمٍ: وَاللَّهِ لَقَدْ سَنَوْتُ حَتَّى لَقِذْ اسْتَكَيْتُ صَدْرِي، قَالَ: وَقَدْ جَاءَ اللَّهُ أَبَاكَ بِسَيِّئٍ لَأَسْتَحْدِيَهُ، فَقَالَتْ: وَأَنَا وَاللَّهِ لَقَدْ طَحَنْتُ حَتَّى مَجَلَّتْ يَدَايَ، فَاتَّبَتِ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ أَيْ بُنَيَّةُ؟ قَالَتْ: جِئْتُ لِأَسْلَمَ عَلَيْكَ وَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ تَسْأَلَ وَرَجَعْتُ فَقَالَ: مَا فَعَلْتَ، قَالَتْ: اسْتَحْيَيْتُ أَنْ أَسْأَلَ، فَاتَيْنَاهُ جَمِيعًا، فَقَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ سَنَوْتُ حَتَّى اسْتَكَيْتُ صَدْرِي، وَقَالَتْ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَدْ طَحَنْتُ لَقَدْ طَحَنْتُ حَتَّى مَجَلَّتْ يَدَايَ، وَقَدْ جَاءَكَ اللَّهُ بِسَيِّئٍ وَسَعَةٍ فَاخْدُمْنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَاللَّهِ لَا أُعْطِيكُمْمَا وَ أَدْعُ أَهْلَ الصُّمَةِ تَطْوِي بَطُونَهُمْ لَا أَجْذُمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِمْ، وَلَكِنِّي أَيْفُهُمْ وَأَتَّفَقَ عَلَيْهِمْ أَلْمَانَهُمْ، فَرَجَعَا فَاتَاهُمَا النَّبِيُّ ﷺ، وَقَدْ دَخَلَا فِي لَطِيفَتِهِمَا إِذَا عَطَا رُوَّسَهُمَا تَكَشَّفَتْ أَلْدَامُهُمَا، وَإِذَا عَطِيَا أَلْدَامُهُمَا تَكَشَّفَتْ رُوَّسُهُمَا فَفَارَا، فَقَالَ: مَكَانَكُمَا ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمَا بِخَيْرٍ مِمَّا سَأَلْتُمَانِي؟ قَالَا: بَلَى، فَقَالَ: كَلِمَاتٍ عَلَّمْنِيهِنَّ جَبْرِئَلٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: تَسْبِيحَانِ فِي ذِكْرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَتَحْمِيدَانِ عَشْرًا، وَتَكْبِيرَانِ عَشْرًا، وَإِذَا أَوَيْتُمَا إِلَى فِرَاشِكُمَا فَسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَاحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبِّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا تَرَكْتُهُنَّ مِنْدَعْلَمْنِيهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَقَالَ لَهُ ابْنُ الْكُرَاءِ: وَلَا لَيْلَةَ صِفِّينَ، فَقَالَ: فَاتْلُكُمُ اللَّهُ يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ نَعَمْ، وَلَا لَيْلَةَ صِفِّينَ، رَوَاهُ أَحْمَدُ ۱۰۶/۱

હઝરત સાઈબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ઈરશાદ ફરમાયા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને જબ ઉનકી શાદી હઝરત ફાતિમા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે કી તો હઝરત ફાતિમા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા કે સાથ એક ચાદર, એક ચમળે કા તક્યા જિસમેં ખજૂર કી છાલ ભરી હુઈ થી, દો ચકિયાં, એક મુશકીઝા (પાની ભરને કી ખાલ, થૈલી) ઔર દો મટકે ભેજે. હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં મૈંને એક દિન હઝરત ફાતિમા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે કહા: અલ્લાહ કી કસમ! કુંવે સે ડોલ ખીંચતે ખીંચતે મેરે સીને મેં દર્દ હો ગયા, તુમ્હારે વાલિદ (અબ્બા) કે પાસ કુછ કેદી અલ્લાહ તઆલા ને ભેજે હૈં, ઉનકી ખિદમત મેં જાકર એક ખાદિમ માંગ લો. હઝરત ફાતિમા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ને કહા: મેરે હાથોં મેં ભી ચક્કી ચલાતે ચલાતે ગટ્ટે પળ ગએ. યુનાંચે વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં ગઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: પ્યારી બેટી કેસે આના હુવા? હઝરત ફાતિમા ને અર્ઝ કિયા: સલામ કરને આઈ હૂં ઔર શર્મ કી વજહ સે અપની ઝરૂરત ન બતા સકીં ઔર યૂંહી વાપસ આ ગઈ. મૈંને ઉનસે પૂછા: કયા હુવા? ઉન્હોંને કહા: મૈં તો શર્મ કી વજહ સે ખાદિમ ન માંગ સકી. ફિર હમ દોનોં ઈકઠે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હુવે. મૈંને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ ! કુંવે સે પાની ખીંચતે ખીંચતે મેરે સીને મેં તકલીફ હો ગઈ ઔર હઝરત ફાતિમા ને અર્ઝ કિયા: ચક્કી ચલા ચલા કર મેરે હાથોં મેં ગટ્ટે પળ ગએ. અલ્લાહ તઆલા ને આપકે પાસ કેદી ભેજે હૈં ઔર કુછ વુસ્અત અતા ફરમાઈ હૈં ઈસલિયે હમેં ભી એક ખાદિમ દે દીજિયે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ કી કસમ ! સુફફા વાલે ભૂક કી વજહ સે ઐસે હાલ મેં હૈં કે ઉનકે પેટોં પર બલ પળે હુવે હૈં, ઉન પર ખર્ચ કરને કે લિયે મેરે પાસ ઔર કુછ નહીં હૈં ઈસલિયે યે ગુલામ ખેચ કર ઉનકી રકમ કો સુફફા વાલોં પર ખર્ચ કરૂંગા. યે સુન કર હમ દોનોં વાપસ આ ગએ. રાત કો હમ દોનોં છોટે સે એક કમ્બલ મેં લેટે હુવે થે કે જબ ઉસસે સર ઢાંકતે તો પૈર ખુલ જાતે ઔર જબ પૈરોં કો ઢાંકતે તો

સર ખુલ જાતા. અયાનક રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હમારે પાસ તશરીફ લે આએ, હમ દોનો જલ્દી સે ઉઠને લગે તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપની જગહ લેટે રહો ઔર ફરમાયા: તુમને મુઝસે જો બાદિમ માંગા હૈ કયા તુમ્હેં ઉસસે બેહતર થીઝ ન બતા દૂં? હમને અર્જ ક્રિયા: ઝરૂર બતલાઈયે. ઈરશાદ ફરમાયા: યે ચંદ કલિમાત મુઝે જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને સિખાએ હૈં. તુમ દોનો હર નમાઝ કે બાદ દસ મરતબા સુબ્હાનલ્લાહ, દસ મરતબા અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, દસ મરતબા અલ્લાહુ અકબર કેહ લિયા કરો ઔર જબ બિસ્તર પર લેટો તો ૩૩ મરતબા સુબ્હાનલ્લાહ, ૩૩ મરતબા અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ ઔર ૩૪ મરતબા અલ્લાહુ અકબર કેહ લિયા કરો. હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા: અલ્લાહ કી કસમ! જબ સે મુઝે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે કલિમાત સિખાએ હૈં મૈંને ઈનકા પળના કભી ન છોળા. ઈબ્ને કવાઅરહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે પૂછા (કયા આપને) જંગે સિફફીન કી રાત મેં ભી ઈન કલિમાત કો પળના ન છોળા? ફરમાયા: ઈરાક વાલો ! તુમ પર અલ્લાહ કી માર હો જંગે સિફફીન કી રાત કો ભી મૈંને યે કલિમાત નહીં છોળે. (મુસ્નદે અહમદ)

۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خَضَلَتَانِ لَا يُخَصِّنُهُمَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، هُمَا يَسِيرٌ، وَمَنْ يَفْعَلْ بِهِمَا قَلِيلٌ يُسَبِّحْ اللَّهَ ذُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيُحَمِّدُهُ عَشْرًا، وَيُكَبِّرُ عَشْرًا قَالَ: فَأَنَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، يَفْعَلُهُمَا بِيَدِهِ، قَالَ: فَقَالَ: خَمْسُونَ وَمِائَةً بِاللِّسَانِ، وَالْفَوْ خَمْسِمِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ، وَإِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ سَبَّحَ وَحَمِدَ وَكَبَّرَ مِائَةً، فَبَلَكَ مِائَةً بِاللِّسَانِ، وَالْفَوْ فِي الْمِيزَانِ فَأَيُّكُمْ يَفْعَلُ فِي الْيَوْمِ الْوَاحِدِ الْفَيْنِ وَخَمْسِمِائَةٍ سَبْتَةٍ، قَالَ: كَيْفَ لَا يُخَصِّنُهُمَا؟ قَالَ: يَأْتِي أَحَدُكُمْ الشَّيْطَانُ، وَهُوَ فِي صَلَاةٍ، فَيَقُولُ: أَذْكَرُ كَذَا، أَذْكَرُ كَذَا، حَتَّى شَغَلَهُ وَلَعَلَّهُ أَنْ لَا يَنْقِيلَ، وَيَأْتِيهِ فِي مَضْجَعِهِ فَلَا يَزَالُ يَتَوَمَّهَ حَتَّى يَنَامَ. رواه ابن

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દો આદતેં એસી હૈં જો મુસલમાન ભી ઈનકી પાબંદી કરે વો જન્મત મેં ઝરૂર દાખિલ હોગા. વો દોનોં આદતેં આસાન હૈં લેકિન ઉન પર અમલ કરને વાલે બહુત કમ હૈં. એક યે કે હર નમાઝ કે બાદ દસ મરતબા સુબ્હાનલ્લાહ, દસ મરતબા અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, દસ મરતબા અલ્લાહુ અકબર પઢે. હજરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ફરમાતે હૈં: મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો દેખા કે અપને હાથ કી ઉંગલિયોં પર શુમાર ફરમા (ગિન) રહે થે કે યે (તીનોં કલિમાત દસ દસ મરતબા પાંચ નમાઝોં કે બાદ) પઢને મેં ૧૫૦ હુવે લેકિન આમાલ કે તરાજૂ મેં (દસ ગુના હો જાને કી વજહ સે) ૧૫૦૦ હોગે. દૂસરી આદત યે કે જબ સોને કે લિયે બિસ્તર પર આએ તો સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ ઔર અલ્લાહુ અકબર ૧૦૦ મરતબા પઢે (ઈસ તૌર પર કે સુબ્હાનલ્લાહ ૩૩ મરતબા, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ ૩૩ મરતબા, અલ્લાહુ અકબર ૩૪ મરતબા પઢ લિયા કરે) યે પઢને મેં ૧૦૦ કલિમે હો ગએ જિનકા સવાબ ૧૦૦૦ નેકિયાં હો ગઈ (અબ ઈનકી ઔર દિન ભર કી નમાઝોં કે બાદ કી કુલ મીઝાન ૨૫૦૦ નેકિયાં હો ગઈ). આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દિન મેં ૨૫૦૦ ગુનાહ કૌન કરતા હોગા? યાની ઈતને ગુનાહ નહીં હોતે ઔર ૨૫૦૦ નેકિયાં લિખ દી જાતી હૈં.

હજરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ને પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! યે કયા બાત હૈ કે ઈન આદતોં પર અમલ કરને વાલે આદમી કમ હૈં? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (યે ઈસ વજહ સે કે) શૈતાન નમાઝ મેં આકર કેહતા હૈ કે ફુલાં ઝરૂરત ઔર ફુલાં બાત યાદ કર, યહાં તક કે ઉસકી ઉન હી ખયાલાત મેં મશગૂલ કર દેતા હૈ તાકે ઈન કલિમાત કે પઢને કા ધ્યાન ન રહે. ઔર શૈતાન બિસ્તર પર આકર સુલાતા રેહતા હૈ યહાં તક કે ઈન કલિમાત કો પઢહે બગેર હી સો જાતા હૈ. (ઈબ્ને હબ્બાન)

૩૦- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِهِ وَقَالَ:

يَا مُعَاذُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحِبُّكَ، فَقَالَ: أَوْصِيكَ بِمَا مُعَاذًا لَا تَدْعُنِي فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ. رواه ابو داود، باب في الاستغفار، رقم: ١٥٢٢.

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકા હાથ પકળ કર ઇરશાદ ફરમાયા: મુઆઝ, અલ્લાહ કી કસમ! મુઝે તુમસે મુહબ્બત હે. ફિર ફરમાયા: મૈં તુમ્હે વસિયત કરતા હૂં કે કિસી ભી નમાઝ કે બાદ યે પઞહના ન છોળના: اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ (તરજુમા: અય અલ્લાહ! મેરી મદદ ફરમાઈયે કે મૈં આપકા ઝિક કરું ઔર આપકા શુક કરું ઔર આપકી અચ્છી ઇબાદત કરું). (અબૂ દાઉદ)

۳۱- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ، لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ. رواه النسائي في عمل اليوم والليلة، رقم: ۱۰۰. وفي رواية: وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ. رواه الطبراني في الكبير والوسط بإسناد واحد، صحيح الزوائد ۱۰/۱۲۸.

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ હર ફર્જ નમાઝ કે બાદ આયતુલ-કુરસી પઞહ લિયા કરે ઉસકો જન્નત મેં જાને સે સિફ ઉસકી મૌત હી રોકે હુવે હે. એક રિવાયત મેં આયતુલ-કુરસી કે સાથ “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” પઞહને કા ભી ઝિક હે. (અમલુલ-યૌમ વલ્લૈલહ, તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۳۲- عَنْ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ الْآخَرَى. رواه الطبراني و إسناده حسن، مجمع الزوائد ۱۰/۱۲۸.

હઝરત હસન બિન અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ફર્જ નમાઝ કે બાદ “આયતુલ-કુરસી” પઞહ લેતા હે

વો દૂસરી નમાઝ તક અલ્લાહ તઆલા કી હિકાયાત મેં રહેતા હૈ.
(તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૩૩- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا صَلَّيْتُ خَلْفَ نَبِيِّكُمْ ﷺ إِلَّا سَمِعْتُهُ يَقُولُ حِينَ يَنْصَرِفُ: اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ خَطَايَايَ وَذُنُوبِي كُلَّهَا، اَللّٰهُمَّ وَاغْنِنِيْ وَاجْبُرْنِيْ وَاهْدِنِيْ بِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَالْاَخْلَاقِ، لَا يَهْدِيْ لِصَالِحِهَا، وَلَا يَضُرُّ سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ. رواه الطبرانی في الصغير والوسط واسناده جيد، مجمع الزوائد ١٠/ ١٤٥

હજરત અબૂ અય્યૂબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મેંને જબ ભી તુમહારે નબી સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પીછે નમાઝ પછી ઉન્હેં નમાઝ સે ફારિગ હોકર યહી દુઆ માંગતે હુવે સુના:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ خَطَايَايَ وَذُنُوبِي كُلَّهَا، اَللّٰهُمَّ وَاغْنِنِيْ وَاجْبُرْنِيْ وَاهْدِنِيْ بِصَالِحِ الْاَعْمَالِ وَالْاَخْلَاقِ، لَا يَهْدِيْ لِصَالِحِهَا، وَلَا يَضُرُّ سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! મેરી તમામ ગલ્તિયાં ઓર ગુનાહ માફ કરમાઈયે. યા અલ્લાહ! મુઝે બુલંદી અતા કરમાઈયે, મેરી કમી કો દૂર કરમાઈયે ઓર મુઝે અચ્છે આમાલ ઓર અચ્છે અખ્લાક (કિરદાર, કેરેક્ટર) કી તૌફીક નસીબ કરમાઈયે, ઇસલિયે કે અચ્છે આમાલ ઓર અચ્છે અખ્લાક કી હિદાયત આપકે અલાવા ઓર કોઈ નહીં દે સકતા ઓર બુરે કામો ઓર બુરે અખ્લાક કો આપકે સિવા ઓર કોઈ દૂર નહીં કર સકતા). (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૩૪- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ صَلَّى الْبِرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ. رواه البخاري، باب فضل صلوة الفجر، رقم: ૧૧૮૬

હજરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હૈં કે રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો દો ઈંદી નમાઝે પછતા હૈ વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા. (બુખારી)

ફાઈદા: દો ઈંદી નમાઝોં સે મુરાદ ફજર ઓર અસર કી નમાઝ હૈ. ફજર ઠંડે વક્ત કે ઇખ્તિતામ (ખત્મ હોને) પર ઓર અસર ઠંડક કી

ईशितदा (शुद्ध होने) पर अदा की जाती है। इन दोनों नमाजों का आस तौर पर इसलिये जिक्र करमाया के इज्जर की नमाज नींद के गल्ला की वजह से और असर की नमाज कारोबारी मशगूलियत की वजह से पण्डना मुश्किल होता है, लिहाजा इन दो नमाजों का अखतिमाम करने वाला यकीनन बाकी तीन नमाजों का भी अखतिमाम करेगा। (मिरकात)

३५- عَنْ رُوَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَنْ يَلْجُ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا، يَعْنِي الْفَجْرَ وَالْعَصْرَ. رواه مسلم، باب فضل صلاتي الصبح والعصر ॥ १६३६: رقم

उत्तरत रुवैबा रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद इरमाते हुवे सुना: जो शप्स सूरज निकलने से पेहले और सूरज गुरुब होने (डूबने) से पेहले नमाज पण्डता है यानी इज्जर और असर, वो जहन्नम में दाखिल नहीं होगा। (मुस्लिम)

३६- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ فِي ذِكْرِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَهُوَ ثَانِ رَجُلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَّاتٍ كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَمُحِىَ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ وَرَفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ وَكَانَ يَوْمَهُ ذَلِكَ كَأَنَّ فِي جِوَرٍ مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَحَرَمٍ مِنَ الشَّيْطَانِ وَلَمْ يَنْبَغِ لِلذَّنْبِ أَنْ يُذْرِكَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ إِلَّا الشُّرُكَ بِاللَّهِ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب في ثواب كلمة التوحيد ॥ ३६७६: رقم ورواه النسائي في عمل اليوم والليلة، رقم: ११७ ذكر بِيَدِهِ الْخَيْرُ كَانَ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وزاد في: وَكَانَ لَهُ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ قَالَهَا عَشْرُ رَقِيعَةٍ، رقم: १२७ ورواه النسائي ايضا في عمل اليوم والليلة من حديث معاذ، وزاد في: وَمَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يَنْصَرِفُ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ أُعْطِيَ مِثْلَ ذَلِكَ فِي لَيْلَتِهِ، رقم: १२६

उत्तरत अबूजर रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ફજર કી નમાઝ કે બાદ (જિસ તરહ નમાઝ મેં બેઠતે હૈં ઉસી તરહ) દોઝાનૂ બેઠે હુવે બાત કરને સે પેહલે દસ મરતબા (યે કલિમાત) પઞહતા હે ઔર એક રિવાયત મેં હૈં કે અસર કી નમાઝ કે બાદ ભી દસ મરતબા પઞહ લેતા હે તો ઉસકે લિયે દસ નેકિયાં લિખ દી જાતી હૈં, દસ ગુનાહ મિટા દિયે જાતે હૈં, દસ દર્જે બુલંદ કર દિયે જાતે હૈં, પૂરે દિન હર નાગવાર ઔર નાપસંદીદા ચીઝ સે મહફૂઝ રહેતા હે. યે કલિમાત શૈતાન સે બચાને કે લિયે પેહરેદારી કા કામ દેતે હૈં ઔર ઉસ દિન શર્ક કે અલાવા કોઈ ગુનાહ ઉસે હલાક ન કર સકેગા. એક રિવાયત મેં યે ભી હે કે હર કલિમા પઞહને પર ઉસકો એક ગુલામ આઝાદ કરને કા સવાબ મિલતા હે. ઔર અસર કી નમાઝ કે બાદ પઞહને પર ભી રાત ભર વહી સવાબ મિલતા હે જો ફજર કી નમાઝ કે બાદ પઞહને પર દિન ભર મિલતા હે. (વો કલિમાત યે હૈં)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُخَيِّ وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

એક રિવાયત મેં **يُخَيِّ وَيُمِيتُ** કી જગહ **بِيَدِهِ الْخَيْرُ** હે.

(તરજુમા: અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં, વો અપની ઝાત વ સિફાત (ખૂબિયો) મેં અકેલે હૈં, કોઈ ઉનકા શરીક નહીં, સારા મુલક દુનિયા વ આખિરત ઉન્હી કા હે, ઉન્હી કે હાથ મેં તમામ-તર ભલાઈ હે ઔર જિતની ખૂબિયાં હૈં વો ઉન્હી કે લિયે હૈં, વહી ઝિંદા કરતે હૈં, વહી મારતે હૈં, ઔર વો હર ચીઝ પર કાદિર (કુદરત રખતે) હૈં). (તિરમિઝી, અમલુલ-યૌમ વલ્લૈલહ)

૩૮- عَنْ جُنْدُبِ الْقَسْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى

صَلَاةَ الصُّبْحِ لَهَوً فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يَطْلُبُكُمُ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبُهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يَذْرِكُهُ، ثُمَّ يَحْبُكُهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ.

مسلم، باب فضل صلاة المشاء... ૧૬૧૬: મુરુમ

હઝરત જુન્દુબ કસરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત

हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: जो शप्स इजर की नमाज पण्डता है वो अल्लाह तआला की छिफाजत में आ जाता है (खिदाजा उसे न सताओ) और इस बात का जयाल रण्णो के अल्लाह तआला अपनी छिफाजत में लिये हुवे शप्स को सताने की वजह से तुमसे किसी चीज का मुतालबा (मांग) न करमावें क्युंके जिससे अल्लाह तआला अपनी छिफाजत में लिये हुवे शप्स के बारे में मुतालबा करमावेंगे उसकी पकण करमावेंगे, फिर उसे ओंधे मुंह जहन्नम की आग में डाल देंगे. (मुस्लिम)

۳۸- عَنْ مُسْلِمِ بْنِ الْحَارِثِ التَّمِيمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَسْرَأَ إِلَيْهِ فَقَالَ: إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقُلْ: اَللّٰهُمَّ اجْزِنِي مِنَ النَّارِ سَبْعَ مَرَّاتٍ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ ثُمَّ مِتَّ فِي لَيْلِكَ كُتِبَ لَكَ جَوَارِمُهَا. وَإِذَا صَلَّيْتَ الصُّبْحَ فَقُلْ كَذَلِكَ، فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ فِي يَوْمِكَ كُتِبَ لَكَ جَوَارِمُهَا. رواه ابو داود، باب ما يقول اذا اصبح، رقم: ۵۰۷۹

उत्तरत मुस्लिम बिन हारिस तमीमी रहियल्लाहु तआला अन्दु करमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझे युपके से धरशाह फरमाया: जब तुम मगरिब की नमाज से फारिग हो जाओ तो सात मरतबा ये हुआ पण्ड लिया करो اَللّٰهُمَّ اجْزِنِي مِنَ النَّارِ “या अल्लाह! मुझको दोजब से मडकूल रणिये.” जब तुम इसको पण्ड लोगे और फिर उसी रात तुम्हारी मौत आ जावे तो दोजब (जहन्नम) से मडकूल रहोगे. और अगर इस हुआ को सात मरतबा इजर की नमाज के बाद (बी) पण्ड लो और उसी दिन तुम्हारी मौत आ जावे तो दोजब से मडकूल रहोगे. (अबू दाउद)

शरहदा: रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने युपके से इसलिये फरमाया ताके सुनने वाले के दिल में बात की अहमियत रहे. (अल्लुल-मजहूद)

۳۹- عَنْ أُمِّ قُرْوَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سُبِّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ وَقْتِهَا. رواه ابو داود، باب المحافظة على الصلوات،

रुम: ६३

उजरत उम्मे करवा रदियल्लाहु तआला अन्हा करमाती हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से पूछा गया: सभसे अक़ल्ल अमल क्या है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फ़रमाया: अब्बल वक्त में नमाज पण्डना. (अबू दाउद)

३०- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ! أَوْثَرُوا فَإِنَّ اللَّهَ وَثَرِيحِبُّ الْوَثْرِ رواه أبو داود، باب استحباب الوتر، رقم: १६१८

उजरत अली रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फ़रमाया: कुरआन वालो यानी मुसलमानो! वित्र पण्ड लिया करो कयुंके अल्लाह तआला वित्र हैं, वित्र पण्डने को पसंद फ़रमाते हैं. (अबू दाउद)

फ़ाईदा: वित्र बेजोण अदद को केहते हैं. अल्लाह तआला के वित्र होने का मतलब ये है के उसके जोण का कोई नहीं. वित्र पण्डने को पसंद फ़रमाना भी ईस वजह से है के ईस नमाज की रकअतों की तअदाद ताक है. (मजमअ जलारुल-अन्वार)

३१- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ حُذَافَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ أَمَدَّكُمْ بِصَلَاةٍ، وَهِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ، وَهِيَ الْوَتْرُ، فَجَعَلَهَا لَكُمْ فِيْمَا بَيْنَ الْمَشَاءِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ. رواه أبو داود، باب استحباب الوتر، رقم: १६१८

उजरत हारिशा बिन हुज़ाफ़ा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के अक़ दिन रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उमारे पास तशरीफ़ लाओ और ईरशाह फ़रमाया: अल्लाह तआला ने अक़ और नमाज तुम्हें अता फ़रमाई है जो तुम्हारे लिये सुर्भ (लाल) ग़िटों से भी बेहततर है, वो नमाज वित्र है. अल्लाह तआला ने तुम्हारे लिये ईसका वक्त नमाज ईशा के बाद से तुलूअे इहर तक मुकरर फ़रमाया है. (अबू दाउद)

फ़ाईदा: अरबों में सुर्भ (लाल) ग़िट ज़हुत कीमती माल

સમજા જાતા થા.

૩૨- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي ﷺ بِثَلَاثٍ: بِصَوْمِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَالْوِتْرِ قَبْلَ النَّوْمِ، وَرَكْعَتِي الْفَجْرِ. رواه الطبرانی

فی الكبير ورجاله رجال الصحيح، صحيح الزوائد ٤٦٠/٢

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં મુઝે મેરે હબીબ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ત્રીન બાતોં કી વસિયત ફરમાઈ: હર મહીને ત્રીન દિન કે રોઝે રખના, સોને સે પેહલે વિત્ર પઢના ઔર ફજર કી દો રકઅત સુન્નત અદા કરના. (તબરાની, મજમઉલ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: જિન્હે રાત કો ઉઠને કી આદત હે ઉનકે લિયે ઉઠ કર વિત્ર પઢના અફઝલ હે ઔર અગર ઉઠને કી આદત નહીં તો સોને સે પેહલે હી પઢ લેને ચાહિએ.

૩૩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا طَهْرَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا صَلَاةَ لَهُ، إِنَّمَا مَوْضِعُ الصَّلَاةِ مِنَ الدِّينِ كَمَوْضِعِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ. رواه الطبرانی فی

الوسط والصغير وقال: تفرد به الحمزة بن أسلم الجبیری، شرح ٢٤٦/١

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો અમાનતદાર નહીં વો કામિલ (પૂરે) ઈમાન વાલા નહીં. જિસકા વુજૂ નહીં ઉસકી નમાઝ નહીં ઔર જો નમાઝ ન પઢે ઉસકા કોઈ દીન નહીં. નમાઝ કા દર્જા દીન મેં ઐસા હી હે જેસે સર કા દર્જા બદન મેં હે યાની જેસે સર કે બગૈર ઈન્સાન ઝિંદા નહીં રેહ સકતા ઈસી તરહ નમાઝ કે બગૈર દીન બાકી નહીં રેહ સકતા. (તબરાની, તરગીબ)

૩૪- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ. رواه مسلم، باب بيان

إطلاق اسم الكفر... رقم: ٢٤٧

उजरत जाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये धरशाह इरमाते हुवे सुना: नमाज का छोणना मुसलमान को कुछ व शिर्क तक पहुँचाने वाला है. (मुस्लिम)

इसर्था: उलमा ने इस हदीस के कई मतलब बयान इरमाये हैं जिसमें से अेक ये है के बे-नमाजी गुनाहों पर बेबाक (निडर) हो जाता है जिसकी वजह से उसके कुछ में दामिल होने का भतरा है. दूसरा ये है के बे-नमाजी के भुरे भात्मे का अंदेशा (इक) है. (भिरकात)

३५- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبٌ. رواه البزار والطبرانی في الكبير، وفيه: سهل بن محمود ذكره ابن أبي حاتم وقال: روى عنه أحمد بن إبراهيم اللوزقي وسعدان بن يزيد، قلت: وروى عنه محمد بن عبد الله المحرمي ولم يتكلم فيه أحد، وبقي رجاله رجال

الصحيح، مجمع الزوائد २/ २१

उजरत हुन्ने अब्बास रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह इरमाया: जिस शप्स ने नमाज छोण दी वो अल्लाह तआला से ऐसी डालत में मिलेगा के अल्लाह तआला उससे सप्त नाराज होंगे. (बज्जार, तबरानी, मजमूअ-जवाइद)

३५- عَنْ تَوْفَلِ بْنِ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَتْ الصَّلَاةُ، فَكَأَنَّمَا وَتَرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ४/ ३३०

उजरत नौफल बिन मुआविया रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह इरमाया: जिस शप्स की अेक नमाज भी कौत हो (छूट) गई वो ऐसा है के गोया उसके घर के लोग और माल व दौलत सब छीन लिया गया हो. (हुब्बान)

३६- عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ

عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ مِثْقَالٍ ، وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَصَاحِفِ . رواه ابو داؤد .

باب متى يؤمر الغلام بالصلاة ، رقم : ٤٩٥

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ
અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઈરશાદ ફરમાયા: અપને બચ્ચોં કો સાત સાલ કી ઉમ્ર મેં નમાઝ કા હુકમ
ક્રિયા કરો. દસ સાલ કી ઉમ્ર મેં નમાઝ ન પળુને કી વજહ સે ઉન્હેં મારો
ઔર ઈસ ઉમ્ર મેં પહુંચ કર (બહન ભાઈ કો) અલાહિદા અલાહિદા
(અલગ અલગ) બિસ્તરોં પર સુલાઓ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: ઐસી માર હો જિસસે કોઈ જિસ્માની નુકસાન ન પહુંચે

બા-જમાઅત નમાઝ

(જમાઅત કે સાથ નમાઝ પઢના)

આયતે કુઆની

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ [البقرة: ۱۷۷]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઓર નમાઝ કાઈમ કરો ઓર ઝકાત દો ઓર રુકૂઅ કરને ત્રાલોં કે સાથ રુકૂઅ કરો યાની બા-જમાઅત નમાઝ પઢો. (સૂરએ બકરહ)

અહાદીસે નખવિયા

۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْمُؤَدُّ يُفْقَرُ لَهُ مَدَى صَوْتِهِ، وَيَشْهَدُ لَهُ كُلُّ رَطْبٍ وَنَابِسٍ، وَشَاهِدُ الصَّلَاةِ يُكْتَبُ لَهُ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ صَلَاةً، وَيُكَفَّرُ عَنْهُ مَا بَيْنَهُمَا. رواه أبو داود، باب رفع الصوت

بلاذان: رقم: ۵۱۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઅઝઝિન (અઝાન દેને વાલે) કે ગુનાહ વહાં તક માફ કર દિયે જાતે હૈ જહાં તક ઉસકી આવાઝ પહુંચતી હૈ (યાની અગર ઈતની મસાફત (ફાસ્લે) તક કી જગહ ઉસકે ગુનાહોં સે ભર જાએ તો ભી વો સબ ગુનાહ માફ કર દિયે જાતે હૈ). જાનદાર વ બેજાન જો મુઅઝઝિન કી આવાઝ સુનતે હૈં વો સબ કયામત કે દિન ઉસકે લિયે ગવાહી દેંગે. મુઅઝઝિન કી આવાઝ પર નમાઝ મેં આને વાલે કે લિયે પચ્વીસ નમાઝોં કા સવાબ લિખ દિયા જાતા હૈ ઓર એક નમાઝ સે પિછલી નમાઝ તક કે દરમિયાની ઓકાત કે ગુનાહ માફ કર દિયે જાતે હૈં. (અબૂ દાઉદ)

सईदः आज उलमा के नजदीक पच्चीस नमाजों का सवाब मुअज्जिन के लिये है और उसकी अक अजान से पिछली अजान तक के दरमियानी गुनाहों की माफी हो जाती है. (अजलुल-मजहूद)

۴۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَغْفِرُ الْمُؤَدِّنُ مَتْنَهُ أَذَانَهُ، وَيَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلُّ رَطْبٍ وَرَيْبٍ سَمِعَ صَوْتَهُ. رواه أحمد والطبرانی في الكبير والبيهقي قال: وَيُجِيبُهُ كُلُّ رَطْبٍ وَرَيْبٍ وَرَجَالِهِ رَجَالُ الصَّحِيحِ، مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ ۱/۲

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: मुअज्जिन की आवाज जहां जहां तक पहुंचती है वहां तक उसकी मगफिरत कर दी जाती है, हर जानदार और बेजान जो उसकी अजान को सुनते हैं उसके लिये मगफिरत की दुआ करते हैं. अक रिवायत में है के हर जानदार और बेजान उसकी अजान का जवाब देते हैं. (मुस्नदे अहमद, तबरानी, अजजार, मजमूअ-जवाइद)

۵۰- عَنْ أَبِي صَغَصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَبُو سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِذَا كُنْتُ فِي الْبَوَادِي فَأَرْفَعُ صَوْتَكَ بِالنِّدَاءِ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَسْمَعُ صَوْتَهُ شَجَرٌ، وَلَا مَنْرٌ، وَلَا حَجَرٌ، وَلَا جَنْ، وَلَا إِنْسٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ. رواه ابن حزيمة ۲/۳

उजरत अबू सअसआ रहियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के उजरत अबू सईद रहियल्लाहु तआला अन्हु ने (मुजसे) फरमाया: जब तुम जंगलात में हुवा करो तो बुलंद आवाज से अजान दिया करो क्युंके मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद फरमाते हुवे सुना: मुअज्जिन की आवाज को जो दरख्त, मिट्टी के ढेले, पथर, जिन और ईन्सान सुनते हैं वो सब कयामत के दिन मुअज्जिन के लिये गवाही देंगे. (इब्ने जुअमा)

۵۱- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّافِّ الْمَقْدَمِ، وَالْمُؤَدِّنِ يَغْفِرُ لَهُ بِمَدِّ صَوْتِهِ،

وَيُصَدِّقُهُ مِنْ سَمْعِهِ مِنْ رَطْبٍ وَيَابِسٍ، وَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ صَلَّى مَعَهُ. رواه

التسالمی، باب رفع الصوت بالادان، رقم: ۶۴۷

उत्तरत बराअ बिन आजिब रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: बिला शुबह अल्लाह तआला अगली सक वालों पर रहमत भेजते हैं, इरिशते उनके लिये हुआओ रहमत करते हैं। और मुअज्जिन के उतने ही गुनाह माफ़ किये जाते हैं जितनी उद तक वो अपनी आवाज बुलंद करे। जो जानदार व बेजान उसकी अजान को सुनते हैं उसकी तस्दीक करते (गवाही देते) हैं, और मुअज्जिन को उन तमाम नमाजियों के बराबर अजर मिलता है जिन्होंने उसके साथ नमाज पढ़ी। (नसाई)

शार्हदा: आज उलमा ने उद्दीस शरीफ़ के दूसरे जूमले का ये मतलब भी बयान फरमाया है के मुअज्जिन के वो गुनाह जो अजान देने की जगह से अजान की आवाज पहुँचने की जगह तक के दरमियानी छलाके में छुवे हों सब माफ़ कर दिये जाते हैं। एक मतलब ये भी बयान किया गया है के मुअज्जिन की अजान की आवाज जहाँ तक पहुँचती है वहाँ तक के रहने वाले लोगों के गुनाहों को मुअज्जिन की सिफ़ारिश की वजह से माफ़ कर दिया जायेगा। (अजलुल-मजहूद)

۵۲- عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

الْمُؤَدُّونَ أَطْوَلَ النَّاسِ أَغْنَاءًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه مسلم، باب فضل الادان...

رقم: ۸۵۲

उत्तरत मुआविया रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह फरमाते छुवे सुना: मुअज्जिन कयामत के दिन सबसे ज़ियादा लम्बी गरदन वाले होंगे। (मुस्लिम)

शार्हदा: उलमा ने उद्दीस के कई मयानी बयान फरमाये हैं। एक ये के यूँके मुअज्जिन की अजान सुन कर लोग मस्जिद में नमाज पढ़ने जाते हैं बिहाज नमाज़ी ताबेअ और मुअज्जिन असल हुआ

और असल यूँके सरदार होता है ईसलिये उसकी गरदन लम्बी होगी ताके उसका सर नुमायां (जाहिर, साफ) नजर आये. दूसरा ये के यूँके मुअज्जिन को बहुत ज़ियादा सवाब मिलेगा ईसलिये वो अपने ज़ियादा सवाब के शौक में गरदन उठा उठा कर देखेगा, ईसलिये उसकी गरदन लम्बी नजर आयेगी. तीसरा ये के मुअज्जिन की गरदन जुलुद होगी ईसलिये के वो अपने आमाब पर नाहिम (शर्मिन्दा) न होगी, और जो नाहिम होता है उसकी गरदन लुकी हुई होती है. चौथा ये के गरदन लम्बी होने से मुराद ये है के मुअज्जिन मैदाने उशर में सभसे मुमताज (अलग) नजर आयेगा. बाज उलमा के नजदीक उदीस शरीफ का तरजुमा ये है के कयामत के दिन मुअज्जिन जन्नत की तरफ तेज़ी से जायेंगे. (नववी)

۵۳- عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ أَدَّى اثْنَيْ عَشْرَةَ سَنَةً، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ فِي كُلِّ مَرَّةٍ بِتَأْذِينِهِ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَبِإِقَامَتِهِ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً. رواه الحاكم وقال هذا حديث صحيح على شرط

البيهقي ۲۰/۱

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जिसने १२ साल अज़ान दी उसके लिये जन्नत वाज़िब हो गई. उसके लिये हर अज़ान के बदला में साठ नेकियां लिखी जाती हैं और हर ईकामत के बदला में तीस नेकियां लिखी जाती हैं. (मुस्तदरक हाकिम)

۵۳- عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثَةٌ لَا يَهْوُلُهُمُ الْقَرْعُ الْأَكْبَرُ، وَلَا يَتَأَلَّهُمُ الْحِسَابُ، هُمْ عَلَى كُتَيْبٍ مِنْ مَسْكِ حَتَّى يُقْرَعَ مِنْ حِسَابِ الْخَلَائِقِ: رَجُلٌ قَرَأَ الْقُرْآنَ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ، وَأَمَّ بِدَعْوَاهُ وَهُمْ رَاضُونَ بِهِ، وَدَاعٍ يَدْعُو إِلَى الصَّلَوَاتِ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ، وَعَبْدٌ أَحْسَنَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ وَفِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَوَالِيهِ. رواه الترمذي باختصار.

وقد رواه الطبرانی في الأوسط والصغير، وفيه: عبد الصمد بن عبد العزيز المقرئ ذكره ابن

حضرت अब्दुل्लाہ بن عمر رضی اللہ عنہما سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شاع فرمایا: تین شمس اُسے ہیں کہ جن کو کھامات کی سب سے بڑا ہٹ کا بھوک نہ ہو گا۔ نہ ان کو حساب کتاب دینا پڑے گا۔ جب تک مہلک اپنے حساب و کتاب سے فرار ہو وہ بھوک کے ڈیلوں پر تفریح کریں گے۔ ایک وہ شمس جس نے اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کی رضا کے لیے کھانا شریک پھا اور اس سے ہر شمس کی کہ بھوک نہ ہو (ہر شمس کے لیے) اس سے رازی رہے۔ دوسرا وہ شمس جو اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کی رضا کے لیے لوگوں کو نماز کے لیے بلاتا ہو۔ تیسرا وہ شمس جو اپنے رب سے بڑی اچھی ماملا رہے اور اپنے ماتحتوں (اپنی نگرانوں میں رہنے والوں) سے بڑی اچھی ماملا رہے۔ (تیسری، تیسری، تیسری، تیسری، تیسری)

۵۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثَةٌ عَلَى كَفَّيْنِ الْمَسْكِ-أَرَاهُ قَالَ-يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْطَحُهُمُ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ: رَجُلٌ يَتَذَرَّى بِالصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، وَرَجُلٌ يَوْمَ قَوْمًا وَهُمْ بِهِ رَاضُونَ، وَعَبْدٌ آذَى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوَالِيهِ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، بَابُ أَحَادِيثِ فِي صِفَةِ الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ يَجِبُ لَهُمُ اللَّهُ،

رقم: ۲۵۶۶

حضرت अब्दुल्लाہ بن عمر رضی اللہ عنہما سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شاع فرمایا: تین قسم کے لوگ کھامات کے دن بھوک کے ڈیلوں پر ہوں گے۔ ان پر اگلے پچھلے سب لوگ رشک (ان کے جیسا ہونے کی تمننا) کریں گے۔ ایک وہ شمس جو دن رات کی پانچ نمازوں کے لیے آجائے دیا کرتا تھا۔ دوسرا وہ شمس جس نے لوگوں کی ہر شمس کی اور وہ اس سے رازی رہے۔ تیسرا وہ گلام جو اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کا بڑا بھوک کرے اور اپنے آکاؤں (مالکوں) کا بڑا بھوک کرے۔ (تیسری، تیسری)

۵۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِمَامُ ضَامِنٌ

وَالْمُؤَدُّونَ مُؤْتَمِنِينَ، اللَّهُمَّ ارْشِدِ الْآئِمَّةَ وَاعْفِرْ لِلْمُؤَدِّينَ رواه ابو داؤد، باب

ما يجب على المؤذن ..... رقم: ५१७

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने रशहाद फरमाया: हमाम जिम्मेदार है और मुखज्जिन पर भरोसा किया जाता है. अय अल्लाह! हमामों की रहनुमाई फरमा और मुखज्जिनों की मगफिरत फरमा. (अबू दाउद)

ईशद: हमाम के जिम्मेदार होने का मतलब ये है के हमाम पर अपनी नमाज के अलावा मुक्तदियों की नमाजों की भी जिम्मेदारी है, इसलिये जितना हो सके हमाम को जाहिरि और जातिनी (अंदरूनी) तौर से अच्छी नमाज पढ़ने की कोशिश करनी चाहिये. इसी वजह से रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने हदीस में उनके लिये हुआ भी फरमाई है. मुखज्जिन पर भरोसा किये जाने का मतलब ये है के लोगों ने नमाज रोजे के ओकात के बारे में उस पर अतिमाद (भरोसा) किया है. बिछाजा मुखज्जिन को चाहिये के वो सही वक्त पर अजान दे, और यूँके मुखज्जिन से आज भरतबा अजान के ओकात में गल्ती हो जाती है इसलिये रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मगफिरत की हुआ की है. (अजलुल-मजहूद)

۵۷- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الشَّيْطَانَ إِذَا

سَمِعَ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ، ذَهَبَ حَتَّى يَكُونَ مَكَانَ الرَّوَحَاءِ قَالَ سَلِمَانَ رَحِمَهُ اللَّهُ: فَسَأَلْتُهُ عَنِ الرَّوَحَاءِ؟ فَقَالَ: هِيَ مِنَ الْمَدِينَةِ سِتَّةٌ وَثَلَاثُونَ

مِيلًا رواه مسلم، باب فضل الاذان ..... رقم: ४०६

उजरत जाबिर रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये रशहाद फरमाते हुवे सुना: शैतान जब नमाज के लिये अजान सुनता है तो मकामे रौहाअ तक दूर चला जाता है. उजरत सुलैमान रहमतुल्लाहि अलैह केहते हैं मैंने उजरत जाबिर रदियल्लाहु तआला अन्हु से मकामे रौहाअ के बारे में पूछा तो उन्होंने फरमाया के मदीना से ३६ मील दूर है. (मुस्लिम)

۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا تَوَدَّى لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ لَهُ ضُرَاطًا حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّاذِينَ، فَإِذَا أَقْصَى التَّاذِينَ أَقْبَلَ، حَتَّى إِذَا ثَوَّبَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ، حَتَّى إِذَا أَقْصَى التَّوْبَ أَقْبَلَ، حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ لَهُ: اذْكُرْ كَذَا، وَادْكُرْ كَذَا، لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ مِنْ قَبْلُ، حَتَّى يَنْظُرَ الرَّجُلُ مَا يَنْدِرِي كَمْ صَلَّى. رواه مسلم، باب فضل

الاذان ۱۰۰۰، رقم: ۸۵۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત છે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ નમાઝ કે લિયે અઝાન દી જાતી હૈ તો શૈતાન બઆવાઝ હવા ખારિજ કરતા હુવા પીઠ ફેર કર ભાગ જાતા હૈ તાકે અઝાન ન સુને, ફિર જબ અઝાન ખત્મ હો જાતી હૈ તો વાપસ આ જાતા હૈ. જબ ઇકામત કહી જાતી હૈ તો ફિર ભાગ જાતા હૈ ઔર ઇકામત પૂરી હોને કે બાદ ફિર વાપસ આ જાતા હૈ તાકે નમાઝી કે દિલ મેં વસ્વસા ડાલે. યુનાંયે નમાઝી સે કેહતા હૈ: યે બાત યાદ કર ઔર યે બાત યાદ કર. એસી એસી બાતે યાદ દિલાતા હૈ જો બાતે નમાઝી કો નમાઝ સે પેહલે યાદ ન થી, યહાં તક કે નમાઝી કો યે ભી ખયાલ નહીં રેહતા કે કિતની રકઅતે હુઈ. (મુસ્લિમ)

۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا. (وهو جزء من الحديث) رواه البخاري، باب الاستهمام في الاذان، رقم: ۶۱۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અગર લોગોં કો અઝાને ઔર પેહલી સફ કા સવાબ માલૂમ હો જાતા ઔર ઉન્હેં અઝાન ઔર પેહલી સફ કુઆ-અંદાઝી (ચિઠ્ઠી મેં નામ લિખ કર યુનાવ કિયે) કે બગૈર હાસિલ ન હોતી તો વો ઝરૂર કુઆ-અંદાઝી કરતે. (બુખારી)

۶۰- عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا كَانَ

الرَّجُلُ بِأَرْضٍ قَبِي فَحَاسَتِ الصَّلَاةَ فَلْيَتَوَضَّأْ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ مَاءً فَلْيَتَيَمَّمْ،
فَإِنْ أَقَامَ صَلَّى مَعَهُ مَلَكًا، وَإِنْ أَدَّى وَأَقَامَ صَلَّى خَلْفَهُ مِنْ جُنُودِ اللَّهِ مَا لَا
يُرَى طَرَفَاهُ. رواه عبد الرزاق في مصنفه ٥١٠/١

इसरत सल्मान फारसी रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत
है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया:
जब कोई शप्स जंगल में हो और नमाज का वक्त हो जाये तो पुजू करे,
पानी न मिले तो तयम्मूम करे. फिर जब वो ईकामत केह कर नमाज
पण्डता है तो उसके दोनों (विषने वाले) इरिशते उसके साथ नमाज
पण्डते हैं. और अगर अजान देता है फिर ईकामत केह कर नमाज
पण्डता है तो उसके पीछे अल्लाह तआला के लश्करो की यानी इरिशतो
की ईतनी बणी तअदाद नमाज पण्डती है के जिनके दोनों किनारे दबे
नहीं जा सकते. (मुसन्नफ अब्दुर्रजाक)

٢١- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: يَعْجَبُ رَبُّكَ عَزَّوَجَلَّ مِنْ رَأْيِي عَنِّي فِي رَأْسِ شَظِیَّةٍ بِحَبْلِ
يُودُنَ لِلصَّلَاةِ وَيُصَلِّي، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي هَذَا
يُودُنَ وَيَقِيمُ لِلصَّلَاةِ يَخَافُ مِنِّي قَدْ غَفَرْتُ عَبْدِي وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ.

رواه ابو داود، باب الاذان في السفر، رقم: ١٢٠٣

इसरत उकबा बिन आमिर रदियल्लाहु तआला अन्हु
फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये
ईरशाह फरमाते हुवे सुना: तुम्हारे रब उस बकरी चराने वाले से बेहद
पुश छोते हैं जो किसी पहाण की थोटी पर अजान केहता है और नमाज
पण्डता है. अल्लाह तआला इरिशतो से फरमाते हैं: मेरे ईस बंदे को
देओ, अजान केह कर नमाज पण्ड रखा है. सभ मेरे डर की वजह से कर
रखा है, मैंने अपने बंदे की मगफिरत करदी और जन्नत का दाखला तय
कर दिया. (अबू दाउद)

٢٢- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثِنْتَانِ لَا
تُرَدَّانِ أَوْ قَلَّمَا تَرُدَّانِ: الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ النَّاسِ حِينَ يُلْحِمُ

بَعْضُهُ بَعْضًا رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، بَابُ الدَّعَاءِ عِنْدَ الْفَقَاءِ، رَقْمٌ: ٢٥٤٠

હઝરત સહલ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દો વક્તોં કી દુઆએં રદ (જામે) નહીં કી જાતીં, એક અઝાન કે વક્ત, દૂસરે ઉસ વક્ત જબ ઘમસાન કી લખાઈ શુરૂ હો જાએ. (અબૂ દાઉદ)

٦٣- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي رِفَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ اسْتِحْبَابِ الْقَوْلِ مِثْلَ قَوْلِ

المؤذن لمن سمعه..... رَقْمٌ: ٨٥١

હઝરત સઅદ બિન અબી વક્કાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને મુઅઝઝિન કી અઝાન સુનને કે વક્ત યે કહા:

وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا

તો ઉસકે ગુનાહ માફ કર દિયે જાએંગે. (તરજુમા: મૈં ભી શહાદત દેતા હૂં કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, વો તન્હા હૈં ઉસકા કોઈ શરીક નહીં, ઔર યે શહાદત દેતા હૂં કે મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અલ્લાહ તઆલા કે બંદે ઔર રસૂલ હૈં, ઔર મૈં અલ્લાહ તઆલા કો રબ માનને પર, મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો રસૂલ માનને પર ઔર ઈસ્લમા કો દીન માનને ર રાઝી હૂં). (મુસ્લિમ)

٦٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَامَ بِلَالٌ يَتَأَدَّى فَلَمَّا سَكَتَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ مِثْلَ هَذَا يَقِينًا دَخَلَ

الْجَنَّةَ. رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ وَلَمْ يَخْرُجْاهُ هَكَذَا رَوَاهُ

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ થે. હજરત બિલાલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ અઝાન દેને બળે હુવે. જબ અઝાન દે ચુકે તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ યકીન કે સાથ ઈન જૈસે કલિમાત કેહતા હૈ જો મુઅઝઝિન ને અઝાન મેં કહે વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

ફાઈદા: ઈસ રિવાયત સે માલૂમ હોતા હૈ કે અઝાન કા જવાબ દેને વાલા વહી અલ્ફાઝ દુહરાએ જો મુઅઝઝિન ને કહે. અલ્બતા હજરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી રિવાયત સે માલૂમ હોતા હૈ કે

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

કહા જાએ. (મુસ્લિમ)

۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ

الْمُؤَذِّنِينَ يَفْضُلُونَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قُلْ كَمَا يَقُولُونَ فَإِذَا

انْتَهَيْتَ فَسَلِّ تَعَطُّةً. رواه أبو داود، باب ما يقول إذا سمع المؤذن، رقم: ۵۲۴

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે એક શખ્સ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! અઝાન કેહને વાલે હમસે અઘર વ સવાબ મેં બળે હુવે હેં (કયા કોઈ એસા અમલ હૈ કે હમેં ભી અઝાન દેને વાલી ફઝીલત મિલ જાએ?) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વહી કલિમાત કહા કરો જો મુઅઝઝિન કેહતે હેં, ફિર જબ તુમ અઝાન કા જવાબ દે ચુકો તો દુઆ માંગો (જો માંગોગે) વોદિયા જાએગા. (અબૂ દાઉદ)

۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ

يَقُولُ: إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ،

فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُّوا اللَّهَ لِي

الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ،

وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّقَاعَةُ

رواه مسلم، باب استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه. . . . . رقم: ۸۴۹

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જબ મુઅઝઝિન કી આવાઝ સુનો તો ઉસી તરહ કહો જિસ તરહ મુઅઝઝિન કેહતા હૈ, ફિર મુઝ પર દુરુદ ભેજો. જો શખ્સ મુઝ પર એક બાર દુરુદ ભેજતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર ઉસકે બદલે દસ રહમતે ભેજતે હૈ, ફિર મેરે લિયે અલ્લાહ તઆલા સે વસીલા કી દુઆ કરો કયુંકે વસીલા જન્નત મેં એક (ખાસ) મકામ હૈ જો અલ્લાહ તઆલા કે બંદો મેં સે એક બંદા કે લિયે મખસૂસ હૈ ઓર મુઝે ઉમ્મીદ હૈ કે વો બંદા મૈં હી હૂં. જો શખ્સ મેરે લિયે વસીલા કી દુઆ માંગેગા વો મેરી શફાઅત કા હકદાર હોગા. (મુસ્લિમ)

۶۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه البخاري، باب الدعاء عند النداء، رقم: ۶۱۴ ورواه البيهقي في سننه الكبرى، وزاد في آخره: إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۱/ ۴۱

હજરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અઝાન સુનને કે વકત અલ્લાહ તઆલા સે યે દુઆ કરે:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

તો કયામત કે દિન ઉસકે લિયે મેરી શફાઅત વાજિબ હો ગઈ. (તરજુમા: અય અલ્લાહ ઇસ પૂરી દઅવત ઓર (અઝાન કે બાદ) અદા કી જાને વાલી નમાઝ કે રબ! મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કો વસીલા અતા ફરમા દીજિયે ઓર ફઝીલત અતા ફરમા દીજિયે ઓર ઉનકો ઉસ મકામે મહમૂદ પર પહુંચા દીજિયે જિસકા આપને ઉનસે

वादा इरमाया है, भेशक आप वादा जिलाही नहीं करते). (बुखारी, बैहकी)

٢٨- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُنَادِي الْمُنَادِي: اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ النَّائِمَةِ، وَالصَّلَاةُ النَّافِعَةُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَارْضَ عَنْهُ رِضًا لَا تَسْخَطُ بَعْدَهُ، اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ دَعْوَتُهُ. رواه أحمد ٣٣٧/٢

उजरत जाबिर रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: जो शप्स अजान सुन कर ये हुआ मांगे:

اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ النَّائِمَةِ، وَالصَّلَاةُ النَّافِعَةُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَارْضَ عَنْهُ رِضًا لَا تَسْخَطُ بَعْدَهُ.

अल्लाह तआला उसकी हुआ कुबूल इरमायेंगे. (तरजुमा: अय अल्लाह! अय ईस मुकम्मल दअवत (अजान) और नफा देने वाली नमाज के रब, उजरत मुहम्मद (सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम) पर रडमत नाजिल इरमाईये, और आप उनसे ऐसा राजी हो जायें के उसके बाद कभी नाराज न हों). (मुस्नदे अहमद)

٢٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الدُّعَاءُ لَا يَرُدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ قَالُوا: لِمَاذَا نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: سَلُوا اللَّهَ الْعَالِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب في العفو والمغفرة، رقم: ٣٥٩٤

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अजान और ईकामत के दरमियानी वक्त में हुआ रद नहीं होती यानी कुबूल होती है. सहाबा किराम रदियल्लाहु तआला अन्दुम ने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! हम क्या हुआ मांगें? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अल्लाह तआला से दुनिया व

અખિરત કી આફિયત માંગા કરો. (તિરમિઝી)

૯૦- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا تَوَضَّعَ بِالصَّلَاةِ

فَتَبَحَّثْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَاسْتَجِيبِ الدُّعَاءَ. رواه احمد ૩/૨૬૨

હઝરત જાબિર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ નમાઝ કે લિયે ઇકામત કહી જાતી હૈ તો આસમાન કે દરવાઝે ખોલ દિયે જાતે હૈં ઓર દુઆ કુબૂલ કી જાતી હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

૯૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: مَنْ تَوَضَّعَ فَأَحْسَنَ وَضُوءَهُ، ثُمَّ

خَرَجَ عَامِلًا إِلَى الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَ يَعْمِدُ إِلَى الصَّلَاةِ، وَإِنَّهُ يَكْتُبُ لَهُ بِأَحَدَى خُطْوَتَيْهِ حَسَنَةً، وَيُمْنَى عَنْهُ بِالْأُخْرَى سَيِّئَةً، فَإِذَا سَمِعَ أَحَدَكُمْ الْإِقَامَةَ فَلَا يَسْغَ، فَإِنْ أَغْظَمَكُمْ أَجْرًا أَبْعَدَكُمْ دَارًا قَالُوا: لِمَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: مِنْ أَجْلِ كَثْرَةِ الْخُطَا. رواه الامام مالك في

الموطاء، جامع الوضوء ص ૨૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે જો શપ્સ અચ્છી તરફ વુજૂ કરતા હૈ ફિર નમાઝ હી કે ઇરાદે સે મસ્જિદ કી તરફ જાતા હૈ તો જબ તક વો ઇસ ઇરાદે પર કાઈમ રેહતા હૈ ઉસે નમાઝ કા સવાબ મિલતા રેહતા હૈ. ઉસકે એક કદમ પર એક નેકી લિખ્તી જાતી હૈ ઓર દૂસરે કદમ પર ઉસકી એક બુરાઈ મિટા દી જાતી હૈ. જબ તુમમેં કોઈ ઇકામત સુને તો દૌબ કર ન ચલે ઓર તુમમેં સે જિસકા ઘર મસ્જિદ સે જિતના ઝિયાદા દૂર હોગા ઉતના હી ઉસકા સવાબ ઝિયાદા હોગા. હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ અન્હુ કે શાગિર્દોં ને યે સુન કર પૂછા કે અબૂ હુરૈરા! ઘર દૂર હોને કી વજહ સે સવાબ ઝિયાદા કયું હોગા? ફરમાયા: ઇસલિયે કે કદમ ઝિયાદા હોંગે. (મુઅત્તા ઇમામ માલિક)

૯૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ ﷺ: إِذَا تَوَضَّعَ

أَحَدُكُمْ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ فَلَا يَنْقُصُ هَكَذَا، وَحَبْلُكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على شرط

उजरत अबू हुसैरा रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: तुममें से जो शप्स अथी तरह पुजू करता है और पुजू को कमाव दर्जा तक पहुंचा देता है, फिर सिर्फ नमाज़ ही के ईरादे से मस्जिद में आता है तो अल्लाह तआला उस बंदा से ऐसे पुश डोते हैं जैसे के किसी दूर गये हुवे रिश्तेदार के अथानक आनेसे उसके घरवाले पुश डोते हैं (ईन्ने जुअैमा)

٤٦- عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ لَأَحْسَنِ الْوُضُوءِ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ، فَهُوَ زَائِرُ اللَّهِ، وَحَقَّ عَلَى الْمَرْزُوقِ أَنْ يُكْرِمَ الزَّائِرَ. رواه الطبرانی في الكبير وأحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه والبيهقي، صحيح، مجمع الزوائد ١٤٩/٢

उजरत सलमान रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शप्स अथने घर में अथी तरह पुजू करके मस्जिद आता है वो अल्लाह तआला का मेहमान है (अल्लाह तआला उसके मेजबान है) और मेजबान के जिम्मे है के मेहमान का ईकराम (मेहमान-नवाजी, ईज्जत) करे. (तजरानी, मजमूअ-जवाईद)

٤٧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَلَّتِ الْبِقَاعُ حَوْلَ الْمَسْجِدِ، فَأَرَادَ بَنُو سَلَمَةَ أَنْ يَنْتَقِلُوا إِلَى قُرْبِ الْمَسْجِدِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّهُ بَلَّغَنِي أَنَّكُمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَنْتَقِلُوا الْقُرْبَ الْمَسْجِدِ، قَالُوا: نَعَمْ، يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَاذْكُرْنَا ذَلِكَ فَقَالَ: يَا بَنِي سَلَمَةَ! دِيَارَكُمْ أَتَكْتَبُ الْآرُكُمْ، دِيَارَكُمْ أَتَكْتَبُ الْآرُكُمْ. رواه مسلم، باب

فضل كثرة الصلاة والمساجد، رقم: ١٥١٩

उजरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रहियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के मस्जिद नबवी के ईद गिर्द (आसपास) कुछ जमीन ज़ाली पणी थी. जनु सलैमा (जो मदीना मुनव्वरा में ओक ज़ाली था उनके मकानात मस्जिद से दूर थे उन्हीं) ने ईरादा किया के मस्जिद के करीब ही कहीं पुनतकिल हो जायें. ये बात नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम तक पहुंची तो नबिये करीम सल्लल्लाहु

અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનસે ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે યે ખબર મિલી હૈ કે તુમ લોગ મસ્જિદ કે કરીબ મુન્તકિલ હોના ચાહતે હો. ઉન્હોને અઝ ક્રિયા: યો રસૂલલ્લાહ! બેશક હમ યહી ચાહ રહે હૈં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બનૂ સલિમા વહીં રહો! તુમ્હારે (મસ્જિદ તક આને કે) સબ કદમ લિખ્મે જાતે હૈં, વહીં રહો! તુમ્હારે (મસ્જિદ તક આને કે) સબ કદમ લિખ્મે જાતે હૈં. (મુસ્લિમ)

૮૮- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ جِئَ بِمَنْعُجٍ أَخَذَ كُمْ مِنْ مَنَازِلِهِ إِلَى مَسْجِدِي فَرَجُلٌ تَكْتُبُ لَهُ حَسَنَةً، وَرَجُلٌ تَحُطُّ عَنْهُ سَيِّئَةٌ حَتَّى يَرْجِعَ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ٥٠٣/٤

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમમેં સે કોઈ શખ્સ અપને ઘર સે મેરી મસ્જિદ કે લિયે નિકલતા હૈ તો ઉસકે ઘર વાપસ હોને તક હર કદમ પર એક નેકી લિખ્મી જાતી હૈ ઓર હર દૂસરે કદમ પર એકે બુરાઈ મિટાઈ જાતી હૈ. (ઈબ્ને હબ્બાન)

૮૯- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ. قَالَ: تَعْدِلُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي ذَاتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا، أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَنَاعَهُ، صَدَقَةٌ. قَالَ: وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتَمْشِيكَ الْآذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ. رواه مسلم، باب بيان اسم الصدقة يقع على كل نوع من المعروف ..... رقم ٢٣٣٥

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હર ઈ-સાન કે ઝિમ્મે હૈ કે હર દિન જિસમેં સૂરજ નિકલતા હૈ અપને બદન કે હર જોળ કી તરફ સે (ઉસકી સલામતી કે શુકાને મેં) એક સદકા અદા હૈ. તુમ્હારા દો આદમિયોં કે દરમિયાન ઈ-સાફ કર દેના સદકા હૈ. કિસી આદમી કો ઉસકી સવારી પર બિઠાને મેં યા ઉસકા સામાન ઉઠા કર ઉસ પર રખવાને મેં ઉસકી મદદ કરના સદકા હૈ. અચ્છી બાત કેહના

સદકા હૈ. હર વો કદમ જો નમાઝ કે લિયે ઉઠાઓ સદકા હૈ ઓર રાસ્તા
સે તકલીફ-દેહ ચીઝ કો હટા દો યે ભી સદકા હૈ. (મુસ્લિમ)

۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَيُصْنِئُ
لِلَّذِينَ يَتَخَلَّلُونَ إِلَى الْمَسَاجِدِ فِي الظُّلَمِ بِنُورٍ مِثْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. رواه

الطبرانی في الاوسط و اسناده حسن، مجمع الزوائد ۱۴۸/۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત
કે દિન અલ્લાહ તઆલા ઉન લોગો કો જો અંધેરો મેં મસાજિદ
(મસ્જિદો) કી તરફ જાતે હૈં (ચારો તરફ) ફેલને વાલે નૂર સે મુનવ્વર
ફરમાએગે. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمَسَاءُ وَنَّ إِلَى
الْمَسَاجِدِ فِي الظُّلَمِ، أُولَئِكَ الْخَوَاضِعُونَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ. رواه ابن ماجه و في

اسناده اسماعيل بن رافع تكلم فيه الناس، وقال الترمذی: ضعفه بعض اهل العلم و سمعت

محمدًا يعنى البخارى يقول هو ثقة مقارب الحديث، الترغيب ۲۱۳/۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અંધેરો
મેં બકસરત (જિયાદા) મસ્જિદો મેં જાને વાલે લોગ હી અલ્લાહ તઆલા
કી રહમત મેં ગોતા (ડુબકી) લગાને વાલે હૈં. (ઇબ્ને માજા, તરગીબ)

۸۲- عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: بَشِّرِ الْمَسَّائِينَ فِي الظُّلَمِ
إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه ابو داود، باب ما جاء في المشي الى

الصلوة في الظلم، رقم: ۵۶۱

હઝરત બુરૈદા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો
લોગ અંધેરો મેં બકસરત મસ્જિદો કો જાતે રેહતે હૈં ઉનકો કયામત કે
દિન પૂરે પૂરે નૂરકી ખુશ-ખબરી સુના દીજિયે. (અબૂ દાઉદ)

۸۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا

أَذَلَّكُمْ عَلَى شَيْءٍ يُكَفِّرُ الْخَطَايَا، وَيَزِيدُ فِي الْحَسَنَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ - أَوْ الطَّهُورِ - فِي الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى هَذَا الْمَسْجِدِ، وَالصَّلَاةُ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَمَا مِنْ أَحَدٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ مُتَطَهِّرًا حَتَّى يَأْتِيَ الْمَسْجِدَ فَيُصَلِّيَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ، أَوْ مَعَ الْإِمَامِ، ثُمَّ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ الَّتِي تَعْدُهَا، إِلَّا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ. (الحديث) رواه ابن حبان (واسناده صحيح) ١٢٧/٢

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમહેં એસી ચીઝ ન બતલાગિં જિસકે ઝરિયે અલ્લાહ તઆલા ગુનાહોં કો માફ ફરમાતે હૈંં ઓર નેકિયોં મેં ઇજાફા (ઝિયાદતી) ફરમાતે હૈંં? મહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઝરૂર ઇરશાદ ફરમાએં. ફરમાયા: તબીઅત કી નાગવારી (ન ચાહને) કે બાવજૂદ (મસ્લને સદી કે મૌસમ મેં) અચ્છી તરહ વુજૂ કરના; મસ્જિદ કી તરફ કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) કદમ ઉઠાના ઓર એક નમાઝ કે બાદ દૂસરી નમાઝ કે ઇન્તિઝાર મેં રેહના. જો શખ્સ ભી અપને ઘર સે વુજૂ કરકે મસ્જિદ મેં આએ ઓર મુસલમાનોં કે સાથ બા-જમાઅત નમાઝ પળ્હે ફિર ઉસકે બાદ વાલી નમાઝ કે ઇન્તિઝાર મેં બેઠ જાએ તો ફરિશ્તે ઉસકે લિયે દુઆ કરતે રેહતે હૈંં: યા અલ્લાહ! ઇસકી મગફિરત ફરમા દીજિયે, યા અલ્લાહ! ઇસ રહમ ફરમા દીજિયે. (ઇબને હબ્બાન)

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَلَا أَدَلَّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخَطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَالنَّظَرُ الصَّلَاةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ. رواه مسلم، باب فضل إسباغ

الوضوء على المكاره، رقم: ۵۸۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમહેં એસે અમલ ન બતલાગિં જિનકી વજહ સે અલ્લાહ તઆલા

ગુનાહોં કો મિટાતે હૈં ઔર દજ્જ બુલંદ ફરમાતે હૈં? સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઝરૂર બતલાઈયે. ઈરશાદ ફરમાયા: નાગવારી વ મશક્કત કે બાવજૂદ કામિલ (પૂરા) વુજૂ કરના, મસાજિદ (મસ્જિદો) કી તરફ કસરત સે કદમ ઉઠાના ઔર એક નમાઝ કે બાદ દૂસરી નમાઝ કે ઇન્તિઝાર મેં રહના યહી હકીકી રિબાત હૈ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: “રિબાત” કે મશહૂર મઅના “ઈસ્લામી સરહદ (બોર્ડર) પર દુશ્મન સે હિફાઝત કે લિયે પળાવ ડાલને” કે હૈં જો બળા અઝીમુશ્શાન અમલ હૈ. ઈસ હદીસ શરીફ મેં નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈન આમાલ કો રિબાત ગાલિબન ઈસ લિહાઝ સે ફરમાયા કે જૈસે સરહદ પર પળાવ ડાલ કર હિફાઝત કી જાતી હૈ ઉસી તરહ ઈન આમાલ કે ઝરિયે નફસ વ શૈતાન કે હમલોં સે અપની હિફાઝત કી જાતી હૈ. (મિરકાત)

۸۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا تَطَهَّرَ الرَّجُلُ ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ يَرْعَى الصَّلَاةَ كَتَبَ لَهُ كَاتِبَاهُ أَوْ كَاتِبَةٌ. بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا إِلَى الْمَسْجِدِ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَالْقَاعِدُ يَرْعَى الصَّلَاةَ كَالْقَائِمِ، وَيَكْتَبُ مِنَ الْمُتَسَلِّينَ مِنْ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْهِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ ۱۵۷/۴

હઝરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ કોઈ શખ્સ અચ્છી તરહ વુજૂ કરતા હૈ ફિર મસ્જિદ આકર નમાઝ કે ઇન્તિઝાર મેં રેહતા હૈ તો ઉસકે આમાલ લિખને વાલે ફરિશ્તે હર ઉસ કદમ કે બદલા જો ઉસને મસ્જિદ કી તરફ ઉઠાયા દસ નેકિયાં લિખતે હૈં. ઔર નમાઝ કે ઇન્તિઝાર મેં બૈઠને વાલા ઈબાદત કરને વાલે કી તરહ હૈ. ઔર ઘર સે નિકલને કે વક્ત સે લેકર ઘર વાપસ લીટને તક નમાઝ પળને વાલોં મેં શુમાર કિયા (ગિના) જાતા હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

۸۶- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى): يَا

مُحَمَّدًا قُلْتُ: لَيْتَكَ رَبِّ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: فِي
الْكُفَرَاتِ، قَالَ: مَا هُنَّ؟ قُلْتُ: مَشَى الْأَقْدَامُ إِلَى الْجَمَاعَاتِ،
وَالْجُلُوسِ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَاسْبَاغِ الْوُضُوءِ فِي
الْمَكْرُوهَاتِ، قَالَ: ثُمَّ فِيمَ؟ قُلْتُ: إِطْعَامُ الطَّعَامِ، وَلَبْسُ الْكَلَامِ، وَ
الصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، قَالَ: سَلْ، قُلْتُ: االلَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْقُودٍ، وَأَسْأَلُكَ
حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ عَمَلٍ يَقْرُبُ إِلَيَّ حُبَّكَ، قَالَ رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا حَقٌّ فَأَذْرُسُوهَا ثُمَّ تَعْلَمُوهَا. (رواه بعض الحديث) رواه الترمذی

وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ومن سورة ص، رقم: ۳۲۳۵

उत्तरत मुआज बिन जबल रहियल्लाहु तआला अन्हु
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से रिवायत करते हैं के
अल्लाह तआला ने (रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को
प्याण में) ईरशाह इरमाया: अय मुहम्मद! मैंने अर्ज किया: अय मेरे
रब मैं छाजिर हूँ, अल्लाह तआला ने ईरशाह इरमाया: मुकर्रब इरिशते
किनसे आमाह के अइजल होने में आपसमें बहस कर रहे हैं? मैंने
अर्ज किया: उन आमाह के बारे में जो गुनाहों का कइफारा बन जाते हैं.
ईरशाह हुवा: वो आमाह क्या हैं? मैंने अर्ज किया: जमाअत की नमाजों
के लिये यल कर जाना, ओक नमाज के बाद से दूसरी नमाज के इन्तिजर
में बैठे रेहना और नागवारी के भावजूद (मस्लन सही के मौसम में)
अथरी तरह चुजू करना. अल्लाह तआला ने ईरशाह इरमाया: और
किनसे आमाह के अइजल होने में आपसमें बहस कर रहे हैं? मैंने
अर्ज किया: जाना मिलाना, नर्म बात करना और रात की जब लोग सो
रहे हों नमाज पण्डना. फिर अल्लाह तआला ने ईरशाह इरमाया:
मांभा, मैंने ये हुआ मांगी:

االلَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ

وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَإِذَا أَرَدْتُ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ فَتَوَقَّيْ غَيْرَ مَقْتُونٍ
وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ عَمَلٍ يَقْرِبُ إِلَى حُبِّكَ

(ترجمہ: یا اے اللہ! میں آپ سے نہ کیوں کے کرنے، پورا ہوں کے دلہنے
اور مہر کیوں (گاریوں) کی مہر کا سوا کرتا ہوں اور اس
بات کا کہ آپ مجھے مہر کرنا دیجیے، مجھ پر رحم کرنا دیجیے
اور جب آپ کسی قوم کو آزمائش میں ڈالنے اور آزمائش میں
مہر کرنا کرنے کا ارادہ کرنا تو مجھے آزمائش میں بے اختیار اپنے پاس
لے لیں۔ یا اے اللہ! میں آپ سے سوا کرتا ہوں آپ کی مہر کا
کا اور اس شہر کی مہر کا جو آپ سے مہر کا رہتا ہو اور
اس مہر کی مہر کا جو آپ کی مہر کا رہتا ہو اور اس
مہر کی مہر کا جو آپ کی مہر کا سے مجھے کریں کرے۔)
نہی کریم سہل سہل اہل صلاہ نے ہر شہر کرنا: یہ
دعا ہے (تاریخ) اس سے سہل کے لیے ہر ہر پڑھو۔ (تاریخ)

۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَحَدُكُمْ فِي صَلَاةٍ
مَا دَامَتِ الصَّلَاةُ تَحْسِبُهُ، وَالصَّلَاةُ تَقُولُ: اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ
وَارْحَمْهُ، مَا لَمْ يَقُمْ مِنْ صَلَاتِهِ أَوْ يَخْذُلْ. رواه البخاري، باب إذا قال:

احمد کم آمین..... رقم: ۳۲۲۹

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ نبی کریم
سہل سہل اہل صلاہ نے ہر شہر کرنا: تم میں سے وہ
شہر اس وقت تک نماز کا سوا پاتا رہتا ہے جب تک وہ نماز
کے ہر نماز میں رہتا ہے۔ فرشتے اس کے لیے یہ دعا کرتے رہتے ہیں: یا
اے اللہ! اس کی مہر کرنا کرنا اور اس پر رحم کرنا کرنا۔
(نماز پڑھنے کے بعد) جب تک نماز کی جگہ باوجود بے
رہتا ہے فرشتے اس کے لیے یہ دعا کرتے رہتے ہیں۔ (بخاری)

۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مُتَّظِرُ الصَّلَاةِ بَعْدَ
الصَّلَاةِ، كَفَّارٌ بِشَيْءٍ لَمْ يَكُنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، عَلَى كَشْحِهِ وَهُوَ

فی الرِّبَاطِ الْأَكْبَرِ۔ رواہ احمد والطبرانی فی الاوسط، واستاد احمد صالح،

الترغیب ۲۸۴/۱

حجرت ابوبھڑیرا رضی اللہ عنہ تھیں انھوں نے یہ روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شے فرمائی: ایک نماز کے بعد دوسری نماز کے ہر نماز میں رہنے والا اس شے-سوار (بھونکے سوار کی ماہر) کی طرح ہے جس کا بھونکا اسے اللہ تعالیٰ کے راستے میں لے کر دے گا۔ نماز کا ہر نماز کرنے والا (نفس و شیطان کے بھونک) سب سے بڑی چیز پر ہے۔ (موسلم، ابوداؤد، ترمذی، ابن ماجہ)

۸۹- عَنْ عُرَيْضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَسْتَغْفِرُ لِلصَّفِّ الْمَقْدَمِ، ثَلَاثًا، وَلِلثَّانِي مَرَّةً۔ رواہ ابن ماجہ، باب فضل الصف

المقدم، رقم: ۹۹۶

حجرت عریض بن ساریہ رضی اللہ عنہ تھیں انھوں نے یہ روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پہلی صف والوں کے لیے تین مرتبہ اور دوسری صف والوں کے لیے ایک مرتبہ دعا کرتے رہے۔ (ہر نماز میں)

۹۰- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّفِّ الْأَوَّلِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَعَلَى الثَّانِي؟ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّفِّ الْأَوَّلِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَعَلَى الثَّانِي؟ قَالَ: وَعَلَى الثَّانِي، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَوُّوا صُفُوفَكُمْ وَحَافِظُوا بَيْنَ مَنَاكِبِكُمْ، وَلْيَتَوَلَّى أَيْدِي أَعْوَابِكُمْ، وَسَلُّوا الْخَلَلَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ فِيهَا بَيْنَكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْحَذَبِ - يَعْنِي - أَوْلَادَ الضَّانِ الصَّغَارِ۔ رواہ احمد والطبرانی فی الکبیر ورجال احمد موثقون، مجمع الزوائد ۲۵۲/۲

حجرت ابی امامہ رضی اللہ عنہ تھیں انھوں نے یہ روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شے فرمائی: اللہ تعالیٰ پہلی صف والوں پر رخصت نماز کرتے ہیں اور

اسکے فرشتے انکے دلیے رحمت کی دُعا کرتے ہیں۔ سداۓا رَحِیمُ اللہ تبارک و تعالیٰ اُنھوں نے اُتار دیا: یا رسول اللہ! کیا دُوسری سُکھ والوں کے دلیے بھی یہ فرماتے ہیں؟ آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: اللہ تعالیٰ تبارک و تعالیٰ سُکھ والوں پر رحمت نازل فرماتے ہیں اور اسکے فرشتے انکے دلیے رحمت کی دُعا کرتے ہیں۔ سداۓا رَحِیمُ اللہ تبارک و تعالیٰ اُنھوں نے (دُعا) اُتار دیا: یا رسول اللہ! کیا دُوسری سُکھ والوں کے دلیے بھی یہ فرماتے ہیں؟ آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: دُوسری سُکھ والوں کے دلیے بھی یہ فرماتے ہیں۔ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے یہ بھی فرمایا: اپنی سُکھ کو سیدھا رُخ کر، کُٹھ کو کُٹھ کی سیدھ میں رُخ کر، سُکھ کو سیدھا رُخ کرنے میں اپنے بھائیوں کے دلیے نرم بن جاتا کرو اور سُکھ کے درمیان میں بھلا (بھلائی جگہ) کو پُر دیا (بہر دیا) کرو اُس دلیے کے ساتھ (سُکھ میں بھلائی جگہ دے کر) تُمہارے درمیان میں کُٹھ کے بھائیوں کی ترحم دُعا کرتا ہے۔ (مسند احمد، ترمذی، مشکوٰۃ، ابوداؤد)

اِسناد: بھائیوں کے دلیے نرم بن جانے کا मतलَب یہ ہے کہ اگر کوئی سُکھ سیدھی کرنے کے دلیے تُم پر لُٹ رہا ہو تو اس کی بات مان لیا کرو۔

۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خَيْرُ صُفُوفٍ الرِّجَالِ أُولَئِهَا، وَخَيْرُهَا آخِرُهَا، وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَخَيْرُهَا أُولَئِهَا. رواه مسلم، باب تسوية الصفوف . . . . . رقم: ۹۸۵

اِسناد ابُو ہُرَیْرَہ رَحِیمُ اللہ تبارک و تعالیٰ سے ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: اُس صف میں سب سے زیادہ سواۓ سُکھ کا ہے اور سب سے کم سواۓ آخری سُکھ کا ہے۔ اور اُس صف میں سب سے زیادہ سواۓ آخری سُکھ کا ہے اور سب سے کم سواۓ سُکھ کا ہے۔ (مسلم)

۹۲- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَخَلَّلُ الصَّفَّ مِنْ نَاحِيَةٍ إِلَى نَاحِيَةٍ، يَفْسَحُ صُفُورًا وَمَا كُنَّا نَقُولُ: لَا

અલ્લાહ તઆલા સફોં કે દાએ (સીધી) જાનિબ ખળે હોને વાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાતે હેં ઔર ફરિશ્તે ઉનકે લિયે મગફિરત કી દુઆ કરતે હેં. (અબૂ દાઉદ)

૧૦- عَنْ أَبِي عُبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ عَمَرَ

جَانِبَ الْمَسْجِدِ الْآيِسِرَ لِقَبْلَةِ أَهْلِهِ فَلَهُ أَجْرَانِ. رواه الطبرانی في الكبير، وفيه:

بقية، وهو ملبس وقد غنمه، ولكنه ثقة، مجمع الزوائد ٢/ ٢٥٧

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ મસ્જિદ મેં સફ કી બાઈ (ઉલ્ટી) જાનિબ ઈસલિયે ખળા હોતા હેં કે વહાં લોગ કમ ખળે હેં તો ઉસે દો અજર મિલતે હેં. (તબરાની મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: સહાબા કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ કો જબ માલૂમ હુવા કે સફ કે દાએ હિસ્સા કી ફઝીલત બાએં કે મુકાબ્લા મેં ઝિયાદા હેં તો સબકો શોક હુવા કે ઉસી તરફ ખળે હોં, જિસકી વજહ સે બાએં તરફ કી જગહ ખાલી રહને લગી. ઉસ મોકા પર નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને બાએં જાનિબ ખળે હોને કી ફઝીલત ભી ઈરશાદ ફરમાઈ.

૧૧- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ

يُصَلُّونَ عَلَى الَّذِينَ يَصَلُّونَ الصُّفُوفَ رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح

على شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ٢/ ٢١٤

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા સફોં કી ખાલી જગહેં પુર કરને વાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાતે હેં ઔર ફરિશ્તે ઉનકે લિયે ઈસ્તિગફાર કરતે હેં. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૧૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَصِلُ عَبْدٌ

صَفًّا إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهِ دَرَجَةً، وَذَرَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنَ الْبِرِّ. (روى بعض

الحديث (رواه الطبراني في الاوسط ولا بأس بإسناده، الترغيب ٣٢٢/١)

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી સફ કો મિલાતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઈસકી વજહ સે ઉસકા એક દર્જા બુલંદ ફરમા દેતે હૈં ઔર ફરિશ્તે ઉસ પર રહમતો કો બિખેર દેતે હૈં. (તબરાની, તરગીબ)

٩٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خَيْرُكُمْ الْيَتِيمُ مَتَا كَبَّ فِي الصَّلَاةِ، وَمَا مِنْ خَطْوَةٍ أَكْظَمَ أَجْرًا مِنْ خَطْوَةٍ مَشَاهَا رَجُلٌ إِلَى فُرْجَةٍ فِي الصَّفِّ فَسَدَّهَا. رواه البزار بإسناد حسن، وابن حبان في صحيحه كلامهما بالشطر الأول، ورواه بشماه الطبراني في الاوسط، الترغيب ٣٢٢/١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમેં બેહતરીન લોગ વો હૈં જો નમાઝ મેં અપને મોંઢે નર્મ રખતે હૈં. સબસે ઝિયાદા સવાબ દિલાને વાલા વો કદમ હૈ જિસકો ઈન્સાન સફ કી ખાલી જગહ કો પુર કરને કે લિયે ઉકાતા હૈ. (બઝઝાર, ઈબ્ને હબ્બાન, તબરાની, તરગીબ)

ફાઈદા: નમાઝ મેં અપને મોંઢે નર્મ રખને કા મતલબ યે હૈ કે જબ કોઈ સફ મે દાખિલ હોના ચાહે તો દાઅેં બાઅેં કે નમાઝી ઉસકે લિયે અપને મોંઢો કો નર્મ કરદે તાકે આને વાલા સફ મેં દાખિલ હો જાએ.

٩٩- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ سَدَّ فُرْجَةً فِي الصَّفِّ غُفِرَ لَهُ. رواه البزار وإسناده حسن، مجمع الزوائد ٢/٢٥١

હઝરત અબૂ જુહૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને સફ મેં ખાલી જગહ કો પુર કિયા ઉસકી મગફિરત કર દી જાતી હૈ. (બઝઝાર, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

١٠٠- عَنْ أَبِي عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ وَصَلَ صَفًّا

وَصَلَّاهُ اللَّهُ وَمَنْ قَطَعَ صَفًّا قَطَعَهُ اللَّهُ. (روى بعض الحديث) رواه أبو داود، باب

تسوية الصفوف، رقم: १११

इसरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शम्स सफ़ को मिलाता है अल्लाह तआला उसे अपनी रहमत से मिला देते हैं और जो शम्स सफ़ को तोणता है अल्लाह तआला उसे अपनी रहमत से दूर कर देते हैं. (अब्दुल्लाह)

ईरशाद: सफ़ तोणने का मतलब ये है के सफ़ के दरमियान ऐसी जगह पर कोई सामान रफ़ दे के सफ़ पूरी न हो सके या सफ़ में जाली जगह हो कर ली उसे पुर न करे (न लभरे, पूरी न करे). (मिरकात)

1-1- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ. رواه البخاري، باب إقامة الصف من تمام الصلاة.

رقम: ११३

इसरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अपनी सफ़ों को सीधा किया करो कयुंके नमाज़ को अच्छी तरह अदा करने में सफ़ों को सीधा करना शामिल है. (बुखारी)

1-2- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ تَوَضَّأَ لِلصَّلَاةِ فَأَسْبَغَ الوُضُوءَ، ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ، فَصَلَّاهَا مَعَ النَّاسِ، أَوْ مَعَ الْجَمَاعَةِ، أَوْ فِي الْمَسْجِدِ، غُفِرَ اللَّهُ لَهُ ذُنُوبُهُ.

رواه مسلم، باب فضل الوضوء والصلاة عقبه، رقم: ५६९

इसरत उस्मान बिन अफ़्फ़ान रदियल्लाहु अन्हु फरमाते हैं मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद फरमाते हुवे सुना: जो शम्स कामिल (पूरा) वुज़ करता है फिर इज़ नमाज़ के लिये चल कर जाता है और नमाज़ जमाअत के साथ मस्जिद में अदा करता है तो अल्लाह तआला उसके गुनाहों को माफ़ फरमा देते हैं. (मुस्लिम)

૧૦૩- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَيَغْجِبُ مِنَ الصَّلَاةِ فِي الْجَمْعِ. رواه احمد

وإسناده حسن، مجمع الزوائد ١٦٢/٢

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હું કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા બા-જમાઅત (જમાઅત કે સાથ) નમાઝ પઢને પર ખુશ હોતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૧૦૪- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَفُضِّلَ صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ عَلَى صَلَاتِهِ وَخَذَهُ بِضَعِّعٍ وَعِشْرُونَ دَرَجَةً.

رواه احمد ٣٧٦/١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આદમી કા જમાઅત સે નમાઝ પઢના અકેલે નમાઝ પઢને સે બીસ દર્જે સે ભી ઝિયાદા ફઝીલત રખતા હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૦૫- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ تُضَعَّفُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَفِي سُوقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ

ضِعْفًا. (الحديث) رواه البخاري، باب فضل صلاة الجماعة، رقم: ૧૬૪૪

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હું કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આદમી કા જમાઅત સે નમાઝ પઢના અપને ઘર ઔર બાઝાર મેં નમાઝ પઢને સે પચીસ દર્જે ઝિયાદા સવાબ રખતા હૈ. (બુખારી)

૧૦૬- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ

الْفُضْلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً. رواه مسلم، باب فضل صلاة

الجماعة ૧૬૪૪. رقم

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા

سے رِیَایات ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جماعت کی نماز اکیلے کی نماز سے اچھی ہے۔ (بخاری)

۱۰۷- عَنْ قَبَاتِ بْنِ أَصِيْمٍ اللَّيْثِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَلَاةُ الرَّجُلَيْنِ يَوْمٌ أَحَدُهُمَا صَاحِبَةٌ أَزْكَى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ صَلَاةِ أَرْبَعَةٍ تَتَرَى، وَصَلَاةُ أَرْبَعَةٍ يَوْمٌ أَحَدُهُمْ أَزْكَى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ صَلَاةِ ثَمَانِيَةٍ تَتَرَى، وَثَمَانِيَةٌ يَوْمٌ أَحَدُهُمْ أَزْكَى عِنْدَ اللَّهِ مِنْ مِائَةٍ تَتَرَى. رواه البزار والطبرانی في الكبير ورجال الطبرانی موقوفون، مجمع الزوائد ۱۶۳/۲

حضرت قُبَاتِ بنِ اَصِيْمٍ رضی اللہ عنہ فرماتے ہیں کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: دو آدمیوں کی جماعت کی نماز، کے ایک امام کو ایک مُکْتَدِی، اللہ کے پاس دو آدمیوں کی نماز سے زیادہ پسندیدہ ہے۔ اسی طرح چار آدمیوں کی جماعت کی نماز آٹھ آدمیوں کی نماز سے زیادہ پسندیدہ ہے اور آٹھ آدمیوں کی جماعت کی نماز ۱۰۰ آدمیوں کی نماز سے زیادہ پسندیدہ ہے۔ (بخاری، ترمذی، مسند احمد)

۱۰۸- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ صَلَاةَ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَخَدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَثُرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. (ومعنى الحديث) رواه أبو داود، باب في فضل صلاة الجماعة، رقم: ۵۵۴ سنن أبي داود طبع دار الباز للنشر والتوزيع

حضرت ابی بِنِ کَعْبٍ رضی اللہ عنہ سے رِیَایات ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: ایک آدمی کا دوسرے کے ساتھ بیا-جماعت نماز پڑھنا اس کے اکیلے نماز پڑھنے سے اچھا ہے اور تین آدمیوں کا بیا-جماعت

નમાઝ પઢના દો આદમિયોં કે બા-જમાઅત નમાઝ પઢને સે અફઝલ હૈ, ઈસી તરહ જમાઅત કી નમાઝ મેં મજમા જિતના ઝિયાદા હોગા ઉતના હી અલ્લાહ તઆલા કો ઝિયાદા મહબૂબ હૈ. (અબૂ દાઉદ)

109- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الصَّلَاةُ فِي جَمَاعَةٍ تَعْدِلُ خَمْسًا وَعِشْرِينَ صَلَاةً، فَإِذَا صَلَّاهَا فِي قَلَاةٍ فَأَتَمَّ رُكُوعَهَا وَسُجُودَهَا بَلَغَتْ خَمْسِينَ صَلَاةً. رواه أبو داود، باب ما جاء في

فضل المني إلى الصلوة، رقم: 560

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જમાઅત સે નમાઝ પઢને કા સવાબ પચીસ નમાઝોં કે બરાબર હોતા હૈ ઔર જબ કોઈ શખ્સ જંગલ બિયાબાન મેં નમાઝ પઢતા હૈ ઔર ઉસકા રુકૂઅ સજદા બી પૂરા કરતા હૈ યાની તસ્બીહાત કો ઈત્મેનાન સે પઢતા હૈ તો ઉસ નમાઝ કા સવાબ પચાસ નમાઝોં કે બરાબર પહુંચ જાતા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

110- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَذْرٍ لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَلِيلٌ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ الْقَاصِيَةَ. رواه أبو داود

باب التشديد في ترك الجماعة، رقم: 567

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ ગાંવ યા જંગલ મેં ત્રીન આદમી હોં ઔર વહાં બા-જમાઅત નમાઝ ન હોતી હો તો ઉન પર શૈતાન પૂરી તરહ ગાલિબ આ (છા) જાતા હૈ, ઈસલિયે જમાઅત સે નમાઝ પઢને કો ઝરૂરી સમજો. ભેળિયા અકેલી બકરી કો ખા જાતા હૈ (ઔર આદમિયોં કા ભેળિયા શૈતાન હૈ). (અબૂ દાઉદ)

111- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا نَقَلَ النَّبِيُّ ﷺ وَاشْتَدَّ بِهِ رَجَعُهُ

में रहना पसंद करो. उजरत इजाबा इरमाते हैं के मैं उस दिन आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ था. (तिरमिजी)

— ११३ — عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ بِصَفِّ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ. رواه مسلم، باب فضل صلاة

العشاء والصبح في جماعة برقم: १६९१

उजरत उस्मान बिन अफ्फान रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जो शप्स ईशा की नमाज जमाअत के साथ पण्डे गोया उसने आधी रात ईबाहत की और जो इजर की नमाज भी जमाअत के साथ पण्डे ले गोया उसने पूरी रात ईबाहत की. (मुस्लिम)

— ११४ — عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ أَثَقَلَ صَلَاةٌ

عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ. (الحديث) رواه مسلم، باب

فضل صلاة الجماعة ..... برقم: १६८२

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: मुनाफिकीन पर सभसे जियादा भारी ईशा और इजर की नमाज है. (मुस्लिम)

— ११५ — عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا

فِي التَّهَجُّبِ لَامْتَبَعُوا إِلَيْهِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا

وَلَوْ حَبَوًّا. (وهو طرف من الحديث) رواه البخاري، باب الاستهانة في الأذان برقم: ११०

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अगर लोगो को जुहर की नमाज के लिये द्योपहर की गरमी में बल कर मस्जिद जाने की इत्तीबत मालूम हो जाती तो वो जुहर की नमाज के लिये द्योपते

હુવે જાતે. ઓર અગર ઉન્હે ઇશા ઓર ફજર કી નમાઝો કી ફજીલત માલૂમ હો જાતી તો વો ઇન નમાઝો કે લિયે મસ્જિદ જાતે, ચાહે ઉન્હે (કિસી બીમારી કી વજહ સે) ધિસટ કર હી જાના પળતા. (બુખારી)

۱۱۶- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَهُوَ لِي ذِمَّةٌ اللَّهُ لِمَنْ أَخْفَرَ ذِمَّةَ اللَّهِ كَيْتَ اللَّهِ فِي النَّارِ يَوْجَهُ .

رواه الطبرانی في الكبير ورواه رجال الصحيح صحيح الزوائد ۲/۲۹

હઝરત અબૂ બકરહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ સુબહ કી નમાઝ જમાઅત કે સાથ પળતા હૈ વો અલ્લાહ તઆલા કી હિફાઝત મેં હોતા હૈ. જો અલ્લાહ તઆલા કી હિફાઝત મેં આએ હુવે શખ્સ કો સતાએગા અલ્લાહ તઆલા ઉસે ઓંધે મુંહ જહન્નમ મેં ફેક દેંગે. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۱۱۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَ الْأَوَّلَى كُحِبَتْ لَهُ بِرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ النَّفَاقِ. - رواه الترمذی، باب ما جاء في فضل التكبيرة الأولى،

رقم: ۲۴۱ قال المحافظ المنذرى: رواه الترمذی وقال: لا أعلم أحدا رفعه إلا ما روى مسلم

بن قتيبة عن طلعة بن عمرو قال السلي رحمه الله: ومسلم وطاعة وبقية رواه ثقات،

الترغيب ۱/۳۱۳

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ચાલીસ દિન ઇખ્લાસ સે (સચ્ચે દિલ સે) તકબીરે-ઊલા કે સાથ બા-જમાઅત નમાઝ પળતા હૈ તો ઉસકો દો પરવાને (ઇજાઝત નામા) મિલતે હેં. એક પરવાના જહન્નમ સે બરી હોને (છુટકારે) કા, દૂસરા નિફાક સે બરી હોને કા. (તિરમિઝી)

۱۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ فِتْنَى فَيَجْمَعَ حَزْمًا مِنْ حَطَبٍ ثُمَّ أَتَى قَوْمًا يَصُلُّونَ فِي أَوْتَانِهِمْ

لَيْسَتْ بِهِمْ عِلَّةٌ فَأَحْرَقَهَا عَلَيْهِمْ. رواه أبو داود، باب التشديد في ترك الجماعة.

رقم: ٥١٩

حضرت अबू حُرَیْرہؓ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جو شخص جمعہ کے دن نہ پڑھے اور نہ رکعتیں پڑھے، اسے اللہ تعالیٰ سے دور کر دیا جائے گا۔ (بخاری، مسند، ج ۱، ص ۱۰۷)

۱۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَوَضَّأَ لِحَسَنِ الْوُضُوءِ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَصَلَّ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ، وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَعَنَ. رواه مسلم، باب

فضل من استمع وانصت في الجمعة، رقم: ۱۹۸۸

حضرت अबू حُرَیْرہؓ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جو شخص وضو کرے اور جمعہ کی نماز کے لیے آئے اور اسے سنتا ہو اور اس کے لیے دعا کرے، تو اس کے لیے تین دنوں کی نیکی ہوگی اور اس کے لیے تین دنوں کی نیکی ہوگی۔ (بخاری، مسند، ج ۱، ص ۱۰۷)

۱۲۰- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَمَسَّ مِنْ طَيِّبٍ إِنْ كَانَ عِنْدَهُ، وَلَبَسَ مِنْ أَحْسَنِ ثِيَابِهِ، ثُمَّ خَرَجَ حَتَّى يَأْتِيَ الْمَسْجِدَ، فَبَرَّكَ إِنْ بَدَأَ وَلَمْ يُوْذَ أَحَدًا، ثُمَّ انْصَلَّتْ إِذَا خَرَجَ إِمَامُهُ حَتَّى يُصَلِّيَ كَأَنَّ كَفَّارَةً لِمَا بَيْنَهُمَا وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْآخِرَى. رواه أحمد، ۴۲۰/۵

હજરત અબૂ અય્યૂબ અન્સારી રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ જુમ્આ કે દિન ગુસ્લ કરતા હૈ, અગર ખુશ્બૂ હો તો ઉસે ભી ઇસ્તેમાલ કરતા હૈ, અચ્છે કપળે પહનતા હૈ, ઉસકે બાદ મસ્જિદ જાતા હૈ, ફિર મસ્જિદ આકર અગર મૌકા હો તો નફિલ નમાઝ પઞહ લેતા હૈ ઔર કિસી કો તકલીફ નહીં પહુંચાતા યાની લોગોં કી ગરદનોં કે ઊપર સે ફલાંગતા હુવા નહીં જાતા. ફિર જબ ઇમામ ખુભા દેને કે લિયે આતા હૈ ઉસ વકત સે નમાઝ હોને તક ખામોશ રેહતા હૈ યાની કોઈ બાતચીત નહીં કરતા તો યે આમાલ ઇસ જુમ્આ સે ગુઝિશ્તા જુમ્આ તક કે ગુનાહોં કી માફી કા ઝરિયા હો જાતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۲۱- عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنَ الطَّهْرِ، وَيَذْهَبُ مِنْ دُفْيِهِ أَوْ يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْنَهُ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يَفْرُقُ بَيْنَ التَّيْنِ، ثُمَّ يَصَلِّي مَا كُتِبَ لَهُ، ثُمَّ يَنْصَبُ إِذَا تَكَلَّمَ إِلَّا مَاءً أَوْ لَا يَغْفِرُ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْآخِرَى. رواه

البخاري، باب النعمن للجمعة، رقم: ۸۸۲

હજરત સલમાન ફારસી રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ જુમ્આ કે દિન ગુસ્લ કરતા હૈ, જિતના હો સકે પાકી કા એહતિમામ (પાખંદી) કરતા હૈ ઔર અપના તેલ લગાતા હૈ યા અપને ઘર સે ખુશ્બૂ ઇસ્તેમાલ કરતા હૈ ફિર મસ્જિદ જાતા હૈ, મસ્જિદ પહુંચ કર જો દો આદમી પેહલે સે સાથ બેઠે હોં ઉનકે દરમિયાન મેં નહીં બેઠતા ઔર જિતની તૌફીક હો જુમ્આ સે પેહલે નમાઝ પઞહતા હૈ, ફિર જબ ઇમામ ખુભા દેતા હૈ ઉસકો તવક્કુહ ઔર ખામોશી સે સુનતા હૈ તો ઇસ જુમ્આ સે ગુઝિશ્તા જુમ્આ તક કે ગુનાહોં કો માફ કર દિયા જાતા હૈ. (બુખારી)

۱۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فِي جُمُعَةٍ مِنَ الْجُمُعِ: مَعَاشِرَ الْمُسْلِمِينَ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكُمْ عِيْدًا فَأَغْتَسِلُوا وَعَلَيْكُمْ بِالسَّوَالِكِ. رواه الطبراني في الأوسط والصغير ورجالته، مجمع الزوائد

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક મરતબા જુમ્આ કે દિન ઈરશાદ ફરમાયા: મુસલમાનો! અલ્લાહ તઆલા ને ઈસ દિન કો તુમહારે લિયે ઈદ કા દિન બનાયા હૈ, લિહાજા ઈસ દિન ગુસ્લ ક્રિયા કરો ઔર મિસ્વાક કા એહતિમામ ક્રિયા કરો. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۲۳- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْفَسْلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لَيْسَ بِالْخَطَايَا مِنْ أَصُولِ الشُّعْرِ أَنْسِلَ إِلَّا. رواه الطبراني في الكبير ورجالته،
مسحع الزوائد ۲/ ۳۹۱

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જુમ્આ કે દિન કા ગુસ્લ ગુનાહોં કો બાલોં કી જળોં તક સે નિકાલ દેતા હૈ. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَقَفْتَ الْمَلَايِكَةَ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ لِلأَوَّلِ، وَمَثَلُ الْمُهَجَّرِ كَمَثَلِ الَّذِي يُهْدَى بَدَنَةً، ثُمَّ كَالَّذِي يُهْدَى بَقَرَةً، ثُمَّ كُنْشَاء، ثُمَّ دَجَاجَةٌ، ثُمَّ بَيْضَةٌ، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ طَوَّرُوا صُحُفَهُمْ وَيَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ. رواه البخاري، باب الاستماع إلى الخطبة يوم الجمعة، رقم: ۹۲۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ જુમ્આ કા દિન હોતા હૈ ફરિશ્તે મસ્જિદ કે દરવાજે પર ખબે હો જાતે હૈં. પેહલે આને વાલે કા નામ પેહલે, ઉસકે બાદ આને વાલે કા નામ ઉસકે બાદ લિખતે હૈં (ઈસી તરહ આને વાલોં કે નામ ઉનકે આને કી તરતીબ સે લિખતે રેહતે હૈં). જો જુમ્આ કી નમાઝ કે લિયે સવેરે જાતા હૈ ઉસે ઊંટ સદકા કરને કા સવાબ મિલતા હૈ. ઉસકે બાદ આને વાલે કો ગાય સદકા કરને કા સવાબ મિલતા હૈ. ઉસકે બાદ આને વાલે કો મેંઢા, ઉસકે બાદ વાલે કો મુરગી, ઉસકે બાદ વાલે કો અંડા સદકા કરને કા સવાબ મિલતા હૈ. જબ ઈમામ ખુટ્યા દેને કે લિયે આતા હૈ તો ફરિશ્તે અપને વો

رَجِيسْتَر جينمے آنے والوں کے نام लिखने गये हैं लपेट देते हैं और
 पुत्वा सुनने में मशगूल हो जाते हैं. (भुजारी)

۱۲۵- عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: لَحِقَنِي عَابَةٌ مِنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ
 رَحِمَهُ اللَّهُ، وَأَنَا مَا شِئْتُ إِلَى الْجُمُعَةِ فَقَالَ: أَبَشِّرْ، فَإِنَّ خَطَاكَ هَذِهِ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ، سَمِعْتُ أَبَا عَبَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ
 اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُمَا حَرَامٌ عَلَى النَّارِ. رواه الترمذی و قال: هذا
 حديث حسن صحيح غريب، باب ما جاء في فضل من اغبرت قدماه في سبيل الله، رقم: ۱۶۳۲

उज्जरत यजीद बिन अबी मरयम रहमतुल्लाहि अलैहि
 फरमाते हैं के मैं जूम्मा की नमाज के लिये पैदल जा रहा था के उज्जरत
 अबायी बिन राफिअ रहमतुल्लाहि अलैहि मुझे मिल गये और
 फरमाने लगे: तुम्हें पुश-भजरी हो के तुम्हारे ये कदम अल्लाह तआला
 के रास्ता में हैं. मैंने अबू अब्स रदियल्लाहु तआला अन्हु को ये फरमाते
 हुवे सुना है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह
 फरमाया: जिसके कदम अल्लाह तआला के रास्ते में गुजार-आलूह
 (गंटे) हुवे तो वो कदम होजाम की आग पर हराम हैं. (तिरमिजी)

۱۲۶- عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ الثَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ
 اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَغَتَسَلَ ثَمَّ بَكَرًا وَابْتَكُرًا وَمَشَى،
 وَلَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ
 سَنَةٍ أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا. رواه أبو داود، باب في الغسل للجمعة، رقم: ۳۴۵

उज्जरत औस बिन औस सकही रदियल्लाहु तआला अन्हु
 फरमाते हैं मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये धरशाह
 फरमाते हुवे सुना: जो शम्स जूम्मा के दिन भूष अखी तरह गुस्ल
 करता है, बहुत सवेरे मस्जिद जाता है, पैदल जाता है सवारी पर सवार
 नहीं होता, ईमाम से करीब होकर बैठता है और तवज्जुह से पुत्वा
 सुनता है, इस दौरान किसी किस्म की कोई बात नहीं करता तो वो
 जूम्मा के लिये जितने कदम चल कर आता है उबे हर हर कदम के बदले
 एक साल के रोजों का सवाब और एक साल की रातों की ईबादत का

અવાબ મિલતા હે. (અબૂ દાઉદ)

۱۲۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ غَسَلَ وَاغْتَسَلَ، وَغَدَا وَابْتَكَرَ وَدَنَا، فَاقْتَرَبَ وَاسْتَمْعَعَ وَأَنْصَتَ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا أَجْرُ قِيَامِ سَنَةٍ وَصِيَامِهَا. رواه

احمد ۲۰۹/۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શબ્સ જુમ્આ કે દિન અચ્છી તરહ ગુસ્લ કરતા હે, બહુત સવેરે જુમ્આ કે લિયે જાતા હે, ઈમામ કે બિલ્કુલ કરીબ બૈઠતા હે ઓર ખુબ્બા તવજ્જુહ સે સુનતા હે, ઈસ દોરાન ખામોશ રહેતા હે તો વો જિતને કદમ ચલ કર મસ્જિદ આતા હે ઉસે હર હર કદમ કે બદલે સાલ ભર કી તહજ્જુહ ઓર સાલ ભર કે રોઝોં કા સવાબ મિલતા હે. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۲۸- عَنْ أَبِي لُبَابَةَ بْنِ عَبْدِ الْمُنْذِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ سَيِّدُ الْأَيَّامِ، وَأَعْظَمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَهُوَ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ يَوْمِ الْأَضْحَى وَيَوْمِ الْقَيْطِ وَفِيهِ خَمْسٌ خِلَالِ: خَلَقَ اللَّهُ فِيهِ آدَمَ وَأَقْبَطَ اللَّهُ فِيهِ آدَمَ إِلَى الْأَرْضِ وَفِيهِ تَوَفَّى اللَّهُ آدَمَ وَفِيهِ سَاعَةٌ لَا يَسْأَلُ اللَّهُ فِيهَا الْعَبْدُ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ، مَا لَمْ يَسْأَلْ حَرَامًا وَفِيهِ تَقُومُ السَّاعَةُ مَا مِنْ مَلِكٍ مُقَرَّبٍ وَلَا سَمَاءٍ وَلَا أَرْضٍ وَلَا رِيحٍ وَلَا جِبَالٍ وَلَا بَحْرٍ إِلَّا وَهُنَّ يَشْفِقْنَ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ. رواه ابن ماجه، باب في فضل الجمعة، رقم: ۱۰۸۴.

હઝરત અબૂ લુબાબા બિન અબ્દુલ મુન્ઝિર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જુમ્આ કા દિન સારે દિનોં કા સરદાર હે. અલ્લાહ તઆલા કે યહાં સારે દિનોં મેં સબસે જિયાદા અઝમત વાલા હે. યે દિન અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક ઈદુલ-અઝહા ઓર ઈદુલ-ફિત્ર કે દિન સે ભી જિયાદા મરતબા વાલા હે. ઈસ દિન મેં પાંચ ખાતે હુઈ. ઈસ

દિન અલ્લાહ તઆલા ને હઝરત આદમ અલૈહિસ્સલામ કો પૈદા કરમાયા, ઈસી દિન ઉનકો ઝમીન પર ઉતારા, ઈસી દિન ઉનકો મૌત દી. ઈસ દિન મેં એક ઘણી એસી હૈ કે બંદા ઉસમેં જો ચીઝ ભી માંગતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઝરૂર અતા કરમાતે હેં, બશર્ત યે કે કિસી હરામ ચીઝ કા સવાલ ન કરે, ઔર ઈસ દિન કયામત કાઈમ હોગી. તમામ મુકર્રબ ફરિશ્તે, આસમાન, ઝમીન, હવાએં, પહાળ, સમુન્દર સબ જુમ્આ કે દિન સે ડરતે હેં (ઈસલિયે કે કયામત જુમ્આ કે દિન હી આએગી). (ઈબ્ને માજા)

۱۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا تَطْلُعُ الشَّمْسُ وَلَا تَغْرُبُ عَلَى يَوْمٍ فَضَّلَ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، وَمَا مِنْ ذَا بَأْسٍ إِلَّا وَهِيَ تَفْرَعُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا هَذَيْنِ الثَّقَلَيْنِ الْحَجَّ وَالْإِنْسَ . رواه ابن حبان (و استناد صحيح) ۵/۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ કરમાયા: સૂરજ કે તુલૂઅ વ ગુરૂબ (નિકલને ઔર ડૂબને) વાલે દિનોં મેં કોઈ ભી દિન જુમ્આ કે દિન સે અફઝલ નહીં યાની જુમ્આ કા દિન તમામ દિનોં સે અફઝલ હૈ. ઈન્સાન વ જિન્નાત કે અલાવા તમામ જાનદાર જુમ્આ કે દિન સે ઘબરાતે હેં (કે કહીં કયામત કાઈમ ન હો જાએ). (ઈબ્ને હબ્બાન)

۱۳۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ سَاعَةً لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فِيهَا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ وَهِيَ بَعْدَ الْعَصْرِ . رواه احمد (الفتح الرباني ۱۳/۶)

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી ઔર હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ કરમાયા: જુમ્આ કે દિન એક ઘણી એસી હોતી હૈ કે મુસલમાન બંદા ઉસમેં અલ્લાહ તઆલા સે જો માંગતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઝરૂર અતા કરમા દેતે હેં ઔર વો ઘણી અસર કે બાદ હોતી હૈ. (મુસ્નદે અહમદ (ફત્હુર્રબાની))

۱۳۱- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

يَقُولُ: هِيَ مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ تُقْضَى الصَّلَاةُ. رواه مسلم، باب

فِي السَّاعَةِ الَّتِي فِي يَوْمِ الْحُسْعةِ، رَقْم: ۱۹۷۵

હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ ફરમાતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો જુમ્આ કી ઘણી કે બારે મેં ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: વો ઘણી ખુત્બા શુરૂ હોને સે લેકર નમાઝ કે ખત્મ હોને તક કા દરમિયાની વક્ત હૈ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: જુમ્આ કે દિન કુબૂલિયત વાલી ઘણી કી તઅયીન (મખસૂસ, ફિક્સ હોને) કે બારે મેં ઔર ભી અહાદીસ હૈં, લિહાજા ઈસ પૂરે દિન ઝિયાદા સે ઝિયાદા દુઆ ઔર ઈબાદત કા એહતિમામ કરના ચાહિયે. (નવવી)

સુનન વ નવાફિલ

(સુન્નતેં ઓર નફિલેં)

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَّكَ لَعَلَّكَ تُسَبِّحُكَ رَبُّكَ

مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (سورة اسراء: 179)

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ ફરમાયા: ઓર રાત કે બાઝ હિસ્સે મેં બેદાર હોકર (ઉઠ કર) તહજ્જુદ કી નમાઝ પઢા કરેં જો કે આપકે લિયે પાંચ નમાઝોં કે અલાવા એક ઝાઈદ નમાઝ હૈ. ઉમ્મીદ હૈ કે ઈસ તહજ્જુદ પઢને કી વજહ સે આપકે રબ આપકો મકામે-મહમૂદ મેં જગહ દેગે. (સૂરએ બની ઈસ્રાઈલ)

ફાઈદા: કયામત મેં જબ સબ લોગ પરેશાન હોંગે તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી સિફારિશ પર ઉસ પરેશાની સે નજાત મિલેગી ઓર હિસાબ કિતાબ શુર હોગા. ઉસ સિફારિશ કે હક કો મકામે-મહમૂદ કેહતે હૈં. (બયાનુલ-કુઆન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ لِرَبِّهِمْ سَجْدًا وَقِيَامًا﴾ (الفرقان: 16)

(અલ્લાહ તઆલા ને અપને નેક બંદોં કી એક સિફત (ખૂબી) યે બયાન ફરમાઈ કે) વો લોગ અપને રબ કે સામને સજદે મેં ઓર ખળે હોકર રાત ગુઝારતે હૈં. (સૂરએ ફુરકાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿تَتَجَالَّى جُنُودُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا

وَحُمُوحًا وَيَمَازُ رُزْقُهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ

أَعْيُنٍ عَزَازَةٍ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: 17-18)

એક જગહ ઈરશાદ હૈ કે વો લોગ રાતોં કો અપને બિસ્તરોં સે ઉઠ કર અપને રબ કો અઝાબ કે ડર સે ઓર સવાબ કી ઉમ્મીદ સે

પુકારતે રેહતે હૈં (યાની નમાઝ, ઝિક, દુઆ મેં લગે રેહતે હૈં) ઓર જો કુછ હમને ઉનકો દિયા હૈ ઉસમેં સે ખૈરાત કિયા કરતે હૈં. ઐસે લોગોં કે લિયે આંખોં કી ઠંડક કા જો સામાન ખઝાનએ ગૈબ મેં મૌજૂદ હૈ ઉસકી કિસી શખ્સ કો ભી ખબર નહીં. યે ઉનકો ઉન આમાલ કા બદલા મિલેગા જો વો કિયા કરતે થે. (સૂરએ સજદહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ اِخْلُدُوا فِيهَا لَيْلًا وَمَا لَهُمْ مِنْهَا مَحْزَنٌ ۖ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِمِينَ ۖ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ قُلُوبًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۖ وَلَا يَنْصَرِفُونَ ۖ وَسْتَغْفِرُونَ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ الذَّنْبَ ۖ وَأَنَّهُمْ يُفَكَّرُونَ﴾ [النور: ૧૦-૧૮]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: મુત્તકી (અલ્લાહ સે ડરને વાલે) લોગ બાગાત (બાગોં) ઓર ચશ્મોં (નેહરોં) મેં હોંગે, ઉનકે રબ ને ઉન્હેં જો સવાબ અતા કિયા હોગા વો ઉસે ખુશી ખુશી લે રહે હોંગે. વો લોગ ઈસસે પેહલે યાની દુનિયા મેં નેકી કરને વાલે થે. વો લોગ રાત મેં બહુત હી કમ સોયા કરતે થે (યાની રાત કા અકસર હિસ્સા ઈબાદત મેં મશગૂલ રેહતે થે) ઓર શબ (રાત) કે આખરી હિસ્સે મેં ઈસ્તિગફાર કિયા કરતે થે. (સૂરએ જારિયાત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ ۖ قُمِ الْبَلَّ الْأَقْلِيلَ ۖ تَصِفُهُ أَوْ تَنْقُصُ مِنْهُ قَلِيلًا ۖ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۖ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۖ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ مِنْ أَقْصَوْطَأَوْ قَوْمٍ قَلِيلًا ۖ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾ [الزمر: ૧-૪]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ ફરમાયા: અય ચાદર ઓળહને વાલે! રાત કો તહજ્જુદ કી નમાઝ મેં ખજે રહા કરે મગર કુછ દેર આરામ ફરમાલે, યાની આધી રાત યા આધી રાત સે કુછ કમ યા આધી રાત સે કુછ ઝિયાદા આરામ ફરમાલે. ઓર (ઈસ તહજ્જુદ કી નમાઝ મેં) કુર્આન કરીમ કો ઠહર ઠહર કર પઞહા કીજિયે. (તહજ્જુદ કે હુકમ કી એક હિકમત યે હૈ કે રાત કે ઉઠને કે મુજાહદે કી વજહ સે તબીઅત મેં ભારી કલામ (બાત) બદાશત કરને કી ઈસ્તેઅદાદ (સલાહિયત) ખૂબ કામિલ (પકકી) હો જાએ કયુંકે હમ

अ-करीब (जल्द ही) आप पर एक भारी कलाम यानी कुआन नाज़िल करने (उतारने) वाले हैं. (दूसरी छिकमत ये है के) रात का उठना नइस को भूब कुयलता है और एस वक्त जात ठीक निकलती है यानी किरअत, जिक और हुआ के अल्काज़ भूब एत्मेनान से अदा होते हैं और एन आमाव में ज़ लगता है. (तीसरी छिकमत ये है के) आपको दिन में बहुत से भशागिल (काम) रेहते हैं (जैसे तब्दीगी मशगला, लिहाजा रात का वक्त तो यकसूई (तवक्कुड) के साथ एजादते एलाही के लिये डोना थोडिये). (सूरअे मुजलम्मिल)

अहादीसे नबविया

۱۳۲- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا أَذِنَ اللَّهُ لِعَبْدٍ فِي شَيْءٍ وَالْفَضْلُ مِنْ رُكْعَتَيْنِ يُصَلِّيهِمَا، وَإِنَّ الْبِرَّ لَيُنْزَلُ عَلَى رَأْسِ الْعَبْدِ مَا دَامَ فِي صَلَاتِهِ وَمَا تَقَرَّبَ الْعِبَادُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِمِثْلِ مَا خَرَجَ مِنْهُ. رَوَاهُ

الترمذي، باب ما تقرب العباد إلى الله بمثل ما خرج منه، رقم: २१११

उत्तरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद फरमाया: अल्लाह तआला किसी बंदे को दो रकअत नमाज़ की तौहीक दे दें एससे बेउतर कोई चीज़ नहीं है. बंदा जब तक नमाज़ में मशगूल रेहता है तलाथयां उसके सर पर बिभेर दी जाती हैं. और बंदे अल्लाह तआला का कुर्ब (नज़दीकी) एस चीज़ से बण्ड कर किसी और चीज़ के जरिये छसिल नहीं कर सकते जो भुद अल्लाह तआला की जात से निकली है यानी कुआन शरीफ़. (तिरमिज़ी)

झर्हदा: उहीस शरीफ़ का मतलब ये है के अल्लाह तआला का सबसे ज़ियादा कुर्ब कुआन करीम की तिलावत से छसिल होता है.

۱۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِقَبْرِ فَقَالَ: مَنْ صَاحَبَ هَذَا الْقَبْرِ؟ فَقَالُوا: فَلَا نَقَالُ. فَقَالَ: رُكْعَتَانِ أَحَبُّ إِلَيَّ هَذَا مِنْ بَقِيَّةِ

دُنْيَاكُمْ. رَوَاهُ الطبرانی في الأوسط ورجالته، صحيح الزوائد ۱/१११

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ એક કબ્ર કે પાસ સે ગુઝરે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા (પૂછા): યે કબ્ર કિસ શખ્સ કી હે? સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમને અર્ઝ કિયા: કુલાં શખ્સ કી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇસ કબ્ર વાલે શખ્સ કે નઝદીક દો રકઅતોં કા પળ્હના તુમ્હારી દુનિયા કી બાકી તમામ ચીજોં સે ઝિયાદા પસંદીદા હૈ. (તખરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઇરશાદ કા મકસદ યે હૈ કે દો રકઅત કી કીમત તમામ દુનિયા કે સાઝ વ સામાન સે ઝિયાદા હૈ, ઇસકા સહીહ ઇસ્મ કબ્ર મેં પહુંચ કર હોગા.

۱۳۴- عَنْ أَبِي دُرَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ رَمَنْ الشَّتَاءِ، وَالْوَرَقُ يَتَهَاوَتْ فَأَخَذَ بِفُصَيْنٍ مِنْ شَجَرَةٍ قَالَ: لَفَجَعَلَ ذَلِكَ الْوَرَقُ يَتَهَاوَتْ، قَالَ: لَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ أَقُلْتُ: لَيْتَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ الْمُسْلِمَ لَيُصَلِّي الصَّلَاةَ يُرِيدُ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ فَتَهَاوَتْ عَنْهُ دُتُوبُهُ كَمَا يَتَهَاوَتْ هَذَا الْوَرَقُ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ. رواه احمد ۱۷۹/۵

હજરત અબૂહુર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે એક મરતબા નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સદી કે મૌસમ મેં બાહર તશરીફ લાએ, પત્તે દરખ્તોં સે ગિર રહે થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક દરખ્ત કી દો ટેહનિયાં હાથ મેં લીં, ઉનકે પત્તે ઔર ભી ગિરને લગે. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અબૂહુર! મૈને અર્ઝ કિયા: લખ્બૈક યા રસૂલલ્લાહ! આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મુસલમાન બંદા જબ અલ્લાહ તઆલા કો રાઝી કરને કે લિયે નમાઝ પળ્હતા હૈ તો ઉસસે ઉસકે ગુનાહ ઐસે હી ગિરતે હેં જૈસે યે પત્તે ઇસ દરખ્ત સે ગિર રહે હેં. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۳۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ صَابَرَ عَلَى النَّتْنِ عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ عَرْوَةً لَهْ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَ

رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ . رواه النسائي . باب ثواب من صلى في اليوم واليلة ثنتي عشرة

ركعة . ०००० . رقم: ११११

उजरत आर्धशा रदियल्लाहु तआला अन्हा रसूलुल्लाहु सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का र्धशाद नकल फरमाती हैं: जो १२ रकअतें पण्डने की पाबंदी करता है अल्लाह तआला उसके लिये जन्नत में महुल बनाते हैं. यार रकअत जुहर से पेहले, दो रकअत जुहर के बाद, दो रकअत मगरिब के बाद, दो रकअत र्धशा के बाद और दो रकअत फजर से पेहले. (नसाई)

۱۳۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَكُنْ عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَالِي أَشَدَّ مُعَاهَدَةً مِنْهُ عَلَى رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ . رواه مسلم . باب استحباب ركعتي

سنة الفجر . ०००० . رقم: ११११

उजरत आर्धशा रदियल्लाहु अन्हा से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को नवाहिल (और सुन्नतों) में से किसी नमाज का र्धतना जियादा ओहतिमाम न था जितना के फजर की नमाजसे पेहले दो रकअत सुन्नत पण्डने का ओहतिमाम था. (मुस्लिम)

۱۳۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ فِي شَأْنِ الرُّكَعَتَيْنِ عِنْدَ

طُلُوعِ الْفَجْرِ: لَهُمَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا جَمِيعًا . رواه مسلم . باب استحباب

ركعتي سنة الفجر . ०००० . رقم: ११११

उजरत आर्धशा रदियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने फजर की दो रकअत सुन्नतों के बारे में र्धशाद फरमाया: ये दो रकअतें मुझे सारी दुनिया से जियादा महुबूब हैं. (मुस्लिम)

۱۳۸- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سَفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ تَعَالَى

عَلَى النَّارِ . رواه النسائي ، باب الاختلاف على اسماعيل بن ابي خالد ، رقم : ١٨١٧

उत्तरत उम्मे हबीबा रहियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत ह्ने के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शम्स जुहर से पेहले यार रकअतें और जुहर के बाद यार रकअतें पाबंदी से पण्डता है अल्लाह तआला उसे दोज़ाब की आग पर डराम फरमा देते हैं. (नसाई)

झाँझा: जुहर से पेहले की यार रकअतें सुन्नते मुअक्कदा हैं और जुहर के बाद की यार रकअतों में दो रकअतें सुन्नते मुअक्कदा और दो नफ़िल हैं.

١٣٩- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ يُصَلِّيَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ بَعْدَ الظُّهْرِ قَتَمَسَ وَجْهَهُ النَّارَ أَبَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ . رواه النسائي ، باب الاختلاف على اسماعيل بن ابي خالد ، رقم : ١٨١٤

उत्तरत उम्मे हबीबा रहियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत ह्ने के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो मोमिन बंदा भी जुहर के बाद यार रकअतें पण्डता है उसे जहन्नम की आग ईश्या अल्लाह कभी नहीं छुओगी. (नसाई)

١٣٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّيَ أَرْبَعًا بَعْدَ أَنْ تَزُولَ الشَّمْسُ قَبْلَ الظُّهْرِ وَقَالَ: إِنَّهَا سَاعَةٌ تَفْتَحُ فِيهَا

أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَأُحِبُّ أَنْ يَضَعَدَنِي فِيهَا عَمَلٌ صَالِحٌ . رواه الترمذی وقال:

حديث عبد الله بن السائب حديث حسن غريب ، باب ما جاء في الصلاة عند الزوال ،

رقم : ٤٧٨ ، الجامع الصحيح وهو سنن الترمذی

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन साईब रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत ह्ने के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम जुहर से पेहले जवाब के बाद यार रकअत पण्डते थे और आपने ईरशाह फरमाया: ये वो घणी है जिसमें आसमान के दरवाजे खोल दिये जाते हैं. इसलिये मैं यादता हूँ के इस घणी में मेरा कोई नेक अमल आसमान की तरफ जाओ. (तिरमिज़ी)

ફાઈદા: જીહર સે પેહલે કી યાર રકઅત સે મુરાદ યાર રકઅત
 સુન્નતે મુઅકકદા હૈં. ઔર બાઝ ઉલમા કે નજદીક જવાબ કે બાદ યે યાર
 રકઅત જીહર કી સુન્નતે મુઅકકદા કે અલાવા હૈં.

١٣١- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَرْبَعُ قَبْلِ الظُّهْرِ بَعْدَ الزَّوَالِ تُحْسَبُ بِمِثْلِهِنَّ مِنْ صَلَاةِ السَّحَرِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَلَيْسَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا وَهُوَ يُسَبِّحُ اللَّهَ بِلَاكِ السَّاعَةِ ثُمَّ قَرَأَ: ﴿يَسْتَبِشِرُوا ظِلُّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾ [النحل: ٤٨] الآية كلها رواه الترمذي وقال: هذا حديث غريب، باب و من سورة النحل،

رقم: ۳۱۲۸

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુનાઃ જવાલ કે બાદ મુહર સે પેહલે કી ચાર રકઅતે તહજ્જુદ કી ચાર રકઅતોં કે બરાબર હૈં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયાઃ ઉસ વક્ત હર ચીઝ અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ કરતી હે. ફિર આયતે કરીમા તિલાવત ફરમાઈ જિસકા તરજુમા 'યે હેઃ સાયાદાર ચીઝેં ઔર ઉનકે સાએ (જવાલ કે વક્ત) કભી એક તરફ કો ઔર કભી દૂસરી તરફ કો આજિઝી કે સાથ (ગિળગિળાતે હુવે) અલ્લાહ તઆલા કો સજદા કરતે હુવે મુકે જાતે હૈં. (તિરમિઝી)

۱۲۲- عَنْ اَمِيْنٍ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: رَجِمَ اللهُ اَمْرًا صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ اَوْ يَمًا. رواه ابو داود في المصنف باب الصلاة قبل العصر رقم: ۱۲۲۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા
સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઉસ શખ્સ પર રહમ ફરમાએ જો અસર સે
પેહલે ચાર રકઅત પઞ્હતા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

۱۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. (رواه البخاري، باب تطوع قيام

رمضان من الایمان، رقم: ۳۷

उजरत अबू हुरेरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो रमजान की रात में अल्लाह तआला के वादों पर यकीन करते हुवे और उसके अजर व ईआम के शौक में नमाज पण्डता है उसके पिछले सब गुनाह माफ हो जाते हैं. (बुखारी)

۱۳۴- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ذَكَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ فَقَالَ: شَهْرٌ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، وَسَنَنْتُ لَكُمْ قِيَامَهُ فَمَنْ صَامَهُ وَقَامَهُ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. رواه ابن ماجه.

باب ما جاء في قيام شهر رمضان، رقم: ۱۳۲۸

उजरत अब्दुर्रहमान रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने (एक मरतबा) रमजान के महीना का जिक्र करते हुवे ईरशाद फरमाया: ये ऐसा महीना है के जिसके रोजों को अल्लाह तआला ने तुम पर फर्ज किया है और मैंने तुम्हारे लिये इसकी तरावीह को सुन्नत करार दिया है. जो शप्स अल्लाह तआला के वादों पर यकीन करते हुवे और उसके अजरो ईआम के शौक में इस महीना के रोजे रभता है और तरावीह पण्डता है वो गुनाहों से इस तरह पाक साफ हो जाता है जैसा के अपनी मां से आज ही पैदा हुवा हो. (ईप्ने माज)

۱۳۵- عَنْ أَبِي فَاطِمَةَ الْأَزْدِيِّ أَوْ الْأَسَدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: يَا أَبَا فَاطِمَةَ! إِنْ أَرَدْتَ أَنْ تَلْقَانِي فَأَكْبِرِ السُّجُودَ. رواه

احمد ۸۲۴/۳

उजरत अबू इतिमा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मुजसे नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अबू इतिमा! अगर तुम मुजसे (आभिरत में) मिलना चाहते हो तो सज्जद जियादा किया करो यानी नमाजें कसरत से (बहुत जियादा) पण्डा करो. (मुस्नदे अहमद)

۱۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُّ عَزَّوَجَلَّ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَيُكْمَلُ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ يَكُونُ سَائِرُ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ. . رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء أن

اول ما يحاسب به العبد يوم القيمة الصلاة . . . . . رقم: ۴۱۳

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ईरशाह फरमाते हुवे सुना: क्यामत के दिन आदमी के आमाव में सभसे पेहले नमाज का हिसाब किया जायेगा. अगर नमाज अच्छी हुई तो वो शप्स कामयाब और बामुराह होगा और अगर नमाज बराब हुई तो वो नाकाम व नामुराह होगा. अगर ईर्ज नमाज में कुछ कमी हुई तो अल्लाह तआला ईरशाह फरमायेंगे: हेबो! क्या मेरे बंदे के पास कुछ नईलें (मी) हैं जिनसे ईर्जों की कमी पूरी कर दी जाये. अगर नईलें होंगी तो अल्लाह तआला उनसे ईर्जों की कमी पूरी फरमा देंगे. उसके बाद फिर ईसी तरह बाकी आमाव रोजा, जकात वगैरा का हिसाब होगा, यानी ईर्ज रोजों की कमी नईल रोजों से पूरी की जायेगी और जकात की कमी नईली सहकात से पूरी की जायेगी. (तिरमिज़ी)

۱۳۷- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ أَعْطَى أَوْلِيَائِي عِنْدِي لِمَوْمنَ خَفِيفَ الْحَاحِ دُوحَظَ مِنَ الصَّلَاةِ، أَحْسَنَ عِبَادَةٍ رَبِّي وَأَطَاعَةً فِي السَّرِّ وَكَانَ غَامِضًا فِي النَّاسِ لَا يُشَارُ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ، وَكَانَ رِزْقُهُ كِفَالًا فَصَبَرَ عَلَى ذَلِكَ ثُمَّ نَفَرَ بِأَصْبَعِيهِ فَقَالَ: عَجَلْتُ مَنِيَّتَهُ قُلْتُ بَوَاكِيهِ قُلْتُ تَرَاتُّهُ. . رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب ما جاء في

الكفاف . . . . . رقم: ۲۳۴۷

उत्तरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है

કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે દોસ્તોં મેં મેરે નઝદીક જિયાદા કાબિલે રશક (જિસકે જેસા બનને કી તમન્ના કી જાએ) વો મોમિન હૈ જો હલ્કા ફુલ્કા હો યાની દુનિયા કે સાજો સામાન ઓર અહલો અયાલ (ઘર વાલોં) કા જિયાદા બોઝ ન હો, નમાઝ સે ઉસકો બળા હિસ્સા મિલા હો યાની નવાહિલ કસરત સે પળહતા હો, અપને રબ કી ઈબાદત અચ્છી તરહ કરતા હો, અલ્લાહ તઆલા કી ઈતાઅત (જિસ તરહ ઝાહિર મેં કરતા હો ઈસી તરહ) તન્હાઈ મેં ભી કરતા હો, લોગોં મેં ગુમનામ (અંજાન) હો, ઉસકી તરફ ઉંગલિયોં સે ઈશારે ન કિયે જાતે હોં યાની લોગોં મેં મશહૂર ન હો, રોઝી સિફ ગુઝારે કે કાબિલ હો જિસ પર સબ્ર કરકે ઉમ્મ ગુઝાર દે. ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપને હાથ સે ચુટકી બજાઈ (જેસે કિસી ચીઝ કે જલ્દ હો જાને પર ચુટકી બજાતે હોં) ઓર ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસે મોત જલ્દી આ જાએ, ન ઉસ પર રોને વાલિયાં જિયાદા હોં ઓર ન મીરાસ (વિરસા) જિયાદા હો. (તિરમિઝી)

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَهُ قَالَ: لَمَّا فَتَحْنَا خَيْبَرَ أَخْرَجُوا غَنَائِمَهُمْ مِنَ الْمَتَاعِ وَالسِّنِيِّ لِنَجْعَلَ النَّاسَ يَتَأَعَوْنَ غَنَائِمَهُمْ فَبَجَاءَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْقَدْرُ بَحْتُ رِبْحًا مَا رِبْحَ الْيَوْمِ مِثْلَهُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ هَذَا الْوَادِي قَالَ: وَيَبْحُكَ وَمَا رِبْحُكَ؟ قَالَ: مَا زِلْتُ أَبِيعُ وَأَبْتِاعُ حَتَّى رِبْحْتُ ثَلَاثِمِائَةَ أَوْقِيَّةٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنَا أَبَيْتُكَ بِخَيْرٍ رَجُلٍ رِبْحٌ، قَالَ: مَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: رَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الصَّلَاةِ. رواه ابوداؤد، باب في التجارة في الغزو، رقم: ۲۶۶۷

મختصر سنن ابی داؤદ للمندری

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન સલમાન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે વાયત હૈ કે એક સહાબી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને મુઝે બતાયા કે મ લોગ જબ ખૈબર ફતહ કર (જીત) ચુકે તો લોગોં ને અપના માલે-નીમત નિકાલા જિસમેં મુખ્તાલિફ સામાન ઓર કેદી થે ઓર ખરીદ વેખત (લે-બેચ) શુરૂ હો ગઈ (કે હર શખ્સ અપની ઝરૂરિયાત ખરીદને ॥ ઓર દૂસરી ઝાઈદ ચીઝેં ફરોખ્ત કરને લગા) ઈતને મેં એક સહાબી

रहियल्लाहु तआला अन्हु छाजिरे बिदमत हुवे और अर्ज किया: या रसूलल्लाह! मुझे आज की ईस तिज्जरत (बिज्जानिस) में ईस कदर नफा हुवा के यहां तमाम लोगों में से किसी को भी ईतना नफा नहीं हुवा. रसूलल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने तअज्जुब से पूछा के कितना कमाया? उन्होंने अर्ज किया के मैं सामान जरीदता रहा और बेचता रहा जिसमें 300 ठिकिया यांदी नफा में बची. रसूलल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मैं तुम्हें बेहतरीन नफा छसिल करने वाला शप्स बताता हूँ. उन्होंने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! वो नफा क्या है (जिसे उस आदमी ने छसिल किया?) ईरशाह फरमाया: ईर्ज नमाज के बाद दो रकअत नईल. (अबू दाउद)

झाईदा: अक ठिकिया यावीस हिरहम और अक हिरहम तकरीबन तीन ग्राम यांदी का होता है. ईस तरह तकरीबन तीन छजर तोला यांदी हुवा.

۱۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَغْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَائِمَةٍ رَأْسَ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ. ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ. فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ. فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ. فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ. (رواه أبو داود، باب قيام الليل، رقم: ۱۳۰۶ وفي رواية ابن ماجه: فَيُضْبِعُ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ قَدْ أَصَابَ خَيْرًا وَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ، أَصْبَحَ كَسَلًا خَبِيثَ النَّفْسِ لَمْ يَصِبْ خَيْرًا) باب ماجاء في قيام الليل، رقم: ۱۳۲۹

छजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: तुममें से जब कोई शप्स सोता है तो शैतान उसकी गुद्दी (गिरदन के पीछे के छिस्से) पर तीन गिरहें (गांठें) लगा देता है. हर गिरह पर ये कूंक देता है “अभी रात बहुत पजी है सोता रहे”. अगर ईन्सान बेदार होकर (जाग कर) अल्लाह तआला का नाम ले लेता है तो अक गिरह फुल

जती है, अगर पुजू कर लेता है तो दूसरी गिरह भी जुल जाती है, फिर अगर तड़कूट पण्ड लेता है तो तमाम गिरहें जुल जाती हैं। युनांये सुभल को युस्त, छशशश षशशश होता है। उसे बहुत बणी जैर (बलाँ) मिल चुकी होती है। और अगर तड़कूट नहीं पण्डता तो युस्त रेडता है, तभीअत भोजल (भारी) होती है और बहुत बणी जैर से मडूम हो जाता है। (अबू दौद, ईब्ने माज)

۱۵۰- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: رَجُلَانِ مِنْ أُمَّتِي يَقُومُ أَحَدُهُمَا مِنَ اللَّيْلِ لِيُعَالِجَ نَفْسَهُ إِلَى الطُّهُورِ، وَعَلَيْهِ عُقْدَةٌ قَبْرُحًا، فَإِذَا رَضِيَ بِهِ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَإِذَا رَضِيَ وَجْهَهُ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَإِذَا مَسَحَ رَأْسَهُ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَإِذَا رَضِيَ رَجُلَهُ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَيَقُولُ الرَّبُّ: عَزَّ وَجَلَّ: لِلَّذِينَ وَرَاءَ الْحِجَابِ: انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي هَذَا يُعَالِجُ نَفْسَهُ مَا سَأَلَنِي عَبْدِي هَذَا فَيُؤَلِّهُ. رواه أحمد، الفتح الرباني ۳۰۴/۱

छतरत उकभा बिन आमिर रहियल्लाहु तआला अन्दु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये इरशाह इरमाते हुवे सुना: मेरी उम्मत के हो आदमियों में से अक रात को उठता है और तभीअत के न थाडते हुवे अपने आपको इस डाल में पुजू पर आमादा (राजी) करता है के उस पर शैतान की तरफसे गिरहें बगी होती हैं। जब पुजू में अपने होनों डाय धोता है तो अक गिरह जुल जाती है, जब येडरा धोता है तो दूसरी गिरह जुल जाती है, जब सर का मसह करता है तो अक और गिरह जुल जाती है, जब पांव धोता है तो अक और गिरह जुल जाती है। फिर अल्लाह तआला इरिशतों से इरमाते हैं जो ईन्सानों की निगाहों से ओजल हैं: मेरे इस बंदा को देभो के किस तरह मशकत उठा रहा है। मेरा ये बंदा मुजसे जो मांगेगा वो उसे मिलेगा। (मुस्नह अहमद, अल्फुर्बाननी)

۱۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَنَزَّرَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: االلَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، أَوْ دَعَا اسْتَجِيبْ، فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ. رواه البخاري.

باب فضل من تعار من الليل فصلی، رقم: ۱۱۵۴

હજરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અહુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસકી રાત કો આંખ ખુલ જાએ ઓર ફિર વો યે પળ હે

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، صَبْحَانَ اللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

ઓર ઉસકે બાદ “અલ્લાહુમ્મફિર લી” - “અય અલ્લાહ મેરી મગફિરત ફરમા દીજિયે” કહે યા કોઈ ઓર દુઆ કરે તો ઉસકી દુઆ કુબૂલ કી જાતી હે. ફિર અગર વુજૂ કરકે નમાઝ પળને લગ જાએ તો ઉસકી નમાઝ કુબૂલ કી જાતી હે. (બુખારી)

۱۵۲- عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَهَجَّدُ قَالَ: االلَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاءُكَ حَقٌّ وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ االلَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَوَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - أَوْ - لَا إِلَهَ غَيْرُكَ قَالَ سَيِّدُ

وزاد عبد الكريم ابو امية وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ - رواه البخاري، باب

التَّحَمُّدُ بِاللَّيْلِ، رَقْم: ١١٢٠

उत्तरत ईशने अज्जास रहियल्लाहु तआला अज्जुमा से
रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम रात को जब
तलक़्क़द के लिये उठते तो ये हुआ पण्डते:

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، اَنْتَ قِيَمُ السَّمَوَاتِ

وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ
فِيْهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، اَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ مَلِكُ
السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَلِقَاءُكَ حَقٌّ وَ
قَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ،
وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اَللّٰهُمَّ لَكَ اَسْلَمْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ، وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَ اِلَيْكَ
اَتَيْتُ، وَ بِكَ خَاصَمْتُ، وَ اِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِيْ مَا قَدَّمْتُ وَمَا اَخَّرْتُ، وَمَا
اَسْرَرْتُ وَمَا اَعْلَنْتُ، اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَ اَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ - اَوْ - لَا اِلَهَ غَيْرُكَ

(तरजुमा: अय अल्लाह! तमाम तारीफें आप ही के लिये हैं, आप ही
आसमानों और जमीन को और जो मज्बूक (अल्लाह की पैदा की हुई
चीजें) इनमें आजाद हैं उनके संभालने वाले हैं. तमाम तारीफें आप ही
लिये हैं, जमीन व आसमान और इनकी तमाम मज्बूकात पर हुकूमत
सिर्फ आप ही की है. तमाम तारीफें आप ही के लिये हैं, आप जमीन व
आसमान के रौशन करने वाले हैं. तमाम तारीफें आप ही के लिये हैं,
आप जमीन व आसमान के बादशाह हैं. तमाम तारीफें आप ही के लिये
हैं, असल वजूद आप ही का है, आपका वादा एक (सत्य) है (टल नहीं
सकता) आपसे मुलाकात जरूर होगी, आपका इरमान (हुकूम) एक है,
जन्नत का वजूद एक है, जहन्नम का वजूद एक है, सारे अंगिया
अलैहि मुसलाम भरलक (सत्य) हैं, मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि
वसल्लम भरलक (रसूल) हैं और क्यामत जरूर आयेगी. अय
अल्लाह! मैंने अपने आपको आपके सुपुर् (हवाले) कर दिया, मैंने
आपको हिल से माना, मैंने आप ही पर बरोसा किया, आप ही की तरफ
मुतवज्जे हुवा, (न मानने वालों में से) जिससे जगजा किया आप ही की

મદદ સે કિયા ઓર આપ હી કી બારગાહ મેં ફરયાદ લાયા હું લિહાજા મેરે ઉન ગુનાહોં કો માફ કર દીજિયે જો અબ સે પેહલે કિયે ઓર જો ઇસકે બાદ કરૂં ઓર જો ગુનાહ મેંને છુપાકર કિયે ઓર જો એલાનિયા કિયે. આપ હી તૌફીક દેકર દીની આમાલ મેં આગે બજહાને વાલે હેં ઓર આપ હી તૌફીક છીન કર પીછે હટાને વાલે હેં. આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં હૈ. ભલાઈ કરને કી તાકત ઓર બુરાઈ સે બચને કી કુવ્વત સિર્ફ અલ્લાહ હી કી તરફસે હૈ. (બુખારી)

۱۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ، صَلَاةُ اللَّيْلِ. رواه مسلم، باب فضل صوم المحرم، رقم: ۲۷۵۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: રમઝાનુલ મુબારક કે બાદ સબસે અફઝલ રોઝે માહે મુહર્રમ કે હેં ઓર ફર્જ નમાઝોં કે બાદ સબસે અફઝલ નમાઝ રાત કી હૈ. (મુસ્લિમ)

۱۵۴- عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْمُرَزِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا بُدَّ مِنْ صَلَاةِ لَيْلٍ وَلَوْ حَلَبَ شَاةٌ، وَمَا كَانَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ فَهُوَ مِنَ اللَّيْلِ. رواه الطبرانی في الكبير وفيه: محمد بن إسحاق وهو مجلس وبقية رجاله ثقات، مجمع

الروايات ۵۲۱/۲، مؤنفة ۹۲/۱

હઝરત ઇબ્રાહિમ બિન મુઆવિયા મુઝની રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તહજ્જુદ ઝરૂર પળહા કરો અગરચે ઇતની થોળી દેર હી કે લિયેહો જિતની દેર મેં બકરી કા દૂધ દૂહા જાતા હૈ ઓર જો નમાઝ ભી ઇશા કે બાદ પળહી જાએ વો તહજ્જુદ મેં શામિલ હૈ. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: સોકર ઉઠને કે બાદ જો નફિલ નમાઝ પળહી જાએ ઉસે તહજ્જુદ કેહતે હેં.

બાઝ ઉલમા કે નજદીક ઇશા કે બાદ સોને સે પેહલે જો નફિલ

પણ લિયે જાએ વો ભી તહજ્જુદ હૈ. (અઅલાઉસ્સુનન)

۱۵۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَضْلُ صَلَاةِ اللَّيْلِ عَلَى صَلَاةِ النَّهَارِ كَفَضْلِ صَدَقَةِ السَّرَّاءِ عَلَى صَدَقَةِ الْعَلَانِيَةِ. رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَرَوَاهُ ثِقَاتٌ، مَجْمَعُ الزَّوَادِ ۲/ ۵۱۹

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: રાત કી નફિલ નમાઝ દિન કી નફિલ નમાઝ સે એસી હી અફઝલ હૈ જેસા કે છુપ કર દિયા હુવા સદકા એલાનિયા સદકા સે અફઝલ હૈ. (તખરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۱۵۶- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ، فَإِنَّهُ ذَابُ الصَّالِحِينَ قُلُوبُهُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ، وَكَفَّارَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَنْهَاةٌ عَنِ الْإِثْمِ. رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ وَلَمْ يَخْرُجْ عَنْ رِوَايَةِ الْإِسْنَانِيِّ ۳۰/ ۸

હઝરત અબૂ ઉમામા બાહિલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તહજ્જુદ ઝરૂર પઞહા કરો. વો તુમસે પેહલે કે નેક લોગોં કા તરીકા રહા હૈ, ઉસસે તુમહેં અપને રબ કા કુર્બ (નઝદીકી) હાસિલ હોગા, ગુનાહ માફ હોંગે ઓર ગુનાહોં સે બચે રહોંગે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۵۷- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثَةٌ يُحِبُّهُمْ اللَّهُ، وَيَضْحَكُ إِلَيْهِمْ، وَيَسْتَبْشِرُ بِهِمْ الَّذِي إِذَا انْكَشَفَتْ فِتْنَةٌ، قَاتَلَ وَرَاءَهَا بِنَفْسِهِ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِمَّا أَنْ يُقْتَلَ، وَإِمَّا أَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَيَكْفِيَهُ، فَيَقُولُ: انْظُرُوا إِلَيَّ عَبْدِي هَذَا كَيْفَ صَبَرْتُ بِنَفْسِي؟ وَالَّذِي لَهُ أَمْرَةٌ حَسَنَةٌ، وَفِرَاشٌ لَيْنٌ حَسَنٌ، فَيَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ فَيَقْرَأُ: يَذَرُ شَهْوَةً، وَيَذْكُرُنِي، وَلَوْ شَاءَ رَقَدَ، وَالَّذِي إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ، وَكَانَ مَعَهُ رَكْبٌ فَسَهَرُوا ثُمَّ هَجَعُوا أَقَامَ مِنَ السَّحَرِ فِي ضَرَاءٍ وَسَرَاءٍ. رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي

۱۵۹- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ جَبْرِئِيلُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ: عِشْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مَيِّتٌ، وَاعْمَلْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُجَزَّئِي بِهِ، وَأَحِبِّ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُقَارِفُهُ، وَاعْلَمْ أَنَّ شَرَفَ الْمُؤْمِنِ قِيَامُ اللَّيْلِ، وَعِزُّهُ اسْتِغْنَاءُهُ عَنِ النَّاسِ. رواه الطبرانی فی الارسطو واستاده حسن، الترغیب ۱/۲۳۱

હઝરત સહલ બિન સઅદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર અઝ ક્રિયા: મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)! આપ જિતના ભી ઝિંદા રહેં એક દિન મૌત આની હે. આપ જો યાહેં અમલ કરેં ઉસકા બદલા આપકો દિયા જાએગા. જિસસે યાહેં મુહબ્બત કરેં આખિર એક દિન ઉસસે જુદા હોના હે. જાન લીજિયે કે મોમિન કી બુઝુર્ગી તહક્કુદ પહુને મેં હે ઔર મોમિન કી ઇઝઝત લોગોં સે બેનિયાઝ (બે-પરવા) રેહને મેં હે. (તબરાની, તરગીબ)

۱۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ. رواه البخاري، باب ما يكره من ترك قيام الليل لمن كان يقومه، رقم: ۱۱۵۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ઇરશાદ ફરમાયા: અબ્દુલ્લાહ! તુમ કુલાં કી તરહ મત હો જાના કે વો રાત કો તહક્કુદ પહુડા કરતા થા ફિર તહક્કુદ છોળ દી. (બુખારી) ફાઈદા: મતલબ યે હૈં કે બિલા કિસી ઉઝર (શરઈ બહાને કે) અપને દીની મામૂલ કો છોળના અચ્છી બાત નહીં હે. (મઝાહિરે હક)

۱۶۱- عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ رَبِيعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: صَلَاةُ اللَّيْلِ مِثْلُ مِثْقَلِ أَذَى صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَتَشَهَّدْ فِي كُلِّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ لِيُحِفِّ فِي الْمَسْئَلَةِ ثُمَّ إِذَا دَعَا فَلْيَتَسَاكَنَ وَلْيَتَبَأَسْ وَلْيَتَضَعَّفْ فَمَنْ

لَمْ يَقْعِلْ ذَلِكَ فَذَلِكَ الْخِذَاجُ أَوْ كَالْخِذَاجِ - رواه احمد ۱۶۷/۱

حضرت मुत्तलिब बिन रबीआ रदियल्लाहु तआला अन्हुमा इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: रात की नमाज दो दो रकअतें हैं, लिखाजा जब तुममें से कोई नमाज पण्डे तो हर दो रकअतों के अभीर में तशहहुद (अतहिय्यात) पण्डे. फिर हुआ में ईसरार (आजिजी) करे, मस्कनत इफ्तियार करे, बे-कसी और कमजोरी का ईजहार करे. जिसने औसा न किया उसकी नमाज अधूरी है. (मुस्नदे अहमद)

ईईहा: तशहहुद के बाद हुआ, नमाज में बी और सलाम के बाद बी मांगी जा सकती है.

۱۶۲- عَنْ حَدِيثِ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ مَرَّ بِالنَّبِيِّ ﷺ لَيْلَةً وَهُوَ يُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ فِي الْمَدِينَةِ قَالَ: فَقُمْتُ أَصَلَّى وَرَاءَهُ بِخَيْلٍ إِلَى أَنَّهُ لَا يَقْلَمُ، فَاسْتَفْتَحَ سُورَةَ الْبَقَرَةِ، فَقُلْتُ إِذَا جَاءَ مِائَةَ آيَةٍ رَكَعَ، فَجَاءَهَا فَلَمْ يَرَكَعَ، فَقُلْتُ إِذَا جَاءَ مِائَتَيْنِ آيَةٍ رَكَعَ، فَجَاءَهَا فَلَمْ يَرَكَعَ، فَقُلْتُ إِذَا خَتَمَهَا رَكَعَ، فَخَتَمَ فَلَمْ يَرَكَعَ، فَلَمَّا خَتَمَ قَالَ: اَللَّهُمَّ اَلِكِ الْحَمْدُ، اَللَّهُمَّ اَلِكِ الْحَمْدُ، وَتَرَأَيْتُمُ الْفَتْحَ آلَ عِمْرَانَ، فَقُلْتُ إِنَّ خَتَمَهَا رَكَعَ، فَخَتَمَهَا وَلَمْ يَرَكَعَ، وَقَالَ: اَللَّهُمَّ اَلِكِ الْحَمْدُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ افْتَحَ سُورَةَ الْمَائِدَةِ، فَقُلْتُ: إِذَا خَتَمَ رَكَعَ، فَخَتَمَهَا فَرَكَعَ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، وَيَرْجِعُ شَفْتِيهِ فَأَعْلَمُ أَنَّهُ يَقُولُ غَيْرَ ذَلِكَ، ثُمَّ سَجَدَ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، وَيَرْجِعُ شَفْتِيهِ فَأَعْلَمُ أَنَّهُ يَقُولُ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا أَلْهَمُ غَيْرَهُ ثُمَّ افْتَحَ سُورَةَ الْاِنْعَامِ فَتَرَكْتُهُ وَدَهَبْتُ. رواه عبد الرزاق في مصنفه ۱۴۷/۲

حضرت हुजैफा बिन यमान रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के ओक रात में नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास से गुजरा. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम मदीना मुनव्वरा में मस्जिद में नमाज पण्ड रहे थे. मैं बी आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पीछे

नमाज पण्डने जणा छो गया और मुजे ये जयाल था के आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये मालूम नहीं के मैं आपके पीछे नमाज पण्ड रहा हूं. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सूरअे बकरह शुरु करमाई. मैंने (अपने दिल में कहा) के १०० आयतों पर रुकूअ करमाअेंगे, लेकिन जब आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने १०० आयतें पण्ड लीं और रुकूअ न करमाया तो मैंने सोचा के २०० आयतों पर रुकूअ करमाअेंगे, मगर २०० आयतों पर भी रुकूअ न करमाया तो मुजे जयाल हुवा के सूरत के जत्म पर रुकूअ करमाअेंगे. जब आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सूरत जत्म करमाई तो "अल्लाहुम्म लकल हम्द - अल्लाहुम्म लकल हम्द" तीन मरतबा पण्डा. फिर सूरअे आवे-ईमरान शुरु करमाई तो मैंने जयाल किया के ईसके जत्म पर तो रुकूअ करमा ही लेंगे. नजिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ये सूरत जत्म करमाई लेकिन रुकूअ नहीं करमाया और तीन मरतबा "अल्लाहुम्म लकल हम्द" पण्डा. फिर सूरअे माईदह शुरु करमाई. मैंने सोचा सूरअे माईदह के जत्म पर रुकूअ करमाअेंगे. युनांये आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सूरअे माईदह के जत्म पर रुकूअ करमाया तो मैंने आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को रुकूअ में "सुण्डा-न रब्बियल अजीम" पण्डते सुना और आप अपने छोटों को हिला रहे थे (जिसकी वजह से) मैं समजा के आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उसके साथ कुछ और भी पण्ड रहे हों. फिर आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सजदा करमाया और मैंने आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को सजदा में "सुण्डा-न रब्बियल अजला" पण्डते सुना और आप अपने छोटों को हिला रहे थे (जिसकी वजह से) मैं समजा के आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ईसके साथ कुछ और भी पण्ड रहे हों जिसको मैं नहीं समज रहा था. फिर (दूसरी रकअत में) सूरअे अन्आम शुरु करमाई तो मैं आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को नमाज पण्डते हुवे छोण कर बला आया (क्योंके मैं मजीद रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ नमाज पण्डने की हिम्मत न कर सका). (मुसन्नफ अब्दुर्रजाक)

१२३- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ
 لَيْلَةً حِينَ قَرَعَ مِنْ صَلَاتِهِ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ
 تَهْدِيْ بِهَا قَلْبِيْ، وَتَجْمَعُ بِهَا اَمْرِيْ، وَتَلْمُ بِهَا شَعْنِيْ، وَتُصْلِحَ بِهَا
 غَائِبِيْ، وَتَرْفَعُ بِهَا شَاهِدِيْ، وَتُرْخِيْ بِهَا عَمَلِيْ، وَ تُلْهِمْنِيْ بِهَا
 رُشْدِيْ، وَتَرُدُّ بِهَا الْقَتِيْ، وَتَعْصِمْنِيْ بِهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ
 اِيْمَانًا وَبِقِيْنًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ، وَرَحْمَةً اَنَالَ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الْفَوْزَ فِي الْقَضَاءِ وَنَزَلَ الشُّهَدَاءِ
 وَغِيْشَ السَّعْدَاءِ، وَالنَّصْرَ عَلٰی الْاَعْدَاءِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُنْزِلْ بِكَ حَاجَتِيْ
 وَ اِنْ قَصَرَ رَاۤیِیْ وَضَعْفَ عَمَلِيْ اِنْفَقَرْتُ اِلٰی رَحْمَتِكَ، فَاسْأَلُكَ يَا
 قَاضِيَ الْاُمُوْر، وَ يَا شَالِي الصُّدُوْر، كَمَا تُجِيْرُ بَيْنَ الْبُحُوْر، اَنْ
 تُجِيْرَنِيْ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الثُّبُوْر، وَمِنْ فِتْنَةِ الْقُبُوْر
 اَللّٰهُمَّ مَا قَصَرَ عَنْهُ رَاۤیِیْ وَلَمْ تَبْلُغْهُ نِيَّتِيْ، وَلَمْ تَبْلُغْهُ مَسَالَتِيْ مِنْ
 خَيْرٍ وَعَدْتَهُ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ اَوْ خَيْرٍ اَنْتَ مُعْطِيْهِ اَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ
 فَاِنِّیْ اَرْغَبُ اِلَيْكَ فِيْهِ وَاسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ، اَللّٰهُمَّ
 ذَا الْمَحَلِّ الشَّدِيْدِ، وَالْاَمْرِ الرَّشِيْدِ، اَسْأَلُكَ الْاَمْنَ يَوْمَ الرَّعِيْدِ،
 وَالْجَنَّةَ يَوْمَ الْخُلُوْدِ مَعَ الْمُقَرَّبِيْنَ الشُّهُوْدِ، الرَّحْمَعَ السُّجُوْدِ، الْمُؤْمِنِيْنَ
 بِالْعَهُوْدِ، اَنْتَ رَحِيْمٌ وَدُوْدٌ، وَاَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيْدُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مَا دِيْنَ
 مُهْتَدِيْنَ غَيْرَ ضَالِّيْنَ وَ لَا مُضِلِّيْنَ سَلَمًا لِاَوْلِيَائِكَ وَ عَدُوًّا لِاَعْدَائِكَ
 نَحْبُ بِحَبْلِكَ مَنْ اَحْبَبَكَ وَ نَعَادِيْ بِعَدَاوَتِكَ مَنْ خَالَفَكَ، اَللّٰهُمَّ هَذَا
 الدُّعَاءُ وَ عَلَيْكَ الْاِجَابَةُ وَ هَذَا الْجُهْدُ وَ عَلَيْكَ التَّكْلَانِ. اَللّٰهُمَّ
 اجْعَلْ لِيْ نُوْرًا فِيْ قَلْبِيْ وَ نُوْرًا فِيْ قَبْرِيْ وَ نُوْرًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَ نُوْرًا
 مِنْ خَلْفِيْ، وَ نُوْرًا عَنْ يَمِيْنِيْ، وَ نُوْرًا عَنْ شِمَالِيْ، وَ نُوْرًا مِنْ فَوْقِيْ،
 وَ نُوْرًا مِنْ تَحْتِيْ، وَ نُوْرًا فِيْ سَمْعِيْ، وَ نُوْرًا فِيْ بَصَرِيْ، وَ نُوْرًا فِيْ
 سَمْعِيْ، وَ نُوْرًا فِيْ بَشْرِيْ، وَ نُوْرًا فِيْ لَحْمِيْ، وَ نُوْرًا فِيْ دَمِيْ، وَ نُوْرًا
 فِيْ عَظْمِيْ، اَللّٰهُمَّ اَعْظِمْ لِيْ نُوْرًا وَ اَعْطِنِيْ نُوْرًا وَ اجْعَلْ لِيْ نُوْرًا،

سُبْحَانَ الَّذِي تَعَطَّفَ الْعِزُّ وَقَالَ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْمَحْدُ وَ
تَكْرَمُ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ ذِي
الْفَضْلِ وَالنَّعِيمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب منه دعاء: اللهم انى اسلك

رحمة من عندك ..... رقم: ३६१९

इस रत धुने अज्वास रहियल्लाहु अन्हुमा से रिवायत है के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अेक रात तहड्दुह की नमाज़
से झरिग हुवे तो मैंने आपको ये हुआ मांगते हुवे सुना:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي بِهَا قَلْبِي، وَ تَجْمَعُ بِهَا أَمْرِي، وَ تُلْهِمُ بِهَا
شَعْنِي، وَ تُصْلِحَ بِهَا عَائِي، وَ تَرْفَعُ بِهَا شَاهِدِي، وَ تُرَكِّنِي بِهَا عَمَلِي، وَ
تُلْهِمْنِي بِهَا رُشْدِي، وَ تَرُدُّ بِهَا الْفِتْنَى، وَ تَقْصِمْنِي بِهَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، اللَّهُمَّ
أَعْظِنِي إِيْمَانًا وَ يَقِيْنًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ، وَ رَحْمَةً أَنَالُ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي
الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَوْرَفِي الْقَضَاءِ وَ نَزْلَ الشُّهَدَاءِ وَ عِشَ
السُّعْدَاءِ، وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْزِلْ بِكَ حَاجَتِي وَ إِنْ قَصُرَ
رَأْيِي وَ ضَعُفَ عَمَلِي افْتَقَرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ، فَاسْأَلْكَ يَا قَاضِيَ الْأُمُورِ، يَا
شَافِيَ الصُّدُورِ، كَمَا تُجِيرُ بَيْنَ الْبُحُورِ، أَنْ تُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ، وَ
مِنْ دَعْوَةِ الثُّبُورِ، وَ مِنْ فِتْنَةِ الْقُبُورِ، اللَّهُمَّ مَا قَصُرَ عَنْهُ رَأْيِي وَ لَمْ تَبْلُغْهُ لَيْتِي، وَ
لَمْ تَبْلُغْهُ مَسْأَلَتِي مِنْ خَيْرٍ وَ عَذْتِهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ خَيْرَ أَنْتَ مُعْظِيهِ أَحَدًا
مِنْ عِبَادِكَ فَإِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ وَ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ
ذَا الْحَبْلِ الشَّدِيدِ، وَ الْأَمْرِ الرَّشِيدِ، أَسْأَلُكَ الْأَمْنَ يَوْمَ الْوَعِيدِ، وَ الْجَنَّةَ يَوْمَ
الْخُلُودِ مَعَ الْمُقَرَّبِينَ الشُّهُودِ، الرَّحْمَعِ السُّجُودِ، الْمُؤْمِنِينَ بِالْعَهْدِ، أَنْتَ
رَحِيمٌ وَ دُودٌ، وَ أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا هَادِيَيْنِ مُهْتَدِيَيْنِ غَيْرِ ضَالِّينَ وَ
لَا مُضِلِّينَ سَلَامًا لِأَوْلِيَائِكَ وَ عَذْرًا لِأَعْدَائِكَ لِحُبِّ بِحَبِّكَ مِنْ أَحَبِّكَ وَ
لِعَادَمِ بَعْدَاوَاتِكَ مَنْ خَالَفَكَ، اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَ عَلَيْكَ الْإِجَابَةُ وَ هَذَا
الْجُهْدُ وَ عَلَيْكَ التَّكْلَانِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَلْبِي وَ نُورًا فِي قَبْرِي وَ
نُورًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَ نُورًا مِنْ خَلْفِي، وَ نُورًا عَنْ يَمِينِي، وَ نُورًا عَنْ شِمَالِي،

وَنُورًا مِّن قُوَّتِي، وَ نُورًا مِّن تَحِيَّتِي، وَ نُورًا فِي سَمْعِي، وَ نُورًا فِي بَصَرِي، وَ
 نُورًا فِي شَعْرِي، وَ نُورًا فِي بَشَرِي، وَ نُورًا فِي لَحْمِي، وَ نُورًا فِي ذِمِّي، وَ
 نُورًا فِي عِظَامِي، اَللّٰهُمَّ اَعْظِمْ لِيْ نُورًا وَ اَعْطِنِيْ نُورًا وَ اجْعَلْ لِيْ نُورًا،
 سُبْحَانَ الَّذِي تَعَطَّفَ الْجَزَّ وَ قَالَ بِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ الْمَجْدُ وَ تَكْرَمُ بِهِ،
 سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيْحُ اِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ ذِي الْفَضْلِ وَ النِّعَمِ، سُبْحَانَ
 ذِي الْمَجْدِ وَ الْكِرَمِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ

(तरजुमा: अय अल्लाह! मैं आपसे आपकी पास रहमत मांगता हूँ जिससे आप मेरे दिल को छिदायत नसीब करमा दीजिये और उसके जरिये मेरे काम को आसान करमा दीजिये और मेरी परेशान-छावी को उस रहमत के जरिये दूर करमा दीजिये और मेरी गैर-छाजरी के मामलात की निगेहबानी (छिफाजत) करमाईये और जो चीजें मेरे पास हैं उनको उस रहमत के जरिये बुलंदी और छलजत नसीब करमा दीजिये और मेरे अमल को उस रहमत के जरिये (शिक व रिया (दिजावे)) से पाक करमा दीजिये और मेरे दिल में उस रहमत के जरिये ही जात डाल दीजिये जो मेरे लिये सहीह और मुनासिब हो और जिस चीज से मुझे मुछब्बत हो वो मुझे उस रहमत के जरिये अता करमा दीजिये और उस रहमत के जरिये मेरी हर जुराई से छिफाजत करमा दीजिये. या अल्लाह! मुझे औसा ईमान और यकीन नसीब करमा दीजिये जिसके बाद किसी किस्म का भी कुश न हो और मुझे अपनी वो रहमत अता करमाईये जिसके तुकैल मुझे दुनिया व आभिरत में आपकी जानिब से छलजत व शर्क का मकाम हासिल हो जाये. या अल्लाह! मैं आप से कैसलों की दुदुस्तगी (सुधार), और आपके हां शहीदों वाली मेहमानी, और जुश नसीबों वाली जिंदगी और दुश्मनों के मुकाबला में आपकी मदद का सवाल करता हूँ. या अल्लाह! मैं आपके सामने अपनी छाजत (जुरत) पेश करता हूँ अगरये मेरी अकल नाकिस (कमजोर, औब वाली) है और मेरा अमल करमजोर है. मैं आपकी रहमत का मुछताज हूँ. अय काम बनाने वाले और दिलों को शिक देने वाले! जिस तरह आप अपनी कुदरत से (अक साथ नेहने वाले) समुन्दरों को अक दूसरे से जुदा रभते हैं (के पारा भीठे से अलग

रेहता है और भीठा पारे से अलग) उसी तरह मैं आपसे सवाल करता हूँ के आप मुझे दोगल की आग से और उस अजाल से जिसको देख कर आदमी वावला करने (मौत की हुआ मांगने) लगे और कब के अजाल से दूर रणिये. या अल्लाह! जिस ललाई तक मेरी अकल न पहुँच सकी, और मेरा अमल उस ललाई के छसिल करने में कमजोर रहा, और मेरी निथ्यत भी उस तक न पहुँची, और मैंने आपसे उस ललाई की दरज्वास्त भी न की हो जिसका आपने अपनी मज्लूक में किसी बंदे से वादा इरमाया हो या कोई ऐसी ललाई हो के उसकी आप अपने बंदों में किसी को देने वाले हों, अय तमाम जहानों के पालने वाले! मैं भी आपसे उस ललाई का ज्वालिशमंद हूँ और उसको आपकी रहमत के वसीले से मांगता हूँ. अय मज्बूत अहद (वादे) वाले और नेक कामों के मालिक अल्लाह! मैं आपसे अजाल के दिन अमन का, और कयामत के दिन जन्नत में उन लोगों के साथ रेहने का सवाल करता हूँ जो आपके मुकर्रब (भास, नजदीकी) और आपके दरबार में छात्र रेहने वाले, रुकूअ सजदे में पणे रेहने वाले और अहदों (वादों) को पूरा करने वाले हैं. जेशक आप अपने महरबान और बहुत मुहब्बत इरमाने वाले हैं और बिना शुबह आप जो चाहते हैं करते हैं. या अल्लाह! हमें दूसरों को धैर की राह (ललाई का रास्ता) दिखाने वाला और जुद छिदायत-याफता बना दीजिये, ऐसा न कीजिये के हम जुद भी गुमराह हों और दूसरों को भी गुमराह करने वाले हों. आपके दोस्तों से हमारी सुलह हो, आपके दुश्मनों के हम दुश्मन हों. जो आपसे मुहब्बत रण्हे हम आपकी ईस मुहब्बत की वजह से उससे मुहब्बत करें और जो आपका मुजालिक हो हम आपकी ईस दुश्मनी की वजह से उससे दुश्मनी करें. अय अल्लाह! ये हुआ करना मेरा काम है और कुबूल करना अपना काम है और ये मेरी कोशिश है और लरोसा आपकी जात पर है. या अल्लाह! मेरे दिल में नूर डाल दीजिये, और मेरी कब्र को नूरानी कर दीजिये, मेरे आगे नूर, मेरे पीछे नूर, मेरे दाओं नूर, मेरे बाओं नूर, मेरे उपर नूर और मेरे नीचे नूर यानी मेरे हर तरफ आपका ही नूर हो, और मेरे कानों में नूर, मेरी आंखों में नूर, मेरे रोओं रोओं में नूर, मेरी जाल (यमणी) में नूर, मेरे गोश्त में नूर, मेरे जून में नूर और

मेरी हकी हकी में नूर ही नूर करदें. अय अल्लाह मेरे नूर को बण्डा दीजिये, मुझको नूर अता करमा दीजिये और मेरे लिये नूर मुकदर करमा दीजिये, पाक है वो जात, धजजत की यादर है और उसका इरमान (हुकम) धजजत वाला है, शराफत व बुजुर्गी का लिबास है और उसकी बजिश है. पाक है वो जात के डर औब से पाकी सिई उसी की शायाने शान है. पाक है वो जात जो बणे इजल और नेअमतों वाली है. पाक है वो जात जो बणे शई व करम वाली है. और पाक है वो जात जो बणे जलाल व धकराम (धजजत) की मालिक है. (तिरमिजी)

۱۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى فِي لَيْلَةٍ بِمِائَةِ آيَةٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ صَلَّى فِي لَيْلَةٍ بِمِائَتَيْنِ آيَةٍ فَإِنَّهُ يُكْتَبُ مِنَ الْقَائِمِينَ الْمُخْلِصِينَ. رواه الحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم ووافقه الذهبي ۳۰۹/۱

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाद इरमाया: जो शप्स किसी रात नमाज में १०० आयात पण्ड लेता है वो उस रात अल्लाह तआला की धबाहत से गाकिल रेहने वालों में शुमार नहीं होता और जो शप्स किसी रात नमाज में २०० आयात पण्ड लेता है वो उस रात मुजिलस धबाहत-गुजारों में शुमार होता है. (मुस्तदरक डाकिम)

۱۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَامَ بِعَشْرِ آيَاتٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِمِائَةِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَائِمِينَ، وَمَنْ قَرَأَ بِأَلْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقْتَدِرِينَ. رواه ابن خزيمة في صحيحه ۱۸۱/۲

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र बिन आस रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाद इरमाया: जो शप्स तडकुद में १० आयतें पण्ड लेता है वो उस रात गाकिलीन (गकिल करने वाला) में शुमार नहीं होता. जो १०० आयतें पण्ड लेता है उसका शुमार धबाहत-गुजारों में

હોતા હે ઓર જો ૧૦૦૦ આયતે પળહ લેતા હે વો ઉન લોગોં મેં શુમાર હોતા હે જિનકો કિન્તાર બરાબર સવાબ મિલતા હે. (ઈબ્ને ખુઝૈમા)

۱۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: الْقِنْطَارُ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ أَوْقِيَةٍ، كُلُّ أَوْقِيَةٍ خَيْرٌ مِمَّا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. رواه ابن حبان

اسناد حسن ૩૧૧/૬

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કિન્તાર ૧૨૦૦૦ ઊકિયા કા હોતા હે. હર ઊકિયા ઝમીન વ આસમાન કે દરમિયાન કી તમામ ચીજોં સે બેહતર હે. (ઈબ્ને હબ્બાન)

۱۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: رَجِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى ثُمَّ أَقْبَضَ أَمْرَأَتَهُ فَصَلَّتْ، فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ، وَرَجِمَ اللَّهُ أَمْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ ثُمَّ أَقْبَضَتْ زَوْجَهَا فَصَلَّى، فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ. رواه الترمذی، باب الترغيب في قيام الليل، رقم: ۱۶۱۱

اللیل، رقم: ۱۶۱۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઉસ શખ્સ પર રહમત ફરમાએ જો રાત કો ઉઠ કર તહજ્જુદ પળહે ફિર અપની બીવી કો ભી જગાએ ઓર વો નમાઝ પળહે ઓર અગર (નીંદ કે ગલ્બા કી વજહ સે) વો ન ઉઠી તો ઉસકે મુંહ પર પાની કા હલ્કા સા છીંટા દેકર જગાદે. ઓર ઈસી તરહ અલ્લાહ તઆલા ઉસ ઓરત પર રહમત ફરમાએ જો રાત કો ઉઠ કર તહજ્જુદ પળહે, ફિર અપને શૌહર કો જગાએ ઓર વો ભી નમાઝ પળહે ઓર અગર વો ન ઉઠે તો ઉસકે મુંહ પર પાની કા હલ્કા સા છીંટા દેકર ઉઠાદે. (નસાઈ)

ફાઈદા: ઈસ હદીસ કા તઅલ્લુક ઉન મિયાં બીવી સે હે જો તહજ્જુદ કા શૌક રખને હોં ઓર ઈસ તરહ ઉઠાના ઉનકે દરમિયાન નાગવારી કા સબબ ન હો. (મઆરિફુલ-હદીસ)

۱۶۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

إِذَا يَقُظُ الرَّجُلُ أَهْلَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلِّ أَوْ صَلِّ رُكْعَتَيْنِ جَمِيعًا كَتَبَ فِي
الدَّائِرَةِ وَالْذِّكْرَاتِ . رواه ابو داود . باب قيام الليل . رقم : ١٣٠٩

उठरत अबू हुरैरा और उठरत अबू सईद रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जब आदमी रात में अपने घर वालों को जगाता है और मियां बीवी दोनों तहझुह की (कम अल कम) दो रकअत पण्ड लेते हैं तो उन दोनों का शुमार कसरत से (जहुत जियादा) जिक करने वालों में हो जाता है. (अबू दाउद)

١٢٩- عَنْ عَطَاءٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَخْبِرْنِي بِأَعْجَبِ مَا رَأَيْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَتْ: وَأَيُّ شَأْنٍ لَمْ يَكُنْ عَجَبًا؟ إِنَّهُ أَتَانِي لَيْلَةً فَدَخَلَ مَعِيَ لِحَافِي ثُمَّ قَالَ: ذَرْنِي أَتَعْبِدَ لِرَبِّي، فَقَامَ فَنَوَضَّأْتُمْ قَامَ يَصَلِّي، فَبَكِي حَتَّى سَأَلْتُ ذُمُوعَهُ عَلَى صَدْرِهِ، ثُمَّ رَكَعَ فَبَكِي ثُمَّ سَجَدَ فَبَكِي، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَبَكِي، فَلَمْ يَزَلْ كَذَلِكَ حَتَّى جَاءَ بِلَالٌ يُؤَدِّئُهُ بِالصَّلَاةِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا يَبْكِيكَ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا، وَلَمْ لَا أَفْعَلْ وَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيَّ هَذِهِ اللَّيْلَةَ: ﴿إِن فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ الْآيَاتِ . أخرجه ابن حبان في صحيحه إقامة الحجة ص ١١٢

उठरत अताअ रहमतुल्लाहि अलैहि फरमाते हैं मैंने उठरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा से अर्ज किया के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की कोई अज्जब बात जो आपने देखी हो वो सुना दें. उठरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा ने फरमाया के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की कौनसी बात अज्जब न थी. ओक रात मेरे पास तशरीफ लाये और मेरे साथ मेरे लिहाफ (कम्बल) में बैठ गये. फिर फरमाने लगे: छोणो मैं तो अपने रज की ईबाहत करूं. ये फरमा कर बिस्तर से उठे, बुजू फरमाया, फिर नमाज के लिये जणे हो गये और रोना शुरू कर दिया यहाँ तक के आंसू सीना

मुबारक तक बोलने लगे. फिर रुकूअ करमाया, उसमें भी ठसी तरह रोते रहे. फिर सजदा करमाया, उसमें भी ठसी तरह रोते रहे. फिर सजदे से उठे और ठसी तरह रोते रहे यहां तक के उठारत भिलावल रहियल्लाहु तआला अन्हु ने आकर सुबह की नमाज के लिये आवाज दी. मैंने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! आप धतना क्यूं रो रहे हैं जबके आपके अगले पिछले गुनाह (अगर होते भी तो) अल्लाह तआला ने माफ़ करमा दिये हैं. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह करमाया: तो क्या फिर मैं शुक्रगुजार भंदा न बनूं? और मैं ऐसा क्यूं न करूं जबके आज रात भुज पर

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
से सूरअे आले-धमरान के भन्म तक की आयात नाजिल हुई (उतरी) हैं. (धन्ने हब्बान धकामतुल-हुज्जह)

۱-۴۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ لَهُ صَلَوةٌ بَلَيَّلٍ فَقَلْبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَجْرَ صَلَواتِهِ وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ. رواه النسائي، باب من كان له صلاة بالليل، رقم: ۱۷۸۵

उठारत आधशा रहियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह करमाया: जो शम्स तहज्जुह पण्डने का आदी (आदत वाला) हो और नींद के गल्बा की वजह से (किसी रात) आंख न भुली तो अल्लाह तआला उसके लिये तहज्जुह का सवाब लिख देते हैं और उसका सोना अल्लाह तआला की तरफसे उस पर अक धन्नाम है के बगैर तहज्जुह पण्डे उसे (उस रात) तहज्जुह का सवाब मिल जाता है. (नसाई)

۱-۴۱- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ وَهُوَ يَتَوَرَّى أَنْ يَقُومَ، يُصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَلْبُهُ غَيَاةٌ حَتَّى أَصْبَحَ، كُتِبَ لَهُ مَا نَوَى وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ. رواه النسائي، باب من أتى

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ રાત્રી કો સોને કે લિયે બિસ્તર પર આએ ઔર ઉસકી નિયત રાત્રી કો તહક્કુદ પળને કી થી લેકિન વો એસા સોયા કે સુબહ હી જાગા તો ઉસકો ઉસકી નિયત પર તહક્કુદ કા સવાબ મિલતા હૈ ઔર ઉસકા સોના અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે એક ઈ-આમ હૈ. (નસાઈ)

۱۴۲- عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَعَدَ فِي صَلَاةٍ حِينَ يَنْصَرِفُ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى يَسْبَحَ رُكْعَتَي الصُّلَى لَا يَقُولُ إِلَّا خَيْرًا غُفِرَ لَهُ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ زَيْدِ الْبَحْرِ. رَوَاهُ

ابوداؤد، باب صلوة الصبح، رقم: ۱۲۸۷

હઝરત મુઆઝ બિન અનસ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ફજર કી નમાઝ સે ફારિગ હોકર ઉસી જગહ બેઠા રહેતા હૈ, ખૈર કે અલાવા કોઈ ખાત નહીં કરતા, ફિર દો રકઅત ઈશરાક કી નમાઝ પળતા હૈ ઉસકે ગુનાહ માફ હો જાતે હૈં ચાહે વો સમુન્દર કે ઝાગ સે ઝિયાદા હી હો. (અબૂ દાઉદ)

۱۴۳- عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ صَلَّى الْعَدَاةَ ثُمَّ ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ أَوْ أَرْبَعَ رُكْعَاتٍ لَمْ تَمَسَّ جِلْدَةُ النَّارِ. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شَيْب

الإيمان ۳/ ۲۰

હઝરત હસન બિન અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા યે ઈરશાદ મન્કૂલ હૈ: જો શખ્સ ફજર કી નમાઝ પળ કર સૂરજ નિકલને તક અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક્ર મેં મશગૂલ રહેતા હૈ ફિર દો યા ચાર રકઅત (ઈશરાક કી નમાઝ) પળતા હૈ તો ઉસકી ખાલ કો (ભી) દોઝખ કી આગ ન છુએગી. (બેહકી)

۱۴۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى

الْفَجْرِ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: تَامَّةٌ تَامَّةٌ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما ذكر مما يستحب من

العلوس، ٠٠٠٠، رقم: ٥٨٦

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शप्स-इजर की नमाज जमाअत से पण्डता है फिर आफताब (सूरज) निकलने तक अल्लाह तआला के जिक में मशगूल रहता है, फिर दो रकअत नफिल पण्डता है तो उसे उज और उमरह का सवाब मिलता है। उजरत अनस रदियल्लाहु अन्हु फरमाते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने तीन भरतबा ईरशाह फरमाया: कामिल (पूरे) उज और उमरह का सवाब, कामिल उज और उमरह का सवाब, कामिल उज और उमरह का सवाब मिलता है। (तिरमिजी)

١٤٥- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- يَقُولُ: ابْنِ آدَمَ لَا تَعْبُزْ مِنْ أَرْبَعٍ رَكَعَاتٍ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ

اَكْفِكَ آخِرُهُ . رواه احمد و رجاله ثقات، مجمع الزوائد ٢/ ٢٩٢

उजरत अबू दरदा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला फरमाते हैं: आदम के बेटे! दिन के शुरू में चार रकअत पण्डने से आजिज न बनो मैं तुम्हारे दिन भर के काम बना दूंगा। (मुस्नदे अहमद, मजमूअत-जवाब)

फाईदा: ये इजीवत ईशराक की नमाज की है और ये ली मुमकिन है के इससे मुराद याश्त की नमाज हो।

١٤٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَعَثًا فَاغْطَمُوا

الْغَيْمَةَ، وَأَسْرَعُوا الْكُرَّةَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا آيَاتُنَا بَعَثًا قَطُّ أَسْرَعَ كُرَّةً وَلَا أَغْطَمَ غَيْمَةً مِنْ هَذَا الْبَيْتِ فَقَالَ: أَلَا أَخْبَرُكُمْ بِأَسْرَعَ

كَرَّةٍ مِنْهُ، وَأَعْظَمَ غَنِيمَةً؟ رَجُلٌ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ فَأَخْسَنَ الوُضُوءَ ثُمَّ عَمِدَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَصَلَّى فِيهِ الْعَدَاةَ، ثُمَّ عَقَّبَ بِصَلَاةِ الضُّخْرَةِ فَقَدْ أَسْرَعَ الْكَرَّةَ، وَأَعْظَمَ الْغَنِيمَةَ. رواه أبو يعلى ورجال رجال الصحيح، مجمع الزوائد

૧૧૧/૮

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક લશ્કર (ફૌજ) ભેજા જો બહુત હી જલ્દ બહુત સારા માલે-ગનીમત (જંગ કે બાદ મિલા હુવા દુશ્મન કા માલ) લેકર વાપસ લૌટ આયા. એક સહાબી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમને કોઈ એસા લશ્કર નહીં દેખા જો ઇતની જલ્દી ઇતના સારા માલે ગનીમત લેકર વાપસ લૌટ આયા હો. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમ્હેં ઇસસે ભી કમ વક્ત મૈં ઇસ માલ સે બહુત ઝિયાદા ગનીમત કમાને વાલા શખ્સ ન બતાઉં? યે વો શખ્સ હૈ જો અપને ઘર સે અચ્છી તરહ વુજૂ કરકે મસ્જિદ જાતા હૈ, ફજર કી નમાઝ પઢતા હૈ, ફિર (સૂરજ નિકલને કે બાદ) ઇશરાક કી નમાઝ પઢતા હૈ તો યે બહુત થોળે વક્ત મૈં બહુત ઝિયાદા નફા કમાને વાલા હૈ. (અબૂ યઅલા, મજમુઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۷۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: يُضْبَحُ عَلَى كُلِّ سَلَامِي مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصُّحَى. رواه

મસ્લમ, બાબ સ્તિહાબ વલાવલ્લાહુ, ૦૦૦૦, રફ: ૧૧૧૧

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ મૈં સે હર શખ્સ કે ઝિમ્મે ઉસકે જિસ્મ કે એક એક જોળ કી સલામતી કે શુકાને મૈં રોઝાના: સુબહ કો એક સદકા હોતા હૈ. હર બાર સુબહાનલ્લાહ કેહના સદકા હૈ, હર બાર અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ કેહના સદકા હૈ, હર બાર

લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ કેહના સદકા હૈ, હર બાર અલ્લાહુ અકબર કેહના સદકા હૈ, ભલાઈ કા હુકમ કરના સદકા હૈ, બુરાઈ સે રોકના સદકા હૈ ઓર હર જોળ કે શુક કી અદાયગી કે લિયે યાશત કે વક્ત દો રકઅતે પળહના કાફી હો જાતી હૈ. (મુસ્લિમ)

۱۷۸- عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لِي الْإِنْسَانُ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ مَفْصِلًا، لَعَلَّيْهِ أَنْ يَتَصَدَّقَ عَنْ كُلِّ مَفْصِلٍ بِتَهْ بِصَدَقَةٍ قَالُوا: وَمَنْ يَطِيقُ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: النَّخَاعَةُ فِي الْمَسْجِدِ تَذْفِئُهَا، وَالشَّيْءُ تَنْحِيهِ عَنِ الطَّرِيقِ، فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فَرَكْعَتَا الضُّحَى تُجْزِئُكَ. رواه أبو داود، باب في إمامة الأذى عن الطريق، رقم: ۵۲۴۲

હજરત બુરૈદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: આદમી મેં ૩૬૦ જોળ હૈ. ઉસકે જિમ્મે ઝરૂરી હૈ કે હર જોળ કી સલામતી કે શુકાના મેં એક સદકા અદા ક્રિયા કરે. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઈતને સદકે કૌન અદા કર સકતા હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: મરિજદ મેં અગર થૂક પળા હો તો ઉસે દફન કર દેના સદકા કા સવાબ રખતા હૈ, રાસ્તા સે તકલીફ દેને વાલી થીજ કા હટા દેના ભી સદકા હૈ. અગર ઈન અમલો કા મૌકા ન મિલે તો યાશત કી દો રકઅત નમાઝ પળહના ઈન સબ સદકાત કે બદલે તુમહારે લિયે કાફી હૈ. (અબૂ દાઉદ)

۱۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حَافِظَ عَلَى شَفْعَةِ الضُّحَى غُفِرَتْ لَهُ ذُنُوبُهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ رَبْدِ الْبَحْرِ. رواه ابن

ماجه، باب ما جاء في صلاة الضحى، رقم: ۱۳۸۲

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો યાશત કી દો રકઅત પળહને કા એહતિમામ (પાબંદી) કરતા હૈ ઉસકે ગુનાહ માફ કર દિયે જાતે હૈ અગરયે વો સમુન્દર કે ઝાગ કે બરાબર હો. (ઈબ્ને માજા)

૧૮૦- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى الصُّحَى رَكَعَتَيْنِ لَمْ يَكُتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ صَلَّى أَرْبَعًا كُتِبَ مِنَ الْعَابِدِينَ، وَمَنْ صَلَّى سِتًّا كُفِيَ ذَلِكَ الْيَوْمَ، وَمَنْ صَلَّى ثَمَانِيًا كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْقَانِتِينَ، وَمَنْ صَلَّى ثِنْتَيْ عَشْرَةَ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَمَا مِنْ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ إِلَّا لِلَّهِ مَنْ يَمُنُّ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ وَصِدْقُهُ، وَمَا مِنْ اللَّهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ يُلْهِمَهُ ذِكْرَهُ. رواه الطبراني في الكبير وفيه: موسى بن يعقوب الزمعي، وثقه ابن معين وابن حبان، وضعفه ابن المديني وغيره، وبقي رجاله ثقات، مجمع الزوائد ٤٩٤/٢

હજારત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ચાશત કે દો નફિલ પળહતા હૈં વો અલ્લાહ તઆલા કી ઈબાદત સે આફિલ રેહને વાલોં મેં શુમાર નહીં હોતા, જો ચાર નફિલ પળહતા હૈં વો ઈબાદત-ગુજારોં મેં લિખ્મા જાતા હૈં, જો છો નફિલ પળહતા હૈં ઉસકે ઉસ દિન કે કામોં મેં મદદ કી જાતી હૈં, જો આઠ નફિલ પળહતા હૈં અલ્લાહ તઆલા ઉસે ફરમાં-બરદારોં મેં લિખ દેતે હૈં, ઔર જો ૧૨ નફિલ પળહતા હૈં અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે જન્નત મેં મહલ બના દેતે હૈં. હર દિન ઔર રાત મેં અલ્લાહ તઆલા અપને બંદોં પર સદકા ઔર એહસાન ફરમાતે રેહતે હૈં ઔર અલ્લાહ તઆલા કા અપને બંદે પર સબસે બળા એહસાન યે હોતા હૈં કે ઉસે અપને ઝિક કી તૌફીક અતા ફરમા દે. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

૧૮૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى بِغَدِ الْمَغْرِبِ سِتَّ رَكَعَاتٍ لَمْ يَتَكَلَّمْ فِيهَا بَيْنَهُنَّ بِسُوءٍ عَدِلَنْ لَهُ بِعِبَادَةِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً. رواه الترمذي وقال: حديث أبي هريرة حديث غريب، باب ما جاء في فضل التطوع ٤٣٥، رقم ٤٣٥

હજારત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ

मगरिब की नमाज के बाद ६ रकअतें इस तरह पण्डता है के उनके दरमियान कोई कुछल बात नहीं करता तो उसे १२ साल की छुआदत के बराबर सवाब मिलता है. (तिरमिजी)

झाईदा: मगरिब के बाद दो रकअत सुन्नते मुअक्कदा के अलावा चार रकअत नवाफिल और पण्डी जायें तो ६ हो जायेंगी. भाज उलमा के नजदीक ये ६ रकअत, मगरिब की दो रकअत सुन्नते मुअक्कदा के अलावा हैं. (मिरकात, मजाहिरे हक)

۱۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِبِلَالٍ عِنْدَ صَلَوةِ الْقَبْرِ: يَا بِلَالُ، حَدَّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمِلْتَهُ فِي الْإِسْلَامِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ ذَكَرَ نَعْلِكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ قَالَ: مَا عَمِلْتُ عَمَلًا أَرْجَى عِنْدِي أَنِّي لَمْ أَطْهَرْ طَهُورًا فِي سَاعَةٍ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطَّهُورِ مَا كُتِبَ لِي أَنْ أَصَلِّيَ. رواه البخاري، باب فضل الطهور بالليل والنهار، رقم: ۱۱۴۹

हजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के ओक दिन रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने हजरत बिलाल रदियल्लाहु तआला अन्हु से इजर की नमाज के वक्त दरयाफ्त फरमाया (पूछा): बिलाल! इस्लाम लाने के बाद अपना वो अमल बताओ जिससे तुम्हें सवाब की सभसे जियादा उम्मीद हो क्युंके मैंने जन्नत में अपने आगे आगे तुम्हारे जूतों की आइट रात प्वाब में सुनी है. हजरत बिलाल रदियल्लाहु तआला अन्हु ने अर्ज किया के मुझे अपने आमांल में सभसे जियादा उम्मीद जिस अमल से है वो ये है के मैंने रात या दिन में जब किसी वक्त भी पुजू किया है तो उस पुजू से छतनी नमाज (तहियतुल-पुजू) जरूर पण्डी है जितनी मुझे अल्लाह तआला की तरफसे उस वक्त तौफीक मिली. (बुजारी)

सलातुत्तस्बीह

۱۸۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِلْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ: يَا عَبَّاسُ! يَا عَمَّاهُ! أَلَا أُعْطِيكَ؟ أَلَا أَمْتَحُكَ؟ أَلَا أَحْبُوكَ؟ أَلَا أَفْعَلُ بِكَ عَشْرَ خِصَالٍ إِذَا أَنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ ذَنْبَكَ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ قَدِيمَهُ وَحَدِيثَهُ خَطَاةَ وَعَمْدَهُ، صَغِيرَهُ وَكَبِيرَهُ سِرَّهُ وَعَلَانِيَتَهُ عَشْرَ خِصَالٍ أَنْ تُصَلِّيَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ تَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَسُورَةً، فَإِذَا فَرَغْتَ مِنَ الْقِرَاءَةِ فِي أَوَّلِ رَكَعَةٍ وَأَنْتَ قَائِمٌ قُلْتَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً، ثُمَّ تَرَكَّعَ لَتَقُولَهَا وَأَنْتَ رَكْعَ عَشْرًا ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ مِنَ الرُّكُوعِ لَتَقُولَهَا عَشْرًا ثُمَّ تَهَوَّى سَاجِدًا لَتَقُولَهَا وَأَنْتَ سَاجِدٌ عَشْرًا ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ مِنَ السُّجُودِ لَتَقُولَهَا عَشْرًا ثُمَّ تَسْجُدُ لَتَقُولَهَا عَشْرًا ثُمَّ تَرَفَّعَ رَأْسَكَ لَتَقُولَهَا عَشْرًا فَذَلِكَ خَمْسٌ وَمَسْبُوعُونَ، فِي كُلِّ رَكَعَةٍ تَفْعَلُ ذَلِكَ فِي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تُصَلِّيَهَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مَرَّةً فَأَفْعَلْ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَبَيْنَ كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَبَيْنَ كُلِّ شَهْرٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَبَيْنَ كُلِّ سَنَةٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَبَيْنَ عُمْرِكَ مَرَّةً. رواه

ابوداؤد، باب صلوة المسبوح، رقم: ۱۲۹۷

उजरत धुने अब्बास रहियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उजरत अब्बास रहियल्लाहु तआला अन्हु से इरमाया: अब्बास! मेरे यया! क्या मैं आपको अक अतिया न करूं? क्या अक उदिया न करूं? क्या अक तोहफा पेश न करूं? क्या मैं आपको ऐसा अमल न बताऊँ जब आप उसको करेंगे तो आपको इस झल्ले हासिल होंगे यानी अल्लाह तआला आपके अगले, पिछले, पुराने, नये, गलती से किये हुवे, जान बूझ कर किये हुवे, छोणे, बणे, छुप कर किये हुवे, मुल्लम मुल्ला किये हुवे गुनाह सब डी माफ़ इरमा देंगे. वो अमल ये है के आप बार रकअत (सलातुत्तस्बीह) पण्डें और उर रकअत में सूरअे शतिहा और दूसरी

કોઈ સૂરત પળે. જબ આપ પેહલી રકઅત મેં કિરઅત સે ફારિગ હો જાએ તો કયામ હી કી હાલત મેં રુકૂઅ સે પેહલે “સુબ્હાનલ્લાહિ વલ્લહુ લિલ્લાહિ વલા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહુ વલ્લાહુ અકબર” ૧૫ મરતબા કહે. ફિર રુકૂઅ કરેં ઔર રુકૂઅ મેં ભી યહી કલિમાત દસ મરતબા કહે. ફિર રુકૂઅ સે ઉઠ કર કૌમા મેં ભી યહી કલિમાત દસ મરતબા કહે. ફિર સજદે મેં ચલે જાએં ઔર ઉસમેં ભી યે કલિમાત દસ મરતબા કહે. ફિર સજદે સે ઉઠ કર જલ્સા મેં યહી કલિમાત દસ મરતબા કહે. ફિર દૂસરે સજદે મેં ભી યહી કલિમાત દસ મરતબા કહે. ફિર દૂસરે સજદે કે બાદ ભી બજે હોને સે પેહલે બેઠે બેઠે યહી કલિમાત દસ મરતબા કહે. ચારો રકઅત ઈસી તરહ પળેં ઔર ઈસ તરતીબ સે હર રકઅત મેં યે કલિમાત ૭૫ મરતબા કહે. (મેરે ચચા) અગર આપસે હો સકે તો રોજાના યે નમાઝ એક મરતબા પળા કરેં. અગર રોજાના ન પળહ સકેં તો હર જુમ્આ કે દિન પળહ લિયા કરેં. અગર આપ યે ભી ન કર સકેં તો સાલ મેં એક મરતબા પળહ લિયા કરેં. અગર યે ભી ન હો સકે તો જિંદગી મેં એક મરતબા હી પળહ લે. (અબૂ દાઉદ)

۱۸۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: وَجَّهَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ إِلَى بِلَادِ الْحَبَشَةِ فَلَمَّا قَدِمَ اعْتَقَهُ وَقَبِلَ بَيْنَ عَيْنَيْهِ ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَهْبَ لَكَ، أَلَا أَبْشُرُكَ أَلَا أَنْتَ حُكُّ أَلَا أَتُحِفُّكَ؟ قَالَ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

ثم ذكر نحوه ما تقدم، أخرجه الحاكم وقال: هذا اسناد صحيح لا غبار عليه وما يستدل به على صحة هذا الحديث استعمال الأئمة من اتباع التابعين إلى عصرنا هذا إياه ومواظبتهم عليه وتعليمهم الناس منهم عبد الله بن المبارك رحمه الله، وقال النعبي هذا اسناد صحيح لا

غبار عليه ۳/۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને જઅફર બિન અબી તાલિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો હબ્શા રવાના ફરમાયા. જબ વો વહાં સે મદીના તથિબા આએ તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકો ગલે લગાયા ઔર પેશાની પર બોસા દિયા (ચૂમા). ફિર ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મેં તુમ્હેં એક હદયા ન દૂં? કયા મેં તુમ્હેં એક

پوش-پوشی نہ سناؤ؟ کیا میں تمہیں ایک توحید نہ دوں؟ انہوں نے اسے
 دیا: اتر رہا ہے فرما دے۔ پھر آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے اسے صلی اللہ علیہ وسلم
 نے سنا تو اسے بھی اس کی توحید بتا دی۔ (مسند احمد ۱۸۵)

۱۸۵- عَنْ فَصَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَعْدَدُوا
 دَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي فَقَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ ﷺ: عَجَلْتَ أَيُّهَا الْمُصَلِّي إِذَا صَلَّيْتَ فَقَعَدْتَ فَأَحْمَدَ اللَّهَ بِمَا
 هُوَ أَهْلُهُ وَصَلَّى عَلَى نَفْسِهِ، قَالَ: ثُمَّ صَلَّى رَجُلٌ آخَرُ بَعْدَ ذَلِكَ
 فَحَمِدَ اللَّهَ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: أَيُّهَا
 الْمُصَلِّي إِذْ عَجَلْتَ تَجِبُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب في إيجاب
 الدعاء ۰۰۰۰ رقم ۳۴۷۶

اگرچہ کہ اس نے اسے بتا دیا کہ وہ اللہ کی توحید کرتا ہے
 لیکن اس نے اسے بتا دیا کہ وہ اللہ کی توحید کرتا ہے۔ (مسند احمد ۱۸۵)
 اے اللہ! میری مغفرت فرما اور رحمت فرما۔ (مسند احمد ۱۸۵)
 اے اللہ! میری مغفرت فرما اور رحمت فرما۔ (مسند احمد ۱۸۵)
 اے اللہ! میری مغفرت فرما اور رحمت فرما۔ (مسند احمد ۱۸۵)

اگرچہ کہ اس نے اسے بتا دیا کہ وہ اللہ کی توحید کرتا ہے
 لیکن اس نے اسے بتا دیا کہ وہ اللہ کی توحید کرتا ہے۔ (مسند احمد ۱۸۵)
 اے اللہ! میری مغفرت فرما اور رحمت فرما۔ (مسند احمد ۱۸۵)
 اے اللہ! میری مغفرت فرما اور رحمت فرما۔ (مسند احمد ۱۸۵)

۱۸۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِأَعْرَابِيٍّ، وَهُوَ يَدْعُو فِي
 صَلَاتِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعَيْنُ، وَلَا تَخَالِطُهُ الطُّنُونُ، وَلَا
 يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ، وَلَا تُغَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ، وَلَا يَخْشَى الدَّوَابِّرُ، يَعْلَمُ

مَنَاقِلَ الْجِبَالِ، وَمَكَايِلَ الْبَحَارِ، وَعَدَدَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ، وَعَدَدَ وَرَقِ
الْأَشْجَارِ، وَعَدَدَ مَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ، وَأَشْرَقَ عَلَيْهِ النَّهَارُ، وَلَا
تَوَارَى مِنْهُ سَمَاءٌ سَمَاءً، وَلَا أَرْضٌ أَرْضًا، وَلَا بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ،
وَلَا جَبَلٌ مَا فِي وَغْرِهِ، اجْعَلْ خَيْرَ عُمرِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ عَمَلِي
خَوَاتِمَهُ، وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْقَاكَ فِيهِ، فَوَكَّلْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
بِالْأَعْرَابِيِّ رَجُلًا فَقَالَ: إِذَا صَلَّى فَأَتَيْتَنِي بِهِ، فَلَمَّا صَلَّى أَنَاءَهُ، وَقَدْ
كَانَ أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَهَبٌ مِنْ بَعْضِ الْمَعَادِنِ، فَلَمَّا أَنَاءَهُ
الْأَعْرَابِيُّ وَهَبَ لَهُ الذَّهَبَ، وَقَالَ: مِمَّنْ أَنْتَ يَا أَعْرَابِيُّ؟ قَالَ: مِنْ
بَنِي عَامِرِ بْنِ صَفْصَعَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي لِمَ وَهَبْتُ لَكَ
الذَّهَبَ؟ قَالَ: لِلرَّحِمِ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِنَّ لِلرَّحِمِ
شَقًّا، وَلَكِنْ وَهَبْتُ لَكَ الذَّهَبَ بِحَسَنِ نَسَائِكَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

رواه الطبرانی فی الاوسط ورجاله رجال الصحیح غیر عبد اللہ بن محمد بن ابی عبد
الرحمن الاقرمی وهو ثقة، مجمع الزوائد ۲۴۲/۱

उजरत अनस रहियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम देहात के रहने वाले अके
शप्स के पास से गुजरे जो नमाज़ में यूँ हुआ भांगर रहे थे:

يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ، وَلَا تُحَاطِطُهُ الطُّنُونُ، وَلَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ، وَلَا تُغَيِّرُهُ
الْحَوَادِثُ، وَلَا يَخْشَى الدَّوَائِرَ، يَعْلَمُ مَنَاقِلَ الْجِبَالِ، وَمَكَايِلَ الْبَحَارِ،
وَعَدَدَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ، وَعَدَدَ وَرَقِ الْأَشْجَارِ، وَعَدَدَ مَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ، وَ
أَشْرَقَ عَلَيْهِ النَّهَارُ، وَلَا تَوَارَى مِنْهُ سَمَاءٌ سَمَاءً، وَلَا أَرْضٌ أَرْضًا، وَلَا بَحْرٌ
مَا فِي قَعْرِهِ، وَلَا جَبَلٌ مَا فِي وَغْرِهِ، اجْعَلْ خَيْرَ عُمرِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ عَمَلِي
خَوَاتِمَهُ، وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْقَاكَ فِيهِ

(तर्जुमा: अय वो जात जिसको आंखें देख नहीं सकती और किसी का
पयाल व गुमान उस तक पहुँच नहीं सकता और न ही तारीफ़ बयान
करने वाले उसकी तारीफ़ बयान कर सकते हैं और न जमाने की सुसीबतें

उस पर असर-अंदाज हो सकती हैं और न उसे जमाने की आसों का कोई मौक है, (अथ वो जात) जो पछाणों के वजन, दरयाओं के पैमाने (नाप), बारिशों के कतरों की तअदाद (गिन्ती) और दरप्यों के पत्तों की तअदाद को जानती है और (अथ वो जात जो) उन तमाम चीजों को जानती है जिन पर रात का अंधेरा छा जाता है और जिन पर दिन की रौशनी डालता है, न उससे एक आसमान दूसरे आसमान को छुपा सकता है और न एक जमीन दूसरी जमीन को और न समुन्दर उस चीज को छुपा सकते हैं जो उनकी तेह (गहराई) में है और न कोई पछाण उन चीजों को छुपा सकता है जो उसकी सप्त यटानों में हैं, आप मेरी उम्र के आपरी छिस्सा को सबसे बेहतरीन छिस्सा बना दीजिये और मेरे आपरी अमल को सबसे बेहतरीन अमल बना दीजिये और मेरा बेहतरीन दिन वो बना दीजिये जिस दिन मेरी आपसे मुलाकात हो यानी मौत का दिन.”)

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एक साहब को मुकर्रर फरमाया के जब ये शप्स नमाज से फारिग हो जायें तो उन्हें मेरे पास ले आना. युनांये वो नमाज के बाद रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की पिदमत में छाजिर हुवे. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास एक कान से कुछ सोना उटया में आया हुवा था. आपने उन्हें वो सोना उटया में दिया. फिर उन देहात के रेहने वाले शप्स से पूछा: तुम किस कबीला के हो? उन्होंने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! कबीला बनू आमिर से हूं. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: क्या तुम जानते हो के ये सोना मैंने तुम्हें क्यूं उटया दिया है? उन्होंने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह ईस वजह से के हमारी आपकी रिश्तेदारी है. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: रिश्तेदारी का भी हक होता है लेकिन मैंने तुम्हें सोना ईस वजह से उटया दिया के तुमने बहुत अच्छे अंदाज में अल्लाह तआला की तारीफ़ की. (तबरांनी, मजमूअ-जवाईद)

फ़ाईदा: नक़िल नमाज के दर रुकन (छिस्से) में ईस नमाज की हुआयें पण्डी जा सकती हैं.

۱۸۷- عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَذْنِبُ ذَنْبًا يَحْسِنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَقُومُ قِيَامِي وَرُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَرَأَوْا أَنْفُسَهُمْ﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ [ال عمران: ۱۳۵] رواه أبو داود، باب في

الاستغفار، رقم: ۱۵۲۱

उजरत अबू बक्र रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जिस शप्स से कोई गुनाह हो जाये फिर वो अच्छी तरह पुजू करे और उठ कर दो रकअत पण्डे फिर अल्लाह तआला से माफी मांगे तो अल्लाह तआला उसे माफ़ इरमा देते हैं. उसके बाद आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ये आयत तिलावत इरमाह:

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ

(तरजुमा: और वो भंडे (जिनका छाल ये है) के जब उनसे कोई गुनाह हो जाता है या कोई बुरा काम करके वो अपने ऊपर जुल्म कर बैठते हैं तो जल्द ही उन्हें अल्लाह तआला याद आ जाते हैं, फिर वो अल्लाह तआला से अपने गुनाहों की माफी के तालिब (मांगने वाले) होते हैं, और बात वही ये है के सिवाये अल्लाह तआला के कौन गुनाहों को माफ़ कर सकता है? और बुरे काम पर वो अणते नहीं, और वो यकीन रखते हैं (के तौबा से गुनाह माफ़ हो जाते हैं)). (अबू दाउद)

۱۸۸- عَنِ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا أَذْنِبُ عَبْدٌ ذَنْبًا ثُمَّ تَوَضَّأَ فَاحْسَنَ الْوُضُوءِ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى بَرَاذِ مِنَ الْأَرْضِ فَصَلَّى فِيهِ رُكْعَتَيْنِ، وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْ ذَلِكَ الذَّنْبِ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ. رواه البيهقي في

شعب الإيمان ۴/۵

उजरत हसन रहमतुल्लाहि अलैहि रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह नकल इरमाते हैं: जिस शप्स से कोई गुनाह हुवा फिर उसने अच्छी तरह पुजू किया और पुजे मैदान में जाके

दो रकअत पण्ड कर अल्लाह तआला से उस गुनाह की माफी याही तो अल्लाह तआला उसे जरूर माफ़ करमा देते हैं. (बैहकी)

۱۸۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْلَمُنَا
الِاسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كَمَا يَعْلَمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: إِذَا هُمْ
أَخَذَ كُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ، وَاسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ
الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ،
اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِّیْ فِیْ دِیْنِیْ وَمَعَاشِیْ وَعَاقِبَةِ
أَمْرِیْ. أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِیْ وَآجِلِهِ. فَاقْدُرْهُ لِیْ وَیَسِّرْهُ لِیْ ثُمَّ بَارِكْ لِیْ
فِیْهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِّیْ فِیْ دِیْنِیْ وَمَعَاشِیْ وَعَاقِبَةِ
أَمْرِیْ. أَوْ قَالَ: فِیْ عَاجِلِ أَمْرِیْ وَآجِلِهِ. فَاصْرِفْهُ عَنِّیْ وَاصْرِفْنِیْ عَنْهُ،
وَاقْدُرْ لِیْ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِیْ بِهِ. قَالَ: وَيُسَمَّى حَاجَتَهُ. رَوَاهُ

البخاری، باب ما جاء فی الشُّعُوبِ مِنْ شَيْءٍ، رَقْمٌ: ۱۱۶۲

उजरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हुमा करमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम हमें अपने मामलात में इस्तिफ़ारा करने का तरीका ऐसे ही अख़तिमाम (पाबंदी) से सिणाते थे जिस अख़तिमाम से हमें कुआन मज्द की सूरत सिणाते थे. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम करमाते थे: जब तुममें से कोई शय्स किसी काम का इरादा करे (और उसके नतीजा के बारे में इकिमंद हो तो उसको इस तरह इस्तिफ़ारा करना चाहिये के) वो पेहले दो नफ़िल पण्डे, उसके बाद इस तरह हुआ करे:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَخِيْرُكَ بِعِلْمِكَ، وَاسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَاسْأَلُكَ
مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ،
اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِّیْ فِیْ دِیْنِیْ وَمَعَاشِیْ وَعَاقِبَةِ أَمْرِیْ،
فَاقْدُرْهُ لِیْ وَیَسِّرْهُ لِیْ ثُمَّ بَارِكْ لِیْ فِیْهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِّیْ فِیْ
دِیْنِیْ وَمَعَاشِیْ وَعَاقِبَةِ أَمْرِیْ، فَاصْرِفْهُ عَنِّیْ وَاصْرِفْنِیْ عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِیْ الْخَيْرَ

حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضَنِي بِهِ

(તુરજુમા: યા અલ્લાહ! મેં આપસે આપકે ઇલ્મ કે ઝરિયે ખૈર ચાહતા હું. આપકી કુદરત કે ઝરિયે કુવ્વત ચાહતા હું. ઔર આપકે બળે ફઝલ કા આપસે સવાલ કરતા હું. કયુંકે આપ તો હર કામ કી કુદરત રખતે હૈં ઔર મેં કિસી ભી કામ કી કુદરત નહીં રખતા, આપ સબ કુછ જાનતે હૈં ઔર મેં કુછ નહીં જાનતા ઔર આપ હી તમામ પોશીદા (છુપી) બાતોં કો ખૂબ અચ્છી તરહ જાનને વાલે હૈં. યા અલ્લાહ! અગર આપકે ઇલ્મ મેં યે કામ મેરે દીન, મેરી દુનિયા ઔર અંજામ કે લિહાજ સે મેરે લિયે બેહતર હો તો ઇસકો મેરે લિયે મુકદ્દર ફરમા દીજિયે ઔર આસાન ભી ફરમા દીજિયે, ફિર ઇસમેં મેરે લિયે બરકત ભી દે દીજિયે. અગર આપકે ઇલ્મ મેં યે કામ મેરે દીન, મેરી દુનિયા ઔર અંજામ કે લિહાજ સે મેરે લિયે બેહતર ન હો તો ઇસ કામ કો મુઝસે અલગ રખિયે ઔર મુઝે ઇસસે રોક દીજિયે ઔર જહાં ભી જિસ કામ મેં ભી મેરે લિયે બેહતરી હો વો મુઝે નસીબ ફરમા દીજિયે, ફિર મુઝે ઉસ કામ સે રાઝી ઔર મુત્મઈન કર દીજિયે.) (દુઆ મેં દોનોં જગહ જબ هَذَا الْأَمْرُ પર પહુંચે તો અપની ઝરૂરત કા ધ્યાન રખને જિસકે લિયે ઇસ્તિખારા કર રહા હૈં). (બુખારી)

١٩٠- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ فَخَرَجَ يَجْرُودًا حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْمَسْجِدِ وَقَابَ النَّاسُ إِلَيْهِ فَصَلَّى بِهِمْ رُكْعَتَيْنِ، فَأَنْجَلَتِ الشَّمْسُ فَقَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَأَنْهُمَا لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَصَلُّوا وَادْعُوا حَتَّى يَنْكَشِفَ مَا بَيْنَكُمْ، وَذَلِكَ أَنَّ ابْنَ النَّبِيِّ ﷺ مَاتَ يُقَالُ لَهُ: إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ النَّاسُ فِي ذَلِكَ. رواه البخاري، باب الصلاة في

كسوف القمر، رقم: ١٠٦٢

હઝરત અબૂ બકરહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઝમાના મેં સૂરજ ગૂઢન હુવા. આપ અપની ચાદર ઘસીટતે હુવે (તેજી સે) મસ્જિદ પહુંચે. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ આપકે પાસ જમા હો ગયે. આપ

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉન્હેં દો રકઅત નમાઝ પબ્હાઈ ઔર ગૃહન ભી ખત્મ હો ગયા. ઉસકે બાદ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સૂરજ ઔર ચાંદ અલ્લાહ તઆલા કી નિશાનિયો મેં સે દો નિશાનિયાં હેં. કિસી કી મૌત કી વજહ સે યે ગૃહન નહીં હોતે (બલ્કે ઝમીન વ આસમાન કી દૂસરી મખ્લૂકાત કી તરહ ઈન પર ભી અલ્લાહ તઆલા કા હુકમ ચલતા હે ઔર ઈનકી રૌશની વ તારીકી (અંધેરા) અલ્લાહ તઆલા કે હાથ મેં હે) ઈસલિયે જબ સૂરજ ઔર ચાંદ ગૃહન હોં તો ઉસ વક્ત તક નમાઝ ઔર દુઆ મેં મશગૂલ રહો જબ તક ઉનકા ગૃહન ખત્મ ન હો જાએ. ચૂંકે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાહબઝાદે (બેટે) હઝરત ઈબ્રાહીમ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી વફાત (ઉસી દિન) હુઈ થી ઔર બાઝ લોગ યે કેહને લગે થે કે ગૃહન ઉનકી મૌત કી વજહ સે હુવા હે, ઈસલિયે યે બાત રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાઈ. (બુખારી)

۱۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْمَازِنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْمُصَلَّى فَاسْتَسْقَى، وَخَوَّلَ رِدَاءَهُ حِينَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ. (رواه مسلم،

باب کتاب صلاة الاستسقاء، رقم: ۲۰۷۰)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઝૈદ માઝિની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ બારિશ કી દુઆ માંગને કે લિયે ઈદગાહ તશરીફ લે ગએ ઔર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કિબ્લા કી તરફ રુખ કરકે અપની ચાદર મુબારક કો ઉલ્ટા (યે ગોયા નેક ફાલ થી કે અલ્લાહ તઆલા હમારા હાલ ઈસ તરહ બદલ દે). (મુસ્લિમ)

۱۹۲- عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى

رواه ابو داود، باب وقت قيام النبي ﷺ من الليل، رقم: ۱۳۱۹)

હઝરત હુદૈફા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા મઅમૂલે મુબારક થા કે જબ કોઈ અહમ મામલા પેશ આતા તો આપ ફૌરન નમાઝ મેં મશગૂલ હો જાતે.

العِصْمَةُ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ، وله شاهد من حديث انس رواه الاصبهاني ورواه ابو يعلى

الموصلی فی مسئلہ من طریق فالمدبہ ..... مصباح الزجاجة ۱/۲۶۶

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन अबी औफा रदियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम हमारे पास तशरीफ लाये और ईरशाह फरमाया: जिस शप्स को कोई भी उत्तरत पेश आये जिसका तअल्लुक अल्लाह तआला से हो या मज्लूक में किसी से हो तो उसको याहिये के वो वुजू करे फिर हो रकअत नमाज पण्डे, फिर इस तरह हुआ करे:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ

الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَغَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَسْئَلُكَ الْاَبَدَ عَ لِيْ ذَنْبَا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِّمِّيْ لَكَ رِضًا اِلَّا قَضَيْتَهَا لِيْ

(तरजुमा: अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद नहीं वो बणे हिस्म (नर्मी, बर्दाश्त) वाले और बणे करीम हैं. अल्लाह तआला हर ऐब से پاک हैं अर्श अजीम के माविक हैं. सब तारीफें अल्लाह तआला के लिये हैं जो तमाम जहानों के रब हैं. या अल्लाह! मैं आपसे उन तमाम चीजों का सवाल करता हूँ जो आपकी रहमत को लाजिम (उत्तरी) करने वाली हैं और जिनसे आपका मगफिरत फरमाना यकीनी हो जाता है. मैं आपसे हर नेकी में से हिस्सा लेने का और हर गुनाह से मजकू रहने का सवाल करता हूँ. मैं आपसे इस बात का भी सवाल करता हूँ के आप मेरा कोई गुनाह बाकी न छोड़िये जिसको आप बर्षा न दें और न कोई इक जिसे आप दूर न फरमा दें और न ही कोई उत्तरत बाकी छोड़िये जिसमें आपकी रजामंदी हो जिसे आप मेरे लिये पूरा न फरमा दें"). इस हुआ के बाद अल्लाह तआला से दुनिया व आगिरत के बारे में जो याहे मांगे उसे मिलेगा. (हफ्ने माजा)

۱۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى

النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ إِلَى الْبَحْرَيْنِ فِي
تِجَارَةٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَلِّ رَكْعَتَيْنِ. رواه الطبرانی فی الكبير ورجاله

موثقون، مجمع الزوائد ۵۷۲/۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઉદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ
ફરમાતે હૈં કે એક શખ્સ ને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
કી ખિદમત મેં હાઝિર હોકર અઝ્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં બહરૈન
તિજારત કે લિયે જાના ચાહતા હૂં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (સફર સે પેહલે) દો રકઅત નફિલ પઞહ
લેના. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ مَنْزِلَكَ
فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ تَمْتَعًا نِكَ مَدْخَلَ السُّوءِ، وَإِذَا خَرَجْتَ مِنْ مَنْزِلِكَ فَصَلِّ
رَكْعَتَيْنِ تَمْتَعًا نِكَ مَخْرَجَ السُّوءِ. رواه البزار ورجاله موثقون، مجمع

الزوائد ۵۷۲/۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે
નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ
તુમ ઘર મેં દાખિલ હો તો દો રકઅત નમાઝ પઞહ લિયા કરો યે દો
રકઅતેં તુમ્હેં ઘર મેં દાખિલ હોને કે બાદ કી બુરાઈ સે બચા લેંગી. ઈસી
તરહ ઘર સે નિકલને સે પેહલે દો રકઅત પઞહ લિયા કરો, યે દો રકઅતેં
તુમ્હેં ઘર સે બાહર નિકલને કે બાદ કી બુરાઈ સે બચા લેંગી. (બઝઝર
મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۹۷- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَهُ: كَيْفَ تَقْرَأُ
فِي الصَّلَاةِ، فَقَرَأَتْ عَلَيْهِ أَمَّ الْقُرْآنِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَاللَّيْلِ
نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ وَلَا فِي الزَّبُورِ وَلَا
فِي الْقُرْآنِ مِثْلَهَا وَأَنَّهَا لِلْسَّبْعِ الْمَثَانِي. رواه احمد، الفتح الرباني ۶۵/۱۸

હઝરત ઉબય બિન કઅબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ઈરશાદ ફરમાયા:

તુમ નમાઝ કે શુર મેં કયા પળતે હો? હઝરત કઅબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને સૂરએ ફાતિહા પળી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કસમ હૈ ઉસ જાત કી જિસકે કબ્જા મેં મેરી જાન હૈ, અલ્લાહ તઆલા ને ન તૌરાત, ન ઈન્જીલ, ન ઝબૂર ઔર બાકી કુઆન મેં ઈસ જૈસી કોઈ સૂરત ઉતારી હૈ. ઔર યહી વો (સૂરએ ફાતિહા કી) સાત આયતે હેં જો હર નમાઝ કી હર રકઅત મેં દુહરાઈ જાતી હેં. (મુસ્નદે અહમદ, ફત્હુર્રબાની)

198- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَضَقِينَ، وَلِعَبْدِي

مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ قَالَ اللَّهُ

تَعَالَى: حَمَدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ قَالَ اللَّهُ

تَعَالَى: أَثْنَيْ عَلَى عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ: ﴿مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ﴾ قَالَ: مَجَدَّنِي

عَبْدِي. وَقَالَ مَرَّةً: قَوْضَ إِلَيَّ عَبْدِي. فَإِذَا قَالَ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ

نَسْتَعِينُ﴾ قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. فَإِذَا قَالَ:

﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي

مَا سَأَلَ. وهو جزء من الحديث، رواه مسلم، باب وجوب قراءة الفاتحة في كل

ركعة. ١٠٠٠ رقم: ٨٧٨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હેં મૈને સૂરએ ફાતિહા કો અપને ઔર અપને બંદે કે દરમિયાન આઘા આઘા તકસીમ કર (બાંટ) દિયા હૈ (પેહલી આઘી સૂરત કા તઅલ્લુક મુઝસે હૈ ઔર દૂસરી આઘી સૂરત કા તઅલ્લુક મેરે બંદે સે હૈ) ઔર મેરે બંદે કો વો મિલેગા જો વો માંગેગા. જબ બંદા કેહતા હૈ **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** “સબ તારીફે અલ્લાહ તઆલા કે લિયે હેં જો તમામ જહાનોં કે રબ હૈ” તો અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાતે હેં: મેરે બંદે ને મેરી ખૂબી બયાન કી. જબ બંદા કેહતા

“الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ” जो बने महरबान निहायत रहम वाले हैं” तो अल्लाह तआला एरशाद फरमाते हैं: बंदे ने मेरी तारीफ़ की. जब बंदा केहता है “مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ” जो जज़ा और सज़ा के दिन के मालिक है” तो अल्लाह तआला एरशाद फरमाते हैं: मेरे बंदे ने मेरी बजाई बयान की. जब बंदा केहता है “إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ” आप ही की ईबादत करते हैं और आप ही से मदद मांगते हैं” तो अल्लाह तआला एरशाद फरमाते हैं: ये मेरे और मेरे बंदे के दरमियान है यानी ईबादत करना मेरे लिये है और मदद मांगना बंदे की ज़रूरत है और मेरा बंदा जो मांगेगा वो उसे दिया जायेगा. जब बंदा केहता है:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

“उमें सीधे रास्ता पर यला दीजिये, उन लोगों के रास्ता पर जिन लोगों पर आपने इत्तल फरमाया है, उन पर न आपका गज़ब नाज़िल हुवा और न वो गुमराह हुवे” तो अल्लाह तआला फरमाते हैं: सूरत का ये हिस्सा पालिस मेरे बंदे के लिये है और मेरे बंदे ने जो मांगा वो उसे मिल गया. (मुस्लिम)

۱۹۹- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ): وَإِذَا قَالَ: غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ، فَقُولُوا آمِينَ، يُجِبْكُمْ اللَّهُ. رواه مسلم، باب التشهد في الصلاة، رقم: ۱۰۴

उत्तरत अबू मूसा अश्शरी रदियल्लाहु तआला अन्हु रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का एरशाद नकल करते हैं के जब ईमाम “غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ” केहें तो आमीन केहो, अल्लाह तआला तुम्हारी दुआ कुबूल फरमायेगे. (मुस्लिम)

۲۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا قَالَ

إِلَامًا: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ فَقُولُوا: آمِينَ، فَإِنَّهُ
مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. رواه البخاري، باب

جهر المأموم بالتأمين، رقم: ٧٨٢

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (સૂરએ ફાતિહા કે અખીર મેં) કહે તો તુમ આમીન કહો, ઈસલિયે કે જિસ શખ્સ કી આમીન ફરિશતોં કી
આમીન કે સાથ મિલ જાએ યાની દોનોં કી આમીન કા વક્ત એક હો તો
ઉસકે પિછલે તમામ ગુનાહ માફ હો જાતે હૈ. (બુખારી)

٢٠١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ
إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خِلَافَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ؟ قُلْنَا: نَعَمْ.
قَالَ: ثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بَيْنَهُنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ مِنْ ثَلَاثِ
خِلَافَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ. رواه مسلم، باب فضل قراءة القرآن، رقم: ١٨٧٢

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે
હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા
તુમમેં સે કિસી કો યે પસંદ હૈ કે જબ વો ઘર જાએ તો વહાં ત્રીન હામિલા
ગિંટનિયાં મૌજૂદ હોં જો બળી ઔર મોટી હોં? હમને અઝ ક્રિયા:
યકીનન. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિન
ત્રીન આયતોં કો તુમમેં સે કોઈ શખ્સ નમાઝ મેં પઞહતા હૈ વો ત્રીન બળી
ઔર મોટી ગિંટનિયોં સે બેહતર હૈ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: ચૂંકે અરબોં કે નઝદીક ગિંટ નિહાયત પસંદીદા ચીઝ
થી, ખાસ તૌર સે વો ગિંટની જિસકા કોહાન ખૂબ ગોશ્ત સે ભરા હો,
ઈસલિયે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ગિંટ કી મિસાલ દી ઔર
ફરમાયા કે કુર્આન કરીમકા પઞહના ઈસ પસંદીદા માલ સે ભી બેહતર હૈ

٢٠٢- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَكَعَ
رُكْعَةً أَوْ سَجَدَ سَجْدَةً، رَفَعَ بِهَا دَرَجَةً وَحُطَّ عَنْهَا خَطِيئَةٌ. رواه كله

احمد واليزار بنحوه باسانيد و بعضهار رجاله رجال الصحيح و رواه الطبرانی فی الاوسط

مجمع الزوائد ۲/ ۱۰۵

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુક્રમિતે હેં કે મેંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ એક રુકૂઅ કરતા હૈયા એક સજદા કરતા હૈયા ઉસકા એક દર્જા બુલંદ કર દિયા જાતા હૈયા ઓર ઉસકી એક ગલ્તી માફ કર દી જાતી હૈ. (મુસ્નદે અહમદ, બઝઝાર, તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۲۰۳- عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ الزُّرْقِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي يَوْمًا وَرَاءَ النَّبِيِّ ﷺ فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، قَالَ رَجُلٌ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: مَنْ الْمُتَكَلِّمُ؟ قَالَ: أَنَا. قَالَ: رَأَيْتُ بِضْعَةَ وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرَّوْنَهَا، أَيُّهُمْ يَكْتُمُهَا أَوَّلُ. رواه البزار، كتاب الاذان، رقم: ۷۹۹

હઝરત રિફાઆ બિન રાફિઅ ઝુરકી રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુક્રમિતે હેં કે હમ લોગ એક દિન રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પીછે નમાઝ પખલ રહે થે. જબ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને રુકૂઅ સે સર ઉઠાયા તો ફરમાયા: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

ઇસ પર એક શખ્સ ને કહા: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને જબ નમાઝ ખત્મ ફરમાઈ તો દરયાફત ફરમાયા (પૂછા): કિસને યે કલિમાત કહે થે? ઉસ શખ્સ ને અર્જ કિયા: મેંને. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મેંને તીસ સે કુછ ઝાઈદ (ઝિયાદા) ફરિશ્તે દેખે, હર એક ઇન કલિમાત કા સવાબ પેહલે લિખને મેં દૂસરે સે આગે બખલ રહા થા. (બુખારી)

۲۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ ارْتَبْنَا لَكَ الْحَمْدُ، فَإِنَّهُ مِنْ وَاقَى قَوْلِهِ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غَيْرَ لَهُ مَا تَقْدِمُ مِنْ ذَنْبِهِ. رواه مسلم، باب التسميع

والتحميد والتامين رقم: ११३

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: जब धमा (रुकूअ से उठत हुवे) **سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ** कहे तो तुम **اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ** कछो, जिसका ये केहना फरिशतों के केहने के साथ मिल जाता है उसके पिछले सारे गुनाह माफ़ हो जाते हैं. (मुस्लिम)

२०५- **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اقْرُبْ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَاكْثِرُوا الدُّعَاءَ.** . رواه مسلم، باب ما يقال في الركوع والسجود، رقم: १०८३

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: बंदा नमाज़ के दौरान सजदा की हालत में अपने रब के सबसे जियादा करीब होता है, बिडाआ (धस हालत में) भूज हुआओं किया करो. (मुस्लिम)
फाईदा: नकिल नमाज़ों के सजदों में भास तौर पर हुआओं क अछतिमाम करना चाडिये.

२०६- **عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً، وَمَحَا عَنْهَا بِهَا سَيِّئَةً، وَرَفَعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةً فَاسْتَكْبِرُوا مِنَ السُّجُودِ.** . رواه ابن ماجة، باب ما جاء في كثرة السجود، رقم: १६२६

उत्तरत उबादा बिन सामित रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के उन्होंने नबिये अकरम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये धरशाह फरमाते हुवे सुना: जो बंदा ली अल्लाह तआला के लिये सजदा करता है अल्लाह तआला उसकी वजह से ज़र अक नेकी लिख देते हैं, अक गुनाह माफ़ फरमा देते हैं और अक दर्जा बुलंद कर देते हैं. बिडाआ भूज कसरत से सजदा किया करो यानी नमाज़ पण्डा करो. (धन्ने माज़)

२०८- **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ**

السَّجْدَةِ فَسَجَدَ، اِعْزَل الشَّيْطَانُ يَكْنَى، يَقُولُ: يَا وَيْلَى اَمْرَ ابْنِ آدَمَ
بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَامُرْتُ بِالسُّجُودِ فَابَيْتُ فَلِيَ النَّارُ. رواه

مسلم، باب بيان اطلاق اسم الكفر، ٠٠٠٠، رقم: ٢٤٤

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ
ઇબ્ને આદમ સજદા કી આયત તિલાવત કરકે સજદા કર લેતા હૈ તો
શૈતાન રોતા હુવા એક તરફ હટ જાતા હૈ ઔર કેહતા હૈ: હાએ અફસોસ!
ઇબ્ને આદમ કો સજદા કરને કા હુકમ દિયા ગયા ઔર ઉસને સજદા
કિયા તો વો જન્મત કા મુસ્તહિક (હકદાર) હો ગયા. ઔર મુજે સજદા
કરને કા હુકમ દિયા ગયા ઔર મૈને સજદા કરને સે ઇન્કાર કિયા તો મૈ
જહન્નમ કા મુસ્તહિક હો ગયા. (મુસ્લિમ)

٢٠٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ): إِذَا
فَرَعَ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ، وَأَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ بِرَحْمَتِهِ مَنْ أَرَادَ مِنْ
أَهْلِ النَّارِ، أَمَرَ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ
شَيْئًا. مِمَّنْ أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَرْحَمَهُ. مِمَّنْ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
فَيُغْفِرُ لَهُمْ فِي النَّارِ، يُغْفِرُ لَهُمْ بِأَثَرِ السُّجُودِ. تَأْكُلُ النَّارُ مِنْ ابْنِ آدَمَ
إِلَّا أَثَرَ السُّجُودِ. حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ، فَيُخْرِجُونَ
مِنَ النَّارِ. رواه مسلم، باب معرفة طريق الرؤية، رقم: ٤٥١

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ
અલ્લાહ તઆલા બંદો કે ફેરલે સે ફારિગ હો જાએંગે ઔર યે ઇરાદા
ફરમાએંગે કે અપની રહમત સે જિનકો યાહેં દોઝખ સે નિકાલ લે તો
ફરિશ્તો કો હુકમ ફરમાએંગે કે જિન લોગોં ને દુનિયા મેં શર્ક ન કિયા હો
ઔર “લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ” કહા હો ઉન્હેં દોઝખ કી આગ સે નિકાલ
લે. ફરિશ્તે ઉન લોગોં કો સજદા કે નિશાનાત કી વજહ સે પેહચાન લેંગે.
આગ સજદોં કે નિશાનાત કે અલાવા તમામ જિસ્મ કો જલા દેગી, ઇસ

લિયે કે અલ્લાહ ને દોઝખ કી આગ પર સજદા કે નિશાનાત કો જલાના હરામ કર દિયા હૈ ઔર યે લોગ (જિનકે બારે મેં ફરિશતોં કો હુકમ દિયા ગયા થા) જહન્નમ કી આગ સે નિકાલ લિયે જાએંગે. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: સજદા કે નિશાનાત સે મુરાદ વો સાત અઅઝા (હિસ્સે) હૈં જિન પર ઈન્સાન સજદા કરતા હૈ, પેશાની, દોનોં હાથ, દોનોં ધુટને, દોનોં પૈર. (નવવી)

૨૦૧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا التَّشَهُّدَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ. رواه مسلم. باب التشهيد في الصلاة.

રવઃ ૧૦૩

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હમૈં તશહહુદ (અત્તહિય્યાત) ઈસ તરહ સિખાત થે જિસ તરહ કુર્માન કરીમ કી કોઈ સૂરત સિખાતે થે. (મુસ્લિમ)

૨૧૦- عَنْ خُفَّابِ بْنِ إِيمَاءَ بْنِ رَحْصَةَ الْفَيْفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا جَلَسَ فِي آخِرِ صَلَاتِهِ يُشِيرُ بِأَصْبَعِهِ السَّبَّابَةِ وَكَانَ الْمَشْرُكُونَ يَقْرَأُونَ يَسْحَرُ بِهَا، وَكَذَّبُوا وَلَكِنَّهُ التَّوْحِيدُ. رواه احمد

મટુલાઓ الطبرانی فی الكبير و رجاله ثقات، مجمع الزوائد ૨/૨૩૩

હઝરત ખફફાબ બિન ઈમાઅ રહિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ફરમાતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ નમાઝ કે અખીર મેં યાની કઅદા મેં બૈઠતે તો અપની શહાદત કી ઉંગલી મુબારક સે ઈશારા ફરમાતે. મુશરિકીન કેહતે થે યે ઈસ ઈશારા સે **الْعِيَاذُ بِاللَّهِ** જાદૂ કરતે હૈં, હાલાંકે વો ઝૂટ બોલતે થે, બલકે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઈસસે તૌહીદ કા ઈશારા ફરમાતે થે યાની યે અલ્લાહ તઆલા કે એક હોને કા ઈશારા હૈ. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૨૧૧- عَنْ نَافِعٍ وَرَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِذَا جَلَسَ

فِي الصَّلَاةِ وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَأَشَارَ بِأَصْبَعِهِ وَاتَّبَعَهَا بَصَرُهُ
قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَهَا أَشَدُّ عَلَى الشَّيْطَانِ مِنَ الْحَدِيدِ يَتَّقِي

السَّيِّئَةِ . رواه احمد ١١٩/٢

उजरत नाकिअ रहमतुल्लाहि अवैह फरमाते हैं के उजरत
अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा जब नमाज (के
फरमादा) में बैठे तो अपने दोनों हाथ अपने दोनों घुटनों पर रखे और
(शहादत की) उंगली से ईशारा फरमाया और निगाह (नजर) उंगली
पर रखी. फिर (नमाज के बाद) फरमाया: रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु
अवैहि वसल्लम का ईरशाह है ये (शहादत की उंगली) शैतान पर लोहे
से ज़ियादा सप्त है यानी तशहहुद की छालत में शहादत की उंगली से
अल्लाह तआला की वलदानियत का ईशारा करना शैतान पर नेजे
वगैरा ईकने से भी ज़ियादा सप्त है. (मुस्नदे अहमद)

પુશૂઅ વ ખુઝૂઅ (આજિઝી કરના, ગિળગિળાના)

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ ذُو قُرْبَىٰ لِلَّهِ
قَتَبَيْنِ﴾ (البقرة: ۲۳۸)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: તમામ નમાઝોં કી ઔર ખાસ તૌર પર દરમિયાન વાલી નમાઝ યાની નમાઝે અસર કી પાબંદી કિયા કરો ઔર અલ્લાહ તઆલા કે સામને બા-અદબ ઔર નિયાઝમંદ હોકર ખબે રહા કરો. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخَاشِعِينَ﴾ (البقرة: ۴۵)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: સબ્ર ઔર નમાઝ કે ઝરિયે સે મદદ લિયા કરો. બેશક વો નમાઝ દુશ્વાર ઝરૂર હૈ મગર જિનકે દિલોં મેં ખુશૂઅ હૈ ઉન પર કુછ ભી દુશ્વાર નહીં. (સૂરએ બકરહ)

ફાઈદા: સબ્ર યે હૈ કે ઈન્સાન અપને આપકો નફસાની ખ્વાહિશાત સે રોકે ઔર અલ્લાહ તઆલા કે તમામ અહકામ (હુકમ) પૂરે કરે. નીઝ તકલીફોં કો બદાશત કરના ભી સબ્ર હૈ. (કશ્કુર્હમાન)

આયતે શરીફ મેં દીન પર અમલ કરને કે લિયે સબ્ર ઔર નમાઝ કે ઝરિયે સે મદદ કા હુકમ દિયા ગયા હૈ. (ફત્હુલ મુલિહમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خَاشِعُونَ﴾ (المؤمنون: ۲-۳)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: યકીનન વો ઈમાન વાલે કામયાબ હો ગએ જો અપની નમાઝ મેં ખુશૂઅ ખુઝૂઅ કરને વાલે હૈ. (સૂરએ મોમિનૂન)

અહાદીસે નખવિયા

۲۱۲- عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٌ تَخْضَرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ، فَيُحْسِنُ وُضْوءَهُ وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ يَأْتِ كَبِيرَةٌ، وَذَلِكَ الْكُفْرُ كُلُّهُ. رواه مسلم، باب فضل الوضوء..... صحيح مسلم ۲۰۶/۱

طبع دار احیاء التراث العربی

હઝરત ઉસ્માન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મેને રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો મુસલમાન ભી ફર્જ નમાઝ કા વક્ત આને પર ઉસકે લિયે અચ્છી તરહ વુજૂ કરતા હૈ ફિર ખૂબ ખુશૂઅ કે સાથ નમાઝ પઢતા હૈ જિસમેં રુકૂઅ ભી અચ્છી તરહ કરતા હૈ તો જબ તક કોઈ કબીરા (બખા) ગુનાહ ન કરે યે નમાઝ ઉસકે લિયે પિછલે ગુનાહોં કા કફકારા બન જાતી હૈ. ઓર નમાઝ કી યે ફઝીલત ઉસકી હમેશા હાસિલ હોતી રહેગી. (મુસ્લિમ)

કાઈદા: નમાઝ કા ખુશૂઅ યે હૈ કે દિલ મેં અલ્લાહ તઆલા કી અઝમત (બખાઈ, ખુશૂગી) ઓર ખૌફ હો ઓર અઅઝા (જિસ્મ કે હિસ્સો) મેં સુકૂન હો. ઓર ખુશૂઅ મેં યે બાત ભી શામિલ હૈ કે કયામ કી હાલત મેં નિગાહ સજદે કી જગહ પર, રુકૂઅ મેં પૈરોં કી ઉંગલિયોં કી તરફ, સજદે મેં નાક પર ઓર બેઠને કી હાલત મેં ગોદ પર હો. (બયાનુલ-કુર્આન, શર્હે સુનને અબી દાઉદ લિલઅૈની)

۲۱۳- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ لَا يَسْهُو فِيهِمَا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. رواه ابوداؤد، باب كراهية الوسوسة..... رقم: ۹۰۵

હઝરત ઝૈદ બિન ખાલિદ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ એ રિવાયત હૈ કે નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અચ્છી તરહ વુજૂ કરતા હૈ ફિર દો રકઅત ઈસ તરહ

पण्डता है के उसमें कुछ भूलता नहीं यानी अल्लाह तआला की तरफ
पूरी तरह मुतवज्जे रहता है तो उसके पिछले सारे गुनाह माफ हो जाते
हैं. (अबू दौद)

۲۱۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ
مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيَسْبِغُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُومُ فِي صَلَاتِهِ فَيَعْلَمُ مَا يَقُولُ إِلَّا
انْقَلَبَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ مِنَ الْخَطَايَا لَيْسَ عَلَيْهِ ذَنْبٌ. (الحديث) رواه
الحاكم وقال: هذا حديث صحيح وله طرق عن أبي إسحاق ولم يخرجاه ووافقه
الذهبي ۳۹۹/۲

उजरत उकबा बिन आमिर जुहनी रदियल्लाहु तआला अल्लु
नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का हरशाह नकल करते हैं के
जो मुसलमान भी कामिल (पूरा) तुजू करता है फिर अपनी नमाज में
ईस तरह ध्यान से भगा होता है के उसे मालूम हो के वो क्या पण्ड रहा
है तो नमाज से ईस हाल में फारिग होता है के उस पर कोई गुनाह नहीं
होता, जैसे उस दिन था जिस दिन उसको उसकी मां ने जना था.
(मुस्तदरक हाकिम)

۲۱۵- عَنْ حُمْرَانَ مَوْلَى عُثْمَانَ أَوْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَعَا بِوَضُوءٍ
فَتَوَضَّأَ، فَغَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ مَضَمَضَ وَاسْتَنْشَرَفَ، ثُمَّ غَسَلَ
وَجْهَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُمْنَى إِلَى الْمِرْفَقِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ،
ثُمَّ غَسَلَ يَدَهُ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَهُ
الْيُمْنَى إِلَى الْكَفِّينِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ غَسَلَ الْيُسْرَى مِثْلَ ذَلِكَ ثُمَّ قَالَ:
رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
ﷺ: مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ، لَا يُحَدِّثُ
فِيهِمَا نَفْسَهُ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ قَالَ أَبُو شَهَابٍ: وَسَمِعْتُ عُلَمَاؤَنَا
يَقُولُونَ: هَذَا الْوُضُوءُ أَسْبَغُ مَا يَتَوَضَّأُ بِهِ أَحَدٌ لِلصَّلَاةِ. رواه مسلم، باب

હઝરત હુમરાન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ જો હઝરત ઉસ્માન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે આઝાદ-કરદહ (આઝાદ કિયે હુવે) ખુલામ હૈં, બયાન કરતે હૈં કે હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ અન્હુ ને વુજૂ કે લિયે પાની મંગવાયા ઔર વુજૂ કરના શુરૂ કિયા. પેહલે અપને હાથોં કો (ગઢોં તક) ત્રીન મરતબા ધોયા, ફિર કુલ્લી કી ઔર નાક સોંક કી, ફિર અપને ચેહરા કો ત્રીન મરતબા ધોયા, ફિર અપને દાઁ (સીધે) હાથ કો કુહની તક ત્રીન મરતબા ધોયા, ફિર બાઁ (ઉલ્ટે) હાથ કો ભી ઈસી તરહ ત્રીન મરતબા ધોયા, ફિર સર કા મસહ કિયા, ફિર દાઁ પૈર કો ટપ્નોં તક ત્રીન મરતબા ધોયા, ફિર બાઁ પૈર કો ભી ઈસી તરહ ત્રીન મરતબા ધોયા, ફિર ફરમાયા: જિસ તરહ મૈને વુજૂ કિયા હૈ ઈસી તરહ મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો વુજૂ કરતે દેખા હૈ. વુજૂ કરને કે બાદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા થા: જો શખ્સ મેરે ઈસ તરીકે કે મુતાબિક વુજૂ કરતા હૈ ફિર દો રકઅત નમાઝ ઈસ તરહ પઞહતા હૈ કે દિલ મેં કિસી ચીઝ કા ખયાલ નહીં લાતા તો ઉસકે પિછલે તમામ ગુનાહ માફ કર દિયે જાતે હૈં. હઝરત ઈબ્ને શિહાબ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને ફરમાયા: હમારે ઉલમા ફરમાતે હૈં કે યે નમાઝ કે લિયે કામિલ તરીન (પૂરા) વુજૂ હૈ. (મુસ્લિમ)

۲۱۶- عَنْ أَبِي الْكَرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ أَوْ أَرْبَعًا - شَكَ سَهْلٌ - يُخَمِّنُ فِيهِمَا الرُّكُوعَ وَالْخُشُوعَ، ثُمَّ اسْتَغْفَرَ اللَّهَ حُفْرَةً. رواه أحمد

وامثله حسن، مجمع الزوائد ۲/ ۵۶۴

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ અચ્છી તરહ વુજૂ કરતા હૈ ફિર દો રકઅત પઞહતા હૈ યા ચાર રકઅત, ઉનમેં અચ્છી તરહ રુકૂઅ કરતા હૈ ઔર ખુશૂઅ સે ભી પઞહતા હૈ, ફિર અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ્તિગ્ફાર કરતા હૈ તો ઉસકી મગફિરત હો જાતી હૈ. (મુસ્નદે અહમદ, મજમૂઉન-ઝવાઈદ)

۲۱۷- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ وَيُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ يُقْبِلُ بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ عَلَيْهِمَا إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ . رواه ابو داؤد، باب كراهية الرموسة . . . . .
رقم: १०७

उजरत उकबा बिन आमिर जुहनी रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद फरमाया: जो शम्स भी अच्छी तरह पुजू करता है फिर दो रकअतें इस तरह पण्डता है के दिल नमाज़ की तरफ मुतवड्डे रहे और अअजा (जिस्म के हिस्सों) में भी सुकून हो तो उसके लिये यकीनन जन्नत वाजिब हो जाती है. (अब्जूदाउद)

۲۱۸- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّلَاةِ الْفَضْلُ؟ قَالَ: طَوَّلُ الْقُتُوبِ . رواه ابن حبان
(واستاده صحيح) ॥ ६/०

उजरत जाबिर रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के अक शम्स रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भिदमत में डालिर हुवे और अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! कौनसी नमाज़ सभसे अफ़जल है? एरशाद फरमाया: जिस नमाज़ में कयाम लम्बा हो. (छोने छब्बान)

۲۱۹- عَنْ مُغِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى تَوَرَّمَتْ قَدَمَاهُ فَقِيلَ لَهُ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا؟ رواه البخارى، باب قوله: يغفر لك الله ما تقدم من ذنبك . . . . .
رقم: ६८३७

उजरत मुगीरा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम (नमाज़ में छतना लम्बा) कयाम फरमाते के आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पांव मुभारक पर वरम (सूजन) आ जाता. आपसे अर्ज किया गया के अल्लाह तआला ने आपके अगले पिछले गुनाह (अगर हों भी तो) माफ़ फरमा दिये (फिर

આપ ઇતની મશક્કત (તકલીફ) કયું ઉઠાતે હો? ઇરશાદ ફરમાયા: કયા (ઇસ બાત પર) મૈં શુકુગુઝાર બંદા ન બનૂં? (બુખારી)

۲۲۰- عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَنْصَرِفَ وَمَا كَيْبَ لَهُ إِلَّا عَشْرُ صَلَاتِهِ تُسَعِّفُهَا تُسَعِّفُهَا سَبْعُهَا مُدْسُهَا خُمُسُهَا رُبْعُهَا ثُلُثُهَا نِصْفُهَا. رواه أبو داود، باب ما جاء في نقصان

الصلوة، رقم: ۷۹۶

હઝરત અમ્માર બિન યાસિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: આદમી નમાઝ સે ફારિગ હોતા હૈ ઓર ઉસકે લિયે સવાબ કા દસ્વાં હિસ્સા લિખા જાતા હૈ, ઇસી તરહ બાઝ કે લિયે નવ્વાં, આઠવાં, સાતવાં, છઠ્ઠા, પાંચવાં, ચૌથાઈ, તિહાઈ, આઘા હિસ્સા લિખા જાતા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ સે મુરાદ યે હેં કે જિસ કદર નમાઝ કી ઝાહિરી શકલ ઓર અંદરૂની કેફિયાત સુન્નત કે મુતાબિક હોતી હેં ઉતના હી ઝિયાદા અજરો સવાબ મિલતા હૈ. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۲۲۱- عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: الصَّلَاةُ مَثْنَى مَثْنَى، تَشْهَدُ فِي كُلِّ رَكْعَتَيْنِ، وَتَضَرُّعٌ، وَتَخَشُّعٌ، وَتَسَاكُنٌ ثُمَّ تَفْتَعُ يَدَيْكَ يَقُولُ تَوَفَّعُهُمَا إِلَى رَبِّكَ عَزَّوَجَلَّ مُسْتَقْبِلًا يَبْطُرُهُمَا وَجْهَكَ يَقُولُ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ ثَلَاثًا فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ كَذَلِكَ فَهُوَ خِدَاجٌ. رواه أحمد، ۱۶۷/۴

હઝરત ફઝલ બિન અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: નમાઝ કી દો દો રકઅતેં ઇસ તરહ પળહો કે હર દો રકઅતોં કે અખીર મેં તશાહહુદ (અત્તાહિયાત) પળહો. નમાઝ મેં આજિઝી, સુકૂન ઓર મસ્કનત કા ઇઝહાર કરો. નમાઝ સે ફારિગ હોને કે બાદ અપને દોનોં હાથોં કો દુઆ કે લિયે અપને રબ કે સામને ઇસ તરહ ઉઠાઓ કે દોનોં

હાથોં કી હથેલિયાં તુમ્હારે ચેહરે કી તરફ હોં. ફિર તીન બાર યા રબ યા રબ કેહ કર દુઆ કરો. જિસને ઈસ તરહ ન કિયા ઉસકી નમાઝ (અજરો સવાબ કે લિહાઝ સે) નાકિસ (ઐબ વાલી) હોગી. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۲۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَزَالُ اللَّهُ مُقْبِلًا عَلَى الْعَبْدِ فِي صَلَاتِهِ مَا لَمْ يَلْتَفِتْ، فَإِذَا صَرَفَ وَجْهَهُ أَنْصَرَفَ عَنْهُ.

رواه النسائي، باب التشديد في الالتفات في الصلاة، رقم: ۱۱۹۶

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા બંદા કી તરફ ઉસ વક્ત તક તવજ્જુહ ફરમાતે હેં જબ તક વો નમાઝ મેં કિસી ઔર તરફ મુતવજ્જે ન હો. જબ બંદા અપની તવજ્જુહ નમાઝ સે હટા લેતા હે તો અલ્લાહ તઆલા ભી ઉસસે અપની તવજ્જુહ હટા લેતે હેં. (નસાઈ)

۲۲۳- عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ الرَّجُلُ إِذَا قَامَ يَصَلِّيَ أَلْبَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ حَتَّى يَنْقَلِبَ أَوْ يُخْبِثَ حَدَّثٌ مُؤَيَّدٌ - رواه ابن ماجه،

باب المصلي يتنعم، رقم: ۱۰۲۳

હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી જબ નમાઝ પઢુને ખળા હોતા હે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકી તરફ પૂરી તવજ્જુહ ફરમાતે હેં, યહાં તક કે વો નમાઝ સે ફારિગ હો જાએ યા (નમાઝ મેં) કોઈ ઐસા અમલ કરલે જો નમાઝ કે ખુશૂઅ (આજિઝી) કે ખિલાફ હો. (ઈબને માજા)

۲۲۴- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا قَامَ أَخَذَكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَلَا يَمْسَحُ الْخُصْيَ فَإِنَّ الرُّحْمَةَ تَوَاجَّهُهُ. رواه الترمذی وقال:

حديث أبي ذر حديث حسن، باب ما جاء في كراهية مسح الخصى، رقم: ۳۷۹

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે

जिनिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: जब मुममें कोई शम्स नमाज के लिये भला हो तो नमाज की छालत में बिना उजरत कंकरियों पर छाथ न फेरे कयुंके उस वक्त अल्लाह तआला की आस रहमत उसकी तरफ मुतवज्जे होती है. (तिरमिजी)

इअर्छा: छिन्तिदाये ईस्लाम (ईस्लाम के शुउ) में मस्जिदों के अंदर सफ़ों की जगह कंकरियां बिछा दी जाती थीं. कभी कोई कंकरि भली रह जाती जिसकी वजह से सजदा करना मुश्किल हो जाता था. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने बार बार कंकरियां उटाने से ईसलिये मना इरमाया है के ये वक्त अल्लाह तआला की रहमत के मुतवज्जे होने का है. कंकरियां उटाने या ईस किस्म के किसी दूसरे काम में मुतवज्जे होने क वजह से रहमत से महझमी न हो जाये.

२२५- عَنْ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا فِي الصَّلَاةِ وَرَقْنَا رُؤُوسَنَا مِنَ السُّجُودِ أَنْ نَطْمِئِنَّ عَلَى الْأَرْضِ جُلُوسًا وَلَا نَسْتَوِي عَلَى أَطْرَافِ الْأَقْدَامِ. رواه إمامنا الطبراني في الكبير وإسناده حسن. وقد تكلم الأزدی وابن حزم في بعض رجاله بما لا يقدر. مجمع الزوائد ٢/٢٢٥

उजरत समुरा रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम हमें हुकम इरमाया करते थे के जब हम नमाज की छालत में सजदा से सर उठाएँ तो ईत्मेनान से जमीन पर बैठें, पंजों के भल न बैठें. (तबरानी, मजमूअ-अवाँछ)

२२६- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جِئَ حَضْرَتُهُ الْوَلَاءَةَ قَالَ: أَحَدْتُكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَعْبُدِ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ، وَأَعِدْ نَفْسَكَ فِي الْمَوْتَى، وَإِيَّاكَ وَدَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا تَسْتَجَابُ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَشْهَدَ الصَّلَاتَيْنِ الْعِشَاءَ وَالصُّبْحَ وَلَوْ حَبْوًا فَلْيَفْعَلْ. رواه الطبراني في الكبير والرجل الذي من النسخ لم أجده من ذكره وقد ورد من وجه آخر وسماه جابرًا. وفي الحاشية: وله شواهد

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ઇન્તિકાલ કે વક્ત ફરમાયા: મੈં તુમસે એક હદીસ બયાન કરતા હું જો મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે સુની થી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કી એસી ઇબાદત કરો ગોયા તુમ ઉનકો દેખ રહે હો ઓર અગર યે કેફિયત નસીબ ન હો તો ફિર યે ધ્યાન મેં રખ્ખો કે અલ્લાહ તઆલા તુમ્હેં દેખ રહે હૈં. અપને આપકો મુદ્દોં મેં શુમાર ક્રિયા કરો (અપને આપકો જિંદોં મેં ન સમજો કે ફિર ન કિસી બાત સે ખુશી ન કિસી બાત સે રંજ (દુખ)) મઝલૂમ (જિસ પર ઝુલ્મ ક્રિયા જાઓ) કી બદ-દુઆ સે અપને આપકો બચાતે રહો કયુંકે વો ફોરન કુબૂલ હોતી હૈ. જો તુમમેં ઇશા ઓર ફજર કી જમાઅત મેં શરીક હોને કે લિયે ઝમીન પર ઘિસટ કર ભી જા સકતા હો તો ઉસે ઘિસટ કર જમાઅત મેં શરીક હો જાના ચાહિયે. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۴۲۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَلَّاةٌ مُؤَدَّعٌ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. (الحنیث) رواه ابو محمد الابراهيمی فی کتاب الصلوة وابن النخار عن ابن عمرو وهو حديث حسن، الجامع

الصغير ۹۶/۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઉસ શખ્સ કી તરહ નમાઝ પઢા કરો જો સબસે રુખ્સત હોને વાલા હો યાની જિસકો ગુમાન (ખયાલ) હો કે યે મેરી જિંદગી કી આખરી નમાઝ હૈ ઓર ઇસ તરહ નમાઝ પઢો ગોયા તુમ અલ્લાહ તઆલા કો દેખ રહે હો, અગર યે હાલત પૈદા ન હો સકે તો કમ અઝ કમ યે કેફિયત ઝર હો કે અલ્લાહ તઆલા તુમ્હેં દેખ રહે હૈં. (જામિએ સગીર)

۴۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ، فَيَرُدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّبَايِشِيِّ، سَلَّمْنَا عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدِّ عَلَيْنَا، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَيْكَ فِي الصَّلَاةِ، فَتَرُدُّ عَلَيْنَا، فَقَالَ: إِنْ لَمْ يَكُنْ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا. رواه مسلم، باب تحريم

الكلام في الصلاة ..... رقم: ۱۲۰۱

હજરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે (ઇબ્નિદાએ ઈસ્લામ (ઈસ્લામ કે શુર) મે) હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો નમાઝ કી હાલત મેં સલામ કર લિયા કરતે થે ઓર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હમેં સલામ કા જવાબ દિયા કરતે થે. જબ હમ નજાશી કે પાસ સે વાપસ આએ તો હમને (પેહલી આદત કે મુતાબિક) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો સલામ કિયા, આપને હમેં જવાબ ન દિયા. હમને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! પેહલે હમ આપકો નમાઝ કી હાલત મેં સલામ કરતે થે આપ હમેં જવાબ દેતે થે (લેકિન ઈસ મરતબા આપને જવાબ ન દિયા) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નમાઝ મેં સિફ નમાઝ હી કી તરફ મશ્ગૂલ રેહના ચાહિયે. (મુસ્લિમ)

۲۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَفِي صَلَاتِهِ أَرْبَعُ كَأَنِيزٍ الرُّوحَى مِنَ الْبُكَاءِ عَلَيْهِ ﷺ. رواه ابوداؤد، باب البكاء في الصلاة، رقم: ۹۰۴

હજરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મેંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો નમાઝ પઢતે હુવે દેખા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સીના મુબારક સે રોને કી આવાઝ (સાંસ રુકને કી વજહ સે) ઐસી મુસલસલ આ રહી થી જેસે ચકકી કી આવાઝ હોતી હે. (અબૂદાઉદ)

۲۳۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مَرْفُوعًا قَالَ: مَثَلُ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ كَمَثَلِ الْبَيْزَانِ مَنْ أَوْفَى اسْتَوْفَى. رواه البيهقي مكنيا ورواه غيره عن الحسن

مرسل وهو الصواب، الترغيب ۳۰۱/۱

હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ફર્ઝ નમાઝ કી મિસાલ તરાઝૂ કી સી હે, જો નમાઝ કો પૂરી તરહ અદા કરતા હે ઉસે પૂરા અજર મિલતા હે. (બેહકી, તરગીબ)

۲۳۱- عَنْ عُفْمَانَ بْنِ أَبِي ذَهْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرَّ سَلَا (قَالَ): لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْ

عَبْدٍ عَمَلًا حَتَّى يُخْضِرَ قَلْبَهُ مَعَ يَدَيْهِ . - انصاف السادة ۱/۲/۳، قال المنفري:

رواه محمد بن نصر المروزي في كتاب الصلاة مع كتابه مسلا ووصله ابو منصور والبيهقي في

مسند الفردوس من حديث ابي بن كعب والمرسل اصح، الترغيب ۱/۲/۳

હજરત ઉસ્માન બિન અબી દહરિશ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા બંદે કે ઉસી અમલ કો કુબૂલ ફરમાતે હૈ જિસમેં વો અપને બદન કે સાથ દિલ કો ભી મુતવજ્જે રખતા હૈ. (ઈન્હાફ)

۲۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الصَّلَاةُ ثَلَاثَةٌ

أَكْلَابٌ: الطُّهُورُ ثَلَاثٌ، وَالرُّكُوعُ ثَلَاثٌ، وَالسُّجُودُ ثَلَاثٌ، لَمَنْ آدَاهَا

بِحَقِّهَا قَبِلَتْ مِنْهُ، وَقِيلَ مِنْهُ مَسَائِرُ عَمَلِهِ، وَمَنْ رَدَّتْ عَلَيْهِ صَلَاتُهُ رُدَّتْ

عَلَيْهِ مَسَائِرُ عَمَلِهِ . - رواه البيهقي وقال: لا نعلمه مرفوعا إلا عن المغيرة بن مسلم، قلت:

والمغيرة ثقة وإسناده حسن، مجمع الزوائد ۲/۳/۴

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નમાઝ કે ત્રીન હિસ્સે હૈં યાની નમાઝ કા પૂરા સવાબ ઈન ત્રીન હિસ્સોં કે સહીહ અદા કરને પર મિલતા હૈ. પાકી હાસિલ કરના તિહાઈ (૧/૩) હિસ્સા હૈ, ટુકૂઅ તિહાઈ હિસ્સા હૈ ઔર સજદા તિહાઈ હિસ્સા હૈ. જો શખ્સ નમાઝ આદાબ કી રિઆયત કે સાથ પળડતા હૈ ઉસકી નમાઝ કુબૂલ કી જાતી હૈ ઔર ઉસકે સારે આમાલ ભી કુબૂલ કિયે જાતે હૈ. જિસકી નમાઝ (સહીહ ન પળડને કી વજહ સે) કુબૂલ નહીં હોતી ઉસકે દૂસરે આમાલ ભી કુબૂલ નહીં હોતે. (બઝઝાર, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۲۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْعَصْرَ،

فَبَصُرَ بِرَجُلٍ يُصَلِّي، فَقَالَ: يَا لَئِنْ آتَى اللَّهَ، أَحْسِنَ صَلَاتِكَ أَتَرُونَ

أَنِّي لَا أَرَاكُمْ، إِنِّي لَا أَرَى مِنْ خَلْفِي كَمَا أَرَى مِنْ بَيْنَ يَدَيَّ، أَحْسِنُوا

صَلَاتِكُمْ وَأَتِمُّوا رُكُوعَكُمْ وَسُجُودَكُمْ . - رواه ابن عزيمة ۱/۲/۳

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમૈં અસર કી નમાઝ પઞ્છાઈ. ઉસકે બાદ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક સાહબ કો નમાઝ પઞ્છતે હુવે દેખા તો ઉન્હેં આવાઝ દેકર ફરમાયા: કુલાને અલ્લાહ તઆલા સે ડરો! નમાઝ કો અચ્છી તરહ સે પઞ્છો. કયા તુમ યે સમજતે હો કે મૈં તુમકો નહીં દેખતા? મૈં અપને પીછે કી ચીઝો કો ભી એસા હી દેખતા હૂં જેસા કે અપને સામને કી ચીઝો કો દેખતા હૂં. અપની નમાઝો કો અચ્છી તરહ પઞ્છા કરો, રુકૂઅ ઔર સજ્દો કો પૂરે તૌર પર અદા કિયા કરો. (ઈબ્ને ખુઝૈમા)

ફાઈદા: નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા પીછે કી ચીઝો કો ભી દેખના આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે મુઅજિઝાત (વો ખિલાફે આદત બાત જો નબી સે ઝાહિર હો) મૈં સે હે.

۲۳۴- عَنْ وَائِلِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رَكَعَ فَرُجَ أَصَابِعَهُ وَإِذَا صَجَدَ ضَمَّ أَصَابِعَهُ. رواه الطبرانی في الكبير وأسناده حسن.

صحیح مسلم ۲/ ۳۸۸

હઝરત વાઈલ બિન હિજર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ રુકૂઅ ફરમાતે તો (હાથોં કી) ઉંગલિયાં ખુલી રખતે ઔર જબ સજ્દા ફરમાતે તો ઉંગલિયાં મિલા લેતે. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۲۳۵- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَنْ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ يَتَمَّ رُكُوعَهُ وَ سَجُودَهُ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ عَاجِلًا أَوْ آجِلًا.

المعجم السادة المتقين عن الطبرانی في الكبير ۲/ ۳۱

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હૈં: જો શખ્સ દો રકઅત ઈસ તરહ પઞ્છતા હે કે ઉસકા રુકૂઅ ઔર સજ્દા પૂરે તૌર પર કરતા હે (ઉસકે બાદ) અલ્લાહ તઆલા સે જો દુઆ માંગતા હે અલ્લાહ તઆલા ઉસકો વો ફૌરન યા (કિસી મસ્લુહત કી વજહ સે) કુછ દેર બાદ ઝરૂર અતા ફરમાતે હૈં. (તબરાની, ઈતિહાફ)

۲۳۶- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَثَلُ
الَّذِي لَا يُتِمُّ رُكُوعَهُ وَيَتَقَرُّ فِي سُجُودِهِ مَثَلُ الْجَائِعِ يَأْكُلُ الثَّمَرَةَ
وَالثَّمَرَتَيْنِ لَا تَغْنِيَانِ عَنْهُ شَيْئًا. رواه الطبرانی في الكبير وأبو يعلى وإسناده

حسن، مجمع الزوائد ۲/۳۰۳

حضرت ابو عبد اللہ اشعری رضی اللہ عنہ فرماتا ہے کہ رسول اللہ ﷺ: مثلاً
وہ جس نے رکوع کو مکمل نہ کیا اور سجدہ میں تھک کر بیٹھ گیا اور
دونوں میوے کھائے مگر اس سے اس کی کمی نہ گئی۔ (تہذیب التہذیب، ابویعلیٰ و اسنادہ)

۲۳۷- عَنْ أَبِي الثَّوْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: أَوَّلُ شَيْءٍ يُرْفَعُ مِنْ
هَذِهِ الْأُمَّةِ الْخُشُوعُ حَتَّى لَا تَرَى فِيهَا خَاشِعًا. رواه الطبرانی في الكبير

وإسناده حسن، مجمع الزوائد ۲/۳۲۶

حضرت ابو ثوڈاء رضی اللہ عنہ فرماتا ہے کہ رسول اللہ ﷺ: پہلا
چیز جو اس امت سے اٹھے گی خشوع ہے کہ اس میں کوئی خاشع نہ رہے۔ (تہذیب التہذیب، ابویعلیٰ و اسنادہ)

۲۳۸- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَسْوَأُ النَّاسِ
سِرْقَةُ الَّذِي يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ يَسْرِقُ مِنْ
صَلَاتِهِ؟ قَالَ: لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا، أَوْ لَا يُقِيمُ صَلَاتَهُ فِي
الرُّكُوعِ وَلَا فِي السُّجُودِ. رواه أحمد والطبرانی في الكبير والأوسط و رجاله

رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۲/۳۰۰

حضرت ابو قتادہ رضی اللہ عنہ فرماتا ہے کہ رسول اللہ ﷺ: سب سے
کمزور انسان وہ ہے جو نماز میں سرقت کرتا ہے۔ (تہذیب التہذیب، ابویعلیٰ و اسنادہ)

नमाज में से किस तरह थोरी कर लेता है? ईरशाह फरमाया: इसका रुकूअ और सजदा अच्छी तरह नहीं करता. (मुस्नदे अहमद, तबरांनी, मजमूउल-जवाब)

२३९- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى صَلَاةِ رَجُلٍ لَا يَقِيمُ صَلَاتَهُ بَيْنَ رُكُوعِهِ وَمَوْجُودِهِ. رواه أحمد، الفتح الرباني ३/२६७

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला ऐसे आदमी की नमाज की तरफ देखते ही नहीं जो रुकूअ और सजदा के दरमियान यानी कौमा में अपनी कमर को सीधा न करे. (मुस्नदे अहमद, इब्नुर्जयानी)

२४०- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْإِفْطَاءِ فِي الصَّلَاةِ قَالَ: هُوَ اخْتِلَافٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الرَّجُلِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما ذكر في الإفطاء في الصلاة، رقم: १०९

उत्तरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत है के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से पूछा के नमाज में धर धर देखना कैसा है? ईरशाह फरमाया: ये शैतान का आदमी की नमाज में से उधक लेना है. (तिरमिजी)

२४१- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَتْهُنَّ أَقْوَامٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ، أَوْ لَا تَرْجِعْ إِلَيْهِمْ. رواه مسلم، باب النهي عن رفع البصر.....، رقم: १११

उत्तरत ज़ाबिर बिन समुरा रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो लोग नमाज में आसमान की तरफ नजर उठा कर देखते हैं वो आज आ ज़ाओ वरना उनकी निगाहें ठीपर की ठीपर ही रहे ज़ाओगी. (मुस्लिम)

२४२- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ

رَجُلٌ فَصَلَّى فَلَسَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قُرْدٌ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَرَجَعَ فَصَلَّى كَمَا صَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَلَسَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، ثَلَاثًا، فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنُ عَمْرُهُ، فَعَلَّمَنِي، فَقَالَ: إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَأْسَكَ، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا. رواه البخاري، باب وجوب القراءة

લામામ و الساموم فی الصلوات كلها . . . . . رقم: ۷۵۷

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મરિજદ મેં તશરીફ લાએ. એક ઓર સાહબ ભી મરિજદ મેં આએ ઓર નમાઝ પળી, ફિર (રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ આએ ઓર) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો સલામ કિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સલામ કા જવાબ દિયા ઓર ફરમાયા: જાઓ નમાઝ પળો કયુંકે તુમને નમાઝ નહીં પળી. વો ગએ ઓર જૈસે નમાઝ પેહલે પળી થી વૈસી હી નમાઝ પળ કર આએ, ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો આકર સલામ કિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જાઓ નમાઝ પળો કયુંકે તુમને નમાઝ નહીં પળી. ઈસ તરહ તીન મરતબા હુવા. ઉન સાહબ ને અર્જ કિયા: ઉસ ઝાત કી કસમ જિસને આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો હક કે સાથ ભેજા હૈ, મેં ઈસસે અચ્છી નમાઝ નહીં પળ સકતા, આપ મુજે નમાઝ સિખાઈયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ નમાઝ કે લિયે ખળે હુવા કરો તો તકબીર કહા કરો, ફિર કુર્આન મજીદ મેં સે જો કુછ તુમ પળ સકો પળો. ફિર રુકૂઅ મેં જાઓ તો ઈત્મેનાન સે રુકૂઅ કરો, ફિર રુકૂઅ સે ખળે હો તો ઈત્મેનાન સે ખળે હો. ફિર સજદા મેં જાઓ તો ઈત્મેનાન સે સજદા કરો, ફિર સજદા સે ઉઠો તો ઈત્મેનાન સે બૈઠો. યે સબ કામ અપની પૂરી નમાઝ મેં કરો. (બુખારી)

વુઝૂ કે ફઝાઇલ

આયાતે ફુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
رُءُوسَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى
الكَعْبَيْنِ﴾ [المائدة: ٦]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઈમાન વાલો! જબ તુમ નમાઝ કે લિયે ઉઠો તો પેહલે અપને મુંહ કો ઔર કુહનિયોં તક અપને હાથોં કો ધો લિયા કરો ઔર અપને સરોં કા મસહ કર લિયા કરો ઔર અપને પાંવ ત્સી ટપ્નોં તક ધો લિયા કરો. (સૂરએ માઈદા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ [التوبة: ١٠٨]

ઔર અલ્લાહ તઆલા ખૂબ પાક રેહને વાલોં કો પસંદ ફરમાતે હે. (સૂરએ તૌબા)

અહાદીસે નબવિયા

۲۳۳- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنَّ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ
نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالْفُضُولُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ.

(الحديث) رواه مسلم، باب فضل الوضوء، رقم: ۵۳۴

હઝરત અબૂ માલિક અશ્શરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વુઝૂ આધા ઈમાન હૈ. અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ કેહના (આમાલ કે) તરાજૂ કો સવાબ સે ભર દેતા હૈ. “સુબ્હાનલ્લાહિ વલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” આસમાન વ ઝમીન કે દરમિયાન કી ખાલી જગહ કો સવાબ સે ભર દેતે

ਹੈਂ. ਨਮਾਜ਼ ਨੂਰ ਹੈ, ਸਦਕਾ ਦਵੀਲ (ਗਵਾਹੀ) ਹੈ, ਸਭ ਕਰਨਾ ਰੈਸ਼ਨੀ ਹੈ
ਔਰ ਕੁਆਨੁਮੁਫ਼ਾਰੇ ਹੁਕਮੇਂ ਦਵੀਲ ਹੈ ਯਾ ਤੁਮੁਫ਼ਾਰੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਦਵੀਲ ਹੈ, ਯਾਨੀ
ਅਗਰ ਈਸਕੀ ਤਿਲਾਵਤ ਕੀ ਔਰ ਈਸ ਪਰ ਅਮਲ ਕਿਆ ਤੋ ਯੇ ਤੁਮੁਫ਼ਾਰੀ
ਨਜ਼ਾਤ (ਫ਼ੁਟਕਾਰੇ) ਕਾ ਝਰਿਆ ਭੋਗਾ ਵਰਨਾ ਤੁਮੁਫ਼ਾਰੀ ਪਕਭ ਕਾ ਝਰਿਆ
ਭੋਗਾ. (ਮੁਸਲਿਮ)

ਫ਼ਾਇਦਾ: ਈਸ ਚੌਦੀਸ਼ੀ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਮੇਂ ਪੂਜ਼ੂ ਕੋ ਆਧਾ ਈਮਾਨ ਈਸਲਿਯੇ
ਫ਼ਰਮਾਯਾ ਹੈ ਕੇ ਈਮਾਨ ਸੇ ਦਿਲ ਕੇ ਕੁਝੀ ਸ਼ਿਕ ਕੀ ਨਾਪਾਕੀ ਦੂਰ ਭੋਤੀ ਹੈ ਔਰ
ਪੂਜ਼ੂ ਸੇ ਅਅਜ਼ਾ (ਜਿਸਮ ਕੇ ਫ਼ਿਰਸ਼ੋ) ਕੀ ਨਾਪਾਕੀ ਦੂਰ ਭੋਤੀ ਹੈ. ਨਮਾਜ਼ ਕੇ ਨੂਰ
ਭੋਨੇ ਕਾ ਅੱਕ ਮਅਨਾ (ਮਤਲਬ) ਯੇ ਹੈ ਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਗੁਨਾਹ ਔਰ ਭੇ-ਭਯਾਓ ਸੇ
ਰੋਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰਫ਼ ਨੂਰ ਅੰਧੇਰੇ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਹੈ. ਦੂਸਰਾ ਮਅਨਾ ਯੇ ਹੈ ਕੇ
ਨਮਾਜ਼ ਕੀ ਵਜ਼ਹ ਸੇ ਨਮਾਜ਼ੀ ਕਾ ਬੇਹਰਾ ਕਯਾਮਤ ਕੇ ਦਿਨ ਰੈਸ਼ਨ ਭੋਗਾ ਔਰ
ਦੁਨਿਆ ਮੇਂ ਭੀ ਨਮਾਜ਼ੀ ਕੇ ਬੇਹਰਾ ਪਰ ਤਰੋ-ਤਾਜ਼ਗੀ ਭੋਗੀ. ਤੀਸਰਾ ਮਅਨਾ
ਯੇ ਹੈ ਕੇ ਨਮਾਜ਼ ਕਭਰ ਔਰ ਕਯਾਮਤ ਕੇ ਅੰਧੇਰੇ ਮੇਂ ਰੈਸ਼ਨੀ ਹੈ. ਸਦਕਾ ਕੇ ਦਵੀਲ
ਭੋਨੇ ਕਾ ਮਤਲਬ ਯੇ ਹੈ ਕੇ ਮਾਲ ਈਨਸਾਨ ਕੋ ਮਹਭੂਭ ਭੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜਬ ਵੋ
ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਰਾਸ਼ਤੇ ਮੇਂ ਈਸਕੋ ਖ਼ਰ੍ਯ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਸਦਕਾ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਤੋ ਯੇ ਸਦਕਾ ਕਰਨਾ ਓਸਕੇ ਈਮਾਨ ਮੇਂ ਸਅਥਾ ਭੋਨੇ ਕੀ ਅਲਾਮਤ (ਨਿਸ਼ਾਨੀ)
ਔਰ ਦਵੀਲ ਹੈ. ਸਭ ਕੇ ਰੈਸ਼ਨੀ ਭੋਨੇ ਕਾ ਮਤਲਬ ਯੇ ਹੈ ਕੇ ਸਭ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ
ਸ਼ਾਮਸ਼ ਯਾਨੀ ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਹੁਕਮੋਂ ਕੋ ਪੂਰਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਨਾਫ਼ਰਮਾਨੀ
ਸੇ ਰੁਕਨੇ ਵਾਲਾ ਔਰ ਤਕਲੀਫ਼ੋਂ ਕੋ ਭਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰ
ਛਿਦਾਯਤ ਕੀ ਰੈਸ਼ਨੀ ਲਿਯੇ ਭੁਵੇ ਹੈ. (ਨਵਵੀ, ਸਿਰਕਾਤ)

۲۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ خَلِيلِي عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: تَبْلُغُ
الْحَلِيَّةُ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوءُ. رواه مسلم، باب تبلغ الحلية.....

رقم: ۵۸۶

ਹੁਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਹਿਯਲਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ
ਮੈਂਨੇ ਅਪਨੇ ਭਭੀਭ ਸਲਲਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਲਮ ਕੋ ਯੇ ਈਰਸ਼ਾਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਤੇ
ਭੁਵੇ ਸੁਨਾ: ਮੋਮਿਨ ਕਾ ਭੇਵਰ ਕਯਾਮਤ ਕੇ ਦਿਨ ਵਛਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜਛਾਂ ਤਕ
ਪੂਜ਼ੂ ਕਾ ਪਾਨੀ ਪਹੁੰਚਤਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਅਅਜ਼ਾ ਕੇ ਜਿਨ ਫ਼ਿਰਸ਼ੋਂ ਤਕ ਪੂਜ਼ੂ ਕਾ ਪਾਨੀ
ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਵਛਾਂ ਤਕ ਭੇਵਰ ਪੇਛਨਾਯਾ ਜਾਏਗਾ. (ਮੁਸਲਿਮ)

۲۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنْ أَمْتِي يَدْعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ، لِمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ. رواه البخاري، باب فضل الوضوء، والفر المحجلون..... رقم: ۱۳۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ સે રિવાયત હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: મેરી ઉમ્મત કયામત કે દિન ઇસ હાલ મેં બુલાઈ જાએગી કે ઉનકે હાથ પાંચ ઔર ચેહરે વુજૂ મેં ધુલને કી વજહ સે રૌશન ઔર ચમકદાર હોંગે, લિહાજા જો શખ્સ અપની રૌશની કો બખ્ષાના ચાહે તો ઉસે ચાહિયે કે વો ઉસે બખ્ષાએ. (બુખારી)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે વુજૂ ઇસ એહતિમામ (પાબંદી) સે કિયા જાએ કે અઅજાએ વુજૂ (વુજૂ કે હિસ્સો) મેં કોઈ જગહ ખુશક (સૂખી) ન રહે. (મઝાહિરે હક)

۲۳۶- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَوَّضًا لَأَخْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ. رواه مسلم، باب خروج الخطايا..... رقم: ۵۷۸

હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસને વુજૂ કિયા ઔર અચ્છી તરહ વુજૂ કિયા યાની સુન્નાતો ઔર આદાબ વ મુસ્તહબ્બાત કા એહતિમામ કિયા તો ઉસકે ગુનાહ જિસ્મ સે નિકલ જાતે હૈં યહાં તક કે ઉસકે નાખુનો કે નીચે સે ભી નિકલ જાતે હૈં. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: ઉલમા કી તહકીક યે હૈ કે વુજૂ, નમાઝ વગૈરા ઇબાદાત સે સિફ ગુનાહે સગીરા (છોટે ગુનાહ) માફ હોતે હૈં. કબીરા ગુનાહ (બળે ગુનાહ) બગૈર તૌબા કે માફ નહીં હોતે. ઇસલિયે વુજૂ, નમાઝ વગૈરા ઇબાદાત કે સાથ તૌબા વ ઇસ્તિગફાર કા ભી એહતિમામ કરના ચાહિયે. અલ્બના અલ્લાહ તઆલા અપને ફઝલ સે કિસી કે ગુનાહે

कभीरा भी माफ़ करमा हें तो दूसरी बात है. (नववी)

۲۳۷- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يُسَيِّغُ عَبْدُ الْوُضُوءِ إِلَّا غُفِرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ.

رواه البيهقي ورواه موقوفون والحديث حسن انشاء الله، مجمع الزوائد ۱/ ۴۲۰

उमरत उस्मान बिन अफ़्फ़ान रदियल्लाहु तआला अन्हु करमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह करमाते हुवे सुना: जे बंदा कामिल (पूरा) घुमू करता है यानी हर उजव (हिस्से) को अच्छी तरह तीन मरतबा धोता है अल्लाह तआला उसके अगले पिछले सभ गुनाह माफ़ करमा देते हैं. (अज्जार, मज्मउज-जवाइद)

۲۳۸- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْكُمْ

مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُلْبِغُ - أَوْ قَيْسِغُ - الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ، إِلَّا لِيُحْتَلَ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ

الْقَسَمِيَّةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ. رواه مسلم، باب الذكر المستحب عقب

الوضوء، رقم: ५०३، وفي رواية لمسلم عن عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ (الحديث)، باب الذكر المستحب عقب

الوضوء، رقم: ५०४، وفي رواية لابن ماجه عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

ثُمَّ قَالَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: ००००، باب ما يقال بعد الوضوء، رقم: ६१९، وفي رواية

لابي داود عن عُقْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ رَفَعَ نَظْرَهُ إِلَى

السَّمَاءِ، باب ما يقول الرجل إذا توضأ، رقم: ११०، وفي رواية للترمذي عن عُمَرَ

بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ

أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ

رَسُولُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.

(الحديث) (باب في ما يقال بعد الوضوء رقم: ५०)

उजरत उमर बिन अत्ताब रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: तुममें से जो शप्स मुस्तहब्बात और आदाब का ओहतिमाम करते हवु अच्छी तरह पुजू करे फिर

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
पण्डे उसके लिये यकीनी तौर पर जन्नत के आठों दरवाजे खुल जाते हैं, जिससे चाहे दामिल हो जावे. उजरत उकबा बिन आमिर जुहनी रदियल्लाहु तआला अन्हु की रिवायत में

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
का पण्डना मजकूर (जिक्र किया गया) है. उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु की रिवायत में तीन भरतबा ईन कलिमात की पण्डना मजकूर है. अेक दूसरी रिवायत में उजरत उकबा रदियल्लाहु तआला अन्हु से पुजू के बाद आसमान की तरफ निगाह (नजर) उठाकर ईन कलिमात का पण्डना जिक्र किया गया है. अेक और रिवायत में उजरत उमर बिन अत्ताब रदियल्लाहु तआला अन्हु से ये कलिमात नकल किये गये हैं:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.

(तरजुमा: मैं गवाही देता हूँ के अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद (ईबादत के लाईक) नहीं जो अकेला है उसका कोई शरीक नहीं और मैं गवाही देता हूँ के मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उसके बंदे और रसूल हैं, अय अल्लाह मुझे तौबा करने वालों और पाक साफ़ रेहने वालों में से बना.)

۲۴۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

وَمَنْ تَوَضَّأَ ثُمَّ قَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ كُتِبَ فِي رَقٍّ ثُمَّ طُبِعَ بِطَابَعٍ فَلَمْ يَكْسَرْ

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. (رواه جزء من الحديث) رواه الحاكم وقال هذا حديث صحيح

على شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ۵۶۱/۱

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ વુઝૂ કે બાદ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
પણહતા હૈ તો ઈન કલિમાત કો એક કાગઝ પર લિખ કર ઉસ પર મુહર લગા દી જાતી હૈ જો કમાયત તક નહીં તોળી જાએગી યાની ઈસકે સવાબ કો આખિરત કે લિયે ઝખીરા કર દિયા જાએગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۲۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَوَضَّأَ وَاحِدَةً لَيْلِكَ وَطَيْفَةَ الْوُضُوءِ الَّتِي لَا بُدَّ مِنْهَا، وَمَنْ تَوَضَّأَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُ كَفْلَانِ، وَمَنْ تَوَضَّأَ ثَلَاثًا فَلَيْلِكَ وَوُضُوءِيَّ وَوُضُوءِ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي. رواه أحمد ۲/ ۱۸

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો વુઝૂ મેં એક એક મરતબા હર ઉઝવ (હિસ્સે) કો ધોતા હૈ તો યે ફઝ કે દર્જે મેં હૈ ઓર જો વુઝૂ મેં દો દો મરતબા હર ઉઝવ કો ધોતા હૈ તો ઉસે અજર કે દો હિસ્સે મિલતે હૈં ઓર જો વુઝૂ મેં ત્રીન ત્રીન મરતબા હર ઉઝવ કો ધોતા હૈ તો યે મેરા ઓર મુઝસે પેહલે અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ કા વુઝૂ હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الصَّنَابِجِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ فَمَضْمَضَ خَرَجَتْ الْخَطَايَا مِنْ فِيهِ، فَإِذَا اسْتَنْفَرَ خَرَجَتْ الْخَطَايَا مِنْ أُنْفِهِ، فَإِذَا غَسَلَ وَجْهَهُ خَرَجَتْ الْخَطَايَا مِنْ وَجْهِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَشْفَارِ عَيْنَيْهِ، فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَتْ الْخَطَايَا مِنْ يَدَيْهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِ يَدَيْهِ، فَإِذَا مَسَحَ بِرَأْسِهِ خَرَجَتْ الْخَطَايَا مِنْ رَأْسِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ أُذُنَيْهِ، فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتْ الْخَطَايَا مِنْ رِجْلَيْهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِ رِجْلَيْهِ، ثُمَّ كَانَ مَشْيُهُ إِلَى الْمَسْجِدِ وَصَلَاتُهُ نَافِلَةً لَهُ. رواه النسائي، باب مسح الأذنين

مع الراس ..... رقم: ۱۰۳

وَقِي حَدِيثُ طَوِيلٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْسَةَ السُّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ مَكَانَ (تُمْ كَانَ مَشِيءَ إِلَى الْمَسْجِدِ وَصَلَاتُهُ تَأْفِلَةٌ) فَإِنْ هُوَ قَامَ فَصَلَّى، فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَتَى عَلَيْهِ، وَمَجَّذَهُ بِالْيَدَيْنِ هَوْلَهُ أَهْلًا، وَفَرَّغَ قَلْبَهُ لِلَّهِ، إِلَّا أَنْصَرَفَ مِنْ عَطِيَّتِهِ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. رواه مسلم، باب اسلام عمرو.

بن عبسة رقم: ۱۹۳

हजरत अब्दुल्लाह सुनाबिदी रहियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जब मोमिन बंदा गुज़रता है और इस दौरान कुल्ली करता है तो उसके मुँह के तमाम गुनाह धुल जाते हैं, जब वो नाक साफ़ करता है तो नाक के तमाम गुनाह धुल जाते हैं, जब येहरा धोता है तो येहरे के गुनाह धुल जाते हैं यहाँ तक के पल्कों की जगों से निकल जाते हैं, जब छाथों को धोता है तो छाथों के गुनाह धुल जाते हैं यहाँ तक के छाथों के नाभुनों के नीचे से निकल जाते हैं, जब सर का मसह करता है तो सर के गुनाह धुल जाते हैं यहाँ तक के कानों से निकल जाते हैं, और जब पाँव धोता है तो पाँव के गुनाह धुल जाते हैं यहाँ तक के पाँव के नाभुनों के नीचे से निकल जाते हैं, फिर उसका मस्जिद की तरफ़ चल कर जाना और नमाज़ पण्डना उसके लिये मज़ीद (इज़ीलत का ज़रिया) होता है, (नसाई)

अब दूसरी रिवायत में हजरत अब्दुल बिन अब्दुल्लाह सुलामी रहियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के अगर गुज़र के बाद पाँव धोकर नमाज़ पण्डता है जिसमें अब्दुल्लाह तआला की ऐसी इम्हो सना (तारीफ़) और बुज़ुर्गी बयान करता है जो उनकी शान के लाईक है और अपने दिल को (तमाम इक़ों से) धावी करके अब्दुल्लाह तआला की तरफ़ मुतवज्ज़े रहता है तो ये शम्स नमाज़ से इरिग़ होने के बाद अपने गुनाहों से ऐसा पाक व साफ़ हो जाता है जैसा के आज ही उसकी माँ ने उसको जना हो, (मुस्लिम)

इसलिये: पहली रिवायत का ज़ाज़ उलमा ने ये मतलब बयान किया है के गुज़र से तमाम जिस्म के गुनाह माफ़ हो जाते हैं और नमाज़ पण्डने से तमाम ब़ातिनी (अंदर के) गुनाह भी माफ़ हो जाते हैं.

(કશ્ચુલ-મુગ્ધા)

٢٥٢- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَيُّمَا رَجُلٍ قَامَ إِلَى
وُضُوئِهِ يُرِيدُ الصَّلَاةَ، ثُمَّ غَسَلَ كَفَيْهِ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ كَفَيْهِ مَعَ أَوَّلِ
قُطْرَةٍ، فَإِذَا مَضَمَصَ وَاسْتَشَقَّ وَاسْتَشَقَّ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ لِسَانِهِ
وَسَقَّتِهِ مَعَ أَوَّلِ قُطْرَةٍ، فَإِذَا غَسَلَ وَجْهَهُ نَزَلَتْ خَطِيئَتُهُ مِنْ سَمْعِهِ
وَبَصَرِهِ مَعَ أَوَّلِ قُطْرَةٍ فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَرِجْلَيْهِ إِلَى
الْكَعْبَيْنِ سَلِمَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ هُوَ لَهُ وَمِنْ كُلِّ خَطِيئَةٍ كُفِّتِ بِهِ يَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ،
قَالَ: فَإِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ رَفَعَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَتَهُ وَإِنْ قَعَدَ قَعَدَ سَالِمًا . رواه

٢٦٢/٥ احمد

હજરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો આદમી નમાઝ કે ઇરાદે સે વુજૂ કરને કે લિયે ઉઠતા હૈ ફિર અપને દોનો હાથ ગઢોં તક ધોતા હૈ તો ઉસકે હથેલિયોં કે ગુનાહ પાની કે પેહલે કતરા કે સાથ હી ઝળ (નિકલ) જાતે હૈ. ફિર જબ કુલ્લી કરતા હૈ, નાક મેં પાની ડાલતા હૈ ઐર નાક સાફ કરતા હૈ તો ઉસકી ઝબાન ઐર હોંટોં કે ગુનાહ પાની કે પેહલે કતરા કે સાથ હી ઝળ જાતે હૈ. ફિર જબ અપને ચેહરે કો ધોતા હૈ તો ઉસકે ઝાન ઐર આંખ કે ગુનાહ પાની કે પેહલે કતરા કે સાથ હી ઝળ જાતે હૈ. ફિર જબ હાથોં કો કુહનિયોં તક ઐર પૈરોં કો ટપ્નોં તક ધોતા હૈ તો અપને હર ગુનાહ ઐર ગલ્તી સે ઈસ તરહ પક સાફ હો જાતા હૈ જેસે આજ હી ઉસકી માં ને ઉસકો જના હો. ફિર જબ નમાઝ પખ્લને કે લિયે બજા હોતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા ઉસ નમાઝ કી વજહ સે દર્જ બુલંદ કર દેતે હૈં ઐર અગર બૈઠા રેહતા હૈ (નમાઝ મેં મશગૂલ નહીં હોતા) તો ભી ગુનાહોં સે પાક સાફ હોકર બૈઠા રેહતા હૈ. (મુસ્નદ અહમદ)

۲۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ تَوَضَّأَ عَلَى طَهْرٍ كُتِبَ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ. رواه ابن داود، باب الرجل يحدّد

الوضوء . . . رقم: ٦٢

उज्जरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्हुमा इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ईरशाद इरमाया करते थे: जो शम्स गुजराती के भावजूद ताजा गुजराती है उसे इस नेकियां मिलती हैं. (अबू दाउद)

ईरशाद: उलमा ने लिखा है के गुजराती के भावजूद नया गुजराती की शर्त ये है के पेड़ले गुजराती से कोई ईजादत कर ली हो. (अल्लुल मजहूद)

२५३- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَوْلَا أَنِ اشْتَقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ. رواه مسلم، باب السَّوَاكِ، رقم: ५८९

उज्जरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: अगर मुझे ये पयाल न होता के मेरी उम्मत मशककत में पण जाअगी तो मैं उनको हर नमाज के वक्त मिसवाक करने का हुक्म देता. (मुस्लिम)

२५५- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ: الْحَيَاءُ وَالتَّعَطُّرُ وَالسَّوَاكِ وَالتَّكَاحُ. رواه الترمذی وقال: حديث

अबू आयुब हदित حسن غरीब, باب ما جاء في فضل الترويح والحث عليه, رقم: १०८०

उज्जरत अबू अय्यूब रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: चार चीजें पैगम्बरों की सुन्नतों में से हैं. इया (शर्म) का होना, पुशू लगावना, मिसवाक करना और निकाह करना. (तिरमिजी)

२५६- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَاعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكِ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبَرَاكِ، وَتَغْفِ الْإِيطِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ قَالَ زَكْرِيَّا: قَالَ مُضَعَبٌ: رَأَيْتُ الْعَاشِرَةَ، إِلَّا أَن تَكُونَ

الْمُضْمَضَةُ. رواه مسلم، باب خصال الفطرة، رقم: १०८१

उज्जरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: दस

ચીઝે અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ કી સુન્નતોં મેં સે હૈં. મોંછેં કાટના, ડાળી બળ્હાના, મિસ્વાક કરના, નાક મેં પાની ડાલ કર સાફ કરના, નાખુન તરાશના, ઉંગલિયોં કે જોળોં કો (ઔર ઇસી તરહ જિસ્મ મેં જહાં જહાં મૈલ જમતા હૈ મસ્લન કાન ઔર નાક કા સૂરાખ ઔર બગલોં વગૈરા કા) એહતિમામ સે ધોના, બગલ કે બાલ ઉખેળના, ઝેરે નાક બાલ મૂંડના ઔર પાની સે ઇસ્તિજા કરના (પેશાબ પાખાને કે બાદ ગંદગી સે અપને આપકો પાક કરના). હદીસ કે રાવી હઝરત મુસ્અબ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે દસ્વી ચીઝ મેં ભૂલ ગયા. મેરા ગુમાન (બયાલ) હૈ કે દસ્વી ચીઝ કુલ્લી કરના હૈ. (મુસ્લિમ)

۲۵۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ. رواه النسائي. باب الترغيب في السواك. رقم: ۵

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મિસ્વાક મુંહ કો સાફ કરને વાલી હૈ ઔર અલ્લાહ તઆલા કી ખુશ્નૂદી (રઝા, ખુશી) કા ઝરિયા હૈ. (નસાઈ)

۲۵۸- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا جَاءَنِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَطُّ إِلَّا أَمَرَنِي بِالسَّوَاكِ، لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ أَخْفِيَ مُقَدِّمَ فِي. رواه احمد/ ۲۶۳

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ ભી જિબ્રીલ અલૈહિસ્સલામ મેરે પાસ આએ મુઝે મિસ્વાક કરને કી તાકીદ કી યહાં તક કે મુઝે અંદેશા હોને લગા કે મિસ્વાક ઝિયાદા કરને કી વજહ સે મેં અપને મસોળહોં કો છીલ ન ડાલૂં. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۵۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَرْقُدُ مِنْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ فَيَسْتَقِيطُ إِلَّا يَتَسَوَّكُ قَبْلَ أَنْ يَتَوَضَّأَ. رواه ابو داود. باب السواك لمن قام بالليل. رقم: ۵۷

حضرت آئشا رضی اللہ عنہا سے روایت ہے کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم صبح یا رات میں جب بھی سوکر اٹھتے تو پوچھ کر سہ پہلے میسواک پڑھ کر مارتے۔ (ابو داؤد)

۲۶۰- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا تَسَوَّكَ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَامَ الْمَلِكُ خَلْفَهُ فَيَسْمَعُ لِقَاءَ رَبِّهِ فَيَذْنُومَنَّهُ - أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا - حَتَّى يَضَعَ قَدَّهُ عَلَى فِيهِ، فَمَا يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا صَارَ فِي جَوْفِ الْمَلِكِ، فَطَهَّرُوا أَفْوَاهَهُمْ لِلْقُرْآنِ. رواه البزار ورجاله

نقات، مجمع الزوائد ۲/۲۶۵

حضرت اہلی رضی اللہ عنہا سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شے فرمایا: جب بندا میسواک کر کے نماز کے لیے بیٹھا ہوتا ہے تو فرشتہ اس کے پیچھے بیٹھا ہوتا ہے اور اس کی تیلavat پوچھ دیکھ سے سنا رہا ہے، پھر اس کے پیچھے کھڑا آ جاتا ہے یہاں تک کہ اس کے منہ پر اپنا منہ رکھ دیتا ہے۔ کورآن کریم کا جو کچھ اس نماز کے منہ سے نکلتا ہے سیدھا فرشتے کے پیٹ میں پڑھتا ہے (اور اس طرح یہ فرشتوں کا بھجوان بن جاتا ہے) اس لیے تو آپ اپنے منہ کو کورآن کریم کی تیلavat کے لیے ساکھ سوکھ رہے تھے یا نہی میسواک کا اہتیمام (پابندی) کرو۔ (بخاری، مجملہات-مبارک)

۲۶۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: رَغَمَتَانِ بِسَوَاكِ الْفَضْلُ مِنْ سَبْعِينَ رَغْمَةً بِغَيْرِ سَوَاكِ. رواه البزار ورجاله موثقون، مجمع الزوائد ۲/۲۶۳

حضرت آئشا رضی اللہ عنہا سے روایت ہے کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے ہر شے فرمایا: میسواک کر کے دو رکعتوں پڑھنا بجز میسواک کے ۷۰ رکعتوں پڑھنے سے افضل ہے۔ (بخاری، مجملہات-مبارک)

۲۶۲- عَنْ حَدِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ لِيَتَهَجَّدَ يَشْرُطُ قَدَّهُ بِالسَّوَاكِ. رواه مسلم، باب السواك، رقم: ۵۹۳

હઝરત હુઝેફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ તહઝ્ઝદ કે લિયે ઉઠતે તો મિસ્વાક સે અપને મુંહ કો અચ્છી તરહ રગળ કર સાફ કરતે. (મુસ્લિમ)

۲۱۳- عَنْ شُرَيْحِ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قُلْتُ: بَأَى شَيْءٍ كَانَ يَبْذُلُ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ؟ قَالَتْ: بِالسَّوَالِكِ. رواه مسلم.

باب السواك رقم: ۵۹۰

હઝરત શુરૈહ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં મૈને ઉમ્મુલ મોમિનીન હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે પૂછા કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ ઘર મેં તશરીફ લાતે તો સબસે પેહલે કયા કામ કરતે? ઉન્હોંને ફરમાયા: સબસે પેહલે આપ મિસ્વાક કરતે થે. (મુસ્લિમ)

۲۱۴- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ لِشَيْءٍ مِنَ الصَّلَوَاتِ حَتَّى يَسْتَاكِ. رواه الطبراني في الكبير.

رجال موثقون، مجمع الزوائد ۲/ ۲۶۶

હઝરત ઝૈદ બિન ખાલિદ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અપને ઘર સે નમાઝ કે લિયે ઉસ વક્ત તક નહીં નિકલતે થે જબ તક મિસ્વાક ન ફરમા લેતે. (તબરાની, મજમૂઅઝ-ઝવાઈદ)

۲۱۵- عَنْ أَبِي خَيْرَةَ الصَّبَاحِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ فِي الْوَلَدِ الدِّينِ أَتَوَارَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَرَوَدُنَا الْأَرَكَ نَسْتَاكِ بِهِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدَنَا الْجَرِيدُ، وَلَكِنَّا نَقْبَلُ كَرَامَتِكَ وَعَطِيَّتِكَ. (الحديث) رواه الطبراني في الكبير.

واستاده حسن، مجمع الزوائد ۲/ ۲۶۸

હઝરત અબૂ ખૈરા સુબાહી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈં ઉસ વફદ મેં શામિલ થા જો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવા થા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમ્મેં પીલૂ કે દરખ્ત કી લકળિયાં મિસ્વાક કરને કે લિયે તોશા

(तोड़के) में ही। हमने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! हमारे पास (मिस्वाक के लिये) पत्थर के दरभत की टेहनियां मौजूद हैं लेकिन हम आपके इस ईकराम (ईज्जत) और अतया को कुबूल करते हैं। (तजरानी, मजमूअ-जवाइद)

मुस्ताफा-अ-अशफ

મસ્જિદ કે ફાઈલ વ આ'માલ

આયાતે કુર્આનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنَ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَغْشَى إِلَّا اللَّهَ فَبَعَسْنَا مِنْهُ خَافِئِينَ أَتَى الْأَنْبِيَاءَ الْكُفْرَ وَالْكَفْرَ أَتَى اللَّهَ فَجَعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا لَمَّا طَسَبَا فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَظِيمًا﴾ [التوبة: ١٨]

અલ્લાહ તઆલા કી મસ્જિદોં કો આબાદ કરના ઉન હી લોગોં કા કામ હૈ જો અલ્લાહ તઆલા પર ઔર કયામત કે દિન પર ઈમાન લાએ ઔર નમાઝ કી પાબંદી કી ઔર ઝકાત દી ઔર (અલ્લાહ તઆલા પર ઐસા તવક્કુલ (યકીન, ભરોસા) કિયા કે) સિવાએ અલ્લાહ તઆલા કે કિસી ઔર સે ન ડરે. ઐસે લોગોં કે બારે મેં ઉમ્મીદ હૈ કે યે લોગ હિદાયત પાને વાલોં મેં સે હોંગે યાની અલ્લાહ તઆલા ને ઉન્હેં હિદાયત દેને કા વાદા ફરમાયા હૈ. (સુરએ તૌબા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فِي يَوْمٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَبَذَرَ فِيهَا اسْمُهُ لَا يَسْبَحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَحْصَالِ ☆ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ لِيَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ [النور: ٣٧]

(अल्लाह तआला ने छिदायत वालों का डाल बयान इरमाया के) वो जैसे घरों में जाकर ईबादत किया करते हैं जिनके बारे में अल्लाह तआला ने हुक्म दिया है के उन घरों का अदब किया जाये और उनमें अल्लाह तआला का नाम लिया जाये. उन घरों में जैसे लोग सुबह व शाम अल्लाह तआला की पाकी बयान करते हैं जिन्हें अल्लाह तआला की याद से और नमाज पढ़ने से और जकात देने से न किसी किस्म की परीह गाड़िल करती है न किसी किस्म की इरोफ्त (बेयना), वो लोग जैसे दिन यानी कयामत से डरते हैं जिस दिन बहुत से हिल पलट जायेंगे और बहुत सी आंખें उलट जायेंगी. (सूरअ नूर)

ફાઈદા: ઉન ઘરોં સે મુરાદ મસાજિદ (મસ્જિદે) હેં ઔર ઉનકા અદબ યે હેં કે ઉનમેં જનાબત (હમબિસ્તરી વગૈરા કી નાપાકી) કી હાલત મેં દાખિલ ન હુવા જાએ, કોઈ નાપાક ચીજ દાખિલ ન કી જાએ, શોર ન મચાયા જાએ, દુનિયા કે કામ ઔર દુનિયા કી બાતેં ન કી જાએ, બદબૂદાર ચીજ ખાકર ન જાયા જાએ. (બયાનુલ-કુર્આન)

અહાદીસે નબવિયા

૨૫૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا. رواه مسلم، باب

فضل الجلوس في الصلاة..... رقم: ૧૦૨૮

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કો સબ જગહોં સે ઝિયાદા મહબૂબ મસાજિદ હેં ઔર સબસે ઝિયાદા નાપસંદ જગહેં બાઝાર હેં. (મુસ્લિમ)

૨૫૨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: الْمَسَاجِدُ بَيُّوتُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ تُصْنَى لِأَهْلِ السَّمَاءِ كَمَا تُصْنَى نُجُومُ السَّمَاءِ لِأَهْلِ الْأَرْضِ.. رواه

الطبرانی في الكبير ورجالهم موثقون، مجمع الزوائد ૧૧૦/૨

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે મસાજિદ ઝમીન મેં અલ્લાહ તઆલા કે ઘર હેં. યે આસમાન વાલોં કે લિયે એસે ચમકતી હેં જેસા કે ઝમીન વાલોં કે લિયે આસમાન કે સિતારે ચમકતે હેં. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૨૫૩- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يُذْكَرُ فِيهِ اسْمُ اللَّهِ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ.

رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ૬૮૬/૧

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ

ફરમાતે હુવે સુના: જિસને કોઈ મસ્જિદ બનાઈ જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા નામ લિયા જાતા હો તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે જન્નત મેં એક મહલ બના દેતે હૈં. (ઈબ્ને હબ્બાન)

૨૧૭- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَ

رَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ تَزْلَةً مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ . رواه البخاري، باب

فضل من غدا إلى المسجد ..... رقم: ૧૧૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શપ્સ સુબહ ઓર શામ મસ્જિદ મેં જાતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે જન્નત મેં મેહમાની કા ઈન્તિજામ ફરમાતે હૈં જિતની મરતબા સુબહ યા શામ મસ્જિદ જાતા હૈ ઉતની હી મરતબા અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે મેહમાની કા ઈન્તિજામ ફરમાતે હૈં. (બુખારી)

૨૧૮- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْغَدُوُّ وَالرَّوَا حُ

إِلَى الْمَسْجِدِ مِنَ الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ . رواه الطبرانی في الكبير، وفيه: القاسم

أبو عبد الرحمن ثقة وفيه اختلاف، مجمع الزوائد ૧૬૪/૨

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સુબહ ઓર શામ મસ્જિદ જાના અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ કરને મેં દાખિલ હૈ. (તબરાની, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

૨૧૯- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ

أَنَّهُ كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِوَجْهِهِ

الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ قَالَ: أَلْقُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ،

فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ، قَالَ الشَّيْطَانُ: خُفِظَ مِنِّي سَائِرَ الْيَوْمِ. رواه أبو داود،

باب ما يقول الرحمن عند دخوله المسجد، رقم: ૬૧૭

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ

तमाला अन्धुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम जब मस्जिद में दाखिल होते तो ये हुआ पण्डते

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
“मैं अलमत वाले अल्लाह की और उसकी करीम जात की और उसकी न
ज्म होने वाली आदशाहत की पनाह लेता हूँ शैतान मरदूद से。” जब
ये हुआ पण्डती जाती है तो शैतान केडता है: मुजसे (ये शप्स) पूरे दिन के
दिये मडकूड हो गया. (अबू हाउद)

२८२- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْمَخْذُومِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ
أَلْفَ الْمَسْجِدَ أَلْفَهُ اللَّهُ. رواه الطبرانی في الأوسط وفيه ابن لهيعة وفيه كلام، صحيح

الروايات १३०/२

उजरत अबू सईद मुदरी रदियल्लाहु तमाला अन्धु से
रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद
करमाया: जो शप्स मस्जिद से मुडबत रभता है अल्लाह तमाला
उससे मुडबत करमाते हैं. (तभरानी, मजमउज-जवाईद)

२८३- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
الْمَسْجِدُ بَيْتٌ كُلُّ تَقَى، وَتَكْفُلُ اللَّهُ لِمَنْ كَانَ الْمَسْجِدُ بَيْتَهُ بِالرُّوحِ
وَالرَّحْمَةِ، وَالْجَوَازِ عَلَى الصَّرَاطِ إِلَى رِضْوَانِ اللَّهِ إِلَى الْجَنَّةِ. رواه
الطبرانی في الكبير والأوسط، والبخاري، واسناده حسن، قلت: ورجال البزار كلهم رجال

الصحيح، صحيح، الروايات १३६/२

उजरत अबू दरदा रदियल्लाहु तमाला अन्धु से रिवायत है के
मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद करमाते
हुवे सुना: मस्जिद हर मुतकी (परहेजगार, अल्लाह से डरने वाले) का
घर है और अल्लाह तमाला ने अपने जिम्मे दिया है के जिसका घर
मस्जिद हो उसे राडत (सुकून) दूंगा, उस पर रडमत कइंगा, पुल-
सिरात का रास्ता आसान कर दूंगा, अपनी रजा नसीब कइंगा और
उसे जन्नत अता कइंगा. (तभरानी, जजजार, मजमउज-जवाईद)

૨૮૨- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ ذُنْبُ الْإِنْسَانِ، كَذُنْبِ الْغَنَمِ، يَأْخُذُ الشَّاةَ الْقَاصِيَةَ وَالنَّاجِيَةَ، فَإِيَّاكُمْ وَالشُّعَاطِبَ، وَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَالْعَامَةِ وَالْمَسْجِدِ. رواه أحمد ۲۳۲/۵

હજરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: શૈતાન ઈન્સાન કા ભોળિયા છે બકરિયો કે ભોળિયે કી તરહ, કે વો હર ઐસી બકરી કો પકળ લેતા છે જો રેવળ સે દૂર હો, અલગ થલગ હો, ઇસલિયે ઘાટિયો મેં અલાહિદા (અલગ) ઠહેરને સે બયો. ઇજતિમાઈયત (ઇકઠા રેહને) કો, આમ લોગોં મેં રેહને કો ઔર મસ્જિદ કો લાઝિમ (ઝરૂરી) પકળો. (મુસ્નદે અહમદ)

૨૮૫- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَادُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

غريب، باب ومن سورة التوبة، رقم: ૩૦૧૩

હજરત અબૂ સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ કિસી કો બકસરત (બહુત ઝિયાદા) મસ્જિદ મેં આને વાલા દેખો તો ઉસકે ઇમાનદાર હોને કી ગવાહી દો. અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ છે:

إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

મસ્જિદો કો વહી લોગ આબાદ કરતે હેં જો અલ્લાહ તઆલા પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઇમાન રખતે હેં. (તિરમિઝી)

૨૮૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا تَوَكَّنَ رَجُلٌ مُسْلِمٌ الْمَسَاجِدَ لِلصَّلَاةِ وَالذِّكْرِ، إِلَّا تَبَشَّشَ اللَّهُ لَهُ كَمَا يَتَبَشَّشُ أَهْلُ الْغَائِبِ بِغَائِبِهِمْ، إِذَا قَدِمَ عَلَيْهِمْ. رواه ابن ماجه، باب لزوم المساجد والانتظار

નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો મુસલમાન નમાઝ ઔર અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક કે લિયે મસાજિદ કો અપના ઠિકાના બના લેતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા ઉસસે ઐસે ખુશ હોતે હૈ જૈસે ઘર કે લોગ અપને કિસી ઘર વાલે કે વાપસ આને પર ખુશ હોતે હૈ. (ઇબ્ને માજા)

ફાઈદા: મસાજિદ (મસ્જિદો) કો ઠિકાના બના લેને સે મુરાદ મસાજિદ સે ખુસૂસી તઅલ્લુક ઔર મસાજિદ મેં કસરત સે આના હૈ.

۲۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ رَجُلٍ كَانَ يُوطِّنُ الْمَسَاجِدَ فَشَغَلَهُ أَمْرٌ أَوْ عِلَّةٌ، ثُمَّ عَادَ إِلَى مَا كَانَ، إِلَّا تَبَشَّشَ اللَّهُ إِلَيْهِ كَمَا تَبَشَّشُ أَهْلَ الْغَائِبِ بِغَائِبِهِمْ إِذَا قَدِمَ. رواه ابن عزيمة ۱/ ۱۸۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને મસાજિદ કો ઠિકાના બનાયા હુવા થા યાની મસાજિદ મેં કસરત સે આતા જાતા થા ફિર વો કિસી કામ મેં મશગૂલ હો ગયા યા બીમારી કી વજહ સે રુક ગયા, ફિર દોબારા મસાજિદ કો ઉસી તરહ ઠિકાના બના લિયા તો અલ્લાહ તઆલા ઉસે દેખ કર ઐસે ખુશ હોતે હૈ જૈસે કે ઘર કે લોગ અપને કિસી ઘર વાલે કે વાપસ આને પર ખુશ હોતે હૈ. (ઇબ્ને ખુઝૈમા)

۲۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ لِلْمَسَاجِدِ أَوْ تَادَا، الْمَلَائِكَةُ جُلَسَاؤُهُمْ، إِنْ غَابُوا يَفْقَدُونَهُمْ، وَإِنْ مَرَضُوا عَادَوْهُمْ، وَإِنْ كَانُوا فِي حَاجَةٍ أَعَانُوهُمْ وَقَالَ ﷺ: جَلِيسُ الْمَسْجِدِ عَلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: أَخٌ مُسْتَفَادٌ، أَوْ كَلِمَةٌ مُحْكَمَةٌ، أَوْ رَحْمَةٌ مُنْتَظَرَةٌ. رواه

احمد ۲/ ۶۱۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો લોગ કસરત સે મસ્જિદો મેં જમા રેહતે હૈ વો મસ્જિદો કે ખૂંટે હૈ. ફરિશ્તે ઉનકે

સાથ બેઠતે હેં. અગર વો મસ્જિદોં મેં મૌજૂદ ન હોં તો ફરિશ્તે ઉન્હે તલાશ કરતે (ઢૂંડતે) હેં. અગર વો બીમાર હો જાએ તો ફરિશ્તે ઉન્કી ઈયાદત (બીમાર પુરસી) કરતે હેં. અગર વો કિસી ઝરૂરત કે લિયે જાએ તો ફરિશ્તે ઉન્કી મદદ કરતે હેં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે ભી ઈરશાદ ફરમાયા: મસ્જિદ મેં બેઠને વાલા ત્રીન ફાઈદોં મેં સે એક ફાઈદા હાસિલ કરતા હે, કિસી ભાઈ સે મુલાકાત હોતી હે જિસસે કોઈ દીની ફાઈદા હો જાતા હે યા કોઈ હિકમત કી ખાત સુનને કો મિલ જાતી હે યા અલ્લાહ તઆલા કી રહમત મિલ જાતી હે જિસકા હર મુસલમાન કો ઈન્તિઝાર રેહતા હે. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۷۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّوَرِ، وَأَنْ تَنْظَفَ وَتُطَيَّبَ. رواه أبو داود، باب اتخاذ المساجد في الدور، رقم ۴۰۰

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ અન્હા ફરમાતી હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુહલ્લોં મેં મસાજિદ બનાને કા હુકમ ફરમાયા ઔર ઈસ ખાત કા ભી હુકમ ફરમાયા: મસાજિદ કો સાફ સુથરા રખ્યા જાએ ઔર ઉનમે ખુશબૂ બસાઈ જાએ. (અબૂ દાઉદ)

۲۸۰- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ تَلْقُطُ الْقَذَى مِنَ الْمَسْجِدِ فَتَوَقَّيْتُ فَلَمْ يُوْذَنْ النَّبِيُّ ﷺ بِذَلِكَ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا مَاتَ لَكُمْ مَيِّتٌ فَأَذِّنُونِي، وَصَلُّوا عَلَيْهَا، وَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُهَا فِي الْجَنَّةِ لِمَا كَانَتْ تَلْقُطُ الْقَذَى مِنَ الْمَسْجِدِ. رواه الطبراني في الكبير ورجال رجال الصحيح.

مجمع الزوائد ۲/ ۱۱۵

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે એક ઔરત મસ્જિદ સે કૂળા-કરકટ (કચરા) ઉઠાતી થી. ઉસકા ઈન્તિકાલ હો ગયા. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઉસકે દફન કરને કી ઈતિલા (ખબર) નહીં દી ગઈ. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમમેં સે કિસી કા ઈન્તિકાલ (મૌત) હો જાએ તો મુઝે ઉસકી ઈતિલા (ખબર) દિયા કરો. આપ સલ્લલ્લાહુ

અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉસ ઔરત કી નમાઝે જનાઝા પળ્હી ઔર ઈરશાદ ફરમાયા: મૈને ઉસે જન્નત મેં દેખા ઈસલિયે કે વો મસ્જિદ સે કૂળા-કરકટ ઉઠાતી થી. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

ઇલ્મ વ ઝિક્ર

ઇલ્મ

અલ્લાહ તઆલા કી ઝાતે આલી સે બરાહે રાસ્ત
ઇસ્તિફાદા (ડાઇરેક્ટ ફાઇદા ઉઠાને) કે લિયે અલ્લાહ
તઆલા કે અવામિર (હુકમો) કો હઝરત મુહમ્મદ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે તરીકા પર પૂરા કરને
કી ગરઝ સે અલ્લાહ વાલા ઇલ્મ હાસિલ કરના યાની
ઇસ બાત કી તહકીક (જાંચ) કરના કે અલ્લાહ
તઆલા મુઝસે ઇસ હાલ મેં કયા ચાહતે હેં

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رُسُلًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۲۹]

અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ હે: જિસ તરહ (હમને કઅબા કો
કિબ્લા મુકર્રર કરકે તુમ પર અપની નેઅમત કો મુકમ્મલ કિયા ઇસી
તરહ) હમને તુમ લોગોં મેં એક (અઝીમુશ્શાન) રસૂલ ભેજા જો પાક
કરતે હેં, તુમકો કુઆનિ કરીમ કી તાલીમ દેતે હેં, ઔર ઉસ કુઆનિ કરીમ
કી મુરાદ ઔર અપની સુન્નત ઔર તરીકા કી (બી) તાલીમ દેતે હેં ઔર
તુમકો એસી (મુફીદ) બાતોં કી તાલીમ દેતે હેં જિનકી તુમકો ખબર બી
નથી. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۖ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ [النساء: 113]

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હૈ: અલ્લાહ તઆલા ને આપ પર કિતાબ ઓર ઈલ્મ કી બાતે નાઝિલ ફરમાઈ (ઉતારી) ઓર આપકો વો બાતે સિખાઈ હૈં જો આપ ન જાનતે થે ઓર આપ પર અલ્લાહ તઆલા કા બળા ફઝલ હૈ. (સૂરએ નિસા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [ط: 114]

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હૈ: ઓર આપ યે દુઆ કીજિયે કે અય મેરે રબ મેરા ઈલ્મ બળહા દીજિયે. (સૂરએ તાહા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ۖ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النمل: 10]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઓર બિલા શુબહ હમને દાવિદ ઓર સુલૈમાન કો ઈલ્મ અતા ફરમાયા ઓર ઈસ પર ઉન દોનોં નબિયોં ને કહા કે સબ તારીફે ઉસ અલ્લાહ તઆલા કે લિયે હૈં જિન્હોંને હમેં અપને બહુત સે ઈમાન વાલે બંદોં પર ફઝીલત દી. (સૂરએ નમ્લ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَبَلَدِكَ الْأَمْثَالَ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ [المكبر: 43]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઓર હમ યે મિસાલે લોગોં કે લિયે બયાન કરતે હૈં, (લેકિન) ઈન્હેં ઈલ્મવાલે હી સમઝતે હૈં. (સૂરએ અન્કબૂત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَتَمَّا يَنْفَعُ شَىءُ اللَّهِ مِنْ عِبَادِهِ الْعَالَمُونَ﴾ [ط: 18]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: બેશક અલ્લાહ તઆલા સે ઉન કે વહી બંદે ડરતે હૈં જો ઉનકી અઝમતકા ઈલ્મ રખતે હૈં. (સૂરએ ફાતિર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ هَلْ يَسْعَى الدِّينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الزمر: 19]

રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હૈ: આપ કેહ દીજિયે કે કયા ઇલ્મવાલે ઔર બેઈલ્મ બરાબર હો સકતે હૈં? (સૂરએ રુમર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا ۚ يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۖ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ذَرَجَتْ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ [المجادلة: ١١]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઈમાન વાલો! જબ તુમસે યે કહા જાએ કે મજલિસ મેં દૂસરોં કે બેઠને કે લિયે ગુંજાઈશ કરદો તો તુમ આને વાલે કો જગહ દે દિયા કરો અલ્લાહ તઆલા તુમકો જન્મત મેં ખુલી જગહ દેંગે. ઔર જબ કિસી ઝડરત કી વજહ સે તુમહેં કહા જાએ કે મજલિસ સે ઉઠ જાઓ તો ઉઠ જાયા કરો, અલ્લાહ તઆલા (ઈસ હુકમ કો ઈસી તરહ દૂસેર અહકામાત કો, માનને કી વજહ સે) તુમમેં સે ઈમાન વાલોં કે, ઔર જિન્હેં ઈલ્મ (દીન) દિયા ગયા હૈ ઉનકે દર્જે ખુલંદ કરેંગે. ઔર જો કુછ તુમ કરતે હો અલ્લાહ તઆલા ઉસસે બા-ખબર હૈં. (સૂરએ મુજાદલા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ٤٢]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર સચ મેં ઝૂટ કો ન મિલાઓ ઔર જાન બૂઝ કર હક કો યાની શરઈ અહકામ (હુકમો) કો ન છુપાઓ. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿اتَّامِرُوا النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنَسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [البقرة: ٤٤]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: કયા (ગઝબ હૈં કે) તુમ, લોગોં કો તો નેકી કા હુકમ કરતે હો ઔર અપની ખબર ભી નહીં લેતે હાલાંકે તુમ કિતાબ કી તિલાવત કરતે હો (જિસકા તકાઝા યે થા કે તુમ ઈલ્મ પર

અમલ કરતે)તો ફિર કયા તુમ ઇતના ભી નહીં સમજતે. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أَحَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمْ عَنْهُ﴾ (મુરુદ: ૮૮)

હઝરત શુઅબ અલ્લેહિસ્સલામ ને અપની કૌમ સે ફરમાયા:
(ઔર મૈં જિસ તરહ ઇન બાતોં કી તુમકો તાલીમ કરતા હું, ખુદ ભી તો
ઇસ પર અમલ કરતા હું) ઔર મૈં યે નહીં ચાહતા કે જિસ કામ સે તુમ્હે
મના કરું મૈં ખુદ ઉસે કરું. (સૂરએ હૂદ)

અહાદીસે નબવિયા

۱- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ مِنَ
الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا، فَكَانَ مِنْهَا نَقِيعٌ،
فَلَبَّتِ الْمَاءُ، فَانْتَبَتِ الْكَلَا وَالْعُشْبُ الْكَثِيرُ، وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ،
أَمْسَكَتِ الْمَاءَ، فَفَقَّعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا، وَأَصَابَ
مِنْهَا طَائِفَةٌ أُخْرَى، أَيْتَامَهُمْ قِيَعَانٌ لَا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلًّا، فَذَلِكَ
مَثَلُ مَنْ فُقِعَ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفَعَهُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعَلِمَ وَعَلِمَ، وَمَثَلُ مَنْ لَمْ
يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ. رواه البخاري باب

فضل من علمه علم، رقم: ૧૧

હઝરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ
તઆલા ને મુઝે જિસ ઇલ્મો હિદાયત કે સાથ ભેજા હે ઉસકી મિસાલ ઉસ
બારિશ કી તરહ હે જો કિસી ઝમીન પર ખૂબ બરસે. (ઔર જિસ ઝમીન
પર બારિશ બરસી વો ત્રીન તરહ કી થી) (૧) ઉસકા એક ટુકળા ઉમ્દા
થા જિસને પાની કો અપને અંદર જઝબ કર લિયા, ફિર ખૂબ ઘાસ ઔર
સબ્જા ઉગાયા. (૨) ઝમીન કા એક (દૂસરા) ટુકળા સખ્ત થા (જિસને
પાની કો જઝબ તો નહીં ક્રિયા લેકિન) ઉસકે ઊપર પાની જમા હો ગયા,
અલ્લાહ તઆલા ને ઇસસે ભી લોગોં કો નકા પહુંચાયા. ઉન્હોંને ખુદ ભી
પિયા, જાનવરોં કો ભી પિલાયા ઔર ખેતોં કો ભી સૈરાબ ક્રિયા. (૩) વો

બારિશ ઝમીન કે ઐસે ટુકળોં પર ભી બરસી જો ચટયલ મેદાન હી થે
જિસને ન પાની જમા ક્રિયા ઔર ન હી ઘાસ ઉગાઈ.

(ઈસી તરહ લોગ ભી ત્રીન કિસ્મ કે હોતે હૈં, પેહલી મિસાલ)
ઉસ શખ્સ કી હૈ જિસને દીન મેં સમઝ હાસિલ કી ઔર જિસ હિદાયત કો
દેકર અલ્લાહ તઆલા ને મુઝે ભેજા હૈ અલ્લાહ તઆલા ને ઉસે ઉસ
હિદાયત સે નફા પહુંચાયા, ઉસને ખુદ ભી સીખા ઔર દૂસરોં કો ભી
સિખાયા. (દૂસરી મિસાલ ઉસ શખ્સ કી હૈ જિસને ખુદ તો ફાઈદા નહીં
ઉઠાયા મગર દૂસરે લોગોં ને ઉસસે ફાઈદા હાસિલ ક્રિયા) (ત્રીસરી
મિસાલ) ઉસ શખ્સ કી હૈ જિસને ઉસકી તરફ સર ઉઠાકર ભી ન દેખા
ઔર ન અલ્લાહ તઆલા કી ઉસ હિદાયત કો કુબૂલ ક્રિયા જિસકે સાથ
અલ્લાહ તઆલા ને મુઝે ભેજા હૈ. (બુખારી)

۲- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: خَيْرُكُمْ

مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح. باب

ما جاء في تعليم القرآن. رقم ۲۹۰۷

હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: તુમમેં સબસે બેહતર શખ્સ વો હૈ જો કુર્આન શરીફ સીખે ઔર
સિખાએ. (તિરમિઝી)

۳- عَنْ بَرِيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ

قَرَأَ الْقُرْآنَ وَتَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِهِ أَلَيْسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَاجًا مِنْ نُورٍ ضَوْؤُهُ

مِثْلُ ضَوْءِ الشَّمْسِ، وَيُكْفَى وَالَّذِي هُلِكَ لَا يَقُومُ بِهِمَا الدُّنْيَا،

فَيَقُولَانِ بِمَا كُنِينَا هَذَا؟ فَيَقَالُ بِأَخَذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ. رواه الحاكم

وقال: هذا حديث صحيح على شرط مسلم يعرجاه ووافقه الذهبي ۱/ ۶۸

હઝરત બુરૈદા અસ્લમી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત
કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જો શખ્સ કુર્આન શરીફ પઞ્હે, ઉસે સીખે ઔર ઉસ પર અમલ
કરે ઉસકો કયામત કે દિન તાજ પેહનાયા જાએગા જો નૂર કા બના હુવા

હોગા, ઉસકી રૌશની સૂરજ કી રૌશની કી તરહ હોગી. ઉસકે વાલિદૈન (માં બાપ) કો એસે દો જોળે પેહનાએ જાએંગે કે તમામ દુનિયા ઉસકા મુકાબ્લા નહીં કર સકતી. વો અઝ કરેંગે: યે જોળે હમેં કિસ વજહ સે પેહનાએ ગએ? ઈરશાદ હોગા: તુમ્હારે બચ્ચે કે કુઆન શરીફ પખ્હને કે બદલે મેં. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۴- عَنْ مُعَاذِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ، وَعَمِلَ بِمَا فِيهِ أَلَيْسَ وَالِدَاهُ تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ضَوْءُهُ أَحْسَنُ مِنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ فِي يَوْمِ الدُّنْيَا، لَوْ كَانَتْ فِيكُمْ قَمَا طَكْتُمْ بِالْيَدِ عَمِلَ بِهِمَا. رواه أبو داود، باب في ثواب قراءة القرآن، رقم: ۱۴۵۲

હજરત મુઆઝ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કુઆન શરીફ પખ્હે ઔર ઉસ પર અમલ કરે ઉસકે વાલિદૈન કો કયામત કે દિન એક તાજ પેહનાયા જાએગા જિસકી રૌશની સૂરજ કી રૌશની સે ભી ઝિયાદા હોગી. ફિર અગર વો સૂરજ તુમ્હારે ઘરોં મેં તુલૂઅ હો (નિકલે) (તો જિતની રૌશની વો ફેલાએગા ઉસ તાજ કી રૌશની ઉસસે ભી ઝિયાદા હોગી) તો તુમ્હારા ઉસ શખ્સ કે બારે મેં કયા ગુમાન હે-જો ખુદ કુઆન શરીફ પર અમલ કરને વાલા હો યાની જબ વાલિદૈન કે લિયે યે ઈન્આમ હે તો અમલ કરને વાલે કા ઈન્આમ ઈસસે કહીં ઝિયાદા હોગા. (અબૂ દાઉદ)

۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ غَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَقَدْ اسْتَدْرَجَ الثُّبُوءَ بَيْنَ جَنَّتَيْهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُؤْخَذُ إِلَيْهِ، لَا يَنْبَغِي لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ أَنْ يَجِدَ مَعَ مَنْ وَجَدَ، وَلَا يَجْهَلَ مَعَ مَنْ جَهَلَ، وَفِي جَوْفِهِ كَلَامُ اللَّهِ. رواه الحاكم وقال: صحيح

الإسناد، الترغيب ۲/ ۲۵۲

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ

વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને કલામુલ્લાહ શરીફ પળહા ઉસને ઉલૂમે નુબુવ્વત કો અપની પરિવર્તો કે દરમિયાન લે લિયા ગો ઉસકી તરફ વહી (ફરિશ્તે કે ઝરિયે અલ્લાહ કા હુકમ, આયત) નહીં ભેજી જાતી. હાકિઝે કુર્આન કે લિયે મુનાસિબ નહીં કે ગુસ્સા કરને વાલો કે સાથ ગુસ્સા સે પેશ આએ યા જાહિલાના સુલૂક કરને વાલો કે સાથ જહાલત કા સુલૂક કરે જબકે વો અપને અંદર અલ્લાહ તઆલા કા કલામ લિયે હુવે હૈ. (મુસ્તદરક હાકિમ, તરગીબ)

۲- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْعِلْمُ عِلْمَانِ: عِلْمٌ فِي الْقَلْبِ فَذَاكَ الْعِلْمُ النَّافِعُ، وَعِلْمٌ عَلَى اللِّسَانِ فَذَاكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى ابْنِ آدَمَ. رَوَاهُ الْحَافِظُ أَبُو بَكْرٍ الْخَطِيبُ فِي تَارِيخِهِ بِاسْتِادَ حَسَنٍ، التَّرْغِيبُ ۱/ ۱۰۳

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈલ્મ દો તરહ કા હોતા હૈ. એક વો ઈલ્મ હૈ જો દિલ મેં ઉતર જાએ, વહી ઈલ્મ નાફેઅ (નફા પહુંચાને વાલા) હૈ. ઔર દૂસરા વો ઈલ્મ હૈ જો સિર્ફ ઝબાન પર હો યાની અમલ ઔર ઈખ્લાસ સે ખાલી હો તો વો અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે ઈન્સાન કે ખિલાફ (ઉસકે મુજરિમ હોને કી) દલીલ હૈ યાની યે ઈલ્મ ઈલ્હામ દેગા કે જાનને કે બાવજૂદ અમલ કયું નહીં કિયા. (તરગીબ)

۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَةِ فَقَالَ: أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلُّ يَوْمٍ إِلَى بَطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ، فِي غَيْرِ إِيْمٍ وَلَا قُطْعٍ رَحِمٍ؟ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نُحِبُّ ذَلِكَ قَالَ: أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَفَلَاثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ؟ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ فَضْلِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ ۰۰۰۰، رَقْمٌ: ۱۸۷۳

હજરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુદ્ધ કરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ તશરીફ લાએ. હમ લોગ સુફફા મૈં બૈઠે થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમૈં સે કૌન શખ્સ ઇસકો પસંદ કરતા હૈં કે રોજાના સુબહ બાઝારે બુત્ધાન યા અકીક મૈં જાએ ઔર દો ઉમ્દા ઊંટનિયાં બગૈર કિસી ગુનાહ (મસ્લન ચોરી વગૈરા) ઔર બગૈર કતઅન્-રહમી કે (બિના નાતા તોળે) લે આએ? હમને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઇસકો તો હમમૈં સે હર શખ્સ પસંદ કરેગા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ્હારા સુબહ કે વક્ત મસ્જિદ મૈં જાકર કુર્આન કી દો આયતોં કા સીખના યા પઢના દો ઊંટનિયોં સે, ત્રીન આયતોં કા ત્રીન ઊંટનિયોં સે ઔર ચાર કા ચાર સે અફઝલ હૈં ઔર ઉન્કે બરાબર ઊંટોં સે અફઝલ હૈં. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: હદીસ કા મતલબ યે હૈં કે આયતોં કી તઅદાદ (ગિન્તી) ઊંટનિયોં ઔર ઊંટોં કી તઅદાદ સે અફઝલ હૈં મસ્લન એક આયત એક ઊંટની ઔર એક ઊંટ દોનોં સે અફઝલ હૈં.

۸- عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ يُرِدِ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا يَفْقَهُهُ فِي الدِّينِ، وَأَتَمَّا آتَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ يُعْطِي. (الحديث رواه البخاري، باب من يرد الله به خيرا ۱۰۰۰۰، رقم ۷۱)

હજરત મુઆવિયા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુદ્ધ કરમાતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા જિસ શખ્સ કે સાથ ભલાઈ કા ઈરાદા ફરમાતે હૈં ઉસે દીન કી સમજ અતા ફરમાતે હૈં. મૈં તો સિર્ફ તકસીમ કરને (બાંટને) વાલા હું, જબકે અલ્લાહ તઆલા અતા કરને વાલે હૈં (બુખારી)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કે દૂસરે જુમલા કા મતલબ યે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઇલ્મ કે તકસીમ કરને વાલે હૈં ઔર અલ્લાહ તઆલા ઉસ ઇલ્મ કી સમજ, ઉસમૈં ગૌર વ ફિક્ક ઔર ઉસકે મુતાબિક અમલ કી તૌફીક દેને વાલે હૈં. (મિરકાત)

۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: ضَمِنَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

قَالَ: اَللّٰهُمَّ عَلِّمْنِي الْكِتَابَ. رواه البخارى، باب قول النبي ﷺ اللهم علّمه

الكتاب، رقم: ۷۰

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે એક મરતબા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે અપને સીને સે લગાયા ઔર યે દુઆ દી: યા અલ્લાહ! ઇસે કુર્આન કા ઇલ્મ અતા ફરમા દીજિયે. (બુખારી)

۱- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيَثْبُتَ الْجَهْلُ، وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ، وَيُظْهَرَ

الزُّنَا. رواه البخارى، باب رفع العلم وظهور الجهل، رقم: ۸۰

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કી અલામાત (નિશાનિયો) મેં સે યે હૈ કે ઇલ્મ ઉઠા લિયા જાએગા, જહાલત આ જાએગી, શરાબ (ખુલ્લમ ખુલ્લા) પી જાએગી ઔર ઝિના ફેલ જાએગા. (બુખારી)

II- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بَيْنَا أَنَا فَأْتِمُّ أَثْنَيْ بَقْدَحٍ لَبَنٍ، فَشَرِبْتُ مِنْهُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرَّيَّ يَخْرُجُ فِي أَظْفَارِي، ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي يَغْنِي عُمَرَ قَالُوا: فَمَا أَوْلَتْهُ

يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْعِلْمُ. رواه البخارى، باب ظنين، رقم: ۷۰۰۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: મૈં એક મરતબા સો રહા થા કે (ઉસી હાલત મેં) મુઝે દૂધ કા પ્યાલા પેશ કિયા ગયા. મૈંને ઉસસે ઇતના પિયા કે મૈં અપને નાખુનો તક સે સૈરાબી (કે આસાર) નિકલતે હુવે મેહસૂસ કર રહા થા. ફિર મૈંને અપના બચા હુવા દૂધ ઉમર કો દિયા. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને દરયાફત કિયા (પૂછા) કે આપને ઇસકી કયા તાબીર કી? ઈરશાદ ફરમાયા: ઇલ્મ. યાની ઉમર રદિયલ્લાહુ

તઆલા અનહુ કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઉલૂમ મેં સે ભરપૂર હિસ્સા મિલેગા. (બુખારી)

۱۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَنْ يَشْبَعَ الْمُؤْمِنُ مِنْ خَيْرٍ يَسْمَعُهُ حَتَّى يَكُونَ مَتْنَهَا الْجَنَّةُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في فضل الفقه على العبادة رقم: ۲۶۸۶

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મોમિન ભલાઈ (યાની ઇલ્મ) સે કભી સૈર નહીં હોતા. વો ઇલ્મ કી બાતોં કો સુન કર સીખતા રહેતા હૈ (યહાં તક કે ઉસે મૌત આ જાતી હૈ) ઔર જન્મત મેં દાખિલ હો જાતા હૈ. (તિરમિઝી)

۱۳- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَبَا ذَرٍّ! لَأَنْ تَقْدُوا فَتَعْلَمَ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تُصَلِّيَ مِائَةَ رَكْعَةٍ، وَلَأَنْ تَقْدُوا فَتَعْلَمَ بَابًا مِنَ الْعِلْمِ، عَمَلٌ بِهِ أَوْ لَمْ يَفْعَلْ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ تُصَلِّيَ أَلْفَ رَكْعَةٍ. رواه ابن ماجة، باب فضل من تعلم القرآن وعلمه، رقم: ۲۱۹

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ ફરમાતે હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ઇરશાદ ફરમાયા: અબૂઝર! અગર તુમ સુબહ જાકર એક આયત કલામુલ્લાહ શરીફ કી સીખ લો તો નવાફિલ કી ૧૦૦ રકઆત સે અફઝલ હૈ ઔર અગર એક બાબ ઇલ્મ કા સીખ લો ખ્વાહ વો ઉસ વક્ત કા અમલ હો યા ન હો (મસ્લન તયમ્મુમ કે મસાઈલ) તો હઝર રકઆત નવાફિલ પછને સે બેહતર હૈ. (ઇબ્ને માજા)

۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ جَاءَ مَسْجِدِي هَذَا، لَمْ يَأْتِهِ إِلَّا لِيُخَيَّرَ بَيْنَ عِلْمِهِ أَوْ يَعْلَمَهُ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَمَنْ جَاءَ لِغَيْرِ ذَلِكَ فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى مَتَاعٍ غَيْرِهِ. رواه ابن ماجة، باب فضل العلماء، رقم: ۲۲۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો મેરી ઈસ મસ્જિદ યાની મસ્જિદે નબવી મેં સિક્ કિસી ખેર કી ખાત કો સીખને યા સિખાને કે લિયે આએ તો વો (સવાબ મેં) અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરને વાલે કે દર્જા મેં હૈ. ઓર જો ઈસકે અલાવા કિસી ઔર ગરજ સે આએ તો વો ઉસ શખ્સ કી તરહ હૈ જો દૂસરે કે સાઝો સામાન કો દેખ રહા હો (ઔર ઝાહિર હૈ કે દૂસરે કી ચીઝો કો દેખને સે અપના કોઈ ફાઈદા નહીં). (ઇબ્ને માજા)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ મેં મઝહૂરા ફઝીલત તમામ મસાજિદ (મસ્જિદો) કે લિયે હૈ કયુંકે મસાજિદ, મસ્જિદે નબવી કી તાબેઅ હૈ. (ઇન્જાહુલ-હાજહ)

۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: خَيْرُكُمْ أَحَابِسُكُمْ أَخْلَاقًا إِذَا أَفْقَهُوا. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح على شرط مسلم) ۲۹۱/۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈંને અબુલ-કાસિમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: તુમમેં સબસે બેહતર વો લોગ હૈં જો તુમમેં સબસે અચ્છો અખ્લાક (કિરદાર, કેરેક્ટર) વાલે હૈં જબકે સાથ સાથ ઉનમેં દીન કી સમઝ ભી હો. (ઇબ્ને હબ્બાન)

۱۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: النَّاسُ مَعَادُونَ كَمَعَادُونَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، فَخِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا أَفْقَهُوا (الحديث). رواه أحمد ۵۳۹/۲

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગ કાનોં (જહાં સે સોના વગેરા ઘાતે નિકલતી હૈં) કી તરહ હૈં જિસ તરહ સોને ચાંદી કી કાનેં હોતી હૈં. જો લોગ ઈસ્લામ લાને સે પેહલે બેહતર રહે વો લોગ ઈસ્લામ કે ઝમાના મેં ભી બેહતર હૈં જબકે

ઉનમેં દીન કી સમજ હો. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: ઈસ હદીસ શરીફ મેં ઈ-સાનોં કો કાનોં કે સાથ તશબીહ (મિસાલ) દી ગઈ હૈ. જિસ તરહ મુખ્તલિફ કાનોં મેં મુખ્તલિફ મઅદનિયાત હોતી હૈં, બાઝ ઝિયાદા કીમતી જૈસે સોના ચાંદી, બાઝ કમ કીમતી જૈસે ચૂના ઓર કાયલા, ઈસી તરહ મુખ્તલિફ ઈ-સાનોં મેં મુખ્તલિફ આદાત વ સિફાત (ખૂબિયાં) હોતી હૈં જિનકી વજહ સે બાઝ બિચે દર્જા કે હોતે હૈં ઓર બાઝ કમ દર્જા કે હોતે હૈં. ફિર જિસ તરહ સોના ચાંદી જબ તક કાન મેં પળા રેહતા હૈં ઉસકી કીમત વો નહીં હોતી જો કાન સે નિકલને કે બાદ હોતી હૈ, ઈસી તરહ જબ તક આદમી ફુફ કી મુલ્મત (અંધેરે) મેં છુપા રેહતા હૈં ખ્વાહ ઉસકે અંદર કિતની હી સખાવત હો, કિતની હી શુજાઅત (બહાદુરી) હો ઉસકી વો કીમત નહીં હોતી જો ઈસ્લામ લાને કે બાદ દીન કી સમજ બૂઝ હાસિલ કર લેને સે હોતી હૈ. (મઝાહિરે હક)

۱- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ عَذَا إِلَى

الْمَسْجِدِ لَا يُرِيدُ إِلَّا أَنْ يَتَعَلَّمَ خَيْرًا، أَوْ يُعَلِّمَهُ، كَانَ لَهُ كَأَجْرِ حَاجٍّ

تَامًا حَجَّتَهُ. رواه الطبرانی في الكبير ورجاله موثقون كلهم، مجمع الزوائد ۳۲۹/۱

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ખૈર (ભલાઈ) કી બાત સીખને યા સિખાને હી કે લિયે મસ્જિદ જાએ તો ઈસકા સવાબ ઉસ હાજી કે સવાબ કી તરહ હૈ જિસકા હજ કામિલ (મુકમ્મલ, પૂરા) હો. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: عَلِّمُوا وَيَسْرُوا وَلَا

تَعْسَرُوا (الحديث). رواه أحمد ۲۸۳/۱

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગોં કો (દીન) સિખાઓ, ઉનકે સાથ આસાની કા બરતાવ કરો ઓર સખ્તી કા બરતાવ ન કરો. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ مَرَّ بِسُوقِ الْمَدِينَةِ فَوَقَفَ عَلَيْهَا
 قَالَ: يَا أَهْلَ السُّوقِ مَا أَعْجَزَكُمْ؟ قَالُوا: وَمَا ذَاكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ:
 ذَاكَ مِيرَاثُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْسَمُ، وَأَنْتُمْ هَهُنَا، أَلَا تَذْهَبُونَ
 فَتَأْخُذُونَ نَصِيبَكُمْ مِنْهُ؟ قَالُوا: وَآيِنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي الْمَسْجِدِ،
 فَخَرَجُوا سِرَاعًا، وَوَقَفَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَهُمْ حَتَّى رَجَعُوا، فَقَالَ لَهُمْ: مَا
 لَكُمْ؟ قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! فَقَدْ آتَيْنَا الْمَسْجِدَ فَدَخَلْنَا فَلَمْ نَرِ فِيهِ شَيْئًا
 يَقْسَمُ! فَقَالَ لَهُمْ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَمَا رَأَيْتُمْ فِي الْمَسْجِدِ أَحَدًا؟ قَالُوا:
 بَلَى! رَأَيْنَا قَوْمًا يُصَلُّونَ، وَقَوْمًا يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، وَقَوْمًا يَتَذَكَّرُونَ
 الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ، فَقَالَ لَهُمْ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَتَحْكُمُ فَذَاكَ مِيرَاثُ
 مُحَمَّدٍ ﷺ. رواه الطبرانی في الاوسط واسناده حسن، مجمع الزوائد ۳۳۱/۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ એક મરતબા મદીના કે બાઝાર સે ગુઝરતે હુવે ઠહર ગએ ઔર ફરમાયા: બાઝાર વાલો! તુમ્હે કિસ ચીઝ ને આજિઝ બના દિયા? લોગોં ને પૂછા: અબૂ હુરૈરા કયા બાત હૈ? આપ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા: તુમ યહાં બેઠે હો ઔર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી મીરાસ તકસીમ હો રહી (વિરસા બટ રહા) હૈ, કયા તુમ જાકર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી મીરાસ સે અપના હિસ્સા લેના નહીં ચાહતે? લોગોં ને પૂછા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી મીરાસ કહાં તકસીમ હો રહી હૈ? આપને ફરમાયા: મસ્જિદ મેં. લોગ દોબે હુવે મસ્જિદ મેં ગએ. અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ લોગોં કે વાપસ આને કે ઈન્તિઝાર મેં વહીં ઠેહરે રહે યહાં તક કે લોગ વાપસ આ ગએ. આપ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને પૂછા: કયા બાત હુઈ કે તુમ વાપસ આ ગએ? ઉન્હોંને અર્ઝ કિયા: અબૂ હુરૈરા હમ મસ્જિદ મેં ગએ, જબ હમ મસ્જિદ મેં દાખિલ હુવે તો હમને વહાં કોઈ ચીઝ તકસીમ હોતી હુઈ નહીં દેખી. હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ઉનસે પૂછા: તુમને મસ્જિદ મેં કિસી કો નહીં દેખા? ઉન્હોંને અર્ઝ કિયા: જી હાં, હમને કુછ લોગોં કો દેખા કે વો નમાઝ પળહ રહે થે,

कुछ लोग कुआने करीम की तिलावत कर रहे थे और कुछ लोग डलाल व डराम का मुजाकरा कर रहे थे। उजरत अबू हुसैरा रदियल्लाहु तआला अन्दु ने इरमाया: तुम पर अइसोस है, यही तो रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भीरास है। (तभरानी, मजमउज-जवाँद)

२०- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَعْنِي ابْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرٍ أَفْقَهُ فِي الدِّينِ، وَالْهَمَّهُ رَشْدَهُ. رَوَاهُ

الزَّيْرَوِيُّ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَرَجَّحُوا مَوْتَهُ، مَجْمَعُ الزَّوَاهِدِ ١/ ٢٢٧

उजरत अबूदुल्लाह बिन मस्जिद रदियल्लाहु तआला अन्दु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद इरमाया: जब अल्लाह तआला किसी बंदे के साथ बलाई का इरादा इरमाते हैं तो उसे दीन की समज अता इरमाते हैं और सहीद भात उसके दिल में डालते हैं। (बजजार, तभरानी, मजमउज-जवाँद)

२१- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ إِذْ أَقْبَلَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ، فَأَقْبَلَ ابْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَذَهَبَ وَاحِدٌ، قَالَ: قَوْلُكَمَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَوْلًا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةً فِي الْحَلْفَةِ فَجَلَسَ فِيهَا، وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ، وَأَمَّا الثَّالِثُ فَادْبَرَ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَلَى النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ؟ أَمَا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَأَوَاهُ اللَّهُ إِلَيْهِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَاعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بَابُ مَنْ قَعَدَ حَيْثُ يَنْتَهِي بِهِ الْمَجْلِسُ. ١٠٠٠. رقم: ٦٦

उजरत अबू वाकिद लैसी रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के ओक मरतबा रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम मस्जिद में तशरीफ इरमा थे और लोग भी आपके पास मौजूद थे। तने में तीन आदमी आये। दो रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की तरफ मुतवज्जे हुवे और ओक थला गया। वो दोनों रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास जणे हो गये। उनमें

સે એક સાહબ કો હલ્કા (ગિરોહ, મજલિસ) મેં ખાલી જગહ નઝર આઈ વો ઉસ જગહ બેઠ ગએ, દૂસરે સાહબ લોગોં કે પીછે બેઠ ગએ ઔર તીસરા આદી (જેસે કે ઊપર ગુઝરા) પુશત (પીઠ) ફેર કર ચલા ગયા. જબ રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હલ્કા સે ફારિગ હુવે તો ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમહેં ઉન તીન આદમિયોં કે બારે મેં ન ખતલાઉં? એક ને તો અલ્લાહ તઆલા કે પાસ અપની જગહ બનાઈ યાની હલ્કા મેં બેઠ ગયા તો અલ્લાહ તઆલા ને ઉસે (અપની રહમત મેં) જગહ દે દી. દૂસરે ને (હલ્કે કે અંદર બેઠને મેં) શર્મ મહસૂસ કી તો અલ્લાહ તઆલા ને ભી ઉસકે સાથ હયા કા મામલા ફરમાયા યાની અપની રહમત સે મહરૂમ ન ફરમાયા, ઔર તીસરે ને બેરુખી કી, અલ્લાહ તઆલા ને ભી ઉસસે બેરુખી કા મામલા ફરમાયા. (બુખારી)

۲۲- عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَأْتِيَكُمْ رِجَالٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ يَتَعَلَّمُونَ، فَإِذَا جَاؤُوكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا قَالَ: لَكَانَ أَبُو سَعِيدٍ إِذَا رَأَا قَالَ: مَرْحَبًا بِوَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. رواه الترمذی، باب ما جاء في الاستيعاب

..... ૪૧૦૧

હઝરત અબૂ હારૂન અબ્દી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હે કે હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ ફરમાયા: તુમહારે પાસ લોગ મશરિક (પૂરબ) કી જાનિખ સે દીન કા ઈત્તમ સીખને આઅંગે. લિહાઝા જબ વો તુમહારે પાસ આઅે તો ઉનકે સાથ ભલાઈ કા મામલા કરના. હઝરત અબૂ સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે શાગિર્દ અબૂ હારૂન અબ્દી કેહતે હેં કે જબ હઝરત અબૂ સઈદ હમેં દેખતે તો ફરમાતે: ખુશ આમદીદ ઉન લોગોં કો જિનકે બારે મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમેં વસિયત ફરમાઈ. (તિરમિઝી)

۲۳- عَنْ وَالِدَةَ بْنِ الْأَمْثَقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حَلَبَ عِلْمًا فَأَفْرَسَهُ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ كِفْلَيْنِ مِنَ الْآخِرِ، وَمَنْ حَلَبَ

عِلْمًا فَلَمْ يُذِرْكُهُ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ كِفْلًا مِنَ الْآخِرِ. رواه الطبرانی في الكبير

ورجاله موثقون، مجمع الزوائد ۱/ ۳۳۰

હઝરત વાસિલા બિન અસ્કઅ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ઈલ્મ કી તલાશ મેં લગે ફિર ઉસકો હાસિલ ભી કરલે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે દો અજર લિખ દેતે હૈં. ઓર જો શખ્સ ઈલ્મ કા તાલિબ (ચાહને વાલા) હો લેકિન ઉસકો હાસિલ ન કર સકે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે એક અજર લિખ દેતે હૈં. (તખરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۴- عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ الْمُرَادِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ مُتَكِيٌّ عَلَى بُرْدٍ لَهُ أَخْمَرٌ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي جُنْتُ أَطْلُبُ الْعِلْمَ، فَقَالَ: مَرْحَبًا بِطَالِبِ الْعِلْمِ، إِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ لَتَحْقُقَهُ الْمَلَائِكَةُ بِأَخْبَرِهَا، ثُمَّ يَرْكَبُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا حَتَّى يَبْلُغُوا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مِنْ مَحَبَّتِهِمْ لِمَا يَطْلُبُ. رواه الطبرانی في

الكبير ورجال الصحيح، مجمع الزوائد ۱/ ۳۴۳

હઝરત સફવાન બિન અસ્સાલ મુરાદી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈં નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હુવા. આપ ઉસ વકત અપની સુર્ખ (લાલ) ધારિયો વાલી ચાદર પર ટેક લગાએ તશરીફ ફરમા થે. મૈંને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં ઈલ્મ હાસિલ કરને આયા છૂં. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તાલિબે ઈલ્મ (ઈલ્મ ચાહને, સીખને વાલે) કો ખુશ આમદીદ હો! તાલિબે ઈલ્મ કો ફરિશતે અપને પરોં સે ઘેર લેતે હૈં ઓર ફિર ઈસ કસરત સે આકર ઊપર તલે જમા હોતે રેહતે હૈં કે આસમાન તક પહુંચ જાતે હૈં ઓર વો ઉસ ઈલ્મ કી મુહબ્બત કી વજહ સે એસા કરે હૈં જિસકો યે તાલિબે ઈલ્મ હાસિલ કર રહા હૈં. (તખરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۵- عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ الْحَكَمِ الصَّحَابِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ

اللَّهُ عَلَيْهِ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِلْعُلَمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا قُعِدَ عَلَى كُرْسِيِّهِ لِفَضْلِ عِبَادِهِ: إِنِّي لَمْ أَجْعَلْ عِلْمِي وَحِلْمِي فِيكُمْ إِلَّا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَغْفِرَ لَكُمْ عَلَى مَا كُنَّا فِيكُمْ وَلَا أَبَالِي. رواه الطبرانی في

الكبير ورواه ثقات، الترغيب ૧૦૧/૧

હજારત સઅલબા બિન હકમ રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન જબ અલ્લાહ તઆલા અપને બંદોં કે દરમિયાન ફેસ્લા કે લિયે અપની (શાન કે મુતાબિક) કુરસી પરતશરીફ ફરમા હોંગે તો ઉલમા સે ફરમાઓંગે: મૈને અપને ઈલ્મ ઓર હિલ્મ યાની નર્મી ઓર બદાશત સે તુમ્હેં ઈસી લિયે નવાજા થા કે મૈં ચાહતા થા કે તુમ્હારી કોતાહિયોં કે બાવજૂદ તુમસે દરગુઝર (માફ) કરૂં ઓર મુઝકો ઈસકી કોઈ પરવાહ નહીં યાની તુમ ચાહે કિતને હી બળે ગુનેહગાર હો તુમ્હેં બખશના મેરે નજદીક કોઈ બળી બાત નહીં હૈ. (તબરાની, તરગીબ)

૨૫- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طَرِيقِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أجنحتها رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ، وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالْجِنَّاتِ فِي جَوْفِ الْمَاءِ، وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ، وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوَرِّثُوا دِيْنَارًا وَلَا دِرْهَمًا، وَرَّثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحَبْطٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. رواه أبو داود، باب في فضل العلم، رقم: ૪૧૬૧

હજારત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો કાસ ઈલ્મે દીન હાસિલ કરને કે લિયે કિસી રાખ્તા પર ચલતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા ઈસકી વજહ સે ઉસે જન્નત મેં દાખ્લા કા એક સબબ (ઝરિયા) બન જાતા હૈ. ફરિશ્તે તાલિબે ઈલ્મ કી ખુશ્નૂદી કે

લિયે અપને પરોં કો બિછા દેતે હેં. આલિમ કે લિયે આસમાન વ ઝમીન કી સારી મખ્લૂકાત ઔર મછલિયાં જો પાની કે અંદર હેં સબકી સબ દુઆએ મગફિરત કરતી હેં. બિલા શુબહ આલિમ કી ફજીલત આબિદ (ઇબાદત કરને વાલે) પર ઐસી હૈ જેસે ચૌધવીં રાત કે ચાંદ કો સારે સિતારોં પર ફજીલત હૈ. બિલા શુબહ (બેશક) ઉલમા, અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ કે વારિસ હેં ઔર અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ દીનાર ઔર દિરહમ (માલ વ દૌલત) કા વારિસ નહીં બનાતે, વો તો ઇલ્મ કા વારિસ બનાતે હેં. લિહાઝા જિસ શખ્સ ને ઇલ્મે દીન હાસિલ કિયા ઉસને (ઉસ મીરાસ મેં સે) ભરપૂર હિસ્સા લિયા. (અબૂ દાઉદ)

۲۷- عَنْ أَبِي الزُّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

يَقُولُ: وَمَوْتُ (الْعَالِمِ) مُصِيبَةٌ لَا تُجْبَرُ وَتِلْمَةٌ لَا تُسَدُّ وَهُوَ نَجْمٌ

طَوِيسٌ، مَوْتُ قَبِيلَةٍ أَيْسَرُ مِنْ مَوْتِ عَالِمٍ. (وهو بعض الحديث) رواه

البيهقي في شعب الإيمان ۲/ ۲۶۴

હઝરત અબૂ ડરદા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: આલિમ કી મૌત ઐસી મુસીબત હૈ જિસકી તલાફી (ભરપાઈ) નહીં હો સકતી ઔર ઐસા નુકસાન હૈ જો પૂરા નહીં હો સકતા ઔર આલિમ ઐસા સિતારા હૈ જો (મૌત કી વજહ સે) બેનૂર હો ગયા. એક પૂરે કબીલે કી મૌત એક આલિમ કી મૌત સે કમ દર્જા કી હૈ. (બૈહકી)

۲۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ مَثَلَ الْعُلَمَاءِ

كَمَثَلِ النُّجُومِ فِي السَّمَاءِ يُهْتَدَى بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ، فَإِذَا

انْطَمَسَتِ النُّجُومُ أَوْ شَكَّ أَنْ تَضِلَّ الْهَدَاةُ. رواه أحمد ۳/ ۱۵۷

હઝરત અનસ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઉલમા કી મિસાલ ઉન સિતારોં કી તરહ હૈ જિનસે ખુશકી ઔર તરી (સૂખે ઔર ગીલે) કે અંધેરોં મેં રહનુમાઈ હાસિલ કી જાતી હૈ. જબ

સિતારે બેનૂર હો જાતે હૈં તો ઈસ બાત કા ઈમકાન (મૌકા, ચાન્સ) હોતા હૈં કે રાસ્તા ચલને વાલે ભટક જાએ. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: મુરાદ યે હૈં કે ઉલમા કે ન હોને સે લોગ ગુમરાહ હો જાતે હૈં.

۲۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَقِيهٌ أَشَدُّ

عَلَى الشَّيْطَانِ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب باب

ما جاء في فضل الفقه على العبادة، رقم: ۲۶۸۱

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એક આલિમે દીન શૈતાન પર એક હઝાર આબિદોં સે ઝિયાદા સખ્ત હૈ. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કા મતલબ યે હૈં કે શૈતાન કે લિયે એક હઝાર આબિદોં કો ધોકા દેના આસાન હૈ, પૂરે દીન કી સમજ રખને વાલે એક આલિમ કો ધોકા દેના મુશ્કિલ હૈ.

۳۰- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ذَكَرَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ

رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا: عَابِدٌ وَالْآخَرُ عَالِمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَضَّلُ

الْعَالِمُ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ حَتَّى الثَّمَلَةِ فِي

جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحَوْتَ لَيُصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ. رواه

الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب صحيح، باب ما جاء في فضل الفقه على

العبادة، رقم: ۲۶۸۵

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને દો આદમિયોં કા ઝિક કિયા ગયા જિનમેં એક આબિદ (ઈબ્રાદત કરને વાલા) થા ઔર દૂસરા આલિમ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આલિમ કી ફઝીલત આબિદ પર ઐસી હૈ જેસે મેરી ફઝીલત

તુમમેં સે એક મામૂલી શખ્સ પર. ઉસકે બાદ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગોં કો ભલાઈ સિખલાને વાલે પર અલ્લાહ તઆલા, ઉન્કે ફરિશ્તે, આસમાન ઓર ઝમીન કી તમામ મખ્લૂકાત યહાં તક કે ચ્યુંટી અપને બિલ મેં ઓર મછલી (પાની મેં અપને અપને અંદાઝ મેં) રહમત ભેજતી ઓર દુઆએ કરતી હેં. (તિરમિઝી)

૩૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: الْإِنَّا الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا ذِكْرُ اللَّهِ وَمَا وَالَاهُ وَعَالِمٌ أَوْ مُتَعَلِّمٌ. رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن غريب. باب منه حديث إن الدنيا

ملعونة، رقم: ૨૪૪૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: ગૌર સે સુનો! દુનિયા ઓર દુનિયા મેં જો કુછ હે વો અલ્લાહ તઆલા કી રહમત સે દૂર હે, અલ્બત્તા અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક ઓર વો ચીઝેં જો અલ્લાહ તઆલા સે કરીબ કરેં (યાની નેક અમલ) ઓર આલિમ ઓર તાલિબે ઈલ્મ, કે યે સબ ચીઝેં અલ્લાહ તઆલા કી રહમત સે દૂર નહીં હેં. (તિરમિઝી)

૩૨- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: أَعْدُو عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا أَوْ مُسْتَمِعًا أَوْ مُجِبًّا وَلَا تَكُنِ الْخَامِسَةَ فَتَهْلِكَ وَالْخَامِسَةُ أَنْ تَبْغِضَ الْعِلْمَ وَأَهْلَهُ. رواه الطبراني في الثلاثة واليزارورجالة

موقوفون، مجمع الزوائد ૧/૨૪૪

હઝરત અબૂ બકરરહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: તુમ યા તો આલિમ બનો, યા તાલિબે ઈલ્મ બનો, યા ઈલ્મ તવક્કુલ સે સુનને વાલે બનો, યા ઈલ્મ ઓર ઈલ્મ વાલોં સે મુહબ્બત કરને વાલે બનો (ઇન ચાર કે અલાવા) પાંચવીં કિસ્મ કે મત બનો વરના હલાક હો જાઓગે. પાંચવીં કિસ્મ યે હે કે તુમ ઈલ્મ ઓર ઈલ્મ વાલોં સે બુઝ (જલન) રખો. (તબરાની, બઝઝાર, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۳۳- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٍ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَى مَلَائِكَةٍ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٍ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيَعْلَمُهَا. رواه البخاري،

باب اتفاق المال في حقه، رقم: ۱۴۰۹

उत्तरत छप्ने मस्विद रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हें के मैने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये छरशाह इरमाते हुवे सुना: उसद (जलन) हो शप्सों के अलावा किसी पर जाछल नहीं, यानी अगर उसद करना किसी पर जाछल होता तो ये हो शप्स जैसे थे के छन पर जाछल होता. अेक वो शप्स जिसको अल्लाह तआला ने माल दिया हो और वो उसे अल्लाह तआला की रजा वाले कामों में जर्य करता हो, दूसरे वो जिसको अल्लाह तआला ने छल्म अता इरमाया और वो उसके मुताबिक इस्ते करता हो और उसे दूसरों को सिभाता हो. (बुभारी)

۳۴- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَنْدَرُ كَتِفِيهِ إِلَى رُكْبَتِيهِ، وَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَمَا تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ، فَإِنَّهُ يَرَاكَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ،

યકીન રખ્ખો. ઉસ શખ્સ ને અર્જ કિયા: આપને સય કરમાયા. ફિર ઉસ શખ્સ ને અર્જ કિયા: મુઝે બતાઈયે કે એહસાન કયા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એહસાન યે હૈ કે તુમ અલ્લાહ તઆલા કી ઈબાદત ઔર બંદગી ઈસ તરહ કરો ગોયા તુમ અલ્લાહ તઆલા કો દેખ રહે હો ઔર અગર યે કેફિયત નસીબ ન હો તો ફિર ઈતના તો ધ્યાન મેં રખ્ખો કે અલ્લાહ તઆલા તુમ્હેં દેખ રહે હૈં. ફિર ઉસ શખ્સ ને અર્જ કિયા: મુઝે કયામત કે બારે મેં બતાઈયે (કે કબ આએગી?) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ બારે મેં જવાબ દેને વાલા, સવાલ કરને વાલે સે ઝિયાદા નહીં જાનતા યાની ઈસ બારે મેં મેરા ઈત્તમ તુમસે ઝિયાદા નહીં. ઉસ શખ્સ ને અર્જ કિયા: ફિર મુઝે ઉસકી કુછ નિશાનિયાં હી બતા દીજિયે! આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (ઉસકી એક નિશાની તો યે હૈ કે) બાંદી અપની માલિકા કો જનેગી ઔર (દૂસરી નિશાની યે હૈ કે) તુમ દેખોગે કે જિનકે પાંચ મેં જૂતા ઔર જિસ્મ પર કપળા નહીં હૈ, ફકીર હૈં, બકરિયાં ચરાને વાલે હૈં વો બળી બળી ઈમારતેં બનાને મેં એક દૂસરે પર બાઝી લે જાને કી કોશિશ કરેંગે. હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં ફિર વો શખ્સ ચલા ગયા. મૈને કુછ દેર તવક્કુફ કિયા (રુકા) (ઔર આને વાલે શખ્સ કે બારે મેં દરયાફત નહીં કિયા) ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ખુદ હી મુઝસે પૂછા: ઉમર! જાનતે હો યે સવાલાત કરને વાલા શખ્સ કૌન થા? મૈને અર્જ કિયા: અલ્લાહ ઔર ઉનકે રસૂલ હી ઝિયાદા જાનતે હૈં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યે જિબ્રઈલ યે જો તુમ્હારે પાસ તુમ્હારા દીન સિખાને કે લિયે આએ થે. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ મેં કયામત કી નિશાનિયોં મેં બાંદી કા અપની માલિકા કો જનને કા એક મતલબ યે હૈ કે કયામત કે કરીબ વાલિદેન (માં બાપ) કી નાફરમાની આમ હો જાએગી યહાં તક કે લગકિયાં જિનકી તબીઅત મેં માઓં કી ઈતાઅત (ફરમાં-બરદારી, માનના) ઝિયાદા હોતી હૈ વો બી ન સિફ યે કે માઓં કી નાફરમાન હો જાએગી બલ્કે ઉલ્ટા ઉન પર ઈસ તરહ હુકમ ચલાએગી જિસ તરહ એક માલિકા અપની બાંદી પર હુકમ ચલાતી હૈ. ઈસી કો રસૂલુલ્લાહ

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કુર્આન સીખો ઓર લોગોં કો સિખાઓ, ઈલ્મ સીખો ઓર લોગોં કો સિખાઓ, ફર્જ અહકામ સીખો ઓર લોગોં કો સિખાઓ કયુંકે મૈં દુનિયા સે ઉઠા લિયા જાઊંગા ઓર ઈલ્મ ભી અન્કરીબ (જલ્દ હી) ઉઠા લિયા જાએગા. યહાં તક કે દો શખ્સ એક ફર્જ હુકમ કે બારે મૈં ઇખ્તિલાફ કરેંગે ઓર (ઈલ્મ કે કમ હો જાને કી વજહ સે) કોઈ એસા શખ્સ નહીં મિલેગા જો ઉનકો ઉસ ફર્જ હુકમ કે બારે મૈં સહીહ ખાત બતાદે. (બૈહકી)

૩૮- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اخْتَدُوا مِنَ الْعِلْمِ قَبْلَ أَنْ يَقْبِضَ الْعِلْمُ وَقَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ الْعِلْمُ.

(الحديث) رواه أحمد ૧૧૧/૫

હઝરત અબૂ ઉમામા બાહિલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગો! ઈલ્મ કે વાપસ લિયે જાને ઓર ઉઠા લિયે જાને સે પેહલે ઈલ્મ હાસિલ કરલો. (મુસ્નદે અહમદ)

૩૮- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ، عِلْمًا عَلَّمَهُ وَنَشَرَهُ، وَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ أَوْ بَيْتًا لِبَنِي السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحِّهِ وَحَيَاتِهِ، يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ. رواه ابن ماجه، باب ثواب معلم الناس الخير، رقم: ૧૬૧

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મોમિન કે મરને કે બાદ જિન આમાલ કા સવાબ ઉસકો મિલતા રેહતા હૈં ઉનમૈં એક તો ઈલ્મ હૈં જો કિસી કો સિખાયા ઓર ફેલાયા હો, દૂસરા સાલિહ (નેક) ઔલાદ હૈં જિસકો છોળા હો, ત્રીસરા કુર્આન શરીફ હૈં જો મીરાસ મૈં છોળ ગયા હો, ચૌથા મસ્જિદ હૈં જો બના ગયા હો, પાંચવાં મુસાફિરખાના હૈં જિસકો ઉસને તામીર કિયા હો, છઠ્ઠા નહર હૈં જિસકો

उसने ज़ारी किया हो, सांतवां वो सदका डे जिसको अपनी जिंदगी और सिलत में ठस तरह दे गया हो के मरने के बाद उसका सवाज मिलता रहे (मस्लम पक्क की शकल में सदका कर गया हो). (होने माजा)

۳۹- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ
أَعَادَهَا ثَلَاثًا حَتَّى تَفْهَمَ (الحديث) رواه البخاري، باب من أعاد

أُحَدِّثُ . . . رقم: ٩٥

હજરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અમ્મુ ફરમાતે હૈં કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ કોઈ બાત ઈરશાદ ફરમાતે તો ઉસકો ત્રીન મરતબા દુહરાતે તાકે (ઉસ બાત કો) સમજ લિયા જાએ. (બુખારી)

ફાઈદા: મતલબ એ છે કે જબ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કોઈ અહમ બાત ઈરશાદ ફરમાતે તો ઉસ બાત કો ત્રીન મરતબા દુહરાતે તાકે લોગ અચ્છી તરફ સમજ લે. (મજાહિરે હક)

۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَامِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ

أَصْلُوا. رواه البخاري، باب كيف يقبض العلم؟ رقم: ١٠٠١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુનાઃ અલ્લાહ તઆલા ઈલ્મ કો (આખરી જમાને મેં) ઈસ તરહ નહીં ઉઠાએંગે કે લોગોં (કે દિલ વ દિમાગ) સે ઉસે પૂરે તૌર પર નિકાલ લેં બલકે ઈલ્મ કો ઈસ તરહ ઉઠાએંગે કે ઉલમા કો એક એક કરકે ઉઠાતે રહેંગે યહાં તક કે જબ કોઈ આલિમ બાકી નહીં રહેગા તો લોગ ઉલમા કે બજાએ જાહિલોં કો અપના સરદાર બના લેંગે, ઉનસે મસ્અલે પૂછે જાએંગે ઓર વો ઈલ્મ કે બઝેર ફત્વા દેંગે. નતીજા યે હોગા કે ખુદ તો ગુમરાહ થે હી દૂસરોં કો ભી ગુમરાહ કર દેંગે. (બુખારી)

۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ يَبْغِضُ كُلَّ جَفْظَرِيٍّ جَوَّازٍ سَخَابٍ بِالسَّوَابِ، جِنْفَةٍ بِاللَّيْلِ، جَمَارٍ بِالنَّهَارِ، عَالِمٍ بِأَمْرِ الدُّنْيَا، جَاهِلٍ بِأَمْرِ الْآخِرَةِ. رواه ابن حبان (واسناده صحيح على شرط مسلم) ۲۷۴/۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઉસ શખ્સ સે નફરત કરતે હૈ જો સખ્ત મિઝાજ હો, ઝિયાદા ખાને વાલા હો, બાઝારોં મેં ચીખને વાલા હો, રાત મેં મુદ્દાં કી તરહ (પળા સોતા રેહતા) હો, દિન મેં ગધે કી તરહ (દુન્યાવી કામોં મેં હી ફંસા રેહતા) હો, દુનિયા કે મામલાત કા જાનને વાલા ઓર આખિરત કે ઉમૂર (કામોં, હુકમોં) સે બિલ્કુલ જાહિલ હો. (ઇબ્ને હબ્બાન)

۳۲- عَنْ يَزِيدَ بْنِ سَلَمَةَ الْجُعْفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ مِنْكَ حَدِيثًا كَثِيرًا أَخَافُ أَنْ يَنْسِيَ أَوَّلَهُ آخِرُهُ فَحَدَّثْنِي بِكَلِمَةٍ تَكُونُ جَمَاعًا، قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ فِيمَا تَعْلَمُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث ليس إسناده متصل وهو عندی مرسل، باب ما جاء في فضل الفقه

على العبادة، رقم: ۲۶۸۳

હઝરત યઝીદ બિન સલમા જુઅફી રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈ કે મૈને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈને આપસે કઈ હદીસે સુની હૈં મુઝે ઇસ બાત કા ડર હૈ કે આખરી હદીસેં તો મુઝે યાદ રહેં ઓર પેહલી હદીસેં યાદ ન રહે, મુઝે ઇસલિયે કોઈ જામિઅ (મુકમ્મલ, પક્કી) બાત ઇરશાદ ફરમા દે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિન ઉમૂર કા તુમ્હે ઇલ્મ હૈં ઉનકે બારે મેં અલ્લાહ તઆલા સે ડરતે રહો યાની અપને ઇલ્મ કે મુતાબિક અમલ કરો. (તિરમિઝી)

۳۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لِنِسْأِهِمْ الْعُلَمَاءَ وَلَا تُمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ وَلَا تَخْشَوْا بِهِ الْمَجَالِسَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، قَالَ النَّارُ. رواه ابن ماجه، باب الإلتفاع بالعلم

والعمل به، رقم: ૨૦૬

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉલમા પર બળાઈ જતાને, બેવકૂફોં સે ઝગળને યાની નાસમઝ અવામ સે ઉલઝને ઔર મજલિસેં જમાને કે લિયે ઇલ્મ હાસિલ ન કરો. જો શખ્સ ઔસા કરે ઉસકે લિયે આગ હે આગ. (ઇબ્ને માજા)

ફાઈદા: “ઇલ્મ કો મજલિસેં જમાને કે લિયે હાસિલ ન કરો” ઇસ જુમલે કા મતલબ યે હૈં કે ઇલ્મ કે ઝરિયે સે લોગોં કો અપની ઝાત કી તરફ મુતવજ્જે ન કરો.

૩૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ سُئِلَ عَنْ عِلْمٍ فَكْتَمَهُ الْجَمَّةُ اللَّهُ يَلْجَأُ مِنْ نَارِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. رواه أبو داود، باب

کرامیة منع العلم، رقم: ૩૬૦૮

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ સે ઇલ્મ કી કોઈ બાત પૂછી જાએ ઔર વો (બાવજૂદ જાનને કે) ઉસકો છુપાએ તો અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસકે મુંહ મેં આગ કી લગામ ડાલેંગે. (અબૂ દાઉદ)

૩૪- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ الْعِلْمَ ثُمَّ لَا يُحَدِّثُ بِهِ كَمَثَلِ الَّذِي يَكْتُمُ الْكُزَّ ثُمَّ لَا يَنْفِقُ مِنْهُ. رواه الطبرانی في الأوسط وفي إسناده ابن لهيعة، الترغيب ૧/૧૨૧

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસ શખ્સ કી મિસાલ જો ઇલ્મ સીખતા હૈં ફિર લોગોં કો નહીં સિખાતા ઉસ શખ્સ કી તરફ હૈં જો ખઝાના જમા કરતા હૈં ફિર ઉસમેં સે ખર્ચ નહીં કરતા. (તખરાની, તરગીબ)

૩૫- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ
نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا. (ومر قطعة من الحديث)

رواه مسلم، باب في الادعية، رقم: 1906

હઝરત ઝૈદ બિન અરકમ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત છે કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ યે હુઆ કિયા કરતે થે:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا
تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا

“યા અલ્લાહ! મૈં આપસે પનાહ માંગતા હું એસે ઈલ્મ સે જો નફા ન દે
ઔર એસે દિલ સે જો ન ડરે ઔર એસે નફસ સે જો સૈર ન હો (ન ભરે)
ઔર એસી હુઆ સે જો કુબૂલ ન હો”. (મુસ્લિમ)

۳۷- عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَ
عَنْ عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ آيِنٍ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ وَعَنْ
جَسَدِهِ فِيمَا أَتْلَاهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب في القيامة،

رقم: 2417

હઝરત અબૂ બરઝા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત
કે દિન આદમી કે દોનો કદમ ઉસ વક્ત તક (હિસાબ કી જગહ સે) નહીં
હટ સકતે જબ તક ઉસસે ઈન ચીજોં કે બારે મેં પૂછ ન લિયા જાએ:
અપની ઉમ્મ કિસ કામ મેં ખર્ચ કી? અપને ઈલ્મ પર કયા અમલ કિયા?
માલ કહાં સે કમાયા ઔર કહાં ખર્ચ કિયા? અપની જિસ્માની કુવ્વત
(જિસ્મ કી તાકત) કિસ કામ મેં લગાઈ? (તિરમિઝી)

۳۸- عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَزْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ:
عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَثَلُ الَّذِي يَعْلَمُ النَّاسَ الْخَيْرَ وَيَنْسَى نَفْسَهُ
كَمَثَلِ السَّرَاجِ يُضِيءُ لِلنَّاسِ وَيُخْرِقُ نَفْسَهُ. رواه الطبرانی في الكبير

إسناده حسن انشاء الله تعالى، الترغيب ١/٢٢٦

હઝરત જુન્દુબ બિન અબ્દુલ્લાહ અઝદી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસ શખ્સ કી મિસાલ જો લોગોં કો ખૈર કી બાત સિખાએ ઔર અપને આપકો ભુલાદે (ખુદ અમલ ન કરે) ઉસ ચરાગ કી સી હૈ જો લોગોં કે લિયે રૌશની કરતા હૈ લેકિન ખુદ કો જલા દેતા હૈ. (તખરાની, તરગીબ)

٣٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: رُبَّ حَامِلٍ فِيهِ غَيْرُ فَيِّقَةٍ، وَمَنْ لَمْ يَنْفَعُهُ عِلْمُهُ ضَرَّةَ جَهْلِهِ، إِقْرَأِ الْقُرْآنَ مَا نَهَاكَ، فَإِنْ لَمْ يَنْهَكَ فَلَسْتَ تَقْرَأُ. رواه الطبراني في الكبير وفيه شهر بن حوشب وهو ضعيف وقد وثق، مجمع الزوائد ١/٤٤٠

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બાઝ ઈલ્મ રખને વાલે ઈલ્મી સમઝ બૂઝ નહીં રખતે (ઈલ્મ કે સાથ જો સમઝબૂઝ હોની ચાહિયે ઉસસે ખાલી હોતે હૈ) ઔર જિસકા ઈલ્મ ઉસે ફાઈદા ન પહુંચાએ તો ઉસકી જહાલત ઉસે નુકસાન પહુંચાએગી. કુર્આને કરીમ કો તુમ (હકીકત મેં) ઉસ વક્ત પળહને વાલે (શુમાર) હોગે જબ તક કે વો કુર્આન તુમહેં (ગુનાહોં ઔર બુરાઈયોં સે) રોકતા રહે ઔર અગર વો તુમહેં ન રોકે તો તુમ ઉસકો હકીકત મેં પળહને વાલે હી નહીં. (તખરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

٥٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَامَ لَيْلَةً بِمَكَّةَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: اَللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتَ؟ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَامَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَكَانَ أَوَّامًا، فَقَالَ: اَللَّهُمَّ نَعَمْ، وَخَرَضْتُ وَ جَهَدْتُ وَ نَصَحْتُ، فَقَالَ: لِيُظْهَرَ الْإِيمَانُ حَتَّى يُرَدَّ الْكُفْرُ إِلَى مَوَاطِنِهِ، وَ لَتُخَاضَنَّ الْبَحَارُ بِالْإِسْلَامِ، وَلَيَاتَيْنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَتَعَلَّمُونَ فِيهِ الْقُرْآنَ يَتَعَلَّمُونَهُ وَ يَقْرَأُوهُ وَ يَقُولُونَ: لَقَدْ قَرَأْنَا وَ

عَلِمْنَا، فَمَنْ ذَا الَّذِي هُوَ خَيْرٌ مِنَّا؟ (ثُمَّ قَالَ لِأَصْحَابِهِ) فَهَلْ لِي
أَوْلِيكَ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَوْلِيكَ؟ قَالَ: أَوْلِيكَ
مِنْكُمْ وَأَوْلِيكَ وَقَوْدُ النَّارِ. رَوَاهُ الطِّرَافِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ إِلَّا أَنَّهُ بَشَّرَ
الْحَارِثَ الْخَطْمِيَّةَ النَّابِغَةَ لَمْ أَرِ مِنْ وَثَقِهَا وَلَا جَرَحِهَا، مَجْمَعُ الزُّوَاهِدِ ١/١٩١ طَبْعُ مَرْسَلَةٍ
الْمَعَارِفِ، بِرِوَايَةِ مُتَقَبُولَةٍ، تَقَرُّبُ التَّهْنِيبِ

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन अब्बास रदियल्लाहु अन्हुमा
रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अक रात
भक्का मुकर्रमा में पड़े हुवे और तीन मरतबा ये ईरशाह फरमाया: अय
अल्लाह! क्या मैंने पहुंचा दिया? उत्तरत उमर रदियल्लाहु तआला
अन्हु जो बहुत (जियादा अल्लाह तआला की बारगाह में) आह व
जारी करने (रोने धोने) वाले थे, उह्ने और अर्ज किया: ओ हां (मैं
अल्लाह तआला को गवाह बनाता हूं के आपने पहुंचा दिया) आपने
लोगों को ईस्लाम के लिये पूज उमारा और आपने ईसके लिये पूज
कोशिश की और नसीहत फरमाई, तो आप सल्लल्लाहु अलैहि
वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: ईमान ज़र गाबिज होकर (छा कर,
छत कर) रहोगा यहां तक के कुछ को उसके ठिकानों की तरफ लौटा दिया
जाये, और यकीनन तुम ईस्लाम को फैलाने के लिये समुन्दर का सफर
भी करोगे और लोगों पर ज़र ऐसा जमाना आयेगा जिसमें लोग
कुआने करीम सीभेंगे, उसकी तिलावत करेंगे और कहेंगे: हमने पण्ड
लिया और जान लिया, अब हमसे बेहतर कौन होगा? (नबिये करीम
सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया) क्या उन लोगों में
कोई भैर हो सकती है? यानी उनमें ज़रा बराबर भी भैर नहीं है और
दावा है के हमसे बेहतर कौन है. सहाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम
ने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! ये कौन लोग हैं? ईरशाह फरमाया: ये
लोग तुम ही में से होंगे यानी ईसी उम्मत में से होंगे और ये ही लोग
होज्ज का र्छधन (जलने वाली चीजें) हैं. (तबरांनी, मज्मउज्ज-जवाईद)

٥١- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ بَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
نَتَذَاكَرُ بَيِّنَاتٍ وَنَتَرَعُّ هَذَا بَيِّنَةً وَنَتَرَعُّ هَذَا بَيِّنَةً فَخَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ

اللَّهُ عَلَيْهِ كَأَنَّمَا يُفْقَأُ فِي وَجْهِهِ حَبُّ الرُّمَانِ فَقَالَ يَا هَؤُلَاءِ بَهَذَا
بِعِثْتُمْ أَمْ بِهَذَا أَمَرْتُمْ؟ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كَقَارَا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ
بَعْضٍ. رواه الطبرانی فی الأوسط ورجاله ثقات صحیح الروائد ۳۸۹/۱

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે
હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે દરવાજે કે પાસ બેઠે
હુવે આપસમેં ઈસ તૌર પર મુઝાકરા (બાતચીત, બહસ) કર રહે થે કે
એક શખ્સ એક આયત કો ઔર દૂસરા શખ્સ દૂસરી આયત કો અપની
દલીલ મેં પેશ કરતા (ઈસ તરહ ઝગળે કી સી શકલ બન ગઈ) ઈતને મેં
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ તશરીફ લાએ, આપકા ચેહરા
મુબારક (ગુસ્સા મેં) એસા સુર્ખ (લાલ) હો રહા થા ગોયા આપકે ચેહરએ
મુબારક પર અનાર કે દાને નિયોળ દિયે ગએ હૌં. આપ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગો! કયા તુમ ઈસ (ઝગળે) કે
લિયે દુનિયા મેં ભેજે ગએ હોયા તુમ્હેં ઈસકા હુકમ દિયા ગયા હે? મેરે
ઈસ દુનિયા સે જાને કે બાદ ઝગળને કી વજહ સે એક દૂસરે કી ગરદનેં
માર કર કાફિર ન બન જાના (કે યે અમલ કુફ તક પહુંચા દેતા હૈ).
(તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِنَّمَا الْأُمُورُ ثَلَاثَةٌ: أَمْرٌ تَبَيَّنَ لَكَ رُشْدُهُ
فَاتَّبِعْهُ، وَأَمْرٌ تَبَيَّنَ لَكَ غَيْبُهُ فَاجْتَنِبْهُ، وَأَمْرٌ اخْتَلَفَ فِيهِ قَرَدُهُ إِلَى
عَالِيهِ. رواه الطبرانی فی الكبير ورجاله موثقون، صحیح الروائد ۳۹۰/۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા
અન્હુમા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ
કરતે હૈં કે હઝરત ઈસા અલૈહિસ્સલામ ને ફરમાયા: ઉમૂર (હુકમ) તીન
હી કિસ્મ કે હોતે હૈં. એક તો વો જિસકા હક હોના વાઝેહ હો, ઉસકી
પેરની કસો, દૂસરા વો જિસકા ગલત હોના વાઝેહ હો, ઉસસે બચો,
તીસરા વો જિસકા હક હોના થા ગલત હોના વાઝેહ ન હો, ઉસકો ઉસકે
જાનને વાલેયાની આલિમ સે પૂછો. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૫૩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: اتَّقُوا الْحَدِيثَ عَنِّي إِلَّا مَا عَلِمْتُمْ، فَمَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدٍ فَلْيَتَوَّأْمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بِرَأْيِهِ فَلْيَتَوَّأْمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ. رواه الترمذی وقال: هذا

حدیث حسن، باب ما جاء في الذي يفسر القرآن برأيه، رقم: ૨૧૦૧

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી તરફ નિસ્બત (તઅલ્લુક) કરકે હદીસ બયાન કરને મેં એહતિયાત કરો. સિફ ઉસી હદીસ કો બયાન કરો જિસકા હદીસ હોના તુમ્હે માલૂમ હો. જિસ શખ્સ ને જાન બૂઝ કર મેરી તરફ ગલત હદીસ મન્સૂબ કી (લગાઈ) ઉસે અપના ઠિકાના દોઝખ મેં બના લેના ચાહિયે. જિસને કુઆને કરીમ કી તફસીર મેં અપની રાએ સે કુછ કહા ઉસે અપના ઠિકાના દોઝખ મેં બના લેના ચાહિયે. (તિરમિઝી)

૫૪- عَنْ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ فِي

كِتَابِ اللَّهِ بِرَأْيِهِ فَاصَابَ فَقَدْ أَخْطَأَ. رواه ابو الدرداء، باب الكلام في كتاب

الله بلا علم، رقم: ૨૧૦૨

હઝરત જુન્દુબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને કુઆને કરીમ (કી તફસીર) મેં અપની રાએ સે કુછ કહા ઔર વો હકીકત મેં સહીહ ભી હો તબ ભી ઉસને ગલ્તી કી. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જો શખ્સ કુઆને કરીમ કી તફસીર અપની અક્લ ઔર રાએ સે કરતા હૈ ફિર ઇત્તિફાકન વો સહીહ ભી હો જાએ તબ ભી ઉસને ગલ્તી કી કયુંકે ઉસને ઉસ તફસીર કે લિયે ન અહાદીસ કી તરફ રુજૂઅ કિયા ઔર ન હી ઉલમાએ ઉમ્મત કી તરફ રુજૂઅ કિયા. (મઝાહિરે હક)

ਕੁਆਨੀ ਕਰੀਮ ਔਰ ਓਟੀਸ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਸੇ ਅਸਰ ਲੇਨਾ

ਆਯਾਤੇ ਕੁਆਨੀਆ

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ [المائدة: ٨٣]

ਅਵਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਨੇ ਅਪਨੇ ਰਸੂਲ ਸਦਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਵਲਮ ਸੇ ਓਰਸ਼ਾਹੁ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਔਰ ਜਬ ਧੇ ਲੋਗ ਓਸ ਕਿਤਾਬ ਕੋ ਸੁਨਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਰਸੂਲ ਪਰ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੁਓ (ਉਤਰੀ) ਹੈਂ ਤੋ ਆਪ (ਕੁਆਨੀ ਕਰੀਮ ਕੇ ਤਅਸ਼ੁਰ ਸੇ) ਉਨਕੀ ਆਂਘੀਂ ਕੋ ਆਂਸੂਆਂ ਸੇ ਭੇਹਤਾ ਹੁਵਾ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ, ਓਸਕੀ ਵਜ਼ਹ ਧੇ ਹੈਂ ਕੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਨੇ ਓਕ ਕੋ ਪੇਹਚਾਨ ਲਿਆ. (ਸੂਰਅੇ ਮਾਓਹਲ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الاعراف: ٢٠٤]

ਅਵਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕਾ ਓਰਸ਼ਾਹੁ ਹੈ: ਔਰ ਜਬ ਕੁਆਨ ਪਛਾ ਜਾਓ ਤੋ ਉਸੇ ਕਾਨ ਲਗਾਕਰ ਸੁਨੋ ਔਰ ਧੁਪ ਰਹੋ ਤਾਕੇ ਤੁਮ ਪਰ ਰਹਮ ਕਿਆ ਜਾਓ. (ਸੂਰਅੇ ਅਅਰਾਫ਼)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ لَئِنْ آتَيْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ وَحَتَّىٰ أَخْبِرَكَ لَك مِنِّي ذِكْرًا﴾ [الكهف: ٧٠]

ਅਵਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕਾ ਓਰਸ਼ਾਹੁ ਹੈ: ਉਨ ਯੂਜ਼ੁਰ੍ਗ ਨੇ ਓਝਰਤ ਮੂਸਾ ਅਲੈਹਿਸਸਲਾਮ ਸੇ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਅਗਰ ਆਪ (ਓਲਮ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਧੇ) ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਰੇਹਨਾ ਧਾਹਤੇ ਹੈਂ ਤੋ ਓਤਨਾ ਯਧਾਲ ਰਹੇ ਕੇ ਆਪ ਕਿਸੀ ਯਾਤ ਕੇ ਯਾਰੇ ਮੈਂ ਪੂਓਂ ਨਹੀਂ ਜਬ ਤਕ ਕੇ ਉਸਕੇ ਮੁਤਾਵਿਲਕ ਮੈਂ ਯੁਫ਼ ਹੀ ਨ ਯਤਾ ਫ਼. (ਸੂਰਅੇ ਕਹਫ਼)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَاسْرِعْ عِبَادِ ۖ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ [الرزم: ૧૮: ૧૭]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઇરશાદ ફરમાયા: આપ મેરે ઉન બંદોં કો ખુશ-ખબરી સુના દીજિયે જો ઇસ કલામે ઇલાહી કો કાન લગાકર સુનતે હૈં ફિર ઇસકી અચ્છી બાતોં પર અમલ કરતે હૈં, યહી લોગ હૈં જિનકો અલ્લાહ તઆલા ને હિદાયત દી હૈં ઓર યહી અકલ વાલે હૈં. (સૂરએ રુમર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَاللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۖ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَجُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ [الرزم: ૨૩]

એક જગહ ઇરશાદ હૈ: અલ્લાહ તઆલા ને બેહતરીન કલામ યાની કુઆને કરીમ નાઝિલ ફરમાયા હૈ, વો કલામ એસી કિતાબ હૈ જિસકે મઝામીન બાહમ એક દૂસરે સે મિલતે જુલતે હૈં, ઉસકી બાતે બારબાર દુહરાઈ ગઈ હૈં, જો લોગ અપને રબ સે ડરતે હૈં ઉનકે બદન ઇસ કિતાબ કો સુન કર કાંપ ઉઠતે હૈં, ફિર ઉનકે જિસ્મ ઓર ઉનકે દિલ નર્મ હોકર અલ્લાહ તઆલા કી યાદ કી તરફ મુતવક્ફે હો જાતે હૈં. (સૂરએ રુમર)

અહાદીસે નખવિયા

૫૫- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اَلرَّأْيُ عَلَيَّ، قُلْتُ: اَقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قَالَ: فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى بَلَغْتُ ﴿وَكَيفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ قَالَ: أَمْسِكْ، فَإِذَا غَيَّاهُ تَدْرِكَانِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. هَابُ تَكْوِينِ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મરઊદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મુઝસે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે કુઆન પળ કર સુનાઓ. મૈને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા મૈં આપકો પળ કર સુનાઉં જબકે આપ પર કુઆન ઉતરા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં ઈસ બાત કો પસંદ કરતા હું કે કિસી દૂસરે સે કુઆન સુનૂં, સુનાંયે મૈને આપકે સામને સૂરએ નિસા પળી યહાં તક કે જબ મૈં ઈસ આયત પર પહુંચા

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا

(તરજુમા: ઊસ વક્ત કયા હાલ હોગા જબ હમ હર ઉમ્મત મૈં સે એક ગવાહ લાએંગે ઔર આપકો અપની ઉમ્મત પર ગવાહ બનાએંગે) તો આપને ઈરશાદ ફરમાયા: બસ અબ રુક જાઓ. મૈં આપકી તરફ મુતવજ્જે હુવા તો દેખા કે આપકી આંખોં સે આંસૂ જારી હૈં. (બુખારી)

۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ الْأَمْرَ لِي السَّمَاءُ صُرَّتِ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعًا نَاقِرِيهِ، كَأَنَّهُ يَسْلِسِلَةُ عَلَى صَفْوَانٍ فَإِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا: عَادَا قَال رَبُّكُمْ؟ قَالُوا: الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ. رواه البخاري، باب قول الله تعالى ولا تنفع الشفاعة عنده إلا لمن

اذن لها الآية، رقم: ۷۴۸۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ અલ્લાહ તઆલા આસમાન મૈં કોઈ હુકમ નાકિલ (જારી) ફરમાતે હૈં તો ફરિશ્તે અલ્લાહ તઆલા કે હુકમ કી હેબત વ રુઅબ (ડર) કી વજહ સે કાંપ ઉઠતે હૈં ઔર અપને પરોં કો હિલાને લગતે હૈં. ફરિશ્તોં કો અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ ઈસ તરહ સુનાઈ દેતા હૈ જૈસે ચિકને પથ્થર પર ઝંજીર મારને કી આવાઝ હોતી હૈ. ફિર જબ ફરિશ્તોં કે દિલોં સે ઘબરાહટ દૂર કર દી જાતી હૈ તો એક દૂસરે સે દરયાફત કરતે (પૂછતે) હૈં કે તુમ્હારે પરવરદિગારને કયા હુકમ દિયા? વો કેહતે હૈં કે હક બાત કા હુકમ ફરમાયા, ઔર વાકઈ વો આલીશાન હૈ, સબસે બખા હૈ. (બુખારી)

٥٤- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: التَّقَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عَلَى الْمَرْوَةِ فَتَحَدَّثْنَا ثُمَّ مَضَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو وَبَقِيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو يَكْبِي لِقَالَ لَهُ رَجُلٌ: مَا يَبْكِيكَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ؟ قَالَ: هَذَا يَعْنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو وَزَعَمَ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ كِبَرٍ كَبِهَ اللَّهُ لُوجْهَهُ فِي النَّارِ . رواه أحمد والطبرانی في الكبير ورجالهم رجال

الصحيح من صحيح الزوائد ٢٨٢/١

ਭਰਤ ਅਭੂ ਸਲਮਾ ਬਿਨ ਅਬਦੁਰ੍ਹਮਾਨ ਬਿਨ ਐਫ਼ ਰਹਮਤੁਲਲਾਹਿ ਅਲੈਹ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਮਰਵਾ (ਪਛਾਣੀ) ਪਰ ਭਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਉਮਰ ਐਰ ਭਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਬਿਨ ਆਸ ਰਹਿਯਲਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮ ਕੀ ਆਪਸਮੇਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਛੁਠਿ. ਵੋ ਦੋਨੋਂ ਕੁਝ ਫੇਰ ਆਪਸਮੇਂ ਭਾਤ ਕਰਤੇ ਰਹੇ. ਕਿਰ ਭਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਯਥੇ ਗਏ ਐਰ ਭਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਉਮਰ ਵਛਾਂ ਰੋਤੇ ਛੁਵੇ ਠਹਰ ਗਏ. ਐਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਨਸੇ ਪੁਛਾ: ਅਭੂ ਅਬਦੁਰ੍ਹਮਾਨ! ਆਪ ਕਧੂੰ ਰੋ ਰਹੇ ਹੈਂ? ਭਰਤ ਈਥਨੇ ਉਮਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਯੇ ਸਾਫ਼ ਧਾਨੀ ਭਰਤ ਅਬਦੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਰਹਿਯਲਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮਾ ਅਥੀ ਭਤਾਕਰ ਗਏ ਹੈਂ ਕੇ ਉਥੋਂਨੇ ਰਸੂਲੁਲਲਾਹੁ ਸਲਵਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਲਮ ਕੀ ਯੇ ਈਰਸ਼ਾਦ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਛੁਵੇ ਸੁਨਾ: ਜਿਸਕੇ ਫਿਲ ਮੇਂ ਸਾਓ ਕੇ ਫਾਨੇ ਕੇ ਭਰਾਭਰ ਭੀ ਤਕਯੂਰ (ਧਮੰਡ, ਭਯਾਓ) ਛੋਗਾ ਅਲਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਉਸੇ ਥੇਫੇਰੇ ਕੇ ਭਲ ਆਗ ਮੇਂ ਡਾਲ ਫੇਂਗੇ. (ਮੁਸਨਫੇ ਅਹਮਦ, ਤਭਰਾਨੀ, ਮਯਮਉਲ-ਯਵਾਓਏ)

બિસ્મિલ્લાહિરરહમાનિરરહીમ

ઝિક

અલ્લાહ તઆલા કે અવામિર (હુકમો) મેં
અલ્લાહ તઆલા કે ધ્યાન કે સા તમશ્ગૂલ હોના
યાની અલ્લાહ રબ્બુલ-ઇઝઝત મેરે સામને હેં
और वो मुझे देख रहे हैं.

કુઆને કરીમ કે ફઝાઇલ

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا
فِي الصُّدُورِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۚ﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
لَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۖ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿يونس: ٥٧-٥٨﴾

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: લોગો! તુમહારે પાસ, તુમહારે
રબ કી તરફસે એક એસી કિતાબ આઈ હે જો સરાસર નસીહત ઔર
દિલોં કી બીમારી કે લિયે શિફા હે ઔર (અચ્છે કામ કરને વાલોં કે લિયે
ઇસ કુઆન મેં) રહનુમાઈ ઔર (અમલ કરને વાલે) મોમિનીન કે લિયે
ઝરિયએ રહમત હે. આપ કેહ દીજિયે કે લોગોં કો અલ્લાહ તઆલા કે
ઇસ ફઝલો મહરબાની યાની કુઆન કે ઉતરને પર ખુશ હોના ચાહિયે. યે
કુઆન ઇસ દુનિયા સે બદજહા બેહતર હે જિસકો વો જમા કર રહે હેં.
(સૂરએ યૂનુસ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ (النحل: ١٠٢)

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ ફરમા દીજિયે કે બિલા શુબહ (બેશક) ઈસ
કુઆન કો રહુલ-કુદુસ યાની જિબ્રઈલ આપકે રબ કી તરફસે લાએ હૈં
તાકે યે કુઆન, ઈમાન વાલોં કે ઈમાન કો મઝબૂત કરે ઔર યે કુઆન,
ફરમાંબરદારોં કે લિયે હિદાયત ઔર ખુશ-ખબરી હૈ. (સૂરએ નહલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

[بنی اسرائیل: ۸۲]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: યે કુઆન જો હમ નાઝિલ
ફરમા (ઉતાર) રહે હૈં યે મુસલમાનોં કે લિયે શિફા વ રહમત હૈ. (સૂરએ
બની ઈસ્રાઈલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ [العنکبوت: ૧૦]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: જો કિતાબ આપ પર ઉતારી ગઈ હૈ ઈસકી
તિલાવત કિયા કીજિયે. (સૂરએ અ-કબૂત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الدِّينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا زَكَاةً وَسَرَّاءُ عَلَيْهِمْ يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبْزُورَ﴾ [طه: ૧૩૧]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: જો લોગ કુઆને કરીમ કી
તિલાવત કરતે રહેતે હૈં ઔર નમાઝ કી પાબંદી કરતે હૈં ઔર જો કુછ
હમને ઉનકો દિયા હૈં ઉસમેં સે પોશીદા (દુપ-કર) ઔર એલાનિયા ખર્ચ
કિયા કરતે હૈં વો યકીનન ઔસી તિજારત કી ઉમ્મીદ લગાએ હુવે હૈં
જિસકો કભી નુકસાન પહુંચને વાલા નહીં યાની ઉનકો ઉનકે આમાલ કા
અજરો સવાબ પૂરા પૂરા દિયા જાએગા. (સૂરએ ફાતિર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ☆ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ ☆ عَظِيمٌ ☆ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ☆ فِی كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ☆ لَا يَمْسُهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ ☆ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ☆ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ
مُدْهِنُونَ﴾ [الواقعة: ૧૭૦-૧૭૧]

अल्लाह तआला का ईरशाद है: मैं सितारों के गुरुज होने (इंसानों) और धुपने की कसम खाता हूँ और अगर तुम समझो तो ये कसम बहुत बणी कसम है। कसम ईस पर खाता हूँ के ये कुर्आन बणी शान वाला है जो लौहे मडकूज में दर्ज (लिखा) है। उस लौहे मडकूज को पाक इरिशतों के अलावा और कोई छाय नहीं लगा सकता। ये कुर्आन रब्बुल-आलमीन की जनिब से लेजा गया है तो क्या तुम ईस कलाम को सरसरी बात समझते हो। (सूरअे वाकिआ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهُ الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ [الحشر: ٢١]

अल्लाह तआला का ईरशाद है: (कुर्आने करीम अपनी अजमत की वजह से ऐसी शान रखता है के) अगर हम ईस कुर्आन को किसी पहाण पर नाजिल करते (और पहाण में शुबिर व समज होती) तो आप उस पहाण को टेभते के वो अल्लाह तआला के भौड़ से दब जाता और इट जाता। (सूरअे उशर)

अछादीसे नभविया

١- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَقُولُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: مَنْ شَغَلَهُ الْقُرْآنُ عَنْ ذِكْرِي، وَ مَسَأَلِي أُعْطِيَهُ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ، وَ فَضْلُ كَلَامِ اللَّهِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب فضائل القرآن، رقم: ٢٩٢٦

उजरत अबू सईद रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ये छदीसे कुदसी बयान इरमाई: अल्लाह तआला का ये इरमान (हुकम) है: जिस शप्स को कुर्आन शरीफ की मशगूली की वजह से जिक करने और दुआओं मांगने की कुरसत नहीं मिलती, मैं-उसको दुआओं मांगने वालों से जियादा अता करता हूँ और अल्लाह तआला के कलाम को सारे कलामों पर ऐसी ही

ફઝીલત હૈ જૈસે ખુદ અલ્લાહ તઆલા કો તમામ મખ્લૂક પર ફઝીલત હૈ.
(તિરમિઝી)

۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّكُمْ لَا تَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ بِشَيْءٍ أَفْضَلَ مِنْهُمَا خَرَجَ مِنْهُ يَغْنَى الْقُرْآنَ رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ وَلَمْ يَخْرُجْهُ وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ ۱/۵۵۵

હઝરત અબૂઝર ગિફારી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ લોગ અલ્લાહ તઆલા કા કુર્બ (નઝદીકી) ઉસ થીઝ સે બળ્હ કર કિરી ઔર થીઝ સે હાસિલ નહીં કર સકતે જો ખુદ અલ્લાહ તઆલા સે નિકલી હૈ યાની કુઆને કરીમ. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۳- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْقُرْآنُ مُسْقِعٌ وَمَا جَلَّ مُصَدِّقٌ مَنْ جَعَلَهُ أَمَامَهُ قَادَهُ إِلَى الْجَنَّةِ وَمَنْ جَعَلَهُ خَلْفَ ظَهْرِهِ سَاءَلَهُ إِلَى النَّارِ. رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ (وَأَسْنَدُهُ حَسَنٌ) ۱/۲۲۱

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કુઆને કરીમ ઐસી શફાઅત (માફી કી સિફારિશ) કરને વાલા હૈ જિસકી શફાઅત કુબૂલ કી ગઈ ઔર ઐસા ઝગળા કરને વાલા હૈ કે ઈસકા ઝગળા તસ્લીમ કર (માન) લિયા ગયા, જો શખ્સ ઈસકો અપને આગે રખ્ખે યાની ઈસ પર અમલ કરે ઉસકો યે જન્નત મૈં પહુંચા દેતા હૈ. ઔર જો ઈસકો પીઠ પીછે ડાલ દે યાની ઈસ પર અમલ ન કરે ઉસકો યે જહન્નમ મૈં ગિરા દેતા હૈ. (ઈબ્ને હબ્બાન)

ફાઈદા: કુઆને કરીમ ઐસા ઝગળા કરને વાલા હૈ કે ઉસકા ઝગળા તસ્લીમ કર લિયા ગયા, ઈસકા મતલબ યે હૈ કે પળ્હને ઔર ઉસ પર અમલ કરને વાલોં કે લિયે દજાત કે બળ્હાને મૈં અલ્લાહ તઆલા કે દરબાર મૈં ઝગળતા હૈ ઔર ઉસકે હક મૈં લાપરવાહી કરને વાલોં સે મુતાલબા (માંગ) કરતા હૈ કે મેરા હક કયું નહીં અદા કિયા.

۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: الصَّيَّامُ وَالْقَرَّانُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ الصَّيَّامُ: أَيْ رَبِّ مَنَعْتَهُ الطَّعَامَ وَالشَّهْوَةَ فَشَقَّقْنِي فِيهِ، وَيَقُولُ الْقَرَّانُ: مَنَعْتَهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَقَّقْنِي فِيهِ، قَالَ: فَيُشَفَّعَانِ لَهُ. رواه احمد والطبرانی فی الكبير ورجال الطبرانی رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۱/۳

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्दुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: रोजा और कुआने करीम दोनों कयामत के दिन बंदा के लिये शफाअत करेंगे. रोजा अर्ज करेगा: अय मेरे रब! मैंने ईसको पाने और नफ्सानी ज्वाडिश पूरी करने से रोके रब्बमा, मेरी शफाअत ईसके बारे में कुबूल फरमाईये. कुआने करीम कहेगा: मैंने ईसे रात को सोने से रोका (के ये रात को नवाइल में मेरी तिलावत करता था) मेरी शफाअत ईसके बारे में कुबूल फरमाईये. युनांये दोनों उसके लिये सिफारिश करेंगे. (मुस्नदे अहमद, तज्जरांनी, मजमउल-जवाईद)

۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ. رواه مسلم. باب فضل من يقوم بالقرآن ..... رقم: 1897

उजरत उमर रदियल्लाहु तआला अन्दु फरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला ईस कुआन शरीफ की वजह से बहुत से लोगों के मरतबा को बुलंद फरमाते हैं और बहुत-सों के मरतबा को घटाते हैं, यानी जो लोग ईस पर अमल करते हैं अल्लाह तआला उनको हुनिया व आपिरत में ईजजत अता फरमाते हैं और जो लोग ईस पर अमल नहीं करते अल्लाह तआला उनको जलील करते हैं. (मुस्लिम)

۶- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (لَا بِيْ دَرٍّ): عَلَيْنَا بِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، وَذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَإِنَّهُ ذِكْرُكَ فِي السَّمَاءِ، وَنُورٌ

لَكَ فِي الْأَرْضِ - (وهو جزء من الحديث) رواه البيهقي في شعب الإيمان ٢٤٢/٤

उजरत अबूजर रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझे धरशाह इरमाया: कुआने करीम की तिलावत और अल्लाह तआला के जिक का अखतिमाम (पाबंदी) किया करो, इस अमल से आसमानों में तुम्हारा जिक होगा और ये अमल जमीन में तुम्हारे लिये छिदायत का नूर होगा. (बैहकी)

٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ، رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ وَ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَهُوَ يَنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ رواه مسلم، باب فضل من يقوم بالقرآن ..... رقم: ١٨٩٤

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह इरमाया: दो ही शप्सों पर रश्क (दिन के अखा छोने की तमन्ना) करना याहिये. ओक वो जिसको अल्लाह तआला ने कुआने शरीफ अता किया हो और वो दिन रात इसकी तिलावत में मशगूल रहता हो. दूसरा वो जिसको अल्लाह तआला ने माल अता इरमाया हो और वो दिन रात उसको भर्य करता हो. (मुस्लिम)

٨- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرَاجَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الثَّمَرَةِ، لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرِّيحَانَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْخَنْظَلَةِ، لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ. رواه مسلم، باب فضيلة حافظ القرآن رقم: ١٨٩٥

उजरत अबू मूसा अशअरी रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह

ફરમાયા: જો મોમિન કુઆન શરીફ પળતા હે ઉસકી મિસાલ ચકોતરે કી તરહ હે, ઉસકી ખુશ્બૂ ભી અચ્છી હોતી હે ઔર મઝા ભી લઝીઝ. ઔર જો મોમિન કુઆને કરીમ નહીં પળતા ઉસકી મિસાલ ખજૂર કી તરહ હે જિસકી ખુશ્બૂ તો નહીં લેકિન ઝાઈકા (મઝા) મીઠા હે. ઔર જો મુનાફિક કુઆન શરીફ પળતા હે ઉસકી મિસાલ ખુશ્બૂદાર ફૂલ કી સી હે કે ખુશ્બૂ અચ્છી ઔર મઝા કળવા. ઔર જો મુનાફિક કુઆન શરીફ નહીં પળતા ઉસકી મિસાલ ઈન્દ્રાઈન કી તરહ હે કે ખુશ્બૂ કુછ નહીં ઔર મઝા બિલ્કુલ કળવા. (મુસ્લિમ)

કાઈદા: ઈન્દ્રાઈન ખરબૂઝા કી શકલ કા એક ફલ હે જો દેખને મેં ખૂબસૂરત ઔર ઝાઈકા મેં બહુત તલ્ખ (કળવા) હોતા હે.

۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا لَا أُقْرَأُ السَّمِ حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا م حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب ما جاء في من قرأ حرفاً، ۲۹۱۰ رقم.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્૊દ રદિયલ્લાહુ નઝાલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કુઆને કરીમ કા એક હર્ફ (અક્ષર) પળે ઉસકે લિયે એક હર્ફ કે બદલા એક નેકી હે. ઔર એક નેકી કા અજર દસ નેકી કે બરાબર મિલતા હે. મૈં યે નહીં કેહતા કે સારા “અલિફ લામ મીમ” એક હર્ફ હે બલકે “અલિફ” એક હર્ફ, “લામ” એક હર્ફ ઔર “મીમ” એક હર્ફ હે યાની યે ત્રીન હુરફ હુવે, ઈસ પર ત્રીસ નેકિયાં મિલેંગી. (તિરમિઝી)

۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: تَعْلَمُوا الْقُرْآنَ، فَأَقْرَأُوا فَإِنَّ مَثَلَ الْقُرْآنِ لِمَنْ تَعْلَمَهُ فَقَرَأَهُ وَقَامَ بِهِ كَمَثَلِ جَرَابٍ مَحْشُورٍ مِسْكًا يَنْفُخُ فِي كُلِّ مَكَانٍ، وَمَثَلُ مَنْ تَعْلَمَهُ فَيُرْقُذُ وَهُوَ فِي جَوْفِهِ كَمَثَلِ جَرَابٍ أَوْ كَيْ غُلَى مِثْلَهُ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن، باب ما

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કુઆન શરીફ સીખો ફિર ઈસકો પળહો, ઈસલિયે કે જો શખ્સ કુઆન શરીફ સીખતા હૈં ઓર પળહતા હૈં ઓર તહજ્જુદ મેં ઈસકો પળહતા રેહતા હૈં ઉસકી મિસાલ ઉસ ખુલી થૈલી કી સી હૈં જો મુશ્ક સે ભરી હુઈ હો કે ઉસકી ખુશ્બૂ તમામ મકાન મેં ફૈલતી હૈં. ઓર જિસ શખ્સ ને કુઆને કરીમ સીખા ફિર બાવજૂદ ઈસકે કે કુઆને કરીમ ઉસકે સીને મેં હૈં, વો સો જાતા હૈં યાની ઈસકો તહજ્જુદ મેં નહીં પળહતા ઉસકી મિસાલ ઉસ મુશ્ક કી થૈલી કી તરહ હૈં જિસકા મુંહ બંદ કરંદિયા ગયા હો (તિરમિઝી)

ફાઈદા: કુઆને કરીમ કી મિસાલ મુશ્ક કી હૈં ઓર હાફિઝ કા સીના ઉસ થૈલી કી તરહ હૈં જિસમેં મુશ્ક હો, લિહાઝા કુઆને કરીમ કી તિલાવત કરને વાલા હાફિઝ ઉસ મુશ્ક કી થૈલી કી તરહ હૈં જિસકા મુંહ ખુલા હો. ઓર તિલાવત ન કરને વાલા મુશ્ક કી બંદ થૈલી કી તરહ હૈં.

11- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَلَيْسَ أَلِ اللَّهِ بِهِ فَإِنَّهُ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ يَسْأَلُونَ بِهِ النَّاسَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب من

قرأ القرآن فليسال الله به، رقم: 2917

હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ કુઆને મજીદ પળહે ઉસે કુઆન કે ઝરિયે અલ્લાહ તઆલા સે હી સવાલ કરના ચાહિયે. અન્કરીબ ઐસે લોગ આર્હેજે જો કુઆને મજીદ પળહેજે ઓર ઈસકે ઝરિયે લોગોં સે સવાલ કરેજે. (તિરમિઝી)

12- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَسِيدَ بْنَ حُضَيْرٍ، يَنْمَاهُو، لَيْلَةً، يَقْرَأُ فِي مِرْبَدِهِ، إِذْ جَالَتْ قَرَسُهُ، فَقَرَأَ، ثُمَّ جَالَتْ أُخْرَى، فَقَرَأَ، ثُمَّ جَالَتْ آيْضًا، قَالَ أَسِيدٌ: فَخَشِيتُ أَنْ تَطَأَ يَحْيَى، فَقُمْتُ إِلَيْهَا، فَأَذَا مِثْلَ الظَّلَّةِ فَوْقَ رَأْسِي، فَبِهَا أَفْئَالُ السُّرُجِ،

عَرَجْتُ فِي الْجَوْ حَتَّى مَا أَرَاهَا، قَالَ: فَقَدَوْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! بَيْنَمَا أَنَا الْبَارِحَةُ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ أَقْرَأُ فِي
مِوْبَدَى، إِذْ جَاءَتْ قُرَيْشِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اقْرَأِ ابْنَ حَضِرَا
قَالَ: فَقَرَأْتُ، ثُمَّ جَاءَتْ أَيْضًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اقْرَأِ ابْنَ
حَضِرَا قَالَ: فَقَرَأْتُ، ثُمَّ جَاءَتْ أَيْضًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اقْرَأِ
ابْنَ حَضِرَا قَالَ: فَانْصَرَفْتُ، وَكَانَ يَخْبِي قُرَيْبًا مِنْهَا، خَشِيتُ أَنْ
تَطَّاهُ، فَرَأَيْتُ مِثْلَ الظِّلَّةِ، فِيهَا أَمْنَالُ السُّرُجِ، عَرَجْتُ فِي الْجَوْ حَتَّى
مَا أَرَاهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بَلَّكَ الْمَلَائِكَةُ كَأَنَّهُ تَسْمَعُ لَكَ،
وَلَوْ قَرَأْتَ لَأَصْبَحَتْ يَرَاهَا النَّاسُ، مَا تَسْتَبِرُ مِنْهُمْ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ

قُرْءِى السَّكِيْنَةُ لِقِرَاءَةِ الْقُرْءَانِ رَقْم: ١٨٥٩

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે હજરત ઉસૈદ બિન હુઝૈર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ અપને બાળે મેં એક રાત કુર્આને મજીદ પઞહ રહે થે. અયાનક ઉનકી ઘોળી ઉછલને લગી. ઉન્હોંને ઔર પજ્હા, વો ઘોળી ઔર ઉછલને લગી. વો પજ્હતે રહે, ઘોળી ઔર ઉછલી. હજરત ઉસૈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં: મુઝે ખતરા હુવા કે ઘોળી કહીં મેરે બચ્ચે યહયા કો (જો વહીં કરીબ થા) કુચલ ન ડાલે, ઈસલિયે મેં ઘોળી કે કરીબ જાકર ખળા હો ગયા તો કયા દેખતા હૂં કે મેરે સર કે ઊપર બાદલ કી તરહ કોઈ ચીઝ હૈ જિસમેં ચરાગોં કી તરહ કુછ ચીઝોં રૌશન હૈં, ફિર વો બાદલ કી તરહ કી ચીઝ ફિઝા (હવા) મેં ઉઠતી ચલી ગઈ યહાં તક કે મેરી નઝરોં સે ઓઝલ (ગાઈબ) હો ગઈ. મેં સુખહ કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવા ઔર અઝં ક્રિયા: અલ્લાહ કે રસૂલ! મેં ગુઝિશ્તા (પિછલી) રાત અપને બાળે મેં કુર્આન શરીફ પઞહ રહા થા કે અયાનક મેરી ઘોળી ઉછલને લગી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈબ્ને હુઝૈર! પજ્હતે રેહતે. ઉન્હોંને અઝં ક્રિયા: મેં પજ્હતા રહા વો ઘોળી ફિર ઉછલી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈબ્ને હુઝૈર પજ્હતે રેહતે. ઉન્હોંને અઝં ક્રિયા: મેં

पण्डता रहा फिर भी वो उछलती रही। आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: 'ईप्ने छुजैर! पण्डते रेहते। उन्होंने अर्ज किया: 'फिर मैं उठ कर यल दिया क्युंके मेरा लणका यलया घोणी के करीब ही था, मुझे ये ખतरा छुवा के घोणी कहीं यलया को कुयल न डाले, तो क्या हेमता छूँ के भादल की तरल की कोई थील है जिसमें यरागों की तरल कुछ थीलें रौशन हैं, फिर वो थील किजा में उठती यली गर यहां तक के मेरी नज़रों से ओजल हो गर। रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: 'वो इरिशते थे, तुम्हारा कुर्आन सुनने आअे थे, अगर तुम सुणल तक पण्डते रेहते तो और लोग भी उनको हेम लेते, वो इरिशते उनसे छुपे न रेहते। (मुस्लिम)

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَلَسْتُ لِنَبِيِّ عَصَابَةٍ مِنْ
ضُبَعَاءِ الْمُهَاجِرِينَ، وَإِنْ بَعْضُهُمْ لَيَسْتَرِبُّ بَعْضَ مِنَ الْعَرَى، وَقَارِئٌ
يَقْرَأُ عَلَيْنَا إِذْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
سَكَتَ الْقَارِئُ فَلَسَّ ثُمَّ قَالَ: مَا كُنْتُمْ تَضَعُونَ؟ قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ
كَانَ قَارِئٌ لَنَا يَقْرَأُ عَلَيْنَا فَكُنَّا نَسْتَمِعُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، قَالَ: فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ أَعْيُنِي مَنْ أَمَرْتُ أَنْ أَصْبِرَ
نَفْسِي مَعَهُمْ. قَالَ: فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَسَطْنَا لِيُعْدِلَ بِنَفْسِهِ فِينَا،
ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا، فَتَحَلَّقُوا وَبَرَزَتْ وَجُوهُهُمْ لَهُ. قَالَ: فَمَا رَأَيْتُ
رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَرَفَ مِنْهُمْ أَحَدًا غَيْرِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
أَبَشِرُوا يَا مَعْشَرَ صَعَالِكِ الْمُهَاجِرِينَ بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَذْخُلُونَ
الْحَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَاءِ النَّاسِ بِنِصْفِ يَوْمٍ، وَذَلِكَ خَمْسُمِائَةِ سَنَةٍ. رَوَاهُ

ابوداؤد، باب فی التمس، رقم: ۳۶۶۶

छात्रों ने अबू सईद खुदरी रटियेलाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैं कुकरा मुछाजिरीन की ओक जमाअत में बैठा हुवा था (इन लोगों के पास छतना कपड़ा भी न था के जिससे पूरा बदन ढांप दें) बाऊ ने बाऊ की आण ली हुई थी. और ओक सछाभी रटियेलाहु तआला अन्हु कुआन शरीफ पण्ड रउं थे के ईस दौरान रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि

વસલ્લમ તશરીફ લે આએ ઔર બિલ્કુલ હમારે કરીબ ખળે હો ગએ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તશરીફ આવરી (આને) પર તિલાવત કરને વાલે સહાબી ખામોશ હો ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સલામ કિયા ફિર દરયાફત ફરમાયા (પૂછા): તુમ લોગ કયા કર રહે થે? હમને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! એક તિલાવત કરને વાલે હમારે સામને તિલાવત કર રહે થે, હમ અલ્લાહ કી કિતાબ કી તિલાવત તવજ્જુહ સે સુન રહે થે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તમામ તારીફ અલ્લાહ તઆલા કે લિયે હે જિન્હોને મેરી ઉમ્મત મેં એસે લોગ બનાએ કે ઉનમેં મુજે ઠહરને કા હુકમ દિયા ગયા. ઉસકે બાદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હમારે દરમિયાન બેઠ ગએ તાકે સબકે બરાબર રહેં (કિસી સે કરીબ કિસી સે દૂર ન હો) ફિર સબકો અપને હાથ મુબારક સે હલ્કા (ગિરોહ, જમાઅત) બનાકર બેઠને કા હુકમ ફરમાયા. યુનાંચે સબ હલ્કા બનાકર નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફ મુંહ કરકે બેઠ ગએ. હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં: મેંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો દેખા કે આપને મજલિસ વાલોં મેં મેરે અલાવા કિસી કો નહીં પેહચાના. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અય ફુકરાએ મુહાજિરીન કી જમાઅત! તુમ્હેં કયામત કે દિન કામિલ (પૂરે) નૂર કી ખુશ-ખબરી હો ઔર ઈસ બાત કી ભી કે તુમ માલદારોં સે આધે દિન પેહલે જન્નત મેં દાખિલ હોગે. યે આધા દિન ૫૦૦ સાલ કા હોગા. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો પેહચાનને ઔર બાકી લોગોં કો ન પેહચાનને કી વજહ શાયદ યે હોગી કે રાત કા અંધેરા થા ઔર હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ચૂંકે આપસે કરીબ થે ઈસલિયે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકો પેહચાન લિયા હો. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۱۴- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي رَافٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ نَزَلَ بِحُزْنٍ فَإِذَا قُرَأْتُمُوهُ فَابْكُوا، فَإِنْ لَمْ تَبْكُوا فَبَاكُوا، وَتَغْتَوَّ بِهٖ فَمَنْ كَفَّ يَدَيْهِ عَنْهُ فَلَيْسَ مِنْهُ رَوَاهُ ابْنُ

ماجہ، باب فی حسن الصوت بالقرآن، رقم: ۱۲۳۷

હઝરત સઅદ બિન અબી વક્કાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: યે કુર્આને કરીમ ફિક વ બે-કરારી (પૈદા કરને) કે લિયે નાઝિલ હુવા હૈ. જબ તુમ ઇસે પળહો તો રોયા કરો, અગર રોના ન આએ તો રોને વાલોં જૈસી શકલ બનાલો. ઔર કુર્આન શરીફ કો અચ્છી આવાઝ સે પળહો કયુંકે જો શખ્સ ઇસે અચ્છી આવાઝ સે ન પળહે વો હમમેં સે નહીં હૈ યાની હમારી કામિલ ઇતિબા (પૂરી તરહ પૈરવી) કરને વાલોં મેં સે નહીં હૈ. (ઇબ્ને માજા)

ફાઈદા: ઉલમા ને ઇસ રિવાયત કે દૂસરે મઅના યે ભી લિખ્મે હેં કે જો શખ્સ કુર્આને કરીમ કી બરકત સે લોગોં સે મુસ્તગ્ના (બેફિક) ન હો વો હમમેં સે નહીં હૈ.

۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا أَذِنَ اللَّهُ لِشَيْءٍ مَا أَذِنَ لِنَبِيِّ حَسَنِ الصَّوْتِ يَتَقَنَّى بِالْقُرْآنِ. رواه مسلم، باب

استحباب تحسين الصوت بالقرآن، رقم: ۱۸۱۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઇતના કિસી કી તરફ તવજ્જુહ નહીં ફરમાતે જિતના કે ઉસ નબી કી આવાઝ કો તવજ્જુહ સે સુનતે હેં જો કુર્આને કરીમ ખુશ-ઇલ્હાની (અચ્છી આવાઝ) સે પળહતા હૈ. (મુસ્લિમ)

۱۶- عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: زَيَّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا. رواه الحاكم، ۱/ ۵۷۵

હઝરત બરાઅ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અચ્છી આવાઝ સે કુર્આન શરીફ કો મુઝય્યન કરો (સજાઓ) કયુંકે અચ્છી આવાઝ કુર્આને કરીમ કે હુસ્ન કો બળહા દેતી હૈ. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۷- عَنْ عَقَبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالْمُسِرِّ
بِالصَّدَقَةِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب من قرأ القرآن فليسأل الله

رقم: ۲۹۱۹

ہزارت اُکھا بِنِ آامیر رھیلواہو تآالا اَنھو
فرماۓ ہُے کَ مَیںے رسووللواہ سلللواہو اہلہلہ ولسلللہ کو یے
ہرشاہ فرماۓ ہوے سونا: کُورْآنِے کَرِیم آواا سے پھلنے والے کا
سواہ اہلانییا سہکا کرنے والے کی ترہ ہُے. اور آاہلسا (ہلرے)
پھلنے والے کا سواہ اُھپ کر سہکا کرنے والے کی ترہ ہُے (تیرمیلہ)

سأئءا: ہس اہلہس شریک سے آاہلسا پھلنے کی کھللت
مالوم اہلہلہ ہُے، یے اس سورت مَیں ہُے اُھکے ریا کا شولہ (ہلہلاوے کا
شک) اہل، اُھر ریا کا شولہ ن اہل اور اُسرے کی تکلک کا اُہشا
ہل ن اہل تو اُسرہ ریااا کی واا سے ہولہ آواا سے پھلنا
اُکھل ہُے کَ یے اُسرَے کے لیلے ترہلہ (شوک ہلہلہ) کا اُریا
ہلہلہ. (شہلہلہ)

۱۸- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَبِي مُوسَى:
لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ قِرَاءَةَ الْبَارِحَةِ لَقَدْ أَوْتَيْتُ مِنْ مَازَانِ مَزَائِيرِ
الْذِّادِ. رواه مسلم، باب استحباب تحسين الصوت بالقرآن، رقم: ۱۸۵۲

ہزارت اُھو مَوسا رھیلواہو تآالا اَنھو ریااا کرتے ہُے
کَ رسووللواہ سلللواہو اہلہلہ ولسلللہ نے اُنسے ہرشاہ فرماا:
اُھر تو مہو گولشلا (پلہلہ) رات ہلے اُھ مَیں تو اُھرا
کُورْآنِے تواللہ سے سون رلا اا (تو یکلنن ہولہ اہلہ) تو مہو ہزارت
اُا اہلہلہسللہام کی ہولہ-ہلہلہلہ سے لہلسا ملہلہ ہُے. (مسلم)

۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يُقَالُ
يَعْنِي لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِرْقًا وَارِقًا وَرَقْلًا كَمَا كُنْتَ تُرَقِّلُ فِي
الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنَ رَقْلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرَأُ بِهَا.. رواه الترمذی وقال: هذا

حديث حسن صحيح، باب ان الذي ليس في حروفه من القرآن..... رقم: ۲۹۱۴

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: (કયામત કે દિન) સાહિબે-કુઆન સે કહા જાએગા: કુઆન શરીફ પળતા જા ઔર જન્મત કે દર્જો પર ચળતા જા ઔર ઠહર ઠહર કર પળ જૈસા કે તૂ દુનિયા મેં ઠહર ઠહર કર પળા કરતા થા. બસ તેરા મકામ વહી હોગા જહાં તેરી આખરી આયત કી તિલાવત ખત્મ હોગી. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: સાહિબે કુઆન સે હાકિઝે કુઆન યા કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) તિલાવત કરને વાલા યા કુઆને કરીમ પર તદબ્બુર (ગૌરો ફિક) કે સાથ અમલ કરને વાલા મુરાદ હૈ. (તેબી, મિરકાત)

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعَّ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ. رواه مسلم، باب فضل الماهر بالقُرْآنِ وَالَّذِي

يَتَتَعَّ فِيهِ، رَقْم: ۱۸۶۲

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: હાકિઝે કુઆન જિસે યાદ ભી ખૂબ હો ઔર પળતા ભી અચ્છા હો ઉસકા હશર કયામત મેં ઉન મુઅઝ-ઝઝ (ઇઝઝતદાર) ફરમાંબરદાર ફરિશ્તો કે સાથ હોગા જો કુઆન શરીફ કો લૌહે મહફૂઝ સે નક્કલ કરને વાલે હૈ. ઔર જો શખ્સ કુઆન શરીફ કો અટક અટક કર પળતા હૈ ઔર ઇસમેં મશક્કત ઉઠાતા હૈ ઉસકે લિયે દોહરા અજર (ડબલ સવાબ) હૈ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: અટકને વાલે સે મુરાદ વો હાકિઝ હૈ જિસે કુઆન શરીફ અચ્છી તરહ યાદ ન હો, લેકિન વો યાદ કરને કી કોશિશ મેં લગા રહતા હો. નીઝ ઇસસે મુરાદ વો દેખ કર પળને વાલા ભી હો સકતા હૈ જો દેખ કર પળને મેં ભી અટકતા હો લેકિન સહીહ પળને કી કોશિશ કર રહા હો. ઐસે શખ્સ કે લિયે દો અજર હૈ, એક અજર તિલાવત કા હૈ દૂસરા અજર બારે બાર અટકને કી વજહ સે મશક્કત (તકલીફ) બદાશત

કરને કા હૈ. (તેબી, મિરકાત)

۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَجِيءُ صَاحِبُ الْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ حَلِّهِ فَيُلْبَسُ تَاجَ الْكَرَامَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ زِدْهُ، فَيُلْبَسُ حُلَّةَ الْكَرَامَةِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ ارْضَ عَنْهُ، فَيَرْضَى عَنْهُ فَيَقَالُ لَهُ اقْرَأْ وَارْقُ وَيزَادُ بِكُلِّ آيَةٍ حَسَنَةً رواه

الترمذی و قال هذا حديث حسن صحيح، باب ان الذي ليس في حوفه من القرآن

کالیبت الحرب، رقم: ۲۹۱۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: સાહિબે કુઆન કયામત કે દિન (અલ્લાહ તઆલા કે દરબાર મેં) આએગા તો કુઆન શરીફ અલ્લાહ તઆલા સે અર્જ કરેગા: ઇસકો જોળા અતા ફરમાએ, અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે ઇસકો કરામત કા તાજ પેહનાયા જાએગા. વો ફિર દરખવાસ્ત કરેગા: અય મેરે રબ! ઔર પેહનાઈયે, તો અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે ઇકરામ કા પૂરા જોળા પેહનાયા જાએગા. ફિર વો દરખવાસ્ત કરેગા: અય મેરે રબ! ઇસ શખ્સ સે રાઝી હો જાઈયે, તો અલ્લાહ તઆલા ઇસસે રાઝી હો જાએંગે. ફિર ઇસસે કહા જાએગા: કુઆન શરીફ પઘ્હતા જા ઔર જન્નત કે દર્જો પર ચઘ્હતા જા ઔર (ઇસકે લિયે) હર આયત કે બદલા મેં એક નેકી બઘ્હા દી જાએગી. (તિરમિઝી)

۲۲- عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: إِنَّ الْقُرْآنَ يَلْقَى صَاحِبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يَنْشَقُّ عَنْهُ قَبْرُهُ كَالرَّجُلِ الشَّاحِبِ فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَعْرِفُنِي؟ فَيَقُولُ: مَا أَعْرِفُكَ، فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَعْرِفُنِي؟ فَيَقُولُ: مَا أَعْرِفُكَ، فَيَقُولُ: أَنَا صَاحِبُكَ الْقُرْآنَ الَّذِي أَظْمَأْتِكَ فِي الْهَوَاجِرِ وَأَسْهَرْتَ لَيْلَكَ وَإِنَّ كُلَّ تَاجِرٍ مِنْ وَرَاءِ بَيْتِهِ وَأَنَّكَ الْبُزْمُ مِنْ وَرَاءِ كُلِّ تِجَارَةٍ فَيُعْطَى الْمَلِكُ بِمِثْلِهِ وَالْخَلْدُ بِشِمَالِهِ وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ وَيُكْسَى الْإِدَاءُ حُلَّتَيْنِ لَا يُقْرَمُ

لَهُمَا أَهْلُ الدُّنْيَا قِيَمَوْلَانِ بِمَ كَسَبْنَا هَذِهِ؟ قِيَالُ: بِأَخَذِ وَلَدِكُمَا
الْقُرْآنَ ثُمَّ يُقَالُ لَهُ: أَفَرَأَوْ أَوْضَعْتُ فِي دَرَجَةِ الْجَنَّةِ وَغُرْفِهَا فَهُوَ فِي صُعُودٍ
مَادَامَ يَقْرَأُ هَذَا كَانَ أَوْ تَرْتِيلاً. رواه احمد، الفتح الرباني ٦٩/١٨٠

उत्तरत पुरेदा रदियल्लाहु तआला अन्हु करमाते हें के मैंने
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद करमाते हुवे
सुना: क्यामत के दिन जिस वक्त कुर्आन वाला अपनी कब्र से निकलेगा
तो कुर्आन उससे ईस छालत में मिलेगा जैसे कमजोरी की वजह से रंग
बदला हुवा आदमी हो और साहिबे कुर्आन से पूछेगा: क्या तुम मुझे
पेहचानते हो? वो कहेगा: मैं तुम्हें नहीं पेहचानता. कुर्आन दोबारा
पूछेगा: क्या तुम मुझे पेहचानते हो? वो कहेगा: मैं तुम्हें नहीं
पेहचानता. कुर्आन कहेगा: मैं तुम्हारा साथी कुर्आन हूँ जिसने तुम्हें
सप्त गरमी की होपडर में प्यासा रब्बा और रात को जगाया (यानी
कुर्आन के हुकम पर अमल की वजह से तुमने दिन में रोजा रब्बा और
रात में कुर्आन की तिलावत की) हर ताजिर अपनी तिजारत से नफा
हासिल करना चाहता है और आज तुम अपनी तिजारत से सबसे
जियादा नफा हासिल करने वाले हो. उसके बाद साहिबे कुर्आन की हाथें
(सीधे) हाथ में बादशाहत दी जायेगी और बायें हाथ में (जन्नत में)
हमेशा रहने का परवाना दिया जायेगा. उसके सर पर वकार का ताज
रब्बा जायेगा और उसके वालिदैन (मां बाप) को दो ऐसे जोणे
पेहचाने जायेंगे जिसकी कीमत दुनिया वाले नहीं लगा सकते. वालिदैन
कहेगे: हमें ये जोणे किस वजह से पेहचाने गये हैं? उनसे कहा
जायेगा: तुम्हारे बच्चे के कुर्आन डिक्क करने की वजह से. फिर साहिबे
कुर्आन से कहा जायेगा: कुर्आन पण्डता जा और जन्नत के दर्जों और
बालाबानों पर यण्डता जा. युनांये जब तक वो कुर्आन पण्डता रहेगा
याहे रवानी से पण्डे याहे ठहर ठहर कर पण्डे वो (जन्नत के दर्जों और
बालाबानों पर) यण्डता जायेगा. (मुस्नदे अहमद, इन्दुर्रब्बानी)

फाईदा: कुर्आने करीम का कमजोरी की वजह से रंग बदले हुवे
आदमी की शकल में कुर्आन वाले के सामने आना दर-इकीकत ये भुद
कुर्आन वाले का ओक नकशा है के उसने रातों को कुर्आने करीम की

तिलावत और दिन में उसके अलकाम (हुकमों) पर अमल करके अपने आपको कमजोर बना लिया था. (ई-श्शुल-छाज्ज)

٢٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ قَالُوا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ. رَوَاهُ الْحَاكِمُ، وَقَالَ الذَّهَبِيُّ: رَوَى مِنْ ثَلَاثَةِ أَوْجَعٍ عَنْ أَنَسٍ هَذَا أَحَدُهُمَا ٥٥٦/١

उत्तरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला के लिये जाऊ लोग ऐसे हैं जैसे किसी के घर के पास लोग होते हैं. सदाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम ने अर्ज किया: वो कौन लोग हैं? ईरशाह फरमाया: कुर्आन शरीफ वाले, के वो अल्लाह वाले और उसके पास लोग हैं. (मुस्तदरक हाकिम)

۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الْدِّيَّ لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ كَالْيَبِيبِ الْحَرَبِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ان الذي ليس في جوفه شيء رقم: ۲۹۱۳

હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ રાહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા શિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કે દિલ મેં કુર્આને કરીમ કા કોઈ હિસ્સા ભી મહફૂઝ નહીં વો વીરાન ઘર કી તરહ હૈં યાની જૈસે મકાન કી રૌનક વ આબાદી રેહને વાલે સે હૈં એસે હી ઇન્સાન કે દિલ કી રૌનક વ આબાદી કુર્આને કરીમ કો યાદ રખને સે હૈં. (તિરમિઝી)

۲۵- عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ ثُمَّ يَنْسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْذَمًا. رواه أبو داود، باب التشبه بدين من حفظ القرآن ..... رقم: ۱۴۷۴

હજારત સમદ બિન ઉબાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ
રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ

ફરમાયા: જો શપ્ત્સ કુઆન શરીફ પળ કર ભુલા દે તો વો કયામત કે દિન અલ્લાહ તઆલા કે યહાં ઈસ હાલ મેં આએગા કે કોળ કે મર્જ કી વજહ સે ઉસકે અઅઝા (જિસ્મ કે હિસ્સે) ઝળે હુવે હોંગે. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: કુઆન કો ભુલા દેને કે કઈ મતલબ બયાન કિયે ગએ હેં. એક યે હે કે દેખ કર ભી ન પળ સકે. દૂસરા યે હે કે ઝબાની ન પળ સકે. તીસરા યે હે કે ઉસકી તિલાવત મેં ગફલત કરે. ચૌથા યે હે કે કુઆની અહકામાત (હુકમો) કો જાનને કે બાદ ઉસ પર અમલ ન કરે. (બઝલુલ-મજહૂદ, શહે સુનને અબી દાઉદ લિલ-એની)

۲۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ. رواه أبو داود، باب نحرزب القرآن، رقم: ۱۳۹۬

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કુઆને કરીમ કો તીન દિન સે કમ મેં ખત્મ કરને વાલા ઉસે અચ્છી તરહ નહીં સમજ સકતા. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા યે ઈરશાદ અવામ કે લિયે હે, યુનાંચે બાઝ સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ કે બારે મેં તીન દિન સે કમ મેં ખત્મ કરના ભી સાબિત હે. (શહેતેબી)

۲۷- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ قَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّجَالِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في فضل سورة الكهف، رقم: ۲۸۸۶

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને સૂરએ કહફ કી શુર કી તીન આયતે પળ લીં વો દઝ્ઝાલ કે ફિતને સે બચા લિયા ગયા. (તિરમિઝી)

۲۸- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّجَالِ، وَفِي رَوَايَةٍ:

مِنْ آخِرِ الْكَهْفِ. رواه مسلم، باب فضل سورة الكهف وآية الكرسي، رقم: ١٨٨٣

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને સૂરએ કહફ કી શુરૂ કી દસ આયાત યાદ કરલીં વો દઝ્ઝાલ કે ફિતને સે મહફૂઝ હો ગયા. ઔર એક રિવાયત મેં સૂરએ કહફ કી આખરી દસ આયતોં કે યાદ કરને કા ઝિક હે. (મુસ્લિમ)

٢٩- عَنْ نَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ قَرَأَ الْعَشْرَ الْأَوَاخِرَ

مِنْ سُورَةِ الْكَهْفِ فَإِنَّهُ عِصْمَةٌ لَهُ مِنَ الدَّجَالِ. رواه النسائي في عمل اليوم

والليلة، رقم: ٩٤٨. قال المحقق: هذا الاستناد رجاله ثقات

હઝરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ સૂરએ કહફ કી આખરી દસ આયતેં પઞ્હ લે તો યે પઞ્હના ઉસકે લિયે દઝ્ઝાલ કે ફિતને સે બચાવ હોગા. (અમલુલ-યૌમ વલ્લૈલહ)

٣٠- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْقُوعًا: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

فَهُوَ مَعْصُومٌ إِلَى ثَمَانِيَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ، وَإِنْ خَرَجَ الدَّجَالُ عِصِمَ مِنْهُ.

التفسير لابن كثير عن المختارة للمحافظ الضياء المقدسي ٧٥/٢

હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ જુમ્આ કે દિન સૂરએ કહફ પઞ્હ લે વો આઠ દિન તક યાની અગલે જુમ્આ તક હર ફિતના સે મહફૂઝ રહેગા ઔર અગર ઈસ દૌરાન દઝ્ઝાલ નિકલ આએ તો યે ઉસકે ફિતના સે ભી મહફૂઝ રહેગા. (તફસીરે ઇબ્ને કસીર)

٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سُورَةُ

الْبَقَرَةِ فِيهَا آيَةٌ سَيِّدَةٌ آيَةُ الْقُرْآنِ لَا تَقْرَأُ فِي بَيْتٍ وَفِيهِ شَيْطَانٌ إِلَّا

خَرَجَ مِنْهُ، آيَةُ الْكَرْسِيِّ. رواه الحاكم وقال صحيح الاستناد، الترغيب ٣٧٠/٢

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાલુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સૂરએ બકરહ મેં એક આયત છે જો કુઆન શરીફ કી તમામ આયતોં કી સરદાર છે: વો આયત જેસે હી કિસી ઘર મેં પળી જાએ ઓર વહાં શૈતાન હો તો ફોરન નિકલ જાતા છે, વો આયતુલ-કુરસી છે. (મુસ્તદરક હાકિમ, તરગીબ)

૩૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَكَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِحِفْظِ زَكَاةٍ وَرَمَضَانَ، فَأَتَانِي آتٍ فَبَجَل يَخْتَوِي مِنَ الطَّعَامِ، فَأَخَذْتُهُ وَ قُلْتُ: لَا رَفْعَ لَكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: إِنِّي مُخْتَجٌّ وَ عَلَى عِيَالٍ وَ لِي حَاجَةٌ شَدِيدَةٌ، قَالَ: فَخَلَّيْتُ عَنْهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا فَعَلَ أَمِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَكَا حَاجَةَ شَدِيدَةً وَ عِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ، قَالَ: أَمَا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَ سِعُودٌ، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سِعُودٌ لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: "إِنَّهُ سِعُودٌ" فَرَصَدْتُهُ، فَجَعَل يَخْتَوِي مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ فَقُلْتُ: لَا رَفْعَ لَكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: دَغْنِي فَإِنِّي مُخْتَجٌّ وَ عَلَى عِيَالٍ، لَا أَعُودُ، فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا فَعَلَ أَمِيرُكَ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، شَكَا حَاجَةَ شَدِيدَةً وَ عِيَالًا فَرَحِمْتُهُ فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ، قَالَ: أَمَا إِنَّهُ قَدْ كَذَبَكَ وَ سِعُودٌ، فَرَصَدْتُهُ الثَّالِثَةَ فَجَعَل يَخْتَوِي مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ، فَقُلْتُ: لَا رَفْعَ لَكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ هَذَا آخِرُ ثَلَاثِ مَرَاتٍ أَنَا تَزْعُمُ لَا تَعُودُ ثُمَّ تَعُودُ، قَالَ: دَغْنِي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا، قُلْتُ: مَا هُنَّ؟ قَالَ: إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ آيَةَ الْكَرْسِيِّ "اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ" (البقرة: ٢٥٥) حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ، فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَ لَا يَقْرُبُكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تَصْبَحَ، فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا فَعَلَ أَمِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، زَعَمَ أَنَّهُ يُعَلِّمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ

بِهَا فَخَلَيْتُ سَيِّئَهُ ، قَالَ : مَا هِيَ ؟ قُلْتُ : قَالَ لِي : إِذَا أَوَيْتَ إِلَى
فِرَاشِكَ فَأَقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أَوَّلِهَا حَتَّى تَنْجِمَ الْآيَةَ "اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ" وَ قَالَ لِي : لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَالِطٌ وَ لَا
يَقْرَبُكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ ، وَ كَانُوا أَخْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ ،
فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : أَمَا إِنَّهُ قَدْ صَدَّقَكَ وَ هُوَ كَذُوبٌ ، تَعْلَمُ مَنْ
تُحَاطَبُ مُدَّةَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : ذَاكَ شَيْطَانٌ .

رواه البيهقي، باب اذا وكل رجلا ترك الوكيل شيئا . . . رقم : ٢٣١١

وفى رواية الترمذي عن أبي أيوب الأنصاري رضى الله عنه إقراراً لى

ببيتك فلا يقربك شيطان ولا غيره . رقم : ٢٨٨٠

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सहकअे इत्र की निगरानी
(हिकजत)पर मुजे मुकरर इरमाया था. अक शप्स आया और दोनो
हाथ भर कर गल्ला (अनज)लेने लगा. मैंने उसे पकण दिया और
कहा: मैं तुजे जर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास ले
गलूंगा. उसने कहा: मैं अक मुहताज हूं, मेरे उपर मेरे अहलो अयाल
(घर वालों)का बोझ है और मैं सप्त जरतमंद हूं. उजरत अबू हुरैरा
रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं: मैंने उसे छोण दिया. जब सुणल
हुँ तो नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुजसे इरमाया:
अबू हुरैरा! तुम्हारे डेही ने कल रात क्या किया? (अल्लाह तआला ने
आपको इस वाकिआ की जबर दे दी थी) मैंने अर्ज किया: या
रसूलल्लाह! उसने अपनी शहीद जरत और अहलो अयाल के बोझ
की शिकायत की इसलिये मुजे उस पर रहम आया और मैंने उसे छोण
दिया. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरमाया: जबरदार
रेहना, उसने तुमसे जूट बोला है, वो दोबारा आयेगा. युनांये मैं
इसकी ताक (तलाश) में लगा रहा. (वो आया) और अपने दोनो हाथों
से गल्ला भरना शुरू कर दिया, मैंने उसे पकण कर कहा हे मैं तुजे
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास जर ले जाऊंगा.
उसने कहा के मुजे छोण दीजिये, मैं जरतमंद हूं, मेरे उपर बाल

बर्यो का भोज है, अब आठन्दा मैं नहीं आऊंगा. मुझे उस पर रहम आया और मैंने उसे छोड़ दिया. जब सुबह हुई तो रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझसे फिर कहा: अबू हुरैरा! तुम्हारे कैदी का क्या हुआ? मैंने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! उसने अपनी शहीद ज़रत और अहलो अयाल के भोज की शिकायत की इसलिये मुझे उस पर रहम आ गया और मैंने उसकी छोड़ दिया. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह कहा: होशियार रहेना! उसने जूट बोला है, वो फिर आयेगा. युनांये मैं फिर उसकी तक में रहा. (वो आया) और दोनों छाथों से गल्ला भरने लगा. मैंने उसे पकड़ कर कहा के मैं तुझे ज़र रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास ले जाऊंगा. ये तीसरा और आखरी मौका है, तूने कहा था के आठन्दा नहीं आऊंगा मगर तू फिर आ गया. उसने कहा: मुझे छोड़ दो, मैं तुम्हें ऐसे कलिमात सिखाऊंगा के अल्लाह तआला उनकी वजह से तुम्हें नफ़ा पहुंचायेगे. मैंने कहा: वो कलिमात क्या हैं? उसने कहा: जब तुम अपने बिस्तर पर लेटने लगे तो आयतुल-कुरसी पण्ड लिया करो. तुम्हारे लिये अल्लाह तआला की तरफसे एक डिफ़ाजत करने वाला मुक़र्रर रहेगा और सुबह तक कोई शैतान तुम्हारे करीब नहीं आयेगा. सुबह को रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझसे कहा: तुम्हारे कैदी का क्या हुआ? मैंने अर्ज किया: उसने कहा था के वो मुझे खंड ऐसे कलिमात सिखायेगा जिनसे अल्लाह तआला मुझे नफ़ा पहुंचायेगे तो मैंने इस भरतबा ली उसे छोड़ दिया. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने कहा: वो कलिमात क्या थे? मैंने कहा के वो ये कह गया: जब तुम अपने बिस्तर पर लेटने लगे तो आयतुल-कुरसी पण्ड लिया करो तुम्हारे लिये अल्लाह तआला की तरफसे एक डिफ़ाजत करने वाला मुक़र्रर रहेगा और सुबह तक कोई शैतान तुम्हारे करीब नहीं आयेगा. रावी कहते हैं: सहाबा किराम रहियल्लाहु तआला अन्हुम धैर के कामों पर बहुत ज़ियादा हरीस (लालशी) थे (इसलिये आखरी भरतबा धैर की बात सुन कर उसे छोड़ दिया). आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह कहा: गौर से सुनो, अगर ये वो जूटा है लेकिन तुमसे सय बोल गया. अबू

हुशैरा! तुम जानते हो के तुम तीन रातों से किससे बातें कर रहे थे? मैंने कहा: नहीं। आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: वो शैतान था (जो इस तरह मको इरेब (घोके) से सदकात के माल में कमी करने आया था). (बुभारी)

हजरत अबू अय्यूब अन्सारी रहियल्लाहु अन्हु की रिवायत में है के शैतान ने यूँ कहा: तुम अपने घर में आयतुल-कुरसी पण्डा करो तुम्हारे पास कोई शैतान जिन वजैरा न आयेगा. (तिरमिजी)

۳۳- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَبَا الْمُنْذِرِ! أَتَذَرِي أَيَّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: يَا أَبَا الْمُنْذِرِ! أَتَذَرِي أَيَّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟ قُلْتُ: "اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ" قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي وَقَالَ: وَاللَّهِ إِلَهِيكَ الْعِلْمُ أَبَا الْمُنْذِرِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ
باب فضل سورة الكهف و آية الكرسي رقم ۱۸۸۵: وَفِي رِوَايَةٍ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَهَا نِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ تَقْدُسُ الْمَلِكُ عِنْدَ سَاقِ الْعَرْشِ. قُلْتُ: هُوَ فِي الصَّحِيحِ بِإِخْتِصَارٍ رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ رِجَالُهُ الصَّحِيحُ

مصحح الزوائد ۳۹/۷

हजरत अबूय बिन कअब रहियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुजसे धरशाह फरमाया: अबुल मुन्जिर! (ये हजरत अबूय बिन कअब रहियल्लाहु अन्हु की कुन्यत (जानदान वालों की निरुपत से नाम) हैं) क्या तुम जानते हो के किताबुल्लाह (कुरआन) की कौनसी आयत तुम्हारे पास सबसे जियादा अजमत वाली है? मैंने अर्ज किया: अल्लाह और उनके रसूल ही सबसे जियादा जानते हैं. नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने दोबारा पूछा: अबुल-मुन्जिर! क्या तुम जानते हो के तुम्हारे पास किताबुल्लाह की सबसे अजीम आयत कौनसी है? मैंने अर्ज किया:

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (आयतुल-कुरसी). आप सल्लल्लाहु

અલૈહિ વસલ્લમ ને મેરે સીને પર હાથ મારા (ગોયા ઇસ જવાબ પર શાબાશ હી) ઔર ઇરશાદ ફરમાયા: અબુલ-મુન્જિર! તુજે ઇલ્મ મુબારક હો. (મુસ્લિમ)

એક રિવાયત મેં આયતુલ કુરસી કે બારે મેં ફરમાયા: કસમ હેં ઉસ ઝાત કી જિસકે કબ્જે મેં મેરી જાન હૈ, ઇસ આયત કી એક ઝબાન ઔર દો હોટ હૈં જો અર્શ કે પાએ કે પાસ અલ્લાહ તઆલા કી પાકી બયાન કરતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૩૪- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لِكُلِّ شَيْءٍ سَنَامٌ وَإِنْ سَنَامُ الْقُرْآنِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ، وَفِيهَا آيَةٌ هِيَ سَيِّدَةُ آيِ الْقُرْآنِ هِيَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في سورة البقرة و آية الكرسي، رقم: ૨૪૪૪

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: હર ચીઝ કી કોઈ ચોટી હોતી હે (જો સબસે ઊપર ઔર બાલા-તર હોતી હે) ઔર કુઆને કરીમ કી ચોટી સૂરઅ બકરહ હે. ઔર ઇસમેં એક આયત એસી હે જો કુઆન શરીફ કી સારી આયતોં કી સરદાર હે, વો આયતુલ કુરસી હે. (તિરમિઝી)

૩૫- عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْقَلَمِ عَامَ آتَزَلِ مِنْهُ آتَيْنِ خَتَمَ بِهِمَا سُورَةُ الْبَقَرَةِ، وَ لَا يَقْرَأَنِ فِي دَارِ ثَلَاثَ لَيَالٍ فَيَقْرُبَهَا شَيْطَانٌ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في

آخر سورة البقرة مرقم: ૨૪૪૫

હઝરત નુઅમાન બિન બશીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આસમાન વ ઝમીન કી પૈદાઈશ સે દો હઝાર સાલ પેહલે અલ્લાહ તઆલા ને કિતાબ લિખ્ખી. ઉસ કિતાબ મેં સે દો આયતેં

ਨਾਜ਼ਿਲ ਫ਼ਰਮਾਓ (ਉਤਾਰੀ) ਜਿਨ ਪਰ ਅਲ਼ਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਨੇ ਸੂਰਓ ਯਕਰਹੁ
ਕੀ ਯਾਤਮ ਫ਼ਰਮਾਯਾ. ਯੇ ਆਯਤੋਂ ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਮੇਂ ਤੀਨ ਰਾਤ ਤਕ ਪਛੜੀ ਜਾਤੀ
ਰਹੇਂ ਸੈਤਾਨ ਉਸਕੇ ਨਾਜ਼ੀਕ ਭੀ ਨਹੀਂ ਆਤਾ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

۳۶- عَنْ أَبِي مَرْثُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّاتَهُ. رواه الترمذی
وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في آخر سورة البقرة، رقم: ۲۸۸۱

ਓਹਰਤ ਅਯੂ ਮਰਹੂਦ ਅਨਸਾਰੀ ਰਹਿਯਲ਼ਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਸੇ
ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲ਼ਾਹੁ ਸਲਵਲ਼ਾਹੁ ਅਲੈਛਿ ਵਸਲ਼ਵਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹੁ
ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਜੋ ਸ਼ਖ਼ਸ ਸੂਰਓ ਯਕਰਹੁ ਕੀ ਆਖਰੀ ਦੋ ਆਯਤੋਂ ਕਿਸੀ ਰਾਤ ਮੇਂ
ਪਛੜ ਲੇ ਤੋ ਯੇ ਦੋਨੋਂ ਆਯਤੋਂ ਉਸਕੇ ਲਿਯੇ ਕਾਫ਼ੀ ਓਹੋ ਜਾਏਂਗੀ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)
ਕਾਓਹਾ: ਦੋ ਆਯਤੋਂ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਓਹੋ ਜਾਨੇ ਕੇ ਦੋ ਮਤਲਬ ਹੈਂ. ਓਕ ਯੇ ਕੇ
ਓਨਕਾ ਪਛੜਨੇ ਵਾਲਾ ਉਸ ਰਾਤ ਓਰ ਯੁਰਾਓ ਸੇ ਮਓਝੁ ਰਹੇਗਾ. ਦੂਸਰਾ ਯੇ ਕੇ
ਯੇ ਦੋ ਆਯਤੋਂ ਤਹਫ਼ੁਦ ਕੇ ਕਾਓਮ-ਮਕਾਮ (ਯਦਲ) ਓਹੋ ਜਾਏਂਗੀ. (ਨਵਵੀ)

۳۷- عَنْ قُصَّالَةَ بِنْتِ عُبَيْدٍ وَتَمِيمِ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ
قَالَ: مَنْ قَرَأَ عَشْرَ آيَاتٍ فِي لَيْلَةٍ كُتِبَ لَهُ قِنطَارٌ، وَالْقِنطَارُ خَيْرٌ مِنَ
الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا (الحديث). رواه الطبرانی في الكبير والواسط وفيه اسمعيل بن عباس
ولكنه من روايته عن الشاميين وهي مقبولة، مجمع الزوائد ۲/ ۵۴۷

ਓਹਰਤ ਝਾਝਲਾ ਬਿਨ ਉਬੈਦ ਓਰ ਓਹਰਤ ਤਮੀਮ ਦਾਰੀ
ਰਹਿਯਲ਼ਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਮਾ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਨਬਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਲਵਲ਼ਾਹੁ
ਅਲੈਛਿ ਵਸਲ਼ਵਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹੁ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਜੋ ਸ਼ਖ਼ਸ ਕਿਸੀ ਰਾਤ ਦਸ ਆਯਾਤ
ਕੀ ਤਿਲਾਵਤ ਕਰੇ ਉਸਕੇ ਲਿਯੇ ਓਕ ਕਿਨਤਾਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ਓਰ ਕਿਨਤਾਰ
ਦੁਨਿਆ ਓਰ ਦੁਨਿਆ ਮੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਓਨ ਸਭਸੇ ਯੋਹਤਰ ਹੈ. (ਤਭਰਾਨੀ,
ਮਜ਼ਮਓਲ-ਯਵਾਓਦ)

۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ عَشْرَ
آيَاتٍ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَكُتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح
على شرط مسلم، ووافقه الذهبي ۵۵۵/۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ રાત મેં દસ આયતોં કી તિલાવત કરે વો ઉસ રાત અલ્લાહ તઆલા કી ઈબાદત સે ગાફિલ રહેને વાલોં મેં શુમાર નહીં હોગા (નહીં ગિના જાએગા). (મુસ્તદરક હાકિમ)

૩૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ فِي لَيْلَةٍ مِائَةَ آيَةٍ كَتَبَ مِنَ الْقَانِتِينَ. (وهو بعض الحديث). رواه الحاكم وقال: هذا

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ રાત મેં ૧૦૦ આયાત તિલાવત કરે વો ઉસ રાત ઈબાદત-ગુઝારોં મેં શુમાર કિયા (ગિના) જાએગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૩૦- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي لَا أَعْرِفُ أَصَوَاتَ رُفَقَةِ الْأَشْعَرِيِّينَ بِالْقُرْآنِ، حِينَ يَدْخُلُونَ بِاللَّيْلِ، وَأَعْرِفُ مَنَازِلَهُمْ مِنْ أَصْوَابِهِمْ بِالْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ، وَإِنْ كُنْتُ لَمْ أَرِ مَنَازِلَهُمْ حِينَ تَوَلَّوْا بِالنَّهَارِ (الحديث). رواه مسلم، باب من فضائل الأشعرين رضى الله عنهم، رقم: ૧૬૦૭

હઝરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેં અશ્શર કૌમ કે રુફકાએ સફર (સફર કે સાથીયોં) કે કુઆને કરીમ પળદને કી આવાઝ કો પેહચાન લેતા હૂં જબકે વ અપને કામોં સે વાપસ આકર રાત કો અપની કયામગાહોં (ઠહેરને કી જગહોં) મેં કુઆન શરીફ પળદતે હૈં ઔર રાત કો ઉનકે કુઆને મજીદ પળદને કી આવાઝ સે ઉનકી કયામગાહોં કો ભી પેહચાન લેતા હૂં અગરચે દિન મેં મૈંને ઉનહેં ઉનકી કયામગાહોં પર ઉતરતે હુવે ન દેખા હો. (મુસ્લિમ)

૩૧- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ غَشِيَ مِنْكُمْ أَنْ لَا يَسْتَقِظَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُؤْتِرْ مِنْ أَوَّلِهِ، وَمَنْ طَمِعَ مِنْكُمْ أَنْ يَقُومَ مِنْ

آخِرَ اللَّيْلِ فَلْيَوْتُوا مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَإِنَّ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ فِي آخِرِ اللَّيْلِ
مَحْضُورَةٌ، وَهِيَ أَفْضَلُ . رواه الترمذی، باب ما جاء في كراهية النوم قبل الوتر،

رقم: ૧૦૦

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસકો યે અંદેશા (ફિક્ક, ખયાલ) હો કે વો રાત કે આખરી હિસ્સે મેં ન ઉઠ સકેગા ઉસકો રાત કે શુરૂ મેં (સોને સે પેહલે) વિત્ર પઞહ લેને ચાહિયે. ઔર જિસકો રાત કે આખરી હિસ્સે મેં ઉઠને કી ઉમ્મીદ હો ઉસે અખીર રાત મેં વિત્ર પઞહને ચાહિયે કયુંકે રાત કે આખરી હિસ્સે મેં કુઆને કરીમ કી તિલાવત કે વક્ત ફરિશ્તે હાઝિર હોતે હૈં ઔર ઈસી વક્ત તિલાવત કરના અફઝલ હૈ. (તિરમિઝી)

۳۲- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ يَقْرَأُ سُورَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ إِلَّا وَكَّلَ اللَّهُ مَلَكًا فَلَا يَقْرُبُهُ شَيْءٌ يُؤْذِيهِ حَتَّى يَهْبُ مَتَى هَبَّ . رواه الترمذی، کتاب

الدعوات، رقم: ૪૬૦૪

હઝરત શદાદ બિન ઔસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો મુસલમાન ભી બિસ્તર પર જાકર કુઆને કરીમ કી કોઈ સી ભી સૂરત પઞહ લેતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકી હિફાઝત કે લિયે એક ફરિશ્તા મુકરર ફરમા દેતે હૈં. ફિર જબ ભી વો બેદાર હો (જાગે) ઉસકે બેદાર હોને તક કોઈ તકલીફ-દેહ (તકલીફ દેને વાલી) ચીઝ ઉસકે કરીબ ભી નહીં આતી. (તિરમિઝી)

۳۳- عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَمَّعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: أُعْطِيتُ مَكَانَ التَّوَارِقِ السَّعِ وَ أُعْطِيتُ مَكَانَ الزُّبُورِ الْمُؤَيَّنِ وَ أُعْطِيتُ مَكَانَ الْإِنْجِيلِ الْمُنَانِي وَ فَضُلْتُ بِالْمُقْصَلِ . رواه أحمد ۱۰۷/۴

હઝરત વાસિલા બિન અસ્કઅ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે

રિવાયત છે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુજે તૌરાત કે બદલે મેં કુઆને કરીમ કે શુર કી સાત સૂરતેં ઓર ઝબૂર કે બદલે મેં “મિઈન” યાની ઉસકે બાદ કી ૧૧ સૂરતેં ઓર ઈન્જીલ કે બદલે મેં “મસાની” યાની ઉસકે બાદ કી બીસ સૂરતેં મિલી હેં ઓર ઉસકે બાદ આખિર કુઆન તક કી સૂરતેં “મુફ્સસલ” મુજે ખાસ તૌર પર દી ગઈ હેં. (મુસ્નદે અહમદ)

۴۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: بَيْنَا جِبْرِيلُ فَاعِدٌ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، سَمِعَ نَقِيضًا مِنْ قَوْفِهِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ، فَقَالَ: هَذَا يَأْتِ مِنَ السَّمَاءِ فَتُحِلُّ الْيَوْمَ، لَمْ يَفْتَحْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ، فَتَزَلْ مِنْهُ مَلَكٌ فَقَالَ: هَذَا مَلَكٌ تَزَلْ إِلَى الْأَرْضِ، لَمْ يَنْزَلْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ، فَسَلَّمَ وَقَالَ: أَبَشِّرْ بِتُورَيْنِ أَوْتَيْنَهُمَا لَمْ يُؤْتَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ، فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، لَنْ تَقْرَأَ بِحَرْفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيْتَهُ. رواه مسلم، باب فضل

الفاتحة..... رقم: ۱۸۷۷

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત છે કે એક મરતબા જિબ્રીલ અલૈહિરસલામ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ બેઠે હુવે થે, ઈતને મેં આસમાન સે કુછ ખબકા સુનાઈ દિયા. ઉન્હોને સર ઉઠાયા ઓર કહા: યે આસમાન કા એક દરવાઝા ખુલા હે જો આજ સે પેહલે કભી નહીં ખુલા થા. ઉસસે એક ફરિશ્તા ઉતરા હે, યે ફરિશ્તા આજ સે પેહલે કભી ઝમીન પર નહીં આયા થા. ઉસ ફરિશ્ત ને હાઝિરે ખિદમત હોકર સલામ ક્રિયા ઓર અર્ઝ ક્રિયા: ખુશ-ખબરી હો આપકો દો નૂર દિયે ગએ હેં જો આપસે પેહલે કિસી નબી કો નહીં દિયે ગએ થે. એક સૂરએ ફાતિહા દૂસરે સૂરએ બકરહ કી આખરી (દો) આયાત. આપ ઈનમેં સે જો જુમલા ભી પળેંગે વો આપકો મિલેગા.

ફાઈદા: યાની અગર તારીફી જુમલા હે તો તારીફ કરને કા સવાબ મિલગા ઓર અગર દુઆ કા જુમલા ને તો દુઆ કુબૂલ કી જાએગી. (મુસ્લિમ)

૩૫- عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي فَاتِحَةِ الْكِتَابِ: شِقَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ. رواه اندلسی ۳۸/۲

હઝરત અબ્દુલ મલિક બિન ઉમૈર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સૂરએ ફાતિહા મેં હર બીમારી સે શિકા હૈ. (દારમી)

૩૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا قَالَ أَحَدُكُمْ: آمِينَ، وَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ فِي السَّمَاءِ: آمِينَ، فَوَافَقَتْ إِحْدَاهُمَا الْآخَرَى، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. رواه البخاري، باب فضل التامين، رقم: ۷۸۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમમેં સે કોઈ (સૂરએ ફાતિહા કે આખિર મેં) આમીન કેહતા હૈ તો ઉસી વક્ત ફરિશ્તે આસમાન પર આમીન કેહતે હૈં, અગર ઉસ શખ્સ કી આમીન ફરિશ્તોં કી આમીન કે સાથ મિલ જાતી હૈ તો ઉસકે પિછલે તમામ ગુનાહ માફ હો જાતે હૈં. (બુખારી)

૩૭- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا تَجْعَلُوا بَيْوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ. رواه مسلم، باب استحباب صلاة النافلة في بيته، ૦૦૦૦، رقم: ૧૮૨૬

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપને ઘરોં કો કબ્રસ્તાન ન બનાઓ યાની ઘરોં કો અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક સે આબાદ રખો. જિસ ઘર મેં સૂરએ બકરહ પઢી જાતી હૈ શૈતાન ઉસ ઘર સે ભાગ જાતા હૈ. (મુસ્લિમ)

૩૮- عَنْ أَبِي أَمَانَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: اقْرَأُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ: اقْرَأُوا الزَّهْرَاوَيْنِ: الْبَقَرَةَ وَ سُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا يَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ،

كَانَهُمَا عَمَامَتَانِ، أَوْ كَانَهُمَا غَيَاتَيْنِ، أَوْ كَانَهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ، تُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابَيْهِمَا، إِرْعَاؤِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، فَإِنَّ أَخَذَهَا بَرَكَةً، وَتَرَكَهَا حُسْرَةً، وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبَطْلَةُ، قَالَ مُعَاوِيَةُ: بَلَّغْنِي أَنَّ الْبَطْلَةَ السَّحَرَةُ. رواه مسلم، باب فضل قراءة القرآن و سورة البقرة، رقم: ١٨٧٤

હજરત અબૂ ઉમામા બાહિલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કુર્આન મજીદ પળહો કયુંકે યે કયામત કે દિન અપને પળહને વાલોં કા સિફારિશી બન કર આએગા. સૂરએ બકરહ ઓર આલે ઇમરાન જો દોનોં રૌશન સૂરતે હૈં (ખાસ તૌર સે) પળહા કરો કયુંકે યે કયામત કે દિન અપને પળહને વાલોં કો અપને સાયા મેં લિયે ઇસ તરહ આએગી જેસે વો અબ્ર કે દો ટુકળે હોં યા દો સાઈબાન હોં યા કતાર બાંધે (લાઈન લગાએ) પરિન્દોં કે દો ગૌલ (જુન્ડ, જમાઅતે) હોં, યે દોનોં અપને પળહને વાલોં કે લિયે સિફારિશ કરેંગી. ઓર ખુસૂસિયત સે સૂરએ બકરહ પળહા કરો કયુંકે ઇસકા પળહના, યાદ કરના ઓર સમજના બરકત કા સબબ હૈં ઓર ઇસકા છોળ દેના મહરૂમી કી ખાત હૈં. ઓર ઇસ સૂરત સે ગલત કિસ્મ કે લોગ ફાઈદા નહીં ઉઠા સકતે. મુઆવિયા બિન સલામ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ કેહતે હૈં: મુઝે યે ખાત પહુંચી હૈં કે ગલત કિસ્મ કે લોગોં સે મુરાદ જાદૂગર હૈં યાની સૂરએ બકરહ કી તિલાવત કા મામૂલ રખને વાલે પર કભી કિસી જાદૂગર કા જાદૂ નહીં ચલેગા. (મુસિલમ)

٣٩- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: الْبَقَرَةُ سَنَامُ الْقُرْآنِ وَ ذُرْوَتُهُ، تَزَلُ مَعَ كُلِّ آيَةٍ مِنْهَا ثَمَانُونَ مَلَكًا، وَ اسْتُخْرِجَتْ "اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ" مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ، فَوُصِّلَتْ بِسُورَةِ الْبَقَرَةِ، وَ "يَسْ" قَلْبُ الْقُرْآنِ لَا يَقْرَأُهَا رَجُلٌ يُرِيدَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى - وَ الدَّارَ الْآخِرَةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ وَافْرُزَ وَهَا عَلَى مَوْتَاكُمْ رواه احمد ٢٦/٥

હજરત મઅકિલ બિન યસાર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કુઆને કરીમ કી ચોટી યાની સબસે ઊંચા હિસ્સા સૂરએ બકરહ હૈ. ઇસકી હર આયત કે સાથ ૮૦ ફરિશ્તે ઉતરે હૈં ઓર આયતુલ કુરસી અર્શ કે નીચે સે નિકાલી ગઈ હૈ યાની અલ્લાહ તઆલા કે ખાસ ખજાને સે નાઝિલ હુઈ હૈ. ફિર ઇસકો સૂરએ બકરહ કે સાથ મિલા દિયા ગયા યાની ઇસમેં શામિલ કર લિયા ગયા. ઓર સૂરએ યાસીન કુઆને કરીમ કા દિલ હૈ. ઇસકો જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કી રજા ઓર આબિરત કી નિયત સે પળેગા તો યંકીનન ઇસકી મગફિરત કર દી જાએગી. લિહાજા ઇસ સૂરત કો અપને મરને વાલોં કે પાસ પળા કરો (તાકે રૂહ કે નિકલને મેં આસાની હો). (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ મેં સૂરએ બકરહ કો કુઆને કરીમ કી ચોટી ગાલિબન ઇસ વજહ સે ફરમાયા હૈ કે ઇસ્લામ કે બુનિયાદી ઉસૂલ ઓર અકાઈદ ઓર શરીઅત કે અહકામ કા જિતના તકસીલી બયાન સૂરએ બકરહ મેં કિયા ગયા હૈ ઉતના ઓર ઇસ તરહ કુઆને કરીમ કી કિસી દૂસરી સૂરત મેં નહીં કિયા ગયા. (મઆરિફુલ-હદીસ)

۵۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ كَمَا أَتَرَلْتُ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ مَقَامِهِ إِلَى مَكَّةَ وَمَنْ قَرَأَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ آخِرِهَا ثُمَّ حَرَجَ الدُّبَّالَ لَمْ يَسْلُطْ عَلَيْهِ. (الحدیث) رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على شرط

مسلم ووافقه الذهبي ۵/۶۱

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસને સૂરએ કહફ કો (હુરૂફ કી અદાયગી કે સાથ) ઇસ તરહ પળા જિસ તરહ કે વો નાઝિલ કી (ઉતારી) ગઈ હૈ તો યે સૂરત અપને પળને વાલે કે લિયે કયામત કે દિન ઇસકે રેહને કી જગહ સે લેકર મક્કા મુકર્રમા તક નૂર બન જાએગી. જિસ શખ્સ ને ઇસ સૂરત કી આખરી દસ આયાત કી તિલાવત કી ફિર દજ્જાલ નિકલ આયા તો

દક્કાલ ઉસ પર કાબૂ ન પા સકેગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۵۱- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الْمِ
تَزِيلَ، وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ. رواه الترمذی، باب ما جاء في فضل

سورة الملك، رقم: ۲۸۹۲

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસ વક્ત તક નેહી સોતે થે જબ તક કે “સૂરએ અલિક લામ મીમ સજદહ” (જો ૨૧વે પારે મેં હે) ઓર “તબારકલ્લી બિયદિહિલ મુલક” ન પઢહ લેતે. (તિરમિઝી)

۵۲- عَنْ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ يَسْ
فِي لَيْلَةٍ ابْتِغَاءً وَجْهَ اللَّهِ غُفِرَ لَهُ. رواه ابن حبان (ورجالة ثقات) ۳۱۲/۶

હઝરત જુન્દુબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને સૂરએ યાસીન કિસી રાત મેં અલ્લાહ તઆલા કી રઝા કે લિયે પઢી તો ઉસકી મગફિરત કર દી જાતી હે. (ઈબને હબ્બાન)

۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ الْوَاقِعَةَ كُلَّ لَيْلَةٍ لَمْ يَفْقُرْ. رواه البيهقي في شعب

الإيمان ۴۹۱/۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૌદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ ને હર રાત સૂરએ વાકિઆ પઢી ઉસ પર ફક (ગરીબી) નહીં આએગા. (બૈહકી)

۵۴- عَنْ أَبِي مُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ سُورَةَ مِنْ
الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ وَهِيَ سُورَةُ تَبَارَكَ
الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن، باب ما جاء في

فضل سورة الملك، رقم: ۲۸۹۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કુઆનિ કરીમ મેં એક સૂરત તીસ આયાત કી ઔસી હૈ કે તો અપને પળને વાલે કી શફાઅત (માફી કી સિફારિશ) કરતી રેહતી હૈ વહાં તક કે ઉસકી મગફિરત કર દી જાએ, વો “સૂરએ તબારકલ્લઝી” હૈ. (તિરમિઝી)

۵۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: ضَرَبَ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ خِيَاءَهُ عَلَى قَبْرِ وَهُوَ لَا يَحْسِبُ أَنَّهُ قَبْرٌ، فَإِذَا فِيهِ قَبْرُ إِنْسَانٍ يقرأُ سُورَةَ الْمَلِكِ حَتَّى خَتَمَهَا، فَاتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي ضَرَبْتُ خِيَاءِي وَآتَا لَا أَحْسِبُ أَنَّهُ قَبْرٌ فَإِذَا فِيهِ إِنْسَانٌ يقرأُ سُورَةَ الْمَلِكِ حَتَّى خَتَمَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هِيَ الْمَنَاعَةُ، هِيَ الْمُنْجِيَةُ تَنْجِيهِ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

غريب: باب ما جاء في فضل سورة الملك، رقم: ۲۸۹۰

હઝરત ઈબને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે કિસી સહાબી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને એક કબ્ર પર ખેમા (તખ્મૂ) લગાયા. ઉનકો ઈલ્મ ન થા કે વહાં કબ્ર હૈ. અયાનક ઉસ જગહ કિસી કો સૂરએ તબારકલ્લઝી પળતે હુવ સુના તો નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે આકર અર્ઝ કિયા કે મૈને એક જગહ ખેમા લગાયા થા, મુઝે માલૂમ ન થા કે વહાં કબ્ર હૈ. અયાનક મૈને ઉસ જગહ કિસી કો સૂરએ તારકલ્લઝી આખિર તક પળતે હુવે સુના. નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યે સૂરત અલ્લાહ તઆલા કે અઝાબ સે રોકને વાલી હૈ ઔર કબ્ર કે અઝાબ સે નજાત દિલાને વાલી હૈ. (તિરમિઝી)

۵۵- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يُؤْتَى الرَّجُلُ فِي قَبْرِهِ فَيَقُولُ: رَجُلًا، فَيَقُولُ: رَجُلًا، لَيْسَ لَكُمْ عَلَى مَا قِيلَ سَبِيلٌ كَانَ يَقُومُ يقرأُ بِي سُرَةِ الْمَلِكِ، ثُمَّ يُؤْتَى مِنْ قَبْلِ صَدْرِهِ أَوْ قَالَ يَطْبِئُهُ فَيَقُولُ: لَيْسَ لَكُمْ عَلَى مَا قِيلَ سَبِيلٌ كَانَ يقرأُ بِي سُرَةِ الْمَلِكِ، ثُمَّ يُؤْتَى رَأْسُهُ فَيَقُولُ: لَيْسَ لَكُمْ عَلَى مَا قِيلَ سَبِيلٌ كَانَ يقرأُ بِي سُرَةِ الْمَلِكِ.

فَهِيَ الْمَانِعَةُ تَمْنَعُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ هِيَ فِي التَّوْرَةِ سُورَةُ الْمَلِكِ،
مَنْ قَرَأَهَا فِي لَيْلَةٍ فَقَدْ أَكْثَرُوا طَنْبًا. رواه الحاكم وقال: هذا حديث

صحيح الاسناد ولم يخرجاه ووقفه الذهبي ٤٩٨/٢

ਭਯਰਤ ਈਸੇ ਮਸਹਿਦ ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਅਨੁਭੁ ਫਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਕਥਾ ਮੇਂ
ਆਦਮੀ ਪਰ ਪੈਰੋਂ ਕੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਅਯਾਭ ਆਤਾ ਹੈ ਤੋ ਉਸਕੇ ਪੈਰ ਕੇਭਤੇ ਹੈਂ ਕੇ
ਮੇਰੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਆਨੇ ਕਾ ਕੋਓਂ ਰਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਕਥੁੰਕੇ ਧੇ “ਸੂਰਐ ਮੁਲਕ” ਪਯਭਤਾ
ਥਾ. ਫਿਰ ਵੋ ਸੀਨੇ ਧਾ ਪੇਟ ਕੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਆਤਾ ਹੈ ਤੋ ਸੀਨਾ ਧਾ ਪੇਟ ਕੇਭਤਾ ਹੈ:
ਮੇਰੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਟੇਰੇ ਲਿਧੇ ਆਨੇ ਕਾ ਕੋਓਂ ਰਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਥੁੰਕੇ ਧੇ “ਸੂਰਐ
ਮੁਲਕ” ਪਯਭਾ ਕਰਤਾ ਥਾ. ਫਿਰ ਅਯਾਭ ਸਰ ਕੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਆਤਾ ਹੈ ਤੋ ਸਰ
ਕੇਭਤਾ ਹੈ ਕੇ ਟੇਰੇ ਲਿਧੇ ਮੇਰੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਆਨੇ ਕਾ ਕੋਓਂ ਰਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਥੁੰਕੇ ਧੇ
“ਸੂਰਐ ਮੁਲਕ” ਪਯਭਾ ਕਰਤਾ ਥਾ. (ਭਯਰਤ ਅਯੁਲਾਭ ਬਿਨ ਮਸਹਿਦ
ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਅਨੁਭੁ ਫਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ) ਧੇ ਸੂਰਤ ਕਥਾ ਕੇ ਅਯਾਭ ਕੋ ਰੋਕਨੇ ਵਾਲੀ
ਹੈ. ਤੋਰਾਤ ਮੇਂ ਈਸਕਾ ਨਾਮ “ਸੂਰਐ ਮੁਲਕ” ਹੈ. ਜਿਸ ਸ਼ਾਸ਼ਨੇ ਈਸਕੋ ਕਿਸੀ
ਰਾਤ ਮੇਂ ਪਯਭਾ ਉਸਨੇ ਭਯੁਤ ਜ਼ਿਯਾਦਾ ਸਵਾਭ ਕਮਾਯਾ. (ਮੁਸ਼ਟਰਕ ਭਾਕਿਮ)

٥٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ سَرَّهُ
أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ فَلْيَقْرَأْ: "إِذَا الشَّمْسُ
كُوِّرَتْ" و"إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ" و"إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ". رواه الترمذی
وقال هذا حديث حسن غريب، باب ومن سورة "إذا الشمس كورت"، رقم

٣٣٣٣:

ਭਯਰਤ ਅਯੁਲਾਭ ਬਿਨ ਉਮਰ ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਤਆਲਾ ਅਨੁਭੁਮਾ
ਸੇ ਰਿਵਾਧਤ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਭ ਸਵਲਲਾਭੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਲਮ ਨੇ ਈਰਸ਼ਾਦ
ਫਰਮਾਯਾ: ਜਿਸੇ ਧੇ ਸ਼ੌਕ ਭੋ ਕੇ ਕਧਾਮਤ ਕੇ ਫਿਨ ਕਾ ਮੰਝਰ ਗੋਯਾ ਅਪਨੀ
ਆਂਘੋਂ ਸੇ ਫੇਖ ਲੇ ਤੋ ਉਸੇ “ਸੂਰਐ ਈਝਸ਼ਾਸ਼ਸੁ ਕੁਬਿਰਤ, ਈਝਸ਼ਸਮਾਊਨ
ਫ਼ਤਰਤ, ਈਝਸ਼ਸਮਾਊਨ ਸ਼ਕਤ” ਪਯਭਨੀ ਧਾਭਿਧੇ (ਈਸਲਿਧੇ ਕੇ ਈਨ
ਸੂਰਤੋਂ ਮੇਂ ਕਧਾਮਤ ਕਾ ਭਧਾਨ ਹੈ). (ਤਿਰਮਿਜੀ)

٥٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا
زُلْزِلَتْ تَعْدِلُ نِصْفَ الْقُرْآنِ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ،

وَقُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ تَعَدِلْ رُبَّ الْقُرْآنِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

غريب، باب ما جاء في اذا زلزلت، رقم: ૪૮૧૬

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: “સૂરએ ઈઝા રુદિલલત” આધે કુઆન કે બરાબર હૈ, સૂરએ “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” એક તિહાઈ (૧/૩) કુઆન કે બરાબર હૈ ઓર સૂરએ “કુલ યા અય્યુહલ કાફિરૂન” ચૌથાઈ (૧/૪) કુઆન કે બરાબર હૈ. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: કુઆને કરીમ મેં ઈન્સાન કી દુનિયા ઓર આખિરત કી ઝિંદગી કો બયાન કિયા ગયા હૈ ઓર સૂરએ “ઈઝા રુદિલલત” મેં આખિરત કી ઝિંદગી કા મુઅસ્સિર અંદાઝ મેં બયાન હૈ. ઈસલિયે યે સૂરત આધે કુઆન કે બરાબર હૈ. સૂરએ “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” કો એક તિહાઈ કુઆન કે બરાબર ઈસલિયે ફરમાયા કે કુઆને કરીમ મેં બુનિયાદી તૌર પર ત્રીન કિસ્મ કે મઝમૂન મઝફૂર હૈ: વાકિઆત, અહકામાત, તૌહીદ. સૂરએ “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” મેં તૌહીદ કા બયાન નિહાયત ઉમ્દા તરીકે પર કિયા ગયા હૈ. સૂરએ “કુલ યા અય્યુહલ કાફિરૂન” ચૌથાઈ કુઆન કે બરાબર ઈસ તૌર પર હૈ કે અગર કુઆને કરીમ મેં તૌહીદ, નુબુવ્વત, અહકામ, વાકિઆત યે ચાર મઝમૂન સમજે જાએ તો ઈસ સૂરત મેં તૌહીદ કા બહુત અઅલા બયાન હૈ.

બાઝ ઉલમા કે નઝદીક ઈન સૂરતોં કે આધે, તિહાઈ ઓર ચૌથાઈ કુઆને કરીમ કે બરાબર હોને કા મતલબ યે હૈ કે ઈન સૂરતોં કી તિલાવત પર આધે, તિહાઈ ઓર ચૌથાઈ કુઆને કરીમ કી તિલાવત કે બરાબર અજર મિલેગા. (મઝાહિરે હક)

૫૮- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا يَسْتَطِيعُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ آيَةً فِي كُلِّ يَوْمٍ، قَالُوا: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ قَالَ: أَمَّا يَسْتَطِيعُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ. رواه الحاكم

وقال: رواة هذا الحديث كلهم ثقات وعقبه هنا غير مشهور ووافقه العمى ૧/૫૭૧

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમમેં સે કોઈ ઈસ બાત કી તાકત નહીં રખતા કે રોઝાના એક હઝાર આયતે કુઆન શરીફ કી પળહ લિયા કરે? સાહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: કિસમેં યે તાકત હે કે રોઝાના એક હઝાર આયતે પળહે, ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમમેં કોઈ ઈતના નહીં કર સક્તા કે સૂરએ “અલ્હાકુમુત્તાકાપુર” પળહ લિયા કરે (કે ઈસકા સવાબ એક હઝાર આયતોં કે બરાબર હે). (મુસ્તદરક હાકિમ)

૫૭- عَنْ قَوْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِنُوفَلٍ: اقْرَأْ "قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ" ثُمَّ نِمْ عَلَى خَاتَمِهَا فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشِّرْكِ. رواه ابو داود.

باب ما يقول عند النوم، رقم: ૫૦૦૦

હઝરત નૌફલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ઈરશાદ ફરમાયા: સૂરએ “કુલ યા અય્યુહલ કાફિરુન” પળહને કે બાદ બગેર કિસી સે બાત કિયે હુવે સો જાયા કરો કયુંકે ઈસ સૂરત મેં શિર્ક સે બરાઅત (છુટકારા) હે. (અબૂ દાઉદ)

૧૦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِرَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِهِ: هَلْ تَزَوَّجْتَ يَا فَلَانُ؟ قَالَ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا عِنْدِي مَا أَتَزَوَّجُ بِهِ قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، قَالَ: بَلَى، قَالَ: تِلْكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: رُبْعَ الْقُرْآنِ، قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: رُبْعَ الْقُرْآنِ، قَالَ: أَلَيْسَ مَعَكَ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: رُبْعَ الْقُرْآنِ، قَالَ: تَزَوَّجْ تَزَوَّجْ. رواه الترمذی وقال: هذا

حديث حسن، باب ما جاء في إذا زلزلت، رقم: 2890

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપને

ਸਲਾਮਾ ਮੈਂ ਸੇ ਓਕ ਸਲਾਮੀ ਸੇ ਫਰਮਾਏ: ਅਧ ਕੁਲਾਂ! ਕਧਾ ਤੂਨੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਲੀ? ਉਨ੍ਹੋਂਨੇ ਅੱਜ ਕਿਆ: ਯਾ ਰਸੂਲੁਲਾਹ! ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਔਰ ਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਓਤਨਾ ਮਾਲ ਹੈ ਕੇ ਮੈਂ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਸਕੂੰ, ਧਾਨੀ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਹੂੰ. ਆਪ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਪੁੱਛਾ: ਤੁਮ੍ਹੇ ਸੂਰਓ ਓਪਲਾਸ (ਕੁਲ ਹੁਵਲਾਹੁ ਅਹਦ) ਧਾਦ ਨਹੀਂ? ਅੱਜ ਕਿਆ: ਜ਼ਾਧਾ ਹੈ. ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ: ਧੇ (ਸਵਾਬ ਮੇਂ) ਤਿਥਾਓ ਕੁਆਨ (ਕੇ ਭਰਾਭਰ) ਹੈ. ਪੁੱਛਾ: ਕਧਾ ਤੁਮ੍ਹੇ ਸੂਰਓ “ਓਅ ਜ਼ਾ-ਅ ਨਸੁਲਲਾਹਿ ਵਲ੍ਫ੍ਤੁ” ਧਾਦ ਨਹੀਂ? ਅੱਜ ਕਿਆ: ਜ਼ਾਧਾ ਹੈ. ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ: ਧੇ (ਸਵਾਬ ਮੇਂ) ਬੀਥਾਓ ਕੁਆਨ (ਕੇ ਭਰਾਭਰ) ਹੈ. ਪੁੱਛਾ: ਕਧਾ ਤੁਮ੍ਹੇ “ਕੁਲ ਧਾ ਅਧੁਲ ਕਾਫ਼ਿਰੁ” ਧਾਦ ਨਹੀਂ? ਅੱਜ ਕੀ: ਜ਼ਾਧਾ ਹੈ. ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ: ਧੇ (ਸਵਾਬ ਮੇਂ) ਬੀਥਾਓ ਕੁਆਨ (ਕੇ ਭਰਾਭਰ) ਹੈ. ਪੁੱਛਾ: ਕਧਾ ਤੁਮ੍ਹੇ ਸੂਰਓ “ਓਅ ਜ਼ੁਦਿਲਲਤਿਲ ਅੱਜ” ਧਾਦ ਨਹੀਂ? ਅੱਜ ਕਿਆ: ਜ਼ਾਧਾ ਹੈ. ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ: ਧੇ (ਸਵਾਬ ਮੇਂ) ਬੀਥਾਓ ਕੁਆਨ (ਕੇ ਭਰਾਭਰ) ਹੈ, ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਲੋ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਲੋ. (ਨਿਰਮਿਤੀ)

ਫਾਓਦਾ: ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੇ ਓਰਸ਼ਾਦ ਕਾ ਮਕਸਦ ਧੇ ਹੈ ਕੇ ਜਬ ਤੁਮ੍ਹੇ ਧੇ ਸੂਰਓ ਧਾਦ ਹੈਂ ਤੋ ਤੁਮ ਗਰੀਬ ਨਹੀਂ ਭਲਕੇ ਗਨੀ ਹੋ ਲਿਖਾਯਾ ਤੁਮ੍ਹੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨੀ ਧਾਹਿਧੇ. (ਆਰਿਜ਼ਤੁਲ ਅਹਵਜੀ)

٦١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: أَتَيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَجِبَتْ، فَسَأَلْتُهُ: مَاذَا يَأْمُرُ رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: الْجَنَّةُ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَأَرَدْتُ أَنْ أَذْهَبَ إِلَى الرَّجُلِ فَأَبْشُرُهُ ثُمَّ قَرِئْتُ أَنْ يَقُولَتْنِي الْغَدَاءَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَثَرْتُ الْغَدَاءَ ثُمَّ ذَهَبْتُ إِلَى الرَّجُلِ فَوَجَدْتُهُ قَدْ ذَهَبَ. رَوَاهُ نَسَائُكَ مَا حَلَّ فِي قِرَاءَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ص ١٩٣

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਫਰਮਾਤ ਹੈਂ ਕੇ ਮੈਂ ਓਕ ਮਰਤਬਾ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੇ ਸਾਥ ਆਧਾ. ਆਪ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਓਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਕੀ “ਕੁਲ ਹੁਵਲਾਹੁ ਅਹਦ” ਪਾਠਨੇ ਹੁਨੇ ਸੁਨ ਕਰ ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ: ਵਾਜਿਬ ਹੋ ਗਓ. ਮੈਂਨੇ ਪੁੱਛਾ: ਧਾ ਰਸੂਲੁਲਾਹ! ਕਧਾ ਵਾਜਿਬ ਹੋ ਗਓ? ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ: ਜੰਨਤ ਵਾਜਿਬ ਹੋ ਗਓ. ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਫਰਮਾਏ

હેં: મૈંને ચાહા કે ઉન સાહબ કે પાસ જાકર યે ખુશ-ખબરી સુના દૂં ફિર મુઝે ડર હુવા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ દોપહર કા ખાના ન છૂટ જાએ તો મૈંને ખાને કો તરજીહ દી (કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ ખાના સઆદત (ખુશ નસીબી) કી ખાત હૈ) ફિર ઉન સાહબ કે પાસ ગયા તો દેખા કે વો જા ચુકે થે. (માલિક)

۲۲- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَيْعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ؟ قَالُوا: وَكَيْفَ يَقْرَأُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ؟ قَالَ "قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ" يَبْدُلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ. رواه مسلم، باب فضل قراءة قل هو الله أحد، رقم: ۱۸۸۶

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમમે સે કોઈ શખ્સ ઈસ ખાત સે આજિઝ હૈ કે એક રાત મેં તિહાઈ (૧/૩) કુર્આન પઢ લિયા કરે? સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: એક રાત મેં તિહાઈ કુર્આન કેસે કોઈ પઢ સકતા હૈ? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” તિહાઈ કુર્આન કે બરાબર હૈ. (મુસ્લિમ)

۲۳- عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ قَرَأَ "قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ" حَتَّى يَنْجِمَهَا عَشْرَ مَرَّاتٍ بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا فِي الْجَنَّةِ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِذَا اسْتَكْبَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اللَّهُ أَكْثَرُ وَأَطْيَبُ. رواه أحمد ۳/۲۷۷

હઝરત મુઆઝ બિન અનસ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને દસ મરનબા સૂરમે “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” પઢી અલ્લાહ તઆલા જન્નત મેં ઉસકે લિયે એક મહલ બના દેગે. હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ

کیر تو میں بہت زیادہ پڑھا کروں گا۔ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: اللہ تعالیٰ تمہارا بہت زیادہ اور بہت بڑا سوا ب دینے والے ہیں۔ (مسند احمد)

۶۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَحْتِمُ بِ «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» فَلَمَّا رَجَعُوا ذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: سَلُّوهُ لِأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟ فَسَأَلُوهُ فَقَالَ: لِأَنَّهُا صِفَةُ الرَّحْمَنِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَقْرَأَ بِهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَخْبِرُوهُ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّهُ. رواه البخاري، باب ما جاء في دعاء النبي ﷺ، رقم: ۴۷۵۰

حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا نے فرمایا کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے ایک شخص کو لے کر (سریع) کا اسم پڑھا کر دیا۔ وہ اپنے ساتھیوں کو نماز پڑھاتے اور (جو وہی سورت پڑھتے اس کے ساتھ) انہیں میں ”قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ“ پڑھتے۔ جب وہ لوگ واپس آئے تو انہوں نے اس کا تذکرہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم سے کیا۔ آپ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: اس سے پوچھو کہ یہ ایسا کچھ کرتے ہیں؟ لوگوں نے اس سے پوچھا تو انہوں نے جواب دیا کہ اس سورت میں رحمان کی سifat (خصوصیات) کا بیان ہے اس لیے اس سے زیادہ پڑھنا مجھے بہت پسند ہے۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: انہیں بتا دو کہ اللہ تعالیٰ وہی اس سے محبت فرماتے ہیں۔ (بخاری)

۶۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كُفَّيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» وَ «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْمَلِئِكِ» وَ «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ»، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَنْدُبُهُمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. رواه ابو داود، باب ما يقول عند النوم، رقم: ۵۰۵۶

فَاعْلَمْ رَوَاهُ ابْنُ حِبَانَ (وَأَسْتَدَاهُ قَوِي) ١٥٠/٥

उत्तरत उकबा बिन आभिर रहियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने (मुजसे) ईरशाह इरमाया: अथ उकबा बिन आभिर! तुम अल्लाह तआला के नजदीक सूरअे “कुल अउलु बिरब्बिल इलक” से जियादा मडभूष और इससे जियादा जल्द कुभूल होने वाली और कोई सूरत नहीं पण्ड सकते. लिहाजा जहां तक तुमसे हो सके इसको नमाज में पण्डना मत छोणो. (उम्ने उब्बान)

٢٨- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَمْ تَرَ آيَاتِ أَنْزَلَتْ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِثْلَهُنَّ قَطُّ؟ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْقِ، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ فَضْلِ قِرَاءَةِ الْمَعْرُوثَيْنِ.

رقم: ١٨٩١

उत्तरत उकबा बिन आभिर रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: क्या तुम्हें मालूम नहीं के आज रात जो आयते मुज पर नाजिल की (उतारी) गई (वो ऐसी बेमिसाल हैं के) उन जैसी आयात देने में नहीं आई. वो सूरअे “कुल अउलु बिरब्बिल इलक” और सूरअे “कुल अउलु बिरब्बिन्नास” हैं. (मुखरिम)

٢٩- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَا آتَا أَسِيرٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالْأَبْوَاءِ إِذْ غَشِيَتْنا رِيحٌ وَكَلِمَةٌ شَدِيدَةٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ بِـ “أَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْقِ” وَ “أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ” وَهُوَ يَقُولُ: يَا عُقْبَةُ! تَعَوَّذْ بِهِمَا، فَمَا تَعَوَّذَ بِمِثْلِهِمَا قَالَ: وَسَمِعْتُهُ يُؤْمِنُ بِهِمَا فِي الصَّلَاةِ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، بَابُ فِي الْمَعْرُوثَيْنِ.

رقم: ١٤٦٣

उत्तरत उकबा बिन आभिर रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैं सहर में रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ जुड़ना और अन्वा के दरमियान चल रहा था के अथानक आंधी

ઔર સખ્ત અંધેરા હમ પર છા ગયા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ “કુલ અઊઝુ બિરબ્બિલ ફલક” ઔર “કુલ અઊઝુ બિરબ્બિન્નાસ” પઢ કર અલ્લાહ તઆલા કી પનાહ લેને લગે ઔર મુઝસે ઇરશાદ ફરમાને લગે: ઉકબા તુમ ભી યે દો સૂરતેં પઢ કર અલ્લાહ તઆલા કી પનાહ લો. કિસી પનાહ લેને વાલે ને ઇન જૈસી દો સૂરતોં કી તરહ કિસી ચીઝ સે પનાહ નહીં લી, યાની અલ્લાહ તઆલા કી પનાહ લેને મેં કોઈ દુઆ ઐસી નહીં હે જો ઇન દો સૂરતોં કી તરહ હો. ઇસ ખુસૂસિયત મેં યે દો સૂરતેં બેમિસાલ હેં. હઝરત ઉકબા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇમામત કરતે વક્ત ઇન દોનોં સૂરતોં કો પઢતે હુવે સુના. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: જુહફા ઔર અબ્વા, મક્કા મુકર્રમા ઔર મદીના મુનવ્વરા કે રાસ્તા મેં દો મશહૂર મકામ થે. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۴۰- عَنْ الثَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ أَهْلِيهِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ، تَقْدَمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَ آلُ عِمْرَانَ. (الحديث) رواه مسلم.

باب فضل قراءة القرآن وسورة البقرة، رقم: ۱۸۷۶

હઝરત નવ્વાસ બિન સમ્આન કિલાબી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈંને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કયામત કે દિન કુઆને મજ્હૂદ કો લાયા જાએગા ઔર વો લોગ ભી લાએ જાએંગે જો ઇસ પર અમલ ક્રિયા કરતે થે. સૂરએ બકરહ ઔર આલે ઇમરાન (જો કુઆન કી સબસે પેહલી સૂરતેં હેં) પેશ પેશ (આગે આગે) હોંગી. (મુસ્લિમ)

અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક કે ફઝાઈલ

આયાતે ફુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿لَا تُدْكِرُونَ إِنِّي أَذْكُرْكُمْ﴾ [البقرة: ۱۰۲]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: તુમ મુઝે યાદ રખો, મેં તુમ્હે યાદ રખૂંગા.

યાની દુનિયા વ આખિરત મેં મેરી ઈનાયાત ઓર એહસાનાત તુમ્હારે સાથ રહેંગે. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ كَرَّمْنَا نَبِيَّكَ وَبَيَّلْنَا إِلَيْهِ تَبْيِيلًا﴾ [المرسل: ۸]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ઓર આપ અપને રબ કે નામ કો યાદ કરતે રહા કીજિયે ઓર હર તરફસે લા-તઅલ્લુક હોકર (તઅલ્લુક તોળ કર) ઉનહી કી તરફ મુતવજ્જે રહિયે. (સૂરએ મુજઝમ્મિલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸]

એક જગહ ઈરશાદ ફરમાયા: ખૂબ સમજ લો, અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક હી સે દિલોં કો ઈત્મેનાન હુવા કરતા હે. (સૂરએ રઅદ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ كُورٌ أَكْبَرُ﴾ [العنكبوت: ۱۰]

એક જગહ ઈરશાદ હે: ઓર અલ્લાહ તઆલા કી યાદ બહુત બળી ચીઝ હે. (સૂરએ અન્કબૂત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾

[آل عمران: ૧૧૧]

એક જગહ ઈરશાદ હે: અકલમંદ વો લોગ હેં જો ખબે ઓર બેઠે ઓર લેટે, હર હાલ મેં અલ્લાહ તઆલા કી યાદ કિયા કરતે હેં. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿كَذُكِّرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾

[البقرة: 200]

अक और जगल ँरशाद है: तुम अल्लाह तआला का जिक्र किया करो जिस तरल तुम अपने आप दादा का जिक्र किया करते हो बल्ले अल्लाह तआला का जिक्र उससे भी जियादा किया करो. (सूरअे बकरल)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ

مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الاعراف: 205]

अल्लाह तआला ने अपने रसूल सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से ँरशाद इरमाया: और सुनलो शाम अपने रब को दल ली दल में आजिजी, भौक और परत (धीमी) आवाज से कुआने करीम पणल कर या तस्बील करते हुवे याद करते रहिये, और गाइल न रहिये. (सूरअे अअराक)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَأَاتِلُوا مِنْهُ مِّنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ

عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ [يونس: 21]

अल्लाह तआला ने अपने रसूल सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से ँरशाद इरमाया: और तुम जिस हाल में होते हो या कुआन में से कुछ पणलते हो या तुम लोग की (और) काम करते हो, जब उसमें मसइक होते हो हम तुम्हारे सामने होते हैं. (सूरअे यूनुस)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ [النبي يراك حين تقوم]

وَتَقْلِبْكَ فِي السَّجِدِينَ﴾ [النبي يراك حين تقوم]

अल्लाह तआला ने अपने रसूल सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से ँरशाद इरमाया: और आप, उस जबरदस्त रडम करने वाले पर भरोसा रहिये जे आपको स वकत भी देभता है जब आप तलकट्टह की नमाज के लिये गणे होते हो और उस वकत भी आपके उठने बैठने के देभता है जब आप नमाजियों में होते हो. भेशक वाली गूब सुनने वाला

જાનને વાલા હૈ. (સૂરએ શુઅરા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ﴾ [الحديد: ٢٣]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: ઔર અલ્લાહ તઆલા તુમહારે સાથ હૈ જહાં કહીં તુમ હો. (સૂરએ હદીદ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يُعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانٌ فَهُوَ لَهُ

قَرِينٌ﴾ [الزمر: ٢٦]

એક ઔર જગહ ઈરશાદ હૈ: ઔર જો અલ્લાહ તઆલા કી યાદ સે ગાફિલ હોતા હૈ તો હમ ઉસ પર એક શૈતાન મુસલ્લત કર (લગા) દેતે હૈ ફિર હર વક્ત વો ઉસકે સાથ રેહતા હૈ. (સૂરએ ઝુખરુફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى

يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ [الصافات: ١٤٣-١٤٤]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: અગર યૂનુસ અલૈહિસ્સલામ મછલી કે પેટ મેં ભી ઔર મછલી કે પેટ મેં જાને સે પેહલે ભી અલ્લાહ તઆલા કી કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) તસ્બીહ કરને વાલે ન હોતે તો કયામત તક મછલી કે પેટ સે નિકલના નસીબ નહીં હોતા (યાની મછલી કી ગિઝા (ખાના) બન જાતે. મછલી કે પેટ મેં હઝરત યૂનુસ અલૈહિસ્સલામ કી તસ્બીહ ﴿لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ﴾ (સૂરએ સાફફાત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ [الروم: ١٧]

એક ઔર જગહ ઈરશાદ હૈ: તો અલ્લાહ કી તસ્બીહ હર વક્ત કિયા કરો ખૂસૂસન શામ કે વક્ત ઔર સુબહ કે વક્ત. (સૂરએ રૂમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿وَسَبْحُوا

بِكُرَّةٍ رَاحِبًا﴾ [الأحزاب: ٤١-٤٢]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: ઈમાન વાલો! અલ્લાહ તઆલા કો બહુત યાદ કિયા કરો ઔર સુબહો શામ ઉસકી તસ્બીહ બયાન કિયા

करो. (सूरअे अहज्ज)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ٥٦]

अक जगल ँरशाद है: भेशक अल्लाह तआला और उसके इरिशते नबी पर रहमत भेजते हैं. ठमान वालो! तुम भी उन पर दुरद भेजा करो और भूष सलाम भेजा करो.

यानी अल्लाह तआला अपनी भास रहमत से अपने नबी को नवाजते हैं और उस भास रहमत के भेजने के लिये इरिशते अल्लाह तआला से दुआ किया करते हैं. लिहाजा मुसलमानो! तुम भी रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के लिये उस भास रहमत के नाजिल होने (उतरने) की दुआ किया करो और आप पर कसरत से सलाम भेजा करो. (सूरअे अहज्ज)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ☆ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

[ال عمران: १३०-१३१]

अल्लाह तआला का ँरशाद है: तकवा (अल्लाह से डरने) वालों की सिफत (भूषियों) में से ये है के वो लोग जब भुल्लम भुल्ला कोई बे-इयाई का काम कर बैठते हैं या और कोई बुरी छरकत करके भास अपनी जात को नुकसान पहुंचाते हैं तो उसी लम्हा अल्लाह तआला की अजमत व अजाब को याद कर लेते हैं, फिर अपने गुनाहों की माफी याहने लगते हैं, और बात भी ये है के सिवाअे अल्लाह तआला के कौन गुनाहों को माफ कर सकता है? और बुरे काम पर वो अणते नहीं और वो यकीन रખते हैं (के तौबा से गुनाह माफ हो जाते हैं) यही वो लोग हैं जिनका भदला उनके रब की जानिब से बप्शिश और अैसे भाग है जिनके नीचे नेडरें बेह रही हैं, ये लोग उन भागों में हमेशा रहेंगे. और

કામ કરને વાલોં કી કેસી અચ્છી મઝહૂરી હૈ. (સૂરએ આલે ઇમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ [الأنفال: ٢٢]

એક જગહ ઇરશાદ ફરમાયા: ઔર અલ્લાહ તઆલા કી યે શાન હી નહીં હૈ કે લોગ ઇસ્તિગફાર કરને વાલે હોં ઔર ફિર ઉનકો અઝાબ દે. (સૂરએ અન્ફાલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ

بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [النحل: ١١٩]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઇરશાદ ફરમાયા: ફિર બેશક આપકા રબ ઉન લોગોં કે લિયે જો નાદાની સે કોઈ બુરાઈ કર બૈઠે ફિર ઉસ બુરાઈ કે બાદ વો તૌબા કરલેં ઔર અપને આમાલ દુરુસ્ત કરલેં (સુધાર લેં) તો બેશક આપકા રબ ઉસ તૌબા કે બાદ બખા બખ્શાને વાલા, નિહાયત મહેરબાન હૈ (સૂરએ નહલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [النحل: ٤٦]

એક જગહ ઇરશાદ હૈ: તુમ લોગ અલ્લાહ તઆલા સે ઇસ્તિગફાર કયૂં નહીં કરતે તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ (સૂરએ નમ્લ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

[النور: ٣١]

એક જગહ ઇરશાદ હૈ: ઇમાન વાલો! તુમ સબ અલ્લાહ તઆલા કે સામને તૌબા કરો તાકે તુમ ભલાઈ પાઓ. (સૂરએ નૂર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا﴾

[التحريم: ٨]

એક જગહ ઇરશાદ હૈ: ઇમાન વાલો! તુમ અલ્લાહ તઆલા કે સામને સરયે દિલ સે તૌબા કરો (કે દિલ મેં ઉસ ગુનાહ કા ખયાલ ભી ન રહે). (સૂરએ તહરીમ)

અહાદીસે નબવિયા

૬૧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا عَمِلَ آدَمِيُّ عَمَلًا أَتَجَلَّى لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى، قِيلَ: وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا أَنْ يَضْرِبَ بِسَيْفِهِ حَتَّى يَنْقُطِعَ. رواه الطبرانی في الصغير والوسط ورجالهما رجال الصحيح، مجمع الزوائد ٧١/١٠

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા યે ઇરશાદ નકલ ક્રિયા હે કે અલ્લાહ તઆલા કે ક્રિક સે બળહ કર કિસી આદમી કા કોઈ અમલ અઝાબ સે નજાત દિલાને વાલા નહીં હે. અર્ઝ ક્રિયા ગયા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ (જંગ) ભી નહીં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિહાદ ભી અલ્લાહ તઆલા કે અઝાબ સે બચાને મેં અલ્લાહ તઆલા કે ક્રિક સે બળહ કર નહીં મગર યે કે કોઈ ઐસી બહાદુરી સે જિહાદ કરે કે તલ્વાર ચલાતે ચલાતે ટૂટ જાએ, ફિર તો યે અમલ ભી ક્રિક કી તરહ અઝાબ સે બચાને વાલા હો સકતા હે. (તબરાની, મજમૂઅઝ-ઝવાઈદ)

૬૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ كُلِّ عَبْدٍ بَنِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَا ذَكَرْتُهُ فِي مَلَا خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَى شَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَى ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَقْبَلَ يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرَوْلَةً. رواه البخاري، باب قول الله تعالى ويحتركم الله نفسه ٢٦٩٤/٦ طبع دار ابن كثير بيروت

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મેં બંદે કે સાથ વૈસા હી મામલા કરતા હૂં જૈસા વો મેરે સાથ ગુમાન (ખયાલ)

کرتا ہے۔ جب وہ بولے یاد کرتا ہے تو میں اس کے ساتھ ہوتا ہوں۔ اگر وہ بولے اپنے دل میں یاد کرتا ہے تو میں بھی اس کو اپنے دل میں یاد کرتا ہوں۔ اگر وہ میرا مہما (بہیمان، مہمیس) میں لکھتا ہے تو میں اس مہما سے بہتر یا نہی فرشتوں کے مہما میں اس کا تذکرہ کرتا ہوں۔ اگر بندا میری طرف سے ایک بادل میں لکھا ہوا ہے تو میں اس کے ساتھ اس کی طرف سے لکھا ہوا ہوں۔ اگر وہ میری طرف سے ایک بادل میں لکھا ہوا ہے تو میں اس کے ساتھ اس کی طرف سے لکھا ہوا ہوں۔ اگر وہ میری طرف سے لکھا ہوا ہے تو میں اس کی طرف سے لکھا ہوا ہوں۔ (ابوہریرہ)

حادثہ: مطلب یہ ہے کہ جو شخص اس معاملے میں لکھا (نیک اعمال) کے لئے جتنی جیاد میرا کرم (نعمت) لکھا کرتا ہے میں اس سے جیاد اپنی بہتر اور بہتر کے ساتھ اس کی طرف سے لکھا ہوا ہوں۔

۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: أَنَا مَعَ عَبْدِي إِذَا هُوَ ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بَنِي شَفَاتِهِ. رواه ابن

ماجر، باب فضل الذكر، رقم: ۳۷۹۲

حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہما سے روایت کرتے ہیں کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: اللہ تعالیٰ کا حکم ہے: جب میرا بندہ بولے یاد کرتا ہے اور اس کے لئے میری یاد میں لکھا ہوا ہے تو میں اس کے ساتھ ہوتا ہوں۔ (ابوہریرہ)

۷۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا تَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن

غریب، باب ما جاء في فضل الذكر، رقم: ۳۳۷۵

حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہما سے روایت کرتے ہیں کہ ایک شخص نے عرض کیا: یا رسول اللہ! اہل کام تو شریعت کے بندہ سے ہیں (جن پر عمل تو جاری ہے لیکن) بولے

કોઈ એસા અમલ બતા દીજિયે જિસકો મેં અપના મઅમૂલ બનાલું, આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ્હારી ઝબાન અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક સે હર વક્ત તર (ગીલી) રહે. (તિરમિઝી)

٤٥- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرْتُ كَلِمَةً فَأَرُقْتُ عَلَيْهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِأَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: أَنْ تَمُوتَ وَلِسَانُكَ رَطْبٌ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى.

رواه ابن السني في عمل اليوم و الليلة، رقم: ٢٠، وقال المحقق: أخرجه البزار كما في كشف الاستار و لفظه: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِأَفْضَلِ الْأَعْمَالِ وَ أَقْرَبِهَا إِلَى اللَّهِ... الحديث، و حسن الهيثمي أسنده في مجمع الزوائد ١٠/٧٩

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં મેરી આખરી ગુફતગૂ (ખાતયીત) જો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે જુદાઈ કે વક્ત હુઈ વો યે થી કે મેંને પૂછા: તમામ આમાલ મેં મહબૂબ તરીન અમલ અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક કયા હેં? એક રિવાયત મેં હે કે હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે કહા કે મુઝે સબસે અફઝલ અમલ ઔર અલ્લાહ કે સબસે ઝિયાદા કુર્બ દિલાને વાલા અમલ બતાઈયે. ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ્હારી મૌત ઈસ હાલ મેં આએ કે તુમ્હારી ઝબાન અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક સે તર હો (ઔર યે ઉસી વક્ત હો સકતા હે જબ ઝિંદગી મેં ઝિક કા એહતિમામ (પાબંદી) રહા હો). (અમલુલ-યૌમ વલ્લૈલહ, બઝઝાર, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: જુદાઈ કે વક્ત કા મતલબ યે હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ અન્હુ કો યમન કા અમીર બનાકર ભેજા થા ઉસ મૌકા પર યે ગુફતગૂ હુઈ થી.

٤٦- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَلَا أَبْتَئِكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَ أَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَ أَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَ خَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْتَاقِ الذَّهَبِ وَ الْوَرِقِ، وَ خَيْرَ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عُلُوَّكُمْ

فَتَضَرَّبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَ يَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: ذِكْرُ

اللَّهِ تَعَالَى . رواه الترمذی، باب منه کتاب الدعوات، رقم: ۳۳۷۷

હઝરત અબૂ દરદા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમકો ઐસા અમલ ન બતાઊં જો તુમ્હારે આમાલ મેં સબસે બેહતર હો, તુમ્હારે માલિક કે નઝદીક સબસે ઝિયાદા પાકીઝા, તુમ્હારે દર્જોં કો બહુત ઝિયાદા બુલંદ કરને વાલા, સોને ચાંદી કો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં ખર્ચ કરને સે ભી બેહતર ઔર જિહાદ મેં તુમ દુશ્મનોં કો કતલ કરો વો તુમકો કતલ કરેં ઉસસે ભી બખ્ષા હુવા હો? સહાબા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અઝં કિયા: ઝર બતાઔં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો અમલ અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક હૈ. (તિરમિઝી)

۷۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: أَرْبَعٌ مَنْ أُعْطِيَهُنَّ فَقَدْ أُعْطِيَ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ: قَلْبًا شَاكِرًا، وَ لِسَانًا ذَاكِرًا، وَ بَدَنًا عَلَى الْبَلَاءِ صَابِرًا، وَ زَوْجَةً لَا تَبْغِيهِ خَوْنًا فِي نَفْسِهَا وَلَا مَالِهِ. رواه الطبرانی فی الکبیر و الاوسط و رجال الاوسط رجال الصحيح،

مجمع الزوائد ۴/ ۵۰

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ચાર ચીઝેં ઐસી હેં જિસકો વો મિલ ગઈ ઉસકો દુનિયા વ આખિરત કી હર ખૈર (ભલાઈ) મિલ ગઈ. શુક કરને વાલા દિલ, ઝિક કરને વાલી ઝબાન, મુસીબતોં પર સબ્ર કરને વાલા બદન ઔર ઐસી બીવી જો ન અપને નફસ મેં ખયાનત (ધોકા) કરે યાની પાક-દામન રહે ઔર ન શૌહર કે માલ મેં ખયાનત કરે. (તખરની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۷۸- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ إِلَّا لِلَّهِ مَنْ يَمُنُّ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ وَ صَدَقَهُ، وَ مَا مِنْ اللَّهِ عَلَى

أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ الْفَضْلُ مَنْ أَلَّ يُلْهِمَهُ ذِكْرَهُ. (وہو جزء من الحديث) رواه الطبرانی في الكبير، وفيه: موسى بن يعقوب الزمعي، وثقه ابن معين وابن حبان، وضعفه ابن المديني وغيره، وبقيته رجاله ثقات، مجمع الزوائد ١٩١/٢

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: جو شخص اللہ سے دعا کرے کہ میں اسے اللہ کی طرف سے کلمہ پڑھانے کی توفیق دے دوں، تو اللہ تعالیٰ اس کی دعا قبول فرمائے گا اور اس کو اللہ کی طرف سے کلمہ پڑھانے کی توفیق دے گا۔ (تہذیب الثعلبی، ص ۱۹۱/۲)

۷۹- عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ! إِنْ لَوْ تَذَوُّمُونَ عَلَى مَا تَكُونُونَ عِنْدِي، وَفِي الذِّكْرِ، لَصَافَحْتُكُمْ الْمَلَائِكَةَ عَلَى قُرْبِكُمْ، وَفِي طُرُقِكُمْ، وَلَكِنْ، يَا حَنْظَلَةُ! سَاعَةً وَسَاعَةً ثَلَاثَ مَرَارٍ. رواه مسلم، باب فضل دوام الذكر، رقم: ۶۹۶۶

حضرت حنظلہ الاسدی رضی اللہ عنہ روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: کس قسم کے اللہ سے دعا کرے کہ میں اسے اللہ کی طرف سے کلمہ پڑھانے کی توفیق دے دوں، تو اللہ تعالیٰ اس کی دعا قبول فرمائے گا اور اس کو اللہ کی طرف سے کلمہ پڑھانے کی توفیق دے گا۔ (تہذیب الثعلبی، ص ۱۹۱/۲)

۸۰- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ يَتَحَسَّرُ أَهْلُ الْجَنَّةِ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا عَلَى سَاعَةٍ مَرَّتْ بِهِمْ لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فِيهَا. رواه الطبرانی في الكبير والبيهقي في شعب الإيمان وهو حديث حسن،

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જન્નતવાલોં કો જન્નત મૈં જાને કે બાદ દુનિયા કી કિસી ચીઝ કા અફસોસ નહીં હોગા સિવાએ ઉસ ઘણી કે જો દુનિયા મૈં અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક કે બગૈર ગુઝરી હોગી. (તબરાની, બૈહકી, જામિએ સગીર)

۸۱- عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَذْهَابُ حَقِّ الْمَجَالِسِ: أَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا. (الحديث) رواه الطبراني في المعجم الكبير ۵۳/۱ حسن، الجامع الصغير ۵۳/۱

હઝરત સહલ બિન હુનૈફ રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મજલિસોં કા હક અદા ક્રિયા કરો (ઉસમૈં સે એક યે હૈં કે) અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક ઉનમૈં કસરત સે ક્રિયા કરો. (તબરાની, જામિએ સગીર)

۸۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ رَاكِبٍ يَخْلُو فِي مَسِيرِهِ بِاللَّهِ وَذِكْرِهِ إِلَّا رَدِّقَهُ مَلَكٌ. وَلَا يَخْلُو بِشَيْرٍ وَنَحْوِهِ إِلَّا رَدِّقَهُ شَيْطَانٌ. رواه الطبراني و إسناده حسن، مجمع الزوائد ۱۸۵/۱

હઝરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો સવાર અપને સફર મૈં દુન્યાવી બાતોં સે દિલ હટાકર અલ્લાહ તઆલા કી તરફ ધ્યાન રખતા હૈં તો ફરિશ્તા ઉસકે સાથ રેહતા હૈં ઔર જો શખ્સ બેહુદા અશઆર ઔર કિસી ઔર બેકાર કામ મૈં લગા રેહતા હૈં તો શૈતાન ઉસકે સાથ રેહતા હૈં. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۸۳- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ. رواه البخاري باب فضل ذكر الله عز وجل رقم ۶۲۰۷ ومي رواه اسناده حسن، مَثَلُ الْيَتِّ الَّذِي يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ وَالْيَتِّ الَّذِي لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ.

હઝરત અબૂ મુસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર કરતા હૈં ઓર જો ઝિક્ર નહીં કરતા, ઉન દોનોં કી મિસાલ જિંદા ઓર મુર્દે કી તરહ હૈં. ઝિક્ર કરને વાલા જિંદા ઓર ઝિક્ર ન કરને વાલા મુર્દા હૈં. એક રિવાયત મેં યે ભી હૈં કે ઉસ ઘર કી મિસાલ જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર ક્રિયા જાતા હો જિંદા શખ્સ કી તરહ હૈં યાની વો આબાદ હૈં ઓર જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર ન હોતા હો વો મુર્દા શખ્સ કી તરહ હૈં યાની વીરાન હૈં. (બુખારી, મુસ્લિમ)

٨٢٣- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ فَقَالَ: أَيُّ الْجِهَادِ أَكْبَرُ؟ قَالَ: أَكْثَرُهُمْ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ذِكْرًا قَالَ: فَأَيُّ الصَّائِمِينَ أَكْبَرُ؟ قَالَ: أَكْثَرُهُمْ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ذِكْرًا ثُمَّ ذَكَرَ لَنَا الصَّلَاةَ وَالزَّكَاةَ وَالْحَجَّ وَالصَّدَقَةَ كُلَّ ذَلِكَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَكْثَرُهُمْ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ذِكْرًا فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا أَبَا حَفْصٍ! ذَهَبَ الدَّاكِرُونَ بِكُلِّ خَيْرٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَجَلٌ. رواه أحمد ٤٨٢/٣

હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ફરમાતે હૈં કે એક શખ્સ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા: કૌનસે જિહાદ કા અજર સબસે ઝિયાદા હૈં. ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ જિહાદ મેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર સબસે ઝિયાદા હો. પૂછા: રોઝાદારોં મેં સબસે ઝિયાદા અજર કિસે મિલેગા? ઇરશાદ ફરમાયા: જો અલ્લાહ તઆલા કા સબસે ઝિયાદા ઝિક્ર કરને વાલા હો. ફિર ઇસી તરહ નમાઝ, ઝકાત, હજ ઓર સદકા કે મુતાલિલક રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફરમાયા કે વો નમાઝ, ઝકાત, હજ ઓર સદકા અફઝલ હૈં જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર ઝિયાદા હો. હઝરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ને હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ સે ફરમાયા: અબૂ હફ્સા! ઝિક્ર કરને વાલે સારી ખેર વ ભલાઈ લે ગએ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: બિલ્કુલ ઠીક કેહતે

डो. (मुस्नदे अहमद)

झर्रडः अणू छइस छउरत उमर रदियल्लाहु तआला अन्हु की कुन्नियत (पानदान वालों की तरफसे दिया गया नाम) है.

٨٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَبَقَ الْمَقْرُدُونَ، قَالُوا: وَمَا الْمَقْرُدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمُسْتَهْتَرُونَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ يَضْعُ الدُّكْرُ عَنْهُمْ أَلْقَاهُمْ قِيَاتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِفَافٌ رَوَاهُ

الترمذي وقال: هذا حديث حسن غريب، باب سبق المقردون ١٠٠٠٠ رقم: ٣٥٩٦

छउरत अणू छुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत छै के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने छरशाह इरमाया: मुहर्रिद लोग जहुत आगे जण्ड गये. सछाभा रदियल्लाहु तआला अन्हु ने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! मुहर्रिद लोग कौन छै? छरशाह इरमाया: अल्लाह तआला का जिक में भर भिटने वाले, जिक उनके जोरों को छट्का कर देगा, युनांचे वो कयामत के दिन छुटके छुटके आओगे. (तिरमिजी)

٨٦- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَنَّ رَجُلًا فِي جَبَرِهِ ذَرَاهِمُ يَقْسِمُهَا، وَآخَرُ يَذْكُرُ اللَّهَ كَانَ ذِكْرُ اللَّهِ

أَفْضَلَ. رَوَاهُ الطبراني في الاوسط ورجالہ ونقوا، مجمع الزوائد ٧٢/١

छउरत अणू मूसा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते छै के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने छरशाह इरमाया: अगर ओक शप्स के पास जहुत से रुपिये छौ और वो उनको तकसीम कर (भांट) रहा छो और दूसरा शप्स अल्लाह तआला का जिक में मशगूल छो तो अल्लाह तआला का जिक (करने वाला) अकल छै. (तबरानी, मजमउज-जवाइद)

٨٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَكْثَرَ ذِكْرَ

اللَّهِ فَقَدِ بَرَّ عَلَى مِنَ النَّفَاقِ. رَوَاهُ الطبراني في الصغير وهو حديث صحيح. المعجم

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) કરે વો નિકાક સે બરી (આઝાદ) હૈં. (તબરાની, જામિએ સગીર)

۸۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَيْدُ كُرْنِ اللَّهِ قَوْمٌ عَلَى الْقُرْشِ الْمُمَهَّدَةِ يُدْخِلُهُمُ الْجَنَّتِ الْعُلَى. رواه أبو يعلى و

استاده حسن، مجمع الروايات ۸۰/۱

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બહુત સે લોગ એસે હૈં જો નર્મ નર્મ બિસ્તરોં પર અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર કરતે હૈં, અલ્લાહ તઆલા ઉસ ઝિક્ર કી બરકત સે ઉનકો જન્નત કે અઅલા (ઉંચે) દર્જોં મેં પહુંચા દેતે હૈં. (અબૂ યઅલા, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۸۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا صَلَّى الْفَجْرَ تَرَبَّعَ فِي مَجْلِسِهِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ حَسَنَاءً. رواه أبو داود، باب في الرجل

يجلس متربعا، رقم: ۴۸۵۰

હજરત જાબિર બિન સમુરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ ફજર કી નમાઝ સે ફારિગ હોતે તો ચાર ઝાનૂ (પાલતી માર કર) બૈઠ જાતે યહાં તક કે સૂરજ અચ્છી તરફ નિકલ આતા. (અબૂ દાઉદ)

۹۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَأَنْ أَعْدَ مَعَ قَوْمٍ يُدْكَرُونَ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ صَلَاةِ الْعَدَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْطِيَ أَرْبَعَةٌ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَلَأَنْ أَعْدَ مَعَ قَوْمٍ يُدْكَرُونَ اللَّهَ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْطِيَ

أَرْبَعَةٌ. رواه أبو داود، باب في الفصص، رقم: ۳۶۶۷

હજરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે

रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद फरमाया: मैं सुभल की नमाज के बाद से आइताब (सूरज) निकलने तक ऐसी जमाअत के साथ बैदूँ जो अल्लाह तआला के जिङ में मशगूल हो ये मुझे हजरत एस्माईल अलैहिस्सलाम की ओलाह में से चार गुलाम आजाद करने से जियादा पसंद है, एसी तरल में असर की नमाज के बाद से आइताब गुल्ल होने तक ऐसी जमाअत के साथ बैदूँ जो अल्लाह तआला के जिङ में मशगूल हो ये मुझे हजरत एस्माईल अलैहिस्सलाम की ओलाह में से चार गुलाम आजाद करने से जियादा पसंद है. (अबू दाउद)

ईाईहा: हजरत एस्माईल अलैहिस्सलाम की ओलाह का जिङ एसलिये फरमाया के वो अरबों में अइलल और शरीफ होने की वजह से जियादा कीमती है.

9- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطُّرُقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا هَلُمُّوا إِلَى حَاجَتِكُمْ، فَيَحْفَوْنَهُمْ بِأَجْنِحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، قَالَ: فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ عَزَّ وَجَلَّ، وَهُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ: مَا يَقُولُ عِبَادِي؟ قَالَ: يَقُولُ: يُسَبِّحُونَكَ وَيُكَبِّرُونَكَ، وَيُحَمِّدُونَكَ، وَيُمَجِّدُونَكَ فَيَقُولُ: هَلْ رَأَوْنِي؟ قَالَ فَيَقُولُونَ: لَا، وَاللَّهِ مَا رَأَوْكَ، قَالَ فَيَقُولُ: كَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْكَ كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً، وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجُّدًا، وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا، قَالَ يَقُولُ: فَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالَ: يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ، قَالَ يَقُولُ: وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا، قَالَ فَيَقُولُ: فَكَيْفَ لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا وَأَشَدَّ لَهَا طَلِبًا وَاعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً، قَالَ: فَمِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ يَقُولُونَ: مِنَ النَّارِ، قَالَ يَقُولُ: وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَا، وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا، قَالَ يَقُولُ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا

أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَ أَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً: قَالَ فَيَقُولُ: فَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ
عَفَرْتُ لَكُمْ قَالَ يَقُولُ مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ: فِيهِمْ فَلَانٌ لَيْسَ مِنْهُمْ
إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ قَالِي: هُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْقَى جَلِيسُهُمْ. رواه البخاري،

باب فضل ذكر اللعز وجل، رقم: ૧૬૦૮

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે
હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
ફરિશ્તોં કી એક જમાઅત હૈ જો રાસ્તોં મેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર કરને
વાલોં કી તલાશ મેં ધૂમતી ફિરતી હૈ. જબ વો કિસી એસી જમાઅત કો પા
લેતે હૈં જો અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક્ર મેં મસરૂફ હોતી હૈ તો એક દૂસરે કો
પુકાર કર કેહતે હૈં કે આઓ યહાં તુમહારી મતલૂબા (મન ચાહી) થીઝ
હૈ. ઉસકે બાદ વો સબ ફરિશ્તે મિલ કર આસમાને દુનિયા તક ઉન લોગોં
કો અપને પરોં સે ઘેર લેતે હૈં. અલ્લાહ તઆલા ઉન ફરિશ્તોં સે પૂછતે હૈં
જબકે અલ્લાહ તઆલા ઉન ફરિશ્તોં સે ઝિયાદા બા-ખબર હૈં કે મેરે બંદે
કયા કેહ રહે હૈં? ફરિશ્તે જવાબ મેં કેહતે હૈં: વો આપકી પાકી, બખાઈ,
તારીફ ઔર બુઝુર્ગી બયાન કરને મેં મશગૂલ હૈં. ફિર અલ્લાહ તઆલા
ઉન ફરિશ્તોં સે પૂછતે હૈં: કયા ઉન્હોંને મુઝે દેખા હૈ? ફરિશ્તે કેહતે હૈં:
અલ્લાહ કી કસમ! ઉન્હોંને આપકો દેખા તો નહીં. ઈરશાદ હોતા હૈ કે
અગર વો મુઝે દેખ લેતે તો કયા હાલ હોતા? ફરિશ્તે અર્ઝ કરતે હૈં: અગર
વો આપકો દેખ લેતે તો ઔર ભી ઝિયાદા ઈબાદત મેં મશગૂલ હોતે ઔર
ઈસસે ભી ઝિયાદા આપકી તસ્બીહ ઔર તારીફ કરતે. ફિર અલ્લાહ
તઆલા કા ઈરશાદ હોતા હૈ કે વો મુઝસે કયા માંગ રહે હૈં? ફરિશ્તે અર્ઝ
કરતે હૈં કે વો આપસે જન્નત કા સવાલ કર રહે હૈં. ઈરશાદ હોતા હૈ: કયા
ઉન્હોંને જન્નત કો દેખા હૈ? ફરિશ્તે અર્ઝ કરતે હૈં: અલ્લાહ કી કસમ!
અય રબ ઉન્હોંને જન્નત કો દેખા તો નહીં. અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ
હોતા હૈ કે અગર વો જન્નત કો દેખ લેતે તો ઉનકા કયા હાલ હોતા?
ફરિશ્તે અર્ઝ કરતે હૈં: અગર વો ઉસકો દેખ લેતે તો ઈસસે ભી ઝિયાદા
જન્નત કે શોક, તમન્ના ઔર ઉસકી તલાબ (માંગને) મેં લગ જાતે. ફિર
અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હોતા હૈ: કિંસ થીઝ સે પનાહ માંગ રહે હૈં?
ફરિશ્તે અર્ઝ કરતે હૈં: વો જહન્નમ સે પનાહ માંગ રહે હૈં. અલ્લાહ

તઆલા કા ઈરશાદ હોતા હે: કયા ઉન્હોને જહન્નમ કો દેખા હે? ફરિશ્તે અર્ઝ કરતે હે: અલ્લાહ કી કસમ! અય રબ ઉન્હોને દેખા તો નહીં. ઈરશાદ હોતા હે: અગર દેખ લેતે તો કયા હાલ હોતા? ફરિશ્તે અર્ઝ કરતે હે: અગર દેખ લેતે તો ઔર ભી ઝિયાદા ઉસસે ડરતે ઔર ભાગને કી કોશિશ કરતે. અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હોતા હે: અચ્છા તુમ ગવાહ રહો મૈને ઉન મજલિસ વાલો નો બખ્શ દિયા. એક ફરિશ્તા એક શખ્સ કે બારે મેં અર્ઝ કરતા હે કે વો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક કરને વાલો મેં શામિલ નહીં થા બલ્કે વો અપની કિસી ઝરૂરત સ મજલિસ મેં આયા થા (ઔર ઉનકે સાથ બેઠ ગયા થા) ઈરશાદ હોતા હે: યે લોગ ઐસી મજલિસ વાલે હે કે ઉનકે સાથ બેઠને વાલા ભી (અલ્લાહ તઆલા કી રહમત સે) મહરૂમ નહીં હોતા. (બુખારી)

۹۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ لِلَّهِ سَيَّارَةً مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَطْلُبُونَ جِلْدَ الذَّكْرِ، فَإِذَا آتَوْا عَلَيْهِمْ وَحَفُّوا بِهِمْ، ثُمَّ يَبْعَثُوا رِائِدَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ إِلَى رَبِّ الْعِزَّةِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فَيَقُولُونَ: رَبَّنَا آتِنَا عَلَى عِبَادٍ مِنْ عِبَادِكَ يُعْظَمُونَ آلاءَكَ، وَيَتْلُونَ كِتَابَكَ، وَ يُصَلُّونَ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَيَسْأَلُونَكَ لِأَخْرَجْتَهُمْ وَدُنْيَاهُمْ، فَيَقُولُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: غَشَوْهُمْ رَحْمَتِي، فَيَقُولُونَ يَا رَبِّ، إِنَّ فِيهِمْ قُلُلًا الْخَطَاءِ إِنَّمَا اعْتَنَقَهُمْ إِعْتِنَافًا، فَيَقُولُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: غَشَوْهُمْ رَحْمَتِي، فَهُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْقَى بِهِمْ جُلُوسُهُمْ. رواه الزوار من طريق زائدة بن أبي الرقاد، عن زياد النميري، وكلاهما وثق على ضعفه، فعاد هذا اسناده حسن، مجمع الزوائد ۷۷/۱۰

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ અન્હુ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ કરતે હે કે અલ્લાહ તઆલા કે ફરિશ્તો કી ચલને ફિરને વાલી જમાઅત હે જો ઝિક કે હલ્કો (ગિરોહો, જમાઅતો) કી નલાશ (ઢૂંડને) મેં હોતી હે. જબ વો ઝિક કે હલ્કો કે પાસ આતી હે ઔર ઉનકો ઘેર લેતી હે તો અપના એક કાસિદ (પેગામ દેકર) અલ્લાહ તઆલા કે પાસ આસમાન પર ભેજતી હે. વો ઉન સબ કી

ترک سے ارج کرتا ہے: ہمارے رہا! ہم آپ کے ان بندوں کے پاس سے آئے ہیں جو آپ کی نعمتوں (کفران، ایمان، اسلام) کی بجا ہونے پر کر رہے ہیں، آپ کی کتاب کی تلافی کر رہے ہیں، آپ کے نبی سے صلہ دلالتی ہے۔ اس صلہ پر دوزخ شریف ہے اور اپنی آماجگاہ اور دنیا کی تلافی آپ سے مانگ رہے ہیں۔ اللہ تعالیٰ فرماتا ہے: ان کو میری رحمت سے ڈرنا۔ فرشتے کہتے ہیں: ہمارے رہا! ان کے ساتھ ایک گنہگار بندہ آیا تھا۔ اللہ تعالیٰ فرماتا ہے: ان سب کو میری رحمت سے ڈرنا۔ کون سے لوگوں کی مجلس ہے کہ ان میں بے ایمانوں کا (اللہ تعالیٰ رحمت سے) محروم نہ ہوگا۔ (بخاری، مسلم، ابوداؤد)

۹۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ قَوْمٍ اجْتَمَعُوا يَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُرِيدُونَ بِذَلِكَ إِلَّا رَجَاهُ إِلَّا نَادَاهُمْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَلَمْ تَقُومُوا مَغْفُورًا لَكُمْ، فَقَدْ بُدِّلَتْ مَسَائِلُكُمْ حَسَنَاتٍ. رواه أحمد، أبو يعلى، والبيهقي، والطبرانی في المعجم، وفيه: ميمون المرثي، وثقه جماعة، وفيه ضعف، وبقية رجال أحمد رجال الصحيح،

معجم الزوائد ۷۰/۱۰

بخاری نے ان سے بیان کیا کہ اللہ تعالیٰ رحمت سے دلالتی ہے کہ رسول اللہ ﷺ سے صلہ دلالتی ہے۔ ان کے ساتھ ایک گنہگار بندہ آیا تھا۔ اللہ تعالیٰ فرماتا ہے: ان سب کو میری رحمت سے ڈرنا۔ کون سے لوگوں کی مجلس ہے کہ ان میں بے ایمانوں کا (اللہ تعالیٰ رحمت سے) محروم نہ ہوگا۔ (بخاری، مسلم، ابوداؤد)

۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُمَا شَهِدَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَقْعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَتُرِكَ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَ

ذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ. رواه مسلم، باب فضل الاجتماع على تلاوة

القرآن.....رقم: ૫૪૦૦

હજરત અબૂ હુરૈરા ઓર હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા દોનો હજરાત ઈસ બાત કી ગવાહી દેતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો જમાઅત અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક્ર મેં મશગૂલ હો ફરિશ્તે ઉસ જમાઅત કો ઘેર લેતે હૈં, રહમત ઉનકો ઢાંપ લેતી હૈ, સકીના ઉન પર નાઝિલ હોતી (ઉતરતી) હૈ ઓર અલ્લાહ તઆલા ઉનકા તઝકીરા ફરિશ્તોં કી મજલિસ મેં ફરમાતે હૈં. (મુસ્લિમ)

૧૦- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيَسَعُنَّ

اللَّهُ أَقْوَامًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي وُجُوهِهِمُ التَّوَرُّ عَلَى مَنَابِرِ التَّلَوُّ، يَغِطُّهُمْ النَّاسُ، لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ قَالَ: فَجِئْنَا أَعْرَابِيًّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! حَلِّمَهُمْ لِنَتَعَرَّفَهُمْ، قَالَ: هُمْ الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ، مِنْ قَبَائِلِ شَتَّى وَبِلَادٍ شَتَّى يَجْتَمِعُونَ عَلَى ذِكْرِ اللَّهِ

يَذْكُرُونَهُ. رواه الطبرانی وأسناده حسن، مجمع الزوائد ૧૦/૧૧૧

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન અલ્લાહ તઆલા બાઝ લોગોં કા હશર એસી તરહ ફરમાઓંગે કે ઉનકે ચેહરોં પર નૂર ચમકતા હુવા હોગા, વો મોતિયોં કે મિંબરોં પર હોંગે, લોગ ઉન પર રશક (ઉનકે જૈસા હોને કી તમન્ના) કરતે હોંગે, વો આંબિયા ઓર શુહદા નહીં હોંગે. એક દેહાત કે રેહને વાલે (સહાબી) ને ઘુટનોં કે બલ બેઠ કર અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઉનકા હાલ બયાન કર દીજિયે કે હમ ઉનકો પેહચાન લેં. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો લોગ હોંગે જો અલ્લાહ તઆલા કી મુહબ્બત મેં મુખ્તલિફ ખાનદાનોં સે મુખ્તલિફ જગહોં સે આકર એક જગહ જમા હો ગએ હોં ઓર અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક્ર મેં મશગૂલ હોં. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۹۶- عَنْ عُمَرُو بْنِ عَبْسَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ - وَكِلْتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ - رِجَالٌ لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ، وَلَا شُهَدَاءَ، يَفْشَى بَيَاضُ وَجُوهِهِمْ نَظَرُ النَّاطِرِينَ، يَغْطُهُمُ النَّيُّونُ وَالشُّهَدَاءُ بِمَقْعَلِهِمْ، وَفُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ جُمَاعٌ مِنْ نَوَازِعِ الْقَبَائِلِ، يَجْتَمِعُونَ عَلَى ذِكْرِ اللَّهِ، فَيَتَّقُونَ أَطَايِبَ الْكَلَامِ، كَمَا يَتَّقِي أَكْلَ الشَّعْرِ أَطَايِبَهُ.

رواه الطبرانی و رجاله موثقون، مجمع الزوائد ۷۸/۱

उजरात अम्र बिन अबसा रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: रहमान के दाहनी (सीधी) तरफ, और उनके दोनों ही हाथ दाहने हैं, कुछ ऐसे लोग होंगे के वो न तो नबी होंगे न शहीद, उनके चेहरों की नूरानियत होजने वालों को अपनी तरफ मुतवज्जे रभेगी, उनके बुलंद मकाम और अल्लाह तआला से उनके करीब होने की वजह से आंभिया और शुहदा भी उन पर रश्क (उनके जैसा होने की तमन्ना) करते होंगे. पूछा गया: या रसूलुल्लाह! वो कौन लोग होंगे? ईरशाह इरमाया: ये वो लोग होंगे जो मुह्तविक़ जानदारों से अपने घर वालों और रिश्तेदारों से दूर होकर अल्लाह तआला के जिक्र के लिये (अक़ जगह) जमा होते थे और ये सब इस तरह छांट छांट कर अच्छी बातें करते थे जैसे भजूरे जाने वाला (भजूरों के ढेर में से) अच्छी भजूरे छांट कर निकालता देखता है. (तयनरानी, मजमउल-जवाइद)

फ़ाईदा: उहीस शरीफ़ में रहमान के दाहनी तरफ़ होने से मुराद ये है के उन लोगों का अल्लाह तआला के यहां भास मकाम होगा. “रहमान के दोनों हाथ दाहने हैं” का मतलब ये है के जैसे दाहना हाथ भूबियोंवाला होता है ऐसे ही अल्लाह तआला की ज़ातमें भूबियां ही हैं

आंभिया अलैहिमुस्सलाम और शुहदा (शहीदों) का उन पर रश्क करना उन लोगों के उस भास अमल की वजह से होगा अगरये उजराते आंभिया अलैहिमुस्सलाम और शुहदा का दर्ज़ उनसे कहीं ज़ियादा होगा. (मजमअे बहारुल अन्वार)

٩٤- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حَنْبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي بَعْضِ آيَاتِهِ ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَيسَى﴾ الْآيَةِ، فَخَرَجَ يَلْتَمِسُهُمْ فَوَجَدُوا مَا يَذْكُرُونَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْهُمْ ثَائِرُ الرَّأْسِ وَجَافُ الْجِلْدِ وَذُو الثُّوبِ الْوَاحِدِ فَلَمَّا رَأَوْهُمْ جَلَسَ مَعَهُمْ وَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي أَمْتِي مَنْ أَمَرَنِي أَنْ أَصْبِرَ نَفْسِي مَعَهُمْ. تفسير ابن كثير ٨٥/٣

હજારત અબ્દુરહમાન બિન સહલ બિન હુનાફ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હું કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અપને ઘર મેં થે કે આપ પર યે આયત ઉતરી

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ

(તરજુમા: અપને આપકો ઉન લોગોં કે પાસ (બૈઠને કા) પાબંદ કીજિયે જો સુબહ શામ અપને રબ કી પુકારતે હૈં). નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઈસ આયત કે નાઝિલ હોને પર ઉન લોગોં કી તલાશ મેં નિકલે. એક જમાઅત કો દેખા કે અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક્ર મેં મશગૂલ હૈ. બાઝ લોગ ઉનમેં બિખરે હુવે બાલોં વાલે, ખુશક ખાલોં (સૂખી ચમળી) વાલે ઓર સિફ એક કપળે વાલે હૈં (કે સિફ એક લુંગી ઉનકે પાસ હૈ) જબ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકો દેખા તો ઉનકે પાસ બૈઠ ગએ ઓર ઈરશાદ ફરમાયા: તમામ તારીફે અલ્લાહ તઆલા હી કે લિયે હૈં જિસને મેરી ઉમ્મત મેં એસે લોગ પૈદા ફરમાએ કે મુઝે ખુદ ઉનકે પાસ બૈઠને કા હુકમ ફરમાયા હૈ. (તફસીરે ઈબ્ને કસીર)

٩٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا غَنِيمَةُ مَجَالِسِ الذِّكْرِ؟ قَالَ: غَنِيمَةُ مَجَالِسِ الذِّكْرِ الْجَنَّةُ.

رواه احمد و الطبراني و اسناد احمد حسن، مجمع الزوائد ٧٨٠/١٠

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મર રદિયલ્લાહુ અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈંને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ત્રિક કી મજાલિસ કા કયા અજર વ ઇન્આમ હૈ? ઇરશાદ ફરમાયા: ત્રિક કી મજાલિસ કા અજર વ ઇન્આમ

જન્નત હૈ જન્નત. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۹۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:
يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: سَيَعْلَمُ أَهْلُ الْجَمْعِ مَنْ أَهْلُ الْكَرَمِ،
فَقِيلَ: وَمَنْ أَهْلُ الْكَرَمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَجَالِسُ الذِّكْرِ لِي
الْمَسَاجِدِ. رواه أحمد بإسنادين واحدتهما حسن وأبو يعلى كذلك صحيح
الرواه ۷۵/۱

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ
ફરમાયા: કયામત કે દિન અલ્લાહ તઆલા એલાન ફરમાએંગે કે આજ
કયામત કે મૈદાન મેં જમા હોને વાલોં કો માલૂમ હો જાએગા કે ઇઝત વ
એહતિરામ વાલે કૌન લોગ હૈ. અર્ઝ કિયા ગયા: યા રસૂલલ્લાહ! યે
ઇઝત વ એહતિરામ વાલે કૌન લોગ હૈ? ઇરશાદ ફરમાયા: મસાજિદ
(મસ્જિદો) મેં ઝિક્ર કી મજલિસ (વાલે). (મુસ્નદે અહમદ, અબૂ
યઅલા, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۰۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا
مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعَوْا، قَالُوا: وَنَا رِیَاضَ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: جَلُّ
الذِّكْرِ. رواه الترمذی، وقال: هذا حديث حسن غريب، باب حديث في أسماء
الله الحسنى، رقم: ۳۵۱۰

હજરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ
ફરમાયા: જબ જન્નત કે બાગોં પર ગુઝરો તો ખૂબ ચરો. સહાબા
રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! જન્નત કે
બાગ કયા હૈ? ઇરશાદ ફરમાયા: ઝિક્ર કે હલકે. (તિરમિઝી)

۱۰۱- عَنْ عَمْرِو بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ عَلَى خَلْقٍ مِنْ
أَصْحَابِهِ فَقَالَ: مَا أَجْلَسَكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ وَنَحْمَدُهُ عَلَى مَا

هَذَا لِلْإِسْلَامِ، وَمَنْ بِهِ عَلَيْنَا، قَالَ: اللَّهُ أَمَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا:
وَاللَّهِ أَمَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ، قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْخَلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَ
لَكِنَّهُ آتَانِي جَبْرِئِلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخْبِرُنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبَاهِي بِكُمْ
الْمَلَائِكَةَ رواه مسلم، باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر، رقم: ٦٨٥٧

હઝરત મુઆવિયા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સહાબા કે એક હલ્કા (ગિરોહ, જમાઅત)
મેં તશરીફ લે ગએ और उनसे दरयाफत फरमाया (पूछा): तुम यहाँ कैसे
बैठे हो? उन्होंने अर्ज किया: हम अल्लाह तआला का जिक्र करने और
ईस बात का शुक्र अदा करने के लिये बैठे हैं के अल्लाह तआला ने हमको
ईस्लाम की छिदायत देकर हम पर अहसान किया है. नबिये करीम
सल्लल्लाह अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह की कसम!
क्या तुम सिर्फ इसी वजह से बैठे हो? सहाबा ने अर्ज किया: अल्लाह की
कसम! सिर्फ इसी लिये बैठे हैं. नबिये करीम सल्लल्लाह अलैहि
वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: मैंने तुम्हें जूटा समझ कर कसम नहीं ली
बल्के बात ये है के जिब्रैल अलैहिस्सलाम मेरे पास आये थे और ये
मजर सुना गये के अल्लाह तआला तुम लोगों की वजह से इरिशतों पर
फ़र्मा रहे हैं. (मुस्लिम)

١٠٢- عَنْ أَبِي وَرَّيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا أَدْلُكَ عَلَى
مِلَالِكٍ هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي تُصِيبُ بِهِ خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؟ عَلَيْكَ
بِمَجَالِسِ أَهْلِ الذِّكْرِ وَإِذَا خَلَوْتَ فَحَرِّكْ لِسَانَكَ مَا اسْتَطَقْتَ بِذِكْرِ
اللَّهِ (الحدیث). رواه البيهقي في شعب الإيمان، مشكوة المصابيح رقم: ٥٠٢٥

હઝરત અબૂ રઝીન રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે નબિયે
કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: क्या तुमको
दीन की बुनियादी चीज न बताऊँ जिससे तुम दुनिया व आखिरत की
मलाઈ हासिल करलो? अल्लाह तआला का जिक्र करने वालों की
मजलिसों में बैठा करो. और तन्हाई में भी जितना हो सके अल्लाह
तआला के जिक्र में अपनी ज़बान को हरकत में रખ्ओ. (बैहकी, मिश्कात)

۱۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ جُلَسَائِنَا خَيْرٌ؟ قَالَ: مَنْ ذَكَرَكُمْ اللَّهَ رُؤْيَتْهُ وَزَادَ فِي عَمَلِكُمْ مَنْطِقُهُ، وَذَكَرَكُمْ بِالْآخِرَةِ عَمَلُهُ. رواه أبو يعلى وفيه مبارک بن حسن، وقد وثق وبقي رجاله رجال

الصحيح، مجمع الزوائد ۳۸۹/۱۰

۵۷۷ رت ابن عباس رضی اللہ عنہما سے کہ فرمایا: تم میں سے کونسا ایسا ہے جس نے اللہ کا ذکر کیا: اللہ نے اس کی عمر میں اضافہ کیا اور آخرت میں اس کے عمل میں اضافہ کیا۔ (ابو یعلیٰ، رجالہ رجالہ)

۱۰۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يُصِيبَ الْأَرْضَ مِنْ دُمُوعِهِ لَمْ يُعَذِّبْهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد

و لم يخرجاه و رآته الذمى ۲۶۰/۴

۵۷۷ رت انس بن مالک رضی اللہ عنہ سے کہ فرمایا: جو شخص اللہ کا ذکر کرے اور اللہ سے ڈرے اور اللہ کی خشیت سے اس کی آنکھیں زمین پر پڑ جائیں تو قیامت کے دن اللہ تعالیٰ اس کو عذاب نہیں دے گا۔ (رواہ الحاکم، الإسناد صحیح)

۱۰۵- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ قَطْرَتَيْنِ وَ اثَرَيْنِ: قَطْرَةٌ مِنْ دُمُوعٍ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَقَطْرَةٌ دَمٍ تَهْرَأَقُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَأَمَّا الْآثَرَانِ فَآثَرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ آثَرُ فِي قَرْنِضَةٍ مِنْ قَرْنِضِ اللَّهِ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن غريب، باب ما

جاء في فضل المربط، رقم ۱۶۶۹

उत्तरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला को दो कतरे और दो निशानों से जियादा कोई चीज महबूब (पसंदीदा) नहीं. एक आंसू का कतरा जो अल्लाह तआला के भौंके से निकले, दूसरा जून का कतरा जो अल्लाह तआला के रास्ते में बने जाये. और दो निशानों में एक अल्लाह तआला के रास्ते का कोई निशान (जैसे जम्म या गुबार (धूल) या अल्लाह तआला के रास्ते में चलने का निशान) और एक वो निशान जो अल्लाह तआला के किसी फरीज की अदायगी में पण गया हो (जैसे सजदा या सफरे उज वगैरा का कोई निशान). (तिरमिजी)

102- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: إِمَامٌ عَدْلٌ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلِّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فُصِّلَتْ عَنْهُ. - رواه البخاري، باب الصدقة باليمين،

رقم: 1423

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: सात आदमी हैं जिनको अल्लाह तआला अपनी रहमत के साथ में जैसे दिन जगह अता फरमायेंगे जिस दिन उसके साथ के अलावा कोई साथ न होगा. (१) आदिल (ईन्साफ करने वाला) बादशाह (२) वो जवान जो जवानी में अल्लाह तआला की ईबादत करता हो. (३) वो शप्स जिसका दिल हर वक्त मस्जिद में लगा रहता हो. (४) दो ऐसे शप्स जो अल्लाह तआला के लिये मुहब्बत रखते हों उनके मिलने और जुदा होने की बुनियाद (असल) यही हो. (५) वो शप्स जिसको कोई गिरे मानदान वाली उशीन औरत अपनी तरफ मुतवक्फे करे और वो केस दे के में तो अल्लाह तआला से डरता हूँ. (६) वो शप्स जो ईस तरह

છુપા કર સદકા કરે કે બાએ (ઉલ્ટે) હાથ કો ભી ખબર ન હો કે દાહને (સીધે) હાથ ને કયા ખર્ચ ક્રિયા હે. (૭) વો શખ્સ જો અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક તન્હાઈ મેં કરે ઔર આંસૂ બેહને લગે. (બુખારી)

۱-۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِوْرَةٌ فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ عَفَّرَ لَهُمْ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

حسن صحيح، باب ما جاء في القوم يجلسون ولا يذكرون الله، رقم: ۳۳۸۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો લોગ કિસી મજલિસ મેં બેઠે જિસમેં ન અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક કરે ઔર ન અપને નબી પર દુરૂદ ભેજે તો વો મજલિસ ઉનકે લિયે કયામત કે દિન ખસારા કા સબબ (નુકસાન કા ઝરિયા) હોગી. અબ યે અલ્લાહ તઆલા કો ઇખ્તિયાર હે ચાહે ઉનકો અઝાબ દે ચાહે માફ ફરમા દે. (તિરમિઝી)

۱-۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِوْرَةٌ وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِوْرَةٌ. رواه ابو داود، باب

كرامة ان يقوم الرجل من مجلسه ولا يذكر الله، رقم: ۴۵۰۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી મજલિસ મેં બેઠે જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક ન કરે તો વો મજલિસ ઉસકે લિયે નુકસાન-દેહ (નુકસાન દેને વાલી) હોગી. ઔર જો શખ્સ લેટને કે વક્ત અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક ન કરે તો યે લેટના ભી ઉસકે લિયે નુકસાન-દેહ હોગા. (અબૂ દાઉદ)

۱-۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا قَعَدَ قَوْمٌ مَقْعَدًا لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ وَيَصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَإِنْ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لِلثَّرَابِ. رواه ابن حبان

(વાસ્તાવ્ય સચિવ) ૩૦૨/૨

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો લોગ કિસી મજલિસ મેં બેઠે જિસમેં ન અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક કરેં ઓર ન નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર દુરુદ ભેજેં તો ઉનકો કયામત કે દિન (ઝિક ઓર દુરુદ શરીફ કે) સવાબ કો દેખતે હુવે ઉસ મજલિસ પર અફસોસ હોગા. અગરયે વો લોગ (અપની દૂસરી નેકિયોં કી વજહ સે) જન્નત મેં દાખિલ ભી હો જાએ. (ઈબ્ને હબ્બાન)

۱۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حِقْلٍ جَفِيفٍ جَمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ. رواه أبو داود، باب كراهية أن يقوم الرجل من مجلسه ولا يذكر الله. رقم: ۴۸۵۵

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો લોગ કિસી ઐસી મજલિસ સે ઉઠત હેં જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક નહીં કરતે તો વો ગોયા (બદબૂદાર) મુદા ગધે કે પાસ સે ઉઠે હેં ઓર યે મજલિસ ઉનકે લિયે કયામત કે દિન અફસોસ કા ઝરિયા હોગી. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: અફસોસ કા ઝરિયા ઈસલિયે હોગી કે મજલિસ મેં ઉમૂમન (આમ તૌર પર) કોઈ ફુજૂલ (બે-મકસદ, બેકાર) બાત હો હી જાતી હૈ જો પકળ કા સબબ બન સકતી હૈ, અલ્બત્તા ઉસમેં અગર અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક કર લિયા જાએ તો ઉસકી વજહ સે પકળ સે બચાઓ હો જાએગા. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۱۱۱- عَنْ سَعْدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَيْعِزُّكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلُّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ فَيَكْسِبُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ، وَتُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ. رواه مسلم، باب فضل التهليل والتسبيح

والدعاء، رقم: ૧૪૦૪

હજરત સઅદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમતમે બેઠે હુવે થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમમેં સે કોઈ શખ્સ હર રોઝ એક હજાર નેકિયાં કમાને સે આજિઝ હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ બેઠે હુવે લોગોં મેં સે એક ને સવાલ કિયા: હમમેં સે કોઈ આદમી એક હજાર નેકિયાં કિસ તરહ કમા સકતા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સુબ્હાનલ્લાહ ૧૦૦ મરતબા પછે ઉસકે લિયે એક હજાર નેકિયાં લિખ દી જાએંગી ઔર ઉસકે એક હજાર ગુનાહ માફ કર દિયે જાએંગે. (મુસ્લિમ)

۱۱۲- عَنْ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِمَّا تَذْكُرُونَ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ، التَّسْبِيحِ وَ التَّهْلِيلِ وَ التَّحْمِيدِ يَنْعِطِفْنَ حَوْلَ الْعَرْشِ، لِهِنَّ قُوَى كَذَوَى النُّجْلِ، تَذْكُرُ بِصَاحِبِهَا، أَمَا يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ لَهُ، أَوْ لَا يَزَالَ لَهُ، مَنْ يَذْكُرُ يَوْ؟ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَه، بَابِ فَضْلِ التَّسْبِيحِ.

رقم: ૩૪૦૧

હજરત નુઅમાન બિન બશીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિન ચીઝોં સે તુમ અલ્લાહ તઆલા કી બગાઈ બયાન કરતે હો ઉનમેં સે “સુબ્હાનલ્લાહ, લા ઈલાહા ઇલ્લલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” હેં. યે કલિમાત અર્શ કે ચારોં તરફ ધૂમતે હેં. ઈનકી આવાઝ શહેદ કી મખિબયોં કી મિનમિનાહટ કી તરહ હોતી હૈ. ઈસ તરહ યે કલિમાત અપને પછડને વાલે કા અલ્લાહ તઆલા કી બારગાહ મેં તઝકિરા કરતે હેં. કયા તુમ યે નહીં ચાહતે કે અલ્લાહ તઆલા કી બારગાહ મેં કોઈ તુમ્હારા હમેશા તઝકિરા કરતા રહે? (ઈબ્ને માજા)

۱۱۳- عَنْ يُسَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَلَيْكُمْ بِالتَّسْبِيحِ وَ التَّهْلِيلِ وَ التَّقْدِيرِ وَأَعْقِدْنَ بِأَلْسِنَائِكُنَّ مَسُورَاتِ مُسْتَطَقَاتٍ وَلَا تَقْفَلْنَ قَتَسِينَ الرَّحْمَةِ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَ قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ

حسن غريب، باب في فضل التسييح ١٠٠٠٠، رقم: ٣٥٨٢

ਭਰਤ ਧੁਸੈਰਾ ਰਹਿਯਲਾਯੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹਾ ਰਿਵਾਯਤ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਕੇ
ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਯੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਭਮਸੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਯਾ:
ਅਪਨੇ ਓਪਰ ਤਸਬੀਹ (ਸੁਭਾਨਲਾਹ ਕੇਹਨਾ) ਓਰ ਤਹਲੀਲ (ਲਾ ਓਲਾ-ਹ
ਓਲਲਾਹ ਕੇਹਨਾ) ਓਰ ਤਕਹੀਸ (ਅਲਲਾਹ ਕੀ ਪਾਕੀ ਭਯਾਨ ਕਰਨਾ
ਮਸਲਨ ਸੁਭਾਨਲ ਮਲਿਕਿਲ ਕੁਫੂਸ ਕੇਹਨਾ) ਲਾਜ਼ਿਮ (ਯਤੀ) ਕਰਲੋ, ਓਰ
ਓਂਗਲਿਯੋਂ ਪਰ ਗਿਨਾ ਕਰੋ, ਓਸਲਿਯੇ ਕੇ ਓਂਗਲਿਯੋਂ ਸੇ ਸਵਾਲ ਕਿਆ ਜਾਏਗਾ
(ਕੇ ਓਨਸੇ ਕਯਾ ਅਮਲ ਕਿਯੇ ਓਰ ਜਵਾਬ ਕੇ ਲਿਯੇ) ਭੋਲਨੇ ਕੀ ਤਾਕਤ ਫੀ
ਜਾਏਗੀ. ਓਰ ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਸਿੱਕ ਸੇ ਗਫਲਤ ਨ ਕਰਨਾ ਵਰਨਾ ਤੁਮ
ਅਪਨੇ ਆਪਕੋ ਅਲਲਾਹ ਕੀ ਰਹਮਤ ਸੇ ਮਹਰੂਮ ਕਰ ਲੋਗੀ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

— ੧੧੪ — عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ غُرَسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ رَوَاهُ الْبُزَارُ

إسناده جيد، مجمع الزوائد ١١١/١٠

ਭਰਤ ਅਭੁਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਰਹਿਯਲਾਯੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮਾ
ਰਿਵਾਯਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਯੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ
ਫਰਮਾਯਾ: ਜੋ ਸ਼ਾਖਸ “ਸੁਭਾਨਲਾਹਿ ਵਭਿਹਮਿਫੀ” ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਸਕੇ
ਲਿਯੇ ਜੰਨਤ ਮੇਂ ਅਕੇ ਭਜ਼ਰ ਕਾ ਦਰਖਤ ਲਗਾ ਦਿਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ. (ਭਯਰ,
ਮਯਮਉਲ-ਯਵਾਓਦ)

— ੧੧੫ — عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَبَّلَ أَى الْكَلَامِ

أَفْضَلَ؟ قَالَ: مَا صَلَّاهُ اللَّهُ لِمَلَايِكَتِهِ أَوْ لِعِبَادِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

وَبِحَمْدِهِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ فَضْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، رَقْم: ੧੧੨੦

ਭਰਤ ਅਭੂਰ ਰਹਿਯਲਾਯੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ
ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਯੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਸੇ ਦਰਯਾਫ਼ਤ ਕਿਆ (ਪ੍ਰਭਾ)
ਗਯਾ: ਅਫ਼ਯਲ ਕਲਾਮ (ਭਾਤ) ਕੌਨਸਾ ਹੈ? ਆਪ ਸਲਵਲਾਯੁ ਅਲੈਹਿ
ਵਸਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਯਾ: ਅਫ਼ਯਲ ਕਲਾਮ ਵੋ ਹੈ ਜਿਸਕੋ ਅਲਲਾਹ
ਤਆਲਾ ਨੇ ਅਪਨੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੋਂ ਯਾ ਅਪਨੇ ਭੰਟੋਂ ਕੇ ਲਿਯੇ ਪਸੰਦ ਫਰਮਾਯਾ ਹੈ. ਵੋ
“ਸੁਭਾਨਲਾਹਿ ਵਭਿਹਮਿਫੀ” ਹੈ. (ਮੁਸਲਿਮ)

۱۱۶- عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ أَوْ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَةَ أَلْفٍ حَسَنَةٍ وَارْبَعًا وَعِشْرِينَ أَلْفَ حَسَنَةٍ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِذَا لَا يَهْلِكُ مِنَّا أَحَدٌ؟ قَالَ: بَلَى، إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَجِيءُ بِالْحَسَنَاتِ لَوْ وَضِعَتْ عَلَى جَبَلٍ أَثْقَلَتْهُ، ثُمَّ تَجِيءُ النِّعَمُ فَتَذْهَبُ بِتِلْكَ، ثُمَّ يَتَطَاوَلُ الرَّبُّ بَعْدَ ذَلِكَ بِرَحْمَتِهِ. رواه الحاكم وقال: صحيح الإسناد، الترغيب ۴/۲: ۴۲۱

હઝરત અબૂ તલહા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ “લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ” કેહતા હૈં ઉસકે લિયે જન્નત વાજિબ હો જાતી હૈ. જો શખ્સ “સુબ્હાનલ્લાહિ વબિહમ્દી” ૧૦૦ મરતબા પઢતા હૈં ઉસકે લિયે ૧૨૪૦૦૦ નેકિયાં લિખ્મી જાતી હૈં. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઐસી હાલત મેં તો કોઈ ભી (કયામત મેં) હલાક નહીં હો સકતા (કે નેકિયાં ઝિયાદા હી રહેંગી)? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: (બાઝ લોગ ફિર ભી હલાક હોંગે ઇસલિયે કે) તુમમેં સે એક શખ્સ ઇતની નેકિયાં લેકર અએગા કે અગર પહાળ પર રખ દી જાએ તો વો દબ જાએ લેકિન અલ્લાહ તઆલા કી નેઅમતોં કે મુકાબ્લે મેં વો નેકિયાં ખત્મ હો જાએંગી. ફિર અલ્લાહ તઆલા અપની રહમત સે જિસકી આહેંગે મદદ ફરમાએંગે ઔર હલાક હોને સે બચા લેંગે. (મુસ્તદરક હાકિમ, તરગીબ)

۱۱۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا أُخْبِرُكَ بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ، فَقَالَ: إِنَّ أَحَبَّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ. رواه مسلم، باب فضل سبحان الله بحمده، رقم: ۶۹۲۲، و الترمذی الا انه قال: سُبْحَانَ رَبِّي وَبِحَمْدِهِ وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب أي الكلام أحب إلى الله، رقم: ۳۵۹۳

ਭਰਤ ਅਭੂਰ ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਫਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ
ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਵਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸਾਹ ਫਰਮਾਯਾ: ਕਯਾ ਮੈਂ
ਤੁਮਕੋ ਨ ਭਤਾਓਂ ਕੇ ਅਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਨਯੀਕ ਸਭਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ
ਕਲਾਮ ਕਯਾ ਹੈ? ਮੈਂਨੇ ਅੱਯਾ ਕਿਆ: ਯਾ ਰਸੂਲੁਲਾਹ! ਮੁਝੇ ਭਤਾ ਦੀਜ਼ਿਯੇ ਕੇ
ਅਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਨਯੀਕ ਸਭਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕਲਾਮ ਕਯਾ ਹੈ?
ਈਰਸਾਹ ਫਰਮਾਯਾ: ਅਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੇ ਨਯੀਕ ਸਭਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ
ਕਲਾਮ “ਸੁਭਾਨਲਾਹਿ ਵਭਿਹਮਿਦੀ” ਹੈ. (ਮੁਸਲਿਮ)

ਦੂਸਰੀ ਰਿਵਾਯਤ ਮੈਂ ਸਭਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕਲਾਮ “ਸੁਭਾ-ਨ
ਰਭੀ ਵਭਿਹਮਿਦੀ” ਹੈ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

118- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ عُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ. رواه الترمذی وقال: هذا
حديث حسن غريب، باب في فضائل سبحان الله و بحمده، رقم: 3170.

ਭਰਤ ਜਾਬਿਰ ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ. ਕੇ
ਨਭਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਵਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸਾਹ ਫਰਮਾਯਾ: ਜਿਸ
ਸ਼ਾਖਸ ਨੇ “ਸੁਭਾਨਲਾਹਿਲ ਅਜੀਮਿ ਵਭਿਹਮਿਦੀ” ਕਹਾ ਉਸਕੇ ਲਿਯੇ
ਜੰਨਤ ਮੈਂ ਐਕੇ ਅਭੂਰ ਕਾ ਦਰਖਤ ਲਗਾ ਦਿਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

119- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ
إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. رواه البخاری، باب قول الله تعالى و نضع
الموازين القسط يوم القيامة، رقم: 7013.

ਭਰਤ ਅਭੂ ਦੁਰੈਰਾ ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਫਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ
ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਵਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸਾਹ ਫਰਮਾਯਾ: ਦੋ
ਕਲਿਮੇ ਐਸੇ ਹੈਂ ਜੋ ਅਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੋ ਭਹੁਤ ਮਹਭੂਭ, ਭਭਾਨ ਪਰ ਭਹੁਤ
ਭਲੇ ਔਰ ਤਰਾਜ਼ ਮੈਂ ਭਹੁਤ ਵਭੀ ਹੈਂ. ਵੋ ਕਲਿਮਾਤ “ਸੁਭਾਨਲਾਹਿ
ਵਭਿਹਮਿਦੀ ਸੁਭਾਨਲਾਹਿਲ ਅਜੀਮ” ਹੈ. (ਭੁਖਾਰੀ)

120- عَنْ صَفِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ بَيْنَ

હુઈ (જિંક મેં મશ્ગૂલ થી) નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ચાશત કી નમાઝ કે બાદ તશરીફ લાએ તો યે ઉસી હાલ મેં બૈઠી હુઈ થી. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા: તુમ ઉસી હાલ મેં હો જિસ પર મૈંને છોળા થા? ઉન્હોંને અર્જ ક્રિયા: જી હા! નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈંને તુમસે જુદા હોને કે બાદ ચાર કલિમે તીન મરતબા કહે. અગર ઉન કલિમાત કો ઉન સબકે મુકાબલે મેં તૌલા જાએ જો તુમને સુબહ સે અબ તક પળહા હૈ તો વો કલિમે ભારી હો જાએ. વો કલિમે યે હૈ:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ
“મેં અલ્લાહ તઆલા કી મખ્લૂકાત કી તઅદાદ (પૈદા કી હુઈ ચીજો કી ગિન્તી) કે બરાબર, ઉસકી રઝા, ઉસકે અર્શ કે વજન ઓર ઉસકે કલિમાત કે લિખને કી સિયાહી (ઈંક) કે બરાબર અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ ઓર તારીફ બયાન કરતા હૂં.” (મુસ્લિમ)

۱۲۲- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وقاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى امْرَأَةٍ وَبَيْنَ يَدَيْهَا نَوَى - أَوْ حَصَى - تُسَبِّحُ بِهِ فَقَالَ: أَخْبِرْكِ بِمَا هُوَ أَيْسَرُ عَلَيْكَ مِنْ هَذَا أَوْ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ بَيْنَ ذَلِكَ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلَ ذَلِكَ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ. رواه أبو داود، باب التسبيح بالحصى.

رقم: ۱۰۰۰

હઝરત સઅદ બિન અબી વક્કાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે મૈં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ એક સહાબિયા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા કે પાસ ગયા જિનકે સામને ગુઠલિયાં યા કંકરિયાં રખી હુઈ થી. વો ઉન પર તસ્બીહ પળ રહી થી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમકો એસે કલિમાત ન બતલાઊં જો તુમહારે લિયે ઈસ અમલ સે ઝિયાદા

آسمان ہے؟ उसके باہر یہ کدلیما ت بتاؤ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ،
وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ بَيْنَ ذَلِكَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ

”میں اللہ تعالیٰ کی تعریف بیان کرتا ہوں کہ وہ تمام چیزوں کی
تخلیق کے برابر جو اس نے آسمان میں پیدا فرمائی ہیں، میں اللہ تعالیٰ
کی تعریف بیان کرتا ہوں کہ وہ تمام چیزوں کی تخلیق کے
برابر جو اس نے زمین میں پیدا فرمائی ہیں، میں اللہ تعالیٰ کی
تعریف بیان کرتا ہوں کہ وہ تمام چیزوں کی تخلیق کے برابر جو
آسمان اور زمین کے درمیان (بیابان) اس نے پیدا کی ہیں اور میں
اللہ تعالیٰ کی تعریف بیان کرتا ہوں کہ وہ تمام چیزوں کی
تخلیق کے برابر جو اللہ تعالیٰ تعالیٰ پیدا فرمانے والے
ہیں۔“ دیکھ فرمایا: ”اللہ تعالیٰ“ اسی طرح، ”اللہ تعالیٰ
تعالیٰ“ اسی طرح اور ”لا الہ الا اللہ“ اسی طرح اور ”لا الہ الا اللہ“ اسی
طرح اور ”لا الہ الا اللہ“ اسی طرح اور ”لا الہ الا اللہ“ اسی طرح اور

وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ   اور   عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ   اور
عَدَدَ مَا خَلَقَ بَيْنَ ذَلِكَ   اور   عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ   (میلادہ) (ابن ماجہ ۱۰۸۷)

۱۲۳- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
وَأَنَا جَالِسٌ أُحَرِّكُ شَفَتِي فَقَالَ: بِمَ تُحَرِّكُ شَفَتَيْكَ؟ قُلْتُ: أَذْكُرُ
اللَّهَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا أُخْبِرُكَ بِشَيْءٍ إِذَا قُلْتَهُ، ثُمَّ ذَابَتْ اللَّيْلُ وَ
النَّهَارُ لَمْ يَبْلُغْ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: تَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى
كِتَابَهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا فِي كِتَابِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى
خَلْقَهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِلْءُ مَا فِي خَلْقِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِلْءُ سَمَوَاتِهِ وَ
أَرْضِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَتَسْبِيحٌ مِثْلُ ذَلِكَ، وَتُكْبِيرٌ مِثْلُ ذَلِكَ - رواه الطبرانی من طريقين واحد

ਭਰਤ ਅਭੂ ਉਮਾਮਾ ਆਇਲੀ ਰਹਿਯਲਾਭੁ ਤਆਲਾ ਅਨੁ
 ਫਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ ਸਲਵਲਾਭੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਾਅੇ
 ਔਰ ਮੈਂ ਭੈਠਾ ਚੁਵਾ ਥਾ, ਮੇਰੇ ਡੋਟ ਭਰਕਤ ਕਰ (ਹਿਲ) ਰਹੇ ਥੇ. ਆਪ
 ਸਲਵਲਾਭੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਦਰਯਾਫ਼ਤ ਫ਼ਰਮਾਯਾ (ਪ੍ਰਭੂ) ਕੇ ਅਪਨੇ
 ਡੋਟ ਕਿਸ ਵਜਹੁ ਸੇ ਡਿਲਾ ਰਹੇ ਭੋ? ਮੈਨੇ ਅੱਜ਼ ਕਿਆ: ਯਾ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ!
 ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕਾ ਸਿੱਕ ਕਰ ਰਹਾ ਚੂੰ. ਆਪ ਸਲਵਲਾਭੁ ਅਲੈਹਿ
 ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸ਼ਾਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਕਯਾ ਮੈਂ ਤੁਮ੍ਹੈਂ ਵੋ ਕਲਿਮਾਤ ਨ ਭਤਲਾ ਫ਼੍ਰੁ ਕੇ
 ਅਗਰ ਤੁਮ ਉਨਕੋ ਕੇਹ ਲੋ ਤੋ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਫ਼ਿਨ੍ਰਾਤ ਮੁਸਲਸਲ ਸਿੱਕ ਕਰਨਾ
 ਭੀ ਉਸਕੇ ਸਵਾਭ ਕੋ ਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ? ਮੈਨੇ ਅੱਜ਼ ਕਿਆ: ਭਰਤ ਭਤਲਾ
 ਟੀਜ਼ਿਯੇ. ਈਰਸ਼ਾਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਯੇ ਕਲਿਮਾਤ ਕਛਾ ਕਰੋ:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا فِي كِتَابِهِ، وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى خَلْقَهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِلْءَ مَا فِي خَلْقِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِلْءَ
 سَمَوَاتِهِ وَآرْضِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

ਔਰ ਈਸੀ ਤਰਹ “ਸੁਭਾਨਲਾਹੁ” ਔਰ “ਅਲਾਹੁ ਅਕਬਰ” ਕੇ ਸਾਥ ਯੇ
 ਕਲਿਮਾਤ ਕਛਾ ਕਰੋ.

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا فِي كِتَابِهِ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ
 مَا أَحْصَى خَلْقَهُ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ مِلْءَ مَا فِي خَلْقِهِ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ مِلْءَ سَمَوَاتِهِ وَ
 آرْضِهِ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ، اللَّهُ
 أَكْبَرُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا فِي كِتَابِهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا
 أَحْصَى خَلْقَهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِلْءَ مَا فِي خَلْقِهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِلْءَ سَمَوَاتِهِ وَ آرْضِهِ،
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ-

“ਤਰਜੁਮਾ: ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕੇ ਲਿਯੇ ਤਮਾਮ ਤਾਰੀਫ਼ੈਂ ਹੈਂ ਉਨ ਥੀਯੋਂ ਕੀ
 ਤਅਦਾਫ਼ (ਗਿਨ੍ਤੀ) ਕੇ ਭਰਾਭਰ ਜਿਸੇ ਉਸਕੀ ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਸ਼ੁਮਾਰ ਕਿਆ
 (ਗਿਨਾ) ਹੈ, ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕੇ ਲਿਯੇ ਤਮਾਮ ਤਾਰੀਫ਼ੈਂ ਹੈਂ ਉਨ ਥੀਯੋਂ ਕੀ
 ਤਅਦਾਫ਼ ਕੇ ਭਰਾਭਰ ਜੋ ਉਸਕੀ ਕਿਤਾਬ ਮੈਂ ਹੈਂ, ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕੇ ਲਿਯੇ
 ਤਮਾਮ ਤਾਰੀਫ਼ੈਂ ਹੈਂ ਉਨ ਥੀਯੋਂ ਕੀ ਤਅਦਾਫ਼ ਕੇ ਭਰਾਭਰ ਜਿਸੇ ਉਸਕੀ ਮਘਲੂਕ
 (ਧੈਦਾ ਕੀ ਚੁਧ ਥੀਯੋਂ) ਨੇ ਸ਼ੁਮਾਰ ਕਿਆ ਹੈ, ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕੇ ਲਿਯੇ ਤਮਾਮ

તારીફે હેં ઉન ચીઝો કે ભર દેને કે બરાબર જો મખ્લૂકાત મેં હેં, અલ્લાહ તઆલા કે લિયે તમામ તારીફે આસમાનોં ઔર ઝમીનોં કે ખુલા (ખાલી જગહ) કો ભર દેને કે બરાબર, અલ્લાહ તઆલા કે લિયે તમામ તારીફે હેં હર ચીઝ કે શુમાર કે બરાબર ઔર અલ્લાહ તઆલા કે લિયે તમામ તારીફે હેં હર ચીઝ પર.”

“અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં ઉન ચીઝો કી તઅદાદ કે બરાબર જિસે ઉસકી કિતાબ ને શુમાર કિયા હે, અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં ઉન ચીઝો કી તઅદાદ કે બરાબર જો ઉસકી કિતાબ મેં હેં, અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં ઉન ચીઝો કી તઅદાદ કે બરાબર જિસે ઉસકી મખ્લૂકાત ને શુમાર કિયા હે, અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં ઉન ચીઝો કે ભર દેને કે બરાબર જો મખ્લૂકાત મેં હેં, અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં આસમાનોં ઔર ઝમીનોં કે ખુલા કો ભર દેને કે બરાબર, અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં હર ચીઝ કે શુમાર કે બરાબર ઔર અલ્લાહ તઆલા કી તસ્બીહ હેં હર ચીઝ પર.”

“અલ્લાહ કી બખાઈ હેં ઉન ચીઝો કી તઅદાદ કે બરાબર જિસે ઉસકી કિતાબ ને શુમાર કિયા હે, અલ્લાહ તઆલા કી બખાઈ હેં ઉન ચીઝો કી તઅદાદ કે બરાબર જો ઉનકી કિતાબ મેં હેં, અલ્લાહ તઆલા કી બખાઈ હેં ઉન ચીઝો કી તઅદાદ કે બરાબર જિસે ઉસકી મખ્લૂકાત ને શુમાર કિયા હે, અલ્લાહ તઆલા કી બખાઈ હેં ઉન ચીઝો કે ભર દેને કે બરાબર જો મખ્લૂકાત મેં હેં, અલ્લાહ તઆલા કી બખાઈ હેં આસમાનોં ઔર ઝમીનોં કે ખુલા કો ભર દેને કે બરાબર, અલ્લાહ તઆલા કી બખાઈ હેં હર ચીઝ કે શુમાર કે બરાબર ઔર અલ્લાહ તઆલા કી બખાઈ હેં હર ચીઝ પર.” (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۴۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَوَّلُ مَنْ يُدْعَى إِلَى الْجَنَّةِ الَّذِينَ يَحْمَدُونَ اللَّهَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ. رواه الحاكم

قال: صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ۵۰۲/۱

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સબસે પેહલે જન્નત કી તરફ ખુલાએ જાને વાલે વો લોગ હોંગે

જો ખુશહાલી ઔર તંગદસ્તી (દોનોં હાલતોં મેં) અલ્લાહ તઆલા કી તારીફ કરતે હેં. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ اللَّهُ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا. رواه مسلم، باب استحباب حمد الله تعالى بعد الأكل والشرب، رقم: ۶۹۳۲

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઉસ બંદા સે બેહદ ખુશ હોતે હેં જો લુકમા ખાએ ઔર ઉસ પર અલ્લાહ તઆલા કા શુક અદા કરે યા પાની કા ઘૂંટ પિયે ઔર ઉસ પર અલ્લાહ તઆલા કા શુક અદા કરે. (મુસ્લિમ)

۱۲۶- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كَلِمَتَانِ إِحْدَاهُمَا لَيْسَ لَهَا تَأْهِيمَةٌ دُونَ الْعَرِشِ، وَالْأُخْرَى تَمْلَأُ مَابَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. رواه الطبراني ورواه إلى معاذ بن عبد الله ثقة تسوي ابن لهيعة وحديثه هذا شواهد، الترغيب ۴۳۲/۲

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” ઔર “અલ્લાહુ અકબર” દો કલિમે હેં, ઈનમેં સે એક (લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ) તો અર્શ સે પેહલે કહીં રુકતા હી નહીં ઔર દૂસરા (અલ્લાહુ અકબર) ઝમીન વ આસમાન કે દરમિયાની ખુલા કો (નૂર યા અજર સે) ભર દેતા હે (તબરાની, તરગીબ)

۱۲۷- عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي مُلَيْمٍ قَالَ: عَدَّ هُنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي يَدَيَّ. أَوْ فِي يَدَيْهِ التَّسْبِيحُ يَصِفُ الْمِيزَانَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ يَمْلَأُهُ وَالتَّكْبِيرُ يَمْلَأُ مَابَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. (الحديث) رواه الترمذی وقال: حديث حسن، باب فيه حديثان التسبيح نصف الميزان، رقم: ۳۵۱۹

કબીલા બનૂ સુલૈમ કે એક સહાબી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈન બાતોં કો મેરે હાથ યા અપને દસ્તે મુબારક (મુબારક હાથ) પર ગિન કર ફરમાયા: “સુબ્હાનલ્લાહ” કેહના આંધે તરાજૂ કો સવાબ સે ભર દેતા હૈ. ઔર “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” કેહના પૂરે તરાજૂ કો સવાબ સે ભર દેતા હૈ. ઔર “અલ્લાહુ અકબર” કા સવાબ ઝમીન વ આસમાન કે દરમિયાન (બીચ) કી ખાલી જગહ કો પુર કર દેતા હૈ. (તિરમિઝી)

۱۲۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا أَدُلُّكَ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. رواه الحاكم وقال: صحيح على شرطهما ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ۲۹۰/۴

હઝરત સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ્હે જન્નત કે દરવાઝોં મેં સે એક દરવાઝા ન બતલાઊ? મૈંને અઝા ક્રિયા: ઝડર બતલાઈયે. ઈરશાદ ફરમાયા: વો દરવાઝા “લા હૌ-લા વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” હૈ. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۲۹- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْتَصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرَى بِهِ مَرَّ عَلَى إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: يَا جِبْرِيلُ مَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ ﷺ، قَالَ لَهُ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَرَّ أَمْتُكَ فَلْيَكْبِرُوا مِنْ غُرَاسِ الْجَنَّةِ فَإِنَّ ثَرِيَّتَهَا طَيِّبَةٌ، وَأَرْضُهَا وَاسِعَةٌ قَالَ: وَمَا غُرَاسُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. رواه احمد ورجال احمد رجال الصحيح غير عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عمر بن الخطاب وهو ثقة لم يتكلم فيه احد وثقه ابن

حيات، مجمع الزوائد - ۱/۱۹۹

હઝરત અબૂ અય્યૂબ અન્સારી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મેઅરાજ કી રાત હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે પાસ સે ગુઝરે તો ઉન્હોંને પૂછા: જિબ્રઈલ! યે તુમ્હારે સાથ કૌન હૈં? જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને

અર્જ ક્રિયા: મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હૈં. ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ ને ફરમાયા: આપ અપની ઉમ્મત સે કહિયે કે વો જન્નત કે પૌદે જિયાદા સે જિયાદા લગાએં ઈસલિયે કે જન્નત કી મિટ્ટી ઉમ્દા હૈ ઓર ઉસકી ઝમીન કુશાદા (ફેલી હુઈ) હૈ. પૂછા: જન્નત કે પૌદે કયા હૈં? ઈરશાદ ફરમાયા: “લા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ”. (મુસ્નદે અહમદ, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

۱۳۰- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بَأَيُّهُنَّ بَدَأْتَ (وهو جزء من الحديث). - رواه مسلم باب كراهة التسمية بالأسماء القبيحة ۰۰۰۰۰ رقم: ۵۹۰۱. وزاد أحمد: أَفْضَلُ الْكَلَامِ بَعْدَ الْقُرْآنِ أَرْبَعٌ وَهِيَ مِنَ الْقُرْآنِ ۲۰/۵

હઝરત સમુરા બિન જુન્દુબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ચાર કલિમે અલ્લાહ તઆલા કો સબસે જિયાદા મહબૂબ હૈં, “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર” ઈનમેં સે જિસકો ચાહો પેહલે પળહો (ઓર જિસકો ચાહો બાદ મેં પળહો કોઈ હરજ નહીં). (મુસ્લિમ)

એક રિવાયત મેં હે કે યે ચારો કલિમે કુર્આને મજીદ કે બાદ સબ સે અફઝલ હૈં ઓર કુર્આને કરીમ હી કે કલિમાત હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ. - رواه مسلم باب فضل التهليل والتسبيح والدعاء رقم: ۶۸۴۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાને હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ

અકબર” કેહના હર ઉસ ચીઝ સે ઝિયાદા મહબૂબ હૈ જિસ પર સૂરજ તુલૂઅ હોતા (નિકલતા) હૈ (કયુંકે ઈનકા અજર વ સવાબ બાકી રહેગા ઓર દુનિયા અપને તમામ સાજો સામાન સમેત ખત્મ હો જાએગી). (મુસ્લિમ)

۱۳۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بَخَّ بَخْ بِخَمْسٍ مَا أَثْقَلَهُنَّ فِي الْمِيزَانِ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَالْوَلَدُ الصَّالِحُ يَتَوَقَّى لِلْمُسْلِمِ فَيَحْتَسِبُهُ. رواه

الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ووافقه الذهبي ۱/۱۱۵

હઝરત અબૂ સલ્મા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: વાહ વાહ! પાંચ ચીઝેં આમાલનામા કે તરાજૂ મેં કિતની ઝિયાદા વઝની હૈં. (૧) લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ (૨) સુબ્હાનલ્લાહ (૩) અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ (૪) અલ્લાહુ અકબર (૫) કિસી મુસલમાન કા નેક લખકા કૈત હો (મર) જાએ ઓર વો સવાબ કી ઉમ્મીદ પર સબ્ર કરે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۳۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ عَشْرُ حَسَنَاتٍ (وهو جزء من الحديث). رواه الطبراني في الكبير والإسناد صحيح غير محمد بن منصور الطوسي وهو ثقة، مجمع الزوائد ۱/۱۰۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર” પઢે, હર હર્ફ (અક્ષર) કે બદલે ઉસકે આમાલનામા મેં દસ નેકિયાં લિખ દી જાએગી. (તબરાની, મજમૂઅઝ-ઝવાઈદ)

૧૩૪- عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَرَّبِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَدْ كَبُرْتَ وَصَغُفْتَ، أَوْ كَمَا قَالَتْ: فَمُرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُ وَأَنَا جَالِسَةٌ؟ قَالَ: سَبِّحِي اللَّهَ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ رَقَبَةٍ تُعَفِّقُهَا مِنْ وَلَدٍ أَسْمَاعِيلَ، وَاحْمَدِي اللَّهَ مِائَةَ تَحْمِيدَةٍ، فَإِنَّهَا تَعْدِلُ مِائَةَ فَرَسٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَحِمَةٍ تَحْمِلُنِ عَلَيْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَكَبِّرِي اللَّهَ مِائَةَ تَكْبِيرَةٍ، فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ بَدَنَةٍ مُقَلَّدَةٍ مُتَقَبَّلَةٍ، وَهَلِّلِي اللَّهَ مِائَةَ، قَالَ ابْنُ عَرَفٍ: أَحْسِبُهُ قَالَ: تَمَلَّأَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَلَا يُرْفَعُ يَوْمٌ إِلَّا بِأَخِي عَمَلٍ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ مَا أَقْبَيْتَ. قلت: رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِإِسْنَادٍ وَرَوَاهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَلَمْ يَقُلْ أَحْسِبُهُ وَرَوَاهُ فِي الْأَوْسَطِ إِبْرَاهِيمُ نَالَ فِيهِ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَبُرْتَ سِنِي، وَرَقَّ عَظْمِي قَدْ لَبِثْتُ عَلَى عَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، فَقَالَ: بَخْ بَخْ، لَقَدْ سَأَلْتُ، وَقَالَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ مِائَةِ بَدَنَةٍ مُقَلَّدَةٍ مُجَلَّلَةٍ تُهْدِيْنَهَا إِلَى بَيْتِ اللَّهِ تَعَالَى: وَقَوْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِائَةَ مَرَّةٍ، فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ مِمَّا أَطْبَقْتَ عَلَيْهِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ، وَلَا يُرْفَعُ يَوْمٌ إِلَّا بِأَخِي عَمَلٍ أَفْضَلُ مِمَّا رَفَعَ لَكَ إِلَّا مَنْ قَالَ مِثْلَ مَا قُلْتُ أَوْ زَادَ وَاسْتَأْذَنَ حَسَنَةً، مَجْمَعُ الرُّوَاثِ ١٠/١٠٨ وَرَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: قَوْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا تَتْرُكُ ذَنْبًا، وَلَا يُشْبِهُهَا عَمَلٌ. وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ وَافَقَهُ النَّعْمِيُّ ٥١٤/١

હજારત ઉમ્મે હાની રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે એક દિન રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મેરે યહાં તશરીફ લાએ. મૈંને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં બૂખડી ઔર કમઝોર હો ગઈ હું, કોઈ અમલ એસા બતા દીજિયે કે બેઠે બેઠે કરતી રહા કરું. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: “સુબ્હાનલ્લાહ” ૧૦૦ મરતબા પખડા કરો, ઈસકા સવાબ એસા હૈ ગોયા તુમ ઔલાદે દિસ્માઈલ મૈં સે ૧૦૦ ગુલામ આઝાદ કરો. “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” ૧૦૦ મરતબા પખડા કરો, ઈસકા સવાબ એસે ૧૦૦ ઘોળોં કે બરાબર હૈ જિન પર ઝીન કસી હુઈ હો ઔર લગામ લગી હુઈ હો, ઉન્હેં અલ્લાહ

તઆલા કે રાસ્તે મેં સવારી કે લિયે દે દો. “અલ્લાહુ અકબર” ૧૦૦ મરતબા પઢા કરો, ઈસકા સવાબ એસે ૧૦૦ ઊંટોં કો ઝિબહ કિયે જાને કે બરાબર હૈ જિનકી ગરદનોં મેં કુર્બાની કા પટ્ટા પળા હુા હો. “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” ૧૦૦ મરતબા પઢા કરો, ઈસકા સવાબ તો આસમાન ઔર ઝમીન કે દરમિયાન કો ભર દેતા હૈ ઔર ઉસ દિન તુમ્હારે અમલ સે બળહ કર કિસી કા કોઈ અમલ નહીં હોગા જો અલ્લાહ તઆલા કે યહાં કુબૂલ હો, અલ્બત્તા ઉસ શખ્સ કા અમલ બળહ સકતા હૈ જિસને તુમ્હારે જેસા અમલ કિયા હો.

એક રિવાયત મેં હૈ કે હઝરત ઉમ્મે હાની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે મૈને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં બૂળહી હો ગઈ હૂં ઔર મેરી હકિયાં કમઝોર હો ગઈ હૈં, કોઈ એસા અમલ બતલા દીજિયે જો મુઝે જન્નત મેં દાખિલ કરા દે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વાહ વાહ! તુમને બહુત અચ્છા સવાલ કિયા, ઔર ફરમાયા કે “અલ્લાહુ અકબર” ૧૦૦ મરતબા પઢા કરો, યે તુમ્હારે લિયે એસે ૧૦૦ ઊંટોં સે બેહતર હૈ જિનકી ગરદન મેં પટ્ટા પળા હુવા હો, ઝૂલ ડલી હુઈ હો ઔર વો મક્કા મેં ઝિબહ કિયે જાએ. “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” ૧૦૦ મરતબા પઢા કરો વો તુમ્હારે લિયે ઉન તમામ ચીઝોં સે બેહતર હૈ જિનકો આસમાન વ ઝમીન ને ઢાંપ રખ્ખા હૈ, ઔર ઉસ દિન તુમ્હારે અમલ સે બળહ કર કિસી કા કોઈ અમલ નહીં હોગા જો અલ્લાહ તઆલા કે યહાં કુબૂલ હો, અલ્બત્તા ઉસ શખ્સ કા અમલ બળહ સકતા હૈ જિસને યે કલિમાત ઈતને હી મરતબા યા ઈસસે ઝિયાદા મરતબા કહે હો.

એક રિવાયત મેં યે ભી હૈ કે “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” પઢા કરો, યે કિસી ગુનાહ કો નહીં છોળતા, ઔર ઈસ જેસા કોઈ અમલ નહીં. (ઈબ્ને માજા, મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મુસ્તદરક હાકિમ, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

૧૩૫- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِوَيْلٍ هُوَ يَفْرُسُ غَرَسًا،

فَقَالَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! مَا الَّذِي تَفْرُسُ؟ قُلْتُ: غَرَسًا لِي، قَالَ: أَلَا أَدُلُّكَ

عَلَى غَرَسٍ خَيْرٍ لَكَ مِنْ هَذَا؟ قَالَ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: قُلْ:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، يَغْرُسُ لَكَ، بِكُلِّ

رَاحِدَةٍ. شَجَرَةٍ فِي الْجَنَّةِ. رواه ابن ماجه، باب فضل التسبيح، رقم: ۲۸۰۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મેરે પાસ સે ગુઝરે ઔર મૈં પોદા લગા રહા થા. ફરમાયા: અબૂ હુરૈરા કયા લગા રહે હી? મૈને અઝ ક્રિયા: અપને લિયે પોદે લગા રહા હૂં. ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમ્હે ઇસસે બેહતર પોદે ન બતા દૂં? “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર” કેહના, ઇનમેં સે હર કલિમે કે બદલે મૈં તુમ્હારે લિયે જન્નત મૈં એક દરખ્ત લગા દિયા જાએગા. (ઇબ્ને માજા)

۱۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ:

خُذُوا جَنَّتَكُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنْ عَذْوٍ خَضِرٍ؟ فَقَالَ: خُذُوا جَنَّتَكُمْ

بِالنَّارِ، قُولُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَ

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُنَّ يَأْتِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُسْتَقْدِمَاتٍ،

وَمُسْتَأْجِرَاتٍ، وَ مُنْجِيَاتٍ وَ مُجْتَبَاتٍ وَهُنَّ الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ.

مجمع البحرين في زوائد المعجمين ۲/۲۹۹ قال المحشي أخرجه الطبراني في الصغير

وقال الهيثمي في المجمع ورجاله رجال الصحيح غير داود بن بلال وهو ثقة

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હમારે પાસ તશરીફ લાએ ઔર ઈરશાદ ફરમાયા: દેખો અપને બચાઓ કે લિયે ઢાલ લે લો. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા કોઈ દુશ્મન આ ગયા હે? ઈરશાદ ફરમાયા: જહન્નમ કી આગ સે બચાઓ કે લિયે ઢાલ લે લો. “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર” કહા કરો કયુંકે યે કલિમાત કયામત કે દિન આપને કેહને વાલે કે આગે, પીછે, દાએ, બાએ સે આએને ઔર ઉસકો નજાત દિલ્લાને વાલે હોએ ઔર યહી વો નેક આમાલ હૈં જિનકા સવાબ હમેશા મિલતા રહેતા હે. (મજમઉલ-બહરૈન)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કે ઈસ જુમલા “યે કલિમાત અપને પળને વાલે કે આગે સે આએંગે” કા મતલબ યે હે કે કયા:મત કે દિન યે કલિમે આગે બળહ કર અપને પળને વાલે કી સિકારિશ કરેંગે “ઔર દાએ બાએ પીછે સે આને” કા મતલબ યે હે કે અપને પળને વાલે કી અઝાબ સે હિકાજત કરેંગે.

۱۳۷- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ إِنَّ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدَ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَنْفُضُ الْخَطَايَا كَمَا تَنْفُضُ الشَّجَرَةَ وَرَقُهَا. رواه أحمد ۱۵۲/۳

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર” કેહને કી વજહ સે ગુનાહ ઐસે ઝળતે હૈં જેસે (સરદી મે) દરખ્ત સે પત્તે ઝળતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۳۸- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - يَعْنِي: ابْنَ حُصَيْنٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَا يَسْتَطِيعُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَغْمَلَ كُلَّ يَوْمٍ مِثْلَ أَحَدٍ عَمَلًا؟ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْ مَنْ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَغْمَلَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِثْلَ أَحَدٍ عَمَلًا؟ قَالَ: كُلُّكُمْ يَسْتَطِيعُهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَاذَا؟ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ أَحَدٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَعْظَمُ مِنْ أَحَدٍ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ أَحَدٍ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَعْظَمُ مِنْ أَحَدٍ. رواه الطبراني والبيهقي ورجالهما رجال الصحيح، صحيح الزوائد ۱/۱۰۵

હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમમેં સે કોઈ શખ્સ હર રોઝ ઉહદ પહાળ કે બરાબર અમલ નહીં કર સકતા? સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઉહદ પહાળ કે બરાબર કૌન અમલ કર સકતા હે? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સે હર એક કર સકતા હે. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને

અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! વો કૌનસા અમલ હે? ઇરશાદ ફરમાયા: “સુબ્હાનલ્લાહ” (કા સવાબ) ઉહદ સે બળા હે, “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” કા સવાબ ઉહદ સે બળા હે, “લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ” કા સવાબ ઉહદ સે બળા હે ઝૌર “અલ્લાહુ અકબર” કા સવાબ ઉહદ સે બળા હે. (તબરાની, બઝઝાર, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۱۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رِیَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: الْمَسَاجِدُ قُلْتُ: وَمَا الرَّثْعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. رواه الترمذی وقال: حديث حسن غريب، باب حديث فی أسماء الله الحسنى مع ذكرها تمامًا، رقم: ۳۵۰۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ જન્નત કે બાગોં પર ગુઝરો તો ખૂબ ચરો. મૈને અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! જન્નત કે બાગ કયા હેં? ઇરશાદ ફરમાયા: મસ્જિદે. મૈને અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ચરને સે કયા મુરાદ હે? ઇરશાદ ફરમાયા: “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર” કા પબ્હના. (તિરમિઝી)

۱۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَضْطَفَى مِنَ الْكَلَامِ أَرْبَعًا: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، فَمَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ كَتَبَ لَهُ عَشْرُونَ حَسَنَةً، وَحُطَّتْ عَنْهُ عَشْرُونَ سَيِّئَةً، وَمَنْ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ فَمِثْلُ ذَلِكَ، وَمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَمِثْلُ ذَلِكَ، وَمَنْ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ كَتَبَتْ لَهُ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً وَحُطَّتْ عَنْهُ ثَلَاثُونَ سَيِّئَةً. رواه الترمذی

فی عمل الیوم واللیلة، رقم: ۱۴۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા ઝૌર હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી

રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ને અપને કલામ (કુર્આન) મેં સે ચાર કલિમે યુને હૈં: “સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર”. જો શખ્સ એક મરતબા “સુબ્હાનલ્લાહ” કેહતા હૈં ઉસકે લિયે બીસ નેકિયાં લિખ દી જાતી હૈં, ઉસકી બીસ બુરાઈયાં મિટા દી જાતી હૈં. જો શખ્સ “અલ્લાહુ અકબર” કહે ઉસકે લિયે ભી યહી અજર હૈ. જો શખ્સ “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહે ઉસકે લિયે ભી યહી અજર હૈ. જો શખ્સ દિલ કી ગેહરાઈ સે “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રબ્બિલ આલમીન” કહે ઉસકે લિયે તીસ નેકિયાં લિખી જાતી હૈં ઔર તીસ ગુનાહ માફ કર દિયે જાતે હૈં. (અમલુલ-યોમ વલૈલહ)

۱۴۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اسْتَكَثِرُوا مِنَ الْبَاقِيَّاتِ الصَّالِحَاتِ قِيلَ: وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمِلَّةُ، قِيلَ وَمَا هِيَ؟ قَالَ: التَّكْبِيرُ وَالتَّهْلِيلُ، وَالتَّسْبِيحُ، وَالتَّحْمِيدُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. رواه الحاكم وقال: هذا أصح أسناد المصريين ووافقه الذهبي ۵۱۲/۱

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બાકિયાતે સાલિહાત કી કસરત કિયા કરો. કિસી ને પૂછા: વો કયા ચીઝેં હૈં. ઈરશાદ ફરમાયા: વો દીન કી બુનિયાદેં હૈં. અર્ઝ કિયા ગયા: વો બુનિયાદેં કયા હૈં? ઈરશાદ ફરમાયા: તકબીર (“અલ્લાહુ અકબર” કેહના) તહલીલ (“લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કેહના) તસ્બીહ (“સુબ્હાનલ્લાહ” કેહના) તહમીદ (“અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” કેહના) ઔર “લા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” કેહના. (મુસ્તદરક હાકિમ)

ઈર્ઝદા: બાકિયાતે સાલિહાત સે મુરાદ વો નેક આમાલ હૈં જિનકા સવાબ હમેશા મિલતા રહેતા હૈ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈન કલિમાત કો મિલત ઈસલિયે ફરમાયા હૈં કે યે કલિમાત દીને ઈસ્લામ મેં બુનિયાદી હૈસિયત રખતે હૈં. (ફતુર્રબ્બાની)

૧૩૨- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُنَّ الْبَقَايَاتُ الصَّالِحَاتُ، وَمَنْ يَخْطُطَنَّ الْخَطَايَا كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقُهَا، وَهَنْ مِنْ كُتُوزِ الْجَنَّةِ. رواه الطبرانی بإسنادين في أحدهما: عمر بن راشد البيماسي، وقد وثق على ضعفه وبقيه رجاله رجال الصحيح، مجمع الزوائد ١٠٤/١٠

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: “સુબ્હાલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ, અલ્લાહુ અકબર, લા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” કહા કરો. યે બાકિયાતે સાલિહાત હેં ઔર યે ગુનાહોં કો ઈસ તરહ મિટા દેતે હેં જિસ તરહ દરખ્ત સે (સરદી કે મૌસમ મેં) પત્તે ઝળતે હેં, ઔર યે કલિમાત જન્નત કે બગીચાં મેં સે હેં. (તબરાની, મજમૈઝ-ઝવાઈદ)

૧૩૩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَحَدٌ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِلَّا كَفَّرَتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في فضل التسييح والتكبير والتحميد، رقم: ૩૬૬૦ وزاد الحاكم: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وقال الذهبي: حاتم ثقة، وزيادته مقولة ૫૦૩/૧

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઝમીન પર જો શખ્સ ભી “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ, વલ્લાહુ અકબર, વલા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” પઢતા હે તો ઉસકે તમામ ગુનાહ માફ હો જાતે હેં ખ્વાહ સમુન્દર કે ઝાગ કે બરાબર હો. (તિરમિઝી)

એક રિવાયત મેં યે ફઝીલત “સુબ્હાનલ્લાહિ, વલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” કે ઈઝાફા (બખ્ષાને) કે સાથ ઝિક્ર કી ગઈ હે. (મુસ્તદરક

૧૩૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَالَ: مُبَحَّانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ: أَسْلَمَ عَبْدِي وَأَسْتَسْلِمَ. رواه الحاكم وقال: صحيح الإسناد ووافقه النسائي ٥٠٢/١

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ (દિલ સે) “સુબ્હાનલ્લાહિ, વલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ, વલા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ, વલ્લાહુ અકબર, વલા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” કહે તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈ કે મેરા બંદા ફરમાંબરદાર હો ગયા ઓર અપને આપકો મેરે હવાલે કર દિયા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૧૩૪- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُمَا شَهِدَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، صَدَّقَهُ رَبُّهُ وَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَ أَنَا أَكْبَرُ، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَ أَنَا وَحْدِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، قَالَ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي لَا شَرِيكَ لِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ، قَالَ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا لِي الْمُلْكُ وَ لِي الْحَمْدُ، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِي وَ كَانَ يَقُولُ: مَنْ قَالَهَا فِي مَرَضٍ ثُمَّ مَاتَ لَمْ تَطْعَمَهُ النَّارُ. رواه الترمذي و قال هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء ما يقول العبد إذا مرض، رقم: ૩૮૨

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી ઓર હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ કોઈ કેહતા હે

“લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વલ્લાહુ અકબર” (અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં ઔર અલ્લાહ તઆલા હી સબસે બળે હે) તો અલ્લાહ તઆલા ઈસકી તસ્દીક કરતે (ગવાહી દેતે) હેં ઔર ફરમાતે હેં “લા ઈલા-હ ઈલ્લા અના વ અના અકબર” (મેરે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં ઔર મેં સબસે બળા હું.) ઔર જબ વો કેહતા હે “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વહ દહૂ” (અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, વો અકેલે હે) તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હેં “લા ઈલા-હ ઈલ્લા અના વ અના વહદી” (મેરે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં ઔર મેં અકેલા હું.) ઔર જબ વો કેહતા હે “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વહ દહૂ લા શરી-ક લહૂ” (અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં વો અકેલે હેં ઔર ઉન્કા કોઈ શરીક નહીં હે) તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હેં “લા ઈલા-હ ઈલ્લા અના વહદી લા શરી-ક લી” (મેરે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, મેં અકેલા હું, મેરા કોઈ શરીક નહીં હે.) ઔર જબ વો કેહતા હે “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ લહુલ મુલ્કુ વ લહુલ હમ્દ” (અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, ઉન્હી કે લિયે બાદશાહત હે ઔર તમામ તારીફે ઉન્હી કે લિયે હે) તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હેં “લા ઈલા-હ ઈલ્લા અના લિયલ મુલ્કુ વલિયલ હમ્દ” (મેરે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, મેરે લિયે હી બાદશાહત હે ઔર મેરે લિયે હી તમામ તારીફે હે.) ઔર જબ વો કેહતા હે “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વલા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” (અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં હે ઔર ગુનાહોં સે બચાને ઔર નેકિયોં પર લગાને કી કુવ્વત અલ્લાહ તઆલા હી કો હે) તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હેં “લા ઈલા-હ ઈલ્લા અના વલા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બી” (મેરે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં હે ઔર ગુનાહોં સે બચાને ઔર નેકિયોં પર લગાને કી કુવ્વત મુઝ હી કો હે.) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ બીમારી મેં ઈન મઝકૂરા (ઝિક કિયે ગએ) કલિમાત યાની “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વલ્લાહુ અકબર, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વહ દહૂ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વહ દહૂ લા શરી-ક લહ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ લહુલ મુલ્કુ વ લહુલ હમ્દ, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વલા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” કો પઢે ઔર ફિર

મર જાએ તો જહાન્નમ કી આગ ઉસે ચખેગી ભી નહીં. (તિરમિઝી)

١٣٧- عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ عَمَّاسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا قَالَ عَبْدٌ قَطُّ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، مُخْلِصًا بِهَا رُوحَهُ، مُصَدِّقًا بِهَا قَلْبَهُ لِسَانَهُ إِلَّا فُتِقَ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ حَتَّى يَنْظُرَ اللَّهُ إِلَى قَائِلِهَا وَحَقَّ لِعَبْدٍ نَظَرَ اللَّهِ إِلَيْهِ أَنْ يُعْطِيَهُ سَوْلَهُ. رواه الترمذي في عمل اليوم والليلة، رقم: ٢٨.

હજરત યઅકૂબ બિન આસિમ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ દો સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત કરતે હૈં કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુનાઃ જો બંદા “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વહ દહૂ લા શરી-ક લહૂ, લહુલ મુલ્કુ વ લહુલ હમ્દુ વહુ-વ અલા કુલિલ શૈઈન કદીર.” ઈસ તૌર પર કહે કે ઉસકે અંદર ઈબ્લાસ (ખુલૂસ, સચ્ચાઈ) હો ઓર દિલ, ઝબાન સે કહે હુવે કલિમાત કી તસ્દીક કરતા (ગવાહી દેતા) હો તો ઉસકે લિયે આસમાન કે દરવાઝે ખોલ દિયે જાતે હૈં ઓર ઈસકે કેહને વાલે કો અલ્લાહ તઆલા નજરે રહમત સે દેખતે હૈં. ઓર જિસ બંદા પર અલ્લાહ તઆલા કી નજરે રહમત પળ જાએ તો વો ઈસકા મુસ્તાહિક (હકદાર) હૈં કે અલ્લાહ તઆલા સે જો માંગે અલ્લાહ તઆલા ઉસે દે દે. (અમલુલ-યૌમ વલ્લૈલહ)

١٣٤- عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب في دعاء يوم عرفة، رقم: ٢٠٨٥.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મર રા: યલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા
સે શિવાયત છે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: સબસે બેહતર દુઆ અરફા કે દિન કી દુઆ છે ઓર સબસે

બેહતર કલિમાત જો મૈને ઔર મુઝસે પેહલે અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ ને કહે યે હૈં: “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ વહ દહૂ લા શરી-ક લહૂ, લહુલ મુહુ વ લહુલ હમ્દુ વહુ-વ અલા કુદિલ શૈઈન કદીર”. (તિરમિઝી)

۱۳۸- رَوَى عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَاةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا وَكُتِبَ لَهُ بِهَا عَشْرُ حَسَنَاتٍ. رواه الترمذی، باب ما جاء في فضل الصلاة

على النبي ﷺ، رقم: ۴۸۴

એક રિવાયત મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ મન્કૂલ હૈ કે જો શખ્સ મુઝ પર એક મરતબા દુરૂદ ભેજતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકે બદલે ઉસ પર દસ રહમતે નાઝિલ ફરમાતે હૈ ઔર ઉસકે લિયે દસ નેકિયાં લિખ દેતે હૈં. (તિરમિઝી)

۱۳۹- عَنْ عُمَيْرِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى عَلَى مِنْ أَمْنِي صَلَاةً مُخْلِصًا مِنْ قَلْبِهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرَ صَلَوَاتٍ، وَرَفَعَهُ بِهَا عَشْرَ دَرَجَاتٍ، وَكُتِبَ لَهُ بِهَا عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَمَحَا عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ. رواه النسائي في عمل اليوم والليلة، رقم: ۶۴

હઝરત ઉમૈર અન્સારી રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી ઉમ્મત મેં સે જો શખ્સ દિલ કે ખુલૂસ કે સાથ મુઝ પર દુરૂદ ભેજતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર દસ રહમતે નાઝિલ ફરમાતે (ઉતારતે) હૈં, ઉસકે બદલે મેં દસ દર્જે ખુલંદ ફરમાતે હૈં, ઉસકે લિયે દસ નેકિયાં લિખ દેતે હૈં ઔર ઉસકે દસ ગુનાહ મિટા દેતે હૈં. (અમલુલ-યોમ વલૈલહ)

۱۴۰- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَكْثَرُ وَالصَّلَاةِ عَلَى يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فَإِنَّهُ أَنَا نِي جَبْرِيلَ أَنَا عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ: مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ مُسْلِمٍ يُصَلِّيْ عَلَيْكَ مَرَّةً وَاحِدَةً إِلَّا صَلَّيْتُ أَنَا وَمَلَائِكَتِي عَلَيْهِ عَشْرًا. رواه الطبراني عن أبي ظلال عنه، وأبو ظلال وثق، ولا يضر في المتاعمات،

الترغيب ۴۹۸/۲

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જુમ્આ કે દિન મુઝ પર કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) દુરુદ ભેજા કરો કયુંકે જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ અપને રબ કી જાનિબ સે મેરે પાસ અભી વે પૈગામ લેકર આએ થે કે રૂએ ઝમીન પર જો કોઈ મુસલમાન આંપ પર એક મરતબા દુરુદ ભેજેગા તો મેં ઉસ પર દસ રહતમેં નાઝિલ કરુંગા ઔર મેરે ફરિશ્તે ઉસકે લિયે દસ મરતબા દુઆએ મગફિરત કરેંગે. (તબરાની, તરગીબ)

۱۵۱- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَكْثِرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِي كُلِّ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فَإِنَّ صَلَاةً أَمْتَنِي تُعْرَضُ عَلَيَّ فِي كُلِّ يَوْمِ جُمُعَةٍ، فَمَنْ كَانَ أَكْثَرَهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً كَانَ أَقْرَبَهُمْ مِنِّي مَنْزِلَةً. رواه البيهقي بإسناد حسن إلا أن مكحولاً قيل: لم يسمع من أبي أمامة، الترغيب ۵۰۳/۲

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે ઊપર હર જુમ્આ કે દિન કસરત સે દુરુદ ભેજા કરો ઈસલિયે કે મેરી ઉમ્મત કા દુરુદ હર જુમ્આ કો મુઝ પર પેશ કિયા જાતા હૈ. લિહાઝા જો શખ્સ જિતના ઝિયાદા મેરે ઊપર દુરુદ ભેજેગા વો મુઝસે (કયામત કે દિન) દર્જા કે લિહાઝા સે ઉતના હી ઝિયાદા કરીબ હોગા. (બેહકી, તરગીબ)

۱۵۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَوَّلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً. رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في فضل الصلاة على النبي ﷺ، رقم: ۴۸۴

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઊદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન મુઝસે કરીબ તરીન મેરા વો ઉમ્મતી હોગા જો મુઝ પર ઝિયાદા દુરુદ ભેજને વાલા હોગા. (તિરમિઝી)

۱۵۳- عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا ذَهَبَ ثَلَاثًا

قَالَ فَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ! اذْكُرُوا اللَّهَ، اذْكُرُوا اللَّهَ جَاءَتِ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا
الرَّادِفَةُ جَاءَتِ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ، جَاءَتِ الْمَوْتُ بِمَا فِيهِ، قَالَ أَبِي قُلْتُ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَكْثِرُ الصَّلَاةَ عَلَيْكَ فَكَمْ أَجْعَلُ لَكَ مِنْ صَلَاتِي؟ قَالَ: مَا
شِئْتَ قَالَ قُلْتُ: الرَّبْعُ؟ قَالَ: مَا شِئْتَ، فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ قُلْتُ:
فَالنِّصْفُ؟ قَالَ: مَا شِئْتَ، وَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قَالَ: قُلْتُ:
فَالثَّلَاثِينَ؟ قَالَ: مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قُلْتُ: أَجْعَلُ لَكَ
صَلَاتِي كُلَّهَا؟ قَالَ: إِذَا تَكْفَى هَمَّكَ وَيُغْفِرُ لَكَ ذَنْبَكَ رواه الترمذی وقال:

هذا حديث حسن صحيح، باب في الترغيب في ذكر الله ..... رقم: ۲۶۵۷

હજારત કઅબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે જબ રાત કે દો તિહાઈ (૨/૩) હિસ્સા ગુઝર જાતે તો રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ (તહજ્જુદ કે લિયે) ઉઠતે ઔર ફરમાતે: લોગો! અલ્લાહ તઆલા કો યાદ કરો, અલ્લાહ તઆલા કો યાદ કરો. હિલા દેને વાલી ચીઝ આ પહુંચી ઔર ઉસકે બાદ આને વાલી ચીઝ આ પહુંચી (મુરાદ યે હૈ કે પેહલે સૂર ઔર ઉસકે બાદ દૂસરે સૂર કે ફૂંકે જાને કા વક્ત કરીબ આ ગયા). મૌત અપની તમામ હીલનાકિયોં (ડર, ખૌફ) કે સાથ આ ગઈ હૈ, મૌત અપની તમામ હીલનાકિયોં કે સાથ આ ગઈ હૈ. ઈસ પર ઉબય બિન કઅબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કેહતે હૈં કે મૈને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં આપ પર કસરત સે દુરૂદ ભેજના યાહતા હૂં, મૈં અપને દુઆ ઔર અઝકાર કે વક્ત મૈં સે દુરૂદ શરીફ કે લિયે કિતના વક્ત મુકરર કરૂં? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિતના તુમ્હારા દિલ યાહે. મૈને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! એક ચૌથાઈ (૧/૪) વક્ત? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિતના તુમ યાહો, ઔર અગર ઝિયાદા કરલો તો તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ. મૈને અર્ઝ કિયા કે આધા કરદૂં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિતના તુમ યાહો, ઔર અગર ઝિયાદા કરલો તો તુમ્હારે લિયે બેહતર હૈ. મૈને અર્ઝ કિયા: ફિર મૈં અપને સારે વક્ત કો આપકે દુરૂદ કે લિયે મુકરર કરતા હૂં, નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ

ફરમાયા: અગર એસા કર લોગે તો અલ્લાહ તઆલા તુમ્હારી સારી ફિકો કો ખતમ ફરમા દેગે ઔર તુમ્હારે ગુનાહ ભી માફ કર દિયે જાએંગે. (તિરમિઝી)

۱۵۴- عَنْ رُوَيْفِعِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَقَالَ: اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِيْ. رواه البزار والطبرانی في الاوسط والكبير واسانيعهم حسنة،
مجمع الزوائد ۱۰/ ۲۵۴

હઝરત રુવૈફિઅ બિન સાબિત રહિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઈસ તરહ દુરુદ ભેજે اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ઉસકે લિયે મેરી શફાઅત (ગુનાહ સે માફી કી સિફારિશ) વાજિબ હો જાએંગી. (તરજુમા: અય અલ્લાહ આપ મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો કયામત કે દિન અપને પાસ ખાસ મકામે કુર્બ (નઝદીકી કે મકામ) મેં જગાડ દીજિયે). (બઝઝાર, તખરાની, અજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۵۵- عَنْ كُفَيْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اَكَيْفَ الصَّلَاةُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ؟ قَالَ: اَللّٰهُ قَدْ عَلَّمَنَا كَيْفَ نُسَلِّمُ، قَالَ: قُولُوا: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيمَ، اِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ. رواه البخاري،
کتاب احادیث الانبياء برقم: ۳۳۷

હઝરત કુઅબ બિન ઉજરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ ફરમાતે હૈં કે હમને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! આપ પર ઔર આપકે ઘર વાલોં પર હમ દુરુદ કિસ તરહ ભેજે? અલ્લાહ તઆલા ને સલામ ભેજને કા તરીકા તો (આપકે ઝરિયે

સે) હમે ખુદ હી સિખા દિયા હૈ (કે હમ તશહહુદ (અત્તહિયાત) મેં

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

કેહ કર આપ પર સલામ ભેજા કરે) રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: યૂં કહા કરો:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ.

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઔર હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઘર વાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈયે (ઉતારિયે) જેસે કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ પર ઔર હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે ઘર વાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈ, યકીનન આપ તારીફ કે મુસ્તહિક, બુઝુર્ગી વાલે હૈ. યા અલ્લાહ! હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઔર હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઘર વાલોં પર બરકત નાઝિલ ફરમાઈયે જેસે કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ પર ઔર હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે ઘર વાલોં પર બરકત નાઝિલ ફરમાઈ, યકીનન આપ તારીફ કે મુસ્તહિક, બુઝુર્ગી વાલે હૈ). (બુખારી)

۱۵۲- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُمْ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ،

كَيْفَ نَصَلِّي عَلَيْكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ

حَمِيدٌ مُجِيدٌ. رواه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، رقم: ۳۳۶۹

હઝરત અબૂ હુમૈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમ

આપ પર કિસ તરહ દુરુદ ભેજા કરે? આપ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યૂં કહા કરો:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ،
وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ،
اِنَّكَ حَمِيْدٌ مُّبِيْنٌ

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઔર આપકી બીવિયો પર ઔર આપકી નસલ પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈયે જેસા કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે ઘર વાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈ. ઔર હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઔર આપકી બીવિયો પર ઔર આપકી નસલ પર બરકત નાઝિલ ફરમાઈયે જેસા કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે ઘર વાલોં પર બરકત નાઝિલ ફરમાઈ. બિલા શુબહ (બેશક) આપ તારીફ કે મુસ્તહિક, બુઝુર્ગી વાલે હૈ). (બુખારી)

۱۵۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا السَّلَامُ عَلَيْكَ فَكَيْفَ نُصَلِّي؟ قَالَ: قُولُوا: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَ آلِ اِبْرَاهِيْمَ. رواه

البخارى، باب الصلاة على النبي ﷺ، رقم: ۶۳۵۸

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે હમને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! આપ પર સલામ ભેજને કા તરીકા તો હમેં માલૂમ હો ગયા (કે હમ તશહહુદ (અત્તહિયાત) મેં અબ હમેં યે ભી બતા દેં કે હમ આપ પર દુરુદ કિસ તરહ ભેજે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ તરહ કહા કરો

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَبَارِكْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! અપને બંદે ઔર અપને રસૂલ મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈયે જેસે કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈ ઔર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઔર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઘર વાલોં પર બરકત નાઝિલ ફરમાઈયે જેસે કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ ઔર હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે ઘર વાલોં પર બરકત નાઝિલ ફરમાઈ). (બુખારી)

۱۵۸- عَنْ أَبِي مُرَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُكْتَالَ بِالْمِكْيَالِ الْأَوْفَى إِذَا صَلَّى عَلَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآزْوَاجِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ. رواه ابو داود،

باب الصلاة على النبي ﷺ بعد التشهد، رقم: ۹۸۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ ફરમાતે હેં કે જિસકો યે બાત પસંદ હો કે જબ વો હમારે ઘરાને પર દુરૂદ પઢે તો ઉસકા સવાબ બહુત બળે પૈમાના (નાપ, તૌલ) મેં નાપા જાએ તો વો ઈન અલ્ફાઝ સે દુરૂદ શરીફ પઢા કરે:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآزْوَاجِهِ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! નબી મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઔર આપકી બીવિયોં પર જો કે મોમિનીન કી માએ હેં ઔર આપકી નસલ પર ઔર આપકે સબ ઘર વાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈયે જેસે કે આપને હઝરત ઈબ્રાહીમ અલૈહિસ્સલામ કે ઘરવાલોં પર રહમત નાઝિલ ફરમાઈ. આપ તારીફ કે મુસ્તહિક (હકદાર), અઝમત

(બળાઈ) વાલે હૈ). (અબૂ દાઉદ)

૧૫૭- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ: يَا عَبْدِي مَا عَبْدْتَنِي وَرَجَوْتَنِي فَأَمَّا غَافِرُكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ، وَيَا عَبْدِي إِنْ لَقِيتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئَةً مَا لَمْ تُشْرِكْ بِي لِقِيَّتِكَ بِقُرَابِهَا مَغْفُورَةً. (الحديث) رواه أحمد ૧૦૬/૫

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાતે હૈ: મેરે બંદે! બેશક જબ તક તૂ મેરી ઈબાદત કરતા રહેગા ઔર મુઝસે (મગફિરત કી) ઉમ્મીદ રખેગા મૈં તુઝકો માફ કરતા રહૂંગા ચાહે તુઝમેં કિતની હી બુરાઈયાં કયૂં ન હૌ. મેરે બંદે! અગર તૂ ઝમીન ભર ગુનાહ કે સાથ ભી મુઝસે ઈસ હાલ મૈં મિલે કે મેરે સાથ કિસી કો શરીક ન કિયા હો તો મૈં ભી ઝમીન ભર મગફિરત કે સાથ તુઝસે મિલૂંગા યાની ભરપૂર મગફિરત કર દૂંગા. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૫૮- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ! إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَ لَا أَبَالِي. يَا ابْنَ آدَمَ! لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانِ السَّمَاءِ، ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَ لَا أَبَالِي. (الحديث). رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب الحديث القدسي: يا ابن آدم انك ما دعوتني . . . . . رقم ૩૦૬૦

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ફરમાતે હૈ કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાતે હૈ: આદમ કે બંદે! બેશક તૂ જબ તક મુઝસે દુઆ માંગતા રહેગા ઔર (મગફિરત કી) ઉમ્મીદ રખેગા મૈં તુઝકો માફ કરતા રહૂંગા ચાહે કિતને હી ગુનાહ કયૂં ન હૌ ઔર મુઝકો ઈસકી પરવાહ ન હોગી યાની તૂ ચાહે કિતના હી બળા ગુનાહગાર હો તુઝે માફ કરના મેરે નઝદીક કોઈ બળી

भात नहीं है. आदम के भेटे! अगर तेरे गुनाह आसमान की बुलंदियों तक भी पहुँच जायें फिर तू मुझसे बप्तिशश याहे तो मैं तुझको बप्तिश दूँगा और मुझको इसकी परवाह नहीं होगी. (तिरमिजी)

۱۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِنَّ عَبْدًا أَصَابَ ذَنْبًا فَقَالَ: رَبِّ أَذْنِبْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي، فَقَالَ رَبُّهُ: أَعَلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ؟ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، ثُمَّ مَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ أَصَابَ ذَنْبًا فَقَالَ: رَبِّ أَذْنِبْتُ آخَرَ فَاغْفِرْهُ، فَقَالَ: أَعَلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ؟ غَفَرْتُ لِعَبْدِي، ثُمَّ مَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ أَذْنِبْتُ ذَنْبًا فَقَالَ: رَبِّ أَذْنِبْتُ آخَرَ فَاغْفِرْهُ، فَقَالَ: أَعَلِمَ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ؟ غَفَرْتُ لِعَبْدِي ثَلَاثًا فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ. رواه البخاري.

باب قول الله تعالى: يَوْمَئِذٍ يُرْمَوْنَ أَنْ يُدَلُّوا أَكْلَامَ اللَّهِ. رقم: ۷۰-۷

इसरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ईरशाह इरमाते हुवे सुना: कोई बंदा जब गुनाह कर लेता है फिर (नादिम (शर्मिन्दा) छोकर) केहता है: मेरे रब! मैं तो गुनाह कर बैठा अब आप मुझे माफ़ इरमा दीजिये, तो अल्लाह तआला (इरिशतों के सामने) इरमाते हैं के कया मेरा बंदा ये जानता है के उसका कोई रब है जो गुनाहों को माफ़ करता है और उन पर पकण ली कर सकता है (सुन लो) मैंने अपने बंदे की मगफिरत करदी. फिर वो बंदा जब तक अल्लाह तआला याहें गुनाह से रुका रेहता है. फिर कोई गुनाह कर बैठता है तो (नादिम छोकर) केहता है: मेरे रब! मैं तो अक और गुनाह कर बैठा, आप इसको ली माफ़ कर दीजिये, तो अल्लाह तआला (इरिशतों से) इरमाते हैं: कया मेरा बंदा जानता है के उसका कोई रब है जो गुनाह माफ़ करता है और उस पर पकण ली कर सकता है? (सुन लो) मैंने अपने बंदे की मगफिरत करदी. फिर वो बंदा जब तक अल्लाह तआला याहें गुनाह से रुका रेहता है. उसके बाद फिर कोई गुनाह कर बैठता है तो (नादिम छोकर) केहता है: मेरे रब! मैं तो अक और गुनाह कर बैठा, आप इसको ली माफ़ कर दीजिये, तो अल्लाह तआला (इरिशतों से) इरमाते हैं: कया मेरा बंदा ये

જાનતા હૈ કે ઉસકા કોઈ રબ હૈ જો ગુનાહ માફ કરતા હૈ ઓર ઉસ પર પકળ ભી કર સકતા હૈ? (સુન લો) મૈને અપને બંદે કી મગફિરત કરદી. બંદા જો ચાહે કરે યાની હર ગુનાહ કે બાદ તૌબા કરતા રહે મેં ઉસકી તૌબા કુબૂલ કરતા રહૂંગા. (બુખારી)

۱۶۲- عَنْ أُمِّ عِصْمَةَ الْعَوْصِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعْمَلُ ذَنْبًا إِلَّا وَقَفَ الْمَلَكُ الْمُؤَكَّلُ بِإِخْصَاءِ ذُنُوبِهِ ثَلَاثَ سَاعَاتٍ فَإِنْ اسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْ ذَنْبِهِ ذَلِكَ فِي شَيْءٍ مِنْ تِلْكَ السَّاعَاتِ لَمْ يُوقَفْهُ عَلَيْهِ، وَلَمْ يُعَذِّبْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه النعمي ۴/ ۲۶۲

હઝરત ઉમ્મે ઈસ્મા ઓસિયા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કોઈ મુસલમાન ગુનાહ કરતા હૈ તો જો ફરિશ્તા ઉસકે ગુનાહ લિખને પર મુકરર હૈ વો ઉસ ગુનાહ કી લિખને સે ત્રીન ઘણી યાની કુછ દેર કે લિયે ઠહેર જાતા હૈ. અગર ઉસને ઉન ત્રીન ઘણિયોં કે દૌરાન કિસી વક્ત ભી અલ્લાહ તઆલા સે અપને ઉસ ગુનાહ કી માફી માંગ લી તો વો ફરિશ્તા આપિરત મેં ઉસે ઉસ ગુનાહ પર મુતલા નહીં કરેગા (ખબર નહીં દેગા) ઓર ન કયામત કે દિન (ઉસ ગુનાહ પર) ઉસે અઝાબ દિયા જાએગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۶۳- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ صَاحَبَ السَّمَاءَ لِيَرْفَعُ الْقَلَمَ مِثَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْمُخْطِئِ أَوْ الْمُسِيءِ، فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا لَقَّاهَا، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةٌ. رواه الطبراني بإسنادٍ ورجال أحدهما وثقوا، مجمع الزوائد ۱۰/ ۳۴۶

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યકીનન/બાગે (ઉલ્ટી) તરફ કા ફરિશ્તા ગુનેહગાર મુસલમાન કે લિયે ૬ ઘણિયાં (કુછ દેર) કલમ (પેન) કી (ગુનાહ કે) લિખને સે ઉઠાએ રખતા

ਹੈ ਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਤਾ, ਕਿਰ ਅਗਰ ਧੇ ਗੁਨੇਹਗਾਰ ਬੰਦਾ ਨਾਹਿਮ (ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ) ਭੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਸੇ ਗੁਨਾਹੁ ਕੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਾਂਗ ਲੇਤਾ ਹੈ ਤੋ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਸ ਗੁਨਾਹੁ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲਿਖਤਾ ਵਰਨਾ ਐਕ ਗੁਨਾਹੁ ਲਿਖ ਦਿਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ. (ਤਭਰਾਨੀ, ਮਜ਼ਮੂਨ-ਯਵਾਓਦ)

124- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ الْعَبْدُ إِذَا أَخْطَأَ حَظِيئَةً نَكَثَ فِي قَلْبِهِ نَكْثَةً سَوْدَاءَ فَإِذَا هُوَ تَرَعَّ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَغْلُو قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّأْيُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ ﷻ كَلَامَ بَلْ كَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ [المطففين: 14]. رواه الترمذی

وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب من سورة ويل للمطففين، رقم: 3234

ਭਯਰਤ ਅਭੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਸੇ ਰਿਵਾਧਤ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਵਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਮਾਧਾ: ਬੰਦਾ ਜਬ ਕੋਓ ਗੁਨਾਹੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੋ ਉਸਕੇ ਫਿਲ ਮੇਂ ਐਕ ਸਿਧਾਹ ਨੁਕਤਾ (ਕਾਵਾ ਪ੍ਰਾਓਂਟ) ਲਗ ਜਾਤਾ ਹੈ. ਕਿਰ ਅਗਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਗੁਨਾਹੁ ਕੋ ਓਯੋ ਦਿਯਾ ਔਰ ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਸੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮਾਂਗ ਲੀ ਔਰ ਤੋਯਾ ਕਰਲੀ ਤੋ (ਵੋ ਸਿਧਾਹ ਨੁਕਤਾ ਯਨਮ ਛੋਕਰ) ਫਿਲ ਸਾਫ਼ ਭੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ ਉਸਨੇ ਗੁਨਾਹੁ ਕੇ ਭਾਦ ਤੋਯਾ ਵ ਓਸਤਿਗਫ਼ਾਰ ਕੇ ਭਜਾਏ ਮਜੀਦ ਗੁਨਾਹੁ ਕ੍ਰਿਯੇ ਤੋ ਫਿਲ ਕੀ ਸਿਧਾਹੀ (ਕਾਵਾ ਪਨ) ਔਰ ਭਯਤ ਜਾਤੀ ਹੈ ਧਛਾਂ ਤਕ ਕੇ ਫਿਲ ਪਰ ਓਯਾ ਜਾਤੀ ਹੈ. ਆਪ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਵਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਮਾਧਾ: ਧਈ ਵੋ ਯੰਗ ਹੈ ਜਿਸੇ ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਨੇ كَلَامَ بَلْ كَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ਮੇਂ ਯਿਕ ਫ਼ਰਮਾਧਾ. (ਤਿਰਮਿਝੀ)

125- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا أَصْرُ مَنْ اسْتَغْفَرَ وَإِنْ عَادَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً. رواه أبو داود، باب في الاستغفار.

رقم: 1014

ਭਯਰਤ ਅਭੂ ਭਕਰ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਰਿਵਾਧਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਵਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫ਼ਰਮਾਧਾ: ਜੋ ਸ਼ਾਪਸ ਓਸਤਿਗਫ਼ਾਰ ਕਰਤਾ ਰੇਭਤਾ ਹੈ ਵੋ ਗੁਨਾਹੁ ਪਰ ਅਯਨੇ ਵਾਲਾ ਸ਼ੁਮਾਰ ਨਹੀਂ ਭੋਤਾ ਅਗਰਧੇ ਫਿਨ ਮੇਂ ੭੦ ਮਰਤਯਾ ਗੁਨਾਹੁ ਕਰੇ. (ਅਭੂ ਫਾਉਦ)

શાઈદા: મતલબ એ છે કે જિસ ગુનાહ કે બાદ નદામત (શર્મિન્દગી) હો ઓર આઈન્દા (બાદ મેં) ઉસ ગુનાહ સે બચને કા પક્કા ઈરાદા હો તો વો કાબિલે માફી હૈ અગરયે વો ગુનાહ બાર બાર ભી સરઝદ હો જાએ. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۱۶۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِعْفٍ مَغْرُجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ. رواه أبو داود، باب في الاستغفار رقم: ۱۵۱۸

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ પાબંદી સે ઈસ્તિગફાર કરતા રહેતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે હર તંગી સે નિકલને કા રાસ્તા બના દેતે હૈં, હર ગમ સે ઉસે નજાત અતા ફરમાતે હૈં ઓર ઉસે ઐસી જગહ સે રોઝી અતા ફરમાતે હૈં જહાં સે ઉસકો ગુમાન ભી નહીં હોતા. (અબૂ દાઉદ)

۱۶۷- عَنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ تَسْرَهُ صَحِيفَتُهُ فَلْيَكْثِرْ فِيهَا مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ. رواه الطبرانی في المعجم الكبير، باب في الاستغفار، رقم: ۳۴۷/۱۰

હઝરત ઝુબૈર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ યે ચાહે કે (કયામત કે દિન) ઉસકા નામએ આમાલ ઉસકો ખુશ કરદે તો ઉસે કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) ઈસ્તિગફાર કરતે રહેના ચાહિયે. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۱۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا. رواه أحمد، مسند، باب الاستغفار، رقم: ۳۸۱۸

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન બુસ્ર રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે

हुवे सुना: भुश-भबरी है उस शम्स के लिये जो अपने आमाजनाने में
(क्यामत के दिन) जियादा धरितगहार पाओ. (४०० माज)

۱۶۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى
يَقُولُ: يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ مُذِيبٌ إِلَّا مَنْ عَاقَيْتُ فَاسْتَلُونِي الْمَغْفِرَةَ فَاعْفِرْ
لَكُمْ وَمَنْ عَلِمَ مِنْكُمْ آتَى ذُو قُدْرَةٍ عَلَى الْمَغْفِرَةِ فَاسْتَغْفِرْنِي بِقُدْرَتِي
عَفَرْتُ لَهُ وَكُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُ فَسَلُونِي الْهُدَى أَهْدِكُمْ وَكُلُّكُمْ
فَقِيرٌ إِلَّا مَنْ أَغْنَيْتُ فَسَلُونِي آرِزُقْكُمْ وَلَوْ أَنَّ حَيِّكُمْ وَمَيِّتَكُمْ، وَأَوَّلَكُمْ وَ
آخِرَكُمْ، وَرَظِيَكُمْ وَيَا بَيْسَكُمْ اجْتَمِعُوا فَكَانُوا عَلَى قَلْبِ اتَّقَى عَبْدِي مِنْ
عِبَادِي- لَمْ يَزِدْنِي مِلْكَى جَنَاحَ بَعُوضَةٍ وَلَوْ اجْتَمَعُوا فَكَانُوا عَلَى قَلْبِ
أَشَقَى عَبْدِي مِنْ عِبَادِي- لَمْ يَنْقُصْ مِنْ مِلْكَى جَنَاحَ بَعُوضَةٍ وَلَوْ أَنَّ حَيِّكُمْ
وَمَيِّتَكُمْ، وَأَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَرَظِيَكُمْ وَيَا بَيْسَكُمْ اجْتَمِعُوا، فَسَأَلَ
كُلُّ سَائِلٍ مِنْهُمْ مَا بَلَغَتْ أَمْنِيَّةُ مَا نَقَصَ مِنْ مِلْكَى إِلَّا كَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ
مَرَّ بِشَفَةِ الْبَحْرِ، فَغَمَسَ فِيهَا إِبْرَةً ثُمَّ نَزَعَهَا ذَلِكَ بَاتَى جَوَادٌ مَا جَدَّ
عَطَانِي كَلَامٌ إِذَا رَدْتُ شَيْئًا، فَإِنَّمَا أَقُولُ لَهُ: كُنْ فَيَكُونُ. رواه ابن ماجه.

باب ذكر التوبة، رقم ۴۲۵۷

उजरत अबूजर रहियल्लाहु तआला अन्हु करमाते हैं के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह करमाया: अल्लाह
तआला करमाते हैं: मेरे बंधो! तुममें से हर शम्स गुनेहगार है सिवाओ
उसके जिसे मैं बयावूं, बिछाजा मुजसे मगफिरत मांगो मैं तुम्हारी
मगफिरत कर दूंगा, और जो शम्स ये जानते हुवे के मैं माफ करने पर
कादिर (कुदरत रचने वाला) हूं मुजसे माफी मांगता है मैं उसको माफ
कर देता हूं, और तुम सब गुमराह हो सिवाओ उसके जिसे मैं छिदायत
हूं, बिछाजा मुजसे छिदायत मांगो मैं तुम्हें छिदायत दूंगा. और तुम
सब फकीर हो सिवाओ उसके जिसे मैं गनी (मालदार, भोपरवा) करदूं,
बिछाजा मुजसे मांगो मैं तुमको रोजी दूंगा. अगर तुम्हारे जिंदा, मुदा,
अगले पिछले, नभातात और जिमादात (पेण पौटे और पथर) (भी

ઈન્સાન બન કર) જમા હો જાએ ફિર યે સારે ઉસ શખ્સ કી તરહ હો જાએ જો સબસે ઝિયાદા અલ્લાહ તઆલા સે ડરને વાલા હો તો યે બાત મેરી બાદશાહી મેં મચ્છર કે પર કે બરાબર ભી ઝિયાદતી નહીં કર સકતી. ઔર અગર યે સબ ઈકદે હોકર કિસી ઐસે શખ્સ કી તરહ હો જાએ જો સબસે ઝિયાદા ગુનેહગાર હો તો યે ચીઝ ભી મેરી બાદશાહી મેં મચ્છર કે પર કે બરાબર કમી નહીં કર સકતી. અગર તુમહારે ઝિંદા, મુદા, અગલે પિછલે, નબાતાત ઔર જિમાદાત (ભી ઈન્સાન બન કર) જમા હો જાએ ઔર ઉનમેં સે હર એક માંગને વાલા અપની ખ્વાહિશાત કો આખરી હદ તક માંગ લે તો મેરે ખજાનોં મેં ઈતની ભી કમી નહીં આએગી જિતની તુમમેં સે કોઈ સમુન્દર કે કિનારે પર સે ગુઝરે ઔર ઉસમેં સૂઈ ડુબોકર નિકાલ લે. યે ઈસલિયે કે મેં સખી હૂં, બુઝુર્ગી વાલા હૂં, મેરા દેના સિફ કહે દેના હૈ, મેં જબ કિસી ચીઝ કા ઈરાદા કરતા હૂં તો ઉસ ચીઝ કો કહે દેતા હૂં કે હોજા વો હો જાતી હૈ. (ઈબ્ને માજા)

۱۷۰- عَنْ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً. رواه الطبرانی واسناده جيد، مجمع الزوائد ۲۵۲/۱

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ મોમિન મદોં ઔર મોમિન ઔરતોં કે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર કરે અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે હર મોમિન મદદ ઔર હર મોમિન ઔરત કે બંદલે એક નેકી લિખ દેતે હેં. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۷۱- عَنْ الْبِرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ فَتَصَافَحَا وَحَمِدَا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَاهُ غُفِرَ لَهُمَا. رواه ابوداؤد، باب في المصافحة مرقم: ۵۲۱۱

હઝરત બરાઅ બિન આઝિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ દો મુસલમાન મુલાકાત કે વક્ત મુસાફા કરતે હેં ઔર

اللہ تعالیٰ کی تائید کرتے ہیں اور اللہ تعالیٰ سے مراد کرتے ہیں (مسلح) "اللہ تعالیٰ، اللہ تعالیٰ، اللہ تعالیٰ" کہتے ہیں) تو ان کی مراد کرتے ہیں (ابن ماجہ ۱۷۸۶)

۱۷۸۶- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ تَقُولُونَ بِفَرْحِ رَجُلٍ انْقَلَبَتْ مِنْهُ رَاحِلَتُهُ، تَجُرُّ زِمَامَهَا بِأَرْضٍ قَفَرٍ لَيْسَ بِهَا طَعَامٌ وَلَا شَرَابٌ، وَعَلَيْهَا لَهُ طَعَامٌ وَشَرَابٌ، فَطَلَبَهَا حَتَّى شَقَّ عَلَيْهِ، ثُمَّ مَرَّتْ بِجَذَلِ شَجَرَةٍ، فَتَعَلَّقَ زِمَامَهَا، فَوَجَدَهَا مَتَعَلِّقَةً بِهِ؟ قُلْنَا: شَدِيدَةً، يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَّا إِنَّهُ وَاللَّهِ! لَلَّهْ أَشَدُّ فَرْحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ، مِنَ الرَّجُلِ بِرَاحِلَتِهِ. رواه مسلم، باب في الحضر على

التوبة والفرح بها، رقم: ۶۹۵۹

حضرت براء بن عازب رضی اللہ عنہما سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: تم اس شخص کی خوشی کے بارے میں کیا کہتے ہو جس کی اونٹنی کسی صحرائے وسیع میں اپنی ناکھال (اونٹ کے ناک کی رسی) کی رسی دھساتی ہوئی ہوئی نکل جائے، جہاں نہ پانی ہو نہ پانی، اور اس اونٹنی پر اس شخص کا پانی اور پانی رہا ہو اور وہ اس اونٹنی کو ڈھونڈ ڈھونڈ کر نکالے، پھر وہ اونٹنی ایک درخت کے تنے کے پاس سے گزرے تو اس کی ناکھال درخت کے تنے میں اٹک جائے اور اس شخص کو وہ اونٹنی اس تنے میں اٹکی ہوئی مل جائے؟ ہم نے عرض کیا: یا رسول اللہ! اس کو بہت ہی زیادہ خوشی ہوگی۔ اس پر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: سناؤ، اللہ تعالیٰ کی قسم! اللہ تعالیٰ تعالیٰ کو اپنے بندے کی توبہ پر اس شخص سے کبھی زیادہ خوشی ہوتی ہے جتنی اس شخص کو (اس سے سچے دل میں) مایوس ہونے کے بعد) ساری کے مل جانے سے ہوتی ہے۔ (مسلم)

۱۷۸۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَلَّهْ أَشَدُّ فَرْحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ حِينَ يَتُوبُ إِلَيْهِ، مِنْ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضٍ قَلَاةٍ، فَانْقَلَبَتْ مِنْهُ، وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَأَيِسَ مِنْهَا، فَأَتَى

شَجَرَةً، فَاضْطَجَعَ فِي ظِلِّهَا، قَدْ آيَسَ مِنْ رَاحِلَتِهِ، فَبَيْنَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ هُوَ بِهَا، فَاتِمَّةٌ عِنْدَهُ، فَآخَذَ بِخَطَامِهَا، ثُمَّ قَالَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَبْدِيْ وَآثَارُكَ، اَخْطَا مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ رواه مسلم، باب فى الحصى

على التوبة و الفرح بها، رقم: १११०

उल्लरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने छरशाह करमाया: अल्लाह तआला अपने बंदे की तौबा से उससे भी ज़ियादा भुश छोते हैं जो भुशी तुममें से किसी को उस वक़्त छोती है जब वो अपनी सवारी के साथ जंगल बयाबान में हो और सवारी उससे छूट कर गली जाओ जिस पर उसका जाना पीना भी रखा हुआ हो, फिर वो अपनी सवारी के मिलने से नाउम्मीद होकर किसी दरख्त के साँगे में आकर बैठ जाओ, अब जबके वो अपनी सवारी के मिलने से बिल्कुल नाउम्मीद हो चुका था के अचानक उसे वो सवारी अपनी नज़र आओ तो वो झोरन उसकी नक़ल पकण ले और भुशी के गल्ला में गलती से यूँ केह जाओ: या अल्लाह! आप मेरे बंदे हैं और मैं आपका रब हूँ. (मुसलिम)

۱۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لِلَّهِ أَشَدُّ قَرَحًا بِتُوبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ ذَرِيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَنَامَ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فُطْلِبَهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ، فَإِنَا نَمُوتُ حَتَّى أَمُوتَ، فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَالَهُ أَشَدُّ قَرَحًا بِتُوبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بَرِاحِلَتِهِ وَ زَادِهِ رواه مسلم، باب فى الحصى على التوبة و الفرح بها، رقم: ११००

उल्लरत अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हु करमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये छरशाह करमाते हुवे सुना: अल्लाह तआला को अपने मोमिन बंदे की तौबा पर उस शम्स से भी ज़ियादा भुशी छोती है जो किसी उल्लकत वाले जंगल में

सवारी पर जाये जिस पर उसका जाना पीना रखा हो और वो (सवारी से उतर कर) सो जाये और जब आंख खुले और दृष्टि के सवारी कहीं जा चुकी है तो वो उसको हंडता रहे यहाँ तक के जब उसे (सप्त) प्यास लगे तो कहे के मैं वापस उसी जगह जाता हूँ जहाँ मैं पेड़ले था और मैं वहाँ सो जाऊँगा यहाँ तक के मर जाऊँगा, युनाये वो बाजू पर सर रख कर लेट जाता है ताके मर जाये, फिर वो बेदार होता (जागता) है तो उसकी सवारी उसके पास मौजूद होती है जिस पर उसका तोशा (सफ़र का सामान) और जाने पीने का सामान रखा हुआ होता है. अल्लाह तआला को मोमिन बंदा की तौबा पर इससे ज़ियादा पुरी होती है जितनी उस शम्स को (नाउम्मीद होने के बाद) अपनी सवारी और तोशा (के मिल जाने) से होती है. (मुस्लिम)

۱۷۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتَوَبَّ مَسِيءُ النَّهَارِ، وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتَوَبَّ مَسِيءُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا. رواه مسلم، باب قبول التوبة من الذنوب ..... رقم: ۶۹۸۹

उजरत अबू मूसा रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला रात भर अपनी रहमत का हाथ बण्डाये रहते हैं ताके दनि का गुनेहगार रात को तौबा करले, और दिन भर अपनी रहमत का हाथ बण्डाये रहते हैं ताके रात का गुनेहगार दिन में तौबा करले (और ये सिलसिला जारी रहेगा) यहाँ तक के सूरज मगरिब (पश्चिम) से निकले (उसके बाद तौबा कुबूल नहीं होगी). (मुस्लिम)

۱۷۶- عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ بِالْمَغْرِبِ بَابًا عَرْضُهُ مَسِيرَةُ سَبْعِينَ عَامًا لِلتَّوْبَةِ لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ قِبَلِهِ. (وهو قطعة من الحديث) رواه الترمذی وقال هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في فصل التوبة، رقم: ۳۵۳۶

उजरत सफ़वान बिन अस्साल रदियल्लाहु तआला अन्दु

نابییہ کریم سلللہواہو ازلہیہ و سللہم سے ریاایت کرتے ہیں کے
 ازلہاہ تآالا نے ماریہ کی انیہ اکہ ہر واکا تہا کے لیہ
 بنا یا ہے (جیسکی لہماہ کا تو ک یا پھنا) اسیکی یہاہ ۷۰
 سال کی ماساہ (کسلہ) کے ہراہر ہے جو کلمی ہند نہوگا یاں تک کے
 سورا ماریہ کی ترکسے نیکلے (اس وکت ک یا مات کریہ ہوگی اور
 تہا کا ہر واکا ہند کر دیا جائےگا). (تیرمیہی)

۱۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ
 مَا لَمْ يُغْرِغْ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، بَابُ إِنْ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ
 الْعَبْدِ ..... رَقْم: ۲۵۲۷

اڑرت اہلہاہ ہین امار ر دیاہاہو تآالا انہما
 سے ریاایت ہے کے نابییہ کریم سلللہواہو ازلہیہ و سللہم نے ہر شاہ
 فرما یا: ازلہاہ تآالا ہندے کی تہا اس وکت تک کھول فرما تے ہیں
 جب تک رر رر یا نی نہا (ہم دھنے) کی کیکیت (الایت) سور نہ
 ہو جائے. (تیرمیہی)

کالہا: مہت کے وکت جب ہندے کی رھ جیسہ سے نیکلنے
 لگتی ہے تو الک کی ناکی میں اکہ کسم کی آواک پھا ہوتی ہے جسے
 رر رر کہتے ہیں، اس کے باہ جیہ کی کوہ اہمیہ نہی رےہتی. یہ
 مہت کی یکی نی اور آہری الامت (نیشانی) ہوتی ہے. لیہا
 اس الامت کے اہیر ہونے کے باہ تہا کرنا یا ہمان لانا
 مہتہر (ہر سے کے کالیل) نہی ہوتا.

۱۷۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ
 تَابَ قَبْلَ مَوْتِهِ بِعَامٍ تَيْبَ عَلَيْهِ حَتَّى قَالَ بِشَهْرٍ حَتَّى قَالَ بِجُمُعَةٍ، حَتَّى
 قَالَ بِيَوْمٍ، حَتَّى قَالَ بِسَاعَةٍ، حَتَّى قَالَ بِفَوْاقِ. رَوَاهُ الْحَاكِمُ ۲۵۸/۱

اڑرت اہلہاہ ہین اہم ر دیاہاہو تآالا انہما
 سے ریاایت ہے کے رسللہاہ سلللہواہو ازلہیہ و سللہم نے ہر شاہ
 فرما یا: جو شہس اپنی مہت سے اکہ سال پہلے تہا کر لے،
 مہی نا، کھتا، اکہ دین، اکہ ہنی اور اہنی کا دھ اکہ مر تہا

દૂધને કે બાદ દૂસરી મરતબા દૂધને તક કા જો થોળા સા દરમિયાની વકફા (બીચ કા વકત) હે, મૌત સે ઇતની દેર પેહલે તક ભી તૌબા કરલે તો કુબૂલ હો જાતી હે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૧૮૧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ أَخْطَأَ خَطِيئَةً أَوْ أَذْنَبَ ذَنْبًا ثُمَّ نَدِمَ فَهُوَ كَفَّارَتُهُ. رواه البيهقي في شعب الإيمان

૨૪૧/૦

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઉદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને કોઈ ગલ્તી કી યા કોઈ ગુનાહ ક્રિયા ફિર ઉસ પર શર્મિન્દા હુવા તો યે શર્મિન્દગી ઉસકે ગુનાહ કા કફફારા (ગુનાહ ધો દેને વાલા) હે. (બેહકી)

૧૮૦- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب في استعظام

المؤمن ذنوبه ૦૦૦૦૦૦૦૦ رقم ૨૬૧૧

હઝરત અનસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: હર આદમી ખતા (ગુનાહ, ગલ્તી) કરને વાલા હે ઓર બેહતરીન ખતા કરને વાલે વો હૈં જો તૌબા કરને વાલે હૈં. (તિરમિઝી)

૧૮૧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ أَنْ يَطُولَ عُمُرُهُ، وَيَرْزُقَهُ اللَّهُ الْإِقَابَةَ. رواه

الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ૨૬૦/૬

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: ઇન્સાન કી નેક-બખ્તી (ખુશ કિસ્મતી) મેં સે યે હે કે ઉસકી ઉમ્મ લમ્મી હો ઓર અલ્લાહ તઆલા ઉસે અપની તરફ મુતવજ્જે હોને કી તૌફીક અતા ફરમા દે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۸۲- عَنِ الْأَعْرَضِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ - فِي الْيَوْمِ - مِائَةَ مَرَّةٍ. رواه مسلم، باب

استحباب الاستغفار. . . . . رقم: ۶۸۵۹

હજરત અગર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: લોગો! અલ્લાહ તઆલા કે સામને તૌબા ક્રિયા કરો ઇસલિયે કે મેં ખુદ દિન મેં ૧૦૦ મરતબા અલ્લાહ તઆલા કે સામને તૌબા કરતા હૂં. (મુસ્લિમ)

۱۸۳- عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ أُعْطِيَ وَادِيًا مَلَأَ مِنْ ذَهَبٍ، أَحَبَّ إِلَيْهِ ثَانِيًا، وَلَوْ أُعْطِيَ ثَانِيًا أَحَبَّ إِلَيْهِ ثَالِثًا، وَلَا يَسُدُّ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَيَتَوَبُّ

اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. رواه البخاري، باب ما يتقى من فتنة المال. رقم: ۶۴۳۸

હજરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝુબૈર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે લોગો! નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઇરશાદ ફરમાતે થે: અગર ઇન્સાન કો સોને સે ભરા હુવા એક જંગલ મિલ જાએ તો દૂસરે કી ખ્વાહિશ કરેગા ઓર અગર દૂસરા જંગલ મિલ જાએ તો તીસરે કી ખ્વાહિશ કરેગા, ઇન્સાન કા પેટ તો સિર્ફ કબ્ર કી મિટ્ટી હી ભર સકતી હૈ (યાની કબ્ર કી મિટ્ટી મેં જાકર હી વો અપની ઇસ માલ કે બળ્હાને કી ખ્વાહિશ સે રુક સકતા હૈ) અલ્બત્તા અલ્લાહ તઆલા ઉસ બંદે પર મહેરબાની ફરમાતે હેં જો અપને દિલ કારુખ દુનિયા કી દૌલત કે બજાએ અલ્લાહ તઆલા કી તરફ કરલે (ઉસે અલ્લાહ તઆલા દુનિયા મેં દિલ કા ઇત્મેનાન નસીબ ફરમાતે હેં ઓર માલ કે બળ્હાને કી હિસ (લાલચ) સે ઉસકી હિકાજત ફરમાતે હેં). (ખુખારી)

۱۸۴- عَنْ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَالَ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ غُفِرَ لَهُ، وَإِنْ كَانَ قَرْنٍ

الرَّحْطِ. رواه أبو داود، باب في الاستغفار. رقم: ૧૦૧૮. ورواه الحاكم من حديث ابن

مسعود قال: صحيح على شرط مسلم إلا أنه قال: يَقُولُهَا ثَلَاثًا وَرَوَّاهُ النَّعْمِيُّ ૧૧૮/૨

હઝરત ઝૈદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શપ્સ

اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ
કહે ઉસકી મગફિરત કર દી જાએગી અગરયે વો મૈદાને જિહાદ (ઇસ્લામી જંગ કે મૈદાન) સે ભાગા હો. એક રિવાયત મૈં ઇન કલિમાત કે ત્રીન મરતબા પઞહને કાઝિક હૈ:

(તરજુમા: મૈં અલ્લાહ તઆલા સે મગફિરત ચાહતા હૂં જિનકે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, વો જિંદા હૈં, કાઈમ રેહને વાલે હૈં ઓર ઉન્હી કે સામને તૌબા કરતા હૂં). (અબૂ દાઉદ, મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۸۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: وَأَذْنُوبِيهِ وَأَذْنُوبِيهِ، فَقَالَ هَذَا الْقَوْلُ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قُلْ: اَللَّهُمَّ مَغْفِرَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي، فَقَالَهَا ثُمَّ قَالَ: عُدْ فَعَادَ، ثُمَّ قَالَ: عُدْ فَعَادَ، فَقَالَ: قُمْ فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ. رواه الحاكم، وقال: حديث رواه عن

احمرهم مدنيون ممن لا يعرف واحد منهم يبرح ولم يخرجوا ووافقه النهي ٥٤٣/١

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે એક શપ્સ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં હાઝિર હુવે ઓર કેહને લગે: હાએ મેરે ગુનાહ! હાએ મેરે ગુનાહ! ઉસને યે દો યા ત્રીન મરતબા કહા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉસસે ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ કહો

اَللَّهُمَّ مَغْفِرَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي

(અલ્લાહ! આપકી મગફિરત મેરે ગુનાહો સે બહુત ઝિયાદા વસીઅ (બખ્ષી હુઈ) હૈં ઓર મૈં અપને અમલ સે ઝિયાદા આપકી રહમત કા ઉમ્મીદવાર હૂં.) ઉસ શપ્સ ને યે કલિમાત કહે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ફિર કહો, ઉસને ફિર કહે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ફિર કહો, ઉસને

તીસરી મરતબા ભી યે કલિમાત કહે. ઉસકે બાદ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉઠ જાઓ અલ્લાહ તઆલા ને તુમહારી મગફિરત ફરમા દી. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૧૮૫- عَنْ سَلْمَى أُمِّ بَنِي أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْبِرْنِي بِكَلِمَاتٍ لَا تُكْثِرُ عَلَيَّ، قَالَ: قُولِي: اللَّهُ عَشْرَ مَرَّاتٍ، يَقُولُ اللَّهُ: هَذَا لِي، وَ قُولِي: سُبْحَانَ اللَّهِ عَشْرَ مَرَّاتٍ، يَقُولُ اللَّهُ: هَذَا لِي، وَ قُولِي: اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، يَقُولُ: قَدْ فَعَلْتُ. فَتَقُولِينَ عَشْرَ مَرَّاتٍ، يَقُولُ: قَدْ فَعَلْتُ. رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَ رِجَالُهُ
رجال الصحيح، مجمع الروايات ١٠٩/١٠

હજારત સલ્મા રદિયલ્લાહુ અન્હા સે રિવાયત હૈ કે મૈને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે ચંદ કલિમાત બતા દીજિયે મગર જિયાદા ન હૌ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દસ મરતબા “અલ્લાહુ અકબર” કહો, અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈ: યે મેરે લિયે હૈ. દસ મરતબા “સુબ્હાનલ્લાહ” કહો, અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈ: યે મેરે લિયે હૈ, ઓર કહો “અલ્લાહુ મ્મગ્ફિરલી” (અય અલ્લાહ મેરી મગફિરત ફરમા દીજિયે) અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈ: મૈને મગફિરત કરદી. તુમ ઈસકો દસ મરતબા કહો, અલ્લાહ તઆલા હર મરતબા ફરમાતે હૈ: મૈને મગફિરત કરદી. (તખરાની, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

૧૮૬- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَغْرَابِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: عَلَّمْنِي كَلَامًا أَقُولُهُ، قَالَ: قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ. قَالَ: فَهَؤُلَاءِ لِرَبِّي، فَمَا لِي؟ قَالَ: قُلْ: اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ اهْدِنِي وَ ارْزُقْنِي. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، رَقْم: ٦٨٤٨ وَ زَادَ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مَالِكٍ وَ عَافِيٍّ وَ قَالَ فِي رَوَايَةٍ: فَإِنَّ هَؤُلَاءِ تَجْمَعُ لَكَ دُنْيَاكَ وَ آخِرَتُكَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ، بَابُ فَضْلِ

હઝરત સઅદ બિન અબી વક્કાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુસાર
સે રિવાયત છે કે એક દેહાત કે રેહને વાલે શખ્સ ને રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હોકર અર્ઝ ક્રિયા:
મુઝે કોઈ એસા કલામ સિખા દીજિયે જિસકો મેં પળડતા રહૂં. આપ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યે કહા કરો:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

(તરજુમા: અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, વો અકેલે હૈં,
ઉનકા કોઈ શરીક નહીં. અલ્લાહ તઆલા બહુત હી બળે હૈં જો તમામ
જહાનોં (દુનિયા) કે પાલને વાલે હૈં. ગુનાહ સે બચને કી તાકત ઔર નેકી
કરને કી કુવ્વત અલ્લાહ તઆલા હી કી મદદ સે હૈં જો ગાલિબ હૈં
હિકમત વાલે હૈં.) ઉસ દેહાત કે રેહને વાલે શખ્સ ને અર્ઝ ક્રિયા: યે
કલિમાત તો મેરે રબ કો યાદ કરને કે લિયે હૈં, મેરે લિયે વો કૌનસે
કલિમાત હૈં (જિનકે ઝરિયે મેં અપને લિયે દુઆ કરૂં?) આપ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ તરહ માંગો:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَارْحَمْنِيْ وَاَهْلِيْ نِيْ وَارْزُقْنِيْ وَعَافِنِيْ

(અલ્લાહ! મેરી મગફિરત ફરમા દીજિયે, મુઝ પર રહમ ફરમા દીજિયે,
મુઝે હિદાયત દીજિયે, મુઝે રોઝી દે દીજિયે ઔર મુઝે આફિયત અતા
ફરમા દીજિયે.) એક રિવાયત મેં છે કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યે કલિમાત તુમ્હારે લિયે દુનિયા ઔર
આખિરત કી ભલાઈ કો જમા કર દેંગે. (મુસ્લિમ)

۱۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْعُدُ

التَّسْبِيحَ بِبَيْتِهِ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، بَابُ مَا جَاءَ فِي

عَقْدِ التَّسْبِيحِ بِالْبَيْتِ، رَقْمٌ: ૩૪૮૬

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુસાર
ફરમાતે હૈં કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો અપને
હાથ મુબારક કી ઉંગલિયોં પર તસ્બીહ શુમાર કરતે દેખા. (તિરમિઝી)

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
વસલ્લમ સે મન્કૂલ (નકલ કિયે,
લિખ્ખે ગએ) અઝકાર ઔર દુઆએ

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ

الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [البقرة: ૧૮૬]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: જબ આપસે મેરે બંદે મેરે મુતાલિલક દરયાફત કરે
(પૂછે) (કે મૈં કરીબ હૂં યા દૂર) તો આપ બતા દીજિયે કે મૈં કરીબ હી હૂં,
દુઆ માંગને વાલે કી દુઆ કો કુબૂલ કરતા હૂં જબ વો મુઝસે દુઆ માંગે.
(સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿كُلُّ مَا يَدْعُوا بِكُمْ مَبْتُىٰ لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ﴾ [الفرقان: ૧૭૭]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ ફરમાયા: આપ ફરમા દીજિયે, અગર તુમ દુઆ ન કરો તો
મેરા રબ ભી તુમ્હારી કુછ પરવાહ નહીં કરેગા. (સૂરએ ફુરકાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الاعراف: ૫૦]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: લોગો! અપને રબ સે
ગિળગિળા કર ઔર ચુપકે ચુપકે દુઆ કિયા કરો. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ [الاعراف: ૫૧]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: અલ્લાહ તઆલા સે ડરતે હુવે ઔર
રહમત કી ઉમ્મીદ રખતે હુવે દુઆ માંગતે રેહના. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ [الاعراف: ૧૮૦]

اےک جگہ ہر شاہ ہے: اور اچھے اچھے سب نام اےلاہ
تآلا کے لیے پاس ہیں، لیذا آئی انہی ناموں سے اےلاہ تآلا کو
پکارا کرو۔ (سورہ اعراف)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾

[النمل: ۶۲]

اےک جگہ ہر شاہ ہے: (اےلاہ تآلا کے لیے) ہم کون
ہے جو بے-کراہ کی دُعا قبول کرتا ہے جب وہ بے-کراہ اُسکو پکارتا
ہے اور تکلیف و مُسِبت کو دُور دےتا ہے۔ (سورہ اعراف)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُهْتَدُونَ ﴿البقرة: ۱۵۶-۱۵۷﴾

اےلاہ تآلا کی ہر شاہ ہے: (سب کرنے والے وہ ہیں جن کی
یہ آہٹ ہے کہ) جب ان پر کسی کسب کی کوئی بے مُسِبت آتی ہے
تو (دل سے سب کر یوں) کہتے ہیں کہ ہم تو (مال و آؤلاہ سمیت،
ہر کسب) اےلاہ تآلا کی کی مِلکیت ہیں (اور مالک کے ہر کسب
کو اپنی بے کسب میں ہر کسب کا ہر کسب ہوتا ہے، لیذا آئی انہی
مُسِبت میں پریشان ہونے کی ضرورت نہیں) اور ہم سب (دُنیا سے)
اےلاہ تآلا کی کے پاس جانے والے ہیں (لیذا آئی انہی کے کسبوں کا
بہلا وہاں مِل کر رہے گا) یہی وہ لوگ ہیں جن پر ان کے رب کی
جان بے پاس پاس رہتے ہیں (جو سب انہی پر ہوتی) اور آم
رہمت بے ہوتی (جو سب پر ہوتی ہے) اور یہی ہدایت پانے والے
ہیں۔ (سورہ اعراف)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿ادْعُنِي إِلَى بِرِّكَ إِنَّهُ لَحَسْبُ لِي﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي

صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾ يَفْقَهُوا

قَوْلِي ﴿وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي﴾ ﴿مَنْزُورًا أَخِي﴾ ﴿اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي﴾

﴿وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي﴾ ﴿كُنْ نَسِيحًا كَثِيرًا﴾ ﴿وَتَذَكَّرْ كَثِيرًا﴾

[૨૬-૨૬:૫]

અલ્લાહ તઆલા ને હઝરત મૂસા અલૈહિસ્સલામ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ફિરઓન કે પાસ જાઓ કયુંકે વો બહુત હદ સે નિકલ ગયા છે. મૂસા અલૈહિસ્સલામ ને દરખવાસ્ત કી: મેરે રબ મેરા હૌસ્લા બખ્ષા દીજિયે ઔરમેરે લિયે મેરે (તબ્લીગી) કામ કો આસાન કર દીજિયે ઔર મેરી ઝબાન કા બંદ યાની લુકનત હટા દીજિયે તાકે લોગ મેરી બાત સમઝ સકે. ઔર મેરે ઘર વાલોં મેં સે મેરે લિયે એક મદદગાર મુકરર કર દીજિયે, વો મદદગાર હાઝન કો બના દીજિયે જો મેરે ભાઈ હેં. ઉનકે ઝરિયે મેરી કમરે-હિમ્મત મઝબૂત કર દીજિયે ઔર ઉનકો મેરે (તબ્લીગી) કામ મેં શરીક કર દીજિયે તાકે હમ મિલ કર આપકી પાકી બયાન કરે ઔર ખૂબ કસરત સે આપકા ઝિક્ર કરે. (સૂરએ તાહા)

અહાદીસે નબવિયા

۱۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الدُّعَاءُ مَخِ الْعِبَادَةِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب منه الدعاء مخ العبادَةِ.

رقم: ۳۳۷۱

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ મન્કૂલ હે: દુઆ ઈબાદત કા મગઝ (અસલ) હે. (તિરમિઝી)

۱۹۰- عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ، ثُمَّ قَالَ ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾. رواه الترمذی

وقال هذا حديث حسن صحيح، باب ومن سورة المؤمن، رقم: ۳۳۷۲

હઝરત તુઅમાન બિન બશીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ મા ફરમાતે હે કે મેંને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: દુઆ ઈબાદત હી હે. ઉસકે બાદ આપ

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (બતૌરે દલીલ) કુઆને કરીમ કી ये आयत तिलावत इरमाई:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

(તરજુમા: ઔર તુમહારે રબ ને ઈરશાદ ફરમાયા હૈ: મુઝસે દુઆ માંગા કરો મૈં તુમહારી દુઆ કુબૂલ કરુંગા, બિલા શુબહ (બેશક) જો લોગ મેરી બંદગી કરને સે તકબ્બુર (ધમંડ) કરતે હૈં વો અન્કરીબ (જલ્દ હી) ઝલીલ હોકર જહન્નમ મેં દાખિલ હોંગે). (તિરમિઝી)

۱۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ، وَأَفْضَلُ الْعِبَادَةِ أَنْ تَنْتَظِرَ الْفَرَجَ. رواه

الترمذی . باب فی انتظار الفرج ، رقم : ۳۵۷۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા સે ઉસકા ફઝલ માંગો કયુંકે અલ્લાહ તઆલા કો ये बात पसंद है કે उनसे मांगा जाये और कुशादगी (ફેલાવ) (કી દુઆ કે બાદ કુશાદગી) કા ઈન્તિઝાર કરના અફઝલ ઈબાદત હે. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: કુશાદગી કે ઈન્તિઝાર કા મતલબ ये है કે इस बात की उम्मीद रबी जाये के जिस रहमत, छिदायत, ભલાઈ કે લિયે દુઆ માંગી જા રહી હૈ વો ઈન્શા અલ્લાહ ઝરૂર હાસિલ હોગી.

۱۹۲- عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَرُدُّ الْقَدَرُ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمُرِ إِلَّا الْبِرُّ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَحْرُمُ الرِّزْقَ بِالدَّنْبِ يُصِيبُهُ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه وراقه

الذهبي ۴/ ۴۹۳

હઝરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દુઆ કે

સિવા કોઈ ચીજ તકદીર કે ફેસ્લા કો ટાલ નહીં સકતી ઔર નેકી કે સિવા કોઈ ચીજ ઉમ્મ કો નહીં બખ્લા સકતી ઔર આદમી (બસા ઔકાત (અકસર)) કિસી ગુનાહ કે કરને કી વજહ સે રોજી સે મહરૂમ કર દિયા જાતા હૈ. (મુસ્તદરક હાકિમ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કા મતલબ યે હૈ કે અલ્લાહ તઆલા કે હાં યે તય હોતા હૈ કે યે શખ્સ અલ્લાહ તઆલા સે દુઆ માંગેગા ઔર જો માંગેગા વો ઉસે મિલેગા. યુનાંયે હદીસ શરીફ મેં આતા હૈ “દુઆ કરના ભી અલ્લાહ તઆલા કે હાં મુકદ્દર હોતા હૈ.”

ઈસી તરહ અલ્લાહ તઆલા કે હાં યે ફેસ્લા હોતા હૈ કે ઈસ શખ્સ કી ઉમ્મ મરલન ૬૦ સાલ હૈ લેકિન યે શખ્સ કુલાં નેકી મરલન હજ કરેગા ઈસલિયે ઈસકી ઉમ્મ બીસ સાલ બખ્લા દી જાએગી ઔર યે ૮૦ સાલ દુનિયા મેં જિંદા રહેગા. (મિરકાત)

۱۹۳- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا عَلَى الْأَرْضِ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ تَعَالَى بِدَعْوَةٍ إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهَا أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا مَا لَمْ يَدْعُ بِمَائِمٍ أَوْ قِطِيعَةٍ رَجِمَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: إِذَا تَكْبَّرَ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ. بَابُ انتظار الفرج وغير ذلك. رقم: ۳۵۷۳ ورواه الحاكم و زاد فيه: أَوْ يَدْعُو لَهُ مِنْ الْآخِرِ مِثْلَهَا و قال: هذا حديث صحيح الإسناد و وافقه الذهبي ۱/ ۱۹۳

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઝમીન પર જો મુસલમાન ભી અલ્લાહ તઆલા સે કોઈ ઐસી દુઆ કરતા હૈ જિસમેં કોઈ ગુનાહ યા કતઅ-રહમી (નાતા તોળને) કી ખાત ન હો તો અલ્લાહ તઆલા યા તો ઉસકો વહી અતા ફરમા દેતે હૈં જો ઉસને માંગા હૈ યા કોઈ તકલીફ ઉસ દુઆ કે બકદ્ર (જિતની, જૈસી) ઉસસે હટા લેતે હૈં યા ઉસકે લિયે ઉસ દુઆ કે બરાબર અજર કા ઝમીરા કર દેતે હૈં. એક શખ્સ ને અર્જ કિયા: જબ ખાત યે હૈં (કે દુઆ ઝરૂર ફૂલ હોતી હૈ ઔર ઉસકે બદલે મેં કુછ ન કુછ ઝરૂર મિલતા હૈ) તો હમ બહુત કિયાદા દુઆએ કરેંગે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

ईरशाह इरमाया: अल्लाह तआला भी बहुत जियादा देने वाले हैं.
(तिरमिजी, मुस्तदरक हाकिम)

१९४- عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّ هُمَا صِفْرًا خَائِبَتَيْنِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب إن الله حي كريم. رقم: ३००६

उजरत सलमान फारसी रहियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: बिला शुबल (बेशक) अल्लाह तआला की ज़ात में बहुत जियादा उया की सिफत (शर्म की ખूबी) है, वो बगैर मांगे बहुत जियादा देने वाले हैं. जब आदमी अल्लाह तआला के सामने मांगने के लिये हाथ उठाता है तो उन्हें उन हाथों को ખाली और नाकाम वापस करने से उया आती है (ईसलिये ज़र अता इरमाने का कैस्ला इरमाते हैं). (तिरमिजी)

१९५- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: أَنَا عِنْدَ كُلِّ عَبْدٍ بَيْنِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَعَانِي. رواه مسلم، باب فضل الذكر والدعاء، رقم: ६८२९

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अल्लाह तआला ईरशाह इरमाते हैं: मैं अपने बंदे के साथ वैसा ही मामला करता हूँ जैसा के वो मेरे साथ गुमान (ખयाल, उम्मीद) रખता है. और जिस वक्त वो मुझसे दुआ करता है तो मैं उसके साथ होता हूँ (मुस्लिम)

१९६- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في فضل الدعاء، رقم: ३३७०

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अल्लाह तआला के नजदीक दुआ से जियादा ખुलंद मरतबा कोई थीज

नहीं है. (तिरमिजी)

194- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَايِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء أن دعوة المسلم مستجابة، رقم: 3382

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शप्स ये याहे के अल्लाह तआला सप्पित्यो और बयैनियो के वक्त उसकी दुआ कुबूल फरमाये उसे याहिये के वो भुशखली के जमाना में जियादा दुआ किया करे. (तिरमिजी)

198- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الدُّعَاءُ سِلَاحُ الْمُؤْمِنِ وَ عِمَادُ الدِّينِ وَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح ووافقه الذهبي 492/1

उजरत अली रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: दुआ मोमिन का डियार है, दीन का सुतून (भम्मा) है और जमीन व आसमान का नूर है. (मुस्तदरक हाकिम)

199- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِنِّمِ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ يَسْتَعْجِلْ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِسْتِعْجَالُ؟ قَالَ: يَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ، وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرِ يَسْتَجِيبْ لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ، وَ يَدْعُ الدُّعَاءَ. رواه مسلم، باب بيان أنه يُسْتَجَابُ للداعي، رقم: 6937

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: भंदा जब तक गुनाह और कतअ-रुमी (नाता तोणने) की दुआ न करे उसकी

દુઆ કુબૂલ હોતી રહેતી હો બશર્ત એ કે વો જલ્દબાઝી ન કરે. પૂછા ગયા: યા રસૂલલ્લાહ! જલ્દબાઝી કા કયા મતલબ હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: બંદા કેહતા હૈ મૈને દુઆ કી ફિર દુઆ કી લેકિન મુઝે તો કુબૂલ હોતી નઝર નહીં આતી, ફિર ઉકતા કર દુઆ કરના છોળ દેતા હૈ. (મુસ્લિમ)

۲۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَيْتَنِي أَقْرَأُ عَنْ رَفْعِهِمْ أَبْصَارُهُمْ، عِنْدَ الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ إِلَى السَّمَاءِ أَوْ لَتُخَطَفْنَ أَبْصَارُهُمْ . رواه مسلم . باب النهي عن رفع البصر إلى السماء في الصلاة . صحيح مسلم ۳۲۱/۱ طبع دار احياء التراث العربى ، بيروت

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગ નમાઝ મેં દુઆ કે વક્ત અપની નિગાહે (નઝરે) આસમાન કી તરફ ઉઠાને સે બાઝ આ જાએ (રુક જાએ) વરના ઉનકી બીનાઈ (દેખના) ઉચક લી જાએગી. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: નમાઝ મેં દુઆ કે વક્ત આસમાન કી તરફ નિગાહ ઉઠાને સે ખાસ તૌર પર ઈસ વજહ સે મના કિયા ગયા હૈ કે દુઆ કે વક્ત નિગાહ આસમાન કી તરફ ઉઠ હી જાતી હૈ. (ફત્હુલ મુલ્હિમ)

۳۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِفُونَ بِالْأَجَايَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٌ غَافِلٌ لَهُ . رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، كتاب الدعوات، رقم: ۳۱۷۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ અલ્લાહ તઆલા સે દુઆ કી કુબૂલિયત કા યકીન રખતે હુવે દુઆ માંગો. ઔર એ બાત સમજ લો કે અલ્લાહ તઆલા ઉસ શખ્સ કી દુઆ કો કુબૂલ નહીં ફરમાતે જિસકા દિલ (દુઆ માંગતે વક્ત) અલ્લાહ તઆલા સે ગાફિલ હો, અલ્લાહ તઆલા કે ગૈર મેં લગા હુવા હો. (તિરમિઝી)

૨૦૨- عَنْ حَنِيبِ بْنِ مَسْلَمَةَ الْفَهْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَجْتَمِعُ مَلَأَوْ فَيَدْعُو بَعْضُهُمْ وَيَوْمَنْ الْبَعْضِ إِلَّا أَجَابَهُمُ اللَّهُ. رواه الحاكم ૩/૨૬૧

હજરત હબીબ બિન મસલમા ફિહરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો જમાઅત એક જગહ જમા હો ઓર ઉનમેં સે એક દુઆ કરે ઓર દૂસરે આમીન કહેં તો અલ્લાહ તઆલા ઉનકી દુઆ ઝરર કુબૂલ ફરમાતે હૈં. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૨૦૩- عَنْ زُهَيْرِ النَّمَيْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَأَتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ قَدْ أَلْحَ فِي الْمَسْئَلَةِ، قَوَّفَ النَّبِيُّ ﷺ بِنَسْتَمِعُ مِنْهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَوْجِبَ إِنْ خَتَمَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا شَيْءٌ يَخْتِمُ، فَقَالَ: يَا مَيِّنْ، فَإِنَّهُ إِنْ خَتَمَ بِأَمِينٍ فَقَدْ أَوْجِبَ، فَأَنْصَرَفَ الرَّجُلُ الَّذِي سَأَلَ النَّبِيُّ ﷺ، فَاتَى الرَّجُلُ فَقَالَ: إِنْخِمْ يَا فُلَانُ بِأَمِينٍ وَ

أَبَشِرْ. رواه أبو داود، باب التامين ورواه الإمام، رقم: ૧૩૮

હજરત ઝુહૈર નુમૈરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં: હમ એક રાત રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ નિકલે તો હમારા ગુઝર એક શખ્સ કે પાસ સે હુવા જો બહુત આજિઝી કે સાથ દુઆ મેં લગા હુવા થા. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસકી દુઆ સુનને બળે હો ગએ ઓર ફિર ઇરશાદ ફરમાયા: યે દુઆ કુબૂલ કરવા લેગા અગર ઉસ પર મુહર લગાદે. લોગોં મેં સે એક શખ્સ ને અઝ ક્રિયા: કિસ ચીઝ કે સાથ મુહર લગાએ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આમીન કે સાથ. બિલા શુબહ (બેશક) અગર ઇસને આમીન કે સાથ મુહર લગાદી યાની દુઆ કે ખત્મ પર આમીન કેહ દી તો ઇસને દુઆ કો કુબૂલ કરવા લિયા. ફિર ઉસ શખ્સ ને જિસને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે મુહર કે બારે મેં દરયાફત ક્રિયા (પૂછા) થા ઉસ (દુઆ માંગને વાલે) શખ્સ સે જાકર કહા: કુલાં! આમીન કે સાથ દુઆ કો ખત્મ કરો, ઓર દુઆ કી

कुभूलियत की पुश-अजरी डसिल करो. (अभू दाउद)

२०२- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْتَجِيبُ

الْجَوَامِعَ مِنَ الدُّعَاءِ وَيَدْعُ مَا سِوَى ذَلِكَ . رواه ابو داؤد، باب الدعاء،

رقم: १६८२

उजरत आर्धशा रहियल्लाहु अन्हा इरमाती हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम जामिअ हुआओं को पसंद इरमाते थे और उसके अलावा की हुआओं को छोण देते थे. (अभू दाउद)

ईर्धदा: जामिअ हुआ से वो हुआ मुराद है जिसमें अल्फाज मुफ्तसर हों और मकहूम (मतलब) में वुस्मत (ईलाव) हो या वो हुआ मुराद है जिसमें हुनिया व आभिरत की अलाध को मांगा गया हो या वो हुआ मुराद है जिसमें तमाम मोमिनीन को शामिल किया गया हो, जैसे रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से अकसर ये जामिअ हुआ म-कूल है:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

(अललूल-मजहूद)

२०५- عَنْ ابْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي وَآتَا أَوَّلَ: اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَنَعِيمَهَا وَبَهْجَتَهَا، وَكَذَا وَكَذَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ

النَّارِ وَسَلَابِلِهَا، وَآغْلَالِهَا وَكَذَا وَكَذَا، لَقَالَ: يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ،

لِقَائِكَ أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ، إِنَّكَ إِنْ أُعْطِيتَ الْجَنَّةَ أُعْطِيتَهَا وَمَا فِيهَا مِنَ

الْخَيْرِ، وَإِنْ أُعْذِلْتَ مِنَ النَّارِ أُعْذِلْتَ مِنْهَا وَمَا فِيهَا مِنَ الشَّرِّ. رواه

ابو داؤد، باب الدعاء، رقم: १६८०

उजरत सअद रहियल्लाहु तआला अन्हु के भेटे इरमाते हैं के अक भरतबा में हुआ में यूं केह रहा था: अय अल्लाह मैं आपसे जन्नत और उसकी नेअमतों और उसकी अहारों और कुलां कुलां यीज का

સવાલ કરતા હું ઔર મૈં જહન્નમ સે ઔર ઉસકી જંજીરોં, હથકળિયોં ઔર ફુલાં ફુલાં કિસ્મ કે અઝાબ સે પનાહ માંગતા હું. મેરે વાલિદ (બાપ) સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને યે સુના તો ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે પ્યારે બેટે! મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અન્કરીબ (જલ્દ હી) ઔસે લોગ હોંગે જો દુઆ મેં મુબાલગા (બળહાને ચળહાને) સે કામ લિયા કરેંગે. તુમ ઉન લોગોં મેં શામિલ હોને સે બચો. અગર તુમહેં જન્નત મિલ ગઈ તો જન્નત કી સારી નેઅમતેં મિલ જાએંગી ઔર અગર તુમહેં જહન્નમ સે નજાત મિલ ગઈ તો જહન્નમ કી તમામ તકલીફોં સે નજાત મિલ જાએંગી (લિહાજા દુઆ મેં ઈસ તકસીલ કી ઝરૂરત નહીં બલકે જન્નત કી તલબ ઔર દોઝબ સે પનાહ માંગના કાફી હૈ). (અબૂ દાઉદ)

૨૦૧- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنْ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةٌ، لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ. رواه مسلم. باب في الليل ساعة مستجاب فيها الدعاء، رقم: ١٧٧٠

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈંને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: હર રાત મેં એક ઘળી ઔસી હોતી હૈ કે મુસલમાન બંદા ઉસમેં દુનિયા વ આખિરત કી જો ખૈર (બલાઈ) માંગતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસે ઝરૂર અતા ફરમાતે હૈં. (મુસ્લિમ)

૨૦૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟ رواه البخاري. باب الدعاء والصلاة من آخر الليل، رقم: ١١٤٥

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ

રાત કા તિહાઈ (૧/૩) હિસ્સા બાકી રેહ જાતા હૈ તો હમારે રબ આસમાને દુનિયા કી તરફ નુજૂલ ફરમાતે હૈં ઓર ઈરશાદ ફરમાત હૈં: કૌન હૈ જો મુઝસે દુઆ કરે મૈં ઉસકી દુઆ કુબૂલ કરૂં? કૌન હૈ જો મુઝસે માંગે મૈં ઉસકો અતા કરૂં? કૌન હૈ જો મુઝસે મગફિરત તલબ કરે (માંગે) મૈં ઉસકી મગફિરત કરૂં? (બુખારી)

૨૦૮- عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ دَعَا بِهِؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ الْخَمْسِ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. رواه الطبرانی في الكبير والارسط

واستاده حسن، مجمع الزوائد ૨૧૧/૧૦

હઝરત મુઆવિયા બિન અબી સુફ્યાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ બી ઈન પાંચ કલિમાત કે ઝરિયે કોઈ ચીઝ અલ્લાહ તઆલા સે માંગતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઝરૂર અતા ફરમાતે હૈં:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. (તબરાની, મજમૂઅઝ-ઝવાઈદ)

૨૦૯- عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ غَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: اِطْلُوا بَيَاضَ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح

الاستاد وله يجره. وواقعه الذهبی ૨૧૧/૧

હઝરત રબીઆ બિન આમિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: દુઆ મૈં “યા ઝલ્જલાલિ વલ ઈકરામ” કે

ઝરિયે ઇસરા કર્યા કરો. યાની ઇસ લફઝ કો દુઆ મેં બાર બાર કહો.
(મુસ્તદરક હાકિમ)

۲۱۰- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَعَا دُعَاءَ إِلَّا اسْتَفْتَحَهُ بِسُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
الْوَهَّابِ. رواه أحمد وأحمد والطبرانی بنحوه، وفيه: عمر بن راشد اليمامي وثقه غير واحد

و بقیة رجال أحمد رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۱۰ / ۲۴۰

હઝરત સલમા બિન અકવઅ અસ્લમી રદિયલ્લાહુ તઆલા
અનુદ્ધ કરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો
કોઈ એસી દુઆ કરતે હુવે નહીં સુના જિસ દુઆ કો આપ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ ઇન કલિમાત સે શુરૂ ન ફરમાતે હોં યાની હર દુઆ કે
શુરૂ મેં આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ યે કલિમાત ફરમાતે

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْوَهَّابِ

(મેરા રબ સબ એબોં સે પાક હૈ, સબસે બુલંદ સબસે ઝિયાદા દેને વાલા
હૈ). (મુસ્નદ અહમદ, તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۲۱۱- عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ
الَّذِيْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ فَقَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ اللهَ
بِالْاِسْمِ الَّذِيْ اِذَا سُئِلَ بِهِ اُعْطِيَ وَ اِذَا دُعِيَ بِهِ اُجَابَ. رواه ابو داود،

باب الدعاء، رقم: ۱۴۹۳

હઝરત બુરૈદા રદિયલ્લાહુ અનુદ્ધ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક શખ્સ કો યે દુઆ કરતે સુના:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ
الَّذِيْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ

તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમને

અલ્લાહ તઆલા સે ઉસ નામ કે ઝરિયે સે સવાલ ક્રિયા હૈ કે જિસકે વાસ્તે સે જો કુછ ભી માંગા જાતા હૈ વો અતા ફરમાતે હૈં ઓર જો દુઆ ભી કી જાતી હૈ વો ઉસે કુબૂલ ફરમાતે હૈં.

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! મૈં આપસે ઇસ બાત કા વાસ્તા દેકર સવાલ કરતા હૂં કે મૈં ગવાહી દેતા હૂં કે બેશક આપ હી અલ્લાહ હૈં, આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં હૈ, આપ અકેલે હૈં, બેનિયાઝ (બેપરવા) હૈં, સબ આપકી ઝાત કે મુહતાજ હૈં, જિસ ઝાત સે ન કોઈ પૈદા હુવા ઓર ન વો કિસી સે પૈદા હુવા ઓર ન હી કોઈ ઉનકે બરાબર કા હૈ). (અબૂદાઉદ)

۲۱۲- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِنْ شِئْتُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْغَافِلِينَ فِي هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ ﴿وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: ۱۶۳) وَقَاتِلَةُ آلِ عِمْرَانَ ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران: ۲۰). رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

صحيح، باب في استحباب الدعاء بتقديم الحمد والثناء. ۰۰۰۰ رقم: ۳۴۷۸

હઝરત અસ્મા બિન્તે યઝીદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇસ્મે અઅઝમ ઇન દો આયતોં મૈં હૈ (સૂરએ બકરહ કી આયત) ઓર (સૂરએ આલે ઇમરાન કી પેહલી આયત) (તિરમિઝી)

۲۱۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي حَلَقَةٍ وَ رَجُلٌ قَائِمٌ يُصَلِّي فَلَمَّا رَكَعَ وَ سَجَدَ تَشَهُّدَ وَ دَعَا فَقَالَ فِي دُعَائِهِ: اَللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَقَدْ دَعَا بِأَسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ وَ إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ. رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يَخْرُجْ

ورافقه الذعی ۱/۵۰۳

حضرت انس بن مالک رضی اللہ عنہ تھیں۔ انہوں نے یہ روایت کرتے ہوئے کہا کہ میں نے نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم کے ساتھ ایک بار (مکہ، مدینہ) میں بیٹھ کر کھانا کھا کر اور ایک بار نماز پڑھ کر دیکھا ہے۔ جب وہ کھانا کھا کر اور نماز پڑھ کر (مکہ، مدینہ) سے فارغ ہو کر آئے تو انہوں نے حضور میں یہ کہا:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

(ترجمہ: اے اللہ! میں آپ سے آپ کی تمام تारीکیوں کے واسطے سے سوال کرتا ہوں، آپ کے سوا کوئی معبود نہیں ہے، آپ زمین و آسمان کو بنانے کے بغیر بنانے والے ہیں، اے اعلیٰ و جلال اور عزت و کرم کے مالک، اے ہمیشہ زندہ رہنے والے اور سب کو کرم کرنے والے)۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے یہ روایت فرمائی: اس نے اللہ تعالیٰ کے اسے اس کے اسم اعظم کے ساتھ کہا ہے کہ جس کے واسطے سے جب اللہ تعالیٰ کی جاتی ہے اللہ تعالیٰ کو پکار کر کہتے ہیں اور جب اللہ تعالیٰ سے سوال کیا جاتا ہے اللہ تعالیٰ اس کو پورا فرماتے ہیں۔ (مسند احمد ۱/۵۷۵)

۲۱۳- عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: هَلْ أَذَلُّكُمْ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ وَ إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، الدُّعْوَةُ الَّتِي دَعَا بِهَا يُوسُفُ حِينَ نَادَاهُ فِي الْعُلَمَاتِ الثَّلَاثِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ كَانَتْ لِيُوسُفَ خَاصَّةٌ أَمْ لِلْمُؤْمِنِينَ عَامَّةٌ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا تَسْمَعُ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ؟ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَبَا مُسْلِمٍ دَعَا بِهَا فِي مَرَجٍ أَرْبَعِينَ مَرَّةً فَمَاتَ فِي مَرَجِهِ ذَلِكَ،

أَعْطَىٰ أَجْرَ شَهِيدٍ وَإِنْ بَرًّا بَرًّا وَقَدْ غَفِرَ لَهُ جَمِيعُ ذُنُوبِهِ ۝

الحاکم ૧/૧૦૭

હઝરત સઅદ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કયા મૈં તુમકો અલ્લાહ તઆલા કા ઇસ્મે અઅઝમ ન બતા દૂં કે જિસકે ઝરિયે સે દુઆ કી જાએ તો કુબૂલ ફરમાતે હૈં ઔર સવાલ કિયા જાએ તો પૂરા ફરમાતે હૈં? યે વો દુઆ હૈ જિસકે ઝરિયે હઝરત યૂનુસ અલૈહિસ્સલામ ને અલ્લાહ તઆલા કો ત્રીન અંધેરિયોં મૈં પુકારા થા, لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ “આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, આપ તમામ ઐબોં સે પાક હૈં બેશક મૈં હી કુસૂરવાર હૂં.” (ત્રીન અંધેરિયોં સે મુરાદ રાત, સમુન્દર ઔર મછલી કે પેટ કે અંધેરે હૈં.) એક આદમી ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા યે દુઆ હઝરત યૂનુસ અલૈહિસ્સલામ કે સાથ ખાસ હૈ યા તમામ ઇમાન વાલોં કે લિયે આમ હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કયા તુમને અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ મુબારક નહીં સુના:

وَتَجِيئَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

કે હમને યૂનુસ અલૈહિસ્સલામ કો મુસીબતોં સે નજાત દી ઔર હમ ઇસી તરહ ઇમાન વાલોં કો નજાત દિયા કરતે હૈં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો મુસલમાન ઇસ દુઆ કો અપની બીમારી મૈં ચાલીસ મરતબા પઢે અગર વો ઇસ મઝ મૈં ફૈત હો (મર) જાએ તો ઇસકો શહીદ કા સવાબ દિયા જાએગા ઔર અગર ઇસ બીમારી સે ઇસે શિકા મિલ ગઈ તો ઇસ શિકા કે સાથ ઇસકે તમામ ગુનાહ માફ કિયે જા ચુકે હોંગે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૨૧૬- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: خَمْسٌ دَعَوَاتٍ يُسْتَجَابُ لِهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ حِينَ يَسْتَصِيرُ، وَدَعْوَةُ الْحَاجِّ حِينَ يَضْطَرُّ، وَدَعْوَةُ الْمُجَاهِدِ حِينَ يَقْتُلُ، وَدَعْوَةُ الْمَرِيضِ حِينَ يَبْرَأُ، وَ

دَعْوَةُ الْآخِ لِأَخِيهِ. بَظَهْرِ الْغَيْبِ. ثُمَّ قَالَ: وَاسْرِعْ هَذِهِ الدَّعَوَاتِ
إِجَابَةً دَعْوَةَ الْآخِ لِأَخِيهِ بَظَهْرِ الْغَيْبِ. رواه البيهقي في شعب

الإيمان ۴۶/۲

উত্তরত ঈশনে অণ্ণাস রহিয়ল্লাহু তআলা অনুমোদিত
রিবায়ত হৈছে যে নবিয়ে ক্রীম সল্লাল্লাহু অলৈছি বসল্লাম নে ঈরশাদ
ফরমায়া: পাঁচ কিসমতী হুআয়ে আস তৌর পর কুবুল কী জাতী হৈ.
মজলুম কী হুআ জব তক কে বো বদলা ন লে লে, উজ করনে বালে কী হুআ
জব তক বো লৌট ন আয়ে, মুজাডিহ (অল্লাহ কে রাস্তে মৈ জং করনে
বালে) কী হুআ জব তক বো বাপস ন আয়ে, ভীমার কী হুআ জব তক বো
সিহতযাব ন হো আর অেক মাঠ কী দূসরে ভাঠ কে লিয়ে পীঠ পীঠে
হুআ. ফির নবিয়ে ক্রীম সল্লাল্লাহু অলৈছি বসল্লাম নে ঈরশাদ
ফরমায়া: আর ঈন হুআয়ে মৈ সনসে জলদী কুবুল হোনে বাবী বো হুআ
হৈ জো অপনে কিসী ভাঠ কে লিয়ে ওসকী পীঠ পীঠে কী জায়ে. (বেহকী)

۲۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ
مُسْتَجَابَاتٍ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْوَالِدِ، وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ، وَدَعْوَةُ
الْمَظْلُومِ. رواه ابوداؤد، باب الدعاء بظهر الغيب، رقم: ۱۵۳۶

উত্তরত অণুহুরৈরা রহিয়ল্লাহু তআলা অনুমোদিত
রিবায়ত হৈছে যে নবিয়ে ক্রীম সল্লাল্লাহু অলৈছি বসল্লাম নে ঈরশাদ
ফরমায়া: তীন
হুআয়ে আস তৌর পর কুবুল কী জাতী হৈ জিনকে কুবুল হোনে মৈ কোঠ শক
নহী. (ওলাদ কে হক মৈ) ভাপ কী হুআ, মুসাফির কী হুআ আর
মজলুম কী হুআ. (অণুহাউহ)

۲۱۷- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَأَنْ أَعْدَأَ أَذْكَرُ
اللَّهِ، وَأَكْبَرُهُ، وَأَحْمَدُهُ، وَأَسْبَحُهُ، وَأَهْلِلُهُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَحَبُّ
إِلَىَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ رَقَبَتَيْنِ أَوْ أَكْفُرَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَمِنْ بَعْدِ الْعَصْرِ
حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ أَرْبَعَ رِقَابٍ مِنْ وَلَدِ
إِسْمَاعِيلَ. رواه أحمد، ۲۵۵/۵

હજરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મૈ ફજર કી નમાઝ સે સૂરજ નિકલને તક અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક, ઉસકી બનાઈ, ઉસકી તારીફ, ઉસકી પાકી બયાન કરને ઔર “લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ” કેહને મૈ મશ્ગૂલ રહૂં યે મુઝે હજરત ઇસ્માઈલ અલૈહિસ્સલામ કી ઔલાદ મૈ સે દો યા ઉસસે જિયાદા ગુલામ આઝાદ કરને સે જિયાદા પસંદીદા હૈ. ઇસી તરહ અસર કી નમાઝ કે બાદ સે સૂરજ ગુરબ હોને (ડૂબને) તક ઇન આમાલ મૈ મશ્ગૂલ રહૂં યે મુઝે હજરત ઇસ્માઈલ કી ઔલાદ મૈ સે ચાર ગુલામ આઝાદ કરને સે જિયાદા પસંદીદા હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

૨૧૮- عَنْ ابْنِ عَمْرِو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ بَاتَ طَاهِرًا، بَاتَ فِي شِعَارِهِ مَلَكٌ، فَلَمْ يَنْتَقِطْ إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِكَ فُلَانٍ، فَإِنَّهُ بَاتَ طَاهِرًا. رواه ابن حبان (وإسناده حسن) ૨૪૮/૩

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ બાવુઝૂ (બુઝૂ કે સાથ) રાત કો સોતા હૈ તો ફરિશ્તા ઉસકે જિસ્મ કે સાથ લગ કર રાત ગુઝારતા હૈ. જબ ભી વો નીંદ સે બેદાર હોતા (જાગતા) હૈ ફરિશ્તા ઉસે દુઆ દેતા હૈ: યા અલ્લાહ! અપને ઇસ બંદા કી મગફિરત ફરમા દીજિયે ઇસલિયે કે યે બાવુઝૂ સોયા હૈ. (ઇબ્ને હબ્બાન)

૨૧૯- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: قَامَ مِنْ مُسْلِمٍ يَبْتَ عَلَى ذِكْرِ طَاهِرٍ أَفْتَعَارُ مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلُ اللَّهُ خَيْرَ أَمِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ آيَةً. رواه ابو داود، باب في النوم على طهارة مرقم: ૪૧૦

હજરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો મુસલમાન ભી રાત બાવુઝૂ ઝિક કરતે હુવે સોતા હૈ ફિર જબ કિસી વક્ત રાત મૈ ઉસકી આંખ ખુલતી હૈ ઔર વો અલ્લાહ

तआला से दुनिया व आभिरत की किसी भी जैर का सवाल करता है
अल्लाह तआला उसे वो चीज़ ज़रूर अता करता है। (अबू दाउद)

۲۲۰- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَمْسَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ أَقْرَبَ مَا
يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ جَوْفَ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ
يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على

شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه النعمی ۲۰۹/۱۰

इज़रत अम्र बिन अबसा रदियल्लाहु तआला अन्हु करताते
हैं के मुजसे रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद
करमाया: अल्लाह तआला रात के अभीर छिस्से में बंदा से बहुत
जियादा करीब होते हैं, अगर तुमसे हो सके तो उस वक्त अल्लाह
तआला का जिक किया करो। (मुस्तदरक हाकिम)

۲۲۱- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ
نَامَ عَنْ جُزْئِهِ، أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ
الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ. رواه مسلم. باب جامع صلوة الليل

..... अरफ १७६०

इज़रत उमर बिन अताब रदियल्लाहु तआला अन्हु
रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद
करमाया: जो शम्स रात को सोता रहे ज़ाओ और अपना मअमूल या
उसका कुछ छिस्सा पूरा न कर सके फिर उसे (अगले दिन) इज़र और
ज़ुहर के दरमियान पूरा करले तो उसके आमादनानामा में वो अमल रात
ही का लिख्मा जायेगा। (मुस्लिम)

۲۲۲- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ إِذَا
أَضْحَجَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ كُتِبَ لَهُ بِهِنَّ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَ
مُحِي بِهِنَّ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَرُفِعَ لَهُ بِهِنَّ عَشْرُ دَرَجَاتٍ، وَكُنَّ لَهُ

عَدَلَ عَنَاقَةِ آرَبٍ رَقَابٍ، وَكُنَّ لَهُ حَرْسًا مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُمْسِيَ،
وَمَنْ قَالَهُنَّ إِذَا صَلَّى الْمَغْرِبَ ذُبَّ صَلَاتُهُ فَمِثْلُ ذَلِكَ حَتَّى يُصْبِحَ.

رواه ابن حبان (وسنده حسن) ૩૧૧/૦

હઝરત અબૂ અય્યૂબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ
કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો
શખ્સ સુબહ દસ મરતબા

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

પણ્હે તો ઉસકે લિયે દસ નેકિયાં લિખ દી જાએંગી, ઉસકી દસ બુરાઈયાં
મિટા દી જાએંગી, ઉસકે લિયે દસ દર્જ બુલંદ કર દિયે જાએંગે, ઉસકી
ચાર ગુલામ આઝાદ કરને કે બરાબર સવાબ હોગા, ઔર શામ હોને તક
શૈતાન સે ઉસકી હિકાજત હોગી. ઔર જો શખ્સ મગરિબ કી નમાઝ કે
બાદ યે કલિમાત પળ્હે તો સુબહ તક યહી સબ ઈઆમાત મિલેંગે.
(ઈબ્ને હબ્બાન)

૨૨૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ جِئَنَ
يُصْبِحُ وَجِئَنَ يُمْسِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، مِائَةَ مَرَّةٍ، لَمْ يَأْتِ
أَحَدٌ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، بِأَفْضَلِ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ
زَادَ عَلَيْهِ. رواه مسلم، باب فضل التهليل والتسبيح والدعاء، رقم: ૮૧૬૩ وعند
ابی داؤد: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ باب ما يقول إذا أصبح، رقم: ૦૦૧૧

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે
હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
જિસ શખ્સ ને સુબહ ઔર શામ “સુબ્હાનલ્લાહિ વબિહમ્દિહી” ૧૦૦
મરતબા પળ્હા તો કોઈ શખ્સ કયામત કે દિન ઉસસે અફઝલ અમલ
લેકર નહીં આએગા સિવાએ ઉસ શખ્સ કે જો ઉસકે બરાબર યા ઉસસે
ઝિયાદા પળ્હે. એક રિવાયત મેં યે ફઝીલત “સુબ્હાનલ્લાહિલ અઝીમિ

વખિહમ્દી” કે બારે મેં આઈ છે. (મુસ્લિમ, અબૂ દાઉદ)

૨૨૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ مِائَةَ مَرَّةٍ، وَإِذَا أَمْسَى مِائَةَ مَرَّةٍ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ غُفِرَتْ ذُنُوبُهُ، وَإِنْ كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ زَبَدِ الْبَحْرِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ٥١٨/١

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે ઉન્હોને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ સુબહ શામ ૧૦૦ મરતબા “સુબ્હાનલ્લાહિ વખિહમ્દી” પઢે ઉસકે ગુનાહ માફ હો જાએંગે અગરચે સમુન્દર કે ઝાગ સે ભી ઝિયાદા હો. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૨૨૪- عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُرْضِيَهُ. رواه أبو داود، باب ما يقول إذا أصبح، رقم: ૫૦૭૨. وعند أحمد: أَنَّهُ يَقُولُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ جِئْتُ يُمْنِي وَجِئْتُ يَصِيحُ ૩૩૪/૬

એક સહાબી રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ સુબહ શામ **رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا** પઢે અલ્લાહ તઆલા પર હક હેં કે વો ઉસ શખ્સ કો (કયાયત કે દિન) રાઝી કરે. (તરજુમા: હમ અલ્લાહ તઆલા કો રબ ઓર ઈસ્લામ કો દીન ઓર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો રસૂલ માનને પર રાઝી હેં.)
દુસરી રિવાયત મેં ઈસ દુઆ કો સુબહ શામ ત્રીન મરતબા પઢને કા ઝિક હે. (અબૂ દાઉદ, મુસ્નદે અહમદ)

૨૨૫- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ صَلَّى عَلَى جِئٍ يَصِيحُ عَشْرًا، وَجِئٍ يُمْنِي عَشْرًا أَذْرَكَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ

الْقِيَامَةِ. رواه الضراني باسنادين واسناد احمد ماجيد، ورجاله وثقوا، مجمع

الزوائد ١٦٣/١

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શપ્સ સુબહ ઓર શામ મુઝ પર દસ મરતબા દુરૂદ શરીફ પઢે ઉસકો કયામત કે દિન મેરી શફાઅત (માફી કી સિફારિશ) પહુંચેગી. (તબરાની, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

٢٢٤- عَنْ الْحَسَنِ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ سَمُرَةُ بْنُ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَلَا أُحَدِّثُكَ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَرَارًا وَمِنْ أَبِي بَكْرٍ مَرَارًا وَمِنْ عُمَرَ مَرَارًا، قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ، وَ اَنْتَ تَهْدِيْنِيْ، وَ اَنْتَ تُطْعِمُنِيْ، وَ اَنْتَ تَسْقِيْنِيْ، وَ اَنْتَ تُمَيِّتُنِيْ، وَ اَنْتَ تُحْيِيْنِيْ لَمْ يَسْأَلِ اللّٰهُ شَيْئًا اِلَّا اَعْطَاهُ اِيَّاهُ قَالَ عَبْدُ اللّٰهِ بْنُ سَلَامٍ: كَانَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَدْعُوْهُمْ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِّنْعَ مَرَارٍ، فَلَا يَسْأَلُ اللّٰهُ شَيْئًا اِلَّا اَعْطَاهُ اِيَّاهُ. رواه

الطبراني في الاوسط باسناد حسن، مجمع الزوائد ١٦٠/١

હજરત હસન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હેં કે હજરત સમુરા બિન જુન્દુબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા કે મૈં તુમ્હેં એક ઐસી હદીસ ન સુનાઈ જો મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે કઈ મરતબા સુની ઓર હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ઓર હજરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે ભી કઈ મરતબા સુની હૈ. મૈંને અઝ ક્રિયા: ઝર સુનાઈ. હજરત સમુરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા: જો શપ્સ સુબહ ઓર શામ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ، وَ اَنْتَ تَهْدِيْنِيْ، وَ اَنْتَ تُطْعِمُنِيْ، وَ اَنْتَ تَسْقِيْنِيْ، وَ اَنْتَ تُمَيِّتُنِيْ، وَ اَنْتَ تُحْيِيْنِيْ

પઢે “અય અલ્લાહ! આપ હી ને મુઝે પૈદા ક્રિયા ઓર આપ હી મુઝે

હિદાયત દેને વાલે હૈં, આપ હી મુઝે ખિલાતે હૈં, આપ હી મુઝે પિલાતે હૈં, આપ હી મુઝે મારેંગે ઔર આપ હી મુઝે ઝિંદા કરેંગે” તો જો અલ્લાહ તઆલા સે માંગેગા અલ્લાહ તઆલા ઝરૂર ઉસકો અતા ફરમાયેંગે.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન સલામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે હઝરત મૂસા અલૈહિસ્સલામ રોઝાના સાત મરતબા ઈન કલિમાત કે સાથ દુઆ ક્રિયા કરતે થે ઔર જો ભી થીઝ વો અલ્લાહ તઆલા સે માંગતે થે અલ્લાહ તઆલા ઉનકો અતા ફરમા દેતે થે. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَتَّامٍ الْبَنَاضِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: اللَّهُمَّ! مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ، فَقَدْ آذَى شُكْرُ يَوْمِهِ، وَمَنْ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ حِينَ يُمَسِّي فَقَدْ آذَى شُكْرَ لَيْلَتِهِ. رواه أبو داود. باب ما يقول إذا أصبح. رقم: ۵۰۷۳. وفي رواية للنسائي بزيادة: أَوْ بِأَخَذٍ مِنْ خَلْقِكَ يَتَوَذَّعُ الْمَاءُ فِي عَمَلِ نِوَمٍ وَاللَّيْلَةِ. رقم: ۷

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ગન્નામ બયાઝી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ સુબહ યે દુઆ પઢે

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

(અંચ અલ્લાહ! જો ભી કોઈ નેઅમત મુઝે યા આપકી કિસી મખ્લૂક (પેદા કી હુઈ થીઝ) કો આજ સુબહ મિલી હે વો તન્હા આપ હી કી તરફસે દી હુઈ હે, આપકા કોઈ શરીક નહીં, આપ હી કે લિયે તમામ તારીફે હૈં ઔર આપ હી કે લિયે સારા લશકર (ફૌજ) હૈં) તો ઉસને ઉસ દિન કી સારી નેઅમતોં કા શુક્ર અદા કર દિયા ઔર જિસને શામ હોને પર યે દુઆ પઢી તો ઉસને ઉસ રાત કી સારી નેઅમતોં કા શુક્ર અદા કર દિયા. (અબૂદાઉદ, નસાઈ)

۲۲۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ
 حِينَ يُضَيِّعُ أَوْ يُمَسِّي: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَصْبَحْتُ اَشْهَدُكَ، وَ اَسْهَدُ حَمَلَةَ
 عَرْشِكَ وَ مَلَائِكَتَكَ، وَ جَمِیْعَ خَلْقِكَ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، وَ
 اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ اَعْتَقَ اللّٰهُ رُبْعَهُ مِنَ النَّارِ، فَمَنْ قَالَهَا
 مَرَّتَيْنِ اَعْتَقَ اللّٰهُ نِصْفَهُ، وَ مَنْ قَالَهَا ثَلَاثًا، اَعْتَقَ اللّٰهُ ثَلَاثَةَ اَرْبَاعِهِ، فَاِنْ
 قَالَهَا اَرْبَعًا اَعْتَقَهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ رَوَاهُ ابُو دَاوُدَ، بِابٍ مَا يَقُولُ اِذَا صَبَحَ، رَقْم: ۵۰۶۹

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ સે
 રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ
 ફરમાયા: જો શખ્સ સુબહ યા શામ એક મરતબા યે કલિમાત પખ્હ લે

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَصْبَحْتُ اَشْهَدُكَ وَ اَسْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ مَلَائِكَتَكَ، وَ جَمِیْعَ
 خَلْقِكَ اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، وَ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ

(અય અલ્લાહ! મૈને ઇસ હાલ મેં સુબહ કી કે મેં આપકો ગવાહ બનાતા
 હું, ઔર આપકે અર્શ કે ઉઠાને વાલોં કો, આપકે ફરિશ્તોં કો ઔર આપકી
 સારી મખ્લૂક કો ગવાહ બનાતા હું ઇસ બાત પર કે આપ હી અલ્લાહ હેં
 આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ (પરસ્તિશ કે લાઈક) નહીં ઔર ઇસ પર કે
 મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) આપકે બંદે ઔર આપકે
 રસૂલ હેં), તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે ચૌથાઈ (૧/૪) હિસ્સા કો દોઝખ
 (જહન્નમ) સે આઝાદ ફરમા દેતે હેં, જો દો મરતબા પખ્હે તો અલ્લાહ
 તઆલા ઉસકે આધે હિસ્સા કો જહન્નમ કી આગ સે આઝાદ ફરમા દેતે
 હેં, જો ત્રીન મરતબા પખ્હે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે ત્રીન ચૌથાઈ
 (૩/૪) હિસ્સા કો દોઝખ કી આગ સે આઝાદ ફરમા દેતે હેં ઔર જો
 શખ્સ ચાર મરતબા પખ્હે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો પૂરા દોઝખ કી
 આગ સે આઝાદ ફરમા દેતે હેં. (અબૂ દાઉદ)

۲۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ ﷺ لِفَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَسْمَعِي مَا أَوْصِيكِ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ .

رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه

النعمى ٥١٥/١

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु अन्हु रिवायत करते
हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उजरत इतिमा
रदियल्लाहु तआला अन्हा से इरमाया: मेरी नसीहत गौर से सुनो.
तुम सुझो शाम

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى
نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ

कहा करो (अय हमेशा हमेशा जिंदा रहने वाले, अय जमीन व
आसमान और तमाम मज्बूक को काईम रखने वाले! मैं आपकी रहमत
का वास्ता देकर इरयाद करता हूँ के मेरे सारे काम दुरुस्त इरमा दीजिये
और मुझे ओक लम्हा के लिये भी मेरे नइस के डवाले न इरमाइये).
(मुस्तदरक हाकिम)

٢٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ
فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا لَقِيتُ مِنْ عَقْرَبٍ لَدَغْتَنِي الْبَارِحَةَ! قَالَ: أَمَا
لَوْ قُلْتَ حِينَ أَمْسَيْتَ: أَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ،
لَمْ تَضُرْك. رواه مسلم، باب في التَّعَوُّذِ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ ٠٠٠٠٠ رقم: ١٨٨٠

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के ओक शम्स
नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की पिदमत में छाजिर हुवे
और अर्ज किया: अल्लाह के रसूल! मुझे रात बिच्छू के काटने से बलुत
तकलीफ पहुंची. नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद
इरमाया: अगर तुम शाम के वकत ये कलिमात केड लेते

أَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

(મैं અલ્લાહ તઆલા કે સારે (નફા દેને વાલે શિક્ષા દેને વાલે) કલિમાત કે ઝરિયે ઉસકી તમામ મખ્લૂક કે શર (પૈદા કી હુઈ ચીઝોં કી બુરાઈ) સે પનાહ યાહતા હું) તો તુમહે બિચ્છૂ કબી નુકસાન ન પહુંચા સકતા. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: બાઝ ઉલમા ને ફરમાયા હૈ કે અલ્લાહ તઆલા કે કલિમાત સે મુરાદ હુઆને કરીમ હૈ. (મિરકાત)

۲۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ

يُمْسِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَمْ يَضُرَّهُ حُمَةٌ بَلَدٍ الْبَلَاءُ قَالَ سَهْلٌ رَحِمَهُ اللَّهُ: فَكَانَ أَهْلًا تَعْلَمُوهَا فَكَانُوا يَقُولُونَهَا كُلَّ لَيْلَةٍ فَلِدَغَتْ جَارِيَةٌ مِنْهُمْ فَلَمْ تَجِدْ لَهَا وَجَعًا.

رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن، باب دعاء اعوذ بكلمات الله التامات

..... رقم: ۳۶۰۴

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને શામ કે વકત તીન મરતબા યે કલિમાત કહે

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

તો ઉસ રાત ઉસકો કિસી કિસ્મ કા ઝહેર નુકસાન ન પહુંચા સકેગા. હઝરત સુહેલ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હેં કે હમારે ઘર વાલોં ને ઈસ દુઆ કો યાદ કર રખ્યા થા ઓર વો રોઝાના રાત કો પળહ લિયા કરતે થે. એક રાત એક બચ્ચી કો કિસી ઝહરીલે જાનવર ને ડસ લિયા તો ઉસે ઉસકી તકલીફ બિલ્કુલ મેહસૂસ ન હુઈ. (તિરમિઝી)

۲۳۳- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ

يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ قَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْحَشْرِ وَكُلَّ اللَّهُ بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ حَتَّى يُمْسِيَ وَإِنْ مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَ مَاتَ شَهِيدًا، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُمْسِي كَانَ بِتِلْكَ الْمَنَازِلَةِ. رواه الترمذی

وقال: هذا حديث حسن غريب، باب في فضل قراءة آخر سورة الحشر، رقم: २१२२

उजरत भअकिल बिन यसार रदियल्लाहु अन्हु नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह नकल इरमाते हैं: जो शप्स सुभल तीन मरतबा

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

पण्ड कर सूरअे उशर की आपरी तीन आयात पण्ड ले तो उसके लिये अल्लाह तआला ७० उजार इरिशते मुकरर इरमा देते हैं जो शाम तक उस पर रहमत भेजते रेहते हैं, और अगर उस दिन मर जाये तो शहीद मरेगा. और जो शप्स शाम को पण्डे तो उसके लिये अल्लाह तआला ७० उजार इरिशते मुकरर इरमा देते हैं जो सुभल तक रहमत भेजते रेहते हैं और अगर उस रात मर जाये तो शहीद मरेगा. (तिरमिजी)

२३३- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ

اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فُجَاءَةٌ بَلَاءٍ حَتَّى يُضْبَحَ، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُضْبَحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَمْ تُصِبْهُ فُجَاءَةٌ بَلَاءٍ حَتَّى يُمَيِّتَ. - رواه ابوداؤد، باب ما يقول إذا أصبح،

رقم: ००८८

उजरत उस्मान बिन अफ्फान रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जो शप्स शाम को तीन मरतबा ये कलिमात पण्डे तो सुभल छोने तक और सुभल को तीन मरतबा पण्डे तो शाम छोने तक उसे कोई अयानक मुसीबत नहीं पहुँचेगी (वो कलिमात ये हैं)

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(उस अल्लाह के नाम के साथ (उमने सुभल या शाम की) जिसके नाम के

साथ जमीन या आसमान में कोई चीज़ नुकसान नहीं पहुँचाती और वो (सब कुछ) सुनने और जानने वाला है)। (अबू दाउद)

۲۳۵- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، كَفَّاهُ اللَّهُ مَا أَهَمَّهُ، صَادِقًا كَانَ بِهَا أَوْ كَاذِبًا.

رواه أبو داود، باب ما يقول إذا أصبح، رقم: ॥ ००८१

इसरत अबू दरदा रदियल्लाहु तआला अन्दु करमाते हैं के जो शप्स सुन्ही शाम सात मरतबा

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

सब्ये हिल से कहे यानी इज़ीवत के यकीन के साथ कहे या यूँ ही इज़ीवत के यकीन के बगैर कहे तो अल्लाह तआला उसकी (दुनिया और आभिरत के) तमाम गमों से छिज़ात करमाओगे।

(तरजुमा: मुझे अल्लाह तआला ही काफ़ी हैं, उनके सिवा कोई मअबूद नहीं, उन ही पर मैंने भरोसा किया और वही अशो अज़ीम के मालिक हैं)। (अबू दाउद)

۲۳۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ حِينَ يُمْسِي وَحِينَ يَصْبِحُ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الْعَاقِبَةَ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِیَةَ فِی دِیْنِیْ وَ دُنْیَایْ وَ اٰخِرَتِیْ وَ مَالِیْ، اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِیْ وَ اٰمِنْ رَوْعَاتِیْ، اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِیْ مِنْ بَیْنِ یَدَیْ وَ مِنْ خَلْفِیْ، وَ عَنْ یَمِیْنِیْ وَ عَنْ شِمَالِیْ وَ مِنْ قَوْفِیْ، وَ اَعُوْذُ بِعَظَمَتِكَ اَنْ اُغْتَالَ مِنْ تَحْتِیْ . رواه ابو داود، باب ما يقول إذا أصبح، رقم: ॥ ००۷۴

رواه ابو داود، باب ما يقول إذا أصبح، رقم: ॥ ००۷۴

इसरत अबुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्दुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम सुन्ही शाम कबी ली ँन दुआओं का पण्डना नहीं छोणते थे

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ
وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ
رُوعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ
شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

(तरजुमा: या अल्लाह! मैं आपसे दुनिया व आभिरत में आक्षित का
सवाल करता हूँ, या अल्लाह! मैं आपसे माझी याहता हूँ और अपने
हीन, दुनिया, अहलो अयाल (धर वालों) और माल में आक्षित और
सलामती याहता हूँ, या अल्लाह! आप मेरे उयूब की पट्टा-पोशी
इरमाँये (औनों को छुपाँये) और मुलको भौइ की थीजों से अभन
नसीब इरमाँये, या अल्लाह! आप मेरी आगे, पीछे, दाअें, बाअें
और ओपर से डिफाजत इरमाँये और मैं आपकी अलमत की पनाह
लेता हूँ इससे के मैं नीचे की जानिब से अथानक डलाक कर दिया जाओँ).
(अबू दाउद)

٢٣٤- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ
أَنْ يَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا
عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِبَعْثِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ قَالَ: وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مَوْقِفًا بِهَا قَمَاتٍ مِنْ يَوْمِهِ قِيلَ
أَنْ يُغْفَرَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ، وَهُوَ مَوْقِفٌ
بِهَا، قَمَاتٍ قِيلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ. رواه البخاري، باب أفضل

الاستغفار، رقم: ٦٣٠٦

डजरत शदाद बिन औस रहियल्लाहु तआला अन्हु से
रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह
इरमाया: सय्यहुल-ईस्तिगफार (मगाफिरत मांगने का सभसे बेहतरे
तरीका) ये है के यूँ कहें:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَقْتَنِيْ وَاَنَا عَبْدُكَ، وَاَنَا عَلٰى عَهْدِكَ
وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، اَبُوْءُ لَكَ
بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَاَبُوْءُ بِذَنْبِيْ فَاغْفِرْ لِيْ اِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ

(તરજુમા: અય અલ્લાહ! આપ હી મેરે રબ હૈં આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, આપ હી ને મુઝે પૈદા ફરમાયા હૈ. મૈં આપકા બંદા હૂં ઔર બકદ્રે ઈસ્તિતાઅત (તાકત કે મુતાબિક) આપસે કિયે હુવે અહદ ઔર વાદે પર કાઈમ હૂં, મૈં અપને કિયે હુવે બુરે અમલ સે આપકી પનાહ લેતા હૂં ઔર મુઝ પર જો આપકી નેઅમતેં હૈં ઉનકા મૈં ઈકરાર કરતા (માનતા) હૂં ઔર અપને ગુનાહોં કા ભી એતિરાફ કરતા (માનતા) હૂં લિહાજા મુઝે બખ્શ દીજિયે કયુંકે ગુનાહોં કો આપકે અલાવા કોઈ નહીં બખ્શ સકતા.)

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને દિલ કે યકીન કે સાથ દિન કે કિસી હિસ્સા મેં ઈન કલિમાત કો પળહા ઔર ઉસી દિન મેં શામ હોને સે પેહલે ઉસકો મૌત આ ગઈ તો વો જન્નતિયોં મેં સે હોગા. ઔર ઈસી તરહ અગર કિસી ને દિલ કે યકીન કે સાથ શામ કે કિસી હિસ્સા મેં ઈન કલિમાત કો પળહા ઔર સુબહ હોને સે પેહલે ઉસકો મૌત આ ગઈ તો વો જન્નતિયોં મેં સે હોગા. (બુખારી)

۲۳۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يُضْبَحُ "فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ" إِلَى "وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ" (الرُّومُ: ۱-۱۹)، أَذْرَكَ مَا قَاتَهُ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ وَمَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يُمَسَّى أَذْرَكَ مَا قَاتَهُ فِي لَيْلَتِهِ. رواه أبو داود، باب ما يقول إذا

اصبح، رقم: ۵۰۷۶

હજરત ઈબને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તન્નાલા અન્હુમા સે ઝિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ સુબહ (સૂરએ રૂમ પારા ૨૧ કી) યે તીન આયાત

فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

से तब्रक अल्लाह के जो (माभूलात वगैरा) उससे छूट जाये उसका सवाब मिल जायेगा. और जो शम्स शाम को ये आयात पण्ड ले तो उस रात के जो (माभूलात) उससे छूट जाये उसका सवाब उसे मिल जायेगा.

(तरजुमा: तुम लोग जब शाम करो और जब सुबह करो तो अल्लाह तआला की पाकी बयान किया करो. और तमाम आसमान और जमीन में उन्ही की तारीफ़ होती है, और तुम सध-पहर के वक्त और सुहर के वक्त (भी अल्लाह तआला की पाकी बयान किया करो) वो जिंदा को मुर्दे से निकालते हैं और मुर्दा को जिंदा से निकालते हैं और जमीन को उसके मुर्दा यानी भुशक होने (सूखने) के बाद जिंदा यानी सरसज्ज व शादाब करते हैं और इसी तरह तुम लोग (कयामत के रोज़ कब्रों से) निकाले जाओगे). (अबू हाउद)

۲۳۹- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا وَلَجَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلَجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ، بِسْمِ اللّٰهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللّٰهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللّٰهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيَسْلَمْ عَلَىٰ اَهْلِهِ. رواه ابو داود، باب ما يقول الرجل اذا دخل بيته، رقم: ۵۰۹۶.

उजरत अबू मालिक अशअरी रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जब आदमी अपने घर में दाखिल हो तो ये हुआ पण्डे

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلَجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ، بِسْمِ اللّٰهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللّٰهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللّٰهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

(अय अल्लाह! मैं आपसे घर में दाखिल होने और घर से निकलने की

घेर (बलाई) मांगता हूँ यानी मेरा घर में दाखिल होना और बाहर निकलना मेरे लिये घेर का जरिया बने.) अल्लाह तआला ही के नाम के साथ हम घर में दाखिल हुवे और अल्लाह तआला ही के नाम के साथ हम घर से निकले और अल्लाह तआला ही पर जो हमारे रब हैं हमने भरोसा किया." फिर अपने घर वालों को सलाम करे. (अब्बू दाउद)

۲۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ وَإِذَا دَخَلَ قَلَمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ. رواه مسلم باب آداب الطعام

والشراب و احكامهما، رقم: ५१६२

उजरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के उन्होंने नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को धरशाह फरमाते हुवे सुना: जब आदमी अपने घर में दाखिल होता (जाता) है और दाखिल होने और जाने के वक्त अल्लाह तआला का जिक करता है तो शैतान (अपने साथियों से) केहता है: यहाँ तुम्हारे लिये न रात ठहरने की जगह है और न रात का जाना है. और जब घर में दाखिल होता है और दाखिल होते वक्त अल्लाह तआला का जिक नहीं करता तो शैतान (अपने साथियों से) केहता है के यहाँ तुम्हें रात रेहने की जगह मिल गई और जब जाने के वक्त भी अल्लाह तआला का जिक नहीं करता तो शैतान (अपने साथियों से) केहता है के यहाँ तुम्हें रात रेहने की जगह और जाना भी मिल गया. (मुस्लिम)

۲۳۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرَفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: االلَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ.

رواه ابو داود، باب ما يقول اذا خرج من بيته، رقم: ५۰۹۴

હજરત ઉમ્મે સલમા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ ભી મેરે ઘર સે નિકલતે તો આસમાન કી તરફ નિગાહ (નજર) ઉઠા કર યે દુઆ પઞહતે:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبُکَ اَنْ اَصِلَّ اَوْ اُضِلَّ اَوْ اَزِلَّ اَوْ اُزَلَ اَوْ اُظْلِمَ اَوْ اُظْلَمَ اَوْ اُجْهَلَ اَوْ یُجْهَلَ عَلَیَّ

(તરજુમા: અય અલ્લાહ મૈં આપકી પનાહ માંગતા હૂં કે મૈં ગુમરાહ હો જાઊં યા ગુમરાહ ક્રિયા જાઊં, યા સીધે રાસ્તા સે ફિસલ જાઊં યા ફિસ્લાયા જાઊં, યા ઝુલ્મ કરું યા મુઝ પર ઝુલ્મ ક્રિયા જાએ, યા મૈં જહાલત મેં બુરા બરતાઓ કરું યા મેરે સાથ જહાલત મેં બુરા બરતાઓ ક્રિયા જાએ). (અબૂ દાઉદ)

۲۴۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ

يَعْنِي إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يُقَالَ لَهُ: كُفِّتَ وَوُقِّتَ وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ. رواه الترمذی

و قال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب ما جاء ما يقول الرجل اذا خرج من بيته،

رقم: ۳۴۳۶ و ابو داؤد، وفيه يُقَالُ جَيِّدٌ: هُدِيْتُ وَ كُفِّتَ وَ وُقِّتَ

فَتَنَحَّى لَهُ الشَّيْطَانُ، فَيَقُولُ شَيْطَانٌ آخَرُ: كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ

هُدِيَ وَ كُفِّي وَ وُقِّي. باب ما يقول اذا خرج من بيته، رقم: ۵۰۹۵

હજરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ કોઈ શખ્સ અપને ઘર સે નિકલતે વક્ત યે દુઆ પઞહે

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

(મૈં અલ્લાહ કા નામ લેકર નિકલ રહા હૂં, અલ્લાહ હી પર મેરા ભરોસ હે, કિસી ખેર (ભલાઈ) કે હાસિલ કરને યા કિસી શર (બુરાઈ) સે બચને મેં કામયાબી અલ્લાહ હી કે હુકમ સે હો સકતી હે) ઉસ વક્ત ઉસસે કહા જાતા હે યાની ફરિશ્તે કેહતે હૈં: તુમહારે કામ બના દિયે ગએ ઔર

तुम्हारी दर शर से डिफाजत की गई. शैतान (नामुराह छोकर) उससे दूर हो जाता है. (तिरमिज़ी)

अक रिवायत में ये है के उस वक्त (ईस दुआ के पण्डने के बाद) उससे कहा जाता है: तुम्हें पूरी रहनुमाई मिल गई, तुम्हारे काम बना दिये गए और तुम्हारी डिफाजत की गई. युनांये शयातीन उससे दूर हो जाते हैं. दूसरा शैतान पेड़ले शैतान से केडता है: तू उस शम्स पर डेसे काबू पा सकता है जिसे रहनुमाई मिल गई हो, जिसके काम बना दिये गए हैं और जिसकी डिफाजत की गई हो. (अबू दाउद)

۲۴۳- عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. رواه البخاري باب الدعاء عند الكرب، رقم: ۱۳۴۶

उजरत ईधने अण्णास रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम बेयैनी के वक्त ये दुआ पण्डते थे:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

(तरजुमा: अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद नहीं है जो बहुत बणे और बुरद्वार हैं (गुनाह पर कौरन पकण नहीं करमाते) अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद नहीं है जो अर्श अजीम के रब हैं, अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद नहीं है जो आसमानों और जमीनों और मुअज्ज-जज (ईज्जत वाले) अर्श के रब हैं). (बुखारी)

۲۴۴- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَعَاؤُ الْمَكْرُوبِ: اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً غَيْرِي، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. رواه أبو داود باب ما يقول

હઝરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શપ્ત મુસીબત મેં મુજિતલા હો વો યે દુઆ પઢે:

اَللّٰهُمَّ رَحْمَتَكَ اَرْجُوْ، فَلَا تَكِلْنِيْ اِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَاصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

(અય અલ્લાહ! મੈં આપકી રહમત કી ઉમ્મીદ કરતા હું, મુઝે પલક ઝપકને કે બરાબર ભી મેરે નફસ કે હવાલે ન ફરમાઈયે. મેરે તમામ હાલાત કો દુરુસ્ત ફરમા (સુધાર) દીજિયે, આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં હૈ). (બુખારી)

૨૩૬- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ، اَللّٰهُمَّ اُجْرِنِيْ فِيْ مُصِيبَتِيْ وَاخْلِفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا اِلَّا اَجْرَهُ اللهُ فِيْ مُصِيبَتِهِ، وَاخْلَفْ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا قَالَتْ: فَلَمَّا تَوَقَّيْ اَبُو سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قُلْتُ كَمَا اَمَرَنِيْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَاَخْلَفَ اللهُ لِيْ خَيْرًا مِنْهُ، رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. رواه مسلم، باب ما يقال عند المصيبة، رقم: ٢١٢٧

હઝરત ઉમ્મે સલમા રદિયલ્લાહુ અન્હા જો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી અહલિયા મુહતરમા (બીવી) હૈ, ફરમાતી હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ બંદે કો કોઈ મુસીબત પહુંચે ઓર વો યે દુઆ પઢલે:

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ، اَللّٰهُمَّ اُجْرِنِيْ فِيْ مُصِيبَتِيْ وَاخْلِفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا

(બેશક હમ અલ્લાહ તઆલા હી કે લિયે હૈં ઓર અલ્લાહ તઆલા હી કી તરફ લૌટને વાલે હૈં. અય અલ્લાહ મુઝે મેરી મુસીબત મેં સવાબ અતા ફરમાઈયે ઓર જો થીઝ આપને મુઝસે લે લી હૈં ઉસસે બેહતર થીઝ

अता इरमाईये) तो अल्लाह तआला उसको उस मुसीबत में सवाल अता इरमाते हैं और उसको उस क़ौत-शुदा (भोई, जाये हुई) थीज के बदले में उससे अच्छी थीज ईनायत इरमा देते हैं. उजरत उम्मे सलमा रदियल्लाहु तआला अन्हा इरमाती हैं के जब उजरत अबू सलमा रदियल्लाहु तआला अन्हु क़ौत हो (ईन्तिकाव कर, मर) गये तो मैंने ईसी तरह दुआ की जिस तरह रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझे ईस दुआ का हुकम दिया था तो अल्लाह तआला ने मुझे अबू सलमा से बेहतर बदल अता इरमा दिया यानी रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को मेरा शौहर बना दिया. (मुस्लिम)

۲۳۶- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ (فِي رَجُلٍ غَضِبَ عَلَى الْآخِرِ) لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ. (ومع بعض الحديث) رواه البخاري، باب قصة ابليس و جنوده، رقم: ۳۲۸۲

उजरत सुलैमान बिन सुरद रदियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने (अक शप्स के बारे में जो दूसरे पर नाराज हो रहा था) ईरशाद इरमाया: अगर ये शप्स "अजिजु बिल्लाहि मिनश शैतान" पण्ड ले तो ईसका गुस्सा जाता रहे. (बुખारी)

۲۳۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَرَكْتُ بِهِ فَاقَةً فَاتْرَلَهَا بِالنَّاسِ لَمْ تُسَدِّ فَاقَتَهُ، وَمَنْ تَرَكْتُ بِهِ فَاقَةً فَاتْرَلَهَا بِاللَّهِ فَيُوشِكُ اللَّهُ لَهُ بِرِزْقٍ عَاجِلٍ أَوْ آجِلٍ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب ما جاء في الهم في الدنيا وحبها، رقم: ۲۳۲۶

उजरत अब्दुल्लाह बिन मस्गीद रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: जिस शप्स को झका (भाना न मिलने) की नौबत आ जाये और वो उसको दूर करने के लिये लोगों से सवाल करे तो उसका झका भंड न होगा. और जिस शप्स को झका की नौबत आ जाये और वो उसको दूर करने के लिये अल्लाह तआला से सवाल करे तो अल्लाह तआला

જલ્દ ઉસકી રોજી કા ઇન્તિજામ ફરમા દેતે હૈં, ફૌર ન મિલ જાએ યા કુહ તાખીર (દેર) સે. (તિરમિઝી)

۲۳۸- عَنْ أَبِي وَائِلٍ رَجَمَهُ اللَّهُ عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ مَكَّابًا جَاءَهُ فَقَالَ: إِنِّي قَدْ عَجِزْتُ عَنْ كِتَابَتِي فَأَعِنِّي، قَالَ: أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ عَلَّمْنِيَهُنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ جَبَلٍ صَبْرٍ دَيْنًا آدَاهُ اللَّهُ عَنْكَ قَالَ: قُلِ اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، إحدایت

ششی من ابواب الدعوات، رقم: ۳۵۶۳

હઝરત અબૂ વાઈલ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે એક મુકાતબ (ગુલામ) ને હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ અન્હુ કી ખિદમત મેં હાઝિર હોકર અર્જ કિયા: મૈં (બદલે-કિતાબત મેં) તય શુદા માલ અદા નહીં કર પા રહા. આપ ઇસ બોઝ મેં મેરી મદદ ફરમાએ. હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા: કયા મૈં તુમ્હેં વો કલિમાત ન સિખા હૂં જો મુઝે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સિખાએ થે? અગર તુમ પર (યમન કે) સીર પહાળ કે બરાબર ભી કર્ઝ હો તો ભી અલ્લાહ તઆલા ઉસ કર્ઝ કો અદા કર દેંગે. તુમ યે દુઆ પખડા કરો

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ (યા અલ્લાહ! મુઝે અપના હલાલ રિઝક દેકર હરામ સે બચા લીજિયે ઔર મુઝે અપને ફઝલો કરમ સે અપને ગૈર સે બેનિયાઝ (બેપરવા) કર દીજિયે). (તિરમિઝી)

ફાઈદા: મુકાતબ ઉસ ગુલામ કો કેહતે હૈં જિસે ઉસકે આકા (માલિક) ને કહા હો કે અગર તુમ ઇતના માલ ઇતને અરસા (મુદત) મેં અદા કર દોગે તો તુમ આઝાદ હો જાઓગે, જો માલ ઇસ મામલે મેં તય કિયા જતા હે ઉસકો બદલે-કિતાબત કેહતે હૈં.

۲۳۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الْمَسْجِدَ فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ

أَبُو أَمَامَةَ، فَقَالَ: يَا أَبَا أَمَامَةَ مَا لِي أَرَاكَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ فِي
غَيْرِ وَقْتِ الصَّلَاةِ؟ قَالَ: هُمُومٌ لِرُمْتِي وَذِيُونِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَالَ:
أَقَلَّا أَعْلَمُكَ كَلَامًا إِذَا قُلْتَهُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْكَ هُمُومُكَ وَ قَضَى عَنْكَ ذَنْبُكَ؟
قَالَ: قُلْتُ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَالَ: قُلْ: إِذَا أَصْبَحْتَ وَ إِذَا
أَمْسَيْتَ: اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَ الْبَخْلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ
غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَ قَهْرِ الرِّجَالِ، قَالَ: فَقَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَ اللَّهُ هُمُومِي وَ
قَضَى عَنِّي ذَنْبِي. رواه ابو داود، باب في الاستعاذة، رقم: ١٥٥٥

उत्तरत अबू सईद जुदरी रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत
करते हैं के एक दिन रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम मस्जिद
में तशरीफ लाये तो आपकी नजर एक अन्सारी शम्स पर पड़ी जिनका
नाम अबू उमामा था. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह
करमाया: अबू उमामा! क्या बात है मैं तुम्हें नमाज के वक़्त के अलावा
मस्जिद में (अलग थलग) बैठा हुआ देखा रहा हूँ? उत्तरत अबू उमामा
रदियल्लाहु तआला अन्हु ने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! मुझे गमों
और कर्ज़ों ने घेर रक्खा है. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने
ईरशाह करमाया: क्या मैं तुम्हें एक हुआ न सिखा दूँ, जब तुम उसको
कहोगे तो अल्लाह तआला तुम्हारे गम दूर कर देंगे और तुम्हारा कर्ज़
उतरवा देंगे? उत्तरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु ने अर्ज
किया: या रसूलुल्लाह! ज़रूर सिखा दें. आप सल्लल्लाहु अलैहि
वसल्लम ने ईरशाह करमाया: सुनो शाम ये हुआ पण्डा करो:

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ،
وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَ الْبَخْلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَ قَهْرِ الرِّجَالِ

(तरजुमा: या अल्लाह! मैं ड़िक और गम से आपकी पनाह लेता हूँ,
और मैं बे-बसी और सुस्ती से आपकी पनाह लेता हूँ और मैं कंजूसी
और जुलदिली से आपकी पनाह लेता हूँ और मैं कर्ज़ के बोझ में दबने

से और लोगों के मेरे विषय दबाओ से आपकी पनाह लेता हूँ) उजरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं मैंने सुण्डो शाम ठस हुआ को पण्डा तो अल्लाह तआला ने मेरे गम दूर कर दिये और मेरा सारा कर्जा भी अदा करवा दिया. (अबू दौद)

२५०- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا مَاتَ رَجُلٌ الْعَبْدُ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبِضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبِضْتُمْ ثَمَرَةَ ثَوَادِهِ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ حَمْدَكَ وَاسْتَزَجَعَ، فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَاسْمُوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

غريب، باب فضل المصيبة إذا احتسب، رقم: १०२१

उजरत अबू मूसा अश्शरी रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: जब किसी का बच्चा झूत हो (मर) जाता है तो अल्लाह तआला इरिशतों से पूछते हैं: तुम मेरे बंटे के बच्चे को ले आओ? वो अर्ज करते हैं: ज़ा हाँ! अल्लाह तआला इरमाते हैं: तुम मेरे बंटे के दिल के टुकड़े को ले आओ? वो अर्ज करते हैं: ज़ा हाँ! अल्लाह तआला पूछते हैं: मेरे बंटे ने ठस पर क्या कहा: वो अर्ज करते हैं: आपकी तारीफ़ की और "ईन्ना बिल्लाहि वईन्ना ईलैहि राजिउन" पण्डा. अल्लाह तआला इरिशतों को हुकम देते हैं के मेरे बंटे के लिये जन्नत में ओक घर बनाओ और उसका नाम "बैतुल हम्द" यानी तारीफ़ का घर रण्मो (तिरमिज़ी)

२५१. عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجُوا إِلَى الْمَقَابِرِ، فَكَانَ قَائِلُهُمْ يَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَلَاحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ

الْعَافِيَةَ. رواه مسلم، باب ما يقال عند دخول القبور والدعاء لاهلها، رقم: २०५८

उजरत बुरैदा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સહાબા કિરામ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ કો સિખાતે થે કે જબ કબ્રસ્તાન જાએ તો ઈસ તરહ કહે:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَلْآحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ.

(ઈસ બસ્તી કે રહેને વાલે મોમિનોં ઓર મુસલમાનોં તુમ પર સલામ હો, બિલા શુબહ (બેશક) હમ ભી ઈન્શા અલ્લાહ તુમસે અન્કરીબ (જલ્દ હી) મિલને વાલે હૈં. હમ અલ્લાહ તઆલા સે અપને ઓર તુમ્હારે લિયે આફિયત કા સવાલ કરતૈ હૈં). (મુસ્લિમ)

۲۵۲. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:
مَنْ دَخَلَ السُّوقَ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ
أَلْفِ دَرَجَةٍ. رواه الترمذی، باب ما يقول إذا دخل السوق، رقم: ۳۴۲۸ وقال الترمذی فی رواية
له مكان "وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ"، "وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ"، رقم: ۳۴۲۹

હઝરત ઉમર બિન ખતાબ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને બાઝાર મેં કદમ રખતે હુવે યે કલિમાત પઢહે:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે દસ લાખ નેકિયાં લિખ દેતે હૈં, ઓર ઉસકી દસ લાખ ખતાએ (ગુનાહ) મિટા દેતે હૈં, ઓર દસ લાખ દર્જે ઉસકે ખુલંદ કર દેતે હૈં. એક રિવાયત મેં દસ લાખ દર્જે ખુલંદ કરને કે બજાએ જાન્નત મેં એક મહલ બના દેને કા ઝિક હૈ. (તિરમિઝી)

૨૫૨. عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ بِأَخْرَةٍ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الْمَجْلِسِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ لَتَقُولُ قَوْلًا مَا كُنْتَ تَقُولُهُ فِيمَا مَضَى؟ قَالَ: كَفَّارَةٌ لِمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ. رواه أبو داود، باب في كفارة المجلس، رقم: ૪૪૫૧

હઝરત અબૂ બરઝા અસ્લમી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા મામૂલ (કાઈદા, દસ્તૂર) ઉમ્મે મુબારક કે આખરી ઝમાના મેં યે થા કે જબ મજલિસ સે ઉઠને કા ઈરાદા ફરમાતે તો

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
પણઠા કરતે. એક શખ્સ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! આજ કલ આપકા મામૂલ એક દુઆ કે પળ્હને કા હૈ જો પેહલે નહીં થા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા કે યે દુઆ મજલિસ (કી લગઝિશોં (ગુનાહોં)) કા કફરા (ગુનાહ ધોને વાલા) હૈ.
(તરજુમા: અય અલ્લાહ! આપ પાક હૈં, મેં આપકી તારીફ બયાન કરતા હૂં, મેં ગવાહી દેતા હૂં કે આપકે સિવા કોઈ મઅબૂદ નહીં, મેં આપસે માફી ચાહતા હૂં ઔર આપકે સામને તૌબા કરતા હૂં). (અબૂ દાઉદ)

૨૫૩. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، فَقَالَهَا فِي مَجْلِسٍ ذَكَرَ كَانَتْ كَالطَّابِعِ يُطْبِعُ عَلَيْهِ، وَمَنْ قَالَهَا فِي مَجْلِسٍ لَغْوٍ كَانَتْ كَفَّارَةً لَهُ. رواه الحاكم

وغير هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه ورواه الشيخان ૫૩૮

હઝરત જુબૈર બિન મુત્તમ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ

રિવાયત કરતે હોં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને ઝિક્ર કી મજલિસ (કે આખિર) મેં યે દુઆ પઢી

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

યે દુઆ ઉસ મજલિસે ઝિક્ર કે લિયે ઈસ તરહ હોગી જિસ તરહ (અહમ કાગઝાત પર) મુહર (છાપ, સ્ટેમ્પ) લગા દી જાતી હે યાની યે મજલિસ અલ્લાહ કે હાં કુબૂલ હો જાતી હે ઔર ઈસકા અજર વ સવાબ અલ્લાહ કે હાં મહફૂઝ હો જાતા હે ઔર અગર યે દુઆ ઔસી મજલિસ મેં પઢે જિસમેં બેકાર બાતેં હુઈ હોં તો યે દુઆ ઉસ મજલિસ કા કફફારા બન જાએગી. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۲۵۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَفْهِدَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَاةً فَقَالَ: أَفْسَيْنَهَا وَكَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا إِذَا رَجَعَتِ الْخَادِمُ تَقُولُ: مَا قَالُوا؟ تَقُولُ الْخَادِمُ: قَالُوا: بَارَكَ اللَّهُ فِيكُمْ تَقُولُ عَائِشَةُ: رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: وَفِيهِمْ بَارَكَ اللَّهُ تَرَدُّ عَلَيْهِمْ مِثْلَ مَا قَالُوا وَبَقِيَ أَجْرُنَا لَنَا. الوائل يَصِيبُ مِنَ الْكَلِمِ الطَّيِّبِ قَالَ السَّحْنِي: اسناده صحيح ۱۸۲

હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હોં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ એક બકરી હદયા (તોહફે) મેં આઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આઈશા ઈસે તકસીમ કરદો (બાંટ દો). જબ ખાદિમા (નોકરાની) લોગોં મેં ગોશત તકસીમ કરકે વાપસ આતી તો હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા પૂછતી: લોગોં ને કયા કહા? ખાદિમા કેહતી: લોગોં ને بَارَكَ اللَّهُ فِيكُمْ કહા યાની અલ્લાહ તઆલા તુમ્હેં બરકત દે. હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી اللَّهُ فِيهِمْ بَارَكَ યાની અલ્લાહ તઆલા ઉન્હેં બરકત દે. હમને ઉનકો વહી દુઆ દી જો ઉન્હોં ને હમેં દી (દુઆ દેને મેં હમ ઔર વો બરાબર હો ગએ) અબ ગોશત કી તકસીમ કા સવાબ હમારે લિયે બાકી

રેહ ગયા. (અલ્લાહિલુસ્સયિબ)

૨૫૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُؤْتِي بِأَوَّلِ الثَّمَرِ فَيَقُولُ: اللَّهُمَّ! بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَفِي ثَمَارِنَا، وَفِي مَدَنَانَا وَفِي صَاعِنَا بَرَكَهً مَعَ بَرَكَهٍ تُمْ يُغْطِيهِ أَصْفَرُ مَنْ يَحْضُرُهُ مِنَ الْوِلْدَانِ.

رواه مسلم: باب فضل المدينة. ૦૦૦૦. رقم: ૩૩૩૦

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે જબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં મૌસમ કા નયા ફલ પેશ કિયા જાતા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ યે દુઆ પઠાતે

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَفِي ثَمَارِنَا وَفِي مَدَنَانَا
وَفِي صَاعِنَا بَرَكَهً مَعَ بَرَكَهٍ

(અય અલ્લાહ! આપ હમારે શહર મદીના મેં, હમારે ફલોં મેં, હમારે મુદ્દ મેં ઔર હમારે સાઅ મેં ખૂબ બરકત અતા ફરમાઈયે). ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસ વકત જો બચ્ચે હાઝિર હોતે ઉનમેં સે સબસે છોટે બચ્ચે કો વો ફલ દે દિયા કરતે થે. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: મુદ્દ, નાપને કા છોટા પૈમાના હૈ જિસમેં તકરીબન એક કિલો કી મિકદાર આ જાતી હૈ. સાઅ નાપને કા બળા પૈમાના હૈ જિસમેં તકરીબન ચાર કિલો કી મિકદાર આ જાતી હૈ.

૨૫૨- عَنْ وَخْشِيِّ بْنِ حَرْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَصْحَابَ النَّبِيِّ ﷺ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا نَأْكُلُ وَلَا نَشْبَعُ، قَالَ: فَلَعَلَّكُمْ تَفْتَرِقُونَ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَاجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ يُبَارَكْ لَكُمْ فِيهِ. رواه أبو داود، باب في الاجتماع على الطعام، رقم: ૩૪૧૬

હઝરત વહશી બિન હર્બ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે ચંદ સહાબા ને અઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમ ખાના ખાતે હૈં મગર હમારા પેટ નહીં ભરતા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને પૂછા: શાયદ તુમ લોગ અલાહિદા અલાહિદા (અલગ

अलग) जाते हो? उन्होंने अर्ज किया: जो हां. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: तुम लोग जाना ओक जगह जमा होकर और अल्लाह तआला का नाम लेकर जाया करो, तुम्हारे जाने में बरकत होगी. (अबू दाउद)

२५८- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَكَلَ طَعَامًا ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: وَمَنْ لَيْسَ ثَوْبًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا الثَّوْبَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ. رواه أبو داود.

باب ما يقول إذا لیس ثوباً جدیداً، رقم: ६۰۲۳

इजरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जिसने जाना जाकर ये हुआ पण्डी

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ (तमाम तारीकें अल्लाह तआला के लिये हैं जिन्होंने मुझे ये जाना पिलाया और मेरी कोशिश और ताकत के बगैर मुझे ये नसीब फरमाया) तो उसके अगले पिछले गुनाह माफ हो जाते हैं.

और जिसने कपणा पहन कर ये हुआ पण्डी

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا الثَّوْبَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ (तमाम तारीकें अल्लाह तआला के लिये हैं जिन्होंने मुझे ये कपणा पहनाया और मेरी कोशिश और ताकत के बगैर मुझे ये नसीब फरमाया) तो उसके अगले पिछले गुनाह माफ हो जाते हैं. (अबू दाउद)

ईरशाद: अगले गुनाह माफ होने का मतलब ये है के आर्छन्दा (आगे, बाद में) अल्लाह तआला अपने उस बंदे की गुनाहों से लिहाजत फरमायेंगे. (अल्लुल-मजहूद)

२५९- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

يَقُولُ: مَنْ لَيْسَ ثَوْبًا جَدِيدًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أَوَارَى
بِهِ عَوْرَتِي وَاتَّجَمَلْتُ بِهِ فِي حَيَاتِي، ثُمَّ عَمَدَ إِلَى الثَّوْبِ الَّذِي أَخْلَقَ
فَتَصَدَّقَ بِهِ كَأَنَّ فِي كَنْفِ اللَّهِ وَفِي حِفْظِ اللَّهِ وَفِي سِتْرِ اللَّهِ حَيًّا وَ
مَيِّتًا. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، احاديث شتى من ابواب الدعوات، رقم:

۳۵۶۰

حضرت عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ نے فرمایا ہے
ہے کہ میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سے یہ نصیحت
فرمائی ہے کہ: جو شخص نیا کپڑا پہن کر یہ دعا پڑھے:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ كَسَانِیْ مَا اَوَارِیْ بِهِ عَوْرَتِیْ وَاتَّجَمَلْتُ بِهِ فِیْ حَیَاتِیْ

(تمام تارکے اللہ تعالیٰ کے لیے ہیں جنہوں نے مجھے کپڑے
پہنا دیے، ان کپڑوں سے میں اپنا ستر (مہر یا اورت کا وہ حصہ
جس پر پردہ واجب ہے، شرمگاہ) چھپاتا ہوں اور اپنی زندگی میں
ان سے زینت (سجاوٹ) حاصل کرتا ہوں) اگر پورے کپڑے کو سدا
کرتے تو زندگی میں اور مرنے کے بعد اللہ تعالیٰ کی عطا
اور امان میں رہے گا اور اس کے گناہوں پر اللہ تعالیٰ پردہ
ڈالے گا۔ (ترمذی)

۲۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ

الدَّيَكَةِ فَسَلُّوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهَقَ
الْحَمِيرِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا. رواه البخاری،

باب خير مال المسلم ..... رقم: ۳۳۰۳

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ نے روایت کرتے
ہے کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ہے:
جب تم دیک کی آواز سنانے لگو تو اللہ تعالیٰ سے اس کے فضل کا
سوا ل کرو کیونکہ وہ فرشتہ کو دیکھ کر آواز دے گی۔ اور جب تم
گدھے کی آواز سنانے لگو تو شیطان سے اللہ تعالیٰ کی پناہ مانگو
کیونکہ وہ شیطان کو دیکھ کر بولتا ہے۔ (بخاری)

੨੧੧- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا رَأَى الْهَلَالَ قَالَ: اَللّٰهُمَّ اِهْلُءْ عَلَيْنَا بِالْيَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ، رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللهُ. رواه الترمذى وقال: لهذا حديث حسن غريب، باب ما يقول عند

رؤية الهلال، الجامع الصحيح للترمذى، رقم: ੨੬੦੧

ਭਰਤ ਤਦਾ ਬਿਨ ਉਬੈਦੁਲਾਹੁ ਰਦਿਯੁਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨੁ
ਰਿਵਾਯਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਜਬ ਨਬਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ
ਨਯਾ ਘਾਂਢ ਫੇਮਤੇ ਤੋ ਯੇ ਦੁਆ ਪਯੁਭਤੇ:

اَللّٰهُمَّ اِهْلُءْ عَلَيْنَا بِالْيَمْنِ وَالْاِيْمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ، رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللهُ
(ਅਯ ਅਲਾਹੁ! ਯੇ ਘਾਂਢ ਭਮਾਰੇ ਉਪਰ ਭਰਕਤ, ਈਮਾਨ, ਸਲਾਮਤੀ ਔਰ
ਈਸਲਾਮ ਕੇ ਸਾਥ ਨਿਕਾਲਿਯੇ. ਅਯ ਘਾਂਢ ਮੇਰਾ ਔਰ ਤੇਰਾ ਰਬ ਅਲਾਹੁ
ਤਆਲਾ ਹੈ). (ਤਿਰਮਿਜੀ)

੨੧੨- عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللهُ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ نَبِيَّ اللهِ ﷺ كَانَ إِذَا رَأَى الْهَلَالَ
قَالَ: هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ،
آمَنْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
ذَهَبَ بِشَهْرٍ كَذَا وَجَاءَ بِشَهْرٍ كَذَا. رواه ابوداؤد، باب ما يقول الرجل اذا
راى الهلال، رقم: ੦੦੧੨

ਭਰਤ ਕਤਾਦਾ ਰਹਮਤੁਲਾਹਿ ਅਲੈਹਿ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੈਂ: ਮੁਝੇ ਯੇ ਭਾਤ
ਪਹੁੰਘੀ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਜਬ ਨਯੇ ਘਾਂਢ ਕੋ
ਫੇਮਤੇ ਤੋ ਤੀਨ ਭਾਰ ਫ਼ਰਮਾਤੇ:

هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ،
(ਯੇ ਭੈਰ ਔਰ ਹਿਦਾਯਤ ਕਾ ਘਾਂਢ ਭੀ, ਯੇ ਭੈਰ ਔਰ ਹਿਦਾਯਤ ਕਾ ਘਾਂਢ ਭੀ, ਯੇ
ਭੈਰ ਔਰ ਹਿਦਾਯਤ ਕਾ ਘਾਂਢ ਭੀ, ਮੈਂ ਈਮਾਨ ਲਾਯਾ ਅਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਪਰ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਝੇ ਪੈਦਾ ਕੀਯਾ). ਫ਼ਿਰ ਫ਼ਰਮਾਤੇ:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي ذَهَبَ بِشَهْرٍ كَذَا وَجَاءَ بِشَهْرٍ كَذَا

(તમામ તારીફે અલ્લાહ તઆલા કે લિયે હૈં જિન્હોને ફુલાં મહીના ખત્મ કિયા ઓર ફુલાં મહીના શુરુ કિયા). (અબૂ દાઉદ)

۲۲۳- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، الْإِعْوَفِيُّ مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ، كَانِنًا مَا كَانَ مَا عَاشَ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث غريب، باب ما جاء ما يقول اذا رأى مبتلى، رقم: ۲۴۳۱

હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી મુસીબત-ઝદા (જિસ પર મુસીબત હો) કો દેખ કર વે દુઆ પળ લે:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا

તો ઈસ દુઆ કા પળને વાલા ઉસ પરેશાની સે ઝિંદગી ભર મહફૂઝ રહેગા ખ્વાહ વો પરેશાની કેસી હી હો.

(તરજુમા: સબ તારીફે અલ્લાહ તઆલા કે લિયે હૈં જિન્હોને મુઝે ઈસ હાલ સે બચાયા જિસમેં તુમહેં મુબ્તિલા કિયા ઓર ઉસને અપની બહુત સી મખ્લૂક (પૈદા કી હુઈ ચીઝો) પર મુઝે ફઝીલત દી). (તિરમિઝી)

ફાઈદા: હઝરત જઅફર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે યે અલ્ફાઝ અપને દિલ મેં કહે ઓર મુસીબત-ઝદા કો ન સુનાએ. (તિરમિઝી)

۲۲۴- عَنْ حَدِيثِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ: اَللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَى وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ. رواه البخاري، باب وضع اليد تحت الخد اليمنى، رقم: ۶۳۱۴

હઝરત હુઝેફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम जब रात को अपने बिस्तर पर बैठते तो अपना हाथ अपने रुप्सार (गाल) के नीचे रખते फिर ये हुआ पण्डते: **اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيُ** (अय अल्लाह मैं

आपका नाम लेकर मरता हूँ यानी सोता हूँ और ज़िंदा होता हूँ यानी जागता हूँ) और जब बेदर छोते (जागते) तो ये हुआ पण्डते

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

(तमाम तारीफें अल्लाह तआला के लिये हैं जिंसने हमें मार कर ज़िंदगी बख्शी और हमको उन्ही की तरफ़ कब्रों से उठ कर जाना है). (बुखारी)

२५- **عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:**

إِذَا آتَيْتَ مَضْجِعَكَ قَرُوءًا وَضُوءًا لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى

شِقِّكَ الْيَمَنِ وَقُلْ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي

إِلَيْكَ، وَالْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا

مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

قَالَ: فَإِنْ مِتُّ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَقُولُ قَالَ الْبَرَاءُ:

فَقُلْتُ أَسْتَذْكِرُهُنَّ، فَقُلْتُ: وَبِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، قَالَ: لَا، وَ

نَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ . رواه أبو داود، باب ما يقول عند النوم رقم: ५०६० و زاد

مسلم وإنْ أَصْبَحْتَ أَصَبْتَ خَيْرًا، باب الدعاء عند النوم، رقم: १८८०

उमरत बराअ बिन आज़िब रदियल्लाहु तआला अन्हुमा इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझसे ईरशाद इरमाया: जब तुम (सोने के लिये) बिस्तर पर आने का ईरादा करो तो पुजूकरो, फिर दाई (सीधी) करवट पर बैठ कर ये हुआ पण्डो:

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَالْجَأْتُ

ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا

إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

(તરજુમા: અય અલ્લાહ! મેંને અપની જાન આપકે સુપુર્દ (હવાલે) કરદી
 ઔર અપના મામલા આપકે હવાલે કર દિયા ઔર આપસે ડરતે હુવે
 ઔર આપ હી કી તરફ રગબત (શૌક) કરતે હુવે મેંને આપકા સહારા
 લિયા. આપકી ઝાત કે અલાવા કોઈ પનાહ કી જગહ ઔર નજાત કી
 જગહ નહીં હે. ઔર જો કિતાબ આપને ઉતારી હે ઉસ પર મેં ઈમાન લે
 આયા ઔર જો નબી આપને ભેજા હે ઉસ પર ભી મેં ઈમાન લે આયા).
 રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત બરાઅ રદિયલ્લાહુ
 તઆલા અન્હુ સે ફરમાયા: (અગર ઈસ દુઆ કો પઢ કર સો જાઓ)
 ફિર રાત તુમહારી મૌત આ જાએ તો તુમહારી મૌત ઈસ્લામ પર હોગી
 ઔર અગર સુબહ ઉઠોગે તો તુમહે બળી ખેર મિલેગી ઔર ઈસ દુઆ કે
 બાદ કોઈ ઔર ખાત ન કરો (બલકે સો જાઓ). હઝરત બરાઅ
 રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મેં નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ
 અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને હી ઈસ દુઆ કો યાદ કરને લગા તો મેંને

(આખરી જુમલા મે) **وَنَبِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتُ** કી જગહ

કહા, આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
 વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નહીં (બલકે) **وَنَبِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتُ**
 કહો. (અબૂ દાઉદ)

૨૧૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا أَوَى
 أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا
 خَلَفَهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتَ جَنِّي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ
 أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ
 عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. رواه البخاري، كتاب الدعوات، رقم: ૨૧૧૦

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે
 નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ
 તુમમેં સે કોઈ અપને બિસ્તર પર આએ તો બિસ્તર કો અપને તહબંદ કે
 કિનારે સે તીન મરતબા ઝાબ લે કયૂંકે ઉસે માલૂમ નહીં કે ઉસકે બિસ્તર
 પર ઉસકી ગૈર મૌજૂદગી મેં કયા ચીઝ આ ગઈ હો, યાની મુમકિન હે કે

उसकी गैर मौजूदगी में बिस्तर के अंदर कोई जलरीला जानवर छुप गया हो. फिर कहे:

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِينِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي
فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

(तरजुमा: अय मेरे रब! मैंने आपका नाम लेकर अपना पेड़लू बिस्तर पर रक्खा है और आपके नाम से उसको उठाऊँगा, अगर आप सोने की छालत में मेरी इश को कब्ज करवें (निकाल लें) तो इस पर रहम इरमा दीजियेगा और अगर आप इसे जिंदा रखें तो इसकी इसी तरह छिजात कीजिये जिस तरह आप अपने नेक बंधों की छिजात इरमाते हैं). (बुखारी)

۲۶۷- عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْقُدَ وَضَعَ يَدَهُ الَّتِي تَحْتَ خَدِّهِ، ثُمَّ يَقُولُ:
اللَّهُمَّ اقْنِي عَذَابِي يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. رواه أبو داود، باب

ما يقول عند النوم، رقم: ५०६०

उत्तरत इइसा रदियल्लाहु तआला अन्हा जो के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की अउलिया मुहतरमा (बीवी) हैं, इरमाती हैं: जब रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम सोने का इरादा इरमाते तो अपना दायां (सीधा) हाथ अपने दाएं रुप्सार (गाल) के नीचे रखते और तीन भरतबा ये दुआ पण्डते:

اللَّهُمَّ اقْنِي عَذَابِي يَوْمَ تَبْعُثُ عِبَادَكَ

(अय अल्लाह! मुझे अपने अजाब से उस दिन बचाईये जिस दिन आप अपने बंधों को कब्रों से उठावेंगे). (अबू दाउद)

۲۶۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُلْنَا بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَدَ لَمْ

يَضْرِبُ الشَّيْطَانَ أَلْبَدًا. رواه البخاري، باب ما يقول إذا أتى أمله، رقم: ٥١٦٥.

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ કોઈ અપની બીવી કે પાસ આએ ઔર યે દુઆ પઢે:

بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا

ફિર ઉસ વક્ત કી હમબિસ્તરી સે અગર ઉનકે યહાં બચ્ચા પૈદા હુવા તો ઉસે શૈતાન કભી નુકસાન ન પહુંચા સકેગા. યાની શૈતાન ઉસ બચ્ચે કો ગુમરાહ કરને મેં કામચાબ ન હો સકેગા. (તરજુમા: અલ્લાહ તઆલા કે નામ સે યે કામ કરતા હું, અય અલ્લાહ! મુજે શૈતાન સે બચાઈયે ઔર જો ઔલાદ આપ હમકો અતા ફરમાયેં ઉનકો ભી શૈતાન સે બચાઈયે). (બુખારી)

۳۲۹- عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا فَرَعَ أَحَدُكُمْ فِي النَّوْمِ فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُونَ فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ قَالَ: فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو يُعَلِّمُهَا مَنْ يَلْعَقُ مِنْ وَلَدِهِ، وَمَنْ لَمْ يَلْعَقْ مِنْهُمْ كَتَبَهَا فِي صَكِّ لَمْ يَلْعَقْهَا فِي عَقْبِهِ. رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن غريب، باب دعاء الفزع في النوم.

رقم: ۳۵۲۸

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમમેં સે કોઈ શખ્સ સોતે હુવે ઘબરા જાએ તો યે કલિમાત કહે:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُونَ

(મેં અલ્લાહ તઆલા કે મુકમ્મલ, હર ઓળ ઔર કમી સે પાક કુઆની કલિમાત કે ઝરિયે ઉસકે ગુસ્સા સે, ઉસકે અઝાબ સે, ઉસકે બંદોં કી

بُراہ سے، شَیطانوں کے دُشمنوں سے اور اِس بات سے کہ شَیطان میرے پاس آئے، پناہ مانگتا ہوں) تو وہ جِواب اِسکو کوئی نِکسان نہی پُڑھایا۔ اُتار ت اُجڑا اُٹھ بیٹا اُمّ رَہی اُٹھ ت اُٹھا اُنھما (اپنے اُٹھان کی) اُٹھاہ میں جو اُٹا سَمجھا دے اُٹے اُنکو یہ دُعا سِجائے اے اور ناسَمجھ اُٹھوں کے دِیے یہ دُعا کا اُٹا پَر لِکھ کر اُنکے اُٹے میں اُٹا دے اے۔ (تِرمِذی)

۲۷۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يُجِبُّهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيَحْذَرْ بِمَا رَأَى، وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَصُرُّهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب صحيح، باب ما يقول إذا رأى رؤيا يكرهها، رقم: ۳۴۵۳

اُتار ت اُجڑا اُٹھ بیٹا اُمّ رَہی اُٹھ ت اُٹھا اُنھما فرماتے ہیں کہ اُنھوں نے نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم کو یہ اُٹھا دے فرماتے ہوئے سنا: جب تُو میں سے کوئی شَیخ اُٹھ جِواب دے تو وہ اُٹھا ت اُٹھا کی تَرکے سے اُٹے دِیاجا اُس پَر اُٹھا ت اُٹھا کی تَاریف کرے اور اُسے اُٹھا کرے۔ اور اُٹھ بُرا جِواب دے تو یہ شَیطان کی تَرکے سے اُٹے، اُسے اُٹھ دے اُس جِواب کے شَر (بُراہ) سے اُٹھا ت اُٹھا کی پناہ مانگے اور کِسی کے سَامنے اُسے اُٹھا نہ کرے تو بُرا جِواب اُسے نِکسان نہ دے گا۔

اُٹھا: اُٹھا ت اُٹھا کی پناہ مانگنے کے دِیے “اُٹھا بیٹھا اُٹھ بیٹا اُٹھا” کہے (میں اُس جِواب کی بُراہ سے اُٹھا ت اُٹھا کی پناہ دے گا)۔ (تِرمِذی)

۲۷۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْهَ جَنِّ يَسْتَقِظُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَیَتَعَوَّذُ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَصُرُّهُ. رواه البخاری، باب النفث فی الرقعة، رقم: ۵۷۱۷

उजरत अबू कतादा रदियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के मैंने नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को धरशाह फरमाते हुवे सुना: अच्छा ज्वाब अल्लाह तआला की तरफसे है और भुरा ज्वाब (जिसमें धमराहट हो) शैतान की तरफसे है. जब तुममें से कोई ज्वाब में नापसंदीदा चीज देखे तो जिस वक्त उठे (अपनी भाई (उदती) तरफ) तीन मरतबा धुतकारे और उस ज्वाब की भुराई से अल्लाह तआला की पनाह मांगे तो वो ज्वाब उस शप्स को नुकसान न पहुंचायेगा. (बुधारी)

۲۷۲- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ، ابْتَدَرَهُ مَلَكٌ وَشَيْطَانٌ، يَقُولُ الشَّيْطَانُ: إِيْحِم بِشْرًا، وَيَقُولُ الْمَلَكُ: إِيْحِم بِخَيْرٍ، فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهُ ذَهَبَ الشَّيْطَانُ وَبَاتَ الْمَلَكُ يَكْلُوهُ، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ ابْتَدَرَهُ مَلَكٌ وَشَيْطَانٌ، يَقُولُ الشَّيْطَانُ: الْفَحْ بِشْرًا وَيَقُولُ الْمَلَكُ: الْفَحْ بِخَيْرٍ فَإِنْ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ إِلَيَّ نَفْسِي بَعْدَ مَوْتِهَا وَلَمْ يُمِتِّهَا فِي مَنَامِهَا، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُمِيتُكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُّفٌ رَحِيمٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخَيِّ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، فَإِنْ خَرَمِنْ دَابَّةٍ مَاتَ شَهِيدًا، وَإِنْ قَامَ فَصَلَّى صَلَّى فِي الْقَضَائِلِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ٥٤٨/١

उजरत ज़ाबिर रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: जब तुममें से कोई अपने बिस्तर पर सोने के लिये आता है तो कौरन अक इरिशता और अक शैतान उसके पास आते हैं. शैतान केहता है के अपने भेदारी (सोकर उठने) के वक्त को भुराई पर ज़तम कर और इरिशता केहता है: उसे भलवाई पर ज़तम कर. अगर वो अल्लाह तआला का गिक करके सोया है तो शैतान उसके पास से यला ज़ता है और रात भर अक इरिशता उसकी डिफ़ाजत करता है. फिर जब वो भेदार होता है तो अक इरिशता और शैतान कौरन उसके पास आते हैं. शैतान उससे केहता है:

اپنی بے داری کو بُرا بھلا سے سُور کر، اور اِرشاد کھاتا ہے: بے داری سے سُور کر۔ کِر اِگر وہ یہ دُعا پڑھ لےتا ہے:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَدَّ اِلَيَّ نَفْسِيْ بَعْدَ مَوْتِهَا وَلَمْ يُمْتِهَا فِيْ مَنَامِهَا،
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يُمَسِّكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَيَّ الْاَرْضَ اِلَّا بِاِذْنِهِ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَكَرُّؤٌ وَفٍ رَّحِيْمٌ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتٰى
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

اُسکے باَد اِگر وہ کِسی جانور سے گِیر کر مر جائے (یا کِسی اُور
بجائے سے اُسکی مَوت وا کُے اُجائے) تو یہ شَهادت کی مَوت مرا۔ اُور
اِگر کِیڈا رُخا اُور اُجے اُکُور نِمااں پڑھی تو اُسے اُس نِمااں پر
اُجے دُجے مِلا تے ہُے۔ (تَرْجُما: تِماام تِاریکے اَدلّا اُتِالا کُے لِیے
ہُے کِیڈوے مِری جان مُکُکے واپس لُؤا دِی اُور مُکُے سِوے کی اُلا ت
مے مَوت ن دِی۔ تِماام تِاریکے اَدلّا اُتِالا کُے لِیے ہُے کِیڈوے
اُسا سِماان کو اُپنی اُجائت کُے اُگِیر اُمِیْن پر گِیرنے سے رُکا اُوا
ہے۔ یکی نِا اَدلّا اُتِالا اُوگِوے پر اُجی شَکُکُت کرنے وِالے،
مُکُربانی اُرمانے وِالے ہُے۔ تِماام تِاریکے اَدلّا اُتِالا کُے لِیے ہُے
اُو مُدُوے کو کِیڈا کرتے ہُے اُور وہ اُر اُیّاں پر کُدرت رُبات ہُے)۔
(مُستَدَرک اُکُکِیْم)

۲۷۳- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لَا بِي:
يَا حُصَيْنُ! كَمْ تَعْبُدُ الْيَوْمَ الْهَآ؟ قَالَ أَبِي: سَبْعَةً: سَبْعَةً فِي الْأَرْضِ، وَ
وَاحِدًا فِي السَّمَاءِ، قَالَ: فَأَيُّهُمْ تَعْبُدُ لِرُغْبَتِكَ وَرَهْبَتِكَ؟ قَالَ: الَّذِي
فِي السَّمَاءِ، قَالَ: يَا حُصَيْنُ! أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَسْلَمْتَ عَلَمَتَكَ كَلِمَتَيْنِ
تَنْقَعَانِكَ، قَالَ: فَلَمَّا أَسْلَمَ حُصَيْنٌ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اَعْلَمْنِي
الْكَلِمَتَيْنِ اللَّتَيْنِ وَعَدْتَنِي، فَقَالَ: قُلْ: اَللّٰهُمَّ اَلْهِنِّي رُشْدِي، وَ
اَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ - رواه الترمذی - وقال: هذا حديث حسن غريب، باب

उजरत एभरान बिन हुसैन रहियल्लाहु अन्हुमा से रिवायत हे के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मेरे वालिद (बाप) से पूछा: तुम कितने मअबूहों की एबादत करते हो? मेरे वालिद ने जवाब दिया: सात मअबूहों की एबादत करता हूँ, ५ जमीन में हैं और ओक आसमान में है. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद फरमाया: तुम उम्मीद व भौक की डालत में किसको पुकारते हो? उन्होंने अर्ज किया: उस मअबूह को जो आसमान में है. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद फरमाया: हुसैन! अगर तुम एस्लाम ले आओ तो मैं तुम्हें दो कलिमे सिप्पाओंगा जो तुमको झँझटा देंगे. जब उजरत हुसैन रहियल्लाहु तआला अन्हु मुसलमान हो गये तो उन्होंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! आप मुझे वो दो कलिमे सिप्पाईये जिनका आपने मुझसे वादा किया था. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद फरमाया: कडो

اللَّهُمَّ اَلْهِنِّي رُسُودِيْ وَاعْدِنِيْ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ

(अय अल्लाह! मेरी ललाई मेरे हिल में डाल दीजिये और मुझे मेरे नफ्स के शर (बुराई) से बचा लीजिये). (तिरमिज़ी)

۲۷۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَدْعُوَ بِهَذِهِ الدُّعَاءِ: اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ اَوْ عَمَلٍ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ اَوْ عَمَلٍ وَ اَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ عَنْكَ وَ رَسُوْلَكَ مُحَمَّدًا ﷺ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ بِكَ عَنْهُ عَنْكَ وَ رَسُوْلَكَ مُحَمَّدًا ﷺ وَ اَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ لِيْ مِنْ اَمْرِ اَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رُشْدًا.

رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يعرجاه وإفقاه النعمی ۵۲۲/۱

उजरत आर्शशा रहियल्लाहु तआला अन्हा फरमाती हैं के

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે ફરમાયા કે તુમ ઈન અલ્ફાઝ સે દુઆ ક્રિયા કરો:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهٖ وَآجِلِهٖ
مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ اَعْلَمْ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهٖ
وَآجِلِهٖ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ اَعْلَمْ وَ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَ مَا قَرَّبَ اِلَيْهَا
مِنْ قَوْلٍ اَوْ عَمَلٍ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَ مَا قَرَّبَ اِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ اَوْ
عَمَلٍ وَ اَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَاَلَكَ عَبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ بِكَ عَنْهُ عَبْدُكَ وَ رَسُوْلُكَ
مُحَمَّدٌ صَلَّى وَ اَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ لِيْ مِنْ اَمْرِ اَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رَشَدًا.

(તરજુમા: અય અલ્લાહ મૈં હર કિસ્મ કી ભલાઈ જલ્દ મિલને વાલી
ઔર દેર મૈં મિલને વાલી, જો મૈં જાનતા હૂં ઔર જો મૈં નહીં જાનતા ઉન
તમામ કી આપસે તલબ કરતા (માંગતા) હૂં, ઔર મૈં હર કિસ્મ કે શર
જલ્દ યા દેર મૈં આને વાલા હો જો મૈં જાનતા હૂં ઔર જો મૈં નહીં જાનતા
ઉન તમામ સે આપકી પનાહ માંગતા હૂં. મૈં આપસે જન્નત કા ઔર હર
ઉસ કૌલ યા અમલ (કેહને યા કરને) કા સવાલ કરતા હૂં જો જન્નત સે
કરીબ કરદે. ઔર મૈં આપસે જહન્નમ સે ઔર હર ઉસ કૌલ યા અમલ
સે પનાહ માંગતા હૂં જો જહન્નમ સે કરીબ કરદે. મૈં આપસે ઉન તમામ
ભલાઈયોં કા સવાલ કરતા હૂં જિસકા આપકે બંદે ઔર રસૂલ મુહમ્મદ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સવાલ ક્રિયા ઔર મૈં આપસે હર ઉસ
શર (બુરાઈ) સે પનાહ માંગતા હૂં જિસસે આપકે બંદે ઔર રસૂલ
મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને પનાહ માંગી. ઔર મૈં આપસે
દરખ્વાસ્ત કરતા હૂં કે જો કુછ આપ મેરે હક મૈં ફેરલા ફરમાઓં ઉસકે
અંજામ કી મેર લિયે બેહતર ફરમાઓં). (મુસ્તદરક હાકિમ)

૨૮૦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى إِذَا رَأَى
مَاجِبًا قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ، وَإِذَا رَأَى
مَا يَكْرَهُ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ. رواه ابن ماجه، باب فضل

الحامدين، رقم: २८०३

उजरत आर्धशा रहियल्लाहु तआला अच्छा रिवायत करती हैं
के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम जब किसी पसंदीदा चीज
को देखते तो फरमाते:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

(तमाम तारीफें अल्लाह तआला के लिये हैं जिनके फल से तमाम नेक
काम अंजाम पाते हैं). और जब किसी नागवार (नापसंदीदा) चीज को
देखते तो फरमाते:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ (तमाम तारीफें हर

हाल में अल्लाह तआला ही के लिये हैं). (छोने भाजा)

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

ઈકરામે મુસ્લિમ

અલ્લાહ તઆલા કે બંદોં સે મુતઅલ્લિક અલ્લાહ તઆલા કે અવામિર (હુકમોં) કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે તરીકા કી પાબંદી કે સાથ પૂરા કરના ઔર ઇસમેં મુસલમાનોં કી નૌઈયત (કિસ્મ) કા લિહાઝ કરના

મુસલમાન કા મકામ (મરતબા)

આયાતે કુઆનિયા

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ﴾ [البقرة: ۱۷۷]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઔર એક મુસલમાન ગુલામ, મુશરિક (અલ્લાહ કી ઝાત વ સિકાત મેં કિસી કો શરીક કરને વાલા) આઝાદ મર્દ સે કહી બેહતર હે ખ્વાહ વો મુશરિક મર્દ તુમકો કિતના હી બલા કયૂં ન માલૂમ હોતા હો. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِن مِّنْ كَافٍ مِّنْكُمْ إِلَّا ظَنًّا أَنَّهُ يَفْعَلُ﴾ [النساء: ۷۷]

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ [النساء: ۷۷]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: કયા એક એસા શખ્સ જો મુદ્દા થા હમને ઉસકો ઝિંદગી બખ્શી ઔર હમને ઉસકો એક એસા નૂર અતા કિયા જિસકો લિયે હુવે વો લોગોં મેં ચલતા ફિરતા હે, બલા કયા યે શખ્સ ઉસ શખ્સ કે બરાબર હો સકતા હે જો મુખ્તાલિક તારીકિયોં (અંધેરિયોં) મેં પળા હુવા હો ઔર ઉન તારીકિયોં સે નિકલ ન સકતા હો (યાની કયા

મુસલમાન, કાફિર કે બરાબર હો સકતા હૈ). (સૂરએ અન્આમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَسْتَوُونَ﴾

[السجدة: ١٨]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: જો શખ્સ મોમિન હો કયા વો ઉસ શખ્સ જૈસા હો જાએગા જો બે-હુકમ (યાની કાફિર) હો (નહી) વો આપસમેં બરાબર નહીં હો સકતે. (સૂરએ સજદહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَكُمْ أَوْزَانُ الْكِتَابِ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ [فاطر: ٣٢]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ફિર યે કિતાબ હમને ઉન લોગોં કે હાથોં મેં પહુંચાઈ જિનકો હમને અપને (તમામ દુનિયા જહાન કે) બંદોં મેં સે (બએતિબાર ઈમાન કે) પસંદ ફરમાયા (મુરાદ ઈસસે અહલે ઈસ્લામ (મુસલમાન) હૈં જો ઈસ હૈસિયતે ઈમાનસે તમામ દુન્યાવાલોં મેં મકબૂલ ઈન્દલ્લાહ (અલ્લાહ કે નઝદીક મકબૂલ) હૈં). (સૂરએ ફાતિર)

અહાદીસે નબવિયા

1- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نَتْرِكَ النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ. رواه مسلم في أول صحيحه

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે હમેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈસ બાત કા હુકમ ફરમાયા કે હમ, લોગોં કે સાથ ઉન્કે મરાતિબ (રુતબોં) કા લિહાઝ કરકે બરતાઓ કિયા કરે. (મુકદ્દમા સહીહ મુસ્લિમ)

2- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْكُفَّةِ فَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَا أَطْيَبُكَ وَأَطْيَبَ رِيحُكَ، وَأَعْظَمَ حُرْمَتِكَ، وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمُ حُرْمَةً مِنْكَ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَكَ حَرَامًا، وَحَرَّمَ مِنَ الْمُؤْمِنِ مَالَهُ وَدَمَهُ وَعِرْضَهُ، وَأَنْ أَظُنَّ بِدُظُنَّا سَمِيًّا. رواه الطبراني في الكبير

فيه: المحسن من أبي جعفر وهو ضعيف وقد وثق، صحيح الزوائد ٣/ ٢٣٠

उजरत धुन्ने अब्बास रहियल्लाहु अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने कअबा को टोप कर (तअक्कुब से) ईरशाह फरमाया: “ला ईला-ह ईल्लल्लाह” (अय कअबा!) तू किस कदर पाकीजा है, तेरी ખુશ्बू किस कदर उमड़ा है और तू कितना ज़ियादा काबिले अहतिराम है, (लेकिन) मोमिन की ईज्जत व अहतिराम तुझसे ज़ियादा है. अल्लाह ने तुझको काबिले अहतिराम बनाया है और (ईसी तरह) मोमिन के माल, भूत और ईज्जत को भी काबिले अहतिराम बनाया है और (ईसी अहतिराम की वजह से) ईस बात को भी इराम करार दिया है के हम मोमिन के बारे में ज़रा भी बहगुमानी (बुरा बयाल) करें. (तबरानी, मजमूअ-अवाईद)

۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَدْخُلُ فُقَرَاءُ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَغْنِيَائِهِمْ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب ما جاء أن فقراء المهاجرين ۰۰۰۰، رقم: ۲۳۵۵

उजरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रहियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मुसलमान हुकरा (गरीब), मुसलमान मालदारों से यालीस साल पेहले जन्नत में दाखिल होंगे. (तिरमिज़ी)

۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَدْخُلُ الْفُقَرَاءُ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ بِخَمْسِينَ مِائَةً عَامًا، نِصْفَ يَوْمٍ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء أن فقراء المهاجرين ۰۰۰۰، رقم: ۲۳۵۳

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: हुकरा, मालदारों से आधे दिन पेहले जन्नत में दाखिल होंगे और ईस आधे दिन की मिकदार ५०० बरस होगी. (तिरमिज़ी)

झाईदा: पिछली उद्दीस में गरीब का अमीर से यालीस साल पेहले जन्नत में दाखिल होने का जिक्र है ये ईस सूरात में है के अमीर और गरीब दोनों में माल की रज्जत (शौक, तमन्ना) हो. ईस उद्दीस में

૫૦૦ સાલ પેહલે જન્મત મેં જાને કા ઝિક હૈ, યે ઉસ વક્ત હૈ જબકે ગરીબ મેં માલ કી રખત ન હો ઓર માલદાર મેં માલ કી રખત હો. (જામિઉલ ઉસૂલ લિઈબને અસીર)

۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: تَجْتَمِعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِقَالَ: آيُنَ فَقَرَاءُ هَذِهِ الْأُمَةِ وَمَسَاكِينُهَا؟ قَالَ: يَقُومُونَ، فَيَقَالَ لَهُمْ: مَاذَا عَمِلْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: رَبَّنَا ابْتَلَيْتَنَا فَبَصَرْنَا، وَأَنْتَ الْأَمْوَالِ وَالسُّلْطَانِ غَيْرَنَا، فَيَقُولُ اللَّهُ: صَدَقْتُمْ، قَالَ: فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ قَبْلَ النَّاسِ، وَيَتَقَى جِذَّةُ الْجَنَابِ عَلَى ذَوِي الْأَمْوَالِ وَالسُّلْطَانِ.

(الحديث) رواه ابن حبان (وإسناده حسن) ۴۳۶/۱۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન જબ તુમ લોગ જમા હોગે તો ઉસ વક્ત એલાન ક્રિયા જાએગા: ઈસ ઉમ્મત કે કુકરા વ મસાકીન (ગરીબ લોગ) કહાં હેં? (ઈસ એલાન પર) વો ખજે હો જાએંગે. ઉનસે પૂછા જાએગા: તુમને કયા આમાલ ક્રિયે થે? વો કહેંગે: હમારે રબ! આપને હમારા ઈમ્તિહાન લિયા હમને સબ્ર ક્રિયા. આપને હમારે અલાવા દૂસરે લોગોં કો માલ ઓર હુકમિરાની (હુકૂમત) દી. અલ્લાહ તઆલા ફરમાએગા: તુમ સથ કેહતે હો. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યુનાંયે વો લોગ જન્મત મેં આમ લોગોં સે પેહલે દાખિલ હો જાએંગે ઓર હિસાબ વ કિતાબ કી સપ્તી માલદારોં ઓર હુકમિરાનોં કે લિયે રેહ જાએગી. (ઈબને હબ્બાન)

۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: هَلْ تَذَرُونَ مَنْ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ، قَالَ: أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ الْفُقَرَاءُ الْمُهَاجِرُونَ الَّذِينَ يَسُدُّ بِهَمِّ الثُّغُورِ، وَتَتَقَى بِهِمُ الْمَكَارِهِ، وَيَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَتُهُ فِي صَدْرِهِ لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً، فَيَقُولُ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ مَلَائِكَتِهِ: إِتْرَهُمْ

لَحْيُوهُمْ، لَيَقُولَنَّ الْمَلَائِكَةُ: رَبَّنَا نَحْنُ سُكَّانُ سَمَوَاتِكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ، أَلَمْ نُرْنَا أَنْ نَأْتِيَ هَؤُلَاءَ، فَتَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ؟ قَالَ: إِنَّهُمْ كَانُوا عِبَادًا يَعْذِرُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا، وَتَسْذِبُهُمُ الْقُرُورُ، وَتَقْتُلِي بِهِمُ الْمَكَارَهُ، وَيَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَتُهُ فِي صَدْرِهِ لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا قَضَاءً، قَالَ: فَتَأْتِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ ذَلِكَ، فَيَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ: سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا

صَبَرْتُمْ لِعِزِّ عَفْيِ الدَّارِ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ٤٢٨/١٦

ਭਰਤ ਅਭੁਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਰਵਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਭੁਮਾ
ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਵਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸ਼ਾਦ
ਫਰਮਾਯਾ: ਕਯਾ ਤੁਮ ਜਾਨਦੇ ਹੋ ਕੇ ਅਵਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਮਾਯੂਕ ਮੇਂ ਕੌਨ
ਸਭਸੇ ਪੇਹਲੇ ਜੰਨਤ ਮੇਂ ਦਾਖਿਲ ਹੋਗਾ? ਸਭਾਯਾ ਰਵਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ
ਅਭੁਮ ਨੇ ਅਜ਼ ਕਿਆ: ਅਵਲਾਹ ਤਆਲਾ ਐਰ ਉਨਕੇ ਰਸੂਲ ਦੀ ਭਿਆਦਾ
ਜਾਨਦੇ ਹੈਂ. ਈਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਯਾ: ਸਭਸੇ ਪੇਹਲੇ ਜੋ ਲੋਗ ਜੰਨਤ ਮੇਂ ਦਾਖਿਲ
ਹੋਂਗੇ ਵੋ ਫੁਕਰਾਏ ਮੁਖਾਜ਼ਿਰੀਨ ਹੈਂ. ਜਿਨਕੇ ਝਰਿਯੇ ਸਰਹਦੌ (ਬਾਓਰ) ਦੀ
ਖਿਫਾਜ਼ਤ ਦੀ ਜਾਤੀ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਿਕਲ ਕਾਮੌ ਮੇਂ (ਉਨ੍ਹੇਂ ਆਗੇ ਰਖ ਕਰ) ਉਨਕੇ
ਝਰਿਯੇ ਸੇ ਭਯਾਓ ਕਿਆ ਜਾਤਾ ਹੈ, ਉਨਮੇਂ ਸੇ ਜਿਸਕੀ ਮੌਤ ਆਤੀ ਹੈ ਉਸਕੀ
ਛਾਜ਼ਤ (ਭਰਤ) ਉਸਕੇ ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਛੀ ਰੇਹ ਜਾਤੀ ਹੈ ਵੋ ਉਸੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਪਾਤਾ. ਅਵਲਾਹ ਤਆਲਾ (ਕਯਾਮਤ ਕੇ ਦਿਨ) ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੌ ਸੇ ਫ਼ਰਮਾਏਗਾ: ਉਨਕੇ
ਪਾਸ ਜਾਕਰ ਉਨ੍ਹੇਂ ਸਲਾਮ ਕਰੋ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ (ਤਅਜ਼ੁਯ ਸੇ) ਅਜ਼ ਕਰੇਂਗੇ: ਅਯ
ਛਮਾਰੇ ਰਖ! ਛਮ ਤੋ ਆਪਕੇ ਆਸਮਾਨੌ ਕੇ ਰੇਹਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਐਰ ਆਪਕੀ
ਭੇਲਤਰੀਨ ਮਾਯੂਕ ਹੈਂ (ਓਸਕੇ ਆਵਜ਼ੂਦ) ਆਪ ਛਮੇਂ ਛੁਕਮ ਫ਼ਰਮਾ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕੇ
ਛਮ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਜਾਕਰ ਉਨਕੀ ਸਲਾਮ ਕਰੇਂ (ਓਸਕੀ ਕਯਾ ਵਜ਼ਹ ਹੈ?)
ਅਵਲਾਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਏਂਗੇ: (ਓਸਕੀ ਵਜ਼ਹ ਧੇ ਹੈ ਕੇ) ਧੇ ਮੇਰੇ ਐਸੇ ਭੰਦੇ ਥੇ
ਜੋ ਮੇਰੀ ਈਭਾਦਤ ਕਰਦੇ ਥੇ, ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਕਿਸੀ ਕੀ ਸ਼ਰੀਕ ਨਹੀਂ ਠੇਹਰਾਦੇ ਥੇ,
ਓਨਕੇ ਝਰਿਯੇ ਸਰਹਦੌ ਦੀ ਖਿਫਾਜ਼ਤ ਦੀ ਜਾਤੀ ਥੀ, ਮੁਸ਼ਿਕਲ ਕਾਮੌ ਮੇਂ ਉਨ੍ਹੇਂ
(ਆਗੇ ਰਖ ਕਰ) ਓਨਕੇ ਝਰਿਯੇ ਸੇ ਭਯਾਓ ਛਾਸਿਲ ਕਿਆ ਜਾਤਾ ਥਾ ਐਰ
ਓਨਮੇਂ ਸੇ ਜਿਸਕੀ ਮੌਤ ਆਤੀ ਥੀ ਉਸਕੀ ਛਾਜ਼ਤ ਉਸਕੇ ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਛੀ ਰੇਹ
ਜਾਤੀ ਥੀ ਵੋ ਉਸੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਤਾ ਥਾ. ਯੁਨਾਂਧੇ ਉਸ ਵਕਤ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਉਨਕੇ
ਪਾਸ ਛਰ ਛਰਵਾਯੇ ਸੇ ਧੂੰ ਕੇਹਤੇ ਛੁਵੇ ਆਏਂਗੇ ਕੇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਸਾਥ ਕਰਨੇ ਦੀ ਵਜ਼ਹ

से तुम पर सलामती हो। इस जहान में तुम्हारा अंजाम कितना ही अच्छा है। (छोने छुआन)

٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيَأْتِيَنَّ أَنَا مِنْ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَوْرُهُمْ كَنُورِ الشَّمْسِ، قُلْنَا: مَنْ أَوْلَئِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: لِقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ تَتَّقَى بِهِمُ الْمَكَارَةَ يَمُوتُ أَحَدُهُمْ وَحَاجَّتُهُ فِي صَدْرِهِ يَخْشَرُونَ مِنْ أَفْكَارِ الْأَرْضِ. رواه أحمد ١٧٧/٢

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रहियल्लाहु तआला अन्दुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाद फरमाया: कयामत के दिन मेरी उम्मत के कुछ लोग आओगे, उनका नूर सूरज की रौशनी की तरह होगा। हमने अर्ज किया: अल्लाह के रसूल! वो कौन लोग होंगे? धरशाद फरमाया: ये छुकराये मुहाजिरीन होंगे जिनको मुश्किल कामों में आगे रण कर उनके जरिये से बन्याओ हासिल किया जाता था, उनमें से जिसको मौत आती थी उसकी छाजत उसके सीने में ही रेह जाती थी। उन्हें जमीन के मुप्तालिफ़ छिरसों से लाकर जमा किया जाओगा। (मुस्नदे अहमद)

٨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَخِنِي مِسْكِينًا، وَتَوَقَّعْنِي مِسْكِينًا، وَأَخْشَرْنِي لِي زُمْرَةَ الْمَسَاكِينِ. (الحديث) رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه و وافقه الذهبي ٣٢٢/٤

उजरत अबू सईद रहियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को धरशाद फरमाते हुवे सुना: या अल्लाह! मुझे मिसकीन (गरीब) बनाकर जिंदा रणिये, मिसकीनी की छाजत में दुनिया से उठाईये और मेरा छर मिसकीनों की जमाअत में फरमाईये। (मुस्नदरक हाकिम)

٩- عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ وَحَمَةَ اللَّهِ أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

شَكَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَاجَتَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اضْبِرْ أَبَا سَعِيدٍ، فَإِنَّ الْفَقْرَ إِلَيَّ مَنْ يُحِبُّنِي مِنْكُمْ أَسْرَعَ مِنْ السَّيْلِ مِنْ أَعْلَى الْوَادِي، وَمِنْ أَعْلَى الْجَبَلِ إِلَى أَسْفَلِهِ رواه احمد ورجال رجال الصحيح الا انه

شبه المرسل، مجمع الزوائد ۱۰/۴۸۶

حضرت سید بن ابی سید رضی اللہ عنہ نے کہا کہ میں نے رسول اللہ ﷺ کو اپنی حاجت سے شکایت کی، تو رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: سید بن ابی سید کو لے آؤ، کیونکہ میں تم میں سے مجھ کو سب سے زیادہ محبت کرنے والے کو سب سے جلدی (سب سے پہلے) دیکھوں گا، جیسے کہ پہاڑ سے نیچے کی طرف یا دریا سے نیچے کی طرف۔ (مسند احمد، مجملہ ۱۰/۴۸۶)

۱۰- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ - عَبْدًا حَمَاهُ الدُّنْيَا كَمَا يَظَلُّ أَحَدُكُمْ يَحْمِي سَقِيمَةَ الْمَاءِ .

رواه الطبرانی واسنادہ حسن، مجمع الزوائد ۱۰/۸۰۵

حضرت رافع بن خدیج رضی اللہ عنہ نے کہا کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اگر اللہ تعالیٰ کسی شخص کو اپنی دنیا کی طرح چاہے جیسے کہ ایک شخص اپنے بیمار کو چاہتا ہے۔ (معجم الطبرانی، حسن سند، مجمع الزوائد ۱۰/۸۰۵)

۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَحْبَبُ الْفُقَرَاءِ وَجَالِسُوهُمْ وَأَحَبُّ الْعَرَبِ مِنْ قَلْبِكَ وَلْتَرُدَّ عَنِ النَّاسِ مَا تَعْلَمُ مِنْ قَلْبِكَ .

رواه الحاكم وقال صحيح لا سند ووافقه النعمی ۴/۳۳۲

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ نے کہا کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: میں مسکینوں کو سب سے زیادہ پسند کرتا ہوں اور ان کے ساتھ بیٹھنا سب سے زیادہ پسند کرتا ہوں اور لوگوں سے جو بات چاہو اسے کہو۔ (حاکم، صحیح، لا سند، وافقہ النعمی ۴/۳۳۲)

मुहब्बत करो. और जो अब तुममें मौजूद हैं वो तुम्हें दूसरों पर तअन व तशनीअ करने (भला बुरा केडने) से रोक दें. (मुस्तदरक हाकिम)

۱۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: رَبُّ أَشَقَّ أَغْبَرِ ذِي طِمْرَيْنِ مُصَفِّحٍ عَنْ أَبْوَابِ النَّاسِ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بَرَّةَ. رواه الطبرانی في الاوسط وغيره: عبد الله بن موسى التميمي، وقد وثق، وبقيته رجاله رجال الصحيح، صحيح الزوائد ۱/ ۱۶۶

छठरत अनस रहियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये धरशाह फरमाते हुवे सुना: बहुत से परागंदा भाल, गर्द आलूह (धूल लगे हुवे), पुरानी यादरों वाले, लोगों के दरवाजों से उटाओ जाने वाले, अगर अल्लाह तआला (कि भरोसा) पर कसम भालें तो अल्लाह तआला उनकी कसम को उडूर पूरा फरमा दें. (तभरानी, मजमउज-जवाहद)

झाँटा: इस उदीस शरीफ का मकसद ये है के अल्लाह तआला के किसी भंदा को मैला कुयैला और परागंदा भाल देष कर अपने से कमतर न समजा जाओ कयुंके बहुत से इस डाल में रेडने वाले भी अल्लाह तआला के भास भंदों में से होते हैं, अल्लता वाजेड रडे के उदीस शरीफ का मकसद परागंदा भाली और मैला कुयैला रेडने की तरगीज देना नहीं है. (मआरिफुल-उदीस)

۱۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: مَرَّرَ جُلَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ جَالِسٍ: مَا رَأَيْتُكَ فِي هَذَا؟ فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِ النَّاسِ، هَذَا وَاللَّهِ حَرِيٌّ إِنْ خُطِبَ أَنْ يَنْكَحَ، وَإِنْ شَفَعَ أَنْ يُشَفَّعَ. قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ مَرَّرَ جُلَّ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا رَأَيْتُكَ فِي هَذَا؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذَا رَجُلٌ مِنْ فُقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ، هَذَا حَرِيٌّ إِنْ خُطِبَ أَنْ لَا يَنْكَحَ، وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ. قَالَ: لَا يُسْمَعُ لِقَوْلِهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَذَا خَيْرٌ مِنْ بِلَاءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا.

હજરત સહલ બિન સઅદ સાઈદી રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હેં કે એક શખ્સ રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને સે ગુઝરે તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપને પાસ બેઠે હુવે આદમી સે પૂછા: તુમ્હારી ઈસ શખ્સ કે બારે મેં કયા રાએ હેં? ઉન્હોંને અર્જ કિયા: મુઅઝ-ઝઝ (ઈઝઝતદાર) લોગોં મેં સે હે. અલ્લાહ તઆલા કી કસમ! ઈસ કાબિલ હે કે અગર કહીં નિકાહ કા પૈગામ દે તો કુબૂલ કિયા જાએ ઓર કિસી કી સિફારિશ કરે તો સિફારિશ કુબૂલ કી જાએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ યે સુન કર ખામોશ હો ગએ. ઉસકે બાદ એક ઓર સાહબ સામને સે ગુઝરે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉસ આદમી સે પૂછા: તુમ્હારી ઈસ શખ્સ કે બારે મેં કયા રાએ હેં? ઉસ આદમી ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! એક મુસલમાન ફકીર હે, અગર કહીં નિકાહ કા પૈગામ દે તો કુબૂલ ન કિયા જાએ, કિસી કી સિફારિશ કરે તો કુબૂલ ન કી જાએ ઓર અગર બાત કહે તો ઉસકી બાત ન સુની જાએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર પેહલે શખ્સ જૈસોં સે સારી દુનિયા ભર જાએ તો ભી ઉન સબસે યે શખ્સ બેહતર હે. (બુખારી)

۱۴- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَى سَعْدُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ لَهُ
فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هَلْ تَنْصُرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا
بِضَعْفَائِكُمْ؟ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بِإِسْنَادٍ مِنْ أَسْتَعَانَ بِالضَعْفَاءِ، ۰۰۰۰، رَقْم: ۲۸۹۶.

હજરત મુસ્અબ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ અનુ સે રિવાયત હે કે (ઉનકે વાલિદ) હજરત સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ કા ખયાલ થા કે ઉન્હેં ઉન સહાબા પર ફઝીલત હાસિલ હે જો ઉનસે (માલદારી ઓર બહાદુરી કી વજહ સે) કમ દર્જા કે હેં. (ઉનકે ખયાલ કી ઈસ્લાહ (સુધાર) કી ગરઝ સે) નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ્હારે કમઝોરોં ઓર બેકસોં હી કી ખરકત સે તુમ્હારી મદદ કી જાતી હે ઓર તુમ્હેં રોઝી દી જાતી હે. (બુખારી)

۱۵- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
إِنِّي نَبِيٌّ الضُّعْفَاءُ فَإِنَّهُمُ اقْرَءُوا قُرْآنًا وَتَنْصُرُوا بِضَعْفَائِكُمْ. رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَاب

فی الانتصار..... رقم: ۲۵۹۴

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: મુઝે કમઝોરોં મૈં તલાશ કિયા કરો ઈસલિયે કે તુમહારે કમઝોરોં કી વજહસે તુમ્હેં રોઝી મિલતી હૈં ઓર તુમહારી મદદ હોતી હૈં (અબૂ દાઉદ)

۱۲- عَنْ خَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بَرَّهٖ، وَأَهْلِ النَّارِ كُلُّ جَوَّاطٍ غَتَّلَ مُسْتَكْبِرٍ. رواه البخاري. باب قول الله تعالى وَأَنْتُمْ بِاللَّهِ

وَأَنْتُمْ بِاللَّهِ..... رقم: ۶۶۵۷

હજરત હારિસા બિન વહબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કયા મૈં તુમ્હેં ન બતાઊં કે જન્નતી કૌન હૈં? (ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ખુદ હી ઈરશાદ ફરમાયા) હર વો શખ્સ જો કમઝોર હો યાની મામલા ઓર બરતાઓ મૈં સખ્ત ન હો બલ્કે મુતવાઝેઅ (આજિઝી, મેહમાન નવાઝી કરનેવાલા) ઓર નર્મ તબીઅત હો, લોગ ભી ઉસે કમઝોર સમઝતે હોં (અલ્લાહ તઆલા કે સાથ ઉસકા તઅલ્લુક ઐસા હો કે) અગર વો કિસી બાત પર અલ્લાહ તઆલા કી કસમ ખાલે (કે ફુલાં બાત યૂં હોગી) તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકી કસમ (કી લાજ રખ કર ઉસકી બાત કો) ઝરૂર યૂરા કરદેં ઓર કયા મૈં તુમ્હેં ન બતાઊં દોઝખી કૌન હૈં? (ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ખુદ હી ઈરશાદ ફરમાયા) હર વો શખ્સ જો માલ જમા કરકે રખને વાલા બખીલ (કંજૂસ), સખ્ત મિઝાજ, મગઝર (ઘમંડી) હો. (બુખારી)

۱۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: عِنْدَ ذِكْرِ النَّارِ: أَهْلُ النَّارِ كُلُّ جَفْظَرٍ جَوَّاطٍ مُسْتَكْبِرٍ جَمَاعَ مَنَاعٍ وَأَهْلُ الْجَنَّةِ الضُّعَفَاءُ الْمَغْلُوبُونَ. رواه أحمد ورجال الصحيح، صحيح

الزوائد ۷/۲۲

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ

अनुभा इरभाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने होजभ के जिक के वक्त ईरशाह इरभाया: होजभी लोगो में उर सप्त तबीअत, इरबा (भोटा ताज) बहन ईतरा कर चलनेवाला, मुतकब्बिर (धमंडी), माल व होलत को भूब जमा करने वाला और (इर) उसको भूब रोक कर रभने वाला यानी साईल (मांगने वाले) को न देने वाला है. और जन्नती लोग वो हैं जो कमजोर हों यानी उनका रवय्या लोगो के साथ आजिजी का हो, वो दबाये जाते हों यानी लोग उन्हें कमजोर समज कर दबाते हों. (मुस्नदे अहमद, मजमूउज-जवाइद)

18- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ نَشَرُ اللَّهِ عَلَيْهِ كَفَّهُ وَأَذْخَلَهُ الْجَنَّةَ: رَفَقَ بِالضَّعِيفِ، وَالشَّفَقَةُ عَلَى الْوَالِدَيْنِ، وَالْإِحْسَانُ إِلَى الْمَمْلُوكِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

غريب، باب فيه اربعة احاديث، ०००، رقم: २६९६

उजरत ज़ाबिर रदियल्लाहु तआला अनुभा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरभाया: तीन भूबियां जिस शप्स में पाई जायें अल्लाह तआला (क्यामत के दिन) उसको अपनी रहमत के साथे में जगल अता इरभायेंगे और उसे जन्नत में दाखिल कर देंगे. कमजोरों से नर्म भरताओ करना, वालिदैन (मां बाप) से महेरबानी का मामला करना और गुलाम से अच्छा सुलूक करना. (तिरमिजी)

19- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يُؤْتَى بِالشَّهِيدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَنْصَبُ لِلْحِسَابِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمُتَصَدِّقِ فَيَنْصَبُ لِلْحِسَابِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِأَهْلِ الْبَلَاءِ فَلَا يَنْصَبُ لَهُمْ مِيزَانٌ، وَلَا يَنْصَبُ لَهُمْ دِيْوَانٌ، فَيَنْصَبُ عَلَيْهِمُ الْآخِرُ صَبًا حَتَّى إِنَّ أَهْلَ الْعَاقِبَةِ لَيَسْتَمْتُونَ فِي الْمَوَاقِفِ أَنَّ أَجْسَادَهُمْ قُرِضَتْ بِالْمَقَارِئِضِ مِنْ حُسْنِ ثَوَابِ اللَّهِ لَهُمْ. رواه الطبرانی في

الكبير، فيه: جماعة من الزبير وثقه احمد وصحفه الدارقطني، مجمع الزوائد ३/ २६

उजरत ईबने अब्बास रदियल्लाहु तआला अनुभा से

રિવાયત છે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન શહીદ કો લાયા જાએગા ઓર ઉસકો હિસાબ કિતાબ કે લિયે ખળા કર દિયા જાએગા. ફિર સદકા કરને વાલે કો લાયા જાએગા ઓર ઉસકો ભી હિસાબ કિતાબ કે લિયે ખળા કર દિયા જાએગા. ફિર ઉન લોગોં કો લાયા જાએગા જો દુનિયા મેં મુખ્તલિફ મુસીબતોં ઓર તકલીફોં મેં મુખ્તિલા રહે, ઉનકે લિયે ન મીઝાને અદલ કાઈમ હોગી ઓર ન ઉનકે લિયે કોઈ અદાલત લગાઈ જાએગી. ફિર ઉન પર અજર વ ઈન્આમ ઇતને બરસાએ જાએંગે કે વો લોગ જો દુનિયા મેં આફિયત સે રહે (ઉસ બેહતરીન અજર વ ઈન્આમ કો દેખ કર) તમન્ના કરને લગેંગે કે ઉનકે જિસ્મ (દુનિયા મેં) કેંચિયોં સે કાટ દિયે ગએ હોતે (ઓર ઇસ પર વો સબ્ર કરતે). (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۰- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ صَبَرَ فَلَهُ الصَّبْرُ وَمَنْ جَزِعَ فَلَهُ الْجَزَعُ. رواه احمد

ورجاله ثقات، مجمع الزوائد ۱۱/۳

હઝરત મહમૂદ બિન લખીદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ અલ્લાહ તઆલા લોગોં સે મુહબ્બત ફરમાતે હેં તો ઉનકો (મુસીબતોં મેં ડાલ કર) આઝમાતે હેં, ચુનાંચે જો સબ્ર કરતા હે ઉસકે લિયે સબ્ર (કા અજર) લિખ દિયા જાતા હે ઓર જો બે-સબરી કરતા હે તો ઉસકે લિયે બે-સબરી લિખ દી જાતી હે (ફિર વો રોતા પીટતા હી રેહતા હે). (મુસ્નદે અહમદ, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ الرَّجُلُ لِيَكُونَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ الْمَنْزِلَةُ لَمَا يَتْلُفُهَا بِعَمَلِهِ، فَمَا يَزَالُ اللَّهُ يَتْلِيهِ بِمَا يَكْرَهُ حَتَّى يَتْلُفَهَا. رواه ابو يعلى وفي رواية له يَكُونُ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ الْمَنْزِلَةُ الرَّفِيقَةُ.

ورجاله ثقات، مجمع الزوائد ۱۳/۳

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:

ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਧਰਮ ਅੱਧ ਦੇ ਲਿਖੇ ਅੱਧ ਭੁਲੰਦ ਦਰਜ ਮੁਕਰਰ ਹੋਣਾ ਹੈ (ਲੇਕਿਨ) ਜੇ ਅਪਣੇ ਅਮਲ ਦੇ ਭਰਿਓ ਉਸ ਦਰਜ ਤਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪਾਏ ਤਾਂ ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਸਨੂੰ ਐਸੀ ਥੀਯੋ (ਮਸਲਾਨ ਆਮਾਦਿਓਂ ਵ ਪਰੇਸ਼ਾਨਿਓਂ ਵਗੈਰਾ) ਮੇਂ ਮੁਭਿਤਵਾ ਕਰਤੇ ਰੇਹਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਉਸੇ ਨਾਗਵਾਰ (ਨਾਪਸੰਦ) ਹੋਵੀ ਹੈਂ ਧਰਮ ਤਕ ਦੇ ਜੋ ਉਨ ਨਾਗਵਾਰਿਓਂ ਦੇ ਭਰਿਓ ਉਸ ਦਰਜ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ। (ਅਭੂ ਧਰਮ, ਮਜ਼ਮੂਨ-ਭਵਾਓਂ)

੨੨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا يَصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا حَزَنٍ وَلَا أَذًى، وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكَّهَا، إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. رواه

البخاري، باب ما جاء في كفارة المرض، رقم: 5611

ਹੁਜਰਤ ਅਬੂ ਸਈਦ ਖੁਦਰੀ ਔਰ ਹੁਜਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਹਿਯਲਲਾਹੁ ਅਨ੍ਹੁਮਾ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਨਬਿਓ ਕਰੀਮ ਸਲਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਯਾ: ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਬ ਆ ਕੀਸੀ ਧਕਾਵਟ, ਆਮਾਰੀ, ਫਿਕ, ਰੰਝੇ ਮਲਾਲ (ਦੁਖ), ਤਕਲੀਫ਼ ਔਰ ਗਮ ਸੇ ਦੋਖਾਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਧਰਮ ਤਕ ਦੇ ਅਗਰ ਉਸੇ ਕੋਈ ਕਾਂਟਾ ਆ ਚੁਭਵੇ ਤੇ ਤੇ ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਸਨੂੰ ਵਜ਼ਹ ਸੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਨਾਹਾਂ ਕੋ ਮਾਫ਼ ਫਰਮਾ ਦੇਵੇ ਹੈਂ। (ਭੁਭਾਰੀ)

੨੩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ شَاكَ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا، إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَمُحِيتَ عَنْهَا بِهَا خَطِيئَةٌ. رواه مسلم، باب ثواب المؤمن فيما يصيه من مرض، رقم: 10611

ਹੁਜਰਤ ਆਈਸ਼ਾ ਰਹਿਯਲਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹਾ ਫਰਮਾਵੀ ਹੈਂ ਕੇ ਮੈਂਨੇ ਰਸੂਲੁਲਲਾਹੁ ਸਲਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋ ਧੇ ਈਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਵੇ ਹੁਵੇ ਸੁਨਾ: ਜਬ ਕੀਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋ ਕਾਂਟਾ ਚੁਭਵੇ ਤੇ ਧਾ ਈਸਸੇ ਆ ਕੋਈ ਕਮ ਤਕਲੀਫ਼ ਪਹੁੰਚਵੀ ਤੇ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਦਲੇ ਅਲਲਾਹ ਤਆਲਾ ਕੀ ਤਰਫ਼ਸੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖੇ ਅੱਧ ਦਰਜ ਲਿਖ ਦਿਯਾ ਜਾਵੇ ਔਰ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧ ਗੁਨਾਹ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਯਾ ਜਾਵੇ। (ਮੁਸਲਿਮ)

੨੪- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ

بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في الصبر على

البلاء، رقم: २३९९

उजरत अबू हुरैरा रटियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला के बाऊ ईमान वाले बंदे और ईमान वाली बंदी पर अल्लाह तआला की तरफसे मसाईब और ह्वादिस (मुसीबतें और हादसे) आते रेहते हैं, कभी उसकी जान पर, कभी उसकी औलाद पर, कभी उसके माल पर (और इसके नतीजा में उसके गुनाह जगत रेहते हैं) यहाँ तक के वो मरने के बाद अल्लाह तआला से ईस हाल में मुलाकात करता है के उसका ओक गुनाह भी बाकी नहीं रेहता. (तिरमिज़ी)

२५- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا ابْتَلَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْعَبْدَ الْمُسْلِمَ بِلَاءٍ فِي جَسَدِهِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِلْمَلَكِ: اكْتُبْ لَهُ صَالِحَ عَمَلِهِ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ، فَإِنْ شَقَّاهُ، غَسَلَهُ وَطَهَّرَهُ، وَإِنْ قَبَضَهُ غَفَرُ لَهُ وَرَحِمَهُ. رواه أبو يعلى وأحمد ورجالته، صحيح الزوائد ३/३३

उजरत अनस बिन मालिक रटियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला जब किसी बंदा को जिस्मानी बीमारी में मुज्जिल करतें हैं तो अल्लाह तआला इरिशते को हुकम देते हैं के ईस बंदा के वही सब नेक आमाव लिखते रहो जो ये (तंदुरुस्ती के जमाने) में किया करता था. फिर अगर उसको शिफा देते हैं तो उसे (गुनाहों से) धोकर पाक साफ़ फरमा देते हैं और अगर उसकी इह कब्ज कर लेते (मौत देते) हैं तो उसकी भगदिरत फरमाते हैं और उस पर रहम फरमाते हैं. (अबू यअला, मुस्नदे अहमद, मजमूअ-जवाईद)

२६- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنًا، فَحَمِدَنِي عَلَى مَا ابْتَلَيْتُهُ

فَأَجْرُ اللَّهِ كَمَا كُنْتُمْ تُجْرُونَ لَهُ وَهُوَ صَحِيحٌ . رواه احمد والطبرانی في الكبير
والاوسط كلهم من رواية اسماعيل بن عياش عن راشد الصنعاني وهو ضعيف في غير
الشاميين وفي الحاشية: راشد بن داود شامي فرواية اسماعيل عنه صحيحة، مجمع الزوائد

۲۳/۲

حضرت شاذان بن اوس رديہ اللہ علیہ وسلم سے روایت ہے کہ میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کو دیکھا کہ وہ اپنے رب کا یہ عرشاۃ نکال کر رہے ہیں: میں نے اپنے ہاتھوں میں سے کسی مومین کے ہاتھ کو (کسی مومین پر) پڑھائی (بیماری وغیرہ میں) مومینوں کو دیکھا کہ وہ اور وہ میری طرف سے اس (بے) کو پڑھائی پر (راستی کے) میری طرف سے سنا کرتا ہے تو (میں) فرشتوں کو دیکھتا ہوں کہ (اس کے) ہاتھوں میں تمام نیک اعمال کا سوا یہ وہی دیکھتے رہے جیسا کہ تم اس کی تندرستی کی حالت میں دیکھتے رہے۔ (مسند احمد، ترمذی، مجاہد، ابوالخیر)

۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَزَالُ الْمَلَكُ وَالصُّدَّاعُ بِالْقَبْرِ وَالْأَمَةِ وَإِنْ عَلَيْهِمَا مِنَ الْخَطَايَا مِثْلُ أُحُدٍ، فَمَا يَدْعُهُمَا وَعَلَيْهِمَا مِثْقَالُ خُرْدَةٍ . رواه ابو يعلى ورجاله ثقات، مجمع الزوائد ۲۹/۲

حضرت ابو ہریرہ رديہ اللہ علیہ وسلم سے روایت ہے کہ میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کو دیکھا کہ وہ اپنے رب کا یہ عرشاۃ نکال کر رہے ہیں: میں نے اپنے ہاتھوں میں سے کسی مومین کے ہاتھ کو (کسی مومین پر) پڑھائی (بیماری وغیرہ میں) مومینوں کو دیکھا کہ وہ اور وہ میری طرف سے اس (بے) کو پڑھائی پر (راستی کے) میری طرف سے سنا کرتا ہے تو (میں) فرشتوں کو دیکھتا ہوں کہ (اس کے) ہاتھوں میں تمام نیک اعمال کا سوا یہ وہی دیکھتے رہے جیسا کہ تم اس کی تندرستی کی حالت میں دیکھتے رہے۔ (مسند احمد، ترمذی، مجاہد، ابوالخیر)

۲۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: صَدَّاعُ الْمُؤْمِنِ وَشَوْكَةُ يُشَاكُهَا أَوْشَىءُ يُؤْذِيهِ يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ دَرَجَةً، وَيُكَفِّرُ عَنْهُ بِهَا ذُنُوبُهُ . رواه ابن ابى الدنيا ورواه ثقات، الترغيب ۲۹/۷

حضرت ابو سعید خدری رديہ اللہ علیہ وسلم سے روایت ہے کہ میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کو دیکھا کہ وہ اپنے رب کا یہ عرشاۃ نکال کر رہے ہیں: میں نے اپنے ہاتھوں میں سے کسی مومین کے ہاتھ کو (کسی مومین پر) پڑھائی (بیماری وغیرہ میں) مومینوں کو دیکھا کہ وہ اور وہ میری طرف سے اس (بے) کو پڑھائی پر (راستی کے) میری طرف سے سنا کرتا ہے تو (میں) فرشتوں کو دیکھتا ہوں کہ (اس کے) ہاتھوں میں تمام نیک اعمال کا سوا یہ وہی دیکھتے رہے جیسا کہ تم اس کی تندرستی کی حالت میں دیکھتے رہے۔ (مسند احمد، ترمذی، مجاہد، ابوالخیر)

ફરમાયા: મોમિન કે સર કા દર્દ ઓર વો કાંટા જો ઉસે ચુભતા હૈ યા ઓર કોઈ ચીઝ જો ઉસે તકલીફ દેતી હૈ અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસકી વજહ સે ઉસ મોમિન કા એક દર્જા બુલંદ ફરમાએંગે ઓર ઉસ તકલીફ કે બાઈસ (વજહ સે) ઉસકે ગુનાહોં કો માફ ફરમાએંગે. (ઈબ્ને અબિહુન્યા, તરગીબ)

۲۹- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ تَضَرَّعَ مِنْ مَرَضٍ إِلَّا بَعَثَهُ اللَّهُ مِنْهُ طَاهِرًا. رواه الطبراني في الكبير ورجاله ثقات، مجمع الزوائد ۳/۳۱

હઝરત અબૂ ઉમામા બાહિલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો બંદા બીમારી કી વજહ સે (અલ્લાહ તઆલા કી તરફ મુતવજ્જે હોકર) ગિળગિળાતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો બીમારી સે ઈસ હાલ મેં શિફા અતા ફરમાએંગે કે વો ગુનાહોં સે બિલ્કુલ પાક સાફ હોગા. (તખરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۳۰- عَنْ الْحَسَنِ رَحِمَهُ اللَّهُ مُرْسَلًا مُرْفُوعًا قَالَ: إِنْ اللَّهُ لَيَكْفُرُ عَنِ الْمُؤْمِنِ خَطَايَاهُ كُلَّهَا بِحَقِّي لَيْلَةً. رواه ابن أبي الدنيا وقال ابن المبارك عقب رواه له انه من جيد الحديث ثم قال وشواهده كثيرة يؤكد بعضها بعضا، اتحاف ۵۲۶/۹

હઝરત હસન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નકલ કરતે હૈં કે અલ્લાહ તઆલા એક રાત કે બુખાર સે મોમિન કે સારે ગુનાહોં કો માફ ફરમા દેતે હૈં. (ઈબ્ને અબિહુન્યા, ઇતિહાફ)

۳۱- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كَتَبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَفْعَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا. رواه البخاري، باب يكتب للمسافر... رقم: ۲۹۹۶

હઝરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં

के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जब बंदा भीमार पण जाता है या सफर पर जाता है तो उसके लिये उस जैसे आमाव का अजरो सवाब लिखा जाता है जो आमाव वो तंदुरुस्ती या घर पर क्याम की छावत पर किया करता था. (बुखारी)

۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: التَّاجِرُ الصَّدُوقُ الْأَمِينُ، مَعَ النَّبِيِّ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

حسن، باب ما جاء في التجار، ۱۲۰۹: رقم

उत्तरत अबू सईद रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: पूरी सख्याई और अमानतदारी के साथ कारोबार करने वाला ताजिर (बिजनेस मेन), अंबिया, सिद्दीकीन और शुहदा (शहीदों) के साथ होगा. (तिरमिजी)

۳۳- عَنْ رِفَاعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِنْ التَّجَارَ يَتَعْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَتُجَارَاءُ، الْأَمِنُ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّق. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

حسن صحيح، باب ما جاء في التجار، ۱۲۱۰: رقم

उत्तरत रिफाआ रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: ताजिर लोग क्यामत के दिन गुनेछगार उठाये जायेंगे, सिवाये उन ताजिरों के जिन्होंने अपनी तिज्जरत में परछेजगारी छप्तिथार की यानी भयानत और फरेब-दडी (धोके) वगैरा में मुप्तिवा नहीं हुवे और नेकी की, यानी अपने तिज्जरती मामलात में लोगों के साथ अच्छा सुलूक किया और सय पर काईम रहे. (तिरमिजी)

۳۴- عَنْ أُمِّ عَمَارَةَ ابْنَةِ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ عَلَيْهَا فَقَدَّمَتْ إِلَيْهِ طَعَامًا، فَقَالَ: كُلِي، فَقَالَتْ: إِنِّي صَائِمَةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ الصَّائِمُ تَصَلَّى عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ إِذَا أَكَلَ عِنْدَهُ حَتَّى يَفْرُغُوا، وَرُبَّمَا قَالَ: حَتَّى يَشْبَعُوا. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

صحیح، باب ما جاء فی فضل الصائم اذا اكل عنده، رقم: ۷۸۵

उजरत कअब रदियल्लाहु तआला अन्हु की साउभजादी (बेटी) उम्मे अम्मारा अन्सारिया रदियल्लाहु तआला अन्हा से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उनके यहाँ तशरीफ लाओ. उन्होने आपकी भिदमत में जाना पेश किया. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उनसे फरमाया: तुम भी जाओ. उन्होने अर्ज किया: मेरा रोजा है. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जब रोजादार के सामने जाना जाया जाता है तो जाने वालों के इरिग होने तक इरिशते उस रोजादार के लिये रउमत की दुआ करते रहते हैं. (तिरमिजी)

۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ شَجَرَةٌ كَانَتْ تُؤْذِي الْمُسْلِمِينَ، فَبَاءَ رَجُلٌ فَقَطَعَهَا، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ. رواه مسلم، باب فضل إزالة الأذى عن الطريق، رقم: ۶۶۷۲

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अक दरभ्त मुसलमानों को तकलीफ देता था. अक शप्स ने आकर उसे काट दिया तो वो (ईस अमल की वजह से) जन्नत में दाखिल हो गया. (मुस्लिम)

۳۶- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: أَنْظِرْ فَإِنَّكَ لَنْتَ بِخَيْرٍ مِنْ أَحْمَرَ وَلَا أَسْوَدَ إِلَّا أَنْ تَقْضِيَهُ بِتَقْوَى. رواه أحمد، ۱۵۸/۵

उजरत अबूजर रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उनसे ईरशाह फरमाया: देओ! तुम अपनी जात से न किसी गोरे से बेहतर हो न किसी काले से, अल्बत्ता तुम तकवा (परहेजगारी) की वजह से अफजल हो सकते हो. (मुरनदे अहमद)

۳۷- عَنْ قُتَيْبَةَ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِنْ أُمَّتٍ مَنْ لَوْ جَاءَ

أَحَدُكُمْ يَسْأَلُهُ دِينَارًا أَلَمْ يُعْطِهِ، وَلَوْ سَأَلَهُ دِرْهَمًا أَلَمْ يُعْطِهِ، وَلَوْ سَأَلَهُ
فَلَسَأَلْتُمْ يُعْطِيهِ، وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ الْجَنَّةَ أَعْطَاهُ إِيَّاهَا، فَيُطْمَرِينَ لَا يُؤْتِيَهُ لَهُ لَوْ
أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بَرَّةَ. رواه الطبراني في الارسط ورجاله رجال الصحيح صحيح

الزوائد ٤٦٦/١

હઝરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ રિવાયત કરતે હૈં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી
ઉમ્મત મેં કુછ લોગ એસે હૈં કે ઉનમેં સે કોઈ શખ્સ તુમમેં સે કિસી કે પાસ
આએ ઔર દીનાર માંગે તો વો ઉસકો ન દે, અગર એક દિરહમ માંગે તો
વો ભી ન દે ઔર અગર એક પૈસા માંગે તો વો ઉસકો એક પૈસા તક ન દે
(લેકિન અલ્લાહ તઆલા કે હાં ઉસકા યે મકામ હૈં કે) અગર વો અલ્લાહ
તઆલા સે જન્નત માંગ લે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો જન્નત દે દે.
(ઉસ શખ્સ કે બદન પર સિફ) દો પુરાની ચાદર હો, ઉસકી બિલ્કુલ
પરવાહ ન કી જાતી હો (લેકિન) અગર વો અલ્લાહ તઆલા (કે ભરોસે)
પર કસમ ખા બૈઠે તો અલ્લાહ તઆલા ઝરૂર ઉસકી કસમ કો પૂરા કરદે.
(તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

હુસ્ને અખ્લાક

(અચ્છા કિરદાર, અચ્છા કેરેક્ટર)

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحجر: ٨٨]

અલ્લાહ તઆલા કા અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હે: ઓર મુસલમાનો પર શક્ત (મહેરબાની) રખિયે. (સૂરએ હિજ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّتْ عَرْضُهَا السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ ۚ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَتَّقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [ال عمران: ١٢٣]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઓર અપને રબ કી બખ્શિશ કી તરફ દોળો ઓર નીઝ ઉસ જન્નત કી તરફ જિસકી ચોળાઈ એસી હે જેસે આસમાનો કા ઓર ઝમીનો કા ફેલાઓ જો અલ્લાહ તઆલા સે ડરને વાલો કે લિયે તથ્યાર કી ગઈ હે (યાની ઉન અઅલા દર્જા કે મુસલમાનો કે લિયે હે) જો ખુશહાલી ઓર તંગદસ્તી (ગરીબી) દોનો હાલતો મેં નેક કામો મેં ખર્ચ કરતે રેહતે હેં ઓર ગુસ્સા કો ઝબ્ત કરને (રોકને) વાલે હેં ઓર લોગો કો માફ કરને વાલે હેં ઓર અલ્લાહ તઆલા એસે નેક લોગો કો પસંદ કરતે હેં. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾

[الفرقان: ٦٣]

એક જગહ ઈરશાદ હે: ઓર રહમાન કે (ખાસ) બંદે વો હેં જો ઝમીન પર આજિઝી (ગિળગિળાને) કે સાથ ચલતે હેં. (સૂરએ ફુરકાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً مِّثْلَهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ [الشورى: ૪૦]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: (ઔર બરાબર કા બદલા લેને કે લિયે હમને ઈજાઝત દે રખી હૈ કે) બુરાઈ કા બદલા તો ઉસી તરહ કી બુરાઈ હૈ (લેકિન ઈસકે બાવજૂદ) જો શખ્સ દરગુઝર (માફ) કરે ઔર (બાહમી (આપસકે) મામલા કી) ઈસ્લાહ (સુધાર) કરલે (જિસસે દુશ્મની ખત્મ હો જાએ ઔર દોસ્તી હો જાએ કે યે માફી સે ભી બળ્હ કર હૈ) તો ઈસકા સવાબ અલ્લાહ તઆલા કે જિમ્મે હૈ (ઔર જો બદલા લેને મેં જિયાદતી કરને લગે તો સુન લે કે) વાકઈ અલ્લાહ તઆલા જાલિમોં કો પસંદ નહીં કરતે. (સૂરએ શૂરા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ [الشورى: ૪૧]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર જબ ગુસ્સા હોતે હૈ તો માફ કર દેતે હૈ. (સૂરએ શૂરા)

وقال تعالى حكاية عن قول لقمن: ﴿وَلَا تُصَوِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْسِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۖ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْظِضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ [لقمن: ૧૬-૧૯]

હઝરત લુકમાન ને અપને બેટે કો નસીહત કી: ઔર (બેટા) લોગોં સે બેરુખી કા બરતાઓ ન કિયા કરો ઔર ઝમીન પર મુતકબ્બિરાના (ઘમંડી) ચાલ સે ન ચલા કરો. બેશક અલ્લાહ તઆલા કિસી તકબ્બુર કરને વાલે, શેખી મારને વાલે કો પસંદ નહીં કરતે. ઔર અપની ચાલ મેં એતિદાલ ઈખ્તિયાર કરો ઔર (બોલને મેં) અપની આવાઝ કો પસ્ત કરો યાની શોર મત મચાઓ (અગર ઊંચી આવાઝ સે બોલના હી કોઈ કમાલ હોતા તો ગધે કી આવાઝ અચ્છી હોતી જબકે) આવાઝોં મેં સબસે બુરી આવાઝ ગધોં કી આવાઝ હૈ. (સૂરએ લુકમાન)

અહાદીસે નબવિયા

૩૮- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ. رواه ابو داود، باب في

حسن الخلق، رقم: ૪૧૧૮

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: મોમિન અપને અચ્છે અખ્લાક કી વજહ સે રોઝા રખને વાલે ઔર રાતભર ઇબાદત કરનેવાલે કે દર્જા કો હાસિલ કર લેતા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

૩૯- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اكْمَلِ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا وَخَيْرًا كُمْ خَيْرًا كُمْ لِنِسَائِكُمْ. رواه احمد ૪૧૨/૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇમાન વાલોં મેં કામિલ તરીન (પૂરા) મોમિન વો હૈં જિસકે અખ્લાક સબસે અચ્છે હોં ઔર તુમમેં સે વો લોગ સબસે બેહતર હૈં જો અપની બીવિયોં કે સાથ (બરતાઓ મેં) સબસે અચ્છે હોં. (મુસ્નદે અહમદ)

૪૦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِنْ أَكْمَلِ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا وَالْأَطْفَهُمْ بِأَهْلِهِ. رواه الترمذی وقال: هذا

حدیث حسن صحيح، باب في استكمال الايمان، رقم: ૨૬૧૨.

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કામિલ તરીન ઇમાન વાલોં મેં સે વો શખ્સ હૈં જિસકે અખ્લાક (કિરદાર, કેરેક્ટર) સબસે અચ્છે હોં ઔર જિસકા બરતાઓ અપને ઘર વાલોં કે સાથ સબસે જિયાદા નર્મ હો. (તિરમિઝી)

૪૧- عَنْ أَبِي عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَجِبْتُ لِمَنْ يَشْتَرِي الْمَمَالِيكَ بِمَالِهِ، ثُمَّ يَغْفِقُهُمْ كَيْفَ لَا يَشْتَرِيَ الْأَحْرَارَ بِمَعْرُوفِهِ؟

قَهْرَ أَكْثَرِ النَّاسِ. رواه أبو الغنائم النوسي في نضاء الحوارج وهو حديث حسن، الجامع

الصغير ١٤٩/٢

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: मुझे तअक़्दुब है उस शप्स पर जो अपने माल से तो गुलामों को ખरीदता है फिर उनको आजाद करता है, वो भलाई का मामला करके आजाद आदमियों को क्यूं नहीं ખरीदता जबके ईसका सवाब बहुत जियादा है? यानी जब वो लोगों के साथ हुस्ने सुलूक करेगा तो लोग उसके गुलाम बन जायेंगे. (कजाउल-उवाईज, जामिअे सगीर)

٣٢- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رِغْصِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْغَرَائِزَ وَإِنْ كَانَ مُجْهَقًا، وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكُذْبَ وَإِنْ كَانَ مَارِجًا، وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ. رواه أبو داود بهاب في حسن المعلق رقم: ٤٨٠٠

उत्तरत अबू उमाभा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: मैं उस शप्स के लिये जन्नत के अतराफ़ (आसपास) में अेक घर (दिलाने) की जिम्मेदारी लेता हूँ जो उक पर छोने के भावजूद भी जगणा छोण दे और उस शप्स के लिये जन्नत के दरमियान (बीच) में अेक घर (दिलाने) की जिम्मेदारी लेता हूँ जो मज्जक में भी गूट छोण दे और उस शप्स के लिये जन्नत के बुलंद तरिन दर्जा में अेक घर (दिलाने) की जिम्मेदारी लेता हूँ जो अपने अप्लाक अच्छे बनावे. (अबू दाउद)

٣٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَقِيَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ بِمَا يُحِبُّ اللَّهُ لِسُرَّةٍ بِذَلِكَ سُرَّةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه

الطبرانی في الصغير واسناده حسن، مجمع الزوائد ٨/ ٣٠٣

उत्तरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह

ફરમાયા: જો શખ્સ અપને મુસલમાન ભાઈ કો ખુશ કરને કે લિયે ઈસ તરહ મિલતા હૈ જિસ તરહ અલ્લાહ તઆલા પસંદ ફરમાતે હૈં (મસ્લન ખંદા પેશાની (ખુશ મિઝાજ) કે સાથ) તો અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસે ખુશ કર દેગે. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૩૩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْمُسْلِمَ الْمُسَدَّدَ لَيُذْرِكُ ذُرَّةَ الصَّوَامِ الْقَوَامِ بِآيَاتِ اللَّهِ بِحُسْنِ خُلُقِهِمْ وَكَرَمِ ضَرَبَتِهِ. رواه أحمد ۱۷۷/۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: વો મુસલમાન જો શરીઅત પર અમલ કરને વાલા હો, અપની તબીઅત કી શરાફત ઔર અપને અચ્છે અખ્લાક કી વજહ સે ઉસ શખ્સ કે દર્જા કો પા લેતા હૈ જો રાત કો બહુત ઝિયાદા કુર્આને કરીમ કો નમાઝ મેં પઢને વાલા ઔર બહુત રોઝે રખને વાલા હો. (મુસ્નદે અહમદ)

૩૪- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ. رواه أبو داود، باب في حسن الخلق، رقم: ૪૧૧૧

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (કયામત કે દિન) મોમિન કે તરાઝૂ મેં અચ્છે અખ્લાક સે ઝિયાદા ભારી કોઈ ચીઝ નહીં હોગી. (અબૂ દાઉદ)

૩૫- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو صَالِيٍّ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ جِينٌ وَضَعْتُ رِجْلِي فِي الْغُرْزَانِ قَالَ لِي: أَحْسِنْ خُلُقَكَ لِلنَّاسِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ. رواه الإمام مالك في الموطأ، ما جاء في حسن الخلق ص ۷۰۴

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે આખરી નસીહત જો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે ફરમાઈ જિસ વક્ત મૈને અપના પાંવ રિકાબ મેં રખ

લિયા થા વો યે થી: મુઆઝ! અપને અખ્લાક કો લોગોં કે લિયે અચ્છા બનાઓ. (મુઅત્તા ઇમામ માલિક)

૩૮- عَنْ مَالِكٍ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يُعْثَرُ لِتَمَمِّ حَسَنِ

الْأَخْلَاقِ. رواه الإمام مالك في الموطأ، ما جاء في حسن المعلق ص ૧૦૫

હઝરત માલિક રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હેં: મુઝે યે હદીસ પહુંચી હૈ કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મેં અચ્છે અખ્લાક કો મુકમ્મલ કરને કે લિયે ભેજા ગયા હું. (મુઅત્તા ઇમામ માલિક)

૩૮- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ

وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَابِسْتُمْ أَخْلَاقًا (الحديث). رواه

الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في معالي الأخلاق، رقم: ૧૦૧૮

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ સબમેં સે મુઝે જિયાદા મહબૂબ ઔર કયામત કે દિન મેરે સબસે કરીબ વો લોગ હોંગે જિનકે અખ્લાક જિયાદા અચ્છે હોંગે. (તિરમિઝી)

૩૯- عَنْ الثَّوَالِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

عَنِ الْبِرِّ وَالْإِنِّم؟ فَقَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِنِّمُ مَا حَاكَ فِي

صَدْرِكَ، وَكَرِهْتُ أَنْ يُطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ. رواه مسلم، باب تفسير البر والائتم، رقم:

૧૦૧૧

હઝરત તાવાસ બિન સમઆન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે નેકી ઔર ગુનાહ કે બારે મેં પૂછા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: નેકી અચ્છે અખ્લાક કા નામ હૈ ઔર ગુનાહ વો હૈ જો તુમ્હારે દિલ મેં ખટકે ઔર તુમ્હે યે બાત નાપસંદ હો કે લોગોં કો ઉસકી ખબર હો. (મુસ્લિમ)

૫૦- عَنْ مَكْحُولٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُونَ هَيُونَ لَيُونٌ كَالْجَمَلِ الْإِنْفِ إِنْ قِيدَ انْقَادَ، وَإِنْ أُنِخَ عَلَى صَخْرَةٍ اسْتَاخَ. رواه

તરમ્ઝી મસ્લા, મસ્કોદાલ-મસાબિહ, રૂમ: ૫૦૮૧

હઝરત મકહૂલ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈમાન વાલે લોગ અલ્લાહ તઆલા કા બહુત હુકમ માનને વાલે ઓર નિહાયત નર્મ તબીઅત હોતે હૈં, જેસે તાબેઅદાર ઊંટ, જિઘર ઉસકો ચલાયા જાતા હૈ ચલા જાતા હૈ ઓર અગર ઉસકો કિસી ચટાન પર બિઠા દિયા જાતા હૈ તો ઉસી પર બેઠ જાતા હૈ. (તિરમિઝી, મિશકાતુલ-મસાબીહ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે ચટાન પર બેઠના બહુત મુશ્કિલ હૈ મગર ઈસકે બાવજૂદ ભી વો અપને માલિક કી બાત માન કર ઉસ પર બેઠ જાતા હૈ. (મજમએ બહારુલ-અન્વાર)

૫૧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: آلا أَخْبِرُكُمْ بِمَنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ، وَمَنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ؟ عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيِّنٌ سَهْلٌ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب فضل كل قريب هين سهل، رقم: ૪૬૮૮

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઊદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મૈં તુમ્હે ન બતાઊં કે વો શખ્સ કૌન હૈ જો આગ પર હરામ હોગા ઓર જિસ પર આગ હરામ હોગી? (સુનો મૈં બતાતા હું) દોઝખ કી આગ હરામ હૈ હર એસે શખ્સ પર જો લોગોં સે કરીબ હોને વાલા, નિહાયત નર્મ મિઝાજ ઓર નર્મ તબીઅત હો. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: લોગોં સે કરીબ હોને વાલે સે મુરાદ વો શખ્સ હૈ જો નર્મ-ખૂઈ કી વજહ સે લોગોં સે ખૂબ મિલતા જુલતા હો ઓર લોગ ભી ઉસકી અચ્છી ખસ્લત (આદત) કી વજહ સે ઉસસે બે-તકલ્લુફ ઓર મુહબ્બત સે મિલતે હોં. (મઆરિફુલ-હદીસ)

۵۲- عَنْ عِيَّاضِ بْنِ جَمَارٍ أَخْبَى بَنِي مُجَاشِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنْ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَا أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ ، وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ (وہو جزء من الحديث)۔ رواہ مسلم باب الصفات

التي يعرف بها في الدنيا ..... رقم: ۷۲۱۰

کنبیلا بنی موشاجیہ کے دھڑرت عیاض بن جمار رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: اللہ تعالیٰ نے مجھے وحی کی کہ تم میں سے کوئی ایک دوسرے پر فخر نہ کرے اور نہ ہی ایک دوسرے پر کبر کرے۔ (مسلم)

۵۳- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ فَهُوَ فِي نَفْسِهِ صَغِيرٌ وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ عَظِيمٌ وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ فَهُوَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ صَغِيرٌ وَفِي نَفْسِهِ كَبِيرٌ حَتَّى لَّهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِمْ مِنْ كَلْبٍ أَوْ خَنَازِيرٍ۔ رواہ البيهقي في شعبه الامان ۲۷۶/۶

دھڑرت عمر رضی اللہ عنہ نے فرمایا ہے کہ میں نے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سے سنا: جو اللہ کے سامنے تواضع کرے، اللہ تعالیٰ اسے بڑا کرے گا اور لوگوں کی نظر میں اس کا مقام بڑھ جائے گا۔ اور جو کبر کرے، اللہ تعالیٰ اسے چھوٹا کرے گا اور لوگوں کی نظر میں اس کا مقام چھوٹ جائے گا۔ (بیہقی)

۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ۔ رواہ مسلم باب تحريم الكبر وبيانہ رقم: ۲۶۷

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: વો શખ્સ જન્મત મેં નહીં જાએગા જિસકે દિલ મેં ઝર્આ બરાબર ભી તકબ્બુર હો. (મુસ્લિમ)

૫૫- عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. رَوَاهُ

الترمذی وقال هذا حديث حسن، باب ما جاء في كراهية قيام الرجل للرجل، رقم: ૨૭૦૦

હઝરત મુઆવિયા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ ઈસ બાત કો પસંદ કરતા હો કે લોગ ઉસ (કી તાઝીમ) કે લિયે બળે રહેં વો અપના ઠિકાના જહન્નમ મેં બનાલે. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: ઈસ વઈદ (સજા કી ધમકી) કા તઅલ્લુક ઈસ સૂરત સે હેં કે જબ કોઈ આદમી ખુદ યે ચાહે કે લોગ ઉસકી તાઝીમ (અઝમત, બબાઈ) કે લિયે બળે હો, લેકિન અગર કોઈ ખુદ બિલ્કુલ ન ચાહે મગર દૂસરે લોગ ઈકરામ (ઈઝત) ઔર મુહબ્બત કે જઝબા મેં ઉસકે લિયે બળે હો જાએ તો યે ઔર બાત હૈ. (મઆરિફુલ-હદીસ)

૫૬- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ

رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ

كَرَاهِيَّتِهِ لِذَلِكَ. رَوَاهُ الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب ما

جاء في كراهية قيام الرجل للرجل، رقم: ૨૭૦૬

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હેં કે સહાબા કે નઝદીક કોઈ શખ્સ ભી રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઝિયાદા મહબૂબ નહીં થા. ઈસકે બાવજૂદ વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો દોખ કર બળે નહીં હોતે થે કયુંકે વો જાનતે થે કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઈસકો નાપસંદ ફરમાતે હેં. (તિરમિઝી)

૫૭- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا

مِنْ رَجُلٍ يُصَابُ بِشَيْءٍ فِي جَسَدِهِ فَيَتَصَدَّقُ بِهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهِ دَرَجَةً
وَحَطَّ عَنْهُ بِهِ خَطِيئَةً. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في العفو

رقم: ૧૩૯૩

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે મુના: જિસ શખ્સ કો ભી (કિસી કી તરફસે) જિસ્માની તકલીફ પહુંચે ફિર વો ઉસકો માફ કરદે તો અલ્લાહ તઆલા ઈસકી વજહ સે એક દર્જા બુલંદ ફરમા દેતે હૈં ઓર એક ગુનાહ માફ ફરમા દેતે હૈં. (તિરમિઝી)

۵۸- عَنْ جُوْدَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ اعْتَدَرَ إِلَى
أَخِيهِ بِمَغْفِرَةٍ، فَلَمْ يَقْبَلْهَا، كَانَ عَلَيْهِ مِثْلُ خَطِيئَةِ صَاحِبِ مَكْسٍ. رواه

ابن ماجه باب المعاذير، رقم: ૩૪૧૮

હઝરત જૌદાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અપને મુસલમાન ભાઈ કે સામને હઝર (શરઈ બહાના) પેશ કરતા હે ઓર વો ઉસકે હઝર કો કુબૂલ નહીં કરતા તો ઉસકો એસા ગુનાહ હોગા જેસા નાહક ટેકસ વસૂલ કરને વાલે કા ગુનાહ હોતા હે. (ઈબને માજા)

۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ مُوسَى
بْنُ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا رَبِّ! مَنْ أَعَزُّ عِبَادِكَ عِنْدَكَ؟ قَالَ: مَنْ إِذَا قَدَّرَ

عَفَرَ. رواه البيهقي في شعب الإيمان ૩૧૯/૬

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હઝરત મૂસા બિન ઈમરાન અલૈહિરસલામ ને અલ્લાહ તઆલા કી બારગાહ મેં અર્જ ક્રિયા: અય મેરે રબ! આપકે બંદોં મેં આપકે નઝદીક ક્રિયાદા ઈઝઝત વાલા કૌન હે? અલ્લાહ તઆલા ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો બંદા જો બદલા લે સકતા હો ઓર ફિર માફ કરદે. (બીહકી)

٢٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَمْ أَغْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَصَمَّتْ عَنْهُ النَّبِيُّ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَمْ أَغْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ قَالَ: كُلُّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في المغفوع عن الخادم، رقم: ١٩٤٩

ਭਕਤ ਅਬਦੁਲਾਹ ਬਿਨ ਉਮਰ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨੁਮਾ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਏਕ ਸਾਹਬ ਨਬਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੀ ਖਿਦਮਤ ਮੇਂ ਛਾਜ਼ਿਰ ਹੁਵੇ ਔਰ ਅਰਜ਼ ਕਿਆ: ਯਾ ਰਸੂਲਲਾਹ! ਮੈਂ (ਅਪਨੇ) ਘਾਇਮ (ਨੌਕਰ) ਕੀ ਗਲਤੀ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਮਰਤਬਾ ਮਾਫ਼ ਕਰੂੰ? ਆਪ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਰਹੇ. ਉਛੌਂ ਨੇ ਫਿਰ ਵਲੀ ਅਰਜ਼ ਕਿਆ: ਯਾ ਰਸੂਲਲਾਹ! ਮੈਂ (ਅਪਨੇ) ਘਾਇਮ ਕੋ ਕਿਤਨੀ ਮਰਤਬਾ ਮਾਫ਼ ਕਰੂੰ? ਆਪ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸ਼ਾਏ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਰੋਜ਼ਾਨਾ ੭੦ ਮਰਤਬਾ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

٢١- عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنْ رَجُلًا كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ آتَاهُ الْمَلَكُ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ فَقِيلَ لَهُ: هَلْ عَمِلْتَ مِنْ خَيْرٍ؟ قَالَ: مَا أَعْلَمُ، قِيلَ لَهُ: أَنْظِرْ، قَالَ: مَا أَعْلَمُ شَيْئًا غَيْرَ أَنِّي كُنْتُ أَبَايَعُ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا وَأَجَازِيهِمْ فَأَنْظِرُ الْمَوْسِرَ وَأَتَجَاوَزُ عَنِ الْمُعْسِرِ، فَأَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ. رواه البخاري، باب ما ذكر عن بني إسرائيل، رقم: ٢٤٥١

ਭਕਤ ਹੁਜ਼ੈਫਾ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨੁ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਮੈਂ ਨਬਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋ ਯੇ ਈਰਸ਼ਾਏ ਫ਼ਰਮਾਤੇ ਹੁਵੇ ਸੁਨਾ: ਤੁਮਸੇ ਪੇਹਲੇ ਕਿਸੀ ਉਮਮਤ ਮੇਂ ਏਕ ਆਦਮੀ ਥਾ. ਜਬ ਮੌਤ ਕਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਸਕੀ ਰੁਹ ਕਯੋਨ ਕਰਨੇ ਆਯਾ (ਔਰ ਰੁਹ ਕਯੋਨ ਛੋਨੇ ਕੇ ਘਾਏ ਵੋ ਈਸ ਦੁਨਿਆ ਸੇ ਦੂਸਰੇ ਆਲਮ ਕੀ ਤਰਫ਼ ਮੁਨਤਕਿਲ ਛੋ ਗਯਾ) ਤੋ ਉਸਸੇ ਪ੍ਰਭਾ ਗਯਾ ਕੇ ਤੂਨੇ ਦੁਨਿਆ ਮੇਂ ਕੋਈ ਨੇਕ ਅਮਲ ਕਿਆ ਥਾ? ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ ਕਿਆ: ਮੇਰੇ ਈਲਮ ਮੇਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ (ਐਸਾ) ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਉਸਸੇ ਕਛਾ ਗਯਾ ਕੇ (ਅਪਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਰ) ਨਜ਼ਰ ਡਾਲ (ਔਰ ਗੌਰ ਕਰ!) ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਅਰਜ਼ ਕਿਆ: ਮੇਰੇ

ہوسم مے مہرا کوہ (اوسا) امول نہی ہے سوااے ہسکے کے مے ہونیا مے لوگوں کے ساہ ہریہو ہروہ (لے بے) اور لون ہن کا ماملا کیا کرتا ہا جس مے مے ہولت مہ کو موبلوت ہتا ہا اور تہگہستو (ہریو) کو مار کر ہتا ہا، تو اہلاہ تہالا نے ہس شہس کو ہنوت مے ہاہیل ہرما ہیا۔ (ہوہاری)

۶۲- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ سَرَّ أَنْ يُنْجِيَهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلْيَنْقُسْ عَنْ مُعْصِرٍ أَوْ يَضَعْ عَنَّهُ.
رواه مسلم، باب فضل انظار المعسر، ۴۰۰۰، رقم: ۴۰۰۰

ہوزرت ابو کتاہا رہیہللاہو تہالا انہو ہرماہے ہے کے مے رسلللاہ سلللاہو اہلےہی وسللم کو یہ ہرشاہ ہرماہے ہوے سنا: جو شہس یہ یاہتا ہے کے اہلاہ تہالا ہسکو کيامت کے ہن کی تکلیفوں سے ہیا لے تو ہسکو یاہیے کے تہگہست کو (جس ہر ہسکا کڑ وہرا ہو) موبلوت ہے ہے ہا (اہنا ہرا ہوتاہا (ماہ) یا ہسکا کھ لہسا) مار کرہے۔ (موسلم)

۶۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَشْرَ سِنِينَ بِالْمَدِينَةِ وَأَنَا عِلَامٌ لَيْسَ كُلُّ أَمْرٍ كَمَا يَشْتَهِي صَاحِبِي أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، مَا قَالَ لِي فِيهَا أَفْ قَطُّ، وَمَا قَالَ لِي لِمَ فَعَلْتَ هَذَا، أَمْ أَلَا فَعَلْتَ هَذَا. رواه ابوداود، باب في الحلبوا اخلاق النبي ﷺ، رقم: ۴۷۷۴

ہوزرت انس رہیہللاہو تہالا انہو ہرماہے ہے کے مے ہس سال نہیے کریم سلللاہو اہلےہی وسللم کی ہہمت کی۔ مے نو-ہم (کم ہم، ہوتا) لہکا ہا ہسلہیے مے سارے کام رسلللاہ سلللاہو اہلےہی وسللم کی مہڑی کے موتاہیک نہی ہو ہاتے ہے، ہانی نو-ہم کی وہہ سے موز سے ہلوت-سی کوتاہیاں ہی ہو ہاتی ہی۔ (لہکن ہس سال کی ہس ہوت مے) کہی آپ سلللاہو اہلےہی وسللم نے موزے ہک تک نہی ہرماہا اور نہ کہی یہ ہرماہا کے تومنے یہ کھو کیا، یا یہ کھو نہ کیا۔ (ابو داہد)

۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَوْصِنِي، قَالَ: لَا تَغْضَبْ، لَرَدِّدِمِرَاوَا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ. رواه البخاري، باب الحذر من الغضب، رقم: ۶۱۱۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે એક શખ્સ ને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અઝ્ઝ ક્રિયા કે મુઝે કોઈ વસિયત ફરમા દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ગુસ્સા ન ક્રિયા કરો. ઉસ શખ્સ ને અપની (વહી) દરખવાસ્ત કઈ બાર દુહરાઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હર મરતબા યહી ઈરશાદ ફરમાયા: ગુસ્સા ન ક્રિયા કરો. (બુખારી)

۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ. رواه البخاري، باب الحذر من الغضب، رقم: ۶۱۱۴

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તાકતવર વો નહીં હૈ જો (અપને મુકાબિલ કો) પછાળ દે બલકે તાકતવર વો હૈ જો ગુસ્સા કી હાલત મેં અપને આપ પર કાબૂ પા લે. (બુખારી)

۲۶- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَنَا: إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ، فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيَضْطَجِعْ.

رواه أبو داود، باب ما يقال عند الغضب، رقم: ۴۷۸۲

હઝરત અબૂ ઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સે કિસી કો ગુસ્સા આએ ઔર વો ખળા હો તો ઉસકો યાહિયે કે બૈઠ જાએ, અગર બૈઠને સે ગુસ્સા ચલા જાએ (તો ઠીક હૈ) વરના ઉસકો યાહિયે કે લેટ જાએ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હઠીસ શરીફ કા મતલબ યે હૈ કે જિસ હાલત કી તબ્દીલી સે ઝહન કો સુકૂન મિલે ઉસ હાલત કો ઈખ્તિયાર કરના યાહિયે

તાકે ગુસ્સા કા નુકસાન કમ સે કમ હો. બેઠને કી હાલત મેં ખખે હોને સે કમ ઓર લેટને મેં બેઠને સે કમ નુકસાન કા ઈમકાન હૈ. (મઝાહિરે હક)

۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: عَلَمُوا وَبَشَرُوا وَلَا تَعْسُرُوا وَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْكُتْ. رواه احمد ۲۳۹/۱

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગોં કો (દીન) સિખાઓ ઓર ખુશ-ખબરિયાં સુનાઓ ઓર દુશ્વારિયાં પૈદા ન કરો. ઓર જબ તુમમેં સે કિસી કો ગુસ્સા આએ તો ઉસે ચાહિયે કે ખામોશી ઇખ્તિયાર કરલે. (મુસ્નદે અહમદ)

۶۸- عَنْ عَطِيَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ الْغَضَبُ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ. رواه ابو داود، باب ما يقال عند الغضب، رقم: ۴۷۸۴

હઝરત અતિય્યા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ગુસ્સા શૈતાન (કે અસર સે) હોતા હૈ. શૈતાન કી પૈદાઈશ આગ સે હુઈ હૈ ઓર આગ પાની સે બુઝાઈ જાતી હૈ, લિહાઝા જબ તુમમેં સે કિસી કો ગુસ્સા આએ તો ઉસકો ચાહિયે કે વુઝૂ કરલે. (અબૂ દાઉદ)

۶۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا تَجَرَّعَ عِنْدَ جُرْعَةٍ أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ جُرْعَةٍ غَضِطَ بِكَظْمِهَا بَيْتَاءَ وَجْهِهِ اللَّهُ تَعَالَى. رواه احمد ۱۲۸/۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બંદા (કિસી ચીઝ કા) એસા કોઈ ઘૂંટ નહીં પીતા જો અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક ગુસ્સા કા ઘૂંટ પીને સે બેહતર હો જિસકો વો મહઝ (સિફ) અલ્લાહ તઆલા કી રઝા કે લિયે પી જાએ. (મુસ્નદે અહમદ)

۷۰- عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ

قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْقِذَهُ دَعَاَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى
يُخَيِّرَهُ مِنْ أَى الْخُورِ الْعَيْنِ شَاءَ. رواه ابن داود، باب من كظم غيظاً، رقم: ١٧٧٧

હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ગુસ્સા કો પી જાએ જબકે ઉસમૈં ગુસ્સા કે તકાઝા કો પૂરા કરને કી તાકત ભી હો (લેકિન ઈસકે બાવજૂદ જિસ પર ગુસ્સા હૈ ઉસકો કોઈ સજા ન દે) અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસકો સારી મખ્લૂક કે સામને બુલાએંગે ઓર ઉસકો ઈખ્તિયાર દેંગે કે જન્નત કી હૂરોં મૈં સે જિસ હૂર કો ચાહે અપને લિયે પસંદ કરલે. (અબૂ દાઉદ)

٤١- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ خَرَنَ لِسَانَهُ سَخَّرَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ كَفَّ غَضَبَهُ كَفَّ اللَّهُ عَنْهُ عَذَابَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ اعْتَذَرَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَبْلَ عَذْرِهِ. رواه البيهقي في شعب الإيمان ٣١٥/٦

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અપની ઝબાન કો રોકે રખતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકે ઉયૂબ (ઐબો) કો છુપાતે હૈ. જો શખ્સ અપને ગુસ્સા કો રોકતા હૈ (ઓર પી જાતા હૈ) અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસસે અપને અઝાબ કો રોકેંગે ઓર જો શખ્સ (અપને ગુનાહ પર નાદિમ (શર્મિન્દા) હોકર) અલ્લાહ તઆલા સે મઅઝિરત કરતા હૈ યાની માફી ચાહતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકે ઉઝર (બહાને) કો કુબૂલ ફરમા લેતે હૈ. (બૈહકી)

٤٢- عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْأَشْجِ - أَشْجَ عَبْدِ الْقَيْسِ - : إِنْ فِيكَ لَخَصْلَتَيْنِ يُجِبُهُمَا اللَّهُ: الْحِلْمُ وَالْإِنَاءَةُ. (وهو جزء من

الحديث) رواه مسلم، باب الأمر بالإيمان بالله تعالى، ١١٧٧

હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કબીલા અબ્દે કેસ કે સરદાર હઝરત અશજ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે ઈરશાદ ફરમાયા:

તુમમે દો ખસલતે (આદતે) એસી હે જો અલ્લાહ તઆલા કો મહબૂબ (પસંદીદા) હે. એક હિલ્મ યાની નર્મી ઔર બદાશત, દૂસરે જલ્દબાઝી સે કામ ન કરના. (મુસ્લિમ)

૮૩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ :
يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطَى عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى
الْعُنفِ، وَمَا لَا يُعْطَى عَلَى مَا سِوَاهُ. رواه مسلم، باب فضل الرفق، رقم: ٦٦٠١

ઉમ્મુલ-મોમિનીન હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આઈશા! અલ્લાહ તઆલા (ખુદ ભી) નર્મ વ મહેરબાન હે (ઔર બંદો કે લિયે ભી ઉનકે આપસ કે મામલાત મેં) નર્મી ઔર મહેરબાની કરના ઉનકો પસંદ હે, નર્મી પર અલ્લાહ તઆલા જો કુદૃ (અજર વ સવાબ ઔર મકાસિદ મેં કામયાબી) અતા ફરમાતે હેં વો સખ્તી પર અતા નહીં ફરમાતે ઔર નર્મી કે અલાવા કિસી થીઝ પર ભી અતા નહીં ફરમાતે. (મુસ્લિમ)

૮૪- عَنْ جَوْرِجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ يُحْرَمِ الرَّفْقَ، يُحْرَمِ
الْخَيْرَ. رواه مسلم، باب فضل الرفق، رقم: ٦٥٩٨

હઝરત જરીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ નર્મી (કી સિફત (ખૂબી)) સે મહરૂમ રહા વો (સારી) ભલાઈ સે મહરૂમ રહા. (મુસ્લિમ)

૮૫- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : مَنْ أُعْطِيَ حَقَّهُ مِنَ
الرَّفْقِ أُعْطِيَ حَقَّهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ حُرِمَ حَقَّهُ مِنَ الرَّفْقِ
حُرِمَ حَقَّهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. رواه البغوي في شرح السنة ٧٤/١٣

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ

શપ્સ કો (અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે) નર્મી મેં સે હિસ્સા દિયા ગયા ઉસકો દુનિયા વ આખિરત કી ભલાઈયોં મેં સે હિસ્સા દિયા ગયા ઔર જો શપ્સ નર્મી કે હિસ્સા સે મહરૂમ રહા વો દુનિયા ઔર આખિરત કી ભલાઈયોં સે મહરૂમ રહા. (શર્હુસ્સુન્નહ)

૯૧- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُرِيدُ اللَّهُ بِأَهْلِ بَيْتٍ رِفْقًا إِلَّا نَفْعَهُمْ وَلَا يَحْرِمُهُمْ إِيَّاهُ إِلَّا ضَرَّهُمْ. رواه البيهقي في شعب

الإيمان، مشكاة المصابيح، رقم: ૫૧૦૩

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા જિન ઘર વાલોં કો નર્મી કી તૌફીક દેતે હેં ઉન્હેં નર્મી કે ઝરિયે નફા પહુંચાતે હેં ઔર જિન ઘર વાલોં કો નર્મી સે મહરૂમ રખતે હેં ઉન્હેં ઈસકે ઝરિયે નુકસાન પહુંચાતે હેં. (બૈહકી, મિશકાત)

૯૨- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ يَهُودَ أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: عَلَيْكُمْ وَلَعَنَكُمْ اللَّهُ وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ، قَالَ: مَهْلًا يَا عَائِشَةُ! عَلَيْكَ بِالرَّقِي، وَإِيَّاكَ وَالْعَنْفَ وَالْفُحْشَ، قَالَتْ: أَوَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: أَوَلَمْ تَسْمَعِي مَا قُلْتُ؟ وَدَدْتُ عَلَيْهِمْ فَيُسْتَجَابَ لِي فِيهِمْ، وَلَا يُسْتَجَابَ لَهُمْ فِي. رواه البخاري، باب لم يكن النبي ﷺ فاحشًا ولا

متفاحشًا، رقم: ૧૦૩

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત હેં કે કુછ યહૂદી નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ આએ ઔર કહા: અસ્સામુ અલૈકુમ (જિસકા મતલબ યે હેં કે તુમકો મૌત આએ). હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હેં કે મૈને જવાબ મેં કહા: તુમ હી કો મૌત આએ ઔર તુમ પર અલ્લાહ કી લઅનત ઔર ઉસકા ગુસ્સા હો. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આઈશા! ઠેહરો, નર્મી ઈન્જિત્યાર કરો, સખ્તી ઔર બદ-ઝબાની સે બચો. હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા

અન્હા ને અર્જ ક્રિયા: આપને નહીં સુના કે ઈન્હોને કયા કહા? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમને નહીં સુના કે મૈને ઉસકે જવાબ મેં કયા કહા? મૈને ઉનકી બાત ઉન હી પર લૌટા દી (કે તુમ હી કો આએ) મેરી બદ-દુઆ ઉનકે હક મેં કુબૂલ હોગી ઔર ઉનકી બદ-દુઆ મેરે બારે મેં કુબૂલ નહીં હોગી. (બુખારી)

૮૮- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: رَجِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى. رواه البيهقي، باب السهولة والسماحة في الشراء والبيع، ١٠٠٠، رقم: ٢٠٧٦

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કી રહમત હો ઉસ બંદા પર જો બેચને, ખરીદને ઔર અપને હક કા તકાજા (માંગ) કરને ઔર વસૂલ કરને મેં નમીં ઈખ્તિયાર કરે. (બુખારી)

૮૯- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي الْمُؤْمِنَ وَلَمْ يَشْكِنِي إِلَى عَوَادِهِ أَطْلَقْتُهُ مِنْ أَسَارِي، ثُمَّ أَبْدَلْتُهُ لَحْمًا خَيْرًا مِنْ لَحْمِهِ، وَدَمًا خَيْرًا مِنْ دَمِهِ، ثُمَّ يَسْتَأْنِفُ الْعَمَلَ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ٢٤٩/١

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે હદીસે કુદસી મેં અલ્લાહ તઆલા કા યે ઈરશાદ નકલ ફરમાતે હૈ: જબ મૈં અપને મોમિન બંદે કો (કિસી બીમારી મેં) મુખ્તિલા કરતા હૂં ફિર વો અપની ઈયાદત (મિઝાજ પુરસી) કરને વાલો સે મેરી શિકાયત નહીં કરતા તો મૈં ઉસે અપની કૈદ સે આઝાદ કર દેતા હૂં યાની ઉસકે ગુનાહ માફ કર દેતા હૂં ફિર ઉસે ઉસકે ગોશત સે બેહતર ગોશત દેતા હૂં ઔર ઉસકે ખૂન સે બેહતર ખૂન દેતા હૂં યાની ઉસકો તંદરુસ્તી દે દેતા હૂં ફિર અબ વો દોબારા (બીમારી સે ઉઠને કે

બાદ) નએ સિરે સે અમલ કરના શુર કરતા હે (કયુંકે પિછલે તમામ ગુનાહ માફ હો ચુકે હોતે હે). (મુસ્તદરક હાકિમ)

۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ وَعَى لَيْلَةً فَصَبَرَ وَرَضِيَ بِهَا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. رواه ابن أبي

الدنيا في كتاب الرضا وغيره، الترغيب ۲/ ۲۹۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કો એક રાત બુખાર આએ ઓર વો સબ્ર કરે ઓર ઉસ બુખાર કે બાવજૂદ અલ્લાહ તઆલા સે રાઝી રહે તો વો અપને ગુનાહો સે ઇસ તરહ પાક સાફ હો જાએગા જેસા કે ઉસ દિન થા જિસ દિન ઉસકી માં ને ઉસકો જન્મ થા. (ઇબ્ને અબિદુન્યા, તરગીબ)

۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: مَنْ أَذْهَبَتْ حَبِيبَتُهُ فَصَبَرَ وَاحْتَسَبَ لَمْ أَرْضَ لَهُ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جعل في ذهاب البصر،

وقم: ۲/ ۲۴۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હદીસે કુદસી મેં અપને રબ કા યે ઇરશાદે મુબારક નક્લ ફરમાતે હે: જિસ બંદા કી મેં દો મહબૂબ-તરીન ચીઝેં યાની આંખે લે લૂં ઓર વો ઉસ પર સબ્ર કરે ઓર અજર વ સવાબ કી ઉમ્મીદ રખ્ખે તો મેં ઉસકે લિયે જન્મત સે કમ બદલા પર રાઝી નહીં હૂંગા. (તિરમિઝી)

۸۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ، وَيَصْبِرُ عَلَى آذَانِهِمْ، أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى آذَانِهِمْ. رواه ابن ماجه، باب الصبر على البلاء، رقم:

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમારિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: વો મોમિન જો લોગોં સે મિલતા જુલતા હો ઓર ઉનસે પહુંચને વાલી તકલીફોં પર સખ્ર કરતા હો વો ઉસ મોમિન સે અફઝલ હૈ જો લોગોં કે સાથ મેલજોલ ન રખતા હો ઓર ઉનસે પહુંચને વાલી તકલીફોં પર સખ્ર ન કરતા હો. (ઈબ્ને માજા)

۸۳- عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شُكِرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبِرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ.

رواه مسلم، باب المؤمن أمره كله خير، رقم: ۷۵۰۰

હજરત સુહૈબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મોમિન કા મામલા ભી અજબ હૈ, ઉસકે હર મામલા ઓર હર હાલ મેં ઉસકે લિયે ખૈર હી ખૈર (ભલાઈ) હૈ, ઓર યે બાત સિફ મોમિન હી કો હાસિલ હૈ. અગર ઉસકો કોઈ ખુશી પહુંચતી હૈ ઉસ પર વો અપને રખ કા શુક્ર અદા કરતા હૈ તો યે શુક્ર કરના ઉસકે લિયે ખૈર કા સબબ હૈ યાની ઇસમેં અજર (સવાબ) હૈ. ઓર અગર ઉસે કોઈ તકલીફ પહુંચતી હૈ ઉસ પર વો સખ્ર કરતા હૈ તો યે સખ્ર કરના ભી ઉસકે લિયે ખૈર કા સબબ હૈ યાની ઇસમેં ભી અજર હૈ. (મુસ્લિમ)

۸۴- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: اَللّٰهُمَّ اَحْسَنْتَ خَلْقِيْ فَآخِصِنِ خَلْفِيْ. رواه احمد ۴۰۳/۱

હજરત ઈબ્ને મસ્કોદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ યે દુઆ ક્રિયા કરતે થે:

اَللّٰهُمَّ اَحْسَنْتَ خَلْقِيْ فَآخِصِنِ خَلْفِيْ

(યા અલ્લાહ! આપને મેરે જિસ્મ કી ઝાહિરી બનાવટ અચ્છી બનાઈ હૈ મેરે અપ્લાક ભી અચ્છે કર દીજિયે). (મુસ્નદે અહમદ)

૮૫- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا
أَقَالَ اللَّهُ عَشْرَتَهُ. رواه أبو داود، باب في فضل الإقالة، رقم: ૩૬૬૦

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે
હું કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો
શખ્સ મુસલમાન કી બેચી યા ખરીદી હુઈ થીજ કી વાપસી પર રાજી હો
જાતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકી લગ્ગિશ (ગુનાહ) કો માફ ફરમા દેતા
હૈ. (અબૂ દાઉદ)

૮૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا
عَشْرَتَهُ، أَقَالَ اللَّهُ عَشْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ૬૦૦/૧૧

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો
મુસલમાન કી લગ્ગિશ કો માફ કરે અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન
ઉસકી લગ્ગિશ કો માફ ફરમાએગે. (ઇબ્ને હબ્બાન)

મુસલમાનોં કે હુકૂક (હક)

આયાતે દુર્ઘનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات: ١٠)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: મુસલમાન આપસમે ભાઈ ભાઈ હૈ. (સૂરએ હુજુરાત)

وَقَالَ تَعَالَى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْخَرُوا قَوْمًا مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ ۚ بَعْضُ الْأَسْمَاءِ قُبْحٌ لِّلسَانِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَإِنَّهُ يَأْتِ بِفِتْنَةٍ ۖ وَهُمْ غَالِبُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِفْكٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا ۚ وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات: ١٣]

ઈમાન વાલો! ન તો મઠોં કો મઠોં પર હંસના ચાહિયે, શાયદ કે (જિન પર હંસા જાતા હૈ) વો ઉન (હંસને વાલોં) સે (અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક) બેહતર હોં ઔર ન ઔરતોં કો ઔરતોં પર હંસના ચાહિયે, શાયદ કે (જિન પર હંસા જાતા હૈ) વો ઉન (હંસને વાલોં ઔરતોં) સે અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક બેહતર હોં, ઔર ન એક દૂસરે કો તઅના દો ઔર ન એક દૂસરે કે બુરે નામ રખ્ખો (કયુંકે યે સબ બાતેં ગુનાહ કી હેં ઔર) ઈમાન લાને કે બાદ (મુસલમાનોં પર) ગુનાહ કા નામ લગના હી બુરા હૈ ઔર જો ઈન હરકતોં સે બાઝ ન આએંગે તો વો ગુલ્મ કરને વાલે (ઔર હુકુલ-ઈબાદ (બંદોં કે હક) કો ઝાએ (બરબાદ) કરને વાલે) હેં

(તો જો સજા ઝાલિમોં કો મિલેગી વહી ઉનકો મિલેગી). ઇમાન વાલો! બહુત-સી બદગુમાનિયોં (બુરે ખયાલોં) સે બચા કરો કયુંકે બાઝ ગુમાન ગુનાહ હોતે હેં (ઔર બાઝ જાઈઝ ભી હોતે હેં જેસે અલ્લાહ તઆલા કે સાથ અચ્છા ગુમાન રખના, તો ઇસલિયે તહકીક (જાંચ) કરલો, હર મોકા ઔર હર મામલે મેં બદગુમાની ન કરો) ઔર (કિસી કે ઐબ કા) સુરાગ (ખોજ) મત લગાયા કરો ઔર એક દૂસરે કી ગીબત ન કિયા કરો, કયા તુમમેં કોઈ ઇસ બાત કો પસંદ કરતા હે કે અપને મરે હુવે ભાઈ કા ગોશત ખાએ, ઇસકો તો તુમ બુરા સમજતે હો. ઔર અલ્લાહ તઆલા સે ડરતે રહો (ઔર તૌબા કરલો) બેશક અલ્લાહ તઆલા બળે માફ કરને વાલે (ઔર) મહેરબાન હેં. અય લોગો! હમને તુમ (સબ) કો એક મર્દ ઔર એક ઔરત (યાની આદમ વ હવ્વા) સે પૈદા કિયા (ઇસમેં તો સબ બરાબર હેં ઔર ફિર જિસ બાત મેં ફર્ક રખ્યા વો યે કે) તુમહારી કૌમેં ઔર કબીલે બનાએ (યે સિર્ફ ઇસલિયે) તાકે તુમહેં આપસમેં પેહચાન હો (જિસમેં મુખ્તલિફ મસ્લિહતેં હેં, યે મુખ્તલિફ કબાઈલ (કબીલે) ઇસલિયે નહીં કે એક દૂસરે પર ફખ્ત કરો કયુંકે) અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક તો તુમ સબમેં બળા ઇઝઝત વાલા વો હે જો તુમમેં સબસે ઝિયાદા પરહેઝગાર હે, અલ્લાહ તઆલા ખૂબ જાનને વાલે (ઔર સબકે હાલ સે) બા-ખબર હેં. (સૂરએ હુજુરાત)

ફાઈદા: ગીબત (કિસી કે પીઠ પીછે બુરા કેહને) કો મરે હુવે ભાઈ કે ગોશત કો ખાને કી તરહ ફરમાયા હે. ઇસકા મતલબ યે હે કે જેસે ઇન્સાન કા ગોશત નોચ નોચ કર ખાને સે ઉસકો તકલીફ હોતી હે ઇસી તરહ મુસલમાન કી ગીબત સે ઉસકો તકલીફ હોતી હે. લેકિન જેસે મરે હુવે ઇન્સાન કો તકલીફ કા અસર નહીં હોતા હે ઇસી તરહ જિસકી ગીબત હોતી હે ઉસકો ભી માલૂમ ન હોને તક તકલીફ નહીં હોતી.

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَقْرَبِينَ بِالْقِسْطِ شَهِدْ آءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَيْبًا أَوْ نَفْسًا أَوْ لِي بِهِمَا سُلْطَانٌ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعَرَ ضًا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ [النساء: ૧૩૦]

અય ઇમાન વાલો! ઇન્સાફ પર કાઈમ રહો ઓર અલ્લાહ તઆલા કે લિયે સચ્ચી ગવાહી દો ખ્વાહ (ઈસમેં) તુમહારા યા તુમહારે માં બાપ ઓર રિશ્તેદારોં કા નુકસાન હી હો. ઓર ગવાહી કે વક્ત યે ખયાલ ન કરો (કે જિસકે મુકાબ્લા મેં હમ ગવાહી દે રહે હૈં) યે અમીર હૈં (ઈસકો નફા પહુંચાના ચાહિયે) યા યે ગરીબ હૈં (ઈસકા કેસે નુકસાન કરદેં, તુમ કિસી કી અમીરી ગરીબી કો ન દેખો કયુંકે) વો શખ્સ અગર અમીર હૈં તો ભી ઓર ગરીબ હૈં તો ભી દોનોં કે સાથ અલ્લાહ તઆલા કો ઝિયાદા તઅલ્લુક હૈં (ઈતના તઅલ્લુક તુમકો નહીં) લિહાઝા તુમ ગવાહી દેને મેં નફસાની ખ્વાહિશ કી પૈરવી ન કરના કે કહીં તુમ હક ઓર ઇન્સાફ સે હટ જાઓ, ઓર અગર તુમ હેર ફેર સે ગવાહી દોગે યા ગવાહી સે બચના ચાહોગે તો (યાદ રખના કે) અલ્લાહ તઆલા તુમહારે સબ આમાલ કી પૂરી ખબર રખતે હૈં. (સૂરએ નિસા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ [النساء: 86]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈં: ઓર જબ તુમકો કોઈ સલામ કરે તો તુમ ઉસસે બેહતર અલ્લાહ મેં સલામ કા જવાબ દો, યા કમ અઝ કમ જવાબ મેં વહી અલ્લાહ કેહ દો જો પેહલે શખ્સ ને કહે થે, બિલા શુબહ (બેશક) અલ્લાહ તઆલા હર ચીઝ કા યાની હર અમલ કા હિસાબ લેને વાલે હૈં. (સૂરએ નિસા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَذُّهُمَا أَوْ كِلَهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۖ وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾ [بنی اسرائیل: ٢٣-٢٤]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ઓર આપકે રબ ને યે હુકમ દે દિયા હૈ કે ઉસ્ મઅબૂદે બરહક (સચ્ચે ઇબાદત કે લાઈક) કે સિવા કિસી કી ઇબાદત ન કરો ઓર તુમ વાલિદૈન (માં બાપ) કે સાથ હુસ્ને સુલૂક (અચ્છે

બરતાઓ) સે પેશ આઓ, અગર ઉનમેં સે એક યા દોનોં તેરે સામને બુળહાપે કો પહુંચ જાએં તો ઉસ વક્ત ભી કભી ઉનકો “હૂં” મત કેહના ઔર ન ઉનકો ઝિળકના ઔર ઇન્તિહાઈ નમીં ઔર અદબ કે સાથ ઉનસે બાત કરના. ઔર ઉનકે સામને શકત સે ઇન્કિસારી (આજિઝી) કે સાથ ઝુકે રેહના ઔર યૂં દુઆ કરતે રેહના: અય મેરે રબ! જિસ તરહ ઇન્હોંને બચપને મેં મેરી પરવરિશ કી હેં ઉસી તરહ આપ ભી ઇન દોનોં પર રહમ ફરમાઈયે. (સૂરએ બની ઇસ્રાઈલ)

અહાદીસે નબવિયા

૮૮- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لِلْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتَّةٌ بِالْمَعْرُوفِ: يُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهِ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَا، وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيَعُوذُهُ إِذَا مَرَضَ، وَيَتَّبِعُ جَنَازَتَهُ إِذَا مَاتَ، وَيُحِبُّ لَهُ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. رواه ابن ماجه، باب ما جاء في عيادة المريض، رقم: ١٤٣٣

હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુસલમાન કે દૂસરે મુસલમાન પર ૬ હુકુક (હક) હેં: જબ મુલાકાત હો તો ઉસકો સલામ કરે, જબ દાવત દે તો ઉસકી દાવત કુબૂલ કરે, જબ ઉસે છીંક આએ (ઔર “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” કહે) તો ઉસકે જવાબ મેં “યર્હમુલ્લાહ” કહે, જબ બીમાર હો તો ઉસકી ઇયાદત (મિઝાજ પુરસી) કરે, જબ ઇન્તિકાલ કર જાએ તો ઉસકે જનાઝે કે સાથ જાએ ઔર ઉસકે લિયે વહી પસંદ કરે જો અપને લિયે પસંદ કરતા હે. (ઇબને માજા)

૮૮- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَازِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَسْمِيَةُ الْعَاطِسِ. رواه البخاري، باب الاسر

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: એક મુસલમાન કે દૂસરે મુસલમાન પર પાંચ હક હૈં: સલામ કા જવાબ દેના, બીમાર કી ઇયાદત કરના, જનાઝે કે સાથ જાના, દાવત કુબૂલ કરના ઔર છીકને વાલે કે જવાબ મેં “યર્હમુકલ્લાહ” કેહના. (ખુખારી)

۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدْلِكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَلَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ. رواه مسلم، باب بيان أنه لا يدخل

الجنة إلا المؤمنون ۰۰۰۰۰، رقم: ۱۹۴

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ જન્નત મેં નહીં જા સકતે જબ તક મોમિન ન હો જાઓ (યાની તુમ્હારી ઝિંદગી ઇમાન વાલી ઝિંદગી ન હો જાએ) ઔર તુમ ઉસ વક્ત તક મોમિન નહીં હો સકતે જબ તક આપસમેં એક દૂસરે સે મુહબ્બત ન કરો. કયા મૈં તુમ્હે વો અમલ ન બતા દૂં જિસકે કરને સે તુમ્હારે દરમિયાન મુહબ્બત પૈદા હો જાએ? (વો યે હૈ કે) સલામ કો આપસમેં ખૂબ ફેલાઓ. (મુસ્લિમ)

۹۰- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَسُوا السَّلَامَ كَيْ تَعْلَمُوا. رواه الطبراني واسناده حسن، مجمع الزوائد ۶/ ۶۵

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: સલામ કો ખૂબ ફેલાઓ તાકે તુમ બુલંદ હો જાઓ. (તખરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ. يَعْنِي ابْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: السَّلَامُ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى وَضَعَهُ فِي الْأَرْضِ فَافْشَوْهُ بَيْنَكُمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ

الْمُسْلِمِ إِذَا مَرَّ بِقَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ قَرُّدُوا عَلَيْهِ، كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ فَضْلٌ
دَرَجَةٍ بِتَدَكُّيرِهِ إِيَّاهُمْ السَّلَامَ، فَإِنْ لَمْ يَرُدُّوا عَلَيْهِ رَدَّ عَلَيْهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ

مِنْهُمْ. رواه البيهقي والطبراني واحدا مستادا البيهقي، الترغيب ٤٢٧/٣

इसरत अब्दुल्लाह बिन मसूद रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद इरमाया: सलाम अल्लाह तआला के नामों में से ओक नाम है जिसको अल्लाह तआला ने जमीन पर उतारा है, बिहाजा इसको आपसमें भूख फैलाओ, कयुंके मुसलमान जब किसी कौम पर गुजरता है और उनको सलाम करता है और वो उसको जवाब देते हैं तो उनको सलाम याद दिलावे की वजह से सलाम करने वाले को उस कौम पर ओक दर्जा इजीवत हासिल होती है, और अगर वो जवाब नहीं देते हैं तो इरिशते जो ईंसानों से बेउतर हैं उसके सलाम का जवाब देते हैं. (बज्जार, तबरानी, तरगीब)

٩٢- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِنْ أَهْرَاطِ
السَّاعَةِ أَنْ يُسَلَّمَ الرَّجُلُ عَلَى الرَّجُلِ لَا يُسَلَّمَ عَلَيْهِ إِلَّا لِلْمَعْرِفَةِ. رواه

احمد ٤/١/٦

इसरत इब्ने मसूद रदियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाद इरमाया: अलामाते कयामत (कयामत की निशानियों) में से ओक अलामत ये है के ओक शप्स दूसरे शप्स को सिई जान पेछ्यान की बुनियाद पर सलाम करे (न के मुसलमान होने की बुनियाद पर). (मुस्नद अहमद)

٩٣- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى
النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ ثُمَّ جَلَسَ، فَقَالَ
النَّبِيُّ ﷺ: عَشْرٌ، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ،
فَرَدَّ عَلَيْهِ فَجَلَسَ، فَقَالَ: عَشْرُونَ، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَرَدَّ عَلَيْهِ فَجَلَسَ، فَقَالَ: ثَلَاثُونَ. رواه

ابوداؤد، باب كيف السلام، رقم: ૦૧૧૦

હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે એક સાહબ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હુવે ઔર ઉન્હોને “અસ્સલામુ અલૈકુમ” કહા, આપને ઉનકે સલામ કા જવાબ દિયા, ફિર વો મજલિસ મેં બેઠ ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દસ યાની ઈનકે લિયે ઈનકે સલામ કી વજહ સે દસ નેકિયાં લિખ્મી ગઈ. ફિર એક ઔર સાહબ આએ ઔર ઉન્હોને “અસ્સલામુ અલૈકુમ વરહમતુલ્લાહ” કહા, આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકે સલામ કા જવાબ દિયા, ફિર વો સાહબ બેઠ ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બીસ, યાની ઈનકે લિયે બીસ નેકિયાં લિખ્મી ગઈ. ફિર એક તીસરે સાહબ આએ ઔર ઉન્હોને “અસ્સલામુ અલૈકુમ વરહમતુલ્લાહિ વબરકાતુહુ” કહા, આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકે સલામ કા જવાબ દિયા, ફિર વો મજલિસ મેં બેઠ ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તીસ, યાની ઈનકે લિયે તીસ નેકિયાં લિખ્મી ગઈ. (અબૂ દાઉદ)

૭૭- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِاللَّهِ تَعَالَى مَنْ بَدَأَهُمْ بِالسَّلَامِ. رواه ابوداؤد، باب في فضل من بدأ
بِالسَّلَام، رقم: ૦૧૧૧

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગો મેં અલ્લાહ તઆલા કે કુર્બ (નજદીકી) કા ઝિયાદા મુસ્તહિક (હકદાર) વો હે જો સલામ કરને મેં પહલ કરે. (અબૂ દાઉદ)

૭૯- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْبَادِئُ بِالسَّلَامِ
بِرَأْيٍ مِنَ الْكِبَرِ رواه البيهقي في شعب الإيمان ૧/૧૨૩

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સલામ મેં

પહલ કરને વાલા તકબ્બુર સે બરી (ધમંડ સે આઝાદ) હૈ. (બૈહકી)

۹۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا بَنِي! إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَسَلِّمْ يَكُونُ بَرَكَةً عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ.

رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب، باب ما جاء في التسليم

..... رقم: ۲۶۹۸

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મુઝે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે પ્યારે બેટે! જબ તુમ અપને ઘર મેં દાખિલ હો તો ઘર વાલોં કો સલામ કરો. યે તુમ્હારે લિયે ઔર તુમ્હારે ઘર વાલોં કે લિયે બરકત કા સબબ (ઝરિયા, વજહ) હોગા. (તિરમિઝી)

۹۷- عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا دَخَلْتُمْ بَيْتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهِ وَإِذَا خَرَجْتُمْ فَأَوْدِعُوا أَهْلَهُ السَّلَامَ.

رواه عبد الرزاق في مصنفه

۳۸۹/۱۰

હઝરત કતાદા રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ કિસી ઘર મેં દાખિલ હો તો ઉસ ઘરવાલોં કો સલામ કરો ઔર જબ (ઘર સે) જાને લગો તો ઘર વાલોં સે સલામ કે સાથ રુખ્સત હો. (મુસન્નિફ અબ્દુર્રઝક)

۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى مَجْلِسٍ فَلْيَسَلِّمْ، فَإِنْ بَدَأَ لَهُ أَنْ يَجْلِسَ فَلْيَجْلِسْ، ثُمَّ إِذَا قَامَ فَلْيَسَلِّمْ فَلْيَسَلِّمِ الْأَوَّلَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ.

رواه الترمذی وقال:

هذا حديث حسن، باب ما جاء في التسليم عند القيام ..... رقم: ۲۷۰۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમમેં સે કોઈ કિસી મજલિસ મેં જાએ તો સલામ કરે, ઉસકે બાદ બૈઠના

याहे तो बैठ जाओ. फिर जब मजलिस से उठ कर जाने लगे तो फिर सलाम करे, कयुंके पेछला सलाम दूसरे सलाम से बण्डा हुवा नहीं है, यानी जिस तरफ मुलाकात के वक्त सलाम करना सुन्नत है औसे ही रुफ्सत होते वक्त भी सलाम करना सुन्नत है. (तिरमिजी)

۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ

عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ. رواه البخاري،

باب تسليم القليل على الكبير، رقم: ۶۲۳۱

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नभिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: छोटा बण्ठे को सलाम करे, गुजरने वाला बैठे हुवे को सलाम करे और थोणे आदमी जियादा आदमियों को सलाम करे. (बुखारी)

۱۰۰- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْفُوعًا يُجَرِّئُ عَنِ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ

يُسَلِّمَ أَحَدُهُمْ وَيُجَرِّئُ عَنِ الْجُلُوسِ أَنْ يَرُدَّ أَحَدُهُمْ. رواه البيهقي في

شعب الإيمان ۱/ १११

उत्तरत अली रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: (रास्ता से) गुजरने वाली जमाअत में से अगर अेक शप्स सलाम करवे तो उन सबकी तरफसे काफ़ी है, और बैठे हुवे लोगों में से अेक जवाब दे दे तो सबकी तरफसे काफ़ी है. (बैहकी)

۱۰۱- عَنْ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (فِي حَدِيثِ طَوِيلٍ)

فَبَجِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنَ اللَّيْلِ فَيُسَلِّمُ تَسْلِيمًا لَا يَوْقُظُ النَّائِمَ،

وَيُسَمِّعُ الْيَقْظَانَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح. باب كيف

السلام، رقم: २۷۱۹

उत्तरत मिकदाद बिन अस्वद रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम रात को तशरीफ

લાતે તો ઈસ તરહ સલામ ફરમાતે કે સોને વાલે ન જાગતે ઔર જાગને વાલે સુન લેતે. (તિરમિઝી)

۱۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجِزَ فِي الدُّعَاءِ، وَأَبْخَلَ النَّاسِ مَنْ بَخِلَ فِي السَّلَامِ. رواه الطبرانی في الأوسط، وقال لا يروى عن النبي ﷺ إلا بهذا الاسناد، ورجاله رجال الصحيح غير مسروق بن المزيان وهو ثقة، صحيح الزوائد ۸/۲۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગોં મેં સબસે ઝિયાદા આજિઝ વો શખ્સ હૈ જો દુઆ કરને સે આજિઝ હો યાની દુઆ ન કરતા હો. ઔર લોગોં મેં સબસે ઝિયાદા બખીલ (કંજૂસ) વો હૈ જો સલામ મેં ભી બુખલ (કંજૂસી) કરે. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۱۰۳- عَنِ ابْنِ مَسْرُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مِنْ تَمَامِ التَّحِيَّةِ الْأَخْلُ بِالْيَدِ. رواه الترمذی قال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في المصافحة، رقم: ۲۷۳۰

હઝરત ઈબ્ને મસરીદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નક્લ કરતે હૈં કે સલામ કી તકમીલ (પૂરા હોના) મુસાફા હૈ. (તિરમિઝી)

۱۰۴- عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلُ أَنْ يَفْتَرِقَا. رواه أبو داود، باب في المصافحة، رقم: ۵۲۱۲

હઝરત બરાઅ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો દો મુસલમાન આપસમેં મિલતે હૈં ઔર મુસાફા કરતે હૈં તો જુદા હોને સે પેહલે દોનોં કે ગુનાહ માફ કર દિયે જાતે હૈં. (અબૂ દાઉદ)

१०५- عَنْ حَدِيثِ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : إِنْ الْمُؤْمِنَ إِذَا لَقِيَ الْمُؤْمِنَ ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ ، وَأَخَذَ يَدَهُ فَصَافَحَهُ تَنَافَحَتْ خَطَايَاهُمَا كَمَا يَتَنَافَرُ وَرَقُ الشَّجَرِ . رواه الطبرانی فی الارسطو يعقوب محمد بن طحلاء روى عنه

غير واحد ولم يضعفه احد وبقية رجاله ثقات، مجمع الزوائد ٧٥/٨

उत्तरत हुजैफा बिन यमान रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाद फरमाया: मोमिन जब मोमिन से मिलता है, उसको सलाम करता है और उसका हाथ पकण कर मुसाफा करता है तो दोनों के गुनाह उस तरह जणते हैं जैसे दरभत के पत्ते जणते हैं. (तबरानी, मजमउल-जवाइद)

१०६- عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : إِنْ الْمُسْلِمَ إِذَا لَقِيَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ فَأَخَذَ يَدَهُ تَحَاتَّتْ عَنْهُمَا دُئُوبُهُمَا كَمَا يَتَحَاتُّ الْوَرَقُ عَنِ الشَّجَرَةِ الْيَابِسَةِ فِي يَوْمٍ رَنِيحٍ عَاصِفٍ وَالْأُخَيْرُ لَهُمَا وَلَوْ كَانَتْ دُئُوبُهُمَا مِثْلَ زَيْدِ الْبَحْرِ . رواه الطبرانی ورجال رجال الصحيح غير سالم بن

غيلان وهو ثقة، مجمع الزوائد ٧٧/٨

उत्तरत सलमान फारसी रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाद फरमाया: मुसलमान जब अपने मुसलमान भाई से मिलता है, उसका हाथ पकणता है या-नी मुसाफा करता है तो दोनों के गुनाह जैसे गिर जाते हैं जैसे तेज उवा चलने के दिन सूखे दरभत से पत्ते गिरते हैं और उन दोनों के गुनाह माफ़ कर दिये जाते हैं अगरये उनके गुनाह समुन्दर के जग के बराबर हों. (तबरानी, मजमउल-जवाइद)

१०८- عَنْ رَجُلٍ مِنْ عَتَرَةِ رَحْمَةِ اللَّهِ أَنَّهُ قَالَ لِأَبْنِي ذَرَّ: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَافِحُكُمْ إِذَا لَقَيْتُمُوهُ ؟ قَالَ : مَا لَقَيْتُهُ قَطُّ إِلَّا صَافِحِي وَبَكَتْ إِلَيَّ ذَاتَ يَوْمٍ وَلَمْ أَكُنْ فِي أَهْلِي ، فَلَمَّا جِئْتُ أُخْبِرْتُ أَنَّهُ أَرْسَلَ إِلَيَّ ، فَاتَيْنَهُ وَهُوَ عَلَى سَرِيرِهِ ، فَالتَزَمْنِي ، فَكَانَتْ بِلَكَ أَجُودَ وَأَجُودَ . رواه ابو داؤد ، باب فی المعانقة ، رقم : ٥٢١٤

કબીલા અનઝા કે એક શખ્સ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોને હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ અન્હુ સૈ પૂછા: કયા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મુલાકાત કે વક્ત આપ લોગોં સે મુસાફા ભી ક્રિયા કરતે થે? ઉન્હોને ફરમાયા: મૈં જબ ભી રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે મિલા આપને હમેશા મુઝસે મુસાફા ફરમાયા. એક દિન આપને મુઝે ઘર સે બુલવાયા, મૈં ઉસ વક્ત ઘર પર નહીં થા. જબ મૈં ઘર આયા ઔર મુઝે બતાયા ગયા કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે બુલવાયા થા તો મૈં આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં હાઝિર હુવા. ઉસ વક્ત આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અપની ચારપાઈ (ખાટ, પલંગ) પર તશરીફ-ફરમા થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે લિપટા લિયા ઔર આપકા યે મુઆનકા (ગલે લગાના) બહુત ખૂબ ઔર બહુત હી ખૂબ થા. (અબૂ દાઉદ)

۱۰۸- عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَأْذِنُ عَلَى أُمِّي؟ فَقَالَ: نَعَمْ. فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنِّي مَعَهَا فِي الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اسْتَأْذِنُ عَلَيْهَا. فَقَالَ الرَّجُلُ إِنِّي خَادِمُهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اسْتَأْذِنُ عَلَيْهَا. أَتَجِبُ أَنْ تَرَاهَا غَرِيَانَةً؟ قَالَ: لَا. قَالَ: فَاسْتَأْذِنُ عَلَيْهَا. رواه الإمام مالك في الموطأ. باب في الاستئذان ۷۲۰

હઝરત અતા બિન યસાર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હૈ કે એક શખ્સ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા મૈં અપનીમાં સે ઉનકી જાએ-રિહાઈશ (રેહને કી જગહ) મૈં દાખિલ હોને કી ઈજાઝત તલબ કરૂં (માંગૂં)? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હાં. ઉસ શખ્સ ને અર્ઝ ક્રિયા: મૈં માં કે સાથ હી ઘર મૈં રેહતા હૂં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈજાઝત લેકર હી જાઓ. ઉસ શખ્સ ને અર્ઝ ક્રિયા: મૈં હી ઉનકા ખાદિમ (ખિદમત કરને વાલા) હૂં (ઈસલિયે બાર બાર ઝાના હોના હૈ) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈજાઝત લેકર હી જાઓ. કયા તુમ્હેં અપની માં કો બરહના

(નંગી) હાલત મેં દેખના પસંદ હૈ? ઉસ શખ્સ ને અર્જ કિયા: નહીં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તો ફિર ઇજાઝત લેકર હી જાઓ. (મુવત્તા ઇમામ માલિક)

۱-۰۹ - عَنْ هُرَيْرٍ رَجِمَهُ اللَّهُ قَالَ: جَاءَ سَعْدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَوَقَفَ عَلَى بَابِ النَّبِيِّ ﷺ يَسْتَأْذِنُ فَقَامَ مُسْتَقْبِلَ الْبَابِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: هَكَذَا عَنْكَ. أَوْ هَكَذَا لِأَنَّمَا الْإِسْتِئْذَانُ مِنَ النَّظَرِ. رواه أبو داود، باب في

الاستئذان، رقم: ۵۱۷۴.

હજરત હુરૈર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હૈ કે હજરત સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ આમે ઔર નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે દરવાઝે પર (અંદર જાને કી) ઇજાઝત લેને કે લિયે રુકે ઔર દરવાઝે કે બિલ્કુલ સામને ખળે હો ગએ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનસે ઇરશાદ ફરમાયા: (દરવાઝા કે સામને ન ખળે હો બલ્કે) દાઈ યા બાઈ તરફ ખળે હો (કયુંકે દરવાઝા કે સામને ખળે હોને સે ઈસ બાત કા ઇમકાન (મોકા, ચાન્સ) હૈ કે કહીં નહર અંદર ન પળ જાએ ઔર) ઇજાઝત માંગના તો સિફ ઇસી વજહ સે હૈ કે નહર ન પળે. (અબૂ દાઉદ)

۱۱-۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا دَخَلَ الْبَصْرُ فَلَا إِذْنَ. رواه أبو داود، باب في الاستئذان، رقم: ۵۱۷۳.

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ નિગાહ ઘર મેં ચલી ગઈ તો ફિર ઇજાઝત કોઈ ચીઝ નહીં યાની ઇજાઝત કા ફિર કોઈ ફાઈદા નહીં. (અબૂ દાઉદ)

۱۱۱-۰ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَشْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَلَكِنْ أَتَوْهَا مِنْ جَوَانِبِهَا فَاسْتَأْذِنُوا، فَإِنْ أَذِنَ لَكُمْ فَادْخُلُوا وَإِلَّا فَارْجِعُوا. قلت: له حديث رواه أبو داود وغيره، رواه الطبراني من طرق ورجال هذا الصحيح غير محمد بن عبد الرحمن بن عرق وهو ثقة صحيح

الرواه ۸/ ۸۷

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન બિશર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: (લોગોં કે) ઘરોં (મેં દાખિલ હોને કી ઈજાઝત કે લિયે ઉન) કે દરવાઝોં કે સામને ન ખજે હો (કે કહીં ઘર કે અંદર નિગાહ ન પખ જાએ) બલકે દરવાઝે કે (દાઈ બાઈ) કિનારોં પર ખજે હોકર ઈજાઝત માંગો. અગર તુમ્હે ઈજાઝત મિલ જાએ તો દાખિલ હો જાઓ વરના વાપસ લૌટ જાઓ. (તખરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

— ۱۱۲ — عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. بَابُ لَا يَقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ. رقم: ۶۲۶۹

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કિસી શખ્સ કો ઈસ બાત કી ઈજાઝત નહીં કે કિસી દૂસરે કો ઉસકી જગહ સે ઉઠા કર ખુદ ઉસ જગહ બેઠ જાએ. (બુખારી)

— ۱۱۳ — عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَامَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ. بَابُ إِذَا قَامَ مِنْ مَجْلِسِهِ. رقم: ۵۶۸۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અપની જગહ સે (કિસી ઝરરત સે) ઉઠા ઔર ફિર વાપસ આ ગયા તો ઉસ જગહ (બેઠને) કા વાંડી શખ્સ ઝિયાદા હકદાર હે. (મુસ્લિમ)

— ۱۱۴ — عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَجْلِسُ بَيْنَ رَجُلَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ. بَابُ فِي الرَّجُلِ يَجْلِسُ. رقم: ۴۸۴۴

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ

તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દો આદમિયોં કે દરમિયાન મેં ઉનકી ઈજાઝત કે બગૈર ન બેઠા જાએ. (અબૂ દાઉદ)

— ૧૧૬ — عَنْ حَدِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ مَنْ جَلَسَ وَسَطَ

الْحَلْفَةِ. رواه أبو داود، باب الحلوس وسط الحلفة، رقم: ૪૮૨૬

હજરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હલ્કે (ગિરોહ) કે બીચ મેં બેઠને વાલે પર લઅનત ફરમાઈ હૈ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હલ્કે કે બીચ મેં બેઠને વાલે સે મુરાદ વો શખ્સ હૈ જો લોગોં કે કાંધે ફલાંગ કર હલ્કા કે દરમિયાન મેં આકર બેઠ જાએ. દૂસરા મતલબ યે હૈ કે કુછ લોગ હલ્કા બનાએ બેઠે હોં ઔર હર એક દૂસરે કે આમને સામને હો, એક આદમી આકર ઈસ તરહ હલ્કે કે દરમિયાન મેં બેઠ જાએ કે બાઝ લોગોં કા એક દૂસરે કે આમને સામને હોના બાકી ન રહે. (મઆરિકુલ-હદીસ)

— ૧૧૭ — عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ: وَمَا كَرَامَةُ الضَّيْفِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ثَلَاثَةٌ أَيَّامٍ، فَمَا جَلَسَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ عَلَيْهِ

صَلَاةٌ. رواه أحمد ૧/૩૭૬

હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો અલ્લાહ તઆલા ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન રખતા હો ઉસકો યાહિયે કે અપને મેહમાન કા ઈકરામ (ઈજાઝત) કરે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે બાત તીન મરતબા ઈરશાદ ફરમાઈ. એક શખ્સ ને આકર અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેહમાન કા ઈકરામ કયા હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: (મેહમાન કા ઈકરામ) તીન દિન હૈ. તીન દિન કે બાદ અગર મેહમાન રહા તો મેઝબાન (જિસકે વહાં મેહમાન આએ) કા મેહમાન કો ખિલાના ઉસ પર એહસાન હૈ યાની તીન દિન કે

भाद आना न भिलाना भे-मुरव्वती में दाखिल नहीं। (मुस्नदे अहमद)

۱۱۸- عَنْ الْمُقَدِّمِ أَبِي كَرِيمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : أَيُّمَا رَجُلٍ أَضَافَ قَوْمًا فَأَصْبَحَ الضَّيْفُ مَحْرُومًا فَإِنَّ نَصْرَهُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ حَتَّى يَأْخُذَ بِقُرَى لَيْلَةٍ مِنْ زَرْعِهِ وَمَالِهِ . رواه أبو داود ، باب ما جاء في

الضيافة، رقم: ۳۷۵۱

उत्तरत मिक्दाम अबू करीमा रदियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शप्स किसी कौम में (किसी के हां) मेहमान हुवा और सुबह तक वो मेहमान (आने से) मइउम रहा यानी उसके मेजबान ने रात में उसकी मेहमानदारी नहीं की तो उसकी मदद करना हर मुसलमान के जिम्मे है; यहाँ तक के ये मेहमान अपने मेजबान के माल और भेती से अपनी रात की मेहमानी की मिक्दार वसूल करले. (अबू दाउद)

झाँझ: ये ईस सूरत में है जबके मेहमान के पास आने पीने का इन्तिजाम न हो और वो मजबूर हो, और ये सूरत न हो तो मुरव्वत और शराफत के दर्जा में मेहमान-नवाजी मेहमान का हक है. (मजाहिरे हक)

۱۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ : دَخَلَ عَلَى جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ ، فَقَدِمَ إِلَيْهِمْ خَبْزًا وَخَلًّا ، فَقَالَ : كُلُوا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : نِعَمَ الْإِدَامُ الْحَلُّ ، إِنَّهُ هَلَكَ بِالرَّجُلِ أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهِ النَّفَرُ مِنْ إِخْوَانِهِ فَيَحْتَقِرُوا مَا فِي بَيْتِهِ أَنْ يَقْدِمَهُ إِلَيْهِمْ ، وَهَلَكَ بِالْقَوْمِ أَنْ يَحْتَقِرُوا مَا قَدَّمَ إِلَيْهِمْ . رواه أحمد والطبرانی في

الاوسطواويعلى الا انه قال : وكفى بالمرء شرًا أن يحتقر ما قرب إليه وفي إسناد أبي يعلى أبو طالب القاص ولم يعرفه وبقية رجال أبي يعلى ونفوا وفي الحاشية : أبو طالب القاص هو

يحيى بن يعقوب بن مذكاة ثقة، مجمع الروايات ۳۲۸/۸

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन उबैद बिन उमैर रहमतुल्लाहि अलैहि फरमाते हैं के उत्तरत जाबिर रदियल्लाहु तआला अन्हु नबिये

કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સહાબા કી એક જમાઅત કે સાથ મેરે પાસ તશરીફ લાએ. હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને સાથિયોં કે સામને રોટી ઔર સિરકા પેશ કિયા ઔર ફરમાયા: ઇસે ખાલો કયુંકે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના હૈ: સિરકા બેહતરીન સાલન હૈ. આદમી કે લિયે હલાકત (મૌત) હૈ કે ઉસકે કુછ ભાઈ ઉસકે પાસ આએ તો જો ચીઝ ઘર મેં હો ઉસે ઉનકે સામને પેશ કરને કો કમ સમજે. ઔર લોગોં કે લિયે હલાકત હૈ કે જો ઉનકે સામને પેશ કિયા જાએ વો ઉસે હકીર ઔર કમ સમજે. એક ઔર રિવાયત મેં હૈ કે આદમી કી બુરાઈ કે લિયે યે કાફી હૈ કે જો ઉસકે સામને પેશ કિયા જાએ વો ઉસકો કમ સમજે. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, અબૂ યઅલા, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۱۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الْعُقَاسَ وَ يَكْرَهُ التَّائُوبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَ حَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَ أَمَّا التَّائُوبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرُدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ. رواه البخاري

«باب اذا تناءب فليضع يده على فيه» رقم: ۶۲۲۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા છીંક કો પસંદ ફરમાતે હૈં ઔર જમાઈ (બગાસા લેને) કો નાપસંદ ફરમાતે હૈં. જબ તુમમેં સે કિસી કો છીંક આએ ઔર વો “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” કહે તો હર ઉસ મુસલમાન કે લિયે જો ઉસે સુને, જવાબ મેં “યર્હમુકલ્લાહ” કેહના ઝરૂરી હૈ. ઔર જમાઈ લેના શૈતાન કી તરફસે હોતા હૈ, લિહાઝા જબ તુમમેં સે કિસી કો જમાઈ આએ તો જિતના હો સકે ઉસકો રોકે કયુંકે જબ તુમમેં સે કોઈ જમાઈ લેતા હૈ તો શૈતાન હંસતા હૈ. (બુખારી)

۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ عَادَ مَرِيضًا أَوْ

رَأَى أَحَالَه فِي اللَّهِ نَادَاهُ مُنَادٌ أَنْ طَبِّتْ وَطَابَ مَمْسَاكَ وَتَبَوَّاتُ مِنَ الْجَنَّةِ
مَنْزِلًا. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في زيارة الإخوان، رقم

૪૦૦૮:

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી બીમાર કી ઈયાદત (મિઝાજ પુરસી) કે લિયે યા અપને મુસલમાન ભાઈ કી મુલાકાત કે લિયે જાતા હૈ તો એક ફરિશ્તા પુકાર કર કેહતા હૈ: તુમ બરકત વાલે હો, તુમહારા ચલના બા-બરકત હૈ ઓર તુમને જન્નત મેં ઢિકાના બના લિયા. (તિરમિઝી)

۱۲۲- عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ:
مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَزَلْ فِي شَرَفِ الْجَنَّةِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا شَرَفُ
الْجَنَّةِ؟ قَالَ: جَنَاهَا. رواه مسلم، باب فضل عيادة المريض، رقم: ૬૦૦૬

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે આજાદ-કરદહ (આજાદ કિયે હુવે) ગુલામ હજરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી બીમાર કી ઈયાદત કરતા હૈ તો વો જન્નત કે ખુરશ મેં રેહતા હૈ. દરયાફત કિયા (પૂછા) ગયા: યા રસૂલલ્લાહ! જન્નત કા ખુરશ કયા હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: જન્નત કે તોળે હુવે ફલ. (મુસ્લિમ)

۱۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَوَضَّأَ
فَأَحْسَنَ الوُضْوءَ وَعَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مُحْتَسِبًا بُوعِدَ مِنْ جَهَنَّمَ مِيسِرَةً
سَبْعِينَ خَرِيفًا قُلْتُ: يَا أَبَا حَمْزَةَ! وَمَا الْخَرِيفُ؟ قَالَ: الْعَامُ. رواه أبو داود،
باب في فضل العيادة على وضوء، رقم: ૩૦૧૪

હજરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અચ્છી તરહ વુઝૂ કરતા હૈ ફિર અજર વ સવાબ કી ઉમ્મીત રખતે હુવે અપને મુસલમાન ભાઈ કી ઈયાદત કરતા હૈ ઉસકો

દોઝખ સે ૭૦ ખરીફ દૂર કર દિયા જાતા હૈ. હઝરત સાબિત બનાની રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે મૈને હઝરત અનસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે પૂછા: અબૂ હમઝા! ખરીફ કિસે કેહતે હૈં? ફરમાયા: સાલ કો કેહતે હૈં, યાની ૭૦ સાલ કી મસાફત કે બકદ્ર (ફાસ્લે કે બરાબર) દોઝખ (જહન્નમ) સે દૂર કર દિયા જાતા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

۱۲۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَيْمًا رَجُلٌ يَعُوذُ مَرِيضًا فَإِنَّمَا يَخُوضُ فِي الرَّحْمَةِ، فَإِذَا قَعَدَ عِنْدَ الْمَرِيضِ عَمَرَتُهُ الرَّحْمَةُ قَالَ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ لِلصَّخِيحِ الَّذِي يَعُوذُ الْمَرِيضُ بِالْمَرِيضِ مَا لَهُ؟ قَالَ: تُحَطُّ عَنْهُ ذُنُوبُهُ. رواه أحمد ۱۷۱/۳

હઝરત અનસ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ બીમાર કી ઇયાદત કરતા હૈ વો રહમત મેં ગોતા (ડુબકી) લગાતા હૈ ઔર જબ વો બીમાર કે પાસ બેઠ જાતા હૈ તો રહમત ઉસકો ઢાંપ લેતી હૈ. હઝરત અનસ રહિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં: મૈને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! યે ફઝીલત તો ઉસ તંદરુસ્ત શખ્સ કે લિયે આપને ઇરશાદ ફરમાઈ હૈ જો બીમાર કી ઇયાદત કરતા હૈ, ખુદ બીમાર કો કયા મિલતા હૈ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઉસકે ગુનાહ માફ હો જાતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۲۵- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ عَادَ مَرِيضًا خَاضَ فِي الرَّحْمَةِ، فَإِذَا جَلَسَ عِنْدَهُ اسْتَنْقَعَ فِيهَا. رواه أحمد ۶۰/۳ وفي حديث عمرو بن حزم رضى الله عنه عند الطبراني في الكبير والأوسط: وَإِذَا قَامَ مِنْ عِنْدِهِ فَلَا يَزَالُ يَخُوضُ فِيهَا حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ حَيْثُ خَرَجَ وَرَجَالَهُ مَوْتُونَ، مجمع الزوائد ۲۲/۳

હઝરત કઅબ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી બીમાર કી ઇયાદત કે લિયે જાતા હૈ વો રહમત

में गोता लगाता है और (जब भीमार-पुरसी के लिये) उसके पास बैठता है तो रउमत में ठहर जाता है. (मुस्नदे अहमद)

उत्तरत अम्र बिन उलम रहियल्लाहु तआला अन्दु की रिवायत में है के भीमार के पास से उठ जाने के बाद भी वो रउमत में गोता लगाता रहता है यहां तक के जिस जगह ध्यादत के लिये गया था वहां वापस लौट आये. (तबरानी, मजमउल-अवाँध)

۱۳۶- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُوذُ مُسْلِمًا غَدَوَةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُفْسَى، وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَانَ لَهُ خَيْرٌ فِي الْجَنَّةِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب حسن، باب ما جاء في عبادة المريض، رقم: ۹۶۹

उत्तरत अली रहियल्लाहु तआला अन्दु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जो मुखलमान किसी मुखलमान की सुणह को ध्यादत करता है तो शाम तक ७०,००० इरिशते उसके लिये हुआ करते रहते हैं और उसे जन्नत में अक भाग मिल जाता है. (तिरमिजी)

۱۳۷- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ فَمَرَّةً أَنْ يَذْعُوكَ فَإِنْ دُعَاةَ كَذَّاءِ الْمَلَائِكَةِ. رواه ابن ماجه، باب ما جاء في عبادة المريض، رقم: ۱۴۴۱

उत्तरत उमर बिन अत्ताब रहियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझसे ईरशाह इरमाया: जब तुम भीमार के पास जाओ तो उससे कडो के वो तुम्हारे लिये हुआ करे कयुंके उसकी हुआ इरिशतों की हुआ की तरह (कुबूल डोती) है. (ईने माजा)

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ

عليه السلام، إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ لَسَلَّمَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَذْبَرَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَخَا الْأَنْصَارِ! كَيْفَ أَجَنَى سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ؟ فَقَالَ: صَالِحٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ يَمُودُهُ مِنْكُمْ؟ فَقَامَ وَقُمْنَا مَعَهُ، وَنَحْنُ بِضَعَةِ عَشْرٍ، مَا عَلَيْنَا نِعَالَ وَلَا خِفَافَ وَلَا فَلَاسَ وَلَا لُفْصَ نَمِشِي فِي تِلْكَ السِّبَاخِ حَتَّى جَفْنَاهُ، فَاسْتَخَرْنَا قَوْمَهُ مِنْ حَوْلِهِ حَتَّى ذَنَارَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ مَعَهُ. رواه مسلم، باب في عيادة المريض، رقم: ٢١٢٨

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ બેઠે હુવે થે. એક અન્સારી સહાબી ને આકર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો સલામ કિયા, ફિર વાપસ જાને લગે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનસે પછા: અન્સારી ભાઈ! મેરે ભાઈ સઅદ બિન ઉબાદા કી તબીઅત કેસી હે? ઉન્હોંને અર્જ કિયા: અચ્છી હે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (સાથ બેઠે હુવે સહાબા સે) ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમ્હે સે કોન ઉનકી ઈયાદત કરેગા? યે કેહ કર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ખળે હો ગએ, હમ ભી આપકે સાથ ખળે હો ગએ. હમ દસ સે ઝાઈદ અફરાદ (ઝિયાદા આદમી) થે. હમારે પાસ જૂતે થે ન મોઝે, ટોપિયાં થીં ન કમીસેં. હમ ઉસ પથરીલી ઝમીન પર ચલતે હુવે હઝરત સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે પાસ પહુંચે. (ઉસ વકત) ઉનકી કોમ કે જો લોગ ઉનકે કરીબ થે પીછે હટ ગએ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઔર આપકે સાથ જાને વાલે સહાબા ઉનકે કરીબ હો ગએ. (મુસ્લિમ)

١٢٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: خُمْسٌ مَنْ عَمِلَهُنَّ فِي يَوْمٍ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ: مَنْ عَادَ مَرِيضًا، وَشَهِدَ جَنَازَةً، وَصَامَ يَوْمًا، وَرَاحَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاعْتَقَ رَقَبَةً. رواه ابن حبان

(وإسناده قوي) ١/٧

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે

હૈં કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ ને પાંચ આમાલ એક દિન મેં કિયે અલ્લાહ તઆલા ઉસે જન્નત વાલોં મેં લિખ દેતે હૈં: બીમાર કી ઈયાદત કી, જનાઝા મેં શિરકત કી, રોઝા રખ્યા, જુમ્યા કી નમાઝ કે લિયે ગયા ઔર ગુલામ આઝાદ કિયા. (ઇબ્ને હબ્બાન)

۱۳۰- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ عَادَ مَرِيضًا كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ عَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ أَوْ رَاحَ كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ دَخَلَ عَلَى إِمَامٍ يُعَزِّزُهُ كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ جَلَسَ فِي بَيْتِهِ لَمْ يَغْتَبِ إِنْسَانًا كَانَ ضَامِنًا عَلَى اللَّهِ. رواه ابن حبان (واسناده حسن) ۹۵/۲

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ ફરમાતે હૈં: જો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ (જંગ) કરતા હૈ વો અલ્લાહ તઆલા કી જિમ્મેદારી મેં હૈ. જો બીમાર કી ઈયાદત કરતા હૈ વો અલ્લાહ તઆલા કી જિમ્મેદારી મેં હૈ. જો સુબહ યા શામ મસ્જિદ જાતા હૈ વો અલ્લાહ તઆલા કી જિમ્મેદારી મેં હૈ. જો કિસી હાકિમ (અફસર) કે પાસ ઉસકી મદદ કે લિયે જાતા હૈ વો અલ્લાહ તઆલા કી જિમ્મેદારી મેં હૈ. ઔર જો અપને ઘર મેં ઈસ તરહ રેહતા હૈ કે કિસી કી ગીબત (પીઠ પીછે બુરાઈ) નહીં કરતા વો અલ્લાહ તઆલા કી જિમ્મેદારી મેં હૈ. (ઇબ્ને હબ્બાન)

۱۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. قَالَ: فَمَنْ اتَّبَعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. قَالَ: فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مِسْكِينًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. قَالَ: فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا اجْتَمَعْنَ فِي أَمْرٍ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ. رواه

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા (પૂછા): આજ તુમમેં સે કિસને રોઝા રખ્યા? હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: મૈંને. ફિર દરયાફત ફરમાયા: આજ તુમમેં સે કૌન જનાઝે કે સાથ ગયા? હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: મૈં. દરયાફત ફરમાયા: આજ તુમમેં સે મિસ્કીન (ગરીબ) કો કિસને ખાના ખિલાયા? હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: મૈંને. દરયાફત ફરમાયા: આજ તુમમેં સે કિસને બીમાર કી ઇયાદત કી? હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: મૈંને. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ આદમી મેં ભી યે બાતે જમા હોંગી વો જન્નત મેં ઝરૂર દાખિલ હોગા. (મુસ્લિમ)

۱۳۲- عَنْ أَبِي عُبَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَغُودُ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْ أَجَلَهُ فَيَقُولَ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ إِلَّا عُوِيَ. رواه الترمذی وقال

هذا حديث حسن غريب، باب ما يقول عند عيادة المريض، رقم: ۲۰۸۳

હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ કોઈ મુસલમાન બંદા કિસી મરીઝ કી ઇયાદત કરે ઔર સાત મરતબા યે દુઆ પઢે:

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ

(મૈં અલ્લાહ તઆલા સે સવાલ કરતા હૂં જો બળે હૈં, અર્શ અઝીમ કે માલિક હૈં કે વો તુમકો શિફા દે દે) તો ઉસકો ઝરૂર શિફા હોગી, અલબત્તા અગર ઉસકી મૌત કા વક્ત આ ગયા હો તો ઔર બાત હૈ. (તિરમિઝી)

۱۳۳- عَنْ أَبِي مُرَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا فَلَهُ قَبْرٌ طَافَ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قَبْرٌ طَافَ، قِيلَ: وَمَا الْقَبْرُ طَافٌ؟ قَالَ: مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ. رواه مسلم

باب فضل الصلوة على الحنابلة واتباعها، رقم: ૧૧૮૯ وفي رواية له: أَصْفَرُ هَذَا مِثْلُ أُخْدِ

رقم: ૧૧૯૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ જનાઝા મેં હાઝિર હોતા હે ઓર નમાઝે જનાઝા કે પછે જાને તક જનાઝે કે સાથ રહેતા હે તો ઉસકો એક કીરાત સવાબ મિલતા હે ઓર જો શખ્સ જનાઝા મેં હાઝિર હોતા હે ઓર દફન સે ફરાગત તક જનાઝે કે સાથ રહેતા હે તો ઉસકો દો કીરાત કા સવાબ મિલતા હે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે દરયાફત ક્રિયા ગયા: દો કીરાત કયા હેં? ઈરશાદ ફરમાયા: (દો કીરાત) દો બળે પહાળોં કે બરાબર હેં. એક ઓર રિવાયત મેં હે કે દો પહાળોં મેં સે છોટા ઉહદ પહાળ કી તરહ હે. (મુસ્લિમ)

૧૩૪- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مَيِّتٍ يُصَلَّى عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَتْلُونَ مِائَةً، كُلُّهُمْ يَشْفَعُونَ لَهُ إِلَّا شَقَعُوا فِيهِ. رَوَاهُ

مسلم، باب من صلى عليه مائة، ૦૦૦. رقم: ૧૧૯૮

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ મય્યત પર મુસલમાનોં કી એક બળી જમાઅત નમાઝ પછે જિનકી તઅદાદ (ગિન્તી) ૧૦૦ તક પહુંચ જાએ ઓર વો સબ અલ્લાહ તઆલા સે ઉસ મય્યત કે લિયે સિફારિશ કરેં યાની મગફિરત વ રહમત કી દુઆ કરેં તો ઉનકી સિફારિશ ઝરર કુબૂલ હોગી. (મુસ્લિમ)

૧૩૫- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ غَزَى مُصَابًا فَلَهُ مَغْلٌ

أَجْرُهُ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، بَابُ مَا جَاءَ فِي أَجْرِ مَنْ غَزَى مُصَابًا، رَقْم:

૧૦૪૩

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી મુસીબત-ઝદા (મુસીબત કે મારે હુવે) કો તસલ્લી દેતા હે તો

ਉਸਕੀ ਮੁਸੀਬਤ-ਯਥਾ ਕੀ ਟਰਫ਼ ਸਵਾਭ ਮਿਲਤਾ ਏ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

۱۳۶- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَزْمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَعْرِى أَخَاهُ بِمُصِيبَةٍ إِلَّا كَسَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ مِنْ حُلْلِ الْكَرَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه ابن ماجه، باب ما جاء في ثواب من عرى مصابيا، رقم: ۱۶۰۱

ਭਯਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਅਮਰ ਬਿਨ ਹਜ਼ਮ ਰਹਿਯਵਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਰਿਵਾਯਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਨਭਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਵਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਓ ਵਸਵਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਦ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਜੋ ਮੋਮਿਨ ਅਪਨੇ ਕਿਸੀ ਮੋਮਿਨ ਭਾਓ ਕੀ ਮੁਸੀਬਤ ਮੇਂ ਉਸੇ ਸਖ਼ਰ ਵ ਸੁਕੂਨ ਕੀ ਟਵਕੀਨ ਕਰੇਗਾ ਅਵਲਾਓ ਤਆਲਾ ਕਯਾਮਤ ਕੇ ਦਿਨ ਉਸੇ ਓਯਯਤ ਕੇ ਲਿਭਾਸ ਪੇਓਨਾਓਗੇ. (ਓਯਨੇ ਮਾਯਾ)

۱۳۷- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَكَانَ شَقَّ بَصَرُهُ، فَأَغْمَضَهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الرُّوحَ إِذَا فُيِّضَ نَبَعَهُ الْبَصَرُ فَضَّحَ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ فَقَالَ: لَا تَذْعُرُوا عَلَيَّ أَنْفُسَكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَيَّ مَا تَقُولُونَ ثُمَّ قَالَ: االلَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْقِعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ وَاخْلُقْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَالْحَسْبُ لَكَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَزَّلَ فِيهِ. رواه

مسلم، باب في اغماض الميت والدعاء له إذا حضر، رقم: ۲۱۳

ਭਯਰਤ ਉਸਮੇ ਸਲਮਾ ਰਹਿਯਵਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਤੀ ਹੈਂ ਕੇ ਰਸੂਲੁਵਲਾਹੁ ਸਵਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਓ ਵਸਵਲਮ ਭਯਰਤ ਅਭੂ ਸਲਮਾ ਕੇ ਓਨ੍ਤਿਕਾਲ ਕੇ ਯਾਦ ਟਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਾਏ. ਭਯਰਤ ਅਭੂ ਸਲਮਾ ਰਹਿਯਵਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਕੀ ਆਂਧੇ ਯੁਲੀ ਫੁਓ ਥੀ. ਆਪ ਸਵਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਓ ਵਸਵਲਮ ਨੇ ਉਨਕੀ ਆਂਧੇ ਭੰਦ ਫ਼ਰਮਾਓ ਐਰ ਓਰਸ਼ਾਦ ਫ਼ਰਮਾਯਾ: ਜਬ ਰੁਓ ਕਯਾ ਕੀ (ਨਿਕਾਲੀ) ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੋ ਨਿਗਾਓ (ਨਯਰ) ਜਾਤੀ ਫੁਓ ਰੁਓ ਕੋ ਟੇਯਨੇ ਕੀ ਵਯਓ ਸੇ ਓਪਰ ਓਠੀ ਰੇਓ ਜਾਤੀ ਹੈ (ਓਸੀ ਵਯਓ ਸੇ ਰਸੂਲੁਵਲਾਹੁ ਸਵਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਓ ਵਸਵਲਮ ਨੇ ਉਨਕੀ ਆਂਧੇ ਕੋ ਭੰਦ ਫ਼ਰਮਾਯਾ). ਉਨਕੇ ਘਰ ਕੇ ਫੁਓ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਆਵਾਯ ਸੇ ਰੋਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਯਾ (ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕੇ ਫੁਓ ਨਾਮੁਨਾਸਿਭ ਅਵਯਾਯ ਭੀ ਕੇਓ ਦਿਯੇ ਓਂ) ਤੋ ਆਪ ਸਵਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਓ

વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ અપને લિયે સિફ ખૈર કી દુઆ કરો કયુંકે ફરિશ્તે તુમ્હારી દુઆ પર આમીન કેહતે હૈં. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દુઆ ફરમાઈ:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَّابِيْ سَلَمَةَ وَاَرْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيْنَ وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِيْنَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهٗ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ ! وَاَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهٖ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيْهِ.

(તરજુમા: અય અલ્લાહ! અબૂ સલમા કી મગફિરત ફરમા દીજિયે ઔર હિદાયત-યાફતા (હિદાયત પાએ હુવે) લોગોં મેં શામિલ ફરમા કર ઇનકા દર્જા બુલંદ ફરમા દીજિયે ઔર ઇનકે બાદ ઇનકે પીછે રેહને વાલોં કી નિગેહબાની (હિફાઝત) ફરમાઈયે, રબ્બુલ-આલમીન હમારી ઔર ઇનકી મગફિરત ફરમા દીજિયે, ઇનકી કબ્ર કો કુશાદા (ફેલી હુઈ) ફરમા દીજિયે ઔર ઇનકી કબ્ર કો રૌશન ફરમા દીજિયે). (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: જબ કોઈ શખ્સ કિસી દૂસરે મુસલમાન કે લિયે યે દુઆ પઢે તો لَا بِيْ سَلَمَةَ કી જગહ મરને વાલે કા નામ લે ઔર નામ સે પેહલે ઝેર વાલા લામ લગાદે મરવન لَا يَزِيْد કહે.

۱۳۸- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ: دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ - يَظْهَرُ الْقَبْرِ - مُسْتَجَابَةٌ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُّوَكَّلٌ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلٍ. رواه مسلم، باب فضل الدعاء للمسلمين بظهر الغيب، رقم: ۶۹۲۹

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઇરશાદ ફરમાતે થે: મુસલમાન કી દુઆ અપને મુસલમાન ભાઈ કે લિયે પીઠ પીછે કુબૂલ હોતી હૈ. દુઆ કરને વાલે કે સર કી જાનિબ એક ફરિશ્તા મુકરર હૈ, જબ ભી યે દુઆ કરને વાલા અપને ભાઈ કે લિયે ભલાઈ કી દુઆ કરતા હૈ તો ઈસ પર વો ફરિશ્તા આમીન કેહતા હૈ ઔર (દુઆ કરને વાલે સે કેહતા

હે) અલ્લાહ તઆલા તુમ્હે ભી ઈસ જૈસી ભલાઈ દે જો તુમને અપને ભાઈ કે લિયે માંગી હૈ. (મુસ્લિમ)

۱۳۹- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ

لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. رواه البخاري، باب من الإيمان أن يحب لأخيه... رقم: ۱۳

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સે કોઈ શામ્સ ઉસ વક્ત તક (કામિલ(પૂરા)) ઈમાન વાલા નહીં હો સકતા જબ તક કે અપને મુસલમાન ભાઈ કે લિયે વહી પસંદ ન કરે જો અપને લિયે પસંદ કરતા હો. (બુખારી)

۱۴۰- عَنْ خَالِدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْقَسْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتُحِبُّ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: قُلْتُ:

نَعَمْ! قَالَ: فَأَحِبِّ لِأَخِيكَ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ. رواه أحمد، ۷/

હઝરત ખાલિદ બિન અબ્દુલ્લાહ કુસરી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ અપને વાલિદ (બાપ) સે ઓર વો અપને દાદા સે નકલ કરતે હૈં કે ઉનસે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા: કયા તુમકો જન્મત પસંદ હૈ યાની કયા તુમ જન્મત મેં જાના પસંદ કરતે હો? મૈને અર્જ કિયા: જી હાં! ઈરશાદ ફરમાયા: અપને ભાઈ કે લિયે વહી પસંદ કરો જો અપને લિયે પસંદ કરતે હો. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الدِّينَ

النَّصِيحَةُ، إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ، إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ قَالُوا: لِمَنْ يَا رَسُولَ

اللَّهِ؟ قَالَ: لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ. رواه

النسائي، باب النصيحة للإمام، رقم: ૪૨૦૪

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બેશક દીન ખુલૂસ ઓર વફાદારી કા નામ હૈ, બેશક દીન ખુલૂસ ઓર વફાદારી

કા નામ હે, બેશક દીન ખુલૂસ ઓર વફાદારી કા નામ હે. સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કિસકે સાથ ખુલૂસ ઓર વફાદારી? ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે સાથ, અલ્લાહ તઆલા કે રસૂલકે સાથ, અલ્લાહ તઆલા કી કિતાબકે સાથ, મુસલમાનો કે હાકિમો (અફસરો) કે સાથ ઓર ઉનકે અવામ કે સાથ. (નસાઈ)

ફાઈદા: અલ્લાહ તઆલા કે સાથ ખુલૂસ ઓર વફાદારી કા મતલબ યે હે કે ઉન પર ઈમાન લાયા જાએ, ઉનકે સાથ ઈન્તિહાઈ મુહબ્બત કી જાએ, ઉનસે ડરા જાએ, ઉનકી ઈતાઅત વ ઈબાદત કી જાએ ઓર ઉનકે સાથ કિસી કો શરીક ન કિયા જાએ.

અલ્લાહ તઆલા કી કિતાબ કે સાથ વફાદારી યે હે કે ઉસ પર ઈમાન લાયા જાએ, ઉસકી અઝમત (બખાઈ) કા હક અદા કિયા જાએ, ઉસકા ઈલ્મ હાસિલ કિયા જાએ, ઉસકા ઈલ્મ ફેલાયા જાએ ઓર ઉસ પર અમલ કિયા જાએ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ ખુલૂસ ઓર વફાદારી યે હે કે ઉનકી તસ્દીક કી (સચ્ચા માના) જાએ, ઉનકી તાઝીમ કી જાએ, ઉનસે ઓર ઉનકી સુન્નતો સે મુહબ્બત કી જાએ ઓર દિલ વ જાન સે ઉનકી ઈતિબા (પેરવી, અમલ કરને) મેં અપની નજાત સમજી જાએ.

મુસલમાનો કે હાકિમો કે સાથ ખુલૂસ વ વફાદારી યે હે કે ઉનકી ઝિમ્મેદારિયો કી અદાઈગી મેં ઉનકી મદદ કી જાએ, ઉનકે સાથ અચ્છા ગુમાન રખ્યા જાએ, અગર ઉનસે કોઈ ગલ્તી હોતી નજર આએ તો બેહતર તરીકા પર ઉસકી ઈસ્લાહ (સુધાર) કી કોશિશ કી જાએ, ઉનકો અચ્છે મશવરે દિયે જાએ ઓર જાઈઝ કામો મેં ઉનકી બાત માની જાએ. આમ મુસલમાનો કે સાથ ખુલૂસ વ વફાદારી યે હે કે ઉનકી હમદદી વ બેર-ખવાહી કા પૂરા પૂરા ખયાલ રખ્યા જાએ જિસમેં ઉનકો દીન કી તરફ મુતવજ્જે કરના ભી શામિલ હે, ઉનકા નફા અપના નફા ઓર ઉનકા નુકસાન અપના નુકસાન સમજા જાએ, જિતના મુમકિન હો ઉનકી મદદ કી જાએ, ઉનકે હુકૂક કો અદા કિયા જાએ. (મઆરિફુલ-હદીસ)

۱۳۲- عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ حَوَّضِي مَابَيْنَ عَدَنَ إِلَى عَمَانَ أَكْوَابُهُ عَدَدُ النُّجُومِ مَازَةَ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ الثَّلَاجِ، وَآخِلِي

مِنَ الْعَسَلِ، أَوَّلَ مَنْ يَرُدُّهُ قُرَاءَةُ الْمُهَاجِرِينَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصْفَهُمْ
لَنَا، قَالَ: شُعْتُ الرُّؤُوسِ، دُنُسَ الثِّيَابِ الَّذِينَ لَا يَتَكَبَّرُونَ الْمُتَعَمَّاتِ،
وَلَا تَقْتَحُّ لَهُمُ السُّدُودُ، الَّذِينَ يَعْطُونَ مَا عَلَيْهِمْ، وَلَا يَعْطُونَ مَا لَهُمْ. رواه

الطبرانی، معجم الزوائد ۱۰/ ۱۵۷

હઝરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે
હોઝા કી જગહ અદન સે અમ્માન તક કી મસાફત (ફારસ) કે બરાબર હે.
ઉસકે પ્યાલે ગિન્તી મેં આસમાન કે સિતારોં કી તરહ (બેશુમાર) હેં,
ઉસકા પાની બર્ફ સે ઝિયાદા સુફેદ ઔર ઔર શહદ સે ઝિયાદા મીઠા હે.
ઉસ હોઝા પર જો લોગ સબસે પેહલે આએંગે વો હુકરામે મુહાજિરીન
હોંગે. હમને અઝા ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમેં બતાઈયે કે વો લોગ કેસે
હોંગે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બિખરે
બાલોં વાલે, મૈલે કપળોં વાલે જો નાઝ વ નેઅમત મેં રેહને વાલી ઔરતોં
સે નિકાહ નહીં કર સકતે, જિનકે લિયે દરવાઝે નહીં ખોલે જાતે યાની
જિનકો ખુશ-આમદીદ નહીં ક્રિયા જાતા ઔર વો લોગ ઉન તમામ હુકૂક
કો અદા કરતે હેં જો ઉનકે ઝિમ્મે હેં, જબકે ઉનકે હુકૂક અદા નહીં ક્રિયે
જાતે. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: અદન, યમન કા મશહૂર મકામ હૈ ઔર અમ્માન,
ઉર્દુન કા મશહૂર શહર હૈ. નિશાની કે લિયે ઈસ હદીસ મેં અદન ઔર
અમ્માન કા લફઝ ઈસ્તેમાલ ક્રિયા ગયા હૈ. મતલબ યે હૈ કે ઈસ દુનિયા
મેં અદન ઔર અમ્માન કા જિતના ફારસા હૈ આખિરત મેં હોઝા કી
લખ્યાઈ ચોળાઈ ઉસ મસાફત કે બરાબર હૈ. લેકિન ઈસકા યે મતલબ
નહીં કે હોઝા કી જગહ બિઝૈનિહી (બિલ્કુલ ઈસી તરહ) ઈતની મસાફત
કે બરાબર હૈ, બલકે યે સમજાને કે લિયે હૈ કે હોઝા કી લખ્યાઈ ચોળાઈ
સૈકળોં મીલ પર ફેલી હુઈ હૈ. (મઆરિફુલ-હદીસ)

۱۳۳- عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَكُونُوا أَمَةً
تَقُولُونَ: إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا، وَإِنْ كَلِمُوا ظَلَمْنَا، وَلَكِنْ وَكَلُوا
أَنْفُسَكُمْ، إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَنْ تَحْسِنُوا، وَإِنْ أَسَاءُوا فَلَا تَظْلِمُوا. رواه

الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في الاحسان والعفو، رقم: ٢٠٠٧

उजरत हुजैफा रदियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: तुम दूसरों की दृष्टि दृष्टि काम न करो के यूँ केहने लगे: अगर लोग हमारे साथ भलाई करें तो हम भी उनके साथ भलाई करें और अगर लोग हमारे विपर जुल्म करें तो हम भी उन पर जुल्म करें, बल्के तुम अपने आपको इस बात पर काँधम रखो के अगर लोग भलाई करें तो तुम भी भलाई करो और अगर लोग बुरा सुलूक करें तब भी तुम जुल्म न करो. (तिरमिजी)

١٣٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: مَا أَنْتَقِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِنَفْسِهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَنْتَهَكَ حُرْمَةً اللَّهِ فَيَنْتَقِمَ بِهَا إِلَيْهِ (وهو بعض الحديث). رواه

البخارى، باب قول النبي ﷺ: يسروا ولا تعسروا، رقم: ٦١٢٦

उजरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्दा फरमाती हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने अपने जाती मामले में कभी किसी से ईन्तिकाम (बदला) नहीं लिया लेकिन जब अल्लाह तआला की इराम-करदह (इराम की दुई) थीऊ का ईरतिकाब किया जाता तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अल्लाह तआला का हुकम दूटने की वजह से सजा देते थे. (बुखारी)

١٣٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ الْعَبْدُ إِذَا تَصَحَّ لِسِيدهُ، وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ اللَّهِ، فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ. رواه مسلم، باب

ثواب العبد، رقم: ٤٣١٨

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्दुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो गुलाम अपने आका (मालिक) के साथ जैर-जवाही (भलाई) और वफादारी करे और अल्लाह तआला की ईबादत भी अच्छी तरह करे वो दोहरे (उबल) सवाब का मुस्तहिक (हकदार) होगा. (मुस्लिम)

۱۳۶- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ لَهُ عَلَى رَجُلٍ حَقٌّ لَمْ يَأْخُذْهُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ. رَوَاهُ

٤٤٣/٤ احمد

હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા શિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્વલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કા કિસી દૂસરે શખ્સ પર કોઈ હક (કર્જા વગેરા) હો ઔર વો ઉસ મકરૂઝ કો અદા કરને કે લિયે દેર તક મુહલત દે દે તો ઉસકો હર દિન કે બદલે સદકા કા સવાબ મિલેગા. (મુસ્નદે અહમદ)

١٣٤- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِنْ أَجْلَالِ اللَّهِ أَكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَأَكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ. • رواه أبو داود، باب في تنزيل الناس منازلهم، رقم: ٤٨٤٣

હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્ટુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ત્રીન કિસ્મ કે લોગોં કા ઈકરામ (ઈઝઝત) કરના અલ્લાહ તઆલા કી તાઝીમ (અઝમત, ઈઝઝત) કરને મેં શામિલ હૈ. એક બૂખ્ડા મુસલમાન, દૂસરા વો હાકિમે કુર્આન જો એતિદાલ પર રહે, ત્રીસરા ઈન્સાફ કરને વાલા હાકિમ (અફસર). (અબૂ દાઉદ)

झाईदा: अतिहाल पर रेहने का मतलब ये है के कुआने शरीर की तिलावत का अतिमात्र (पाबंदी) भी करे और रियाकारों (दिभलावा करने वालों) की तरह तजवीह और छुरक की अदाईगी में तजवुज न करे (हद से न बण्डे). (बजलुल-मजहद)

١٣٨- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ أَكْرَمَ سُلْطَانُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي الدُّنْيَا أَكْرَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ أَهَانَ سُلْطَانُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الدُّنْيَا أَهَانَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ

હજરત અબૂ બકરહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે દુનિયા મેં મુકરર કિયે હુવે બાદશાહ કા ઇકરામ કરતા હૈ અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસકા ઇકરામ ફરમાયેંગે ઓર જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે દુનિયા મેં મુકરર કિયે હુવે બાદશાહ કી બે-ઇઝતી કરતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસે કયામત કે દિન ઝલીલ કર દેંગે. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઇદ)

૧૪૧- عَنْ أَبِي عُبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلْبَرَكَةُ مَعَ

أَكَابِرِكُمْ. رواه الحاكم وقال: صحيح على شرط البخاري ووافقه الذهبي ١/٦٢

હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: બરકત તુમ્હારે બળોં કે સાથ હૈ. (મુસ્તદરક હાકિમ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જિનકી ઉમ્મ બળી હૈ ઓર ઇસ વજહ સે નેકિયાં ભી ઝિયાદા હૈં ઉનમે ખૈર વ બરકત હૈ. (હાશિયતુત્તરગીબ)

૧૫૦- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَيْسَ مِنْ

أُمَّتِي مَنْ لَمْ يُجَلِّ كَبِيرَنَا، وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفَ لِعَالِمِنَا حَقَّهُ. رواه

أحمد والطبرانی في الكبير واسناده حسن، مجمع الزوائد ١/٣٣٨

હજરત ઉબાદા બિન સામિત રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ હમારે બળોં કી તાઝીમ ન કરે, હમારે બચ્ચોં પર રહમ ન કરે ઓર હમારે આલિમ કા હક ન પેહચાને વો મેરી ઉમ્મત મેં સે નહીં હૈ. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઇદ)

૧૫૧- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَوْصِيَ الْخَلِيفَةُ

مَنْ بَعْدِي بِتَقْوَى اللَّهِ، وَأَوْصِيهِ بِجَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَعْظُمَ كَبِيرُهُمْ،

وَيَرْحَمْ صَغِيرُهُمْ، وَيُؤْكَلَ عَالِمُهُمْ، وَأَنْ لَا يَضُرَّهُمْ قَيْدُهُمْ، وَلَا

يُوحِشُهُمْ فَيَكْفِرُهُمْ، وَأَنْ لَا يُخْصِيَهُمْ فَيَقْطَعَ نَسْلَهُمْ، وَأَنْ لَا يَغْلِقَ بَابَهُ
دُونَهُمْ فَيَأْكُلُ قُرْبُهُمْ ضَعِيفُهُمْ. رواه البيهقي في السنن الكبرى ١٦١/٨

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે
હું કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મੈ
અપને બાદ વાલે ખલીફા કો અલ્લાહ તઆલા સે ડરને કી વસિયત
કરતા હૂં. ઓર ઉસેમુસલમાનો કી જમાઅત કે બારે મેં યે વસિયત
કરતા હૂં કે વો મુસલમાનો કે બળો કી તાઝીમ કરે, ઉનકે છોટો પર રહમ
કરે, ઉનકે ઉલમા કી ઈઝઝત કરે, ઉનકો ઐસા ન મારે કે ઉનકો ઝલીલ
કરદે, ઉનકો ઐસા ન ડરાએ કે ઉનકો કાફિર બનાદે, ઉનકો ખરસી ન કરે
કે ઉનકી નસલ કો ખત્મ કરદે ઓર અપના દરવાઝા ઉનકો ફરયાદ કે
લિયે બંદ ન કરે કે ઈસકી વજહ સે કવી (તાકતવર) લોગ કમઝોરો કો
ખા જાએ યાની ઝુલ્મ આમ હો જાએ. (બૈહકી)

١٥٢- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اقْبِلُوا ذَوِي
الْهِتَابِ عَنَّا إِيَّاهُمْ إِلَّا الْحَذُوفَ. رواه أبو داود، باب في الحديد يشفع فيه، رقم: ٤٢٧٥

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતી હું
કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નેક
લોગો કી લગ્નિશો (ગલ્તિયો) કો માફ કર દિયા કરો, અલબત્તા અગર
વો કોઈ ઐસા ગુનાહ કરે જિસકી વજહ સે ઉન પર હદ જારી હોતી હો વો
માફ નહીં કી જાએગી. (અબૂ દાઉદ)

١٥٣- عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ
نَهَى عَنْ تَغْيِيبِ الشَّيْبِ وَقَالَ: إِنَّهُ نَوْرٌ مُسْلِمٌ. رواه الترمذي وقال: هذا حديث
حسن، باب ما جاء في النهي عن تغييب الشيب، رقم: ٢٨٢١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા
સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સુકેદ
બાલો કો નોચને સે મના ફરમાયા ઓર ઈરશાદ ફરમાયા કે યે બુખ્લાપા
મુસલમાન કા નૂર હે. (તિરમિઝી)

૧૫૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : لَا تَنْتَفُوا السَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ شَابَ شَيْئَةً فِي الْإِسْلَامِ كُتِبَ لَهُ بِهَا حَسَنَةٌ ، وَحُطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ ، وَرَفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ . رواه ابن حبان (وإسناده حسن) ۲۵۳/۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અહુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: સુકેદ બાલોં કો ન ઉખેળા કરો કયુંકે યે કયામત કે દિન નૂર કા સબબ હોંગે. જો શખ્સ હાલતે ઇસ્લામ મેં બૂળહા હોતા હૈ યાની જબ કિસી મુસલમાન કા એક બાલ સુકેદ હોતા હૈ તો ઇસકી વજહ સે ઉસકે લિયે એક નેકી લિખ દી જાતી હૈ, એક ગુનાહ માફ કર દિયા જાતા હૈ ઓર એક દર્જા બુલંદ કર દિયા જાતા હૈ. (ઇબને હિબ્બાન)

૧૫૩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنْ لِلَّهِ تَعَالَى أَقْوَامًا يَخْتَصِمُهُمُ بِالنِّعَمِ لِمَنَافِعِ الْعِبَادِ وَيَقْرُهَا فِيهِمْ مَا يَذْكُوهَا ، فَإِذَا مَنَعُوهَا تَزَعُّهَا مِنْهُمْ فَحَوَّلَهَا إِلَى غَيْرِهِمْ . رواه الطبراني في الكبير ، وأبو نعيم في الحلية وهو حديث حسن ، الجامع الصغير ۳۵۸/۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અહુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કુછ લોગોં કો ખાસ તૌર પર નેઅમતેં ઇસલિયે દેતે હૈં તાકે વો લોગોં કો નફા પહુંચાએ. જબ તક વો લોગોં કો નફા પહુંચાતે રહેતે હૈં અલ્લાહ તઆલા ઉનકો ઉન નેઅમતોં મેં હી રખતે હૈં ઓર જબ વો એસા કરના છોળ દેતે હૈં તો અલ્લાહ તઆલા ઉનસે નેઅમતેં લેકર દૂસરોં કો દે દેતે હૈં. (તબરાની, હિલ્યતુલ-ઓલિયા, જામિએ સગીર)

૧૫૪- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ ، وَأَمْرُكَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُكَ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ ، وَإِزْشَادُكَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَكَ صَدَقَةٌ ، وَبَصْرُكَ لِلرَّجُلِ الرَّدْيِ وَالْبَصْرُ لَكَ صَدَقَةٌ ، وَإِمَاطَتُكَ الْحَجَرَ وَالشُّوكَ وَالْعِظَمَ عَنِ

الطَّرِيقَ لَكَ صَدَقَةٌ، وَأَفْرَأَعْتُكَ مِنْ ذَلُوكَ فِي ذَلِّ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ. رواه

الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في ضائع المعروف، رقم: ۱۹۵۶

उत्तरत अबूजर रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: तुम्हारा अपने (मुसलमान) भाई के लिये मुस्कुराना सदका है, तुम्हारा किसी को नेकी का हुक्म करना और बुराई से रोकना सदका है, किसी भूले हुवे को रास्ता बताना सदका है, कमजोर निगाह (नजर) वाले को रास्ता दिखाना सदका है, पथ्थर, कांटा, उड़ी (वगैरा) का रास्ता से उटा देना सदका है और तुम्हारा अपने डोल से अपने भाई के डोल में पानी डाल देना सदका है. (तिरमिजी)

۱۵۷- عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ مَشَى فِي حَاجَةٍ

أَخِيهِ كَانَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَعْيَافِهِ عَشْرَ سِنِينَ، وَمَنْ اغْتَكَفَ يَوْمًا ابْتِغَاءً وَجْهِ اللَّهِ جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ ثَلَاثَ خَنَاقٍ، كُلُّ خَنْدَقٍ أَبْعَدُ مَا بَيْنَ

الْخَافِقِينَ. رواه الطبرانی في الأوسط واسناده جيد، مجمع الزوائد ۳۵۱/۸

उत्तरत ईसा अब्बास रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शम्स अपने किसी भाई के काम के लिये चल कर जाता है तो उसका ये अमल दस साल के ओतिकाइ से अकजल है. जो शम्स ओक दिन का ओतिकाइ भी अल्लाह तआला की रजा के लिये करता है तो अल्लाह तआला उसके और जलन्म के दरमियान (बीच) तीन जन्दके (गण्डे) आण फरमा देते हैं. हर जन्दक आसमान व जमीन की मसाइत (झरले) से जियादा चौणी है. (तबरानी, मजमूअ-जवाइद)

۱۵۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَأَبِي طَلْحَةَ بْنِ سَهْلٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا

يَقُولَانِ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يَنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتَهُ وَيَنْتَقِصُ فِيهِ مِنْ عِزِّهِ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نَصْرَتَهُ، وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يَنْتَقِصُ فِيهِ

مِنْ عَرْضِهِ وَيُنْتَهَكَ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ إِلَّا نَصْرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ نَصْرَتَهُ.

رواه ابو داود، باب الرجل يذب عن عرض اخيه، رقم: ४८८६

उज्जरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह और उज्जरत अबू तल्लह बिन सल्ल अन्सारी रदियल्लाहु तआला अन्हुम रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शप्स किसी मुसलमान की मदद से ऐसे मौका पर हाथ भींय लेता है जबके उसकी ईज्जत पर हमला किया जा रहा हो और उसकी आभर को नुकसान पहुंचाया जा रहा हो तो अल्लाह तआला उसको ऐसे मौका पर अपनी मदद से मददम रभेंगे जब वो अल्लाह तआला की मदद का प्वाहिशमंद (और तलबगार (याहने वाला)) होगा. और जो शप्स किसी मुसलमान की ऐसे मौका पर मदद और डिमायत करता है जबके उसकी ईज्जत पर हमला किया जा रहा हो और आभर को नुकसान पहुंचाया जा रहा हो तो अल्लाह तआला ऐसे मौका पर उसकी मदद फरमायेंगे जब वो उसकी नुसरत (मदद) का प्वाहिशमंद (और तलबगार) होगा. (अबू दाउद)

१५९- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَا يَهْتُمُّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ، وَمَنْ لَمْ يَضْحِكْ وَيُفْسِحْ نَاصِحًا لِلَّهِ، وَرَسُولِهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِأَمَامِهِ، وَلِعَامَةِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ. رواه الطبرانی

من رواية عبد الله بن جعفر، الترغيب १/२७७

उज्जरत हुजैफा बिन यमान रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शप्स मुसलमानों के मसाईल (मस्अले) व मामलात को अहमियत न दे और उनके लिये फ़िक्र न करे वो मुसलमानों में से नहीं है. जो सुब्हो शाम अल्लाह तआला, उनके रसूल, उनकी किताब, उनके ईमाम यानी जलीफ़ा वक़्त और आम मुसलमानों का मुप्पिलस और वफ़ादार न हो यानी जो शप्स दिन रात मे किसी वक़्त भी ईस जुलूस और जैर-प्वाही (भलाई) से ज़ाही हो वो मुसलमानों में से नहीं है.

وَيَصَدَّقُ قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَوْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَيَعِينُ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَلْيَأْمُرْ بِالْخَيْرِ أَوْ قَالَ: بِالْمَعْرُوفِ قَالَ: فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ؟ قَالَ: فَلْيَمْسِكْ عَنِ الشَّرِّ فَإِنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ. (رواه البخاري،

باب كل معروف صدقة، رقم: 6022)

ਭਗਵਾਨ ਅਬੂ ਮੁਸਾ ਅਸ਼ਅਰੀ ਰਹਿਮਤੁਲਾਹਿ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੂ ਫਰਮਾਏ ਹੋ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਏ: ਭਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋ ਯਾਹਿਏ ਕੇ ਸਹਕਾ ਦਿਯਾ ਕਰੇ. ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਦਰਯਾਫਤ ਕਿਆ (ਪੁੱਛਾ): ਅਗਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਸਹਕਾ ਦੇਨੇ ਕੇ ਲਿਏ ਕੁਝ ਨ ਭੀ ਤੋ ਕਯਾ ਕਰੇ? ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਏ: ਅਪਨੇ ਭਾਥੋਂ ਸੇ ਮੇਭਨਤ ਮਜ਼ਹੂਰੀ ਕਰਕੇ ਅਪਨੇ ਆਪਕੋ ਭੀ ਫਾਇਦਾ ਪਹੁੰਚਾਓ ਓਰ ਸਹਕਾ ਭੀ ਦੇ. ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਅਜ਼ ਕਿਆ: ਅਗਰ ਏ ਭੀ ਨ ਕਰ ਸਕੇ ਯਾ (ਕਰ ਸਕਤਾ ਭੀ ਫਿਰ ਭੀ) ਨ ਕਰੇ? ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਏ: ਕਿਸੀ ਗਮਭਰਾ ਮੁਭਤਾਜ਼ (ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਭਗਵਾਨਮੰਦ) ਕੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ. ਅਜ਼ ਕਿਆ: ਅਗਰ ਏ ਭੀ ਨ ਕਰੇ? ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਏ: ਤੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਲੀ ਭਤ ਭਤਾਏ. ਅਜ਼ ਕਿਆ: ਅਗਰ ਏ ਭੀ ਨ ਕਰੇ? ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਏ: (ਕਮ ਅਜ਼ ਕਮ) ਕਿਸੀ ਕੋ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਨੇ ਸੇ ਭੀ ਭਾਜ ਰਹੇ ਕਥੁੰਕੇ ਏ ਭੀ ਉਸਕੇ ਲਿਏ ਸਹਕਾ ਭੇ. (ਭੁਭਾਰੀ)

١٦٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ يَكْفُفُ عَلَيْهِ ضِعْفَتَهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ.

رواه أبو داود، باب في النصيحة والحيطة، رقم: 4918)

ਭਗਵਾਨ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਹਿਮਤੁਲਾਹਿ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੂ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਭੇ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਹ ਫਰਮਾਏ: ਏਕ ਮੋਮਿਨ ਦੂਸਰੇ ਮੋਮਿਨ ਕਾ ਆਓਨਾ ਭੈ ਓਰ ਏਕ ਮੋਮਿਨ ਦੂਸਰੇ ਮੋਮਿਨ ਕਾ ਭਾਓ ਭੈ, ਉਸਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕੋ ਉਸਸੇ ਰੋਕਤਾ ਭੈ ਓਰ ਉਸਕੀ ਭਰ ਤਰਫਸੇ ਛਿਫਾਯਤ ਕਰਤਾ ਭੈ. (ਅਬੂ ਫਾਓਦ)

١٦٤- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْصُرُهُ إِذَا كَانَ مَظْلُومًا، أَفَرَأَيْتَ إِذَا

كَانَ ظَالِمًا، كَيْفَ أَنْصَرُهُ؟ قَالَ: تَحْجُزُهُ أَوْ تَمْنَعُهُ مِنَ الظُّلْمِ، فَإِنَّ ذَلِكَ

نَصْرُهُ. رواه البخاري، باب يمين الرجل لصاحبه انه اعوه. رقم: १९०२

उजरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अपने मुसलमान भाई की हर हालत में मदद किया करो ज्वाह वो जालिम हो या मजलूम (जिस पर जुल्म किया जाओ). एक शप्स ने दरयाफ्त किया: या रसूलुल्लाह! मजलूम होने की हालत में तो मैं उसकी मदद करूंगा, ये बताईये के जालिम होने की सूरत में उसकी कैसे मदद करूं? रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: उसको जुल्म करने से रोक दो कयुंके जालिम को जुल्म से रोकना ही उसकी मदद है. (बुखारी)

۱۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يُلَِّغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ: الرَّا حِمُونَ

يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، اَزْحَمُوا أَقْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ. رواه

ابوداؤد، باب فى الرحمة، رقم: ६९६१

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्दुमा नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह नकल इरमाते हैं: रहम करने वालों पर रहमान रहम करता है. तुम जमीन वालों पर रहम करो आसमान वाला तुम पर रहम करेगा. (अबू दाउद)

۱۶۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ مَجَالِسٌ: مَفْكٌ دَمٍ حَرَامٌ، أَوْ فَرْجٌ حَرَامٌ،

أَوْ الْبَطَاحُ مَالٍ بِغَيْرِ حَقٍّ. رواه ابوداؤد، باب فى نقل الحديث، رقم: ६८६९

उजरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्दुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: मजलिसें अमानत हैं (उनमें की गई राज की बातें किसी को मताना जाईज नहीं) सिवाये तीन मजलिसों के (के वो अमानत नहीं हैं बल्के दूसरों तक उनका पहुँचा देना जरूरी है). एक वो मजलिस जिसका तअल्लुक नाहक भून बहाने की साजिश से हो, दूसरी

વો જિસકા તઅલ્લુક ઝિનાકારી સે હો, તીસરી વો જિસકા તઅલ્લુક નાહક કિસી કા માલ છીનને સે હો. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ મેં ઇન ત્રીન બાતોં કા ઝિક બતૌર મિસાલ કે હૈ. મકસદ યે હૈ કે અગર કિસી મજલિસ મેં કિસી મઅસિયત (ગુનાહ) ઔર જુલમ કે લિયે કોઈ મશવરા કિયા જાએ ઔર તુમકો ભી ઉસમેં શરીફ કિયા જાએ તો ફિર હરગિઝ ઉસકો રાઝ મેં ન રખ્ખો. (મઆરિકુલ-હદીસ)

۱۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ مِنْ أَمَنَةِ النَّاسِ، عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ. رواه النسائي، باب صفة المؤمن، رقم: ۴۹۹۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મોમિન વો હૈ જિસસે લોગ આપની જાનોં ઔર માલોં કે બારે મેં અમન મેં રહે. (નસાઈ)

۱۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ. رواه البخاري، باب المسلم من سلم المسلمون، رقم: ۱۰۰

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ મા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુસલમાન વો હૈ જિસકી ઝબાન ઔર હાથ સે મુસલમાન મહફૂઝ રહે. ઔર મુહાજિર યાની છોળને વાલા વો હૈ જો ઉન તમામ કામોં કો છોળ દે જિસસે અલ્લાહ તઆલા ને રોકા હૈ. (બુખારી)

۱۳۰- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ الْإِسْلَامِ الْفَضْلُ؟ قَالَ: مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ. رواه البخاري، باب أي

الإسلام الفضل، رقم: ۱۱

હઝરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હે કે સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ કૌનસે

મુસલમાનના ઈસ્લામ અફઝલ હે? ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ (મુસલમાન) કી ઝબાન ઔર હાથ સે દૂસરે મુસલમાન મહફૂઝ રહે. (બુખારી)

ફાઈદા: ઝબાન સે તકલીફ પહુંચાને મેં કિસી કા મજાક ઉઘાના, તુહમત (ઈલ્લામ) લગાના, બુરા ભલા કેહના ઔર હાથ સે તકલીફ પહુંચાને મેં કિસી કો નાહક મારના, કિસી કા માલ જુલ્મન લેના વગૈરા ઉમૂર (બાતે) શામિલ હે. (ફત્હુલબારી)

۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ :

مَنْ نَصَرَ قَوْمَهُ عَلَى غَيْرِ الْحَقِّ فَهُوَ كَالْبَعِيرِ الَّذِي رُدِّيَ فَهُوَ يَنْزِعُ بِذَنبِهِ.

رواه أبو داود، باب في العصبية، رقم: ۵۱۱۷

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્૊દ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો અપની કૌમ કી નાહક મદદ કરતા હૈ વો ઉસ ઊંટ કી તરહ હૈ જો કિસી કુંવે મેં ગિર ગયા હો ઔર ઉસકો દુમ સે પકળ કર નિકાલા જા રહા હો. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જિસ તરહ કુંવે મેં ગિરે હુવે ઊંટ કો દુમ સે પકળ કર નિકાલને કી કોશિશ કરના અપને આપકો બે-ફાઈદા મશક્કત (તકલીફ) મેં ડાલના હૈ કયુંકે ઈસ તરીકા સે ઊંટ કો કુંવે સે નહીં નિકાલા જા સકતા, ઈસી તરહ કૌમ કી નાહક મદદ કરના ભી બે-ફાઈદા હૈ કયુંકે ઈસ તરીકા સે કૌમ કો સહીહ રાસ્તા પર નહીં ડાલા જા સકતા. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۱- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : لَيْسَ مِتَّامَنْ

دَعَا إِلَى عَصِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِتَّامَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِتَّامَنْ مَاتَ

عَلَى عَصِيَّةٍ. رواه أبو داود، باب في العصبية، رقم: ۵۱۲۱

હઝરત જુબૈર બિન મુત્ઈમ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો અસ્થિબત (તરફદારી, હિમાયત) કી દાવત દે વો હમમેં સે નહીં, જો અસ્થિબત કી બિના પર લગે વો હમમેં સે નહીં ઔર જો

અસ્થિયત (કે જઝબા) પર મરે વો હમમેં સે નહીં. (અબૂ દાઉદ)

۱۷۲- عَنْ مُسَيْلَمَةَ رَجِمَهَا اللَّهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ أَبَاهَا يَقُولُ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصِيَّةُ أَنْ يَحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنَ الْعَصِيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلَمِ. رواه أحمد؛ ۱۰۷

હઝરત કુસૈલા રહમતુલ્લાહિ અલૈહા ફરમાતી હેં કે મૈને અપને વાલિદ (બાપ) કો યે ફરમાતે હુવે સુના કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે દરયાફત ક્રિયા: કયા અપની કૌમ સે મુહબ્બત કરના બી અસ્થિયત મેં દાખિલ હૈ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (અપની કૌમ સે મુહબ્બત કરના) અસ્થિયત નહીં હૈ, બલકે અસ્થિયત યે હેં કે કૌમ કે નાહક હોને કે બાવજૂદ આદમી અપની કૌમ કી મદદ કરે. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: كُلُّ مَخْمُومٍ الْقَلْبِ، صَنُوقِ الْكَسَانِ قَالُوا: صَنُوقِ الْأَسَانِ، نَعْرِفُهُ فَمَا مَخْمُومُ الْقَلْبِ؟ قَالَ: هُوَ الَّذِي لَا يَنْفَعُ لِيَفْعُولًا وَلَا يَنْفَعُ وَلَا غِلًّا وَلَا حَسَدًا. رواه ابن ماجه، باب الورع والتقوى، رقم: ۲۲۱۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે દરયાફત ક્રિયા ગયા કે લોગોં મેં કૌનસા શખ્સ સબસે બેહતર હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હર વો શખ્સ જો મખ્મૂમ દિલ ઓર ઝબાન કા સરયા હો. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ ક્રિયા: ઝબા કા સરયા તો હમ સમજતે હૈં, મખ્મૂમ દિલ સે કયા મુરાદ હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: મખ્મૂમ દિલ વો શખ્સ હૈ જો પરહેઝગાર હો, જિસકા દિલ સાફ હો, જિસ પર ન તો ગુનાહોં કા બોઝ હો ઓર ન જુલમ કા, ન ઉસકે દિલમેં કિસીકે લિયે કીના હો ઓર ન હસદ (જલન). (ઈબ્ને માજા) ફર્ઈદા: “જિસકા દિલ સાફ હો” સે મુરાદ વો શખ્સ હૈ જિસકા

दिल अल्लाह तआला के गैर के गुबार और गलत अक्षर (डिको) व
 जयालात से पाक डो. (मजाहिरे डक)

१८५- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا
 يَكْفِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَخْرُجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا
 سَلِيمٌ الصَّنِيرِ. رواه أبو داود، باب في رفع الحديث من المجلس، رقم: ४٨٦٠

उजरत अब्दुल्लाह बिन मसूद रदियल्लाहु तआला अहु
 रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने हरशाह
 करमाया: मेरे सखाबा में से कोई शम्स मुज तक किसी के बारे में कोई
 बात न पहुंचाया करे क्युंके मेरा दिल चाहता है के जब मैं तुम्हारे पास
 आऊँ तो मेरा दिल तुम सबकी तरफसे साफ़ डो. (अबू दाउद)

१८६- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
 فَقَالَ: يَطْلُعُ الْآنَ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَطَلَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ
 تَنْطِفُ لِحْيَتُهُ مِنْ وَضْوِهِ، وَلَقَدْ تَعَلَّقَ تَغْلِيهِ بِيَدِهِ السَّمَالَ، فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ
 قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مِثْلَ ذَلِكَ، فَطْلَعَ الرَّجُلُ مِثْلَ الْمَرَّةِ الْأُولَى، فَلَمَّا
 كَانَ الْيَوْمَ الثَّالِثُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مِثْلَ مَقَالِيهِ أَيْضًا، فَطْلَعَ ذَلِكَ
 الرَّجُلُ مِثْلَ حَالِهِ الْأُولَى، فَلَمَّا قَامَ النَّبِيُّ ﷺ تَبِعَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
 عَمْرٍو فَقَالَ: إِنِّي لَا حَيْثُ أَبِي لَأَقْسِمْتُ أَنْ لَا أَدْخُلَ عَلَيْهِ قَلْبًا،
 فَإِنْ رَأَيْتُ أَنْ تُزَوِّبَنِي إِلَيْكَ حَتَّى تَمْضِيَ فَعَلْتُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ
 أَنَسُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُحَدِّثُ أَنَّ بَاتَ مَعَهُ يَلْكَ
 الثَّلَاثَ اللَّيَالِي، فَلَمْ يَرَهُ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّهُ إِذَا تَعَارَى وَ
 فَتَلَّبَ عَلَى فِرَاشِهِ ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَكَبَّرَ حَتَّى يَقُومَ لِصَلَاةِ
 الْمَغْرِبِ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: غَيْرَ أَنِّي لَمْ أَسْمَعْهُ يَقُولُ إِلَّا خَيْرًا، فَلَمَّا
 مَضَتْ الثَّلَاثُ اللَّيَالِي، وَكَذْتُ أَنْ أَحْقِرَ عَمَلَهُ، قُلْتُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ!
 لَمْ يَكُنْ يَتَنَبَّأُ بَيْنَ أَبِي غَضَبٍ وَلَا هَجَرٍ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ
 اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لَنَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: يَطْلُعُ عَلَيْكُمْ الْآنَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ

الْحَيَّةُ، فَطَلَعْتَ أَنْتَ الثَّلَاثَ الْمَرَّاتِ، قَارَدْتُ أَنْ آوِيَ إِلَيْكَ فَانْظُرْ
مَا عَمَلُكَ؟ فَأَقْبَدَنِي بِكَ، فَلَمْ أَرَكَ عَمِلْتَ كَثِيرَ عَمَلٍ، لَمَّا أَلَيْتُ
بَلِّغْ بِكَ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: مَا هُوَ إِلَّا مَا رَأَيْتَ، قَالَ:
فَلَمَّا رَأَيْتَ دَعَانِي فَقَالَ: مَا هُوَ إِلَّا مَا رَأَيْتَ غَيْرَ أَنِّي لَا أَجِدُ فِي
نَفْسِي لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ غَشًّا وَلَا أَحْسِدُ أَحَدًا عَلَى خَيْرٍ أَعْطَاهُ
اللَّهُ إِيَّاهُ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: هَذِهِ النَّبِيُّ بَلَغَتْ بِكَ وَهِيَ الَّتِي لَا تُطِيقُ.

رواه احمد والبخاري رحمه الله ورجال احمد رجال الصحيح، مجمع الزوائد ١٥٠/٨

उजरत अनस बिन मालिक रहियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के
उम लोग रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ बैठे हुवे थे.
आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अम्मी तुम्हारे
पास अक जन्नती आदमी आयेगा. छतने में अक अन्सारी आये
जिनकी दाण्डी से चुजू के पानी के कतरे गिर रहे थे और उन्होंने जूते
बांझे (उल्टे) छाय में धाम रप्पे थे. दूसरे दिन मी रसूलुल्लाह
सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने वही बात इरमाई और फिर वही
अन्सारी उसी छाल में आये जिस छाल में पेहली भरतबा आये थे.
तीसरे दिन फिर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने वही बात
इरमाई और वही अन्सारी उसी पेहली छालत में आये. जब
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम (मजलिस से) उठे तो उजरत
अब्दुल्लाह बिन अम्म रहियल्लाहु तआला अन्हुमा उन अन्सारी के
पीछे गये और उनसे कछा के वालिद साधब से मेरा जगणा हो गया है
जिसकी वजह से मैंने कसम खा ली है के मैं तीन दिन उनके पास न
जाऊंगा. अगर आप मुनासिब समजें तो मुझे अपने छां तीन दिन
ठेहरा दें. उन्होंने इरमाया: बहुत अच्छा. उजरत अनस रहियल्लाहु
तआला अन्हु इरमाते हैं के उजरत अब्दुल्लाह रहियल्लाहु तआला
अन्हु बयान करते थे के मैंने उनके पास तीन रातें गुजारीं. मैंने उनकी
रात में कोई छपादत करते हुवे नहीं देखा. अलबत्ता जब रात को उनकी
आंख खुल जाती और बिरतर पर करवट पहलते तो अल्लाह तआला
का जिक करते और अल्लाहु अकबर केहते, यछां तक के इजर की नमाज

કે લિયે બિસ્તર સે ઉઠતે. ઓર એક બાત યે ભી થી કે મૈને ઉનસે ખૈર (બલાઈ) કે અલાવા કુછ નહીં સુના. જબ તીન રાતે ગુઝર ગઈ ઓર મૈં ઉનકે અમલ કો મામૂલી હી સમજ રહા થા (ઓર મૈં હૈરાન થા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈનકે લિયે બશારત (ખુશ-ખબરી) તો ઈતની બળી હી ઓર ઈનકા કોઈ ખાસ અમલ તો હૈ નહીં) તો મૈને ઉનસે કહા: અલ્લાહ કે બંદે! મેરે ઓર મેરે બાપ કે દરમિયાન ન કોઈ નારાઝગી હુઈ ઓર ન જુદાઈ હુઈ લેકિન (કિસ્સા યે હુવા કે) મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો (આપકે બારે મેં) તીન મરતયા યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અભી તુમહારે પાસ એક જન્મતી આદમી આને વાલા હૈ ઓર તીનો મરતબા આપ હી આએ. ઈસ પર મૈને ઈરાદા કિયા કે મૈં આપકે હાં રેહ કર આપકા ખાસ અમલ દેખૂં તાકે (કિર ઉસ અમલ મેં) આપકે નકશે-કદમ પર ચલૂં. મૈને આપકો ઝિયાદા અમલ કરતે હુવે નહીં દેખા (અબ આપ બતાઓ) કે આપકા વો કૌનસા ખાસ અમલ હૈ જિસકી વજહ સે આપ ઈસ મરતબા પર પહુંચ ગએ જો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને આપકે લિયે ઈરશાદ ફરમાયા? ઉન અન્સારી ને કહા: (મેરા કોઈ ખાસ અમલ તો હૈ નહીં) યે અમલ હૈ જો તુમને દેખે હૈં. હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે (મૈં યે સુન કર ચલ પળા) જબ મૈને પુરત (પીઠ) ફેરી તો ઉન્હોંને મુઝે બુલાયા ઓર કહા: મેરે આમાલ મેં તો વહી હૈં જો તુમને દેખે હૈં અલબત્તા એક બાત યે હૈ કે મેરે દિલ મેં કિસી મુસલમાન કે બારે મેં ખોટ નહીં હૈ ઓર કિસી કો અલ્લાહ તઆલા ને કોઈ ખાસ નેઅમત અતા ફરમા રખ્ખી હો તો મૈં ઉસ પર ઉસસે હસદ (જલન) નહીં કરતા. હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ને ફરમાયા: યહી વો અમલ હૈ જિસકી વજહ સે તુમ ઈસ મરતબા પર પહુંચે ઓર યે એસા અમલ હૈ જિસકો હમ નહીં કર સકતે. (મુસ્નદે અહમદ, બઝઝાર, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ وَسَّعَ عَلَى مَكْرُوبٍ كُرْبَةً فِي الدُّنْيَا وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ كُرْبَةً فِي الْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ غُورَةَ مُسْلِمٍ فِي الدُّنْيَا سَتَرَ اللَّهُ غُورَتَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي غُورِ الْمَرْءِ مَا كَانَ فِي غُورِ أَخِيهِ. رواه أحمد ۲۷۱/۲

उजरत अबू दुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: जो शप्स दुनिया में किसी परेशान-खाल की परेशानी को दूर करता है अल्लाह तआला उसकी आभिरत की कोछ ओक परेशानी दूर फरमाओगा और जो शप्स दुनिया में किसी मुसलमान के उयूब (अँभों) पर पर्दा डालेगा अल्लाह तआला आभिरत में उसके उयूब पर पर्दा डालेगा. जब तक आदमी अपने त्माई की मदद करता रेहता है अल्लाह तआला उसकी मदद फरमाता रेहता है. (मुस्नदे अहमद)

۱۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَوَاصِحَيْنِ، لَكَانَ أَحَدُهُمَا يَذْنِبُ وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ، لَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ فَيَقُولُ: أَقْصِرْ، فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ فَقَالَ لَهُ: أَقْصِرْ، فَقَالَ: خَلْنِي وَرَبِّي أَبْعَثْ عَلَيَّ رَقِيبًا؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا يَفْقِرُ اللَّهُ لَكَ أَوْ لَا يَذْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ، فَفُضِّضَ أَرْوَاحُهُمَا، فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ: أَكُنْتَ بَنِي عَالِمًا أَوْ كُنْتَ عَلَى مَا فِي يَدَي قَادِرًا؟ وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ: إِذْهَبْ فَاذْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ: إِذْهَبْ وَابْه إِلَى النَّارِ. رواه أبو داود، باب في انتهى عن النبي، رقم: ۴۹۰۱

उजरत अबू दुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये धरशाह फरमाते हुवे सुना: बनी धस्राईल में दो दोस्त थे. ओक उनमें गुनाह किया करता था और दूसरा भूब धबादत किया करता था. आभिद (धबादत करने वाला) जब त्मी गुनेहगार को गुनाह करते हुवे देખता तो उससे केडता के गुनाह से रुक जा. ओक दिन उसे गुनाह करते हुवे देखा तो फिर कछा के भाज आ जा. उसने कछा के मुजे मेरे रब पर छोण दे (मैं जानूं मेरा रब जाने) क्या तुजकी मुज पर निगरान (दिखरेख करने वाला) बनाकर भेजा गया है? आभिद ने (गुस्सा में आकर) कछा: अल्लाह की कसम! अल्लाह तआला तेरी भगदिरत नहीं करेगे, या ये कछा के अल्लाह

તઆલા તુજે જન્નત મેં દાખિલ નહીં કરેંગે. ફિર દોનોં કા ઇન્તિકાલ હો ગયા ઔર (આલમે અરવાહ) મેં દોનોં અલ્લાહ તઆલા કે સામને જમા હો ગયે. અલ્લાહ તઆલા ને આબિદ સે પૂછા: કયા તુમ મેરે બારે મેં જાનતે થે (કે મેં માફ નહીં કરુંગા) યા જો માફ કરના જો મેરે કબ્જા મેં હૈ કયા તુમહેં ઉસ પર કુદરત હાસિલ થી (કે તુમ મુજે માફ કરને સે રોક દો કે જો દાવા કિયા કે અલ્લાહ તઆલા તેરી મગફિરત નહીં કરેંગે) ઔર ગુનેહગાર સે ઇરશાદ ફરમાયા: મેરી રહમત સે જન્નત મેં ચલા જા (ઇસલિયે કે વો રહમત કા ઉમ્મીદવાર થા) ઔર આબિદ કે બારે મેં (ફરિશતોં સે) ફરમાયા કે ઇસે દોઝખ મેં લે જાઓ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કા યે મતલબ નહીં કે ગુનાહ પર જુરઅત કી જાએ ઇસલિયે કે ઉસ ગુનેહગાર કી માફી અલ્લાહ તઆલા કે ફઝલ સે હુઈ. ઝરૂરી નહીં કે હર ગુનેહગાર કે સાથ યહી મામલા હો, કયુંકે ઉસૂલ તો યહી હૈ કે ગુનાહ પર સજા હો. ઔર ન યે મતલબ હૈ કે ગુનાહોં ઔર નાજાઈઝ કામોં સે રોકા ન જાએ. કુઆન વ હદીસ મેં સૈકળોં જગહ ગુનાહોંસે રોકને કા હુકમ હૈ ઔર ન રોકને પર વઈદ (સજા કી ધમકી) હૈ

149- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَبْصُرُ أَحَدُكُمْ الْقَدَأَةَ فِي عَيْنِ أَخِيهِ وَيَنْسَى الْجِدْعَ فِي عَيْنِهِ. رواه ابن حبان (ورجاله ثقات)

૪૩/૧૩

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આદમી કો અપને ભાઈ કી આંખ કા એક તિંકા ભી નઝર આ જાતા હૈ લેકિન અપની આંખકા શહતીર તક ભી ઉસે નઝર નહીં આતા. (ઇબ્ને હબ્બાન)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે દૂસરોં કે મામૂલી સે મામૂલી ઉયૂબ નઝર આ જાતે હૈં ઔર અપને બળે બળે ઉયૂબ પર નઝર નહીં જાતી.

180- عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ غَسَلَ مِثْنًا فَاكْتَمَ عَلَيْهِ غُفْرَانَهُ لَهُ أَرْبَعِينَ كَبِيرَةً، وَمَنْ حَفَرَ لِأَخِيهِ قَبْرًا حَتَّى يُجِثَّهُ فَاكْتَمَّا أَصْغَنَهُ مَسْكِنًا حَتَّى يُيْتَعَ. رواه الطبراني في الكبير (ورجاله رجال)

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હું કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એક શખ્સ અપને (મુસલમાન) ભાઈ સે દૂસરી બસ્તી મેં મુલાકાત કે લિયે રવાના હુવા. અલ્લાહ તઆલા ને ઉસ શખ્સ કે રાસ્તે પર એક ફરિશ્તે કો બિઠા દિયા (જબ વો શખ્સ ઉસ ફરિશ્તા કે કરીબ પહુંચ્યા તો) ફરિશ્તે ને ઉસસે પૂછા: તુમ્હારા કહાં જાને કા ઈરાદા હે? ઉસ શખ્સ ને કહા: મેં ઉસ બસ્તી મેં રેહને વાલે અપને એક ભાઈ સે મિલને જા રહા હું. ફરિશ્તા ને પૂછા: કયા તુમ્હારા ઉસ પર કોઈ હક હે જિસકો લેને કે લિયે જા રહે હો? ઉસ શખ્સ ને કહા: નહીં, મેરે જાને કી વજહ સિફં યે હે કે મુઝે ઉસસે અલ્લાહ તઆલા કે લિયે મુહબ્બત હે. ફરિશ્તા ને કહા: મુઝે અલ્લાહ તઆલા ને તુમ્હારે પાસ યે બતાને કે લિયે ભેજા હે કે જિસ તરહ તુમ ઉસ ભાઈ સે મહઝ (સિફં) અલ્લાહ તઆલા કી વજહ સે મુહબ્બત કરતે હો અલ્લાહ તઆલા ભી તુમસે મુહબ્બત કરતે હે. (મુસ્લિમ)

۱۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَجِدَ طَعْمَ الْإِيمَانِ فَلْيَحِبِّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. رواه أحمد والبيهقي ورجاله

تقات: مجمع الزوائد ۲/ ۲۶۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ યે પસંદ કરે કે ઉસે ઈમાન કા જાઈકા (મઝા) હાસિલ હો જાએ તો ઉસે ચાહિયે કે મહઝ અલ્લાહ તઆલા કી રઝા ઔર ખુશ્નૂદી કે લિયે દૂસરે (મુસલમાન) સે મુહબ્બત કરે. (મુસ્નદે અહમદ, બઝઝર, મજમૂઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۸۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِنْ الْإِيمَانِ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ رَجُلًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ مِنْ غَيْرِ مَالٍ أَعْطَاهُ

فَذَلِكَ الْإِيمَانُ. رواه الطبراني في الاوسط ورجاله تقات: مجمع الزوائد ۱/ ۱۰

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઊદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ

रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ७२५ ई. करमाया: बेशक ७२५ (की निशानियों) में से है के अक शप्स दूसरे से सिर्फ अल्लाह तआला की रजा व भुश्नूदी के लिये मुहब्बत करे जबके दूसरे शप्स ने उसको माल (व दुन्यवी शईदा वगैरा कुछ) नहीं दिया। सिर्फ अल्लाह तआला के लिये मुहब्बत करना ये ७२५ (का कामिल दर्जा) है। (तबरानी, मजमूअ-जवाइद)

۱۸۵- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا تَحَابَّ رَجُلَانِ فِي اللَّهِ تَعَالَى إِلَّا كَانَ أَفْضَلُهُمَا أَشَدَّ حُبًّا لِصَاحِبِهِ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث

صحيح الإسناد ولم يخرجاه روافقه النعمی ۱۷۱/۴

उत्तरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ७२५ ई. करमाया: जो दो शप्स अल्लाह तआला की रजा व भुश्नूदी के लिये अक दूसरे से मुहब्बत करे उनमें अकल वो शप्स है जो अपने साथी से जियादा मुहब्बत करता हो। (मुस्तदरक डाकिम)

۱۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ رَجُلًا لِلَّهِ فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّكَ لِلَّهِ فَدَخَلَ جَنَّاتِ الْجَنَّةِ، فَكَانَ الَّذِي أَحَبَّ أَرْكَعَ مَتْرَلَةً مِنَ الْآخِرِ، وَأَخْلَى بِالَّذِي أَحَبَّ لِلَّهِ. رواه البزار باسناد حسن.

الترغیب ۱۷/۴

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ७२५ ई. करमाया: जो शप्स अल्लाह तआला की रजा व भुश्नूदी के लिये किसी शप्स से मुहब्बत करे और (७२५ मुहब्बत का ७२५) ये केह कर करे: मैं अल्लाह तआला के लिये तुमसे मुहब्बत करता हूँ, फिर वो दोनों जन्नत में दाखिल हों तो जिस शप्स ने मुहब्बत की वो दूसरे के मुकाबला में ७२५ दर्जा में होगा और उस दर्जा का जियादा उकदार होगा। (भाज्जार, तरगीब)

૧૮૮- عَنْ أَبِي الثَّوْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَرْفَعُهُ قَالَ : مَا مِنْ رَجُلَيْنِ تَحَابَّاهُ فِي اللَّهِ يَظْهَرُ الْقَيْبُ إِلَّا كَانَ أَحِبَّهُمَا إِلَى اللَّهِ أَشَدَّهُمَا حُبًّا لِصَاحِبِهِ . رواه الطبرانی فی الاوسط ورجاله رجال الصحيح غير المعافى بن سليمان وهو ثقة ، مجمع الزوائد

૧૮૯/૧૦

હઝરત અબૂ થરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નકલ કરતે હૈં: જો દો શખ્સ આપસમેં એક દૂસરે કી ગૈર-મૌજૂદગી મેં અલ્લાહ તઆલા કી રઝા વ ખુશનૂદી કે લિયે મુહબ્બત કરેં તો ઉન દોનોં મેં અલ્લાહ તઆલા કા ઝિયાદા મહબૂબ વો હૈ જો અપને સાથી સે ઝિયાદા મુહબ્બત કરતા હો. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૧૮૮- عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ ، مَثَلُ الْجَسَدِ ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى . رواه مسلم

•બાબ તરાહમ મુઝમીન ••••• મુસ્લિમ: ૧૦૮૧

હઝરત નુઅમાન બિન બશીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મુસલમાનોં કી મિસાલ એક દૂસરે સે મુહબ્બત કરને, એક દૂસરે પર રહમ કરને ઓર એક દૂસરે પર શફકત વ મહરબાની કરને મેં બદન કી તરહ હૈ. જબ ઉસકા એક ઉઝવ (હિસ્સા) ભી દુખતા હૈ તો ઉસ દુખન કી વજહ સે બદન કે બાકી સારે અઅઝા ભી બુખાર વ બે-ખવાબી મેં ઉસકે શરીકે-હાલ હો જાતે હૈં. (મુસ્લિમ).

૧૮૯- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ ، يَغْفِرُ لَهُمْ بِمَكَانِهِمُ النَّيِّبُونَ وَالشُّهَدَاءُ . رواه ابن حبان (رواه عنه حيد) ૩૩૮/૨

હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: अल्लाह तआला की रजा व भुश्नूही के लिये आपसमें अेक दूसरे से मुहब्बत करने वाले अर्श के साथे में होंगे जिस दिन अर्श के साथे के अलावा कोई साथे न होगा. अंबिया और शुहदा (शहीद होने वाले) उनके पास मरतबा और मकाम की वजह से उन पर रश्क (उनके जैसा होने की तमन्ना) करेंगे. (हब्ने हिब्बान)

۱۹۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: حُقَّتْ مَحَبَّتِي عَلَى الْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَحُقَّتْ مَحَبَّتِي عَلَى الْمُتَصَاحِبِينَ فِيَّ، وَحُقَّتْ مَحَبَّتِي عَلَى الْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَحُقَّتْ مَحَبَّتِي عَلَى الْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ، وَهُمْ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ يَغْطِيهِمُ النَّبِيُّونَ وَالصَّالِحُونَ بِمَكَانِهِمْ. رواه ابن حبان (وإسناده جيد) ۳۳۸/۲، وعند أحمد ۲۳۹/۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَحُقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَوَاصِلِينَ فِيَّ. وعند مالك ص ۷۲۳. عَنْ مَعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ. وعند الطبرانی في الثلاثة عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَقَدْ حُقَّتْ مَحَبَّتِي لِلَّذِينَ يَتَصَادَقُونَ مِنْ أَجْلِي. مجمع الزوائد ۴۹۵/۱

इजरत उभादा भिन सामित रहियल्लाहु तआला अन्हु रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ये ईरशाह नकल इरमाते हैं: मेरी मुहब्बत उन लोगों के लिये वाजिब है जो मेरी वजह से अेक दूसरे से मुहब्बत रभते हैं, मेरी मुहब्बत उन लोगों के लिये वाजिब है जो मेरी वजह से अेक दूसरे की भैर-भ्वाही (मलाई) करते हैं, मेरी मुहब्बत उन लोगों के लिये वाजिब है जो मेरी वजह से अेक दूसरे से मुलाकात करते हैं और मेरी मुहब्बत उन लोगों के लिये वाजिब है जो मेरी वजह से अेक दूसरे पर भर्य करते हैं. वो नूर के भिंभरों पर होंगे, उनके पास मरतबा की वजह से अंबिया और सिद्दीकीन उन पर रश्क करेंगे. (हब्ने हिब्बान)

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી રિવાયત મેં હૈ કે મેરી મુહબ્બત ઉન લોગોં કે લિયે વાજિબ હૈ જો મેરી વજહ સે એક દૂસરે સે તઅલ્લુક રખતે હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી રિવાયત મેં હૈ કે મેરી મુહબ્બત ઉન લોગોં કે લિયે વાજિબ હૈ જો મેરી વજહ સે એક દૂસરે કે સાથ બૈઠતે હૈ. (મુઅત્તા ઈમામ માલિક)

હઝરત અમ્મ બિન અબસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી રિવાયત મેં હૈ કે મેરી મુહબ્બત ઉન લોગોં કે લિયે વાજિબ હૈ જો મેરી વજહ સે એક દૂસરે સે દોસ્તી રખતે હૈ. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۱۹۱- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغِيظُهُمُ النَّيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في الحب في الله، رقم: ۲۳۹۰

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી યે હદીસે હુદસી બયાન કરતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈ: વો બંદે જો મેરી અઝમત ઔર જલાલ કી વજહ સે અપસમેં ઉલ્લત વ મુહબ્બત રખતે હૈં ઉનકે લિયે નૂર કે મિંબર હોંગે, ઉન પર અંબિયા ઔર શુહદા બી રશક કરેંગે. (તિરમિઝી)

۱۹۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ لِلَّهِ جُلَسَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنْ يَمِينِ الْعَرْشِ، وَكَلَنَّا يَدَيِ اللَّهِ يَمِينًا، عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ وَجُوهُهُمْ مِنْ نُورٍ، لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ وَلَا صِدِّيقِينَ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمِنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمُ الْمُتَحَابُّونَ بِجَلَالِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى. رواه الطبرانی ورجالهم وثقوا، مجمع الزوائد: ۱/ ۱۹۱

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બેશક

क्यामत के दिन अल्लाह तआला के कुछ बंदे अल्लाह तआला के उम-
नशीन होंगे जो अर्श के दाईं जनिब (सीधी तरफ) होंगे और अल्लाह
तआला के दोनों दाथ दाउने ही हैं। वो नूर के भिंभरों पर बैठें होंगे, उनके
येउरे नूर के होंगे, वो न अंभिया होंगे न शुहदा और न सिद्दीकीन। अर्ज
किया गया: या रसूलल्लाह! वो कौन होंगे? ईरशाद इरमाया: ये वो
लोग होंगे जो अल्लाह तआला की अजमत व जलाल की वजह से अेक
दूसरे से मुहब्बत रजते थे। (तजरानी, मजमूउज-जवाईद)

۱۹۳- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ : يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اسْمَعُوا وَاعْقِلُوا ، وَاعْلَمُوا أَنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عِبَادًا لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ ،
وَلَا شُهَدَاءَ ، يَقْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَفُرَيْهِمْ مِنْ
اللَّهِ فَهَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ مِنْ قَاصِيَةِ النَّاسِ وَالْوَى بِيَدِهِ إِلَى نَبِيِّ
اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّا نَسْ مِنْ النَّاسِ لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ ، وَلَا شُهَدَاءَ ،
يَقْبِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَفُرَيْهِمْ مِنْ اللَّهِ إِنَعْتَهُمْ لَنَا
يَعْنِي : صِفَهُمْ لَنَا ، فَسَرَّ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِسُؤَالِ الْأَعْرَابِيِّ ، فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : هُمْ نَاسٌ مِنْ أَقْنَاءِ النَّاسِ ، وَتَوَارَعَ الْقَبَائِلُ لَمْ تَصِلْ
بَيْنَهُمْ أَرْحَامٌ مُتَقَارِبَةٌ ، تَحَابُّوا فِي اللَّهِ وَتَصَافَّوا بِصُغَرِ اللَّهِ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
مَنَابِرٌ مِنْ نُورٍ فَيَجْلِسُهُمْ عَلَيْهَا ، فَيَجْعَلُ وَجُوهَهُمْ نُورًا وَيَأْتِيَهُمْ نُورًا ،
يَفْرَعُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَفْرَعُونَ ، وَهُمْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ لَا خَوْفَ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزَنُونَ . رواه أحمد / ۴۴۳

उजरत अबू मालिक अशअरी रहियल्लाहु तआला अन्हु से
रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद
इरमाया: लोगो! सुनो और समजो, और जान लो के अल्लाह तआला
के कुछ बंदे ऐसे हैं जो न नबी हैं और न शहीद हैं, उनके बैठने के भास
मकाम और अल्लाह तआला से उनके नास कुर्ब (नजदीकी) और
तअल्लुक की वजह से अंभिया और शुहदा उन पर रश्क करेंगे। अेक
देहाती आदमी ने जो मदीना मुनव्वरा से दूर (देहात का) रेहने वाला

आया हुआ था (मुतवज्जे करने के लिये) अपने हाथ से रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की तरफ ईशारा किया और अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! कुछ लोग ऐसे होंगे जो न अंबिया होंगे और न शुहदा. अंबिया और शुहदा उनके बैठने के पास मकाम और उनके अल्लाह तआला से पास कुर्ब और तअल्लुक की वजह से उन पर रश्क करेंगे. आप उनका हाल बयान करमा दीजिये यानी उनकी सिकात (भूबियां) बयान करमा दीजिये. उस देहाती के सवाल से रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के येहरा मुबारक पर ખુशी के आसार जाहिर हुवे. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: ये आम लोगों में से गैर-मअरुफ अफराह (अंजान लोग) और मुप्तलिक कबीलों के लोग होंगे जिनमें कोई करीबी रिश्तेदारियां भी नहीं होंगी. उन्होंने अल्लाह तआला की रजा व ખુशनूदी के लिये अेक दूसरे से ખालिस व सख्खी मुहब्बत की होगी. अल्लाह तआला क्यामत के दिन उनके लिये नूर के भिंभर रખेंगे जिन पर उनको बिठाओंगे. फिर अल्लाह तआला उनके येहरों और कपणों को नूर वाला बना देंगे. क्यामत के दिन जब आम लोग धबरा रहे होंगे उन पर किसी किस्म की धबराउट न होगी. वो अल्लाह तआला के दोस्त हैं, उन पर न कोई भौंक होगा और न ही वो गमगीन (उदास) होंगे. (मुस्नदे अहमद)

۱۹۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ تَقُولُ فِي رَجُلٍ أَحَبَّ قَوْمًا وَلَمْ يَلْحَقْ بِهِمْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ. رواه البخاري، باب علامة العبد لله..... رقم: ۶۶۶۹

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन मस्विद रहियल्लाहु अन्हु फरमाते हैं के अेक शख्स रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भिदमत में जाहिर हुवे और अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! आपका इस शख्स के बारे में क्या बयाव है जिसको अेक जमाअत से मुहब्बत है लेकिन वो उनके साथ नहीं हो सका? यानी अमल और इसनात (नेकियाँ) में बिल्कुल उनके कदम ब-दकम न हो सका. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने

ઈરશાદ ફરમાયા: જો આદમી જિસસે મુહબ્બત રખતા હૈ ઉસકે સાથ હી હોગા યાની આબિરત મેં ઉસકે સાથ કર દિયા જાએગા. (બુખારી)

૧૧૬- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا أَحَبَّ عَبْدٌ عَبْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا أَكْرَمَ رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ. رواه احمد ૨૦૧/૫

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ બંદા ને અલ્લાહ તઆલા કે લિયે કિસી બંદા સે મુહબ્બત કી, ઉસને અપને રબ્બે મુલ્કલાલ કી તાઝીમ (અઝમત) કી. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૧૭- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضُ فِي اللَّهِ. رواه ابو داود، باب محبة اهل الاهواء وبغضهم رقم: ૬૦૧૧

હઝરત અબૂ ઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સબસે અફઝલ અમલ અલ્લાહ તઆલા કે લિયે કિસી સે મુહબ્બત કરના ઔર અલ્લાહ તઆલા કે લિયે કિસી સે દુશ્મની કરના. (અબૂ દાઉદ)

૧૧૮- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ آتَى أَخَاهُ يَزُورُهُ فِي اللَّهِ إِلَّا نَادَاهُ مَلَكٌ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ طَلَبَتْ، وَطَابَتْ لَكَ الْجَنَّةُ، وَإِلَّا قَالَ اللَّهُ فِي مَلَكُوتِ عَرْشِهِ: عَبْدِي زَارَنِي، وَعَلَى قَرَاهُ، فَلَمْ يَرْضَ لَهُ بِتَوَابٍ دُونَ الْجَنَّةِ. (الحديث) رواه البيهقي باسناد جيد، الترغيب ૩/૩૧૬

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો બંદા અપને (મુસલમાન) ભાઈ સે અલ્લાહ તઆલા કી રઝા કી ખાતિર મુલાકાત કે લિયે આતા હૈ તો આસમાન સે એક ફરિશ્તા ઉસકો પુકાર કર કેહતા હૈ: તુમ ખુશહાલી કી ઝિંદગી બસર કરો, તુમ્હે જન્નત મુબારક હી ઔર અલ્લાહ તઆલા અર્શ વાલે ફરિશ્તોં સે ફરમાતે હૈં: મેરે બંદે ને મેરી

जातिर मुलाकात की, मेरे जिम्मे इसकी मेहमानी है. और वो ये है के अल्लाह तआला उसे जन्नत से कम नहीं देते. (जजजार, अबू यअला, तरगीब)

۱۹۸- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا وَعَدَ الرَّجُلُ أَخَاهُ وَمِنْ بَيْنِهِ أَنْ يَفِيَّ فَلَمْ يَفِ وَلَمْ يَجِءْ لِلْمِعَادِ فَلَا إِمَّ عَلَيْهِ. رواه أبو داود.

باب فى العدة، رقم: ६११०

उजरत जैद बिन अरकम रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने घरशाह फरमाया: जब आदमी ने अपने भाई से कोई वादा किया और उसकी निश्चयत उस वादा को पूरा करने की थी लेकिन वो पूरा न कर सका और वक्त पर न आ सका तो उस पर कोई गुनाह नहीं है. (अबू दाउद)

۱۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ. رواه الترمذى وقال: هذا حديث حسن، باب ما جاء أن المستشار مؤتمن، رقم: २८२२

२८२२

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने घरशाह फरमाया: जिससे किसी मामले में मशवरा किया जाये उस मामले में उस पर भरोसा किया गया है (बिजाजा उसे यादिये के मशवरा लेने वाले का राजा खिरे न करे और वही मशवरा दे जो मशवरा लेने वाले के लिये जियादा मुफीद (झाँदे वाला) हो). (तिरमिजी)

२००- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ ثُمَّ التَّقَّى لَهَا أَمَانَةً. رواه أبو داود، باب فى نقل

الحديث، رقم: ६८७८

उजरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने

ઈરશાદ ફરમાયા: જબ કોઈ શખ્સ અપની કોઈ બાત કહે ઔર ફિર ઇધર ઉધર દેખે તો વો બાત અમાનત હૈ. (અબૂદાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે અગર કોઈ શખ્સ તુમસે બાત કરે ઔર વો તુમસે યે ન કહે કે ઇસકો રાઝ મેં રખના, લેકિન અગર ઉસકે કિસી અંદાઝ સે તુમહે યે મહસૂસ હો કે વો યે નહીં યાહતા કે ઉસકી યે બાત કિસી કે ઇલ્મ મેં આએ મસ્લન બાત કરતે હુવે ઇધર ઉધર દેખના વગૈરા, તો ઉસકી યે બાત અમાનત હી હૈ. ઔર અમાનત હી કી તરહ તુમહે ઉસકી હિફાઝત કરની યાહિયે. (મઆરિકુલ-હદીસ)

۲۰۱- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ أَعْظَمَ الذُّنُوبِ عِنْدَ اللَّهِ أَنْ يَلْقَاهَا عَبْدٌ بَعْدَ الْكِبَائِرِ الَّتِي نَهَى اللَّهُ عَنْهَا أَنْ يَمُوتَ رَجُلٌ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ لَا يَدْعُ لَهُ قَضَاءً. رواه أبو داود، باب في التشديد في

الدين، رقم: ۳۳۴۲

હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નકલ કરતે હૈં કે ઉન કબીરા (બળે) ગુનાહોં (શિર્ક, ઝિના વગૈરા) કે બાદ જિનસે અલ્લાહ તઆલા ને સખ્તી સે મના ફરમાયા હૈ, સબસે બળા ગુનાહ યે હૈ કે આદમી ઈસ હાલ મેં મરે કે ઉસ પર કર્ઝ હો ઔર ઉસને અદાઈગી (અદા કરને, દેને) કા ઈન્તિઝામ ન કિયા હો. (અબૂદાઉદ)

۲۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يَقْضَى عَنْهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب ما جاء أن نفس

المؤمن، رقم: ۱۰۷۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મોમિન કી રૂહ ઉસકે કર્ઝા કી વજહ સે લટકી રેહતી હૈ (રાહત વરહમત કી ઉસ મંઝિલ તક નહીં પહુંચતી જિસકા નેક લોગોં સે વાદા હૈ) જબ તક કે ઉસકા કર્ઝ ન અદા કર દિયા જાયે. (તિરમિઝી)

۲۰۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يُغْفَرُ لِلشَّهِيدِ كُلُّ ذَنْبٍ، إِلَّا الذَّنْبَ . رواه مسلم، باب من قتل في سبيل الله

..... رقم: ۴۸۸۳

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: કર્ઝ કે અલાવા શહીદ કે સારે ગુનાહ માફ કર દિયે જાએંગે. (મુસ્લિમ)

۲۰۴- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا بِفِنَاءِ الْمَسْجِدِ حَيْثُ تَوَضَّعُ الْجَنَائِزُ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ بَيْنَ ظَهْرَيْنَا، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَصْرَةَ قَبْلِ السَّمَاءِ، فَنَظَرْتُمْ طَائِفًا بِبَصْرَةِ وَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! سُبْحَانَ اللَّهِ! مَاذَا أَنْزَلَ مِنَ التَّشْدِيدِ! قَالَ: فَسَكْنَا يَوْمَنَاوَلَيْلَتَنَا فَلَمْ نَرَهَا خَيْرًا حَتَّى أَصْبَحْنَا، قَالَ مُحَمَّدٌ: فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَا التَّشْدِيدُ الَّذِي نَزَلَ؟ قَالَ: فِي الثَّلَاثِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ رَجُلًا قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ عَاشَ ثُمَّ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ عَاشَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ مَا دَخَلَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَقْضَى دَيْنُهُ..

رواه احمد ۲۸۹/۵

હઝરત મુહમ્મદ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન જહશ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા સે રિવાયત હૈ કે હમ લોગ એક દિન મસ્જિદ કે મૈદાન મેં જહાં જનાઝે લાકર રખે જાતે થે, બૈઠે હુવે થે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ભી હમારે દરમિયાન તશરીફ ફરમા થે. આપને આસમાન કી તરફ નિગાહે મુબારક ઉઠાઈ ઓર કુછ દેખા, ફિર નિગાહ નીચી ફરમાઈ ઓર (એક ખાસ ફિક-મંદાના અંદાઝ મેં) અપના હાથ પેશાની મુબારક પર રખા ઓર ફરમાયા: સુબ્હાનલ્લાહ! સુબ્હાનલ્લાહ! કિસ કદર સખ્ત વર્ષદ નાઝિલ હુઈ (સાજા કી ધમકી ઉતરી) હૈ! હઝરત મુહમ્મદ બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ફરમાતે હૈં કે ઉસ દિન ઓર ઉસ રાત સુબહ તક હમ સબ ખામોશ રહે ઓર ઉસ

ખામોશી કો હમને અચ્છા ન જાના. ફિર (સુબહ કો) મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્ઝ કિયા: કયા સમ્પત વઈદ નાઝિલ હુઈ થી? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સમ્પત વઈદ કર્ઝા કે બારે મૈં નાઝિલ હુઈ, કસમ હૈં ઉસ જાત કી જિસકે કબ્જા મૈં મુહમ્મદ કી જાન હૈ, અગર કોઈ આદમી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મૈં શહીદ હો ફિર ઝિંદા હો ફિર શહીદ હો ફિર ઝિંદા હો ઔર ઉસકે ઝિમ્મે કર્ઝ હો તો વો જન્નત મૈં ઉસ વક્ત તક દાખિલ નહીં હો સકતા જબ તક કે ઉસકા કર્ઝ અદા ન કર દિયા જાએ. (મુસ્નદે અહમદ)

૨૦૬- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى بِجَنَازَةٍ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهَا فَقَالَ: هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟ فَقَالُوا: لَا، فَصَلَّى عَلَيْهِ، ثُمَّ أَتَى بِجَنَازَةٍ أُخْرَى فَقَالَ: هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: فَصَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ، قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: عَلَى دَيْنِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَصَلَّى عَلَيْهِ. رواه

بخاری، باب من تكفل عن ميت، ٢٢٩٥، رقم.

હઝરત સલમા બિન અકવઅ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ એક જનાઝા લાયા ગયા તાકે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસકી નમાઝે જનાઝા પળહા દે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા: કયા ઈસ મય્યત પર કિસી કા કર્ઝ હૈ? લોગોં ને અર્ઝ કિયા: નહીં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉસકી નમાઝે જનાઝા પળહા દી. ફિર દૂસરા જનાઝા લાયા ગયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા: ઈસ મય્યત પર કિસી કા કર્ઝ હૈ? લોગોં ને અર્ઝ કિયા: જી હાં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સહાબા સે ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ લોગ અપને સાથી કી નમાઝે જનાઝા પળહ લો. હઝરત અબૂ કતાદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઈસકા કર્ઝ મૈંને અપને ઝિમ્મે લે લિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકી નમાઝે જનાઝા ભી પળહા દી. (બુખારી)

૨૦૭- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ

يُرِيدُ إِذَا دَاءَهَا آذَى اللَّهُ عَنْهُ، وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ الْإِتْلَافَ أَتْلَفَهُ اللَّهُ. رواه البخاري.

باب من اخذ مال الناس ..... رقم: ٢٣٨٧

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शप्स लोगों से माल (उधार) ले और उसकी निव्यत अदा करने की हो तो अल्लाह तआला उसकी तरफसे अदा कर देंगे, और जो शप्स किसी से (उधार) ले और उसका ईरादा ही अदा करने का न हो तो अल्लाह तआला उसके माल को जाओ (बरबाद) कर देंगे. (बुखारी)

झाईदा: “अल्लाह तआला उसकी तरफसे अदा कर देंगे” का मतलब ये है के अल्लाह तआला उधार की अदाईगी में उसकी मदद फरमाओगे और अगर ज़िंदगी में अदा न कर सका तो आभिरत में उसकी तरफसे अदा फरमा देंगे. “अल्लाह तआला उसके माल को जाओ कर देंगे” का मतलब ये है के ईस बुरी निव्यत की वजह से उसे जानी या माली नुकसान उठाना पड़ेगा. (इब्नुलबारी)

٢٠٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَانَ

اللَّهُ مَعَ الدَّائِنِ حَتَّى يَقْضِيَ دَيْنَهُ مَا لَمْ يَكُنْ فِيْمَا يُكْرَهُهُ اللَّهُ. .. رواه ابن ماجه.

باب من اذن ديناً هو ينوي قضاءه. رقم: ٢٤٠٩

उजरत अब्दुल्लाह बिन जअफर रदियल्लाहु अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला मकड़ल (उधार लेने वाले) के साथ हैं यहाँ तक के वो अपना कर्ज अदा करे, भशर्त ये के ये कर्ज किसी ऐसे काम के लिये न लिया गया हो जो अल्लाह तआला को नापसंद है. (ईब्ने माज)

٢٠٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَقْرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِئَةً،

فَأَعْطَى مِئَلَهُ، وَقَالَ: خِيَارُكُمْ مَحَامِسُكُمْ قِضَاءً. رواه مسلم. باب جواز

افتراض الحيران ..... رقم: ١١١١

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક ઊંટ કર્ઝ લિયા. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કર્ઝા કી અદાઈગી મેં ઉસસે બળી ઉમ્ર વાલા ઊંટ દિયા ઔર ઇરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સબસે બેહતર લોગ વો હેં જો કર્ઝ કી અદાઈગી મેં બેહતર હોં. (મુસ્લિમ)

۲۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَقْرَضَ مِنِّي النَّبِيُّ ﷺ أَرْبَعِينَ أَلْفًا، فَجَاءَهُ مَالٌ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَقَالَ: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْإِذَاءُ. رواه النسائي، باب الاستقراض، رقم: ۴۶۸۷

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબી રબીઆ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ચાલીસ હજાર કર્ઝ લિયા. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ માલ આયા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે અતા ફરમા દિયા ઔર સાથ હી મુઝે દુઆ દેતે હુવે ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા તુમહારે અહલો અયાલ (ઘર વાલો) ઔર માલ મેં બરકત દે. કર્ઝ કા બદલા યે હૈ કે અદા કિયા જાએ ઔર (કર્ઝ દેને વાલે કી) તારીફ ઔર શુક કિયા જાએ. (નસાઈ)

۲۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ أَحَدِ ذَهَبًا مَا يَسُرُّنِي أَنْ لَا يَمُرَّ عَلَيَّ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ شَيْءً إِلَّا شِئْتُ أَرْصِدُهُ لَدَيْنِي. رواه البخاري، باب اداء الدين، ۰۰۰۰، رقم: ۲۳۸۹

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઇરશાદ નકલ ફરમાતે હૈં કે અગર મેરે પાસ ઉહદ પહાળ જિતના ભી સોના હો તો મુઝે ઈસમેં ખુશી હોગી કે તીન દિન ભી મુઝ પર ઈસ હાલ મેં ગુઝરેં કે ઉસમેં સે મેરે પાસ કુછ ભી બાકી બચે સિવાએ ઉસ મામૂલી રકમ કે જો મેં કર્ઝ કી અદાઈગી (ઉધાર વાપસ કરને) કે લિયે રખ લૂં. (બુખારી)

۲۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَا

يَشْكُرُ النَّاسَ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح ،

باب ما جاء في الشكر ٠٠٠٠ رقم: ١٩٥٤

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो लोगो का शुक्रगुजार नहीं होता वो अल्लाह तआला का भी शुक्र अदा नहीं करता. (तिरमिजी)

फाईदा: आज शारिहीन ने उहीस का ये मतलब बयान किया है के जो ओहसान करने वाले बंदो का शुक्रगुजार नहीं होता वो नाशुकी की ईस आदत की वजह से अल्लाह तआला का शुक्रगुजार भी नहीं होता. (मआरिफुल-उहीस)

٢١٢- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ

صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا فَقَدْ أَبْلَغَ فِي

الْقَنَاءِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن جيد غريب ، باب ما جاء في الثناء

بالمعروف ٠ رقم: ٢٠٣٥

उत्तरत उसामा बिन जैद रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जिस शख्स पर ओहसान किया गया और उसने ओहसान करने वाले को “जआकदल्लाहु जैरा” (अल्लाह तआला तुमको ईसका बेहतरीन बढला अता फरमाओ) कहा तो उसने (ईस हुआ के जरिये) पूरी तारीफ़ की और शुक्र अदा कर दिया. (तिरमिजी)

फाईदा: ईन अल्फाज में हुआ करना गोया ईस बात का ईजहार करना है के मैं ईसका बढला देने से आजिज हूँ ईसलिये मैं अल्लाह तआला से हुआ करता हूँ के वो तुम्हारे ईस ओहसान का बेहतर बढला अता फरमाओ. ईस तरह ईस हुआईया कलिमा में ओहसान करने वाले की तारीफ़ है. (मआरिफुल-उहीस)

٢١٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ آتَاهُ

المُهَاجِرُونَ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا رَأَيْنَا قَوْمًا أَبْدَلَ مِنْ كَثِيرٍ وَلَا أَحْسَنَ مَوَاسَاةً مِنْ قَلِيلٍ مِنْ قَوْمٍ نَرَلْنَا بَيْنَ أَظْهُرِهِمْ لَقَدْ كَفَوْنَا الْمَوْنَةَ وَأَشْرَكُونَا فِي الْمَهْنَةِ، حَتَّى لَقَدْ خِفْنَا أَنْ يَذْهَبُوا بِالْأَجْرِ كُلِّهِ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا، مَا دَعَوْتُمْ اللَّهَ لَهُمْ وَأَتَيْتُمْ عَلَيْهِمْ. رَوَاهُ

الترمذى وقال: هنا حديث حسن صحيح غريب، باب ثناء المهاجرين.....

رقم: ۲۴۸۷

उजरत अनस रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत छे के जब नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम छिजरत करके मदीना मुनव्वरा तशरीफ लाये तो (एक दिन) मुहाजिरीन ने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की निदमत में छाजिर होकर अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! जिनके पास हम आये हैं हमने धन जैसे लोग नहीं देखे, यानी अन्सारे मदीना, के अगर उनके पास इराबी हो तो ખૂબ ખર્च करते हैं और अगर कमी हो तो भी हमारी गम-ज्वारी और मदद करते हैं. उन्होंने मेहनत और मशक़त का हमारा हिस्सा तो अपने ज़िम्मे ले लिया है और नफ़ा में हमको शरीक कर दिया है. (उनके इस ग़ैर-मामूली ईसा (कुर्बानी) से) हमको अंदेशा (झिंक) है के सरा अजर व सवाब उन्ही के हिस्से में न आ जाये (और आपिरत में हम पाली छाथ रहे जाये). आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फ़रमाया: नहीं ऐसा नहीं होगा जब तक इस अेडसान के पदला तुम उनके बिये हुआ करते रहोगे और उनकी तारीफ़ यानी उनका शुक्रिया अदा करते रहोगे. (तिरमिज़ी)

۲۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ عَرَضَ عَلَيْهِ رِبْحَانٌ، فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمِلِ طَبِيبُ الرِّيحِ. رَوَاهُ

مسلم، باب استعمال المسك..... رقم: ۵۸۸۳

उजरत अबू हुरैरा रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फ़रमाया:

જિસકો હદયા (તોહફે) કે તૌર પર ખુશબૂદાર ફૂલ પેશ કિયા જાએ તો ઉસે ચાહિયે કે વો ઉસે રદ (ઈન્કાર) ન કરે કયુંકે વો બહુત હલકી ઔર કમ કીમત ચીઝ હૈ ઔર ઉસકી ખુશબૂભી અચ્છી હોતી હૈ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: ફૂલ જેસી કમ કીમત ચીઝ કુબૂલ કરને સે અગર ઈન્કાર કિયા જાએ તો ઈસકા ભી અંદેશા હૈ કે પેશ કરને વાલે કો ખયાલ હો કે મેરી ચીઝ કમ કીમત હોને કી વજહ સે કુબૂલ નહીં કી ગઈ ઔર ઈસસે ઉસકી દિલ-શિકની હો (દિલ ટૂટે). (મઆરિફુલ-હદીસ)

۲۱۵- عَنْ أَبِي عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثٌ لَا تُرَدُّ: الْوَسَائِدُ وَاللَّهْنُ وَاللَّيْنُ [الدَّهْنُ يُعْنَى بِهِ الطَّيْبُ]. رواه الترمذی

وقال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في كرامة رد الطيب، رقم: ۲۷۹۰

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તીન ચીઝોં કો રદ નહીં કરના ચાહિયે. તકયા, ખુશબૂ ઔર દૂધ. (તિરમિઝી)

۲۱۶- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ شَفَعَ لِأَخِيهِ شَفَاعَةً فَأَهْدَى لَهُ هَدِيَّةً عَلَيْهَا فَقَبِلَهَا فَقَدْ آتَى بَابًا عَظِيمًا مِنْ

أَبْوَابِ الرَّبِّ. رواه أبو داود، باب في الهدية لقضاء الحاجة، رقم: ۳۵۴۱

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને અપને મુસલમાન ભાઈ કે લિયે (કિસી મામલે મે) સિફારિશ કી, ફિર અગર ઉસ શખ્સ ને ઉસ સિફારિશ કરને વાલે કો (સિફારિશ કે ઈવઝ (બદલે) મે) કોઈ હદયા પેશ કિયા ઔર ઉસને વો હદયા કુબૂલ કર લિયા તો વો સૂદ કે દરવાજોં મેં સે એક બળે દરવાજા મેં દાખિલ હો ગયા. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: ઈસકો સૂદ ઈસ એતિબાર સે ફરમાયા ગયા હૈ કે વો સિફારિશ કરને વાલે કો બગૈર કિસી ઈવઝ કે હાસિલ હુવા હૈ. (મજાહિરે હક)

۲۱۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ لَهُ ابْنَتَانِ، فَيُحْسِنُ إِلَيْهِمَا مَا صَحِبَتْهُ أَوْ صَحِبَهُمَا، إِلَّا أَدْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ.

رواه ابن حبان (راستاده ضعیف وهو حديث حسن بشواهده) ۲۰۷/۷

عقكرت ابنه اومباس رءىءللاؤ تآالا انؤما رىواىت كرتے هے كے رسؤلللاؤ سللللاؤ الءلءى ولسلللم نه ءرشاء كرماىا: ءلس مۇسلىمان كى ءو بءىىاں ءو ءىر ءب تك وء ءسكه پاس رءے ىا ىه ءنكه پاس رءے وء ءنكه ساى اءءا بىر واءو كرے ءو وء ءونو بءىىاں ءسكو ءر ءننء مے ءاىل كرا ءءى. (ئبنة ءىومنان)

۲۱۸- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ عَالَ جَارَتَيْنِ

دَخَلْتُ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ بِأَصْبَعَيْهِ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا

حديث حسن غريب، باب ما جاء فى النفقة على البنات والاعوات، رقم: ۱۹۱۴

عقكرت انس رءىءللاؤ تآالا انؤ سے رىواىت هے كے رسؤلللاؤ سللللاؤ الءلءى ولسلللم نه ءرشاء كرماىا: ءلس شؤس نه ءو لىكىؤو كى وىر وىر ءور ءىببالب كى وء ءور مے ءننء مے ءس ءرء ءكءه ءاىل ءوگے ءسے ىه ءو ءىللىاں. ىه ءرشاء كرما كر آاى سللللاؤ الءلءى ولسلللم نه اىنى ءونو ءىللىو سے ءشارا كرماىا. (ءىر مىكئى)

۲۱۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ يَلِيَّ مِنْ هَذِهِ

الْبَنَاتِ شَيْئًا، فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ يَتَرَامِنَ النَّارِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بَابُ رَحْمَةِ

الْوَلَدِ ۰۰۰۰، رقم: ۵۹۹۵

عقكرت آاءشا رءىءللاؤ تآالا انؤ رىواىت كرتى هے كے رسؤلللاؤ سللللاؤ الءلءى ولسلللم نه ءرشاء كرماىا: ءلس شؤس نه ءن بءىىو كے كىسى مامل كى ءىممءارى لى ءور ءنكه ساى اءءا سؤلوك كىا ءو ىه بءىىاں ءسكه لىىه ءو ءب كى آاى سے بىىاؤو كا سامان بىن ءاؤءى. (بۇبئارى)

۲۲۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَأَحْسَنَ صُحْبَتَهُنَّ وَاتَّقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ. رواه الترمذی باب ما جاء فی النفقة علی البنات والأخوات، رقم: ۱۹۱۶

حضرت ابو سعید خدری رضی اللہ عنہ سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: جس شخص کی تین بیٹیاں یا تین بہنیں ہوں یا دو بیٹیاں یا دو بہنیں ہوں اور وہ ان کے ساتھ اچھا معاملہ رکھیں اور ان کے حقوق کے بارے میں اللہ تعالیٰ سے ڈرتا رہے تو اس کے لیے جنت ہے۔ (تیرمذی)

۲۲۱- عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مَرْسُيٍّ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ آدَبٍ حَسَنٍ. رواه

الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب ما جاء فی ادب الولد، رقم: ۱۹۵۲

حضرت ایوب بن مرسی رحمہ اللہ اپنے والد سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: کسی باپ نے اپنی اولاد کو اچھی تعلیم و تربیت سے بہتر کوئی تحفہ نہیں دیا۔ (تیرمذی)

۲۲۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ وَلَدَتْ لَهُ اُنْثَى فَلَمْ يَنْدُهَا وَلَمْ يَهْنِهَا وَلَمْ يُؤْزِرْ وَلَدَهُ يَغْنَى الدُّكْرُ عَلَيْهَا اَذْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ. رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الاسناد ولم يعرجاه ووافقه الذهبي ۴

۱۷۷

حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہما سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: جس شخص نے لڑکی کو جنم دیا اور نہ اسے ہنسایا اور نہ اسے گھبراتا رہا اور نہ اس کے لیے دھوکہ دیا تو اس کے لیے جنت ہے۔ (تیرمذی)

યાની ઉસકે સાથ વૈસા હી બરતાવ કરે જેસા કે કળકોં કે સાથ કરતા હૈ તો અલ્લાહ તઆલા લળકી કે સાથ ઇસ હુસ્ને સુલૂક (અચ્છે સુલૂક) કે બાદલા ઉસકો જન્નત મૈં દાખિલ ફરમાએંગે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۲۲۳- عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ أَبَاهُ أَتَى بِدِائِلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي نَحَلْتُ ابْنِي هَذَا غُلَامًا، فَقَالَ: أَكُلْ وَلَدِكَ نَحَلْتُ بِمِثْلِهِ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَارْجِعْهُ. رواه البخاري، باب الهبة للولد، رقم: ۲۵۸۶

હઝરત નુઅમાન બિન બશીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે મેરે વાલિદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં મુઝે લેકર હાઝિર હુવે ઔર અર્ઝ ક્રિયા કે મૈંને અપને ઇસ બેટે કો ગુલામ હદયા ક્રિયા હૈ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનસે પૂછા: કયા તુમને અપને સબ બચ્ચોં કો ભી ઇતના હી દિયા હૈ? ઉન્હોંને અર્ઝ ક્રિયા: નહીં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ગુલામ કો વાપસ લે લો. (બુખારી)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ સે યે માલૂમ હુવા કે ઔલાદ કો હદયા કરને મૈં બરાબરી હોના ચાહિયે.

۲۲۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ وَلَدَ لَهُ وَلَدًا فَلْيَحْسِنْ اسْمَهُ وَآدَبَهُ فَإِذَا بَلَغَ فَلْيَرْوِجْهُ فَإِنْ بَلَغَ وَلَمْ يَرْوِجْهُ فَاصْأَبْ إِيْمًا فَإِنَّمَا أَلْمَمْتُ عَلَى أَبِيهِ. رواه البيهقي في شعب الإيمان ۴۰/۶

હઝરત અબૂ સઈદ ઔર હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસકા કોઈ બચ્ચા પૈદા હો તો ઉસકા અચ્છા નામ રખ્ખે ઔર ઉસકી અચ્છી તરબિયત (પરવરિશ, તાલીમ વ તહઝીબ) કરે. ફિર જબ વો બાલિગ હો જાએ તો ઉસકા નિકાહ કરદે. અગર બાલિગ હો જાને કે બાદ ભી (અપની ગફલત ઔર લાપરવાહી સે) ઉસકા નિકાહ નહીં ક્રિયા ઔર વો ગુનાહ મૈં મુખ્તિલા હો ગયા તો ઇસકા ગુનાહ ઉસકે બાપ પર હોગા. (બૈહકી)

૨૨૫- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: تَقِيلُونَ الصَّبِيَّانَ؟ فَمَا تَقِيلُهُمْ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ تَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ. رواه البخاري، باب رحمة الولد وتقبله ومعاقبته، رقم: ૧૧૧૮.

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત હે કે એક દેહાત કે રેહને વાલે શખ્સ નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર કહા કે તુમ લોગ બચ્ચોં કો પ્યાર કરતે હો? હમ તો ઉનકો પ્યાર નહીં કરતે. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર અલ્લાહ તઆલા ને તુમહારે દિલ સે રહમત કા મઅદા નિકાલ દિયા હે તો ઈસમેં મેરા કયા ઇખ્તિયાર હૈ. (બુખારી)

૨૨૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: تَهَادُوا فَإِنَّ الْهَدِيَّةَ تُذْهِبُ وَحَرَ الصَّدْرِ، وَلَا تَخْقِرَنَّ جَارَةَ لِبَاحَتِهَا وَلَوْ شِقَ فَرَسٍ شَاةٍ. رواه الترمذي وقال: هذا حديث غريب، باب في حديث النبي ﷺ على الهدية، رقم: ૨૧૩૦.

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એક દૂસરે કો હદયા (તોહફા) દિયા કરો, હદયા દિલોં કી રંજિશ (બિગાળ) કો દૂર કરતા હૈ. કોઈ પળોસન અપની પળોસન કે હદયા કો હકીર ન સમઝે અગરયે વો બકરી કે ખુર કા એક ટુકળા હી કયૂં નહો. (ઈસી તરહ દેને વાલી ભી ઈસ હદયા કો કમ ન સમઝે). (તિરમિઝી)

૨૨૮- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَخْقِرَنَّ أَحَدُكُمْ شَيْئًا مِنَ الْمَعْرُوفِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَلْقَ أَخَاهُ بِوَجْهِ طَلِيقٍ، وَإِنْ اشْتَرَيْتَ لَحْمًا أَوْ طَبَخْتَ قَدْرًا فَكَثِيرَ مَرَقَتِهِ وَأَعْرِفْ لِبَاحَتَ مَنَّهُ. رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في إكثار ماء تمرقة، رقم: ૧૮૩૩.

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સે કોઈ થોળી સી નેકી કો ભી મામૂલી ન સમજે. અગર કોઈ દૂસરી નેકી ન હો સકે તો યે ભી નેકી હૈ કે અપને ભાઈ કે સાથ ખન્ટા પેશાની સે (અચ્છી તરહ) સે મિલ લિયા કરે. જબ તુમ (પકાને કી ગરજ સે) ગોશ્ત ખરીદો યા સાલન કી હાંડી પકાઓ તો શોરબા બળ્હા દિયા કરો ઔર ઉસમેં સે કુછ નિકાલ કર અપને પળોસી કો દે દિયા કરો. (તિરમિઝી)

۲۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ. رواه مسلم، باب بيان تحريم ابداء الجار، رقم: ۱۷۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો શખ્સ જન્નત મેં દાખિલ ન હો સકેગા જિસકી શરાતોં સે ઉસકા પળોસી મહફૂઝ ન હો. (મુસ્લિમ)

۳۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا حَقُّ الْجَارِ؟ قَالَ: إِنْ سَأَلَكَ فَأَعْطِهِ، وَإِنْ اسْتَعَاثَكَ فَأَعْنِهِ، وَإِنْ اسْتَقْرَضَكَ فَأَقْرِضْهُ، وَإِنْ دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِنْ مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِنْ مَاتَ فَشَيْعُهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ فَعَزِّهِ، وَلَا تُؤْذِهِ بِقَتَارٍ قَدْرِكَ إِلَّا أَنْ تَغْرِفَ لَهُ مِنْهَا، وَلَا تُرْفِعَ عَلَيْهِ الْبِنَاءَ يُسَدُّ عَلَيْهِ الرِّيحَ إِلَّا بِإِذْنِهِ. رواه الاصبهاني في كتاب الترغيب ۱/ ۴۸۰، وقال في الحاشية: عزاه المنذرى في الترغيب ۳/ ۳۵۷ للمصنف بعد أن رواه من طرق أخرى، ثم قال المنذرى: لا يخفى أن كثرة هذه الطرق تكسبه قوة والله أعلم

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા ઔર આખિરત કે દિન પર ઈમાન રખતા હો ઉસકે લિયે લાઝિમ: (ઝરૂરી) હૈ કે અપને પળોસી કે સાથ ઈકરામ (ઈઝત) કા મામલા કરે. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા

રસૂલલ્લાહ! પળોસી કા હક કયા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર વો તુમસે કુછ માંગે તો ઉસે દો, અગર વો તુમસે મદદ થાહે તો તુમ ઉસકી મદદ કરો, અગર વો અપની ઝરૂરત કે લિયે કર્ઝ (ઉધાર) માંગે તો ઉસે કર્ઝ દો, અગર વો તુમહારી દાવત કરે તો ઉસે કુબૂલ કરો, અગર વો બીમાર હો જાએ તો ઉસકી બીમાર-પુરસી કરો, અગર ઉસકા ઈન્તિકાલ હો જાએ તો ઉસકે જનાઝે કે સાથ જાઓ, અગર ઉસે કોઈ મુસીબત પહુંચે તો ઉસે તસલ્લી દો, અપની હાંડી મેં ગોશત પકને કી મહક સે ઉસે તકલીફ ન પહુંચાઓ (કયુંકે હો સકતા હૈ કે તંગદસ્તી (ગરીબી) કી વજહ સે વો ગોશત ન પકા સકતા હો) મગર યે કે ઉસમેં સે કુછ ઉસકે ઘર ભી ભેજ દો, ઔર અપની ઈમારત (મકાન, ઘર) ઉસકી ઈમારત સે ઈસ તરહ બુલંદ (ઊંચી) ન કરો કે ઉસકે ઘર કી હવા રુક જાએ, મગર યે કે ઉસકી ઈજાઝત સે હો. (તરગીબ)

૨૩૦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ. رواه الطبرانی وأبو يعلى ورجالته ثقات . صحيح

الرواه ૩૦/૧

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો શખ્સ (કામિલ (પૂરા)) મોમિન નહીં હો સકતા જો ખુદ તો પેટ ભર કે ખાએ ઔર ઉસકા પળોસી ભૂકા રહે. (તબરાની, અબૂ યઅલા, મજમઉલ-ઝવાઈદ)

૨૩૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ فَلَانَةٌ يُذْكَرُ مِنْ كَثْرَةِ صَلَاتِهَا وَصِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا غَيْرَ أَنَّهَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا قَالَ: هِيَ فِي النَّارِ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ فَلَانَةٌ يُذْكَرُ مِنْ قِلَّةِ صِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا وَصَلَاتِهَا وَأَنَّهَا تَصَّدَّقُ بِالْأَتْوَارِ مِنَ الْأَقِطِ وَلَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا قَالَ: هِيَ فِي الْجَنَّةِ. رواه أحمد ૧૦/૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે

હેં કે એક શખ્સ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કુલાની ઔરત કે બારે મેં યે મશહૂર હે કે વો કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) નમાઝ, રોઝા ઔર સદકા ખૈરાત કરને વાલી હે (લેકિન) અપને પળોસિયોં કો અપની ઝબાન સે તકલીફ દેતી હે યાની બુરા ભલા કેહતી હે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો દોઝખ (જહન્નમ) મેં હે. ફિર ઉસ શખ્સ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કુલાની ઔરત કે બારે મેં યે મશહૂર હે કે વો નફલી રોઝા, સદકા ખૈરાત ઔર નમાઝ તો કમ કરતી હે બલકે ઉસકા સદકા ખૈરાત પનીર કે ચંદ ટુકળોં સે આગે નહીં બળ્હતા લેકિન અપને પળોસિયોં કો અપની ઝબાન સે કોઈ તકલીફ નહીં દેતી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો જન્નત મેં હે. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ يَأْخُذْ عَنِّي هَوْلًا أَوْ كَلِمَاتٍ فَيَعْمَلْ بِهِنَّ أَوْ يَعْلَمُ مَنْ يَعْمَلُ بِهِنَّ؟ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قُلْتُ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَخَذَ بِيَدِي فَقَالَ: خَمْسًا وَقَالَ: اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ عَبْدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَعْيَنَ النَّاسِ، وَاحْمِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَاجِبْ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا وَلَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمَيِّتُ الْقَلْبَ. رواه

الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب من اتقى المحارم فهو عبد الناس، رقم: ۲۳۰۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કૌન હે જો મુઝસે યે બાતે સીખે ફિર ઈન પર અમલ કરે, યા ઉન લોગોં કો સિખાએ જો ઈન પર અમલ કરે? હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં, મૈને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં તથ્યાર હૂં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (અઝરાહે શફકત) મેરા હાથ અપને દસ્તે મુબારક (મુબારક હાથ) મેં લે લિયા ઔર ઝિન કર યે પાંચ બાતે ઈરશાદ ફરમાઈ: હરામ સે બચો તુમ સબસે બજે ઈબાદત-ગુઝાર બન જાઓગે. અલ્લાહ તઆલા ને જો કુછ તુમકો દિયા હે ઉસ પર રાજી

રહો તુમ સબસે બળે ગની (માલદાર, બેકિક) બન જાઓગે. અપને પળોસી કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરો તુમ મોમિન બન જાઓગે, જો અપને લિયે પસંદ કરતે હો વહી દૂસરો કે લિયે ભી પસંદ કરો તુમ (કામિલ) મુસલમાન બન જાઓગે. ઝિયાદા હંસા ન કરો કયુંકે ઝિયાદા હંસના દિલ કો મુદ્દા કર દેતા હૈ. (તિરમિઝી)

૪૩૩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ لِي أَنْ أَعْلَمَ إِذَا أَحْسَنْتُ وَإِذَا آسَأْتُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا سَمِعْتَ جِيرَانَكَ يَقُولُونَ قَدْ أَحْسَنْتَ فَقَدْ أَحْسَنْتَ، وَإِذَا سَمِعْتَهُمْ يَقُولُونَ قَدْ آسَأْتُ فَقَدْ آسَأْتُ. رواه الطبراني ورجال الصحيح، صحيح

الرواه ૪૮૦/૧

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્૊દ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈ કે એક શખ્સ ને દરયાફત કિયા (પૂછા): યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે કેસે માલૂમ હો કે મૈને યે કામ અચ્છા કિયા હૈ ઓર યે કામ બુરા કિયા હૈ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ અપને પળોસિયો કો યે કેહતે હુવે સુનો કે તુમને અચ્છા કિયા તો યકીનન તુમને અચ્છા કિયા ઓર જબ તુમ અપને પળોસિયો કો યે કેહતે હુવે સુનો કે તુમ ને બુરા કિયા તો યકીનન તુને બુરા કિયા. (તબરાની, મજમૅઝ-ઝવાઈદ)

૪૩૪- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي قُرَادٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَوَضَّأَ يَوْمًا فَبَعَلَ أَصْحَابَهُ يَتَمَسَّحُونَ بِوَضُوئِهِ فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: مَا يَحْمِلُكُمْ عَلَى هَذَا؟ قَالُوا: حُبُّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُحِبَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْ يُحِبَّهُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَلْيَصْطِقْ حَدِيثَهُ إِذَا حَدَّثَ وَلْيُؤَدِّ أَمَانَتَهُ إِذَا أُوْتِمِنَ وَلْيُحْسِنْ جَوَارَ مَنْ جَاوَرَهُ. رواه البيهقي في شعب الإيمان، مشكوة

المصابيح رقم: ૪૧૧

હઝરત અબ્દુર્રહમાન બિન અબી કુરાદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

એક દિન વુઝૂ ફરમાયા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સહાબા કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ વુઝૂ કા પાની લેકર (અપને ચેહરે ઓર જિસ્મોં પર) મલને લગે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કૌનસી ચીઝ તુમ્હેં ઈસ કામ પર આમદા (રાઝી) કર રહી હૈ? ઉન્હોંને અર્ઝ ક્રિયા: અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલ કી મુહબ્બત. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ ઈસ બાત કો પસંદ કરતા હૈ કે વો અલ્લાહ તઆલા ઓર ઉસકે રસૂલ સે મુહબ્બત કરે યા અલ્લાહ તઆલા ઓર ઉસકે રસૂલ ઉસસે મુહબ્બત કરે તો ઉસે યાહિયે કે જબ બાત કરે તો સચ બોલે, જબ કોઈ અમાનત ઉસકે પાસ રખવાઈ જાએ તો ઉસકો અદા કરે ઓર અપને પળોસી કે સાથ અચ્છા સુલૂક ક્રિયા કરે. (બૈહકી, મિશકાત)

૨૩૫- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْحَجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيَرَّثُهُ. رواه البخاري، باب الوصاء بالحجارة، رقم: ٦٠١٤

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિબ્રિલ અલૈહિસ્સલામ મુઝે પળોસી કે હક કે બારે મેં ઈસ કદર વસિયત કરતે રહે કે મુઝે ખયાલ હોને લગા કે વો પળોસી કો વારિસ (મુદ્દે કે માલ કા હકદાર) બના દેગે. (બુખારી)

૨૩૬- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَوَّلُ خَضَمَتَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَجَارَانِ. رواه أحمد بإسناد حسن، مجمع الزوائد ١٠/١٢٢

હઝરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયામત કે દિન (ઝગળને વાલોં મેં) સબસે પેહલે દો ઝગળને વાલે પળોસી પેશ હોંગે યાની બંદોં કે હુકૂમ મેં સે સબસે પેહલે મામલા દો પળોસિયોં કા પેશ હોગા. (મુસ્નદે અહમદ, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۳۷- عَنْ سَعْدِ بْنِ رَافِعٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَرِيدُ أَحَدُ أَهْلِ

الْمَدِينَةِ بِسُوءٍ إِلَّا آذَانَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ ذُوبُ الرِّصَاصِ، أَوْ ذُوبُ الْمِلْحِ فِي

الْمَاءِ. رواه مسلم، باب فضل المدينة، ٠٠٠٠ رقم: ۳۳۱۹

उजरत सअद रहियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: जो शप्स मदीना वालों के साथ किसी किसम की बुराई का धरादा करेगा अल्लाह तआला उसको (दोऊष की) आग में धस तरह पिघला देगा जिस तरह सीसा पिघल जाता है या जिस तरह पानी में नमक घुल जाता है. (मुस्लिम)

۲۳۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ

اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ أَخَافَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ لَقَدْ أَخَافَ مَا بَيْنَ يَدَيَّ. رواه

احمد و رجاله رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۳/ ۶۵۸

उजरत जाबिर बिन अब्दुल्लाह रहियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये धरशाह फरमाते हुवे सुना: जो मदीना वालों को डराता है वो मुझे डराता है. (मुस्लिम अहमद, मजमउज-जवाईद)

۲۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ اسْتَطَاعَ

مِنْكُمْ أَنْ يَمُوتَ بِالْمَدِينَةِ، فَلْيَمُتْ بِالْمَدِينَةِ فَإِنِّي أَشْفَعُ لِمَنْ مَاتَ بِهَا.

رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ۵۷/۹

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: जो धसकी कोशिश कर सके के मदीना में उसकी मौत आए तो उसकी यादिए के वो (धसकी कोशिश करे और) मदीना में मरे, मैं उन लोगों की उजरत शफाअत (गुनाह से माफी की सिफारिश) करुंगा जो मदीना में मरेगे (और वहां दफन होंगे). (इब्ने हिब्बान)

झाईदा: उलमा ने लिख्मा है शफाअत से मुराद पास किसम की

شكامت هے ورننا رسولللاھ سللللاھو الللھو واصللم كى امام
شكامت تو سارے ھى مسلممانوں كے ليے ھوگى، كوشش كرنے اور
تاكوت رھنے سے موراھ يے ھے كے وھاں अभीर तक رھے.

۲۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَضُرُّ عَلَى لَأَرَاءِ
الْمَدِينَةِ وَشِدَّتِهَا أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِي، إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْ شَهِيدًا.

رواه مسلم، باب الترغيب في مسكن المدينة، ۰۰۰۰، رقم: ۲۳۱۷

ھزرत अबو ھریرا رھیلللاھو تاللاھو انھو رلوايت كرتے
ھے كے رسولللاھ سللللاھو الللھو واصللم نے ھرشاھ كرمايا:
میرا جو ھممتی مھىنا تھيلنا كے كيام كى مسكلاات كو ٲءاشت كركے
يھاں كيام كرےگا مے كيامت كے ھين ھسكا سكاريشى يا روالا
ٲنوںگا. (مسلم)

۲۳۱- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي
الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِالسَّيَّابَةِ وَالرُّوسْطَى وَقَرَّحَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. رواه

البخارى، باب اللعان، ۰۰۰۰، رقم: ۵۳۰۴

ھزرत سھل رھیلللاھو تاللاھو انھو رلوايت كرتے ھے كے
رسولللاھ سللللاھو الللھو واصللم نے ھرشاھ كرمايا: مے اور
يتمى كى كفاليت كرنے (ھزرت ٲورا كرنے، ٲالنے) واللا ھننم مے
ھس ترھ (كرىٲ) ھوںے. نٲيلے كرىم سللللاھو الللھو واصللم نے
شالائت كى اور ٲيى كى ھنگلى سے ھرشارا كرمايا اور ھن ھوںوں كے
ھرميان (ٲيى) ٲوٲى سى كوشاھگى (كلاو) رٲٲى. (ٲٲارى)

۲۳۲- عَنْ عَمْرِو بْنِ مَالِكٍ الْقُشَيْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ ضَمَّ يَتِيمًا بَيْنَ أَبَوَيْنِ مُسْلِمَيْنِ إِلَى طَعَامِهِ وَشَرَابِهِ
حَتَّى يَفْقِيَهُ اللَّهَ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ. رواه احمد والطبراني وفيه على بن زيد وهو حسن

الحديث وبقيته - رجال الصحيح، مجمع الزوائد، ۲۹۲/۸

ھزرت امم ٲين مالك كوشيرى رھیلللاھو تاللاھو انھو

करमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ये ईरशाह करमाते हुवे सुना: जिस शम्स ने जैसे यतीम बच्चे की जिसके मां आप मुसलमान थे उसे अपने साथ जाने पीने में शरीक किया यानी अपनी कफ़ालत में ले लिया यहां तक के अल्लाह तआला ने बच्चे को उन (की कफ़ालत से) बेनियाज़ (बेपरवा) कर दिया यानी वो अपनी ज़रूरियात जुद पूरी करने लगा तो उस शम्स के लिये जन्नत वाज़िब हो गई. (मुस्नदे अहमद, तबरानी, मजमूअ-उन्नाहद)

۲۳۳- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَسْجَعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنَا وَامْرَأَةٌ سَفْعَاءُ الْخَدَيْنِ كَهَاتَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوْمَأَ بِإِصْبَعِهِ إِلَى نَسْتِ السَّيَابَةِ، امْرَأَةٌ آمَتْ مِنْ زَوْجِهَا ذَاتَ مَنْصَبٍ وَجَمَالٍ، حَبَسَتْ نَفْسَهَا عَلَى يَتَامَاهَا حَتَّى بَانُوا أَوْ مَاتُوا. رواه أبو داود، باب في فضل من عال

بخاری رقم: ۵۱۴۹

इज़रत औफ़ बिन मालिक अश्जई रदियल्लाहु तआला अन्हु करमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह करमाया: मैं और वो औरत के जिसका चेहरा (अपनी ओलाह की परवर्शि, दैय्याल और मेहनत व भगवत की वजह से) सियाह (काला) पण गया हो, क्यामत के दिन इस तरह होंगे. उदीस के रावी इज़रत यज़ीद रउमतुल्लाहि अलैहि ने ये उदीस बयान करने के बाद शहादत की उंगली और बीच की उंगली से ईशारा किया (मतलब ये थे के जिस तरह ये दोनों उंगलियां एक दूसरे के करीब हैं इसी तरह क्यामत के दिन आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम और वो औरत करीब होंगे. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सियाह चेहरा वाली औरत की तशरीह (जुलासा, तफ़सील) करते हुवे ईरशाह करमाया के इससे मुराद वो औरत है जो बेवा हो गई हो और हुस्नो जमाव (जुबूसूरती), ईज़जत व मन्सब वाली होने के बावजूद अपने यतीम बच्चों (की परवर्शि) की जातिर दूसरा निगाह न करे यहां तक के वो बच्चे 'मालिग' होने की वजह से अपनी मां के मुहताज़ न रहे या उन्हें मौत आ जाओ. (अब्जूदाउद)

۲۳۴- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَا

فَعَدَيْتُمْ مَعَ قَوْمٍ عَلَى قَصْعَتِهِمْ فَيَقْرُبُ قَصْعَتَهُمْ شَيْطَانٌ . رواه الطبرانی في

الوسط ، وفيه : الحسن بن واصل ، وهو الحسن بن دينار وهو ضعيف لسان ، حفظه ، وهو

حديث حسن والله اعلم ، مجمع الزوائد ۸/ ۲۹۳

ئۇچراتىمۇن مۇسا ئاشئەرى رەھىمەللاھۇ ئانھۇ سە رىۋايەت قىلىپ كەتكەن بولسا ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن . ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن . ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن .

۲۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا شَاكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَسْوَةَ

قَلْبِهِ فَقَالَ : امْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيمِ وَأَطْعِمِ الْمُسْكِينَ . رواه احمد ورجاله رجال

الصحيح ، مجمع الزوائد ۸/ ۲۹۳

ئۇچراتىمۇن ھۇرەيرە رەھىمەللاھۇ ئانھۇ تەڭرى تەرىپىدىن بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن . ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن . ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن .

۲۳۶- عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَزِيدُ عَنْهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ : السَّاعِي عَلَى

الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالَّذِي يَصُومُ النَّهَارَ وَ

يَقُومُ اللَّيْلَ . رواه البخارى ، باب الساعى على الارملة ، رقم : ۶۰۰۶

ئۇچراتىمۇن سەھىبان بىن سۇلەيم رەھىمەللاھۇ ئانھۇ تەڭرى تەرىپىدىن بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن . ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن . ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشەنچلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەن .

૨૩૮- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِيهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي . (وهو جزء من الحديث) رواه ابن حبان (و اسناده صحيح) ૨૪૧/૧

હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ અન્હા રિવાયત કરતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમે બેહતર શખ્સ વો હે જો અપને ઘરવાલોં કે લિયે સબસે અસ્થા હો ઔર મૈં તુમ સબમે અપને ઘરવાલોં કે લિયે જિયાદા અસ્થા હૂં. (ઈબને હિબ્બાન)

૨૩૯- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَتْ عَجُوزٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ عِنْدِي فَقَالَ لَهَا: مَنْ أَنْتِ؟ فَقَالَتْ: أَنَا جُحَامَةُ الْمَدَنِيَّةُ قَالَ: كَيْفَ حَالُكُمْ؟ كَيْفَ أَنْتُمْ بَعْدَنَا؟ قَالَتْ: بِخَيْرٍ يَا نَبِيَّ أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَلَمَّا خَرَجَتْ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تَقْبَلُ عَلَى هَذِهِ الْعَجُوزِ هَذَا الْإِقْبَالَ فَقَالَ: إِنَّهَا كَانَتْ تَأْتِينَا أَيَّامَ خَلِيدٍ جَعَلَ اللَّهُ صَفْهَا وَإِنْ حَسُنَ الْعَهْدُ مِنْ الْإِيمَانِ . أخرجه الحاكم بنحوه وقال حديث صحيح على شرط الشيخين وليس له علة ورواقه الذهبي ૧/૧૧-الاصابة ૨૪૨/૧

હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત હૈં કે એક બૂખડી ઔરત નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં હાજિર હુઈ જબકે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મેરે પાસ થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ કૌન હો? ઉન્હોંને અર્જ કિયા: મૈં જુસામા મદનિયા હૂં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહારા કયા હાલ હૈ? હમારે (મદીના આને કે) બાદ તુમહારે હાલાત કેસે રહે? ઉન્હોંને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ મેરે માં બાપ આપ પર કુર્બાના! સબ ખૈરિયત રહી. જબ વો ચલી ગઈ તો મૈંને (હૈરત સે) અર્જ કિયા: ઈસ બુખિયા કી તરફ આપને ઈતની તવજ્જુહ ફરમાઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યે બદીજા કી જિંદગી મૈં હમારે પાસ આયા કરતી થી ઔર પુરાની જાન પેહચાન કી રિઆયત કરના ઈમાન (કી અલામત (નિશાની)) હૈ. (ઈસાબા)

૨૩૯- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَفْرَقُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ أَوْ قَالَ غَيْرُهُ. رواه مسلم، باب

الروية بالنساء، رقم: ૩૬૬૦

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મોમિન મર્દ કી યે શાન નહીં કે અપની મોમિના બીવી સે બુગ્ગ (જલન) રખમે. અગર ઉસકી એક આદત ઉસે નાપસંદ હોગી તો દૂસરી પસંદીદા ભી હોગી. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇસ હદીસ શરીફ મેં હુસ્ને મુઆશરત (રહન સહન કી અચ્છાઈ) કા એક મુખતસર ઉસૂલ બતા દિયા કે એક ઇન્સાન મેં અગર કોઈ બુરી આદત હે તો ઉસમેં કુછ ખૂબિયાં ભી હોંગી, એસા કૌન હોગા જિસમેં કોઈ બુરાઈ ન હો યા કોઈ ખૂબી ન હો. લિહાઝા બુરાઈયો સે ચશમ-પોશી કી (માફ ક્રિયા) જાએ ઓર ખૂબિયો કો દેખા જાએ. (તર્જુમાનુસ્સુન્નહ)

૨૪૦- عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ كُنْتُ أَمِيرًا أَحَدًا لَأَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ النِّسَاءَ أَنْ يَسْجُدَ لِأَزْوَاجِهِنَّ لِمَا جَعَلَ اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْحَقِّ. رواه أبو داود، باب في حق الزوج على المرأة،

رقم: ૪૧૧૦

હઝરત કૈસ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અગર મેં કિસી કો કિસી કે સામને સજદા કરને કા હુકમ દેતા તો ઓરતોં કો હુકમ દેતા કે વો અપને શૌહરોં કો સજદા કરેં ઉસ હક કી વજહ સે જો અલ્લાહ તઆલા ને ઉનકે શૌહરોં કા ઉન પર મુકર્રર ફરમાયા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

૨૪૧- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّمَا أَمْرَأَةٍ رَزَّوْجُهَا عَنْهَا رَاضٍ، دَخَلَتْ الْجَنَّةَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

غريب، باب ما جاء في حق الزوج على المرأة، رقم: ૧૧૧૧

ਭਰਤ ਉਸੇ ਸਲਮਾ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹਾ ਰਿਵਾਯਤ ਕਰਤੀ ਹੈਂ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹੁ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਈਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਯਾ: ਜਿਸ ਔਰਤ ਕਾ ਈਸ ਭਾਲ ਮੇਂ ਈਨਤਕਾਲ ਭੋ ਕੇ ਉਸਕਾ ਸ਼ੌਭਰ ਉਸਸੇ ਰਾਜੀ ਭੋ ਤੋ ਵੋ ਜੰਨਤ ਮੇਂ ਜਾਏਗੀ. (ਨਿਰਮਿਤੀ)

٢٥٢- عَنْ الْأَخْوَصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّهُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ، إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَأْجَسَةٍ مُبِينَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَأُجْرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ، فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا، أَلَا إِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا، وَلِيَسَائِلَكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا، فَإِنَّمَا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ فَلَا يُؤْطِنَنَّ لِرُشْكُم مِّنْ تَكْرَهُونَ، وَلَا يَأْذَنَنَّ فِي بُيُوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُونَ، أَلَا وَحَقُّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تَحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِي كِسْوَتِهِنَّ وَطَعَامِهِنَّ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في حق المرأة

على زوجها، رقم: ١١٦٣

ਭਰਤ ਅਭਵਸ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈਂ ਕੇ ਉਨ੍ਹੋਂਨੇ ਨਭਿਯੇ ਕਰੀਮ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋ ਈਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਏ ਭੁਵੇ ਸੁਨਾ: ਗੌਰ ਸੇ ਸੁਨੋ! ਔਰਤੋਂ ਕੇ ਸਾਥ ਅਥਾ ਸੁਲੂਕ ਕਿਆ ਕਰੋ ਈਸਦਿਯੇ ਕੇ ਵੋ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਪਾਸ ਕੇਹੀ ਹੈਂ. ਤੁਮ ਉਨਸੇ ਅਪਨੀ ਈਸ਼ਮਤ (ਪਾਕ-ਦਾਮਨੀ) ਔਰ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਮਾਲ ਕੀ ਡਿਕਾਯਤ ਵਗੈਰਾ ਕੇ ਅਲਾਵਾ ਔਰ ਕੁਝ ਈਜ਼ਤਯਾਰ ਨਹੀਂ ਰਖਤੇ. ਡਾਂ ਅਗਰ ਵੋ ਕਿਸੀ ਖੁਲੀ ਭੇ-ਭਯਾਓ ਕਾ ਈਰਤਿਕਾਭ (ਭੇਸ਼ਮੀ) ਕਰੇਂ ਤੋ ਫਿਰ ਉਨਕੋ ਉਨਕੇ ਭਿਸ਼ਤਰੋਂ ਮੇਂ ਤਨ੍ਹਾ ਢੋਭ ਢੋ ਯਾਨੀ ਉਨਕੇ ਸਾਥ ਸੋਨਾ ਢੋਭ ਢੋ ਲੇਕਿਨ ਘਰ ਡੀ ਮੇਂ ਰਭੋ ਔਰ ਭਲਕੀ ਮਾਰ ਮਾਰੋ. ਫਿਰ ਅਗਰ ਵੋ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਫਰਮਾਂ-ਭਰਦਾਰੀ ਈਜ਼ਤਯਾਰ ਕਰਵੇਂ ਤੋ ਉਨ ਪਰ (ਜ਼ਿਯਾਦਤੀ ਕਰਨੇ ਕੇ ਦਿਯੇ) ਭਯਾਨਾ ਮਤ ਫੁੰਡੋ. ਗੌਰ ਸੇ ਸੁਨੋ! ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਭਕ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਭੀਵਿਯੋਂ ਪਰ ਹੈ (ਈਸੀ ਤਰਫ) ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਭੀਵਿਯੋਂ ਕਾ ਤੁਮ ਪਰ ਭਕ ਹੈ. ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਭਕ ਉਨ ਪਰ ਯੇ ਹੈ ਕੇ ਵੋ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਭਿਸ਼ਤਰੋਂ ਪਰ ਕਿਸੀ ਐਸੇ ਸ਼ਮਸ਼ ਕੋ ਨ ਆਨੇ ਫੇਂ ਜਿਸਕਾ ਆਨਾ ਤੁਮਕੋ ਨਾਗਵਾਰ ਗੁਭਰੇ (ਨਾਪਸੰਭ ਭੋ) ਔਰ ਨ ਵੋ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਰੋਂ ਮੇਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਈਜ਼ਤ ਕੇ ਭਗੈਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਆਨੇ ਫੇਂ. ਗੌਰ ਸੇ

सुनो! उन औरतों का तुम पर हक ये है के तुम उनके साथ उनके बिभास और उनकी भोराक (भाने) में अच्छा सुलूक करो यानी अपनी हैसियत के मुताबिक उनके लिये ठन थीजों का छन्तिजाम किया करो. (तिरमिजी)

२५२- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ، قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرَقُهُ . رواه ابن ماجه ، باب اجر

الاجراء ، رقم : २६६३

इजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद फरमाया: मजदूर का पसीना भुशक होने (सूजने) से पहले उसकी मजदूरी दे दिया करो. (इब्ने माज)

સિલા રહમી

(અઝીઝોં ઓર રિશ્તેદારોં સે અચ્છા સુલૂક કરના)

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ [النساء: ૩૬]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઓર તુમ સબ અલ્લાહ કી ઈબાદત કરો ઓર ઉસકે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીક ન કરો ઓર માં બાપ કે સાથ નેક બરતાવ કરો ઓર કરાબતદારોં (રિશ્તેદારોં) કે સાથ ભી ઓર યતીમોં કે સાથ ભી ઓર મસાકીન (ઝરીબોં) કે સાથ ભી ઓર કરીબ કે પળોસી કે સાથ ભી ઓર દૂર કે પળોસી કે સાથ ભી ઓર પાસ કે બેઠને વાલે કે સાથ ભી (મુરાદ વો શખ્સ હૈ જો રોઝ કા આને જાને વાલા ઓર સાથ ઉઠને બેઠને વાલા હો) ઓર મુસાફિર કે સાથ ભી ઓર ઉન ગુલામોં કે સાથ ભી જો તુમહારે કબ્જા મેં હૈં, હુસ્ને સુલૂક (અચ્છે બરતાવ) સે પેશ આઓ. બેશક અલ્લાહ તઆલા ઐસે લોગોં કો પસંદ નહીં કરતે જો અપને કો બળા સમઝે ઓર શેખી કી બાત કરે. (સૂરએ નિસા)

ફાઈદા: કરીબ કે પળોસી સે મુરાદ વો પળોસી જો પળોસ મેં રેહતા હો ઓર ઉસસે રિશ્તેદારી ભી હો ઓર દૂર કે પળોસી સે મુરાદ વો પળોસી હૈ જિસસે રિશ્તેદારી ન હો, દૂસરા મતલબ યે ભી હો સકતા હૈ કે કરીબ કે પળોસી સે મુરાદ વો પળોસી જિસકા દરવાઝા અપને દરવાઝે કે કરીબ હો ઓર દૂર કા પળોસી વો હૈ જિસકા દરવાઝા દૂર હો.

મુસાફિર સે મુરાદ રફીકે સફર (સફર કા સાથી), મુસાફિર મેલમાન ઓર ઝરતમંદ મુસાફિર હૈ. (કશ્કુર્હમાન)

وَقَالَ تَعَالَى: هَؤُلَاءِ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ عِظْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ [النحل: ٩٠]

अक जगह ईरशाह है: अल्लाह तआला ईसाई का और
बलाई का और कराबतदारों (रिशतेदारों) के साथ अच्छा सुलूक करने
का हुकम देते हैं और बे-इयाई और बुरी बात और जुल्म से मना करते
हैं, तुम लोगों को अल्लाह तआला ईसलिये नसीहत करते हैं ताके तुम
नसीहत कुबूल करो. (सूरअे नडल)

अहादीसे नबविया

۲۵۳- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:
الْوَالِدُ أَوْ سَطْرُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، فَإِنْ شِئْتَ فَأَضِعْ ذَلِكَ الْبَابَ أَوْ اخْفِظْهُ.
رواه الترمذی وقال: هذا حديث صحيح، باب ما جاء من الفضل في رضا الوالدين،
رقم: ۱۹۰۰

इजरत अबू दरदा रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के
मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते
हुवे सुना: बाप जन्नत के दरवाजों में से बेहतरीन दरवाजा है. युनांये
तुम्हें छप्पियार है प्वाह (उसकी नाइरमानी करके और हिल दुष्मा के)
उस दरवाजा को जाओ (बरबाद) करदो या (उसकी इरमां-बरदारी
और उसको राजी रफ कर) उस दरवाजा की खिंजलत करो. (तिरमिजी)

۲۵۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: رِضَا الرَّبِّ
فِي رِضَا الْوَالِدَيْنِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدَيْنِ. رواه الترمذی، باب ما جاء من
الفضل في رضا الوالدين، رقم: ۱۸۹۹

इजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्हुमा
रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने
ईरशाह इरमाया: अल्लाह तआला की रजामंदी वालिद (बाप) की

रजामंदी में है और अल्लाह तआला की नाराजगी वालिह की नाराजगी में है. (तिरमिजी)

२५१- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أَمْرَ الْبِرِّ صَلََةُ الْوَلَدِ أَهْلٍ وَكَأَبِيهِ. رواه مسلم. باب فضل صلة اصدقاء
 الاب १०००. رقم: १०१३

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये एरशाह फरमाते हुवे सुना: सभसे बणी नेकी ये है के बेटा (बाप के एन्तिकाव के बाद) बाप से तअल्लुक रबने वालों के साथ अर्र्हा सुलूक करे. (मुसलम)

२५२- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصِلَ أَبَاهُ فِي قَبْرِهِ، فَلْيَصِلْ أَخُوَانِ أَبِيهِ بَعْدَهُ. رواه ابن حبان (واستاده صحيح) १७०/२

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये एरशाह फरमाते हुवे सुना: जो शप्स अपने वालिह की वफात (बाप के मरने) के बाद उनके साथ सिवा रहमी करना चाहे जबके वो कब्र में हैं तो उसको याहिये के अपने बाप के भाईयों के साथ अर्र्हा सुलूक करे. (इब्ने हिब्बान)

२५३- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ نَسَرَهُ أَنْ يُمَدَّ لَهُ فِي عُمُرِهِ وَيَزَادَ لَهُ فِي رِزْقِهِ فَلْيَبْرِّهِ وَلْيَصِلْ رَحِمَهُ. رواه احمد २११/३

उजरत अनस बिन मालिक रहियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने एरशाह फरमाया: जिस शप्स को ये पसंद हो के उसकी उम्र दराज (बम्भी) की

जाओ और उसके रिजक को बण्डा दिया जाओ उसको यादिये के अपने वालिदैन (मां बाप) के साथ अच्छा सुलूक करे और रिश्तेदारों के साथ सिला रहमी (अच्छा सुलूक) करे. (मुस्नद अहमद)

२५९- عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ بَرَّ وَالِدَيْهِ طَوْبَى لَهُ
رَزَا اللَّهُ فِي عَمْرِهِ . رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يعرجاه
روافقه الذهبي ١٥٩/٤

उजरत मुआज रदियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जिसने अपने वालिदैन के साथ अच्छा सुलूक किया उसके लिये ખુશ-ખબरी हो के अल्लाह तआला उसकी उम्र में ईजाफा फरमाओगे (उम्र बण्डा देंगे). (मुस्तदरक हाकिम)

२६०- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ مَالِكِ بْنِ رَبِيعَةَ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سُلَيْمَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهْلُ
بَقِيٍّ مِنْ بَرِّ آبَائِي شَيْءٌ أَيْرُهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا؟ قَالَ: نَعَمْ، الصَّلَاةُ
عَلَيْهِمَا، وَالْإِسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَإِنْفَادُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا، وَصِلَةُ الرَّحِمِ
الَّتِي لَا تَوْصُلُ إِلَّا بِهِمَا، وَإِكْرَامُ صَدِيقَيْهِمَا . رواه أبو داود باب في بر الوالدين،
رقم: ٥١٤٢

उजरत अबू उसैद मालिक बिन रबीआ साईदी रदियल्लाहु तआला अन्दु फरमाते हैं के हम रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की जिदमत में छाजिर थे. कबीला बनी सलिमा के ओक शख्स नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की जिदमत में छाजिर हुवे और अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! क्या मेरे लिये अपने वालिदैन के ईन्तिकाल के बाद उन दोनों के साथ हुस्ने सुलूक की कोई सूरत मुमकिन है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: हां! उनके लिये दुआओं करना, अल्लाह तआला से उनके लिये भगदिरत तलब करना (भांगना), उनके बाद उनकी वसियत को पूरा करना, जिन लोगों

સે ઉનકી વજહ સે રિશ્તેદારી હૈ ઉનકે સાથ હુસ્ને સુલૂક કરના ઔર ઉનકે દોસ્તો કા ઇકરામ (ઇઝઝત) કરના. (અબૂ દાઉદ)

۲۶۱- عَنْ مَالِكٍ أَوْ ابْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا ثُمَّ لَمْ يَبْرُهُمَا، دَخَلَ النَّارَ قَابَعْدَهُ اللَّهُ، وَإِنَّمَا مُسْلِمٌ آغْتَقَى رَقَبَةً مُسْلِمَةً كَانَتْ فِكَائِكُهُ مِنَ النَّارِ. (وهو بعض الحديث) رواه أبو يعلى والطبراني وأحمد مختصراً بإسناد حسن، الترغيب ۳/۲۴۷

હઝરત માલિક યા ઇબ્ને માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે ઉનહોને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ ને અપને વાલિદૈન યા ઉનમે સે એક કો પાયા ફિર ઉનકે સાથ બદસુલૂકી કી તો વો શખ્સ દોઝખ મેં દાખિલ હોગા ઔર ઉસકો અલ્લાહ તઆલા અપની રહમત સે દૂર કર દેગે ઔર જો કોઈ મુસલમાન કિસી મુસલમાન ગુલામ કો આઝાદ કરદે યે ઉસકે લિયે દોઝખ સે બચાઓ કા ઝરિયા હોગા. (અબૂ યઅલા, મુરનદે અહમદ, તબરાની, તરગીમ)

۲۶۲- عَنْ أَبِي رَزِينَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: رَغِمَ أَنْفٌ. ثُمَّ رَغِمَ أَنْفٌ. ثُمَّ رَغِمَ أَنْفٌ، قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ، أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ. رواه مسلم، باب رغم من أدرك

ابن ماجه ۰۰۰۰ رقم: ۶۵۱۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: વો આદમી ઝલીલ વ ખ્વાર (મે-ઇઝઝત) હો, ફિર ઝલીલ વ ખ્વાર હો. અર્જ કિયા ગયા: યા રસૂલલ્લાહ! કોન (ઝલીલ વ ખ્વાર હો)? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: વો શખ્સ જો અપને માં બાપ મેં સે કિસી એક કો યા દોનોં કો બુખ્ણપે મેં યાગે ફિર (ઉનકી ખિદમત સે ઉનકા દિલ ખુશ કરકે) જન્નત મેં દાખિલ નહો. (મુસ્લિમ)

۲۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ

يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَحَقُّ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟
 قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟
 أَبُوكَ. رواه البخاري، باب من أحق الناس بحسن الصحبة، رقم: ٥٩٧١

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે એક શખ્સ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હોકર દરયાફત ક્રિયા (પૂછા): મેરે હુસ્ને સુલૂક (અચ્છે બરતાવ) કા સબસે જિયાદા મુસ્તહિક (હકદાર) કૌન હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહારી માં. ઉસને પૂછા: ફિર કૌન? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહારી માં. ઉસને પૂછા: ફિર કૌન? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહારી માં. ઉસને પૂછા: ફિર કૌન? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ફિર તુમહારા બાપ. (બુખારી)

٢٦٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بِمَثْ فَرَأَيْتَنِي
 فِي الْجَنَّةِ فَمَسَمْتُ صَوْتِ قَارِي يَمُرُّ أَقُولُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا حَارِثَةُ
 بْنُ النُّعْمَانِ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَذَلِكَ الْبِرُّ كَذَلِكَ الْبِرُّ وَكَانَ آبِرُ
 النَّاسِ بِأَمْرِ. رواه أحمد ١٥١/٦

હજરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેં સોયા તો મૈને ખ્વાબ મેં દેખા કે મૈં જન્નત મેં હૂં. મૈને વહાં કિસી કુર્આન પળ્હને વાલે કી આવાઝ સુની તો મૈને કા: યે કૌન હૈ (જો યહાં જન્નત મેં કુર્આન પળ્હ રહા હૈ)? ફરિશ્તો ને બતાયા કે યે હારિસા બિન નુઅમાન હૈ. ઉસકે બાદ હજરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નેકી ઐસી હી હોતી હૈ, નેકી ઐસી હી હોતી હૈ યાની નેકી કા ફલ ઐસા હી હોતા હૈ. હારિસા બિન નુઅમાન અપની વાલિદા (માં) કે સાથ બહુત હી અચ્છા સુલૂક કરને વાલે થે. (મુસ્નદે અહમદ)

٢٦٥- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي وَهِيَ

مُشْرِكَةً فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قُلْتُ :
إِنْ أُمِّي قَدِمَتْ وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ : نَعَمْ، صِلِي أُمَّكِ . رواه

البخاری، باب الهدية للمشرکین، رقم: ۲۶۲۰

حضرت اسماء بنت ابی بکر رضی اللہ عنہا سے
ریحانِ نبوی سے کہ رسول اللہ ﷺ سے ملائے ہیں کہ میں نے
میری والدہ (میں) جو مشرک (کفر کرنے والی) تھی (مکہ سے سفر
کر کے) میرے پاس (مکہ) آئی۔ میں نے رسول اللہ ﷺ سے ملائے ہیں
وہ رسول اللہ سے ملائے ہیں کہ میں نے اپنی والدہ کے ساتھ
سیدنا رضی کر سکتی ہوں؟ آپ رسول اللہ ﷺ سے ملائے ہیں کہ میں نے
فرمایا: ہاں! اپنی والدہ کے ساتھ سیدنا رضی کرو۔
(بخاری)

۲۶۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ : أَيُّ النَّاسِ أَعْظَمُ
حَقًّا عَلَى الْمَرْأَةِ قَالَ : رِزْوَانُهَا، قُلْتُ : فَأَيُّ النَّاسِ أَعْظَمُ حَقًّا عَلَى الرَّجُلِ
قَالَ : أُمُّهُ . رواه الحاكم في المستدرک ۱/ ۱۵۰

حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا سے ریحانِ نبوی سے کہ میں نے
فرمائی ہیں کہ میں نے عرض کیا: یا رسول اللہ! عورت پر سب سے
جیسا کہ بڑا کس کا ہے؟ آپ رسول اللہ ﷺ سے ملائے ہیں کہ میں نے
فرمایا: اس کے شوہر کا ہے۔ میں نے عرض کیا کہ مرد پر سب سے
جیسا کہ بڑا کس کا ہے؟ آپ رسول اللہ ﷺ سے ملائے ہیں کہ میں نے
فرمایا: اس کی ماں کا ہے۔ (مسند احمد)

۲۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ
اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ ذَنْبًا عَظِيمًا فَهَلْ لِي تَوْبَةٌ؟ قَالَ : هَلْ لَكَ مِنْ أُمٍّ؟ قَالَ : لَا،
قَالَ : هَلْ لَكَ مِنْ خَالَةٍ؟ قَالَ : نَعَمْ قَالَ : فَبِرَّهَا . رواه الترمذی، باب فی بر

الحال، رقم: ۱۹۰۴

حضرت ابو عمر رضی اللہ عنہما سے ریحانِ نبوی سے کہ میں نے

સે રિવાયત હે કે એક સાહબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવે ઔર અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈને એક બહુત બળા ગુનાહ કર લિયા હે તો કયા મેરી તૌબા ફુબૂલ હો સકતી હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ્હારી માં ઝિંદા હૈં? ઉન્હોને અર્જ કિયા: નહીં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ્હારી કોઈ ખાલા હૈં? અર્જ કિયા: જી હાં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉન્કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરો (અલ્લાહ તઆલા ઈસકી વજહ સે તુમ્હારી તૌબા ફુબૂલ ફરમા લેંગે). (તિરમિઝી)

۲۶۸- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صَانِعُ الْمَعْرُوفِ تَقِي مَصَارِعَ السُّوءِ، وَصَدَقَةُ السَّرِّ تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ، وَصِلَةُ الرَّجِيمِ تَزِيدُ فِي الْعُصْيِ. رواه الطبرانی في الكبير وإسناده حسن، مجمع الزوائد ۲/۲۹۳

હઝરત અબૂ ઉમામા રઢિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નેકિયોં કા કરના બુરી મૌત સે બચા લેતા હે. છૂપ કર સદકા દેના અલ્લાહ તઆલા કે ગુસ્સા કો ઠંડા કરતા હે ઔર સિલા-રહમી યાની રિશ્તેદારોં સે અચ્છા સુલૂક કરના ઉમ્મ કો બળહાતા હે. (તબરાની, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: સિલા રહમી મેં યે બાત શામિલ હે કે આદમી અપની કમાઈ સે રિશ્તેદારોં કી માલી ખિદમત કરે યા યે કે અપને વક્ત કા કુછ હિસ્સા ઉન્કે કામોં મેં લગાએ. (મઆરિકુલ-હદીસ)

۲۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْقَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُجَلِّ رَجْعَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. رواه

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઇમાન રખતા હૈ ઉસકો યાહિયે કે અપને મેહમાન કા ઇકરામ કરે. જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઇમાન રખતા હૈ ઉસકો યાહિયે કે વો સિલા રહમી કરે યાની રિશ્તેદારોં કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરે. જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા પર ઔર આખિરત કે દિન પર ઇમાન રખતા હૈ ઉસકો યાહિયે કે ભલાઈ કી બાત કરે વરના ખામોશ રહે. (બુખારી)

۲۷۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسْطَلَّ فِي رِزْقِهِ، وَيَسْأَلَهُ فِي آثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحْمَتَهُ. رواه البغاري، باب من سطله في الرزق ۰۰۰۰ رقم: ۹۸۶

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ યે યાહે કે ઉસકે રિઝક મેં ફરાખી (ફૈલાવ, ઝિયાદતી) કી જાએ ઔર ઉસકી ઉમ્મ દરાઝ (લખ્ખી) કી જાએ ઉસકો યાહિયે કે અપને રિશ્તેદારોં કે સાથ સિલા રહમી કરે. (બુખારી)

۲۷۱- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِنْ هَذِهِ الرَّحِمُ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ فَمَنْ قَطَعَهَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. (ومع بعض الحديث). رواه أحمد والبيهقي ورجال أحمد والصحاح وغير نوئل بن مساحق وهو ثقة، مجمع الزوائد ۲/۲۷۴

હઝરત સૈદ બિન ઝૈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: બેશક યે રહમ યાની રિશ્તેદારી કા હક અલ્લાહ તઆલા કે નામ રહમાન સે લિયા ગયા હૈ યાની યે રિશ્તેદારી રહમાન કી રહમત કી એક શાખ હૈ, જો ઇસ રિશ્તેદારી કો તોળેગા અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર જન્નત હરામ કર દેંગે. (મુસ્નદે અહમદ, બઝઝાર, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૨૮૨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا.

રોવાહ બિહારી, બાબ લિસ વાસિલ બાલમકાફી, રુમ: ૦૧૧૧

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: વો શખ્સ સિલા રહમી કરને વાલા નહીં હૈ જો બરાબરી કા મામલા કરે યાની દૂસરે કે અચ્છે બરતાવ કરને પર ઉસસે અચ્છા બરતાવ કરે, બલકે સિલા રહમી કરને વાલા તો વો હૈ જો દૂસરે કે કતઅ-રહમી કરને (તઅલ્લુક તોળને) પર ભી સિલા રહમી કરે. (બુખારી)

૨૮૩- عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ خَارِجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: تَعَلَّمُوا مِنْ أَنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ. رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَرِجَالَهُ مُوَلِّقُونَ.

મصحح الروايات ૧/૧૦૬

હઝરત અલાઅ બિન ખારિજા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અપને નસબ (પીઘડી, નસલ) કા ઇલ્મ હાસિલ કરો જિરાકે ઝરિયે સે તુમ અપને રિશ્તેદારો સે સિલા રહમી કર સકો. (તબરાની, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

૨૮૪- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنِي خَلِيلِي ﷺ بِسَبْعٍ: أَمَرَنِي بِحُبِّ الْمَسَاكِينِ وَالذُّنُوفِ مَتَهُمْ وَأَمَرَنِي أَنْ أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ ذُوْنِي وَلَا أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ قَوْفِي وَأَمَرَنِي أَنْ أَصِلَ الرَّحِمَ وَأَنْ أَذْبِرْتُ وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا وَأَمَرَنِي أَنْ أَقُولَ بِالْحَقِّ وَإِنْ كَانَ مُرَاوَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا يَمُوتُ وَأَمَرَنِي أَنْ أَكْثِرَ مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَإِنَّهُمْ مِنْ كَثَرِ تَحْتَ الْعَرْشِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ ૧૦૧/૫

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે મુઝે મેરે હબીબ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સાત બાતો કા હુકમ

ફરમાયા: મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં મસાકીન (ગરીબો) સે મુહબ્બત રખૂંઝી ઓર ઉનસે કરીબ રહૂંઝી, મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં દુનિયા મેં ઉન લોગોં પર નઝર રખૂંઝી જો (દુન્યાવી સાજો સામાન મેં) મુઝસે નીચે દર્જા કે હેં ઓર ઉન પર નઝર ન કરુંઝી (દુન્યાવી સાજો સામાન મેં) મુઝસે ઊપર કે દર્જા કે હેં, મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં અપને રિશ્તેદારોં કે સાથ સિલા રહમી કરુંઝી અગરચે વો મુઝસે મુંહ મોળેં, મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં કિસી સે કોઈ ચીઝ ન માંગૂં, મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં હક (સચ્ચી) બાત કહૂંઝી અગરચે વો (લોગોં કે લિયે) કળવી હો, મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં અલ્લાહ તઆલા કે દીન ઓર ઉસકે પૈગામ કી ઝાહિર કરને મેં કિસી મલામત કરને (ભલા બુરા કેહને) વાલે કી મલામત સે ન ડરુંઝી, ઓર મુઝે હુકમ ફરમાયા કે મੈં “લા હૌ-લ વલા કુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ” કસરત સે (બહુત જિયાદા) પળહા કરુંઝી કયુંકે યે કલિમા ઉસ ખઝના સે હેં જો અર્શ કે નીચે હેં. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હેં કે જો શખ્સ ઈસ કલિમા કો પળહને કા મામૂલ રખતા હેં ઉસકે લિયે નિહાયત અઅલા મરતબા કા અજરો સવાબ મહકૂઝ કર દિયા જાતા હેં. (મઝાહિરે હક)

૨૮૫- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. رواه البخاري، باب اثم القاطع، رقم: ૧૯૮૬

હઝરત જુબૈર બિન મુત્ઈમ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે શિવાયત હેં કે ઉન્હોંને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કતઅ રહમી (નાતા તોળને) કરને વાલા જન્નત મેં નહીં જાએગા. (બુખારી)

ફાઈદા: કતઅ રહમી અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક ઈતના સખ્ત ગુનાહ હેં કે ઈસ ગુનાહ કી ગંદગી કે સાથ કોઈ જન્નત મેં ન જા સકેગા, હાં જબ ઉસકો સજા દેકર પાક કર દિયા જાએ યા કિસી વજહ સે ઉસકો માફ કર દિયા જાએ તો જન્નત મેં જા સકેગા. (મઝારિફુલ-હદીસ)

૨૮૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي لِي

قَرَابَةً ، أَصْلَهُمْ وَيَقْطَعُونَنِي ، وَأَحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيَسْتَنُونَ إِلَيَّ ، وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ ، فَقَالَ : لَئِنْ كُنْتُ كَمَا قُلْتَ ، فَكَأَنَّمَا تُسْفَهُمُ الْمَلَّ ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهْرٌ عَلَيْهِمْ ، مَا دُمْتُ عَلَى ذَلِكَ .

رواه مسلم ، باب صلة الرحم ، ૧૦૦૦ : رقم ૧૦૨૦

હજારત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે એક શખ્સ ને અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેરે બાઝ રિશ્તેદાર હૈં, મૈં ઉનસે તઅલ્લુક જોળતા હૂં વો મુઝસે તઅલ્લુક તોળતે હૈં, મૈં ઉનકે સાથ અચ્છા સુલૂક કરતા હૂં વો મેરે સાથ બદસુલૂકી કરતે હૈં, ઓર મૈં ઉનકી ઝિયાદતિયોં કો બદાશત કરતા હૂં વો મેરે સાથ જહાલત સે પેશ આતે હૈં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જૈસા તુમ કેહ રહે હો અગર ઐસા હી હૈ તો ગોયા તુમ ઉનકે મુંહ મૈં ગર્મ ગર્મ રાખ ઝોક રહે હો. ઓર જબ તક તુમ ઇસ ખૂબી પર કાઈમ રહોગે તુમહારે સાથ હર વક્ત અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે એક મદદગાર રહેગા. (મુસ્લિમ)

મુસલમાનોં કો તકલીફ પહુંચાના

આયાતે ફુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا
اُكْتَسَبُوا فَقَدْ اِخْتَلَوْا بِهِمْ تَانَا وَاتْمَامِيْنَا﴾ [الاحزاب: ૫૮]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર જો લોગ મુસલમાન મદોં કો ઔર મુસલમાન ઔરતોં કો બગૈર ઈસકે કે ઉન્હોંને કોઈ (એસા) કામ ક્રિયા હો (જિસસે વો સજા કે મુસ્તહિક હો જાએ) ઈજા (તકલીફ) પહુંચાતે હૈં તો વો લોગ બુહતાન ઔર સરીહ (બુલે) ગુનાહ કા બોઝ ઉઠાતે હૈં, કિસી જુર્મ કા ઈરતિકાબ ક્રિયા હો, ઈજા પહુંચાતે હૈં તો યકીનન વો લોગ બુહતાન ઔર સરીહ ગુનાહ કા બોઝ ઉઠાતે હૈં. (સૂરએ અહઝાબ)

ફાઈદા: અગર ઈજા ઝબાની હૈ તો બુહતાન (ઈલ્લામ લગાના) હૈં ઔર અગર અમલ સે હૈ તો સરીહ ગુનાહ હૈં.

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ☆ وَإِذَا كَالَهُمْ أَوْزَوْهُمْ يُخْسِرُونَ ☆ أَلَا يَنْظُرُونَ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ☆ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ☆ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

[المطففين: 1-7]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: બળી તબાહી હૈ નાપ તૌલ મેં કમી કરને વાલોં કે લિયે કે જબ લોગોં સે (અપના હક) નાપ કર લેં તો પૂરા લે લેં ઔર જબ લોગોં કો નાપ કર યા તૌલ કર દેં તો કમ કરદે. કયા ઉન લોગોં કો ઈસકા યકીન નહીં હૈ કે વો એક બળે સખ્ત દિન મેં ઝિંદા કરકે ઉઠાએ જાએગે, જિસ દિન તમામ લોગ રબુલ-આલમીન કે સામને બળે હોંગે (યાની ઉસ દિન સે ડરના યાહિયે ઔર નાપ તૌલ મેં કમી સે તૌબા કરની યાહિયે). (સૂરએ મુતફફિનીન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَنِلْ لِكُلِّ مَمْرَةٍ لَمْرَةٍ﴾ [البقرة: ١٧٩]

એક જગહ ઈરશાદ હૈ: હર ઐસે શખ્સ કે લિયે બની ખરાબી હૈ જો ઐબ નિકાલને વાલા ઔર તઅના દેને વાલા હો. (હુમઝહ)

અહાદીસે નબવિયા

૨૮૮- عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَلَسَدْتَ هُمْ، أَوْ كَذَبْتَ أَنْ تَفْسِلَهُمْ. رواه أبو داود،

باب في التحسس، رقم: ૪૪૪૪

હઝરત મુઆવિયા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અગર તુમ લોગોં કે ઉયૂબ (ઐબોં કો) તલાશ કરોગે (ઢૂંડોગે) તો તુમ ઉનકો બિગાળ દોગે. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈં કે લોગોં મેં ઉયૂબ કો તલાશ કરને સે ઉનમેં નફરત, બુઝઝ ઔર બહુત સી બુરાઈયાં પૈદા હોંગી ઔર મુમકિન હૈં કે લોગોં કે ઉયૂબ તલાશ કરને ઔર ઉન્હેં ફૈલાને સે વો લોગ ઝિદ મેં ગુનાહોં પર જુરઅત (હિમ્મત) કરને લગે. યે સારી બાતે ઉનમેં મઝીદ બિગાળ કા સબબ (ઝરિયા) હોંગી. (બઝલુલ-મજહૂદ)

૨૮૯- عَنْ أَبِي عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَغَيِّرُوا هُفْمَ، وَلَا تَطْلُبُوا عَوْرَاتِهِمْ (وهو جزء من الحديث). رواه

ابن حبان (واسناده قوي) ૧૩/૧૦

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુસલમાનોં કો સતાયા ન કરો, ઉનકો આર (શર્મી) ન દિલાયા કો ઔર ઉનકી લગ્ગિશોં કો ન તલાશ કિયા કરો. (ઇબ્ને હિશ્માન)

૨૯૦- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا مَعْشَرَ

مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ. رواه ابو داؤد، باب في العيبة، رقم: ٤٨٨٠

હઝરત અબૂ બરજા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અય વો લોગો જો સિર્ફ ઝબાની ઈસ્લામ લાએ ઔર ઈમાન ઉનકે દિલોં મેં દાખિલ નહીં હુવા! મુસલમાનોં કી ગીબત (પીઠ પીછે બુરા કેહના) ન ક્રિયા કરો ઔર ઉનકે ઉયૂબ કે પીછે ન પળા કરો કયુંકે જો મુસલમાનોં કે ઉયૂબ કે પીછે પળતા હે અલ્લાહ તઆલા ઉસકે ઔબ કે પીછે પળ જાતે હેં ઔર અલ્લાહ તઆલા જિસકે ઔબ કે પીછે પળ જાતે હેં ઉસે ઘર બેઠે રુસ્વા (બે-ઈઝત) કર દેતે હેં. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કે પેહલે જુમલા સે ઈસ બાત પર તંબીહ કી ગઈ હે કે મુસલમાનોં કી ગીબત કરના મુનાફિક કા કામ હો સકતા હે મુસલમાનોં કા નહીં. (બઝલુલ-મજહૂદ)

٢٨٠- عَنْ أَنَسِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: عَزَّوْتُ مَعَ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ عَزْوَةً كَذًّا وَكَذَا فَضَيَّ النَّاسُ الْمَنَارِلَ وَ قَطَعُوا الطَّرِيقَ، فَبَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ مُنَادِيًا ينادي فِي النَّاسِ: أَلَّنْ مَنْ ضَيَّقَ مَنْرِلًا أَوْ قَطَعَ طَرِيقًا فَلَا جِهَادَ لَهُ. رواه ابو داؤد، باب ما يؤمر من انضمام العسكر وسعته، رقم: ٢٦٢٩

હઝરત અનસ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ફરમાતે હેં કે મેં નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ એક ગઝવા (જંગ) મેં ગયા. વહાં લોગ ઈસ તરહ ઠેહરે કે આને જાને કે લિયે રાસ્તે બંદ હો ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને લોગોં મેં એલાન કરને કે લિયે એક આદમી ભેજ કે જો ઈસ તરહ ઠેહરા કે આને જાને કા રાસ્તા બંદ કર દિયા ઉસે જિહાદ કા સવાબ નહીં મિલેગા. (અબૂ દાઉદ)

٢٨١- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ جَرَّدَ ظَهْرَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبٌ. رواه الطبراني في الكبير والوسط

استاذہ جید، مجمع الزوائد ۶/ ۳۸۴

हजरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जिस शप्स ने किसी मुसलमान की पीठ को नंगा करके नाछक मारा वो अल्लाह तआला से ईस डाल में मिलेगा के अल्लाह तआला उस पर नाराज होंगे. (तबरानी, मजमउज-जवाईद)

۲۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَذَرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي، مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي فُتِنْتَهُ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَا لَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَحَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فُتِنْتَ حَسَنَاتِهِ، قَبِلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ، أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَوَّحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ. رواه مسلم، باب تحريم الظلم، رقم: ۶۵۷۹

हजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने (सहाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम से) ईरशाह फरमाया: क्या तुम जानते हो के मुफ्लिस (गरीब) कौन है? सहाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम ने अर्ज किया: हमारे नजदीक मुफ्लिस वो शप्स है जिसके पास कोई हिरडम (पैसा) और (दुनिया का) सामान न हो. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मेरी उम्मत का मुफ्लिस वो शप्स है जो कयामत के दिन बहुत सी नमाज, रोजा, जकात (और दूसरी मकबूल ईबादतें) लेकर आओगा मगर डाल ये डोगा के उसने किसी को गाबी दी होगी, किसी पर तुहमत (ईलाज) लगाई होगी, किसी का माल ખाय़ा डोगा, किसी का ખून ખलाया डोगा और किसी को मारा पीटा डोगा तो उसकी नेकियों में से एक डक वाले को (उसके डक के बकद (भराभर)) नेकियां दी जाएंगी, जैसे ही दूसरे डक वाले को उसकी नेकियों में से (उसके डक के बकद) नेकियां दी जाएंगी. फिर अगर दूसरों के डुकूक खुकाये जाने से

पेड़ले उसकी सारी नेकियां भत्म हो जायेंगी तो (उन छुक्क के भकद्र) छकदारों और भजलूमों के गुनाह (जो उन्होंने दुनिया में किये होंगे) उनसे लेकर उस शप्स पर डाल दिये जायेंगे और फिर उसको दोजभ (जहन्नम) में डेंक दिया जायेगा. (मुस्लिम)

२८३- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَبَابُ الْمُسْلِمِ

فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ. رواه البخاري، باب ما ينهى من السباب واللعن، رقم: १०६६

उरत अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: मुसलमान को गाली देने भेदी-नी है और कत्ल करना कुफ्र है. (बुखारी)

शार्छा: जो मुसलमान किसी मुसलमान को कत्ल करता है वो अपने ईस्लाम के कामिल (पूरा) होने की नई (ईन्कार) करता है और मुमकिन है के कत्ल करना कुफ्र पर मरने का सभभ (जरिया) भी बन जाये. (मजाहिरे छक)

२८४- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا رَفَعَهُ قَالَ: سَابُّ الْمُسْلِمِ

كَالْمُسْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ. رواه الطبراني في الكبير وهو حديث حسن، الجامع

الصغير २/२८

उरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्दुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: मुसलमान को गाली देने वाला उस आदमी की तरह है जो छलाकत व भरपाही के करीब हो. (तबरानी, जामिअ सगीर)

२८५- عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! الرَّجُلُ مِنْ

قَوْمِي يَشْتُمُنِي وَهُوَ دُونِي، أَفَأَتَقَبُّهُ مِنْهُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْمُسْتَبَانُ

شَيْئًا، إِنْ يَتَهَاتَرَا وَيَتَكَاذِبَانِ. رواه ابن حبان (واستاده صحيح) २६/१३

उरत ईयाज बिन हिमार रदियल्लाहु तआला अन्दुमा फरमाते हैं के मैंने अर्ज किया: आय अब्दुल्लाह के नबी! मेरी नाम का एक शप्स मुझे गाली देता है जबके वो मुझसे कम दर्जा का है, क्या मैं उससे

બદલા લૂં? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આપસમેં ગાલી ગલોચ કરને વાલે દો શમ્સ દો શૈતાન હૈં જો આપસમેં ફહશ-ગોઈ (બે-શર્મી કી બાતે) કરતે હૈં ઓર એક દૂસરે કો જૂટા કેહતે હૈં. (હિન્ને હિબ્બાન)

۲۸۶- عَنْ أَبِي جُرَيْجٍ جَابِرِ بْنِ سَلِيمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: اَعْهَدْ إِلَيَّ، قَالَ: لَا تَسْبِيَنَّ أَحَدًا، قَالَ: فَمَا سَبَيْتَ بَعْدَهُ حُرًّا وَلَا عَبْدًا وَلَا بَعِيرًا وَلَا شَاةً، قَالَ: وَلَا تَحْقِرَنَّ شَيْئًا مِنَ الْمَعْرُوفِ، وَأَنْ تُكَلِّمَ أَحَاكَ وَأَنْتَ مُنْسَبِطٌ إِلَيْهِ وَجْهَكَ، إِنَّ ذَلِكَ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَارْفَعْ إِرَارَكَ إِلَى نِصْفِ السَّاقِ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَلِى الْكُفَّيْنِ، وَإِيَّاكَ وَإِسْبَالَ الْإِرَارِ فَإِنَّهُمَا مِنَ الْمَخِيلَةِ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمَخِيلَةَ، وَإِنْ أَمُرُوكَ شَتَمَكَ وَعَيَّرَكَ بِمَا يَعْلَمُ فَبِكَ فَلَا تُعَيِّرُهُ بِمَا تَعْلَمُ فِيهِ فَإِنَّمَا وَبَالَ ذَلِكَ عَلَيْهِ (وهو بعض الحديث). رواه

ابوداؤد، باب ما جاء في اسبال الارار، رقم: ۴۰۸۴

હજરત અબૂ જુરય્ય જાબિર બિન સુલૈમ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્જ કિયા: મુઝે નસીહત ફરમા દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કભી કિસી કો ગાલી ન દેના. હજરત અબૂ જુરય્ય ફરમાતે હૈં કે ઉસકે બાદ સે મૈને કભી કિસી કો ગાલી નહીં દી, ન આઝાદ કો ન ગુલામ કો, ન ઊંટ કો ન બકરી કો. નીઝ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કિસી નેકી કો ભી મામૂલી સમજ કર ન છોળો (યહાં તક કે) તુમ્હારા અપને ભાઈ સે ખન્દા-પેશાની સે (અચ્છી તરહ) બાત કરના ભી નેકી મેં દાખિલ હે. અપના તહબંદ આઘી પિન્ડલિયોં તક ઊંચા રખ્યા કરો, અગર ઇતના ઊંચા ન રખ સકો તો (કમ સે કમ) ટપ્નોં તક ઊંચા રખ્યા કરો. તહબંદ કો ટપ્નોં સે નીચે લટકાને સે બચો કયુંકે યે તકબ્બુર (ઘમંડ) કી બાત હે ઓર અલ્લાહ તઆલા કો તકબ્બુર નાપસંદ હે. અગર કોઈ તુમ્હે ગાલી દે ઓર તુમ્હે કિસી એસી બાત પર આર (શમ) દિલાએ જો તુમમેં હો ઓર વો ઉસે જાનતા હો તો ઉસકો કિસી એસી બાત પર આર ન દિલાના

જો ઉસમેં હો ઓર તુમ ઉસે જાનતે હો, ઈસ સૂરત મેં ઉસ આર દિલાને કા વંબાલ ઉસી પર હોગા. (અબૂ દાઉદ)

۲۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا شَمَّ أَبَا بَكْرٍ وَالنَّبِيَّ ﷺ جَالِسَ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَغْجَبُ وَيَتَبَسَّمُ، فَلَمَّا أَكْثَرَ رَدَّ عَلَيْهِ بَعْضُ قَوْلِهِ، فَغَضِبَ النَّبِيُّ ﷺ وَقَامَ فَلَحِقَهُ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ يَشْتِمُنِي وَأَنْتَ جَالِسٌ فَلَمَّا رَدَّدْتَ عَلَيْهِ بَعْضَ قَوْلِهِ غَضِبْتَ وَقُمْتَ، قَالَ: إِنَّهُ كَانَ مَعَكَ مِلْكٌ يَرُدُّ عَنْكَ، فَلَمَّا رَدَّدْتَ عَلَيْهِ بَعْضَ قَوْلِهِ وَقَعَ الشَّيْطَانُ فَلَمْ أَكُنْ لِأَقْعُدَ مَعَ الشَّيْطَانِ ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ ثَلَاثٌ كُلُّهُنَّ حَقٌّ، مَا مِنْ عَبْدٍ ظَلِمَ بِمَظْلَمَةٍ فَيُغْضَى عَنْهَا لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ إِلَّا أَعَزَّ اللَّهُ بِهَا نَصْرَهُ وَمَا فَتَحَ رَجُلٌ بَابَ عَطِيَّةٍ يُرِيدُ بِهَا صِلَةً إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ بِهَا كَثْرَةً وَمَا فَتَحَ رَجُلٌ بَابَ مَسْأَلَةٍ يُرِيدُ بِهَا كَثْرَةً إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ بِهَا قِلَّةً. رواه

احمد ۲/۳۷۶

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ તશરીફ-ફરમા થે, આપકી મૌજૂદગી મેં એક શખ્સ ને હજરત અબૂ બકર સિદીક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો બુરા ભલા કહા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ (ઉસ શખ્સ કે મુસલસલ બુરા ભલા કેહને ઓર હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે સબ્ર કરને ઓર ખામોશ રેહને પર) ખુશ હોતે રહે ઓર તબસ્સુમ ફરમાતે (મુસ્કુરાતે) રહે. ફિર જબ ઉસ આદમી ને બહુત હી ઝિયાદા બુરા ભલા કહા તો હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ઉસકી કુછ ખાતોં કા જવાબ દે દિયા. ઈસ પર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ નારાઝ હોકર વહાં સે ચલ દિયે. હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ભી આપકે પીછે પીછે આપકે પાસ પહુંચે ઓર અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! (જબ તક) વો શખ્સ મુઝે બુરા ભલા કેહતા રહા આપ વહાં તશરીફ ફરમા રહે. ફિર જબ મૈને ઉસકી કુછ ખાતોં કા જવાબ દિયા તો આપ નારાઝ હોકર ઉઠ ગયે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:

(જબ તક તુમ ખામોશ થે ઓર સબ્ર કર રહે થે) તુમ્હારે સાથ એક ફરિશ્તા થા જો તુમ્હારી તરફસે જવાબ દે રહા થા. ફિર જબ તુમને ઉસકી કુછ બાતોં કા જવાબ દિયા તો (વો ફરિશ્તા ચલા ગયા ઓર) શૈતાન બીચ મેં આ ગયા ઓર મેં શૈતાન કે સાથ નહીં બેઠતા (લિહાજા મેં ઉઠ કર ચલ દિયા) ઉસકે બાદ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અબૂ બકર! તીન બાતેં હૈં જો સબકી સબ બિલ્કુલ હક (સચ્ચી) હૈં. જિસ બંદે પર કોઈ જુલ્મ યા ઝિયાદતી કી જાતી હૈ ઓર વો સિફ અલ્લાહ તઆલા કે લિયે ઉસસે દરગુઝર (માફ) કર દેતા હૈ (ઓર ઈન્તિકામ (બદલા) નહીં લેતા) તો બદલા મેં અલ્લાહ તઆલા ઉસકી મદદ કરકે ઉસકો કવી (તાકતવર) કર દેતે હૈં, જો શખ્સ સિલા રહમી કે લિયે દેને કા દરવાજા ખોલતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઈસકે બદલે ઉસકો બહુત ઝિયાદા દેતે હૈં, ઓર જો શખ્સ દૌલત બખ્ષાને કે લિયે સવાલ કા દરવાજા ખોલતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકી દૌલત કો ઓર ભી કમ કર દેતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مِنَ الْكِبَايِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالْذِّئْبِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ يَشْتِمُ الرَّجُلُ وَالْذِّئْبُ؟ قَالَ: نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ، فَيَسُبُّ أُمَّهُ. رواه مسلم، باب الكبائر والكبرياء، رقم: ۲۶۳

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી કા અપને વાલિદૈન (માં બાપ) કો ગાલી દેના કબીરા (બળે) ગુનાહોં મેં સે હૈ. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા કોઈ અપને માં બાપ કો ભી ગાલી દે સકતા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હાં! (વો ઈસ તરહ કે) આદમી કિસી કે બાપ કો ગાલી દે ફિર વો જવાબ મેં ઉસકે બાપ કો ગાલી દે ઓર કિસી કી માં કો ગાલી દે ફિર વો જવાબ મેં ઉસકી માં કો ગાલી દે (ઈસ તરહ ગોયા ઉસને દૂસરે કે માં બાપ કો ગાલી દેકર ખુદ હી અપને માં બાપકો ગાલી દિલવાઈ). (મુસ્લિમ)

۲۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: اَللّٰهُمَّ! اِنِّیْ اَتَّخِذُ عِنْدَكَ عَهْدًا لَّنْ تُخَلِّقَنِيْهِ، لِاِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ، فَاِنِّیْ الْمُؤْمِنِیْنَ اَدْبَيْتُهُ، شَمَمْتُهُ، لَعَنْتُهُ، جَلَدْتُهُ، فَاَجْعَلْهَا لَهٗ صَلَٰةً وَزَكَاةً وَقُرْبَةً، تُقَرِّبُهُ بِهَا اِلَيْكَ یَوْمَ الْقِیَامَةِ . رواه مسلم . باب من لعنه النبی ﷺ . رقم: ۶۶۱۹

حضرت ابو ہریرہؓ سے روایت ہے کہ نبی کریم ﷺ نے یہ دعا فرمائی: یا اللہ! میں آپ سے عہد (واحد) لیتا ہوں، آپ کے پیغمبروں کو جو میں نے کفر سے دھو کر دیا ہے، ان کو اللہ تعالیٰ سے قربت، زکوٰۃ اور صلاۃ سے جو آپ کے لیے چاہتا ہے، وہی ہو۔ (مسلم)

۲۹۱- عَنْ الْمَغِیرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَآتَ فَتُؤْذُوا الْأَحْيَاءَ. رواه الترمذی . باب ما جاء فی السب . رقم: ۱۹۸۲

حضرت مغیرہ بن شعبہؓ سے روایت ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: تم اپنی اموات کو نہ سبوتو، ورنہ زندہ لوگوں کو تکلیف پہنچائے گی۔ (ترمذی)

تفسیر: بتلوان یہ ہے کہ مرنے والے کو بُرا بولنا کہنے سے اس کے اُسی (رشتہ داروں) کو تکلیف ہوگی اور جس کو بُرا بولنا کہا گیا اسے کوئی نुकسان نہیں ہوگا۔

۲۹۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اذْكُرُوا مَحَاسِنَ مَوْتَاكُمْ وَكُفُّوا عَنْ مَسَارِفِهِمْ . رواه ابوداؤد . باب فی النهی عن

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપને (મુસલમાન) મુદ્દો કી ખૂબિયાં બયાન કિયા કરો ઓર ઉનકી બુરાઈયાં ન બયાન કિયા કરો. (અબૂ દાઉદ)

۲۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِيْنَارًا وَلَا دِرْهَمًا، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُجِّلَ عَلَيْهِ. رواه البيهقي، باب من كانت له مظلمة عند الرجل، ۲۴۴۹، رقم.

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ આદમી પર ભી અપને (દૂસરે મુસલમાન) ભાઈ કા ઉસકી ઈઝત વ આબરૂ સે મુતઅદિલક યા કિશી ઓર ચીઝ સે મુતઅદિલક કોઈ હક હો તો ઉસે આજ હી ઉસ દિન કે આને સે પેહલે માફ કરાલે જિસ દિન ન દીનાર હોંગે ન દિરહમ (ઉસ દિન સારા હિસાબ નેકિયોં ઓર ગુનાહોં સે હોગા લિહાજા) અગર ઉસ ઝુલ્મ કરને વાલે કે પાસ કુછ નેક અમલ હોંગે તો ઉસકે ઝુલ્મ કે બકદર (બરાબર) નેકિયાં લેકર મઝલૂમ (જિસ પર ઝુલ્મ કિયા ગયા) કો દે દી જાએંગી. અગર ઉસકે પાસ નેકિયાં નહીં હોંગી તો મઝલૂમ કે ઉતને હી ગુનાહ ઉસ પર ડાલ દિયે જાએંગે. (બુખારી)

۲۹۴- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَارْزُقِ الرِّبَا اسْتَطَالَ الرَّجُلُ فِي عَرْضِ أَخِيهِ. (رواه بعض الحديث) رواه الطبرانی في الأوسط وهو حديث صحيح، الجامع الصغير ۲/۲۲

હઝરત બરાઅ બિન આઝિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બદ-તરીન સૂદ (બહુત હી બુરા વ્લાજ) અપને મુસલમાન ભાઈ કી આબરૂ-રેઝી કરના હૈ (યાની ઉસકી ઈઝત કો નુકસાન

پہنچانا ہے یا کہ کسی طرح سے ہو، مسلمان بنانا، بکری
سمجھنا، دوسرا کرنا وغیرہ وغیرہ)۔ (تہذیب، تہذیب)

حادثہ: مسلمان کی آواز-رہی (بہ-بہ) کی بد-
ترین سبب اس وجہ سے کہ گیا ہے کہ جس طرح سبب میں دوسرے کے مال
کو ناجائز طریقہ پر لے کر اسے نقصان پہنچایا جاتا ہے اسی طرح
مسلمان کی آواز-رہی کرنے میں اس کی بہت سے نقصان
پہنچایا جاتا ہے اور بڑے مسلمان کی بہت سے اس کے مال سے
لیا جاتا ہے اس وجہ سے آواز-رہی کی بد-ترین سبب
کہا جاتا ہے۔ (بہ-بہ، بہ-بہ)

۲۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ
الْكِبَايِرِ اسْتِطْلَالُ الْمَرْءِ فِي غَرَضٍ رَجُلٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ (الحديث)۔ رواہ

ابو داؤد، باب فی القیۃ برقم: ۱۸۷۷

حضرت ابو ہریرہؓ رضی اللہ عنہ سے روایت کرتے
ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا:
بڑا گناہوں میں سے ایک گناہ کسی مسلمان کی بہت سے
مال سے لے کر لینا ہے۔ (ابو داؤد)

۲۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ اخْتَرَكُ حَكْرَةً
يُرِيدُ أَنْ يُغْلِبَ بِهَا عَلَى الْمُسْلِمِينَ فَهُوَ خَاطِئٌ۔ رواہ احمد وفيه: ابو معمر وهو

ضعيف وقول: مجمع الزوائد ۱/ ۱۸۱

حضرت ابو ہریرہؓ رضی اللہ عنہ سے روایت کرتے
ہے کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا:
جس شخص نے مسلمانوں پر (گناہ) کو مانگا کرنے کے لیے
روکے رکھا تو وہ گناہگار ہے۔ (مسند احمد، مجاہد بن جابر)

۲۹۲- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: مَنْ اخْتَرَكُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ طَعَامًا ضَرَبَهُ اللَّهُ بِالْجَدَامِ وَالْإِفْلَاسِ۔

رواہ ابن ماجہ، باب الحکرۃ والحب، رقم: ۲۱۰۵

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ મુસલમાનોં કા ગલ્લા (ખાને પીને કી ચીજોં કો) રોકે રખ્ખે યાની બાવજૂદ ઝરૂરત કે ફરોખ્ત ન કરે (ન બેચે) અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર કોળહ ઔર તંગદસ્તી (ગરીબી) કો મુસલ્લત ફરમા (કાલ) દેતે હૈં. (ઈબ્ને માજા)

કાઈદા: રોકને વાલે સે વો શખ્સ મુરાદ હૈં જો લોગોં કી ઝરૂરત કે વક્ત મહેંગાઈ કે ઈન્તિઝાર મેં ગલ્લા રોકે રખ્ખે જબકે ગલ્લા આમ તૌર પર ન મિલ રહા હો. (મઝાહિરે હક)

۲۹۸- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، فَلَا يَحِلُّ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَتَعَاطَى عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبَ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْتَهَى. رواه مسلم، باب تحريم الخطبة على خطبة أخيه

..... رقم: ۳۴۶۴

હઝરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મોમિન, મોમિન કા ભાઈ હૈં. ઈમાન વાલે કે લિયે જાઈઝ નહીં કે અપને ભાઈ કે સૌદે પર સૌદા કરે, ઔર ઈસી તરહ અપને ભાઈ કે નિકાહ કે પૈગામ પર અપને નિકાહ કા પૈગામ દે. અલબત્તા પેહલા પૈગામ ભેજને કે બાદ અગર ઉનકી બાત ખત્મ હો જાએ તો ફિર પૈગામ ભેજને મેં કોઈ હરજ નહીં. (મુસ્લિમ)

કાઈદા: સૌદે પર સૌદા કરને કે કઈ મતલબ હૈં. ઉનમેં એક યે હૈ કે દો આદમિયોં કે દરમિયાન સૌદા હો ચુકા હો ફિર તીસરા શખ્સ બેચને વાલે સે યે કહે કે ઉસ શખ્સ સે સૌદે કો ખત્મ કરકે મુઝસે સૌદા કરલો. (નવવી)

મામલાત મેં અમલ કે લિયે ઉલમાએ કિરામ સે મસાઈલ માલૂમ કિં જાએ.

નિકાહ કે પૈગામ પર પૈગામ દેને કા મતલબ યે હૈ કે એક આદમી ને કહીં નિકાહ કા પૈગામ દિયા હો ઔર લગ્નકી વાલે ઉસ પૈગામ

पर माँल (मुतवज्जे) हो चुके हों, अब दूसरे शप्स को (अगर उस निकाह के पैगाम का इल्म है तो उस शप्स को) उस लणकी के लिये निकाह का पैगाम नहीं देना चाहिये. (इब्दुल मुदिम)

२९९- عَنْ ابْنِ عُمرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا (الحديث). رواه مسلم, باب قول النبي ﷺ من حمل علينا السلاح, २८०, رقم: २८०

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन उमर रदियल्लाहु अन्हुमा रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह करमाया: जो शप्स हम पर हथियार उठाये वो हममें से नहीं (मुस्लिम)

३००- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي لَعْلَ الشَّيْطَانِ يَنْزِعَ فِي يَدِهِ لِيَقَعَ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ. رواه البخاري, باب قول النبي ﷺ حمل علينا السلاح فليس منا, رقم: ७०७२

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह करमाया: तुममें से कोई शप्स अपने मुसलमान भाई की तरफ हथियार से ईशारा न करे, इस लिये के उसको मालूम नहीं के कहीं शैतान उसके हाथ से हथियार भीय ले और वो (हथियार ईशारे ईशारे में मुसलमान भाई के जालगे और उसकी सआ में वो ईशारा करने वाला) जहन्नम में जा गिरे. (बुखारी)

३०१- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ ﷺ: مَنْ أَشَارَ إِلَى أَخِيهِ بِحَبْلٍ يَدْرِي أَنَّ الْمَلَائِكَةَ تَلْعَنُهُ حَتَّى يَدْعُوَ إِنْ كَانَ أَخَاهُ لَا يَدْرِي أَنَّهُ يَدْعُو. رواه مسلم, باب النهي عن الإشارة بالسلاح, رقم: २६६६

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के अबुल कासिम मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह करमाया: जो शप्स अपने मुसलमान भाई की तरफ बोले यानी हथियार

વગેરા સે ઇશારા કરતા હૈ. ઉસ પર ફરિશ્તે ઉસ વક્ત તક લઅનત કરતે રેહતે હૈં જબ તક કે વો ઉસ (લોહે સે ઇશારા કરને) કો છોળ નહીં દેતા અગરયે વો ઉસકા હકીકી ભાઈ હી કયૂં ન હો. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે અગર કોઈ શખ્સ અપને હકીકી ભાઈ કી તરફ લોહે સે ઇશારા કરતા હૈ તો ઇસકા મતલબ યે નહીં હોતા કે વો ઉસકો કતલ કરને યા નુકસાન પહુંચાને કા ઇરાદા રખતા હૈ બલકે ઇસકા તઅલ્લુક મજાક સે હી હો સકતા હૈ, મગર ઇસકે બાવજૂદ ફરિશ્તે ઉસ પર લઅનત ભેજતે હૈં. ઇસ ઇરશાદ કા મકસદ કિસી મુસલમાન પર ઇશારતન ભી હથિયાર યા લોહા ઉઠાને સે સખ્તી કે સાથ રોકના હૈ. (મજાહિરે હક)

૩૦૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ عَلَى صُبْرَةِ طَعَامٍ، فَأَذْجَلْ يَدَهُ فِيهَا، فَتَأَلَّتْ أَصَابِعُهُ بِلَلًا، فَقَالَ: مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟ قَالَ: أَصَابَتِ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَمَا يَرَاهُ النَّاسُ، مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي. رواه مسلم، باب قول النبي ﷺ من غشنا فليس

منافق: ૩૮૬

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ એક ગલ્લા (અનાજ) કે ઢેર કે પાસ સે ગુઝરે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપના હાથ મુબારક ઉસ ઢેર કે અંદર ડાલા તો હાથ મેં કુછ તરી (ગીલા પન) મહસૂસ હુઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ગલ્લા ભેચને વાલે સે પૂછા: યે તરી કેસી હૈ? ઉસને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ગલ્લા પર બારિશ કા પાની પળ ગયા થા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમને ભીગે હુવે ગલ્લા કો ઢેર કે ઊપર કયૂં નહીં રખ્યા, તાકે ખરીદને વાલે ઉસકો દેખ સકતે. જિસને ઘોડા દિયા વો મેરા નહીં યાની મેરી ઇતિબા કરને (પૈરવી કરને, માનને) વાલા નહીં. (મુસ્લિમ)

૩૦૩- عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ، أَرَاهُ قَالَ: بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ

جَهَنَّمَ، وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَىٰ جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِمَّا قَالُوا. رواه ابو داود، باب الرجل يذنب عن عرض أخيه، رقم: ٤٨٨٣

حضرت موسیٰ بن انس جوہنی رادیہ اللہ عنہ تھیں انھوں نے نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم سے روایت کرتے ہیں کہ جو شخص کسی مسلمان (کی عزت و آبرو) کو مٹانے کے لئے (بھڑکے) سے بھڑکے تو اللہ تعالیٰ اس کی آگ سے (بھڑکے) کرے گا۔ اور جو کسی مسلمان کو بدنام کرنے کے لئے اس پر کوئی عیب لگاتا ہے تو اللہ تعالیٰ اس کو جہنم کے پل پر ڈال دے گا۔ یہاں تک کہ (اس کا پاؤں) اپنے عیب (کے گناہ کی گندگی) سے پاؤں سے نہ اٹکے۔ (ابو داؤد)

۳۰۴- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ ذَبَّ عَنْ عَرَضٍ أَخِيهِ بِالْغَيْبَةِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَغْفِقَهُ مِنَ النَّارِ. رواه أحمد والطبرانی وإسناد أحمد حسن، مجمع الزوائد ۱۷۹/۸

حضرت اسماء بنت یزید رادیہ اللہ عنہا تھیں انھوں نے روایت کرتی ہیں کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: جو شخص اپنے مسلمان بھائی کی غیبت میں اس کی عزت و آبرو کی مدافعت (کرتا ہے) کرتا ہے (مسلمان بننے کے لئے) کرنے والے کو اس سے روکتا ہے) تو اللہ تعالیٰ اس کو اپنے جہنم سے لے کر آگ سے آگاہ کرے گا۔ (مسند احمد، ترمذی، مسند ابی داؤد)

۳۰۵- عَنْ أَبِي الثَّوْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضٍ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَرُدَّ عَنْهُ نَارَ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه أحمد ۱۱۹/۶

حضرت ابو ثوالب رادیہ اللہ عنہ تھیں انھوں نے روایت کرتے ہیں کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: جو شخص اپنے مسلمان بھائی کی عزت و آبرو (کی مدافعت) کے لئے

मुद्दाक़िअत करता है तो अद्वाल तआला ने अपने ज़िम्मे लिया है के उससे क़यामत के दिन जहन्नम की आग को उटा देंगे. (मुस्नदे अहमद)

۳۰۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ خَالَتْ شَفَاعَتُهُ دُونَ خَلٍّ مِنْ خُلُودِ اللَّهِ، فَقَدْ ضَادَّ اللَّهَ، وَمَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُ لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ عَنْهُ، وَمَنْ قَالَ لِي مُؤْمِنٍ مَا لَيْسَ فِيهِ أَسْكَنَةُ اللَّهُ رَذْعَةُ الْخَيْالِ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ

رواه ابو داود، باب في الرجل يعين على خصومة، ۰۰۰۰، رقم: ۳۵۹۷

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जिस शप्स की सिफारिश अद्वाल तआला की हुदूह में से किसी उद के ज़री होने से मानेअ बन गछ (मस्लन उसकी सिफारिश की वजह से योर का हाथ न काटा जा सका) उसने अद्वाल तआला से मुक़ाबला किया. जो शप्स ये जानते हुवे के वो नाउक पर है, जगणा करता है तो जण तक वो उस जगणे को छोण न दे अद्वाल तआला की नाराजगी में गेहता है. और जो शप्स मोमिन के बारे में ऐसी जुरी बात केहता ह जो उसमें नहीं है अद्वाल तआला उसने होजभियों (जहन्नमियों) की पीप और पून का कीयण में रण्भेगे यहाँ तक के अपने जुडतान (ईलाम लगाने) की सज़ा पाकर उस गुनाह से पाक हो जाये. (अबू दूउद)

۳۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَجَاسَدُوا، وَلَا تَتَجَشَّوْا، وَلَا تَبَاطِئُوا، وَلَا تَدَابِرُوا، وَلَا يَبِغْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْدُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: بِحَسَنِ أَمْرِ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَا الْمُسْلِمِ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ. رواه مسلم، باب تعريم ظلم المسلم

उजरत अबू हुदैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अक दूसरे से इसद (जलन) न करो, ખરીદ व फरोज्त (ले बेच) में ખરીदारी की निव्यत के बगैर मडज (सिर्फ) धोका देने के लिये बोली में ईजाफा न करो (बोली न बण्डाओ), अक दूसरे से बुगज न रખ्मो, अक दूसरे से बेरुખी ईज्तियार न करो, और तुममें से कोई दूसरे के सौदे पर सौदा न करे. अल्लाह के बंटे बन कर भाई भाई हो जाओ. मुसलमान मुसलमान का भाई है, न उस पर जियादती करता है और (अगर कोई दूसरा उस पर जियादती करे) तो उसको बे-यार व मददगार नहीं छोणता और न उसकी हकीर (कमतर) समजता है (ईस मौका पर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने अपने सीना मुबारक की तरफ ईशारा करके तीन मरतबा ईरशाह फरमाया) तकवा (अल्लाह से डरना, परहेजगारी) यहां होता है. ईन्सान के पुरा होने के लिये ईतना काफ़ी है के वो अपने मुसलमान भाई को हकीर समजे. मुसलमान का ખૂન, उसका माल, उसकी ईज्जत व आખड़ दूसरे मुसलमान के लिये हाराम है. (मुस्लिम)

काईदा: रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के ईस ईरशाह "तकवा यहां होता है" का मतलब ये है के तकवा जो अल्लाह तआला के फौक और आखेरत के हिसाब की इक का नाम है वो हिल के अंदर की अक कैफ़ियत है, ऐसी थीज नहीं है जिस से कोई दूसरा आदमी आपों से दूज कर मालूम कर सके के ईस आदमी में तकवा है या नहीं है. ईसलिये किसी मुसलमान को हक नहीं के वो दूसरे मुसलमान को हकीर समजे. क्या ખબर जिसको जाहिरी मालूमात से हकीर समज जा रहा है उसके हिल में तकवा हो और वो अल्लाह तआला के नजदीक बणी ईज्जत वाला हो. (भआरिफुल-हदीस)

۳۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ، فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْخُطْبَ، أَوْ قَالَ: الْعُسْتِ.

رواه ابو داؤد، باب فى الحسد، رقم: ۴۹۰۳

उजरत अबू हुदैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के

नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: उसद (जलन) से बचो. उसद आदमी की नेकियों को इस तरह भा जाता है जिस तरह आग लकड़ी को भा जाती है, या फरमाया घास को भा जाती है. (अबू दौद)

३०९- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: لَا يَجُلُ لَا مَرِيءٌ أَنْ يَأْخُذَ عَصَا أَخِيهِ بِغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ. رواه ابن حبان (واستاده

صحيح) ३/१३

उत्तरत अबू हुमैद साईदी रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: किसी शप्स के लिये अपने भाई की लाठी (जैसी छोटी थोड़ा सी) इसकी रजामंदी के बगैर लेना जाईज नहीं. (इब्ने हिब्बान)

३१०- عَنْ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: لَا يَأْخُذَنَّ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَا عِبَاوًا وَلَا جَادًا (الحديث). رواه أبو داود، باب من يأخذ الشيء من مزاح،

رقم ००३

उत्तरत यजीद रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के उन्होंने नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद फरमाते हुवे सुना: तुममें से कोई शप्स अपने भाई के सामान को न मजाक में ले और न हकीकत में (बिला ईजाजत) ले. (अबू दौद)

३११- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسِيرُونَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَنَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَانْطَلَقَ بَعْضُهُمْ إِلَى حَبْلٍ مَعَهُ فَأَخَذَهُ فَفَزِعَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَجُلُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَرَوْعَ مُسْلِمًا. رواه أبو داود، باب من يأخذ الشيء من مزاح، رقم ००४

उत्तरत अब्दुर्रहमान बिन अबू लैला रहमतुल्लाहि अलैहि फरमाते हैं के हमें नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के सहाभा ने ये किस्सा सुनाया के वो अक भरतभा रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ जा रहे थे के उनमें से अक सहाबी को नींद आ गई,

दूसरे आदमी ने जाकर (मजाक में) उसकी रस्सी ले ली (जब सोने वाले की आंख खुली और उसे अपनी रस्सी नजर नहीं आई) तो वो परेशान हो गया, इस पर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: किसी मुसलमान के लिये ये उलाल नहीं है के वो किसी मुसलमान को उराओ. (अबू दौद)

३१२- عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَتَلَ الْمُؤْمِنِ أَعْظَمُ

عِنْدَ اللَّهِ مِنْ زَوَالِ الدُّنْيَا. رواه النسائي، باب تعظيم الدم، رقم: ३११०

उजरत भुरैदा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मोमिन का कत्ल किया जाना अल्लाह तआला के नजदीक सारी दुनिया के भत्त हो जाने से ज़ियादा बणी बात है. (नसाई)

झाईदा: मतलब ये है के जैसे दुनिया का भत्त हो जाना लोगों के नजदीक बहुत बणी बात है अल्लाह तआला के नजदीक मोमिन का कत्ल करना इससे भी ज़ियादा बणी बात है.

३१३- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَدُ كُرَّانٍ عَنْ رَسُولِ

اللَّهِ ﷺ قَالَ: كَوْنْ أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ الْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ

لَا كِبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب الحكم في الدماء،

رقم: १३१८

उजरत अबू सईद खुदरी और उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाह नकल फरमाते हैं के अगर आसमान व जमीन वाले सबके सब किसी मोमिन के कत्ल करने में शरीक हो जायें तो भी अल्लाह तआला उन सबको औंधे मुंड जहन्नम में डाल देंगे. (तिरमिज़ी)

३१४- عَنْ أَبِي التَّوَدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كُلُّ

ذَنْبٍ عَسَىٰ أَنْ يَغْفِرَهُ إِلَّا مَنْ مَاتَ مُشْرِكًا، أَوْ مُؤْمِنٌ قَتَلَ مُؤْمِنًا

مُتَعَمِّدًا. رواه أبو داود، باب في تعظيم قتل المؤمن، رقم: ६२४०

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ ફરમાતે હૈં કે
 મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે
 હુવે સુનાઃ હર ગુનાહ કે બારે મેં યે ઉમ્મીદ હૈં કે અલ્લાહ તઆલા ઉસે
 માફ ફરમા દેંગે સિવાએ ઉસ શખ્સ કે (ગુનાહ કે) જો શર્ક કી હાલત મેં
 મરા હો યા ઉસ મુસલમાન કે (ગુનાહ કે) જિસને કિસી મુસલમાન કો
 જાન બૂઝ કર કતલ કિયા હો. (અબૂ દાઉદ)

۳۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا فَاغْتَبَطَ بِقَتْلِهِ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا. (رواه أبو داود، باب في

تعظيم قتل المؤمن: رقم: ٢٧٠ سنن أبي داود، طبع دار الباز، مكة المكرمة

હજરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને કિસી મોમિન કો કત્લ કિયા ઔર ઉસકે કત્લ પર ખુશી કા ઈઝહાર કિયા અલ્લાહ તઆલા ઉસકે ન ફર્જ કુબૂલ ફરમાએંગે ન નફિલ. (અબૂ દાઉદ)

٣١٢- عَنْ أَبِي بَكْرٍ قُرَظِيٍّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِذَا تَوَاجَعَا الْمُسْلِمَانِ بَيْنَهُمَا، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ لِي النَّارِ قَالَ: فَتُكَلِّتُ أَوْ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَدْ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ. رواه مسلم، باب إذا تَوَاجَعَا الْمُسْلِمَانِ بَيْنَهُمَا، رقم: ٧٢٥٢

قَتْلُ صَاحِبِهِ. رواه مسلم، باب إذا تواجه المظلمان فيسبهما، رقم: ٧٢٥٢

उत्तरत अभू भकरह रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जब हो मुसलमान अपनी तल्वारे लेकर अक दूसरे के सामने आये (और उनमें से अक दूसरे को कत्ल करदे) तो कातिल (कत्ल करने वाला) और मकतूल (कत्ल होनेवाला) दोनों (होज्ज की) आग में डोंगे. उत्तरत अभू भकरह रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने या किसी और ने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! कातिल का होज्ज में जाना तो जरूर है लेकिन मकतूल (होज्ज में) क्यूं जायेगा? आप सल्लल्लाहु

अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: ईसादिये के उसने भी तो अपने साथी को कत्ल करने का ईरादा किया था. (मुस्लिम)

३१८- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْكَبَائِرِ قَالَ: الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَغُفُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ. رواه البخاري، باب ما قيل في شهادة الزور، رقم: २६०३

उजरत अनस रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से कबीरा गुनाहों के बारे में दर्याफ्त किया (पूछा) गया (के कौन कौन से हैं?) आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला के साथ शिर्क करना, मां बाप की नाइरमानी करना, कत्ल करना और जूठी गवाही देना. (बुखारी)

३१८- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤَبِّقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّخَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَאֲكُلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزُّحْفِ، وَقَدْ لَفَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ. رواه البخاري، باب قول الله تعالى: ان الذين ياكلون اموال اليتامى . . . . . رقم: २४७७

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: सात उल्लोक कर देने (कत्ल, तबाह करने) वाले गुनाहों से बचो. सहाबा किराम रदियल्लाहु तआला अन्हुम ने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! वो सात गुनाह कौनसे हैं? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला के साथ किसी को शरीक करना, जादू करना, नाहक किसी को कत्ल करना, सूद (व्याज) खाना, यतीम का माल खाना, (अपनी जान बचाने के लिये) जिहाद (ईस्लामी जंग) में ईस्लामी लश्कर (फौज) का साथ छोड़ कर भाग जाना और पाक जमान, ईमान वाली और पुरी बातों से बे-बबर और तों पर जिना की तुहमत

(ઇલામ) લગાના. (બુખારી)

૩૧૯- عَنْ وَاللَّهِ بْنِ الْأَسْقَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَظْهَرِ الشَّمَاتَةَ لِأَحَبِّكَ، فَمَرَّ حَمَةُ الْمُؤَيَّبِيِّكَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن

غريب، باب لا تظهر الشماتة لأحبك، رقم: ૨૦૦૭

હઝરત વાસિલા બિન અસ્કઅ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ અપને ભાઈ કી કિસી મુસીબત પર ખુશી કા ઈજહાર ન ક્રિયા કરો, હો સકતા હૈ કે અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર રહમ ફરમા કર ઉસકો ઉસ મુસીબત સે નજાત દે દેં ઔર તુમકો મુસીબત મેં મુખ્તિલા કર દેં. (તિરમિઝી)

૩૨૦- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ غَيَّرَ أَخَاهُ بِذَنْبٍ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَعْمَلَهُ، قَالَ أَحْمَدُ: قَالُوا: مِنْ ذَنْبٍ قَدْ تَابَ مِنْهُ.

رواه الترمذی وقال: حديث حسن غريب، باب في وعيد من غيّر أخاه بذنب، رقم: ૨૦૦૮

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ અનહુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને અપને (મુસલમાન) ભાઈ કો કિસી ઐસે ગુનાહ પર આર (શર્મ) દિલાઈ જિસસે વો તોબા કર ચુકા હો તો વો ઉસ વક્ત તક નહીં મરેગા જબ તક ખુદ ઉસ ગુનાહ મેં મુખ્તિલા ન હો જાએ. (તિરમિઝી)

૩૨૧- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّمَا امْرِئٍ قَالَ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرُ! فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا، إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَالْآرْجَعُ عَلَيْهِ.

رواه مسلم، باب بيان حال إيمان، رقم: ૨૧૧૭

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને અપને મુસલમાન ભાઈ કો “અય કાફિર” કહા તો કુફ ઉન બેનોં મેં સે એક કી તરફ ઝટ્ટર લોટેગા. અગર વો શખ્સ વાકઈ કાફિર હો ગયા થા જેસા કે ઉસને કહા તો ઠીક હૈ વરના કુફ ખુદ

केहने वाले की तरफ लौट आओगा. (मुस्लिम)

३२२- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ أَوْ قَالَ: عَدُوَّ اللَّهِ أَوَّلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَّ عَلَيْهِ. (وهو جزء من

الحديث) رواه مسلم، باب بيان حال إيمان ٠٠٠، رقم: २११

उजरत अबूजर रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के उन्होंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद इरमाते हुवे सुना: जिसने किसी शप्स को काफिर या “अल्लाह का दुश्मन” केह कर पुकारा छावांके वो ऐसा नहीं है तो उसका कछा हुवा भुद उस पर लौट आता है. (मुस्लिम)

३२३- عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرُ أَفَهُوَ كَقَتْلِهِ. رواه البزار و رجاله ثقات، مجمع الزوائد १/ ११

उजरत उमरान बिन हुसैन रदियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: जब किसी शप्स ने अपने भाई को “अय काफिर” कछा तो ये उसको कत्ल करने की तरह है. (बुखारि, मजमूउउज-उवाईद)

३२४- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ لَعَنًا. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء

فی اللعن والعطن، رقم: २०१९

उजरत अब्दुल्लाह बिन मसूउद रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: भीमिन के लिये मुनासिब नहीं के वो लअनत मलामत करने (मला भुरा केहने) वाला छे. (तिरमिजी)

३२५- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَكُونُ اللَّعَّانُونَ شُفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه مسلم، باب النهی عن لعن

الدواب وغيرها، رقم: १११

उजरत अबू दरदा रहियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जियादा लअनत करने वाले क्यामत के दिन न (गुनेहगारों के) सिफारिशी बन सकेंगे और न (अंबिया अलैहिमुस्सलाम की तब्लीग के) गवाह बन सकेंगे. (मुस्लिम)

३२१- عَنْ ثَابِتِ بْنِ الصَّخَّالِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ (و هو جزء من الحديث). رواه مسلم، باب بيان غلط تحريم قتل الانسان نفسه

.....رقم: ३०३

उजरत साबित बिन जलजल रहियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मोमिन पर लअनत करना (गुनाह के अतिभार से) उसको कत्ल करने की तरह है. (मुस्लिम)

३२६- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَنَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ: خِيَارُ عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللَّهُ، وَشُيِّرَ عِبَادُ اللَّهِ الْمَسَاءُونَ بِالنِّمِصَةِ، الْمَفْرُقُونَ بَيْنَ الْأَحْيَةِ الْبَاقُونَ لِلْبِرَاءِ الْعَنَتِ. رواه احمد وفيه: شهر ابن

حوشب وبقية رجاله رجال الصحيح، مجمع الزوائد ١٧٦/٨

उजरत अब्दुर्रहमान बिन गनम रहियल्लाहु तआला अन्दु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला के बेहतरीन भंदे वो हैं जिनको ट्रेण कर अल्लाह तआला याद आओ. और भद-तरीन भंदे युगलियां पाने (किसी की बुराई करने) वाले, दोस्तों में जुदाई डालने वाले और अल्लाह तआला के पाक-दामन भंदों को किसी गुनाह या किसी परेशानी में मुजितला करने की कोशिश में लगे रेडने वाले हैं. (मुस्नद अहमद, मजमूअ-जवाइद)

३२८- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَرَّرَ سَوْءُ اللَّهِ ﷺ عَلَى قَبْرَيْنِ فَقَالَ: إِنَّهُمَا لِعِبْدَانِ وَمَا يَعْدَبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَا هَذَا أَفْكَانٌ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ

بَوْلِهِ، وَأَمَّا هَذَا فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ (الحديث). رواه البخاري، باب الغيبة

००००: १००२

उत्तरत एवने अब्बास रदियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम दो कब्रों के पास से गुजरते तो आपने ईरशाह फरमाया: इन दोनों कब्र वालों को अजाब हो रहा है और अजाब भी किसी बणी थीक पर नहीं हो रहा (के जिससे बयना मुश्किल हो) इनमें से एक तो पेशाब की छींटों से नहीं बयता था और दूसरा युगल-जोरी करता था. (बुखारी)

३२९- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمَّا عَرَجَ بَنِي مُرَزَّثٍ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ يَخْمِسُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُلُورَهُمْ، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لَحْمَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ. رواه أبو داود، باب في الغيبة، رقم: ४८७८

उत्तरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जब मैं मेअराज पर गया तो मेरा गुजर कुछ ऐसे लोगों पर हुआ जिनके नाभुन तांजे के थे, जिनसे वो अपने चेहरों और सीनों को नोच नोच कर जल्मी कर रहे थे. मैंने जिब्रिल से पूछा के ये कौन लोग हैं? जिब्रिल ने बताया के ये लोग ईन्सानों का गोश्त भाया करते थे यानी उनकी जीवते करते थे और उनकी आबज-रेजी (बे-ईज्जती) किया करते थे. (अबू दाउद)

३३०- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَرْتَقَعَ رِيحٌ مُنِيَّةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتَدْرُونَ مَا هَذِهِ الرِّيحُ؟ هَذِهِ رِيحُ الَّذِينَ يَتَقَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ. رواه أحمد بن حنبل، مسند، १/१११

उत्तरत ज़ाबिर बिन अब्दुल्लाह रदियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के हम नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ थे के एक बहबू उठी. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया:

જાનતે હો યે બદબૂ કિસકી હૈ? યે બદબૂ ઉન લોગોં કી હૈ જો મુસલમાનોં કી ગીબત કરતે હૈ. (મુસ્નદે અહમદ, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૩૩- عَنْ أَبِي سَعْدٍ وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : الْغِيَّةُ أَشَدُّ مِنَ الزُّنَا قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! وَكَيْفَ الْغِيَّةُ أَشَدُّ مِنَ الزُّنَا ؟ قَالَ : إِنْ الرَّجُلُ لَيَزْنِي فَيَتُوبُ فَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ صَاحِبَ الْغِيَّةِ لَا يَغْفِرُ لَهُ حَتَّى يَغْفِرَ هَالَهُ صَاحِبُهُ . رواه البيهقي في شعب الإيمان ٣٠٦/٥

હઝરત અબૂ સઅદ ઓર હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ગીબત કરના ઝિના (હરામકારી) સે ઝિયાદા(બુરા) હૈ. સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ ને અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ગીબત કરના ઝિના સે ઝિયાદા (બુરા) કેસે હૈ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આદમી અગર ઝિના કર લેતા હૈ ફિર તૌબા કર લેતા હૈ, અલ્લાહ તઆલા ઉસકી તૌબા કુબૂલ ફરમા લેતે હૈં. મગર ગીબત કરને વાલે કો જબ તક વો શખ્સ માફ ન કરદે જિસકી ઉસને ગીબત કી હૈં ઉસ વક્ત તક અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે ઉસે માફ નહીં ક્રિયા જાતા. (બૈહકી)

૩૪- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ : حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا. تَعْنِي قَصِيرَةً. فَقَالَ : لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مُرِجَ بِهَا الْبَحْرُ لَمَزَجَتْهُ، قَالَتْ : وَحَكَيْتُ لَهُ إِنْسَانًا. فَقَالَ : مَا أَجِبُ أَنْتِي حَكَيْتُ إِنْسَانًا وَابْنِي كَذَا وَكَذَا. رواه ابو داود، باب في الغيبة، رقم: ٤٨٧٥

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે કહા: બસ આપકો તો સફિયા કા પસ્તા-કદ (કમ હાઈટ કા) હોના કાફી હૈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમને ઐસા જુમલા કહા કે અગર ઇસ જુમલા કો સમુન્દર મેં મિલા દિયા જાએ તો ઇસ જુમલા કી કળવાહટ સમુન્દર કી નમકીની પર ગાલિબ આ (છા) જાએ. હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા યે ભી ફરમાતી હૈં કે એક મૌકા પર

મેંને આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને એક શખ્સ કી નકલ ઉતારી તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે ઈતના ઈતના યાની બહુત ઝિયાદા માલ ભી મિલે તબ ભી મુઝે પસંદ નહીં કે કિસી કી નકલ ઉતારું. (અબૂ દાઉદ)

૩૩૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَدْرُونَ مَا الْغِيَّةُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ، فَقَدْ بَهْتَهُ. رواه مسلم، باب تحريم الغيبة، رقم: ૬૦૧૩

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ જાનતે હો કે ગીબત કિસકો કેહતે હે? સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલ હી ઝિયાદા જાનતે હે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપને (મુસલમાન) ભાઈ (કી ગૈર મૌજૂદગી મેં ઉસ) કે બારે મેં એસી બાત કેહના જો ઉસે નાગવાર (નાપસંદ) ગુઝરે (બસ યહી ગીબત હે) કિસી ને અર્ઝ કિયા: અગર મેં અપને ભાઈ કી કોઈ એસી બુરાઈ ઝિક કહું જો વાકિઅતન ઉસમેં હો (તો કયા યે ભી ગીબત હે?) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર વો બુરાઈ જો તુમ બયાન કર રહે હો ઉસમેં મૌજૂદ હે તો તુમને ઉસકી ગીબત કી, ઓર અગર વો બુરાઈ (જો તુમ બયાન કર રહે હો) ઉસમેં મૌજૂદ હી નહો તો ફિર તુમને ઉસ પર બુહતાન બાંધા (ઈલ્લામ લગાયા). (મુસ્લિમ)

૩૩૪- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ ذَكَرَ أَمْرًا بِشَىْءٍ لَيْسَ فِيهِ لِيَعْيَنَهُ بِهِ حَبْسَهُ اللَّهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَأْتِيَ بِتَفَادٍ مَا قَالَ فِيهِ. رواه الطبرانی في الكبير ورجالهم ثقات، صحيح الزوائد: ૩૬૩/

હઝરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ

ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਦਨਾਮ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਯੇ ਉਸਮੇਂ ਐਸੀ ਭੁਰਾਈ ਭਯਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਮੇਂ ਨ ਭੀ ਤੀ ਅਲ਼ਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਉਸੇ ਫ਼ੀਜ਼ਾਬ ਦੀ ਆਗ ਮੇਂ ਕੇਂਦ ਰਖਮੇਗਾ ਧਭਾਂ ਤਕ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਭੁਰਾਈ ਕੀ ਸਾਬਿਤ ਕਰਏ (ਐਰ ਕੇਸੇ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਸਕੇਗਾ). (ਤਭਰਾਨੀ, ਮਯਮਉਲ-ਯਵਾਇਦ)

੩੩੫- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ النَّاسَ بَيْنَهُمْ هَذِهِ لَتَيْسَتْ بِسَبَابِ عَلَى أَحَدٍ، وَإِنَّمَا أَنْتُمْ وَلَدُ آدَمَ طَفَ الصَّاعِ لَمْ تَغْلَوْهُ لَيْسَ لِأَحَدٍ قُضْلٌ إِلَّا بِالدِّينِ، أَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ حَسَبَ الرَّجُلِ أَنْ يَكُونَ لِأَحْسَنِ بَدِيًّا بِحَيَاتِهِ. رواه أحمد 145/4

ਓਯਰਤ ਉਕਭਾ ਬਿਨ ਆਮਿਰ ਰਹਿਯਲ਼ਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲ਼ਲਾਹੁ ਸਲ਼ਲ਼ਲਾਹੁ ਅਲ਼ੈਲ਼ਿ ਵਸਲ਼ਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਦ ਕਰਮਾਯਾ: ਨਸਭ (ਪੀਭਡੀ) ਕੀਓ ਐਸੀ ਘੀਯ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਕੀ ਵਯਭ ਸੇ ਤੁਮ ਕਿਸੀ ਕੀ ਭੁਰਾ ਕਭੀ ਐਰ ਆਰ(ਸਮ) ਫਿਲਾਓ. ਤੁਮ ਸਭਕੇ ਸਭ ਆਦਮ ਕੀ ਐਲਾਫ਼ ਭੀ. ਤੁਮਭਾਰੀ ਮਿਸਾਲ ਉਸ ਸਾਅ (ਧਾਨੀ ਪੈਮਾਨੇ) ਕੀ ਤਰਫ਼ ਹੈ ਜਿਸਕੀ ਤੁਮਨੇ ਭਰਾ ਨ ਭੀ ਧਾਨੀ ਕੀਓ ਭੀ ਤੁਮਮੇਂ ਕਾਮਿਲ (ਪੂਰਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ, ਓਰ ਐਕ ਮੇਂ ਕੁਓ ਨ ਕੁਓ ਨੁਕਸ (ਭਰਾਭੀ) ਹੈ. (ਤੁਮਮੇਂ ਸੇ) ਕਿਸੀ ਕੀ ਕਿਸੀ ਪਰ ਕਜੀਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਲ਼ਲਾਹੁ ਦੀਨ ਧਾ ਨੇਕ ਅਮਲ ਕੀ ਵਯਭ ਸੇ ਐਕ ਫ਼ੂਸਰੇ ਪਰ ਕਜੀਲਤ ਹੈ. ਆਦਮੀ (ਕੇ ਭੁਰਾ ਭੀਨੇ) ਕੇ ਲਿਯੇ ਧੇ ਭਫ਼ੁਤ ਹੈ ਕੇ ਵੀ ਕੁਓਸ਼ (ਭੇਸ਼ਮੀ ਕੀ), ਭੇਫ਼ੂਫ਼ਾ (ਭੇਕਾਰ) ਭਾਏਂ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ, ਭਭੀਲ (ਕੰਯੂਸ) ਐਰ ਭੁਯਫਿਲ ਭੀ. (ਮੁਸਨਫ਼ੇ ਅਫ਼ਮਫ਼)

੩੩੬- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: بَشَرُ ابْنِ الْعَشِيرَةِ، أَوْ بَشَرُ رَجُلٍ الْعَشِيرَةِ، ثُمَّ قَالَ: ائْتَلُوا لَهُ، فَلَمَّا دَخَلَ الْإِنِّ لَ الْقَوْلِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْتَ لَ الْقَوْلِ وَقَدْ قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ، قَالَ: إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ - أَوْ تَرَكَهُ - النَّاسَ لِاتِّقَاءِ كُنْهِهِ. رواه أبو داود، باب في حسن العشرة،

رقم: 4791

ਓਯਰਤ ਆਓਸ਼ਾ ਰਹਿਯਲ਼ਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹਾ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ

अब शम्स ने नभिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ज़िदमत में हाज़िर होने की इज़ाज़त याही. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद फ़रमाया: ये अपनी कौम का बुरा आदमी है. फिर आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद फ़रमाया: इसको आने की इज़ाज़त दे दो. जब वो आ गया तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उससे नर्मी से गुफ़्तगू (बातचीत) फ़रमाई. उसके जाने के बाद उज़रत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा ने अर्ज़ किया: या रसूलल्लाह! आपने तो उस शम्स से बणी नर्मी से बात की जबके पेहले आपने उसी के बारे में फ़रमाया था (कि वो अपने कबीला का बहुत बुरा आदमी है) आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद फ़रमाया: क्यामत के दिन अल्लाह तआला के नज़दीक बढ-तरीन दर्ज़ वाला वो शम्स होगा जिसकी बढ-क़लामी (बुरी बातचीत) की वजह से लोग उससे मिलना जुलना छोड़ दें. (अबू दाउद)

फ़ाईदा: रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने आने वाले शम्स के हक में मज़हमत (बुराई) के जो अल्लॉज़ फ़रमाये इसका मक़सद हकीकते-हाल से आ-अबर फ़रमा कर उस शम्स के फ़रेब (धोके) से लोगों को बचाना मक़सूद था, बिहाज़ ये गीबत में दाख़िल नहीं. और आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का उस शम्स के आने पर नर्मी से गुफ़्तगू करना इस बात की तालीम के लिये था के ऐसे लोगों के साथ सुलूक किस तरह करना चाहिए, इसमें उसकी ईस्लाह (सुधार) का पेहलू भी आता है. (मजाहिरे हक)

۳۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُؤْمِنُ غَرٌّ كَرِيمٌ، وَالْفَاجِرُ خَبٌّ لَيْثٌ. رواه أبو داود، باب في حسن العشرة، رقم: ۴۷۹

उज़रत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने इरशाद फ़रमाया: मोमिन लोला लोला शरीफ़ होता है और फ़ासिक धोकेबाज़, कमीना होता है. (अबू दाउद)

फ़ाईदा: उहीस शरीफ़ का मतलब ये है के मोमिन की तबीअत में ख़ालबाज़ी और मक़कारी नहीं होती, वो लोगों को तकलीफ़ पहुंचाने

ઔર ઉનકે બારે મેં બદગુમાની કરને સે અપની તબઈ શરાફત કી વજહ સે દૂર રેહતા હે. ઇસકે બરખિલાફ ફાસિક કી તબીઅત હી મેં ઘોઠા-દહી ઔર મક્કારી હોતી હે, ફિત્ના વ ફસાદ ફેલાના હી ઉસકી આદત હોતી હે. (તરજુમાનુસ્સુન્નહ)

૩૩૮- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ آذَى مُسْلِمًا فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ. رواه الطبرانی في الأوسط وهو حديث

حسن بليغ التلخيص ૧૧/૧

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસને કિસી મુસલમાન કો તકલીફ દી ઉસને મુઝે તકલીફ દી ઔર જિસને મુઝે તકલીફ દી ઉસને યકીનન અલ્લાહ તઆલા કો તકલીફ દી યાની અલ્લાહ તઆલા કો નારાઝ કિયા. (તબરાની, જામિએ સગીર)

૩૩૯- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ أَبْغَضَ الرَّجُلُ إِلَى اللَّهِ الْإِسْلَامَ الْخَصِيمُ. رواه مسلم، باب في الالء الخصم، رقم: ૧૮૮૦

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા રિવાયત કરતી હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક સબસે ઝિયાદા નાપસંદીદા શખ્સ વો હે જો સખ્ત ઝગળાવૂ હો. (મુસ્લિમ)

૩૪૦- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَلْعُونٌ مَنْ ضَارَّ مُؤْمِنًا أَوْ مَكْرَهٍ بِهِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب

ما جاء في العيانة والغش، رقم: ૧૧૧૧

હઝરત અબૂ બકર સિદીક રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી મુસલમાન કો નુકસાન પહુંચાએ યા ઉસકો ઘોઠા દે વો મલ્કીન (લઅનત, બુરા ભલા કેહને કે કાબિલ) હે. (તિરમિઝી)

३३१- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَقَفَ عَلَى أَنَاسٍ جُلُوسٍ فَقَالَ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِكُمْ مِنْ شَرِّكُمْ؟ قَالَ: فَسَكُتُوا، فَقَالَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُخْبِرْنَا بِخَيْرِنَا مِنْ شَرِّنَا، قَالَ: خَيْرِكُمْ مَنْ يُرْجَى خَيْرُهُ وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ، وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب حديث خيركم من يرجى خيره..... رقم: २२६३

उज़रत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के यंद लोग बैठे हुवे थे. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उनके पास आकर जणे हुवे और ईरशाह फ़रमाया: क्या मैं तुम्हें न बताऊँ के तुममें भला शम्स कौन है और बुरा कौन? उज़रत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु फ़रमाते हैं सहाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम जामोश रहे. आपने तीन भरतबा यही ईरशाह फ़रमाया. ईस पर अेक शम्स ने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! ज़रूर बताईये के हममें भला कौन है और बुरा कौन? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फ़रमाया: तुममें सबसे भला शम्स वो है जिससे भलाई की उम्मीद की जाये और उससे बुराई का खतरा न हो और तुममें सबसे बुरा शम्स वो है जिससे भलाई की उम्मीद न हो और बुराई का डर वक़्त खतरा लगा रहे. (तिरमिज़ी)

३३२- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: النَّاسُ فِي ثَلَاثٍ: النَّاسُ هَمَائِيهِمْ كَفَرٌ: الطُّغْنُ فِي النَّسَبِ وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ. رواه مسلم، باب إطلاق اسم الكفر على الطعن..... رقم: २४७

उज़रत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फ़रमाया: लोगों में दो बातें कुछ की हैं: नसब (नसब, पीण्डी के बारे) में तअन करना (भला बुरा केडना) और मुर्हों पर नौडा करना (खिल्ला कर रोना). (मुस्लिम)

૩૩૩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا تَمَارِ أَخَاكَ وَلَا تَمَارِ خَمُولًا تَعِدُّهُ مَوْعِدًا فَتُخْلِفُهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب.

બાબ માજામ્ફી السراء برقم: ૧૧૧૦

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપને ભાઈ સે ઝગળા ન કરો ઔર ન ઉસસે (ઐસા) મઝાક કરો (જિસસે ઉસકો તકલીફ પહુંચે) ઔર ન ઐસા વાદા કરો જિસકો પૂરા ન કર સકો. (તિરમિઝી)

૩૩૪- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا اتَّجَمَ خَانَ. رواه مسلم، باب

عصال المنافق، رقم: ૨૧૧

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુનાફિક કી ત્રીન નિશાનિયાં હે. જબ બાત કરે તો જૂટ બોલે, વાદા કરે તો ઉસકો પૂરા ન કરે ઔર જબ ઉસકે પાસ અમાનત રખવાઈ જાએ તો ખયાનત કરે. (મુસ્લિમ)

૩૩૫- عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ

الْجَنَّةَ ثَلَاثٌ. رواه البخاري، باب ما يكره من التهمة، رقم: ૧૦૦૬

હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હે કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો થે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: યુગલખોર જન્નત મેં દાખિલ ન હો સકેગા. (બુખારી)

ફાઈદા: મતલબ યે હે કે યુગલખોરી (પીઠ પીછે બુરાઈ કરને) કી આદત ઉન સંગીન ગુનાહો મેં સે હે જો જન્નત કે દાખલે મેં રુકાવટ બનને વાલે હે. કોઈ આદમી ઈસ ગંદી આદત કે સાથ જન્નત મેં દાખિલ ન હો સકેગા. હાં અગર અલ્લાહ તઆલા અપને ફઝલો કરમ સે કિસી કો માફ કરકે યા ઈસ જુર્મ કી સજા દેકર ઉસકો પાક કરદે તો ઉસકે બાદ

જન્નત મેં દાખ્લા હો સકેગા. (મઆરિફુલ હદીસ)

૩૩૧- عَنْ ثَعَالِبِ بْنِ فَاطِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الصُّبْحِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَامَ قَائِمًا فَقَالَ: عُدِلَتْ شَهَادَةُ الزُّورِ بِالْإِشْرَاكِ بِاللَّهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ قَرَأَ: "فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ حَتَّىٰ يَخْشَىٰ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ" [الحج: ૩૦-૩૧]. رواه أبو داود، باب في

شهادة الزور، رقم: ૩૦૧૧

હજરત ખુરૈમ બિન ફાતિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક દિન સુબહ કી નમાઝ પઢી. જબ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ (નમાઝ સે) ફારિગ હુવે તો ઉઠ કર ખળે હો ગએ ઔર ઇરશાદ ફરમાયા: જૂટી ગવાહી અલ્લાહ તઆલા કે સાથ શર્ક કે બરાબર કર દી ગઈ હૈ. યે બાત આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ત્રીન મરતબા ઇરશાદ ફરમાઈ. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે આયત પઢી જિસકા તરજુમા યે હૈ: બુત-પરસ્તી કી ગંદગી સે બચો ઔર જૂટી ગવાહી સે બચો, યકસૂઈ (પૂરે ધ્યાન) કે સાથ બસ અલ્લાહ હી કે હોકર, ઉસકે સાથ કિસ્સી કો શરીક કરને વાલે ન હો. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જૂટી ગવાહી શર્ક વ બુત-પરસ્તી કી તરહ ગંદા ગુનાહ હૈ ઔર ઇમાન વાલોં કો ઇસસે ઐસે હી પરહેઝ કરના (બચના) ચાહિયે જૈસા કે શર્ક વ બુત-પરસ્તી સે પરહેઝ ક્રિયા જાતા હૈ. (મઆરિફુલ-હદીસ)

૩૩૨- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِمِثْنِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، فَقَالَ لِمَرَجُلٍ: وَإِنْ كَانَ ضَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِنْ قُضِيَ مِنْ أَوَّلِهِ. رواه مسلم، باب من اقتطع حق مسلم، رقم: ૩૦૩

હજરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ

શખ્સ ને (ઝૂટી) કસમ ખાકર કિસી મુસલમાન કા કોઈ હક લે લિયા તો અલ્લાહ તઆલા ને ઐસે શખ્સ કે લિયે દોઝખ વાજિબ કર દી હૈ ઔર જન્નત કો ઉસ પર હરામ કર દિયા હૈ. એક શખ્સ ને સવાલ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! અગરચે વો કોઈ મામૂલી હી ચીઝ હો (તબ ભી યહી સઝા હોગી?) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગરચે પીલૂ (કે દરખ્ત) કી એક ટેહની હી કયૂં ન હો. (મુસ્લિમ)

૩૩૮- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ. رواه البخاري، باب انهم من ظلم شيئاً من الأرض، رقم: ۲۴۵۴

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને થોળી સી ઝમીન ભી નાહક લે લી તો કયામત કે દિન વો ઈસકી વજહ સે સાત ઝમીનોં તક ઘંસા દિયા જાએગા. (બુખારી)

૩૩૯- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَتَى نَهْجَ نَهْجٍ فَلَيْسَ مِنْهُ. (وهو جزء من الحديث). رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في النهي عن نكاح الشغار، رقم: ۱۱۲۳

હઝરત ઈમરાન બિન હુસૈન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને લૂટ માર કી વો હમમેં સે નહીં હૈ. (તિરમિઝી)

૩૪૦- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثٌ لَا يَكُلُمُهُمْ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. قَالَ: فَقَرَأَ مَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: نَحَابُوا وَخَسِرُوا، مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ وَالْمَنَانُ وَالْمُتَّقِ سِلْعَتَهُ بِالتَّحْلِفِ الْكَافِبِ. رواه مسلم، باب بيان غلط تعريض أسبال الأزار، ...

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તીન આદમી ઐસે હૈં કે અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ન ઉનસે ખાત ફરમાએંગે ન ઉનકો નઝરે-રહમત સે દેખેંગે, ન ઉનકો ગુનાહોં સે પાક કરેંગે, ઔર ઉન્હેં દર્દનાક અઝાબ દેંગે. યે આયત રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને તીન મરતબા પળ્હી. હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: યે લોગ તો સબ નાકામ હુવે ઔર ખસારા (નુકસાન) મેં રહે. યા રસૂલલ્લાહ! યે કૌન લોગ હૈં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપના તહબંદ (ટપ્નોં સે નીચે) લટકાને વાલા, એહસાન જતાને વાલા ઔર ઝૂટી કરમેં ખાકર અપના સૌદા ફરોખ્ત કરને (બેચને) વાલા. (મુસ્લિમ)

૩૫- عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ ضَرَبَ مَمْلُوكَهُ ظُلْمًا أَقْبَلَ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه الطبراني ورجاله ثقات.

مجمع الزوائد ૧૩૭/૧

હઝરત અમ્માર બિન યાસિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો આકા (માલિક) અપને ગુલામ કો નાહક મારેગા કયામત કે દિન ઉસસે બદલા લિયા જાએગા. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: મુલાઝિમીન (નૌકરોં) કો મારના ભી ઈસ વઈદ (સજા કી ધમકી) મેં દાખિલ હૈ. (મઆરિફુલ-હદીસ)

मुसलमानों के आहमी (आपसके) धर्मिलासत (जगणे) को दूर करना

आयते कुआनी

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

[आल عمران: १०३]

अल्लाह तआला का ईरशाह है: और तुम सब मिल कर
अल्लाह तआला की रस्सी (दीन) को मजबूत पकणे रहो और आहमी
ना-धर्मिलासकी मत करो. (सूरअ आले ईमरान)

अडादीसे नबविया

३५२- عَنْ أَبِي النَّزْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكُمْ
بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَّامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: صِلَاةُ
ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فُسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

صحيح، باب في فضل صلات ذات البين، رقم: १००९

इजरत अबू नरदा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते
हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: क्या
मैं तुमको रोजा, नमाज और सदका जैरात से अक़ल दर्ज वाली चीज
न बताऊँ? सडाबा रदियल्लाहु तआला अन्हुम अजमईन ने अर्ज
किया: जर ईरशाह फरमाईये. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने
ईरशाह फरमाया: आहमी (आपस का) धर्मिलासक सबसे अक़ल है
क्युंके आपसकी ना-धर्मिलासकी (दीन को) मूंडने वाली है यानी जैसे उस्तरे
से सर के बाल अक़ हम साफ़ हो जाते हैं जैसे ही आपस की लण्ठा से
दीन पतम हो जाता है. (तिरमिजी)

૩૫૩- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أُمِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ:
لَمْ يَكْذِبْ مَنْ تَمَى بَيْنَ اثْنَيْنِ لِيُصْلِحَ. رواه أبو داود، باب في إصلاح ذات البين،

رقم: ૬૧૨૦

હઝરત હુમૈદ બિન અબ્દુર્રહમાન અપની વાલિદા (માં) રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા સે રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને સુલહ (મેલ મિલાપ) કરાને કે લિયે એક ફરીક કી તરફસે દૂસરે ફરીક કો (ફર્જી બાતે) પહુંચાઈ ઉસને જૂટ નહીં બોલા યાની ઉસે જૂટ બોલને કા ગુનાહ નહીં હોગા. (અબૂ દાઉદ)

૩૫૪- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ مَا تَوَادَّ اثْنَانِ فَيَفْرُقَ بَيْنَهُمَا إِلَّا يَدْنِبُ يُحْدِثُهُ أَحَدُهُمَا. (وهو طرف من

الحديث). رواه أحمد وأسناده حسن، مجمع الزوائد ૩૩૬/૮

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઇરશાદ ફરમાયા કરતે થે: કસમ હૈં ઉસ ઝાતે આલી કી જિસકે કબ્જા મેં મેરી જાન હે, આપસમેં એક દૂસરે સે મુહબ્બત કરને વાલે દો મુસલમાનોં મેં ફૂટ પળને કી વજહ ઇસકે અલાવા કોઈ નહીં હોતી કે ઉનમેં સે કિસી એક સે ગુનાહ સરઝદ હો જાએ. (મુસ્નદે અહમદ, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

૩૫૫- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَتَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَجِلُّ
لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَرُقَ ثَلَاثَ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ فَيَفْرُقُ هَذَا وَيَعْرِضُ
هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ. رواه مسلم، باب تحريم الهجر فوق ثلاثة أيام

..... رقم: ૧૦૩૨

હઝરત અબૂ અય્યૂબ અન્સારી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: મુસલમાન કે લિયે જાઈઝ નહીં કે અપને મુસલમાન ભાઈ સે

तीन रातों से ज़ियादा (कतअ तअल्लुकी करके (नाता तोण कर)) उसे छोणे रफ़्मे के दोनों मिले तो ये उधर को मुंह फेर ले और वो उधर को मुंह फेर ले, और दोनों में अक़जल वो है जो (मेलजोल करने के लिये) सलाम में पड़ल करे. (मुस्लिम)

३५१- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَجُلُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ. رَوَاهُ

ابوداؤد، باب في محبة الرجل أخاه، رقم: ११११

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उरशाह फरमाया: किसी मुसलमान के लिये ज़ाईज नहीं के अपने मुसलमान भाई से तीन दिन से ज़ियादा कतअ तअल्लुक करे (तअल्लुक तोणे). जिस शप्स ने तीन दिन से ज़ियादा कतअ तअल्लुक रफ़्मा और मर गया तो जहन्नम में जायेगा. (अबू दाउद)

३५२- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: لَا يَجُلُ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَهْجُرَ مُؤْمِنًا فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَإِنْ مَرَّتْ بِهِ ثَلَاثٌ فَلْيَلْقَهُ فَلْيَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَإِنْ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ فَقَدْ اشْتَرَكَ فِي الْإِجْرِ، وَإِنْ لَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ فَقَدْ بَاءَ بِالْإِنْفِمْ زَادَ أَحْمَدُ: وَخَرَجَ الْمُسْلِمُ مِنَ الْهَجْرَةِ. رَوَاهُ ابوداؤد، باب في محبة الرجل

أخاه، رقم: १११२

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उरशाह फरमाया: मोमिन के लिये ज़ाईज नहीं के अपने मुसलमान भाई से (कतअ तअल्लुक करके) उसे तीन दिन से ज़ियादा छोणे रफ़्मे, लिहाज़ा अगर तीन दिन गुजर जायें तो अपने भाई से मिल कर सलाम कर लेना चाहिये. अगर उसने सलाम का जवाब दे दिया तो अजर व सवाब में दोनों शरीक हो गये और अगर सलाम का जवाब न दिया तो वो गुनेहगार हुवा और सलाम करने वाला कतअ तअल्लुकी (के गुनाह) से

निकल गया. (अबू दाउद)

३५८- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَكُونُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ مُسْلِمًا فَوْقَ ثَلَاثَةٍ، فَإِذَا لَقِيَہُ سَلَّمَ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كُلُّ ذَلِكَ لَا يَزِيدُ عَلَيْهِ، فَقَدْ بَاءَ بِإِثْمِهِ. رواه أبو داود، باب في محبة الرجل أخاه، رقم: ६११३

उत्तरत आईशा रदियल्लाहु तः... न्दा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: किसी मुसलमान के लिये दुरुस्त नहीं के अपने मुसलमान भाई (से कतअ तअल्लुकी करके) उसे तीन दिन से जियादा छोणे रख्के, बिछाजा जब उससे मुलाकात हो तो तीन मरतबा उसको सलाम करे, अगर वो येक मरतबा भी सलाम का जवाब न दे तो सलाम करने वाले का (तीन दिन कतअ तअल्लुकी करे) गुनाह भी सलाम का जवाब न देने वाले के ज़िस्मे हो गया. (अबू दाउद)

३५९- عَنْ هِشَامِ بْنِ عَمِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَجُزُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُصَارِمَ مُسْلِمًا فَوْقَ ثَلَاثٍ، وَأَنْهُمَا نَاكِحَانِ عَنِ الْحَقِّ مَا كَانَا عَلَى صِرَامِهِمَا، وَإِنْ أَوْلَهُمَا قِتَابًا يَكُونُ سَبْعَةً بِالْقِيَّةِ تَنْشَارَةٌ لَهُ، وَإِنْ سَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَقْبَلْ سَلَامَهُ، رَدَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ، وَرَدَّتْ عَلَى الْآخِرِ الشَّيْطَانُ، وَإِنْ مَاتَا عَلَى صِرَامِهِمَا لَمْ يَدْخُلَا الْجَنَّةَ وَلَمْ يَجْتَمِعَا فِي الْجَنَّةِ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح على شرط الشيخين) ६८०/१२

उत्तरत हिशाम बिन आमिर रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद इरमाते हुवे सुना: किसी मुसलमान के लिये जाईज नहीं के अपने मुसलमान भाई से तीन दिनों से जियादा कतअ तअल्लुकी रख्के. और जब तक वो ईस कतअ तअल्लुकी पर काईन रहेंगे हफ्ते से हफ्ते रहेंगे. और उन दोनों में से जो (सुलह करने में) पहल करेगा उसका पहल करना उसके कतअ तअल्लुकी के गुनाह का इफ़कारा हो जायेगा.

ફિર અગર ઉસ પહલ કરને વાલે ને સલામ કિયા और दूसरे ने सलाम को कुभूल न किया और उसका जवाब न दिया तो सलाम करने वाले को ફરિश्ते જવાબ દેંગે और दूसरे को शैतान જવાબ દેગા. અગર ઈસી (પેહલી) કતઅ તઅલ્લુકી કી હાલત મેં દોનોં મર ગએ તો ન જન્નત મેં દાખિલ હોંગે ન જન્નત મેં ઈકકહે હોંગે. (ઈબ્ને હિબ્બાન)

૩૧૦- عَنْ فَصَالَةَ بْنِ عَيْتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَهُوَ فِي النَّارِ إِلَّا أَنْ يَتَذَرَكَهُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ. رواه الطبرانی ورواه رجاله

رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۸/ ۱۳۱

હઝરત ફઝાલા બિન ઉબૈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અપને મુસલમાન ભાઈ સે ત્રીન દિન સે ઝિયાદા કતઅ તઅલ્લુક કરે (અગર ઈસ હાલત મેં મર ગયા) તો જહન્નમ મેં જાએગા મગર યે કે અલ્લાહ તઆલા અપની રહમત સે ઉસકી મદદ ફરમાએ (તો દોઝખ સે બચ જાએગા). (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

૩૧૧- عَنْ أَبِي جَرَّاشٍ السُّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً، فَهُوَ كَسُفْكَ دَمِهِ. رواه أبو داود، باب في محرقة الرجل أخاه،

رقم: ૬૧૧૦

હઝરત અબૂ ખિરાશ સુલમી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ ને (નારાઝગી કી વજહ સે) અપને મુસલમાન ભાઈ સે એક સાલ તક મિલના જુલના છોળે રખ્યા ઉસને ગોયા ઉસકા ખૂન કિયા યાની સાલ ભર કતઅ તઅલ્લુકી કા ગુનાહ और नाइक कत्ल करने का गुनाह करीब करीब है. (અબૂ દાઉદ)

૩૧૨- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ آيَسَ أَنْ يَغْبِطَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ.

رواه مسلم، باب تحريش الشيطان، رقم: ૪૧૦૨

હજરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: શૈતાન ઈસ બાત સે તો માયૂસ હો ગયા હૈ કે જઝીરએ અરબ મેં મુસલમાન ઉસકી પરસ્તિશ કરેં યાની કુફ્ર વ શિર્ક કરેં લેકિન ઉનકે દરમિયાન ફિતના વ ફસાદ ફૈલાને ઔર ઉનકો આપસમેં ભજકાને સે માયૂસ નહીં હુવા. (મુસ્લિમ)

૩૧૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: تَعْرَضُ الْأَعْمَالُ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمِيسٍ وَاثْنَيْنِ، فَيَغْفِرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِكُلِّ أَمْرٍ لَا يَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا أَمْرًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحَاءَةٌ، فَيَقَالُ: أَرْكَوْا هَذَيْنِ حَتَّى يَضْطَلِحَا، أَرْكَوْا هَذَيْنِ حَتَّى يَضْطَلِحَا. رواه

مسلم، باب النهي عن الشحَاء، رقم: 7046

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હર પીર ઔર જુમેરાત કે દિન અલ્લાહ તઆલા કે સામને બંદોં કે આમાલ પેશ કિયે જાતે હૈં. યુનાંયે અલ્લાહ તઆલા ઉસ દિન હર ઉસ શખ્સ કી જો અલ્લાહ તઆલા કે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાતા હો મગફિરત ફરમાતે હૈં, અલ્બત્તા લો શખ્સ ઈસ બખ્શિશ સે મહરૂમ રેહતા હૈ કે જિસકી અપને કિસી (મુસલમાન) ભાઈ સે દુશ્મની હો. (અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે ફરિશ્તોં) કો કહા જાએગા: ઈન દોનોં કો રેહને દો જબ તક આપસમેં સુલહ વ સફાઈ ન કરલેં, ઈન દોનોં કો રેહને દો જબ તક આપસમેં સુલહ વ સફાઈ ન કરલેં. (મુસ્લિમ)

૩૧૪- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَطْلُعُ اللَّهُ إِلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ لَيْلَةَ النُّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَيَغْفِرُ لَجَمِيعِ خَلْقِهِ إِلَّا لِمُشْرِكٍ أَوْ مُشَاحِنٍ. رواه الطبراني في الكبير والوسط ورجالهما ثقات، مجمع الزوائد ١٢٦/٨

હજરત મુઆઝ બિન જબલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ

فرمایا: ۱۲۵ شام کی رات اہل بیت علیہم السلام ساری مہینوں کی طرح
تہجد فرماتے تھے اور تمام مہینوں کی مہینہ گزرتے فرماتے تھے مگر
ہو شمس کی مہینہ گزرتے نہ تھے، ایک شہر کرنے والا یا وہ شہر جو
کسی سے کینا (کپڑا، دشمنی) رکھے۔ (تہذیب، مہینہ گزرتا-گواہ)

۳۶۵- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: تُغْرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ
الْإِثْنَيْنِ وَالْأَرْبَعِ، فَمَنْ مُسْتَغْفِرٍ فَيَغْفِرُ لَهُ، وَمَنْ تَائِبٍ فَيَتَابُ عَلَيْهِ،
وَيُرَدُّ أَهْلُ الضَّغَائِنِ بِضَغَائِنِهِمْ حَتَّى يَتَوَبَّوْا. رواه الطبرانی في الأوسط ورواه.

نقات، الترغیب ۴/۴۰۸

حضرت جابر رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: پیر
اور جمعرات کے دن (اللہ تعالیٰ کی بارگاہ میں بندوں کے)
اموال پیش کیے جاتے ہیں۔ مہینہ گزرتے تہجد کرنے (مانگنے) والوں کی
مہینہ گزرتے کی جاتی ہے، تہجد کرنے والوں کی تہجد کھولنے کی جاتی ہے
(بیکین) کینا رکھنے والوں کو ان کے کینا کی وجہ سے چھوڑے رکھا جاتا
ہے یا ان کے کینا کو کھولنے کے لیے کھول دیتا ہے جب تک کہ وہ اس (کینا
سے) تہجد نہ کر لیں۔ (تہذیب، تہجد)

۳۶۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ
كَالْبَنَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَطَبْكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ. رواه البخاری، باب نصر

المظلوم، رقم: ۲۱۶۶

حضرت ابو موسیٰ رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ
نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: ایک
مسلمان کا دوسرے مسلمان سے تعلق ایک ہمارے کی طرح ہے
جس کا ایک دوسرے دوسرے دوسرے کی مہینہ گزرتا ہے۔ اگر رسول اللہ صلی
اللہ علیہ وسلم نے ایک ایک کی ہاتھوں میں دوسرے ہاتھ کی
ہاتھوں میں ڈال دی (اور اس عمل سے یہ سمجھا دیا کہ مسلمانوں کی
اس طرح آپس میں ایک دوسرے کے ہاتھ جوڑے رہنا چاہیے اور ایک
دوسرے کی کھوپڑی کا زریعہ بننا چاہیے)۔ (بخاری)

૩૧૮- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ مِنْكُمْ

حَبِيبٌ امْرَأَةً عَلَى زَوْجِهَا أَوْ عَبْدًا عَلَى سَيِّدِهِ. رواه ابو داود، باب فيمن حبيب

امراة على زوجها، رقم: ૧૧૧૦

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી ઔરત કો ઉસકે શૌહર કે ખિલાફ યા કિસી ગુલામ કો ઉસકે આકા કે ખિલાફ ભળકાએ વો હમમેં સે નહીં. (અબૂ દાઉદ)

૩૧૯- عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: دَبَّ إِلَيْكُمْ ذَاءُ

الْأَمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ، لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشُّفْرَ

وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ. (الحديث) رواه الترمذی، باب فی فضل صلاح ذات البین،

رقم: ૧૦૧૦

હઝરત ઝુબૈર બિન અવ્વામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમસે પેહલી ઉમ્મતોં કી બીમારી તુમહારે અંદર સરાયત કર (ધુસ) ગઈ. વો બીમારી હસદ ઔર બુગ્ગ હૈ જો મૂંડ દેને વાલી હૈ. મૈં યે નહીં કેહતા કે બાલોં કો મૂંડને વાલી હૈ બલકે યે દીન કા સફાયા કર દેતી હૈ (કે ઈસ બીમારી કી વજહ સે ઈન્સાન કે અખ્લાક (કિરદાર, કેરેક્ટર) તબાહ વ બરબાદ હો જાતે હૈ). (તિરમિઝી)

૩૧૯- عَنْ عَطَاءِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْخُرَاسَانِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ: تَصَالَحُوا يَلْحَقَبِ الْغُلُّ تَهَادُوا تَحَابُّوا وَتَلَحَّبِ الشُّحْنَاءُ.

رواه الامام مالك في الموطأ، ما جاز في المهاجرة، ص ૧૦૧

હઝરત અતા બિન અબ્દુલ્લાહ ખુરાસાની (રહ.) સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આપસમેં મુસાફા ક્રિયા કરો (ઈસસે) કીના ખત્મ હો જાતા હૈ. આપસમેં એક દૂસરે કા હદયા (તોહફા) દિયાં કરો, બાહમ (આપસમેં) યુહબ્બત પૈદા હોતી હૈ ઔર દુશ્મી દૂર હોતી હૈ. (મુઅતા ઈમામ માલિક)

મુસલમાન કી માલી ઇઆનત

(માલ સે મદદ)

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَبِيلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۶۱]

અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ હૈ: જો લોગ અપના માલ અલ્લાહ તઆલા કી રાહ (રાસ્તે) મેં ખર્ચ કરતે હૈં ઉન (કે માલ) કી મિસાલ ઉસ દાના કી સી હૈ જિસસે સાત બાલેં ઉગેં ઓર હર એક એક બાલ મેં ૧૦૦-૧૦૦ દાને હોં ઓર અલ્લાહ તઆલા જિસ (કે માલ) કો ચાહતા હૈ ઝિયાદા કરતા હૈ. ઓર અલ્લાહ તઆલા બળા ફથાજ ઓર બળે ઇલ્મ વાલા હૈ. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [البقرة: ૨૭૪]

અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ હૈ: જો લોગ અપને માલ અલ્લાહ તઆલા કી રાહ મેં ખર્ચ કરતે હૈં ફિર ખર્ચ કરને કે બાદ ન ઓહસાન રખતે હૈં ઓર ન સતાતે હૈં, ઉન્હી કે લિયે અપને રબ કે હાં સવાબ હૈ ઓર ઉન પર ન કોઈ ડર હૈ ઓર ન વો ગમગીન (ઉદાસ) હોંગે. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْتُمْ﴾ [ال عمران: ૧૪૮]

અલ્લાહ તઆલા કા ઇરશાદ હૈ: હરગિઝ નેકી મેં કમાલ હાસિલ ન કર સકોગે યહાં તક કે અપની પ્યારી ચીઝ સે કુછ ખર્ચ કરો. (સૂરએ આલે ઇમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾

إِنَّمَا نَطْعُكُمْ لِرُوحِهِ اللَّهِ لَا تَرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا [المعر: ४]

अल्लाह तआला का ईरशाह है: और वो लोग आवजूह जानेकी रज्जत (शौक) और अलतिथाज (जरत) के भिस्कीन (गरीब) को और यतीम को और कैदी को जाने भिला देते हैं. केहते हैं हम तो तुमको मलज (सिई) अल्लाह तआला की रजा-जोई की गरज से जाना भिलाते हैं हम तुमसे किसी बहला और शुक्रिया के ज्वाडिशमंद नहीं हैं. (सूरअहदर)

अछादीसे नजविया

३८०- عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا أَنَا مُبْلَغُ وَاللَّهِ

يَهْدِي وَإِنَّمَا أَنَا قَائِمٌ وَاللَّهُ يَعْطِي. رواه الطبرانی في الكبير وهو حديث حسن.

الحامع الصغير ३१०/१

उजरत मुआविया रहियल्लाहु तआला अन्दु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: मैं तो अल्लाह तआला का पैगाम लोगों तक पहुंचाने वाला हूं और छिदायत तो अल्लाह तआला ही देते हैं, मैं तो माल तकसीम करने (बांटने) वाला हूं और अता करने वाले तो अल्लाह तआला ही हैं. (तजरानी, जमिअे सगीर)

३८१- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَطْعَمَ أَخَاهُ خُبْزًا حَتَّى يُشْبِعَهُ وَسَقَاهُ مَاءً حَتَّى يَرْوِيَهُ بَعْدَهُ

اللَّهُ عَنِ النَّارِ سَبْعَ خَنَادِقٍ، بَعْدَ مَا يَبْنِي خَنْدَقَيْنِ مَسِيرَةَ خَمْسِ سَاعَاتٍ مَسْنَةً.

رواه الحاكم وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يعرجاه ووافقه الذهبي १२१/१

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र बिन आस रहियल्लाहु तआला अन्दुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: जो शम्स अपने (मुसलमान) भाई को पेट भर कर जाना भिलाता है और पानी पिळाता है अल्लाह तआला

उसे जलूनम से सात जन्मों के दूर इरमा देते हैं. दो जन्मों का दरमियानी फरक ५०० साल की मसाफत (दूरी, फासला) है. (मुस्तहरक छाकिम)

٤٢٣- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ مِنْ مُوجِبَاتِ الْمَغْفِرَةِ إِطْعَامُ الْمُسْلِمِ السَّفْبَانَ. رواه البيهقي في شعب

الايمان ١٧/٣ :

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ભૂકે મુસલમાન કો ખાના ખિલાના મગફિરત કો વાજિબ કરને વાલે આમાલ મેં સે હૈ. (બૈહકી)

٣٤٣- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: أَيُّمَا مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا ثَوْبًا عَلَى عُرْيٍ، كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خُضْرِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَطْعَمَ مُسْلِمًا عَلَى جَوْعٍ، أَطْعَمَهُ اللَّهُ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ، سَقَاهُ اللَّهُ عَذْرًا جَلَّتْ مِنَ الرَّحَنِ الْمَخْتُومِ. رواه أبو داود،

باب في فضل نقي الماء، رقم: ١٦٨٢

હજરત અબૂ સલ્લે અલૈય્હિસ્સલામ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈય્હિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ કિસી મુસલમાન કો નંગે-પન કી હાલત મેં કપળા પેહનાતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકો જન્નત કે સખ્જ (હરે) લિખાસ પેહનાએગે. જો શખ્સ કિસી મુસલમાન કો ભૂક કી હાલત મેં ખાના ખિલાતા હૈ અલ્લાહ તઆલા ઉસકો જન્નત કે ફલોં મેં સે ખિલાએગે. જો શખ્સ કિસી મુસલમાન કો પ્યાસ કી હાલત મેં પાની પિલાતા હૈ અલ્લાહ ઉસકો ઐસી ખાલિસ શરાબ પિલાએગે જિસ પર મુહર લગી હોગી. (અબૂ દાઉદ)

٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ النَّبِيِّ ﷺ: أَيْ
الْإِسْلَامَ خَيْرٌ؟ فَقَالَ: تَطْعَمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ
لَمْ تَعْرِفْ. رواه البخاري، باب الطعام الطام من الإسلام، رقم: ١٢

ਭਰਤ ਅਬੂਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮਾ
ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ ਅੱਕ ਸਾਫ਼ਸ ਨੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਫਿ ਵਸਵਲਮ
ਸੇ ਫਰਿਆਦਤ ਕਿਆ (ਪ੍ਰਥਾ): ਓਰਲਾਮ ਮੇਂ ਸਭਸੇ ਭੇਡਤਰ ਅਮਲ ਕੌਨਸਾ ਹੈ?
ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਯਾ: ਖਾਨਾ ਖਿਲਾਨਾ ਔਰ (ਫਰ ਅੱਕ ਕੋ) ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ
ਖ਼ਾਹ ਉਸਸੇ ਤੁਮਫਾਰੀ ਜਾਨ ਪੇਹਯਾਨ ਛੋ ਯਾ ਨ ਛੋ. (ਭੁਖਾਰੀ)

੩੮੫- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :
اغْبُوا الرِّحْمَنَ ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِسَلَامٍ . رواه الترمذی وقال هذا حديث حسن صحيح ، باب ما جاء في فضل اطعام
الطعام ، رقم : 1800

ਭਰਤ ਅਬੂਲਲਾਹ ਬਿਨ ਅਮਰ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮਾ
ਰਿਵਾਯਤ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕੇ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਫਿ ਵਸਵਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਦ
ਫਰਮਾਯਾ: ਰਹਮਾਨ ਦੀ ਓਘਾਫਤ ਕਰਤੇ ਰਹੋ, ਖਾਨਾ ਖਿਲਾਤੇ ਰਹੋ ਔਰ
ਸਲਾਮ ਫੈਲਾਤੇ ਰਹੋ (ਓਨ ਆਮਾਲ ਦੀ ਵਜ਼ਹ ਸੇ) ਜ਼ਨਤ ਮੇਂ ਸਲਾਮਤੀ ਕੇ
ਸਾਥ ਫਾਖਿਲ ਛੋ ਜਾਓਗੇ. (ਤਿਰਮਿਜੀ)

੩੮੬- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : الْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ
لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ . قَالُوا : يَا نَبِيَّ اللَّهِ ! مَا الْحَجُّ الْمَبْرُورُ ؟ قَالَ : إِطْعَامُ
"الطَّعَامِ وَأَفْشَاءُ السَّلَامِ" . رواه أحمد 3/320

ਭਰਤ ਜਾਬਿਰ ਰਹਿਯਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮਾ ਸੇ ਰਿਵਾਯਤ ਹੈ ਕੇ
ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਫਿ ਵਸਵਲਮ ਨੇ ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਯਾ: ਭਛੇ
ਮਭਰ ਕਾ ਭਫਲਾ ਜ਼ਨਤ ਕੇ ਸਿਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ. ਸਫਾਖਾ ਕਿਰਾਮ ਰਹਿਯਲਾਹੁ
ਤਆਲਾ ਅਨ੍ਹੁਮਾ ਨੇ ਅੱਠ ਕਿਆ: ਅਲਲਾਹ ਕੇ ਨਭੀ! ਭਛੇ ਮਭਰ ਕਯਾ ਹੈ?
ਓਰਸ਼ਾਦ ਫਰਮਾਯਾ: (ਜਿਸ ਭਛ ਮੇਂ) ਖਾਨਾ ਖਿਲਾਯਾ ਜਾਏ ਔਰ ਸਲਾਮ
ਫੈਲਾਯਾ ਜਾਏ. (ਮੁਸਨਫੇ ਅਫਮਦ)

੩੮੮- عَنْ هَانِئِ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ لَمَّا وَقَفَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ : يَا رَسُولَ
اللَّهِ ! أَيُّ شَيْءٍ يُوْجِبُ الْجَنَّةَ ؟ قَالَ : عَلَيْكَ بِحَسَنِ الْكَلَامِ وَبَذْلِ الطَّعَامِ .
رواه الحاكم وقال : هذا حديث مستقيم وليس له علة ولم يخرجاه ووافقه الذهبي 1/23

હઝરત હાની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે જબ વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાજિર હુવે તો અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કૌનસા અમલ જન્નત કો વાજિબ કરને વાલા હૈ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ અચ્છી બાત કરને ઓર ખાના ખિલાને કો લાઝિમ (ઝરૂરી) પકળો. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૩૮૮- عَنْ الْمَعْرُورِ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: لَقِيتُ أَبَا ذَرٍّ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالرَّبْذَةِ وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ وَعَلَى غُلَامِهِ حُلَّةٌ فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: إِنِّي سَأَيْتُ رَجُلًا لَقِيتُهُ بِأَمِّهِ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: يَا أَبَا ذَرٍّ! أَعْيَرْتَهُ بِأَمِّهِ؟ إِنَّكَ أَمَرُوا فَبَيْنَكَ جَاهِلِيَّةٌ، إِخْوَانُكُمْ خَوَلُوكُمُ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمَهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تَكْلُفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ. رواه البخاري، باب المعاسي من امر

الحاجلية ૦૦૦: رقم ૩૦

હઝરત મઅરૂર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે મેરી હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે મકામે રબજા મેં મુલાકાત હુઈ. વો ઓર ઉનકા ગુલામ એક હી કિસ્મ કા લિબાસ પેહને હુવે થે. મૈંને ઉનસે ઇસ બારે મેં પૂછા (કે કયા બાત હૈ આપકે ઓર ગુલામ કે કપળો મેં કોઈ ફર્ક નહીં હૈ) ઇસ પર ઉન્હોંને યે વાકિઆ બયાન કિયા કે એક મરતબા મૈંને અપને ગુલામ કો બુરા ભલા કહા ઓર ઇસી સિલસિલે મેં ઉસકો માં કી ગૈરત દિલાઈ. (યે ખબર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો પહુંચી) તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અબૂઝર! કયા તુમને ઇસકો માં કી ગૈરત દિલાઈ હૈ? તુમમેં અભી જાહિલિયત કા અસર બાકી હૈ. તુમ્હારે માતહત (લોગ) તુમ્હારે ભાઈ હૈં. અલ્લાહ તઆલા ને ઉનકો તુમ્હારા માતહત (નીચે, નિગરાની મેં) બનાયા હૈ. લિહાજા જિસકે માતહત ઉસકા ભાઈ હો ઉસકો વહી ખિલાએ જો ખુદ ખાએ ઓર વહી પેહનાએ જો ખુદ પેહને. માતહતોં સે વો કામ ન લો જો ઉન પર બોઝ બન જાએ

और अगर कोई ऐसा काम बो तो उनका हाथ बटाओ. (बुधारी)

۳۷۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا قَطُّ فَقَالَ: لَا. رواه مسلم، باب في سخائه ﷺ، رقم: ۶۰۱۸

હજરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે એસા કભી નહીં હુવા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે કિસી ચીઝ કા સવાલ કિયા ગયા હો ઔર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈન્કાર કર દિયા હો. (મુસ્લિમ)

શાઈદા: મતલબ એ છે કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કિસી ભી હાલતમેં સાઈલ (માંગને વાલે) કે સામને અપની જબાન પર સાફ ઈન્કાર કા લફઝ નહીં લાતે થે. અગર આપકે પાસ કુછ હોતા તો ફૌરન ઈનાયત ફરમા દેતે ઔર અગર દેને કે લિયે કુછ ન હોતા તો વાદા ફરમા લેતે યા ખામોશી ઈજ્તિયાર કર લેતે યા મુનાસિબ અલ્ફાઝ મેં ઉઝર ફરમા દેતે યા દુઆઈયા જમલે ઈરશાદ ફરમા દેતે (મજાહિરે હક)

۳۸۰- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:

أَطْعِمُوا الْجَائِعَ، وَعَوِّدُوا الْمَرِيضَ، وَفُكُّوا الْعَانِيَ. رواه البخاري، باب

قول الله تعالى: كلوا من طيبات ما رزقناكم ٢٠٠٠٠ رقم: ٥٣٧٣

હજરત અબૂ મૂસા અશ્શરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ભૂકે કો ખાના ખિલાઓ, બીમાર કી ઈયાદત (મિઝાજ પુરસી) કરો ઔર (નાહક) કેદી કો રિહાઈ દિલાને (છૂળાને) કી કોશિશ કરો. (બુખારી)

۳۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ

عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ! مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي، قَالَ: يَا

رَبِّ! كَيْفَ أَعُودُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ

عَبْدِي فَلَنَا مَرَضٌ فَلَمْ تَعُدَّهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي

عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ! اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَطْعِمْتُمْ فَلَمْ تَطْعِمْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ! وَكَيْفَ

أَطِيعُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَاعَكَ

عَبْدِي فَلَا تَطْعِمُهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ
عِنْدِي؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتَكَ فَلَمْ تَسْقِنِي، قَالَ: يَا رَبِّ! كَيْفَ
أَسْقِيكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَا تَطْعِمُهُ
تَسْقِيهِ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَسْقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي، رواه مسلم، باب فضل

عيادة المريض، رقم: १००६

छज्जरत अबू दुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत छै के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने छरशाह करमाया: अल्लाह
तआला कयामत के दिन करमाअेंगे: आदम के भेटे! मैं बीमार छुवा
तुमने मेरी छयादत नहीं की? भंदा अर्ज करेगा: अय मेरे रब्! मैं कैसे
आपकी छयादत करता, आप तो रब्बुल-आलमीन हैं (बीमार होने के
औष से पाक हैं) अल्लाह तआला करमाअेंगे: क्या तुम्हें मालूम नहीं था
के मेरा कुलां भंदा बीमार था, तुमने उसकी छयादत न की. क्या तुम्हें
मालूम नहीं था के तुम अगर उसकी छयादत करते तो मुझे उसके पास
पाते? आदम के भेटे! मैंने तुमसे पाना मांगा तुमने मुझे नहीं पिलाया.
भंदा अर्ज करेगा: अय मेरे रब्! मैं आपको कैसे पाना पिलाता, आप
तो रब्बुल-आलमीन हैं? अल्लाह तआला करमाअेंगे: क्या तुम्हें
मालूम नहीं था के मेरे कुलां भंदा ने तुमसे पाना मांगा था तुमने उसको
पाना नहीं पिलाया, क्या तुम्हें मालूम नहीं था के तुम अगर उसको
पाना पिलाते तो तुम उसका सवाब मेरे पास पाते? आदम के भेटे! मैंने
तुमसे पानी मांगा था तुमने मुझे पानी नहीं पिलाया. भंदा अर्ज करेगा:
अय मेरे रब्! मैं आपको कैसे पानी पिलाता, आप तो रब्बुल-
आलमीन हैं? अल्लाह तआला करमाअेंगे: मेरे कुलां भंदा ने तुमसे
पानी मांगा था तुमने उसको नहीं पिलाया, अगर तुम उसको पानी
पिलाते तो तुम उसका सवाब मेरे पास पाते. (मुस्लिम)

३८१- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا صَنَعَ
لَا حِدَ كُمْ سَادِمَةٌ طَعَامَهُ ثُمَّ جَاءَهُ بِهِ، فَقَدْ وَلِيَ حَرَّةً وَذَخَانَةً،
فَلْيَفْعِلْهُ مَعَهُ، فَلْيَأْكُلْ، فَإِنْ كَانَ الطَّعَامُ شَقِوْهَا قَلِيلًا، فَلْيَضَعْ فِي

يَدِيهِ مِنْهُ أَكْلَةً أَوْ أَكْلَتَيْنِ . رواه مسلم ، باب اطعام المملوك مما يأكل . . . . .

رقم: ૬૩૧૪

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમમેં સે કિસી કા ખાદિમ (નોકર) ઉસકે લિયે ખાના તય્યાર કરે ફિર વો ઉસકે પાસ લેકર આએ જબકે ઉસને ઉસકે પકાને મેં ગમીં ઔર ધુંવેં કી તકલીફ ઉઠાઈ હૈ તો માલિક કો ચાહિયે કે ઉસ ખાદિમ કો ભી ખાને મેં અપને સાથ બિઠાએ ઔર વો ભી ખાએ. અગર વો ખાના થોળા હો (જો દોનોં કે લિયે કાફી ન હો સકે) તો માલિક કો ચાહિયે કે ખાને મેં સે એક દો લુકમે હી ઉસ ખાદિમ કો દે દે. (મુસ્લિમ)

૩૮૫- عَنْ أَبِي عُبَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا

مِنْ مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا قَوْلًا إِلَّا كَانَ فِي حِفْظِ اللَّهِ مَا دَامَ مِنْهُ عَلَيْهِ خِرْقَةٌ

رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في ثواب من كسا مسلماً، رقم:

૨૬૮૬

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા ફરમાતે હેં કે મેંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો મુસલમાન કિસી મુસલમાન કો કપળા પેહનાતા હૈ તો જબ તક પહનને વાલે કે બદન પર ઉસ કપળે કા એક ટુકળા ભી રેહતા હૈ, પેહનાને વાલા અલ્લાહ તઆલા કી હિફઝત મેં રેહતા હૈ. (તિરમિઝી)

૩૮૬- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ النُّعْمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مُنَاوَلَةُ

الْمُسْكِينِ ثَقِيَّةٌ مِثْقَةُ السُّوْءِ . رواه الطبرانی فی الکبیر والبیہقی فی شعب الایمان و

الضياء وهو حديث صحيح، الجامع الصغير ૧૦૪/૨

હઝરત હારિસા બિન નુઅમાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મિસ્કીન કો અપને હાથ સે દેના બુરી મૌત સે બચાતા હૈ. (તબરાની, બૈહકી, ઝિયાઅ, જામિઅ સગીર)

۳۸۷- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْخَارِجَ الْمُسْلِمَ
الْأَمِينَ الَّذِي يَنْقُذُ - وَرُبَّمَا قَالَ يُعْطَى - مَا أَمَرَ بِهِ، فَيَقْطِبُهُ كَامِلًا مُوقِرًا،
طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ، لِيُذْفَعَهُ إِلَى الَّذِي أَمَرَ لَهُ بِهِ أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ. رواه مسلم، باب

اجراء الخازن الامين ۰۰۰۰ رقم: ۲۳۶۳

હજરત અબૂ મુસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો મુસલમાન અમાનતદાર ખજાંચી જો માલિક કે હુકમ કે મુતાબિક ખુશ-દિલી સે જિતના માલ જિસે દેને કો કહા ગયા હૈં ઉતના ઉસે પૂરા પૂરા દે દે તો ઉસે ભી માલિક કી તરહ સદકા કરને કા સવાબ મિલેગા. (મુરિલમ)

۳۸۸- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَفْرُسَ
غَرَسًا إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا سَرَقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَ
السَّبْعُ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَتِ الطَّيْرُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَلَا يَرْزُؤُهُ أَحَدٌ
إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. رواه مسلم، باب فصل الفرس والزرع، رقم: ۳۹۶۸

હજરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો મુસલમાન દરખ્ત લગાતા હૈં ફિર ઉસમેં સે જિતના હિસ્સા ખા લિયા જાએ વો દરખ્ત લગાને વાલે કે લિયે સદકા હો જાતા હૈં ઓર જો ઉસમેં સે ચુરા લિયા જાએ વો ભી સદકા હો જાતા હૈં યાની ઉસ પર ભી માલિક કો સદકા કા સવાબ મિલતા હૈં ઓર જિતના હિસ્સા ઉસમેં સે દરિન્દે ખા લેતે હૈં વો ભી ઉસકે લિયે સદકા હો જાતા હૈં ઓર જિતના હિસ્સા ઉસમેં સે પરિન્દે ખા લેતે હૈં વો ભી ઉસકે લિયે સદકા હો જાતા હૈં. (ગરજ યે કે) જો કોઈ ઉસ દરખ્ત મેં સે ફુછ (ભી ફલ વગૈરા) લેકર કમ કર દેતા હૈં તો વો ઉસ (દરખ્ત લગાને વાલે) કે લિયે સદકા હો જાતા હૈં. (મુરિલમ)

۳۸۹- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ أَحْبَبَ أَرْضًا مَيْتَةً،
فَلَمْ يَنْهَ أَجَرَ (الْحَلِيت). رواه ابن حبان (وإسناده على شرط مسلم) ۱۱/۱۱۵

હજરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ બંજર ઝમીન (જિસ ઝમીન પર ખેતી ન હો સકે) કો કાશત (ખેતી) કે કાબિલ બનાતા હૈ તો ઉસે ઇસકા અજર મિલતા હૈ. (ઈબ્ને હિબ્બાન)

૩૧૦- عَنْ الْقَاسِمِ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ أَبِي الرِّدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مَرَبِيئًا هُوَ يَغْرُسُ غَرْسًا يَلْمَشُقُّ لَقَالَ لَهُ: أَلَتَفْعَلْ هَذَا وَأَنْتَ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. لَقَالَ: لَا تَفْعَلْ عَلَيَّ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ غَرَسَ غَرْسًا لَمْ يَأْكُلْ مِنْهُ آدَمِيٌّ وَلَا خَلْقٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. رواه أحمد ૬૬૬/૧

હઝરત કાસિમ રહમતુલ્લાહિ અલૈહિ ફરમાતે હૈં કે દમિશક મેં હઝરત અબૂ દરદા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે પાસ સે એક શખ્સ ગુઝરે. ઉસ વક્ત હઝરત અબૂ દરદા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કોઈ પૌદા લગા રહે થે. ઉસ શખ્સ ને અબૂ દરદા સે કહા: કયા આપ ભી યે (દુન્યાવી) કામ કર રહે હૈં હાલાંકે આપ તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સહાબી હૈં. હઝરત અબૂ દરદા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા: મુઝે મલામત કરને (બુરા કેહને) મેં જલ્દી ન કરો, મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ પૌદા લગાતા હૈં ઔર ઉસમે સે કોઈ ઇન્સાન યા અલ્લાહ તઆલા કી મખ્લૂક મેં સે કોઈ મખ્લૂક ખાતી હૈં તો વો ઉસ (પૌદા લગાને વાલે) કે લિયે સદકા હોતા હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

૩૧૧- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: مَا مِنْ رَجُلٍ يَغْرُسُ غَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ مِنْ الْأَجْرِ قَدْرَ مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرِ ذَلِكَ الْغَرْسِ. رواه أحمد ૬૧૦/૦

હઝરત અબૂ અય્યૂબ અન્સારી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ પૌદા લગાતા હૈં ફિર ઉસ દરખ્ત સે જિતના ફલ પૈદા હોતા હૈં અલ્લાહ તઆલા ફલ કી પૈદાવાર કે બકદ્ર (બરાબર) પૌદા લગાને વાલે કે લિયે અજર લિખ દેતે હૈં. (મુસ્નદે અહમદ)

૩૧૨- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا - رواه البخاري ، باب المكافاة في الهبة ، رقم : ٢٥٨٥

હઝરત આઈશા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હદયા (તોહફા) કુબૂલ ફરમાતે થે ઔર ઉસકે જવાબ મેં (ખ્વાહ ઉસી વક્ત યા દૂસરે વક્ત) ખુદ ભી અતા ફરમાતે થે. (બુખારી)

૩૧૩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَعْطَى عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُتْنِ بِهِ، فَمَنْ آتَى بِهِ فَقَدْ شَكَرَهُ وَمَنْ كَفَرَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ - رواه أبو داود ، باب في شكر المعروف ، رقم : ٤٨١٣

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કો હદયા દિયા જાએ અગર ઉસકે પાસ ભી દેને કે લિયે કુછ હો તો ઉસકે બદલે મેં હદયા દેને વાલે કો દે દેના યાહિયે ઔર અગર કુછ ન હો તો (બતૌરે શુક્રિયા) દેને વાલે કી તારીફ કરની યાહિયે કયુંકે જિસને તારીફ કી ઉસને શુક્રિયા અદા કર દિયા ઔર જિસને (તારીફ નહીં કી બલકે એહસાન કે મામલે કો) છુપાયા ઉસને નાશુકી કી. (અબૂ દાઉદ)

૩૧૪- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَجْتَمِعُ الشُّحُّ وَالْإِيمَانُ فِي قَلْبٍ عَبْدٍ أَبَدًا. (وهو جزء من الحديث) رواه النسائي ، باب فضل من عمل في سبيل الله ، رقم : ٣١١٢

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બંદા કે દિલ મેં કબી બુખ્લ (કંજૂસી) ઔર ઈમાન જમા નહીં હો સકતે. (નસાઈ)

૩૧૫- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يَدْخُلُ

الْجَنَّةَ خَبَّ وَلَا يَخِيلُ وَلَا مَنَانٌ . رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب .

باب ما جاء في الخيل رقم: ۱۹۶۳

उजरत अबू बकर सिद्दीक रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: घोड़ाबाज, बघील और ओहसान जताने वाला जन्नत में दाखिल नहीं होगा. (तिरमिजी)

બિસ્મિલ્લાહિરરહમાનિરરહીમ

ઈખ્લાસે નિયત

(નિયત ખાલિસ, સહીહ કરના)

અલ્લાહ તઆલા કે અવામિર (હુકમો) કો
મહઝ (સિફ) અલ્લાહ તઆલા કી રઝામંદી કે
લિયે પૂરા કરના

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
رَبِّهِ صَوْرًا لَا يَخُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [البقرة: ١١٢]

એક જગહ ઈરશાદ છે: હાં જિસને અપના ચેહરા અલ્લાહ
તઆલા કે સામને રુકા દિયા ઓર વો મુખ્લિસ ભી હો તો એસે શખ્સ કો
ઉસકા અજર ઉસકે રબ કે પાસ મિલતા છે. એસે લોગોં પર ન કોઈ ખોફ
હોગા ન વો ગમગીન (ઉદાસ) હોંગે. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا تَنْفِقُونَ إِلَّا أَنْفِقَآءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ૨૧૧]

એક જગહ ઈરશાદ છે: ઓર અલ્લાહ તઆલા કી રઝામંદી હી
કે લિયે ખર્ચ ક્રિયા કરો. (સૂરએ બકરહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ يُرِذْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يُرِذْ ثَوَابَ
الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَسَخَّرْنَا الشُّكْرَ لِمَنْ شَاءَ﴾ [ال عمران: ૧૪૦]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈ-શાદ છે: જો શખ્સ દુનિયા મેં અપને
અમલ કા બદલા ચાહેગા ઉસે દુનિયા હી મેં દે દેંગે (ઓર આખિરત મેં

उसके लिये कोई हिस्सा नहीं होगा) और जो शम्स आभिरत का बदला याहेगा हम उसको आभिरत का सवाब अता करमायेंगे (और दुनिया में भी देंगे) और हम बहुत जल्द शुकगुजारों को बदला देंगे यानी उन लोगों को बहुत जल्द बदला देंगे जो आभिरत के सवाब की निय्यत से अमल करते हैं. (सूरअे आले ईमरान)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: ११०]

(छतरत सालेह अलैहिस्सलाम ने अपनी कौम से करमाया) मैं तुमसे इस तप्पलीग पर कोई बदला नहीं याहता. मेरा बदला तो रब्बुल-आलमीन ही के जिम्मे है. (सूरअे शुअरा)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْطَرُونَ﴾ [الروم: ३९]

अेक जगह ईरशाह है: और जो सदका मलज (सिर्फ) अल्लाह तआला की रजा-जोई (रजा हासिल करने) के ईरादे से देते हो तो जो लोग ऐसा करते हैं वही लोग अपना भाल और सवाब बण्डाने वाले हैं. (सूरअे उम)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [الاعراف: १९]

अल्लाह तआला का ईरशाह है: और आस उसी की ईबादत करो और उसी को पुकारो. (सूरअे अअराफ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤها وَلَكِنْ يَنَالُهُ النَّفْسُ مِنْكُمْ﴾ [الحج: ३७]

अेक जगह ईरशाह है: अल्लाह तआला के पास न तो ईन कुर्बानियों का ओशत पहुंचता है और न ही ईनका जून, अल्हे इनके पास तो तुम्हारी परहेजगारी पहुंचती है यानी इनके यहाँ तो तुम्हारे दिखी जज्बात देजे जाते हैं. (सूरअे हज)

अछाहीसे नबविया

۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ. رواه مسلم، باب تحريم ظلم المسلم، ۴۰۰۰، رقم: ۶۵۱۳

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु अन्हु रिवायत करमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह करमाया: बेशक अल्लाह तआला तुम्हारी सूरतों और तुम्हारे मालों को नहीं देखते बल्के तुम्हारे दिलों को और तुम्हारे आमाव को देखते हैं. (मुस्लिम)

ईरछा: यानी अल्लाह तआला के यहां रजामेंदी का फैसला तुम्हारी सूरतों और तुम्हारे मालों की बुनियाद पर नहीं होगा बल्के तुम्हारे आमाव को देख कर होगा के दिल में कितना छप्पलास था.

۲- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مِمَّا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوُّهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ. رواه البخاري، باب النية في الإيمان، رقم: ۶۶۸۹

उजरत उमर बिन अत्ताब रदियल्लाहु अन्हु करमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह करमाते हुवे सुना: सारे आमाव का दारो महार निश्चयत ही पर है, और आदमी को वही मिलेगा जिसकी उसने निश्चयत की होगी. बिछाज जिस शप्स ने अल्लाह तआला और उसके रसूल के लिये छिजरत की (वतन को उमेशा के लिये छोणा) यानी अल्लाह तआला और उसके रसूल की फुशूही के सिवा उसकी छिजरत की कोई और वजह न थी तो उसकी छिजरत अल्लाह तआला और उसके रसूल ही के लिये होगी यानी उसको उस छिजरत का सवाव मिलेगा. और जिस शप्स ने किसी दुन्यावी गरज या किसी औरत से निछाड करने के लिये छिजरत की तो (उसकी छिजरत

अल्लाह तआला और उसके रसूल के लिये न छोड़ी बल्के) जिस दूसरी गरज और निव्यत से उसने छिजरत की है (अल्लाह तआला के नजदीक भी) उसकी छिजरत उसी (गरज) के लिये समझी जायेगी. (बुधारी)

۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا يَبْعَثُ النَّاسُ عَلَى نِيَّاتِهِمْ. رواه ابن ماجه، باب النية، رقم: ۴۲۹

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: (क्यामत के दिन) लोगों को उनकी निव्यतों के मुताबिक उठाया जायेगा यानी हर अंक के साथ उसकी निव्यत के मुताबिक मामला होगा. (छोने माज)

۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَفْرَزُ جَيْشُ الْكُفَّةِ، فَإِذَا كَانُوا بَيْتَاءَ مِنَ الْأَرْضِ يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَآخِرِهِمْ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَآخِرِهِمْ وَفِيهِمْ أَسَاقِفُهُمْ وَمَنْ تَيْسَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: يُخَسَفُ بِأَوْلِهِمْ وَآخِرِهِمْ، ثُمَّ يَبْعَثُونَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ. رواه البخاري، باب ما ذكر في الاسواق، رقم: ۲۱۱۸

उजरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा फरमाती हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अंक लश्कर (कैज) पानअे कअभा पर थण्डाई की निव्यत से निकलेगा. जब वो अंक थटयल मैदान में पहुँचेगा तो उन सबको जमीन में धंसा दिया जायेगा. उजरत आईशा रदियल्लाहु तआला अन्हा फरमाती हैं: मैंने अर्ज किया: या रसूलुल्लाह! सबको कैसे धंसा दिया जायेगा जबके वहाँ भाजार वाले भी होंगे और वो लोग भी होंगे जो उस लश्कर में शामिल नहीं होंगे? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: सबको धंसा दिया जायेगा फिर अपनी अपनी निव्यतों के मुताबिक उनका उशर होगा यानी क्यामत वाले दिन उनकी निव्यतों के मुताबिक उनसे मामला किया जायेगा. (बुधारी)

۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَقَدْ

تَرَكْتُمْ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادٍ إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ يَكُونُونَ مَعَنَا وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ قَالَ: حَبَسَهُمُ الْعَدُوُّ. رواه أبو داود، باب

الرحضة في القعود من العدو، رقم: ٢٥٠٨

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમને મદીના મેં કુછ ઐસે લોગોં કો છોળા હૈ કે જિસ રાસ્તે પર ભી તુમ ચલે, જો કુછ ભી તુમને ખર્ચ કિયા ઓર જિસ વાદી સે ભી તુમ ગુઝરે વો ઉન આમાલ (કે અજર વ સવાબ) મેં તુમહારે સાથ શરીક રહે. સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ ને અઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! વો કેસે હમારે સાથ શરીક રહે હાલાંકે વો તો મદીના મેં હૈ? નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: (વો તુમહારે સાથ નિકલના ચાહતે થે લેકિન) ઉઝર (શરઈ બહાને) ને ઉનકો રોક દિયા. (અબૂ દાઉદ)

٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِيمَا يَرْوَى عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: قَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ، فَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُمْ بِهَا وَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً. رواه البخاري، باب من هم بحسنة أو سيئة، رقم: ٦٤٩١

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ને નેકિયોં ઓર બુરાઈયોં કે બારે મેં એક ફેરવા ફરિશ્તોં કો લિખવા દિયા, ફિર ઉસકી તફરીલ યૂં બયાન ફરમાઈ કે જો શખ્સ નેકી કા ઈરાદા કરે ઓર ફિર (કિસી વજહ સે) ન કર સકે તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે લિયે પૂરી એક નેકી લિખ દેતે હૈ, ઓર અગર

ਓਰਾਏ ਕਰਨੇ ਦੇ ਛਾਣ ਉਸ ਨੇਕੀ ਕੋ ਕਰਵੇ ਤੋ ਉਸਕੇ ਲਿਖੇ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ੧੦ ਨੇਕੀਯੋਂ ਸੇ ੭੦੦ ਤਕ ਭਲਕੇ ਉਸਸੇ ਭੀ ਆਗੇ ਕਠ ਗੁਨਾ ਤਕ ਲਿਖ ਦੇਤੇ ਹੈਂ. ਐਰ ਜੋ ਸਾਧੁ ਕਿਸੀ ਭੁਰਾਓ ਕਾ ਓਰਾਏ ਕਰੇ ਐਰ ਫਿਰ ਉਸਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਰੁਕ ਜਾਏ ਤੋ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ਉਸਕੇ ਲਿਖੇ ਐਕ ਪੂਰੀ ਨੇਕੀ ਲਿਖ ਦੇਤੇ ਹੈਂ (ਕਥੁੰਕੇ ਉਸਕਾ ਭੁਰਾਓ ਸੇ ਰੁਕਨਾ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕੇ ਡਰ ਕੀ ਵਾਜ਼ਹ ਸੇ ਹੈ) ਐਰ ਅਗਰ ਓਰਾਏ ਕਰਨੇ ਦੇ ਛਾਣ ਉਸਨੇ ਵੋ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਲਿਆ ਤੋ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ਉਸਕੇ ਲਿਖੇ ਐਕ (ਛੀ) ਗੁਨਾਹ ਲਿਖਾਏ ਹੈਂ. (ਭੁਭਾਰੀ)

4- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: لَا تَصَدَّقُنْ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ فَاصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تَصَدَّقَ عَلَى سَارِقٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا تَصَدَّقُنْ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ زَانِيَةٍ، فَاصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تَصَدَّقَ الْبَلِيلَةُ عَلَى زَانِيَةٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، عَلَى زَانِيَةٍ، لَا تَصَدَّقُنْ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ غَنِيِّ، فَاصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تَصَدَّقَ عَلَى غَنِيِّ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى سَارِقٍ، وَعَلَى زَانِيَةٍ، وَعَلَى غَنِيِّ، فَأَتَى لَقِيلَ لَهُ: أَمَا صَدَقْتُكَ عَلَى سَارِقٍ، فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعِيفَ عَنْ سَرِقَتِهِ، وَأَمَا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا أَنْ تَسْتَعِيفَ عَنْ زَانَاهَا، وَأَمَا الْغَنِيُّ فَلَعَلَّهُ أَنْ يَغْتَبِرَ، فَيَنْفِقَ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ. رواه البعاري.

باب إذا تصدق على غني ..... رقمه 1821

ਓਰਾਏ ਕਰਨੇ ਦੇ ਛਾਣ ਉਸ ਨੇਕੀ ਕੋ ਕਰਵੇ ਤੋ ਉਸਕੇ ਲਿਖੇ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ੧੦ ਨੇਕੀਯੋਂ ਸੇ ੭੦੦ ਤਕ ਭਲਕੇ ਉਸਸੇ ਭੀ ਆਗੇ ਕਠ ਗੁਨਾ ਤਕ ਲਿਖ ਦੇਤੇ ਹੈਂ. ਐਰ ਜੋ ਸਾਧੁ ਕਿਸੀ ਭੁਰਾਓ ਕਾ ਓਰਾਏ ਕਰੇ ਐਰ ਫਿਰ ਉਸਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਰੁਕ ਜਾਏ ਤੋ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ਉਸਕੇ ਲਿਖੇ ਐਕ ਪੂਰੀ ਨੇਕੀ ਲਿਖ ਦੇਤੇ ਹੈਂ (ਕਥੁੰਕੇ ਉਸਕਾ ਭੁਰਾਓ ਸੇ ਰੁਕਨਾ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ਕੇ ਡਰ ਕੀ ਵਾਜ਼ਹ ਸੇ ਹੈ) ਐਰ ਅਗਰ ਓਰਾਏ ਕਰਨੇ ਦੇ ਛਾਣ ਉਸਨੇ ਵੋ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਲਿਆ ਤੋ ਅਲਵਾਹੁ ਤਆਲਾ ਉਸਕੇ ਲਿਖੇ ਐਕ (ਛੀ) ਗੁਨਾਹ ਲਿਖਾਏ ਹੈਂ. (ਭੁਭਾਰੀ)

सदका कइंगा (के पेड़वा तो जाये (बरबाद) हो गया), युनांचे रात को सदका का माल लेकर निकला और (बे-ખબरी में) सदका अंक भटकार औरत को दे दिया. सुबह यरया हुवा के आज रात भटकार औरत को सदका दिया गया. उसने कहा: अय अल्लाह! भटकार औरत (को सदका देने) में भी आप ही के लिये तारीफ़ है (के मेरा माल तो इस काबिल भी न था). फिर (तीसरी भरतबा) धरादा किया के आज रात अरु सदका कइंगा. युनांचे रात को सदका का माल लेकर निकला और उसे अंक मालदार के हाथ में दे दिया. सुबह यरया हुवा के रात मालदार को सदका दिया गया. सदका देने वाले ने कहा: या अल्लाह! योर, भटकार औरत और मालदार को सदका देने पर आप ही के लिये तारीफ़ है (के मेरा माल तो ऐसे लोगों को देने के काबिल भी न था) म्वाभ में बताया गया के तेरा सदका कुबूल हो गया है) तेरा सदका योर पर (ईसलिये कराया गया) के शायद वो अपनी योरी की आदत से तौबा करवे और भटकार औरत पर ईसलिये के शायद वो भटकारी से तौबा करवे (जब वो दोगी के भटकारी के भगैर भी अल्लाह तआला अता इरमाते हैं तो उसको गैरत (शर्म) आयेगी) और मालदार पर ईसलिये लाके उसे ईभरत छसिल हो (के अल्लाह तआला के भंदे किस तरह छुप कर सदका करते हैं, इसकी वजह से) शायद वो भी उस माल में से जो अल्लाह तआला ने उसे अता इरमाया है (अल्लाह तआला के रास्ता में) पर्य करने लगे. (बुजारी)

काईदा: उस शप्स के ईप्वास की वजह से तीनों सदके अल्लाह तआला ने कुबूल इरमा लिये.

۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: انْطَلَقَ ثَلَاثَةٌ رَهْطٍ مَعْنٍ كَانَ قَبْلَكُمْ حَتَّى آوَوْا الْمَيْتَ إِلَى عَارٍ فَدَخَلُوهُ، فَانْحَدَرَتْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَسَدَّتْ عَلَيْهَا الْعَارُ، فَقَالُوا: إِنَّهُ لَا يَنْجِيكُمْ مِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ إِلَّا أَنْ تَدْعُوا اللَّهَ بِصَالِحِ أَعْمَالِكُمْ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: اَللّٰهُمَّ اِكْأَنْ لِيْ اَبْرًا نَ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ، وَ كُنْتُ لَا اَغْبِيْ قَبْلَهُمَا اَهْلًا وَلَا مَالًا فَتَأَيَّيْتُ فِيْ طَلَبِ شَيْءٍ يَوْمًا فَلَمْ

أَرْخَ عَلَيْهِمَا حَتَّى نَامَا فَحَلَبْتُ لَهُمَا غَبُوقَهُمَا فَوَجَدْتُهُمَا نَائِمَيْنِ ،
فَكَرِهْتُ أَنْ أَعْبِقُ قَبْلَهُمَا أَهْلًا أَوْ مَالًا ، فَلَبِثْتُ وَالْقَدْحُ عَلَى يَدَيَّ أَنْتَظِرُ
اسْتَيْقَاطَهُمَا حَتَّى بَرَقَ الْفَجْرُ فَاسْتَيْقَظَا فَشَرِبَا غَبُوقَهُمَا ، اللَّهُمَّ إِنْ
كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَقَرِّجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ مِنْ هَذِهِ
الصَّخْرَةِ ، فَأَنْفَرَجْتَ شَيْئًا لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : وَ
قَالَ الْآخَرُ : اللَّهُمَّ ! كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمٍّ ، كَانَتْ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ
فَارَدْتُهَا عَنْ نَفْسِيهَا ، فَأَمْتَنَعَتْ مِنِّي حَتَّى أَلَمْتُ بِهَا سَنَةً مِنَ السَّنِينَ
فَجَاءَ نَبِيٌّ فَأَعْطَيْتُهَا عِشْرِينَ وَمِائَةَ دِينَارٍ عَلَى أَنْ تُحَلِّيَ بَنِيَّ وَبَنِي
نَفْسِيهَا فَقَعَلْتُ ، حَتَّى إِذَا أَقْدَرْتُ عَلَيْهَا قَالَتْ : لَا أَجِلُ لَكَ أَنْ تَقْصُ
الْحَاتِمَ إِلَّا بِحَقِّهِ ، فَتَحَرَّجْتُ مِنَ الْوُقُوعِ عَلَيْهَا فَأَنْصَرَفْتُ عَنْهَا وَهِيَ
أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ فَتَرَكْتُ اللَّحَبَ الَّذِي أُعْطِيْتُهَا ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ
فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَأَقَرِّجْ عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ ، فَأَنْفَرَجْتَ
الصَّخْرَةَ غَيْرَ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ الْخُرُوجَ مِنْهَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : وَ قَالَ
الْثَّالِثُ : اللَّهُمَّ ! إِنِّي اسْتَأْجَرْتُ أَجْرَاءَ فَأَعْطَيْتُهُمْ أَجْرَهُمْ غَيْرَ رَجُلٍ
وَاحِدٍ ، تَرَكَ الَّذِي لَهُ وَذَهَبَ ، فَتَمَرَّتْ أَجْرُهُ حَتَّى كَثُرَتْ مِنْهُ الْأَمْوَالُ
فَجَاءَ نَبِيٌّ بَعْدَ حِينٍ فَقَالَ : يَا عَبْدَ اللَّهِ إِذَا لِيَ أَجْرِي ، فَقُلْتُ لَهُ : كُلُّ مَا
تَرَى مِنْ أَجْلِكَ مِنَ الْإِبِلِ وَالْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالرَّقِيقِ فَقَالَ : يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا
تَسْتَهْزِئْ بِي ، فَقُلْتُ : إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ ، فَأَخَذَهُ كُلَّهُ فَاسْتَأْجَرَهُ فَلَمْ
يَتْرَكْ مِنْهُ شَيْئًا ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهَكَ فَأَقَرِّجْ
عَنَّا مَا نَحْنُ فِيهِ ، فَأَنْفَرَجْتَ الصَّخْرَةَ فَخَرَجُوا يَمْشُونَ . رواه البخاري .

باب من استأجر أجيرا فترك أجره ..... رقم: ٢٢٧٢

गुजरत अण्डुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अण्डुमा
करमाते छैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये
छरशाह करमाते हुये सुना: तुमसे पहले किसी उम्मत के तीन शप्स
(एक साथ सफर पर) निकले (यलते यलते रात हो गई) रात गुजरने
के लिये वो एक गार (गुफा) में दाखिल हो गये. उसी दौरान पछाण से

अक यटान गिरी जिसने गार के मुंड को षंड कर दिया. (ये देम कर) उन्होंने कडा के एस यटान से नजात की यही सूरत है के सभके सभ अपने आमावे साविडा (नेक अमलों) के जरिये अल्लाह तआला से दुआ करें (युनांये उन्होंने अपने अपने अमल के वास्ते से दुआएं कीं). उनमें से अक ने कडा: या अल्लाह! (आप जानते हैं के) मेरे मां बाप बहुत बूण्डे थे. मैं अहलो अयाल (घर वालों) और गुलामों को उनसे पेहले दूध नहीं पिलाता था. अक दिन मैं अक बीज की तलाश में दूर निकल गया, जब वापस लौट कर आया तो वाकिदैन (मां बाप) सो चुके थे. (फिर भी) मैंने उनके लिये शाम का दूध दूडा (और उसे प्याले में लेकर उनकी बिदमत में लाजिर हुवा) तो देमा के वो (उस वक्त भी) सो रहे हैं. मैंने उनको जगाना पसंद नहीं किया और उनसे पेहले अहलो अयाल या गुलामों को दूध पिलाना भी गवारा न किया. मैं दूध का प्याला हाथ में लिये उनके सिरदाने जणा उनके जागने का इन्तिजार करता रहा यहाँ तक के सुण्ड हो गई और वो बेदार हुवे (जागे) (तो मैंने उन्हें दूध दिया) उस वक्त उन्होंने अपने शाम के डिस्से का दूध पिया. या अल्लाह! अगर मैंने ये काम सिर्फ आपकी भुशूदी के लिये किया था तो हम एस यटान की वजह से जिस मुसीबत में ईस गये हैं एससे हमें नजात अता करमा दें. एस दुआ के नतीजे में वो यटान थोणी सी सरक गई लेकिन बाहर निकलना मुमकिन न हुवा.

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ईरशाद करमाते हैं के दूसरे शप्स ने दुआ की: या अल्लाह! मेरी अक ययाजाद बहन थी जो मुझे सभसे जियादा मडबूब थी. मैंने (अक भरतबा) उससे अपनी नकसानी ज्वाडिश पूरी करने का ईरादा किया लेकिन वो आमादा (राजी) नहीं हुई, यहाँ तक के अक वक्त आया के कइतसाबी (दुकाण) ने उसे (मेरे पास) आने पर मजबूर कर दिया. मैंने उसे एस शर्त पर १२० दीनार दिये के वो तन्हाई में मुजसे मिले. वो आमादा हो गई, यहाँ तक के जब मैं उस पर काबू पा चुका (और करीब था के मैं अपनी नकसानी ज्वाडिश पूरी करूं) तो उसने कडा के मैं तुम्हारे लिये एस भात को हलाल नहीं समजती के तुम एस मडर को नाइक तोणो (ये सुन कर) मैं अपने बुरे ईरादे से बाज आ गया और मैं उससे दूर हो गया,

હાલાંકે મુઝે ઉસસે બહુત ઝિયાદા મુહબ્બત થી ઓર મૈને વો સોને કે દીનાર ભી છોળ દિયે જો ઉસે દિયે થે. યા અલ્લાહ! અગર મૈને યે કામ આપકી રજા કે લિયે કિયા થા તો હમારી ઈસ મુસીબત કો દૂર ફરમા દે. યુનાંચે વો ચટાન કુછ ઓર સરક ગઈ લેકિન (ફિર ભી) નિકલના મુમકિન નહુવા.

તીસરે ને દુઆ કી: યા અલ્લાહ! કુછ મઝદૂરોં કો મૈને મઝદૂરી પર રખ્યા થા, સબકો મૈને મઝદૂરી દે દી, સિર્ફ એક મઝદૂર અપની મઝદૂરી લિયે બગૈર ચલા ગયા થા. મૈને ઉસકી મઝદૂરી કી રકમ કો કારોબાર મેં લગા દિયા યહાં તક કે માલ મેં બહુત કુછ ઈજાફા હો (બખ્ષ) ગયા. કુછ અરસા (મુદત) બાદ વો એક દિન આયા ઓર કહા: અલ્લાહ કે બંદે! મુઝે મેરી મઝદૂરી દે, મૈને કહા: યે ઊંટ, ગાએ, બકરિયાં ઓર ગુલામ જો તુમ્હે નઝર આ રહે હેં યે તુમ્હારી મઝદૂરી હેં, યાની તુમ્હારી મઝદૂરી કો કારોબાર મેં લગાકર યે મુનાફેઅ હાસિલ હુવે હેં. ઉસને કહા: અલ્લાહ કે બંદે! મઝાક ન કર, મૈને કહા: મઝાક નહીં કર રહા (હકીકત બયાન કર રહા હું), યુનાંચે (મેરી વજાહત કે બાદ) વો સારા માલ લે ગયા, કુછ ન છોળા. યા અલ્લાહ! અગર મૈને યે કામ સિર્ફ આપકી રજા કી ખાતિર કિયા થા તો યે મુસીબત જિસમેં હમ ફંસે હુવે હેં દૂર ફરમા દે. યુનાંચે વો ચટાન બિલકુલ સરક ગઈ (ઓર ગાર (ગુફા) કા મુંહ ખુલ ગયા) ઓર સબ બાહર નિકલ આએ. (બુખારી)

-9-

عَنْ أَبِي كَبْشَةَ الْأَنْمَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: ثَلَاثٌ أَقْسَمُ عَلَيْهِنَّ وَأَحَدُنَّكُمْ حَدِيثًا فَاخْطُوهُ، قَالَ: مَا نَقُصَّ مَالٌ عَبْدٍ مِنْ صَدَقَةٍ، وَلَا ظَلِمَ عَبْدٌ مَظْلَمَةً صَبَرَ عَلَيْهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عِزًّا، وَلَا فَتَحَ عَبْدٌ بَابَ مَسْئَلَةٍ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ - أَوْ كَلِمَةٍ لَخْوَمًا - وَأَحَدُنَّكُمْ حَدِيثًا فَاخْطُوهُ، قَالَ: إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ: عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَ عِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي رَبَّهُ فِيهِ وَيَصِلُ بِهِ رَحْمَةً وَيَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَقًّا فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَازِلِ، وَ عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النَّيَّةِ، يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فُلَانٍ فَهُوَ يَبْذُرُهُ لَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَ عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ

مَا لَا رَزَقُهُ عَلِمًا فَهُوَ يَنْحِطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ
وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَقًّا فَهَذَا بِاتِّخَاذِ الْمَنَازِلِ،
وَعَبْدٌ لَمْ يَزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ
فِيهِ بِعَمَلِ فَلَانٍ فَهُوَ بَيْنِيهِ قَوْرُؤُهُمَا سَوَاءٌ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث
حسن صحيح، باب ما جاء مثل الدنيا مثل أربعة نفر، رقم: ۲۳۲۵

उत्तरत अबू कबशा अन्मारी रहियल्लाहु तआला अन्हु से
रिवायत है के उन्होंने नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये
ईरशाह फरमाते हुवे सुना: मैं कसम जाकर तीन चीजें बयान करता हूं
और उसके बाद एक बात जास तौर से तुम्हें बताऊंगा उसको अच्छी
तरह मलफूज रक्खना. (वो तीन बातें जिन पर मैं कसम जाता हूं उनमें से
पेहली ये है के) किसी बंदा का माल सदका करने से कम नहीं होता.
(दूसरी ये है के) जिस शप्स पर खुल्म किया जाये और वो उस पर सध्र
करे तो अल्लाह तआला उस सध्र की वजह से उसकी ईज्जत बण्डाते
हैं. (तीसरी ये है के) जो शप्स लोगों से मांगने का दरवाजा ખોलता है
अल्लाह तआला उस पर इक (गरीबी) का दरवाजा ખોल देते हैं. फिर
आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: एक बात तुम्हें
बताता हूं इससे याद रक्खो. दुनिया में चार किस्म के लोग होते हैं. एक
वो शप्स जिसको अल्लाह तआला ने माल और ईल्म अता फरमाया
हो, वो (अपने ईल्म की वजह से) अपने माल के बारे में अल्लाह
तआला से डरता है (के उसकी मरजी के खिलाफ़ ખर्च नहीं करता बल्के)
सिला रहमी (में ખर्च) करता है और ये भी जानता है के उस माल में
अल्लाह तआला का हुक है (ईसलिये माल नेक कामों में ખर्च करता है).
ये शप्स क्यामत में सभसे पेहलरीन दर्जों में होगा. दूसरा वो शप्स है
जिसको अल्लाह तआला ने ईल्म अता फरमाया और माल नहीं दिया,
वो सरखी निथ्यत रक्खता है और ये तमन्ना करता है के अगर मेरे पास
माल होता तो मैं भी हुवां की तरह से (नेक कामों में) ખर्च करता तो
(अल्लाह तआला) उसकी निथ्यत की वजह से (उसको भी वही सवाब
देते हैं जो पेहले शप्स का है) इस तरह ईन दोनों का सवाब बराबर हो
जाता है. तीसरा वो शप्स है जिसको अल्लाह तआला ने माल दिया

મગર ઈલ્મ અતા નહીં ક્રિયા, વો અપને માલ મેં ઈલ્મ ન હોને કી વજહ સે ગળબળ કરતા હૈ (બેજા (ગલત) ખર્ચ કરતા હૈ) ન ઉસ માલ મેં અલ્લાહ તઆલા કા ખૌફ કરતા હૈ ન સિલા રહમી (રિશ્તેદારોં સે અચ્છા સુલૂક) કરતા હૈ ઓર ન યે જાનતા હૈ કે અલ્લાહ તઆલા કા ઈસ માલ મેં હક હૈ, યે શખ્સ કયામત મેં બદતરીન દર્જા મેં હોગા. ચૌથા વો શખ્સ હૈ કે જિસકો અલ્લાહ તઆલા ને ન માલ દિયા ન ઈલ્મ અતા ક્રિયા, વો તમન્ના કરતા હૈ કે અગર મેરે પાસ માલ હોતા તો મૈં ભી ફુલાં યાની તીસરે આદમી કી તરહ (બેજા) ખર્ચ કરતા, તો-ઉસકો ઈસ નિચ્ચત કા ગુનાહ હોતા હૈ ઓર ઉસકા ઓર તીસરે આદમી કા ગુનાહ બરાબર હો જાતા હૈ. યાની અચ્છે યા બુરે અઝમ (પકડે ઈરાદે) પર ઉસી જૈસા સવાબ ઓર ગુનાહ હોતા હૈ જો અચ્છે યા બુરે અમલ પર હોતા હૈ. (તિરમિઝી)

1- عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنْ أَكْتُبَ إِلَيَّ كِتَابًا تُوصِنُنِي فِيهِ وَ لَا تُكْثِرُنِي عَلَيَّ، قَالَ: فَكَتَبَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا إِلَى مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَلَامٌ عَلَيْكَ أَمَا بَعْدُ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "مَنْ التَّمَسَّ رِضَا اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ مَوْنَةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَّ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ" وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ. رواه الترمذی . باب منه عاقبة من التمس رضا الناس . . . . . رقم : ٢٤١٤

મદીના મુનવ્વરા કે એક સાહબ ફરમાતે હૈં કે હઝરત મુઆવિયા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા કો ખત લિખા કે આપ મુઝકો કોઈ નસીહત લિખ કર બેજ દેં જો મુખ્તસર હો ઝિયાદા લખી ન હો. હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ને સલામ મસ્નૂન ઓર હમ્દો સલાત કે બાદ લિખ્યા: મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કી ખુશ્નૂદી કી તલાશ (હૂંને) ને લોગોં કી નારાઝગી સે બેફિક હોકર લગા રહા, અલ્લાહ તઆલા લોગોં કી નારાઝગી કે નુકસાન સે ઉસકી કિફાયત ફરમા દેંગે (કાફી હો જાએંગે). ઓર જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કી નારાઝગી સે

भेड़िक छोकर लोगों को भुश करने में लगा रहा, अल्लाह तआला उसे लोगों के हवाले कर देंगे. "वस्सलामु अलैक" (तुम पर अल्लाह तआला का सलाम हो). (तिरमिजी)

॥- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ. رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، بَابُ مَنْ غَرَا يَلْتَمِسُ الْآخِرَ وَالْأَوَّلَ، رَقْمٌ: ३१६२

उत्तरत अबू उमामा बाहिली रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला आमाव में से सिर्फ उसी अमल को कुबूल फरमाते हैं जो खालिस उन ही के लिये हो और उसमें सिर्फ अल्लाह तआला ही की भुश्नूदी मकसूद हो. (भुजारी)

॥- عَنْ سَعْدِ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعِيفَتِهَا يَدْعُوهُمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ. رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، بَابُ الْإِسْتِصَارِ بِالضَّعِيفِ. رَقْمٌ: ३१८०

उत्तरत सअद रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अल्लाह तआला इस उम्मत की मदद (इसकी काबिलियत और सलाखियत की बुनियाद पर नहीं फरमाते हैं बल्के) कमजोर और भस्ता-खाल (टूटे फूटे, गरीब) लोगों की दुआओं, नमाजों और उनके छप्पास की वजह से फरमाते हैं. (नसाई)

॥- عَنْ أَبِي الْقَزْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَتْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ وَهُوَ يَتَوَيَّأُ أَنْ يَقُومَ يَصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ فَعَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ حَتَّى أَصْبَحَ، كَيْبَ لَهُ مَا نَوَى وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ. رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، بَابُ مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ. رَقْمٌ: १७८८

उत्तरत अबू कददा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के

નખિયે કરીમ સદ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શમ્સ (સોને કે લિયે) અપને બિસ્તર પર આએ ઓર ઉસકી નિય્યત યે હો કે રાત કો ઉઠ કર તહજ્જુદ પઠૂંગા, ફિર નીંદ કા ઐસા ગલ્બા હો જાએ કે સુબહ હી આંખ ખુલે તો ઉસકે લિયે તહજ્જુદ કા સવાબ લિખ દિયા જાતા હૈ, ઓર ઉસકા સોના ઉસકે રબ કી તરફસે ઉસકે લિયે અતિયા (નેઅમત, તોહફા) હોતા હૈ. (નસાઈ)

١٣- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمَّهُ، فَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا كُتِبَ لَهُ، وَمَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ يَتَنَّهُ، جَمَعَ اللَّهُ لَهُ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَآتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ.

رواه ابن ماجه، باب الهم بالدين، رقم: ٤١، ٤٢

હઝરત ઐદ બિન સાબિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ ફરમાતે
 હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ
 ફરમાતે હુવે સુનાઃ જિસ શખ્સ કા મક્સદ દુનિયા બન જાએ અલ્લાહ
 તઆલા ઉસકે કામોં કો બિખેર દેતે હૈં યાની હર કામ મેં ઉસકો પરેશાન
 કર દેતે હૈં, ફક (કા ખૌફ) ઉસકી આંખોં કે સામને કર દેતે હૈં ઔર દુનિયા
 ઉસે ઉતની હી મિલતી હૈ જિતની ઉસકે લિયે પેહલે સે મુકદ્દર થી. ઔર
 જિસ શખ્સ કી નિયત આખિરત કી હો તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકે કામોં
 કો આસાન ફરમા દેતે હૈં, ઉસકે દિલ કો ગની ફરમા દેતે હૈં ઔર દુનિયા
 ઝલીલ હોકર ઉસકે પાસ આતી હૈ. (ઈબ્ને માજા)

١٥- عَنْ زَيْدِ بْنِ كَابَتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثٌ خِصَالٌ لَا يَفْعَلُ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَ مُنَاصَحَةُ الْإِثِمِ الْأَمْرِ، وَ لَزُومُ الْجَمَاعَةِ، فَإِنْ دَعَوْتَهُمْ تَحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ. (ومرضع)

(الحدیث) رواہ ابن حبان (واسنادہ صحیح) ۲۷۰/۱

હજરત ઝેદ બિન સાબિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્વલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ

ફરમાયા: ત્રીન આદતે એસી હેં કે ઉનકી વજહ સે મોમિન કા દિલ કીના, ખિયાનત (ઔર હર કિસ્મ કી બુરાઈ) સે પાક રેહતા હે. (૧) અલ્લાહ તઆલા કી ખુશનૂદી કે લિયે અમલ કરના (૨) હાકિમો (અફસરો, અમીર) કી ખૈર-ખવાહી (ભલાઈ) કરના (૩) મુસલમાનોં કી જમાઅત કે સાથ ચિમટે રેહના, કયુંકે જમાઅત કે સાથ રેહને વાલોં કો જમાઅત કે લોગોં કી દુઆએ હર તરફસે ઘેરે રેહતી હેં (જિનકી વજહ સે શૈતાન કે શર (બુરાઈ) સે હિકાજત રેહતી હે). (ઈબ્ને હિબ્બાન)

۱۶- عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: طُوبَى لِلْمُغْلَصِينَ، أُولَئِكَ مَصَابِيحُ الدُّجَى، تَتَجَلَّى عَنْهُمْ كُلُّ فِتْنَةٍ ظَلَمَاءَ. رواه البيهقي ۳۴۲/۵

હઝરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: ઈખ્લાસ વાલોં કે લિયે ખુશ-ખબરી હો કે વો અંધેરોં મેં ચરાગ હેં, ઉનકી વજહ સે સાબ્ત સે સાબ્ત કિતને દૂર હો જાતે હેં. (બેહકી)

۱۷- عَنْ أَبِي فِرَاسٍ رَجَمَهُ اللَّهُ وَجُلَّ مِنْ أَسْلَمَ قَالَ: نَادَى وَجُلَّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: الْإِخْلَاصُ. (وهو جزء من الحديث). رواه البيهقي ۳۴۲/۵

કબીલએ અસ્લમ કે હઝરત અબૂ ફિરાસ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હેં કે એક શખ્સ ને પુકાર કર પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! ઈમાન કયા હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈમાન ઈખ્લાસ (ખુલૂસ, દિલ કી સચ્ચાઈ) હે. (બેહકી)

۱۸- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: صِدْقَةُ السَّوْرِ تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ. (وهو طرف من الحديث) رواه الطبراني في الكبير واستاده حسن صحيح الزوائد ۲۹۳/۳

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નક્લ કરતે હેં: પોશીદા (છુપે)

તૌર પર સદકા કરના અલ્લાહ તઆલા કે ગુસ્સા કો ઠંડા કરતા હે.
(તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَرَأَيْتَ الرَّجُلَ يَفْعَلُ
الْعَمَلَ مِنَ الْخَيْرِ وَيَحْمَدُهُ النَّاسُ عَلَيْهِ؟ قَالَ: بَلْكَ عَاجِلٌ بُشْرَى
الْمُؤْمِنِ. رواه مسلم، باب إذا نسي على الصالح، ۰۰۰۰، رقم: ۱۷۲۱

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે દરયાફત ક્રિયા (પૂછા)
ગયા: એસે શખ્સ કે બારે મેં ફરમાઈયે કે જો નેક અમલ કરતા હે ઔર
ઉસકી વજહ સે લોગ ઉસકી તારીફ કરતે હે (કયા ઉસે નેક અમલ કરને
કા સવાબ મિલેગા, લોગોં કા ઉસકી તારીફ કરના રિયાકારી (દિખલાવે)
મેં તો દાખિલ નહીં હોગા?) આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઈરશાદ ફરમાયા: યે તો મોમિન કો જલ્દ મિલને વાલી બશારત (ખુશ-
ખબરી) હે. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કા મતલબ યે હે કે એક બશારત તો વો હે
જો આખિરત મેં મિલેગી ઔર એક બશારત યે હે જો દુનિયા મેં મિલ ગઈ
કે લોગોં ને ઉસકી તારીફ કી. યે ઈસ સૂરત મેં હે જબ ઉસકી નિચ્યત
અમલ સે મહઝ (સિફ) અલ્લાહ તઆલા કી ખુશનૂદી હી હો, તારીફ
કરાના મકસૂદ ન હો.

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ "وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ"
[المومنون: ۶۰] قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَهْمُ الَّذِينَ يُشْرَبُونَ الْخَمْرَ
وَيَسْرِقُونَ؟ قَالَ: لَا، يَا بِنْتُ الصَّدِيقِ! أُولَئِكَ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَ
يُصَلُّونَ وَيَتَصَدَّقُونَ وَهُمْ يَخَافُونَ أَنْ لَا يُقْبَلَ مِنْهُمْ "أُولَئِكَ الَّذِينَ
يَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ". رواه الترمذی، باب ومن سورة

المؤمنين رقم: ۳۱۷۵

ઉમ્મુલ-મોમિનીન હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા

અન્હા બયાન કરતી હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે આયત **وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ** કા મતલબ

દરયાફત કિયા જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ “और जो लोग
देते हैं जो कुछ भी देते हैं और उस पर भी उनके दिल उरते रेखते हैं”
હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ને અર્ઝ કિયા: કયા ઈસ
આયત મેં વો લોગ મુરાદ હૈં જો શરાબ પીતે હૈં ઔર ચોરી કરતે હૈં?
(યાની કયા ઉનકા ડરના ગુનાહોં કે ઈરતિકાબ (ગુનાહ કરને) કી વજહ
સે હૈં?) નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:
સિદીક કી બેટી! યે મુરાદ નહીં, બલ્કે આયતે કરીમા મેં ઉન લોગોં કા
ઝિક હૈ જો રોઝા રખને ઔર નમાઝ પઞહને વાલે ઔર સદકા વ ખૈરાત
કરને વાલે હૈં ઔર વો ઈસ બાત સે ડરતે હૈં કે (કિસી ખરાબી કી વજહ
સે) ઉનકે નેક આમાલ કુબૂલ ન હોં. યહી વો લોગ હૈં જો દૌળ દૌળ કર
ભલાઈયાં હાસિલ કર રહે હૈં ઔર યહી લોગ ઉન ભલાઈયોં કી તરફ
બજહ જાને વાલે હૈં. (તિરમિઝી)

-૨૧- عَنْ سَعِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنْ اللَّهُ
يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ، الْغَنِيَّ، الْخَفِيَّ. رواه مسلم، باب الدنيا سجن للمؤمن.

૪૬૩૪: رقم

હઝરત સઅદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ
તઆલા પરહેઝગાર, મખ્લૂક સે બેનિયાઝ (અલ્લાહ કી પૈદા કી હુઈ
ચીઝોં સે બેપરવા), ગુમનામ બંદે કો પસંદ ફરમાતે હૈં. (મુસલિમ)

-૨૨- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
لَوْ أَنَّ رَجُلًا عَمِلَ عَمَلًا فِي صَخْرٍ لَا بَابَ لَهَا وَلَا كُوَّةَ، خَرَجَ
عَمَلُهُ إِلَى النَّاسِ كَأَنَّمَا كَانَ. رواه البيهقي ૩૦૧/૫

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે
હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:

अगर कोई शप्स औसी यटान के अंदर बैठ कर जिसमें न कोई दरवाजा हो न कोई सूराम (छेद, छोल) हो, कोई भी अमल करे तो वो लोगों पर जाहिर होकर रहेगा याहे वो अमल अच्छा हो या बुरा. (बैडकी)

झाँदः जब दर किस्म का अमल भुद जाहिर होकर रहेगा तो फिर दीनी अमल में लगने वाले को रियाकारी की निव्यत करके अपना अमल बरबाद करने से क्या झाँदः? और किसी बुरे को अपनी बुराई के छुपाने से क्या झाँदः? दोनों की शुद्धरत होकर रहेगी. (तरजुमानुस्सुन्नड)

۲۳- عَنْ مَعْنٍ بْنِ يَزِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ أَبِي يَزِيدُ أَخْرَجَ

دَنَائِيرَ يَتَصَدَّقُ بِهَا، فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَبُحِثَتْ

فَأَخَذَتْهَا فَاتَّبَعَتْ بِهَا، فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا إِلَيَّكَ أَرَدْتُ، فَخَاصَمْتُهُ إِلَى

رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: لَكَ مَا نَوَيْتُ، يَا يَزِيدُ! وَلَكَ مَا أَخَذْتُ، يَا

مَعْنٍ! . رواه البخاري، باب إذا تصدق على ابنه هو لا يشعر، رقم: ۱۴۲۲

उद्धरत मअन बिन यजीद रदियल्लाहु तआला अन्हुमा इरमाते हैं के मेरे वालिद (बाप) उद्धरत यजीद रदियल्लाहु अन्हु ने कुछ दीनार सदका की निव्यत से निकाले और उन्हें मस्जिद में अक आदमी के पास रम आये (ताके वो आदमी किसी उद्धरतमंद को दे दे) मैं मस्जिद में आया (और मैं उद्धरतमंद था इसलिये) मैंने उस आदमी से वो दीनार ले लिये और घर ले आया. वालिद साहब ने इरमाया: अल्लाह तआला की कसम! तुम्हें तो देने का मैंने इरादा नहीं किया था. मैं अपने वालिद को नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भिदमत में ले आया और ये मामला आपके सामने पेश कर दिया. आपने इरमाया: यजीद! जो तुमने (सदका की) निव्यत की थी उसका सवाब तुम्हें मिल गया और मअन! जो तुमने ले लिया वो तुम्हारा हो गया (तुम उसे अपने इस्तेमाल में ला सकते हो). (बुखारी)

۲۴- عَنْ صَارُؤُسٍ رَجِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَقِفُ

الْمَوَاقِفَ أُرِيدُ وَجْهَ اللَّهِ، وَ أَحِبُّ أَنْ يُرَى مَوْطِنِي، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا حَتَّى نَزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ تفسیر

અંબિકૃત ૧૧૬/૩

હજરત તાઉસ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે એક સહાબી ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં બાઝ ઔકાત કિસી નેક કામ કે લિયે ખળા હોતા હૂં ઔર મેરા ઈરાદા ઉસસે અલ્લાહ તઆલા હી કી રજા હોતી હૈ ઔર ઉસકે સાથ દિલ મૈં યે ખ્વાહિશ ભી હોતી હૈ કે લોગ મેરે અમલ કો દેખે. આપને યે સુન કર ખામોશી ઈખ્તિયાર ફરમાઈ યહાં તક કે યે આયત નાઝિલ હુઈ (ઉતરી):

فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا
(તરજુમા: જો શખ્સ અપને રબ સે મિલને કી આરઝૂ (તમન્ના) રખતા હો (ઔર ઉસકા મહબૂબ બનના ચાહતા હો) તો ઉસે ચાહિયે કે વો નેક કામ કરતા રહે ઔર અપને રબ કી ઈબાદત મૈં કિસી કો શરીક ન કરે). (તફસીરે ઈબ્ને કસીર)

ફાઈદા: ઈસ આયત મૈં જિસ શર્ક સે મના ક્રિયા ગયા હૈ વો રિયાકારી (દિખલાવા) હૈ. ઔર ઈસ બાત સે ભી મના ક્રિયા ગયા હૈ કે અમલ અગરચે અલ્લાહ તઆલા હી કે લિયે હો મગર ઉસકે સાથ અગર કોઈ નફસાની ગરજ ભી શામિલ હો તો યે ભી એક કિસ્મ કા શર્ક ખફી (છુપા હુવા શર્ક) હૈ જો ઈન્સાન કે અમલ કો ઝાએ (બરબાદ) કર દેતા હૈ. (તફસીરે ઈબ્ને કસીર)

અલ્લાહ તઆલા કે વાદોં પર યકીન કે સાથ ઔર અજર વ ઈન્આમ કે શૌક મેં અમલ કરના

૨૫- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
أَرْبَعُونَ خَصْلَةً أَغْلَاهُنَّ مَنِيحَةُ الْعَتَرِ، مَا مِنْ عَامِلٍ يَعْمَلُ بِخَصْلَةٍ مِنْهَا
رَجَاءَ ثَوَابِهَا وَتَضَلُّيقِ مَوْعِدِهَا إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.
باب فَضْلِ الْمَنِيحَةِ، رَقْمٌ: ٢٦٢١

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા
સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: ચાલીસ નેકિયાં હૈં જિનમેં અઅલા (ગિયે) દર્જા કી નેકી યે હૈ કે
(અપની) બકરી કિસી કો દે દે કે વો ઉસકે દૂધ સે ફાઈદા ઉઠા કર માલિક
કો વાપસ કરદે. ફિર જો શખ્સ ઉનમેં સે કિસી બાત પર ભી ઉસ અમલ કે
સવાબ કી ઉમ્મીદ મેં ઔર ઉસ પર જો અલ્લાહ તઆલા કા વાદા હૈ ઉસ
પર યકીન કે સાથ અમલ કરેગા અલ્લાહ તઆલા ઉસકી વજહ સે ઉસકો
જન્નત મેં દાખિલ કરેંગે. (બુખારી)

ફાઈદા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ચાલીસ
નેકિયોં કી વજાહત બજાહિર ઈસ વજહ સે નહીં ફરમાઈ કે આદમી હર
નેકી કો યે સમઝ કર કરને લગે કે શાયદ યે નેકી ભી ઈન ચાલીસ મેં
શામિલ હો જિનકી ફઝીલત હદીસ મેં ઝિક્ર કી ગઈ હૈ. (ફત્હુલબારી)

મકસૂદ યે હૈ કે ઈન્સાન હર અમલ કો ઈમાન ઔર એહતિસાબ
કી સિફત કે સાથ કરે યાની ઉસ અમલ પર અલ્લાહ તઆલા કે વાદોં પર
યકીન રખતે હુવે ઔર ઉસ અમલ પર બતાએ ગએ ફઝાઈલ કે ધ્યાન કે
સાથ કરે.

૨૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةَ
مُسْلِمٍ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا، وَيُفْرَغَ مِنْ

ذَلِيلًا فَإِنَّهُ يَرْجِعُ مِنَ الْآخِرِ بِقِيَرِ أَطِينٍ كُلِّ قِيَرٍ أَطٍ مِثْلُ أَحَدٍ، وَمَنْ صَلَّى
عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ قَبْلَ أَنْ تَذْلِفَ فَإِنَّهُ يَرْجِعُ بِقِيَرِ أَطٍ - رواه البعاري، باب اتباع

الحنائز من الإيمان، رقم: ૧૪૭

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે વાદોં પર યકીન કરતે હુવે ઔર ઉસકે અજર વ ઈઆમ કે શૌક મેં કિસી મુસલમાન કે જનાઝે કે સાથ જાએ ઔર ઉસ વક્ત તક જનાઝે કે સાથ રહે જબ તક કે ઉસકી નમાઝે જનાઝા પળ્હી જાએ ઔર ઉસકે દફન સે ફરાગત હો તો વો સવાબ કે દો કીરાત લેકર વાપસ હોગા. જિનમેં સે હર કીરાત ગોયા ઉહદ પહાળ કે બરાબર હોગા. ઔર જો શખ્સ સિફ નમાઝે જનાઝા પળ્હ કર વાપસ આ જાએ (દફન હોને તક સાથ ન રહે) તો વો સવાબ કા એક કીરાત લેકર વાપસ હોગા. (બુખારી)

ફાઈદા: કીરાત દિરહમ કા ૧૨ વાં હિસ્સા હોતા હે. ચૂંકે ઉસ ઝમાને મેં મઝહૂરોં કો ઉનકે કામ કી ઉજરત કીરાત કે હિસાબ સે દી જાતી થી ઈસલિયે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ભી ઈસ મૌકા પર કીરાત કા લફઝ ઈરશાદ ફરમાયા ઔર યે ભી વાઝેહ ફરમા દિયા કે ઈસકો દુનિયા કા કીરાત ન સમજા જાએ બલ્કે યે સવાબ આખિરત કે કીરાત કા હોગા જો દુનિયા કે કીરાત કે મુકાબ્લા મેં ઈતના બળા હોગા જિતના ઉહદ પહાળ ઉસકે મુકાબ્લા મેં બળા ઔર અઝીમુશ્શાન હે. (મઆરિફુલ-હદીસ)

۲۷- عَنْ أَبِي الْوَدَّاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ يَا عِيسَى ابْنِي بَارِعُتَ مِنْ بَعْدِكَ أُمَّةٌ إِنْ أَصَابَهُمْ مَا يَجِئُونَ خَمَلُوا
اللَّهُ وَإِنْ أَصَابَهُمْ مَا يَكْرَهُونَ اخْتَسَبُوا وَصَبَرُوا وَلَا جِلْمَ وَلَا عِلْمَ فَقَالَ: يَا
رَبِّ كَيْفَ مَكْرَهُوا عَلَيْهِمْ وَلَا جِلْمَ وَلَا عِلْمَ قَالَ: أُعْطِيَهُمْ مِنْ جِلْمِي وَعِلْمِي - رواه

الحاكم قال: علما حديث صحيح على شرط البعاري ولم يخرجاه ووقفه المنهي ૧/૩૬૮

હજરત અબૂ દરદા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ રિવાયત કરતે

हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद
 इरमाते हुवे सुना: अल्लाह तआला ने उजरत ईसा (अलैहिस्सलाम)
 से इरमाया: ईसा मैं तुम्हारे बाद ऐसी उम्मत (मेजने वाला हूँ, जब
 उन्हें कोई पसंदीदा चीज यानी नेअमत और राहत मिलेगी तो वो उस
 पर अल्लाह तआला का शुक्र करेंगे और जब उन्हें कोई नागवार चीज
 यानी मुसीबत और तकलीफ पहुंचेगी तो उसके बदलत करने पर जो
 अल्लाह तआला ने सवाब के वादे इरमाये हैं उनको उम्मीद रखेंगे
 और सध्र करेंगे, जबके उनमें न हिल्म यानी नर्मी और बदलत होगी न
 हिल्म होगा। उजरत ईसा अलैहिस्सलाम ने अल किया: अय मेरे रब!
 जब उनमें हिल्म और हिल्म नहीं होगा तो उनके लिये सध्र और सवाब
 की उम्मीद रखना कैसे मुमकिन होगा? अल्लाह तआला ने ईरशाद
 इरमाया: मैं उनको अपने हिल्म में से हिल्म और हिल्म में से हिल्म
 दूंगा. (मुस्तदरक हकिम)

٢٨- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ مُبَحَّاتَهُ: ابْنُ آدَمَ إِنْ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى، لَمْ أَرْضَ لَكَ ثَوَابًا دُونَ الْحَيَّةِ. رواه ابن ماجه، باب ما جاء في الصبر على المصيبة، رقم: ١٥٩٧

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હું કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક હઠીસે કુદસી બયાન કરતે હુવે ઇરશાદ ફરમાયા: આદમ કે બેટે! અગર તૂ (કિસી ચીઝ કે ચલે જાને પર) પેહલી મરતબા મેં હી સબ્ર કરે ઔર ઉમ્મીદ રખે તો મેં તેરે લિયે જન્નત સે કમ બદલે પર રાઝી નહીં હુંગા. (ઇબ્ને માજા)

٢٩- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا اتَّفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَخْتَسِمَهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ. رواه البخاري، باب ما جاء من الأعمال بالنية والمحبة، رقم: ٥٥

હઝરત અબૂ મસ્હિદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ આદમી અપને ઘર વાલોં પર સવાબ કી નિયત સે ખર્ચ કરતા હૈ તો

(उस भयंकर करने से) उसको सदा का सवाब मिलता है. (बुखारी)

۳۰- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّكَ لَن تَنْفِقَ نَفَقَةً تَبْغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ عَلَيْهَا حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي قَمِيهِ أَفْرَاتَكَ. رواه البخاري، باب ما جاء من الأعمال بالنية والحسنة، رقم: ۶.

उत्तरत सअद बिन अबी वक्कास रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: तुम जो कुछ अल्लाह तआला को राजी करने के लिये भयंकर करते हो तुम्हें उसका सवाब जरूर दिया जायेगा यहाँ तक के जो लुकमा तुम अपनी बीवी के मुँह में डालते हो (उस पर भी तुम्हें सवाब मिलेगा). (बुखारी)

۳۱- عَنْ أُسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ إِذْ جَاءَهُ رَسُولُ إِخْلَافِي بِنَاتِيهِ وَعِنْدَهُ سَعْدُ بْنُ كَعْبٍ وَمُعَاذُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ ابْنَهَا يَجُودُ بِنَفْسِهِ فَبَعَثَ إِلَيْهَا: إِلَيْهِ مَا أَخَذَ، وَلِلَّهِ مَا أُعْطِيَ، كُلُّ يَاجِلٍ، فَاتَّصِرَ وَلِتُخْتَسِبَ. رواه البخاري، باب وكان امر الله قدرا مقنونا، رقم: ۶۶۰۲.

उत्तरत उसामा रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैं और सअद, उबय्य बिन कअब और मुआज रदियल्लाहु तआला अन्हुम रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भिदमत में छाजिर थे के आपकी साहबजादियों (बेटियों) में से किसी एक का कासिद ये पैगाम लेकर आया के उनका बय्या नजअ (दम टूटने) की हालत में है. ईस पर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने (साहबजादी को) केहला भेजा: अल्लाह तआला ही के लिये है जो उन्होंने ले लिये और अल्लाह तआला ही का है जो उन्होंने अंता फरमाया और अल्लाह तआला के हाँ उर थीज का वक्त मुकर्रर है, ईसलिये वो सन्न करे और (ईस सदमा और ईस सन्न पर जो अल्लाह तआला के वादे हैं उनकी) उम्मीद रखें. (बुखारी)

۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِيَسْوَغَ مِنَ الْإِنْتِصَارِ:

لَا يَمُوتُ إِلَّا خَدَاكُنْ ثَلَاثَةً مِنَ الْوَلَدِ فَتَحْسِبُهُ، إِلَّا دَخَلَتِ الْجَنَّةَ، فَقَالَتْ
امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ: أَوْ اثْنَانِ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: أَوْ اثْنَانِ. رواه مسلم، باب فضل من

یموت لولد فی حبس، رقم: ۶۶۹۸

حضرت ابو ہریرہؓ رضی اللہ عنہما فرماتے ہیں کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جو شخص اپنے والدین میں سے کسی ایک کی خدمت میں حاضر ہو جائے اور وہ اس پر اطمینان رکھتا ہو تو اس کی عمر پانچ سو سال کی ہوگی۔ اگر وہ اپنے والدین میں سے کسی ایک کی خدمت میں حاضر ہو جائے اور وہ اس پر اطمینان رکھتا ہو تو اس کی عمر پانچ سو سال کی ہوگی۔ اگر وہ اپنے والدین میں سے کسی ایک کی خدمت میں حاضر ہو جائے اور وہ اس پر اطمینان رکھتا ہو تو اس کی عمر پانچ سو سال کی ہوگی۔

۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ: إِنْ اللَّهُ لَا يَرْضَى لِعَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ، إِذَا ذَهَبَ بِصَفِيٍّ مِنْ أَهْلِ
الْأَرْضِ قَصِيرًا وَاحْتَسَبَ وَقَالَ مَا أَمْرِي بِغَوَابِ دُونَ الْجَنَّةِ. رواه

النسائي، باب ثواب من صبر واحتسب، رقم: ۱۸۷۲

حضرت ابو ہریرہؓ رضی اللہ عنہما فرماتے ہیں کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: جو شخص اپنے والدین میں سے کسی ایک کی خدمت میں حاضر ہو جائے اور وہ اس پر اطمینان رکھتا ہو تو اس کی عمر پانچ سو سال کی ہوگی۔ اگر وہ اپنے والدین میں سے کسی ایک کی خدمت میں حاضر ہو جائے اور وہ اس پر اطمینان رکھتا ہو تو اس کی عمر پانچ سو سال کی ہوگی۔ اگر وہ اپنے والدین میں سے کسی ایک کی خدمت میں حاضر ہو جائے اور وہ اس پر اطمینان رکھتا ہو تو اس کی عمر پانچ سو سال کی ہوگی۔

۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
أَخْبِرْنِي عَنِ الْجَهَادِ وَالْفَزْوِ، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ! بَيْنَ عَمْرٍو! إِنْ قَاتَلْتَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا بَعَثَكَ اللَّهُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا، وَإِنْ قَاتَلْتَ مُرَائِيًا
مُكَافِرًا بَعَثَكَ اللَّهُ مُرَائِيًا مُكَافِرًا، يَا عَبْدَ اللَّهِ! بَيْنَ عَمْرٍو! عَلَى أَىِّ حَالٍ
قَاتَلْتَ أَوْ قُتِلْتَ بَعَثَكَ اللَّهُ عَلَى نِيَّتِكَ الْحَالِ. رواه أبو داود، باب من قاتل

لتكون كلمة الله هي العليا، رقم: ૨૦૧૧

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈને અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે જિહાદ ઔર ગઝવા કે બારે મેં બતલાઈયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર! અગર તુમ ઈસ તરહ લખો કે સખ્ર કરને વાલે ઔર સવાબ કી ઉમ્મીદ રખને વાલે હો તો અલ્લાહ તઆલા તુમ્હેં કયામત કે દિન સખ્ર કરને વાલા ઔર સવાબ કી ઉમ્મીદ રખને વાલા શુમાર કરકે (ગિન કર) ઉઠાએંગે. ઔર અગર તુમ દિખલાવે ઔર માલે-ગનીમત જિયાદા સે જિયાદા લેને કે લિયે લખોગે તો અલ્લાહ તઆલા તુમ્હેં કયામત કે દિન દિખલાવા કરને વાલા, માલે ગનીમત જિયાદા સે જિયાદા લેને કે લિયે લખને વાલા શુમાર કરકે ઉઠાએંગે (યાની મૈદાને હશર મેં યે એલાન ક્રિયા જાએગા કે યે શખ્સ દિખલાવે ઔર જિયાદા માલ હાસિલ કરને કે લિયે લખા થા). અબ્દુલ્લાહ! જિસ હાલ (ઔર નિયત) પર તુમ લખોગે યા મારે જાઓગે અલ્લાહ તઆલા ઉસી હાલ (ઔર નિયત) પર કયામત મેં તુમ્હેં ઉઠાએંગે. (અબૂ દાઉદ)

रियाकारी (दिभलावा)

आयाते कुआनिया

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُفَّاءً ۚ يُرَاءُونَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء: ११२]

अल्लाह तआला का ईरशाद है: और ये मुनाफिक जब नमाज के लिये भणे होते हैं तो सुस्त बन कर भणे होते हैं, लोगों को दिभाते हैं और अल्लाह तआला को बहुत कम याद करते हैं. (सूरअे निसा)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قَوْلِيلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۖ
الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ [الماعون: ३-४]

अल्लाह तआला का ईरशाद है: ऐसे नमाजियों के लिये भणी भराणी है जो अपनी नमाज से गाकिल हैं, जो ऐसे हैं के (जब नमाज पण्डते हैं तो) दिभलावा करते हैं. (सूरअे मागिन)

ईरईदा: नमाज से गाकिल होने में कजा करके पण्डना या भे-ध्यानी से पण्डना या कभी पण्डना कभी न पण्डना सब शामिल है. (कश्कुरहमान)

अडादीसे नभविया

۳۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: بِحَسْبِ
أَمْرِي مِنَ الشَّرِّ أَنْ يُشَارَ إِلَيَّ بِأَلْصَابِعِ فِي دِينِي أَوْ دُنْيَايَ إِلَّا مِنْ عَصَمَةِ
اللَّهِ. رواه الترمذی، باب منه حديث أن لكل شيء عشرة، رقم: २६०३

उत्तरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ईरशाद नकल करताते हैं के ईन्सान के भुरा होने के लिये ईतना काड़ी है के दीन या दुनिया के बारे में

ઉસકી તરફ ઉંગલિયોં સે ઈશારા કિયા જાએ, મગર યે કે કિસી કો અલ્લાહ તઆલા હી મહફૂઝ રખ્ખે. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: ઉંગલિયોં સે ઈશારા કા મતલબ મશહૂર હોના હે. હદીસ મેં મુરાદ યે હે કે દીન કે મામલે મેં શુહરત કા હોના દુનિયા કે બારે મેં મશહૂર હોને સે ઝિયાદા ખતરનાક હે કયૂંકે શુહરત હાસિલ હોને કે બાદ અપની બખાઈ કે એહસાસ સે બચના હર એક કે બસ કા કામ નહીં. અલ્બત્તા અગર કિસી કી શુહરત ગૈર-ઈખ્તિયારી તોર પર અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે હો ઔર અલ્લાહ તઆલા ઉસે મહઝ (સિફ) અપને ફઝલ સે નફસ ઔર શૈતાન સે મહફૂઝ રખ્ખે તો ઐસે મુખ્લિસીન કે હક મેં શુહરત ખતરનાક નહીં હે. (મઝાહિરે હક)

۳۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ خَرَجَ يَوْمًا إِلَى مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَوَجَدَ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ قَاعِدًا عِنْدَ قَبْرِ النَّبِيِّ ﷺ يَتَكَبَّرُ، فَقَالَ: مَا يَتَكَبَّرُ؟ قَالَ: يَتَكَبَّرُ فِيءِ مَسْجِدِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنْ يَسِيرَ الرَّبَاءُ شِرْكًا، وَإِنْ مَنْ عَادَى لِلَّهِ وَلِيًّا، فَقَدْ بَارَزَ اللَّهَ بِالْمُحَارَبَةِ، إِنْ اللَّهَ يُجِبُّ الْأَبْرَارَ الْأَتْقِيَاءَ الْأَخْفِيَاءَ، الَّذِينَ إِذَا غَابُوا لَمْ يُفْقَئُوا، وَإِذَا حَضَرُوا لَمْ يَدْغُوا لَمْ يَعْرِفُوا، فَلَوْ بِهِمْ مَصَابِيحُ الْهَدَى، يَخْرُجُونَ مِنْ كُلِّ غَبْرَاءٍ مُظْلِمَةٍ. وَاهِ ابْنُ مَاجَه، بَابُ مَنْ تَرْجِي لَهُ السَّلَامَةُ مِنَ الْفِتَنِ،

رقم: ۳۶۸۹

હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે વો એક દિન મસ્જિદે નબવી તશરીફ લે ગએ તો દેખા હઝરત મુઆઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી કબ્રે મુબારક કે પાસ બેઠે રો રહે હૈં. હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને પૂછા: આપ કયૂં રો રહે હૈં? ઉન્હોંને કહા: મુઝે એક ખાત કી વજહ સે રોના આ રહા હે જો મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે સુની થી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા થા: થોળા સા દિખાવા ભી શિર્ક હે. ઔર જિસ શખ્સ ને અલ્લાહ તઆલા કે કિસી દોસ્ત સે દુશ્મની કી તો ઉસને

અલ્લાહ તઆલા કો જંગ કી દઅવત દી. ઔર બેશક અલ્લાહ તઆલા એસે લોગોં સે મુહબ્બત ફરમાતે હૈં જો નેક હોં, મુતકી હોં ઔર એસે છુપે હુવે હોં કે જબ મૌજૂદ ન હોં તો ઉનકો તલાશ ન કિયા જાએ (ઢૂંડા ન જાએ) ઔર અગર મૌજૂદ હોં તો ન ઉન્હેં બુલાયા જાએ ઔર ન ઉન્હેં પેહચાના જાએ, ઉનકે દિલ હિદાયત કે રૌશન ચરાગ હૈં, વો ફિતનોં કી કાલી આંધિયોં સે (દિલ કી રૌશની કી વજહ સે અપને દીન કો બચાતે હુવે) નિકલ જાતે હૈં. (ઇબ્ને માજા)

۳۷- عَنْ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا ذَنْبَانِ جَانِعَانِ أَرْسَلَا فِي غَمٍّ بِأَقْسَدَ لَهَا مِنْ حَرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدُنْيَاهُ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، بَابُ حَدِيثٍ: مَا ذَنْبَانِ جَانِعَانِ أَرْسَلَا فِي غَمٍّ ۱۰۰۰، رقم: ۲۳۷۶

હઝરત માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો દો ભૂકે ભેળિયે જિન્હેં બકરિયોં કે રેવળ મેં છોળ દિયા જાએ બકરિયોં કો ઈતના નુકસાન નહીં પહુંચાતે જિતના આદમી કે દીન કો, માલ કી હિસ (લાલચ) ઔર બળા બનને કી ચાહત નુકસાન પહુંચાતી હૈ. (તિરમિઝી)

۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ طَلَبَ الدُّنْيَا حَلَالًا مُفَاجِرًا مَكَاثِرًا أَمْرًا لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ، وَمَنْ طَلَبَ الدُّنْيَا حَلَالًا اسْتِغْفَافًا عَنِ الْمَسْأَلَةِ وَسَعْيًا عَلَى عِيَالِهِ وَتَعَطُّفًا عَلَى جَارِهِ لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَوَجْهُهُ كَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبٍ الْإِسْبَاهِ ۷/۲۹۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ દૂસરોં પર ફખ્ર કરને કે લિયે, માલદાર બનને કે લિયે, નામ વ નમૂદ (શુહરત) કે લિયે દુનિયા તલબ કરે (ચાહે) અગરચે હલાલ તરીકે સે હો, વો અલ્લાહ તઆલા કે સામને ઈસ હાલત મેં હાઝિર હોગા કે

અલ્લાહ તઆલા ઉસસે સખ્ત નારાજ હોંગે. ઓર જો શખ્સ દુનિયા હલાલ તરીકે સે ઈસલિયે હાસિલ કરે તાકે ઉસકો દૂસરો સે સવાલ ન કરના પળે ઓર અપને ઘર વાલો કે લિયે રોજી હાસિલ કર સકે ઓર અપને પળોસી કે સાથ ઓહસાન કર સકે તો વો કયામત કે દિન અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલેગા કે ઉસકા ચેહરા ચોધવી રાત કે ચાંદ કી તરહ ચમકતા હુવા હોગા. (બેહકી)

૩૯- عَنْ الْحَسَنِ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَخْطُبُ خُطْبَةً إِلَّا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ سَأَلَهُ عَنْهَا: مَا أَرَادَ بِهَا؟ قَالَ جَعْفَرُ: كَانَ مَالِكُ بْنُ دِينَارٍ إِذَا حَدَّثَ هَذَا الْحَدِيثَ يَبْكِي حَتَّى يَنْقَطِعَ نَمُّ يَقُولُ: يَخْسِبُونَ أَلَّ عَيْنِي تَقْرَأُ بِكَلَامِي عَلَيْكُمْ فَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ سَأَلَنِي عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا أَرَدْتُ بِهِ. رواه البيهقي ٢٨٧/٢

હજરત હસન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો બંદા બયાન કરતા હેં તો અલ્લાહ તઆલા ઝરૂર ઉસસે ઉસ બયાન કે બારે મેં પૂછેગે કે ઉસ બયાન કરને સે ઉસકા કયા મકસદ ઓર કયા નિચ્ચત થી? હજરત જઅફર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ને ફરમાયા કે હજરત માલિક બિન દીનાર રહમતુલ્લાહિ અલૈહ જબ ઈસ હદીસ કો બયાન ફરમાતે તો ઈસ કદર રોતે કે ઉનકી આવાજ બંદ હો જાતી, ફિર ફરમાતે: લોગ સમજતે હેં કે તુમહારે સામને બાત કરને સે મેરી આંખેં ઠંડી હોતી હેં યાની મેં બયાન કરને સે ખુશ હોતા હું, મુજે માલૂમ હે કે અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન યકીનન મુજસે પૂછેગે કે ઈસ બયાન કરને સે તેરા કયા મકસદ થા. (બેહકી)

૪૦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَسْخَطَ اللَّهَ فِي رِضَى النَّاسِ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَ أَسْخَطَ عَلَيْهِ مَنْ أَرْضَاهُ فِي سَخَطِهِ، وَ مَنْ أَرْضَى اللَّهَ فِي سَخَطِ النَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَ أَرْضَى عَنْهُ مَنْ أَسْخَطَهُ فِي رِضَاهُ حَتَّى يَرِيَنَهُ وَ يَرِيَنَ قَوْلَهُ

وَعَمَلُهُ فِي عَيْنِهِ. رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَرِجَالَهُ الصَّحِيحُ غَيْرُ بَحِيٍّ بْنِ سُلَيْمَانَ الْحَمْفِيِّ.

و قد وثقه النحوي في آخر ترجمة يحيى بن سليمان الحمفي، مجمع الزوائد ١٠/٣٨٦

دھرتت ہونے اہلہاس رتھیلللاہو تآللا اہلہما سے ریاات ہے کے رسولللاہ سللللاہو اہلہیہ و سلللم نے ہرشاہ فرمایا: جو شمس لوگوں کو ہوش کرنے کے لیے اہللاہ تآللا کو ناراہ کرتا ہے تو اہللاہ تآللا اس پر ناراہ ہوتے ہیں اور ان لوگوں کو ہی ناراہ کر دتے ہیں جیلہ اہللاہ تآللا کو ناراہ کر کے ہوش کیا تا. اور جو شمس اہللاہ تآللا کو ہوش کرنے کے لیے لوگوں کو ناراہ کرتا ہے تو اہللاہ تآللا اس سے ہوش ہو جاتے ہیں اور ان لوگوں کو ہی ہوش کر دتے ہیں جیلکو اہللاہ تآللا کو ہوش کرنے کے لیے ناراہ کیا تا، یلہاں تک کے ان ناراہ ہونے والے لوگوں کی نلااہ میں اس شمس کو اسٹا فرما دتے ہیں، اور اس شمس کے کول اور امال (کھنے اور کرنے) کو ان لوگوں کی نلااہ میں موللھن کر (سٹا) دتے ہیں. (تہرانہی، مہمہللاہ-للاہلہ)

٣١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ، رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ، فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَتَهُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: فَأَتَلْتُ مِنْكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتُ، وَلَكِنَّكَ أَتَلْتَ لِأَنَّ يُقَالَ جَرَىءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّىٰ أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَاعْلَمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأَتَىٰ بِهِ، فَعَرَّفَهُ نِعْمَتَهُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَاعْلَمْتُهُ وَقَرَأْتُ مِنَ الْقُرْآنِ، قَالَ: كَذَبْتُ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ يُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّىٰ أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَّفَهُ نِعْمَتَهُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتُ فِيهَا؟

قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يَتَّقَ فِيهَا إِلَّا اتَّقَيْتُ فِيهَا لَكَ،
قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ يُقَالُ هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ،
كُسِحَ عَلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ. رواه مسلم، باب من قاتل للمراءاة و

السمع المستحق النار، رقم: ૧૧૨૩

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે
મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે
હુવે સુના: કયામત કે દિન સબસે પેહલે જિનકે ખિલાફ ફૈસ્લા કિયા
જાએગા ઉનમે એક વો શખ્સ ભી હોગા જો શહીદ કિયા ગયા હોગા. યે
શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે સામને લાયા જાએગા, અલ્લાહ તઆલા
અપની ઉસ નેઅમત કા ઈજહાર ફરમાએંગે જો ઉસ પર કી ગઈ થી, વો
ઉસકા ઈકરાર કરેગા. ફિર અલ્લાહ તઆલા ફરમાએંગે: તૂને ઈસ
નેઅમત સે કયા કામ લિયા? વો અર્જ કરેગા: મૈને આપકી રજા કે લિયે
કિતાલ કિયા (લજા) યહાં તક કે શહીદ કર દિયા ગયા. અલ્લાહ તઆલા
ફરમાએંગે: જૂટ બોલતા હૈ, તૂને જિહાદ ઈસલિયે કિયા થા કે લોગ
બહાદુર કહેં, યુનાંયે કહા જા ચુકા. ફિર ઉસકો હુકમ સુના દિયા જાએગા
ઔર વો મુંહ કે બલ ઘસીટ કર જહન્નમ મેં ફેંક દિયા જાએગા. દૂસરા વો
શખ્સ હોગા જિસને ઈલ્મે-દીન સીખા ઔર દૂસરોં કો સિખાયા ઔર
કુર્આન શરીફ પખ્હા. ઉસકો અલ્લાહ તઆલા કે સામને લાયા જાએગા,
અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર અપની દી હુઈ નેઅમતોં કા ઈજહાર
ફરમાએંગે ઔર વો ઉસકા ઈકરાર કરેગા. ફિર અલ્લાહ તઆલા
ફરમાએંગે: તૂને ઈન નેઅમતોં સે કયા કામ લિયા? વો અર્જ કરેગા: મૈને
તેરી રજા કે લિયે ઈલ્મ સીખા ઔર દૂસરોં કો સિખાયા ઔર તેરી હી રજા
કે લિયે કુર્આન શરીફ પખ્હા. અલ્લાહ તઆલા ફરમાએંગે: જૂટ બોલતા
હૈ, તૂને ઈલ્મે દીન ઈસલિયે સીખા થા કે લોગ આલિમ કહેં ઔર કુર્આન
ઈસલિયે પખ્હા થા કે લોગ કારી કહેં, યુનાંયે કહા જા ચુકા. ફિર ઉસકો
હુકમ સુના દિયા જાએગા ઔર વો મુંહ કે બલ ઘસીટ કર જહન્નમ મેં ફેંક
દિયા જાએગા. તીસરા શખ્સ વો માલદાર હોગા જિસકો અલ્લાહ
તઆલા ને દુનિયા મેં ભરપૂર દૌલત દી હોગી ઔર હર કિસ્મ કા માલ
અતા ફરમાયા હોગા. ઉસકો અલ્લાહ તઆલા કે સામને લાયા જાએગા,

અલ્લાહ તઆલા ઉસકો અપની નેઅમતે બતલાએંગે ઓર વો ઉનકા ઇકરાર કરેગા. ફિર અલ્લાહ તઆલા ફરમાએંગે: તૂને ઇન નેઅમતોં સે કયા કામ લિયા? વો અર્જ કરેગા: જિન રાસ્તોં મેં ખર્ચ કરના તુજે પસંદ હે મેંને તેરા દિયા હુવા માલ ઉન સબ હી મેં તેરી રજા કે લિયે ખર્ચ કિયા થા. અલ્લાહ તઆલા ફરમાએંગે: જૂટ બોલતા હે, તૂને માલ ઇસલિયે ખર્ચ કિયા થા કે લોગ સખી કહે, યુનાંયે કહા જા ચુકા. ફિર ઉસકો હુકમ સુના દિયા જાએગા ઓર વો મુંહ કે બલ ઘસીટ કર જહન્નમ મેં ફેંક દિયા જાએગા. (મુસ્લિમ)

૩૨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا، مِمَّا يُتَغْنَى بِهِ وَجْهَ اللَّهِ، لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرْفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي رَيْحَهَا. رواه أبو داود، باب في طلب العلم لغير الله، رقم: ૩૧૧૬

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસને વો ઇલ્મ જો અલ્લાહ તઆલા કી રજા કે લિયે સીખના ચાહિયે થા દુનિયા કા માલ વ મતાઅ હાસિલ કરને કે લિયે સીખા વો કયામત કે દિન જન્મત કી ખુશખૂભી ન સૂંઘ સકેગા. (રવાહે અબૂ દાઉદ)

૩૩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رِجَالٌ يَخْتَلُونَ الدُّنْيَا بِالدِّينِ، يَلْسُونُ لِلنَّاسِ جُلُودَ الضَّانِ مِنَ اللَّيْنِ، أَلْسِنَتُهُمْ أَحْلَى مِنَ السُّكَّرِ، وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ اللَّثَابِ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَيْبَى يَفْتَرُونَ أَمْ عَلَى يَخْتَرُونَ؟ فَبَى حَلَفْتُ لَا تَعْنُنْ عَلَى أَوْلِيكَ مِنْهُمْ فَتَنَّهُ تَدْعُ الْحَلِيمَ مِنْهُمْ حَيْرَانًا.

رواه الترمذی، باب حديث عاتلى الدنيا بالدين و عقوبتهم، رقم: ૨૬૦૬ الجامع الصحيح وهو سنن الترمذی، دار الباز مكة المكرمة

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આખરી

जमाने में कुछ ऐसे लोग जाहिर होंगे जो दीन की आण में दुनिया का शिकार करेंगे, भेजियों की नर्म जाल का बिबास पेहनगे (ताके लोग उन्हें दुनिया से बे-रज्जत (बे-परवा) समझें) उनकी जमाने शकर से जियादा भीड़ी होंगी मगर उनके दिल भेजियों जैसे होंगे. (उनके बारे में) अल्लाह तआला का इरमान है: क्या ये लोग मेरे दील देने से धोका भा रहे हैं या मुजसे निडर होकर मेरे मुकाबले में दिलेर (बहादुर) बन रहे हैं? मुझे अपनी कसम है के मैं उन लोगों में उन ही में से ऐसा कितना भजा करूंगा जो उनके अकलमंद को भी डैरान (व परेशान) बनाकर छोड़ेगा यानी उन ही लोगों में से ऐसे लोगों को मुकरर कर दूंगा जो उनको तरह तरह के नुकसान में मुब्तिला करेंगे. (तिरमिजी)

۳۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ بْنِ أَبِي قُصَّالَةَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ مِنَ الصَّحَابَةِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِذَا جَمَعَ اللَّهُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ، نَادَى مُنَادٌ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ لِلَّهِ أَحَدًا، فَلْيُطْلَبْ ثَوَابُهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ آغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرِّكَ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ومن

سورة الكهف، رقم: ۳۱۵۱

उत्तरत अबू सईद बिन अबी क़ात्ता रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: जब अल्लाह तआला क्यामत के दिन जिसके आने में कोई शक नहीं है सब लोगों को जमा इरमायेंगे तो एक पुकारने वाला पुकारेगा: जिस शम्स ने अपने किसी ऐसे अमल में जो उसने अल्लाह तआला के लिये किया था किसी और को भी शरीक किया तो वो उसका सवाब उसी दूसरे से जाकर मांग ले कयुंके अल्लाह तआला शिरकत में सब शुरका से जियादा बेनियाज हैं. (तिरमिजी)

इईदा: "अल्लाह तआला शिरकत में सब शुरका से जियादा बेनियाज हैं" इसका मतलब ये है के जिस तरह और शुरका (शरीक होने वाले) अपने साथ किसी की शिरकत कुबूल कर लेते हैं अल्लाह तआला उस तह उरगिज किसी की शिरकत गवारा नहीं करते.

૩૬- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا لِيُغَيِّرَ اللَّهُ أَوْ أَرَادَ بِهِ غَيْرَ اللَّهِ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب في من يطلب بعلمه الدنيا، رقم: ૨૬૦૦

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને ઈલ્મ અલ્લાહ તઆલા કી રજા કે અલાવા કિસી ઔર મકસદ (મસ્લન ઈઝત, શુહરત, માલ વગૈરા હાસિલ કરને) કે લિયે સીખા તો વો અપના ઠિકાના જહન્નમ મેં બનાવે. (તિરમિઝી)

૩૭- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ حُبِّ الْحَزَنِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْ مَا حُبُّ الْحَزَنِ؟ قَالَ: وَإِذَا فِي جَهَنَّمَ يَتَعَوَّدُ مِنْهُ جَهَنَّمُ كُلُّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْ مَنْ يَدْخُلُهُ؟ قَالَ: الْقُرَاءُ الْمُرَاوُونَ بِأَعْمَالِهِمْ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في الرياء والسمعة، رقم: ૨૩૪૨

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ લોગ જુબ્બલ-હઝન સે પનાહ માંગા કરો. સહાબા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને પૂછા: જુબ્બલ-હઝન કયા થીજ હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જહન્નમ મેં એક વાદી હે કે ખુદ જહન્નમ રોજાના ૧૦૦ મરતબા ઉસસે પનાહ માંગતી હે. અર્ઝ કિયા ગયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઉસમે કૌન લોગ જાએંગે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો કુર્આન પઢને વાલે જો દિખલાવે કે લિયે આમાલ કરતે હે. (તિરમિઝી)

૩૮- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ آتَا مِنْ أَمْتِي سَيَقْفَهُونَ فِي الدِّينِ، وَيَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، وَيَقُولُونَ: نَأْتِي الْأَمْرَاءَ فَتُصِيبُ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَنَعْرَلَهُمْ بِدِينِنَا، وَلَا يَكُونُ ذَلِكَ، كَمَا

لَا يُجْتَنَى مِنَ الْقَتَادِ إِلَّا الشُّرُوكُ، كَذَلِكَ لَا يُجْتَنَى مِنْ قُرْبِهِمْ إِلَّا.

قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ: كَأَنَّهُ يَعْْنِي: الْخَطَايَا. رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ، وَرَوَاهُ

ثَعَالِبُ، وَالتِّرْمِذِيُّ ١٩٦/٣

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અન્કરીબ (જલ્દ હી) મેરી ઉમ્મત મેં કુછ લોગ એસે હોંગે જો દીન કી સમજ હાસિલ કરેંગે ઓર કુર્આન પઢેંગે (ફિર હુક્કામ (અફસરો) કે પાસ અપની જાતી ગરજ સે જાએંગે) ઓર કહેંગે: હમ ઉન હુક્કામ કે પાસ જાકર ઉનકી દુનિયા સે ફાઈદા તો ઉઠા લેતે હૈં (લેકિન) અપને દીન કી વજહ સે ઉનકે શર (બુરાઈ) સે મહફૂઝ રેહતે હૈં, હાલાંકે એસા કભી નહીં હો સકતા (કે ઉન હુક્કામ કે પાસ જાતી ગરજ (ખુદ કે મતલબ) કે લિયે જાએ ઓર ઉનસે મુતાસ્સિર ન હો) જિસ તરહ ખારદાર દરખ્ત (કાંટે વાલે જાળ) સે સિવાએ કાંટે કે ઓર કુછ નહીં મિલ સકતા ઈસી તરહ ઉન હુક્કામ કી નજદીકી સે સિવાએ ખુરાઈયોં કે ઓર કુછ નહીં મિલ સકતા. (ઈબ્ને માજા, તરગીબ)

۳۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَ نَحْنُ نَتَذَكَّرُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ، فَقَالَ: إِلَّا أَخْبِرْكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟ قَالَ، قُلْنَا: بَلَى، فَقَالَ: الشُّرُوكُ الْحَقِيقِيُّ: أَلَّا يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيَزِيَنُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ. رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ، بَابُ الرِّبَاءِ وَالسَّمَةِ، رَقْمٌ: ۱۲۰۴.

હઝરત અબૂ સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ (અપને હુજરા મુબારક સે) નિકલ કર હમારે પાસ તશરીફ લાએ, ઉસ વક્ત હમ લોગ આપસમેં મસીહ દજ્જાલ કા તઝકિરા કર રહે थे. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મેં તુમકો વો ચીઝ ન બતાગી જો મેરે નજદીક તુમ્હારે લિયે દજ્જાલ સે ભી જિવાદા ખતર નાક હે? હમને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! જરૂર ઈરશાદ ફરમાએ. આપ સલ્લલ્લાહુ

લોગોં કે લિયે બન જાતે હૈં જિનકો દિખવાને કે લિયે કિયે જાતે હૈં और उनका करने वाला बजाये सवाल के अजब का मुस्तहिक हो जाता है.

عَنْ شَدَادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ بَكَى فَقِيلَ لَهُ: مَا يَبْكُكَ؟
 قَالَ: شَيْئًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُهُ، فَدَكَّرْتُهُ، فَأَبْكَانِي،
 سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: اتَّخَوْفُ عَلَى أُمَّتِي الشَّرْكَ وَ
 الشَّهْوَةُ الْخَفِيَّةُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَشْرِكُ أُمَّتَكَ مِنْ بَعْدِكَ؟
 قَالَ: نَعَمْ، أَمَّا إِنَّهُمْ لَا يَعْبُدُونَ شَمْسًا وَلَا قَمَرًا، وَلَا حَجَرًا، وَلَا
 وَثَنًا، وَلَكِنْ يَرَاوُونَ بِأَعْمَالِهِمْ، وَالشَّهْوَةَ الْخَفِيَّةُ أَنْ يُضَيِّحَ
 أَحَدُهُمْ صَاحِبًا فَتَعْرِضَ لَهُ شَهْوَةٌ مِنْ شَهَوَاتِهِ فَيَتْرَكَ صَوْمَهُ. رَوَاهُ

١٢٤/٤ احمد

હઝરત શદ્દાદ બિન ઔસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે બારે મેં બયાન કિયા ગયા કે એક મરતબા વો રોને લગે. લોગોં ને ઉનસે રોને કી વજહ પૂછી તો ઉન્હોંને જવાબ દિયા કે મુઝે એક બાત યાદ આ ગઈ જો મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુની થી, ઉસ બાત ને મુઝે ટુલા દિયા. મૈંને આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના કે મુઝે અપની ઉમ્મત કે બારે મેં શિર્ક ઔર શહવતે ખફિયા કા ડર હૈ. હઝરત શદ્દાદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈંને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા આપકે બાદ આપકી ઉમ્મત શિર્ક મેં મુખ્તિલા હો જાએગી? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હાં (લેકિન) વો ન તો સૂરજ ઔર ચાંદ કી ઈબાદત કરેગી ઔર ન કિસી પથ્થર ઔર બુત કી, બલકે અપને આમાલ મેં રિયાકારી (દિખલાવા) કરેગી. શહવતે ખફિયા યે હૈં કે કોઈ શખ્સ તુમમેં સે સુબહ રોઝેદાર હો ફિર ઉસકે સામને કોઈ એસી ચીઝ આ જાએ જો ઉસકો પસંદ હો જિસકી વજહ સે વો અપના રોઝા તોળ ડાલે (ઔર ઈસ તરહ અપની ખ્વાહિશ પૂરી કરલે). (મુસનદે અહમદ)

٥٢- عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ
الْقَوَامُ إِخْوَانُ الْعَالِيَةِ أَعْدَاءُ السُّرِّيَّةِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْكَيْفَ

يَكُونُ ذَلِكَ؟ قَالَ: ذَلِكَ بِرَغْبَةٍ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ وَ رَهْبَةٍ بَعْضُهُمْ

إِلَى بَعْضٍ. رواه أحمد १३०/०

उत्तरत मुआज रहियल्लाहु अन्हुसे रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: आगिर जमाने में जैसे लोग होंगे जो आहिर में तो दोस्त होंगे मगर अंदरूनी तौर पर दुश्मन होंगे. अर्ज किया गया: या रसूलुल्लाह! ये किस वजह से होंगे? रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: अक दूसरे से गरज की वजह से आहिरी दोस्ती होगी और अंदरूनी दुश्मनी की वजह से वही अक दूसरे से भौंझलदा भी रहेंगे. (मुस्नदे अहमद)

शर्हदा: मतलब ये है के लोगों की दोस्ती और दुश्मनी की बुनियाद जाती अगरज (भुद के मतलब) पर होगी, अल्लाह तआला की भुश्नूदी हासिल करने के लिये नहीं होगी.

۵۳- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا الشِّرْكَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ، فَقَالَ لَهُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ: وَ كَيْفَ تَتَّقِيهِ، وَ هُوَ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرَكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ. رواه أحمد ६۰۳/۱

उत्तरत अबू मूसा अश्अरी रहियल्लाहु अन्हु फरमाते हैं के अक दिन रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने हमें बयान किया जिसमें ये ईरशाह फरमाया: लोगो! (रियाकारी) से बचते रहो के ये खूंटी के रेंगने की आवाज से भी जियादा पोशीदा (छुपा हुआ) होता है. अक शप्स के हिल में सवाल पैदा हुआ, उसने पूछा: या रसूलुल्लाह! हम इससे कैसे बचें जबके ये खूंटी के रेंगने से भी जियादा पोशीदा है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: ये पण्डा करो

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرَكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ

(तरजुमा: अय अल्लाह! हम आपसे पनाह मांगते हैं उस शिर्क से

जिसको हम जानते हैं और आपसे माझी मांगते हैं उस शिर्क से जिसको हम नहीं जानते). (मुस्नदे अहमद)

۵۴- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّمَا أَخَشَى عَلَيْكُمْ شَهَوَاتِ الْفَنَى فِي يُطَوِّنُكُمْ وَفُرُوجِكُمْ، وَمُضَلَّاتِ الْهَوَى. رواه أحمد والبخاري والطبراني في الثلاثة و رجاله رجال الصحيح لأن أبا الحكم البجلي الراوي عن أبي بركة بن أبي الطبراني، فقال: عن أبي الحكم، هو علي بن الحكم، وقد روى له البخاري، وأصحاب السنن، مجمع الزوائد ۱/ ۴۴۶

उजरत अबू बरजा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: मुझे तुम पर इस बात का अंदेशा (झिंक) है के तुम ऐसी गुमराह-कुन प्वालिशात में पण जाओ जिनका तअल्लुक तुम्हारे पेटों और शर्मगाछों से है (जैसे डराम भाना, बढकारी वगैरा) और ऐसी प्वालिशात में पण जाओ जो (तुम्हें राखे डक से उटा कर) गुमराही की तरफ ले जाओ. (मुस्नदे अहमद, अजजार, तबरानी, मजमउज-जवाँद)

۵۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ سَمِعَ النَّاسَ بِعَمَلِهِ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ مَا عَمِلَ، وَصَغْرَةً، وَحَقْرَةً. رواه الطبراني في الكبير وأحمد وأسانيد الطبراني في الكبير رجاله الصحيح، مجمع الزوائد ۱/ ۳۸۱

उजरत अब्दुल्लाह बिन अम्र रदियल्लाहु तआला अन्हुमा फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद फरमाते हुवे सुना: जो शप्स अपने अमल को लोगों के दरमियान मशहूर करेगा तो अल्लाह तआला उसके उस रिया वाले अमल को अपनी मप्लूक के कानों तक पहुँचा देंगे (के ये शप्स रियाकार है) और उसको लोगों की निगाह में छोटा और जलील कर देंगे. (तबरानी, मजमउज-जवाँद)

५१- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُومُ فِي الدُّنْيَا مَقَامَ مُنْعَةٍ وَرِيَاءٍ إِلَّا سَمِعَ اللَّهَ بِهِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه الطبرانی وإسناده حسن، مجمع الزوائد ۳۸۳/۱

उजरत मुआज बिन जबल रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने घरशाह करमाया: जो बंदा दुनिया में शुहरत और दिभलाने के लिये कोई नेक अमल करेगा अल्लाह तआला कयामत के दिन इस बात को तमाम मजलूक के सामने शुहरत देंगे (के इस शप्स ने नेक आमास लोगो को दिभलाने के लिये किये थे जिसकी वजह से उसकी रुस्वाँह होगी). (तबरांनी, मजमूअ-जवाँह)

५२- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُؤْتَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصُحُفٍ مُخْتَمَةٍ، فَيُنْصَبُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فَيَقُولُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَلْقُوا هَذِهِ وَاقْبَلُوا هَذِهِ، فَيَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ، مَا رَأَيْنَا إِلَّا خَيْرًا، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنْ هَذَا كَانَ لِقَابِ رَجُلٍ، وَإِنِّي لَا أَقْبَلُ الْيَوْمَ إِلَّا مَا بُشِقِيَ بِهِ وَجْهِي. وَفِي رِوَايَةٍ: فَيَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: وَعِزَّتِكَ، مَا كَتَبْنَا إِلَّا مَا عَمِلَ، قَالَ: صَدَقْتُمْ، إِنْ عَمَلَهُ كَانَ لِقَابِ رَجُلٍ وَجْهِي. رواه الطبرانی في الأوسط بإسنادين، ورجال أحدهما رجال الصحيح، ورواه الزوار، مجمع الزوائد ۱۳۵/۱

उजरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने घरशाह करमाया: कयामत के दिन मुहर-शुदा (मुहर, स्टेम्प लगे हुवे) आमासनामे लाओ जाओगे और वो अल्लाह तआला के सामने पेश किये जाओगे. अल्लाह तआला आज लोगो के नामओ आमास के बारे में करमाओगे: उनको कुभूल करवा. और आज लोगो के नामओ आमास के बारे में करमाओगे: उनको ईक दो. इरिश्ते अर्ज करेंगे: आपकी उजजत और जलाल की कसम! हमने उन आमासनामों में ललाई के अलावा

તો કુછ ઓર દેખા હી નહીં? અલ્લાહ તઆલા ફરમાયેંગે: વો આમાલ મેરે લિયે નહીં કિયે થે ઓર મેં આજ કે દિન ઉન હી આમાલ કો કુબૂલ કરૂંગા જો સિફ મેરી રજા કે લિયે કિયે ગએ થે.

એક રિવાયત મેં હે કે ફરિશ્તે અર્જ કરેંગે: આપકી ઇઝતત કી કસમ! હમને તો વહી લિખ્ખા જો ઉસને અમલ કિયા (ઓર વો સબ આમાલ નેક ઓર અચ્છે હી હે) અલ્લાહ તઆલા ફરમાયેંગે: ફરિશ્તો! તુમ સચ કેહતે હો (લેકિન) ઉસકે આમાલ મેરી રજા કે અલાવા કિસી ઓર ગરઝ કે લિયે થે. (તબરાની, બઝઝાર, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۵۸- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: وَ أَمَّا الْمُهْلِكَاتُ:

فَشَحْ مُطَاعٌ، وَ هَوًى مُتَّبَعٌ، وَ إِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ. (و هو طرف من

الحديث) رواه البرزواللفظه واليهي وغيرهما وهو مروى عن جماعة من الصحابة واسانيد وان كان لا يسلم شيء منها من مقال فهو بمجموعها حسن ان شاء الله تعالى،

الترغيب ۲/۱

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હલાક કરને વાલી ચીઝેં યે હે: વો બુખ્લ (કંજૂસી) જિસકી ઇતાઅત કી જાએ યાની બુખ્લ કિયા જાએ, વો ખ્વાલિશે નફસ જિસ પર ચલા જાએ, ઓર આદમી કી અપને આપકો બેહતર સમજના. (બઝઝાર, બેહકી, તરગીબ)

۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مِنْ أَسْوَأِ النَّاسِ

مَنْزِلَةً مَنْ أَذْهَبَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ. رواه البيهقي ۳/۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બદતરીન શખ્સ વો હે જો દૂસરે કી દુનિયા કે લિયે અપની આખિરત કો બરબાદ કરે યાની દૂસરે કો દુન્યવી ફાઈદા પહુંચાને કે લિયે અલ્લાહ તઆલા કો નારાઝ કરનેવાલા કામ કરકે અપની આખિરત કો બરબાદ કરે. (બેહકી)

۶۰- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنِّي

أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مُتَافِقٌ عَلَيْهِمُ اللِّسَانُ . رواه البيهقي

૪૮૬/૪

હજરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે ઈસ ઉમ્મત પર સબસે ઝિયાદા ડર ઉસ મુનાફિક કા હૈ જો ઝમાન કા આલિમ હો (ઈસ્મ કી ખાતે કરતા હો લેકિન ઈમાન સે ખાલી હો). (બૈહકી)

ફાઈદા: મુનાફિક સે મુરાદ રિયાકાર (દિખલાવા કરને વાલા) યા ફાસિક (ગુનેહગાર) હૈ. (મજાહિરે હક)

۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ الْخُرَاعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَامَ رِبَاءً وَ سَمْعَةً لَمْ يَزَلْ فِي مَقْتِ اللَّهِ حَتَّى يَجْلِسَ .

તفسير ابن کثير ۱/۳/۱۱۶

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન કેસ ખુરાઈ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ઈરશાદ નક્લ ફરમાતે હૈ: જો શખ્સ કિસી નેક કામ મેં દિખલાવે ઔર શુહરત કી નિચ્યત સે લગે તો જબ તક વો ઉસ નિચ્યત કો છોળ ન દે અલ્લાહ તઆલા કી નારાઝગી મેં રેહતા હૈ. (તફસીરે ઈબ્ને કસીર)

۶۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَبِسَ ثَوْبَ شُهْرَةٍ فِي الدُّنْيَا، أَلْبَسَهُ اللَّهُ ثَوْبَ مَذَلَّةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ الْهَبَ فِيهِ نَارًا . رواه ابن ماجه، باب من لبس شهرة من الثياب، رقم: ۳۶۰۷

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને દુનિયા મેં શુહરત કા લિબાસ પેહના, અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસકો ઝિલ્લત કા લિબાસ પેહના કર ઉમસેં આગ ભળકા દેંગે. (ઈબ્ને માજા)

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

દઅવત વ તબ્લીગ

અપને યકીન વ અમલ કો દુરુસ્ત કરને ઓર
સારે ઇન્સાનોં કો સહીહ યકીન વ અમલ પર
લાને કે લિયે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
વસલ્લમ વાલે તરીકએ મેહનત કો સારે આમલ
મે ઝિંદા કરને કી કોશિશ કરના.

દઅવત ઓર ઇસકે ફઝાઈલ

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿هُوَ اللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [يونس: ٢٥]

એક જગહ ઈરશાદ હે: ઓર અલ્લાહ તઆલા સલામતી કે ઘર
યાની જન્નત કી તરફ દઅવત દેતે હેં ઓર વો જિસે ચાહતે હેં સીધા
રાસ્તા દિખાતે હેં. (સૂરએ યૂનુસ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَيْلٍ ضَلُّوا مُبِينٍ﴾ [الحجعة: ٢]

એક જગહ ઈરશાદ હે: અલ્લાહ વો હેં જિન્હોને અન-પગહ

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَدَعُوا لِي الدِّينَ يَتَخَرَّى تَتَفَعُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النور: ૫૦]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ઔર સમજાતે રહિયે કયુંકે સમજાના ઈમાન વાલોં કો નફા દેતા હૈ. (સૂરએ નારિયાત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ وَرَبُّكَ فَكَبِيرٌ﴾ [المذثر: ૧-૩]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: અય કપળા ઓળહને વાલે! અપની જગહ સે ઉઠિયે ઔર ડરાઈયે ઔર અપને રબ કી બળાઈયાં બયાન કીજિયે. (સૂરએ મુદસ્સિર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [النور: ૩૮]

રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હૈ: શાયદ આપ ઉનકે ઈમાન ન લાને પર ગમ ખાતે ખાતે અપની જાન દે દેંગે. (સૂરએ શુઅરા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ

حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ૧૨૮]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: બિલા શુબહ (બેશક) તુમહારે પાસ એક એસે રસૂલ તશરીફ લાએ હૈં જો તુમ હી મેં સે હૈં, તુમકો કિસી કિસ્મ કી તકલીફ કા પહુંચના ઉન પર બહુત ગિરાં (ભારી) ગુઝરતા હૈ, વો તુમહારી ભલાઈ કે ઈન્તિહાઈ ખ્વાહિશમંદ હૈં (ઉનકી યે હાલત તો સબકે સાથ હૈ) બિલ્મુસૂસ મુસલમાનોં પર બળે શકીક ઔર નિહાયત મહેરબાન હૈં. (સૂરએ તૌબહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَلَا تَلْعَبْ تَقَسَّكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ﴾ [فاطر: ૮]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ઉનકે ઈમાન ન લાને પર પછતા પછતા કર કહીં આપકી જાન ન જાતી રહે. (સૂરએ ફાતિર)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴾ يَفْضِلْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ﴿ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ﴾ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا ﴿ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ﴾ اسْتِكْبَارًا ﴿ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿ لَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴾ ﴿ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيُبْنِ وَيَجْعَلَ لَكُمْ حَنْبٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴾ ﴿ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴾ ﴿ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴾ ﴿ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ مِرْآجًا ﴾ ﴿ وَاللَّهُ آتِيكُمْ مِنْ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴾ ﴿ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴾ ﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴾ ﴿ تَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴾ ﴿ [نوح: ١-٢٠]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: બેશક હમને નૂહ (અલેહિસ્સલામ) કો ઉનકી કૌમ કે પાસ યે હુકમ દેકર ભેજા થા કે અપની કૌમ કો ડરાઈયે ઈસસે પેહલે કે ઉન પર દર્દનાક અજાબ આએ. યુનાંયે ઉન્હોંને અપની કૌમ સે ફરમાયા કે અય મેરી કૌમ! મેં તુમ્હેં સાફ તૌર પર નસીહત કરતા હૂં કે અલ્લાહ તઆલા કી ઈબાદત કરો ઔર ઉનસે ડરતે રહો ઔર મેરા કેહના માનો (એસા કરને પર) અલ્લાહ તઆલા તુમ્હારે યુનાહ બખ્શ દેંગે ઔર મૌત કે મુકર્રર વકત તક અજાબ કો મુઅખ્ખર રખેંગે યાની દુનિયા મેં ભી અજાબ સે હિફાજત રહેગી ઔર આખિરત મેં અજાબ કા ન હોના તો ખહિર હૈ. જબ અલ્લાહ તઆલા કા મુકર્રર ક્રિયા હુવા વકત આ જાતા હૈ તો ફિર ઉસકી પીછે નહીં હટાયા જા સકતા યાની ઈમાન ઔર તકવા કી બરકત સે અજાબ સે તો હિફાજત હો જાએગી મગર મૌત બહરહાલ આકર રહેગી કાશ તુમ યે બાત સમજતે (જબ એક લખ્ખી મુદત તક ઈન બાતોં કા

અસર કૌમ પર ન હુવા તો) નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને દુઆ કી: મેરે રબ
 મੈં અપની કૌમ કો રાત દિન દઅવત દેતા રહા. મગર વો મેરે બુલાને પર
 દીન સે ઔર ભી ઝિયાદા ભાગને લગે. જબ ભી મੈં ઉનકો ઇમાન કી
 દઅવત દેતા તાકે ઉનકે ઇમાન કે સબબ આપ ઉનકો બખ્શ દેં તો વો
 લોગ કાનોં મેં અપની ઉંગલિયાં ઠોંસ લેતે ઔર કપળે અપને ઊપર લપેટ
 લેતે (તાકે વો મુઝકો ન દેખેં ઔર મੈં ઉનકો ન દેખું) ઔર (શરારત પર)
 અળ ગએ ઔર બેહદ તકબ્બુર (ધમંડ) કિયા. ફિર (ભી મੈં ઉનકો
 મુખ્તલિફ તરીકોં સે નસીહત કરતા રહા યુનાંચે) મૈંને ઉન્હેં બરમલા
 (ખુલ્લા ખુલ્લા) ભી બુલાયા, ફિર મૈંને ઉનકો એલાનિયા ભી સમજાયા
 ઔર પોશીદા (છુપે) તૌર પર ભી સમજાયા યાની જો તરીકા ભી ઉનકી
 હિદાયત કા હો સકતા થા ઉસકો છોળા નહીં. આમ મજમોં મેં મૈંને ઉનકો
 દઅવત દી, ફિર ખાસ તૌર પર ઉનકે ઘરોં પર જાકર ભી એલાનિયા
 ઔર ખોલ ખોલ કર બયાન કિયા ઔર ખામોશી કે સાંથ યુપકે યુપકે
 ઉનકો નફા નુકસાન સે આગાહ કિયા ઔર (ઈસી સમજાને કે સિલસિલે
 મેં) મૈંને ઉનસે કહા કે તુમ અપને રબ કે સામને ઈસ્તિગફાર કરો, બેશક
 વો બળે બખ્શને વાલે હેં. ઈસ ઈસ્તિગફાર પર અલ્લાહ તઆલા કરારત
 સે (બહુત ઝિયાદા) તુમ પર બારિશેં બરસાએંગે ઔર તુમ્હારે માલ
 ઔર ઔલાદ મેં બરકત દેંગે ઔર તુમ્હારે લિયે બહુત સે બાગ લગા દેંગે
 ઔર તુમ્હારે લિયે નહેરેં જારી કર દેંગે. તુમ્હેં કયા હો ગયા કે તુમ
 અલ્લાહ તઆલા કી અઝમત વ જલાલ કા ખયાલ નહીં રખતે, હાલાંકે
 ઉન્હોંને તુમ્હેં કઈ મરહલોં મેં બનાયા હે. કયા તુમકો માલૂમ નહીં કે
 અલ્લાહ તઆલા ને કિસ તરહ ઊપર તલે સાત આસમાન બનાએ હેં
 ઔર ઉન આસમાનોં મેં ચાંદ કો ચમકતા હુવા બનાયા ઔર સૂરજ કો
 ચરાગ (કી તરહ રૌશન) બના દિયા. ઔર અલ્લાહ તઆલા હી ને તુમ્હેં
 ઝમીન સે પૈદા કિયા ફિર તુમ્હેં (મરને કે બાદ) ઝમીન હી મેં લૌટા દેંગે
 ઔર (કયામત મેં) ઈસ ઝમીન સે તુમકો બાહર લે આએંગે. ઔર
 અલ્લાહ તઆલા હી ને ઝમીન કો તુમ્હારે લિયે ફર્શ બનાયા તાકે તુમ
 ઈસકે કુશાદા (ફેલે હુવે) રાસ્તોં મેં ચલો ફિરો યાની ઝમીન પર ચલને
 ફિરને મેં રાસ્તા કી કોઈ રુકાવટ નહીં. (સૂરએ નૂહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ☆ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا
تَسْمِعُونَ ☆ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ☆ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ
الَّذِي أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ☆ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿الشعراء: ٢٢-٢٨﴾

وَقَالَ تَعَالَى فِي مَوْضِعٍ آخَرَ: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُشْرِكُنِي﴾ قَالَ رَبُّنَا
الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ☆ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ☆
قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّي ۚ وَلَا يَنْسَى ☆ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا ۖ وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۚ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ

[૫૧: ૬૧-૬૭]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ફિરઓન ને કહા કે રબ્બુલ-
આલમીન કયા ચીજ હે. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે વો
આસમાનોં ઔર ઝમીન ઔર જો કુછ ઈનકે દરમિયાન હે સબકે રબ હે,
અગર તુમહેં યકીન આએ. ફિરઓન ને અપને ઈદ ગિદ (આસપાસ)
બેઠને વાલોં સે કહા કે કયા તુમ સુન રહે હો? (કેસી બેકાર બાતેં કર રહા
હે, લેકિન મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને અલ્લાહ તઆલા કી સિફત
(ખૂબિયોં) કા બયાન જારી રખ્ખા ઔર) ફરમાયા કે વહી તુમ્હારે રબ હે
ઔર વહી તુમ્હારે પિછલે બાપ દાદોં કે રબ હે. ફિરઓન અપને લોગોં સે
કેહને લગા યે તુમ્હારા રસૂલ જો તુમ્હારી તરફ ભેજા ગયા હે બિલા શુબહ
(બેશક) કોઈ દીવાના હે. મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે વહી
મશરિક વ મગરિબ (પૂરબ ઔર પશ્ચિમ) ઔર જો કુછ ઈન દોનોં કે
દરમિયાન (બીચ મેં) હે ઉન સબકે રબ હે, અગર તુમ કુછ સમજ રખતે
હો. (સૂરએ શુઅરા)

દૂસરે મકામ પર અલ્લાહ તઆલા ને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)
કી બાત કો ઈસ તરહ ઝિક ફરમાયા: ફિરઓન ને કહા મૂસા (યે બતાઓ
કે) તુમ દોનોં કા રબ કોન હે? મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ને જવાબ દિયા
હમ દોનોં કા (બન્કે સબકા) રબ વો હે જિસને હર ચીજ કો ઉસકે
મુનાસિબ સૂરત વ શકલ અતા ફરમાઈ (ફિર તમામ મખ્લૂકાત કો હર

કિસ્મ કે ફાઈદે હાસિલ કરને કી) સમજ અતા ફરમાઈ. (ફિરઓન ને મૂસા અલૈહિસ્સલામ કા મઅફૂલ (મુનાસિબ) જવાબ સુન કર બેહુદા (બેકાર) સવાલાત શુરૂ કર દિયે ઔર) કહા અચ્છા પિછલે લોગોં કે હાલાત બતલાઈયે. મૂસા અલૈહિસ્સલામને ફરમાયા: ઉન લોગોં કા ઈલ્મ મેરે રબ કે પાસ લૌહે મહકૂજ મેં હૈ. મેરે રબ (ઐસે જાનને વાલે હૈં કે) ન ગલ્તી કરતે હૈં ઔર ન ભૂલતે હૈં (ઉન લોગોં કે આમાલ કા સહીહ સહીહ ઈલ્મ મેરે રબ કો હાસિલ હૈ. ફિર હઝરત મૂસા અલૈહિસ્સલામ ને અલ્લાહ કી ઐસી આમ સિફાત બયાન ફરમાઈ જિસે હર આમી આદમી બી સમજ સકતા હૈ, યુનાંચે ફરમાયા) વો રબ ઐસે હૈં, જિન્હોંને તુમ્હારે લિયે ઝમીન કો ફર્શ બનાયા ઔર ઈસ ઝમીન મેં તુમ્હારે લિયે રાસ્તે બનાએ. ઔર આસમાન સે પાની બરસાયા. (સૂરએ તાહા)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ [البراهيم: ٥]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર હમને મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) કો યે હુકમ દેકર ભેજા કે અપની કૌમ કો (કુફ કી) તારીકિયોં (અંધેરિયોં) સે (ઈમાન કી) રૌશની કી તરફ લાઓ ઔર અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે મુસીબત ઔર રાહત (સુકૂન) કે જો વાકિઆત ઉનકો પેશ આતે રહે હૈં વો વાકિઆત ઉનકો યાદ દિલાઓ કયુંકે ઉન વાકિઆત મેં હર સબ્ર કરને વાલે, શુક્ર કરને વાલે કે લિયે બળી નિશાનિયાં હૈં. (સૂરએ ઈબ્રાહીમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا ۚ رَبِّنِي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ [الاعراف: ٦٨]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: (નૂહ અલૈહિસ્સલામ ને અપની કૌમ સે કહા કે) મેં તુમ્હેં અપને રબ કે પૈગામાત પહુંચાતા હું ઔર મેં તુમ્હારા સચ્ચા ખૈર-ખવાહ (મલા યાહનેવાલા) હું. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَقَالَ الْإِنْسِيُّ مَنْ يَقُومُ أَتَّبِعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۚ

يَقُومُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْأَخْرَءَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ☆ مَنْ
عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرَ وَأُنْشِيَ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا يَرْغِبُ فِي ثَوْبٍ مَّا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ☆ وَيَقُومُ
مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ☆ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ
وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ☆ لَا جَرَمَ
أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى
اللَّهِ ۖ إِنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ☆ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۖ
وَأَقُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ☆ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا
مَكُرُوا ۖ وَحَاقَ بِالْإِغْرَءِ سَوَاءُ الْعَذَابِ ﴿السُّورَةُ ٢٨-٤٥﴾

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: (ફિરઓન કી કોમ મેં સે) વો
આદમી જો (પૂસા અલૈહિસ્સલામ પર) ઈમાન લાયા થા (और उसने
अपना इमान छुपाया हुआ था) अपनी કોમ સે કહા: મેરે ભાઈયો! તુમ
મેરી પૈરવી કરો મેં તુમહે નેકી કા રાસ્તા બતાઉંગા. મેરે ભાઈયો! દુનિયા
કી ઝિંદગી મહજ ચંદ-રોજા (सिर्फ थोड़े दिनों की) હે ઓર ઠહરને કા
મકામ તો આખિરત હી હે. જો બુરે કામ કરેગા ઉસકો બદલા ભી વૈસા
કી મિલેગા ઓર જિસને નેક કામ કિયા ચાહે મદદ હો યા ઓરત બશર્ત યે
કે વો મોમિન હો તો ઐસે લોગ જન્નત મેં દાખિલ હોંગે જહાં ઉન્હે
બેહિસાબ રોઝી મિલેગી. મેરે ભાઈયો! આખિર કયા બાત હે કે મેં તુમકો
નજાત કી દાવત દેતા હૂં ઓર તુમ મુઝે દોઝખ (જહન્નમ) કી દાવત દેતે
હો. તુમ મુઝે ઈસ બાત કી તરફ દાવત દેતે હો કે મેં અલ્લાહ તઆલા કા
મુન્કિર (ન માનને વાલા) હો જાઉં ઓર ઉનકે સાથ ઉસે શરીક કરૂં જિસે
મેં જાનતા ભી નહીં ઓર મેં તુમહે ઝબરદસ્ત, ગુનાહ બખ્શને વાલે કી
તરફ બુલાતા હૂં. ઓર સચ્ચી બાત તો યે હે કે તુમ મુઝે જિસકી તરફ
બુલાતે હો વો ન દુનિયા મેં પુકારે જાને કે કાબિલ હે ન આખિરત મેં ઓર
ચકીનન હમ સબકો અલ્લાહ તઆલા કે પાસ વાપસ જાના હે ઓર
બેશક બંદગી કી હદ સે નિકલને વાલે હી દોઝખી હે. મેં તુમસે જો કુછ
કહ રહા હૂં તુમ મેરી ઈસ બાત કો આગે ચલ કર યાદ કરોગે ઓર મેં તો
અપના મામલા અલ્લાહ તઆલા કે સુપુર્દ (હવાલે) કરતા હૂં, બેશક

தமாம் ஸ்தலத் தயாலா கி நிஸாஹ் மீ லீ. (நதீஜா யே ஹுவா கே) அஸ்தலத் தயாலா நே ஓஸ மோமின கி ஓன லோகீ கி புரி யாலீ சே மஹ்ஜு ரஹ்மா ஓர புஹ் கிர்ஓனியீ பர ஸ்ததரீந அஜாஹ் நாஜில ஹுவா (ஓதரா). (சூரஅ மோமின)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَسْنَى إِلِمِ الصَّلَاةَ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَإِنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ [التقوى: ١٧]

(ஹஜரத் ஸுகமான் நே அபநே ஸ்தே கி நஸீஹத் கி ஜிஸகி அஸ்தலத் தயாலா நே ஜிக் கிரமாயா) மீரே ப்யாரே ஸ்தே நமாஜ் பஹ்லா கரே, அஹ்லே காமீ கி நஸீஹத் கியா கரே, புரே காமீ சே மநா கியா கரே ஓர ஜே முஸீஹத் தும பர அஹ்லே ஓஸகி ஸ்தாஹ்ஸித் கியா கரே, ஸ்லக் யே ஹிம்மத் கே காம லீ. (சூரஅ ஸுகமான்)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ يَعْطُونَ قَوْمًا أَلَّهِ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَسْقُونَ ☆ قُلْنَا نَسُوا آدَاءَ كُرُوايَةَ أَتَجْنِسُ الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِزَابِهِمْ يَنْفُسُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ [الاعراف: ١٦٤-١٦٦]

(பனி ஓஸ்தாஹ்ல கி ஹஹ் (சநீயர) கே ஹிந் மஹ்லி கே ஸிகார சே மநா கியா ஜயா தா, ஹ்ல லோகீ நே ஓஸ ஹ்ஜம் பர அமல கியா, ஹ்ல லோகீ நே நாஹ்ரமான் கி ஓர ஹ்ல லோகீ நே நாஹ்ரமான் கி நஸீஹத் கி. ஓஸ வாகிஹ் கி ஓந் அயாத் மீ பயான் கியா லே. அஸ்தலத் தயாலா கி ஓஸ்தாஹ் லே) ஓர வோ வக்த் கிஹ்லே ஜிக் லே ஜஹ் பனி ஓஸ்தாஹ்ல கி அக் ஜமாஹத் ஜே கே நாஹ்ரமான் கி நஹ்லீ கர்தி தி, (ஓர நஹ்லி நாஹ்ரமான் கி கரநே வாலீ கி ரொக்தி தி) ஓஸநே ஓந் லோகீ சே கஹ் ஜே நஸீஹத் கியா கர்தே தே கே தும அஸே லோகீ கி க்யுந் நஸீஹத் கர ரஹ் ஹி ஜிநகி அஸ்தலத் தயாலா ஹ்லக் (தயாஹ் வ ஹ்ரஹ்ல) கரநே வாலே லீ யா ஓநகி ஸஹ்ந் ஸஜா ஹேநே வாலே லீ. ஓஸ பர நஸீஹத் கரநே வாலீ நே ஜவாஹ் ஹிஹ் கே ஹ்ஜம் ஓஸஹ்லியே நஸீஹத் கர ரஹ் லீ தாகே துஹ்லாரே (ஓர அபநே) ரஹ் கே ஸாமநே அபநீ ஜிம்மேஹ்லாரி சே ஸுபுக்ஹ்லே ஹி ஸக் (யானி அஸ்தலத் தயாலா கே ஸாமநே யே

કેહ સકે કે અય અલ્લાહ હમને તો કહા થા મગર ઉન્હોને ન સુના, હમ માઝૂર હૈં) ઔર ઈસ ઉમ્મીદ પર ભી કે શાયદ યે બાઝ આ જાએ (ઔર હફતા કે દિન શિકાર કરના છોળ દે) ફિર જબ ઉન લોગોં ને ઈસ હુકમ કો છોળે રખ્યા જિસ હુકમ પર અમલ કરને કી ઉનકો નસીહત કી જાતી રહી તો હમને ઉન લોગોં કો તો બચા લિયા જો ઈસ બુરે કામ સે મના કિયા કરતે થે ઔર નાફરમાનોં કો નાફરમાની કી વજહ સે જો વો કિયા કરતે થે શદીદ અઝાબ મેં મુખ્તિલા કર દિયા. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنَّهُوْنَ عَنِ
الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ ۖ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا
أُتُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَنفُلَهَا مَصْلِحُونَ﴾ (مؤ: 117, 118)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: જો કોમેં તુમસે પેહલે હલાક હો ચુકી હૈં ઉનમેં ઐસે સમઝદાર લોગ કયૂં ન હુવે જો લોગોં કો મુલ્ક મેં ફસાદ ફેલાને સે મના કરતે અલબત્તા ચંદ આદમી ઐસે થે જો ફસાદ સે રોકતે થે જિન્હેં હમને અઝાબ સે બચા લિયા થા (યાની પિછલી ઉમ્મતોં કી હલાકત કે જો કિસ્સે મઝકૂર હુવે હૈં ઉસકી વજહ યે હુઈ કે ઉનમેં ઐસે સમઝદાર લોગ ન થે જો ઉનકો અમ્મ બિલ-મઅરૂફ (નેકી કા હુકમ) ઔર નહી અનિલ-મુન્કર કરતે (બુરે કામોં સે રોકતે), ચંદ લોગ યે કામ કરતે રહે તો વો અઝાબ સે બચા લિયે ગએ) ઔર જો નાફરમાન થે વો જિસ નાઝ વ નેઅમત મેં થે ઉસકે પીછે પળે રહે ઔર વો જરાઈમ કે આદી (જુર્મ કી આદત વાલે) હો ચુકે થે, ઔર આપકે રબ કી યે શાન નહીં હૈ કે વો ઉન બસ્તિયોં કો જિન્કે રેહને વાલે (અપની ઔર દૂસરોં કી) ઈસ્લાહ (સુધારને) મેં લગે હો, નાહક (બિલા વજહ) તબાહ વ બરબાદ કરદે. (સૂરએ હૂદ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۝ خَسِرَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ (العصر)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઝમાને કી કસમ! બેશક

ઈન્સાન બળે ખસારે (નુકસાન) મેં હૈ મગર વો લોગ જો ઈમાન લાએ
 ઔર નેક આમાલ કે પાબંદ રહે ઔર એક દૂસરે કો (હક) પર કાઈમ
 રેહને ઔર એક દૂસરે કો આમાલ કી પાબંદી કી તાકીદ કરતે રહે (યે
 લોગ અલ્બત્તા પૂરે પૂરે કામયાબ હૈ). (સૂરએ અરર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [ال عمران: 110]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: તુમ બેહતરીન ઉમ્મત હો જો
 લોગોં કે ફાઈદે કે લિયે ભેજી ગઈ હો. તુમ નેક કામ કરને કો કેહતે હો
 ઔર બુરે કામોં સે રોકતે હો ઔર અલ્લાહ તઆલા પર ઈમાન રખતે
 હો. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
 اتَّبَعَنِي﴾ [يوسف: 108]

રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હૈ: આપ ફરમા
 દીજિયે મેરા રાસ્તા તો યહી હૈ કે મેં પૂરી બસીરત (દિલ કે દેખને) કે સાથ
 અલ્લાહ તઆલા કી તરફ દાવત દેતા હૂં ઔર જો મેરી પૈરવી કરને વાલે
 હૈં વો ભી (અલ્લાહ તઆલા કી તરફ દાવત દેતે હૈં). (સૂરએ યૂસુફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
 [التوبة: 71]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર મુસલમાન મર્દ ઔર
 મુસલમાન ઔરતેં આપસમેં એક દૂસરે કે દીની મદદગાર હૈં જો નેક
 કામોં કા હુકમ દેતે હૈં ઔર બુરે કામોં સે મના કરતે હૈં ઔર નમાઝ કી
 પાબંદી કરતે હૈં ઔર ઝકાત અદા કરતે હૈં ઔર અલ્લાહ તઆલા ઔર
 ઉનકે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે હુકમ પર ચલતે હૈં. યહી
 લોગ હૈં જિન પર અલ્લાહ તઆલા ઝરૂર રહમ ફરમાએંગે. બેશક

અલ્લાહ તઆલા જબરદસ્ત છે, હિકમત વાલે છે. (સૂરએ તૌબહ)

وَقَالَ تَعَالَى ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ૨]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ છે: ઔર નેકી ઔર તકવા (પરહેઝગારી) કે કામોં મેં એક દૂસરે કી મદદ કિયા કરો. ઔર ગુનાહ ઔર જુલ્મ કે કામોં મેં એક દૂસરે કી મદદ નકિયા કરો. (સૂરએ માઈદા)

وَقَالَ تَعَالَى ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۚ وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا
الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا ذُو حُظٍّ عَظِيمٍ﴾ [حم السجدة: ૨૩-૨૫]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ છે: ઔર ઉસસે બેહતર કિસકી બાત હો સકતી છે જો (લોગોં કો) અલ્લાહ તઆલા કી તરફ બુલાએ ઔર ખુદ ભી નેક અમલ કરે ઔર (ફરમાં-બરદારી કે ઈજહાર કે લિયે) કહે કે મેં ફરમાંબરદારોં મેં સે હૂં. નેકી ઔર બુરાઈ બરાબર નહીં હોતી (બલકે હર એક કા અસર જુદા છે) તો આપ(ઔર આપકે માનને વાલે) બુરાઈ કા જવાબ ભલાઈ સે દેં (મસ્લન ગુસ્સા કે જવાબ મેં ખુદબારી (બદાઈશત કરને), સખ્તી કે જવાબ મેં નમીં) ચુનાંચે ઈસ બેહતરીન બરતાવ કા અસર યે હોગા કે જિસ શખ્સ કો આપસે દુશ્મની થી વો એક દમ એસા હો જાએગા જેસે કોઈ હમદર્દ દોસ્ત હોતા હે, ઔર યે બાત બદાઈશત કરને વાલોં હી કો નસીબ હોતી હે, ઔર યે બાત બખી કિસ્મત વાલે હી કો મિલતી હે (ઈસ આયત સે માલૂમ હુવા કે દાઈ ઈલલ્લાહ (અલ્લાહ કી તરફ બુલાને વાલોં) કો બહુત ઝિયાદા સખ્ર વ ઈસ્તિકલાલ ઔર ઉમ્દા અખ્લાક(બેહતરીન કિરદાર) કી ઝરૂરત હે). (સૂરએ હામીમ સજદા)

وَقَالَ تَعَالَى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَهْلِيكُمْ تَارًا وَقُدُّوا
لِلنَّاسِ وَالْحِجَارَةَ عَلَيْهَا ۚ مَلِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ [التحريم: ૬]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઈમાન વાલો! તુમ અપને આપકો ઔર અપને ઘર વાલો કો ઉસ આગ સે બચાઓ જિસકા ઈધન (જલને વાલી થીજ) આદમી ઔર પંથર હે. ઉસ આગ પર ઔસે સખ્ત દિલ ઔર ઝોર-આવર ફરિશ્તે મુકરર હે કે ઉનકો જો હુકમ ભી અલ્લાહ તઆલા દેતે હે વો ઉસકી નાફરમાની નહીં કરતે ઔર વો વહી કરતે હે જિસકા ઉનકો હુકમ દિયા જાતા હે. (સૂરએ તહરીમ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿الَّذِينَ إِذَا مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَخَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (الحج: ٤١)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: યે મુસલમાન લોગ ઔસે હે કે અગર હમ ઈનકો દુનિયા મેં હુકૂમત દે દે તબ ભી યે લોગ (ખુદ ભી) નમાઝ કી પાબંદી કરે ઔર ઝકાત દે ઔર (દૂસરો કો ભી) નેક કામ કરને કો કહે ઔર બુરે કામો સે મના કરે ઔર હર કામ કા અંજામ તો અલ્લાહ તઆલા હી કે ઈખ્તિયાર મેં હે. (સૂરએ હજ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا يَكُونُ الرُّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ (الحج: ٧٨)

એક જગહ ઈરશાદ હે: ઔર અલ્લાહ તઆલા કે દીન કે લિયે મેહનત કિયા કરો જેસા મેહનત કરને કા હક હે. ઉન્હોને તમામ દુનિયા મેં અપને પેગામ પહુંચાને કે લિયે તુમકો ચુન લિયા હે ઔર દીન મેં તુમ પર કિસી તરહ કી સખ્તી નહીં કી (લિહાઝા દીન કા કામ આસાન હે. ઔર જો ઈસ્લામ કે અહકામ (હુકમ) તુમકો દિયે ગએ હે વો દીને ઈબ્રાહમી કે મુતાબિક હે ઈસલિયે) તુમ અપને બાપ ઈબ્રાહીમ કે દીન પર કાઈમ રહો. અલ્લાહ તઆલા ને તુમહારા લકબ કુર્આન કે નાઝિલ હોને (ઉતરને) સે પેહલે ભી ઔર ઈસ કુર્આન મેં ભી મુસલમાન રખ્યા હે યાની ફરમાંબરદાર ઔર વફા-શિઆર. તુમકો હમને ઈસલિયે

મુન્તાખબ ક્રિયા (ચુના) હે તાકે મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ તુમ્હારે લિયે ગવાહ હોં ઔર તુમ દૂસરે લોગોં કે મુકાબ્લે મેં ગવાહ બનો. (સૂરએ હજ)

ફાઈદા: મતલબ યે હે કે કયામત કે દિન જબ દૂસરી ઉમ્મતે ઈન્કાર કરેંગી કે અંબિયા (નબિયોં) ને હમકો તબ્લીગ નહીં કી તો વો અંબિયા, ઉમ્મતે મુહમ્મદિયા કો બતૌરે ગવાહ પેશ કરેંગે, યે ઉમ્મત ગવાહી દેગી કે બેશક પૈગમ્બરોં ને દાવત વ તબ્લીગ કી, જબ સવાલ હોગા કે તુમકો કેસે માલૂમ હુવા? જવાબ દેંગે કે હમકો હમારે નબી ને બતાયા થા ઔર ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અપની ઉમ્મત કી ગવાહી કે મુઅતબર (ભરોસે વાલી) હોને કી તસ્દીક ફરમાએંગે (ગવાહી દેંગે).

બાઝ મુફ્તિસરીન ને આયત કા મફહૂમ (મતલબ) યે બયાન ક્રિયા હે કે અલ્લાહ તઆલા ને ફરમાયા: હમને તુમ્હેં ઈસલિયે ચુન લિયા હે તાકે રસૂલ તુમકો બતાએં ઔર સિખાએં ઔર તુમ દૂસરે લોગોં કો બતાઓ ઔર સિખાઓ. (કશ્ફુરહમાન)

અહાદીસે નબવિયા

۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَمِّهِ: قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. قَالَ: لَوْ لَا أَنْ تَعْرِفَنِي فَرِيضٌ يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلُهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَزَعُ لَا قُوَّةَ بِهَا عَيْنُكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: "إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ الْآيَةُ" رواه مسلم، باب الدليل على صحة

اسلام..... رقم: ۱۳۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપને ચચા (અબૂ તાલિબ) સે ઉનકી વફાત (મરને) કે વક્ત) ઈરશાદ ફરમાયા: "લા ઈલાહ-ઇલ્લલ્લાહ" કેહ લીજિયે તાકે મેં કયામત કે દિન આપકા ગવાહ બન જાઊં. અબૂ તાલિબ ને જવાબ દિયા: અગર કુરૈશ કે ઈસ તઅના કા ડર ન હોતા કે અબૂ તાલિબ ને સિફ મૌત કી ઘબરાહટ સે કલિમા પળ્હા હે તો મેં

कलिमा पण्ड कर आपकी आंभों को ठंडा कर देता. इस पर अल्लाह तआला ने ये आयत नाज़िल करमाई:

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

(तरजुमा: आप जिसको चाहें छिदायत नहीं दे सकते बल्के अल्लाह तआला जिसको चाहें छिदायत दे दें). (मुस्लिम)

۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُرِيدُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ لَهُ صَدِيقًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَقِيَهُ، فَقَالَ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقُذِّتَ مِنْ مَجَالِسِ قَوْمِكَ، وَاتَّهَمُوكَ بِالْعَيْبِ لِأَبَائِهَا وَأُمَّهَاتِهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ، أَذْغُوكَ إِلَى اللَّهِ فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ كَلَامِهِ أَسْلَمَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَانْطَلَقَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَا بَيْنَ الْأَخَشِيِّينَ أَحَدًا كَثُرَ سُورَ أَمْنَهُ بِإِسْلَامِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَمَضَى أَبُو بَكْرٍ فَرَّاحَ بُعْثَمَانَ بْنِ عَقَّانَ وَطَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدٍ وَالرَّيْبِ بْنَ الْعَوَّامِ وَسَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَاسْلَمُوا، ثُمَّ جَاءَ الْعَدُوُّ بُعْثَمَانَ بْنَ مَطْعُونٍ وَابْنَ عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ وَابْنَ سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الْأَسَدِ وَالْأَرْقَمَ بْنَ أَبِي الْأَرْقَمِ، فَاسْلَمُوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

عنهم البداية والنهاية ۲/ ۸۰

उजरत आर्धशा रहियल्लाहु तआला अन्हा इरमाती हैं के उजरत अबू बकर रहियल्लाहु तआला अन्हु जमानये ज़ाहिलियत में रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के दोस्त थे. ओक दिन रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की मुलाकात के ईरादे से घर से निकले. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से मुलाकात हुई तो अर्ज किया: अबुल-कासिम (ये रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की कुन्नियत (मानदान वालों की निस्बत से दिया गया नाम) है) आप अपनी कौम की मजलिसों में छिपाई नहीं देते और लोग आप पर ये ईल्जाम लगा रहे हैं के आप उनके बाप दादा में उयूब (अब, बुराईयां) निकालते हैं. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद

इरमाया: मैं अल्लाह तआला का रसूल हूँ तुमको अल्लाह तआला की तरफ बुलाता हूँ. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की बात भात्म होते ही उजरत अबू बकर रदियल्लाहु तआला अन्हु मुसलमान हो गये. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उजरत अबू बकर रदियल्लाहु तआला अन्हु के पास से वापस हुवे और आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उजरत अबू बकर के ईस्लाम लाने पर जितने भुश थे मक्का के द्रो पछाणों के दरमियान कोई शम्स किसी बात की वजह से उतना भुश न था. उजरत अबू बकर रदियल्लाहु तआला अन्हु वहां से उजरत उस्मान बिन अफ्फान, उजरत तल्हा बिन उबैदुल्लाह, उजरत जुबैर बिन अब्बास और उजरत सअद बिन अबी वक्कास रदियल्लाहु तआला अन्हुम के पास (दावत देने के लिये) तशरीफ ले गये, ये उजरात भी मुसलमान हो गये. दूसरे रोज उजरत अबू बकर रदियल्लाहु तआला अन्हु रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास उजरत उस्मान बिन मज्जिन, उजरत अबू उबैदा बिन जर्हाह, उजरत अब्दुर्रहमान बिन औफ, उजरत अबू सलमा बिन अब्दुल असद और उजरत अरकम बिन अबी अरकम रदियल्लाहु तआला अन्हुम को लेकर छाजिर हुवे और ये सब उजरात भी मुसलमान हो गये (दो दिन में उजरत अबू बकर रदियल्लाहु तआला अन्हु की दावत से उजरत ने ईस्लाम कुबूल किया). (अद्विबाया वन्निखाया)

۳- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ (فِي قِصَّةِ إِسْلَامِ أَبِي قُحَّافَةَ): فَلَمَّا دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (مَكَّةَ يَوْمَ الْفَتْحِ) وَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ أَتَى أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِأَبِيهِ يَقُودُهُ، فَلَمَّا رَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ: هَلَا تَرَكْتَ الشَّيْخَ لِي بَيْتِهِ حَتَّى أَكُونَ أَنَا أَجِبُهُ فِيهِ؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هُوَ أَحَقُّ أَنْ يَمْشِيَ إِلَيْكَ مِنْ أَنْ تَمْشِيَ إِلَيْهِ، قَالَ: فَأَجْلَسَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ، ثُمَّ مَسَحَ صَدْرَهُ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: أَسْلِمَ، فَأَسْلَمَ، وَ دَخَلَ بِهِ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ رَأَسَهُ كَأَنَّهَا نَعَامَةٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: غَيْرُوا هَذَا مِنْ شَعْرِهِ. رواه

હઝરત અસ્મા બિન્તે અબી બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં (ફત્હે મક્કા કે દિન) જબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મક્કા મૈં દાખિલ હુવે ઓર મસ્જિદે હરામ તશરીફ લે ગએ તો હઝરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ અપને વાલિદ (બાપ) અબૂ કુહાફા કા હાથ પકળ કર આપકી ખિદમત મૈં લાએ. જબ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉન્હે દેખા તો ઈરશાદ ફરમાયા: અબૂ બકર! ઈન બળે મિયાં કો ઘર મૈં કયૂં નહીં રેહને દિયા તાકે મૈં ખુદ ઈનકે પાસ ઘર આ જાતા? ઉન્હોંને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઈન પર ઝિયાદા હક બનતા હૈ કે યે આપકે પાસ ચલ કર આએ, બજાએ ઈસકે કે આપ ઈનકે પાસ તશરીફ લે જાએ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકો અપને સામને બિઠાયા ઓર ઉનકે સીના પર હાથ મુબારક ફેર કર ઈરશાદ ફરમાયા: આપ મુસલમાન હો જાએ. યુનાંચે હઝરત અબૂ કુહાફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ મુસલમાન હો ગએ. જબ હઝરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ અપને વાલિદ કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ લાએ તો ઉનકે સર કે બાલ, સગામા દરખ્ત કી તરહ સુફેદ થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈન બાલોં કી સુફેદી કો (મહેદી વગૈરા લગાકર) બદલ દો. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: સગામા એક દરખ્ત હૈ જો બર્ફ કે માનિંદ સુફેદ હોતા હૈ. (મજમૂએ બહારુલ-અન્વાર)

۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: "وَأَنْزِلْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ" أَتَى النَّبِيَّ ﷺ الصَّفَا لَصَبْعًا عَلَيْهِ، ثُمَّ نَادَى: يَا صَبَاحَاهُ، فَاجْتَمَعَ النَّاسُ إِلَيْهِ بَيْنَ رَجُلٍ يَجِيءُ إِلَيْهِ وَبَيْنَ رَجُلٍ يَبْعَثُ رَسُولَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، يَا بَنِي فِهْرٍ، يَا بَنِي كَعْبٍ، أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ حَيْلًا يَسْفَحُ هَذَا الْجَبَلَ تُرِيدُ أَنْ تُغَيِّرَ عَلَيْكُمْ صَدَقْتُمُونِي؟ قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابٍ شَدِيدٍ، فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ - لَعَنَهُ اللَّهُ - تَبَا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ! أَمَا دَعَوْتَنَا إِلَّا لِهَذَا؟ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: "تَبَّتْ يُدَىٰ أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ". (اخرجه الامام احمد، البداية

والله اعلم

હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં: જબ અલ્લાહ તઆલા ને **وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ** આયત નાઝિલ ફરમાઈ “और आप अपने करीबी रिश्तेदारों को डराईये” તો આપને સફા પહાળી પર ચળહ કર ઝોર સે પુકારા **يَا صَبَاحَہ** “યાની લોગો! સુબહ દુશ્મન હમલા કરને વાલા હૈ” ઈસલિયે યહાં જમા હો જાઓ. યુનાંચે સબ લોગ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ જમા હો ગએ. કોઈ ખુદ આયા, કિસી ને અપના કાસિદ ભેજ દિયા. ઉસકે બાદ આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બનૂ અબ્દુલ મુત્તલિબ બનૂ ફિહર, બનૂ કઅબા! ઝરા યે બતાઓ અગર મૈં તુમ્હે યે ખબર દૂં કે ઈસ પહાળ કે દામન મૈં ઘોળ-સવારોં કા એક લશ્કર (ફૌજ) હૈ જો તુમ પર હમલા કરના ચાહતા હૈ કયા તુમ મુઝે સચ્ચા માન લોગે? સબને કહા: જી હાં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં તુમ્હે એક સખ્ત અઝાબ આને સે પેહલે ઉસસે ડરાને વાલા હૂં. અબૂ લહબ મલંગીન બોલા (નઊઝુ બિલ્લાહ) તૂ હમેશા કે લિયે બરબાદ હો જાએ, હમેં મહઝ (સિફ) ઈસલિયે બુલાયા થા? ઈસ પર અલ્લાહ તઆલા ને “તબ્બત યદા અબી લ-હબિંવ તતબ્બ” સૂરત નાઝિલ ફરમાઈ જિસમેં ફરમાયા: અબૂ લહબ કે દોનોં હાથ ટૂટ જાએં ઔર વો બરબાદ હો જાએ. (મુસ્નદે અહમદ, અલ્લિબદાયા વન્નિહાયા)

۵- عَنْ مُنِيبٍ الْأَزْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَهُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا" فَمِنْهُمْ مَنْ تَقَلَّ فِي وَجْهِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَفَا عَلَيْهِ التُّرَابُ، وَمِنْهُمْ مَنْ سَبَّهُ حَتَّى انْتَصَفَ النَّهَارَ، فَأَقْبَلَتْ جَارِيَةٌ بِعُصٍّ مِنْ مَاءٍ، فَغَسَلَتْ وَجْهَهُ وَبَدَنَهُ، وَقَالَ: يَا بُنَيَّةُ! لَا تَخْشَى عَلَى أَبِيكَ غِيلَةً وَلَا ذُلَّةً، فَقُلْتُ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالُوا: وَزَيْبُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهِيَ جَارِيَةٌ وَضِيئَةٌ. رواه الطبراني رحمه

منيب بن مذكرو لم اعرفه، وبقيت حاله نقاشه. مجمع الزوائد ۱/ ۱۸ روى الحاشية: منيب

بن مذكرو ترجمه البحاری فی تاریخہ و ابن ابی حاتم ولم يذكر فيه جرحا ولا تعديلا.

હજરત મુનીબ અઝદી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો અપને ઝમાનએ જાહિલિયત મેં દેખા, આપ ફરમા રહે થે: લોગો! “લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” કહો કામયાબ હો જાઓગે. મૈને દેખા કે ઉનમેં સે કોઈ તો આપકે ચેહરે પર થૂક રહા થા ઓર કોઈ આપ પર મિટ્ટી ડાલ રહા થા ઓર કોઈ આપકો ગાલિયાં દે રહા થા (ઓર યૂંદી હોતા રહા) યહાં તક કે આઘા દિન ગુઝર ગયા. ફિર એક લળકી પાની કા પ્યાલા લેકર આઈ જિસસે આપને અપને ચેહરે ઓર દોનોં હાથોં કો ધોયા ઓર ફરમાયા: મેરી બેટી! ન તો તુમ અપને બાપ કે અથાનક કત્લ હોને સે ડરો ઓર ન કિસી કિસ્મ કી ઝિલ્લત કા ખોફ રખ્ખો. મૈને પૂછા: યે લળકી કૌન હૈ? લોગોં ને બતાયા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી બેટી હજરત ઝૈનબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા હેં. વો એક ખૂબસૂરત બચ્ચી થી. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۶- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَفْصَانَ بْنِ حَوْشَبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا أَنْ أَظْهَرَ اللَّهُ مُحَمَّدًا أَرْسَلْتُ إِلَيْهِ أَرْبَعِينَ فَارِسًا مَعَ عَبْدِ شَرِّ فَقَدِمُوا عَلَيْهِ بِكِتَابِي فَقَالَ لَهُ: مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: عَبْدُ شَرِّ قَالَ: بَلْ أَنْتَ عَبْدُ خَيْرٍ، فَبَايَعَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَكُتِبَ مَعَهُ الْجَوَابُ إِلَى حَوْشَبٍ ذِي ظُلَيْمٍ قَامَنَ حَوْشَبُ. الإصَابَة ۱/ ۳۸۲

હજરત મુહમ્મદ બિન ઉસ્માન અપને દાદા હજરત હૌશબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત કરતે હેં કે જબ અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ગલ્બા (ફતહ, જીત) દે દિયા તો મૈને અબ્દે શર કે સાથ આપકી ખિદમત મેં ચાલીસ સવારોં કી એક જમાઅત ભેજી. વો મેરા ખત લેકર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં પહુંચે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને પૂછા: તુમ્હારા નામ કયા હૈ? ઉન્હોંને કહા: (મેરા નામ) અબ્દે શર, યાની બુરાઈ વાલા હૈ. આપને ઈરશાદ ફરમાયા: નહીં બલ્કે તુમ અબ્દે ખૈર (ભલાઈ વાલે) હો (ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉન્હેં ઈસ્લામ કી દાવત દી વો મુસલમાન હો ગયે). આપ

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકો ઇસ્લામ પર બૈઅત ફરમા લિયા. રાવી કેહતે હૈં કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ખત કા જવાબ લિખ્મા ઔર ઉનકે હાથ હૌશબ કો ભેજા (જિસમેં ઇસ્લામ કુબૂલ કરને કી દાવત થી) હૌશબ (ઈસ ખતકો પખડ કર) ઇમાન લે આએ. (ઈસાબા)

۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَقْرِهُ بِيدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ. رواه مسلم، باب

بيان كون النهي عن المنكر من الإيمان ۰۰۰۰ ۰۰۰۰ رقم: ۱۷۷

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ તુમમેં સે કિસી બુરાઈ કો દેખે તો ઉસકો ચાહિયે કે અપને હાથ સે બદલ દે, અગર (હાથ સે બદલને કી) તાકત ન હો તો જબાન સે ઉસકો બદલ દે ઔર અગર ઇસકી ભી તાકત ન હો તો દિલ સે ઉસે બુરા જાને યાની ઉસ બુરાઈ કા દિલ મેં ગમ હો ઔર યે ઇમાન કા સબસે કમઝોર દર્જા હે. (મુસિલમ)

۸- عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقُوا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيصِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا ارَّادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخْلَوْا عَلَى أَيْدِيهِمْ تَجَرَّوْا وَتَجَرَّوا جَمِيعًا. رواه البخاري، باب هل يقرع في القسمة والاستهام

فيه ۹ رقم: ۲۴۹۳

હઝરત નુઅમાન બિન બશીર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઉસ શખ્સ કી મિસાલ જો અલ્લાહ તઆલા કા કરવાંબરદાર હૈ ઔર ઉસ શખ્સ કી જો અલ્લાહ તઆલા કા નાફરમાન હૈ ઉન લોગોં કી

તરહ હૈ (જો એક બળી કશ્તી પર સવાર હો). કુઆ (ચિટ્ટી ડાલ કર યુનાવ કરને) સે કશ્તી કી મંજિલેં મુકરર હો ગઈ હોં કે બાઝ લોગ કશ્તી કે ઊપર કે હિસ્સા મેં હોં ઓર બાઝ લોગ નીચે કે હિસ્સા મેં હોં. નીચે કી મંજિલ વાલોં કો જબ પાની લેને કી ઝરૂરત હોતી હૈ તો વો ઊપર આતે હૈં ઓર ઊપર કી મંજિલ પર બેઠને વાલોં કે પાસ સે ગુઝરતે હૈં. ઉન્હોંને સોચા કે અગર હમ અપને (નીચે કે) હિસ્સે મેં સૂરાખ (છેદ) કરલેં (તાકે ઊપર જાને કે બજાએ સૂરાખ સે હી પાની લે લે) ઓર અપને ઊપર વાલોં કો તકલીફ ન દેં (તો કયા હી અચ્છા હો) અબ અગર ઊપર વાલે નીચે વાલોં કો ઉનકે હાલ પર છોળ દેં ઓર ઉનકો ઉનકી ઈસં રાએ સે ન રોકેં (ઓર વો સૂરાખ કરલેં) તો સબકે સબ હલાક હો જાએંગે ઓર અગર વો ઉનકે હાથોં કો પકળ લેંગે (સૂરાખ નહીં કરને દેંગે) તો વો ખુદ ભી ઓર દૂસરે તમામ મુસાફિર ભી બચ જાએંગે. (બુખારી)

ફાઈદા: ઈસ હદીસ મેં દુનિયા કી મિસાલ એક કશ્તી સે દી ગઈ હૈ જિસમેં સવાર જમાઅત એક દૂસરે કી ગલ્તી સે મુતાસ્સિર હુવે બગેર નહીં રેહ સકતી. સારી દુનિયા કે ઈન્સાન એક કૌમ કી તરહ એક કશ્તી મેં સવાર હૈં. ઈસ કશ્તી મેં ફરમા-બરદાર ભી હૈં ઓર નાફરમાન ભી હૈં. અગર નાફરમાની આમ હુઈ તો ઈસસે સિફ વહી તબ્કા (જમાઅત) મુતાસ્સિર નહીં હોગા જો ઈસ નાફરમાની મેં મુખ્તિલા હૈ બલકે પૂરી કૌમ, પૂરી દુનિયા મુતાસ્સિર હોગી. ઈસલિયે ઈન્સાની મુઆશરા (સમાજ, સોસાઈટી) કો તબાહી સે બચાને કે લિયે ઝરૂરી હૈ કે અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાનિયોં કો રોકા જાએ, અગર એસા ન હોગા તો સારા મુઆશરા અલ્લાહ તઆલા કે અઝાબ મેં ગિરિફતાર હો સકતા હૈ.

۹- عَنْ الْعُرْسِ بْنِ عَمِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ اللَّهُ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِعَمَلِ الْخَاصَّةِ حَتَّى تَعْمَلَ الْخَاصَّةُ بِعَمَلِ تَقْدِيرِ الْعَامَّةِ أَنْ تُغَيِّرَهُ، وَلَا تُغَيِّرَهُ، فَلَذَلِكَ جِئْنَا ذُنُوبَ اللَّهِ فِي هَلَاكِ الْعَامَّةِ وَالْخَاصَّةِ. رَوَاهُ

الطبرانی ورجاله ثقات، صحيح الزوائد ۷/ ۵۲۸

ઝરૂરત ઈસ બિન અમીરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:

અલ્લાહ તઆલા બાઝ લોગોં કી ગલ્તિયોં પર સબકો (જો ઉસ ગલ્તી મેં મુખ્તિલા નહીં હે) અજાબ નહીં દેતે અલ્બત્તા સબકો ઈસ સૂરત મેં અજાબ દેતે હેં જબકે ફરમાં-બરદાર બાવજૂદ કુદરત કે નાફરમાની કરને વાલોં કો ન રોકે. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

10- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ) عَنِ الرَّسُولِ ﷺ

قَالَ: الْإِهْلُ يُلْفَتْ؟ قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: أَلَلَّهُمْ أَشْهَدُ فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ،

فَإِنَّهُ رُبَّ مُبْلَغٍ يَلْتَمِسُ مَنْ هُوَ أَوْ عَلَى لَه. رواه البهاری. باب قول النبي ﷺ لا ترجعوا بعدي

کتاباً ۰۰۰۰ رقم ۷۰۷۸

હઝરત અબૂ બકરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (હજ કે મોકા પર દસ ઝુલહિજ્જા કો મિના મેં ખુતબા કે અખીર મેં) ઈરશાદ ફરમાયા: કયા મૈને તુમ્હે અલ્લાહ તઆલા કે અહકામ (હુકમ) નહીં પહુંચા દિયે (સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ફરમાતે હૈં) હમને અર્જ કિયા: જ હાં, આપને પહુંચા દિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અય અલ્લાહ! આપ (ઇન લોગોં કે ઇકરાર પર) ગવાહ હો જાએ. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો લોગ યહાં મૌજૂદ હૈં વો ઉન લોગોં તક પહુંચા દેં જો યહાં મૌજૂદ નહીં હૈં ઇસલિયે કે બસા ઔકાત (અકસર) દીન કી બાર્તે જિસકો પહુંચાઈ જાએ વો પહુંચાને વાલે સે ઝિયાદા યાદ રખને વાલા હોતા હૈ. (બુખારી)

ફાઈદા: ઇસ હદીસ શરીફ મેં ઇસ બાત કી તાકીદ ફરમાઈ ગઈ હૈ કે અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉનકે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી જો બાત સુની જાએ ઉસે સુનને વાલા અપની ઝાત તક મહમૂદ ન રખ્ખે બલ્કે ઉસે દૂસરે લોગોં તક પહુંચાએ, મુમકિન હૈ વો લોગ ઉસે ઝિયાદા યાદ રખને વાલે હો. (ફત્હુલબારી)

11- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي

بِيَدِهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُؤْفَكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ

عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُونَهُ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ. رواه الترمذی وقال بهذا

حديث حسن. باب ما جاء في الامر بالمعروف والنهي عن المنكر. رقم ۲۱۶۶

હઝરત હુઝૈફા બિન યમાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કસમ હૈં ઉસ ઝાત કી જિસકે કબ્જા મેં મેરી જાન હૈ, તુમ ઝરૂર અમ્મ બિલ-મઅરૂફ ઔર નહી અનિલ-મુન્કર (નેકી કા હુકમ ઔર બુરાઈ સે રોકના) કરતે રહો વરના અલ્લાહ તઆલા અન્કરીબ (જલ્દ હી) તુમ પર અપના અઝાબ ભેજ દેંગે ફિર તુમ દુઆ ભી કરોગે તો અલ્લાહ તઆલા તુમ્હારી દુઆ કુબૂલ ન કરેંગે. (તિરમિઝી)

۱۲- عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبْثُ. رواه البخاري.

باب ما جرح وما جرح: رقم: ۷۱۳۵

હઝરત ઝૈબન બિન્તે જહશ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા હમ લોગ ઔસી હાલત મેં ભી હલાક હો જાએંગે જબકે હમમેં નેક લોગ ભી હૈં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હાં જબ બુરાઈ આમ હો જાએ. (બુખારી)

۱۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ غُلَامٌ يَهُودِيٌّ يَخْدُمُ النَّبِيَّ ﷺ فَمَرَضَ فَاتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَبْكُودُهُ، فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَقَالَ لَهُ: أَسْلِمَ، فَنَظَرَ إِلَى أَبِيهِ وَهُوَ عِنْدَهُ فَقَالَ لَهُ: أَطِيعَ أَبَا الْقَاسِمِ ﷺ، فَأَسْلَمَ فَخَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ وَهُوَ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ مِنَ النَّارِ. رواه

البخاري، باب إذا أسلم الصبي فمات، رقم: ۱۳۵۶

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં એક યહૂદી લબકા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત કિયા કરતા થા. વો બીમાર હો ગયા તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસકી બીમાર-પુરસી કે લિયે તશરીફ લે ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઉસકે સિરહાને બૈઠ ગએ ઔર ફરમાયા કે મુસલમાન હો જાઓ. ઉસને અપને બાપ કો દેખા જો વહીં થા. ઉસને કહા: અબુલકામિસ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કી ખાત માન લો.

युनांये वो मुसलमान हो गया. जब रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम बाहर तशरीफ लाये तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम इरमा रहे थे के तमाम तारीफें अल्लाह तआला के लिये हैं जिन्होंने उस लजके को (जहन्नम की) आग से बचा लिया. (बुખारी)

۱۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ هَذَا الْخَيْرَ خَزَائِنُ، وَلِتِلْكَ الْخَزَائِنِ مَفَاتِيحُ فَطُوبَى لِعَبْدٍ جَعَلَهُ اللَّهُ مِفْتَاحًا لِلْخَيْرِ مِفْلَاقًا لِلشَّرِّ وَوَيْلَ لِعَبْدٍ جَعَلَهُ اللَّهُ مِفْتَاحًا لِلشَّرِّ مِفْلَاقًا لِلْخَيْرِ. رواه ابن

ماجه، باب من كان مفتاحًا للخير، رقم: ۲۲۸

उत्तरत सहल बिन सअद रदियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: ये दीन नेअमतों के भजाने हैं. इन नेअमतों के भजानों के लिये कुंजियां हैं. भुश-भुशरी हो उस भंटे के लिये जिसको अल्लाह भलाई की याणी (और) भुराई का तावा बना दें यानी हिदायत का जरिया बना दें. और तबाही है उस भंटे के लिये जिसको अल्लाह तआला भुराई की याणी (और) भलाई का तावा बना दें यानी गुमराही का जरिया बने. (ईप्ने भाज)

۱۵- عَنْ جَوْنِ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَلَقَدْ شَكُوتُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنِّي لَا أَتَّبِعُ عَلَى الْخَيْلِ فَضْرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي وَقَالَ: الْتَهُمْ ثَبَتَهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًا. رواه البخاري، باب من لا يثبت على الخيل ۱/ ۳ ۱۱۰

ابن کثیر دمشق

उत्तरत जरीर रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के अक भरतभा मैंने आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से शिकायत की के मैं घोणे की सवारी अस्थी तरह नहीं कर पाता तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मेरे सीने पर हाथ मार कर हुआ दी: अय अल्लाह! इसे अस्थग धुण-सवार बना दीजिये और भुद सीधे रास्ता पर चलते हुवे दूसरों को भी सीधा रास्ता बताने वाला बना दीजिये. (बुखारी)

۱۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَخْفِرُ أَحَدُكُمْ نَفْسَهُ

قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ يَحْقِرُ أَحَدُنَا نَفْسَهُ؟ قَالَ: يَرَى أَمْرًا، لِلَّهِ عَلَيْهِ
فِيهِ مَقَالٌ، ثُمَّ لَا يَقُولُ فِيهِ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: مَا مَنَعَكَ أَنْ
تَقُولَ فِي كَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُ: خَشْيَةُ النَّاسِ، فَيَقُولُ: لَأَيَّامِي، كُنْتُ أَحَقُّ
أَنْ تَخْشَى. رواه ابن ماجه، باب الامر بالمعروف والنهي عن المنكر، رقم: ٤٠٠٨

उत्तरत अबू सईद रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते
हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया:
तुममें से कोई अपने आपको घटिया न समझे, सहाभा रदियल्लाहु
तआला अन्हु ने अर्ज किया: अपने आपको घटिया समझने का क्या
मतलब है? ईरशाह इरमाया: कोई ऐसी बात देखे जिसकी ईस्लाह
(सुधार) की जिम्मेदारी अल्लाह तआला की तरफसे उस पर हो लेकिन
ये उस मामला में कुछ न बोले तो अल्लाह तआला उससे क्यामत के
दिन इरमाअेंगे के तुम्हें किस चीज ने कुलां कुलां मामले में बात करने से
रोका था? वो अर्ज करेगा: लोगों के डर की वजह से नहीं बोला था के वो
मुझे तकलीफ पहुंचाअेंगे, अल्लाह तआला ईरशाह इरमाअेंगे के मैं
ईस बात का जियादा हकदार था के तुम मुझ ही से डरते, (ईप्ने माजा)

ईईदा: अल्लाह तआला की तरफसे भुराई को रोकने की जो
जिम्मेदारी डाली गई है लोगों के डर की वजह से ईस जिम्मेदारी को पूरा
न करना अपने को घटिया समझना है.

١٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ أَوَّلَ
مَا دَخَلَ النَّقْصُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ الرَّجُلُ يَلْقَى الرَّجُلَ فَيَقُولُ: يَا
هَذَا! اتَّقِ اللَّهَ وَدَعْ مَا تَصْنَعُ، فَإِنَّهُ لَا يَجِلُّ لَكَ، ثُمَّ يَلْقَاهُ مِنَ الْعِدِّ، فَلَا يَمْنَعُهُ
ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَكْبَلَهُ وَشَرَّيْتَهُ وَقَعِيدَهُ، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ
بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، ثُمَّ قَالَ: "لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى
لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ" - إِلَى قَوْلِهِ - "فَيَقُولُونَ" [السائدة: ٧٨-٨١]
ثُمَّ قَالَ: كَلَّاهُ اللَّهُ التَّامِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَلَتَأْخُذَنَّ
عَلَى يَدَيِ الطَّالِمِ، وَلَتَأْطِرْتُهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا، وَلَتَقْصُرْتُهُ عَلَى الْحَقِّ

قُصْرًا. رواه ابو داود، باب الامر والنهي، رقم: ٤٣٣٦

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્હૂદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ
સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈસ્લાહ
ફરમાયા: બની ઈસ્રાઈલ મેં સબસે પેહલી કમી યે પૈદા હુઈ કે જબ એક
શખ્સ કિસી દૂસરે સે મિલતા ઔર ઉસસે કેહતા: કુલાને! અલ્લાહ
તઆલા સે ડરો, જો કામ તુમ કર રહે હો ઉસે છોળ દો ઈસલિયે કે વો
કામ તુમ્હારે લિયે જાઈઝ નહીં. ફિર દૂસરે દિન ઉસસે મિલતા તો ઉસકે
ન માનને પર ભી વો અપને તઅલ્લુકાત કી વજહ સે ઉસકે સાથ ખાને
પીને મેં ઔર ઉઠને બૈઠને મેં વૈસા હી મામલા કરતા જૈસા કે ઉસસે પેહલે
થા. જબ આમ તૌર પર ઐસા હોને લગા ઔર અમ્ર બિલ-મઅરૂફ ઔર
નહી અનિલ-મુન્કર કરના છોળ દિયા તો અલ્લાહ તઆલા ને
ફરમા-બરદારોં કે દિલ નાફરમાનોં કી તરહ સખ્ત કર દિયે. રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

لَعْنُ الدِّينِ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ
સે (બની ઈસ્રાઈલ પર હઝરત દાઉદ ઔર હઝરત ઈસા અલૈહિમસલ્લામ કી
ઝબાની લઅનત કી ગઈ, યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોંને નાફરમાની કી ઔર
હદ સે નિકલ જાતે થે. જિસ બુરાઈ મેં વો મુખ્તલા થે ઉસસે એક દૂસરે કો
મના નહીં કરતે થે. વાકઈ ઉનકા યે કામ બેશક બુરા થા.” ઉસેક બાદ
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને બળી તાકીદ સે યે હુકમ
ફરમાયા કે તુમ ઝરર નેકી કા હુકમ કરો ઔર બુરાઈ સે રોકો, ઝાલિમ
કો ઝુલ્મ સે રોકતે રહો ઔર ઉસકો હક બાત કી તરફ ખીંચ કર લાતે રહો
ઔર ઉસે હક પર રોકે રખો. (અબૂ હાઉદ)

18- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ تَقْرَءُونَ
هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مِنْ ضَلَّ
إِذَا اهْتَضَيْتُمْ﴾ (المائدة: ٢١٠)، وَأَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ
النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَيْهِ يَدِيهِ أَوْ شَكَ أَنْ يَعْصِيَهُمُ اللَّهُ يَعْصَاهُ
مَنْهُ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، بَابُ مَا جَاءَ فِي غُرُولِ الْعَذَابِ أَذْهَابُ الْغَيْرِ الْمُسْكِرِ.

હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્યુ ને ફરમાયા:
લોગો તુમ યે આયત પેશ કરતે હો

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۖ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ

(અય ઈમાન વાલો અપની ફિક કરો, જબ તુમ સીધી રાહ પર ચલ રહે હો તો જો શખ્સ ગુમરાહ હૈ ઉસસે તુમ્હારા કોઈ નુકસાન નહીં) ઔર મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના કે જબ લોગ ઝાલિમ કો ઝુલ્મ કરતે હુવે દેખે ઔર ઉસે ઝુલ્મ સે ન રોકે તો વો વક્ત દૂર નહીં કે અલ્લાહ તઆલા ઉન સબકો અપને ઉમૂમી (આમ) અઝાબ મેં મુખ્તલા ફરમા દે. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્યુ કા મતલબ યે થા કે તુમ આયત કા મફહૂમ (મતલબ) યે સમજતે હો કે જબ ઈન્સાન ખુદ હિદાયત પર હો તો ઉસકે લિયે અમ્મ બિલ-મઅરફ ઔર નહી અનિલ-મુન્કર કરના ઝરૂરી નહીં કયુંકે દૂસરોં કે બારે મેં ઉસસે પૂછ-ગછ નહીં હોગી. હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્યુ ને હદીસ બયાન ફરમા કર આયત કે ઈસ ગલત મફહૂમ કી તરદીદ (ઈન્કાર) ફરમાઈ હૈ જિસસે યે વાઝેહ હુવા કે હત્તલ-ઈમકાન (જહાં તક મુમકિન હો) બુરાઈ સે રોકના ઉમ્મત કી ઝિમ્મેદારી ઔર હર હર ફર્દ કા કામ હૈ. આયત કા સહીહ મફહૂમ યે હૈ કે અય ઈમાન વાલો! અપની ઈસ્લાહ (સુધાર) કી ફિક કરો. તુમ્હારા દીન કે રાસ્તે પર ચલના ઈસ તરહ હો કે અપની ભી ઈસ્લાહ કર રહે હો ઔર દૂસરોં કી ઈસ્લાહ કી ભી કોશિશ કર રહે હો, ફિર અગર કોઈ શખ્સ તુમ્હારી ઈસ્લાહ કી કોશિશ કે બાવજૂદ ભી ગુમરાહ રહે તો ઉસકે ગુમરાહ રેહને સે તુમ્હારા કોઈ નુકસાન નહીં. (બયાનુલ-ફુર્આન)

19- عَنْ حُلَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: تَعْرِضُ

الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عَوْدًا عَوْدًا، فَأَيُّ قَلْبٍ أَخْرَبَهَا نَكَبَتْ فِيهِ

نُكَّةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نَكَبَتْ فِيهِ نُكَّةٌ بَيْضَاءٌ، حَتَّى تَصِيرَ

عَلَى قَلْبَيْنِ، عَلَى أَيْضٍ وَمِثْلِ الصَّفَا، فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمُوتُ

وَالْأَرْضُ، وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مِرْبَادًا كَالْكُوزِ مَجْعَعًا لَا يَعْرِفُ مَمْرُوزًا وَلَا

يَنْكَرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاةٍ. رواه مسلم، باب رفع الإمانة والایمان من

بعض القلوب. ૦૦૦૦, ૩૭૧

હઝરત હુજેફા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: લોગોં કે દિલોં પર ઐસે આગે પીછે કિતને આઅંગે જિસ તરહ ચટાઈ કે તિંકે આગે પીછે એક દૂસરે સે જુળે હોતે હૈં. લિહાઝા જો દિલ ઉન કિતનોં મેં સે કિસી એક કિતના કો કુબૂલ કર લેગા તો ઉસ દિલ મેં એક સિયાહ નુકતા (કાલા પ્વાઈન્ટ) લગ જાએગા ઔર જો દિલ ઉસકો કુબૂલ નહીં કરેગા ઉસ દિલ મેં એક સુફેદ નિશાન લગ જાએગા યહાં તક કે દિલ દો કિસ્મ કે હો જાએંગે. એક સુફેદ સંગે મરમર કી તરહ જિસકો કોઈ કિતના નુકસાન નહીં પહુંચા સકેગા જબ તક ઝમીન વ આસમાન કાઈમ હૈં (યાની જિસ તરહ સંગે મરમર પર ઉસકે ચિત્તને હોને કી વજહ સે કોઈ ચીઝ નહીં ઠહર સકતી ઈસી તરહ ઉસકે દિલ મેં ઈમાન કે મઝબૂત હોને કી વજહ સે કોઈ કિતના અસર-અંદાઝ નહીં હોગા). દૂસરી કિસ્મ કા દિલ સિયાહ બાકી રંગ કે ઉલ્ટે પ્યાલા કી તરહ હોગા યાની ગુનાહોં કી કસરત સે દિલ સિયાહ (કાલા) હો જાએગા ઔર જિસ તરહ ઉલ્ટે પ્યાલા મેં કોઈ ચીઝ બાકી નહીં રહેતી ઈસી તરહ ઉસ દિલ મેં ગુનાહોં કી નફરત ઔર ઈમાન કા નૂર બાકી નહીં રહેગા. જિસકી વજહ સે જો ન નેકી કો નેકી ઔર ન બુરાઈ કો બુરાઈ સમજેગા, સિફ અપની ખ્વાહિશાત પર અમલ કરેગા જો ઉસકે દિલ મેં રચ બસ ગઈ હોંગી. (મુસ્લિમ)

۴۰- عَنْ أَبِي أُمَيَّةَ الشَّعْبَانِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا ثَعْلَبَةَ الْخَضَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهُ: فَقُلْتُ: يَا أَبَا ثَعْلَبَةَ! كَيْفَ تَقُولُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ؟ (عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ)

قَالَ: أَمَّا وَاللَّهِ لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْهَا خَبِيرًا، سَأَلْتُ عَنْهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ:

بَلِ اتَّهَمُوا بِالْمَعْرُوفِ، وَتَنَاهَا عَنِ الْمُنْكَرِ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتَ شَعًا

مُطَاعًا، وَهُوَ مِتْبَعًا، وَذُنِيًا مُؤْتَمَرَةً، وَاعْجَابَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ بِرَأْيِهِ،

فَعَلَيْكَ يَغْنَى بِتَفْسِيكَ، وَدَخَّ عَنْكَ الْعَوَامُ، فَإِنْ مِنْ وَرَأَيْكُمْ الصَّبْرُ،

الصَّبْرُ فِيهِ مِثْلُ قَبْضٍ عَلَى الْجَمْرِ، لِلْعَامِلِ فِيهِمْ مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا

يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِهِ فَقَالَ (أَبُو ثَعْلَبَةَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْهُمْ
قَالَ: أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ. رواه أبو داود، باب الأسروالتهى، رقم: ٤٣٤١

હઝરત અબુ ઉમય્યા શઅબાની રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે
હેં કે મૈને અબૂ સઅલબા ખુશની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે પૂછા કે
આપ અલ્લાહ તઆલા કે ઈરશાદ **عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ** “તુમ અપની ફિક

કરો” કે બારે મેં કયા ફરમાતે હેં? ઉન્હોને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ કી
કસમ! તુમને ઐસે શખ્સ સે યે બાત પૂછી હૈ જો ઈસકે બારે મેં ખૂબ
જાનતા હૈ. મૈને ખુદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈસ
આયત કા મતલબ પૂછા થા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઈરશાદ ફરમાયા થા (કે યે મતલબ નહીં કે સિર્ફ અપની હી ફિક કરો)
બલકે એક દૂસરે કો ભલાઈ કા હુકમ કરતે રહો ઔર બુરે કામો સે રોકતે
રહો યહાં તક કે જબ દેખો કે લોગ આમ તૌર સે બુખલ (કંજૂસી) કર રહે
હેં, ખ્વાહિશાત કો પૂરા ક્રિયા જા રહા હૈ, દુનિયા કો દીન પર તરજીહ
(બખ્ષીતરી) દી જા રહી હૈ ઔર હર શખ્સ અપની રાએ કો પસંદ કર
રહા હૈ (દૂસરે કી નહીં માન રહા) તો ઉસ વક્ત અવામ કો છોળ કર
અપની ઈસ્લાહ કી ફિક મેં લગ જાઓ કયુંકે આખરી ઝમાને મેં ઐસે દિન
આને વાલે હેં જિનમે દીન કે અહકામાત પર ઈસ્તિકામત કે સાથ (જમ
કર) અમલ કરના ઈતના મુશ્કિલ હોગા જૈસે અંગારે કો પકળના. ઉન
દિનો મેં અમલ કરને વાલે કો ઉસકે એક અમલ પર ઈતના સવાબ
મિલેગા જિતના પયાસ અફરાદ કો ઉસ અમલ કે કરને પર મિલતા.
હઝરત અબૂ સઅલબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં મૈને અઝ
ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! ઉનમે સે પયાસ કા અજર મિલેગા (યા હમમે સે
પયાસ? કયુંકે સહાબા કે અમલ કા અજર વ સવાબ ઝિયાદા હૈ)
ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમે સે પયાસ કા અજર ઉસ એક શખ્સ કો
મિલેગા. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: ઈસકા યે મતલબ હરગિઝ નહીં કે આખરી ઝમાના મેં
અમલ કરને વાલા શખ્સ અપની ઈસ ખાસ ફઝીલત હી વજહ સે સહાબા
કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ સે દર્જા મેં બખ્ષ જાએગા કયુંકે

સહાબા કિરામ બહરહાલ બાકી સારી ઉમ્મત સે અફઝલ હી હૈં.

ઈસ હદીસ શરીફ સે માલૂમ હુવા કે અમ્મ બિલ-મઅરફ ઓર નહી અનિલ-મુન્કર કરતે રેહના ઝરૂરી હૈ. અલબત્તા અગર ઐસા વક્ત આ જાએ જિસમેં હક બાત કો કુબૂલ કરને કી ઈસ્તિઅદાદ (સલાહિયત) બિલ્કુલ ખત્મ હો જાએ તો ઈસ સૂરત મેં યકતૂ (એક તરફ) રેહને કા હુકમ હૈ. અલ્લાહ તઆલા કે ફઝલ સે અભી વો વક્ત નહીં આયા હૈ કયુંકે ઈસ વક્ત ઉમ્મત મેં હક કો કુબૂલ કરને કી ઈસ્તિઅદાદ મૌજૂદ હૈ.

۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: يَا كُفْرُ وَالْجُلُوسُ بِالطَّرِيقَاتِ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا لَنَا مِنْ مَجَالِسِنَا بَدُّ نَحْدُثُ فِيهَا، فَقَالَ: فَإِذَا أَبَيْتُمْ إِلَّا الْمَجْلِسَ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَدَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ. رواه البخاري، باب قول

اللَّهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا ... رقم: ۲۲۹۹

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ રાસ્તો મેં ન બેઠા કરો. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમારે લિયે ઈન રાસ્તો મેં બેઠના ઝરૂરી હૈ, હમ વહાં બેઠ કર બાતેં કરતે હૈં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર બેઠના હી હૈ તો રાસ્તે કે હુકૂક અદા ક્રિયા કરો. સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! રાસ્તા કે હુકૂક કયા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નિગાહોં (નઝરોં) કો નીચે રખના, તકલીફ-દેહ (તકલીફ દેને વાલી) ચીઝોં કો રાસ્તે સે હટા દેના (યા ખુદ તકલીફ પહુંચાને સે બાઝ રેહના), સલામ કા જવાબ દેના, નેકી કી નસીહત કરના ઓર બુરાઈ સે રોકના. (બુખારી)

ફાઈદા: સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ કી મુરાદ યે થી કે રાસ્તો મેં બેઠને સે બચના હમારે લિયે મુમકિન નહીં હૈ કયુંકે હમારે પાસ કોઈ ઐસી જગહ નહીં હૈ જહાં હમ અપની મજલિસ રખ્યા કરે.

ઈસલિયે જબ હમ ચંદ લોગ કહીં મિલ જાતે હૈં તો વહીં રાસ્તા મેં બૈઠ જાતે હૈં ઓર અપને દીની વ દુન્યવી ઉમૂર (કાર્મો) કે બારેમેં રાએ મશ્વરા કરતે હૈં. એક દૂસરે કી હાલત દરયાફત કરતે (પૂછતે) હૈં, અગર કોઈ બીમાર હોતા હૈ તો ઉસકે લિયે ઈલાજ મુઆલજા તજવીઝ કરતે હૈં, અગર આપસમેં કોઈ રંજિશ (બિગાળ) હો તો મુલહ વ સફાઈ કરતે હૈં. (મઝાહિરે હક)

۲۲- عَنْ أَبِي عُبَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ مِمَّا مَنَ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرًا وَبُؤْسًا وَكَبِيرًا وَبُؤْسًا بِالْمَعْرُوفِ وَبُؤْسًا عَنِ الْمُنْكَرِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء في رحمة الصبيان، رقم: ۱۹۲۱

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વો શખ્સ હમારી ઈતિબા કરને (પૈરવી કરને, માનને) વાલોં મેં સે નહીં હે જો હમારે છોટોં પર શક્ત (મહેરબાની) ન કરે, હમારે બળોં કા એહતિરામ (ઈઝાત) ન કરે, નેકી કા હુકમ ન કરે ઓર બુરાઈ સે મના ન કરે. (તિરમિઝી)

۲۳- عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَ مَالِهِ وَ وَلَدِهِ وَ جَارِهِ تَكْفُرُهَا الصَّلَاةُ وَ الصَّدَقَةُ وَ الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ. (الحديث). رواه البخاري، باب الفتنة التي تموج كسوح البحر، رقم: ۷۰۹۶

હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી કા બીવી, માલ, ઓલાદ ઓર પળોસી કે મુતાલિલક અહકામાત કે પૂરા કરને કે સિલસિલા મેં જો કોતાહિયાં ઓર ગુનાહ હો જાતે હૈં ઉનકા નમાઝ, સદકા, અમ્મ બિલ-મઅરૂફ ઓર નહી અનિલ-મુન્કર કફશરા બન જાતે હૈં. (મુખારી)

۲۴- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

إِلَى جَبْرِئِلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ أَقْلِبَ مَدِينَةَ كَذَا وَكَذَا بِأَهْلِهَا قَالَ: يَا رَبِّ إِنِّي
فِيهِمْ عَبْدٌ فَلَا تَلَمْ بِعَصِيكَ طَرَفَةً عَيْنٍ قَالَ: فَقَالَ: أَقْلِبْنَاهَا عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
فَإِنْ وَجَّهَهُ لَمْ يَتَمَعَّرْ فِي سَاعَةٍ قَطُّ . مشکاة المصابيح رقم: ٥١٥٢

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ને હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ કો હુકમ દિયા કે ફુલાં શહર કો શહર વાલોં સમેત ઉલટ દો. હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ ને અર્જ ક્રિયા: અય મેરે રબ! ઉસ શહર મેં આપકા ફુલાં બંદા ભી હૈ જિસને એક લમ્હા ભી આપકી નાફરમાની નહીં કી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ફરમાતે હૈં કે અલ્લાહ તઆલા ને હઝરત જિબ્રઈલ અલૈહિસ્સલામ સે ઈરશાદ ફરમાયા કે તુમ ઉસ શહર કો ઉસ શખ્સ સમેત સારે શહર વાલોં પર ઉલટ દો કયુંકે શહર વાલોં કો મેરી નાફરમાની કરતા હુવા દેખ કર ઉસ શખ્સ કે ચેહરે કા રંગ એક ઘણી કે લિયે ભી નહીં બદલા. (મિશકાતુલ-મસાબીહ)

કાઈદા: અલ્લાહ તઆલા કે ઈરશાદ કા હાસિલ યે હૈ કે બેશક મેરે ઉસ બંદે ને કભી ભી મેરી નાફરમાની નહીં કી, મગર ઉસકા યે જુર્મ હી કયા કમ હૈ કે લોગ ઉસકે સામને ગુનાહ કરતે રહે ઓર વો ઈત્મેનાન કે સાથ ઉનકો દેખતા રહા, બુરાઈ ફેલતી રહી ઓર લોગ અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની કરતે રહે મગર ઉન બુરાઈયોં ઓર નાફરમાની કરને વાલોં કો દેખ કર ઉસકે ચેહરે પર કભી ભી નાગવારી (નાપસંદીદા હોને) કે આસાર મહસૂસ નહીં હુવે. (મિરકાત)

۲۵- عَنْ دُرَّةِ ابْنَةِ أَبِي لَهَبٍ قَالَتْ: قَامَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ؟ قَالَ: خَيْرُ النَّاسِ أَقْرَبُهُمْ وَأَتْقَاهُمْ وَأَمْرُهُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَايُهُمُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَوْصَلُهُمُ لِلرَّحِمِ . رواه أحمد

هذا اللفظ، والتعريف، ورجالها السابقون في بعضهم كلام لا يضر صحيح الزوائد ٧٠٠/٥٢٠

હઝરત દુર્રહ ઈબ્ને અબી લહેબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મિંબર પર

તશરીફ-ફરમા થે કે એક શખ્સ ને બળે હોકર સવાલ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! લોગોં મેં બેહતરીન શખ્સ કૌનસા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બેહતરીન શખ્સ વો હૈ જો લોગોં મેં સબસે ઝિયાદા કુર્આન શરીફ કા પઢને વાલા, સબસે ઝિયાદા તકવા વાલા (પરહેઝગાર), સબસે ઝિયાદા નેકી કરને ઔર બુરાઈ સે બચને કો કેહને વાલા ઔર સબસે ઝિયાદા સિલા-રહમી (રિશ્તેદારોં સે અચ્છા સુલૂક) કરનેવાલા હો. (મુસ્નદે અહમદ, તખરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَتَبَ إِلَى كَثْرَى، وَإِلَى قَيْصَرٍ، وَإِلَى النَّجَاشِيِّ، وَإِلَى كُلِّ حَيَّارٍ، يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَلاَ يَسْ بِالنَّجَاشِيِّ الَّذِي صَلَّى عَلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ. رواه مسلم، باب كتب النبي ﷺ إلى ملوك الكفار، رقم: ۴۶۰۹.

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કિસરા, કેસર, નજાશી ઔર હર બળે હાકિમ કો ખત લિખા (ઈન ખુતૂત મેં) ઉન્હેં અલ્લાહ તઆલા કી તરફ બુલાયા. યે નજાશી તો નહીં હૈં (જો મુસલમાન હો ગએ થે ઔર) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનકી નમાઝે જનાઝા પઢાઈ થી (બલ્કે યે દૂસરા શખ્સ થા. હબ્શા કે હર બાદશાહ કા લકબ નજાશી હોતા થા). (મુસ્લિમ)

۲۷- عَنِ الْعُرْسِ بْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا عَمِلْتَ الْخَطِيئَةَ فِي الْأَرْضِ كَانَ مِنْ شَهَدَتِهَا فَكْرِهَهَا كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَكْرِهَهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا. رواه أبو داود، باب الأمر والنهي، رقم: ۴۳۱۵.

હઝરત ઉર્સ બિન અમીરા કિન્દી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે જબ ઝમીન મેં કોઈ ગુનાહ કિયા જાતા હૈ તો જિસને ઉસે દેખા ઔર બુરા સમજા વો ગુનાહ કે વખાલ (નુકસાન) સે ઉસ શખ્સ કી તરહ મહફૂઝ રહેગા જો ગુનાહ કી જગહ પર મૌજૂદ ન થા. ઔર જો

गुनाह की जगह पर मौजूद न था लेकिन उस गुनाह के होने को भुरा न समझा वो उस गुनाह के बजाय में उस शप्स की तरह शरीक रहेगा जो गुनाह की जगह पर मौजूद था. (अबूदाउद)

۲۸. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَرْقَدَ نَارًا، فَجَعَلَ الْجَنَادِبُ وَالْقَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا، وَهُوَ يَذُبُّهُنَّ عَنْهَا، وَأَنَا أَخَذَ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَأَنْتُمْ تَقْلِقُونَ مِنْ يَدِي.
رواه مسلم، باب شقيقه ﷺ على أمته، رقم: ۵۹۵۸

उत्तरत ज़ाबिर रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: मेरी और तुम्हारी मिसाल उस शप्स की सी है जिसने आग जलाई तो पतंगे और परवाने उसमें गिरने लगे और वो उनको आग से उटाने लगा. मैं भी तुम्हारी कमरों से पकण पकण कर तुम्हें जहन्नम की आग से बचा रहा हूँ लेकिन तुम मेरे छाथों से निकले चले जा रहे हो यानी जहन्नम की आग में गिरे जा रहे हो. (मुस्लिम)

झाईदा: उद्दीस शरीफ में नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की बे-ईन्तिहा शइकत और हिर्स (भंडेरबानी और लालच) का बयान है जो अपनी उम्मत को जहन्नम की आग से बचाने के लिये आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के दिल में थी. (नववी)

۲۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَحْكِي نَبَأَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ضَرْبَهُ قَوْمُهُ فَأَذْمُوهُ وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. رواه البخاري، كتاب أحاديث الأنبياء، رقم: ۳۴۷۷

उत्तरत अब्दुल्लाह रदियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के मैं गोया रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को देख रहा हूँ के वो अक नबी का वाकिआ बयान इरमा रहे हैं के उनकी कौम ने उनको ईतना मारा के लडू-लुडान कर दिया और वो अपने चेहरे से खून पोंछ रहे थे और इरमा रहे थे: अय अल्लाह! मेरी कौम को माफ़ इरमा दीजिये कयुंके वो

જાનતે નહીં હૈં (ઈસી તરહ કા વાકિઆ ખુદ નખિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ ભી ગઝવએ-ઉહદ કે મૌકા પર પેશ આયા).
(ખુખારી)

۳۰- عَنْ هِنْدِ بْنِ أَبِي هَالَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَوَاصِلَ
الْأَخْرَازِ دَائِمَ الْفِكْرَةِ لَيْسَتْ لَهُ رَاحَةٌ طَوِيلَ السَّكْتِ لَا يَتَكَلَّمُ فِي غَيْرِ
حَاجَةٍ. (وهو طرف من الرواية) السائل المحمدية والحاصل المصطفوية، رقم: ۲۲۶

હઝરત હિન્દ બિન અબી હાલા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને
રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી સિફત (ખૂબિયાં) બયાન
કરતે હુવે ફરમાયા કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ (ઉમ્મત કે બારે
મેં) મુસલસલ ગમગીન ઔર હમેશા ફિક્રમંદ રેહતે થે, કિસી ઘળી
આપકો ચૈન નહીં આતા થા. અકસર ઔકાત ખામોશ રેહતે, બિલા
ઝરૂરત ગુફ્તગૂ (બાતચીત) ન ફરમાતે થે. (શમાઈલે તિરમિઝી)

۳۱- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْرَقْنَا نَبَالَ
ثَقِيفٍ فَأَدْعُ اللَّهَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ: اللَّهُمَّ أَهْلِهِ ثَقِيفًا. رواه الترمذی وقال: هذا
حديث حسن صحيح غريب، باب في ثقيف، وبنى حنيفة، رقم: ۲۹۱۲

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે સહાબા
રદિયલ્લાહુ અન્હુમ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કબીલા સકીફ કે
તીરોં ને તો હમેં હલાક કર દિયા, આપ ઉનકે લિયે બદ-દુઆ ફરમા
દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અય
અલ્લાહ! કબીલા સકીફ કો હિદાયત અતા ફરમા દીજિયે. (તિરમિઝી)

۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَلَا
قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى فِي إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ﴿وَرَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا
مَنْ النَّاسِ عَمَلَنَ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ ۱۳۶ الآية وقال عيسى عليه
السَّلَامُ ﴿إِنْ تَعَدَّيْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ عَوَّانٌ تُغْفِرُ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ﴾ ۱۳۸ الآية ۱۳۸ قَالَ: اللَّهُمَّ أُمَّتِي أُمَّتِي، وَبِكُنِي،
فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يَا جِبْرِيلُ! إِذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ، وَرَبِّكَ أَغْلَمُ،

فَأَسْأَلُهُ مَا يُبْكِيكَ؟ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ بِمَا قَالَ، وَهُوَ أَعْلَمُ، فَقَالَ اللَّهُ: يَا جِبْرِيلُ! اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ
فَقُلْ: إِنَّا سَرَضْنَاكَ فِي أَمْتِكَ وَ لَا نَمُوءُ لَكَ . رواه مسلم، باب دَعَا

النبي ﷺ ۱۰۰۰... رقم: ۱۹۹

उत्तरत अब्दुल्लाह बिन अम्र बिन आस रहियल्लाहु
तआला अन्हुमा इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम
ने कुआने करीम की वो आयत तिलावत इरमाई जिसमें अल्लाह
तआला ने उत्तरत ईब्राहीम अलैहिस्सलाम की हुआ जिक इरमाई है:

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي
فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

(अथ मेरे रब! इन जुतों ने बहुत से आदमियों को गुमराह कर दिया
(ईसलिये अपने और अपनी औलाद के लिये जुतों की ईबादत से
बचने की हुआ करता हूँ, ईसी तरह कौम को भी इनकी ईबादत से
रोकता हूँ) फिर (मेरे केहने सुनने के बाद) जिसने मेरी बात मान ली वो
तो मेरा है ही (और उसके लिये भगईरत का वादा है) और जिसने
मेरी बात न मानी तो (उसको आप छिदायन अता इरमाईये कयुंके)
आप बहुत माफ़ करने वाले और बहुत रहम करने वाले हैं (उत्तरत
ईब्राहीम अलैहिस्सलाम का ईस हुआ से मकसद मोमिनीन के उक में
शकाअत करना और गैर-मोमिनीन के लिडे छिदायत मांगना है।))

और रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ये आयत
भी तिलावत इरमाई जिसमें अल्लाह तआला ने उत्तरत ईसा
अलैहिस्सलाम की हुआ का जिक इरमाया है:

إِنْ تَعَذَّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(अगर आप इनको सजा दें तो ये आपके बंदे हैं (और आप इनके
माखिक हैं और माखिक को उक है के बंदों को उनके गुनाहों पर सजा दें)
और अगर आप इनको माफ़ इरमा दें तो आप जबरदस्त (कुदरत
वाले) हैं (लिखाजा माफ़ करने पर भी कादिर हैं और) छिकमत वाले

(बी) हैं (लिहाजा आपकी माझी बी छिकमत के मुवाझिक होगी।)) ये दोनों आयते तिलावत करमा कर (रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को अपनी उम्मत याद आ गઈ और) रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने हुआ के लिये हाथ उठाये और अर्ज किया: अय अल्लाह! मेरी उम्मत! मेरी उम्मत! और आप रोने लगे. इस पर अल्लाह तआला का ईरशाह हुवा: जिब्रील! मुहम्मद के पास जाओ अगरये तुम्हारा रब् सभ कुछ जानता है मगर फिर बी तुन उनसे पूछो के उनके रोने का सभब क्या है? युनांये हजरत जिब्रील अलैहिस्सलाम मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास आये और आपसे पूछा. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने जिब्रील को बताया के मुजे अपनी उम्मत के बारे में इस झिक ने रुलाया के उनका आभिर में क्या होगा (जिब्रील अलैहिस्सलाम ने जाकर अल्लाह तआला से इस बात को अर्ज किया) अल्लाह तआला ने ईरशाह करमाया: जिब्रील! मुहम्मद के पास जाओ, और उनसे कहो के तुम्हारी उम्मत के बारे में हम तुम्हे भुश कर देंगे और तुम्हे गमगीन नहीं करेंगे. (मुस्लिम)

झईदा: बाज रिवायात में है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने जिब्रील अलैहिस्सलाम से अल्लाह तआला का ये पैगाम सुन कर करमाया के मैं तो तब मुन्मईन और भुश हुंगा जब मेरा कोई उम्मती बी दोज्जम में न रहे.

अल्लाह तआला की सभ कुछ मालूम होने के बावजूद रोने का सभब (वजह) पूछने के लिये जिब्रील अलैहिस्सलाम को रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास भेजना सिर्फ आपके ईकराम और अजाज (ईज्जत) के तौर पर था. (भआरिफुल-हदीस)

३३- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا رَأَيْتُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ طِبَ نَفْسٍ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اأَدْعُ اللَّهَ لِي، قَالَ: اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَائِشَةَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهَا وَ مَا تَأَخَّرَ، وَ مَا أَسْرَتْ وَ مَا أَعْلَنْتْ لَضَجِجَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا حَتَّى سَقَطَ رَأْسُهَا فِي جَنْبِهَا مِنَ الضَّحْكِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اَيُّرُكُ عَائِشَةُ؟ فَقَالَتْ: وَمَا لِي لَا يَسُرُّنِي

૩૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَدْعُ عَلَى الْمُشْرِكِينَ، قَالَ: إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ لَعْنًا وَإِنَّمَا بَعِثْتُ رَحْمَةً. رواه مسلم، باب

النهي عن لعن النواصب وغيرها، رقم: ૧૧૧૩

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે મુશરિકીન કે લિયે બદ-દુઆ કરને કી દરખવાસ્ત કી ગઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે લઅનત કરને વાલા બનાકર નહીં ભેજા ગયા, મુઝે સિફ રહમત બનાકર ભેજા ગયા હૈ. (મુસ્લિમ)

૩૭- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَغُشُّوا، وَلَا تَغُشُّوا، وَلَا تَغُشُّوا، وَلَا تَغُشُّوا، وَلَا تَغُشُّوا. رواه مسلم، باب في الأمر بالنهي.....

رقم: ૬૦૨૮

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આસાનિયાં પૈદા કરો ઔર મુશકિલાત પૈદા ન કરો, લોગોં કો તસલ્લી દો ઔર નફરત ન દિલાઓ. (મુસ્લિમ)

૩૮- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ رَجُلٍ يَتَغَشَّى لِسَانَهُ حَقًّا يُعْمَلُ بِهِ بَعْدَهُ إِلَّا أَجْرَى اللَّهُ عَلَيْهِ أَجْرَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ وَقَاهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ثَوَابَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. رواه أحمد ૧૧૧/૩

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અપની જબાન સે કોઈ હક બાત કહે, જિસ પર ઉસકે બાદ અમલ કિયા જાતા રહે તો કયામત તક કે લિયે અલ્લાહ તઆલા ઉસકા અજર જારી ફરમા દેતે હૈં, ફિર અલ્લાહ તઆલા કયામત કે દિન ઉસકા પૂરા પૂરા સવાબ અતા ફરમાએંગે. (મુસ્નદે અહમદ)

૩૯- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ. (وهو جزء من الحديث) رواه أبو داود.

مَنْ تَرَوْنَهُ عَلَىٰ يَهُوْلَاءِ؟ قَالُوا: الْأَشْعَرِيَّيْنِ، هُم قَوْمٌ فَقَهَاءُ، وَلَهُمْ جِيرَانٌ جَفَاءَةٌ مِنْ أَهْلِ الْمِيَاهِ وَالْأَغْرَابِ لَبِغَ ذَلِكَ الْأَشْعَرِيَّيْنِ، فَاتَّوَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَكَّرْتَ قَوْمًا بِخَيْرٍ، وَذَكَّرْتَنَا بِشَرٍّ، فَمَا بَالُنَا؟ فَقَالَ: لَيَعْلَمَنَّ قَوْمٌ جِيرَانُهُمْ، وَلَيَعْظُمَنَّهَمْ، وَلَيَأْمُرُنَّهُمْ، وَلَيَنْهَوُنَّهُمْ، وَلَيَتَعَلَّمَنَّ قَوْمٌ مِنْ جِيرَانِهِمْ، وَيَتَعَطَّوْنَ، وَيَتَفَقَّهُوْنَ أَوْ لَا عَاجِلَ لِنَهْمِ الْعُقُوبَةِ فِي الدُّنْيَا، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! انْفِطِنْ غَيْرَنَا، فَأَعَادَ قَوْلَهُ عَلَيْهِمْ وَأَعَادُوا قَوْلَهُمْ، انْفِطِنْ غَيْرَنَا، فَقَالَ ذَلِكَ ابْتِغَاءً، فَقَالُوا: آمَنَّا بِكَ سَنَةً، فَأَمَّهُلَهُمْ سَنَةً لِيَفْقَهُوهُمْ، وَ لِيَعْلَمُوهُمْ، وَيَعْظُمُوهُمْ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ ابْنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ﴾ الْآيَةَ.

رواه الطبراني في الكبير عن بكر بن معروف عن علقمة، الترغيب ١/ ١٢٢. بكر بن

معروف صلواتي فيه لين، تقريب التهذيب

હજરત અલ્કમા બિન સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુક્રમાતે હૈં કે એક મરતબા રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને બયાન ફરમાયા જિસમેં બાઝ મુસલમાન કૌમોં કી તારીફ ફરમાઈ. ફિર ઈરશાદ ફરમાયા: યે કયા બાત હૈં કે બાઝ કૌમેં અપને પળોસિયોં મેં ન દીન કી સમજ પૈદા કરતી હૈં, ન ઉનકો દીન સિખાતી હૈં, ન ઉનકો નસીહત કરતી હૈં, ન ઉનકો અચ્છી બાતોં કા હુકમ કરતી હૈં ઔર ન ઉનકો બુરી બાતોં સે રોકતી હૈં. ઔર કયા બાત હૈં કે બાઝ કૌમેં અપને પળોસિયોં સે ન ઈલ્મ સીખતી હૈં, ન દીન કી સમજ હાસિલ કરતી હૈં ઔર ન નસીહત ફુખૂલ કરતી હૈં. અલ્લાહ કી કસમ! યે લોગ અપને પળોસિયોં કો ઈલ્મ સિખાએ, ઉનમેં દીન કી સમજ પૈદા કરે, ઉનકો નસીહત કરે, ઉનહેં અચ્છી બાતોં કા હુકમ કરે, બુરી બાતોં સે રોકે ઔર દૂસરે લોગ અપને પળોસિયોં સે દીન સીખે, ઉનસે દીન કી સમજ હાસિલ કરે ઔર ઉનકી નસીહત ફુખૂલ કરે. અગર ઐસા ન હુવા તો મૈં ઉન સબકો દુનિયા હી મેં સખ્ત સજા દૂંગા. ઉસકે બાદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ મિંબર સે નીચે તશરીફ લે આએ. લોગોં મેં ઈસકા ચરચા હુવા કે ઈસસે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને

कौनसी कौमें मुराद ली हैं? लोगों ने कहा: अशअरी कौम के लोग मुराद हैं के वो ईल्म वाले हैं और उनके आसपास के देहाती दीन से नावाकिफ (अंजान) हैं. ये भअर अशअरी लोगों को पहुंची. वो रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की भिदमत में छाजिर हुवे और अर्ज किया: या रसूलल्लाह! आपने आज कौमों की तारीफ़ इरमाई और हम पर नाराजगी का ईजहार इरमाया, हमारा क्या कुसूर है? रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने (होबारा) ईरशाह इरमाया: या तो ये लोग अपने पणोसियों को ईल्म सिखाएं, उनको नसीहत करें, उनको अच्छी बातों का हुकम करें, बुरी बातों से मना करें, और जैसे ही दूसरे लोगों को यादिये के वो अपने पणोसियों से सीधें, उनसे नसीहत छसिल करें, दीन की समज-बूज दें, वरना मैं उन सबको हुनिया ही में सप्त सजा दूंगा. अशअरी लोगों ने अर्ज किया: या रसूलल्लाह! क्या हम दूसरों को समजदार बनाएं? रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने फिर अपना वही हुकम ईरशाह इरमाया. उन्होंने तीसरी दफ़ा फिर यही अर्ज किया: या रसूलल्लाह! अक साल की मुडलत हमको दे दें. नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उनको पणसियों की तालीम के लिये अक साल की मुडलत दे दी ताके उनमें दीन की समज पैदा करें, उन्हें सिखाएं और उन्हें नसीहत करें. फिर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ये आयत तिलावत इरमाई: -

لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ

(तरजुमा: बनी ईस्राईल में जे लोग काफ़िर थे उन पर उजरत दाउद और उजरत ईसा (अलै.) की ज़बान से लअनत की गई थी और ये लअनत ईस सबब से हुई के उन्होंने हुकम की मुभाविकत की और उद से निकल गये. जिस बुराई में वो मुब्तिला थे उससे अक दूसरे को मना नहीं करते थे, उनका ये काम वाकई बुरा था). (तबरानी, तरगीब)

۳۱- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

يَجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَتَدْلِقُ أَقْبَابَهُ فِي النَّارِ فَيَذُورُ كَمَا يَذُورُ الْجَمَارُ بِرَحَاهُ، فَيَجْمَعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ:

يَا كَلَانُ مَا شَأْنُكَ، أَلَيْسَ كُنْتُ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آيِيهِ وَأَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآيِيهِ. رواه البخاري، باب صفة النار وأنها مخلوقة، رقم: ٢٢٦٧

હઝરત ઉસામા બિન ઝૈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે ઉન્હોને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: કયામત કે દિન એક શપ્સ કો લાયા જાએગા ઓર ઉસકો જહન્નમ મેં ફેંક દિયા જાએગા જિસસે ઉસકી અંતળયાં નિકલ પળેંગી. વો અંતળિયોં કે ઈદ ગિદ ઈસ તરહ ધૂમેગા જેસા કે ચક્કી કા ગધા ચક્કી કે ગિદ ધૂમતા હે યાની જેસે જાનવર કો આટે કી ચક્કી ચલાને કે લિયે ચક્કી કે ચારોં તરફ ઘુમાયા જાતા હે ઈસી તરહ યે શપ્સ અપની અંતળિયોં કે ચારોં તરફ ધૂમેગા. જહન્નમ કે લોગ ઉસકે ચારોં તરફ જમા હો જાએંગે ઓર ઉસસે પૂછેંગે: કુલાને! તુમહેં કયા હુવા? કયા તુમ અચ્છી બાતોં કા હુકમ નહીં કરતે થે ઓર બુરી બાતોં સે હમકો નહીં રોકતે થે? વો જવાબ દેગા: મેં તુમકો અચ્છી બાતોં કા હુકમ કરતા થા લેકિન ખુદ ઉસ પર અમલ નહીં કરતા થા, ઓર બુરી બાતોં સે રોકતા થા લેકિન ઉન્હેં કિયા કરતા થા. (બુખારી)

٣٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَرَزْتُ لَيْلَةً أُسْرَى بِي عَلَى قَوْمٍ تَفْرَضُ شِقَاهُمْ بِمَقَارِنِصٍ مِنْ نَارٍ قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ؟ قَالُوا: خُطَبَاءُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا كَانُوا يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَيَنْسَوْنَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ يَقُولُونَ أَكَلَّا يَقُولُونَ. رواه أحمد ١٢٠/٣

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: શબે મેઅરાજ મેં મેરા ગુઝર ઐસી જમાઅત પર હુવા કે ઉનકે હોટ જહન્નમ કી આગ કી કેચિયોં સે કતરે જા રહે થે. મૈને જિબ્રઈલ (અલૈહિરસલામ) સે દરયાફત કિયા કે યે કૌન લોગ હેં? ઉન્હોને બતાયા: યે વાઈઝ (નસીહત, વઅજ કરને વાલે) હેં જો દૂસરોં કો નેકી કરને કે લિયે કેહતે થે ઓર ખુદ અપને કો ભુલા દેતે થે યાની ખુદ અમલ નહીં

કરતે થે હાલાંકે વો અલ્લાહ તઆલા કી કિતાબ પઞ્હતે થે, કયા વો સમજદાર નહીં થે. (મુસ્નદે અહમદ)

અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને કે ફઝાઈલ

આયાતે કુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
أَوْوُوا وَتَصَرَّوْا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾

[الأنفال: ٧٤]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઔર જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર અપને ઘર છોળે ઔર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ કિયા ઔર જિન લોગોં ને ઉન મુહાજિરીન કો અપને યહાં ઠેહરાયા ઔર ઉનકી મદદ કી, યે લોગ ઈમાન કા પૂરા હક અદા કરને વાલે હેં. ઉનકે લિયે મગફિરત ઔર ઈઝત કી રોઝી હે. (સૂરએ અન્ફાલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْرِ اللَّهِ
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ فَرجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ وَيُسْرُهُمْ
رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ [التوبة: ٢٠-٢٢]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: જો લોગ ઈમાન લાએ ઔર ઉન્હોંને અપને ઘર છોળે ઔર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં અપને માલ વ જાન સે જિહાદ કિયા અલ્લાહ તઆલા કે યહાં ઉનકે લિયે બખ્શા દર્જા હે, ઔર યહી લોગ પૂરે કામયાબ હેં. ઉન્હેં ઉનકે રબ ખુશ-ખબરી દેતે હેં અપની રહમત ઔર રઝામંદી ઔર જન્નત કે એસે બાગોં કી જિનમેં ઉન્હેં હમેશા કી નેઅમતેં મિલેંગી, ઉન જન્નતોં મેં યે લોગ હમેશા હમેશા

રહેંગે. બિલા શુબહ અલ્લાહ કે પાસ બળા અજર છે. (સૂરએ તૌબહ)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُتَحْسِنِينَ﴾ [العنکبوت: ٦٩]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ છે: ઔર જો લોગ હમારે (દીન કે) લિયે મશક્કતે બદાશત કરતે હૈં હમ ઉનકો ઝરૂર અપને તક પહુંચને કી રાહે સુઝા દેંગે (કે ઉન્હેં વો બાતે સમજાએંગે કે દૂસરોં કો ઉન બાતોં કા એહસાસ તક નહીં હોગા) ઔર બેશક અલ્લાહ તઆલા ઈબ્લાસ સે અમલ કરને વાલોં કે સાથ હૈં. (સૂરએ અન્કબૂત)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ [العنکبوت: ٦٦]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ છે: જો શખ્સ મેહનત કરતા હૈ વો અપને હી નફા કે લિયે મેહનત કરતા હૈ (વરના) અલ્લાહ તઆલા કો તો તમામ જહાન(દુનિયા) વાલોં મેં સે કિસી કી હાજત(ઝરૂરત) નહીં. (સૂરએ અન્કબૂત)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحمرات: ١٥]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ છે: કામિલ (પૂરે) ઈમાન વાલે તો વહી લોગ હૈં જો અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉનકે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર ઈમાન લાએ ફિર (ઉમ્મ ભર કભી) શક નહીં કિયા (યાની અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉનકે રસૂલ કી હર બાત કો તેહ દિલ સે તસ્લીમ કિયા (માના) ઔર ઉસમેં કભી શક ન કિયા) ઔર અપને માલોં ઔર અપની જાનોં કે સાથ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં મશક્કતે બદાશત કી. યહી લોગ ઈમાન મેં સચ્ચે હૈં. (સૂરએ હુજુરાત)

وَقَالَ تَعَالَى : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ

عَذَابِ الْيَمِّ ۖ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَجَاهِدْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْرِ الْيَمِّ
وَأَنْفُسِكُمْ ۖ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ
عَذْنُ ذَٰلِكَ الْقُرْءِ الْعَظِيمِ ﴿[الص: ۱-۱۲]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઈમાન વાલો! કયા મેં તુમ્હે
એસી તિજારત બતાગી જો તુમ્હે દર્દનાક અજાબ સે બચાવે (ઔર વો યે
હે કે) તુમ અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉનકે રસૂલ પર ઈમાન લાઓ ઔર
અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં અપને માલો ઔર અપની જાનો કે સાથ
જિહાદ કરો. યે તુમ્હારે હક મેં બહુત હી બેહતર હૈ અગર તુમ કુછ સમજ
રખતે હો. ઈસ પર અલ્લાહ તઆલા તુમ્હારે ગુનાહ માફ કર દેગે ઔર
તુમકો જન્નત કે એસે બાગો મેં દાખિલ કરેગે જિનકે નીચે નેહરે બેહ રહી
હોગી ઔર ઉમ્દા મકાનાત મેં દાખિલ કરેગે જો દાઈમી (હમેશા રેહને
વાલે) હોંગે. યે બહુત બળી કામચાબી હૈ. (સૂરએ સફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ
تَرْضَوْنَ أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى
يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿[التوبة: ۲۴]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
સે ઈરશાદ કરમાયા: આપ મુસલમાનો સે કેહ દીજિયે કે અગર તુમ્હારે
બાપ ઔર બેટે ઔર ભાઈ ઔર બીવિયાં ઔર તુમ્હારી બિરાદરી ઔર
વો માલ જો તુમને કમાએ હૈં ઔર વો તિજારત જિસકે બંદ હોને સે તુમ
ડરતે હો ઔર વો મકાનાત જિનમેં રેહને તુમ પસંદ કરતે હો, અગર યે
સબ ચીજેં તુમકો અલ્લાહ તઆલા સે ઔર ઉનકે રસૂલ સે ઔર અલ્લાહ
તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરને સે ઝિયાદા મહબૂબ (પસંદીદા) હૈં તો
ઈન્તિજાર કરો યહાં તક કે અલ્લાહ તઆલા સજા કા હુકમ ભેજ દેં ઔર
અલ્લાહ તઆલા હુકમ ન માનને વાલો કી રહબરી નહીં ફરમાતે (રાસ્તા
નહીં દિખાતે). (સૂરએ તૌબહ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَاتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: 195]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઔર તુમ લોગ જાન કે સાથ માલ ભી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં ખર્ચ ક્રિયા કરો (ઔર જિહાદ સે જી ચુરા કર) અપને આપકો અપને હાથોં હલાકત (તબાહી) મેં ન ડાલો, ઔર જો કામ ભી કરો અચ્છી તરહ ક્રિયા કરો, બેશક અલ્લાહ તઆલા અચ્છી તરહ કામ કરને વાલોં કો પસંદ ફરમાતે હેં. (સૂરએ બકરહ)

અહાદીસે નબવિયા

۳۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقَدْ أُحْقُتْ لِي اللَّهُ وَمَا يَخَافُ أَحَدٌ، وَلَقَدْ أُؤْذِنْتُ فِي اللَّهِ لَمْ يُؤْذَ أَحَدٌ، وَلَقَدْ آتَتْ عَلَيَّ ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ وَمَالِي وَلَيْلَالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ ذُو كَيْدٍ إِلَّا شَيْءًا يُؤَارِيهِ ابْنُ بِلَالٍ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب احاديث عائشة والنس ۲۴۷۲ رقم

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: દીન (કી દઅવત) કે સિલસિલા મેં મુઝે ઈતના ડરાયા ગયા કે કિસી કો ઈતના નહીં ડરાયા ગયા ઔર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં મુઝે ઈતના સતાયા ગયા કે કિસી ઔર કો ઈતના નહીં સતાયા ગયા. મુઝ પર તીસ દિન ઔર તીસ રાતેં મુસલસલ ઈસ હાલ મેં ગુઝરી હેં કે મેરે ઔર બિલાલ કે લિયે ખાને કી કોઈ એસી ચીઝ નહીં થી જિસકો કોઈ જાનદાર ખા સકે. સિર્ફ ઈતની ચીઝ હોતી જિસકો બિલાલ કી બગલ છુપા લે યાની બહુત થોળી મિકદાર મેં હોતી થી. (તિરમિઝી)

۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَبِيتُ اللَّيْلَةَ الْمُتَابَعَةَ طَارِيًا وَاهْلًا لَا يَجِدُونَ عِشَاءً، وَكَانَ أَكْثَرُ خَيْرِهِمْ خَيْرَ الشَّعِيرِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في معيشة

النبي ﷺ وأهله، رقم: ٢٣٦٠

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઓર આપકે ઘર વાલે બહુત સી રાતે મુસલસલ ખાલી પેટ (ફાકે સે) ગુઝારતે થે, ઉનકે પાસ રાત કા ખાના નહીં હોતા થા, ઓર ઉનકા ખાના આમ તૌર સે જવ કી રોટી હોતી થી. (તિરમિઝી)

٣٥- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلَ مُحَمَّدٍ ﷺ مِنْ خَبِيرٍ شَعِيرٍ، يَوْمَيْنِ مُتَابَعَيْنِ حَتَّى قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. رواه مسلم، باب الدنيا
سجن للمؤمن وحنّة للكافر، رقم: ٧٤٤٥

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે વફાત પા જાને તક આપકે ઘર વાલોં ને જવ કી રોટી ભી કભી દો દિન મુસલસલ પેટ ભર કર નહીં ખાઈ. (મુસ્લિમ)

٣٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَأَوَّلَتْ النَّبِيَّ ﷺ كِسْرَةً مِنْ خَبِيرٍ شَعِيرٍ فَقَالَ: هَذَا أَوَّلُ طَعَامٍ أَكَلَهُ أَبُو لِكَ مِنْذُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ رَوَاهُ أَحْمَدُ الطِّرَافِيُّ وَزَادَ فَقَالَ: مَا هَذِهِ؟ فَقَالَتْ: قُرْصُ خَبِرَتِهِ، فَلَمْ يَطْبُقْ نَفْسِي حَتَّى أَتَيْتُكَ بِهِ هَذِهِ الْكِسْرَةَ وَرَحِمَ اللَّهُ نَفْسًا، مجمع الزوائد ١٠/١٢٧

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે એક મરતબા હઝરત ફાતિમા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો જવ કી રોટી કા એક ટુકળા પેશ કિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ત્રીન દિન મેં યે પેહલા ખાના હૈ જિસકો તુમ્હારે વાલિદ ને ખાયા હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

એક રિવાયત મેં હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સાહબજાદી (બેટી) સે પૂછા: યે કયા હૈ? ઉન્હોં ને અર્ઝ કિયા: એક રોટી મૈં ને પકાઈ થી, મુઝે અચ્છા નહીં લગા કે મૈં આપકે બગૈર ખાઉં.

(તબરાની, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

۳۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْخَنْدَقِ وَهُوَ يَحْفِرُ وَنَحْنُ نَنْقُلُ التُّرَابَ، وَبَصُرْنَا فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ فَأَغْفِرْ لِلْآتِصَارِ وَالْمَهَاجِرَةِ. رواه

البخارى، باب الصحن والفراغ، ۰۰۰۰، رقم: ۶۴۱۴

હઝરત સહલ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે હમ ગઝવએ ખંદક મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ખંદક ખોદ રહે થે ઔર હમ ખંદક સે મિટ્ટી નિકાલ કર દૂસરી જગહ ડાલ રહે થે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમેં (ઈસ હાલ મેં) દેખ કર ફરમાયા: અય અલ્લાહ! જિંદગી તો સિફ આખિરત હી કી જિંદગી હે, આપ અન્સાર ઔર મુહાજિરીન કી મગફિરત ફરમા દીજિયે. (બુખારી)

۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي فَقَالَ: كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ. رواه البخارى، باب قول

النبي ﷺ كن في الدنيا كأنك غريب، ۰۰۰۰، رقم: ۶۴۱۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (ખાત કી અહમિયત કી વજહ સે મુતવજ્જે કરને કે લિયે) મેરે કંધે કો પકળ કર ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ દુનિયા મેં મુસાફિર કી તરહ યા રાસ્તા ચલને વાલે કી તરહ રહો. (બુખારી)

۳۹- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَنَّ الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ، وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تَبْسُطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَتَأْخُذُوا بِهَا كَمَا تَأْخُذُ بِهَا وَتُلْهِجُكُمْ كَمَا أَلْهَتْهُمُ (وهو بعض الحديث). رواه البخارى، باب ما يحذر من زهرة

الدنيا، ۰۰۰۰، رقم: ۶۴۲۵

હઝરત અમ્મ બિન ઔફ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ કી કસમ મુઝે તુમ્હારે બારે મેં ફકો ફકા (ગરીબી) કા ડર નહીં બલ્કે ઈસ બાત સે ડરતા હું કે દુનિયા કો તુમ પર ફેલા દિયા જાએ જિસ તરહ તુમસે પેહલે લોગોં પર દુનિયા કો ફેલા દિયા ગયા થા, ફિર તુમ ભી દુનિયા કો હાસિલ કરને કે લિય એક દૂસરે સે આગે બળડને લગો જિસ તરહ તુમસે પેહલે લોગ દુનિયા કો હાસિલ કરને કે લિયે એક દૂસરે સે આગે બળડતે થે, ફિર દુનિયા તુમકો ઉસી તરહ ગાફિલ કરદે જિસ તરહ ઉનકો ગાફિલ કર દિયા. (બુખારી)

ફાઈદા: રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઈરશાદ “તુમ્હારે બારે મેં ફકો ફકા કા ડર નહીં” કા મતલબ યે હૈં કે તુમ પર ફકો ફકા નહીં આએગા યા યે મતલબ હૈં કે અગર ફકો ફકા કી નોબત આઈ તો ઈસસે તુમ્હારે દીન કો નુકસાન નહીં પહુંચેગા.

۵۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ كَانَتْ

الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ. رَوَاهُ

الترمذی وقال: هذا حديث صحيح غريب، باب ما جاء في هوان الدنيا على الله عز وجل.

رقم: ۲۳۲۰

હઝરત સહલ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર દુનિયા કી કદ્રો કીમત અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક એક મચ્છર કે પર કે બરાબર ભી હોતી તો અલ્લાહ તઆલા કિસી કાફિર કો ઈસમેં સે એક ઘૂંટ પાની ન પિલાતે (કયુંકે દુનિયા કી કીમત અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક ઇતની ભી નહીં હૈં ઈસલિયે કાફિર ફાજિર (ગુનેહગાર) કો ભી દુનિયા બેહિસાબ દી હુઈ હૈં). (તિરમિઝી)

۵۱- عَنْ عُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ:

وَاللَّهِ يَا ابْنَ آدَمَ! إِنْ كُنَّا نَنْتَظِرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ، فَلَا حِلَّ

أَهْلِي فِي شَهْرَيْنِ، وَمَا أَوْفَدَ فِي آيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَارًا. قَالَ: قُلْتُ:

يَا خَالَةَ! فَمَا كَانَ يُعَيِّشُكُمْ؟ قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ: الثَّمَرُ وَالْمَاءُ. (ومر

طرف من الرواية) رواه مسلم، باب الدنيا مسجن للموت من ٠٠٠٠ رقم: ٧٤٥٢

હઝરત ઉરવા રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાયા કરતી થી: મેરે ભાન્જે! હમ એક ચાંદ દેખતે ફિર દૂસરા ચાંદ દેખતે ફિર તીસરા ચાંદ દેખતે, યું દો મહીને મેં ત્રીન ચાંદ દેખતે, લેકિન રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઘરોં મેં આગ નહીં જલતી થી. મૈને કહા: ખાલાજાન! ફિર આપકા ગુઝારા કિસ ચીઝ પર હોતા થા? ઉન્હોંને ફરમાયા: ખજૂર ઓર પાની પર. (મુસ્લિમ)

۵۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

مَا خَالَطَ قَلْبَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ رَهْجٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ.

رواه أحمد و الطبرانی في الأوسط و رجال أحمد ثقات، مجمع الزوائد ۵/ ۵۰۲

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ અન્હા રિવાયત કરતી હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસકે જિસ્મ કે અંદર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કા ગુબાર (ધૂલ) દાખિલ હો જાએ અલ્લાહ તઆલા ઉસ પર દોઝખ કી આગ કો ઝરૂર હરામ ફરમા દેગે. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

۵۳- عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ اغْبَرَّتْ قَلَمَاهُ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى النَّارِ. رواه أحمد ۳/ ૬૭૧

હઝરત અબૂ અબ્સ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ કે દોનોં કદમ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં ગુબાર-આલૂદ (ગંદે) હો જાએ અલ્લાહ તઆલા ઉન્હેં દોઝખ કી આગ પર હરામ ફરમા દેગે. (મુસ્નદે અહમદ)

۵۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَجْتَمِعُ

عَبَّارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ دُخَانٌ جَهَنَّمَ فِي جَوْفِ عَبْدٍ أَبَدًا وَلَا يَجْتَمِعُ
الشُّحُّ وَالْإِيمَانُ فِي قَلْبٍ عَبْدٍ أَبَدًا. رواه النسائي، باب فضل من عمل في

سبيل الله على قدمه، رقم: ३११२

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के
रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह इरमाया: अल्लाह
तआला के रास्ता का गहो गुबार और जहन्नम का धुवां कभी किसी बंदा
के पेट में जमा नहीं हो सकते और बुध्दा (कंजूसी) और (कामिल)
धमान किसी बंदा के दिल में कभी जमा नहीं हो सकते. (नसाई)

५५- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يَجْتَمِعُ عَبَّارٌ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَ دُخَانٌ جَهَنَّمَ فِي مَنْخَرِي مُسْلِمٍ أَبَدًا. رواه

النسائي، باب فضل من عمل في سبيل الله على قدمه، رقم: ३११०

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते
हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह इरमाया:
अल्लाह तआला के रास्ता का गहो गुबार और जहन्नम का धुवां कभी
किसी मुसलमान के नथनों में जमा नहीं हो सकते. (नसाई)

५६- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ
رَجُلٍ يَغْبَارُ وَجْهَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا آمَنَ اللَّهُ وَجْهَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَا
مِنْ رَجُلٍ يَغْبَارُ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا آمَنَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ مِنَ النَّارِ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ. رواه البيهقي في شعب الإيمان ६/ ६३

उजरत अबू उमामा बाहिली रदियल्लाहु तआला अन्हु से
रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह
इरमाया: जिस शम्स का येहरा अल्लाह तआला की राह (रास्ते) में
गुबार आलूह हो (धूल लगा) जाये अल्लाह तआला उसके येहरा को
कयामत के दिन जरर (दोज़ा की आग से) भडकूत इरमायेंगे और
जिस शम्स के दोनों कदम अल्लाह तआला की राह में गुबार-आलूह हो
जाये अल्लाह तआला उसके कदमों को कयामत के दिन दोज्ज की आग

સે ઝરૂર મહફૂઝ ફરમાએંગે. (બેહકી)

۵۸- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عُمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

يَوْمٌ لِي سَبِيلُ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ يَوْمٍ فِيمَا سِوَاهُ. رواه النسائي، باب فضل

الرباط، رقم: ۳۱۷۲

હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કા એક દિન ઉસકે અલાવા કે હઝાર દિનોં સે બેહતર હૈ. (નસાઈ)

۵۹- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: غَدْوَةٌ لِي سَبِيلُ

اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا (و هو يفيض الحديث). رواه البخاري،

باب صفة الحنة و النار، رقم: ۶۰۶۸

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મૈં એક સુબહ યા એક શામ દુનિયા વ માફીહા (દુનિયા ઓર જો કુછ ઈસમૈં હૈ) સે બેહતર હૈ. (બુખારી)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે દુનિયા ઓર દુનિયા મૈં જો કુછ હૈ વો સબ અલ્લાહ તઆલા કી રાહ મૈં ખર્ચ કર દિયા જાએ તબ ભી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કી એક સુબહ યા એક શામ ઉસસે ઝિયાદા અજર દિલાને વાલી હૈ.

۶۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ رَاحَ

رَوْحَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ، كَانَ لَهُ بِمِثْلِ مَا أَصَابَهُ مِنَ الْغَارِ مِنْكَ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ رواه ابن ماجه، باب الخروج في الغير، رقم: ۲۷۷۵

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મૈં એક શામ ભી નિકલે તો જિતના ગર્દો ગુબાર ઉસે લગેગા ઉસકે બકદ્ર કયામત મૈં ઉસે મુશ્ક

मिलेगा. (४७ने माझ)

٦١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ بِشُعْبٍ فِيهِ عَيْتَةٌ مِنْ مَاءٍ عَذِيَّةٍ فَأَعَجَبَتْهُ لَطِيفُهَا، فَقَالَ: لَوْ اغْتَزَلْتُ النَّاسَ فَأَقَمْتُ فِي هَذَا الشُّعْبِ وَلَنْ أَلْعَلَ حَتَّى أَسْتَأْذِنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: لَا تَفْعَلْ، فَإِنَّ مَقَامَ أَحَدِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ سَبْعِينَ عَامًا، أَلَّا تُجِئُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ، وَ يُدْخِلَكُمُ الْجَنَّةَ؟ اغْزُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَوَاقٍ نَاقَةٍ وَجِئَتْ لَهُ الْجَنَّةُ. رواه الترمذی و قال:

هذا حديث حسن، باب ما جاء في الغزو، ٠٠٠٠، رقم: ١٦٥٠

उत्तरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अल्लु इरमाते हैं के (अक सइर के दौरान) रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के अक सहाबी किसी पहाणी रास्ता में भीठे पानी के अक छोटे से यश्मा (नहर) पर से गुजरे. वो यश्मा उम्दा होने की वजह से उनको बहुत अच्छा लगा. उन्होंने (अपने जो में) कहा के किसा अच्छा यश्मा है) क्या ही अच्छा हो के मैं लोगों से किनारा-कश (अलग) होकर इस घाटी में ही ठहर जाऊँ, लेकिन मैं ये काम नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ईजाजत लिये बगैर हरगिज न करूँगा. युनांये इस भयाव का जिक्र उन्होंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के सामने किया तो आपने ईरशाह इरमाया: ऐसा न करना कयुंके तुममें से किसी भी शम्स का अल्लाह तआला के रास्ता में (थोणी देर) भणे रेहना उसके अपने घर में रेह कर ७० साल नमाज पणहने से बेहतर है. क्या तुम लोग नहीं चाहते के अल्लाह तआला तुम्हारी भगाइरत इरमा दें और तुम्हें जन्नत में दाखिल इरमा दें. अल्लाह तआला के रास्ता में जिलाह करो, जो शम्स ३०० देर भी अल्लाह तआला के रास्ता में लणा जितना वकफा अक गिंटनी के दूध दूहने में हो बार थन दबाने के दरमियान होता है तो उसके लिये जन्नत वाजिब हो गई. (तिरमिजी)

٦٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ

صَدَعَ رَأْسَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاحْتَسَبَ، غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ قَبْلَ ذَلِكَ مِنْ

ذَنْبٍ . رواه الطبرانی فی الکبیر و اسناده حسن، مجمع الزوائد ۳/ ۲۰

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला के रास्ता में जिस शम्स के सर में दई हो और वो उस पर सवाब की निश्चयत रखे तो उसके पेहले के तमाम गुनाह माफ़ कर दिये जायेंगे. (तबरानी, मजमूअ-जवाइद)

۲۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِيمَا يَخْكِي عَنْ رَبِّهِ

تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: أَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبَادِي خَرَجَ مُجَاهِدًا فِي سَبِيلِي

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ضَمِنْتُ لَهُ أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَا أَصَابَ مِنْ أَجْرٍ وَغَنِيمَةٍ،

وَإِنْ قَبِضَتْهُ أَنْ أَغْفِرَ لَهُ، وَأَرْحَمَهُ، وَأَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ. رواه أحمد ۱/ ۱۱۷

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अक उदीसे कुदसी में अपने रब का ये ईरशाद मुबारक नकल फरमाते हैं: मेरा जो बंदा सिर्फ़ मेरी भुश्नूदी छसिल करने के लिये मेरे रास्ता में मुज्हादिद बन कर निकले तो मैं जिम्मेदारी उठाता हूँ के मैं उसे अजर और मावे गनीमत के साथ वापस लौटाऊँगा और अगर मैंने उसको अपने पास बुला लिया तो उसकी भगदिरत कइँगा, उस पर रहम कइँगा और उसको जन्नत में दाखिल कइँगा. (मुस्नद अहमद)

۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: تَعَصَّنَ اللَّهُ

لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي، وَإِيمَانًا بِي وَ

تَصَدِيقًا بِرُسُلِي، فَهُوَ عَلَى ضَامِنٍ أَنْ أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى

مَنْكِبِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ، نَائِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ، وَالَّذِي

نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا مِنْ كَلِمٍ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى، إِلَّا جَاءَ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ حِينَ كَلِمَ، لَوْ نُهُ لَوْ دَمٌ وَرِيحُهُ مَسَكَ، وَالَّذِي نَفْسُ

الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ حِينَ كَلِمَ، لَوْ نُهُ لَوْنُ دَمٍ وَرَيْحُهُ مِسْكٌ، وَالَّذِي نَفْسُ
 مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوَلَا أَنْ يَشُقَّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ
 تَغْرُؤُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلُهُمْ، وَلَا يَجِدُونَ
 سَعَةً وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ
 بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْرُؤُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْتُلُ، ثُمَّ أَغْرُؤُ فَأَقْتُلُ، ثُمَّ أَغْرُؤُ
 فَأَقْتُلُ. رواه مسلم، باب فضل الجهاد، ٥٠٠٠، رقم: ٤٨٥٩.

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે (ઔર અલ્લાહ તઆલા ફરમાતે હૈં કે) ઉસકો ઘર સે નિકાલને વાલી થીજ મેરે રાસ્તે મેં જિહાદ કરને, મુઝ પર ઈમાન લાને, મેરે રસૂલોં કી તસ્દીક (ગવાહી દેને) કે અલાવા કુછ ઔર ન હો તો મૈં ઈસ બાત કા જિમ્મેદાર હૂં કે ઉસે જન્નત મેં દાખિલ કરૂં યા ઉસે અજર યા ગનીમત કે સાથ ઘર વાપસ લૌટાઊં. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કસમ હૈં ઉસ જાત કી જિસકે કબ્જા મેં મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કી જાન હૈં અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં (કિસી કો) જો ભી ઝખ્મ લગા હૈં તો કયામત કે દિન વો ઈસ હાલત મેં આએગા કે ગોયા ઉસે આજ હી ઝખ્મ લગા હૈં. ઉસકા રંગ તો ખૂન કા રંગ હોગા ઔર ઉસકી મહક મુશક કી મહક હોગી, કસમ હૈં ઉસ જાત કી જિસકે કબ્જા મેં મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કી જાન હૈં અગર મુસલમાનોં પર મશક્કત કા અંદેશા (તકલીફ કા ફિક) ન હોતા તો મૈં કભી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલે કિસી લશ્કર (ફૌજ) મેં શરીક હોને સે પીછે ન રેહતા, લેકિન મૈં ઈસ બાત કી ગુંજાઈશ નહીં પાતા કે તમામ લોગોં કે લિયે સવારી કા ઈન્તિજામ કરૂં, ન વો ખુદ ઈસકી ગુંજાઈશ પાતે હૈં ઔર ઉન પર યે બાત બની ગિરાં (ભારી) ગુજરતી હૈં કે વો મેરે સાથ ન જાએ (કે મૈં તો ચલા જાઊં ઔર વો ઘરોં મેં રહે) કસમ હૈં ઉસ જાત કી જિસકે કબ્જા મેં મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) કી જાન હૈં મૈં તો ચાહતા હૂં કે અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ કરૂં ઔર કત્લ કર

દિયા જાગી, ફિર જિહાદ કરું ફિર કતલ કર દિયા જાગી, ફિર જિહાદ કરું ફિર કતલ કર દિયા જાગી. (મુસ્લિમ)

۲۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ وَتَوَكَّعْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ.

رواه ابو داود، باب في النهي عن العينة، رقم: ۴۶۶۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ફરમાતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જબ તુમ લોગ ખરીદ વ ફોરખત (લે બેચ) ઔર કારોબાર મેં હમાનતન મશગૂલ (બિલ્કુલ મસરૂફ) હો જાઓગે ઔર ગાયે બેલ કી દુમોં કો પકળ કર ખેતી બાળી મેં મગન હો જાઓગે ઔર જિહાદ કો છોળ બેઠોગે તો અલ્લાહ તઆલા તુમ પર ઐસી જિલ્લત મુસલ્લત કર (લગા) દેંગે જો ઉસ વક્ત તક દૂર નહીં હોગી જબ તક તુમ અપને દીન કી તરફ ન લૌટ આઓ (જિસમેં અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કા જિહાદ ભી શામિલ હેં). (અબૂ દાઉદ)

۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ لَقِيَ اللَّهَ بِقَمَرٍ أَوْ مِنْ جِهَادٍ لَقِيَ اللَّهَ وَفِيهِ ثَلَاثَةٌ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

غريب، باب ما جاء في فضل المرافعة، رقم: ۱۱۶۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુમા ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે પાસ ઈસ હાલ મેં હાઝિર હો કે ઉસ પર જિહાદ કા કોઈ નિશાન ન હો તો વો અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલેગા કે ઉસમેં યાની ઉસકે દીન મેં ખલલ હોગા. (તિરમિઝી)

સાઈદા: જિહાદ કી નિશાની યે હેં કે મસ્લન ઉસકે જિસ્મ પર કોઈ ઝખ્મ હો યા અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કા ગર્હો ગુબાર (ધૂલ) યા ખિદમત વગૈરા કરને કી વજહ સે જિસ્મ પર પળને વાલે નિશાનાત હો. (શરુતૈબી)

૧૮- عَنْ سُهَيْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَقَامُ أَحَدِكُمْ لِي سَبِيلِ اللَّهِ سَاعَةً خَيْرٌ لَهُ مِنْ عَمَلِهِ عَمَرَهُ فِي أَهْلِهِ. رواه الحاكم ٢/٢٨٢

હઝરત સુહૈલ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: તુમમેં સે કિસી કા એક ઘણી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં ખળા રેહના ઉસકે અપને ઘર વાલોં મેં રેહતે હુવે સારી ઉમ્મ કે નેક આમાલ સે બેહતર હે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

૧૯- عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ ﷺ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ فِي سَرِيَّةٍ فَوَاقَى ذَلِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَدَا أَصْحَابُهُ فَقَالَ: اتَّخَلَّفْتُ فَأَصَلَى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ أَحَقَّهُمْ، فَلَمَّا صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ ﷺ رَأَوْهُ فَقَالَ لَهُ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَعْدُوَ مَعَ أَصْحَابِكَ؟ فَقَالَ: أَرَدْتُ أَنْ أَصَلَى مَعَكَ ثُمَّ أَحَقَّهُمْ، فَقَالَ: لَوْ أَتَّفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَذْرَكْتُ فَضْلَ عَدُوِّيهِمْ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في السفر يوم الجمعة، رقم: ٥٢٧

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો એક જમાઅત મેં ભેજા ઔર વો જુમ્આ કા દિન થા. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે સાથી સુબહ રવાના હો ગએ. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને ફરમાયા: મૈં ઠહર જાતા હૂં તાકે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ જુમ્આ કી નમાઝ પઢહ લૂં ફિર અપને સાથિયોં સે જા મિલૂંગા. જબ ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ જુમ્આ કી નમાઝ પઢહી તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉન્હોં દેખ કર ફરમાયા: તુમ અપને સાથિયોં કે સાથ સુબહ જાને સે કયૂં ઠહર ગએ? ઉન્હોંને અર્જ કિયા: મૈને થાહા કે આપકે સાથ જુમ્આ પઢહ લૂં ફિર ઉનસે જા મિલૂંગા.

આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર તુમ ઝમીન મેં જો કુછ હૈ સબકા સબ ખર્ચ કરદો તો ભીસુબહ કે વક્ત જાને વાલે સાથિયોં કે બરાબર સવાબ હાસિલ નહીં કર સકોગે. (તિરમિઝી)

۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِسَرِيَّةٍ تَخْرُجُ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنُخْرَجَ اللَّيْلَةَ أَمْ نَمُكُّكَ حَتَّى نَضِيعَ؟ فَقَالَ: أَوْ لَا تُحِبُّونَ أَنْ تَبْتَئُوا فِي خَرِيفٍ مِنْ خَرَائِفِ الْجَنَّةِ وَالْخَرِيفُ الْحَدِيقَةُ. السنن الكبرى ۱۵۸/۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક જમાઅત કો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જાને કા હુકમ દિયા. ઉન્હોંને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા હમ અભી રાત કો ચલે જાએ યા ઠહર કર સુબહ ચલે જાએ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ યે નહીં ચાહતે હો કે તુમ જન્નત કે બાગોં મેં સે એક બાગ મેં યે રાત ગુઝારો યાની અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં રાત ગુઝારના જન્નત કે બાગ મેં રાત ગુઝારના હે. (સુનને કુબ્રા)

۷۰- عَنْ أَبِي مُسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ بَوَاقِيهَا، وَبِرَّ الْوَالِدَيْنِ، ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. رواه البخارى. باب وسى النبي ﷺ الصلاة عملاً، رقم: ۷۵۳۴

હઝરત ઈબ્ને મસઊદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અનહુ ફરમાતે હૈં કે એક શખ્સ ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે સવાલ કિયા કે કૌનસા અમલ સબસે અકઝલ હૈં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: વક્ત પર નમાઝ પઢના ઔર વાલિદૈન (માં બાપ) કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરના ઔર ફિર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ (જંગ) કરના. (બુખારી)

۷۱- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، إِنْ عَاشَ رِزْقٌ وَكُفِيَ، وَإِنْ مَاتَ أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ: مَنْ

دَخَلَ بَيْتَهُ فَسَلَّمَ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ. رواه ابن

حبان، (والحديث صحيح) ૨/૨૦૨

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તીન શખ્સ એસે હૈં જો અલ્લાહ તઆલા કી જિમ્મેદારી મેં હૈં. અગર જિંદા રહેં તો ઉન્હેં રોઝી દી જાએગી ઔર ઉનકે કામોં મેં મદદ કી જાએગી ઔર અગર ઉન્હેં મૌત આ ગઈ તો અલ્લાહ તઆલા ઉન્હેં જન્નત મેં દાખિલ ફરમાએંગે. એક વો જો અપને ઘર મેં દાખિલ હોકર સલામ કરે. દૂસરે વો જો મસ્જિદ જાએ. તીસરે વો જો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે. (ઇબ્ને હિબ્બાન)

۴۲- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الطَّافَةِ، كَرِيفُهُ عَلَيْنَا، يَأْتِي عَلَى الْحَيِّ، فَيُحَدِّثُهُمْ، قَالَ: آتَيْتُ الْمَدِينَةَ فِي عِيرٍ لَنَا، فَعِنَّا بِضَاعَتَنَا، ثُمَّ قُلْتُ: لَا تَطْلُقَنَّ إِلَى هَذَا الرَّجُلِ، فَلَا تَجِزْ مَنْ بَعْدِي بِخَبَرِهِ، قَالَ: فَانْتَهَيْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَإِذَا هُوَ يُرِيئِي بَيْتًا، قَالَ: إِنَّ امْرَأَةً كَانَتْ فِيهِ، فَخَرَجْتُ فِي مَرُوءَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَتَرَكْتُ ابْنَتِي عَشْرَةَ عَشْرَةَ وَصِيصَتَهَا الَّتِي تَنْسُجُ بِهَا، فَقَدْتُ عَنَّا مِنْ غَنَمِهَا وَصِيصَتَهَا، قَالَتْ: يَا رَبِّ! (إِنَّكَ) قَدْ ضَمَنْتَ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِكَ أَنْ تَحْفَظَ عَلَيْهِ، وَإِنِّي قَدْ لَقَدْتُ عَنَّا مِنْ غَنَمِي وَصِيصَتِي، وَإِنِّي أَتَشُدُّكَ عَنِّي وَصِيصَتِي، قَالَ: فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَذْكُرُ لَهُ شِدَّةَ مَنَاشِدَتِهَا لِرَبِّهَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَاصْبَحْتَ عَنَّا وَمِثْلَهَا، وَصِيصَتَهَا وَمِثْلَهَا، وَمَاتِكَ، فَأَتَيْهَا، فَاسْتَلَهَا ابْنُ شَيْتٍ، قَالَ: قُلْتُ: بَنِي أَصْدَقْتُكَ. رواه أحمد، ورجالهم رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۵/ ۵۰۴

હઝરત હુમૈદ બિન હિલાલ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે

कभीला तुझावा के ओक शम्स थे. उनके रास्ता में हमारा कभीला पणता था (वो आते जाते हुवे) हमारे कभीला से मिलते और उनको उद्दीप्ति सुनाया करते थे. उन्होंने कहा: ओक भरतभा में अपने तिज्जरती काफला के साथ मदीना मुनव्वरा गया. वहां हमने अपना सामान बेचा. फिर मैंने अपने जो मैं कहा के मैं उस शम्स यानी रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास ज़रूर जाऊंगा और उनके छायात लेकर अपने कभीला वालों को जाकर बताऊंगा. जब मैं रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के पास पहुंचा तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझे ओक घर दिखा कर इरमाया के उस घर में ओक औरत थी. वो मुसलमानों की ओक जमाअत के साथ अब्बाह तआला के रास्ता में गई, और वो घर में १२ बकरियां और अपना ओक कपणा बुनने का कांटा जिससे वो कपणा बुना करती थी छोड़ कर गई. उसकी ओक बकरी और कांटा गुम हो गया. वो औरत केहने लगी: या रब्! जो आदमी आपके रास्ता में निकले उसकी दर तरह डिफ़ाजत का आपने ज़िम्मा लिया हुवा है (और मैं आपके रास्ता में गई थी और मेरी गैर मौजूदगी में) मेरी बकरियों में से ओक बकरी और कपणा बुनने वाला कांटा गुम हो गया है. मैं आपको अपनी बकरी और कांटे के बारे में कसम देती हूँ (कि मुझे वापस मिल जाये) रावी केहते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम उस तुफ़ावी आदमी को मताने लगे के उस औरत ने किस तरह अपने रब् से इन्तिहाई आज़िज़ी से दुआ की. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: उसकी बकरी और उस जैसी ओक और बकरी और उसका कांटा और उस जैसा ओक और कांटा उसको (अब्बाह तआला के गैबी पज़ाना से) मिल गया. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: ये है वो और, अगर तुम यादो तो जाकर उससे पूछ लो. उस तुफ़ावी आदमी ने कहा के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से अज़्र किया: नहीं (मुझे उस औरत से पूछने की ज़रूरत नहीं है) बल्के मैं आपसे सुन कर इसकी तस्दीक करता (सय मानता) हूँ (मुझे आपकी बात पर पूरा यकीन है). (मुस्नादे अहमद. मजमूअ-उल-अवाँइद)

٤٣- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
عَلَيْكُمْ بِالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، يُلْهَبُ
اللَّهُ بِهِ الْهَمَّ وَالْعَمَلُ (وَزَادَ بَيْنَهُنَّ) وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْقَرِيبَ وَالْبَعِيدَ،
وَأَقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ فِي الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ، وَلَا تَأْخُذْكُمْ فِي
اللَّهِ لَوْمَةٌ لَا يَمُوتُ. رواه الحاكم و قال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه
ووافقه الذهبي ٧٤/٢

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અનુ
ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ ઝરૂર કિયા કરો કયુંકે યે
જન્નત કે દરવાઝોં મેં સે એક દરવાઝા હૈ, અલ્લાહ તઆલા ઈસકે ઝરિયે
સે રંજો ગમ દૂર ફરમા દેતે હેં. એક રિવાયતમેં યે ઈઝાફ ભી હૈ: અલ્લાહ
તઆલા કી રાહ મેં દૂર ઔર કરીબ જાકર જિહાદ કરો, ઔર કરીબ ઔર
દૂર વાલોં મેં અલ્લાહ તઆલા કી હુદૂદ કો કાઈમ કરો ઔર અલ્લાહ
તઆલા કે મામલે મેં કિસી કી મલામત (ભલા બુરા કેહને) કા કુછ ભી
અસર ન લો. (મુસ્તદરક હાકિમ)

٤٣- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَدُّ لِي
بِالسَّيَاحَةِ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ سَيَاحَةَ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
عَزَّوَجَلَّ. رواه أبو داود، باب في النهي عن السَّيَاحَةِ، رقم: ٢٤٨٦

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે એક શખ્સ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે સથ્યાહત (ધૂમને ફિરને) કી ઈજાઝત મહંમત ફરમા દે, તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી ઉમ્મત કી સથ્યાહત તો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ કરના હૈ. (અબૂ દાઉદ)

٢٥- عَنْ لُصَاةَ بْنِ عُبَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
أَقْرَبُ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَا يُقَارِبُهُ
شَيْءٌ. رواه البخاري في التاريخ وهو حديث حسن، الجامع الصغير: ٢٠١/١

उजरत इजाबा बन उबैद रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अल्लाह तआला के सभसे जियादा कुर्ब (नजदीकी) का जरिया अल्लाह तआला के रास्ता में जिहाद है. कोई अमल अल्लाह तआला के कुर्ब का जरिया होने में जिहाद के अमल के करीब भी नहीं हो सकता. (बुखारी इत्तारी, जामिअे सगीर)

٤٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالُوا: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مُؤْمِنٌ فِي شَيْبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَتَّقِي رَبَّهُ وَ يَدْعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء أي الناس افضل، رقم: ١٦٦٠

उजरत अबू सईद खुदरी रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से पूछा गया: लोगों में सभसे अफ़जल शम्स कौन है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: वो शम्स है जो अल्लाह तआला के रास्ता में जिहाद करता हो. लोगों ने पूछा फिर कौन? ईरशाह इरमाया: फिर वो शम्स है जो किसी घाटी यानी तन्हाई में रहता हो, अपने रब से डरता हो और लोगों को अपने शर (बुराई) से मडकूज़ रभता हो (तिरमिजी)

٤٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ: أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْمَلُ إِيمَانًا؟ قَالَ: رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ، وَ رَجُلٌ يَقْبُدُ اللَّهَ فِي شَيْبٍ مِنَ الشَّعَابِ، قَدْ كَفَى النَّاسَ شَرًّا. رواه ابو داؤد، باب في ثواب الجهاد، رقم: ٢٤٨٥

उजरत अबू सईद खुदरी रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से पूछा गया: ईमान वालों में सभसे कामिल (पूरे) ईमान वाला कौन है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: ईमान वालों में सभसे कामिल ईमान वाला वो शम्स है जो अपनी जान और अपने

માલ સે અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ કરતા હો ઔર દૂસરા વો શખ્સ હે જો કિસી ઘાટી મેં રેહ કર અલ્લાહ તઆલા કી ઇબાદત કરતા હો ઔર લોગોં કો અપને શર સે બચાએ હુવે હોં. (અબૂ દાઉદ)

۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَوْقِفٌ سَاعَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ قِيَامِ لَيْلَةٍ الْقَلْبِ عِنْدَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح) ۶۶۳/۱۰

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં થોળી દેર ખજા રેહના શબે-કદર મેં હજરે-અસ્વદ કે સામને ઇબાદત કરને સે બેહતર હે. (ઇબને હબ્બાન)

۴۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ رَهْبَانِيَّةٌ، وَرَهْبَانِيَّةُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. رواه أحمد ۲۶۶/۳

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: હર નબી કે લિયે કોઈ રહબાનિયત હોતી હૈ ઔર મેરી ઉમ્મત કી રહબાનિયત અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ હૈ. (મુસ્નદે અહમદ)

ફાઈદા: દુનિયા ઔર ઇસકી લઝઝતોં સે લા-તઅલ્લુક હોને કો રહબાનિયત કેહતે હેં.

۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَاللَّهِ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْفَائِمِ الْخَاشِعِ الرَّائِعِ السَّاجِدِ. رواه النسائي، باب مثل المجاهد في سبيل الله عز وجل رقم: ۳۱۲۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે

સુના: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલે મુજાહિદ (જિહાદ, ઈસ્લામી જંગ કરને વાલે) કી મિસાલ, ઔર અલ્લાહ તઆલા હી ખૂબ જાનતે હેં કે કૌન (ઉનકી રજા કે લિયે) ઉનકી રાહ મેં જિહાદ કરતા હે, ઉસ શખ્સ કી સી હે જો રોજા રખનેવાલા, રાત કો ઈબાદત કરને વાલા, અલ્લાહ કે ખૌફ કી વજહ સે અલ્લાહ કે સામને આજિઝી કરને વાલા, રુક્કૂઅ સજદા કરને વાલા હો. (નસાઈ)

૮૧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَائِمِ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَوْمٍ وَلَا صَدَقَةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ إِلَى أَهْلِهِ. (ترمذی)

(الحديث) رواه ابن حبان (و استاده صحيح) ૪૮૧/૧

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે હુવે મુજાહિદ કી મિસાલ ઉસ શખ્સ કી તરહ હે જો રોજા રખને વાલા, રાત ભર નમાઝ મેં કુઆને પાક કી તિલાવત કરને વાલા હો ઔર ઉસ વક્ત તક રોજા વ સદકા મેં મુસલસલ મશગૂલ રહે જબ તક અલ્લાહ તઆલા કી રાહ કા મુજાહિદ વાપસ આયે યાની એસી ઈબાદત કરને વાલે શખ્સ કે સવાબ કે બરાબર મુજાહિદ કો સવાબ મિલતા હે. (ઈબ્ને હબ્બાન)

૮૨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا اسْتَفْرَقْتُمْ فَاتَّقُوا. رواه ابن ماجه، باب الخروج في السفر، رقم: ૨૪૪૩

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમસે અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને કો કહા જાએ તો તુમ નિકલ જાયા કરો. (ઈબ્ને માજા)

૮૩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَ بِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا،

وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ فَعَجِبَ لَهَا أَبُو سَعِيدٍ فَقَالَ: أَعِنَهَا عَلَيَّ، يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَفَعَلَ ثُمَّ قَالَ: وَأُخْرَى يُرْفَعُ بِهَا الْعَبْدُ مِائَةَ دَرَجَةٍ فِي الْجَنَّةِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قَالَ: وَمَا هِيَ؟ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. رواه مسلم، باب بيان ما عده الله تعالى للمجاهد ٠٠٠٠٠ رقم: ٤٨٧٩

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ સિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અબૂ સઈદ! જો અલ્લાહ તઆલા કો રબ માનને ઔર ઈસ્લામ કો દીન બનાને ઔર મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે નબી હોને પર રાઝી હો તો ઉસકે લિયે જન્મત વાજિબ હો જાતી હૈ. હઝરત અબૂ સઈદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો યે બાત બહુત અચ્છી લગી. ઉન્હોને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! દોબારા ઈરશાદ ફરમાઈયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દોબારા ઈરશાદ ફરમાયા. ફિર ફરમાયા: એક દૂસરી ચીઝ ભી હૈ જિસકી વજહ સે બંદા કો જન્મત મેં ૧૦૦ દર્જે બુલંદ કર દિયા જાતા હૈ, દો દર્જો કા દરમિયાની (બીચ કે) ફાસ્લા આસમાન વ ઝમીન કે દરમિયાની ફાસ્લા કે બરાબર હૈ. ઉન્હોને પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! વો કયા ચીઝ હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ હૈ, અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં જિહાદ હૈ. (મુસ્લિમ)

۸۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَاتَ رَجُلٌ بِالْمَدِينَةِ مِنْ وَلَدٍ بِهَا فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قَالَ: يَا لَيْتَهُ مَاتَ بِغَيْرِ مَوْلَدِهِ قَالُوا: وَ لِمَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا مَاتَ بِغَيْرِ مَوْلَدِهِ فَيَنْسَى لَهُ مِنْ مَوْلَدِهِ إِلَى مُنْقَطِعِ آثَرِهِ فِي الْجَنَّةِ.

رواه النسائي، باب الموت بغير مولده، رقم: ۱۸۲۳

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે એક સાહબ કા મદીના મુનવ્વરા મેં ઈન્તિકાલ હુવા જો મદીના મુનવ્વરા મેં હી પૈદા હુવે થે. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ

વસલ્લમ ને ઉત્તરી નમાઝે જનાઝા પળાઈ ફિર ઈરશાદ ફરમાયા: કાશ! યે શખ્સ અપની પૈદાઈશ (પૈદા હોને) કી જગહ કે અલાવા કિસી ઔર જગહ વફાત પાતા (મરતા). સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! આપને એસા કયૂં ઈરશાદ ફરમાયા? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી જબ અપની પૈદાઈશ કી જગહ કે અલાવા કહીં ઔર વફાત પાતા હૈ તો જાએ-પૈદાઈશ (પૈદા હોને કી જગહ) સે જાએ-વફાત (મરને કી જગહ) તક કે ફારલા કી જગહ કો નાપ કર ઉસે જન્મત મેં દી જાતી હૈ. (નસાઈ)

૮૬- عَنْ أَبِي قُرَظَاةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَاجِرُوا وَتَمَسَّكُوا بِالْإِسْلَامِ، فَإِنَّ الْهَجْرَةَ لَا تَقْطَعُ مَا دَامَ الْجِهَادُ. رواه الطبرانی ورجالہ ثقات، مجمع الزوائد ۶/۱۰۸

હઝરત અબૂ કિરસાફા રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: લોગો! (અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં) હિજરત કરો ઔર ઈસ્લામ કો મઝબૂતી સે થામે રખ્મો કયુંકે જબ તક જિહાદ રહેગા (અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કી) હિજરત ભી ખત્મ નહીં હોગી. (તખરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: યાની જેસે જિહાદ કયામત તક બાકી રહેગા ઈસી તરહ હિજરત ભી બાકી રહેગી, જિસમેં દીન ફૈલાને, દીન સીખને ઔર દીન કી હિફાઝત કે લિયે અપને વતન વગૈરા કો છોળના શામિલ હૈ.

૮૭- عَنْ مُعَاوِيَةَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: الْهَجْرَةُ خَصْلَتَانِ، اخِذَاهُمَا: هَجْرُ السِّيَّاتِ، وَالْأُخْرَى: يَهَاجِرُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَلَا تَقْطَعُ الْهَجْرَةُ مَا تَقْبَلُ التَّوْبَةَ، وَلَا تَرَالِ التَّوْبَةُ تَقْبُولُهُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنَ الْمَغْرِبِ، فَإِذَا طَلَعَتْ طَبَعَ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ بِمَا فِيهِ، وَكُفِيَ النَّاسُ الْعَمَلُ. رواه احمد والطبرانی في الاوسط والتصغير ورجال احمد ثقات، مجمع الزوائد ۶/۱۰۶

હઝરત મુઆવિયા, હઝરત અબ્દુર્રહ્માન બિન ઔફ ઔર

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હિજરત કી દો કિસ્મે હે: એક હિજરત બુરાઈયોં કો છોળના હે. દૂસરી હિજરત અલ્લાહ તઆલા ઓર ઉનકે રસૂલ કી તરફ હિજરત કરના હે (યાની અપની ચીઝોં કો છોળ કર) અલ્લાહ તઆલા ઓર ઉનકે રસૂલ કે રાસ્તા મેં હિજરત કરના હે. હિજરત ઉસ વક્ત તક બાકી રહેગી જબ તક તૌબા કુબૂલ હોગી. તૌબા ઉસ વક્ત તક કુબૂલ હોગી જબ તક સૂરજ મગરિબ સે તુલૂઅ ન હો જાએ (પશ્ચિમ સે ન નિકલ જાએ). જબ સૂરજ મગરિબ સે તુલૂઅ હો જાએગા તો ઉસ વક્ત દિલ જિસ હાલત (ઈમાન યા કુફ) પર હોંગે ઉસી પર મુહર લગા દી જાએગી ઓર લોગોં કે (પિછલે) અમલ હી (હમેશા કે લિયે કામયાબ હોને યા નાકામ હોને કે લિયે) કાફી હોંગે. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۸۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: أَيُّ الْهَجْرَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: أَنْ تَهْجُرَ مَا كَرِهَ رَبُّكَ عَزَّ وَجَلَّ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْهَجْرَةُ هَجْرَتَانِ هَجْرَةُ الْحَاضِرِ وَهَجْرَةُ الْبَادِي، فَأَمَّا الْبَادِي فَيُجِيبُ إِذَا دُعِيَ وَيُطِيعُ إِذَا أُمِرَ، وَأَمَّا الْحَاضِرُ فَهُوَ أَعْظَمُهُمَا بَلَاءً وَأَعْظَمُهُمَا أَجْرًا. رواه النسائي بإسناد صحيح، رقم: ۱۱۷۰

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે એક શખ્સ ને પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! સબસે અફઝલ કૌનસી હિજરત હે? ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ અપને રબ કી નાપસંદીદા ચીઝોં કો છોળ દો. ઓર ઈરશાદ ફરમાયા: હિજરત કી દો કિસ્મ હે. શહર મેં રહેને વાલે કી હિજરત, દેહાત મેં રહેને વાલે કી હિજરત. દેહાત મેં રહેને વાલે કી હિજરત યે હે કે જબ ઉસકો (અપની જગહ સે) બુલાયા જાએ તો આ જાએ ઓર જબ ઉસે કોઈ હુકમ દિયા જાએ તો ઉસકો માને (ઓર શેહરી કી હિજરત ભી પહી હે લેકિન) શેહરી કી હિજરત આઝમાઈશ કે એતિબાર સે બળી હે ઓર અજર મિલને કે એતિબાર સે ભી અફઝલ હે. (નસાઈ)

કાઈદા: કયુંકે શહર મેં રહેને વાલા બાવજૂદ કસરતે મશાગિલ (જિયાદા મસરૂફિયત) ઔર કસરતે સામાન કે સબ કુછ છોળ કર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં હિજરત કરતા હૈ, લિહાઝા ઉસકા અલ્લાહ તઆલા કી રાહ મેં હિજરત કરના બળી આઝમાઈશ હૈ. ઈસલિયે જિયાદા અજર મિલને કા ઝરિયા હૈ.

۸۸- عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَ تَهَاجِرْ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: هِجْرَةُ الْبَادِيَةِ أَوْ هِجْرَةُ الْبَائَةِ؟ قُلْتُ: أَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟ قَالَ: هِجْرَةُ الْبَائَةِ، وَ هِجْرَةُ الْبَائَةِ: أَنْ تَقْبَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَ هِجْرَةُ الْبَادِيَةِ: أَنْ تَرْجِعَ إِلَى بَادِيَتِكَ، وَ عَلَيْكَ السَّمْعُ وَ الطَّاعَةُ فِي غَيْرِكَ وَ يُسْرَكَ وَ مَكْرَهَكَ وَ مَنْطِطِكَ، وَ آثَرَهُ عَلَيْكَ (روى بعض الحديث).

رواه الطبرانی و رجاله ثقات، مجمع الزوائد ۵/ ۱۵۸

હઝરત વાસિલા બિન અસ્કઅ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે પૂછા: તુમ હિજરત કરોગે? મૈને કહા: જી હાં. ઈરશાદ ફરમાયા: હિજરતે બાદિયા યા હિજરતે બાત્તા (કૌનસી હિજરત કરોગે?) મૈને અર્જ કિયા: ઈન દોનોં મેં સે કૌનસી અફઝલ હૈ? ઈરશાદ ફરમાયા: હિજરતે બાત્તા. ઔર હિજરતે બાત્તા યે હૈ કે તુમ (મુસ્તકિલ તૌર પર અપને વતન કો છોળ કર) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ કયામ કરો (યે હિજરત નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઝમાના મેં ફત્હે મક્કા સે પેહલે મક્કા મુકર્રમા સે મદીના મુનવ્વરા કી તરફ થી) ઔર હિજરતે બાદિયા યે હૈ કે તુમ (વક્તી તૌર પર દીની મકસદ કે લિયે અપને વતન કો છોળ કર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલો ઔર ફિર) વાપસ અપને ઈલાકા મેં લૌટ જાઓ. તુમ પર (હર હાલ મેં) તંગી હો યા આસની, દિલ ચાહે યા ન ચાહે ઔર દૂસરે કો તુમસે આગે કિયા જાએ, અમીર કી બાત કો સુનના ઔર માનના ઝરૂરી હૈ. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۸۹- عَنْ أَبِي قَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَلَيْكَ

بِالْهَجْرَةِ فَإِنَّهُ لَا مِثْلَ لَهَا. رواه النسائي، باب الحث على الهجرة، رقم: ३१४२

उजरत अबू इतिमा रदियल्लाहु अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: तुम अल्लाह के रास्ता में जरूर डिजरत करते रहो कयुंके डिजरत जैसा कोई अमल नहीं यानी डिजरत सभसे अइजल अमल है. (नसाई)

१०- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَفْضَلُ الصَّدَقَاتِ ظِلُّ فُسْطَاطٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَمَنِيْعَةُ خَادِمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ طُرُوقَةٌ فَخْلٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب صحيح، باب ما جاء في فضل العدة في سبيل الله، رقم: १६४४

उजरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: बेहतरीन सदका अल्लाह तआला के रास्ता में पैमा (तम्बू) के साया का छिन्तिजाम करना है और अल्लाह तआला के रास्ता में काम देने वाला जादिम (नौकर) देना है और जवान छिंटनी अल्लाह तआला की राह में देना है (ताके वो सवारी वगैरा के काम आ सके). (तिरमिजी)

११- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ لَمْ يَغْزُ أَوْ يُجَاهِزْ غَارِيًا أَوْ يَخْلِفْ غَارِيًا فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ، أَصَابَهُ اللَّهُ بِقَارِعَةٍ. قَالَ يَرْيَدُ بْنُ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ حَبِيبٍ: قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. رواه أبو داود، باب كرامة ترك الغزو، رقم: ४००३

उजरत अबू उमामा रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: जिस शम्स ने न जिहाद किया और न किसी मुजाहिद का सांमान तय्यार किया और न ही किसी मुजाहिद के अल्लाह तआला के रास्ता में जाने के बाद उसके घर वालों की जबरजोरी की तो वो अल्लाह तआला की तरफसे किसी न किसी मुसीबत में मुज्तिबा होगा. उद्दीस के रावी यजीद बिन अब्दु रब्बिह केहते हैं के इससे मुराद क्यामत से पेहले की

મુસીબત છે. (અબૂ દાઉદ)

۹۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ إِلَى بَنِي إِخْيَانَ فَقَالَ: لِيُخْرِجَ مِنْ كُلِّ رَجُلَيْنِ رَجُلٌ ثُمَّ قَالَ لِلْقَاعِدِ: أَتَيْكُمْ خَلْفَ الْخَارِجِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ بِخَيْرٍ، كَانَ لَهُ مِثْلُ نَضْفٍ أَجْرِ الْخَارِجِ. رواه مسلم، باب فضل إغاثة الغازي في سبيل الله، رقم: ۴۹۰۷

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કબીલા બનૂ લિહયાન કે પાસ પૈગામ ભેજા કે હર દો આદમિયોં મેં સે એક આદમી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે. ફિર અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં (ઉસ મોકા પર) ન જાને વાલોં સે ઈરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સે જો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે હુવે લોગોં કે અહલો અયાલ (ઘર વાલોં) ઔર માલ કી ઉનકી ગૈર-મૌજૂદગી મેં અચ્છી તરહ દેખભાલ રખ્ખે તો ઉસકો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલે કે અજર કા આધાં અજર મિલતા હૈ. (મુસ્લિમ)

۹۳- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ جَهَّزَ حَاجًّا، أَوْ جَهَّزَ غَازِيًّا، أَوْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ، أَوْ لَطَرَ صَائِمًا، فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا. رواه البيهقي في شعب الإيمان ۳/ ۴۸

હઝરત ઝૈદ બિન ખાલિદ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ હજ પર જાને વાલે યા અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલે કે સફર કી તય્યારી કરાએ યા ઉસકે પીછે ઉસકે ઘર વાલોં કી દેખભાલ રખ્ખે યા કિસી રોઝાદાર કો ઈફતાર કરાએ તો ઉસકો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જાને વાલે ઔર હજ પર જાને વાલે ઔર રોઝાદાર કે બરાબર સવાબ મિલતા હૈ ઔર ઉનકે સવાબ મેં કુછ કમી નહીં હોતી. (બૈહકી)

۹۴- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ جَهَّزَ غَارِيًّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ وَمَنْ خَلَّفَ غَارِيًّا فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ، وَاتَّقَى عَلَى أَهْلِهِ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ. رواه الطبرانی في الأوسط و رجاله رجال الصحيح،

مصحح الزوائد ۵/ ۵۱۵

હઝરત ઝૈદ બિન સાબિત રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલે કે સફર કી તય્યારી કરાએ ઉસકો અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલે કે બરાબર સવાબ મિલતા હૈ, તો જો શખ્સ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે હુવે લોગોં કે ઘર વાલોં કી અચ્છી તરહ દેખભાલ રખ્ખે ઔર ઉન પર ખર્ચ કરે ઉસકો ભી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે હુવે લોગોં કે બરાબર સવાબ મિલતા હૈ. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۹۵- عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: حُرْمَةُ بَسَاءِ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَحُرْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ، وَإِذَا خَلَقَهُ فِي أَهْلِهِ لَخَاتَنَةٍ قِيلَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: هَذَا خَانُكَ فِي أَهْلِكَ فَخُذْ مِنْ حَسَنَاتِهِ مَا شِئْتَ، فَمَا ظَنُّكُمْ؟ رواه النسائي، باب من خان غزاه في أهله، رقم: ۳۱۹۲

હઝરત બુરૈદા રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલે હુવે લોગોં કી ઔરતોં કી ઈઝજત અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં ન જાને વાલોં પર ઔસી હૈ જેસી ખુદ ઉનકી માઓં કી ઈઝજત ઉનકે લિયે હૈ (લિહાજા અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલને વાલોં કી ઔરતોં કી ઈઝજત વ આબરૂ કા ખાસ તૌર પર ખયાલ રખ્ખા જાએ) અગર અલ્લાહ કે રાસ્તા મેં જાને વાલે ને કિસી શખ્સ કો અપને અહલો અયાલ (ઘર વાલોં) કા નિગરાન (દેખરેખ કરને વાલા) બનાયા ફિર ઉસને ઉસકે અહલો અયાલ (કી ઈઝજત વ આબરૂ) મેં ખિયાનત કી તો કયામત કે દિન ઉસસે કહા જાએગા કે યે હૈ વો શખ્સ જિસને (તુમ્હારે પીછે) તુમ્હારે અહલો અયાલ કે સાથ બુરા મામલા ક્રિયા થા, લિહાજા

ઇસકી નેકિયોં મેં સે જિતના ચાહો લે લો. નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એસી હાલત મેં તુમહારા કયા ખયાલ હે (કયા વો ઇસકી નેકિયોં મેં સે કુછ નેકિયાં છોળ દેગા કયુંકે ઇસ વક્ત આદમી એક એક નેકી કો તરસ રહા હોગા). (નસાઈ)

۹۶- عَنْ أَبِي مُسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ فَقَالَ: هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَكَ بِهَا، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، سَبْعُ مِائَةِ نَاقَةٍ، كُلُّهَا مَخْطُومَةٌ. رواه مسلم، باب فضل

الصدقة في سبيل الله ۱۰۰۰۰ رقم: ۴۸۹۷

હઝરત અબૂ મસઉદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે એક આદમી નકયલ (ગિંટ કી નાક કી રસ્સી) પળી હુઈ ગિંટની લેકર આયા ઔર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં અર્ઝ કિયા કે મેં યે ગિંટની અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં (દિતા હું) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહેં કયામત કે દિન ઇસકે બદલે એસી ૭૦૦ ગિંટનિયાં મિલેંગી કે ઉન સબમેં નકયલ પળી હુઈ હોગી. (મુસ્લિમ)

કાઈદા: નકયલ પળે હોને કી વજહ સે ગિંટની કાબૂ મેં રેહતી હે ઔર ઇસ પર સવારી આસાન હોતી હે.

۹۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ فَتًى مِنْ أَسْلَمَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ الْغَزَا وَلَيْسَ مَعِيَ مَا تَجَهَّزُ، قَالَ: إِنِّي فَلَانًا فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ تَجَهَّزُ فَمَرْضٍ، فَأَتَاهُ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْرُنُكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ: أَعْطِنِي الَّذِي تَجَهَّزْتَ بِهِ، قَالَ: يَا فَلَانَةُ! أَعْطِنِي الَّذِي تَجَهَّزْتَ بِهِ، وَ لَا تَخْبِسْنِي عَنْهُ شَيْئًا، فَوَاللَّهِ! لَا تَخْبِسْنِي مِنْهُ شَيْئًا فَيَبَارِكَ لَكَ فِيهِ. رواه مسلم، باب فضل إعانة الغازي ۱۰۰۰۰ رقم: ۴۹۰۶

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે કબીલા અસ્લમ કે એક નૌજવાન ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેં જિહાદ મેં જાના ચાહતા હું લેકિન મેરે પાસ તથ્યારી કે લિયે કોઈ સામાન

નહીં હૈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કુલાં શખ્સ કે પાસ જાઓ, ઉન્હોંને જિહાદ કી તથ્યારી કી હુઈ થી, અબ વો બીમાર હો ગએ હૈં (ઉનસે કેહના કે અલ્લાહ કે રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ તુમ્હેં સલામ કેહ રહેં હૈં ઔર ઉનસે યે ભી કેહના કે તુમને જિહાદ કે લિયે જો સામાન તથ્યાર કિયા થા વો મુજે દે દો) યુનાંયે વો નૌજવાન ઉન અન્સારી કે પાસ ગએ ઔર કહા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને તુમ્હેં સલામ કહલવાયા હૈ ઔર ફરમાયા હૈ કે આપ મુજે વો સામાન દે દે જો આપને જિહાદ કે લિયે તથ્યાર કિયા હૈ. ઉન્હોંને (અપની બીવી સે) કહા: ફુલાની! મૈને જો સામાન તથ્યાર કિયા થા વો ઈનકો દે દો ઔર ઉસ સામાન મેં સે કોઈ ચીઝ રોક કર ન રખના. અલ્લાહ તઆલા કી કસમ! તુમ ઉસમેં સે જો ચીઝ રોક કર રખોગી ઉસમેં તુમ્હારે લિયે બરકત નહીં હોગી. (મુસ્લિમ)

۹۸- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ حَبَسَ قَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَانَ مِثْرَهُ مِنْ نَارٍ. رواه عبد بن

حميد، المسند الجامع ۵/ ۱۴۷

હઝરત ઝૈદ બિન સાબિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જિસ શખ્સ ને અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં ઘોળા વકફ કિયા તો ઉસકા યે અમલ જહન્નમ કી આગ સે આળ બનેગા. (અબ્દ બિન હમીદ, મુસ્નદે જામિઅ)

अल्लाह तआला के रास्ता में निकलने के आदाब और आ'माद

आयाते कुर्आनिया

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ هَبْنَا نُبُّكَ وَابْنَتِي وَابْنَتِي فِي ذِكْرِي ۖ
إِذْ هَبْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ لَقَوْلَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهُ يَعْلَمُ
يَخْشَىٰ ۖ قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْفِئَ ۖ قَالَ لَا
تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ [٤٦: ٤٢-٤٦]

अल्लाह तआला ने जब भूसा व छाड़न अबैहिमस्सलाम को
फिरऔन के पास दअवत के लिये भेजा तो फरमाया: अब तुम और
तुम्हारे भाई दोनों मेरी निशानियां लेकर जाओ और तुम दोनों मेरे
जिक में सुस्ती न करना. तुम दोनों फिरऔन के पास जाओ, वो सर्कश
(भागी) हो गया है. फिर वहां जाकर उससे नर्म बात करना, शायद वो
नसीहत मान ले या अजाब से डर जाओ. दोनों भाईयों ने अर्ज किया:
अब हमारे रब्! हम इस बात से डरते हैं कि कहीं वो हम पर जियादती
न कर बैठे या वो और जियादा सर्कशी न करने लगे (कि जिस जियादती
और सर्कशी की वजह से हम तब्दीग न कर सकें) अल्लाह तआला ने
फरमाया: बेशक मैं तुम दोनों के साथ हूँ, सब कुछ सुनता और देखता हूँ
यानी तुम्हारी डिफाल्ट कड़ंगा और फिरऔन पर दुआब (भौंक, डर)
डाल दूंगा ताकि तुम पूरी तब्दीग कर सको. (सूरअे ताहा)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿لِيَمَّا رَحِمَةً مِّنَ اللَّهِ إِنَّكَ لَهْمُ ۖ وَلَوْ كُنْتَ فَطًّا غَلِيظًا
الْقَلْبَ لَا تَقْضُوا مِن حَزَنِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ
فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ખિતાબ હે: અય નબી! યે અલ્લાહ તઆલા કી બળી મહેરબાની હે કે આપ ઉનકે હક મેં નર્મ-દિલ વાકેઅ હુવે. ઔર અગર કહીં આપ તુન્દ-ખૂ ઔર દિલ કે સખ્ત હોતે તો યે લોગ કભી કે આપકે પાસ સે મુન્તશિર (અલગ અલગ) હો ચુકે હોતે. સો અબ આપ ઉનકો માફ કર દીજિયે ઔર ઉનકે લિયે અલ્લાહ તઆલા સે બખ્શિશ તલબ કીજિયે (માંગિયે) ઔર ઉનસે અહમ કામો મેં મશ્વરા કરતે રહા કીજિયે. ફિર જબ આપ કિસી ચીઝ કા પુખ્તા (પક્કા) ઈરાદા કરલેં તો અલ્લાહ તઆલા પર ભરોસા કીજિયે. બેશક અલ્લાહ તઆલા તવક્કુલ (અલ્લાહ તઆલા પર યકીન) કરને વાલોં કો મહબૂબ રખતા હે. (સૂરએ આલે ઈમરાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ وَأَمَّا
يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ لَا سَعْدَ بِاللهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿

[الاعراف: ૧૯૧-૨૦૦]

અલ્લાહ તઆલા ને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: દરગુઝર (માફ) કરને કો આપ અપની આદત બનાઈયે ઔર નેકી કા હુકમ કરતે રહિયે ઔર (જો ઈસ નેકી કે હુકમ કે બાદ ભી જહાલત કી વજહ સે ન માને તો એસે) જાહિલોં સે એરાઝ કીજિયે યાની ઉનસે ઉલઝને કી ઝરૂરત નહીં ઔર અગર (ઉનકી જહાલત પર ઈત્તિફાકન) આપકો શૈતાન કી તરફસે (ગુસ્સા કા) કોઈ વસ્વસા આને લગે તો ઈસ હાલત મેં ફૌરન અલ્લાહ તઆલા કી પનાહ માંગ લિયા કીજિયે. બિલા શુબહ (બેશક) વો ખૂબ સુનને વાલે, ખૂબ જાનને વાલે હે. (સૂરએ અઅરાફ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾

[الزمر: ૧૦]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઈરશાદ ફરમાયા: ઔર યે લોગ જો તકલીફ-દેહ બાતે કરતે હેં આપ ઉન બાતોં પર સબ્ર કીજિયે ઔર ખુશ-ઉસ્લૂબી (અચ્છે તરીકે) કે સાથ

ઉનસે અલાહિદા (અલગ) હો જાઈયે યાની ન તો શિકાયત કીજિયે ઓર ન હી ઈન્તકામ કી ફિક કીજિયે. (સૂરએ મુજઝમિલ)

અહાદીસે નબવિયા

— ૧૧ — عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَتْ أَنَّهَا قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهَلْ أَتَى عَلَيْكَ يَوْمٌ كَانَ أَشَدَّ مِنْ يَوْمٍ أَحَدٍ؟ فَقَالَ: لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ، وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ، إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ، فَاذْطَلَقْتُ وَأَنَا مِنْهُمْ وَمَوْلَى وَجْهِي، فَلَمْ أَصْغِ إِلَّا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَمَتْنِي، فَطَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَنَادَانِي، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، قَالَ: فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ وَسَلَّمَ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَأَنَا مَلَكُ الْجِبَالِ، وَقَدْ بَعَثَنِي رَبُّكَ إِلَيْكَ لِتَأْمُرَنِي بِأَمْرِكَ، فَمَا شِئْتَ؟ (إِنْ شِئْتَ) أَطَبَّقْتُ عَلَيْهِمْ الْأَخَشَشِينَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ، لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا. رواه مسلم، باب ما لقي النبي ﷺ من أذى المشركين والمناقبين، رقم: ٤٦٥٣

ઉમ્મુલ મોમિનીન હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ને અર્જ કર્યા: યા રસૂલલ્લાહ! આપ પર ઉહદ કે દિન સે ભી જિયાદા સખ્ત કોઈ દિન ગુઝરા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે તુમહારી કૌમ સે બહુત જિયાદા તકલીફે ઉઠાની પળી. સબસે જિયાદા તકલીફ અકબા (તાઈફ) કે દિન ઉઠાની પળી. મૈને (અહલે તાઈફ કે સરદાર) ઈબ્ને અબ્દે યાલીલ બિન અબ્દે કુલાલ કે સામને અપને આપકો પેશ કર્યા (કે મુઝ પર ઈમાન લાઓ

और मेरी नुसरत (मदद) करो और मुझे अपने हां ठेहरा कर दअवत का काम आजादी से करने दो। लेकिन उसने मेरी बात न मानी. मैं (ताईफ से) बहुत गमगीन (उदास) और परेशान होकर अपने रास्ते पर (वापस) चल पणा. कर्ने सआदिब मकाम पर पहुंच कर (मेरे उस गम और परेशानी में) कुछ कमी आई तो मैंने अपना सर उठाया तो देखा के अेक बादल का टुकणा मुज पर साया किये हुवे है. मैंने गौर से देखा तो उसमें छजरत जिब्रिल अलैहिस्सलाम थे. उन्होंने मुझे पुकारा और अर्ज किया के अल्लाह तआला ने आपकी कौम की वो गुफ्तगू (बातचीत) जो आपसे हुई, सुनी और उनके जवाबात सुने और पछाणों पर मुतअयन (मुक़रर) इरिशते को आपके पास भेजा है के आप उन कुफ़ार के बारे में जो याहें ईसे हुक़्म दें. उसके बाद पछाणों के इरिशते ने मुझे आवाज देकर सलाम किया और अर्ज किया: अय मुहम्मद! अल्लाह तआला ने आपकी कौम की वो गुफ्तगू जो आपसे हुई, सुनी, मैं पछाणों का इरिशता हूं, मुझे आपके रब ने आपके पास ईसलिये भेजा है के आप मुझे जो याहें हुक़्म इरमाअें. आप क्या याहते हैं? अगर आप याहें तो मैं मक्का के दोनों पछाणों (अबू कुबैस और अहमर) को भिला हूं (जिससे ये सब हरमियान में कुयल ज़अें). रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: नहीं, बल्के मुझे उम्मीद है के अल्लाह तआला ईनकी पुश्तों (नस्लों) में से जैसे लोगों को पैदा इरमाअेंगे जो अेक अल्लाह तआला की ईबादत करेंगे और उसके साथ किसी चीज़ को शरीक नहीं करेंगे. (मुस्लिम)

۱۰۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ فَأَقْبَلَ أَغْرَابِيٌّ فَلَمَّا دَنَا قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: إِلَى أَهْلِي قَالَ: هَلْ لَكَ فِي عَمْرٍ؟ قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: مَنْ شَهِدَ عَلَيَّ مَا تَقُولُ؟ قَالَ: هَذِهِ الشَّجَرَةُ فَدَعَاَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهِيَ بِشَاطِئِ الْوَادِي فَأَقْبَلْتُ تَحْدُ الْأَرْضَ حَدًّا حَتَّى جَاءَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ فَاسْتَشْهَدَهَا ثَلَاثًا فَشَهِدَتْ أَنَّهُ كَمَا قَالَ، ثُمَّ رَجَعَتْ إِلَى مَنَاجِلِهَا وَرَجَعَ الْأَغْرَابِيُّ إِلَى قَوْمِهِ

وَقَالَ: إِنَّ يَبْعُونِي آتِيكَ بِهِمْ وَالْأَرْجَفْتُ إِلَيْكَ فَكُنْتُ مَعَكَ. روا.

الطبرانی ورجاله رجال الصحيح، ورواه أبو يعلى أيضا الزبيري، صحيح الزوائد ١٧/٨

હજરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે હમ એક સફર મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ થે, સામને સે એક દેહાતી શખ્સ આતે હુવે નઝર આએ. જબ વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે કરીબ પહુંચે તો ઉનસે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને પૂછા: કહાં કા ઈરાદા હૈ? ઉન્હોંને કહા: અપને ઘર જા રહા હું. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ્હે કોઈ ભલી બાત યાહિયે? ઉન્હોંને કહા: વો ભલી બાત કયા હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ કલિમએ શહાદત

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

પણહ લો. ઉન્હોંને કહા: જો બાત આપ કેહ રહે હૈં ઉસ પર કૌન ગવાહ હૈ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: યે દરખ્ત ગવાહ હૈ, યુનાંચે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉસ દરખ્ત કો બુલાયા જો વાદી કે કિનારા પર થા. વો દરખ્ત ઝમીન કો ફાળતા હુવા આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને આકર ખળા હો ગયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉસસે તીન મરતબા ગવાહી તલબ ફરમાઈ, ઉસને તીન મરતબા ગવાહી દી કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જૈસા ફરમા રહે હૈં વૈસા હી હૈ. ફિર વો દરખ્ત અપની જગહ વાપસ ચલા ગયા (યે સબ કુછ દેખ કર દેહાત કે રેહને વાલે વો શખ્સ બળે મુતાસ્સિર હુવે) ઔર અપની કૌમ કે પાસ વાપસ જાતે હુવે ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્ઝ કિયા કે અગર મેરી કૌમ વાલોં ને મેરી બાત માન લી તો મૈં ઉન સબકો આપકે પાસ લે આઊંગા વરના મૈં ખુદ આપકે પાસ વાપસ આઊંગા ઔર આપકે સાથ રહૂંગા. (તબરાની, અબૂ યઅલા, બઝઝાર, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۱- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِعَلِيٍّ يَوْمَ

خَيْرَ: أَنْفَعُ عَلَى رِسْلِكَ، حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ اذْعُهُمْ إِلَى
الْإِسْلَامِ، وَ أَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرَ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ
(وهو جزء من الحديث) رواه مسلم، باب من فضائل علي بن أبي طالب رضي الله عنه،

رقم: ۶۲۲۳

હઝરત સહલ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ગઝવએ ખૈબર કે દિન હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ ઈત્મેનાન સે ચલતે રહો યહાં તક કે ખૈબર વાલોં કે મૈદાન મેં પળાઓ ડાલો. ફિર ઉનકો ઈસ્લામ કી દાવત દો ઔર અલ્લાહ તઆલા કે જો હુકૂક ઉન પર હૈં ઉનકો બતાના. અલ્લાહ તઆલા કી કસમ! અલ્લાહ તઆલા તુમહારે ઝરિયે સે એક આદમી કો ભી હિદાયત દે દેં યે તુમહારે લિયે સુખ (લાલ) ઊંટોં કે મિલ જાને સે બેહતર હે. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: અરબોંમેં સુખ ઊંટ બહુત કીમતી માલ સમજા જાતા થા

۱۰۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً. (الحديث) رواه البخاري، باب ما ذكر عن النبي ﷺ، رقم: ۳۶۶۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરી તરફસે પહુંચાઓ અગરયે એક હી આયત હો. (બુખારી)

ફાઈદા: હદીસ કા મકસદ યે હૈ કે જહાં તક હો સકે દીન કી બાત કો પહુંચાને કી કોશિશ કરની ચાહિયે. હો સકતા હે કે તુમ જિસ બાત કો દૂસરોં તક પહુંચા રહે હો ગો વો બહુત મુખ્તસર હો મગર ઉસસે દૂસરે કો હિદાયત મિલ જાએ, જિસકા અજર તુમહે ભી મિલેગા ઔર બેશુમાર નેકિયોં સે નવાઝે જાઓગે. (મઝાહિરે હક)

۱۰۳- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا بَعَثَ بَعَثًا قَالَ: تَأْلَفُوا النَّاسَ، وَتَأْتُوا بِهِمْ، وَلَا تُغَيِّرُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى تَدْعُوهُمْ لِمَا

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى قَوْمِكَ بَنِي سَعْدٍ فَجَعَلْتُ أَعْرَضُ عَلَيْهِمُ الْإِسْلَامَ وَ
أَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ فَقُلْتُ أَنْتَ تَدْعُو إِلَى الْخَيْرِ وَتَأْمُرُ بِالْخَيْرِ وَإِنَّ
لِيَدْعُو إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُ بِالْخَيْرِ فَبَلَّغْتُ ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ:
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ، فَكَانَ الْأَخْنَفُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: مَا
مِنْ عَمَلٍ شَيْءٍ أَرْجَى لِي مِنْهُ. رواه الحاكم في المستدرک ٦١٤/٢

હજરત અહનફ બિન કેસ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે
હેં કે મેં હજરત ઉસ્માન રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે ઝમાને મેં
બેતુલ્લાહ કા તવાફ કર રહા થા કે ઈતને મેં કબીલા બનૂ લેસ કે એક
આદમી આએ. ઉન્હોને મેરા હાથ પકળ કર કહા: કયા મેં તુમકો એક
ખુશ-ખબરી ન સુના દૂં? મેંને કહા: ઝરૂર સુના દેં. ઉન્હોને કહા: કયા
તુમહેં યાદ હૈ જબકે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝે
તુમ્હારી કૌમ બની સઅદ કે પાસ (ઈસ્લામ કી દઅવત દેને કે લિયે)
ભેજા થા તો મેંને ઉન પર ઈસ્લામ કો પેશ કરના શુરૂ કિયા ઔર ઉનકો
ઈસ્લામ કી દઅવત દેને લગા. ઉસ વક્ત તુમને કહા થા કે તુમ હમેં
ભલાઈ કી દઅવત દે રહે હો ઔર ભલી ખાત કા હુકમ કર રહે હો ઔર
વો (રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ) ભી ભલાઈ કી દઅવત
દે રહે હેં ઔર ભલી ખાત કા હુકમ કર રહે હેં યાની તુમને રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી દઅવત કી તસ્દીક કી (ગવાહી દી) તો
મેંને તુમ્હારી યે ખાત રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો
પહુંચા દી થી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (તુમ્હારી) ઈસ
(તસ્દીક) પર ફરમાયા થા (یا અલ્લાહ! اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ

અહનફ બિન કેસ કી મગફિરત ફરમા દીજિયે). હજરત અહનફ
રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાયા કરતે થે: મુઝે રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ઈસ દુઆ સે ઝિયાદા અપને કિસી
અમલ પર ઉમ્મીદ નહીં. (મુસ્તદરક હાકિમ)

إِلَى رَأْسٍ مِنْ رُؤُوسِ الْمُشْرِكِينَ يَدْعُوهُ إِلَى اللَّهِ فَقَالَ: هَذَا إِلَهُ الَّذِي
تَدْعُو إِلَيْهِ أَمِنْ فَضْءٍ هُوَ؟ أَمْ مِنْ نَحَاسٍ هُوَ؟ فَتَعَاظَمَ مَقَالَتُهُ فِي صَدْرِ
رَسُولِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَجَعَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ: أَرْجِعْ إِلَيْهِ
فَادْعُهُ إِلَى اللَّهِ، فَرَجَعَ فَقَالَ لَهُ بِمِثْلِ مَقَالَتِهِ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُ
فَقَالَ: أَرْجِعْ إِلَيْهِ فَادْعُهُ إِلَى اللَّهِ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِي الطَّرِيقُ لَا يَعْلَمُ
فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ فَأَخْبَرَهُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْلَكَ صَاحِبَهُ وَتَرَكْتُ عَلَى
النَّبِيِّ ﷺ "وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقُ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ
فِي اللَّهِ". رواه أبو يعلى (واستاده حسن) ٣٥١/٣

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને એક સહાબી કો મુશરિકીન
કે સરદારોં મેં સે એક સરદાર કે પાસ અલ્લાહ તઆલા કી તરફ દઅવત
દેને કે લિયે ભેજા (યુનાંચે ઉન્હોંને જાકર ઉસકો દઅવત દી) ઉસ
મુશરિક ને કહા કે જિસ મઅબૂદ કી તરફ તુમ મુઝે દઅવત દે રહે હો વો
યાંદી કા બના હુવા હૈ યા તાંબે કા? ઉસ મુશરિક કી યે બાત રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફસે ભેજે હુવે કાસિદ કી બહુત
નાગવાર ગુઝરી. વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ
આએ ઔર આપકો મુશરિક કી યે બાત બતાઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ ને સહાબી સે ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ દોબારા ઉસ
મુશરિક કો જાકર દઅવત દો. યુનાંચે ઉન્હોંને દોબારા જાકર દઅવત દી.
મુશરિક ને અપની પેહલી બાત દુહરાઈ. વો સહાબી રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ આએ ઔર મુશરિક કી બાત
બતાઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફિર ઈરશાદ ફરમાયા:
જાઓ ઉસકો દઅવત દો (યુનાંચે વો સહાબી તીસરી મરતબા દઅવત
દેને કે લિયે તશરીફ લે ગએ) ફિર વાપસ આકર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ
અલૈહિ વસલ્લમ કો બતાયા કે અલ્લાહ તઆલા ને તો ઉસ મુશરિક કો
(બિજલી કી કળક ભેજ કર) હલાક કર દિયા હૈ. રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ રાસ્તા મેં થે, આપકો ઈસ વાકિઆ કા
ઈલ્મ નહીં થા. ઈસ મૌકા પર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ

पर अल्लाह तआला का ये धरशाह नाजिल हुवा (उतरा):

وَبُرْسِلَ الصَّوَارِعُ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ

(तरजुमा: और अल्लाह तआला जमीन की तरफ बिजलियां भेजते हैं फिर जिस पर चाहे गिरा देते हैं और ये लोग अल्लाह तआला के बारे में जगणते हैं). (मुसहद अबू यअला)

١٠٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جِئْنَا بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: أَنْكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلُ كِتَابٍ، فَإِذَا جَنَّتْهُمْ فَأَذْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تَتَّخِذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى أَعْيَانِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَأَيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، باب

أخذ الصدقة من الأغنياء، ٠٠٠٠ رقم: ١٤٩٦

उजरत धनने अब्बास रहियल्लाहु तआला अन्दुमा इरमाते हैं के जब रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उजरत मुआज बिन जबल रहियल्लाहु तआला अन्दु को यमन भेजा तो उनकी ये खिदायात ही के तुम ऐसी कौम के पास जा रहे हो जो अडले किताब हैं. जब तुम उनके पास पहुँच जाओ तो उनकी इस बात की दअवत देना के वो ये गवाही दें के अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद (धबादत के लाईक) नहीं है और मुहम्मद सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम अल्लाह तआला के रसूल हैं. अगर वो तुम्हारी बात मान लें तो फिर उनको बताना के अल्लाह तआला ने उन पर दिन रात में पाँच नमाज़ें फर्ज की हैं. अगर वो तुम्हारी ये बात भी मान लें तो फिर उनको बताना के अल्लाह तआला ने उन पर जकात फर्ज की है जो उनके मावदारों से लेकर उनके इकरीरों को दी जायेगी. अगर वो तुम्हारी ये बात भी मान लें तो

ફિર ઉનકે ઉમ્દા માલોં કે લેને સે બચના યાની ઝકાત મેં દરમિયાના (બીચ કે) દર્જા કા માલ લેના, ઉમ્દા માલ ન લેના ઔર મઝલૂમ કી બદ-દુઆ સે બચના કયુંકે ઉસકી બદ-દુઆ ઔર અલ્લાહ તઆલા કે દરમિયાન કોઈ આળ નહીં. (બુખારી)

۱۰۸- عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ إِلَى أَهْلِ الْيَمَنِ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، قَالَ الْبَرَاءُ: فَكُنْتُ فِيمَنْ خَرَجَ مَعَ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ فَأَقْنَسْتُ أَشْهَرِ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَلَمْ يُجِيبُوهُ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَآمَرَهُ أَنْ يُقْفَلَ خَالِدًا إِلَّا رَجُلًا كَانَ مَعَ خَالِدٍ فَأَحَبَّ أَنْ يَعْقَبَ مَعَ عَلِيٍّ فَلْيَعْقَبَ مَعَهُ، قَالَ الْبَرَاءُ: فَكُنْتُ فِيمَنْ عَقَّبَ مَعَ عَلِيٍّ، فَلَمَّا دَنَوْنَا مِنَ الْقَوْمِ خَرَجُوا إِلَيْنَا ثُمَّ تَقَدَّمَ فَصَلَّى بِنَا عَلَيَّ ثُمَّ صَفَّنَا صَفًّا وَاحِدًا ثُمَّ تَقَدَّمَ بَيْنَ أَيْدِينَا وَقَرَأَ عَلَيْهِمْ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَسْلَمَتْ هَٰؤُلَاءِ جَمِيعًا، فَكَتَبَ عَلِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِإِسْلَامِهِمْ، فَلَمَّا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْكِتَابَ خَرَّ سَاجِدًا ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: "السَّلَامُ عَلَى هَٰؤُلَاءِ" قَالَ الْبَيْهَقِيُّ: رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ مُخْتَصَرًا مِنْ وَجْهِ آخَرَ عَنْ

ابراهيم بن يوسف، البداية والنهاية ۱/ ۱۰۱

હઝરત બરાઅ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ કો ઈસ્લામ કી દઅવત દેને કે લિયે યમન ભેજા. હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ કે સાથ જાને વાલી જમાઅત મેં મેં ભી થા. હમ ૬ મહીને વહાં ઠેહરે. હઝરત ખાલિદ ઉનકો દઅવત દેતે રહે લેકિન ઉન્હોંને ઉસ દઅવત કો કુબૂલ ન કિયા. ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત અલી બિન અબી તાલિબ રદિયલ્લાહુ અન્હુ કો વહાં ભેજા ઔર ઉનસે ફરમાયા કે હઝરત ખાલિદ કો તો વાપસ ભેજ દેં ઔર ઉનકે સાથિયોં મેં સે જો તુમ્હારે સાથ વહાં રેહના ચાહેં વો રેહ જાએ. યુનાંયે હઝરત બરાઅ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હેં કે મેં ભી ઉન લોગોં મેં થા જો હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે સાથ ઠહર

गये. जब हम यमन वालों के बिल्कुल करीब पहुँचें तो वो भी निकल कर हमारे सामने आ गये. उजरत अली रहियल्लाहु तआला अन्हु ने आगे बण्ड कर हमें नमाज पण्डाई फिर हमारी ऐक सफ़ बनाई और हमसे आगे बण्ड कर उनको रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम का ખत सुनाया. ખત सुन कर कभीला उम्दान सारा ही मुसलमान हो गया. उजरत अली रहियल्लाहु तआला अन्हु ने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की ખિदमत में कभीला उम्दान के मुसलमान होने की ખुश-ખબरी का ખत भेजा. जब रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने वो ખत पण्डा तो (ખુशी की वજह से) सज्दा में गिर गये, फिर आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने सज्दा से सर उठाकर कभीला उम्दान को हुआ ही के उम्दान पर सलामती हो, उम्दान पर सलामती हो. (ખુખारी, ખેड़की, अल्लिहाया वन्निहाया)

۱۰۹- عَنْ حُرَيْمِ بْنِ قَاتِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَتْ لَهُ سَبْعُمِائَةِ ضِعْفٍ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَ قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ النِّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. رَقْم: ۱۶۲۵

उजरत ખुरैમ બિન કાતિક रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जो शप्स अल्लाह तआला के रास्ता में कुछ खर्च करता है वो उसके नामसे आमाल में ७०० गुना लिप्पा जाता है. (तिरमिजी)

۱۱۰- عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الصَّلَاةَ وَ الصَّيَامَ وَ الذَّكْرَ يُضَاعَفُ عَلَى النَّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِسَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ. رَوَاهُ ابُو دَاوُدَ. بَابُ فِي تَضْعِيفِ الذَّكْرِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. رَقْم: ۲۴۹۸

उजरत मुआज रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: बिला शुबह (बेशक) अल्लाह तआला के रास्ता में नमाज, रोजा और जिक्र का सवाब अल्लाह तआला की राह में माल खर्च करने के सवाब से ७००

ગુના બખ્ષા દિયા જાતા હે. (અબૂ દાઉદ)

III - عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الذَّكَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُضَعَّفُ فَوْقَ التَّقَةِ بِسَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ. قَالَ يَحْيَى فِي حَدِيثِهِ بِسَبْعِ مِائَةِ أَلْفٍ ضِعْفٍ. رواه أحمد ٤٣٨/٣

હજરત મુઆઝ રહિયલ્લાહુ અન્હુસે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમને ઈરશાદ ફરમાયા: બિલા શુબહ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં ઝિક્ર કા સવાબ (અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં) ખર્ચ કરને કે સવાબ સે ૭૦૦ ગુના બખ્ષા દિયા જાતા હે. એક રિવાયત મેં હે કે સાત લાખ ગુના સવાબ બખ્ષા દિયા જાતા હે. (મુસ્નદ અહમદ)

III - عَنْ مُعَاذِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ قَرَأَ أَلْفَ آيَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَتَبَهُ اللَّهُ مَعَ الصَّيِّئِينَ، وَ الشُّهَدَاءِ، وَ الصَّالِحِينَ. رواه الكواكب وقال: فمنا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ٨٧/٢

હજરત મુઆઝ જુહની રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસને અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં હજાર આયતેં તિલાવત કરી અલ્લાહ તઆલા ઉસે અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ, સિદીકીન, શુહદા ઓર નેક લોગોં કી જમાઅત મેં લિખ દેંગે. (મુસ્તદરક હાકિમ)

III - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا كَانَ فِينَا فَارَسٌ يَوْمَ بَدْرٍ غَيْرَ الْمِقْدَادِ وَ لَقَدْ رَأَيْنَا وَمَا فِينَا إِلَّا نَائِمٌ إِلَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ شَجَرَةٍ يُصَلِّي وَ يَبْكِي حَتَّى أَصْبَحَ. رواه أحمد ١٢٥/١

હજરત અલી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે બદર કે દિન હજરત મિકદાદ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે અલાવા હમમેં ઓર કોઈ ઘોળે પર સવાર નહીં થા. મૈને દેખા કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે અલાવા હમ સબ સોચે હુવે થે. રસૂલુલ્લાહ

સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ એક દરખ્ત કે નીચે નમાઝ પઢતે રહે
और रोते रहे यहां तक के सुबह हो गई. (मुस्नદे अहमद)

۱۱۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ
صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَاعَدَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ بِذَلِكَ الْيَوْمِ
سَبْعِينَ خَرِيفًا. رواه النسائي، باب ثواب من صام ۱۰۰۰۰، رقم: ۲۲۴۷

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત
કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જો શખ્સ એક દિન અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં રોઝા રખ્ખા
અલ્લાહ તઆલા ઉસ એક દિન કે બદલા દોઝખ (જહન્નમ) ઔર ઉસ
શખ્સ કે દરમિયાન ૭૦ સાલ કા ફાસ્લા કર દેંગે. (નસાઈ)

۱۱۵- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبَسَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ
صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعْدَتْ مِنْهُ النَّارُ مَسِيرَةَ مِائَةِ عَامٍ. رواه الطبراني
في الكبير والوسط والموثقون، مجمع الروايات ۴/ ۴۴۴

હઝરત અમ્ર બિન અબસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત
કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જિસને એક દિન અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં રોઝા રખ્ખા
ઉસસે જહન્નમ કી આગ ૧૦૦ સાલ કી મસાફત કે બકદ્ર (ફાસ્લે કે
બરાબર) દૂર હો જાએગી. (તબરાની, મજમૂઅઝ-ઝવાઈદ)

۱۱۶- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ صَامَ
يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ خَنْدَقًا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَ
الْأَرْضِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب ما جاء في فضل الصوم في
سبيل الله، رقم: ۱۶۲۴

હઝરત અબૂ ઉમામા બાહિલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જિસને અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં એક દિન રોઝા રખ્ખા

अल्लाह तआला उसके और दोऊप के दरमियान छतनी बणी भंदक (गण्डा) को आण बना देते हैं जितना आसमान व जमीन के दरमियान फास्ला है. (तिरमिजी)

۱۱۷- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ أَكْثَرَنَا ظِلًّا مَنْ يَسْتَظِلُّ بِكَسَائِهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ صَامُوا فَلَمْ يَعْمَلُوا شَيْئًا، وَأَمَّا الَّذِينَ أَطْرَوْا فَيَعْنُوا الرِّكَابَ وَامْتَهَنُوا وَغَالَجُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ. رواه البخاري، باب فضل المصطفى الغزو رقم: ۲۸۹۰

उजरत अनस रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के हम लोग रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ थे. हममें सबसे जियादा साया वाला शम्स वो था जिसने अपनी यादर से साया किया हुवा था. जिन्होंने रोजा रम्मा हुवा था वो तो कुछ न कर सके और जिन्होंने रोजा नहीं रम्मा था उन्होंने सवारियों को (पानी पीने और यरने के लिये) मेज और निदमत के काम में छनत और मशककत से किये. ये देख कर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: जिन लोगों ने रोजा नहीं रम्मा वो आज सारा सवाब ले गये. (बुखारी)

۱۱۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نَقْرَأُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ، فَمِنَّا الصَّائِمُ وَمِنَّا الْمُفْطِرُ، فَلَا يَجِدُ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ، يَرُونَ أَنَّ مَنْ وَجَدَ قُوَّةَ قِصَامٍ، فَإِنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ، وَيَرُونَ أَنَّ مَنْ وَجَدَ ضَعْفًا فَأَفْطَرَ، فَإِنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. رواه مسلم، باب جواز الصوم والفطر في شهر رمضان، رقم: ۲۶۱۸

उजरत अबू सईद खुदरी रहियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के हम लोग रमजान के महीना में रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ गजवा (जंग) में गया करते थे तो हमारे कुछ साथी रोजा रम लेते और कुछ साथी रोजा न रमते. रोजादार रोजा न रमने वालों पर नाराज न होते और रोजा न रमने वाले रोजादारों पर नाराज

ન હોતે. સબ યે સમજતે થે કે જો અપને મેં હિમ્મત મહસૂસ કરતા હૈં ઓર
ઉસને રોજા રખ લિયા ઉસકે લિયે એસા કરના હી ઠીક હૈં ઓર જો અપને
મેં કમજોરી મહસૂસ કરતા હૈં ઓર ઉસને રોજા નહીં રખ્યા ઉસને ભી
ઠીક કિયા. (મુસ્લિમ)

۱۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْخَطُمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ
يَسْتَوْدِعَ الْحَبَشِيَّ قَالَ: أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِمَكُمْ
أَعْمَالِكُمْ. رواه أبو داود، باب في الدعاء عند الوداع، رقم: ۲۶۰۱

હજરત અબ્દુલ્લાહ ખતમી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે
હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ કિસી લશ્કર કો
રવાના ફરમાને (ફૌજ ભેજને) કા ઈરાદા કરતે તો ઈરશાદ ફરમાતે:

أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِمَكُمْ أَعْمَالِكُمْ

(તરજુમા: મેં તુમહારે દીન કો, તુમહારી અમાનતો કો ઓર તુમહારે
આમાલ કે ખાતમો કો અલ્લાહ તઆલા કે હવાલે કરતા હૂં (જિસકી
હિકાજત મેં દી હુઈ ચીજેં જાએ (બરબાદ) નહીં હોતી.)) (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: અમાનતો સે મુરાદ અહલો અયાલ (ઘર વાલે), માલ
વ દૌલત, સાજો સામાન હૈં કે યે સબ ચીજેં અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે
બંદે કે પાસ અમાનત કે તૌર પર રખાઈ ગઈ હૈં, ઈસ તરહ વો અમાનતે
ભી મુરાદ હૈં જો જાને વાલે મુસાફિર કે પાસ લોગોં કી રખ્ખી હુઈ હોં યા
લોગોં કે પાસ ઉસ મુસાફિર ને રખવાઈ હોં. ઈસ મુખ્તસર જુમલા મેં
કેસી જામિઅ દુઆ દી ગઈ હૈં કે અલ્લાહ તઆલા તુમહારે દીન કી,
અહલો અયાલ કી, માલો દૌલત કી હિકાજત ફરમાએ ઓર તુમહારે
આમાલ કા ખાતમા બખૈર ફરમાએ. (બઝલુલ-મજહૂદ)

۱۲۰- عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: شَهِدْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَابْنِي
بِدَائِهِ لِيَرْكَبَهَا، فَلَمَّا وَضَعَ رِجْلَهُ فِي الرُّكَّابِ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، فَلَمَّا
اسْتَوَى عَلَى ظَهْرهَا قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، ثُمَّ قَالَ: سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ

لَهُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: سُبْحَانَكَ
 إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، ثُمَّ
 ضَحِكَ، فَقِيلَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَى شَيْءٍ ضَحِجْتَ؟ قَالَ:
 رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَعَلَ كَمَا فَعَلْتُ، ثُمَّ ضَحِكَ فَقُلْتُ: يَا
 رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَى شَيْءٍ ضَحِجْتَ؟ قَالَ: إِنَّ رَبَّكَ تَعَالَى يَغْفِبُ مِنْ
 عَبْدِهِ إِذَا قَالَ: اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ غَيْرِي .

رواه ابو داود، باب ما يقول الرجل اذا ركب، رقم: ٢٦٠٢

હઝરત અલી બિન રબીઆ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ રિવાયત
 કરતે હૈં કે મૈં હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કે પાસ હાઝિર
 હુવા. આપકે સામને સવારી કે લિયે એક જાનવર લાયા गया. જબ
 आपने अपना पांव रिकाब में रખ्मा तो ફરमाया: “बिस्मिल्लाह”,
 ફિર જબ સવારી કી પુશ્ત (પીઠ) પર બેઠ ગએ તો ફરમાયા:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

(તરજુમા: પાક હૈ વો ઝાત જિસને ઇસ સવારી કો હમારે કાબૂ મૈં કર
 દિયા જબકે હમ તો ઇસકો કાબૂ મૈં કરને વાલે ન થૈ ઓર બિલા શુબહ
 (બેશક) હમં અપને હી રબ કી તરફ લૌટ કર જાને વાલે હૈં.) ફિર તીન
 મરતબા “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ” ઓર તીન મરતબા “અલ્લાહુ અકબર”
 કેહને કે બાદ ફરમાયા:

سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

(તરજુમા: આપ પાક હૈં બેશક મૈંને (નાફરમાની કરકે) અપને ઊપર
 બહુત ઝુલ્મ કિયા, આપ મુજે માફ ફરમા દીજિયે, આપકે સિવા કોઈ
 ગુનાહો કો માફ નહીં કર સકતા). ફિર હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ
 તઆલા અન્હુ હંસે. આપસે પૂછા गया: आप किस वजह से हंसे?
 आपने फरमाया: मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलૈહિ વસલ્લમ કો
 ઇંસી તરહ કરતે હુવે દેખા જૈસે મૈંને કિયા (કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
 વસલ્લમ ને દુઆ પઢી) ફિર હંસે. મૈંને અર્ઝ કિયા: या रसूलुल्लाह!

आप किस बात पर हंसे? तो आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: तुम्हारे रज्म अपने बंदे से जुश होते हैं जब वो केहता है मेरे गुनाहों को माफ़ करमा दीजिये इसलिये के बंदा जानता है के मेरे सिवा गुनाहों का बप्शने वाला कोई नहीं. (अब्जूदाउद)

शार्छा: "रिकाब" लोहे से बने छुवे छड्के को केहते हैं जो घोणे की जीन में दोनों तरफ़ लटकता रहता है और सवार उस पर पांव रज्म कर घोणे पर चण्डता है.

۱۲۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اسْتَوَى عَلَى بَعِيرِهِ خَارِجًا إِلَى مَفَرٍّ، كَبَّرَ ثَلَاثًا، قَالَ: سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي مَفَرِّنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا مَفَرَّنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ، وَزَادَ فِيهِنَّ: آيُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. رواه

مسلم، باب استحباب الذكر إذا ركب دابة ۰۰۰۰۰، رقم: ۲۲۷۵

उम्मत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्हुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम जब सफ़र में जाने के लिये सवारी पर बैठ जाते तो तीन मरतबा "अल्लाहु अकबर" फरमाते, फिर ये हुआ पण्डते:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ

(तरजुमा: पाक है वो ज़ात जिसने इस सवारी को हमारे काबू में कर दिया जबके हम तो इसको काबू करने वाले न थे और बिना शुभह हम अपने रब ही की तरफ़ लौट कर जाने वाले हैं. अय अल्लाह! हम अपने इस सफ़र में आपसे नेकी और तकवा (परहेजगारी) और जैसे अमल का सवाल करते हैं जिससे आप राज़ी हों. अय अल्लाह हमारे इस सफ़र को हमारे लिये आसान इरमा दें और इसकी दूरी को हमारे लिये मुत्तसर इरमा दें. अय अल्लाह! आप ही हमारे इस सफ़र में हमारे साथी हैं और हमारे पीछे आप ही हमारे घर वालों के निगेहबान (डिफ़ाजत करने वाले) हैं. अय अल्लाह! मैं आपसे सफ़र की मशक़त से, सफ़र में किसी तकलीफ़-देह (तकलीफ़ देने वाले) मंज़र को देखने से और वापसी पर माव और अहलो अयाव में किसी तकलीफ़-देह चीज़ के पाने से पनाह याहता हूँ.)

और जब सफ़र से वापस तशरीफ़ लाते तो यही हुआ पण्डते और इन अल्फ़ाज़ का इजाज़ इरमाते (बण्डाते):

أَيُّوْنَ، تَأَيُّوْنَ، غَائِبُوْنَ، لَوَيْنَا حَامِدُوْنَ

(हम सफ़र से वापस आने वाले हैं, तौबा करने वाले हैं, ईबाहत करने वाले हैं और अपने रब की तारीफ़ करने वाले हैं). (मुस्लिम)

۱۲۲- عَنْ أَبِي مَرْوَانَ الْأَسْلَمِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى خَيْبَرَ، حَتَّى إِذَا كُنَّا قَرِيبًا، وَأَشْرَفْنَا عَلَيْهَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلنَّاسِ: قِفُوا فَوَقَّفَ النَّاسُ، فَقَالَ: اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَمَا أَظْلَلَنَ، وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ، وَمَا أَقْلَلَنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ، وَمَا أَضْلَلَنَ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ، خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، أَقْدِمُوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. البداية والنهاية لابن كثير ۱/۱۸۳

उत्तरत अबू मरवान अस्लमी रहियल्लाहु तआला अण्डु के दादा इरमाते हैं के हम लोग रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ ज़ैबर की तरफ़ रवाना हुवे. जब हम ज़ैबर के करीब पहुँच गये

ઔર ખેબર હમેં નઝર આને લગા તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને લોગોં સે ફરમાયા: ઠહર જાઓ. યુનાંયે સબ લોગ ઠહર ગએ. ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે દુઆ ફરમાઈ:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا

(તરજુમા: અય અલ્લાહ! જો રબ હેં સાતોં આસમાનોં કે ઔર ઉન તમામ થીજોં કે જિન પર સાતોં આસમાન સાયા કિયે હુવે હેં ઔર જો રબ હેં સાતોં ઝમીનોં કે ઔર ઉન તમામ થીજોં કે જિનકો સાતોં ઝમીનોં ને ઉઠાયા હુવા હે ઔર જો રબ હેં તમામ શયાતીન (શૈતાનોં) કે ઔર ઉન સબકે જિનકો શયાતીન ને ગુમરાહ કિયા હે, હમ આપસે ઇસ બસ્તી કી ખૈર (મલાઈ) ઔર ઇસ બસ્તી વાલોં કી ખૈર ઔર ઇસ બસ્તી મેં જો કુછ હે ઉસકી ખૈર માંગતે હેં ઔર આપસે ઇસ બસ્તી કે શર (બુરાઈ) ઔર ઇસ બસ્તી વાલોં કે શર ઔર ઇસ બસ્તી મેં જો કુછ હે ઉસકે શર સે પનાહ માંગતે હેં). (ઔર ફિર ફરમાયા) “બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર્રહીમ” પઢ કર આગે બજો. (અલ્ખિદાયા વનિહાયા)

۱۳۳- عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمٍ السُّلَمِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ تَزَلَّ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ، حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ

ذَلِكَ . رواه مسلم، باب في التَّعَوُّذِ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ . ۰۰۰ . رقم ۲۸۷۸

હઝરત ખૌલા બિન્તે હકીમ સુલમિય્યા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હેં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ કિસી જગહ પર ઉતર કર

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

પણે (મૈં અલ્લાહ તઆલા કે સારે (નફા દેને વાલે, શિક્ષા દેને વાલે)

કલિમાત કે ઝરિયે ઉસકી તમામ મખ્લૂક (પૈદા કી હુઈ ચીઝો) કે શર સે પનાહ ચાહતા હું) તો ઉસે કોઈ ચીઝ ઉસ જગહ સે રવાના હોને તક નુકસાન નહીં પહુંચાએગી. (મુસ્લિમ)

۱۴۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْنَا يَوْمَ الْخَنْدَقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهْلٌ مِنْ شَيْءٍ نَقُولُهُ فَقَدْ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ قَالَ: نَعَمْ اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا قَالَ: فَضَرَبَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَجُوهُ اَعْدَائِهِ بِالرَّيْحِ فَهَرَمَهُمُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ بِالرَّيْحِ . رواه احمد ۳/۲

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે ગઝવએ-ખંદક કે દિન હમ લોગોં ને અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કયા ઈસ મૌકા પર પળહને કે લિયે કોઈ દુઆ હે જિસે હમ પળહેં કયુંકે કલેજે મુંહ કો આ ચુકે હૈં યાની સખ્ત ઘબરાહટ કા હાલ હે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હાં, યે દુઆ પળહો

اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا

(તરજુમા: યા અલ્લાહ! (દુશ્મન કે મુકાબ્લા મેં) જો હમારી કમઝોરિયાં હૈં ઉન પર પદાં ડાલ દેં ઓર હમેં ખૌફકી ચીઝોં સે અમન અતા ફરમાએં)

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં (કે હમને યે દુઆ પળહની શુર કરદી જિસકી બરકત સે) અલ્લાહ તઆલા ને સખ્ત હવા ભેજ કર દુશ્મનોં કે ચેહરોં કો ફેર દિયા (ઓર યું) અલ્લાહ તઆલા ને ઉનકો હવા કે ઝરિયે શિકસ્ત (હાર) દે દી. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَنْ اتَّقَى رُوحَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دَعَاهُ حَزَنَةُ الْجَنَّةِ، كُلُّ حَزَنَةٍ بَابٍ: أَيْ قُلْ هَلُمَّ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَاكَ الَّذِي لَا تَوِي عَلَيْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنِّي لَا رَجُؤَ أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ. رواه البخاري، باب فضل النفقة في سبيل الله، رقم: ۲۸۴۱

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ

કિસી ચીઝ કા જોખા (મસ્લન દો ઘોળે, દો કપળે, દો દિરહમ, દો ગુલામ વગેરા) અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં ખર્ચ કરેગા તો ઉસે જન્નત કે દારોગે બુલાએંગે (જન્નત કે) હર દરવાઝે કા દારોગા (અપની તરફ બુલાએગા) કે અય કુલાં! ઈસ દરવાઝે સે (ઈસ પર) હઝરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! કિર તો ઉસ શખ્સ કો કોઈ ખૌફ નહીં રહેગા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મુઝે પૂરી ઉમ્મીદ હૈ કે તુમ ભી ઉન્હીં મેં સે હોગે. (જિન્હે હર દરવાઝે સે બુલાયા જાએગા). (બુખારી)

۱۳۲- عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْفَضْلُ دِينَارٌ دِينَارٌ يَنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارٌ يَنْفَقُهُ عَلَى قَوْمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ يَنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. رواه ابن حبان (واستاده صحيح)

૦.૩/૧.

હઝરત સૌબાન રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અફઝલ દીનાર વો હૈ જિસે આદમી અપને ઘર વાલોં પર ખર્ચ કરતા હૈ, ઔર વો દીનાર અફઝલ હૈ જિસે આદમી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં અપને ઘોળે પર ખર્ચ કરતા હૈ, ઔર વો દીનાર અફઝલ હૈ જિસે આદમી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં અપને સાથિયોં પર ખર્ચ કરતા હૈ. (દીનાર સોને કે સિક્કે કા નામ હૈ). (ઈબ્ને હબ્બાન)

۱۳۴- وَيُرَوَّى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ مَشُورَةً لِأَصْحَابِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. رواه الترمذی، باب ما جاء في المشورة.

રૂમ: ૧૧૧૬

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઝિયાદા અપને સાથિયોં સે મશવરા કરને વાલા કોઈ નહીં દેખા યાની આપ બહુત ઝિયાદા મશવરા ફરમાયા કરતે થે. (તિરમિઝી)

૧૨૮- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ نَزَلَ بِنَا أَمْرٌ لَيْسَ فِيهِ بَيِّنٌ أَمْرٌ وَلَا نَهْيٌ فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: شَاوِرُوا فِيهِ الْفُقَهَاءَ وَالْعَابِدِينَ وَلَا تَمْضُوا فِيهِ رَأْيَ خَاصَّةٍ. رواه الطبرانی في الأوسط و رجاله موثقون من أهل

الصحيح، مجمع الزوائد، ૧/૨૮૪

હજરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે મેંને અર્જ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! અગર હમારે સાથ કોઈ એસા મામલા પેશ આ જાએ જિસમેં હમારે લિયે આપકી તરફસે કોઈ વાઝેહ હુકમ કરને યા ન કરને કા ન હો તો ઈસ બારે મેં આપ હમેં કયા હુકમ ફરમાતે હેં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈસ સૂરત મેં દીન કી સમજ રખને વાલોં ઔર ઈબાદત-ગુજારોં સે મશ્વરા કર લિયા કરો ઔર કિસી કી ઈન્ફિરાદી (અકેલે કી) રાએ પર ફેસ્લા ન કરના. (તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૧૨૯- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ الْآيَةُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ غَيَّانٌ عَنْهُمَا وَلَكِنْ جَعَلَهَا اللَّهُ رَحْمَةً لِّأُمَّتِي، فَمَنْ شَاوَرَهُمْ لَمْ يَغْلِبْهُمْ رُشْدًا وَمَنْ تَرَكَ الْمَشُورَةَ مِنْهُمْ لَمْ يَغْلِبْ عَنَاءً. رواه البيهقي ૧/૧૧૬

હજરત ઈબને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હેં કે જબ યે આયત નાઝિલ હુઈ (ઉતરી) **وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ** (ઔર ઉનસે અહમ કામોં મેં મશ્વરા કરતે રહા કીજિયે) તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઔર ઉસકે રસૂલ કો તો મશ્વરા કી ઝરૂરત નહીં હે અલબત્તા અલ્લાહ તઆલા ને ઈસકો મેરી ઉમ્મત કે લિયે રહમત કી ચીઝ બના દિયા. યુનાંચે મેરી ઉમ્મત મેં સે જો શખ્સ મશ્વરા કરતા હે વો સીધી રાહ (સીધે રાસ્તે) પર રેહતા હે. ઔર મેરી ઉમ્મત મેં સે જો મશ્વરા નહીં કરતા વો પરેશાન હી રેહતા હે. (બૈહકી)

۱۳۰- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عُمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: حَرَمٌ لَيْلَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى الْفَضْلُ مِنْ أَلْفِ لَيْلَةٍ يَقَامُ لَيْلَهَا وَيُصَامُ نَهَارُهَا. رواه أحمد ۶۱/۱

હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં એક રાત કા પેહરા દેના ઉન હઝાર રાતોં સે બેહતર હૈ જિનમેં રાત ભર ખળે હોકર અલ્લાહ તઆલા કી ઇબાદત કી જાએ ઔર દિન મેં રોઝા રખ્યા જાએ. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۳۱- عَنْ سَهْلِ بْنِ الْحَنْظَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (يَوْمَ حُتَيْنَ): مَنْ يُعْرُسْنَا اللَّيْلَةَ؟ قَالَ أَنَسُ بْنُ أَبِي مَرْثَدٍ الْقَنَوِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: فَارْكَبْ، فَارْكَبْ، فَرَسًا لَهُ وَجَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اإِسْتَقْبِلْ هَذَا الشَّعْبَ حَتَّى تَكُونَ فِي أَغْلَاهُ، وَلَا تَفْرُقْ مِنْ قَبْلِكَ اللَّيْلَةَ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى مَصْلَاهُ فَوَرَّكَعَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ أَحْسَنْتُمْ فَأَرِسْكُم؟ فَاأَلُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَحْسَنْتَاهُ، فَتَوَبَّ بِالصَّلَاةِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَهُوَ يَتَلَقَّى إِلَى الشَّعْبِ حَتَّى إِذَا قَضَى صَلَاتَهُ وَسَلَّمْ فَقَالَ: أَبْشِرُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ فَأَرِسْكُم، فَجَعَلْنَا نَنْظُرُ إِلَى خِلَالِ الشَّجَرِ فِي الشَّعْبِ فَإِذَا هُوَ قَدْ جَاءَ حَتَّى وَقَفَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَلَّمَ وَ قَالَ: إِنِّي أَنْطَلَقْتُ حَتَّى كُنْتُ فِي أَغْلَى هَذَا الشَّعْبِ حَيْثُ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا أَصْبَحْتُ أَطْلَعْتُ الشَّعْبَيْنِ كِلَاهُمَا، فَنَظَرْتُ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَلْ تَزِلْتُ اللَّيْلَةَ؟ قَالَ: لَا، إِلَّا مُصَلِّيًا أَوْ قَاضِيًا حَاجَةً، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَدْ أَوْجَبْتَ فَلَا عَلَيْكَ أَنْ لَا تَعْمَلَ بَعْدَهَا. رواه أبو داود، باب في فضل الحرم في سبيل الله عز وجل، رقم: ۲۰۰۱

હઝરત સહલ બિન હઝલિય્યા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ

ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (હુનૈન કે મૌકા પર) ઈરશાદ ફરમાયા: આજ રાત હમારા પેહરા કૌન દેગા? હઝરત અનસ બિન અબી મરસદ ગનવી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ને ફરમાયા: યા રસૂલલ્લાહ! મૈં (પેહરા દૂંગા). રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સવાર હો જાઓ. યુનાંચે વો અપને ઘોળે પર સવાર હોકર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં આએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનસે ઈરશાદ ફરમાયા: સામને ઉસ ઘાટી કી તરફ ચલે જાઓ ઔર ઉસ ઘાટી કી સબસે ઊંચી જગહ પહુંચ જાઓ. (વહાં પેહરા દેના ઔર ખૂબ ચૌકન્ના હોકર રેહના) કહીં એસા ન હો કે તુમ્હારી ગફલત ઔર લાપરવાહી કી વજહ સે આજ રાત હમ દુશ્મન કે ઘોકે મૈં આ જાએ. (હઝરત સહલ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે) જબ સુબહ હુઈ તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અપની નમાઝ કી જગહ પર તશરીફ લે ગએ ઔર દો રક્અત (ફજર કી સુન્નાત) પઢીં. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: કયા તુમ્હે અપને સવાર કા કુછ પતા લગા? સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! હમૈં તો ઉનકા કુછ પતા નહીં. ફિર નમાઝ (ફજર) કી ઇકામત હુઈ, નમાઝ કે દૌરાન રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તવક્કુલ ઘાટી કી તરફ રહી. જબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને નમાઝ પૂરી ફરમા કર સલામ ફેરા તો ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ્હે ખુશ-ખબરી હો તુમ્હારા સવાર આ ગયા હૈ. હમ લોગોં ને ઘાટી કે દરખ્તોં કે દરમિયાન દેખના શુરૂ કિયા તો હઝરત અનસ બિન અબી મરસદ આ રહે થે. યુનાંચે ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં હાઝિર હોકર સલામ કિયા ઔર અર્ઝ કિયા કે મૈં (યહાં સે) ચલા ઔર ચલતે ચલતે ઉસ ઘાટી કી સબસે ઊંચી જગહ પહુંચ ગયા જહાં જાને કા મુઝકો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હુકમ દિયા થા (મૈં રાત ભર વહાં પેહરા દેતા રહા) જબ સુબહ હુઈ તો મૈંને દોનોં ઘાટિયોં પર ચળક કર દેખા, મુઝે કોઈ નઝર ન આયા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉનસે પૂછા: કયા તુમ રાત કો કિસી વક્ત અપની સવારી સે નીચે ઉતરે?

ઉન્હોને કહા: નહીં, સિફ નમાઝ પઢને ઔર કઝાએ હાજત (ટૉયલેટ) કે લિયે ઉતરા થા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા કે તુમને (આજ રાત પેહરા દેકર અલ્લાહ તઆલા કે ફઝલ સે અપને લિયે જન્નત) વાજિબ કરલી હૈ લિહાઝા (પેહરા કે) ઈસ અમલ કે બાદ અગર તુમ કોઈ ભી (નફલી) અમલ ન કરો તો તુમ્હારા કોઈ નુકસાન નહીં. (અબૂ દાઉદ)

۱۳۲- عَنْ ابْنِ عَابِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ فَلَمَّا وَضِعَ قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: لَا تَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُ رَجُلٌ فَاجِرٌ، فَأُلْفَتِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى النَّاسِ فَقَالَ: هَلْ رَأَوْا أَحَدًا مِنْكُمْ عَلَى عَمَلٍ إِلَّا سَلَامٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، حَرَسَ لَيْلَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَحَتَّى التُّرَابَ عَلَيْهِ وَقَالَ: أَصْحَابُكَ يَظُنُّونَ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَقَالَ: يَا عُمَرُ! إِنَّكَ لَا تُسْأَلُ عَنْ أَعْمَالِ النَّاسِ وَلَكِنْ تُسْأَلُ عَنِ الْفِطْرَةِ. رواه البيهقي في

شمس الايمان ۱/ ۱۳

હઝરત ઈબ્ને આઈઝ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ એક શખ્સ કે જનાઝે કે લિયે બાહર તશરીફ લાએ. જબ વો જનાઝા રખ્યા ગયા તો હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! આપ ઈસકી નમાઝે જનાઝા ન પઢેં કયુંકે યેક ફાસિક શખ્સ થા (યે સુન કર) રસૂલુલ્લાહ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ ને લોગોં કી તરફ મુતવજ્જે હોકર ફરમાયા: કયા તુમમેં સે કિસી ને ઈસકો ઈસ્લામ કા કોઈ કામ કરતે દેખા હૈ? એક શખ્સ ને અઝ ક્રિયા: જી હાં યા રસૂલલ્લાહ! ઈન્હોને એક રાત અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તે મેં પેહરા દિયા હૈ. સુનાંચે રસૂલુલ્લાહ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ ને ઉનકી નમાઝે જનાઝા પઢાઈ ઔર ઉનકી કબ્ર પર મિટ્ટી ભી ડાલી. ઉસકે બાદ (મય્યત કો મુખાતિબ કરકે) ફરમાયા: તુમ્હારે સાથિયોં કા તો ગુમાન (ખયાલ) યે હૈ કે તુમ દોઝખી હો ઔર મેં ઈસ બાત કી ગવાહી દેતા હૂં કે તુમ જન્નતી હો. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉમર!

तुमसे लोगों के आमासे-बह (बुरे कामों) के बारे में नहीं पूछा जा रहा है बल्कि नेक आमासे के बारे में पूछा जा रहा है. (बैहकी)

۱۳۳- حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ جُثَمَانَ قَالَ: سَأَلْتُ سَفِينَةَ عَنِ اسْمِهِ، فَقَالَ: إِنِّي مُخْبِرُكَ بِاسْمِي، سَمَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَفِينَةَ، قُلْتُ: لِمَ سَمَّاكَ سَفِينَةَ؟ قَالَ: خَرَجَ وَمَعَهُ أَصْحَابُهُ، فَفُتِلَ عَلَيْهِمْ مَتَاعُهُمْ فَقَالَ: أَبْسُطْ كِسَاءَكَ فَيَسْطِطْهُ فَيَجْعَلُ فِيهِ مَتَاعَهُمْ، ثُمَّ حَمَلَهُ عَلَيَّ فَقَالَ: اخْمِلْ مَا أَنْتَ إِلَّا سَفِينَةَ قَالَ: فَلَوْ حَمَلْتُ يَوْمَئِذٍ وَفَرَّ بَعِيرٌ أَوْ بَعِيرَتَانِ أَوْ خَمْسَةٌ أَوْ سِتَّةٌ مَا ثَقُلَ عَلَيَّ. حلیہ الاولیاء ۱/۳۶۹ و ذکرہ فی الاصابۃ بنحو ۲۰۸/۲

उत्तरत सईद बिन जुथमान रहमतुल्लाहि अलैहि कहते हैं के मैंने उत्तरत सईना रहियल्लाहु तआला अन्हु से उनके नाम के बारे में पूछा (के ये नाम किसने रब्बा है?) उन्होंने कहा: मैं तुम्हें अपने नाम के बारे में बताता हूँ. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मेरा नाम सईना रब्बा. मैंने पूछा: आपका नाम सईना क्यों रब्बा? उन्होंने इरमाया: रसूलुल्लाह रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि अक भरतबा सइर में तशरीफ ले गये और आपके साथ सडाबा रहियल्लाहु तआला अन्हुम भी थे. उनका सामान उन पर भारी हो गया था. रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुझसे ईरशाह इरमाया: अपनी यादर बिछाओ. मैंने बिछा दी. आपने उस यादर में सडाबा का सामान बांध कर मेरे ठीपर रभ दिया और इरमाया: इसे उठावो तुम तो सईना यानी कश्ती डी हो. उत्तरत सईना रहियल्लाहु अन्हु इरमाते हैं के अगर उस दिन मैं अक या दो तो क्या पांच या छे ठीटों का भी बोझ उठा देता तो वो मुझ पर भारी न होता. (हुल्हा, ईसाबा)

۱۳۴- عَنْ أَحْمَرَ مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا فِي غَزَاةٍ فَجَعَلْتُ أُعْبِرُ النَّاسَ فِي وَادٍ أَوْ نَهْرٍ فَقَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: مَا كُنْتَ فِي هَذَا الْيَوْمِ إِلَّا سَفِينَةً. الاصابۃ ۲۳/۱

उत्तरत उम्मे सलमा रहियल्लाहु तआला अन्हा के आज्ञा-

કરદહ (આઝાદ કિયે હુવે) ગુલામ હઝરત અહમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે હમ લોગ એક ગઝવા મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સાથ થે (એક વાદી યા નહર પર સે હમ લોગોં કા ગુઝર હુવા) તો મૈં લોગોં કો વાદી યા નહર પાર કરાને લગા. યે દેખ કર નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ઇરશાદ ફરમાયા: તુમ તો આજ સફીના (કશ્તી) બન ગએ હો. (ઇસાબા)

۱۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا يَوْمَ بَذْرِ كُلِّ ثَلَاثَةِ عَشْرِ يَوْمًا قَالَ: فَكَانَ أَبُو لُبَابَةَ وَعَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ زَمِيلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَكَانَتْ إِذَا جَاءَتْ عَقْبَةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لَا تَحْنُ نَفْسِي عَنْكَ، قَالَ: مَا أَتَمَّ أَبَا قُورَيْبٍ مِنِّي وَمَا أَنَا بِأَغْنَى عَنِ الْأَجْرِ مِنْكُمْ.

رواه البخاري في شرح السنة (استاد حسن) ۳۵/۱۱

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસઉદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે બદર કે દિન હમારી યે હાલત થી કે હમમેં સે હર ત્રીન આદમિયોં કે દરમિયાન એક ઊંટ થા જિસ પર બારી બારી સવાર હોતે થે. હઝરત અબૂ લુબાબા ઓર હઝરત અલી બિન અબી તાલિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે ઊંટ કે શરીકે-સફર થે. હઝરત અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે જબ રસૂલુલ્લાહ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ કે ઉતરને કી બારી આતી તો હઝરત અબૂ લુબાબા ઓર હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા અઝ કરતે કે આપકે બદલે હમ પૈદલ ચલેંગે (આપ ઊંટ પર હી સવાર રહે) રસૂલુલ્લાહ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ ફરમાતે: તુમ દોનોં મુઝસે ઝિયાદા તાકતવર નહીં હો ઓર મૈં અજર વ સવાબ કા તુમસે કમ મુહતાજ નહીં હૂં. (શર્હુસ્સુન્નાહ)

۱۳۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيِّدُ الْقَوْمِ فِي السَّفَرِ خَادِمُهُمْ فَمَنْ سَقَمَهُمْ يَخْدُمُهُ لَمْ يَسْقُوهُ بِعَمَلٍ إِلَّا الشَّهَادَةَ.

رواه البيهقي في شعب الإيمان ۳۳۱/۶

હઝરત સહલ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે

रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: सफ़र में जमाअत का जिम्मेदार उनका जादिम (जिदमत करने वाला) है। जो शम्स जिदमत करने में साथियों से आगे बण्ड गया तो उसके साथी शहादत के अलावा किसी और अमल के जरिये उससे आगे नहीं बण्ड सकते यानी सभसे बणा अमल शहादत है उसके बाद जिदमत है। (बैहकी)

۱۳۷- عَنْ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

الْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفُرْقَةُ عَذَابٌ. (رواه بعض الحديث) رواه عبد الله بن أحمد.

والهزار والطبرانی ورجالهم ثقات، مجمع الزوائد ۹۲/۵

उजरत नुअमान बिन बशीर रहियल्लाहु तआला अन्दुमा फरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: जमाअत (के साथ मिल कर चलना) रहमत है और जमाअत से अलग होना अजाब है। (मुस्नदे अहमद, बजजार, तबरानी, मजमूअ-जवाइद)

۱۳۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي

الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُوا مَا سَارَ رَأْسُ بَلِيلٍ وَحْدَةٍ. رواه البخاري، باب السير وحده،

رقم: २११८

उजरत अब्दुल्लाह बिन उमर रहियल्लाहु तआला अन्दुमा से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अगर लोगों को तन्हा सफ़र करने में उन (दीनी और दुन्यावी) नुकसानात का धल्म हो जाये जो मुझे मालूम हैं तो कोई सवार रात में तन्हा सफ़र करने की हिम्मत न करे। (बुखारी)

۱۳۹- عَنْ عُمَرُو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ

اللَّهِ ﷺ قَالَ: الرَّأْسُ شَيْطَانٌ وَالرَّأْسُ شَيْطَانَانِ وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ.

رواه الترمذی وقال: حديث عبد الله بن عمرو أحسن، باب ما جاء في كراهية أن يسافر

وحده، رقم: १۶۷۴

હજરત અબદુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એક સવાર એક શૈતાન હૈં દો સવાર દો શૈતાન હૈં ઔર ત્રીન સવાર જમાઅત હૈં. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: હદીસે પાક મેં સવાર સે મુરાદ મુસાફિર હૈં. મતલબ યે હૈં કે તન્હા સફર કરેન વાલા હો યા દો સફર કરને વાલે હોં, શૈતાન ઉનકો બળી આસાની સે બુરાઈ મેં મુબ્તિલા કર સકતા હૈં. ઈસ ખાત કો વાઝેહ કરને કે લિયે તન્હા સફર કરને વાલે યા દો સફર કરને વાલોં કો શૈતાન ફરમાયા. ઈસલિયે સફર મેં કમ અઝ કમ ત્રીન આદમી હોને ચાહિયેં તાકે શૈતાન સે મહફૂઝ રહેં ઔર નમાઝે બા-જમાઅત અદા કરને ઔર દૂસરે કામોં મેં એક દૂસરે કે મદદગાર હોં. (મઝાહિરે હક)

۱۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الشَّيْطَانُ يَهُمُّ

بِالْوَاحِدِ وَالْإِثْنَيْنِ فَإِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً لَمْ يَهُمَّ بِهِمْ. رواه البزار وفيه عبد الرحمن

بن أبي الزناد وهو ضعيف وقد وثق، مجمع الزوائد ۴/ ۴۹۱

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: શૈતાન એક ઔર દો કે સાથ બુરાઈ કા ઈરાદા કરતા હૈં યાની નુકસાન પહુંચાના ચાહતા હૈં લેકિન જબ ત્રીન હોં તો ઉનકે સાથ બુરાઈ કા ઈરાદા નહીં કરતા. (બઝઝાર, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۱۳۱- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّمَا خَيْرٌ مِنْ وَاحِدٍ

وِثْلَاثٍ خَيْرٌ مِنْ اثْنَيْنِ وَأَرْبَعَةٌ خَيْرٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ لَعَلَّكُمْ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّ اللَّهَ

عَزَّ وَجَلَّ لَنْ يَجْمَعَ أُمَّتِي إِلَّا عَلَى هُدًى. رواه أحمد ۵/ ۱۴۰

હજરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: એક શખ્સ સે દો બેહતર હૈં ઔર દો સે ત્રીન બેહતર હૈં ઔર ત્રીન સે ચાર બેહતર હૈં, લિહાઝા તુમ જમાઅત (કે સાથ રેહને) કો લાઝિમ પકળો (ઝરૂરી કરલો) કયુંકે અલ્લાહ તઆલા મેરી ઉમ્મત કો હિદાયત પર હી

જમા ફરમાયેંગે યાની સારી ઉમ્મત ગુમરાહી પર કબી મુજતમા (ઇકકા) નહીં હો સકતી લિહાજા જમાઅત કે સાથ રહેને વાલા ગુમરાહી સે મહફૂઝ રહેગા. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۳۲- عَنْ عُرْقَبَةَ بْنِ شُرَيْحٍ الْأَشْجَعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَإِنَّ اللَّهَ عَلَى الْجَمَاعَةِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ مَنْ قَارِقَ الْجَمَاعَةِ يَرْكُضُ. (وهو بعض الحديث) رواه النسائي. باب قتل من قارق الجماعة ۱۰۲۵: رقم

હઝરત અફજા બિન શુરૈહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કા હાથ જમાઅત પર હોતા હૈ યાની અલ્લાહ તઆલા કી ખાસ મદદ જમાઅત કે સાથ હોતી હૈ, લિહાજા જો શખ્સ જમાઅત સે અલાહિદા (અલગ) હો જાતા હૈ શૈતાન ઉસકે સાથ હોતા હૈ ઔર ઉસે ઉકસાતા રહેતા હૈ. (નસાઈ)

۱۳۳- عَنْ أَبِي وَائِلٍ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّ عُمَرَ اسْتَعْمَلَ بِشْرَ بْنَ عَاصِمٍ عَلَى صَدَقَاتِ هَوَازِنَ فَتَخَلَّفَ بِشْرٌ فَلَقِيَهُ عُمَرُ، فَقَالَ: مَا خَلَّفَكَ، أَمَا لَنَا عَلَيْكَ سَنَعٌ وَطَاعَةٌ، قَالَ: بَلَى! وَلَكِنْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا أَنَّى بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُوَقَّفَ عَلَى جَنْبِ جَهَنَّمَ. (الحديث) أخرجه البخاري من طريق سويد، الإصابة ۱/ ۱۵۲

હઝરત અબૂ વાઈલ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને હઝરત બિશર બિન આસિમ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો (કબીલા) હવાઝિન કે સદકાત (વસૂલ કરને કે લિયે) આમિલ મુકરર ફરમાયા લેકિન હઝરત બિશર ન ગએ. હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી ઉનસે મુલાકાત હુઈ. હઝરત ઉમર ને ઉનસે પૂછા: તુમ કયું નહીં ગએ, કયા હમારી બાત કો સુનના ઔર માનના તુમ્હારે લિયે ઝડરી નહીં હૈ? હઝરત બિશર ને અર્ઝ ક્રિયા: કયું નહીં! લેકિન મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ

કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના કે જિસે મુસલમાનો કે કિસી કામ કા જિમ્મેદાર બનાયા ગયા ઉસે કયામત કે દિન લાકર જહન્નમ કે પુલ પર ખળા કર દિયા જાએગા (અગર જિમ્મેદારી કો સહીહ તૌર પર અંજામ દિયા હોગા તો નજાત હોગી વરના દોઝખ કી આગ હોગી). (ઈસાબા)

۱۳۴- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنَا وَرَجُلَانِ مِنْ بَنِي عَمِّي، فَقَالَ أَحَدُ الرَّجُلَيْنِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَرْنَا عَلَى بَعْضِ مَا وَلَّاكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَقَالَ الْآخَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُوَلِّي عَلَى هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ، وَلَا أَحَدًا خَرَصَ عَلَيْهِ. . رواه مسلم، باب النهي عن

طلب الامارة والحرص عليها، رقم: ۴۷۱۷

હઝરત અબૂ મૂસા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈં ઔર મેરે સાથ દો ચચાઝાદ ભાઈ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં હાજિર હુવે. ઉનમૈં સે એક ને અઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! અલ્લાહ તઆલા ને આપકો જિન ઇલાકોં કા વાલી બનાયા હૈ ઉનમૈં સે કિસી ઇલાકા કા હમૈં અમીર મુકરર ફરમા દીજિયે, દૂસરે શખ્સ ને ભી ઇસી તરહ કી પ્વાહિશ કા ઇઝહાર ક્રિયા. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કી કસમ! હમ ઇન ઉમૂર (કામોં) મૈં કિસી ભી એસ શખ્સ કો જિમ્મેદાર નહીં બનાતે જો જિમ્મેદારી કા સવાલ કરે યા ઇસકા પ્વાહિશમંદ હો. (મુરિલમ)

۱۳۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَخَلَّفُ فِي الْمَسِيرِ فَيَرْجِي الضَّعِيفَ وَيُرْدِفُ وَيَدْعُو لَهُمْ. . رواه ابوداود، باب

لزوم الساقية، رقم: ۲۶۳۹

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સફર મૈં (તવાઝુઅ, દૂસરોં કી મદદ ઔર ખબરગીરી કે લિયે) કાફલા સે પીછે ચલા કરતે થે. યુનાંચે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કમઝોર (કી સવારી) કો હાંકા કરતે ઔર જો શખ્સ પૈદલ ચલ રહા હોતા ઉસકો અપને પીછે સવાર કર લેતે ઔર ઉન (કાફલા વાલોં) કે લિયે દુઆ ફરમાતે રેહતે. (અબૂ દાઉદ)

۱۳۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا
خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي مَفَرٍّ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ. رواه ابو داؤد، باب في القوم

يسافرون ۲۶۰۸، رقم ۲۰۰۰

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ
ફરમાયા: જબ ત્રીન શખ્સ સફર મેં નિકલેં તો અપને મેં સે કિસી કો એક
કો અમીર બના લેં. (અબૂ દાઉદ)

۱۳۷- عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ فَارَقَ
الْجَمَاعَةَ وَاسْتَدَلَّ الْإِمَارَةَ لَقِيَ اللَّهَ وَلَا وَجْهَ لَهُ عِنْدَهُ. رواه احمد و رجاله

ثقات، مجمع الزوائد ۴/ ۱۰

હઝરત હુઝૈફા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે છે કે મૈને રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: જો શખ્સ
મુસલમાનોં કી જમાઅત સે અલગ હુવા ઔર અમીર કી ઈમારત કો
હકીર જાના તો અલ્લાહ તઆલા સે ઈસ હાલ મેં મિલેગા કે અલ્લાહ
તઆલા કે યહાં ઉસકા કોઈ રુતબા ન હોગા યાની અલ્લાહ તઆલા કી
નિગાહ સે ગિર જાએગા. (મુરનદે અહમદ, મજમૂઅ-ઝવાઈદ)

۱۳۸- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ سَائِلٌ كُلَّ رَاغٍ
عَمَّا اسْتَرْعَاهُ أَحْفَظَ أَمْ ضَيَّعَ. رواه ابن حبان (وإسناده صحيح على شرطهما)

૩૧૧/૧૦

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે છે કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: બિલા
શુબહ (બેશક) અલ્લાહ તઆલા હર નિગરાન (હિકાજત કરને વાલે)
સે ઉસકી ઝિમ્મેદારી મેં દી હુઈ ચીઝોં કે બારે મેં પૂછેંગે કે ઉસને અપની
ઝિમ્મેદારી કી-હિકાજત કી યા ઉસે જાએ કિયા યાની ઉસ ઝિમ્મેદારી કો
પૂરે તૌર પર અદા કિયા યા નહીં. (ઇબ્ને હબ્બાન)

فرمایا: اے اللہ تبارک و تعالیٰ جس کو (میں) کسی رشتہ کا نگران (لوگوں کی دیکھ بھال کرنے والا) بناتا ہوں وہاں رشتہ تو (میں) یا لیا ہوا تو اے اللہ تبارک و تعالیٰ اس سے اس کی رشتہ کے بارے میں کھلم کھلا کر دین چڑھ کر پوچھو گے کہ اس نے ان میں سے کون سے رشتہ کو کاٹ دیا تھا یا برباد کیا تھا، یہاں تک کہ اس کے پاس اس کے بارے میں کوئی شک نہ رہے۔ (مسند احمد)

۱۵- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ! إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا، وَإِنِّي أَحِبُّ لَكَ مَا أَحَبُّ لِنَفْسِي، لَا تَأْمُرْ عَلَى اثْنَيْنِ وَلَا تَوَلَّيْنِ
 قال يَتِيمٌ - رواه مسلم، باب كراهة الامارة بغير ضرورة، رقم: ۴۷۲۰

حضرت ابو ذر رضی اللہ عنہ سے روایت ہے کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے (شک کے طور پر حضرت ابو ذر رضی اللہ عنہ سے) فرمایا: ابو ذر! میں تمہیں کمزور سمجھتا ہوں (کہ تم ہمارے کسی کام کو پورا نہ کر پاؤ گے) اور میں تمہارے لیے وہی چیز پسند کرتا ہوں جو اپنے لیے پسند کرتا ہوں، تم دو آدمیوں پر (میں) امر نہ کرنا اور کسی دوسرے کے مال کی ذمہ داری نہ کرنا۔ (مسلم)

ترجمہ: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نے حضرت ابو ذر رضی اللہ عنہ سے کہا کہ اگر میں تمہاری طرح کمزور ہوتا تو دو آدمیوں پر امر نہ کرتا۔

۱۵۱- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟ قَالَ: لَضَرْبٍ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي، ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ! إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَذَامَةٌ، إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَآدَى الَّذِي عَلَيْهِ لِفِيهَا. رواه مسلم، باب كراهة الامارة بغير ضرورة، رقم: ۴۷۱۹

حضرت ابو ذر رضی اللہ عنہ سے فرماتے ہیں کہ میں نے کہا: یا رسول اللہ! آپ مجھے امیر کیسے نہیں بناتے؟

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મેરે કંધે પર હાથ માર કર ઇરશાદ ફરમાયા: અબૂઝર! તુમ કમઝોર હો ઔર યે ઇમારત એક અમાનત હૈ (કે જિસકે સાથ બંદોં કે હુકૂક મુતાલિક હૈ) ઔર યે (ઇમારત) કયામત કે દિન રુસ્વાઈ ઔર નદામત (શર્મિન્દગી) કા સબબ હોગી, લેકિન જિસ શખ્સ ને ઇસ ઇમારત કો સહીહ તરીકા સે લિયા ઔર ઇસકી ઝિમ્મેદારિયોં કો પૂરા કિયા (તો ફિર યે ઇમારત કયામત કે દિન રુસ્વાઈ ઔર નદામત કા ઝરિયા ન હોગી). (મુસ્લિમ)

۱۵۳- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ (لِيَ) النَّبِيُّ ﷺ: يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ: لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِن أُوتِيَتْهَا عَنْ مَسْئَلَةٍ وَكِلْتَا إِلَيْهَا، وَإِنْ أُوتِيَتْهَا مِنْ غَيْرِ مَسْئَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا. (المحدث) رواه

البخارى، باب قول الله تبارك وتعالى لا يؤاخذكم الله ..... رقم: ۶۶۲۲

હઝરત અબ્દુર્રહમાન બિન સમુરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને મુઝસે ઇરશાદ ફરમાયા: અય અબ્દુર્રહમાન બિન સમુરા! ઇમારત કો તલબ ન કરો (અમીર બનને કી ખ્વાહિશ ન કરો), અગર તુમ્હારે તલબ કરને પર તુમ્હે અમીર બના દિયા ગયા તો તુમ ઉસકે હવાલે કર દિયે જાઓગે (અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે તુમ્હારી કોઈ મદદ ઔર રહનુમાઈ ન હોગી) ઔર અગર તુમ્હારી તલબ કે બઝૈર તુમ્હે અમીર બના દિયા ગયા તો અલ્લાહ તઆલા કી તરફસે ઉસમેં તુમ્હારી મદદ કી જાએગી. (બુખારી)

۱۵۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّكُمْ مَسْخَرُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ، وَتَسْكُونُونَ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَغْمُ الْمَرْصُوعَةُ وَبِنَسَبِ الْفَاطِمَةِ. رواه البخارى، باب ما يكره من الحرص على الإمارة، رقم: ۷۱۴۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: એક વક્ત એસા આને વાલા હૈ જબકે તુમ અમીર બનને કી હિસં (લાલચ) કરોગે હાલાંકે ઇમારત તુમ્હારે લિયે નદામત કા ઝરિયા હોગી. ઇમારત કી મિસ્તલ એસી હૈ જેસે કે એક દૂધ પિલાને વાલી ઔરત, કે ઇબ્તિદા

(شور) में तो બળી અચ્છી લગતી હેં ઔર જબ દૂધ છૂળાને લગતી હેં તો બહુત બુરી લગને લગતી હેં. (બુખારી)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કે આખરી જુમલા કા મતલબ યે હેં કે જબ ઇમારત કિસી કો મિલતી હેં તો અચ્છી લગતી હેં જૈસે બચ્ચે કો દૂધ પિલાને વાલી અચ્છી લગતી હેં, ઔર જબ ઇમારત હાથ સે જાતી હેં તો યે બહુત બુરા લગતા હેં જૈસે દૂધ છોળના બચ્ચે કો બહુત બુરા લગતા હેં.

۱۵۵- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنْ شِئْتُمْ أَنْتَبِأْتُكُمْ عَنِ الْإِمَارَةِ وَمَا هِيَ؟ فَتَأَذَيْتُ بِأَعْلَى صَوْتِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَوَّلُهَا مَلَامَةٌ، وَثَانِيهَا نَذَامَةٌ، وَثَالِثُهَا عَذَابٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْإِمْنُ عَدَلٌ، وَكَيْفَ يَغْدِلُ مَعَ قَرَابَتِهِ؟ رواه البيهقي والطبراني في الكبير

والاوسط باختصار ورجال الكبير رجال الصحيح، مجمع الزوائد ۵/ ۳۶۳

હજરત ઔફ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અગર તુમ ચાહો તો મૈં તુમ્હેં ઇસ ઇમારત કી હકીકત બતાઉં? મૈંને બુલંદ આવાજ સે ત્રીન મરતબા પૂછા: યા રસૂલલ્લાહ! ઇસકી હકીકત કયા હેં? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇસકા પેહલા મરહલા મલામત હેં, દૂસરા મરહલા નદામત હેં, ત્રીસરા મરહલા કયામત કે દિન અજાબ હેં. અલ્બત્તા જિસ શખ્સ ને ઇન્સાફ ક્રિયા વો મહફૂઝ રહેગા (લેકિન) આદમી અપને કરીબી (રિશ્તેદાર વગૈરા) કે મામલાત મેં અદલો ઇન્સાફ કેસે કર સકતા હેં યાની બાવજૂદ અદલો ઇન્સાફ કો ચાહતે હુવે ભી તબીઅત સે મગલૂબ હોકર (દબ કર) અદલો ઇન્સાફ નહીં કર પાતા ઔર રિશ્તેદારોં કી તરફ ઝુકાઓ હો જાતા હેં. (બઝઝાર, તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હેં કે જો શખ્સ અમીર બનતા હેં ઉસકો હર તરફસે મલામત કી જાતી (ભલા બુરા કહા જાતા) હેં કે ઉસને ઐસા ક્રિયા, વૈસા ક્રિયા. ઉસકે બાદ વો લોગોં કી ઇસ મલામત સે પરેશાન હોકર નદામત (શર્મિન્દગી) મેં મુખ્તિલા હો જાતા હેં ઔર કેહતા હેં: મૈંને ઇસ મન્સબ (ઉહદે, પોસ્ટ) કો કયું કુબૂલ ક્રિયા. ફિર આખરી મરહલા

ईसाई न करने की सूरत में क्यामत के दिन अजाब की शकल में जाहिर होगा. गरज ये के दुनिया में भी जिल्लत व रुस्वाई और आपिरत में भी हिसाब की सप्ती होगी.

۱۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنْ عَصَابَةٍ وَفِي تِلْكَ الْعَصَابَةِ مَنْ هُوَ أَرْضَى لِلَّهِ مِنْهُ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَخَانَ رَسُولَهُ وَخَانَ الْمُؤْمِنِينَ. رواه الحاكم في المستدرک وقال: هذا حديث

صحيح الإسناد ولم يخرجاه ۹۲/۴

उजरत ईमने अब्बास रहियल्लाहु तआला अन्हुमा रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जिस शप्स ने किसी को जमाअत का अमीर बनाया जबके जमाअत के अफराह (लोगों) में उससे जियादा अल्लाह तआला को राजी करने वाला शप्स हो तो उसने अल्लाह तआला से भियानत (धोका, बे-ईमानी) की और उनके रसूल से भियानत की और ईमान वालों से भियानत की. (मुस्तदरक हाकिम)

फाईदा: अगर अफजल के छोते हुवे किसी दूसरे को अमीर बनाने में कोई हीनी भरिलहत हो तो फिर ईस वईद (सजा की धमकी) में दाखिल नहीं. युनांये ओक मौका पर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ओक वईद लेजा जिसमें उजरत अन्हुल्लाह बिन जहश रहियल्लाहु तआला अन्हु को अमीर बनाया और ये ईरशाह फरमाया के ये तुममें जियादा अफजल नहीं हैं लेकिन ठूक और प्यास पर जियादा सभ्र करने वाले हैं. (मुस्नदे अहमद)

۱۵۷- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ، إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ. رواه مسلم، باب فضيلة الأمير المعادل، رقم: ۴۷۳۱

उजरत मअकिल बिन यसार रहियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह फरमाते हुवे सुना: जो अमीर मुसलमानों के मामलात का

जिम्मेदार बन कर मुसलमानों की जैर-ज्वाही (बलाह) में कोशिश न करे वो मुसलमानों के साथ जन्नत में दाखिल नहीं हो सकेगा. (मुस्लिम)

۱۵۸- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رِعْيَةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ.

رواه البخاري، باب من استرعى رعية فلم ينصح، رقم: ۷۱۵۱

उत्तरत मअकिल बिन यसार रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: जो शप्स किसी मुसलमान रईय्यत का जिम्मेदार बने फिर उनके साथ धोके का मामला करे और ईसी हालात पर उसकी मौत आ जाये तो अल्लाह तआला जन्नत को उस पर हराम कर देंगे. (बुखारी)

۱۵۹- عَنْ أَبِي مَرْيَمَ الْأَزْدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ وَلَاهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَأَخْتَجَبَ دُونَ حَاجَتِهِمْ وَخَلَّتْهُمْ وَفَقَّرَهُمْ اخْتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ دُونَ حَاجَتِهِ وَخَلَّيَهُ وَفَقَّرَهُ.

رواه أبو داود، باب فيما يلزم الإمام من أمر الرعية، ۱۰۰۰، رقم: ۲۹۴۸

उत्तरत अबू मरयम अजदी रदियल्लाहु तआला अन्हु फरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह फरमाते हुवे सुना: जिस शप्स को अल्लाह तआला ने मुसलमानों के किसी काम का जिम्मेदार बनाया और वो मुसलमानों के हालात, जरियात और उनकी तंगदस्ती (गरीबी) से मुंह फेरे यानी उनकी उत्तरत को पूरा न करे और न उनकी तंगदस्ती के दूर करने की कोशिश करे तो क्यामत के दिन अल्लाह तआला उसके हालात, जरियात और तंगदस्ती से मुंह फेर लेंगे यानी क्यामत के दिन उसकी उत्तरत और परेशानी को दूर नहीं फरमायेंगे. (अबू दाउद)

۱۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ أَحَدٍ يُؤْمَرُ عَلَى عَشْرَةِ فُصَاعِدًا لَا يُقْبِضُ فِيهِمْ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الْأَصْفَادِ وَالْأَغْلَالِ.

رواه الحاكم، قال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ولفظه اللهم ۸/۴

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ દસ યા દસ સે ઝાઈદ અફરાદ (ઝિયાદા લોગો) પર અમીર બાનયા જાએ ઔર વો ઉનકે સાથ અદલો ઈન્સાફ કા મામલા ન કરે તો કયામત કે દિન બેળિયો ઔર હથકળિયો મેં (બંધા હુવા) આએગા. (મુસ્તદરક હાકિમ)

۱۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ أَمِيرٍ عَشْرَةَ أَلَا يُؤْتَى بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَغْلُولًا حَتَّى يَفْكَّهُ الْعَذْلُ أَوْ يُبْقَهُ الْجَوْرُ. رواه البزارو

الطبرانی فی الاوسط و رجال البزار رجال الصحيح / مجمع الزوائد ۳۷۰/۵

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: હર અમીર ચાહે દસ આદમિયો કા હી કયું ન હો, કયામત કે દિન ઈસ તરહ લાયા જાએગા કે ઉસકી ગરદન મેં તૌક હોગા યહાં તક કે ઉસકો તૌક સે ઉસકા અદલ (ઈન્સાફ) છૂળવાએગા યા ઉસકા જુલમ ઉસકો હલાક કર દેગા. (બઝઝાર, તબરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۱۶۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَيَلِيكُمْ أَمْرَاءٌ يُفْسِدُونَ وَ مَا يُصْلِحُ اللَّهُ بِهِمْ أَكْثَرُ، لِمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ بِطَاعَةِ اللَّهِ فَلَهُمُ الْأَجْرُ وَعَلَيْكُمْ الشُّكْرُ، وَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ فَعَلَيْهِمُ الْوِزْرُ وَعَلَيْكُمْ الصَّبْرُ. رواه البيهقي ۱۵/۶

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસઉદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ્હારે કુછ અમીર એસે હોંગે જો ફસાદ ઔર બિગાળ કરેંગે (લેકિન) અલ્લાહ તઆલા ઉનકે ઝરિયે જો ઈસ્લાહ (સુધાર) ફરમાએંગે વો ઈસ્લાહ ઉનકે બિગાળ સે ઝિયાદા હોગી, લિહાઝા ઉન અમીરોં મેં સે જો અમીર અલ્લાહ તઆલા કી ફરમાંબરદારી વાલે કામ કરેગા તો ઉસે અજર (સવાબ) મિલેગા ઔર ઉસ પર તુમ્હારે લિયે શુક કરના ઝરૂરી હોગા. ઈસી તરહ ઉન અમીરોં મેં સે જો અમીર અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની વાલે કામ કરેગા તો ઉસકા ગુનાહ ઉસકે સર હોગા ઔર

તુમહે ઈસ હાલત મેં સબ્ર કરના હોગા. (બેહકી)

۱۶۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لِي رَسُولِي هَذَا: أَلَلَّهْم مِّنْ وَلِيٍّ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ، فَاشْفُقْ عَلَيْهِ وَ مِّنْ وَلِيٍّ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَوَلَّى بِهِمْ، فَارْقُ بِه. رواه مسلم، باب فضيلة الامير

المادل.....رقم: ૬૪૪૨

હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો અપને ઈસ ઘર મેં યે દુઆ કરતે હુવે સુના: “અય અલ્લાહ! જો શખ્સ મેરી ઉમ્મત કે (દીની વ દુન્યાવી) મામલાત મેં સે કિસી ભી મામલા કા જિમ્મેદાર બને ફિર વો લોગોં કો મશક્કત (તકલીફ) મેં ડાલે તો આપ ભી ઈસ શખ્સ કો મશક્કત મેં ડાલિયે. ઓર જો શખ્સ મેરી ઉમ્મત કે કિસી ભી મામલે કા જિમ્મેદાર બને ઓર લોગોં કે સાથ નર્મી કા બરતાવ કરે આપ ભી ઈસ શખ્સ કે સાથ નર્મી કા મામલા ફરમાઈયે.” (મુસિલમ)

۱۶۴- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نَفِيرٍ وَكَثِيرِ بْنِ مَرْةٍ وَعَمْرِو بْنِ الْأَسْوَدِ وَالْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبٍ وَأَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ الْأَمِيرَ إِذَا ابْتَغَى الرِّيَّةَ فِي النَّاسِ أَلَسَفَهُمْ. رواه ابو داود، باب في النجس، رقم: ૬૪૪૯

હઝરત જુબૈર બિન નુફૈર, હઝરત કસીર બિન મુરૈહ, હઝરત અમ્ર બિન અસ્વદ, હઝરત મિકદામ બિન મઅદી કરિબ ઓર હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અમીર જબ લોગોં મેં શક વ શુબહ કી બાત હૂંડતા હૈ તો લોગોં કો ખરાબ કર દેતા હૈ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જબ અમીર લોગોં પર એતિમાદ (ભરોસા કરને) કે બજાએ ઉનકે ઉયૂબ તલાશ કરને (એબ હૂંડને) લગે ઓર ઉન પર બદગુમાની કરને લગે તો વો ખુદ હી લોગોં મેં ફસાદ ઓર ઇન્તિશાર (તોળ, ફૂટ) કા ઝરિયા બનેગા, ઈસલિયે અમીર કો ચાહિયે કે લોગોં કે ઉયૂબ પર પદે ડાલે ઓર ઉનકે સાથ અછા ગુમાન (ખયાલ)

रम्मे. (अजलुल-मजलूह)

۱۲۵- عَنْ أُمِّ الْحُصَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ أَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ أَسْوَدُ يَفْرُدُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا.

رواه مسلم، باب وجوب طاعة الامراء، ۰۰۰۰، رقم: ۴۷۶۲

उजरत उम्मे हुसैन रहियल्लाहु तआला अन्हा इरमाती हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अगर तुम पर किसी नाक, कान कटे हुवे काले गुलाम को भी अमीर बनाया जाये जो तुम्हें अल्लाह तआला की किताब के जरिये यानी अल्लाह तआला के हुकम के मुताबिक बलाये तो तुम उसका हुकम सुनो और मानो. (मुस्लिम)

۱۲۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنْ اسْتَعْمَلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَانَ رَأْسَهُ زَبِيئَةً.

باب السمع والطاعة للامام، ۰۰۰۰، رقم: ۷۱۴۲

उजरत अनस बिन मालिक रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: अमीर की बात सुनते और मानते रहो अगरये तुम पर उब्शी गुलाम ही अमीर कयूं न बनाया गया हो जिसका सर गोया (छोटे होने में) किशमिश की तरह हो. (बुखारी)

۱۲۷- عَنْ وَائِلِ الْحَضْرَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مَا حَمَلُوا وَعَلَيْكُمْ مَا حَمَلْتُمْ.

رواه مسلم، باب في

طاعة الامراء وان منعوا الحقوق، رقم: ۴۷۸۳

उजरत वाईल हज्रमी रहियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह इरमाया: तुम अमीरों की बात सुनो और मानो कयुंके उनकी जिम्मेदारियों के बारे में उनसे पूछा जायेगा (मस्लन ईन्साफ करना) और तुम्हारी

जिम्मेदारियों के बारे में तुमसे पूछा जायेगा (मुस्लम अमीर की बात मानना, लिखाजा हर एक अपनी अपनी जिम्मेदारी को पूरा करने में लगा रहे ज्वाह दूसरा पूरा करे या न करे). (मुस्लिम)

١٦٨- عَنْ الْعَرَبِاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اغْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَطِيعُوا أَمْرَ وَلَاؤِهِ اللَّهُ لَعَنَكُمْ وَلَا تَنَازَعُوا الْأَمْرَ أَهْلَهُ وَلَا تَوَكَّلُوا عَبْدًا أَسْوَدَ، وَعَلَيْكُمْ بِمَا تَعْرِفُونَ مِنْ سُنَّةِ نَبِيِّكُمْ وَالْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، وَغَضُّوا عَلَى فَوَاجِدِكُمْ بِالْحَقِّ. رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَ قَالَ: هَذَا اسناد صحيح على شرطهما جميعا ولا اعرف له علة رواقه النعمي ٩٦/١

उजरत धरबाज गिन सारिया रदियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: अल्लाह तआला की धबाहत करो, उनके साथ किसी को शरीक मत ठेकराओ और जिन्हें अल्लाह तआला ने तुम्हारे कामों का जिम्मेदार बनाया है उनकी बात मानो और अमीर से धमारत के बारे में न जगजो याहे अमीर सियाह (काला) गुलाम छी हो. और तुम अपने नबी सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की सुन्नत और छिदायत याफता (छिदायत पाओ हुवे) भुलकाओ राशिदीन रदियल्लाहु तआला अन्हुम अजमधन के तरीका को लाजिम (जदरी) पकजो और उक को धन्तिछाध मजबूती से थामे रहो. (मुस्तदरक छाकिम)

١٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ اللَّهُ يَرْضَى لَكُمْ ثَلَاثًا وَيَسْخَطَ لَكُمْ ثَلَاثًا، يَرْضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَأَنْ تَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَأَنْ تَتَصَحَّحُوا أَمْرَ وَلَاؤِهِ اللَّهُ أَمْرَكُمْ وَيَسْخَطَ لَكُمْ قِيلٌ وَقَالَ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ وَكَفَرَةٌ السُّؤَالُ - رَوَاهُ أَحْمَدُ ٣٦٧/٢

उजरत अबू हुरैरा रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने धरशाह फरमाया: अल्लाह तआला तुम्हारी तीन चीजों को पसंद फरमाते हैं और तीन चीजों को

નાપસંદ ફરમાતે હેં. તુમ્હારી ઇસ બાત કો પસંદ ફરમાતે હેં કે તુમ અલ્લાહ તઆલા કી ઇબાદત કરો, ઉનકે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાઓ, ઔર સબ મિલ કર અલ્લાહ તઆલા કી રસ્સી કો મઝબૂતી સે પકળે રહો (અલગ અલગ હોકર) બિખર ન જાઓ, ઔર જિન્હેં અલ્લાહ તઆલા ને તુમ્હારા ઝિમ્મેદાર બનાયા હેં ઉનકે લિયે ખુલૂસ, વફાદારી ઔર ખૈર-ખવાહી રખો (ભલાઈ ચાહો). ઔર તુમ્હારી ઇન બાતોં કો નાપસંદ ફરમાતે હેં કે તુમ ફુઝૂલ બ... મુબાહસા કરો, માલ જાએ (બરબાદ) કરો ઔર ઝિયાદા સવાલાત કરો. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૮૦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ أَطَاعَ الْإِمَامَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ عَصَى الْإِمَامَ فَقَدْ عَصَانِي. رواه ابن ماجه، باب طاعة

الإمام، رقم: ૧૮૦૯

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિસને મેરી ઇતાઅત કી (ફરમાંબરદારી ફી, માની) ઉસને અલ્લાહ તઆલા કી ઇતાઅત કી ઔર જિસને મેરી નાફરમાની કી ઉસને અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની કી ઔર જિસને મુસલમાનોં કે અમીર કી ઇતાઅત કી ઉસને મેરી ઇતાઅત કી ઔર જિસને મુસલમાનોં કે અમીર કી નાફરમાની કી ઉસને મેરી નાફરમાની કી. (ઇબ્ને માજા)

૧૮૧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ رَأَى مِنْ جُنُودِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَضْرِبْ، فَإِنَّهُ مِنْ فَارِقِ الْجَمَاعَةِ شَيْئًا قَلِيلًا، لَمِثَّةٌ جَاهِلِيَّةٌ. رواه مسلم، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين ૨૦૦૦

હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: તુમમેં સે જો શખ્સ અપને અમીર કી ઐસી બાત દેખે જો ઉસે નાગવાર હો તો ઉસે ચાહિયે કે ઇસ પર સબ્ર કરે કયુંકે જો શખ્સ મુસલમાનોં કી જમાઅત યાની ઇજતિમાઈયત સે બાલિશ્ત ભર ભી

જુદા હુવા (ઔર તૌબા કિયે બગૈર) ઈસી હાલત મેં મર ગયા તો વો જાહિલિયત કી મૌત મરા. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: “જાહિલિયત કી મૌત મરા” સે મુરાદ યે હૈ કે ઝમાનએ જાહિલિયત મેં લોગ આઝાદ રહેતે થે, ન વો અપને સરદાર કી ઈતાઅત કરતે થે ન અપને રહનુમા કી બાત માનતે થે. (નવવી)

۱۷۲- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ. (وهو بعض الحديث) رواه أبو داود. باب في

الطاعة، رقم: ۲۶۲۵

હઝરત અલી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની મેં કિસી કી ઈતાઅત ન કરો, ઈતાઅત તો સિફ નેકી કે કામોં મેં હૈ. (અબૂ દાઉદ)

۱۷۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ حَقٌّ عَلَى الْعَرَةِ الْمُسْلِمِ، فِيمَا أَحَبَّ أَوْ كَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ عَلَيْهِ وَلَا طَاعَةَ. رواه أحمد ۱/۲/۱۷۲

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અમીર કી બાત સુનના ઔર માનના મુસલમાન પર વાજિબ હૈ ઉન ચીઝોં મેં જો ઉસે પસંદ હોં યા નાપસંદ હોં, મગર યે કે ઉસે અલ્લાહ તઆલા કી નાફરમાની કા હુકમ દિયા જાએ તો જાઈઝ નહીં. લિહાઝા અગર કિસી ગુનાહ કે કરને કા હુકમ દિયા જાએ તો ઉસકા સુનના ઔર માનના ઉસકે ઝિમ્મે નહીં. (મુસ્નદે અહમદ)

۱۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا سَأَلْتُمْ فَلْيُؤَمِّرْكُمْ أَقْرَأَكُمْ، وَإِنْ كَانَ أَصْغَرُكُمْ، وَإِذَا أَمَّكُمْ فَهُوَ أَمِيرُكُمْ. رواه

البيرواني، مسند حسن، مجمع الزوائد ۲/ ۲۰۶

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ અન્હુ રિવાયત કરતે હૈ કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ તુમ સફર કરો તો તુમ્હારા ઈમામ વો હોના યાહિયે જિસકો કુર્આને કરીમ ઝિયાદા યાદ હો (ઔર મસાઈલ કો ઝિયાદા જાનને વાલા હો) અગરયે વો તુમમેં સબસે છોટા હો ઔર જબ વો તુમ્હારા નમાઝ મેં ઈમામ બના તો વો તુમ્હારા અમીર ભી હૈ. (બઝઝાર, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: બાઝ દૂસરી રિવાયાત સે યે ભી માલૂમ હોતા હૈ કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કભી કિસી ખાસ સિકત (ખૂબી) કી વજહ સે ઐસે શખ્સ કો ભી અમીર બનાયા જિનકે સાથી ઉનસે અફઝલ થે જૈસા કે હદીસ નં. ૧૫૬ કે ફાઈદે મેં ગુઝર ચુકા હૈ.

۱۴۵- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ عَبْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا فَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَسَمِعَ وَأَطَاعَ فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَدْخِلُهُ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شَاءَ وَلَهَا ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ وَمَنْ عَبْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَسَمِعَ وَعَصَى فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْ أَمْرِهِ بِالْخِيَارِ إِنْ شَاءَ رَحِمَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ. رواه أحمد والطبرانی ورجال أحمد

تفاوت: صحيح الرواة ۵/ ۳۸۹

હઝરત ઉબાદા બિન સામિત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસ શખ્સ ને અલ્લાહ તબારક વ તઆલા કી ઈસ તરહ ઈબાદત કી કે ઉનકે સાથ કિસી કો શરીક નહીં ઠેહરાયા, નમાઝ કો કાઈમ ક્રિયા, ઝકાત અદા કી ઔર અમીર કી બાત કો સુના ઔર માના, અલ્લાહ તઆલા ઉસકો જન્નત કે દરવાઝોં મેં સે જિસ દરવાઝે સે વો યાહેગા જન્નત મેં દાખિલ ફરમાએંગે. જન્નત કે આઠ દરવાઝે હૈં. ઔર જિસને અલ્લાહ તઆલા કી ઈસ તરહ ઈબાદત કી કે ઉનકે સાથ કિસી કો શરીક ન ઠેહરાયા, નમાઝ કાઈમ કી, ઝકાત અદા કી ઔર અમીર કી બાત કો સુના (લેકિન) ઉસે ન માના તો ઉસકા મામલા અલ્લાહ તઆલા કે સુપુર્દ (હવાલે) હૈ, યાહે ઉસ પર રહમ ફરમાએ યાહે ઉસકો અઝાબ દે. (મુસ્નદે અહમદ, તબરાની, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

૧૮૫- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: الْقُرُوءُ غُرُورٌ فَأَمَّا مَنْ ابْتَغَى وَجْهَ اللَّهِ، وَأَطَاعَ الْإِمَامَ، وَاتَّفَقَ الْكَرِيمَةَ، وَيَأْسَرَ الشَّرِيكَ، وَاجْتَنَبَ الْفَسَادَ، فَإِنَّ نَوْمَهُ وَنَبْهَهُ أَجْرٌ كُلُّهُ، وَأَمَّا مَنْ غَرَا فُخْرًا وَرِيَاءً وَسُمْعَةً وَعَصَى الْإِمَامَ، وَالْهَسَدَ فِي الْأَرْضِ، فَإِنَّهُ لَمْ يَرْجِعْ بِالْكَفَافِ. رواه ابوداؤد، باب فيمن يغزو ويلتمس الدنيا، رقم: ٢٥١٥

હઝરત મુઆઝ બિન જબલ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિહાદ મેં નિકલના દો કિસ્મ પર હે, જિસને જિહાદ કે લિયે નિકલને મેં અલ્લાહ તઆલા કી ખુશનૂદી કી મક્સૂદ બનાયા, અમીર કી ફરમાંબરદારી કી, અપને ઉમ્દા માલ કો ખર્ચ કિયા, સાથી કે સાથ નમી કા મામલા કિયા ઔર (હર કિસ્મ કે) ફસાદ સે બચા તો એસે શખ્સ કા સોના જાગના સબકા સબ સવાબ હે. ઔર જો જિહાદ મેં ફખ્ર ઔર દિખલાને ઔર લોગોં મેં અપને ચરચે કરાને કે લિયે નિકલા, અમીર કી ખાત ન માની ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ફેલાયા તો વો જિહાદ સે ખસારે (નુકસાન) કે સાથ લૌટેગા. (અબૂ દાઉદ)

૧૮૬- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَجُلٌ يُرِيدُ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَهُوَ يَتَغَيَّ عَرَضًا مِنْ عَرَضِ الدُّنْيَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا أَجْرُ لَهُ، فَأَعْظَمَ ذَلِكَ النَّاسَ وَقَالُوا لِلرَّجُلِ: عُدْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَعَلَّكَ لَمْ تَفْهَمْهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَجُلٌ يُرِيدُ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَهُوَ يَتَغَيَّ عَرَضًا مِنْ عَرَضِ الدُّنْيَا؟ قَالَ: لَا أَجْرُ لَهُ، فَقَالُوا لِلرَّجُلِ: عُدْ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ لَهُ الثَّالِثُ: فَقَالَ لَهُ: لَا أَجْرُ لَهُ. رواه ابوداؤد، باب فيمن يغزو ويلتمس الدنيا، رقم: ٢٥١٦

હઝરત અબૂ હુરૈરા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે એક શખ્સ ને દરયાફત કિયા (પૂછા): યા રસૂલલ્લાહ! એક આદમી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ કે લિયે ઇસ નિયત સે જાતા હે કે ઉસે દુનિયા કા કુછ સામાન મિલ જાએ? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ

उम्हो सना बयान की, किर करमायाः भिला शुभल (भेशक) हुनिया ने अपने भत्त छोने का खेला न कर दिया और पीछे कर कर तेजी से जा रही है और हुनिया में घोणा सा छिस्सा बाकी रह गया है जैसा के भरतन में पीने की थोड़ी थोड़ी सी रह जाती है और आदमी उस यूँ लेता है. तुम हुनिया से मुन्तकिल छोड़कर ऐसे घर की तरफ जाओगे जो कभी भत्त नहीं छोणा, इसलिये जो संभसे अच्छी थोड़ी (नेक आमाँल) तुम्हारे पास हैं उसे लेकर तुम उस घर की तरफ जाओ. उमें ये बताया गया है के जहन्नम के किनारे से एक पथर ईका जायेगा जो ७० साल तक जहन्नम में गिरता रहेगा लेकिन किर भी गेहराई तक नहीं पहुँच सकेगा. अल्लाह तआला की कसम ये जहन्नम भी एक दिन ईन्सानों से भर जायेगी, क्या तुम्हें इस बात पर डरत है? और उमें ये भी बताया गया है के जन्नत के दरवाजे के दो पत्तों के दरमियान ४० साल का फास्ला है लेकिन एक दिन ऐसा आयेगा के जन्नतियों के हुजूम (भीड़) की वजह से ईतना थोणा दरवाजा भी भरा हुवा छोणा. मैंने वो जमाना भी देखा है के उम रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ सात आदमी थे, मैं भी उनमें शामिल था. उमें जाने की सिर्फ दरभत के पत्ते मिलते थे जिन्हें मुसलसल जाने की वजह से उमारे जबाणे भी जम्मी हो गये थे. भुजे एक आदर मिल गई तो मैंने उसके दो टुकड़े किये, आधे की मैंने लुंगी बनाली और आधे की सअद बिन मालिक ने लुंगी बाली. आज उम में से हर एक किसी न किसी शहर का गवर्नर बना हुवा है. मैं इस बात से अल्लाह तआला की पनाह चाहता हूँ के मैं अपनी निगाह (नजर) में तो बणा बनूँ और अल्लाह तआला की निगाह में छोटा हूँ. नुबुव्वत का तरीका भत्त छोता जा रहा है और उसकी जगा ब्यादशाहत ने ले ली है. उमारे बाद तुम दूसरे गवर्नरों का तजरुबा कर लोगे. (मुरिलम)

۱۲۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَلِمًا

كَانَ لَيْلَتَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى النَّاسِ يَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارُ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَأَنَا كُمْ مَا تَوْعَدُونَ عَذَابًا مُؤْجَلُونَ، وَإِنِ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَهْلِ بَيْتِي

વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસે કોઈ સવાબ ન મિલેગા. લોગોં ને ઈસકો બહુત બળી બાત સમજા ઔર ઉસ શખ્સ સે કહા: તુમ ઈસ બાત કો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે દોબારા પૂછો, શાયદ તુમ અપની બાત રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો સમજા નહીં સકે. ઉસ શખ્સ ને દોબારા અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! એક આદમી જિહાદ મેં ઈસ નિયત સે જાતા હૈ કે ઉસે દુનિયા કા કુછ સામાન મિલ જાએ? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઉસે કોઈ સવાબ નહીં મિલેગા. લોગોં ને ઉસ શખ્સ સે કહા: અપના સવાલ ફિર સે દુહરાઓ. યુનાંચે ઉસ શખ્સ ને ત્રીસરી મરતબા પૂછા, આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ત્રીસરી મરતબા ભી ઉસસે યહી ફરમાયા કે ઉસે કોઈ સવાબ નહીં મિલેગા. (અબૂ દાઉદ)

۱۷۸- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخَضَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَكَانَ النَّاسُ إِذَا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْزِلًا تَفَرَّقُوا فِي الشَّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ تَفَرَّقْتُمْ فِي هَذِهِ الشَّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلَمْ يَنْزِلْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنْزِلًا إِلَّا انْتَضَمَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ حَتَّى يُقَالَ: لَوْ بَسَطَ عَلَيْهِمْ ثَوْبٌ لَعَمَّهُمْ. رواه أبو داود، باب ما يورس من

انضمام العسكرو سقته، رقم: ۲۶۲۸

હઠરત અબૂ સઅલબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે જબ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જિસી જગહ ઠહરતે કે લિયે પળાવ ડાલા કરતે થે તો સહાબા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ઘાટિયોં ઔર વાદિયોં મેં બિખર કર ઠહરતે થે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહારા યે ઘાટિયોં ઔર વાદિયોં મેં બિખર જાના શૈતાન કી તરફસે હૈ (જો તુમકો એક દૂસરે સે જુદા રખના ચાહતા હૈ) ઈસ ઈરશાદ કે બાદ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જહાં ભી ઠહરતે તમામ સહાબા ઇકઠે મિલ જુલ કર ઠહરતે, યહાં તક કે ઉન્હેં (એક દૂસે સે કરીબ કરીબ દેખ કર) યૂંકહા જાને લગા કે અગર ઉન સબ પર એક કપળા ડાલા જાએ તો વો ઉન સબકો ઢાંપ લે. (અબૂ દાઉદ)

۱۷۹- عَنْ صَخْرِ الْعَامِذِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي
 فِي بُكُورِهَا وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً أَوْ جَيْشًا بَعَثَهَا مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ،
 وَكَانَ صَخْرٌ رَجُلًا تَاجِرًا، وَكَانَ يَبْعَثُ بِجَارَتِهِ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ،
 فَأَتَرَى وَكَثُرَ مَالُهُ. رواه أبو داود، باب في الابتكار في السفر، رقم: ۲۶۰۶

હઝરત સખ્ર ગામિદી રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે
 રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا (યા અલ્લાહ! મેરી ઉમ્મત કે લિયે દિન
 કે ઇબ્તિદાઈ (શુરૂ કે) હિસ્સા મેં બરકત અતા ફરમા દે) રસૂલુલ્લાહ
 સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ કોઈ છોટા યા બળા લશ્કર રવાના
 ફરમાતે (ફૌજ ભેજતે) તો ઉસકો દિન કે ઇબ્તિદાઈ હિસ્સા મેં રવાના
 ફરમાતે. હઝરત સખ્ર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ જો એક તાજિર થે
 અપના તિજારતી માલ દિન કે ઇબ્તિદાઈ હિસ્સા મેં મુલાઝિમીન
 (નોકરો) કે ઝરિયે ફોરખત (બેચને) કે લિયે ભેજતે થે યુનાંચે વો ગની
 (માલદાર) હો ગએ ઔર ઉનકા માલ બળહ ગયા. (અબૂ દાઉદ).

ફાઈદા: હદીસ શરીફ મેં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ
 વસલ્લમ કી ઈસ દુઆ કા મકસદ યે હૈ કે મેરી ઉમ્મત કે લોગ દિન કે
 ઇબ્તિદાઈ હિસ્સા મેં સફર કરેં યા કોઈ દીની યા દુન્યવી કામ કરેં તો
 ઉસમેં ઉન્હેં બરકત હાસિલ હો.

۱۸۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَا أَكْثَمُ بَنِي
 الْجَوْنِ الْخَزَاعِي: يَا أَكْثَمُ! اغْزَمِعْ غَيْرَ قَوْمِكَ يَحْسُنْ خُلُقُكَ، وَتَكْرُمُ
 عَلَى رَفَقَاتِكَ، يَا أَكْثَمُ! خَيْرُ الرُّفَقَاءِ أَرْبَعَةٌ، وَخَيْرُ السَّرَايَا أَرْبَعُمِائَةٍ،
 وَخَيْرُ الْجُيُوشِ أَرْبَعَةٌ آلَافٌ وَلَنْ يُغْلِبَ اثْنَا عَشَرَ آلَافًا مِنْ قَلِيلٍ. رواه ابن

ماجه، باب السرايا، رقم: ۲۸۲۷

હઝરત અનસ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે
 રિવાયત હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હઝરત
 અકસમ બિન જૌન ખુઝાઈ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો ઈરશાદ
 ફરમાયા: અકસમ! અપની કૌમ કે અલાવા દૂસરોં કે સાથ મિલ કર ભી

जिहाद किया करो, इससे तुम्हारे अण्णाक (किरदार, करेकटर) अच्छे हो जायेंगे और उन अण्णाक की वजह से तुम अपने रुक्का और साथियों की नजर में धज्जत वाले हो जाओगे. अकसम! (सफर के लिये) बेहतरीन साथी (कम से कम) यार हैं और बेहतरीन सरिय्या (छोटा लश्कर) वो है जो ४०० अफराद पर मुश्तमिल हो और बेहतरीन जैश (बणा लश्कर) ४००० का है. १२००० अफराद अपनी तअदाद की कमी की वजह से शिकस्त नहीं आ (हार नहीं) सकते (अल्बत्ता दूसरी कोई वजह शिकस्त की हो तो और बात है जैसे अल्लाह तआला की किसी नाफरमानी में मुज्तिहा हो जाना वगैरा). (धुन्ने माजा)

۱۸۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ عَلَى رَاحِلَةٍ لَهُ، قَالَ: فَبَجَعَلْ يَضْرِبُ بَصْرَهُ، يَمِينًا وَشِمَالًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ مَعَهُ فَضْلٌ ظَهَرَ فَلْيَعْزُذْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ فَضْلٌ مِنْ رَادٍ فَلْيَعْزُذْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا رَادَ لَهُ، قَالَ: فَذَكَرَ مِنْ أَصْطَفَى الْمَالِ مَا ذَكَرَ، حَتَّى رَأَيْنَاهُ لَا حَقَّ لَأَخِيهِ مِنْهُ فِي فَضْلٍ. رواه مسلم. باب استحباب المواساة بفضول المال.

رقم: ६०१४

उजरत अबू सईद खुदरी रदियल्लाहु तआला अन्हु इरमाते हैं के अेक मौका पर हम रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम के साथ सफर में थे के अथानक अेक साहब सवारी पर आये और (अपनी उजरत के धज्जत के लिये) दाअें बाअें देખने लगे (ताके किसी जरिये से उनकी उजरत पूरी हो सके) इस पर रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद इरमाया: जिसके पास (अपनी उजरत से) आईद (जियादा) सवारी हो वो उसको दे दे जिसके पास सवारी न हो और जिसके पास (अपनी उजरत से) आईद आने पीने का सामान हो वो उसको दे दे जिसके पास आने पीने का सामान न हो. रावी केहते हैं के इस तरह आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने मुज्तालिह किस्म के मालों का जिक्र किया यहां तक (आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम की तरगीब से) हमें ये ओहसास होने लगा के हममें से किसी का अपनी

جاوید ییژا پز کوئی لک نہی ہے (بلکہ اس ییژا کا لکریکی مستطیک (لکدار) وہ شمس ہے جسکے پاس وہ ییژا نہی ہے). (مسلم)

۱۸۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا حَدَّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَرَادَ أَنْ يَقْرَأَ: يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ! إِنَّ مِنْ إِخْوَانِكُمْ قَوْمًا لَيْسَ لَهُمْ مَالٌ وَلَا عَشِيرَةٌ فَلْيَضْمُوا أَحَدُكُمْ إِلَيْهِ الرَّجُلَيْنِ أَوْ الثَّلَاثَةِ

(الحديث). رواه أبو داود، باب الرجل يتحمل بماله غيره، ويقرو، رقم: ۲۵۳۴

دُجَازَت جابر بن عبد اللہ رضی اللہ عنہما حدیث رسول اللہ ﷺ سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اے ہجرت کرنے والے اور انصار! تم میں سے کچھ لوگ ایسے ہیں جن کے پاس نہ مال ہے نہ ان کے رشتہ دار ہیں، اس لیے تم میں سے ہر ایک ان میں سے دو یا تین کو اپنے ساتھ ملا لے۔ (ابو داؤد)

۱۸۳- عَنِ الْمُطْعِمِ بْنِ الْمُقْدَامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا خَلَّفَ عَبْدٌ عَلَى أَهْلِهِ أَفْضَلَ مِنْ رُكْعَتَيْنِ يَرْكَعُهُمَا عِنْدَهُمْ حِينَ يُرِيدُ

سَفَرًا. رواه ابن شعبة حديث ضعيف، الجامع الصغير ۲/ ۴۹۰، ورد عليه صاحب

الإتحاف و ملخص كلامه ان الحديث ليس بضعيف، اتحاف السادة ۳/ ۴۶۰

دُجَازَت مطعم بن المقدام رضی اللہ عنہ کا حدیث رسول اللہ ﷺ سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: اگر کوئی شخص اپنے گھر والوں کے لیے دو رکعت کی نماز پڑھے تو اس سے بہتر کوئی چیز نہیں ہے جو اس کے پاس ہو۔ (ابن شیبہ)

۱۸۴- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا، وَبَشُرُوا وَلَا تُنْقَرُوا. رواه البخاري، باب ما كان النبي ﷺ يتحولهم بالموعظة

۶۹، رقم: ۰۰۰۰

دُجَازَت انس رضی اللہ عنہ سے روایت کرتے ہیں کہ رسول اللہ ﷺ نے فرمایا: لوگو! تم کو خوش رکھو اور نہ تنگ کرنا، اور خوش رکھو اور نہ مارنا۔ (بخاری)

સાથ આસાની કા બરતાવ કરો ઔર ઉનકે સાથ સખ્તી કા બરતાવ ન કરો, ખુશ-ખબરિયાં સુનાઓ ઔર નફરત ન દિલાઓ. (બુખારી)

યાની લોગોં કો નેક કામ કરને પર અજર વ સવાબ કી ખુશ-ખબરિયાં સુનાઓ ઔર ઉનકો ઉનકે ગુનાહોં પર ઐસા મત ડરાઓ કે વો અલ્લાહ તઆલા કી રહમત સે માયૂસ હોકર દીન સે દૂર હી જાએ.

૧૮૬- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ هُوَيْنُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: قُفْلَةٌ

كَفَرَتْ وَفِيهِ رِوَاةُ أَبِي دَاوُدَ، بَابُ فِي فَصْلِ الْقِفْلِ فِي الْعَزْوِ، رَقْمٌ: ૨૬૮૭

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જિહાદ સે લૌટ કર આના ભી જિહાદ મેં જાને કી તરહ હે. (અબૂ દાઉદ)

કાઈદા: અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં જિહાદ કરને પર જો અજરો સવાબ મિલતા હે વહી અજરો સવાબ અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા સે વાપસ આને કે બાદ મકામ પર રહેતે હુવે ભી મિલતા હે જબકે નિયત યે હો કે જિસ ઝરૂરત કી વજહ સે વાપસ લૌટા થા જૂંહી ઝરૂરત પૂરી હો જાએગી યા જબ ભી અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા કા બુલાવા આ જાએગા કૌરન અલ્લાહ તઆલા કે રાસ્તા મેં નિકલ જાગિંગા. (મઝાહિરે હક)

૧૮૭- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا قَفَلَ

مِنْ عَزْرٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ يَكْبُرُ عَلَى كُلِّ شَرْفٍ مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ وَيَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آتِيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِلُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَ وَحْدَهُ. رِوَاةُ أَبِي دَاوُدَ، بَابُ فِي التَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرْفٍ فِي الْمَسِيرِ، رَقْمٌ: ૨૭૭

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ જબ જિહાદ, હજ યા ઉમરે સે લૌટતે તો હર બુલંદી પર ત્રીન મરતબા તકબીર (અલ્લાહુ અકબર) કેહતે, ઉસકે બાદ યે કલિમાત પઢતે

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

(तरजुमा: अल्लाह तआला के सिवा कोई मअबूद (ईबादत के लाईक) नहीं, वो तन्हा हैं, उनका कोई शरीक नहीं, उन्हीं के लिये बादशाहत है, उन्हीं के लिये तारीफ है और वो हर चीज पर कादिर (कुदरत रखने वाले) हैं. हम वापस होने वाले हैं, तौबा करने वाले हैं, ईबादत करने वाले हैं और सज्दा करने वाले हैं. अल्लाह तआला ने अपना वादा सच्चा कर दिया और अपने बंदे की मदद फरमाई और उन्हीं ने तन्हा दुश्मनों को शिकस्त दी). (अबू दौद)

۱۸۷- عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَعَا إِلَى الْإِسْلَامِ، وَقَالَ لَهُ: يَا عَمْرُو بْنُ مُرَّةَ: أَنَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ إِلَى الْعِبَادِ كَافَّةً أَدْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَمُرُهُمْ بِحَقِّ الدَّمَاءِ، وَصِلَةِ الْأَرْحَامِ، وَعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَفْضِ الْأَضْمَامِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ مِنْ اثْنَيْ عَشَرَ شَهْرًا، فَمَنْ أَجَابَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ عَصَى فَلَهُ النَّارُ فَايَمُنْ بِاللَّهِ يَا عَمْرُو يَوْمَئِذٍ اللَّهُ مِنْ هَوْلِ جَهَنَّمَ، قُلْتُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنتَ بِكُلِّ مَا جِئْتَ بِهِ بِحَلَالٍ وَحَرَامٍ، وَإِنْ أَرَعَمَ ذَلِكَ كَثِيرًا مِنْ الْأَقْرَامِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَرْحَبًا بِكَ يَا عَمْرُو بْنُ مُرَّةَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَبَا أُمِّي، ائْتِنِي إِلَى قَوْمِي لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُمْنَ بِي عَلَيْهِمْ كَمَا مَنَ بَكَ عَلَى قَبْعَتِي الْيَهُودِ فَقَالَ: عَلَيْكَ بِالرَّفْقِ وَالْقَوْلِ السَّيِّدِ، وَلَا تَكُنْ فُظًّا وَلَا مُتَكَبِّرًا وَلَا حَسُودًا، فَاتَيْتُ قَوْمِي فَقُلْتُ: يَا بَنِي رِفَاعَةَ، يَا مَعْاشِرَ جُهَيْنَةَ، إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَيْكُمْ، أَدْعُوكُمْ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَحْذَرُكُمْ النَّارَ، وَأَمُرُكُمْ بِحَقِّ الدَّمَاءِ، وَصِلَةِ الْأَرْحَامِ، وَعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَفْضِ الْأَضْمَامِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ، شَهْرٍ مِنْ اثْنَيْ عَشَرَ شَهْرًا، فَمَنْ أَجَابَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ عَصَى فَلَهُ النَّارُ،

يَا مَعْشَرَ جُھَنَّةَ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ - جَعَلَ كُمْ خِيَارَ مَنْ أَتَمَّ مِنْهُ، وَبَغَضَ إِلَيْكُمْ فِي جَاهِلِيَّتِكُمْ مَا حَبَّبَ إِلَى غَيْرِكُمْ، مِنْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَجْمَعُونَ بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ، وَيَخْلِفُ الرَّجُلُ مِنْهُمْ عَلَى امْرَأَةِ آيِبِهِ، وَالْفِرَاقَ فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ، فَاجْتَبُوا هَذَا النَّبِيَّ الْمُرْسَلَ مِنْ بَنِي لُؤَيٍّ بْنِ غَالِبٍ، تَنَالُوا حَرْقَ الدُّنْيَا وَكَرَامَةَ الْآخِرَةِ، وَسَارِعُوا فِي ذَلِكَ يَكُنْ لَكُمْ لُصِيلَةٌ عِنْدَ اللَّهِ، فَاجَابُوهُ إِلَّا رَجُلًا وَاحِدًا. رواه الطبرانی مستصر من مجمع

الزوائد/ ٤٤١

હઝરત અમ્ર બિન મુરહ જુહની રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇસ્લામ કી દઅવત દી ઔર ફરમાયા: અમ્ર બિન મુરહ! મેં અલ્લાહ તઆલા કે તમામ બંદો કી તરફ નબી બનાકર ભેજા ગયા હું. મેં ઉન્હેં ઇસ્લામ કી દઅવત દેતા હું ઔર મેં ઉનકો હુકમ દેતા હું કે વો ખૂન કી હિફાઝત કરે (કિસી કો નાહક કતલ ન કરે) સિવા રહમી (રિશ્તેદારોં સે અથળ બરતાવ) કરે, એક અલ્લાહ તઆલા કી ઇબાદત કરે, ખુતોં કો છોળ દે, બૈતુલ્લાહ કા હજ કરે ઔર ૧૨ મહીનોં મેં સે એક માહ (મહીના) રમઝાન મેં રોઝે રખો. જો ઇન બાતોં કો માન લેગા ઉસે જન્નત મિલેગી ઔર જો નહીં માનેગા ઉસકે લિયે જહન્નમ હોગી. અમ્ર! અલ્લાહ તઆલા પર ઇમાન લાઓ વો તુમ્હેં જહન્નમ કી હોલનાકિયોં (ખોફ) સે અમન અતા ફરમાએગે. હઝરત અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: મેં ગવાહી દેતા હું કે અલ્લાહ તઆલા કે સિવા કોઈ ઇબાદત કે લાઈક નહીં હૈ ઔર બેશક આપ અલ્લાહ તઆલા કે રસૂલ હૈં ઔર જો આપ હલાલ વ હરામ લેકર આએ હૈં મેં ઉસ સબ પર ઇમાન લાયા અગરચે યે બાત બહુત સી કોમોં કો નાગવાર ગુઝરેગી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ખુશી કા ઇઝહાર ફરમાયા ઔર કહા: અમ્ર તુમ્હેં મરહબા હો.

ફિર હઝરત અમ્ર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્ઝ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેરે માં બાપ આપ પર કુર્બાન હોં, આપ મુઝે મેરી કોમ કી તરફ ભેજ દે, હો સકતા હૈ કે અલ્લાહ તઆલા ઉન પર ભી મેરે ઝરિયા સે ફઝલ ફરમા દેં જેસે આપકે ઝરિયા સે મુઝ પર ફઝલ ફરમાયા હૈ.

ਬੁਨਾਂਧੇ ਆਪ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੁਝੇ ਭੇਜਾ ਐਸੇ ਆਪ ਦੇ ਡਿਠਾਧਾਟ ਫੀਂ ਕੇ ਨਮੀਂ ਸੇ ਪੇਸ਼ ਆਨਾ, ਸਦੀਹ ਐਸੇ ਸੀਧੀ ਆਟ ਕੇਡਨਾ, ਸਪਤ ਕਲਾਮੀ ਐਸੇ ਭਟ-ਭੁਟਕੀ (ਸਪਤ ਆਟਧੀਟ ਐਸੇ ਭੁਟੇ ਕੀਰਫਾਰ) ਸੇ ਪੇਸ਼ ਨ ਆਨਾ, ਤਕਭੁਟ ਐਸੇ ਫਸਟ (ਫਮੰਡ ਐਸੇ ਭਲਨ) ਨ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਅਪਨੀ ਕੋਮ ਕੇ ਪਾਸ ਆਧਾ ਐਸੇ ਮੈਂ ਕਫਾ: ਭਨੀ ਰਿਫਾਯਾ! ਭੁਠੇਨਾ ਕੇ ਲੋਗੋ! ਮੈਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਟਰਫ਼ ਅਲਵਾਹ ਟਆਵਾ ਕੇ ਰਸੂਲ ਸਲਵਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕਾ ਕਾਸਿਫ (ਪੈਗਮ ਪਹੁੰਧਾਨੇ ਵਾਲਾ) ਫੂੰ, ਮੈਂ ਤੁਮ੍ਹੇ ਭਨਤ ਕੀ ਫਯਵਟ ਫੇਟਾ ਫੂੰ ਐਸੇ ਤੁਮਕੋ ਭਫਨਮ ਸੇ ਫਰਾਟਾ ਫੂੰ, ਐਸੇ ਮੈਂ ਤੁਮ੍ਹੇ ਈਸ ਆਟ ਕਾ ਫੁਕਮ ਫੇਟਾ ਫੂੰ ਕੇ ਤੁਮ ਭੂਨ ਕੀ ਫਿਕਾਯਤ ਕਰੋ ਧਾਨੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਫਕ ਕਾਟਲ ਨ ਕਰੋ, ਸਿਵਾ ਰਫਮੀ ਕਰੋ, ਐਕ ਅਲਵਾਹ ਟਆਵਾ ਕੀ ਈਫਾਫਟ ਕਰੋ, ਭੁਟੀਂ ਕੋ ਫੀਭ ਫੀ, ਭੈਟੁਲਵਾਹ ਕਾ ਫਭ ਕਰੋ ਐਸੇ ੧੨ ਮਫੀਨੀਂ ਮੇਂ ਸੇ ਐਕ ਮਾਫ ਰਮਯਾਨ ਮੇਂ ਰੋਝੇ ਰਭਮੋ। ਭੋ ਈਨ ਆਟੀਂ ਕੋ ਮਾਨ ਲੇਗਾ ਓਸੇ ਭਨਤ ਮਿਲੇਗੀ ਐਸੇ ਭੋ ਨਫੀਂ ਮਾਨੇਗਾ ਓਸਕੇ ਲਿਧੇ ਫੀਭਭ ਫੀਭੀ। ਕਭੀਵਾ ਭੁਠੇਨਾ ਵਾਲੀ! ਅਲਵਾਹ ਟਆਵਾ ਨੇ ਤੁਮ੍ਹੇ ਅਰਭੀਂ ਮੇਂ ਸੇ ਭੇਫਟਰੀਨ ਕਭੀਵਾ ਭਨਾਧਾ ਫੈ ਐਸੇ ਭੋ ਭੁਟੀ ਆਟੇਂ ਅਰਭ ਕੇ ਫੂਸਰੇ ਕਭੀਵੀਂ ਕੋ ਅਫਫੀ ਲਗਟੀ ਥੀਂ ਅਲਵਾਹ ਟਆਵਾ ਨੇ ਭਮਾਨਐ ਭਾਫਿਲਿਧਟ ਮੇਂ ਭੀ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਫਿਲੀਂ ਮੇਂ ਓਨਕੀ ਨਫਰਟ ਫਾਲੀ ਫੁਫ ਥੀ, ਮਸਲਨ ਫੂਸਰੇ ਕਭੀਵਾ ਵਾਲੇ ਫੀ ਭਫਨੀਂ ਸੇ ਈਕਫੀ ਸਾਫੀ ਕਰ ਲੇਟੇ ਥੇ ਐਸੇ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕੀ ਭੀਵੀ ਸੇ ਸਾਫੀ ਕਰ ਲੇਟੇ ਥੇ ਐਸੇ ਅਫਭ ਵ ਅਭਮਟ ਵਾਲੇ ਮਫੀਨੇ ਮੇਂ ਭੰਗ ਕਰ ਲੇਟੇ ਥੇ (ਐਸੇ ਤੁਮ ਧੇ ਗਲਟ ਕਾਮ ਭਮਾਨਐ ਭਾਫਿਲਿਧਟ ਮੇਂ ਭੀ ਨਫੀਂ ਕਰਟੇ ਥੇ) ਲਿਫਾਯਾ ਅਲਵਾਹ ਟਆਵਾ ਕੀ ਟਰਫ਼ਸੇ ਈਸ ਭੇਭੇ ਫੁਵੇ ਰਸੂਲ ਕੀ ਆਟ ਮਾਨ ਲੋ ਭਿਨਕਾ ਟਅਲਵੁਕ ਭਨੀ ਲੁਅਧ ਭਿਨ ਗਾਫਿਭ ਕਭੀਵਾ ਸੇ ਫੈ ਟੋ ਤੁਮ ਫੁਨਿਧਾ ਕੀ ਸਰਾਫਟ ਐਸੇ ਆਭਿਰਟ ਕੀ ਈਭਯਟ ਪਾ ਲੋਗੇ। ਤੁਮ ਓਨਕੀ ਆਟ ਕੁਭੂਲ ਕਰਨੇ ਮੇਂ ਭਲੀ ਕਰੋ ਤੁਮ੍ਹੇਂ ਅਲਵਾਹ ਟਆਵਾ ਕੇ ਫਾਂ ਸੇ (ਈਸਲਾਮ ਮੇਂ ਪਫਲ ਕਰਨੇ ਕੀ) ਫੀਭੀਲਟ ਫਾਸਿਫ ਫੀਭੀ। ਬੁਨਾਂਧੇ ਓਨਕੀ ਫਯਵਟ ਪਰ ਐਕ ਆਫਮੀ ਕੇ ਅਲਾਵਾ ਸਾਰੀ ਕੋਮ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫੀ ਗਫ। (ਟਭਰਾਨੀ, ਮਭਮਓਭ-ਭਵਾਫਫਟ)

ਫਾਫਫਾ: ਅਫਭ ਵ ਅਭਮਟ ਵਾਲੇ ਧਾਰ ਮਫੀਨੇ ਥੇ ਭਿਨਮੇਂ ਅਰਭ ਭੰਗ ਨਫੀਂ ਕਰਟੇ ਥੇ। ਮੁਫਰੰਮ, ਰਭਭ, ਲੁਲ-ਕਅਫਾ, ਲੁਲਫਿਫਫਾ। (ਟਫਸੀਰੇ ਈਭਨੇ ਕਸੀਰ)

۱۸۸- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ لَا يَقْدُمُ مِنْ سَفَرٍ إِلَّا نَهَارًا إِلَى الصُّحَى، فَإِذَا قَدِمَ، بَدَأَ بِالمَسْجِدِ، فَصَلَّى فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ فِيهِ. رواه مسلم، باب استحباب ركعتين في المسجد . . . . .

رقم: ۱۶۵۹

હજરત કઅબ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા મામૂલ થા કે દિન મેં યાશત કે વક્ત સફર સે વાપસ તશરીફ લાતે ઔર આને કે બાદ પેહલે મસ્જિદ જાતે, દો રકઅત નમાઝ અદા ફરમાતે ફિર મસ્જિદ મેં બેઠતે. (મુસ્લિમ)

۱۸۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: فَلَمَّا آتَيْنَا الْمَدِينَةَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي الْمَسْجِدَ فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ. رواه البخاري باب

الهيئة المقبوضة وغير المقبوضة . . . . . رقم: ۲۶۰۴

હજરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે જબ હમ (સફર સે વાપસ) મદીના આ ગએ તો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને (મુઝસે) ઇરશાદ ફરમાયા: મસ્જિદ જાઓ ઔર દો રકઅત નમાઝ પઢો. (બુખારી)

۱۹۰- عَنْ شِهَابِ بْنِ عِبَادٍ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ سَمِعَ بَعْضَ وَقْدِ عَبْدِ الْقَيْسِ وَهُمْ يَقُولُونَ: قَدِمْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَشْتَدَّ لِرُحُومِهِمْ بِنَا، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَى الْقَوْمِ أَوْسَعُوا لَنَا فَقَعَدْنَا، فَرُحِبَ بِنَا النَّبِيُّ ﷺ وَدَعَا لَنَا، ثُمَّ نَظَرَ إِلَيْنَا، فَقَالَ: مَنْ سَيِّدُكُمْ وَرَزِيعُكُمْ؟ فَأَشْرَفْنَا بِأَجْمَعِنَا إِلَى الْمُنْذِرِ بْنِ عَائِدٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَهَذَا الْأَشْجُ؟ فَكَانَ أَوَّلَ يَوْمٍ وَضِعَ عَلَيْهِ هَذَا الْإِسْمُ بِضَرْبِ لَوْجِهِ بِحَافِرِ حِمَارٍ، قُلْنَا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَتَخَلَّفَ بَعْدَ الْقَوْمِ، فَعَقَلَ رَوَاجِلَهُمْ وَضَمَّ مَتَاعَهُمْ، ثُمَّ أَخْرَجَ غَيْتَهُ فَالْقَى عَنْهُ ثِيَابَ السَّفَرِ وَلَبَسَ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَقَدْ بَسَطَ النَّبِيُّ ﷺ رِجْلَهُ وَاتَّكَأ، فَلَمَّا دَنَا مِنْهُ الْأَشْجُ أَوْسَعَ الْقَوْمُ لَهُ، وَقَالُوا: هَهُنَا يَا أَشْجُ، فَقَالَ

النَّبِيُّ ﷺ وَاسْتَوَى قَاعِدًا وَقَبَضَ رِجْلَهُ: هَهُنَا يَا أَشْجُ، فَقَعَدَ عَنْ
يَسِينِ النَّبِيِّ ﷺ فَرَحَّبَ بِهِ وَالطَّفَهُ، وَسَأَلَهُ عَنْ بِلَادِهِ، وَسَمَّى لَهُ
قَرْيَةَ قَرْيَةَ الصَّفَاوِ الْمُسْتَقَرِّ وَغَيْرَ ذَلِكَ مِنْ قُرَى هَجَرَ، فَقَالَ: يَا بَنِي وَأُمِّي
يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَأَنْتَ أَغْلَمُ بِأَسْمَاءِ قُرَانِمَنَا، فَقَالَ: إِنِّي قَدْ وَطِئْتُ
بِلَادَكُمْ وَفَسَحَ لِي فِيهَا قَالَ: ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى الْأَنْصَارِ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ
الْأَنْصَارِ! احْكُمُوا إِخْوَانَكُمْ فَإِنَّهُمْ أَشْبَاهُكُمْ فِي الْإِسْلَامِ، أَشْبَهَ شَيْءٍ
بِكُمْ أَشْعَارًا أَوْ أَبْشَارًا، أَسْلَمُوا طَائِعِينَ غَيْرَ مُكْرَهِينَ وَلَا مُؤْتَوَرِينَ إِذْ
أَبَى قَوْمٌ أَنْ يُسَلِّمُوا حَتَّى قُتِلُوا، قَالَ: فَلَمَّا أَنْ أَصْبَحُوا قَالَ: كَيْفَ رَأَيْتُمْ
كِرَامَةَ إِخْوَانِكُمْ لَكُمْ وَضِيَّافَتَهُمْ إِيَّاكُمْ؟ قَالُوا: خَيْرُ إِخْوَانِ، الْآثَوَا
فِرَاشَنَا، وَأَطَابُوا مَطْعَمَنَا، وَبَاتُوا أَصْبَحُوا يَعْلَمُونَ تَاكِتَابَ رَبَّنَا تَبَارَكَ
وَتَعَالَى وَسُنَّةَ نَبِيِّنَا ﷺ، فَأَعْجَبَتِ النَّبِيَّ ﷺ وَفَرِحَ بِهَا، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا
رَجُلَانِ رَجُلًا، فَعَرَضْنَا عَلَيْهِمَا تَعْلَمَانَا وَعَلَّمْنَا، فِيمَا مِنْ عِلْمِ التَّحِيَّاتِ وَأَمَّ
الْكِتَابَ وَالسُّورَةَ وَالسُّورَتَيْنِ وَالسُّنَنَ (الحدث). رواه أحمد ٤٣٢/٣

હઝરત શિહાબ બિન અબ્બાદ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે
હૈં કબીલા અબ્દે કેસ કા જો વફદ (ગિરોહ, જમાઅત) રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં ગયા થા ઉનમેં સે એક
સાહબ કો અપને સફર કી તફસીલ બતાતે હુવે ઈસ તરહ સુના કે જબ
હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર
હુવે તો હમારે આને કી વજહ સે મુસલમાનોં કો ઈન્તિહાઈ ખુશી હુઈ.
જિસ વક્ત હમ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી મજલિસ
મેં પહુંચે લોગોં ને હમારે લિયે જગહ કુશાદા કરદી, હમ વહાં બૈઠ ગયે.
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમેં ખુશ-આમદીદ કહા
ઔર દુઆ દી. ફિર હમારી તરફ દેખ કર ઈરશાદ ફરમાયા: તુમહારા
સરદાર ઔર ઝિમ્મેદાર કૌન હે? હમ સબને મુન્જિર બિન આઈદ કી
તરફ ઈશારા કિયા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને
ઈરશાદ ફરમાયા: કયા યે અશજ યાની ઝખ્મ કે નિશાન વાલે તુમહારે
સરદાર હૈં? હમને અર્ઝ કિયા: જી હાં (અશજ ઉસે કેહતે હૈં જિસકે સર

યા ચેહરે પર કિસી ઝખ્મ કા નિશાન હો) ઉનકે ચેહરે પર ગધે કે ખુર લગને કે ઝખ્મ કા નિશાન થા ઓર યે સબસે પેહલા દિન થા જિસમેં ઉનકા નામ અશજ પળા. યે સાથિયોં સે પીછે ઠહર ગએ થે, ઉન્હોંને સાથિયોં કી સવારિયોં કો બાંધા ઓર ઉનકા સામાન સંભાલા. ફિર અપની ગઠરી નિકાલી ઓર સફર કે કપળે ઉતાર કર સાફ કપળે પેહને, ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફ ચલ દિયે. (ઉસ વક્ત) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પૈર મુબારક ફેલાકર ટેક લગાએ હુવે થે. જબ હઝરત અશજ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ આપકે કરીબ આએ તો લોગોં ને ઉનકે લિયે જગહ બનાદી ઓર કહા: અશજ ! યહાં બૈઠિયે. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પાંવ સમેટ કર સીધે બૈઠ ગએ ઓર ફરમાયા: અશજ! યહાં આ જાઓ. યુનાંચે વો રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી દાઈ (સીધી) તરફ બૈઠ ગએ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઉન્હેં ખુશ-આમદીદ ફરમાયા ઓર શફકત (મહેરબાની) કા મામલા ફરમાયા. ઉનસે ઉનકે ઈલાકોં કે બારે મેં દરયાફત ફરમાયા (પૂછા) ઓર હઝરત કી એક એક બસ્તી સફા, મુશકર વગૈરા કા ઝિક્ર કિયા. હઝરત અશજ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મેરે માં બાપ આપ પર કુર્બાન, આપ તો હમારી બસ્તિયોં કે નામ હમસે ઝિયાદા જાનતે હૈં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: મેરે લિયે તુમ્હારે ઈલાકે ખોલ દિયે ગએ, મેં ઉનમેં ચલા ફિરા હું. ફિર રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અન્સાર કી તરફ મુતવજ્જે હોકર ફરમાયા: અય અન્સાર! અપને ભાઈયોં કા ઈકરામ (મેહમાની) કરો કયુંકે યે તુમ્હારી તરહ મુસલમાન હૈં. ઈનકે બાલોં ઓર ખાલોં કી રંગત તુમસે બહુત ઝિયાદા મિલતી જુલતી ભી હૈ. અપની ખુશી સે ઈસ્લામ લાએ હૈં, ઈન પર ઝબરદસ્તી નહીં કી ગઈ ઓર યે ભી નહીં કે (મુસલમાનોં કે લશકર (ફૌજ) ને હમ્લા કરકે ઈન પર ગલ્બા પા લિયા (જીતા) હો ઓર) ઈનકા તમામ માલ, માલે ગનીમત બના લિયા હો યા ઈન્હોંને ઈસ્લામ સે ઈન્કાર કિયા હો ઓર ઈન્હેં કતલ કિયા ગયા હો. (વો વફદ અન્સાર કે હાં રહા) ફિર જબ સુબહ હુઈ તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને દરયાફત ફરમાયા: તુમને અપને ભાઈયોં કે ઈકરામ

ઔર મેહમાન-નવાઝી કો કેસા પાયા? ઉન્હોને કહા: બહુત અચ્છે ભાઈ હૈં, હમેં નર્મ બિસ્તર પેશ કિયે, ઉમ્દા ખાને ખિલાએ ઔર સુખ્હો શામ હમેં હમારે રબ કી કિતાબ ઔર હમારે નબી સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી સુન્નતેં સિખાઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે બાત પસંદ આઈ ઔર ઈસસે આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ખુશ હુવે. ફિર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને હમમેં સે એક એક આદમી કી તરફ તવક્કુલ ફરમાઈ. જો હમને સીખા થા ઔર જો હમેં સિખાયા ગયા થા વો હમને આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો બતાયા. હમમેં સે કિસી કો અત્તહિય્યાત, કિસી કો સૂરએ ફાતિહા, કિસી કો એક સૂરત, કિસી કો દો સૂરતેં ઔર કિસી કો કઈ સુન્નતેં સિખાઈ ગઈ થી. (મુસ્નદે અહમદ)

૧૧- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَطَالَ الرَّجُلُ الْقِيَّةَ، أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ طَرَوْقًا. رواه مسلم، باب كرامة

الطروق.....رقم: ૬૧૧૧

હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જબ કિસી ઈન્સાન કી ઘર સે ગૈર હાઝરી કા ઝમાના ઝિયાદા હો જાએ યાની ઉસકો સફર મેં ઝિયાદા દિન લગ જાએ તો વો (અચાનક) રાત કો અપને ઘર ન જાએ. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: ઈસ હદીસ શરીફ સે માલૂમ હુવા કે તવીલ (લગ્બે) સફર કે બાદ અચાનક રાત કે વક્ત ઘર જાના મુનાસિબ નહીં કે ઈસ સૂરત મેં ઘર વાલે પેહલે સે ઝહની તૌર પર ઈસ્તિકબાલ કે લિયે તથ્યાર ન હોંગે, અલ્બત્તા અગર આને કા ઈલ્મ પેહલે સે હો તો રાત કે વક્ત જાને મેં કોઈ હરજ નહીં. (નવવી)

૧૨- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَلَيْكُمْ بِاللَّجَةِ،

فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطَوَّى بِاللَّيْلِ. رواه أبو داود، باب في اللجة، رقم: ૨૦૪૧

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુમ જબ સફર કરો તો રાત કો ભી ઝરૂર કુછ સફર કર લિયા કરો કયુંકે રાત કે વક્ત ઝમીન લપેટ દી જાતી હૈ. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જબ તુમ કિસી સફર કે લિયે ઘર સે નિકલો તો મહઝ (સિફ) દિન કે ચલને પર કનાઅત ન કરો બલ્કે થોળા સા રાત કે વક્ત ભી ચલા કરો કયુંકે રાત કે વક્ત, દિન જૈસી રુકાવટે નહીં હોતી તો સફર આસાની કે સાથ જલ્દી તય હો જાતા હૈ. ઈસ મફહૂમ (મતલબ) કો ઝમીન કે લપેટ દિયે જાને સે તાબીર ફરમાયા હૈ. (મજાહિરે હક)

۱۹۳- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنْ أَحْسَنَ مَا دَخَلَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ أَوَّلَ اللَّيْلِ. رواه أبو داود، باب في

الطريق، رقم: ۲۷۷۷

હઝરત જાબિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: સફર સે વાપસ આને વાલે મદ કે લિયે અપને ઘર વાલોં કે પાસ પહુંચને કા બેહતરીન વક્ત રાત કા ઈબ્તિદાઈ (શુરૂ કા) હિસ્સા હૈ (યે ઈસ સૂરત મેં હૈ કે ઘર વાલોં કો આને કે બારે મેં પેહલે સે ઈલ્મ હો યા કરીબ કા સફર હો). (અબૂ દાઉદ)

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

લાયા'ની (બેકાર બાતોં) સે બચના

આયાતે ફુઆનિયા

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ [بنی اسرائیل: ۱۰۲]

અલ્લાહ તઆલા ને અપને રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે ઇરશાદ ફરમાયા: ઔર આપ મેરે બંદોં સે ફરમા દીજિયે કે વો એસી બાત કહા કરે જો બેહતર હો (ઉસમેં કિસી કી દિલ-આઝરી (દિલ દુખાના) ન હોતી હો) કયુંકે શૈતાન દિલ-આઝર બાત કી વજહ સે આપસમેં લજા દેતા હે, વાકઈ શૈતાન ઇન્સાન કા ખુલા દુશ્મન હે. (સૂરએ બની ઇસ્રાઈલ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ [المؤمن: ૩]

અલ્લાહ તઆલા ને ઇમાન વાલોં કી એક સિકત (ખૂબી) યે ઇરશાદ ફરમાઈ કે વો લોગ બેકાર લાયાની બાતોં સે એરાઝ કરતે (બચતે) હે. (સૂરએ મોમિનૂન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿إِذْ تَلَقَوْنَهُ بِالسَّبْتِ كُمْ وَتَقُولُونَ بِآفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ☆ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا فُبُخْشِكَ هَذَا بَهْتَانٌ عَظِيمٌ ☆ يَعْطِيَكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعْرِفُوا الْمِثْلَ ابْدَأْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [النور: ૧૦-૧૧]

(મુનાફિકોં ને હઝરત આઈશા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા પર એક મરતબા તુહમત (ઈલ્લામ) લગાઈ, બાઝ ભોલે નાલે મુસલમાન ભી સુની સુનાઈ ઇસકા તજકિરા કરને લગે, ઇસ પર યે આયાત નાઝિલ

હુઈ) અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: તુમ ઉસ વક્ત અઝાબ કે મુસ્તહિક (હકદાર) હો જાતે જબકે તુમ અપની ઝબાનોં સે ઉસ ખબર કો એક દૂસરે સે નકલ કર રહે થે ઔર અપને મુંહ સે એસી બાતે કેહ રહે થે જિનકી હકીકત કા તુમકો બિલ્કુલ ઈલ્મ ન થા ઔર તુમ ઉસકો મામૂલી બાત સમજ રહે થે (કે ઈસમેં કોઈ ગુનાહ નહીં હૈ) હાલાંકે વો અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક બળી સખ્ત બાત થી. ઔર જબ તુમને ઉસ બુહતાન કો સુના થા તો ઉસ બુહતાન કો સુનતે હી યૂં કયૂં ન કહા કે હમેં તો એસી બાત કા ઝબાન સે નિકાલના ભી મુનાસિબ નહીં, અલ્લાહ કી પનાહ! યે તો બળા બુહતાન હૈ. મુસલમાનો! અલ્લાહ તઆલા તુમકો નસીહત કરતે હૈં કે અગર તુમ ઈમાન વાલે હો તો આઈન્દા (બાદ મેં) ફિર કભી એસી હરકત ન કરના (કે બગૈર તહકીક (જાંચ) કે ગલત ખબરેં ઉઘાતે ફિરો). (સૂરએ નૂર)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (النور: ૧૫)

અલ્લાહ તઆલા ને ઈમાન વાલોં કી એક સિકત (ખૂબી) યે બયાન ફરમાઈ હૈ: ઔર વો બેહૂદા (બેકાર) બાતોં મેં શામિલ નહીં હોતે ઔર અગર ઈત્તિફાકન બેહૂદા મજલિસોં કે પાસ સે ગુઝરેં તો સંજોદગી ઔર શરાફત કે સાથ ગુઝર જાતે હૈં. (સૂરએ ફુરકાન)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ (القصص: ૨૦)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: ઔર જબ કોઈ બેહૂદા બાત સુનતે હૈં તો ઉસસે મુંહ ફેર લેતે હૈં. (સૂરએ કસસ)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا أَعْلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ تُلِيمِينَ﴾ (المحزاب: ૧૭)

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હૈ: મુસલમાનો! અગર કોઈ શરીર તુમકારે પાસ કોઈ ખબર લેકર આએ (જિસમેં કિસી કી શિકાયત હો) તો ઉન ખબર કી ખૂબ છાનખીન કર લિયા કરો કહીં એસા ન હો કે

તુમ ઉસકી બાત પર એતિમાદ (ભરોસા) કરેક કિસી કૌમ કો નાદાની સે નુકસાન પહુંચા દો ફિર તુમ્હેં અપને કિયે પર પછતાના પજે. (સૂરએ હુજુરાત)

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [۱۸:۵]

અલ્લાહ તઆલા કા ઈરશાદ હે: ઈન્સાન જો ભી કોઈ લફઝ ઝબાન સે નિકાલતા હે તો ઉસકે પાસ એક ફરિશ્તા ઈન્તિઝાર મેં તય્યાર બેઠા હે (જો ઉસે ફૌરન લિખ લેતા હે). (સૂરએ કાફ)

અહાદીસે નબવિયા

۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَحِبُّهُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث غريب، باب حديث من

حسن اسلام المرء تركه ما لا يحبه، رقم: ۲۳۱۷

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હેં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી કે ઈસ્લામ કી ખૂબી ઔર કમાલ યે હે કે વો ફુજૂલ કામો ઔર બાતોં કો છોળ દે. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: હદીસ શરીફ કા મતલબ યે હે કે બે-ઝરત બાતેં ન કરના ઔર ફુજૂલ મશગલોં (કામોં) સે બચના કમાલે ઈમાન કી નિશાની હે ઔર આદમી કે ઈસ્લામ કી રૌનક વઝીનત હે.

۲- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ. رواه البخاري، باب حفظ اللسان،

رقم: ۶۱۷۱

હઝરત સહલ બિન સઅદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો શખ્સ મુઝે અપને દોનોં જબજોં ઔર દોનોં ટાંગોં કે દરમિયાન વાલે અઅઝા (બીચ કે હિસ્સોં) કી ઝિમ્મેદારી દે દે (કે વો

ઝખાન ઔર શર્મગાહ કો ગલત ઇસ્તેમાલ નહીં કરેગા) તો મેં ઉસકે લિયે જન્મત કી ઝિમ્મેદારી દેતા હૂં. (બુખારી)

۳- عَنْ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَخْبِرْنِي بِأَمْرِ أَعْتَصِمُ بِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَلِكْ هَذَا وَآشِرْ إِلَى لِسَانِهِ.

رواه الطبرانی بإسنادين واحداهما جيد، مجمع الزوائد ۱/ ۵۳۶

હઝરત હારિસ બિન હિશામ રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે ઉન્હોંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્ઝ ક્રિયા: મુઝે કોઈ એસી ચીઝ બતાદેં જિસે મૈં મઝબૂતી સે પકળે રહૂં. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને અપની ઝખાને મુબારક કી તરફ ઇશારા કરકે ફરમાયા: ઇસકો અપને કાબૂ મેં રખ્ખો. (તખરાની, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

۴- عَنْ أَبِي جَحِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ؟ قَالَ: فَسَكُوتُ فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ قَالَ: هُوَ حِفْظُ اللِّسَانِ. رَوَاهُ

البیہقی ۱/ ۵۴

હઝરત અબૂ જહૈફા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સહાબા સે પૂછા: અલ્લાહ તઆલા કે નઝદીક સબસે પસંદીદા અમલ કૌનસા હૈ? સબ ખામોશ રહે, કિસી ને કોઈ જવાબ ન દિયા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: સબસે ઝિયાદા સંદીદા અમલ ઝખાન કી હિફાઝત કરના હૈ. (બૈહકી)

۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَتْلَغُ الْعَبْدُ حَقِيقَةَ الْإِيمَانِ حَتَّى يَخْزُونَ مِنْ لِسَانِهِ.

رواه الطبرانی في الصغير والوسط وفيه

داؤدين هلال ذكره ابن أبي الحاتم ولم يذكر فيه ضعفه وبقية رجال الصحيح غير زهير

بن عباد وقد وثقه جماعة، مجمع الزوائد ۱/ ۵۴۳

હઝરત અનસ બિન માલિક રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ

ફરમાયા: બંદા જબ તક અપની ઝબાન કી હિકાજત ન કરલે ઇમાન કી હકીકત કો હાસિલ નહીં કર સકતા. (તબરાની, મજમુઅ-ઝવાઈદ)

۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا التَّجَاهُ؟
قَالَ: أَمْلِكُ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسَعُكَ بَيْتُكَ، وَأَبْلِكُ عَلَى خَطِيئَتِكَ.

رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب ما جاء في حفظ اللسان، رقم: ۲۴۰۶

હઝરત ઉકબા બિન આમિર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! નજાત હાસિલ કરને કા તરીકા કયા હે? આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અપની ઝબાન કો કાબૂ મેં રખો, અપને ઘર મેં રહો (ફુઝૂલ બાહર ન ફિરો) ઔર અપને ગુનાહો પર રોયા કરો. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: અપની ઝબાન કો કાબૂ મેં રખને કા મતલબ યે હૈં કે ઈસકા ગલત ઈસ્તેમાલ ન હો, મસ્લન ગીબત કરના, યુગલી ખાના, બેહૂદા ખાતે કરના, બિલા ઝરૂરત બોલના, ગાલી દેના, ઈન્સાન વા જાનવર પર લઅનત કરના, શેઅરો શાઈરી મેં હર વક્ત લગે રેહના, મઝાક ઉખાના, રાઝ ઝાહિર કરના, ઝૂટા વાદા કરના, ઝૂટી કસમ ખાના, દો રંગ કી ખાતે કરના, બિલા વજહ કિસી કી તારીફ કરના ઔર બિલા વજહ સવાલાત કરના. (ઈતિહાફ)

۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ شَرَّ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَشَرَّ مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن صحيح، باب ما جاء في حفظ اللسان، رقم: ۲۴۰۹

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જિસકો અલ્લાહ તઆલા ને ઉન અઅઝા (જિસ્મ કે હિસ્સો) કી બુરાઈયો સે બચા લિયા જો દોનો જબજો ઔર ટાંગો કે દરમિયાન હૈં, યાની ઝબાન ઔર શર્મગાહ તો વો જન્નત મેં દાખિલ હોગા. (તિરમિઝી)

۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ

قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي، فَقَالَ (فِيمَا أَوْصَى بِهِ): وَاخْزُزْ لِسَانَكَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّكَ بِذَلِكَ تَغْلِبُ الشَّيْطَانَ. (وهو بعض الحديث) رواه أبو يعنى روى استله

لبث ابن أبي سلمة وهو ملبس (والحديث حسن كذا في الحاشية) مجمع فروع ٤/ ٢٩٢

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે એક શખ્સ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પાસ આએ ઔર અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે વસિયત ફરમા દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ચંદ વસિયતે ફરમાઈ જિનમેં સે એક યે હે કે અપની ઝબાન કો સિવાએ ખૈર (ભલાઈ) કે હર કિસ્મ કી બાત સે મહફૂઝ રખ્ખો, ઇસસે તુમ શૈતાન પર કાબૂ પા લોગે. (અબૂ યઅલા, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

4- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَفَعَهُ قَالَ: إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفِّرُ اللِّسَانَ فَيَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ فَيُنَاثِقُنَا نَحْنُ بِكَ، فَإِنْ اسْتَقَمَّتْ اسْتَقَمَّتْ، وَإِنْ اغْوَجَّتْ اغْوَجَّتْنَا. رواه الترمذی، باب ما جاء في

حفظ اللسان، رقم: ٢٤٠٧

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: ઇન્સાન જબ સુબહ કરતા હે તો ઉસકે જિસ્મ કે તમામ અઅઝા ઝબાન સે નિહાયત આજિઝી કે સાથ કેહતે હેં કે તૂ હમારે બારે મેં અલ્લાહ તઆલા સે ડર, કયુંકે હમારા મામલા તેરે હી સાથ (જુળા હુવા) હે. અગર તૂ સીધી રહેગી તો હમ ભી સીધે રહેંગે ઔર અગર તૂ ટેળ્હી હો ગઈ તો હમ ભી ટેળ્હે હો જાએંગે (ઔર ફિર ઇસકી સઝા ભુગતની પળેગી). (તિરમિઝી)

10- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، قَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ، وَسَمِعْتُ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ، قَالَ: الْقَمَمُ وَالْفَرْجُ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث

صحيح غريب، باب ما جاء في حسن الخلق، رقم: ٢٠٠٤

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્યુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા ગયા કે કિસ અમલ કી વજહ સે લોગ જન્મત મેં ઝિયાદા દાખિલ હોંગે? ઈરશાદ ફરમાયા: તકવા (અલ્લાહ તઆલા કા ડર) ઔર અચ્છે અખ્લાક (કિરદાર). ઔર આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા ગયા કે કિસ અમલ કી વજહ સે લોગ જહન્નમ મેં ઝિયાદા જાએંગે? ઈરશાદ ફરમાયા: મુંહ ઔર શર્મગાહ (કા ગલત ઇસ્તેમાલ). (તિરમિઝી)

II- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَزَابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! عَلَّمَنِي عَمَلًا يَدْخِلُنِي الْجَنَّةَ قَدْ كُتِرَ الْحَدِيثُ فِي أَمْرِهِ إِيَّاهُ بِالْأَغْنَاءِ وَفَلَكَ الرِّقَبَةُ وَالْمِنْحَةُ وَغَيْرَ ذَلِكَ ثُمَّ قَالَ: فَإِنْ لَمْ تَطُقْ ذَلِكَ فَكُفَّ لِسَانَكَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ - رواه البيهقي

૧૩૧/૬

હઝરત બરાઅ બિન આઝિબ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્યુ મા સે રિવાયત હૈ કે એક દેહાત કે રેહને વાલે (સહાબી) ને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં હાઝિર હોકર અર્ઝ કિયા: યા રસૂલુલ્લાહ! મુઝે એસા અમલ બતા દીજિયે જો મુઝે જન્મત મેં દાખિલ કરાદે? રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ચંદ આમાલ ઈરશાદ ફરમાએ જિસમેં ગુલામ કા આઝાદ કરના, કર્ઝદાર કો કર્ઝ કે બોઝ સે આઝાદ કરાના ઔર જાનવર કે દૂધ સે ફાઈદા ઉઠાને કે લિયે દૂસરે કો દેના થા. ઈસકે અલાવા દૂસરે કામ ભી બતલાએ. ફિર ઈરશાદ ફરમાયા: અગર યે ન હો સકે તો અપની ઝબાન કો ભલી બાત કે અલાવા બોલને સે રોકે રખો. (બેહકી)

III- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي، قَالَ: تَمْلِكُ يَدَكَ، قُلْتُ: فَمَاذَا أَمْلِكُ إِذَا لَمْ أَمْلِكْ يَدِي؟ قَالَ: تَمْلِكُ لِسَانَكَ، قُلْتُ: فَمَاذَا أَمْلِكُ إِذَا لَمْ أَمْلِكْ لِسَانِي؟ قَالَ: لَا تَبْسُطَ يَدَكَ إِلَّا إِلَى خَيْرٍ وَلَا تَقُلْ بِلِسَانِكَ إِلَّا مَعْرُوفًا - رواه الطبراني

હજરત અસ્વદ બિન અસરમ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે
 મૈને રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્જ ક્રિયા: યા
 રસૂલલ્લાહ! મુઝે વસિયત ફરમા દીજિયે. ઈરશાદ ફરમાયા: અપને
 હાથ કો કાબૂ મેં રખ્ખો (કે ઈસસે કિસી કો તકલીફ ન પહુંચે) મૈને અર્જ
 ક્રિયા: અગર મેરા હાથ હી મેરે કાબૂ મેં ન રહે તો ફિર ઔર કયા ચીઝ
 કાબૂ મેં રેહ સકતી હૈ? યાની હાથ તો મેરે કાબૂ મેં રેહ સકતા હૈ. ઈરશાદ
 ફરમાયા: અપની ઝબાન કો કાબૂ મેં રખ્ખો. મૈને અર્જ ક્રિયા: અગર મેરી
 ઝબાન હી મેરે કાબૂ મેં ન રહે તો ફિર ઔર કયા ચીઝ કાબૂ મેં રેહ સકતી
 હૈ? યાની ઝબાન તો મેરે કાબૂ મેં રેહ સકતી હૈ. ઈરશાદ ફરમાયા: તો
 ફિર તુમ અપને હાથ કો ભલે કામ કે લિયે હી બજાઓ ઔર અપની
 ઝબાન સે ભલી બાત હી કહો. (તબરાની, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

۱۳- عَنْ أَسْلَمَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِطْلَعَ عَلَى
 أَبِي بَكْرٍ وَهُوَ يَمُدُّ لِسَانَهُ قَالَ: مَا تَصْنَعُ يَا حَلِيفَةَ رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّ
 هَذَا الَّذِي أُرِيدُ نَبِيَّ الْمَوَارِدِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَيْسَ شَيْءٌ
 مِنَ الْجَسَدِ إِلَّا يَشْكُو ذَرْبَ اللِّسَانِ عَلَى حَدِيثِهِ رَوَاهُ إِبْرَاهِيمُ ۱/۲۴۴

હજરત અસ્લમ રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે હજરત
 ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ કી નજર હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ અન્હુ
 પર પળી તો (દેખા કે) હજરત અબૂ બકર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ
 અપની ઝબાન કો ખીચ રહે હૈં. હજરત ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ
 ને પૂછા: અલ્લાહ કે રસૂલ કે ખલીફા! આપ યે કયા કર રહે હૈં? ઈરશાદ
 ફરમાયા: યહી ઝબાન મુઝે હલાકત (બરબાદી) કી જગહોં મેં લે આઈ
 હૈ. રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા થા કે
 જિસ્મ કા કોઈ હિસ્સા એસા નહીં હૈ જો ઝબાન કી બદગોઈ (બુરા ભલા
 કેહને) ઔર તેઝી કી શિકાયત ન કરતા હો. (બૈહકી)

۱۴- عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا ذَرْبَ اللِّسَانِ عَلَى أَهْلِي
 فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ خَشِيتُ أَنْ يَدْخُلَنِي لِسَانِي النَّارَ قَالَ: فَأَيْنَ
 أَنْتَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ؟ إِنِّي لَا مُسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ رَوَاهُ أَحْمَدُ ۵/۳۹۷

હઝરત હુઝૈફ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં: મેરી ઝબાન મેરે ઘર વાલોં પર બહુત ચલતી થી યાની મૈં ઉનકો બહુત બુરા ભલા કેહતા થા. મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે અર્ઝ ક્રિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે ડર હૈ કે મેરી ઝબાન મુઝકો જહન્નમ મેં દાખિલ કર દેગી. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ફિર ઈસ્તિગફાર કહાં ગયા? (યાની ઈસ્તિગફાર કયૂં નહીં કરતે જિસસે તુમહારી ઝબાન કી ઈસ્લાહ હો જાએ). મૈં તો દિન મેં ૧૦૦ મરતબા ઈસ્તિગફાર કરતા હૂં. (મુસ્નદે અહમદ).

۱۵- عَنْ عَبْدِ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّمَنْ

أَمْرِي وَأَشَأَمُهُ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ. رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَرِجَالَهُ. حَالُ الصَّحِيحِ، مَجْمَعُ

الرُّوَاةِ ۱/ ۳۸

હઝરત અબૂ અદી બિન હાતિમ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી કી નેક બખ્તી ઔર બદ-બખ્તી (પુશ-કિસ્મતી ઔર બદ-કિસ્મતી) ઉસકે દોનોં જબજોં કે દરમિયાન હૈ. યાની ઝબાન કા સહીહ ઈસ્તેમાલ નેક બખ્તી ઔર ગલત ઈસ્તેમાલ બદ-બખ્તી કા ઝરિયા હૈ. (તબરાની, મજમુઅઝ-ઝવાઈદ)

۱۶- عَنِ الْحَسَنِ رَحِمَهُ اللَّهُ يَقُولُ: بَلَّغْنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: رَجِمَ اللَّهُ

عَبْدًا أَتَاكَ لَمْ تَقِيمْ أَوْ سَكَتَ فَسَلِمَ. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ ۴/ ۲۴۱

હઝરત હસન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં: હમ્મેં યે હદીસ પહુંચી હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા ઉસ બંદા પર રહમ ફરમાએ જો અચ્છી બાત કરે ઔર દુનિયા વ આખિરત મેં ઉસકા ફાઈદા ઉઠાએ યા ખામોશ રહે ઔર ઝબાન કી લગઝિશોં (ગુનાહોં) સે બચ જાએ. (બૈહકી)

۱۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ

صَمَتَ نَجَا. رَوَاهُ الْتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، بَابُ مَنْ كَانَ يَوْمًا لِلَّهِ

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો ચુપ રહા વો નજાત પા ગયા. (તિરમિઝી)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જિસ શખ્સ ને બુરી ઔર ફુજૂલ બાતો સે ઝબાન કો રોકે રખ્યા ઉસે દુનિયા ઔર આખિરત કી બહુત સી આફતો, મુસીબતો ઔર નુકસાનાત સે નજાત મિલ ગઈ કયુંકે આમ તૌર પર ઈન્સાન જિન આફતો મેં મુખ્તિલા હોતા હૈ ઉનમેં સે અકસર કા ઝરિયા ઝબાન હી હોતી હૈ. (મિરકાત)

۱۸- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حِطَّانٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: لَقِيتُ أَبَا ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَوَجَدْتُهُ فِي الْمَسْجِدِ مُخْتَبِئًا بِكِسَاءٍ أَسْوَدَ وَخَذَهُ فَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ مَا هَذِهِ الْوَحْدَةُ؟ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: الْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السُّوءِ وَالْجَلِيسُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ وَإِمْلَاءُ الْخَيْرِ خَيْرٌ مِنَ السُّكُوتِ وَالسُّكُوتُ خَيْرٌ مِنْ إِمْلَاءِ الشَّرِّ. رواه البيهقي ۲۵۸/۲

હઝરત ઈમરાન બિન હત્તાન રહમતુલ્લાહિ અલૈહ સે રિવાયત હૈ કે મેં હઝરત અબૂઝર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી ખિદમત મેં હાઝિર હુવા તો મૈને ઉનકો મસ્જિદ મેં ઈસ હાલત મેં દેખા કે એક કાલી કમલી લપેટે હુવે અકેલે બેઠે હૈ. મૈને અર્ઝ કિયા: અબૂઝર! યે તન્હાઈ ઔર યકસૂઈ કેસી હૈ? યાની આપને બિલ્કુલ અકેલે ઔર સબસે અલગ થલગ રેહના કયું ઈખ્તિયાર ફરમાયા હૈ? ઉન્હોંને જવાબ દિયા કે મૈને રસૂલુલ્લાહ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: બુરે સાથી કે સાથ બેઠને સે અકેલે રેહના અચ્છા હૈ ઔર અચ્છે સાથી કે સાથ બેઠના તન્હાઈ સે બેહતર હૈ. ઔર કિસી કો અચ્છી બાતેં બતાના ખામોશી સે બેહતર હૈ ઔર બુરી બાતેં બતાને સે બેહતર ખામોશ રેહના હૈ. (બેહકી)

۱۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْصِنِي، فَلَكَ نَحْدِيثٌ يَطْوِي لِي إِلَى أَنْ قَالَ: عَلَيْكَ بِطَوْلِ الصَّمْتِ فَإِنَّهُ مَطْرَدَةٌ لِلشَّيْطَانِ وَعَوْنٌ لَكَ عَلَى أَمْرِ دِينِكَ، قُلْتُ:

رَدْنِي، قَالَ: يَاكَ وَكَثْرَةَ الصَّخْلِ فَإِنَّهُ يُمِيتُ الْقَلْبَ وَيَذْهَبُ

بِنُورِ الْوَجْهِ (وهو بعض الحديث) رواه البيهقي ٢٤٢/٤

હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈં રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મૈં હાઝિર હુવા ઔર અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ! મુઝે વસિયત ફરમા દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફરમાયા: ઝિયાદા વક્ત ખામોશ રહા કરો (કે બિલા ઝરરત કોઈ બાત ન હો) યે બાત શૈતાન કો દૂર કરતી હૈ ઔર દીન કે કામો મૈં મદદગાર હોતી હૈ. હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં: મૈંને અર્જ કિયા: મુઝે કુછ ઔર વસિયત ફરમાઈયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઝિયાદા હંસને સે બચતે રેહના કયુંકે યે આદત દિલ કો મુદ્દા કર દેતી હૈ ઔર ચેહરે કે નૂર કો ખત્મ કર દેતી હૈ. (બૈહકી)

٢٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَقِيَ أَبَا ذَرٍّ فَقَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ! إِلَّا أَدْلَكَ عَلَى خَصْلَتَيْنِ هُمَا أَخَفُّ عَلَى الظَّهْرِ وَأَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ غَيْرِهِمَا؟ قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: عَلَيْكَ بِحَسَنِ الْخَلْقِ وَكَوْلِ السَّمْتِ وَالْيَدَى نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِمَا عَمِلَ الْخَلَائِقُ بِفَيْلِهِمَا. (نَحْنُ نَحْنُ)

رواه البيهقي ٢٤٢/٤

હઝરત અનસ રદિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી હઝરત અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે મુલાકાત હુઈ. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અબૂઝર! કયા મૈં તુમ્હે ઐસી દો ખસલતે (આદતે) ન બતા દૂં જિન પર અમલ કરના બહુત આસાન હૈ ઔર આમાલ કે તરાજૂ મૈં દૂસરે આમાલ કી બનિસ્બત ઝિયાદા ભારી હૈં? અબૂઝર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ને અર્જ કિયા: યા રસૂલલ્લાહ ઝરર બતલા દીજિયે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અચ્છે અખ્લાક ઔર ઝિયાદા ખામોશ રેહને કી આદત બનાવો. કસમ હૈ ઉસ ઝાત કી જિસકે કબ્જા મે મુહમ્મદ કી જાન હૈ, તમામ મખ્લૂકાત કે આમાલ મૈં ઈન દો

અમલો જે સે અચ્છે કોઈ અમલ નહીં. (બેહકી)

۲۱- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكُلُ مَا تَنَكَّلُمُ بِهِ يَكُفُّ عَلَيْنَا؟ فَقَالَ: تَكَلُّكَ أَمْكُ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ عَلَى مَنَاجِرِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا خَصًا يَدُ السَّيِّئِينَ، إِنَّكَ لَنْ تَرَالَ سَالِمًا مَا سَكَّ فَإِذَا تَكَلَّمْتَ كُتِبَ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ قُلْتُ: رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِإِخْتِصَارٍ مِنْ قَوْلِهِ: إِنَّكَ لَنْ تَرَالَ إِلَى آخِرِهِ رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادَيْنِ وَرِجَالٍ أَحَدُهُمَا ثِقَاتٌ، مَجْمَعُ الزَّوَالِدِ ۱/ ۵۳۸

હજરત મુઆઝ બિન જબલ રહિયલ્લાહુ અન્હુ સે રિવાયત હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ સે પૂછા: જો ખાત ભી હમ કરતે હૈ કયા યે સબ હમારે આમાલનામા મૈં લિખ્ખી જાતી હૈં (ઔર કયા ઈન પર ભી પકળ હોગી?) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: તુઝકો તેરી માં રોએ! (અચ્છી તરહ જાન લોકે) લોગોં કો નાક કે બલ દોઝખ મૈં ગિરાને વાલી ઉનકી ઝબાન હી કી બુરી ખાતે હોંગી. ઔર જબ તક તુમ ખામોશ રહોગે (ઝબાન કી આફત સે) બચે રહોગે ઔર જબ કોઈ ખાત કરોગે તો તુમ્હારે લિયે અજર યા ગુનાહ લિખ્ખા જાએગા. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

ફાઈદા: “તુઝકો તેરી માં રોએ” અરબી મુહાવરા કે મુતાબિક યે પ્યાર કા કલિમા હૈ, બદ-દુઆ નહીં હૈ.

۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَكْثَرُ عَظَايَا ابْنِ آدَمَ فِي لِسَانِهِ (وَمِنْ طَرَفٍ مِنَ الْحَدِيثِ) رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ وَرِجَالُهُ زُجَّالٌ الصَّحِيحُ، مَجْمَعُ الزَّوَالِدِ ۱/ ۵۳۸

હજરત અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: ઈ-સાન કી અકસર ગલ્તિયાં ઉસકી ઝબાન સે હોતી હૈં. (તબરાની, મજમઉઝ-ઝવાઈદ)

۲۳- عَنْ أُمِّةِ ابْنَةِ أَبِي الْحَكَمِ الْغِفَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ

اللَّهُ ﷻ يَقُولُ: إِنَّ الرُّجُلَ لَيَذْنُو مِنَ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا قَيْدٌ
فِرَاعٌ فَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ فَيَتَبَاعَدُ مِنْهَا أَبْعَدُ مِنْ صَنْعَاءَ. رواه أحمد ورجال

رجال الصحيح غير محمد بن اسحاق وقد وثق، مجمع الزوائد ١٠/٢٣٣

उजरत अबुल-उकम की साहबजादी की बांटी (बेटी की
पादिका) रहियल्लाहु अन्हा इरमाती हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु
अलैहि वसल्लम को ये ईरशाह इरमाते हुवे सुना: ओक शप्स जन्नत के
ईतने करीब हो जाता है के उसके और जन्नत के दरमियान ओक हाथ का
झरवा रेह जाता है, फिर कोई ऐसा ढोल ढोल देता है जिसकी वजह से
जन्नत से उससे भी जियादा दूर हो जाता है जितना मदीना से (यमन
का शहर) सन्ना दूर है. (मुस्नदे अहमद, मजमूअ-उवाईद)

٢٣- عَنْ بِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ الْمُزَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ
رِضْوَانِ اللَّهِ مَا يَطْنُ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ فَيَكْتُسِبُ اللَّهُ لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمٍ
يَلْقَاهُ، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ مَا يَطْنُ أَنْ تَبْلُغَ مَا
بَلَغَتْ فَيَكْتُسِبُ اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا سَخَطَهُ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَاهُ. رواه الترمذی وقال: هذا

حديث حسن صحيح، باب ما جاء في فلة الكلام، رقم: ٢٣١٩

उजरत बिलाल बिन हारिस मुजनी रहियल्लाहु तआला
अन्हु इरमाते हैं के मैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये
ईरशाह इरमाते हुवे सुना: तुममें से कोई शप्स अल्लाह तआला को
पुश करने वाली ऐसी बात केह देता है जिसको वो बहुत जियादा अहम
नहीं समजता लेकिन उस बात की वजह से अल्लाह तआला कयामत
तक के लिये उससे राजी होने का फैसला इरमा देते हैं. और तुममें से कोई
शप्स अल्लाह तआला को नाराज करने वाली ऐसी बात केह देता है
जिसको वो बहुत जियादा अहम नहीं समजता लेकिन उस बात की
वजह से अल्लाह तआला कयामत तक के लिये उससे नाराज होने का
फैसला इरमा देते हैं. (तिरमिजी)

۲۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَرْفَعُهُ قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ
بِالْكَلِمَةِ لَا يَرِيدُ بِهَا بَأْسًا إِلَّا لِيُضْحِكَ بِهَا الْقَوْمَ فَإِنَّهُ لَيَقَعُ مِنْهَا أَعْدَمٌ
السَّمَاءِ. رواه أحمد ۳/۲۸

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આદમી સિફ લોગોં કો હંસાને કે લિયે કોઈ ઐસી બાત કેહ દેતા હે જિસમેં કોઈ હરજ નહીં સમજતા લેકિન ઉસકી વજહ સે જહન્નમ મેં ઝમીન આસમાન કે દરમિયાની (બીચ કે) ફરસલા સે ભી ઝિયાદા ગેહરાઈ મેં પહુંચ જાતા હે. (મુસ્નદે અહમદ)

۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ
بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يَلْقَى لَهَا بَأْسًا وَلَا يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ
لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يَلْقَى لَهَا بَأْسًا وَلَا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. رواه
البخاري، باب حفظ اللسان، رقم: ۶۴۷۸

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: બંદા અલ્લાહ તઆલા કી રજામંદી કી કોઈ ઐસી બાત કેહ દેતા હે જિસકો વો અહમ ભી નહીં સમજતા લેકિન ઉસકી વજહ સે અલ્લાહ તઆલા ઉસકે દરજાત બુલંદ ફરમા દેતે હૈં ઔર બંદા અલ્લાહ તઆલા કી નારાઝગી કી કોઈ ઐસી બાત કેહ દેતા હે જિસકી વો પરવાહ ભી નહીં કરતા લેકિન ઉસકી વજહ સે જહન્નમ મેં ગિર જાતા હે. (બુખારી).

۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ
بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَيْنُ مَا فِيهَا يَهْوِي بِهَا فِي النَّارِ أَعَدَّ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ. رواه مسلم، باب حفظ اللسان، رقم: ۷۴۸۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા:

બંદા કબી બે સોચે સમજે કોઈ એસી બાત કેહ દેતા હૈ જિસકી વજહ સે મશરિક વ મગરિબ (પૂરબ ઓર પશ્ચિમ) કે દરમિયાની ફાસ્લા સે ભી ઝિયાદા દૂર દોઝખ (જહન્નમ) મેં જાગિરતા હૈ. (મુસ્લિમ)

۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ لَا يَرَىٰ بِهَا بِأَسَاسِيَهُوِي بِهَا سَبْعِينَ خَرِيفًا فِي النَّارِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن غريب، باب ما جاء من تكلم بالكلمة. ۰۰۰۰ رقم:

۲۳۱۴

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ઈન્સાન કોઈ બાત કેહ દેતા હૈ ઓર ઉસકે કેહને મેં કોઈ હરજ નહીં સમજતા લેકિન ઉસકી વજહ સે જહન્નમ મેં ૭૦ સાલ કી મસાફત (ફાસ્લ) કે બરાબર (નીચે) ગિર જાતા હૈ. (તિરમિઝી)

۲۹- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَقَدْ أَمَرْتُ أَنْ أَتَجَوَّزَ فِي الْقَوْلِ فَإِنَّ الْجَوَّازَ هُوَ خَيْرٌ. رواه أبو داود، باب ما جاء في التشدق في الكلام، ۰۰۰۸ رقم:

હજરત અમ્ર બિન આસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા ફરમાતે હૈં કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: મુજે મુખ્તસર (થોળી) બાત કરને કા હુકમ દિયા ગયા હૈ કયુંકે મુખ્તસર બાત કરના હી બેહતર હૈ. (અબૂ દાઉદ)

۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. (الحديث) رواه البخاری، باب حفظ اللسان، رقم ۶۴۷۵

હજરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: જો અલ્લાહ તઆલા પર ઓર આખિરત કે દિન પર ઈમાન રખતા હો

ઉસકો યાહિયે કે ખૈર કી (ભલી) બાત કહે યા ખામોશ રહે. (બુખારી)

૩૧- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: كَلَامُ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ إِلَّا أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ، أَوْ نَهْيٌ عَنْ مُنْكَرٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. بَابُ مَنْ هُوَ حَدِيثُ كُلِّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ، الْحَافِظُ الصَّحِيحُ لِسَرِّ سَرْمَدِيِّ، رَقْمٌ: ٢٤١٢

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ઝૌજઅે મુહતરમા (ખીવી) હઝરત ઉમ્મે હબીબા રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા ફરમાતી હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: નેકી કા હુકમ કરને યા બુરાઈ સે રોકને યા અલ્લાહ તઆલા કા ઝિક્ર કરને કે અલાવા ઈન્સાન કી તમામ બાતેં ઉસ પર વબાલ હૈં યાની પકળ કા ઝરિયા હૈં. (તિરમિઝી)

૩૨- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تُكْثِرِ الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنْ أَبْعَدَ النَّاسُ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبَ الْقَاسِي. رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. بَابُ مَنْ هُوَ حَدِيثُ كُلِّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ، رَقْمٌ: ٢٤١١

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અલ્લાહ તઆલા કે ઝિક્ર કે અલાવા ઝિયાદા બાતેં ન ક્રિયા કરો, કયુંકે ઈસસે દિલ મેં સપ્તી (ઔર બેહિસી) પૈદા હોતી હૈં ઔર લોગોં મેં અલ્લાહ તઆલા સે ઝિયાદા દૂર વો આદમી હૈં જિસકા દિલ સપ્ત હો. (તિરમિઝી)

૩૩- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلٌ وَقَالَ، وَإِضَاعَةُ الْمَالِ، وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ، بَابُ قَوْلِ اللَّهِ ﷻ: رُوِيَ عَنْ لَيْسَانَ النَّاسِ الْحَافِظِ، رَقْمٌ: ٤٧٧

હઝરત મુગીરા બિન શુઅબા રહિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાતે હૈં કે

مैंने रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम को ये ईरशाद फरमाते हुवे सुना: अल्लाह तआला ने तुम्हारे लिये तीन चीजों को नापसंद फरमाया है. अक (बेइअईदा) ईधर उधर की बातें करना, दूसरे माल को जामे (बरबाद) करना, तीसरे ज़ियादा सवालात करना. (बुખारी)

۳۴- عَنْ عَمَّارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ لَهُ وَجْهَانِ فِي الدُّنْيَا، كَانَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِسَانَانِ مِنْ نَارٍ. رواه ابو داود، باب في ذی

الرجلين، رقم: ۴۸۷۳

उत्तरत अम्मार रहियल्लाहु तआला अन्हु रिवायत करते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: दुनिया में जिस शम्स के दो रुप हों (यानी मुनाफ़िक की तरह मुभ्तलिफ़ लोगो से मुभ्तलिफ़ किस्म की बातें करे) तो क्यामत के दिन उसके मुँह में आग की दो ज्वालों होंगी. (अबू दाउद)

۳۵- عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَأْرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُزْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ قَالَ: آمِنَ بِاللَّهِ وَ قُلْ خَيْرًا، يُكْتَبُ لَكَ وَ لَا تَقُلْ شَرًّا فَيُكْتَبُ

عَلَيْكَ. رواه الطبرانی فی الاوسط، مجمع الزوائد ۱۰/ ۵۲۹

उत्तरत मुआज रहियल्लाहु तआला अन्हु ने अर्ज़ किया: या रसूलल्लाह! मुझे ऐसा अमल बता दीजिये जो मुझे जन्नत में दाखिल करदे. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाद फरमाया: अल्लाह तआला पर ईमान लाओ और खली बात कडो, तुम्हारे लिये अजर लिख्मा जायेगा और बुरी बात न कडो, तुम्हारे लिये गुनाह लिख्मा जायेगा. (तबरानी, मजमूउज-जवाइद)

۳۶- عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جُنْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: وَنِيلَ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيُكْذِبُ، وَنِيلَ لَهُ وَنِيلَ لَهُ.

رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن، باب ما جاء من تكلم بالكلمة ليضحك الناس، رقم:

۲۳۱۵

उत्तरत मुआविया बिन ज़िदा रहियल्लाहु अन्हु फरमाते हैं के

મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: ઉસ શખ્સ કે લિયે બરબાદી હૈ જો લોગોં કો હંસાને કે લિયે જૂટ બોલે. ઉસકે લિયે તબાહી હૈ, ઉસકે લિયે તબાહી હૈ. (તિરમિઝી)

૩૮- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا كَذَبَ الْعَبْدُ تَبَاعَدَ عَنْهُ الْمَلِكُ بِنِهَايَةٍ تَنْبِيءٍ مَا جَاءَ بِهِ. رواه الترمذی وقال: هذا حديث حسن جيد غريب، باب ما جاء في الصدق والكذب، رقم: ૧૯૭૨.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમા સે રિવાયત હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: જબ બંદા જૂટ બોલતા હૈ તો ફરિશ્તા ઉસકે જૂટ કી બદબૂ કી વજહ સે એક મીલ દૂર ચલા જાતા હૈ. (તિરમિઝી)

૩૮- عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أُسَيْدٍ الْحَضْرَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كَثُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ بِهِ مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ لَهُ بِهِ كَاذِبٌ. رواه أبو داود، باب في المعاني، رقم: ૧૯૭૧.

હઝરત સુફ્યાન બિન અસીદ હઝરતી રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈ કે મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઇરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: યે બહુત બળી ખિયાનત (ધોકા) હૈ કે તુમ અપને ભાઈ સે કોઈ જૂટી બાત બયાન કરો છાલાંકે વો તુમ્હારી ઉસ બાત કો સચ્ચા સમઝતા હો. (અબૂ દાઉદ)

ફાઈદા: મતલબ યે હૈ કે જૂટ અગરચે બહુત સંગીન ગુનાહ હૈ લેકિન બાઝ સૂરતોં મૈં ઉસકી સંગીની ઔર ભી ઝિયાદા બળ્હ જાતી હૈ. ઉનમૈં સે એક સૂરત યે ભી હૈ કે એક શખ્સ તુમ પર પૂરા એતિમાદ (ભરોસા) કરે ઔર તુમ ઉસકે એતિમાદ સે નાજાઈઝ ફાઈદા ઉઠાકર ઉસસે જૂટ બોલો ઔર ઉસકો ધોકા દો.

૩૯- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَطْبَعُ الْمُؤْمِنُ عَلَى الْخَلَالِ كُلِّهَا إِلَّا الْخِيَانَةَ وَالْكَذِبَ. رواه أحمد، ૨૦૨/૫.

હઝરત અબૂ ઉમામા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે

हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: मोमिन में पैदाईशी तौर पर सारी ખસ્લતें (आदतें) हो सकती हैं (फ्वाह अच्छी हों या बुरी) अल्लता भिया नत (धोका, बे-ईमान्नी) और जूट की (बुरी) आदत नहीं हो सकती. (मुस्नद अहमद)

۳۰- عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: قَبِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَكُونَ الْمُؤْمِنُ جَبَانًا فَقَالَ: نَعَمْ، لَقَبِيلَ لَهُ أَنْ يَكُونَ الْمُؤْمِنُ بَخِيلًا فَقَالَ: نَعَمْ، لَقَبِيلَ لَهُ أَنْ يَكُونَ الْمُؤْمِنُ كَذَّابًا فَقَالَ: لَا. رواه الامام مالك في الموطأ، اسحاق بن العلق والكذب من ۷۴۲

उत्तरत सफ्वान बिन सुलैम रहमतुल्लाहि अलैहि फरमाते हैं के रसूलुल्लाह सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम से पूछा गया: क्या मोमिन बुज्जदिल हो सकता है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: हो सकता है. फिर पूछा गया: क्या बखील (कंजूस) हो सकता है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: हो सकता है. फिर पूछा गया: क्या झूठा हो सकता है? आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: झूठा नहीं हो सकता. (मुवत्ता)

۳۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: تَقَبَّلُوا لِي سِتًّا، اتَّقَبَّلْ لَكُمْ بِالْجَنَّةِ قَالُوا: مَا هِيَ؟ قَالَ: إِذَا حَدَّثْتَ أَحَدَكُمْ فَلَا يَكْذِبُ، وَإِذَا وَعَدَ فَلَا يُخْلِفُ، وَإِذَا اتَّخَذَ قَلْبًا يَخُنُ، وَغَضُّوا أَبْصَارَكُمْ وَكَلَّمُوا أَيْدِيَكُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ. رواه ابو يعلى ورجال الصحيح إلا ان يزيد بن سنان لم يسمع من انس، وفي الحاشية: رواه ابو يعلى وفيه سعيد او سعد بن سنان وليس فيه يزيد بن سنان وهو حسن الحديث، مجمع الزوائد ۱/ ۵۱۶

उत्तरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्हु से रिवायत है के नबिये करीम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने ईरशाह फरमाया: तुम लोग अपने बारे में मुझे ६ चीजों की जमानत दे दो मैं तुम्हारे लिये जन्नत की जिम्मेदारी लेता हूँ. (१) जब तुममें से कोई

બોલે તો જૂટ ન બોલે (૨) જબ વાદા કરે તો વાદા ખિલાફી ન કરે (૩) જબ કિસી કે પાસ અમાનત રખ્ખી જાએ તો ખિયાનત ન કરે (૪) અપની નિગાહો (નજરો) કો નીચે રખ્ખો યાની જિન ચીજો કો દેખને સે મના ફરમાયા ગયા હૈ ઉન પર નજર ન પળે (૫) અપને હાથો કો (નાહક મારને વગૈરા સે) રોકે રખ્ખો (૬) અપની શર્મગાહ કી ઢિકાઝત કરો. (અબૂ યઅલા, મજમૂઝ-ઝવાઈદ)

૩૨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا، وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذِبًا. رواه مسلم باب قبح الكذب ..... رقم: ૧૧૩૪

હઝરત અબ્દુલ્લાહ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: ખિલા શુબહ (બેશક) સય બોલના નેકી કે રાસ્તા પર ડાલ દેતા હૈ ઔર નેકી જન્નત તક પહુંચા દેતી હૈ. આદમી સય બોલતા રેહતા હૈ યહાં તક કે ઉસે અલ્લાહ તઆલા કે યહાં સિદીક (બહુત સચ્ચા) લિખ દિયા જાતા હૈ. ખિલા શુબહ જૂટ બુરાઈ કે રાસ્તે પર ડાલ દેતા હૈ ઔર બુરાઈ ઉસકો દોઝખ તક પહુંચા દેતી હૈ. આદમી જૂટ બોલતા રેહતા હૈ યહાં તક કે અલ્લાહ તઆલા કે યહાં ઉસે કઝાબ (બહુત જૂટા) લિખ દિયા જાતા હૈ. (મુસ્લિમ)

૩૩- عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ. رواه مسلم، باب النهي عن الحديث بكل ما سمع، رقم: ૧૧૩૫

હઝરત હફસ બિન આસિમ રહિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈ કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: આદમી કે જૂટા હોને કે લિયે યહી કાફી હૈ કે વો જો કુછ સુને ઉસે (બગૈર તહકીક) કે બયાન કરે. (મુસ્લિમ)

ફાઈદા: મતલબ એ છે કે કિસી સુની સુનાઈ બાત કો બગૈર તહકીક કે (બિના જાંચે પરખે) બયાન કરના ભી એક દર્જા કા જૂટ હૈ જિસકી વજહ સે લોગોં કા ઉસ આદમી પર સે એતિમાદ ઉઠ જાતા હૈ.

۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ. رواه ابو داؤد، باب التشديد في الكذب، رقم: ۴۹۹۲

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ રિવાયત કરતે હૈં કે નબિયે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: આદમી કે ગુનેહગાર હોને કે લિયે યહી કાફી હૈં કે વો હર સુની સુનાઈ બાત કો બગૈર તહકીક કે બયાન કરે. (અબૂ દાઉદ)

۳۵- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَجُلًا عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: وَبِكَ فَطَعْتُ عُنُقَ أَخِيكَ - ثَلَاثًا - مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَا دَحَا لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ لَثَامًا وَاللَّهِ حَسِيَّتُهُ، وَلَا أَرْكَبُ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، إِنْ كَانَ يَعْلَمُ. رواه البخاري، باب ما جاء في قول الرجل وبك، رقم: ۶۱۶۲

હઝરત અબ્દુર્રહમાન બિન અબૂ બકરહ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હૈં કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને એક શખ્સ ને દૂસરે આદમી કી તારીફ કી (ઔર જિસકી તારીફ કી જા રહી થી વો ભી વહાં મૌજૂદ થા) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઇરશાદ ફરમાયા: અફસોસ હૈં તુમ પર, તુમને અપને ભાઈ કી ગરદન તોળ દી. આપ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને યે બાત તીન મરતબા ઇરશાદ ફરમાઈ (ફિર ફરમાયા કે) અગર તુમમેં સે કોઈ શખ્સ કિસી કી તારીફ કરના હી જરૂરી સમજે ઔર ઉસકો યકીન ભી હો કે વો અચ્છા આદમી હૈ ફિર ભી યૂં કહે કે કુલાં આદમી કો મૈં અચ્છા સમજતા હૂં, અલ્લાહ તઆલા હી ઉસકા હિસાબ લેને વાલે હૈં (ઔર વહી ઉસકો હકીકત મેં જાનને વાલે હૈં કે અચ્છા હૈં યા બુરા) મૈં તો અલ્લાહ તઆલા કે સામને કિસી કી તારીફ યકીન કે સાથ નહીં કરતા. (બુખારી)

۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كُلُّ

أَمْتِي مَعَايَ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ
عَمَلًا، ثُمَّ يُضِيحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا
وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُضِيحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ. رواه البخاري، باب

ستر المؤمن على نفسه، رقم: ٦٠٦٩

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ ફરમાતે હેં કે
મૈને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે
હુવે સુના: મેરી સારી ઉમ્મત માફી કે કાબિલ હૈં સિવાએ ઉન લોગોં કે જો
ખુલ્લમ ખુલ્લા ગુનાહ કરને વાલે હોંગે. ઔર ખુલ્લમ ખુલ્લા ગુનાહ
કરને મેં યે ભી શામિલ હૈં કે આદમી રાત મેં કોઈ બુરા કામ કરે ઔર ફિર
સુબહ કો બાવજૂદ ઈસ બાત કે કે અલ્લાહ તઆલા ને ઉસકે ગુનાહ પર
પર્દા ડાલ દિયા (ઉસે લોગોં પર ઝાહિર ન હોને દિયા) વો કહે: કુલાને!
મૈને ગુઝિશ્તા (પિછલી) રાત કુલાં કુલાં (ગલત) કામ કિયા થા. હાલાંકે
ઉસને રાત ઈસ તરહ ગુઝારી થી કે ઉસકે રબ ને ઉસકી પર્દા-પોશી કર દી
થી ઔર યે સુબહ કો વો પર્દા હટા રહા હૈ જો (રાત) અલ્લાહ તઆલા ને
ઉસ પર ડાલ દિયા થા. (બુખારી)

٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا قَالَ
الرَّجُلُ: هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ. رواه مسلم، باب النهي عن قول هلك

الناس، رقم: ٦٦٨٣

હઝરત અબૂ હુરૈરા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ સે રિવાયત હેં કે
રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ઈરશાદ ફરમાયા: અગર
કોઈ શખ્સ યે કહે કે લોગ તબાહ હો ગએ તો વો શખ્સ ઉનમેં સબસે
ઝિયાદા તબાહ હોને વાલા હૈ (કયુંકે યે કેહને વાલા દૂસરોં કો હકીર
સમઝને કી વજહ સે તકબ્બુર (ધમંડ) કે ગુનાહ મેં મુખ્તલા હૈં).
(મુરિલમ)

٣٥- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَوَلَّى رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ لَقَاءَ
بَعْضِ رَجُلًا: أَبَشِرْ بِالْجَنَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَوْ لَا تَذَرْنِي، فَلَعَلَّهُ

تَكَلَّمُ فِيمَا لَا يَنْقُصُهُ . رواه الترمذی وقال : هذا حديث

غريب ، باب حديث من حسن اسلام المرأة . . . . . رقم : ۲۳۶۶

उत्तरत अनस बिन मालिक रदियल्लाहु तआला अन्दु
करमाते हैं के सहाभा में से अक शप्स का छन्तिकाल हो गया तो दूसरे
शप्स ने (मरहूम को मुजातिब करके) कहा: तुम्हें जन्नत की बशारत
(पुश-बबरी) हो. आप सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम ने उस शप्स से
छरशाह करमाया: ये बात तुम किस तरह केह रहे हो जबके उकीकते-
हाल का तुम्हें छल्म नहीं है. हो सकता है के छस शप्स ने कोछ ऐसी बात
कही हो जो बे-छाछा हो या किसी ऐसी चीज में जुबल (कंजूसी) किया
हो जो छिये जाने के बावजूद कम नहीं छोती (मस्न छल्म का सिप्पाना
या कोछ चीज आरियतन (उधार) देना या अल्लाह तआला की
मरजियात में माल का बर्य करना के ये छल्म और माल को कम नहीं
करता). (तिरमिजी)

छाछा: उदीस शरीफ का मतलब ये है के किसी के जन्नती होने
का छुकम लगाने की जुरअत (छिम्मत) नहीं करनी चाछिये, अल्लमत्ता
आमाले सादिदा (नेक आमाल) की वजह से उम्मीद रप्पनी चाछिये.

۴۹- عَنْ حَسَّانِ بْنِ عَطِيَّةٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ : كَانَ شَدَّادُ بْنُ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي
سَفَرٍ فَتَزَلَّ مِنْزَلًا فَقَالَ لِغُلَامِهِ : انْتَبِهَا بِالسُّفْرَةِ نَعْبَثُ بِهَا ، فَأَتَكَرَّتْ عَلَيْهِ ،
فَقَالَ : مَا تَكَلَّمْتُ بِكَلِمَةٍ مِنْذُ اسْتَلَمْتُ إِلَّا وَأَنَا أَخْطِمُهَا وَأَزِمُّهَا غَيْرَ
كَلِمَتِي هَذِهِ فَلَا تَحْفَظْهَا عَلَيَّ وَاحْفَظْهَا مَا أَقُولُ لَكُمْ : سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : إِذَا كَنَزَ النَّاسُ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ فَأَكْبَرُوا هَؤُلَاءِ
الْكَلِمَاتِ ، أَلَلَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشَدِ ،
وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ ، وَأَسْأَلُكَ قُلُوبًا
سَلِيمًا ، وَأَسْأَلُكَ لِسَانًا صَادِقًا ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ . نسیرت

હઝરત હસ્સાન બિન અતિય્યા રહમતુલ્લાહિ અલૈહ ફરમાતે હૈં કે હઝરત શદાદ બિન ઝૌસ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ એક સફર મેં થે. એક જગહ પળાઓ ડાલા ઔર અપને ગુલામ સે કહા: દસ્તરખ્વાન લાઓ તાકે કુછ શુગલ (કામ) રહે. (હઝરત હસ્સાન ફરમાતે હૈં) મેરે લિયે ઉનકી યે બાત અજીબ થી. ફિર ઉન્હોંને ઈરશાદ ફરમાયા: મૈં જબ સે મુસલમાન હુવા હૂં જો બાત ભી મૈંને કહી હમેશા સોચ સમજ કર હી કહી (બસ આજ ચૂક હો ગઈ) ઈસ બાત કો યાદ ન રખના બલકે અબ જો મૈં તુમસે કહૂંગા ઉસે યાદ રખના. મૈંને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કો યે ઈરશાદ ફરમાતે હુવે સુના: લોગ જબ સોને ઔર ચાંદી કા ખઝાના જમા કરને લગ જાએ તો તુમ ઈનં કલિમાત કો ખઝાના બના લેના યાની ઈન્હેં કસરત સે (બહુત ઝિયાદા) પળહતે રેહના:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْقَبَالَ فِی الْاَمْرِ، وَالْعَزِیْمَةَ عَلٰی الرَّشْدِ،
وَاَسْئَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَاَسْئَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَاَسْئَلُكَ قَلْبًا
سَلِیْمًا، وَاَسْئَلُكَ لِسَانًا صَادِقًا، وَاَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَاَعُوْذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَاَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ اَنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ .

(તરજુમા: યા અલ્લાહ મૈં આપસે હર કામ મેં સાબિત-કદમી (જમે રેહના) ઔર રુશ્દો હિદાયત પર પુખ્તગી (પક્કા-પન) માંગતા હૂં ઔર આપકી નેઅમતોં કા શુક્ર અદા કરને કી તૌફીક માંગતા હૂં ઔર આપકી અચ્છી તરહ ઇબાદત કરને કી તૌફીક માંગતા હૂં ઔર આપસે (કુફી શર્ક સે) પાક દિલ કા સવાલ કરતા હૂં ઔર આપસે સચ્ચી ઝબાન કા સવાલ કરતા હૂં ઔર આપકે ઈલ્મ મેં જિતની ખેર (ભલાઈ) હે ઉસે માંગતા હૂં ઔર આપકે ઈલ્મ મેં જિતને શુરૂર (ખુરાઈયાં) હૈં ઉનસે પનાહ માંગતા હૂં ઔર મેરે જિતને ગુનાહોં કો આપ જાનતે હૈં મૈં આપસે ઉન તમામ ગુનાહોં કી મગફિરત ચાહતા હૂં. બેશક આપ હી ગૈબ કી તમામ બાતોં કો જાનને વાલે હૈં). (તફસીરે ઈબ્ને કસીર)

مراجع ١

- اتحاف السادة لمحمد بن محمد الزبيدي
 ارشاد الساري لشرح البخاري للمقتلاني المتوفى ٩٢٣ هـ
 الاستيعاب لابن عبد البر
 الاصابة للمقتلاني المتوفى ٨٥٢ هـ
 اقامة الحجلة لعبد الحى المتوفى ١٣١٣ هـ
 انجاح الحاجة للمجددى المتوفى ١٢٩٥ هـ
 البداية والنهاية لابن كثير المتوفى ٧٧٤ هـ
 بذل المجهود فى حل ابى داود للسهام نفورى المتوفى ١٣٤٦ هـ
 بيان القرآن مولانا محمد اشرف على قحانوى رحمه الله
 ترجمه مولانا احمد على لاهورى رحمه الله
 ترجمان السنه، مولانا بدر عالم مير تمهي رحمه الله
 ترجمه مولانا شاه رفيع الدين و مولانا فتح خان جالندهرى رحمه الله
 الترغيب والترهيب للمنزى المتوفى ٦٥٦ هـ
 تفسير عثمانى مولانا شبير احمد عثمانى رحمه الله
 تفسير القرآن العظيم لابن كثير المتوفى ٧٧٤ هـ
 التفسير الكبير للرازى
 نقيب التهذيب لابن حجر المقتلاني المتوفى ٨٥٢ هـ
 تنزيه الشريعة المفروعة للكتاني المتوفى ٩٦٣ هـ
 تهذيب الاسماء واللغات للتورى المتوفى ٩٧٦ هـ
 تهذيب الكمال فى اسماء الرجال للمزى المتوفى ٧٤٢ هـ
 جامع الاحاديث للسيوطى المتوفى ٩١١ هـ
 جامع الاصول لابن التيرالى المتوفى ٩٠٦ هـ
 جامع بيان العلم وفضله لابن عبد البر
 دار الفكر، بيروت
 دار احياء التراث العربى
 دار الاحياء الكتب العربيه
 دار الاحياء الكتب العربيه
 الفاروق الحديثه، القاهرة
 تقديمى كتب خاند
 دار الحديث، القاهرة
 معبد خليل، كراچى
 مير محمد كتب خانه
 انجمن خدام الدين، لاهور
 اداره اساميات، لاهور
 تاج كينى كراچى
 دار احياء التراث العربى
 مطبع الملك فهد
 دار المعرفة
 دار الكتب العلميه
 دار الرشيد، سوريه
 دار الكتب العلميه
 دار الكتب العلميه
 دار الفكر
 دار الفكر
 دار الفكر
 دار الكتب العلميه

- الجامع الصغير للسيوطي المتوفى ٩١١ هـ دار الفكر
- جامع العلوم والحكم لابن القريج دار العلوم الحديثة، بيروت
- حلية الاولياء لابن تيميم المتوفى ٤٢٠ هـ دار الفكر
- الدرر المستورة للسيوطي المتوفى ٩١١ هـ دار الفكر
- ذخيرة الحفاظ للحافظ محمد ابن طاهر المتوفى ٥٠٧ هـ دار السلف، رياض
- الرافد لجبران مسعود الرافض دار العلم للملايين، بيروت
- الروض الانف، للسهلي المتوفى ٥٨٩ هـ دار احياء التراث العربي
- سنن الدارمي المتوفى ٢٥٥ هـ قديمي كتب فانه
- السنن الكبرى للبيهقي المتوفى ٤٥٨ هـ دار المعرفة
- شرح سنن ابي داود للعينى المتوفى ٨٥٥ هـ مكتبة الرشد
- شرح السنة للبغوي المتوفى ٥١٦ هـ المكتب الاسلامي
- شرح الطيبي على مشكاة المصابيح للطيبي المتوفى ٧٤٣ هـ ادارة القراءات والعلوم الاسلامية
- الشفرة في الاحاديث المشتهرة لابن طولون المتوفى ٩٥٣ هـ دار الكتب العلمية
- شعب الايمان للبيهقي المتوفى ٤٥٨ هـ دار الكتب العلمية
- الشمائل المحمدية للترمذي المتوفى ٢٧٩ هـ مكتبة نزار مصطفى الباز
- صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان المتوفى ٧٣٩ هـ مؤسسة الرسالة، بيروت
- صحيح ابن خزيمة المتوفى ٣١١ هـ المكتبة الاسلامية، بيروت
- صحيح البخاري بشرح الكرماني للبخاري دار احياء التراث العربي
- صحيح مسلم بشرح النووي المتوفى ٦٧٦ هـ دار احياء التراث العربي
- عارضة الاحوزي بشرح الترمذي لابن العربي المتوفى ٥٤٣ هـ دار الكتب العلمية
- العلل المتناهية في الاحاديث الواهية لابن الجوزي دار الكتب العلمية
- عمدة القاري شرح البخاري للعينى المتوفى ٨٥٥ هـ مكتبة مدني، القاهرة
- عمل اليوم والليلة لابن الصني المتوفى ٣٦٤ هـ مكتبة الشيخ، كراچی
- عمل اليوم والليلة للسنائي المتوفى ٣٠٣ هـ مؤسسة الرسالة

- عون المعبود لابی الطیب مع شرح ابن قیم
 غریب الحدیث لابن الجوزی المتوفی ۵۹۷ھ
 فتح الباری بشرح البخاری لابن حجر العسقلانی
 الفتح الربانی لترتیب المسند الامام احمد بن حنبل الشیبانی
 فیض القدير شرح جامع الصغیر للمناوی المتوفی ۱۰۳۱ھ
 قواعد فی علوم الحدیث مولانا ظفر احمد عثمانی المتوفی ۱۳۹۴ھ
 الکاشف للذهب المتوفی ۷۴۸ھ
 کتاب الموضوعات لابن الجوزی المتوفی ۵۹۷ھ
 کشف الخفاء للمجلونی المتوفی ۱۱۶۲ھ
 کشف الرحمان، مولانا احمد سعید بلوی رحمہ اللہ
 لسان العرب لجمال الدین المتوفی ۷۱۱ھ
 لسان المیزان فی اسماء الرجال لابن حجر
 اللآلی المصنوعة فی الاحادیث الموضوعة للسيوطی
 مجمع بحار الانوار للشیخ محمد طاهر المتوفی ۹۸۶ھ
 مجمع البحرین فی زوائد المعجمین للہیثمی
 مجمع الزوائد ومنبع الفوائد للہیثمی المتوفی ۸۰۷ھ
 مختار الصحاح لابی بکر الرازی
 مختصر منن ابی داؤد للمندری المتوفی ۶۵۶ھ
 مرقاة المفاتیح لملا علی قاری المتوفی ۱۱۱۱ھ
 المستدرک علی الصحیحین للحاکم المتوفی ۴۰۵ھ
 مسند ابی یعلی الموصلی المتوفی ۳۰۷ھ
 مسند الامام احمد بن حنبل المتوفی ۲۴۱ھ
 المسند الجامع لجماعة من العلماء
 مسند الشافعی المتوفی ۲۰۴ھ
 دار الفکر
 دار الکتب العلمیة
 مکتبة حلی بمصر
 دار احیاء التراث العربی
 دار البیاز
 شركة المبیکان للنشر...
 المکتبة التجاریة ومکة
 محمد سعید ایندیز کراچی
 دار احیاء التراث العربی
 مکتبة رشیدیہ کراچی
 دار بیروت للطباعة والنشر
 اداره تالیفات اشرف ملتان
 دار الکتب العلمیة
 مکتبة دار الایمان
 مکتبة الرشد، ریاض
 دار الفکر
 المركز العربی للثقافة...
 المکتبة الاثریة
 مکتبة امدادیہ
 دار المعرفۃ بیروت
 دار القبلة، جدہ
 دار الفکر، بیروت
 دار الحیل، بیروت
 دار الکتب العلمیة

- مشكاة المصابيح للخطيب التبريزي المتوفى ٧٣٧ هـ   المكتب الاسلامي
- مشكاة المصابيح للخطيب التبريزي   قديمي كتب خاند
- مصابيح السنة للهوى المتوفى ٥١٦ هـ   دار المعرفة
- مصباح الزجاجة لابي بكر الكنانى المتوفى ٨٤٠ هـ   الجنان للطباعة والنشر
- مصنف ابن ابي شيبة المتوفى ٢٣٥ هـ   ادارة القرآن، كراچي
- المصنف لعبد الرزاق المتوفى ٢١١ هـ   المكتب الاسلامي
- المطالع العاليه بنو خالد المسانيد الثمانية للعسقلاني   دار الباز
- مظاهر حق   دار الاشاعت
- معارف الحديث، مولانا محمد منظور نعماني رحمه الله   دار الاشاعت، كراچي
- معارف السنن للشيخ البتوري المتوفى ١٣٩٧ هـ   المكتبة البنودية، كراتشي
- معجم البلدان لعبد الله البغدادى المتوفى ٦٢٦ هـ   دار احياء التراث العربى
- المعجم الكبير للطبراني المتوفى ٣٦٠ هـ   ادارة القرآن، كراتشي
- المعجم الوسيط لجماعة من المتقدمين،   دفتر نشر فرهنگ اسلامي
- مفتاح كنوز السنة لمحمد فوزى الباقي،   سنبل ايكدي، لاہور
- المقاصد الحسنة للسخاوى المتوفى ٩٠٢ هـ   دار الباز للنشر والتوزيع
- المتجدد في اللغة للويس معلوف،   دار المشرق، بيروت
- موسوعة الاحاديث والآثار الضعيفة لجماعة من العلماء   مكتبة المعارف للنشر
- موسوعة الحديث الشريف للمكتب السنة   دار السلام، رياض
- الموضوعات الكبرى لملا علي قارى المتوفى ١١١١ هـ   المكتبة الانثوية
- موطأ الامام مالك المتوفى ١٧٩ هـ   نور محمد، كراچي
- ميزان الاعتدال في نقد الرجال للذهبي المتوفى ٧٤٨ هـ   المكتبة الانثوية
- النهاية لابن الجزري المتوفى ٦٠٦ هـ   اسماعيليان، ايران
- الوايل الصيب لابن قيم الجوزية المتوفى ٧٥١ هـ   مكتبة دار البيان، دمشق